

A-25-151

R10282

TRACTATUS DE CLAVSVLIS

DE QVIBVS IN OMNIBVS
TRIBVNALIBVS HVCVSQVE

DISPVATVM EST,

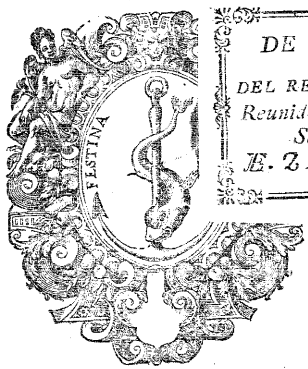
CFM OMNIBVS RESOLVTIONIBVS,
Decisionibus, atque Declarationibus

A DOCTORE MARTA PRIMVM EDITVS.

*Nunc verò auctus & locupletatus plusquam centum aliis Clavfulis,
quæ ad complementum operis desiderabantur pertinentes ad
Contractus hoc signo * notata.*

Opus omnibus Iudicibus, Aduocatis, & Procuratoribus, in vero-
que Foro versantibus, valdè vtilis, & necessaria n.

Duplici INDICE locupletatum, quorum alter CLAVSVLIS, alter
MATERIAS cont.

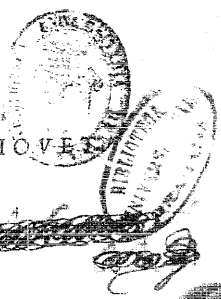

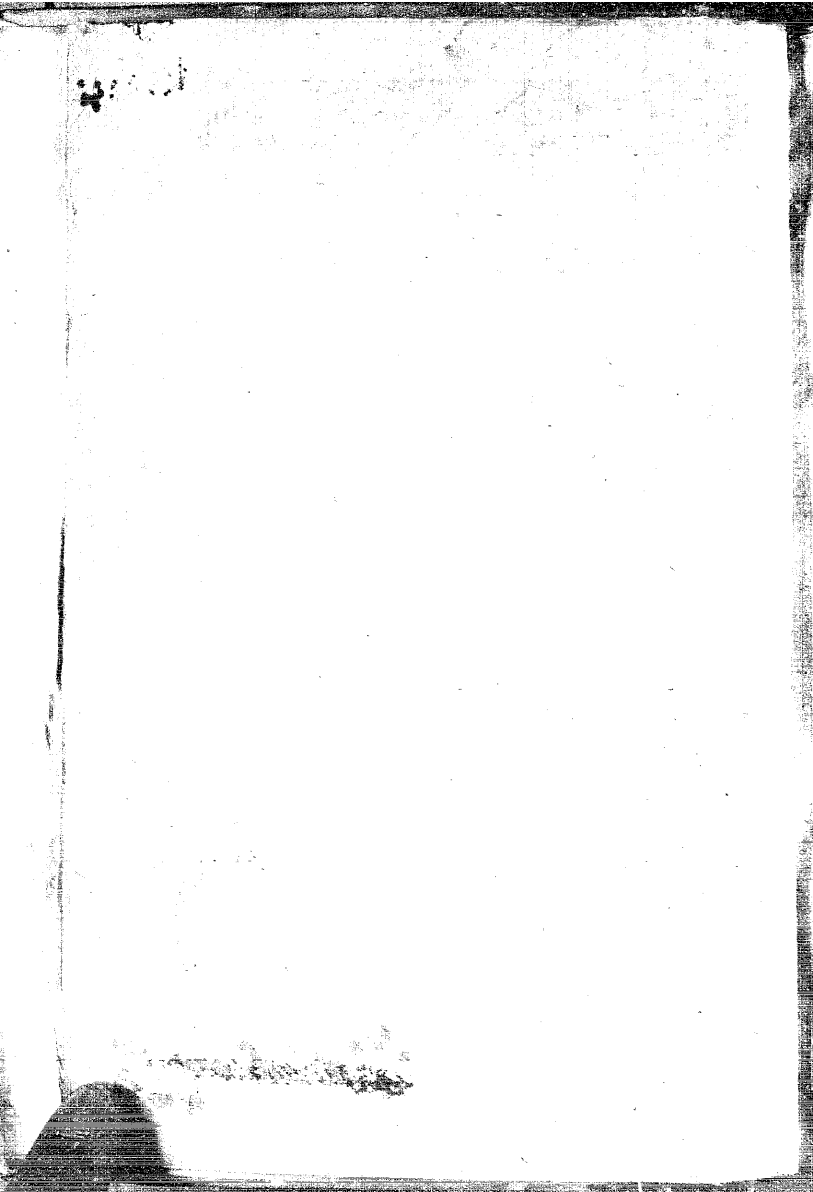
DE LA LIBRERIA
DEL REAL COLEGIO MAYOR
Reunido de Santa Cruz, y
Santa Catalina.
E. Z. C. 30 N. 4º

COLONIAE ALEBOROGVM

Apud PETRVM & IACOBVM CHOVES

M. D. C. XPL

ADMODVM ILLVSTRI ET
Excellentissimo Domino

ANGELO LVCIANO

V. I. D.

AC IN GYMNASIO ALMÆ VRBIS
CÆSAREI IVRIS PVBLICO PROFESSORI
Celeberrimo.

TYPOGRAPHVS S. P. D.

QVAVSVLARVM quam sit non minus neces-
sarius quam frequens vsus, cum ab iis, non
secus atque à neruis corpora, vim omnem
ac robur tum Principum diplomata, tum
priuatorum testamenta & conventiones
obrineant, nemo vel in foro negotiis ve-
diocriter versatus ignorat. Harum igitur volumen Romæ
primum natum, deinde & Venetiis editum, post quam hic
recenter vberi incremento in iustam magnitudinem ado-
leuit, cum iterum typis mandari, euulgarique publica utili-
tas posceret, cui melius, aptiusve quam tibi dicarem, Vir hu-
manitate ac doctrina Illustris, neminem inueni: cuius in
Domo ac prope sinu tot per annos studiosæ Iuuentutis fe-
liciter adolescit Iurisprudencia. Quod si aliqua extrinsecus
operi petenda lux est, vnde melius, quam à te petatur, à quo
amdudum tota ferè Romana Nobilitas lucem ingenij ca-
pit, atque doctrinæ? Nam de vitæ perpetua integritate, mo-
rumque ingenuo candore quid dicam? Cum nemo sapius

non tam voce quam exemplo Horatianum illud iuuentu-
ti iteret atque commemoret

*Quid leges sine moribus
Vana proficiunt?*

multa atque egregia possem addere nisi modestiæ ac vere-
cundiæ tuæ nollem grauis esse, ac permolestus, & nisi Ro-
mæ viueremus vbi fortasse verba superuacanea videri pos-
sint, cum res ipsa præfens satis per se loquatur. Illud vnum
vt à Deo Opt. Max. tibi precer ex animo atque augurer O-
pus hoc ipsum admonere videtur, nimirum vt vitæ tuæ (si
licet ex vulgi more ita loqui) præclara fabula in Romano
non tam literarum quam gentium Theatro omnium ocu-
lis exposita atque optimis actionibus inchoata, insigni ac
pro ante acti æui meritorumque tuorum dignitate illustri
clausula perficiatur. Vale.

INDEX

INDEX

CLAVSVLARVM PRI-
MÆ PARTIS.

Serie Alphabetica Dispositarum, vt facilius inueniri possint.

A BSQVE vitio spo- lij. Claus. 1	ditionis. 23
Ac si dicti defuncti, & aliorum prouisi- ones. 2	Cum fructibus decursis. 24
Accedente consensu. 3	Cum incidentibus. 25
Aetum. 4	Cum plena, libera, speciali, &c. 26
Ad habendum. 5	Cum potestate citandi. 27
Ad supplicationem. 6	Cum suis annexis. 28
Alias voluit teneri ad restituti- onem. 7	Cum omnibus, & singulis clausulis. 29
Alte, & basse. 8	Cause, & occasione. 30
Amoto illicito detentore. 9	De consensu. 31
Amoto quolibet illicito detentore. IO	De, & super Canonica. 32
Amotis quibuscumque. 11	Donec aliud duxerimus ordinan- dum. 33
Appellatione remota. 12	Dummodo, &c. 34
Arbitrio Rotæ. 13	Dummodo alteri non sit ius que- stum. 35
Asserens, &c. 14	Dummodo causa non sit instructa. 36
Attento consensu. 15	Dummodo eius dispositio ad nos. 7
Augendi, &c. 16	Dummodo intrusus non sit. 38
Aut alias, &c. 17	Dummodo omnes in sinu non ex- cedant. 39
Communiter viuere. 18	Dummodo per Ordinarium collato- rem &c. 40
Constito, &c. 19	Dummodo plura simul non sint. 41
Constituti, &c. 20	Dummodo remaneant centum pro Rectore. 42
Contradictores. 21	Dummodo remaneant quinquagin- ta, &c. 43
Cuius ad id expressus accedat con- sensus. 22	
Cuiuscumque status gradus, & con-	

INDEX.

<i>Et ad faciendum ea, quæ principa-</i>	44	† <i>Nomen debitoris verum & bo-</i>	
<i>lis, &c.</i>		<i>num affirmans.</i>	75
<i>Et alias prout in instrumento.</i>	45	<i>Non alias, nec alio modo.</i>	76
<i>Et alias prout procuratori bene vi-</i>		<i>Non novas inuestituras &c.</i>	77
<i>sum fuerit.</i>	46	<i>Non recedendo ab antiquis inuesti-</i>	
<i>Et cum absolutione à censuris ad ef-</i>		<i>turis.</i>	78
<i>fectum presentium dumtaxat</i>		<i>Non obstantibus &c.</i>	79
<i>consequendum.</i>	47	<i>Non se astringens.</i>	80
<i>Et cum pacto.</i>	48	<i>Nos tibi asserenti.</i>	81
<i>Et detur deuolutio dispositiue.</i>	49	† <i>Notario stipulanti nomine quorū</i>	
<i>Et hæc omnia sub pena damnorum,</i>		<i>in:eresit interesse poterit.</i>	82
<i>& interesse.</i>	50	<i>Nullo iuris ordine seruato.</i>	83
<i>Etiã si alia pensiones, &c.</i>	51	<i>Nunc, & pro tempore.</i>	84
<i>Et pro potiori cautela.</i>	52	† <i>Obligando bona sua, & hereditate</i>	
<i>Et si de illis.</i>	53	<i>suorum.</i>	85
<i>Ex nunc, prout ex tunc.</i>	54	<i>Omnesque alios.</i>	86
<i>Extraiudicialiter.</i>	55	<i>Omnia & singula.</i>	87
<i>Generalia contra.</i>	56	<i>Omni meliori modo.</i>	88
<i>Habita, vel non habita.</i>	57	<i>Petēs ius & iustitiã ministrari.</i>	89
<i>Imponentes perpetuum silentium.</i>		<i>Parito.</i>	90
58		<i>Parito breui.</i>	91
<i>Incirca.</i>	59	<i>Parito iudicato.</i>	92
<i>Inducas in possessionem, & defen-</i>		<i>Pleno iure.</i>	93
<i>das inductum.</i>	60	<i>Plus & minus.</i>	94
<i>Iuxta formam.</i>	61	<i>Ponens in locum suum.</i>	95
<i>In omnibus & per omnia.</i>	62	† <i>Possit, & valeat.</i>	96
<i>Parte, & partibus.</i>	63	<i>Præterquam à nobis promissos.</i>	97
<i>Ita quod, &c.</i>	64	<i>Præterquam per obitum apud Se-</i>	
<i>Ius, & iustitiã.</i>	65	<i>dem.</i>	98
<i>Iustitiã faciat.</i>	66	<i>Prauiamatura causa cognitione.</i>	99
<i>Latissime extenden. &c.</i>	67	<i>Pro animarum Salute.</i>	100
<i>Liberam facultatem &c.</i>	68	<i>Pro expressis habentes.</i>	101
† <i>Liberam, francam &c.</i>	69	<i>Pro heredibus, & successoribus qui-</i>	
<i>Mandantes ita ab omnibus obserua-</i>		<i>buscunque.</i>	102
<i>ri.</i>	70	<i>Promittes habere ratum.</i>	103
<i>Manu Regis.</i>	71	<i>Promittens non contrahenire.</i>	104
<i>Morari communiter.</i>	72	<i>Pro omnibus, quo um interest.</i>	105
<i>Motu proprio.</i>	73	† <i>Pro rata seu concurrenti qua-</i>	
<i>Natis illustrium.</i>	74	<i>titate.</i>	106

Pro-

INDEX.

<i>Proviso quoad portio debitis &c.</i>	107	<i>Quod procurator possit omnia.</i>	135
<i>Pro quibus omnibus & singulis.</i>	108	<i>Quomodolibet.</i>	136
<i>Pro se & heredibus.</i>	109	<i>Quod proprij tituli etiam nulli &c.</i>	137
† <i>Pro consignatis confitetur habuisse, & recepisse.</i>	110	<i>Quos, quibus, & quoties.</i>	138
<i>Prout iuris.</i>	112	<i>Quorum tenores, &c.</i>	139
<i>Prout de iure.</i>	113	<i>Quovis modo.</i>	140
† <i>Ex nunc, prout ex tunc, & contra.</i>	114	<i>Rato manente pacto.</i>	141
† <i>Quatenus, seu in quantum expendiat &c.</i>	115	<i>Rebusq. aliis &c. claus.</i>	142
† <i>Quavis occasione, & causa. &c.</i>	116	<i>Rebus sic stantibus. claus.</i>	143
† <i>Qua omnia &c.</i>	117	<i>Refectis expensis. claus.</i>	144
† <i>Quantacunque sit.</i>	118	<i>Relevans. claus.</i>	145
† <i>Qui foret, seu exhibet chirographum, sic conscriptum materno sermone, A chi presentera il presente scritto, ouero la presente poliza.</i>	119	<i>Renuncians omni legum auxilio. claus. 146.</i>	
<i>Quam, & quas.</i>	120	<i>Salua gradu prerogatiua.</i>	147
<i>Quatenus contra.</i>	121	<i>Simul & semel.</i>	148
<i>Quatenus idoneus reperiatur.</i>	122	<i>Saluis exceptionibus.</i>	149
<i>Quatenus licita, & honesti.</i>	123	<i>Saluo.</i>	150
<i>Quatenus non sit contraria Canonibus.</i>	124	<i>Seu donationibus.</i>	151
<i>Quatenus sit in usu.</i>	125	<i>Si, & in quantum.</i>	152
<i>Quibus dederit.</i>	126	<i>Si de premissis. seu altero eorum commiserit. claus.</i>	153
<i>Quibus quid per eos, vel alterum eorum.</i>	127	<i>Sicut accepimus.</i>	154
<i>Quidquid placuerit.</i>	128	<i>Si, & prout hactenus &c.</i>	155
† <i>Quod debitore non solvente &c.</i>	129	<i>Si inueneris, vel reppereris.</i>	156
† <i>Quod praesens pactum sit reale, & in rem scriptum.</i>	130	<i>Si ita est.</i>	157
<i>Quod maior, & verior, & expressio.</i>	131	<i>Sine praedicio.</i>	158
<i>Quod obstantia beneficiales.</i>	132	<i>Sine praedicio executionis. claus.</i>	
<i>Quod de subreptione.</i>	133	159.	
<i>Quod in primis, & ante omnia.</i>	134	<i>Sine praedicio executionis litterarum Apostolicarum.</i>	160
		<i>Sine praedicio prioritatis.</i>	161
		<i>Sine praedicio venientium ab intestato.</i>	162
		<i>Sine praedicio trium conformium.</i>	
		163	
		<i>Sine strepitu, & figura iudicij.</i>	164
		<i>Sine retardatione solutionis pensionis.</i>	165

INDEX.

<i>Sine retardatione arbitrio Rotæ.</i>	166	† Tanto al bene, quanto al male.	183
		Toties quoties.	184
<i>Sine vitio spoliij.</i>	167	Tractari debcant inuicem, &c.	185
<i>Si preces veritate nitantur.</i>	168	Transferens omnia iura, &c. Nullo iure &c.	186
<i>Si quid exequendum.</i>	169	Tunc & eo casu.	187
<i>Si quis.</i>	170	† Vel soluere, vel intra mensem redire ad Carceres.	188
<i>Si repereris ad idoncum.</i>	171	† Vendidit, dedit, tradidit, &c.	189
<i>Sit contentus.</i>	172	Verificato.	190
<i>Sine alio quouis modo.</i>	173	Veris existentibus premissis.	191
<i>Statum & merita.</i>	174	† Visis prius, lectis, cognitis, &c.	192
<i>Sub obligatione bonorum. clausula</i>	175	† Visito, e reuisto, e placiato.	193
	176	Vna cum toto negotio principali.	194
<i>Sublata.</i>	176	Volumus quod tenearis.	195
† Submittens se iurisdictioni, & foro cuiuscumque iudicis.	177	Vocatis Vocandis.	196
† Sub refectione quorumcumque damnorum & interesse.	178	Vt asserit.	197
<i>Subministratis Oratori alimentis, & sumptibus litis.</i>	179	Vt commodius viuere valeas.	198
<i>Summarie.</i>	180	Vt decennius sustentari valeas.	199
<i>Supplentes.</i>	181	Vt pretenditur.	200
† <i>Suprascriptum, vel infrascriptum</i>	182	Vt supra, vt infra.	201
		Vt pramittitur.	202

CLAV.

I N D E X

CLAVSVLARVM SV-
PER ADDITARVM

Ad Primam Partem.

†	A	Bsoluionem à iuramento non petere nec petita vti	203	†	Computatis computandis.	229
		† Ad minus damnum, & incōmoaum partiu	204	†	Concorditer, vnanimiter, &c.	230
†		Ad partem, & vtilitatem.	205		Coniunctim, & diuisim.	231
†		Ad instar.	206		Constitut procuratorem, vt in rem pro- priam.	232
†		Ad Collationem, &c.	207	†	Cuius tenor ponatur, vel habeatur pro ex- presso.	233
†		Agnatos proximiores arguunt, &c.	208		Cum moderamine.	234
†		Aggregarunt, & aggregant, &c.	209	†	Cum pacto inuestiendi pretij, &c.	235
		Alias elapso termino, &c.	210	†	Cum pacto preferendi.	236
		Animo melius deliberandi.	211	†	Cum hoc, vel & hoc, vel ad hoc.	237
		Anseferri, claus.	212	†	Cum iuribus, commodis, &c.	238
†		quod Apoca habeat vim publici, & iu- rati instrumenti, &c.	213	†	Cum iuribus suis dotalibus.	239
†		Aquilanam stipulationem, &c.	214	†	Cum iure, & iurisdictione aquarum, &c.	240
†		Assignauit, & assignat.	215	†	Cum iure plantadi Buccellum, &c.	241
†		Affociatur, & affociat, &c.	216		Cum libera potestate, vel generali admini- stratione.	242
†		Auri in auro.	217	†	Cum omnibus, & singulis, &c.	243
		Aut ex alterius cuiuscunque persona.	218	†	Cum primum clericali charactere.	244
†		Benep'aciti pro libio sua voluntatis.	219	†	Cum appendiciis & honorantiis.	245
		† Cautionem bancariam consignare de- bet, &c.	221	†	Cum beneficio cridarum.	246
		Cedente vel decedente Rectore.	222	†	Cum pacto vtilibus.	247
		Cedentes, &c.	223	†	Cum pacto liberandi per contracambium aequialens.	248
		Cessante mora.	224	†	Cum facultate, & licentia capiendi pec- unias, ad cambia, & recambia, &c.	249
†		Che li cani siano communi, & che le dec- te parti possin' andar si per vna par- te come per l'altra.	225		Cum fideiussione euictionis.	250
		Citatis, & non citatis.	226	†	Cum pacto mensurationis.	251
		Committimus, & mandamus.	227	†	Cum reservatione dominij, &c.	252
†		Communicatione bonorum facere te- nentur.	228	†	Cum reservatione iurium.	254
					Decretum irritans.	255
					Deducens omne ius.	256

I N D E X

De iure, & de facto.	257	† Liquidatione facta.	304
De cauzione teneri, & facto suo tantum		† Manuteneri.	305
158		† De mandato, & commissione talis.	306
De plenitudine potestatis.	259	† Meliorando, & peiorando &c.	307
De plenitudine iuris Canonici.	260	† Modo quo infra, vel prout infra.	308
Derogatoria.	261	† Non nouam inuestituram faciendo, sed	
† Dimittendo molendinum nunciatis in fine		veteres, & antiquas renouando.	309
locationis.	262	† Non reuocando aliquod, aliud eius	310
Discreto iudicio.	263	Non obstant collatione, & prouisione.	311
Discretionis vestra &c.	274	Non obstant certo Canonicoꝝ.	312
Districtus inhibentes &c.	275	Non vi, dolo, &c.	313
Et Cetera.	276	Nulli hominum liceat.	314
Et quod supradictus est in tali linea.	277	Obediente proli illegitima &c.	315
Et quod non possit dici de nullitate pensionis.	278	Offrens chartam, & pecuniam claus.	316
Etiā si generaliter, vel specialiter reseruatū fuerit.	279	† Pactis beneuensis Procuratori.	317
Etiā si lū pendeat indecisa.	280	† Partī vechi, & modi vsati.	318
Ex certa scientia promittit	281	† Per biennium continuum cessauerit, soluere.	319
Fiat debitum vel conueniens restaurum &c.	282	† Periculum Fortunam, & Riscum.	320
Hortamur.	283	Perinde valere	321
Indignationem Petri, & Pauli.	284	Ponatis ad meum computum.	322
Inducentes, & inductum defendentes.	285	Ponēt res in inuentario, quæ ad sui notitiam	
† Inherendo, ius iuri addendo.	286	deuenient.	323
† In preiudicium presentis locationis &c.	287	† Post mortem.	324
287.	287	† Post omnem vsum aquarum.	325
Insolidum.	288	† Præter tamen in inuestitura laicalia, vel	
De Installatione.	289	Ecclesiastica.	326
In suum statum, & ius possunt.	290	† Pro Arrhis.	327
Ipsō iure, ipsoque facto.	291	Promisit non contrauenire.	328
Item vult probare quod possedit tanto tempore &c.	292	† Promissionis de Rato.	329
Iuravit &c.	293	† Pro omni, & toto eo.	330
† iuxta solitum.	294	† Pro oneribus matrimonij.	331
† In casu inundationis, vel rupta fluminis		† Pro prima vice, vel pro vna vice.	332
295		† Pro resto, & pro saldo, vel, restans autem	
† Indemnitatem omnimodum promisit.		debitum.	333
&c. claus.	296	† Pro vsu domus vendita.	334
† In forma Camera.	297	† Prout sunt de presentis.	335
In omni casu, & euentu dotis restituenda.	298	Prouiso quod dictum beneficium &c.	336
† In premium emancipationis.	299	Pro tempore respectiue.	337
† Integre, & sine diminutione.	300	Prout vobis videbitur.	338
Ius iuri addendo. claus. 301.	pag. 236	Quatenus in patronatus mixtum existat,	
Lecta lata. claus. 302.	pag. 257	339	
Literum arbitrium. claus. 303.	pag. 257	Quam ex nunc vacare decernimus.	340
		Quam duxerit acceptandam.	341
		Quod non fiat processus in causa.	342
		Quod possit vbiq; conueniri.	343
		Quomodocumque & qualitercunque.	344

CLAVSVLARVM.

<i>Re existente.</i>	345	Sentiamus fore suspendendum à Diuinis	
† Remiserunt sibi inuicem iura competen-		359	
<i>tia, &c.</i>	346	Singula singula.	360
† Renuntiavit, ac renuntiat cuicumque		Si cum laudabili vita, &c.	361
nullitati, & appellationi.	347	Si & inquantum.	362
† Renuntiavit, & renuntiat omnibus re-		Si plus valet, donat.	363
mediis suspensivis.	348	Si senseris te grauatum.	364
† Reseruato usufructu dum viuit, & facultate		Si per diligentem informationem, &c.	
disponendi de mille pro libris sua	349	365	
voluntatis.		Si qua mihi iusta causa.	366
† Restipuari in fine locationis, vel colonia		Sine lite, & exceptione.	367
non possit, &c.	350	Sola facti veritate inspecta.	368
† Nec per ingratitudinē possit reuocari	351	Solutio meliorationibus.	369
Reseruans omne ius.	352	Stante prima fideiussione.	370
Saluo iure superflui.	353	Super quibus conscientiam vestram emer-	
Saluo iure impertinentium.	354	mus.	371
† Saluis superscriptis, & infrascriptis.	355	Tam, & quam.	372
† Saluo iure primogenituræ.	356	Terminus seruatis, & non seruatis.	373
† Saluo iure quarumcunque personarum,		Valeat eo modo, quo valere potest.	374
&c.	357	Vel circa.	375
† Sciens se cautam in aliis bonis Mariti		† Visis, & consideratis verbis instrumenti.	
ad dotem suffecturis, prout protestatur		376	
etiam cum iuramento, &c.	358	Ve si specialiter in ius Petri.	377

305

*Unica solutione contenta
habuit totam summam. apud
f. m. l. p. de fidei. del. &
ad art. n. ubi p. i. i. i.
ff. deleg. 2. franch. decc.*

INDEX
CLAVSVLARVM
F E V D A L I V M

I N . S E C V N D A P A R T E .

Secundum Ordinem Alphabeti.

	D beneplacitum. Clausula 1	In feudum Autum. 31
	Ad habendum, &c. 2	Ita tamen. 32
Ad solitum linellum. 3	Ita, quod feudum augeatur. 33	
Ad renouandum 4	Iuris Francorum. 34	
Ad vtendum, fruendum. 5	Iuribus Curia, & alienis semper saluis. 34	
Concedimus in feudum. 6	35	
Citra preiudicium privilegiorum. 7	Masculis, & feminis. 36	
Confirmamus statuta. 8	Non alias, aliter, nec alio modo. 37	
Cuiuslibet eorum. 9	Obiectione prois illegitima. 38	
Cui ius dabit. 10	Ponens ipsum in locum suum. 39	
Cum confiscationibus. 11	Pro expressis habendo. 40	
Cum integro statu. 12	Pro herodibus. 40	
Cum pertinentiis, & possessionibus. 13	Pro legitimis heredibus. 41	
Cum iuribus, & iurisdictionibus. 14	Pro heredibus in perpetuum. 42	
Cum potestate alienandi. 15	Pro te, & filiis. 43	
Dedit, restitit, &c. 16	Pro se, & suis. 44	
De demano in demanum. 17	Pro se, & heredibus, successoribus quibuscunque 45	
De nouo concedimus. 18	Pro te, & cui dederit. 46	
Deficientibus masculis. 19	Pro fratribus, & eorum liberis. 47	
De primogenito in primogenitum. 20	Pro legitimo successoribus, & ex legitimo matrimonio natis. 48	
De suo corpore legitime descendentes 21	Propter benemerita. 49	
Donec adimpleatur. 22	Prout disponere voluerit. 50	
Donec reuocato. 23	Prout, & iuxta similes. 51	
Exceptis feudis titulatit. 24	Prout iuste, & legaliter possimus. 52	
Exceptis filiis comitum. 25	Quatenus partes rite, & recte processerint. 53	
Ex corpore. 26	53	
Ex nunc prout ex tunc, & de contra. 27	Que à nobis, & sacro Imperio. 54	
Feudi natura in aliquo non mutata. 28	Qui tenebat, & possidebat. 55	
In feudum, & ad propriam naturam feudi. 29	Quidquid iuris habeo. 56	
30	Quibuscumque. 57	
Is, si alio modo. 30	Quibus dedit. 58	
	Quo ad	

I N D E X.

<i>Quo ad expressa tantum.</i>	59	<i>Saluo iure feruiri.</i>	70
<i>Quod plus petere non possit.</i>	60	<i>Si preces veritate nitantur.</i>	71
<i>Quod registretur infra annum.</i>	61	<i>Sicut possumus.</i>	72
<i>Quod sit incola Regni.</i>	62	<i>Succedendo de vno in alterum.</i>	73
<i>Quod seruetur ordo sicut in successione Regnorum.</i>	63	<i>Tenetur ad ius adoha.</i>	74
<i>Rebus sic stantibus.</i>	64	<i>Tollentes omnes exceptiones.</i>	75
<i>Reseruans dominium.</i>	65	<i>Transferentes, &c dantes, tradentes.</i>	76
<i>Saluo assensu domini.</i>	66	<i>Vsq̄ue ad tertiam generalem</i>	77
<i>Saluo iure Imperij.</i>	67	<i>Vt eorum possessores non tanquam domini, &c.</i>	78
<i>Saluo iure superioritatis.</i>	68	<i>Vt in vita alienantis reuocari possit</i>	79
<i>Saluo iure agnatorum.</i>	69	<i>Vtriusque sexus.</i>	80

I N D E X

C L A V S V L A R V M
V L T I M A R V M V O L V N T A -
T V M I N T E R T I A P A R T E .

Secundum ordinem Alphabeti.

<i>Ntedicti.</i>	Claus. 1	<i>Dummodo.</i>	21
<i>Arbitrio suo.</i>	2	<i>Eiusdem filios.</i>	22
<i>Bona decedentis deueniant ad superstitem.</i>	3	<i>Equis portionibus.</i>	23
<i>Bona sua.</i>	4	<i>Et modo, & forma.</i>	24
<i>Bona in familia conferuentur.</i>	5	<i>Eosque inuicem substituit.</i>	25
<i>Cassans, & irritans.</i>	6	<i>Et eo casu.</i>	26
<i>Credo te daturum.</i>	7	<i>Et non in alios.</i>	27
<i>Cum commodum ei erit.</i>	8	<i>Et sic de vno in alterum.</i>	28
<i>Cum petierit, vel cum volet.</i>	9	<i>Et si ex dicta linea nullus.</i>	29
<i>Cum hac conditione.</i>	10	<i>Et ultimo de dicta linea masculina decedente.</i>	30
<i>Codicillaris.</i>	11	<i>Filiorum, & heredum.</i>	31
<i>De, in, & super bonis.</i>	12	<i>Habeatur pro non scripto.</i>	32
<i>De herede in heredem.</i>	13	<i>Hac tamen lege, & conditione.</i>	33
<i>De gradu in gradum.</i>	14	<i>Heredes instituire.</i>	34
<i>Descendentibus ex filijs.</i>	15	<i>Heredem esse voluit.</i>	35
<i>Dictam h. reditatem.</i>	16	<i>Heredes pradiuos.</i>	36
<i>Domus.</i>	17	<i>H. reditas redeat ad cippum domus.</i>	37
<i>Donnam, dominam, & patronam.</i>	18	<i>In alijs autem bonis.</i>	38
<i>Donec ratio reddita fuerit.</i>	19	<i>In ceteris autem testator voluit testamentum suum sortiri effectum.</i>	39
<i>Donec, & quamdiu.</i>	20		

I N D E X.

<i>In ceteris reliquis suis bonis.</i>	40	<i>peruenire.</i>	
<i>In infinitum.</i>	41	<i>Quod possit vendere pro sua necessitate.</i>	71
<i>In omnibus, & per omnia.</i>	42	<i>Quorumcumque.</i>	72
<i>In stirpes, & non in capita.</i>	43	<i>Rebus sic stantibus.</i>	73
<i>In tucti, e qualis uoglia miei beni.</i>	44	<i>Salua gradus prerogatiua.</i>	74
<i>In tutto, e per tutto.</i>	45	<i>Saluo, vt infra.</i>	75
<i>Ita demum.</i>	46	<i>Sanx mente.</i>	76
<i>Ita quod hereditas, & bona non transeant</i>		<i>Semper.</i>	77
<i>ad extraneos.</i>	47	<i>Secundo il testamento.</i>	78
<i>Iure institutionis.</i>	48	<i>Sia diuiso egualmente.</i>	79
<i>Iussit esse contentam.</i>	49	<i>Si sine filijs legitimis morerentur.</i>	80
<i>Li piu prossimi.</i>	50	<i>Si forte contigerit vnum ex herediibus pra-</i>	
<i>Non aliter, nec alio modo.</i>	51	<i>mori.</i>	81
<i>Non succedat.</i>	52	<i>Sine hærede ex se nato.</i>	82
<i>Omnia bona sua stent apud Lucretiam.</i>	53	<i>Si non valet vt testamentum, valeat &c.</i>	
<i>Omnes heredes.</i>	54	83	
<i>Omnibus descendentes.</i>	55	<i>Si quis decefferit.</i>	84
<i>Omni meliori modo.</i>	56	<i>Substituit Fullanum, eiusque liberos, & li-</i>	
<i>Ordine successiue.</i>	57	<i>berorum liberos.</i>	85
<i>Pleno iure.</i>	58	<i>Talente che.</i>	86
<i>Plus petere non possit.</i>	59	<i>Testamentum intelligatur ad litteram.</i>	87
<i>Possit, & valeat disponere.</i>	60	<i>Tunc, & eo casu.</i>	88
<i>Postus ex. ra omnem protectionem.</i>	61	<i>Vada allo piu vecchio.</i>	89
<i>Posteros, item filios.</i>	62	<i>Verba testatoris in vulgari sermone inter-</i>	
<i>Post omnes.</i>	63	<i>pretantur.</i>	90
<i>Prinauit hæredem.</i>	64	<i>Voluit bona sua absque diminutione ad</i>	
<i>Prohibuit molestari.</i>	65	<i>descendentes transire.</i>	91
<i>Pro omni eo, & toto.</i>	66	<i>Volo vxorem meam hereditare.</i>	92
<i>Quandocumque.</i>	67	<i>Volens testator bonam fidam agnosce.</i>	93
<i>Quatenus, &c.</i>	68	<i>Vt supra.</i>	94
<i>Qui quarto gradu sunt.</i>	69	<i>Vulga: iter, pupillariter, & per fideicom-</i>	
<i>Quia volo ad hæredes, & successores meos</i>		<i>missum.</i>	95

INDEX

CLAVSVLARVM
QVARTÆ PARTIS.IN QVA AGITVR DE REBVS COMMV-
nibus omnium Clausularum.

Clausula generales,	Cl. 1	Clausula accessoria.	21
Clausula generales restrin- guntur.	2	Clausula resolutoria.	22
Clausula generales gemi- nata.	3	Clausula in fine posita.	23
Clausula vniuersales.	4	Clausula precedens ad qua referatur.	24
Clausula plura respiciens determinabilia.	5	Clausula que referantur ad alias.	25
Clausula specialis.	6	Clausula Proemialis.	26
Clausula posita coniunctiue.	7	Clausula, Ad qualificandum non refertur.	27
Clausula preseruatina.	8	Clausula plura respiciens.	28
Clausula per ablatiuum absolutum.	9	Clausula habens plures intellectus.	29
Clausula in supplicatione appositae.	10	Clausula quod possint addi ad consilium sapientis.	30
Clausula repetite.	11	Clausula quando nihil operetur.	31
Clausula ceterate.	12	Clausula regulatur à principali dispositio- ne.	32
Clausula consueta omissa.	13	Qua clausula censeantur appositae per No- rarium, vel de voluntate disponentium.	33
Clausula derogatoria.	14	Clausula solita, & que tacite insunt nihil operantur.	34
Clausula reuocatoria.	15	Clausula quando dicatur perfecte concepta.	35
Clausula corrunt.	16		
Clausula simpliciter posita.	17		
Clausula insolite.	18		
Clausula Decreti irritantis.	19		
Clausula exequentiue.	20		

Finis Indicis Clausularum.

Imprimatur,
Si videbitur R. P. M. Sacri Palatij Apostolici.
Cæsar Fidelis Viceger.

*Ex commissione Reuerendiss. P. Hyacinthi Petronij Sac. Pal. Apost. Mag. vidi,
& diligenter consideravi Tractatum hunc de Clausulis, & nihil in eo re-
peri, quod fidei Christianæ, uel bonis moribus aduersetur, Ideo Typis man-
dari posse censeo, Romæ die 4. Iunii 1616.*

*Angelus Lucianus, I. V. D. & in Gymnasio Almae Urbis Publicus
Professor.*

Imprimatur,
Fr. Gregorius Donatus Mag. & Reuerendiss. P. F. Hyacinthi Petro-
nij Sacri Palatij Apostolici Magistri, Socius: Ordinis Prædica-
torum.

T R A-

I N D E X

R E R V M E T V E R
B O R V M M E M O R I A E T
N O T A T V D I G N A R V M .
Q V Æ I N H O C T R A C T A T V
Clausularum, serie Alphabetica miro
ordine digestus.

A

- 3 **A** B B A S aquiparatus Episcopo non habet ea qua sunt Ordinibus cl. 42. num. 4
- 2 Abolitio generalis facta per viam legis, comprehendit etiam subditos Baronum cl. 11. nu. 11
- 1 Absolutus à Papa à iuramento an possit agere obstante clausula, Sublata cl. 176 n. 41
- 1 Absolutio à iuramento, an & quando peti possit stante hac clausula cl. 203. num. 1
- 1 Absolutio à iuramento, quam requirat ne sit subreptitia?
- 1 Absolutio à iuramento duplex requirat ne stante hac clausula cl. 203. numero 3
- 1 Absque vitio spolijs, hac clausula respicit conditio es Breuis cl. 19 n. 16
- 1 Ac dicti defuncti, & aliorum quorumcumque prouisiones, concessiones, iustificationes, collationes, possessiones pro expressis habentes, hac clausula operatur indiuiduam expressionem colorata possessionis cl. 2. n. 1
- 1 Acceptatione quaeritur ius ad rem cl. 212. num. 2
- 4 Accessoria clausula regulantur secundum principalem dispositionem cl. 21. num. 1
- Sunt reuocabiles quando contractus est reuocabilis num. 2
- An & quando corrumpant principali annullato num. 3
- Non augent dispositionem, sed declarant num. 4
- 4 Accessoria clausula an sint posita de stylo Notariorum cl. 21. n. 10
- 3 Accidentales clausula censentur apposita de voluntate testatoris cl. 6. n. 2
- 2 Actio personalis quaesita ex prouisione patris quando tollatur cl. 4. nu. 6
- 2 Actio ad feudum est idem quod feudum cl. 34. num. 4
- 1 Actio omnis, qua colligitur ex narratis in libello, intentata censetur cl. 65. num. 2
- 1 Actiones contraria non sustinentur propter clausulam, Petens ius, & iustitiam cl. 65. num. 16
- 1 Actiones contraria quando sustineantur in iudicio cl. 65. nu. 18
- 1 Actio exequutiua ex statuto intentata, quando reducat ad actionem ordinariam cl. 65. n. 19
- 3 Actus quando necessario implendus est, an clausula imponat conditionem, †

INDEX.

- cl. 21. nu. 3.
- 1 Actis non transportatis, clausula, quam, & quas, non operatur cl. 120. nu. 4. Et quando stet restrictiue nu. 5
- Quando simpliciter est posita: vel est dictū occasione promissorum, an tunc extendatur, nu. 6.
- 1 Actor succumbit, nisi probauerit expressa, & quando fallat cl. 80. num. 3
- Tempore expresso in libello criminali, & non probato, an possit obtineri numero 4
- Et quid si fuerit probatum minus quam expressum nu. 5
- 1 Actor an, & quando possit obtinere si plura deduxit, & pauca probauit cl. 80. nu. 6
- 1 Actus nullus vigore decreti irritantis, an sustineatur de consensu partium cl. 255 nu. 10
- 3 Actum inter viuos voluisse facere contrahentes ex quibus iudicari possit cl. 3 nu. 2
- 1 Actum &c. hac clausula denotat perfectionem instrumenti, eiusque publicationem cl. 4. nu. 1. & 3
- 1 Accursus an sequatur Azonem circa successionem in stirpes, vel capita cl. 43. nu. 11.
- 3 Ad arbitrium suum, hac clausula in contractibus facit conditionem, secus in vltimis voluntatibus cl. 2. nu. 1
- 2 Ad beneplacitum, hac clausula facit conditionem perpetuam cl. 1. nu. 1
- 2 Ad beneplacitum, clausula equipollet clausula, donec eris fidelis cl. 1. nu. 4
- 2 Ad beneplacitum, claus. hac si sit opposita in feudis, que anno finiuntur, quid operetur claus. 1. num. 6. & 10
- 2 Ad beneplacitum, & voluntatem, hac claus. quid aliud importet, & quando faciat conditionem cl. 1. nu. 12
- 1 Ad collationem, hac claus. non comprehendit ius patronatus laicorum cl. 207. nu. 1
- Neque beneficia electiua. nu. 2
- 1 Ad collationem Ordinariorum, hac claus. intelligitur de vere ordinarijs cl. 20. nu. 9
- 1 Ad collationem, hac claus. quomodo verificetur cl. 207. num. 12
- Et per hanc clausulam censetur data facultas alienandi in prauudicium domini non agnatorum nu. 3
- Inter disidentes tamen tantum censetur data facultas alienandi, non in prauudicium aliorum nu. 4
- 2 Ad habendum, hac claus. cogit Principem ad consentiendum alienationi cl. 2. num. 6
- 2 Ad habendum, clausula hac operatur, vt dominus teneatur inuistire de dominio eum, in quem alienatio facta est cl. 2. nu. 11
- 1 Ad habendum clausula equipollet clausula, & quib. dederit cl. 5. num. 1. 4. & 17
- 1 Ad habendum clausula quid valeat si non est apposita clausula ad disponendū cl. 5. nu. 7
- 1 Ad habendum clausula restringitur multis modis cl. 5. nu. 10
- 1 Ad habendum, hac clausula osita in parte exequutiua nihil operatur cl. 5. nu. 13
- Quando refertur ad bona allodialia tantum, non autem feudalia num. 14
- Quando non potest habere alium effectū, tamen operatur etiam in feudalibus, & emphyreuticis nu. 15
- 1 Ad habendum, hac claus. est intelligenda secundum subiectam materiam cl. 5. nu. 23
- Posita in emphyreusi, intelligitur accedente consensu domini, n. 24
- 2 Ad habendum, hac clausula differt à clausula, quibus dederit, quo ad alienationem cl. 58. nu. 8
- 1 Ad instar, hac claus. inducit veritatē in priuilegijs cl. 206. num. 2
- 1 Ad partem, & vtilitatem clausula quodnamus acquirat persona nominata cl. 205. nu. 5
- 3 Ad libitum suum, importat arbitriū boni

I N D E X.

- boni viri hac clausula. vide cl. 2. numero 3
- 2 Ad propriam naturam feudi, hac clausula excludit feminas clau. 29. num. 1
- Femina. an. & quando succedant in feudo emptio. nu. 2
- 3 Ad qualificandum actum, hac cl. semper est restringenda ad illum cl. 14. numero 3
- 2 Ad renouandum de nouennio in nouennium, hac claus. non est perpetua cl. 4. nu. 1
- 2 Ad renouandum clausula non est de essentia contractus, & quare apponatur cl. 4. nu. 4
- Ead. clausula ad renouandum pro se, & heredibus & successoribus quid operetur nu. 8
- 1 Ad supplicationem vtriusque partis, hac clausula intelligitur distributiuè cl. 6. numero 1
- Et an requirat consensum vtriusque numero 2
- 2 Ad vitendum fraudem hac clausula in feudis, quomodo intelligatur. cl. 5. nu. 4
- Additiones in margine instrumenti quando non probent cl. 277. num. 1
- 3 Aequis portionibus, hac clausula facit vt quilibet censeatur nominatum vocatus cl. 23. nu. 4
- Et operatur vt qui debeant succedere in stirpes, succedant, & in capita numero 4
- 3 Agnatio semper censeatur conseruata per vocationem masculorum cl. 30. numero 1
- 3 Agnatio censeatur conseruata per clausulam, redcat ad cippum domus cl. 37. numero 1
- 3 Agnationis conseruanda ratio, quando attendatur cl. 41. numero 4
- 3 Agnatus proximior praesertur in fidei commisso cl. 5. nu. 4
- 2 Agnatus delinq. ens in dominum non praedicat agnato in feudo paterno claus. 31. num. 3. & num. 5
- 1 Agnatus renuncians excludit se de numero agnatorum cl. 328. nu. 9
- 3 Agnati domus appellatione continentur, claus. 17. numero 1
- Et veniunt familia appellatione, nu. 2
- 2 Agnati vsque ad quem gradum admittantur ad feudum cl. 77. num. 5
- 2 Agnatorum iura conseruat clausula iuribus alienis saluis cl. 18. nu. 3
- 3 Alciati distinctio de descendentibus ex linea masculina, reprobat cl. 30. n. 7
- 1 Alias voluit teneri ad restitutionem: hac clausula posita in contractu non inducit ipsius resolutionem, sed importat penam conuentionalem cl. 7. per totam.
- 1 Alias el apso termino, hac claus. operatur peremptorium cl. 210. num. 4
- 3 Alienans in fraudem ad quid tenatur, cl. 2. num. 4
- 2 Alienandi facultatem habens ad arbitrium suum, quid possit facere clausula 2. numero 2
- 2 Alienandi facultas concessa in feudis intelligitur, si dominus requisitus succit claus. 2. num. 5
- 2 Alienandi facultas aequipollet clausula cui voluerit claus. 50. num. 2
- 2 Alienatio in feudibus permessa censeatur solum inter illos de familia clausula 2. num. 7
- 3 Alienatio quando dicatur sequi etiam si sit facta titulo vniuersali clausula 5. num. 18.
- 2 Alienatio feudi, in quibus casibus tacite permessa dicatur claus. 15. num. 4
- 2 Alienatio feudi in omni casu est prohibita etiam in vltima voluntate clausula 15. num. 1
- 2 Alienatio facta ab agnato quando dicatur facta in fraudem cl. 31. num. 10
- 2 Alienatio feudi quando sit nulla si dominus non vult consentire cl. 37. num. 2
- 2 Alienatio feudi quando fieri possit sine nouo consensu clausula 46. num. 3
- 2 Alienatio permessa intelligitur secundum naturam feudorum claus. 50. num. 3

- 1 Alienatio rei Ecclesie sine solemnitatibus, quando sit valida, clausula 365. num. 2
- 1 Alienatio rei minoris aliquando est valida sine solemnitatibus clausula 365. num. 4
Alienatio pendente conditione beneplaciti Apostolici, non potest renocari, num. 5
- 1 Alienationis prohibitio facit cessare clausulam, Ad habendum claus. 5. numero 8.
Et quando secus est n. 9.
- 2 Alienigena non ita fidelis regno præsuntur ut incola cl. 62. n. 1.
- 3 Alimenta prius debentur filiis, quam uxori cl. 18. n. 4
- 1 Alte, & basse: hac clausula non restringitur ad arbitrium boni viri, cl. 3. num. 2
Dummodo non sit cum dolo n. 3.
- 1 Alterans commissionem, hac claus. in executione, nihil operatur cl. 227. num. 10
- 1 Amoris quolibet illicito detentore, hac claus. aliquando præservat gratiam à subreptione cl. 10. n. 2
Et intelligitur de detentore facti numero 3
- 1 Amoris decentioribus, hac clausula quid denotet cl. 9. n. 2
- 1 Amoris quibuscumque, hoc clausula non capit pronisos ab Ordinario cl. 11. num. 1
- 3 Amplectitur, verbum, & continetur, verbum idem significant clausula 84. num. 2
- 1 Annexum quotuplex sit cl. 28. n. 2
- 1 Annexorum, & dependentium idem est iudex cl. 28 n. 4
- 1 An finita tutela in effectu teneatur pro negotijs pupilli cl. 205. nu. 3
- 1 Animo melius deliberandi, hac clausula per Papam adiecta dispositioni, quid operetur cl. 211. n. 1. p. 233
- 3 Antedicti, hac clausula non refertur ad eos, qui non leguntur, sed intelliguntur cl. 1. n. 1
Et importat ac si antedicti essent specificè, & nominativè expressè numero 2
- 1 Anteferri, hac clausula facit de posteriore priorem cl. 212. n. 1
Et eadem clausula anteferri cur restringenda, n. 6
Aliquando ead. claus. Anteferri nihil operatur, n. 10
- 1 Anteferri clausula quando Legati Papa manus ligentur cl. 212. n. 4
Eadem clausula quomodo posita nova provisione extendatur n. 7.
Non trahitur retro in præsudicium alterius num. 8
- 1 Anteferri claus. quibus verbis describitur cl. 212. n. 11
De stylo Curie apponitur omnibus gratijs specialibus n. 12
- 1 Anteferri clausula, præservat habentes in re cl. 242. n. 5
- 1 Appellatio quando tollitur, semper intelligitur respectu litigantium cl. 12. n. 6. p. 11
- 1 Appellatio nunquam censetur prohibita, vbi constat de notoria iniustitia cl. 12. n. 9. p. 11
Appellatio ab excessiva taxatione nunquam censetur ablata n. 10
- 4 Appellatione remota clausula hac non censetur repetita cl. 11. n. 5
Secus si ex privilegio causa posita fuerit num. 6
- 1 Appellatione remota, hac clausula quoniam parat effectus cl. 12. n. 1
- 1 Appellatione remota, hac clausula intelligitur solum quoad nominatos in rescripto cl. 12. n. 3
Et nominatus in rescripto qui representat aliam personam, dicitur tertius num. 4
- 1 Appellatione remota, hac clausula non intelligitur quando sententia est notorie iniusta cl. 12. n. 7
Etiam si sit dictum, Omnis & quacunque appellatione remota n. 8

I N D E X.

- 1 Appellatione remota, hac claus. intelligitur de contradictionibus ac factio cl. 12. n. 11
- 1 Appellatione remota, hac claus. posita in persona delegati, nunquam transit in subdelegatum cl. 12. n. 12
- 1 Appellatio à liquidatione damnorum, & interesse, an tollatur per hanc clausulam cl. 178. n. 7
- 1 Appellantes debentur iuxta solitam praestationem aliorum conductorum, quando de eis nil fuit expressum cl. 245. n. 6
- 1 Aquas conducens debent plus utilitatis sentire, quam concedens transitum cl. 204. n. 3
Item est odiosa, & respicit prauidicium tertij n. 13
- 1 Arbitri non possunt procedere contra ius gentium cl. 257. n. 5
- 1 Arbitrator cur possit laudum ferre in ferijs indictis in honorem Dei cl. 257. num. 2
- 1 Arbitrium quantumcumque liberum, semper debet esse à iure regulatum cl. 303. n. 1
Clausula, Liberum arbitrium, ad quae restringatur n. 2
Arbitrium liberum dat latas habenas, num. 3
Per claus. Liberum arbitrium, quid possit fieri, n. 4
Et quid si addita sit clausula, Bene Regij, n. 5
- 1 Arbitrium Rota, vt intret ad relictum iuris rigorem, quid requiratur cl. 13. n. 4
- 1 Arbitrio Rota, hac clausula intelligitur prout de iure, quo ad merita cl. 13. num. 1
Secus quod ad solemnitates iudicij, numero 2
Relaxat aliquando rigore iuris ciuilibus, num. 3
- 1 Arbitrio Rota, hac claus. posita in commissionibus sanatorij examinatis testium quid operetur cl. 13. n. 5
- Et quid in sanatoria nullitatis computationis n. 7
- Et quid statue quasi possessione exigendi num. 7
- Et quid in clausula, Parito breui, arbitrio Rota, num. 8
- 1 Arbitrio Rota, hac claus. non iurat eum, qui habuit recursum ad saeculares cl. 13. n. 16
- 3 Arbitrio suo, clausula hac an indigeat expressa declaratione voluntatis cl. 2. num. 6
- 1 Arrha, quae dantur in quolibet contractu secuto, vertuntur in partem solutionis pretij conuenti cl. 327. n. 1
- 1 Arrha ante implementum contractus, arguunt contractum perfectum cl. 327. n. 2
- 1 Arrha praestatione, an & quando res desinat esse integra cl. 327. n. 3
- 1 Arrha quando perducuntur in penitentiam sine iusta causa claus. 347. num. 5
- 1 A sententia lata in causis creditorum non datur appellatio cl. 246. n. 2
- 2 Argumentum de feudo ad maioratum valet cl. 78. n. 3. & 5.
- 4 Assensus super feudatilibus est latissime interpretandus cl. 25. n. 2
- 1 Assensus in feudatilibus, potest concedi per relationem cl. 139. n. 15
- 3 Assignationis sensum, & varias significationes porrigit auctor cl. 215. num. 1
- 1 Assignata per patrem filio neutiquam confiscantur ob filij delictum cl. 215. num. 3
- 1 Assignata filio per parentes comprehenduntur in fideicommissio postea per patrem constituto cl. 215. n. 4
- 1 Assignatio facta filio per patrem quando transeat in donaticnem cl. 15. numero 5
- 1 Assignationis facta cum illa clausula (si debitor delegatus non soluerit) interpretatio cl. 215. n. 7
- 1 Attento consensu maioris partis, hac

INDEX

- clausula posita in breui stat causatiue, non autem conditionaliter, ex quo si consensus ante expeditionem Breuis non fuisset praescriptus, Breue non fuisset expeditum* cl. 15
- 1 *Augendi, &c. hac clausula est facultatiua, & quando operetur.* clausula 16. num. 2
- Et operatur ante expeditionem litterarum. num. 3
- 3 *Augmentum bonorum factum per testatorem post legatum, pertinet ad heredem* cl. 4. n. 4. & 7
- 1 *Aut alias, &c. hac clausula posita post mentionem iuris communis non potest aliter intelligi quam de iure speciali* cl. 17. per tot.
- 1 *Aut ex alterius cuiuscumque personae, hac clausula quid operetur in beneficiis* cl. 218. num. 1
- 1 *Authorityte nostra procedenti, hac clausula facit delegatum* cl. 227. n. 8
- B
- 3 **B** *Annuitus cum qua clausula non possit haeres insinuai* cl. 61. n. 1
- 2 *Baro an possit concedere excadentias seu di sibi deuolutas* cl. 17. num. 3
- 2 *Baro debet interesse in Parlamento; non autem subfeudatarius* claus. 35. num. 5
- 2 *Bayones pœnas & multas habent tanquam fructus iurisdictionis* clausula 11. n. 1
- 2 *Barones non habentes merum imperium, exigunt pœnas pecuniarias* cl. 11. n. 2
- 2 *Barones in quibus casibus possint alienare demanialia* cl. 33. n. 2
- 2 *Baronum subditos comprehendit generalis legum abolitio acta per viam legis* cl. 11. n. 11
- 1 *Beneficium excusationis non tollitur per clausulam, Sola facti veritate inspecta* cl. 368. n. 10
- 1 *Beneficium vnicum, an, & quando sit annexum* cl. 28. n. 3
- 1 *Beneficij collatio de iure patronatus, an, & quando valeat facta ab Ordinario sine patrono* cl. 207. n. 3
- Non comprehendit prebendam fundatam de bonis Ecclesie n. 4
- Neque comprehendit beneficia ad suam, & alterius collationem pertinentia num. 5
- Collatio beneficiorum quomodo dicatur pertinere ad Episcopum & Capitulum n. 6
- 1 *Beneficij priuationem importat clausula hac indignationem Petri & Pauli* &c. cl. 284. n. 1
- Et importat pœnam arbitrariam contra contravenientes nu. 2
- Et contravenientes de facto puniuntur non de iure num. 3
- 1 *Beneficiorum collatio aliquando deuoluitur ad Papam* cl. 49. n. 1
- Clausula, Et detur deuolutio, restringitur tota gratia n. 2. & n. 4
- Deuolutio precise est probanda n. 5
- 1 *Beneficiatus, qui renunciauit clausula, sublata, potest nomine sue Ecclesie de ea opponere* cl. 176. nu. 44
- 1 *Beneficiati clerici sunt ciues locorum vbi habent beneficia* cl. 176. n. 7
- 1 *Beneficij pro libito, sue voluntatis clausula conditionem importat, & quare* cl. 219. nu. 1
- 1 *Beneficij Apostolici defectu obstat transactio si à partibus fuit reservatum, praesertim si adfit clausula, nec aliter, nec alio modo* cl. 219. n. 3
- 1 *Beneficij, &c. clausula praesumitur in instrumento, etiam non enunciata* cl. 219. nu. 4
- 1 *Beneficij quando finiat* cl. 219. numero 5
- 2 *Beneficij clausula an sit addita persona, vel dignitati, est magna differentia* clausula 1. nu. 5
- 1 *Biennium de quo in dicta clausula incipit tempore inuestiturae* cl. 319. numero 1.

I N D E X.

- 3 Bona sua deueniant ad superfites, hac clausula posita in contractu non intelligitur per vltimam voluntatem cl. 3. n. 1
- 3 Bona sua, hac clausula semper intelligitur de bonis testatoris cl. 4. num. 1
- Bona testatoris intelliguntur habito respectu ad tempus presens numero 2
- Bona in familia conferuntur, clausula hac simpliciter & per se prolata inducit fideicommissum cl. 5. n. 2
- 2 Bona presumuntur allodialia, & ita possessio in allodium cl. 55. n. 1
- 1 Breue habet vim litterarum Apostolicarum cl. 22. nu. 3
- 1 Breue non dicitur subrepticium si littera expedienda infra sex menses non fuerint expedita cl. 168. n. 3
- 1 Bulla Pij V. de Censibus, non annullat census antea factos cl. 297. nu. 4

C

- Cap. 1. Si vassallus feudo priuatur, declaratur cl. 31. num. 8
- 1 Cambium equiualeus quodam dicitur cl. 288. num. 3
- cl. 1. an ille interfec. fratrem domini sui, declaratur num. 9
- 1 Cardinales quando dicantur ordinarij collatores, & quando gaudeant indultis cl. 207. num. 10
- 3 Cassans & irritans, hac clausula an censetur apposta de voluntate testatoris cl. 6. nu. 1
- 3 Cassans, & irritans &c. an reuocet testamentum precedens habens derogatoriam ad omnia sequentia testamenta cl. 6. n. 7
- 2 Castrum non presumitur feudale, sed allodiale cl. 55. nu. 2
- Etiam si effect in statu Ecclesie num. 3. ibid. a
- 2 Castrum quomodo possit esse sine territorio cl. 56. n. 1
- 1 Casuum aliquorum inclusio, an sit aliorum non nominatorum exclusio

- cl. 320. numero 2
- 1 Casus solitus, & insolitus quis diiudicandus remissive cl. 320. nu. 3
- 3 Casus quo, clausula hac importat conditionem cl. 26. n. 3
- 3 Casus similes non excluduntur per clausulam, Tunc & 10 casu cl. 88. num. 7
- 1 Causa quando dicatur instructa vt neq. minor, neque tertius audiri possint cl. 36. n. 7
- 1 Causa testati, & intestati, non possunt cumulari cum quacumque clausula 65. n. 17
- 1 Causa legitimationis est exprimerda in privilegio cl. 224. numero 3
- 1 Causa regressus est cognoscenda ante causam reductionis pensionis cl. 278. n. 2
- 4 Causa antiqua nō potest amitti, vt clausula censetur esse repetita in secunda commissione cl. 11. num. 2
- 1 Causa & occasione, hac clausula quando importet impulsiuam cl. 30. num. 1
- 4 Cause quare debeant committi eis qui sum in dignitate Ecclesiastica constituti cl. 22. n. 4
- 1 Causa preparatoria iurisdictionis sunt examinanda summarie cl. 169. n. 7
- 1 Cautio bancaria quanam sit, & quandiu daret in materia pensionis prestanda ad resignationem cl. 221. n. 1
- 3 Cautio pro vsufructu prestanda est, etiam non obstante prohibitione molestia cl. 65. n. 2
- 1 Cedente, vel decedente, hac clausula apponitur in vnionibus cl. 222. n. 1
- Et operatur effectum etiam in cessione nulla, n. 2
- Et importat diem, non autem conditionem numero 3
- 1 Cedentes, &c. hac clausula quomodo extendatur cl. 223. n. 1
- 2 Cessio iurium an, & quando possit fieri pro minori pretio cl. 3. n. 21
- 1 Cessio iurium fit cum clausula, Constituit procuratorem in rem suam, cl. 222. n. 5
- 2 Cessionarius factus procurator in rem

- suam, quas actiones intentes cl. 2. num. 6
- 3 Cippus domus intelligitur de stipite agnationis cl. 37. nu. 2.
- 1 Citandi sunt in legitimatione alterius, qui vocantur ad feudam, vel fideicommissam cl. 226. nu. 5
- 1 Citatio aliorum non requiritur in legitimatione filij per patrem procurata cl. 226. nu. 1
- 1 Citationis defectus est insanabilis, aliquando tamen sanari potest per aliam clausulam super additam. x. ful. Supplentes cl. 181. nu. 8
- 1 Citatus peremptorie quando quis dicitur cl. 210. n. 3. & 6
- 2 Citra preiudicium privilegiorum causa remaneat clausula, declaratur cl. 7. nu. 1. & 12
- 3 Civis receptus, dummodo soluat datis, dicitur receptus per modum compulsionis, non exclusionis cl. 21. numero 4
- 1 Civis potest esse duarum civitatum cl. 206. nu. 12
- 1 Civis creati ad instar dicuntur veri cives cl. 206. n. 3. & 11
- 1 Clausula accedente consensu, inducit conditionem cl. 3. n. 1. & 3
- 1 Clausula, ad habendum, aequipollet clausule, & quibus dederis cl. 5. num. 1. & 4
- Secus si sit posita in exequutiis, numero 2
- 2 Clausula, ad habendum, quid valeat si non est apposta clausula, ad disponendum cl. 5. n. 7
- 1 Clausula, Ad habendum, restringitur multis modis cl. 5. n. 10
- 1 Clausula cum pactis vtilibus operatur, ut constitutum omnissum possit suppleri, maxime si solitum sit apponi, & consuetudo sit univormis cl. 247. nu. 1
- 1 Clausula cuius tenor &c. habet vim specialis expressionis, & interdum derogationis actui antecedenti, & tam in conventionalibus, quam in privilegijs operatur, ut actus dicatur fieri in certa scientia num. 2. cl. 233. num. 1
- 1 Clausula, si & quatenus consensus Sedis Apostolica interueniat in emphiteusis contractu quomodo intelligatur cl. 219. n. 2
- 4 Clausula ad qualificandum posita in aliqua dispositione, ad illam tantum restringenda est cl. 27. n. 1
- 2 Clausula, Ad renouandum, non est de essentia contractus, & quare apponatur cl. 4. n. 4.
- Ex hac clausula non afficitur res, sed oritur actio personalis n. 5.
- 2 Clausula ad renouandum pro se, & heredibus, & successoribus, quid operetur cl. 4. n. 8
- 2 Clausula, Ad vtendum, fruendum, in feudis, quomodo intelligatur cl. 5. num. 4
- 3 Clausula, & Equis portionibus, facit ut quilibet censeatur nominatim vocatus cl. 23. n. 2
- Et operatur, ut qui debebant succedere in stirpes, succedant in capita numero 4.
- 3 Clausula, Arbitrio suo, an indigeat expressa declaratione voluntatis, cl. 2. num. 6
- 2 Clausula Beneplaciti, an sit addita persona, vel dignitati, est magna differentia cl. 1. n. 5
- 3 Clausula, Bona sua deveniant ad superstites, posita in contractu, non intelligitur per ultimam voluntatem cl. 3. nu. 1.
- 3 Clausula, Bona in familia conferuntur, simpliciter & per se prolata inducit fideicommissum cl. 5. numero 2
- 3 Clausula, casu, quo, importat conditionem cl. 26. n. 3
- 4 Clausula censetur repetita, si est apposta ex privilegio causa cl. 11. numero 3

INDEX.

- 1 Clausula, *citatis, & non citatis, hac clausula in facultate legitimandi data comitibus, quando nihil operetur* cl. 226. n. 2
Nihil operatur in dispensatione n. 3.
- 2 Clausula, *confirmamus Statuta, non tollit defectum potestatis* cl. 8. n. 3
- 2 Clausula, *cum iurisdictionibus, non comprehendit supremam iurisdictionem* Regis cl. 14. n. 4
- 3 Clausula, *de herede in heredem, quomodo intelligatur* cl. 13. n. 1
- 1 Clausula, *de installatione in erectione noua dignitatis quid significet* cl. 289. num. 3
- 4 Clausula, *de non reuocando donationem in exequutiuis posita, disponit* cl. 20. num. 12
- 2 Clausula, *de nouo concedimus, clausula hac non facit feudum nouum* cl. 18. num. 1
Et intelligitur prout in antiquis inuestituris, num. 2
- 1 Clausula, *de plenitudine potestatis, in quibus nihil operetur* cl. 259. n. 30
Quando exercenda sit, n. 11
Non est vtendum, nisi cum clauē discretionis, nu. 12
Non est vtendum, nisi adhibita causa cognitione, num. 13
Nihil operatur, si concedens non fuerit informatus num. 14
Qui sint effectus quos operatur numero 15
- 4 Clausula, *In materia plurium substitutionum in sine posita, ad omnes referatur* cl. 23. nu. 23
- 2 Clausula, *De primogenito in primogenitum, posita inter transuersales quam successi onem faciat* cl. 20. numero 4
- 1 Clausula, *Decreti, annullat actum contrasactum ipso iure* claus. 255. numero 6
- 2 Clausula, *Dedit, quando comprehendit redditionem, & quot species sub se contineat* cl. 16. n. 6
- 1 Clausula, *Deducens omne ius, in libello possessorij, non operatur in petitoria* cl. 256. n. 7
- 1 Clausula, *Discretionis vestra, in Breuibus, Si in euidencem, quid importet* cl. 274. n. 8
- 1 Clausula, *Districitiuū inhihente, quid operetur contra iudicem contrasactientem* cl. 275. n. 1
Et quid si fuerit adiecta clausula irritans num. 2
- 3 Clausula, *Donnam, Dominam, & Patronam, quid importet* cl. 18. numero 2
- 1 Clausula, *Dummodo eius dispositio ad nos, &c. hac claus. non ponitur ratione reservationis expressa in litteris* cl. 37. num. 1
Posita in beneficijs reservatis, operatur quod Papa non vult concurrere cum Ordinarijs num. 2
In litteris, expeditis per Cameram potest omitti hac clausula, n. 3
Non reddit gratiam conditionalem numero 4
Et quid si Papa contulit, & reservatum, & collatio etiam pertinet ad Episcopum nu. 5
- 3 Clausula, *Eiusdem filios, clausula hac equipollent clausula, Filios primi gradus* cl. 22. n. 3
- 3 Clausula, *Eos inuicem substituunt, in quibus casibus importet fideicommissariam* cl. 25. num. 5
- 3 Clausula, *Eosque inuicem substituit, cur non contineat fideicommissariam de presenti* cl. 25. n. 3
- 2 Clausula, *Et cui legitime dederis, quid operetur* cl. 46. nu. 5
- 2 Clausula, *Et cuiuslibet eorum, an importet concessionem in solidum* cl. 9. numero 6
[Non est distributiua, sed collectiua vniuersalis] n. 7
- 1 Clausula, *Et quibus dederis, quando est personalis, & non transitoria ad heredes* cl. 5. n. 6

I N D E X.

- 2 Clausula, Et quibus dederit, facit transire feudum ad extraneos cl. 58. numero 1. & num. 5
- 2 Clausula, Et quibus dederit, non est restringenda per precedentem clausulam clausula 58. num. 16
- 2 Clausula, Et quibus dederit, facit successionem ab intestato cl. 58. n. 20
Operatur, vt non possit declarari caducitas ob censum non solum numero 21
Postea in exequutiuis nihil operatur num. 22
- 3 Clausula, Et sic de vno in alterum, an, & quando disponat cl. 28. n. 2
- 1 Clausula, Etiam si generaliter, vel specialiter reseruatum, in quibus verificetur cl. 279. n. 2
- 1 Clausula, Etiam si deuolutum, vel reseruatum, quid operetur claus. 279 num. 5
- 2 Clausula, Exceptis filijs comitum, non comprehendit Comites sine Comitatu cl. 25. n. 3
- 3 Clausula, Ex tunc, aequiparatur clausula, Tunc, & eo casu clausula 88. numero 9
- 2 Clausula, Feudi natura, &c. operatur vt status originalis feudi non alteretur per pactum accidentale cl. 28. num. 6
Item operatur, vt consensus praestitus super alienatione, non praedicit tertio numero 7
- 2 Clausula generalis restringitur ad specificata cl. 33. nu. 3
- 1 Clausula generalis in legitimationibus, non operatur contra expressa cl. 315. numero 3
Clausula in vna parte dispositionis, non refertur ad omnia num. 4
Non refertur ad omnia nu. 5
- 3 Clausula illatina non disponit nisi in euentum precedentis cl. 28. num. 1
- 2 Clausula incerta non probat clausula 13. num. 1
Clausula, Cum pertinentijs, & possessio-
nibus, non probat n. 2. ibid. a
- 2 Clausula, In feudum nobile non operatur, si concedatur ab inferioribus cl. 30. nu. 4
- 3 Clausula, In infinitum, denotat perpetuum tempus cl. 41. nu. 1
Refertur ad proxime immediata non ad alia num. 2
- 3 Clausula, In infinitum, posita in vulgari, non extenditur ad fideicommissariam cl. 41. numero 5
- 4 Clausula, In materia priurum substitutionum, in fine posita, ad omnes refertur cl. 23. nu. 23
- 4 Clausula, In medio vnius capituli posita non refertur ad alia clausula 24. numero 7
- 2 Clausula, In perpetuum, addita clausula, Ad renouandum, facit vnicum contractum, & perpetuum cl. 4. nu. 3
- 1 Clausula, In solidum, quid significet cl. 288 numero 1
Et qua clausula illi aequiparentur numero 2
- 3 Clausula, In tutto, e pet tutto, importat prohibitionem Falcidia cl. 45. num. 1
- 3 Clausula, In torti, e qual si voglia beni, nihil excludit cl. 44. n. 1
- 3 Clausula, Ita quod, an sit enunciatiua, an dispositiua cl. 86. num. 1
- 3 Clausula, Ita quod, quando declarat, quando ampliet, & quando limitet cl. 86. nu. 5
- 3 Clausula, Ita tamen, restringit, & modificat, & conditionem facit claus. 45. nu. 3
- 2 Clausula iuris, feudorum, an restringat clausulam precedentem, pro se, & heredibus cl. 34. nu. 15
Verbum, heredibus, intelligitur de filijs num. 16
- 1 Clausula, Iusta, lata, facit presumi solemnitates sententia claus. 302. numero 1
Non est necessaria in sententia huiusmodi clausula num. 2

I N D E X.

- 3 Clausula, *Li piu prossimi, comprehendit tam masculos, quam feminas* cl. 50. n. 1
- 2 Clausula, *Natura feudi in aliquo non mutata, in quibus operetur* cl. 28. num. 2
- 1 Clausula, *Non alias nec alio modo, hac clausula est adeo precisa, vt non recipiat interpretationem aliquam* cl. 76. num. 5
Recipit declarationem à principali dispositione nu. 6
Inducit conditionem nu. 7
- 2 Clausula, *Ob. efferone prolis illegitima cessante, hac clausula quid operetur* cl. 38. nu. 1
Nihil operatur quo ad defectus non expressos numero 2
- 4 Clausula *caiosa non censetur repetita* cl. 11. nu. 4
- 3 Clausula, *Omni meliori modo, an operetur quo ad non expressa* cl. 56. n. 5
Non extenditur ad contraria numero 6
Non operatur quo ad incogitata n. 7
Quando est posita cum co. unctiua, tunc operatur vltra expressa numero 8
- 3 Clausula, *Omni meliori modo, vbi poni debeat, vt habeat validitatem* cl. 56. num. 18
- 1 Clausula *per alterum ex eis, equiparatur clausula, in solidum* cl. 288. num. 8
- 1 Clausula *executiuua declarat* cl. 258. num. 9
- 1 Clausula, *Perinde valere, quando, & in quibus casibus concedatur clausula* 321
An retrotrahitur in prauidicium tertij numero 3
Tollit effectum dispensationis num. 4
- 3 Clausula, *Perpetuo, verificatur post precedentem* cl. 28. num. 3
- 1 Clausula *posita in Breui, recipit conditiones eiusdem Breuis* cl. 1. n. 1
- 4 Clausula *precedens magis influit in subsequenti* cl. 24. nu. 1
 Clausula, *quando dicatur per se stare* num. 2
- Clausula *vna quando non referatur ad alias* num. 3
- 1 Clausula *preseruatiuua non dicitur contraria facto* cl. 150. n. 10
- 4 Clausula *proemialis testamenti referatur ad totum testamentum* clausula 26. num. 1
- 1 Clausula, *omni meliori modo, vbi poni debeat, vt habeat validitatem* cl. 56. num. 18
- 2 Clausula, *pro legitimis, & ex legitimo matrimonio natis, quomodo intelligatur* cl. 48. num. 2
- 1 Clausula, *pro tempore respectiue, quid operetur* claus. 377. num. 1
- 1 Clausula, *proniso quod beneficium debitis non fraudetur obsequijs, quid operetur* cl. 336. n. 1
- 2 Clausula, *Prouisus iuste, & legaliter possidens, in concessionibus Imperialibus quid operetur* cl. 52. n. 2
- 1 Clausula *qua solet apponi in honorem litterarum Apostolicarum, & ad obuiandum fraudibus* cl. 165. n. 23
- Clausula, *Sine retardatione, afficit etiam tertium venientem ad causam* num. 24
- Non operatur quando pensionarius stetit per multum tempus* n. 25
- Neque datur quando pensio est imposta super pluribus beneficijs* n. 26
- 1 Clausula, *Quam ex nunc vacare decernimus, quomodo intelligatur* cl. 340. num. 1
- 4 Clausula *quando dicatur perfecte concepta* cl. 35. n. 1
- 4 Clausula *quando plura determinet* cl. 28. num. 1
Quando non equaliter plura determinet num. 2
- 3 Clausula, *quando referatur ad aliam dispositionem propter identitatem rationis* cl. 43. n. 23
- 1 Clausula *quando referatur ad collationem tituli, non autem ad reservationem* cl. 3. n. 4
- 1 Clausula, *Quatenus mixtam, in dero-*
 † † ij

- gatione iuris patronatus, quid operetur cl. 359. p. 333
- 2 Clausula, Quibuscumque, comprehendit omne genus personarum cap. 57. numero 1
- Et quando est geminata, comprehendit maiora expressis. n. 2
- 1 Clausula, quod non fiat processus in causa, est contra ius cl. 342. n. 2
- 2 Quod sit incola Regni, quid operetur hac clausula, vide cl. 62. n. 3
- 2 Clausula, quod teneatur ad ius adobe, quare inuenta cl. 74. n. 3
- 1 Clausula Quorum tenores, quando singat expressa cl. 74. n. 11
- 1 Clausula, Renuncians omni legum auxilio, hac clausula non operatur vbi quis per errorem renunciat cl. 136. n. 24
- 1 Clausula, Renuncians, &c. hac clausula non extenditur de vna persona ad aliam, neque de casu ad casum, neque de causa ad causam cl. 136. numero 27
- 4 Clausula reuocatoria generalis non est referenda ad precedentia in specie disposita cl. 15
- 2 Clausula, Saluo assensu domini, est fraudulenta cl. 66. n. 1
- An faciat contractum conditionalem num. 2
- Quomodo differat a clausula, si dominus consenserit n. 3
- 2 Clausula, Saluo iure, hac clausula non trahitur ad directum claus. 68. numero 4
- 3 Clausula, sanus mente, apponitur de consuetudine Notariorum cl. 76. numero 3
- 3 Clausula, si non valet, vt ago, &c. equipollet clausula, Omni meliori modo cl. 56. num. 3
- 2 Clausula si proceps veritate nitantur, non impedit iurisdictionem cl. 71. numero 4
- 3 Clausula, Sia diuiso equalmente, cui substitutioni conueniat cl. 79. n. 2
- 4 Clausula simpliciter posita quando est, referitur ad omnia precedentia eaque modificat, & qualificat cl. 17. per tot.
- 4 Clausula, sine preiudicio est preseruatua, & conditionalis cl. 8. n. 4
- In quibus non operetur, n. 5
- 1 Clausula, Sola veritate inspecta, quando tollat ineptitudinem libelli cl. 368. num. 6
- Operatur, vt possit iudicari super petitorio & possessorio simul n. 7
- Iudex quando virtute huius clausula possit admittere probationes leniores num. 8
- 1 Clausula, Stante prima Fideiussione, quando possit operari cl. 370. numero 2
- 2 Clausula, Tibi, & filijs, facit feudum ex pacto, & prouidentia cl. 43. numero 5
- 2 Clausula, transferentes omne dominium, claus. hac quid importet in feudo, cl. 76. num. 2
- 3 Clausula, tunc & eo casu, magis precise disponit, quam clausula, Tunc eo casu cl. 88. n. 10
- 3 Clausula, Valeat prout melius valere potest, cui equiparetur cl. 83. n. 4
- 4 Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero cl. 25. n. 6
- 1 Clausula, Vocatus, & hac clausula posita in gratia, si in euidentem, quid operetur cl. 196. n. 3
- Et intelligitur quatenus de iure sit vocandus num. 4
- 1 Clausula, Vocatus vocandus, hac clausula importat formam iuris cl. 196. num. 9
- Item tollit subreptionem n. 10
- 1 Clausula, Deducens omne ius, in libello possessorio, non operatur in petitorio cl. 256. num. 7
- 1 Clausula, Vocatus vocandus, hac cl. in rescripto conditionali quid operetur cl. 196. num. 6
- 2 Clausula, Vt in vita alienantis reuocari possit.

INDEX.

- possit, quid operetur claus. 79. numero 3
- 2 Clausula, Vtriusque sexus, cui equiparetur cl. 80. n. 3.
- 4 Clausulam esse insolitam ex quibus probetur cl. 18. n. 6
- 1 Clausula accessoria non augent dispositionem cl. 74. n. 10
- 4 Clausula accidentales semper praesumuntur demandatae cl. 35. n. 7
- 4 Clausula ad perfectionem omnino tacitum censetur expressum cl. 35
- 4 Clausula censentur scripta de voluntate testatoris, vel contrahentium cl. 33. num. 1
- Clausula generales quando censentur appositae per Notarium n. 2
- Quomodo probari possit, clausulas non esse demandatas n. 3
- 4 Clausula ceterata talis sunt natura, vt earum extensio plurimum pendeat ab arbitrio iudicis informato à coniecturis cl. 12. per tot.
- 4 Clausula conditionales habent locum etiam in prerogato.
- 4 Clausula consuetudine omissa à Notario habentur pro expressu clausulae 13. per tot.
- 4 Clausula corrumpunt quando gratia est surreptiue impetrata clausula 16. per tot.
- 3 Clausula decreti irritantis renunciari potest cl. 255 n. 5
- 4 Clausula exequutiua qua dicantur cl. 20. num. 1
- Non ampliant, neque alterant, neque mutant dispositionem n. 2
- Etiam si remanerent superfluae numero 3
- Verba clausulae exequutiuae aliquando conditionaliter proferuntur numero 4
- Clausula exequutiua quando augeant num. 5
- 4 Clausula exequutiuae interpretantur dispositionem cl. 20. n. 7
- 4 Clausulae exequutiuae adduntur, vt gratia, vel contractus reddantur firmiores cl. 20. n. 10.
- Aliquando ampliatur in favorabilibus num. 11
- 2 Clausula feudales interpretanda sunt ne recedatur à natura feudis claus. 58. num. 11
- 1 Clausula, Inducentes, & defendentes, dat iurisdictionem cl. 285. n. 1
- 4 Clausula in fine posite referuntur ad omnia precedentia clausulae 23. numero 1.
- Idem si in principio, vel medio n. 2.
- Idem in statuto exorbitanti, nisi diuersitatis ratio dari possit n. 3
- Fallit si diuersa ratio reddi possit nu. 4. & 7.
- Non referuntur, si congrue, & commode referri non possunt n. 5.
- In odiosis referuntur nu. 6
- In qualitatibus, quae accessoria ponuntur, non referuntur num. 8. ibid. & numero 14.
- In his, in quibus est facta specialis provisio, non referuntur.
- Non referuntur, quando resultat contrarietas n. 10
- Non referuntur, quando dispositio efficeretur inutilis n. 11
- Aut sequeretur absurdum n. 12.
- Et quid si poena esset appositae in aliqua parte dispositionis n. 13
- Non referuntur, quando restringeretur dispositio, quae debet large interpretari num. 15
- Non referuntur, quando mens disponenti haberet locum, etiam non facta relatione n. 16.
- Si in vno capitulo aliquid subauditur, clausula non censetur repetita numero 17
- Non referuntur, quando resultat iurium correctio n. 18
- Non referuntur ad ea quae in referente excepta sunt n. 19
- Non referuntur, quando sunt plures articuli habentes orationem perfectam

INDEX.

- numero 21.
 Non referantur, quando resultat ab-
 solutus intellectus nu. 22.
- 4 Clausula in privilegys, quando nihil ope-
 rantur cl. 31. num. 1.
- 4 Clausula insolite non presumuntur ap-
 posita de voluntate partium. cl. 18.
 numero 1.
- 4 Clausula in supplicatione apposita ope-
 rantur effectum, etiam si non legantur
 in litteris. cl. 10. nu. 1.
- Clausula in supplicatione non operantur,
 quando nulla littere sunt expedita.
 numero 2.
- Et quid agatur pro absolutoria habenda
 numero 3.
- 1 Clausula libelli non deseruiunt quando
 adaptari non possunt cl. 89. num.
 3.
- Operantur in libello, quando petita non
 continent repugnantiam, numero 4.
- 4 Clausula omnes consueta dicuntur de na-
 tura actus. cl. 33. nu. 4.
- 4 Clausula per ablatiuum absolutum dat
 iurisdictionem sub conditione. cl. 9.
 numero 1.
- 4 Clausulae praesertim quid operentur cl.
 8. nu. 1.
- 1 Clausulae praesertim conseruant illesis
 iura cl. 150. numero 9.
- 4 Clausulae proemiales, an dicantur appo-
 sita per Notarium. cl. 152. num. 3.
- 4 Clausulae quando censentur repetite in
 secunda commissione, cl. 11. num. 1.
- 4 Clausulae que tacite insunt, quando ope-
 rantur, cl. 34. numero 6.
- 2 Clausulae que et quot sint de natura a-
 ctuum, cl. 35. numero 6.
- 2 Clausulae que equiparantur clausulae, Et
 quibus dederis, cl. 46. numero 2.
- 2 Clausulae que sunt contra naturam seu di-
 clausula 46. numero 7.
- 4 Clausulae quomodo possunt addi ad con-
 siliam sapientis, clausula 30. num. 1.
- 4 Clausulae resolutiue quando operentur
 suos effectus, clausula 22. m. 1.
- 4 Clausulae resolutiue aliquando ponun-
 tur ad sanorem concedentis cl. 22.
 numero 3.
- 4 Clausulae resolutiue regulantur a natu-
 ra principalis dispositionis cl. 2. nu.
 6.
- 4 Clausulae solite nihil operantur, cl. 34. num.
 1.
- Et que dicantur solite, numero 2.
- Clausulae solite respicientes partem arem
 dispositionem censentur deman. dat. e.
 numero 3.
- Clausulae que tacite insunt, nihil operan-
 tur, numero 4.
- 1 Clausulae, Summarie, que aliis clausul
 equipollent, cl. 180. numero 6.
- 4 Clausulae vniuersales non restringun-
 tur, cl. 4. numero 1.
- 4 Clausulae vniuersales sunt maioris effi-
 cacie, quam generales, cl. 4. numero
 4.
- 1 Clausulae (post omnem usum aquarum)
 intelligitur de usu primitiue non de
 secundo qui prouenit ex emissoribus
 seu scolariis, quod tamen declara-
 tur nu. 2. cl. 325. nu. 1. & 2.
- 1 Clausula (pro omni & toto eo) habet
 vim compensationis tam in contra-
 ctibus, quam in vltima voluntate, cl.
 330. n. 1.
- Et sunt precise n. 5.
- 4 Clausularum geminatio non patitur
 restrictionem, cl. 3. n. 1.
- 4 Clausularum que tacite insunt, aliquot
 exempla, cl. 34. n. 3.
- 4 Clem. 1. de prebendis, declaratur, cl. 20.
 num. 13.
- 1 Clerici beneficiati sunt cines loco-
 rum vbi habent ben. sua. claus. 205.
 num. 7.
- 3 Codicillaris clausula, an censentur ap-
 posita de stylo Notariorum, cl. 11.
 num. 1.
- Quando censentur apposita de volun-
 tate testatoris, n. 2. & 4.
- Nisi operatur, quando continet aliquid
 contra mentem, n. 3.
- 3 Codicill. claus. concepta per verba pre-
 sentis

I N D E X.

- sentis temporis, an faciat substitutionem directam fieri obliquam cl. 11. n. 8. & 10
- Et nihil operatur per verba presentis temp. n. 11
- 3 Codicil. claus. quando est concepta per verba subiectivi modi, dicitur concepta per verba futuri temporis cl. 11. num. 11
- Idem si fit concepta per verba infiniti temporis n. 12
- 3 Codicil. claus. nihil operatur, quando testamentum ab initio potuit valere iure directo cl. 11. n. 15
- 3 Codicil. claus. operatur in testamento nullo ob defectum solemnitatis, & ob defectum preteritionis cl. 11. n. 19
- 3 Codicillaris clausula restricta ad effectum solemnitatis non extenditur ad alios casus claus. 11. n. 21
- 3 Codicillaris clausula operatur posthumo, quando pater potuit, & non mutavit testamentum cl. 11. n. 26
- Si coram testibus declaret se velle decedere cum illo testamento n. 27
- 3 Codicillaris clausula operatur posthumo quando alter filius fuit institutus, & potuit mutare testamentum, & non mutavit cl. 11. n. 28
- Et quid si de posthumo cogitavit numero 29
- An operetur quo ad institutionem & quo ad legata n. 30
- Et quid in legato ad pias causas n. 31
- Et quid si alter filius est hares institutus num. 32
- Et quid si alij filio sunt relicta legata numero 33
- 3 Codicillaris clausula an suffineat testamentum caducatum morte heredis cl. 11. n. 39
- Et an suffineat testamentum fratris ruptum per querelam fratris numero 40
- 3 Codicill. claus. non operatur, quando testes contradicunt testamento cl. 11. num. 48
- Non validat testamentum hominis ignari num. 49
- Non operatur, quando testamentum est nullum ex defectu voluntatis n. 50
- 1 collatio beneficij de iure patronatus an & quando valeat facta ab Ordinario sine patrono cl. 267. n. 13
- Non comprehendit prebendam fundatam de bonis Ecclesie. n. 4.
- Non comprehendit beneficia ad suam, & alterius collationem pertinentia numero 5
- collatio beneficiorum quomodo dicatur pertinere ad Episcopum, & capitulum n. 6
- 1 colonus, vel conductor meliorans preedium non sibi, sed domino proficit stante dicta clausula cl. 307. n. 1
- 1 comes Palatinus legitimando quando possit omittere citationem cl. 226. num. 4
- 1 Comes an legitime in alieno territorio cl. 226. n. 7
- Et quare num. 12.
- 1 committitoria clausula cuius effectus fit cl. 210. n. 5
- 1 commisso apertionis oris sapit instituem cl. 176. n. 38.
- 1 commisso cum clausula, conscientiam vestram oneramus, non est iudicialis cl. 371. n. 14.
- 1 Hac clausula committimus, quod omnia possis, que nos possemus, quid importet cl. 227. n. 7.
- 1 compromisso renunciatur clausula, Subblata cl. 176. n. 32
- 4 communis vsus loquendi de quo tempore attenuatur claus. 29. n. 3
- 2 concedo Verbum quando importet translationem iuris, & quando vsus cl. 6. num. 1
- Restrigitur idem verbum concedo a sua causa n. 2
- 2 concessio ex pluribus clausulis formata, dicitur vnica claus. 58 n. 17
- 2 concessio facta pleno iure, non restringitur per clausulam, ad vitandum fructum

INDEX.

- dum clauf. 5. num. 3
- 2 Concessio facta in feudum, quod importet cl. 6. n. 3
 - 2 Concessio feudi cum clausula, Ad utendum fruendum, non extinguitur per mortem clauf. 5. n. 1
 - 2 Concessio feudi usque ad tertiam generationem, scilicet inclusive cl. 77. numero 2
 - 1 Concessio in emphyteusim aliquando interpretatur in censum cl. 139. numero 17.
 - 2 Concessio in feudum cum clausula, Nihil reservantes quod feudum faciat cl. 46. num. 4
 - 2 Concessio in feudum sub annua praestatione, an sit feudum cl. 6. numero 6
 - 2 Concessio quando vna dicatur facta in persona recipientis, alia in persona cuiuslibet succedentis cl. 43. numero 1
 - 2 Concessio referens est nulla, si concessio relata est nulla clauf. 51. n. 3
 - 2 Concessio semper est gratiosa, quando pretium non est aequivalens, cl. 7. numero 21
 - 1 Conclusio vnius rei in libello sufficit, cl. 65. n. 11
 - 3 Conditio interpretatur pro onere cl. 10. num. 3
 - 3 Conditio si contraxerit, extenditur ad substitutos cl. 64. n. 5
 - 3 Conditio, si sine filiis, verificatur per solam existentiam ipsorum, cl. 80. numero 2
Secus si dictum fuerit, sine filiis, & heredibus n. 3
 - 3 Conditio si sine filiis an intelligatur de feminis cl. 80. n. 5
 - 3 Conditio, si sine filiis, apposta in vna persona, an, & quando duret cl. 80. numero 9
 - 4 Conditio, si vii voluerit, quando tacite inesse dicatur cl. 22. n. 2
 - 3 Conditiones, & qualitates in testamento, quando censentur repetitae in condicillis cl. 39. n. 2
 - 2 Conditiones multae quae subintelliguntur in multis contractibus cl. 64. numero 6
 - 3 Conditiones omnes subsequentes regulantur post primam cl. 80. num. 8
 - 4 Conditionibus qui potest renunciare cl. 9. n. 4
 - 1 Conditio personarum, vel qualitas facti refertur cl. 192. n. 4
 - 1 Conductor praesumitur suspectus de usuraria prauitate, quando non est solitus negotiari, & percipit commodam ex anticipata solutione cl. 245. numero 2
 - 1 Conductor manutenere promittens trabacam ad transversum fluminis, seu clausulam manutenere suis expensis, & restituere in fine locationis ad quid teneatur cl. 305. n. 5
 - 1 Conductor prohibetur ex speciali pacto sublocare, potest assumere socium cl. 216. n. 1
 - 4 Conditionales clausulae habent locum etiam in prorogato cl. 9. n. 5
 - 1 Conductor non potest petere remissionem pensionis si renunciauit omni legum auxilio cl. 146. nu. 6 pag. 155
 - 2 Concessio parte absente valet ad excipiendum cl. 5. n. 15
 - 4 Concessio vbi non valet, neque iuramentum, guarantee, & alia clausulae valent cl. 21. n. 8
 - 2 Confirmatio nunquam retrahitur in praedictum tertium cl. 8. n. 4
 - 2 Confirmatio Principis ex certa scientia, quos defectus suppleat cl. 8. n. 6
 - 2 Confirmatio facta a Principe tyranno non valet cl. 8. n. 8
 - 2 Confirmatio in forma communi causatur ex clausula sicut iuste concessum cl. 72. n. 2
 - 2 Confirmatio non addit novam formam cl. 68. n. 7
 - 4 Confirmatio non extendit actum confirmatum cl. 21. n. 6
 - 4 Confirmatio Statutorum quomodo intelligatur

I N D E X.

- relegatur cl. 8. num. 1
 Non porrigitur ad ea, qua sunt casata num. 2
- 2 Confirmamus Statuta, clausula hac non tollit defectum potestatis claus. 8. numero 3
- 2 Confirmatorum causa debet tractari coram Principe, vel eius Delegato cl. 8. nu. 7
- 2 Confiscatio maioratus per quam clausulam emittetur cl. 78. nu. 1
- 2 Confiscationes pertinent ad fiscum Principis, non inferiores claus. 11 numero 5
- 2 Confiscationes possunt pertinere ex privilegio cl. 11. numero 27
 Confiscationes qua pertinent ad feudatarios possunt remitti per Regem numero 8
- 4 Coniectura quomodo sumenda, quod quis voluerit decedere testatus, vel intestatus cl. 26. n. 2
- 3 Coniectura ex verbis est potentior cl. 43. num. 8
- 1 Coniunctim & divisim, hac clausula singulariter comprehendit omnes modos cl. 231. n. 1
- 2 Et quid operetur circa exequutores plures datos num. 2
- 1 Conscientia semper impugnatur, cum quid sit contra veritatem cl. 371. numero 8
- 1 Conscientiam duplicem dari in iudice, est contra naturam clausula 371. num. 7
- 1 Conscientiam vestram oneramus, hac clausula facit delegatos claus. 274. num. 2
- 1 Conscientiam vestram oneramus, per hanc clausulam excluditur omnis exceptio, & appellatio cl. 371. numero 17
- 1 Consensus conditionalis cum clausula, non aliter, ante purificationem non aufert ius a consentiente cl. 244. nu. 2
- 2 Consensus domini in alienatione feudi facit praesumptam donationem cl. 2. num. 12
- Consensus domini in alienatione non extenditur ad directum dominium numero 13
- 2 Consensus in alienationibus feudorum non est solemnitas formalis, sed effectualis cl. 40. n. 3
- Præstitus simpliciter, comprehendit interesse non expressum nu. 5
- 1 Consensus quando censetur datus sub conditione vigere clausula, Sublata cl. 176. n. 14
- 1 Consensus non egreditur naturam actus cl. 176. n. 35
- 2 Consensus super alienatione feudi non operatur etiam stante clausula si non est expressa prima investitura cl. 28. num. 4
- 2 Consensus super alienatione potest praestari relative ad instrumentum cl. 40. nu. 1
- 1 Consensus tacitus quando sufficit, sed expressus requiritur clausula 3. numero 2
- 1 Consilium si est omisum, actus non reditur nullus cl. 283. nu. 2
- 1 Constito, hac clausula requirit partis citationem cl. 19. num. 1
- 1 Constituti clausula effectus cl. 24. numero 2
- Secus si sit dictum, & extrajudicialiter num. 2
- Et requirit causa cognitionem numero 3
- Secus si agatur de re modica, & parvi prauidij num. 4
- Reddit rescriptum conditionalis numero 5
- Clausula, constituto, quod obierit in possessione, quando dicatur iustificata num. 8
- 1 Conductori promissio facta per locatorem, in praeservando illum ab omni onere quomodo accipienda cl. 300 num. 2
- 1 Constito de assertis, hac clausula quando

INDEX.

- non referatur ad narrata claus. 19. num. 10*
- 1 *Confitio de tribus conformibus, hæc clausula intelligitur de validis cl. 19. numero 11*
- Confitio de re iudicata, hæc clausula quid operetur cl. 19. numero 12*
- Confitio, hæc clausula intelligitur ad effectum vacationis claus. 19. numero 21*
- Et posita in breui quid operetur numero 21*
- Et quando adijcitur rescripto exequutoris principaliter dato, an, & quando importet cognitionem numero 22*
- 1 *Confitio de assertis in commissione restitutionis, hæc clausula non dat iurisdictionem cl. 19. num. 13*
- 1 *Confitio quod defunctus obierit in possessione, hæc clausula quomodo intelligatur cl. 19. num. 14*
- 1 *Constitutio transfertur possessio naturalis, & civilis nec requiritur alia apprehensio cl. 188. nu. 7*
- 1 *Constitutum non liberat constitutionem ab actuali tenuta relaxatione cl. 188. num. 5*
- 1 *Confitio quod defunctus obierit, hæc clausula quando sit verificanda cl. 19. numero 19*
- 1 *Constitutit procuratorem in rem suam, hæc clausula ubi tractetur in iure cl. 232. numero 1*
- 1 *Constitutum transfertur in omnes hæredes, & quod remedium intentare possint cl. 20. num. 10*
- 1 *Constitutum quando nihil operetur cl. 20. numero 13*
- 1 *Constituti clausula posita in donatione inter virum, & uxorem, hæc clausula quid operetur claus. 20. numero 1. & 8.*
- Et quid si sit donatio collata in tempore mortis num. 2*
- Primum extremum non probatur ex clausula constituti numero 3*
- Operatur translationem possessionis ad quoscumque effectus numero 4*
- Et an operetur ad effectum, ut inducatur caducitas num. 5*
- Et aliquando censetur collata post mortem num. 6. 9. & 11*
- Et quid si adsit clausula, non alias aliter, nec alio modo num. 7*
- 1 *Contractus ut presumatur usurarius quamnam faciant claus. 245. nu. 3*
- 1 *Contractus habens contextum huiusmodi clausulam ob inconciliabilem repugnantiam cum primo resoluitur cl. 286. n. 3*
- 1 *Contractus ex quibus dignoscatur perfectus ad excludendam pœnitentiam cl. 213. nu. 6*
- 2 *Consuetudo succedendi de iure Francorum non extenditur ad bona extra districtum cl. 34. nu. 14*
- 2 *Contractus liuelli quot modis fiat, an, & quando differat ab emphyteusi cl. 3. numero 6*
- 2 *Contractus liuelli in allodialibus utrum sit usurarius cl. 3. nu. 8*
- Contractus fraudis, & simulatio arguitur ex pretio num. 9*
- Contractus simulatio, ex quibus, arguetur in liuello num. 10*
- 2 *Contractus liuellorum in allodialibus sunt veri, & non simulati cl. 1. numero 13*
- 2 *Contractus fraudulentus, & simulatus, quomodo differant cl. 3. num. 17*
- 4 *Contractus presumitur simulatus ex clausulis insolitis cl. 18. nu. 2*
- 3 *Contractus relatus ad testamentum restringitur per illud claus. 78. numero 2*
- 2 *Contractus perfectio consistit in conclusione cl. 56. n. 19*
- 2 *Contractus liuelli in allodialibus quomodo fiant cl. 3. num. 7*
- 2 *Contractus duo eodem contextu facti, quando sint vnus, & à quo debeat fieri denominatio, & quid si vnus est preparatorius, alter preparatus cl. 3. nu. 2*

I N D E X.

3. numero 14.
- 3 In Contractibus non attenduntur verba, sed voluntas cl. 3. numero 2
- 3 Contrahentes ex quibus inducentur voluisse facere actum inter vivos cl. 3. numero 2
- 4 Contractus suspectus de vsuris propter clausulas insolitas redditur magis suspectus cl. 18. n. 4
- 1 Contradictio de iure non censetur prohibita clausula 314. num. 2
- 1 Contradictores hac clausula intelligitur de contradictoribus de facto claus. 21. num. 1
Et an intelligatur de iure num. 2
- 1 (Conuentio his verbis concepta ad quæ cambia referatur clausula 249. numero 1
- 3 Conuentio cum clausula, quod bona deueniant ad superstitem, quando sit valida cl. 3. num. 3
- 1 Creditor in diem, ante diem agere potest cl. 256. nu. 5
- 1 Creditor petens plus debito, quando excusetur cl. 353. n. 2
- 1 Creditor confitendo minus debitum sibi quod ad reliquum praiudicat, quousque clausula pro resto, & pro saldo, est addita, nisi addita essent verba aliqua restrictiua quod quomodo fiat declaratur numero 3 cl. 333. numero 1
- 1 Creditor petens pro resto ex computatione rationum si adsit error de errore potest docere, neque sibi praiudicat cl. 333. numero 2
- 1 Creditor in alternatiua dandi pignus, vel soluendi infra certum tempus potest post electionem mutare consilium, & agere executionem, quando per primum non est ei satisfactum cl. 188 num. 3
- 1 Cridarum emptionalium beneficium quale sit cl. 246. num. 1
- 1 Cridarum in causis non datur restitutio in integrum clausula 246. numero 3
- 3 Credo te daturum, hac clausula inducit fideicommissum cl. 7. num. 1
- 1 Cuius ad id expressus accedit assensus, hac clausula stat causatur, non autem conditionaliter clausula 22. num. 1
Et quid si fuerit posita in materia in qua Papa requirit consensum numero 4
- 1 Cuiuscumque status gradus, conditionis, &c. hac clausula an capiat minores cl. 23. nu. 1
Et an, & quando comprehendat Cardinales nu. 2
- 1 Culpa lata sufficit ad priuationem feudis cl. 65. nu. 7
- 1 Cum annexis, hac clausula quid operetur in beneficiis cl. 28. n. 1
Annexum quotuplex sit numero 2.
Beneficium vnicum, an, & quando sit annexum numero 3
Annexorum, & dependentium idem est iudex nu. 4
- 3 Cum commodum ei erit, clausula hac quomodo intelligatur claus. 8. numero 1
- 3 Cum conditione, clausula hac importat modum, & non conditionem cl. 10. nu. 1
- 2 Cum consuetudinibus, hac clausula quid importet cl. 11. n. 6
- 3 Cum fieri poterit, quomodo intelligatur clausula ista cl. 8. n. 2
- 1 Cum incidentibus, hac clausula comprehendit negotium principale cl. 25. num. 1
Et de quibus incidentibus intelligatur num. 2
Et continet causam expensarum numero 3
- 2 Cum integro statu, hac clausula refertur etiam ad habitum claus. 12. num. 1
Non comprehendit tinas, vegetes, nisi in concessione vsufructus n. 2
- 2 Cum iurisdictionibus, hac clausula non comprehendit supremam iurisdic-

I N D E X.

tionem Regis cl. 14. n. 4

- 2 *Cum iuribus, hac clausula comprehendit ius patronatus clausula 14. numero 1*
- 1 *Cum libera. Huic clausula quam alia equipollet cl. 26. num. 3*
Et quomodo eadem clausula, cum libera restringatur nu. 4
- 1 *Cum moderamine, hac clausula importat mentionem clausula 234. numero 1*
Apposita in priuilegijs legitimationum, importat causa cognitionem numero 2
- 3 *Cum petierit cum hac clausula si legatum fuerit factum Caio, vel si dicatur, cum uolet, denotatur potius quaedam admonitio quam conatio cl. 9. per tot.*
- 3 *Cum potestate alienandi hac clausula permittit alienationem feudi cl. 15. num. 2*
- 1 *Cum potestate citandi in curia, & extra curiam, hac clausula inducit certam scientiam Papa cl. 27. numero 2*
- 1 *Cum potestate citandi, & inhibendi, &c. hac clausula intelligitur respectu citationis tantum claus. 27. numero 1*
- 1 *Cum primum clericali caractere hac claus. importat conditionem cl. 244. num. 1*
- 1 *Cum pacto praferendi clausula quid importet cl. 236. num. 1*

D

- 3 **D** *Ecian. in conf. 92. vol. 5. reprobat. tur cl. 60. num. 1*
- 1 *Dammorum probatio qualis sit, precipue quoad substantiam cl. 178. numero 10*
- 1 *Debitor relaxatus ex carcere cui ob as alienum erat mancipatus ea conditione, ut vel soluat, vel intra mensem redeat ad carcerem, an possit duo-*

rum. alterum eligere, an vera electio pertineat ad creditorem cl. 188. numero 1

- 1 *De consensu, hac clausula inducit conditionem cl. 31. n. 1*
Consensus factus non sufficit, quando est sub conditione positus numero 2
Clausula, de consensu, in Breui, vel litteris non facit conditionem num. 3
- 4 *Decretum irritans insicit titulum & possessionem cl. 19. nu. 1*
Refertur ad proximam, & immediatam dispositionem nu. 2
Effectus clausulae decreti irritantis quot sint num. 3
- 1 *Decretum irritans in lege non afficit ignorantem, si non fuit vsu recepta cl. 224. numero 3*
- 1 *Decretum irritans ligat inferiores non Papam cl. 255. n. 1*
- 1 *Decretum irritans quando liget manus eiusdem Papa cl. 255. n. 3*
Decretum irritans intantum irritat actus in contrarium, in quantum ille ad cuius fauorem est appositum ita uelit nu. 4
- 1 *De priuatione ad habitum non datur regressus in submissione fori cl. 177. num. 4*
- 1 *Decretum irritans in quibus non operetur effectum cl. 255. nu. 11*
Decretum irritans ligat ignorantes, secus si fuissent apposita à Legato Papa num. 12
- 1 *Decretum irritans insicit possessionem, & ritulum claus. 255. n. 8*
- 1 *Decreti irritantis clausula renuciari potest cl. 255. n. 5*
Et clausula decreti irritantis annullat actum contrafactum ipso iure numero 6
- 4 *Decreti irritantis effectus quot sint cl. 19. nu. 3*
- 1 *Decreto irritanti que alia clausula equiparetur cl. 255. n. 7*
- 2 *Dedit, tradidit, hac clausula quem effectum*

I N D E X.

- Etum pariat cl. 16. nu. 1*
Clausula, Dedit, quando importet do-
minij translationem nu. 2. & 5
 2 *Dedit, tradidit, hec clausula an, & quan-*
do probet veram traditionem cl. 76.
num. 1
 2 *Dedit, tradidit, hec clausula quando*
comprehendat redditionem, & quot
species sub se contineat cl. 16. nume-
ro 6
 1 *Deducens omne ius, hac clausula quomo-*
do intelligatur cl. 256. n. 2
Eadem clausula in libello possessorij non
operatur in petitorio num. 7
 1 *De, & super tali re, hac clausula continet*
petitorium, & possessorium cl. 32.
numero 1
Idem si fit dictum: De & super recupe-
ratione, & restitutione num. 2
Fallit in sententia qua est stricti iuris
num. 3
 2 *Deficientibus masculis, hec claus. intel-*
ligitur de descendentibus cl. 1. nu-
mero 1
Et tacite comprehendit, si sine filij vel
liberis numero 2
Et omnes sunt prius vocati & an postea
veniant feminæ numero 5
Denotat concessionem pro hæredibus san-
guinis numero 4
 3 *De gradu in gradum, hæc claus. restrin-*
genda est ad casus expressos cl. 14.
num. 1
 3 *De herede in hæredem, hæc clausula quo-*
modo intelligatur cl. 13. num. 1
 1 *De iure, & factò, hæc claus. in compro-*
missò quid importet cl. 257. num. 1.
& 3
 1 *De iure, & de factò, hæc claus. importat*
idem quod manu regia cl. 257. nu-
mero 4
 1 *De iure & de factò, hæc claus. à testatore*
appesita quid importet cl. 257. nu-
mero 6
 1 *Delegatus inder dicitur per clausulam,*
discretionij vestri cl. 274. nu. 1
 1 *Delegatus non subdelegat, quando est e-*
lecta industria persone cl. 274. nu-
mero 2
 1 *Delegatus cum clausula, conscientiam*
vestram exoramus, an possit subdele-
gare cl. 371. num. 1
 1 *Delegati duo quando vnus illorum pos-*
sit dare sententiam altere non requi-
sito cl. 274. n. 5
 2 *Delictum vnus ex inuestitij non nocet*
alteri cl. 73. num. 2
 2 *Demonialia bona quæ sint, & quæ in*
Regno Siciliæ cl. 17. nu. 1
 2 *De nullitate pensionis quod non possit di-*
ci, hec clausula quomodo intelliga-
tur cl. 203. n. 1
 1 *Deponere non est soluere claus. 316. nu-*
mero 2
 1 *De plenitudine potestatis hæc clausula*
in quibus nihil operetur claus. 256.
numero 10
Et quando exercenda sit num. 11
Non est vtendum nisi cum claus. discre-
tionis num. 12
Et non nisi adhibita causæ cognitione
num. 13
Nihil operatur si concedens non fuerit
informatus numero 14
Qui sint effectus quos operatur nume-
ro 15
 1 *De plenitudine iuris Canonici, claus. hæc*
quid includat cl. 260. n. 1
 2 *De primogenito in primogenitum hec*
claus. facit maioratum perpetuum
cl. 20. n. 1
 2 *De primogenito in primogenitum hec*
clausula posita inter transuersales
quam successionem faciat: cl. 20. nu-
mero 4
 4 *Derogatio specialis quando sufficiat, e-*
tiam si non fiat expressa mentis cl.
14. nu. 2
Derogatio Concilij quando censetur
facta num. 3
Derogatio legis specialis operatur respe-
ctu nouæ acquisitionis numero 4
Derogatio plurimum constitutionum si
fiat specialiter de vna, quando suf-

I N D E X.

- ficiat num. 5*
Derogatio iuris an auferat prius ius ordinarium, quam extraordinarium, numero 6
Derogatoria clausula subsequens non integrat, numero 7
 1 *Derogatio statutorum, & privilegiorum, an & quando sufficiat cum clausula, quorum tenores, cl. 139. nu. 20*
 1 *Derogatio iuris patronatus laicorum, non comprehendit illustres, cl. 74 numero 8*
 1 *Derogatio generalis an sufficiat respectu legum, & privilegiorum habentium clausulam derogatoriã, cl. 261. numero 1.*
 3 *Derogatoria nihil operatur si est apposita super actu nullo, cl. 6. num. 4*
 3 *Derogatoria clausula posita in testamento potest tolli in codicillis, cl. 6 numero 5*
 3 *Derogatoria sequentium testamentorum, quot modis concipiatur, cl. 6. numero 9*
De clausula derogatoria ad sequentia testamenti, qui scripserit, n. 10
 2 *Derogatoria clausula operatur defectum voluntatis in concedente, cl. 14. numero 1.*
 1 *Derogatoria derogatariorum clausula quibus censetur derogare, cl. 261. numero 2*
 1 *Derogatoria generalis clausula tollit impedimentum statuti claus. 261. numero 3*
Derogatoria clausula cum clausula, motu proprio, an derogans consuetudini de optando, etiam in preiudicium tertij num. 4
Derogatoria, eadem clausula non tollit conventionem partium, de qua non facit mentionem n. 5
Semper est restringenda ad inualidas dispositiones n. 6
Quibus verbis amplissimis concipiatur, & quibus derogetur numero 7
Quando habet tractum futuri temporis, quando censetur illi derogatum num. 8
Derogatoria specialis clausula debet esse contra inuestituram iam factam numero 9.
Derogatoria specialis colligitur aliquando ex coniecturis n. 10
 1 *Derogatoria quando censetur per clausulam latissime extendenda cl. 67. n. 1. & quando fallit n. 3*
Indulto Cardinalis quando per hanc clausulam censetur derogatum numero 2
 3 *Descendentes ex filiis, in desinita loquutio intelligitur in infinitum cl. 15. num. 1*
 3 *Descendentes ex filiis, potest verificari in vno clausula ista cl. 15. numero 2*
 2 *De suo corpore legitime descendentes, claus. hac intelligitur de descendentes primi acquiritoris, non ultimo morientis, cl. 21. n. 1*
 1 *Deterioratio, circa, vel extra substantiam quomodo consideretur cl. 307. numero 3*
Etiam si sit consuetudo apponi, non presumitur nisi de ea constet, numero 2
Vtrum faciat fundum hereditarium, vel ex pacto n. 3.
 3 *Dictam hereditatem, claus. hac repetit substantiam, & qualitatem cl. 16. num. 1*
 4 *Dicta in vnius persona, non repetuntur in alia cl. 24. n. 6.*
 3 *Dictio dictis restringit rem ad sermonem expressum cl. 16. n. 4*
Operatur, ac si res essent appellata nomine proprio n. 5
 1 *Dictio instar inducit similitudinem cl. 209. n. 1*
 4 *Dictio in super, diuersitatem importat cl. 24. n. 4.*
 1 *Dictio, Nunc, & dictio, Tunc, quid significant, & quid vnita cl. 54. n. 7*

I N D E X.

- 1 *Dictio, Qualitercumque, quomodo extendat dispositionem, cl. 344. numero 3*
- 2 *Dictio, Quisque non impartat signum distributum cl. 9. n. 8*
- 1 *Dictio, Quisque, est signum collectiuum cl. 288. n. 7*
- 1 *Dictio, Quomodocumque, non recipit restrictionem cl. 344. n. 2*
- 2 *Dictio, Quomodolibet, cui equiparatur cl. 344. n. 4*
- 1 *Dictio taxatiua non excludit casus similes cl. 258. n. 2*
- 2 *Dictio, vsque, an stet inclusive, vel exclusive cl. 77. n. 1*
- 1 *Dictio (super) quando importat hypothecam claus. 215. n. 2*
- 2 *Dictio (vsque) in legatis, & substitutionibus, an includat, vel excludat cl. 77. num. 7*
- 1 *Dictio, vt, equipollet clausula, ad instar cl. 206. n. 9*
- 3 *Dictiones vniuersales geminatae, quid comprehendant cl. 44. n. 2*
- 2 *Dignitas erecta super feudo antea concessa, non praedicit vocatis cl. 30. num. 6*
- 1 *Difficultas facti, non iuris, censetur sublata per clausulam, Sublata cl. 176. num. 55*
- 2 *Dignitates titulares non possunt obligari sine consensu Regis claus. 24. numero 4*
- 1 *Directum dominium, quando censetur remissum per clausulam, Ad habendum, & quid sit emphyteusis Ecclesiastica cl. 5. n. 12*
- 1 *Discretionem vestra committimus, quatenus vos, vel duo vestrum, & hac clausula facit vt causa subdelegari non possit, quia persona industria videtur electa cl. 274. n. 1. & 2*
- 1 *Discretionem vestra hac clausula in Breuibus si in euentem, quid importet cl. 199. n. 8*
- 1 *Discreto iudicio, hac claus. importat arbitrium regulatum à iure cl. 263. n. 1.*
- 1 *Discussio honorum cessat ob Constitutum, & quando fallat, claus. 20. numero 12.*
- 1 *Dispensationes sine causa, etiam motu proprio, non sustinentur propter clausulam, Supplentes cl. 73. n. 13*
- 3 *Disponendi facultas arbitrio suo exercetur per heredis institutionem cl. 2. num. 5*
- 3 *Disposita in testamento, per quam clausulam non censeantur mutata in codicillis cl. 39. n. 1*
- 3 *Disposita aliquando censentur reuocata, non obseruata forma cl. 51. numero 4*
- 4 *Dispositio procedens non alteratur, sed declaratur per clausulam exequutiua cl. 20. n. 6. & 8.*
- 3 *Dispositio quaelibet tacitam clausulam, Rebus sic stantibus cl. 73. n. 1*
- 3 *Dispositio cum clausula, Omnis meliori modo, an extendatur ad omnes casus cl. 56. n. 4*
- 3 *Dispositio hominis non potest restringi ad terminos habiles cl. 44. numero 3*
- 1 *Dispositiones per Papam adiecta clausula, Animo melius deliberandi, quid operetur cl. 211. n. 1*
- 1 *Discretius inhibentes hac clausula quid operetur contra iudicem contrafacientem cl. 275. n. 1*
- Et quid si fuerit adiecta clausula irritans n. 2*
- 3 *Diuisio potest fieri per heredes absque alterius ministerio cl. 79. n. 3*
- 1 *Diuisio quando sit valida etiam in iudicium filiorum cl. 328. n. 3*
- 1 *Diuisio facta inter grauatas quando standum sit cl. 328. n. 2*
- 1 *Doctores stipendiati sunt ciues locorum vbi exercent officium cl. 206. numero 6*
- 2 *Doctoribus ciuilibus non est credendum in materia feudali cl. 6. n. 5*
- 4 *Dolus arguitur ex clausulis in solitis cl. 18. n. 3*

- 2 Dominus permittens alienationem feudi, non dicitur eius suum perdere cl. 2. num. 10.
- 1 Dominus opponens felloniam cum dolo, obtinet, si probet vassalli culpam cl. 65. num. 4
- Domino renuente assensum praebere quando feudi alienatio sit nulla cl. 37. n. 2
- 2 Dominium retrotransfertur ipso iure per pactum claus. 27. num. 2. & numero 4
- Dominium irrevocabile non est, si potest annullari per conditionem resolutionis num. 3
- 2 Dominium dicitur translātū per clausulam: Ponens ipsum in locum suum cl. 39. numero 1.
- 3 Domus appellatione agnati continentur cl. 17. numero 1
- Et veniunt familiae appellatione num. 2.
- 1 Donata in premium emancipationis, an conferatur cum alijs fratribus cl. 299. numero 1
- 1 Donatio in premium emancipationis potest fieri cum reservatione vsus fructus in vita patris cl. 299. num. 2
- 1 Donatio in premium emancipationis fraudulenta, vel insolemnis nihili facienda est cl. 299. n. 3
- 1 Donatio inter patrem & filium requirit solemnitatem aliarum donationum cl. 299. n. 4
- 3 Domnam, dominam, & patronam, hac clausula quid impercet cl. 18. numero 2
- 3 Donatio facta in testamento, dicitur facta sub conditione turpi cl. 83. numero 3
- 1 Donatio plaris valoris potest fieri per clausulam, si plus valet, donat cl. 363. num. 1
- 1 Donatio, ut inducatur per clausulam, si plus valeat, qui requiratur cl. 363. num. 3
- 3 Donationes non censentur reuocare per clausulam cassans &c. cl. 6. num. c.
- 79 6
- 3 Donationes causa mortis, equiparata legatis, quomodo differant cl. 42. numero 5
- 2 Donec, & quousque iudici placuerit, clausula haec facit dispositionem perpetuam cl. 1. n. 2
- 3 Donec ratio reddita fuerit, hac clausula quomodo veniat intelligenda cl. 19. num. 1
- 2 Donec adimpleatur, hac cl. quando importet conditionem, & quando modum cl. 22. n. 1
- Et quando impediat apprehensionem actualis possessionis n. 2
- 2 Donec reuocauero, hac clausula requirit factum reuocationis, ideo non extinguitur per mortem claus. 23. numero 1
- Clausula, donec voluero, extinguitur per mortem n. 2
- 1 Donec aliud duxerimus ordinandum, hac clausula non expirat morte mandantis sicut expirat beneplacitum, sed requirit nsuam dispositionem cl. 33. per totum
- 3 Dos data à patre cum clausula, Pro omni eo & toto, censetur data animo compensandi cum dote materna cl. 66. num. 2
- 1 Dotis lucrum num cesset praeoriento vxore sine liberis. Dum pndet dilatio ad dotem persoluendam cl. 331. num. 3
- Et equipollet clausula, Dum tamen, & ita vt num. 2
- 1 Dummodo, hac clausula importat conditionem, vel modum claus. 34. numero 1
- 1 Dummodo pro alijs, quomodo verificetur hac claus. cl. 34. n. 3
- 1 Dummodo non sit ius quaesitum, hac clausula praeseruat collationem in perpetuum cl. 35. n. 7
- Reddit gratiam conditionalem numero 8.
- Non includit conditionem, cum non impedit

I N D E X.

- pediat, neque suspendat executionem gratia num. 9
- 1 Dummodo non sit ius questum, hac clausula intelligitur de iure valido cl. 35. numero 11
- Habet vim expressionis tuculi, & possessionis numero 12
- Tacite inest in qualibet gratia etiam facta motu proprio numero 13
- 1 Dummodo alteri, &c hac clausula semper censetur inesse cl. 35. nu. 18
- Quale ius non conferuet num. 19
- An & quando conferuet ius ad rem numero 20
- 1 Dummodo causa non sit instructa, hac clausula reddit sententiam nullam cl. 36. num. 1
- Examen etiam est nullum nu. 2
- Et quid si in clausula addatur, Si in iurisdictione consensu sit numero 3
- Et an inselligatur de instructione tempore commissionis numero 4
- Et clausula conditionalis numero 5
- 1 Dummodo omnes in simul non excedant, hac clausula debet verificari de tempore reservationis claus. 39. numero 1
- Quando est adiecta reservationis pensionis, facit illam conditionalem, vel modalem numero 2
- 1 Dummodo per Ordinarium collatorem, hac clausula intelligitur non solum de Episcopo, sed etiam de Ordinario collatore cl. 40. n. 1
- 1 Ordinarium appellations in materia collationis, quando veniant etiam inferiores collatores cl. 40. n. 2
- Et quando fallat num. 3
- 1 Ordinarii non sunt proprie, qui habent facultatem conferendi ex indulto cl. 40 num 4
- 1 Dummodo plura simul non sint, hac clausula posita in dispensatione ad obtinenda beneficia quomodo intelligenda sit claus. 41 per tot.
- 1 Dummodo remaneant centum pro Rectore, hac clausula debet vere probari

cl. 42. nu. 1

Quando est apposita in concordia, qui teneatur illam probare nu. 2

Cur apponatur dicta clausula numero 3

1 Dummodo medietatem fructuum, &c. hac clausula quando apponatur cl. 42. nu. 4

1 Dummodo remaneant quinquaginta liberi pro Rectore, hac clausula importat, quod deductis oneribus ordinariis remaneant claus. 43. numero 1

Intelligitur prout ducati valent in loco beneficii num. 2

Et quomodo hoc probetur per Decisiones Rota num. 3

1 Duo ex vobis, hac clausula facit Delegatos in solidum cl. 274. nu. 4

E

1 Electio facta de digno, omisso digniori, an, & quando valcat cl. 263. num. 2

1 Electio digni dum dignior adest, est valida de iure, sed non est sine peccato numero 3

2 Emphyteusis Ecclesie quando transeat ad heredes extraneos claus. 19. numero 9

1 Emphyteusis cum clausula, Ad habendum, in quibus equipollet clausula, & quibus dederit cl. 5. num. 5

1 Emphyteusis concessa cum clausula, Et quibus dederit, transfuit ad extraneos cl. 126. numero 1

1 Emphyteusis potest dividi inter emphyteutas cl. 328. num. 1

1 Emphyteuta alienans sine consensu domini cum clausula, Salvo, &c. & clausula, non alias, &c. non cadit à iure suo cl. 76. nu. 1. & 4

Semper cadit quando res non potest de facili recuperari numero 2

1 Emphyteuta potest expelli, etiam recepto canone ob clausulam, rato manente pacto cl. 141. nu. 2

†††

I N D E X.

- 1 *Emphyteuta stante dicta clausula ob leu-
uam deteriorationem claus. 307. nu-
mero 2*
- 1 *Emphyteusis concessa ad meliorandum,
&c. vsque ad tertiam generationem
si sit facta fertilis valde industria
emphyteote, quid agendum finita
generatione cl. 307. num. 4*
- 2 *Emphyteuta quando non cadat à iure suo
propter pacta non seruata cl. 4. nu-
mero 7*
- 4 *Emphyteuta alienans, & tradens, quan-
do non cadat à iure suo claus. 8. nu-
mero 2*
*Quando non excusetur vigore clausula,
non alias, &c. num. 3*
- 1 *Emphyteutica rei traditio quando est
captiosa non operatur in ea clausu-
la, Saluo &c. & Non alias, &c. cl.
76. numero 3*
- 3 *Eos inuicem substituit hac clausula in
quibus casibus importet fideicom-
missariam claus. 25. num. 5*
- 3 *Eosque inuicem substituit, hac clausula
cur non contineat fideicommissa-
riam de presenti claus. 25. nu. 3*
- 1 *Et ad faciendum ea que principalis, hac
clausula posita in mandato, quid o-
peretur cl. 44. nu. 1*
*Et quid si mandatum sit restrictum: per
clausulam, Saluo exceptionibus nu-
mero 2*
*Per hanc clausulam Vicarius constitu-
tus procurator potest conferre benefi-
cia Ecclesiastica. numero 3*
- 1 *Et alias prout in Instrumento, clausu-
la hac stat augmentatiue & intelli-
gitur vltra specificata claus. 45. per
tot.*
- 1 *Et alias prout procuratori visum fue-
rit, hac clausula posita in mandato
ad resignandum, quid operetur clau-
sula 46. n. 1*
*Et quid si in mandato dicatur: Per
viam reservationis fructuum nu-
mero 2*
Et quid si in mandato dicatur, quod
- persio sit soluenda in litteris non ex-
peditis num. 3*
- Hec clausula posita in mandato ad re-
signandum, non operatur vt possit
donare, vel remittere pensionem nu-
mero 4*
*Refertur ad arbitrium boni viri nu-
mero 5*
*Deputatus cum ista clausula, referatis
fructibus, an sit consentire refer-
uata medietate nu. 6*
- 3 *Et aliquem ipsorum, quid denotet clau-
sula ista cl. 15. nu. 3*
- 1 *Et cetera, hac clausula quando est scripta
per extensum, quid significet cl. 276.
num. 1*
*Quando est scripta per abbreviaturas,
quid contineat numero 2*
- 1 *Et cetera, hac clausula non importat per-
tinentia ad orationem diuersam cl.
276. n. 5*
*Et nihil operatur, quando instrumen-
tum non exprimit intentionem pat-
rium num. 6*
- 1 *Et cetera, hac clausula non potest exten-
di, quando actus requirit scripturam
cl. 276. numero 9*
*Per clausulam, Et cetera, non possunt
extendi substantialia ommissa nu-
mero 10*
- 2 *Et cui legitime dederis hac clausula quid
operetur claus. 46. nu. 5*
- 1 *Et cum absolute à censurie hac clau-
sula quando, & ad quid per Papam
poni soleat cl. 47. num. 1*
*Reddit eum, cui sit gratia, capaxem nu-
mero 2*
*Non habet effectum in eo qui per an-
num inforruit in excommunicatio-
ne num. 3*
*In quibus non habeat locum nume-
ro 5*
- 1 *Et cum pacto, &c. Hac clausula stat de-
claratiue & restrictiue cl. 48*
- 3 *Et eo casu, clausula hac restringit, &
non permittit extensionem cl. 26.
num. 1*

I N D E X.

- Multo magis si sit dictum, tunc, & eo casu numero 2*
- 1 Et hæc omnia sub pena damnorum, & interesse, clausula ista in sine instrumentis posita refertur ad omnia cl. 50
- 1 Et pro potiori cautela perpetuo vim habet hæc clausula vim nouæ concessionis claus. 52
- 1 Et quibus dederit clausula quando est personalis non transitoria ad heredes cl. 5 nu. 6
- 2 Et quibus dederis per hanc clausulam feudum transit ad heredes extraneos cl. 46. n. 1
- 2 Et quibus dederit huic clausula quam alia clausula equiparentur cl. 46. num. 3 & 6
- 2 Et quibus dederit hæc clausula facit transire feudum ad extraneos claus. 58. numero 1
- 2 Et quibus dederit, hæc clausula an sit restringenda ad naturam feudi paterni, prius expressam cl. 58. num. 10. & 12.
- Et quibus dederit hæc claus. non est restringenda ad precedentem clausulam cl. 58. numero 16*
- 1 Et quibus dederit claus. hæc quid operetur cl. 126. n. 2
- 2 Et quibus dederit clausula hæc facit successionem ab intestato cl. 58. numero 20
- Operatur vt non possit declarari caducitas ob censum non solum numero 21*
- Posita in exequutiis nihil operatur num. 22*
- 1 Et quod superadditum est in tali linea, hæc clausula quam vim habeat cl. 277. num. 2
- 1 Et si de illis, &c. hæc clausula operatur indiuiduam derogationem, sicut cl. Quorum tenores, cl. 53
- 5 Et si nullus ex dicta linea, clausula hæc est conditionalis claus. 29. numero 1
- 3 Et sic de vno in alterum, hæc clausula an, & quando disponat cl. 28. numero 2
- 4 Et sic in infinitum, hæc clausula quando non refertur clausula 27. numero 2
- Quando ponitur per modum continuationis num. 3*
- 1 Etiam si in solis distributionibus, hæc clausula quid operetur cl. 42. numero 6
- 1 Etiam si alia pensiones, &c. & dummodo omnes in simul non excedant, &c. quid operentur clausula 51. per totam.
- 1 Etiam si generaliter, vel specialiter reseruatatum hæc clausula in quibus verificetur cl. 279. num. 2
- Etiam si deuolutum, vel reseruatatum, hæc cl. quid operetur numero 5*
- 1 Etiam si lus pendeat indecisa, hæc clausula operatur, etiam si in sit finita per rem iudicatam cl. 280. nu. 1
- 1 Euidio vbi plene non debetur, pretium est soluendum clausula 258. numero 4
- 1 Ex certa scientia, hæc clausula non operatur in preiudicium tertij cl. 73. num. 10
- Hæc operatur in his, quæ sunt facti, & quid in inuestituris numero 11*
- 1 Ex certa scientia promittis, hæc clausula post instrumentum lectum non potest contradici per partes cl. 281. num. 1
- 2 Ex corpore, hæc claus. non immutat feudum hereditarium claus. 16. numero 2
- Vt heres non teneatur habere ratum factum defuncti nu. 3*
- 2 Ex nunc, prout ex tunc, hæc clausula & è contra, resoluit actum claus. 27. numero 1
- 1 Ex nunc, prout ex tunc, hæc clausula in statutis non retrahitur cl. 54. numero 1
- Quando est apposita per Papam in col.*

INDEX.

- lacione de vacanti, non suspendit gratiam numero 2*
Non operatur in præiudicium tertij numero 3
Posita in actu condicionali semper facit conditionem num. 4
Posita in gratis, nihil operatur ante conditionis existentiam nu. 5
Et quid sit posita in collatione ac vacaturo, & gratia sit pura numero 6
1. *Ex nunc, prout ex tunc, & è conuerso, hæc clausula quid importet cl. 54. numero 9*
Hæc clausula, Facit trāsferri dominium, & possessionem num. 10
3. *Ex tunc clausula æquipatur clausule tunc & eo casu cl. 88. n. 9*
1. *Exceptio rei non tradit: quādo posita opponi quando addita sunt in venditione huiusmodi verba, vendidit, dedit, &c. cl. 188. numero 4*
1. *Exceptio antequam ad speciem deducatur, nihil operatur cl. 56. num. 8*
Exceptio quod iura non sunt in forma probandi potest fieri etiam post sententiam, sed non potest rem iudicatam num. 9
1. *Exceptio prescriptionis non potest tolli per clausulam, Sole facti veritate inspecta cl. 368. num. 9*
1. *Exceptiones declinatorie non possunt reformari in fine litis cl. 149. numero 7*
Exceptiones peremptorie an possint reformari in sententia nu. 8
1. *Exceptiones requirentes alioquem indagatum, quando possint remitti ad alium iudicium cl. 180. n. 11*
2. *Exceptio fœdis titularis. Hæc clausula quid operetur cl. 24. n. 3*
2. *Exceptio filii Comitum hæc clausula non comprehendit Comitum sine Comitatu. cl. 27. n. 3*
3. *Exclusus à successione intestatorum, dicitur exclusus à successione intestabiliam cl. 82. numero 2*
3. *Exclusi per vnam dispositionem non sunt penitus exclusi si per aliam includuntur cl. 69. n. 1*
2. *Excommunicationem lata sententia non incurrit inobediens, si rescriptum est surreptitium claus. 71. nu. 3*
2. *Exheredatus non excluditur à iure patronatus cl. 60. numero 2*
2. *Expressa dicuntur, que tacite insunt cl. 74. num. 2*
1. *Expressa per quam clausulam fingantur, ita vt non admittatur probatio in contrarium claus. 101. numero 7*
2. *Expressio eorum que tacite insunt quando operetur claus. 69. nu. 2*
1. *Exequutio, an retardetur concessa reductione ad arbitrium boni viri cl. 178. num. 9*
3. *Exequutio inducitur per clausulam in omnibus, & per omnia claus. 42. num. 1*
1. *Exequutio donec fiat, quando non possit dari mandatum de manutenendo cl. 160. nu. 4*
Exequutio iudicis ad quem, per quam clausulam non transferatur numero 5
1. *Exequutio per quam clausulam impeditur saltem supersedetur claus. 13. nu. 18*
Exequutio trium conformium non impeditur commissa restitutione arbitrio Rote num. 19
1. *Exequutio pro meliorationibus ante illarum executionem, est nulla cl. 369. num. 5*
1. *Exequutio quando supersedetur ad exclusionem reservationis, si datur sumus cl. 19. n. 18*
1. *Exequutio sententia non impeditur per exceptionem meliorationum cl. 369. numero 3*
1. *Exequutio vt detur sententia debet iustificari ex hysdem actibus clausula 369. num. 3*
1. *Exequutio ex noua causa turbationis non se intromittit, secus ex antiqua cl. 285. nu. 3*

I N D E X.

- 1 Exequuter mern: aliquando fit mixtus cl.9.n.1
- 1 Exequitor mixtus tenetur assumere partes iudicis cl.196
- 1 Exequutoris officium inceptum ante mortem concedentis, durat etiam post mortem cl.60.n.6
- 1 Exequutoris officium finitur post annum cl.285.n.2
- 1 Exequutoris officium quandiu daret cl.60.num.3
- 3 Extensio ad casum similem non fit, propter clausulam, Tunc, & eo casu, & non aliter cl.88.n.8
- 1 Extensiones quando non debeant fieri super his, que generaliter fieri consueverunt cl.276.nu.7
- 1 Extrajudicialiter, hac claus. operatur vt sustineatur actus etiam: quod non iustificetur ex actis.
Nec requirit partis citationem numero 2

F

- 1 **F**acultas legitimandi natos ex nobilibus, nō comprehendit natos illustrium cl.74.n.2
- 3 Falcidia quando censeatur prohibita, & de intellectu Auth. Sed cum testator cl.45.n.2
- 3 Falcidia prohibitionem importat clausula In tuto, e pertutto, cl.45.numero 1
- 3 Familie appellatione veniunt agnati, cl.17.num.2
- 3 Femina est finis linea paterna, & in ea includitur cl.30.n.5
- 2 Femina succedit in feudo femineo non exstantibus masculis, claus.36.num.1
An succedat in feudo franco, & quid in certis aliis feudis, numero 4. & 6
Semel exclusa à feudo, an sit perpetuo exclusa, & quid in allodialibus numero 3.

- Succedit ad feudum, quando nullum praestatur servitium n.5
- 2 Femina si priuatur feudo, sunt privati perditio eius descendentes cl.36. numero 9
Femina, agnati & ascendentes sunt exclusi à successione feudi noui cl.40. numero 5
- 2 Femina, an, & quando succedant in feudo emptitio cl.29.n.2.
- 3 Femina quando sunt substituta, non censetur conservari agnatio cl.30. numero 2
- 3 Femina non veniunt in fideicommissio relicto cippo domus claus.37. numero 3
- 3 Femina quando non veniant appellatione filiorum, vel Posterorum cl.62. num.2
- 2 Feudum alienatum vt allocium non amittitur ob felloniam feudatarij cl.58.n.6. & n.9
- 2 Feudum aliquo modo nobile, & imobile, quid sit. claus.30.n.5
- 2 Feudum an censeatur venditum cum directo dominio per clausulam, quid inru habeas cl.56.n.3
- 2 Feudum antiquum quid sit, & quomodo differat à paterno cl.31. numero 1
Feudum antecessoribus concessum quando dicatur n.2
- 2 Feudum concessum propter benemerita, non amittitur propter felloniam cl.49.n.2
- 2 Feudum datum pro heredibus, & quibus dederit, transit ad extraneos cl.58. num.13
- 4 Feudum recipit omnia pacta, etiam repugnantia n.14
- 2 Feudum etiam venditum cum consensu, deuoluitur ad dominum, si non est expressa prima inuestitura cl.28. numero 5
- 2 Feudum etiam pecunia emptum, emptorio feudum cl.7.n.20
- 2 Feudum habet tacitam conditionem

I N D E X.

- si vassallus seruire poterit, & alias multas, clausula 64. numero 3. n. 5. & 7.
2. Feudum in dubio censetur ex pacto, & providentia, cl. 10. num. 3.
2. Feudum intelligitur concessum secundum propriam naturam suam. clausula 10. num. 3.
2. Feudum licet sit contractus, tamen preponderat à gratia. claus. 7. numero 22.
2. Feudum nobilitat, si concedatur à supremo Principe cum clausula in feudum nobile cl. 30. num. 2.
2. Feudum non constituitur ex reservatione dominij, & recognitione. clausula 6 num. 7.
2. Feudum novum concedi potest vt antiquum. cl. 31. num. 11.
- Feudum novum concessum vt antiquum, an sapiat naturam feudi antiqui in omnibus num. 12.
- Feudum novum, quando fit antiquum in praiudicium concedentis, numero 13
2. Feudum ob culpam dominium quando ad eum reuertitur durante vita delinquentis. cl. 31. num. 4.
2. Feudum per clausulam, Quibus dederit, an possit alienari libere in allodium. cl. 58. num. 2.
- Feudum quando in persona emptoris fit allodium. num. 3.
- Feudum potest alienare sine consensu Domini propter clausulam, quibus dederit. cl. 58. n. 4. & 7. tam in vita quam in morte.
2. Feudum pro se & heredibus, an sit hereditarium, vel ex pacto. clausula 40. numero 6.
2. Feudum receptum pro heredibus quibuscumque est omnino hereditarium cl. 45. numero 3.
- Et potest transire ad descendentes ex femine. numero 4.
- Vxor quando possit admitti ad successionem feudi num. 5.
2. Feudum semper intelligitur concessum secundum propriam naturam clausula 28. numero 1.
2. Feudum transit ad heredes extraneos per clausulam, & quibus dederit. cl. 46. numero 1
2. Feudi ad successionem quando possit admitti vxor. cl. 45. num. 5.
2. Feudi alienatio quando fit nulla, si dominus non vult consentire. cl. 37. numero 2.
2. Feudi alienatio quando fieri possit sine nouo consensu. cl. 46. num. 4.
2. Feudi concessio est, si sola fidelitas reseruetur. cl. 6. nu. 2.
2. Feudi facta concessio cum clausula Nichil reseruantes quodnam feudum faciat. cl. 46. num. 4.
2. Feudi in successione semper consideratur origo. cl. 43. num. 3.
- Et qua in feudi successione proximiter attendatur. num. 4.
2. Feudi natura, & c. clausula hac operatur vt status originalis feudi non alteretur per pactum accidentale. cl. 28. numero 6.
- Item operatur, vt consensus prestitus super alienatione non praiudicet tertio. nu. 7.
2. Feudi natura in aliquo non mutat a hac clausula quomodo intelligatur. cl. 48. num. 12.
2. Feudi natura est illa, quam concedens per pacta, & qualitates constituit. cl. 58. num. 15.
2. Feuda in Regno omnia sunt hereditaria. cl. 10. num. 4.
2. Feuda non admittunt ius accrescendi. cl. 9. num. 1.
2. Feuda quando continentur in hereditate clausula 16. num. 2.
2. Feuda quomodo fuerint annalia & postea inceperunt habere maiorem firmitatem. cl. 1. num. 8
- Feuda gratuita facilius reuocantur, quam acquisita ex causa onerosa. numero 9.

I N D E X.

- 2 Feuda rustica qua sint, & cuius natura, & quid pro eis solvatur cl. 48. numero 3
- 2 Feuda titolata non veniunt appellatione feudorum cl. 24. n. 1
Quot privilegia habeant n. 2
- 2 Feudorum ius non est extendendum ad aliam materiam cl. 9. num. 3
- 2 Feudales clausulae interpretandae sunt ne recedatur à natura feudi cl. 58. num. 11
- 2 Feudatarius acquirens, potest alienare in praedictum comprehensorum in investitura cl. 31. n. 14.
- 2 Feudatarius ubi agit ad reuocationem feudi per ipsum alienati cl. 79. numero 4
- 2 Fideicommissarius est heres improprie cl. 35. num. 2
- 2 Fideicommissarius non agit viuentis gravato alienante claus. 79. numero 2
- 3 Fideicommissum cum clausula, Antediti heredes, non extenditur ad descendentes cl. 1. n. 5
- 3 Fideicommissum importatur per clausulam verbis communibus conceptam cl. 89. n. 1
Fideicommissum est onus nu. 2
Exstinguitur semel purificata conditione num. 3
- 3 Fideicommissum in descendentes non extenditur ad transversale cl. 41. n. 3
- 3 Fideicommissum inducitur, ubicumque testator vult bona conservari in agnatione cl. 5. n. 3. & 5
- 3 Fideicommissum inducit clausula, Credo se daturum cl. 7. n. 1
Et fideicommissum etiam induci potest per verba enunciativa n. 2
- 3 Fideicommissum inducitur per clausulam, De descendente in descendentes cl. 13. n. 2
- 3 Fideicommissum in quibus casibus non censetur repetitum cl. 14. n. 4
- 3 Fideicommissum perpetuum inducit prohibitio alienationis cum causa cl. 5. num. 1
- 3 Fideicommissum per quam clausulam fit onus reale cl. 47. n. 1
- 3 Fideicommissum quando inducitur per clausulam, Ita quod cl. 86. numero 4
- 3 Fideicommissum reale inducitur per clausulam, Bona sua vadant, perveniant, remaneant cl. 4. n. 10
- 3 Fideicommissum reciprocum quando inducitur per clausulam, Et non in alios cl. 27. n. 1
Item, si imitat masculos exclusis feminis nu. 2
- 3 Fideicommissum restringitur ad formam institutionis praecedentis cl. 94. numero 2
- 3 Fideicommissum simplex inducitur per prohibitionem alienationis cum causa claus. 70. nu. 1
- 1 Fideicommissi scientia requiritur, ut per clausulas dicatur renunciatum cl. 223. n. 4. & 6
- 1 Fideicommissum quando censetur renunciatum per clausulam, Ad habendum cl. 5. n. 11. & n. 16
- 1 Fideicommissum quando censetur renunciatum, non censetur renunciatum pretio cl. 5. n. 21
Et quando fallit ex coniecturis numero 22
- 1 Fideicommissum purificato conditionali an censetur renunciatum per clausulam Cedentes, &c. claus. 183. numero 2
- 1 Fideicommissum quando censetur esse renunciatum per clausulae pregnantes cl. 223. n. 3
- 1 Fideiussor de presentando rerum toties quoties tenetur semper, & in infinitum cl. 162. n. 4. & 6
- 1 Fideiussor Pratorius est liberatus etiam stante decreto illius reservatio claus. 370. n. 1
- 1 Filius heres quando excludatur à feudo ex pacto, & providentia cl. 328. numero 12

INDEX.

3 Filius præteritus propter clausulam codicillarem tenetur vocatis restituere hereditatem. cl. 11. num. 36. & num. 44.

Filius præteritus quando detrahit Legitimam tantum & quando etiam Trebellianicam. num. 38

3 Filius institutus secundum ordinem successuum, an, & quando censeatur rogatus restituere per fideicommissum. cl. 57. nu. 2

3 Filij contrahentis substituti non succedunt. cl. 64. num. 4

3 Filij fratrum succedunt in capita & non in stirpes, secundum veriorum opinionem. cl. 43. num. 10.

3 Filij fratrum sunt in vno gradu equali patris defuncto. cl. 43. nu. 12

2 Filij in æqualiter instituti, succedunt æqualiter ad ius patronatus, & feudum. cl. 60. num. 2

3 Filiorum appellacione non veniunt nepotes in substitutione fideicommissoria. cl. 22. numero 1

Nec in prohibitione alienationis. num. 2

3 Filiorum, & heredum, restringitur ad nominatos clausula ista cl. 31. num. 1

3 Filiorum appellacione quando veniant naturales tantum. cl. 62. num. 3

2 Filia contendens cum agnato, mittenda est in possessionem. cl. 35. num. 8.

1 (Firmo manente capitale) clausula non operatur capitalis affectionem ob suspicionem vsura. cl. 183. num. 2

1 Filia que renuntiavit, quomodo excludatur. cl. 328. numero 6

1 Finalis dicitur non impulsiva clausula, vt commodius viuere valeas. clausula 198. per tot.

1 Fori submissio per hanc clausulam quid, & quantum operatur. cl. 177. num. 1

1 Forum qui sortitur vere, vel fide vt per adoptionem, vel baptismum cum declaratione de qua tibi. cl. 177. num. 5

2 Fructus iurisdictionis sunt pona & multa. pertinentes ad Barones. cl. 11. numero 1

2 Fructus maioratus nõ confiscantur durante vita possessoris delinquentis. cl. 78 numero 4

2 Fructus feudi non pertinent ad fiscum durante vita feudatarij delinquentis clausula 78. numero 6

1 Fructuum decurforum appellatio, quos comprehendat. clausula 42. num. 1

1 Fundi idonei appellacione quomodo fugiatur clausula 235. numero 7

G

Geminatio clausularum non patitur restrictionem. cl. 3. numero 1

4 Geminatio verborum vel actuum an debeat fieri ex interuallo cl. 3. num. 2

4 Geminatio non operatur in præiudicium tertij. cl. 3. numero 3

2 Generalis abolitio facta per viam legis comprehendit etiam subditos Baronum. cl. 11. numero 11

1 Generalis clausula in legitimationibus non operatur contra expressa. cl. 315 numero 3

2 Generalis clausula restringitur ad specificata. cl. 38. num. 3.

4 Generalis clausula quomodo restringatur ad specificata. cl. 1. num. 2

4 Generalis clausula quomodo restringenda est. cl. 1. numero 5

4 Generalis clausula in dispensacione non trahitur ad maiora. cl. 1. num. 7

4 Generalis clausula in fine, quando refertur ad omnia, singula singulis referendo. cl. 1. num. 9.

4 Generalis clausula in dubio non restringit, quando post expressionem generis sequitur enumeratio specierum. cl. 1. num. 13

Et quid quando enumeratio respicit actum legandi. num. 14.

Et quid quando genus, & species eandem personam respiciant numero 15

4 Generalis clausula aliquando refertur ad maiora expressis. cl. 1. num. 16

I N D E X.

- 1 *Generali existente libello, & obscuro, super eo sententia ferri non potest clausula 256. num. 8*
- 1 *Generales clausulae incertitudinem libelli non sanant cl. 256. num. 9*
- 4 *Generales clausulae, quomodo sint intelligendae, & restringendae claus. 1. numero 1*
- 4 *Generales clausulae post casus specificatos non comprehendunt maiora expressis cl. 1. num. 6*
- 2 *Generales clausulae, in derogatoriis positae non egrediuntur limites dispositionis cl. 1. num. 8*
- 4 *Generales clausulae, quomodo dicuntur exequutivae cl. 1. nu. 10*
- 4 *Generales clausulae dicuntur positae favore impetrantis cl. 1. numero 12*
- 4 *Generales clausulae non capiunt vacationes futuras cl. 1. num. 17*
- 4 *Generales clausulae privilegiorum non porriguntur ad ignorata cl. 1. numero 18*
- 4 *Generales clausulae in mandato restringuntur cl. 1. numero 19*
- 4 *Generalia contra per hanc clausulam commissio, & alia rescripta non dicuntur acceptata cl. 56 nu. 1*
- An per eam, absque pretestatione citra consensum, dicatur consensus in iurisdictionem numero 2*
- In productione iurium magis dirigitur contra iura, quam contra personam num. 3*
- Præservat exceptiones contra iura numero 4*
- Quando eam apponens contra iura censetur renunciare rei indicatae numero 5*
- Per hanc clausulam dicitur præservata facultas opponendi numero 6*
- Præservat exceptiones in genere, sed eas non deducit ad speciem num. 7*
- 1 *Generaliter intelligitur clausula, Quam, & quae, si non fiat restrictivae claus. 120. num. 16*
- Et quando fallit numero 16*
- Comprehendit etiam molestationes numero 17*
- 2 *Generatio à qua persona incipit, quando concessio est facta vsque ad talem generationem cl. 77. num. 4*
- 3 *Gloss. in Authent. Ex causa, est communiter reprobata clausula 11. numero 45*
- 1 *Gratia ob non expressum verum valorem, per quam clausulam sustineatur cl. 16. num. 4*
- 4 *Gratia non augetur per clausulas derogatorias cl. 21. num. 7*
- 1 *Gratia est nulla in præiudicium illius, cui est ius quaesitum cl. 35. num. 4*
- 1 *Gratia qua non est suspensiva, non eget iustificacione cl. 35. nu. 10*
- 1 *Gratia quomodo retrahatur per clausulam, Ex nunc, prout ex tunc claus. 54. num. 8*
- 2 *Gratia vitiatur ex quacumque minime surreptione, & causa impulsiva cl. 71. n. 5*
- 1 *Gratia facta iuxta consuetum, an solitum probari debeat claus. 135. numero 5*
- 1 *Gratia alteri facta suspenditur per clausulam, Anteferri, cum decreto cl. 112. num. 3*
- 1 *Gratia, Perinde valere, quid sit cl. 321. num. 1*
- 1 *Gratia expectativa efficitur conditionalis propter clausulam, Quam duxeris acceptandam cl. 341. nu. 1*
- Gratia generalis cum appositione temporis, an præferatur speciali numero 2*
- 1 *Gratiam totam respicit clausula sublatam sine posita clausula 176. numero 42*
- Et potest opponi quoadcumque etiam in secunda instantia num. 43*
- 2 *Gratiam non ampliat confirmationis, clausula sublatam claus. 176. numero 51 & 54*
- Et non extenditur ad aliam postea factam numero 12*

I N D E X.

- Et semper intelligitur secundum naturam principalis dispositionis numero 53
- 1 Gratiam facit conditionalē clausula verificato claus. 190. num. 1
Et debet plene & concludenter iustificari num. 2
- 1 Gratia plures cum clausula, Anteferri, quando conquassantur cl. 212. numero 9
- 1 Gratia omnes speciales de stylo Curie recipiunt clausulam, Anteferri cl. 212. num. 12
- 3 Grauatem quando dicatur in rem scriptam cl. 47 num. 2
- 2 Grauatō viuente, & alienante fideicommissarius agere non potest cl. 79. numero 2
- H
- 3 **H**abetur pro non scripto, clausula hac inducit nullitatem actus cl. 3. num. 1
Et vbi tractetur de hac clausula numero 2
- 1 Habita, vel non habita possessione hac clausula non operatur vltra duos annos claus. 57. numero 1. & 5
Et quid si lū sit calumniosa num. 2
Cur conuenit apponi ista clausula in pensionibus Hispanie, non Italiae num. 3
Propter d. clausulam pensio soluenda est etiam possessione non habita numero 4
- 3 Hæres non co usufructuarius inuentarium, quando non teneatur vltra vires hereditatis cl. 12. num. 2
- 1 Hæres repudians hereditatem an dicatur factō controuenire voluntati defuncti cl. 21. num. 2
- 3 Hæres hæredis quando teneatur legata prestare cl. 31. num. 5
- 3 Hæredis appellatio semper intelligitur de directo cl. 35. num. 1
- 2 Hæres in re certa quomodo sit hæres cl. 40. num. 2
- Hæres non censetur institutus in legato cl. 40. num. 3
- Et quando fallit numero 4
- 3 Hæres semper censetur institutus in tota vniuersitate iuris, etiamsi cum clausula, in ceteris suis bonis claus. 40. numero 6
- 2 Hæres si proferatur à lege, quomodo differat si proferatur ab homine cl. 40. numero 7
- 3 Hæres non dicitur ante aditam hereditatem cl. 64. num. 1
- Hæres an possit priuari per controuentionem, à testatore num. 2
- Hæres controueniens priuatus hereditate, censetur grauatō restituendo per fideicommissum num. 3
- 3 Hæres repudiando hereditatem dicitur molestiam inferre clausula 65. numero 4
- 1 Hæres institutus pleno iure, censetur institutus in proprietate cl. 93. numero 2
- 1 Hæres institutus an comprehendatur sub facultate alienandi cl. 5. numero 10
- 2 Hæredis nomen quos comprehendat cl. 40. num. 1
- 2 Hæredis appellatio in feudis, intelligitur de filio masculo claus. 40. numero 3
Et veniunt solum descendentes numero 4
- 3 Hæredes hæredum non veniunt in clausula, filiorum, & hæredum claus. 31. num. 2
- 3 Hæredes instituire, clausula hac intelligitur directo non oblique claus. 34. num. 2
- 3 Hæredes extranei continentur sub clausula Omnes hæredes cl. 54. numero 1
- 3 Hæredes prædictos, hac clausula quos comprehendat cl. 36. num. 1
- 3 Hæreditas potest adiri ex vehemēti opinionis delatione clausula 88. num. 5

I N D E X.

- 1 Hortamur, hęc clausula importat consilium, noꝝ præceptum cl. 283. numero 5
- 1 Hortamur, huic clausula diste a a Ppa obediendum est cl. 283. nu ;
- 1 Hypothecaria actio, pro alimentis in bonis mariti vxori competit stante hac clausula cl. 178. num. 6
- 1 Hypotheca non datur ex apocha dictis verbis concepta, & quare cl. 213. numero 1

I

Illatiua clausula non disponit nisi in euentum precedentis: cl. 28. numero 1

- 1 Impedimentum proueniens ex Statuto, vel Consuetudine difficilius tollitur per Papam cl. 79. num. 13.
- 2 Imperator non potest alienare pertinentia ad Imperium cl. 25. num. 1
- 1 Imperator non legitimat in terris Ecclesiasticis cl. 126. numero 8
- 2 Imperium merum licet non habeant Barones Regni, exigunt tamen nihilominus pœnas & multas pecuniarias cl. 11. num. 2
- 1 Impetrans qui infra sex menses tenetur litteras expedire stante intruso, non teneatur facere diligentias cl. 185. num. 2
- 1 Impetrans narrans alternatine, sufficit verificari alterum clausula 199. num. 2
- 1 Implicationis antecedens est pretij obligatio 236. numero 1
- 1 In antiquis operatur hęc clausula etiam si non constet de relato claus. 309. num. 5
- 1 Impetrans beneficium vnitum cum clausula, Anteferri, non præfertur vnioni facta cl. 222. num. 4.
- 2 Incertitudo libelli non sanatur per clausulas generales clausula 256. numero 9
- 3 In ceteris bonis suis hac clausula posita

- in institutionibus, est de stylo Notariorum claus. 40. numero 1
- Inducit separationem num. 2
- 1 Incirca hac clausula in quanto tempore verificetur cl. 59. num. 1
- Semper refertur ad modicum nu 2
- Si dicatur a teste circa tempus nihil operatur num. 3.
- In concessione quid importet num. 4
- Circa locum, quid importe t nq
- Quando includat, & quando excludat numero 6

- 1 Inclusio vnus quando non fit alterius cl. 258. num. 3
- 2 Incola præsumitur magis fidelis, quam alienigena cl. 62. num. 1
- 1 Indignatio Principis in quo versetur cl. 314. num. 6
- 1 Indignationem Petri & Pauli hac clausula importat beneficij priuationem cl. 284. nu. 1
- Et importat pœnam arbitrariam contra contraueniens numero 2
- Et contraueniens de facto puniuntur, non de iure num. 3
- 3 Indignus efficitur commodo testamenti, non obseruans voluntatem testatoris cl. 20. numero 6
- 1 Indultentes, & defendentes, hac clausula dat iurisdictionem clausula 285. numero 1
- 1 Inducas in possessionem, & defendas, hac clausula non tribuit perpetuam iurisdictionem cl. 60. numero 1
- Et quid respectu molestie que sit ex causa antiqua numero 2
- 1 Indultum in beneficijs spectantibus ad Ordinarium nihil operatur cl. 11. numero 2
- 1 Indultum quando operatur in eo, qui non est in quasi possessione conferenda cl. 297. nu. 8
- 2 In feudum nobile hac clausula non operatur, si concedatur ab inferioribus cl. 361. num. 4.
- 1 Inhibitio quomodo moderanda arbitrio Rota clausula 25. n. 17

I N D E X.

- 1 Inhibitus vigore commissionis cum clausula condicionali non attentat cl. 36. nu. 6. & 8
- 3 In infinitum hac clausula denotat perpetuum tempus cl. 41. nu. 1
Refertur ad proxime immediata non alia numero 2
Et posita in vulgari non extenditur ad fideicommissariam num. 5
- 2 In integro statu iuribus, & iurisdictionibus, & pertinentiis, cl. hac an comprehendat merum, & mixtum Imperium cl. 13 num. 5
- 3 In omnibus bonis hac clausula adiecta constitutioni, censetur repetita in substitutione cl. 38. numero 1
- 3 In omnibus bonis, clausula hac non comprehendit feudalia cl. 40. numero 8
- 3 In omnibus & per omnia hac clausula quid commaniceat substitutione cl. 42. num. 2
Restrigitur ad presentia, & sic non veniunt futura num. 3
- 1 In omnibus, & per omnia hac clausula que comprehendantur clausula 62. numero 1
Extendit mandatum etiam ad rem subrogatam numero 2
Et operatur ut inter subiecta nulla sit differentia num. 3
Habet vim specificationis in mandato numero 4
Habet vim speciale privilegii, & in quibus fallit num. 5
Importat non solum sessionem, sed etiam veritatem, & quid in statutis num. 6
- 2 Instantia precepta revocatio per insufflationem, an includat laicum effectum Clericum post interitum instante cl. 177. nu. 6
- 2 In perpetuum clausula, addita clausula, Ad renovandum, facit unicum contractum & perpetuum claus. 4. numero 3
- 3 In perpetuum, vel infinitum, claus. hac quomodo restringenda clausula 14. num. 2
- 1 In solidum hac clausula quid significet cl. 288. num. 1
Et que clausula illi equiparentur numero 2
- 1 Instar, dictio, similitudinem inducit cl. 2. nu. 1
- 3 In stirpes, clausula hac non excludit representationem gradus claus. 43. numero 3
- 3 In stirpes, clausula, cur inuenta fuerit claus. 43. n. 5
Conuenit substitutioni actiue, & non passiue num. 6
Clausula, in stirpes, & clausula Salus gradus prerogativa, an possint simul stare n. 7. & 9. & nu. 16
- 3 In stirpes, clausula, quando importet, quod substitutus dicatur facta de vna in aliam lineam claus. 43. numero 19
Non facit novam substitutionem, quis importat modum succedendi numero 20
Aliqua lo importat novum fideicommissum, sed non reciprocum numero 21
Posita in vna substitutione, quando censetur repetita in alia numero 22
- 3 Institutio per quam clausulam censetur separata à legatis clausula 38. num. 2
- 3 Institutio censetur facta per clausulam, volo esse heredes cl. 92. nu. 1
- 3 Institutus cum clausula, Plus petere non possit, an habeat ius accrescendis cl. 59. num. 1
- 3 Instituti in primo testamento censentur rogati restituerent instituti in secundo, ob clausulam codicillarem claus. 11 nu. 20
- 3 Instituti succedant prout ab intestato, quando testator eos vocavit eo modo, & forma cl. 24. n. 1
- 1 Instrumentum, siue scriptura quando possit

I N D E X.

- possit redigi in publicam formam. cl. 4. num. 2.
- 1 Instrumentum non potest extendi secundum consuetudinem, quando aliter scriptum est. cl. 276. num. 8.
 - 1 Instrumento cui inserta est dicta clausula standum est, nisi resistat. clausula 193. numero 3.
 - 3 Intentans remedium vigore testamenti, an possit vii remedio clausula codicillaria. cl. 11. m. m. 41.
 - 1 Intentio concedentis ex qua clausula declaratur. cl. 5. num. 3.
 - 4 Interpretatio clausulae quomodo facienda sit. cl. 29. num. 1. & num. 4.
 - 3 Interpretatio verisimilis est speciei scripturae. cl. 87. num. 2.
 - 1 Inventarium non vitiat, si haeres non describat res, qua de nouo peruenerunt ad notitiam. cl. 227. num. 4.
 - 1 Inuentarij beneficio quando censeatur renunciatum. cl. 146. num. 7.
 - 2 Inuestitura non probat pertinentiam, & possessiones esse feudales. cl. 13. numero 4.
 - 2 Inuestitura noua cum clausula, Saluis iuribus, remittit feodum. cl. 35. numero 7.
 - 2 Inuestitura pro heredibus, in perpetuum, & faciat transire feudum ad haeredes extraneos. cl. 42. n. 5.
- Et quid in Regno Sicilia per cap. Volentes. num. 2.
- 2 Inuestitura facta tibi, & filijs, facit ordinem successuum per sanguinem. cl. 43. num. 1.
 - 1 Inuestitura facta cum pacto liberandi &c. ad quos transeat. cl. 248. numero 2.
 - 2 Inuestitura pro heredibus quibuscumque restringenda est ad haeredes habitos. cl. 45. num. 2.
- Non permitti feudum transire ad Ecclesiam, neque ad mutuum, & surdum, neque spurium, neque feminam numero 2.
- 2 Inuestitura facta ab homine pro heredi-
- bus quibuscumque nullam recipit restrictionem cl. 45. num. 6.
 - 2 Inuestitura facta in Imperio, quando dicatur restricta ad bona dependentia ab Imperio. cl. 55. numero 2.
 - 2 Inuestitura facta muto, non renouatur. cl. 64. num. 3.

Secus si post factam fieret mutus numero 2.

 - 2 Inuestitura pro masculis cum feminis, quomodo differat ab ea, qua facta est pro masculis & feminis. cl. 80. numero 2.
 - 1 Inuestitura facta per clausulam distributivam, censeatur facta in solidum. cl. 288. num. 3.
 - 2 Inuestitura continens hanc clausulam, an & quando possit dici noua cl. 309. num. 1.
 - 1 Inuestitura subreptitia est nulla, vel presumitur erronea non confitio de inuestitura relata. cl. 309. num. 3.
 - 2 In inuestitura pro masculis, & feminis, an sit attendendus ordo successuum. cl. 80. num. 2. & 4.
 - 2 Inuestitus cum clausula, Saluis iuribus, propter leuam culpam feudo priuari potest. cl. 35. num. 6.
 - 1 Inuestitus censeatur prius prouidisse posteris suis, quam socio. cl. 288. numero 3.
 - 1 Inuestiti censeantur prouidere sibi, & posteris, & non socio inuestite. cl. 9. numero 9.
 - 2 Inuestiti in feudo quando capiant pro mortis causa capionem. cl. 44. numero 3.
 - 1 Inuestituram ad corpus factam vel ad mensuram unde colligatur. cl. 243. numero 1.
 - 1 Ipso iure, ipsoque facto, haec clausula non habet locum, in petatur. cl. 291. num. 1.
 - 1 Ipso iure, in statuto super delicto, haec clausula importat crimen laesae sententiae. cl. 291. num. 3.
 - 1 Inuestituram ad corpus factam non re-

I N D E X

- cipere incrementum : nec decrementum ex maiori, vel minori numero pertinetis claus. 243. num. 3*
- 3 Ita demum, claus. hac admittit secum contrarium & de eius natura claus. 46. num. 1
- Et suspensius, & restrictius, num. 2
- 2 Ita quod feudum augetur, hac claus. quid operetur claus. 33. num. 1
- 1 Ita quod & c. hac clausula est declaratoria metis proferentis in precedentibus, & sic precedentium expostiva ad mentem proferentis, & regulat procedentes dispositiones cl. 4. numero 1. & 2
- 3 Ita quod, hac claus. an sit renunciativa, an dispositiva cl. 86. num. 1
- Ita quod, clausula quando declarat & quando ampliat, & quando limitet cl. 86. num. 5.
- 2 Ita tamen, hac claus. operatur in non expressis cl. 32. num. 1
- Declarat precedentis etiam si esset appositum in executivis num. 2
- 3 Ita tamen, clausula restringit & modificat & conditionem facit claus. 46 numero 3
- 1 Index quando non insufficiente reservatione nulliter procedat cl. 19. numero 15
- 3 Index arbitrabitur, qua sit causa necessaria vendendi cl. 71. num. 4
- 1 Index potest pronunciare super exceptione reservata in fine litis claus. 149. numero 5
- 1 Index an teneatur pronunciare super exceptionibus, reservatis clausula 149 numero 9
- 1 Index datus cum clausula, Summarie, poterit iudicare ut Princeps claus. 180. num. 3
- 1 Index delegatus dicitur per clausulam, discretionis vestrae cl. 74. num. 1
- 1 Index extra territorium nihil potest etiam stante aliqua clausula 343. numero 3
- 1 Index cum clausula, si per diligentem, quid debeat facere cl. 365. num. 6
- 1 Index vigore clausula, Sola veritate inspecta, potest iudicare, ut arbitrator cl. 368. num. 5.
- 1 Index quando virtute clausula Sola veritate inspecta admitteret leuiiores probationes claus. 368. num. 8
- 1 Index an debeat iudicare secundum conscientiam vel secundum allegata, & probata claus. 371. num. 3
- Index non potest iudicare de his que scit ut priuatus num. 4
- 1 Index veritatem, non mendacium sequi debet, & ex quibus probetur cl. 371 numero 6.
- 1 Index potest moueri ad iudicandum ex alijs non allegatis a partibus cl. 371 numero 11
- 1 Index appellacionis an debeat sequi sententiam primi iudicis cl. 371. numero 13
- 1 Iudicis scientia superat omnem probandi modum cl. 371. numero 10
- 1 Iudicium est nullum si obstat clausula subiat, cl. 176. num. 49
- 2 Iuramentum quae conditiones tacitas habeat cl. 64. num. 4
- 1 Iuramentum habet vim clausula, Rato manente pacto cl. 141. num. 4
- 1 Iuramentum non supplet defectum scientie generalis ob defectum consensus cl. 92. nu m. 2
- 1 Iuramentum prestandum, potest committi in animam committentis cl. 371. num. 2
- 3 Iuramenta, statuta, & privilegia, habent tacitam clausulam, rebus sic stantibus cl. 75. num. 2
- 2 Ius accrescendi non habet locum in feudis cl. 9. num. 1
- 2 Ius accrescendi non habet locum in emphiteusis, nec in contradibus. cl. 9. numero 4
- Ius non decrescendi quando habeas locum, & quando non num. 5
- 2 Ius accrescendi non habet locum in feudo nouo cl. 47. numero 1

Et quon-

I N D E X.

- Et quando fallit num. 2
 Haber locum in feudo paterno num. 3
 Etiam si fuerit renouata inuestitura vti de feudo nouo num. 4
- 3 Ius accrescendi per quam clausulam censeatur prohibitum claus. 49. numero 5
- 1 Ius accrescendi quando habeat locum inter inuestitos claus. 288 num. 4
- 2 Ius de futuro, per quam clausulam in libello censeatur deductum cl. 256. numero 1
- 1 Ius de futuro quando competit ex causa de praterito, censeatur deductam in libello; cl. 256 num. 3
- Ius de futuro quando fundet intentionem acturis num. 4
- 2 Ius feudorum non extendendum ad aliam materiam cl. 9. num. 3
- 2 Ius Francorum est specialis prouidentia, ideo non presumitur, nisi probetur cl. 34. nu. 12
- In quibus ciuitatibus Regni viuatur de iure Francorum nu. 13
- 1 Ius iuri addendo: hac clausula facit deficere consensum in contrario actus cl. 301. num. 1
- 2 Ius patronatus expressum in vniuersitate, an & quando comprehendatur cl. 14. num. 2
- Ius patronatus cum Castro censeatur transferarum iure feudi num. 3
- 1 Ius patronatus quot modis dicatur mixtum cl. 339. num. 1
- 1 Ius patronatus quantum ad effectum derogationis, an debeat dici Ecclesiasticum, vel Laicale cl. 399. num. 4
- Ius patronatus quando dicatur laicale, stante mixtura num. 5
- 1 Ius patronatus mixtum cum Rege quam derogationem requirat clausula 339 numero 7
- 1 Ius quaritur ex electione, vel presentatione cl. 35. num. 5
- Ius an dicatur quisitum ex oppositione, vel acceptatione expectantis numero 6
- 2 Iurisdictio an possit concedi in allodium claus. 7. num. 2. & 6. & 9. & numero 13
- Iurisdictio sola an, & cui sine feudo vendi possit num. 3
- Iurisdictio cum feudo censeatur concessa in feudum num. 4
- Iurisdictio potest haberi separata à feudo, num. 5
- Iurisdictio semper presumitur concessa in feudum nu. 7
- 2 Iurisdictio presumitur precaria cl. 7 num. 8
- Iurisdictio non potest possideri iure priuato num. 10
- 2 Iurisdictio quomodo dicatur esse in proprietate Baronum cl. 7 num. 14
- 2 Iurisdictio semper censeatur concessa cumulatiue cl. 7. nu. 17
- 2 Iurisdictio acquisita per prescriptionem, an censeatur priuatiue claus. 2. numero 18.
- 4 Iurisdictio non competit ante implementum conditionis claus. 9. num. 2
- 4 Iurisdictio vt competat conditio debet esse impleta & de implemento constare in actis claus. 9. num. 3
- 4 Iurisdictio per clausulam, Confitit censeatur simpliciter data claus. 9. numero 6
- 1 Iurisdictio iudicium extinguitur per clausulam, Sublata cl. 193. numero 46. & 48
- 1 Iurisdictio ordinaria quando alteretur, ita vt transmutetur in delegatam claus. 227 num. 1. & num. 3
- Iurisdictio ordinaria, & delegata in vtraque persona concurrere possunt numero 2
- 1 Iurisdictio ordinaria excitatur per clausulam, committimus, & mandamus claus. 227 num. 6. & num. 9.
- 2 Iurisdictionis fructus sunt pane, & mulre, qui pertinent ad Barones claus. 11 numero 1
- 4 Iurisditionem dant sub conditione clausula ad ablatiuum absolutum cl.

I N D E X.

2. num. 1
- 2 Iurisdictionem supremam Regis non comprehendit clausula hac : Cum iurisdictionibus clausula 14. numero 4
- 2 Iurisdictionem non impedit clausula si preces veritate nitantur cl. 71. numero 4
- 1 Iurisdictione conditionali non impletur, an & quando processus sit nullus cl. 196. n. 8.
- 2 Iuris Francorum clausula hac cuius fit effectus cl. 34. n. 1
An semper censetur apposta hac clausula n. 11
Et an restringat clausulam precedentem pro se, & heredibus, numero 15
Et verbum heredibus intelligitur de filiis num 16
- 3 Iure institutionis, hac claus. impartat institutionem cl. 48. n. 1
- 2 Iura certa non autem incerta censentur reservata cl. 69. numero 3
- 1 Iurium cessio fit cum clausula constituit procuratorem in rem suam cl. 232. numero 5.
- 2 Iuribus alienis salvis hac clausula conservat iura agnatorum cl. 18 numero 3
- 2 Iuribus Curie & alienis semper salvis, hac claus. quid preseruet, & quod semper censetur apposta cl. 35. numero 1.
Non refertur ad ea, quae mutata sunt num. 2
Taxat, & limitat dispositionem, quo ad expressa tantum n. 3
Operatur quod per Constitutum non transferatur dominium n. 4
- 3 Iussit esse contentum, an & quando excludat à substitutione, clausula ista cl. 49. n. 2
An excludat matrem à legitima filij num. 3
- 1 Iustitiam faciat &c. Hac clausula restringit commissionem, ut intelli-

gatur: Quatenus de iure claus. 66. per tot.

- 1 Iuxta formam, clausula hac est limitata, & restringit precedentem dispositionem infinita loquentem claus. 61. per tot.
- 1 Iuxta solitum, vel prout habitus consueverat, hac clausula fiat conditionaliter cl. 155. n. 13
Secus si dispositio sit certa, & facta ab habente potestatem. n. 1
Et quid si concessio sit facta ad supplicationem partis vel metu precepto numero 3
Clausula, iuxta solitum &c. fiat causaturae, quando constat de animo disponendi n. 4

L

- 1 Legatus de latere an possit derogare iuripatronatus mixto cl. 356. numero 2
- 1 Legati Papa manus quando ligentur per clausulam anteferri cl. 212. numero 4
- 3 Legatarius cum clausula, Omni meliori modo, an possit capere possessionem cl. 56. n. 15
- 3 Legatum, ut post mortem legatarij dominari ad antedictos heredes, sit perpetuum si heredes moriantur prius cl. 1. nu. 4.
- 3 Legatum derogandum ad arbitrium alterius valet cl. 2. n. 8
- 3 Legatum de bonis, intelligitur quod habebat tempore testamenti cl. 4. numero 3
- 3 Legatum fundi cum clausula, Ad usum, vel usufructum, censetur de proprietate cl. 5. n. 2
- 3 Legatum sub modo est purum, & transmittitur cl. 10. n. 4
- 3 Legatum factum cum clausula, de bonis testatoris, non debetur de bonis heredis cl. 12. n. 1
- 3 Legatum usufructus uxori factum, quan-

INDEX.

- quando restringatur solum ad alimenta cl. 18. num. 1
- 3 Legatum cum clausula, Donec vitam vidualem seruauerit, an sit vnum vel plura claus. 20. nu. 1 & 3
- 3 Legatum factum in singulos annos, quomodo differat à legato, donec vivit numero 2
- 3 Legatum conditionale non debetur non adimplementum conditionale cl. 20. numero 5
- 3 Legatum dotis quando censetur factum in compensationem cl. 66. numero 3
- 3 Legatum vnius semel cedit dies. cl. 20. num. 4
- 3 Legata vbi sunt plurima an testamentum nullum conseruetur propter clausulam codicillarem cl. 11. numero 34
Et quid si sunt legata ad pias causas numero 35
- Legata quando dicantur plurima remittitur arbitrio iudicis num. 36
- 3 Legata alijs relicta quando continentur in heredis institutione cl. 40. numero 7
- 3 Legata prius facta non intelliguntur repetita in institutione, propter clausulam, Saluis pramissis cl. 73. numero 3
- 3 Legitima detractio per quam clausulam sit prohibita cl. 91. num. 2
Legitima onus transit cum iure accrescendi num. 3
- 2 Legitima facultas data, non comprehendit filios illustrium virorum cl. 25. num. 1
- 1 Legitimando quando possit Comes Palatinus omittere citationem cl. 226. num. 4
- 2 Legitimario debet facere mentionem de alijs legitimè natis clausula 48. numero 11
- 2 Legitimus per subsequens matrimonium, quando succedit ad feuda cl. 48. num. 1
- 2 Legitimus ad feuda nobilia, non censetur ad feuda regalia cl. 48. numero 4
- Legitimus per subsequens succedit ad feuda si interuenit consensus Principis numero 5. & 8
- 2 Legitimus ad feuda regalia cum consensu principis an excludat cum quis primo legitimus natus erat cl. 48. num. 10. & 13
- 3 Legitimus an contineatur sub clausula, Si sine filijs legitimis cl. 80. num. 1
- 1 Legitimus ab Imperatore in quibus est legitimus clausula 226. numero 10
- 2 Legitimi per subsequens matrimonium habent omnes effectus iuris cl. 48. numero 15
Et possunt fieri Episcopi numero 16
Et admittuntur ad emphyteusim Ecclesiasticam num. 17
Et excludunt substitutum nu 18
- 2 Legitimatio, vt possit succedere ab intestato, saluo iure agnatorum non impedit, quin possit capere ex testamento cl. 69. num. 5
- 1 Legitimatio facta à patre, alijs non citatis, non valet in illorum praiudicium cl. 226. num. 6
- 1 Legitimationes Imperatorum hodie non habent effectum propter legis particulariter fructus à Principibus in suis donationibus cl. 226. numero 9
- 1 Legitimationes Imperiales non valent respectu successorum privilegiorum per statuta locorum claus. 226. numero 11
- 1 Lex non vsu recepta, non obligat cl. 224. num. 2
- 1 Lex vt dicatur non vsu recepta, an requiratur scientia Principis, & cursus decennij cl. 224. num. 4
Lex correctoria iuris communi non vsu recepta, non obligat, etiam si decennium lapsum non fuerit numero 5

+++++

I N D E X.

- 3 Lex, Quoniam, C. de naturalibus lib declaratur cl. 2. num. 9
- 3 Lex prima, de legatis secundo, declaratur cl. 2. num. 12
- 2 L. per diuersas, & l. ab Anastasio, Cod. mandati, declarantur claus. 3. numero 20
- 3 Lex finalis, C. de codicillis declaratur cl. 11. num. 42
- 3 L. iam hoc iure. ff. de vulgari declaratur cl. 25. num. 2
- 3 L. heredes mei, §. cum ita ff. ad Trebell. declaratur cl. 63. num. 8
- 3 Lex cum prator ff. de iudiciis declaratur cl. 69. num. 2
- 1 Lex nec damnosa C. de precib. Imperat. offerend. quomodo limitetur cl. 73. num. 17
- 1 Lex 1. C. de petitionibus sublati, libro 10. declaratur cl. 73. num. 19
- 3 L. pater filium, §. fundum, de legatis tertio, declaratur clausula 86. numero 2
- 1 L. de his, ff. de transactionibus, aliquando renuntiare non oportet cl. 223. numero 5
- 1 Liber mercatoris vt fidem habeat sex requiruntur cl. 306. n. 3
- 1 Liber mercatoris non tribuit hypothecam cl. 306. numero 4
- 1 Lex finalis C. de ordin cognition. quomodo intelligatur cl. 378. num. 3
- 1 Liquidatio, an precedat executionem instrumenti, vel rei iudicata interim cessione interesse clausula 304. num. 1
- 1 Liquidatio, an requiratur stante constituto, vel pacto ingrediendi propria auctoritate claus. 304. nu. 4
- 1 L. illicitas, §. veritas ff. de offic. praesid. quomodo intelligatur clausula 371. numero 12
- 1 Libellus generalis sufficit propter clausulam, ius, & iustitiam fieri clausula 65. num. 1
- 1 Libere id fieri dicitur, quod absque alterius licentia, vel consensu fieri potest claus. 68. nu. 1
- 1 Litis status in commissione auocatoria quando censetur expressus cl. 101. num. 8
- 1 Littera Apostolica numquam expediuntur sine consensu cl. 22. nu. 2
- 1 Littera quando sunt vulnerata, solutio pensionis retardatur cl. 166. numero 7
- 1 Littera Cambij si non acceptantur ipse scribens remanet obligatus cl. 322. numero 2
- Et probant ad fauorem tertij numero 3
- 1 Litterarum expediendarum tempus incipit à die possessionis clausula 195. num. 1
- 1 In litteris requisitoriis iudicum ad inuicem, apponi solet clausula, hortamur cl. 283. numero 6
- 1 Locatio dicitur vsuaria quando mutuum dat causam contractui vnde ratione pecunia numerata oritur communium numeranti non solito negot. ari. cl. 245. num. 1
- 1 Locato aliquando experiri potest contra subcontractorem clausula 216. num. 3

M

- 1 **M**aiores quando restituantur per clausulam generalem l. 356. num. 2
- 2 Maioratus successio quomodo differat à feudo cl. 48. num. 14
- 2 Maioratus confiscatio per clausulam enuitetur cl. 78. nu. 1
- Maioratus etiam sine appositione clausula confiscari non potest num. 1
- 2 Maioratus fructus non confiscantur durante vita possessoris delinquentis cl. 78. numero 4
- 2 Maioratus successor non agit viuento possessore claus. 79. nu. 1
- 4 Mandatum non ampliatur per clausulam, Promittens habere ratum cl.

I N D E X.

21. nu. 5
- 1 Mandatum Papa quando sit obseruandum, & an in foro conscientia cl. 70. num. 1
- 1 Mandatum speciale censetur datum per clausulam, quod procurator possit omnia cl. 135. num. 2
- 1 Manuentio quando datur ei, qui non habet se pro spoliato, & committitur causa arbitrio Rose cl. 19. numero 17
- 1 Manuentio in possessione exigendi quot requiritur in clausula sine retardatione solutionis clausula 165. numero 8
- 1 Manuentio dari non potest, obstante clausula, Sublata, clausula 176. numero 6
- 3 Masculos, & feminas comprehendit clausula hac si quis decesserit cl. 84. numero 1
- 3 Masculos eque ac feminas comprehendit clausula, si pius proximi cl. 50. numero 1
- 3 Masculinitatis qualitas an censetur repetita cl. 80. numero 6
- 2 Meliorationes quomodo sint estimanda cl. 369. num. 4
- 2 Merita in concessione narrata, semper probanda sunt claus. 49. num. 3
- Merita narrata non sunt causa finalis concessionis num. 4
- 3 Modus, & non conditio importatur per claus. Hac tamen lege, & conditione clausula 33. num. 1
- 1 Mercatoris libro circa confirmationem mercimonij de mandato alterius creditur claus. 305. num. 1
- 1 Mercatoris libro creditur tantum in mercantilibus claus. 306. num. 2
- 1 Minus damnum quomodo accipiendum claus. 204. num. 1
- 1 Minoris, vel melioris assertio, etiam iurata, de non existentia aliorum propinquorum recipit probationem in contrarium, & quomodo hoc intelligatur cl. 208. n. 3
- Modus si non adimpletur, quis priuandus est commodo relicti num. 2
- 1 Modi vacandi plures si narrati sint, vnus tantum verificari debet claus. 173. numero 8
- 3 Molestia iuris censetur prohibita per verba generalia cl. 65. num. 3
- 1 Monitionem importat clausula cum moderamine clausula 234. nu. 1
- 1 Mora purgationi quando censetur renunciatum cl. 146. numero 4
- 1 Mora excusationem quis adferre possit cl. 224. numero 6
- 1 Moram non dicitur incurere, qui potest excusari cl. 224. num. 1
- 1 Morari communiter, clausula hac apposita in testamento, vel contractu quid importet cl. 72. per tot.
- 2 Moribus alienis suboris aut ystatis regnum corruptelam patitur clausula 62. numero 2
- 1 Morosus dicitur debitor, qui statuto tempore non offert pecunias implicandas clausula 235. num. 2
- 1 Motus proprius non operatur ad postulationem partis claus. 73. num. 9
- 1 Motus proprius non inducit dispensationem cl. 73. nu. 15
- Non inducit derogationem legis, per quam ius est quasi ius fisco numero 16
- 1 Motus proprius non excludit importunitatem obtinentis clausula 72. numero 18
- 1 Motus proprius clausula, non extendit dispositionem cl. 73. num. 1
- Neque operatur contra proprios filios numero 2
- Nihil operatur in preiudicium tertij, numero 3
- Facit dispositionem favorabilem numero 4
- Non firmat privilegium contra ius alterius num. 5
- 1 Motus proprius huius clausula effectus quoniam sunt clausula 73. num. 6
- 1 Motus proprius, & ex certa scientia clausula, parem vim habent clausul. 73. numero 7

INDEX.

- 1 Motus proprii, & ex certa scientia, clausula nihil operantur in dispensationibus sine causa cl. 73. numero 12.
- 3 Mulier presumitur ceteriorata de Velliano, & eius effectus clausula 6. numero 3

N

- 1 **N**arrata semper sunt iustificanda, siue per modum, siue per conditionem sunt dicta claus. 34. numero 2
- 1 Natis illustrium exceptis, hac clausula quare apponatur in facultatibus legitimum cl. 74. nu. 1
- 3 Nepotes non continentur appellatione filiorum in legatis clausula 22. numero 5
- 3 Nepotes non veniunt appellatione filiorum in dispositione pœnalis cl. 31. numero 3
Et quid in fideicommissis num. 4
- 3 Nepotes vocantur cum patruo in clausula, in stirpes cl. 43. nu. 4
- 3 Neptis ex filio admittitur, stante clausula de descendente in descendentem per lineam masculinam cl. 30. numero 6
- 2 Nihil reservantes quid importet in feudo, claus. hac cl. 15. 76. num. 3
- 1 Nisi quando pro forma requiritur specialis, & individualis expressio claus. 233. num. 2
- 1 Nisi si, & quatenus, hac clausula est affirmativa clausula 362. nu. 5
- 1 Nobilitatem appellatione, an, & quando contineantur nati cum illustribus cl. 74. num. 4. & 9
Nobilitatem quot sint species num. 5
- 2 Nobilitatem qua feuda conferunt claus. 30. num. 1
- 2 Non alias, aliter, nec alio modo, hac clausula quid operetur cl. 37. num. 1
- 3 Non aliter, clausula, est precise conditionis cl. 51. numero 1
Non patitur dispositionem recipere. &

- lium intellectum num. 2
- Inducit formam numero 3
- Disposita aliquando consentitur reuocata non observata forma num. 4
- 1 Non novus inuestitura hac clausula posita in renouatione emphyteusis intelligitur præterquam in expressis cl. 77. per tot.
- 1 Non obstante collatione, & provisione, hac clausula intelligitur de inualidis cl. 311. num. 2
- 1 Non obstante certo Canonicorum numero, hac clausula quid operetur claus. 312. numero 1
Canonicorum numeri mentio, quando facienda non sit nu. 2
- 1 Non obstantibus, hac clausula tollit omnia qua obstant claus. 79. nu. 1
Et sufficit ad tollendum omne privilegium in corpore iuris non clausum num. 2
Iuncta cum clausula motus proprii habet vim specialis derogationis num. 3
- 1 Non obstantibus, &c. clausula hac nihil operatur in præiudicium tertij claus. 79. num. 16
Nihil operatur quando Principi ignoravit iura eius in cuius præiudicium scribit num. 17
- 1 Non obstantibus privilegij, hac clausula de quibus intelligatur clausula 79. num. 19
Nihil operatur sine causa cognitione num. 20
An censeatur per eam derogatum iuramento num. 21
- 1 Non recedendo ab antiquis inuestituris &c. hac clausula intelligitur præterquam in expressis claus. 78. per tot.
- 1 Non se astringens hac clausula operatur potius in probatis, quam in petitis cl. 80. num. 1
An sit solita apponi de stylo, & ideo non valeat numero 2
Non se astringens, hac clausula quid operetur respectu loci clausula 78. numero 7

I N D E X.

- Huic clausula qua altera equipollat, & an ea tacita num. 8
- Non operatur circa singularitatem testium num. 9
- 1 Non vi, dolo, &c. hac claus. censetur apposta de voluntate partium cl. 313. numero 2
- Demonstrat spontaneam voluntatem, & dolum excludit num. 3
- 1 Nos tibi asserenti &c. hac clausula an reddat gratiam conditionalem, & an sit iustificanda cl. 81
- 3 Notarius censetur rogatus apponere clausulas solitas cl. 11 num. 5
- 3 Notarius ex se potest apponere clausulas, que sunt de natura actus claus. 33. numero 5
- 1 Notarius potest extendere ea que sunt de consuetudine, & de forma actus, quem celebrat claus. 276 num. 3
- Notarius an possit excidere Guarentigiam, Precarium, & constitutum, numero 4
- 1 Notarius rogatus de instrumento si est mortuus, quomodo extensionis fieri debeant claus. 276. num. 11
- 1 Notario concessa facultas legitimandi nobiles, de quibus intelligatur cl. 74 numero 6
- 1 Notario, an, & quando sit credendum apponenti clausulam, Et quod superadditum est in tali linea cl. 277. numero 3
- 3 Notarij ex consuetudine in testamentis apponunt hanc clausulam, Sane mente cl. 76. num. 3
- 1 Notario an inducatur ob clausulam, Rato manente pacto cl. 141. num. 9
- 1 Nouatio quando cesset cl. 286. num. 1
- Quid operetur in trumpente pacem numero 10
- 1 Nullitas contractus liberat promissorem de rato cl. 329. num. 3
- 1 Nulli hominum liceat hac claus. quomodo intelligatur cl. 314. num. 1
- 3 Numerus pluralis resoluitur in singularitatem stantibus coniecturis cl. 63. nu. 1.

- 3 Numerus pluralis quando resoluitur in singularitatem claus. 63. numero 4 & 7
- 1 Nunc, & pro tempore clausula hec respicit futura cl. 84. per tot.

O

- 1 **O**bjectioe prolis illegitima, hac clausula quid operetur clausula 315. num. 1
- 1 Offerens se suo, & tutorio nomine potest conueniri, vt soluat de suo cl. 205. numero 2
- 1 Obligatus ad inuestiendas vulgo implicandas periticas quando obaudiendus cl. 325. n. 3
- 1 Obligatus vt supra potest aliter quam per contractum emptioms inuestire, dummodo cautum sit stipulanti cl. 235. num. 4
- 1 Obligatus ad inuestiendam pecuniam quomodo liberetur in odium creditoris cl. 235. n. 6
- 1 Obligatus implicare pro securitate emptorii, tenetur in loco contractus cl. 235. num. 8
- 1 Offerens chartam, & pecuniam, hac clausula quomodo intelligatur cl. 316. num. 1
- 2 Officia tempore Romanorum erant annalia claus. 1. n. 7
- 2 Omni contradictione remota, hac claus. quid operetur cl. 15. n. 3
- 3 Omni meliori modo, hac claus. in testamentis quid operetur claus. 65. numero 2.
- Posita in vna parte dispositionis, censetur repetita in omnibus n. 2
- 3 Omni meliori modo hac claus. an operetur quo ad non expressa cl. 56. numero 5
- 3 Omni meliori modo hac clausula vbi poni debeat vt habeat validitatem cl. 56. n. 18
- Omni meliori modo hac clausula an, & quando operetur institutionem cl.

INDEX.

56. num. 9
An subintelligatur in dispositione inter liberos num. 10
- 1 *Omni meliori modo, per hac clausula actus valet, vt valere potest cl. 88 numero 1*
Posita in decretis habet magnam vim numero 2
Quando est posita cum dictione, Et comprehendit vltra expressa num. 3
- 3 *Omnia bona sua stent apud talem, clausula hac importat custodiam cl. 53. num. 1*
Et quid si dictum sit, penes talem numero 2
- 1 *Omnia, & singula. hac claus. refertur etiam ad enunciata cl. 87. numero 1 & 7*
Et que conseantur comprehensa numero 2
Importat expressionem casus specialis num. 3
Et quid in ratificatione num. 4
Et quid in derogatione num. 5
Et quid in approbatione testamenti numero 6
- 3 *Omniibus descendontibus, hac claus. habet relationem ad stipitem cl. 55. numero 1*
- 1 *Clausula, omnesque alios, hac claus. censetur data iurisdictio contra omnes interesse putantes cl. 86. num. 1*
Rescriptum cum claus. omnesque alios contra quos det iurisdictioem numero 2
Extenditur ad personam qua succedit defuncto num. 3
- 1 *Onera soluta nomine alterius per obligatum quidpiam pendere annuatim integre, & sine diminutione, an deducatur cl. 300. num. 1*
- 3 *Ordo successivus excluditur per clausulam, Aquis portionibus cl. 23. num. 1. & num. 3*
- 3 *Ordo successivus inter quos conveniat cl. 57. num. 1*
- 3 *Ordo successivus importatur per clausulam, post eos cl. 57. num. 3*
- 4 *Ordo successivus inter quos substitutos inductus dicitur claus. 85. num. 1*
- 2 *Origo in feudi successione semper consideratur cl. 43. n. 3*
Et que etiam in feudi successione proximitas attendatur n. 4.
- 1 *Os aperire non potest praefectus signature iustitie cl. 176. n. 39*
- 1 *Oris apertio tollit effectum clausulae, Sublata cl. 176. n. 36*
- 1 *Ore aperto mandatum de manutentione an possit dari cl. 176. n. 37.*

P

- 1 **P**actum de non petendo, cum clausula, Renuncians, &c. operatur donationem, & quomodo hoc procedat claus. 145. n. 32
- 1 *Pactum ingrediendi propria auctoritate adversus quos exerceatur cl. 304. num. 5*
- 1 *Pactum liberandi per contracambium aequivalens, vel & reddit inusufructum improprium cl. 248. n. 1*
- 1 *Pactum liberandi seu francandi, quando repellat emphyteutam cl. 248. num. 2*
- 1 *Pactum liberandi bona ob oneribus an adaugeat estimationem bonorum tali pacto venditorum claus. 248. num. 4*
- 1 *Pactum praeserendi non fecus, ac retroemendi, est cessibile, tam ex causa voluntaria, quam necessaria claus. 236. num. 3*
- 1 *Pactum praeserendi in emptione, vel locatiene, quam pariat actionem cl. 236. n. 4*
- 1 *Pactum de non alienando conceptum per verba directa resolutiva, an impediant translationem dominij cl. 287. num. 3*
- 1 *Pactorum appellatione veniunt licita, honesta, & permissa cl. 318. n. 1*
- 1 *Patti recubi, & modi vsati clausula, in qui-*

I N D E X.

- quibus actibus verificetur claus. 318. numero 2
- 1 **Pactis beneuicis procuratori clausula, an voluntatem, vel arbitrium imperet, distinguit author cl. 137. numero 1**
- 1 **Periculi appellatione, quando includatur fortuitus casus claus. 320. numero 1**
- 1 **Papa non censetur derogare dispositioni firmata consensu partium cl. 79. numero 18**
- 1 **Papa non tollit regulas Cancellaria culpa preuisi cl. 79. num. 14**
- 1 **Papa non tollit ius questitum ex fundatione cl. 79. num. 23**
- Non derogat ordinationi fundatoris numero 24.
- Non obstantib. claus. posita in vltima parte rescripti, non refertur ad precedentia num. 25
- Non habet effectum si dispositio est nulla num. 26.
- 1 **Papa potest praeuenire Ordinarios in conferendo cl. 255. num. 1**
- 1 **Papa confert ius patronatus Ecclesiasticum absque derogatione cl. 333. numero 3**
- 1 **Pape obediendum est, etiam iniusta imperanti cl. 283. num. 5**
- 2 **§. Si vassallus culpam si de fundo fuerit controuers. inter dom. & agnatos declaratur cl. 311. num. 6**
- §. Denique, quae sit prima causa benefic. amitt. declaratur num 7
- 3 **§. Cum filius insit. de heredit. qua ad intest. declaratur cl. 43. n. 17**
- 1 **Parito, haec clausula reddit commissionem, & iurisdictionem conditionalem cl. 90 per tot.**
- 1 **Parito Breui, haec claus. respicit negotium principale cl. 91. n. 1**
- Oblatio non sufficit ad parendum Breui num. 2
- Et non operatur in expensis n. 3.
- An importet fructuum satisfactionem numero 4
- Posita ad fauorem pronisi contra presentatum quando repetita censetur num. 5
- Quando censetur repetita ad fauorem Ordinarij n. 9
- Afficit tertium comparentem pro suo interessen 7.
- Censetur repetita in omnibus subsequentibus commissionibus numero 8
- 1 **Parito Breui arbitrio Rotae haec claus. quid importet cl. 91. n. 9**
- Non reuocat executionem iam factam, num. 10
- Secus si detur de sufficienti sumo ad exclusionem reservationis n. 11
- Intelligitur cum effectu vsque ad finem litis n. 12
- Operatur, vt sit super sedendum dato sumo n. 14.
- 1 **Impedit manutentionem n. 15**
- 1 **Parito iudicato, haec claus. non operatur super expensis non iudicatis cl. 92. num. 1**
- Apponitur solum quando sunt tres conformes n. 2
- Non afficit tertium venientem ad causam pro suo principali interese numero 3
- Secus si compareat in statu 8. & in terminis in quibus est causa numero 4
- Operatur, vt respectu fructuum non sufficiat oblatio n. 5
- Importat quod in primis, & ante omnia fiat executio realis n. 7
- Est conditionalis, id est quando ad sit iudicatum n. 8
- An censetur renunciatum, si obtineat presigi terminum n. 9
- Dat iurisdictionem cum conditione numero 10
- Operatur etiam in subrogato numero 11
- Posita in prima commissione censetur repetita in seqq. n. 12
- 1 **Parito iudicato, arbitrio Rotae, hae**

I N D E X

- clausula quomodo intelligatur cl. 92. num. 13.*
Intelligitur de cessione simplici, non autem de ea qua fit ad fauorem certa personae n. 14.
- 3 Parito iudicatio, haec clausula quomodo intelligatur cl. 19. n. 2
- 1 Parte, & partibus haec clausula quando importet effectum suspensiuum, & deuolutiuum cl. 63. n. 1
Et quid si apponatur productioni alicuius scripturae n. 2
- Apposita appellationis productioni quid operetur n. 3*
Apposita productioni actorum, quid operetur n. 4
Apposita productioni testium, quid operetur n. 5
- 2 Pater non potest alienare feudum secundogenito in praedictum primogeniti cl. 2. n. 8
- 2 Pater in feudo Francorum non potest praedictare nepoti ex primogenito cl. 34. num. 6
- 2 Pater consentiens filio recipienti mutuum, non obligatur ultra peculium cl. 68. n. 6
- 1 Pensio non dicitur translata ante conuentionis euentum claus. 244. numero 3
- 1 Pensio quod censetur imposita super alia Abbacia, haec clausula quid operetur cl. 57. n. 6
Et quod qui pensioni consentit, non possit alteri resignare, nisi sub certa forma, haec clausula quid operetur numero 7
- 1 Pensio debet primum solui, & debet in actis consistere ut procedi possit stante clausula sine retardatione solutionis cl. 165. n. 14
- 1 Pensio est quid tunc temporale, & equiparatur contractibus profanis cl. 232. num. 10
- 1 Pensiones quomodo imponantur super distributionibus cl. 42. n. 5
- 1 Pensiones super Cathedralibus quantae imponantur cl. 42. n. 7
- 1 Pensionarius qui translulit pensionem, quando adhuc debeat exigere cl. 166. num. 9
- 1 Pensionarius potest constituere laicum creditorem procuratorem in rem suam, super pensione cl. 235. numero 9
- 1 Per clausulam, conscientiam vestram onoramus, excluditur omnis exceptio, & appellatio clausula 371. numero 17.
- 3 Peregrini scripta in articulo 20. quomodo resoluantur à Mattheo in cap. 15. cl. 40. n. 6
- 1 Peremptorium quid contineat cl. 210. num. 1
- 1 Peremptorium in quibus casibus fit opponendum cl. 210. n. 7
- 1 Peremptory effectus quis sit claus. 210. num. 8
- 1 Perinde valere haec clausula quando, & in quibus casibus concedatur cl. 321. num. 1
An retrotrahatur in praedictum tertij nam. 3
Et tollit effectum dispensationis numero 4
- 1 Periuri non sunt venientes contra iuramentum auctoritate Pape cl. 79. num. 22
- 3 Perpetuo, haec clausula verificatur post precedentem cl. 28. n. 3
- 1 Persona maiores non veniunt sub verbis generalibus, si in materia est restringibilis cl. 74. n. 7
- 1 Petens in ius. &c. haec clausula quando operetur effectus suos. claus. 89. numero 1
Non operatur contra remedium difforme num. 2
- 1 Petitorium, vel possessorium in dubio, an censetur propositum cl. 65. numero 14
Petitorium vel possessorium, quando censetur intentatum, si rescriptum est precifum n. 14

I N D E X.

- 1 *Pignus datum loco arrharum tacite re-
tinetur, pro interesse parati adim-
pleri ex suo latere contra peniten-
tem cl. 327. num. 4*
- 1 *Penitentia non datur etiam ante litem
contestatam submittentis se per hac
verba cl. 177. num. 3*
- 1 *Plenitudo potestatis quid sit cl. 259. nu-
mero 1*
- 1 *Pleno iure, hac clausula operatur vt pro-
prietas vna cum vsufructu transfe-
ratur cl. 95. num. 1*
- 1 *Pleno iure, hac Clausula non importat
proprietatem cum vsufructu, quan-
do respectiue ponitur claus. 80. nu-
mero 3*
*Posita in donatione propter nuptias,
quando importet vsufructum tan-
tum numero 4*
Importat sine diminutione num 4
*Posita in collatione beneficiorum, quid
importet num. 6*
*Sonat in spiritualibus, & temporali-
bus num 7*
- 1 *Plus, & minus, hac clausula posita in
confessione, non operatur incertitudi-
nem cl. 94. numero 1*
*Posita in instrumento venditionis refer-
tur ad modicum num. 2*
- 3 *Plus petere non possit, hac clausula
non extenditur ad iura, & actio-
nes extra testamentum cl. 59. nu-
mero 2*
- 4 *Plura respiciens determinabilia, clau-
sula hac debet pariformiter deter-
minare claus. 5. per totam.*
- 1 *Pœna quoties committatur ob clausu-
lam Rato manente pacto cl. 141. nu-
mero 8*
- 1 *Pœna vna quando non subrogetur loco
alterius cl. 41. n. 12*
- 1 *Pœna vbi est augenda, vel minuenda ci-
uibus per statutum, an semper sit i-
dem in Scholasticis cl. 206. nume-
ro 10*
- 1 *Pœna ipso iure imposita, in quibus casibus
habeat locum statim cl. 291. nu. 5*
- 2 *Pœna exilij, vel relegationis ad benepla-
citurum, est perpetua cl. 1. num. 3*
- 4 *Pœna adiecta non debetur ex contractu
nullo cl. 21. numero 9*
- 2 *Pœna, & multi sunt fructus iurisdictio-
nis, qui pertinent ad Barones claus.
11. numero 1*
- 1 *Pœnis ad meum computum, hac clau-
sula quis obligetur clausula 322.
numero 1*
- 1 *Ponens in locum suum, hac clausula im-
portat cessionem iurium, & transla-
tionem actionum cl. 95. num. 1*
*Et illius vigore competit actio exequuti-
ua num. 2*
*In cessione apposita impedit cedentem,
ne possit exigere uu. 3*
- 1 *Ponens alium in locum, & ius suum,
clausula hac quid importet clausula
290. num. 1*
- 1 *Ponet res in Inuentario, quæ ad sui no-
titiã deuenient, huius clausula quis
sit effectus cl. 323. num. 1*
*Inuentarium non vitatur si heres noi-
describat res qua de nouo peruene-
runt ad notitiã nu. 4*
- 4 *Posita conueniẽtine clausula per se licet
sit perfecta, non intelligitur tamen
secundum terminos prioris dispo-
sitiõis cl. 7 per tot.*
- 3 *Positi in conditione, censentur vocari per
clausulam, Omni meliori modo cl.
56. nu. 11*
- 1 *Possessio turbida de stylo Rotæ ponitur
sub sequestro cl. 13. num. 15*
- 1 *Possessio non dicitur interrupta per in-
trusionem alterius claus. 19. nume-
ro 9*
- 1 *Possessio quando capi non potest vigore
monitorij in vim Breuis cum claus.
sit cl. 170. nu. 2*
- 1 *Possessione calorata qua clausula aquipa-
retur cl. 10. num. 1*
- 1 *Possessionem & titulum inficit decretum
irritans claus. 255. num. 8*
- 1 *Possessione sequestrata, clausula, Arbi-
trio Rotæ, quomodo intelligatur cl.*

+++++

I N D E X

- clausula quomodo intelligatur* cl. 92. num. 13.
- Intelligitur de cessione simplici, non autem de ea qua fit ad favorem certa personae* n. 14.
- 3 *Parito iudicato, hæc clausula quomodo intelligatur* cl. 19. n. 2
- 1 *Parte, & partibus hæc clausula quando importet effectum suspensivum, & devolutivum* cl. 63. n. 1
- Et quid si apponatur productioni alicuius scripturæ* n. 2
- Apposita appellationis productioni quid operetur* n. 3
- Apposita productioni actorum, quid operetur* n. 4
- Apposita productioni testium, quid operetur* n. 5
- 2 *Pater non potest alienare secundum secundogenito in præiudicium primogeniti* cl. 2. n. 8
- 2 *Pater in feudo Francorum non potest præiudicare nepoti ex primogenito* cl. 34. num. 6
- 2 *Pater consentiens filio recipienti mutuum, non obligatur vitra peculium* cl. 68. n. 6
- 1 *Pensio non dicitur translata ante conditionis euentum* claus. 244. numero 3
- 1 *Pensio quod censetur imposta super alia Abbatia, hæc clausula quid operetur* cl. 57. n. 6
- Et quod qui pensioni consentit, non possit alteri resignare, nisi sub certa forma, hæc clausula quid operetur* numero 7
- 1 *Pensio debet primum solui, & debet in actis constare ut procedi possit stante clausula sine retardatione solutionis* cl. 165. n. 14
- 1 *Pensio est quid mere temporale, & equiparatur contractibus profanis* cl. 232. num. 10
- 1 *Pensiones quomodo imponantur super distributionibus* cl. 42. n. 5
- 1 *Pensiones super Cathedralibus quantæ imponantur* cl. 42. n. 7
- 1 *Pensionarius qui transfudit pensionem, quando debet exigere* cl. 166. num. 9
- 1 *Pensionarius potest constituere laicum creditorem procuratorem in rem suam, super pensione* cl. 235. numero 9
- 1 *Per clausulam, conscientiam vestram omeramus, excluditur omnis exceptio, & appellatio clausula* 371. numero 17.
- 3 *Peregrini scripta in Articulo 20. quomodo resoluantur à Mattheaccio in cap. 15. cl. 40. n. 6*
- 1 *Peremptorium quid contineat* cl. 210. num. 1
- 1 *Peremptorium in quibus casibus fit apponendum* cl. 210. n. 7
- 1 *Peremptori effectus quis sit claus.* 210. num. 8
- 1 *Perinde valere hæc clausula quando, & in quibus casibus concedatur* cl. 321. num. 1
- An retrahatur in præiudicium tertij* num. 3
- Et tollit effectum dispensationis* numero 4
- 1 *Periuri non sunt venientes contra iuramentum autoritate Pape* cl. 79. num. 22
- 3 *Perpetuo, hæc clausula verificatur post præcedentem* cl. 28. n. 3
- 1 *Personæ maiores non veniunt sub verbis generalibus, si materia est restringibilis* cl. 74. n. 7
- 1 *Petens in ius, &c. hæc clausula quando operetur effectus suos.* claus. 89. numero 1
- Non operatur contra remedium disforme* num. 2
- 1 *Petitorium, vel possessorium in dubio, an censetur propositum* cl. 65. numero 14
- Petitorium vel possessorium, quando cessatur intentatum, si rescriptum est precifum* n. 14

I N D E X.

- 1 *Pignus datum loco arrharum tacite re-
rimetur, pro interesse parati adim-
pleri ex suo latere contra peniten-
tem cl. 327. num. 4*
- 1 *Penitentia non datur etiam ante litem
contestatam submittentem se per hac
verba cl. 177. num. 3*
- 1 *Pienitudo potestatis quid sit cl. 259. nu-
mero 1*
- 1 *Pleno iure, hac clausula operatur vt pro-
prietas vna cum vsufructu transfe-
ratur cl. 93. num. 1*
- 1 *Pleno iure, hac clausula non importat
proprietaem cum vsufructu, quan-
do respectiue ponitur claus. 80. nu-
mero 3*
- Posita in donatione propter nuptias,
quando importet vsufructum tan-
tum numero 4*
- Importat sine diminutione num 9*
- Posita in collatione beneficiorum, quid
importet num. 6*
- Sonat in spiritualibus, & temporali-
bus num 7*
- 1 *Plus, & minus, hac clausula posita in
confessione, non operatur incertitudi-
nem cl. 94. numero 1*
- Posita in instrumento venditionis refer-
tur ad modicum num. 2*
- 3 *Plus petere non possit, hac clausula
non extenditur ad iura, & actio-
nes extra testamentum cl. 59. nu-
mero 2*
- 4 *Plura respiciens determinabilia, clau-
sula hac debet pariformiter deter-
minare claus. 5. per totam.*
- 1 *Pena quoties committatur ob clausu-
lam Rato manente pacto cl. 141. nu-
mero 8*
- 1 *Pena vna quando non subrogetur loco
alterius cl. 41. n. 12*
- 1 *Pena vbi est augenda, vel minuenda ci-
uibus per statutum, an semper sit i-
dem in Scholasticis cl. 206. nume-
ro 10*
- 1 *Pena ipso iure imposita, in quibus casibus
habeat locum statim cl. 291. nu. 5*
- 2 *Pena exilij, vel relegationis ad benefa-
cium, est perpetua cl. 1. num. 3*
- 4 *Pena adiecta non debetur ex contractu
nullo cl. 21. numero 9*
- 2 *Pena, & multa sunt fructus iurisdiclio-
nis, qui pertinent ad Barones claus.
11. numero 1*
- 1 *Ponatis ad meum computum, hac clau-
sula quis obligetur clausula 322.
numero 1*
- 1 *Ponens in locum suum, hac clausula im-
portat cessionem iurium, & transla-
tionem actionum cl. 95. num. 1*
- Et illius vigore competit actio executi-
ua num. 2*
- In cessione apposita impedit cedentem,
ne possit exigere nu. 3*
- 1 *Ponens alium in locum, & ius suum,
clausula hac quid importet clausula
290. num. 1*
- 1 *Ponet res in Inuentario, que ad sui no-
titiam deuenient, huius clausula quis
sit effectus cl. 323. num. 1*
- Inuentarium non vitatur si heres non
describat res que de nouo peruenie-
runt ad notitiam nu. 4*
- 4 *Posita coniunctiue clausula per se licet
sit perfecta, non intelligitur tamen
secundum terminos prioris dispo-
sitionis cl. 7 per tot.*
- 3 *Positi in conditione, censentur vocari per
clausulam, Omni meliori modo cl.
56. nu. 11*
- 1 *Possessio turbida de stylo Rot. ponitur
sub sequestro cl. 13. num. 15*
- 1 *Possessio non dicitur interrupta per in-
trusionem alterius claus. 19. nume-
ro 9*
- 1 *Possessio quando capi non potest vigore
monitorij in vim Breuis cum claus.
fit cl. 170. nu. 2*
- 1 *Possessioni colorata que clausula equipa-
retur cl. 10. num. 1*
- 1 *Possessionem & titulum inficit decretum
irritans claus. 255. num. 8*
- 1 *Possessione sequestrata, clausula, Arbi-
trio Rota, quomodo intelligatur cl.*

+++++

I N D E X.

13. numero 14.
- 1 Possessor semper citandus est cl. 10. numero 4
 - 1 Possessorium solum quando dicatur in sententia cl. 32. num. 4
 - 1 Posteriora quando derogent prioribus cl. 286. num. 2
 - 1 Possessorium propter quam clausulam non suspendit petiturium cl. 106. numero 5
 - 3 Posteriorum appellatione, an, & quando veniunt Femina claus. 62. numero 1
 - 3 Posthumo ignoranter praterito, an operetur clausula codicillaris cl. 11. numero 22
 Et quid si est concepta per verba futuri temporis num. 13. & num. 25
 Et quid si filius iam natus esset ignoranter prateritus.
 - 1 Potestas libera, & absoluta ex qua clausula denotetur cl. 8. num. 1
 - 1 Potestas cum libera restringitur ad expressa cl. 26. numero 1
 - 1 Præcedentia non potest inferri ex stallo deputato ad vnum actum claus. 289. num. 2
 - 1 Præceptum cum clausula, Si senseris te gravatum, resoluitur in simplicem citationem cl. 364. num. 2
 - 2 Prædia an censentur concessa in feudo, per clausulam, quidquid iuris habeo cl. 56. nu. 2
 - 1 Præfectus signatura iustitiæ non potest apprehendere os cl. 176. num. 39
 - 1 Prælati inuestienti cum hac clausula non creditur, vt nec attestanti de euidenti utilitate, & de alijs requisitis præcessuris inuestituram nisi aliunde liqueat de assertis cl. 309. numero 2
 - 3 Prælegatum nullum sustinetur per clausulam, Omni meliori modo cl. 36. numero 14
 - 3 Prælegata, an, & quando veniant in substitutione cl. 40. numero 4
 - 1 Præscriptio immemorabilis, & centena-
 ria differunt clausul. 292. num. 1
 Præscriptio immemorabilis non probatur per scripturas num. 3
 Et quomodo probetur num. 4
 Immemorabilis continet tempus infinitum num. 5
 - 1 Præsentatio debet esse acceptata, vt ius quæsitum sit cl. 35. nu. 2
 Et quid si sit præsentatus à mediocritate patronorum num. 3
 - 1 Præsentatio ad ius patronatus per quam clausulam præseruetur ius cl. 35. numero 1
 - 4 Præseruatiua clausula quid operentur claus. 8. num. 2
 - 1 Præsumptio, quæ resultat ex instrumento, tollit præsumptionem legis claus. 293. nu. 5
 - 1 Præsumptiones quod oriuntur ex instrumento cl. 313. num. 1
 - 1 Præterquam à nobis prouisos, hæc clausula præseruat omnes prouisiones Apostolicas claus. 92. num. 1
 - 1 Præterquam à nobis ipsis, hæc clausula est personalissima cl. 97. num. 2
 An capiant prouisiones factas à Legato num. 3
 - 1 Præterquam per obitum apud Sedem. Clausula hæc limitat totam gratiam, & sic etiam subrogationem gratiosam quæ est accessoria ad gratiam principalem clausula 98. per tot.
 - 1 Præsentia natura, causa, cognitione Huius clausula dicitur satisfactum videndo an causa sit inuolabilis, absque eo quod discutatur negotium principale cl. 99. per tot.
 - 3 Primogenitura perpetua quando sit inducta per clausulam, ita quod claus. 86. num. 3
 - 2 Primogenitus intelligitur ultimi morientis cl. 20. num. 3
 - 2 Primogenitus si consentiat alios inuestiri, an ceteris præiudicet clausula 34. num. 9
 - 2 Primogenitus succedens ad feudum iuris

I N D E X.

- Francorum, tenetur conferre pretium feudi cl. 34. nu. 3*
- 2 *Primogenitus succedens actionem feudi tenetur conferre utilitatem secundo-genito cl. 34. num. 5*
- 2 *Primogeniti succedunt iuxta ordinem delate successionis clausula 20. numero 2*
- 2 *Primogenita succedit ad feuda in regno, & quid si fuerit dotata cum pacto, vt ad ea succedat cl. 34. nu. 2*
- 1 *Primus acquirens ex titulo oneroso, an possit praiudicare filijs claus. 328. num. 4*
- 2 *Primus acquirens potest praiudicare etiam vocatis inuestitura cl. 48. numero 7*
- 1 *Princeps potest praripere, vt subditis denegetur audientia clausula 176. numero 45*
- 1 *Princeps non tollit ius questitum ex contractu cl. 259. numero 9*
- 2 *Princeps debet defendere subditos saltem per vltimas appellationes à Baronibus claus. 7. n. 11*
- 2 *Princeps per verbum, dare, quid censeatur dedisse cl. 16. num. 3*
- 2 *Princeps tenetur inuestire primogenitum in feudo Francorum claus. 34. numero 7*
- 2 *Princeps inter gemellos primogenitos habet electionem quem inuestiat cl. 34. numero 8*
- 2 *Princeps potest legitimare etiam in praiudicium agnatorum claus. 48. nu. 6. & 9.*
- 3 *Primatio hereditatis ob contrafactionem, censeatur facta ad fauorem offensi cl. 64. numero 6*
- 1 *Præuilegia habentia decretum irritans, non tolluntur per non usum, neque per usum contrarium cl. 255. numero 9*
- 1 *Præuilegia prima quando censeatur derogata per secunde claus. 261. numero 11*
- 1 *Pro animarum salut. clausula hac in dispensatione posita non operatur, qua dispensatio dicatur restricta ad forum conscientie tantum claus. 160. per tot.*
- 1 *Probationes necessaria non censeantur sublatæ per clausulam, Summarie cl. 180. num. 10*
- 1 *Probationes fiunt iudici, & ideo potest dicere eas non probare claus. 371. numero 9*
- 1 *Processus si aliter non possit sustineri, censeatur factus tanquam à delegato cl. 227. n. 11*
- 1 *Procurator cum libera transigit, & ei solui potest, & alia claus. 26. numero 2*
- 1 *Procurator quando, & quomodo dicatur factus in rem suam claus. 188. num. 2. & numero 4*
- Procurator in rem suam non comprehenditur sub statuto de procuratoribus num. 3*
- 1 *Procurator in rem suam factus ab Episcopo, quos fructus Episcopatus exigit cl. 232. n. 8*
- 1 *Procuratori in rem suam quando obstant exceptiones, que obstant cedenti, & constituenti claus. 232. numero 7*
- 1 *Procuratores per quam clausulam censeantur constituti in solidum cl. 127. num. 1*
- 2 *Procuratores non debentur domino non eunti ad Castrum clausula 74. numero 1*
- 1 *Pro expressis habentes, hac clausula operatur non obstantibus quibuscumque derogatoriis clausula 100. numero 1*
- Operatur quod omnia possint exprimi num. 2*
- Operatur effectus etiam si tantum in supplicatione, & non in litteris posita fuerit num. 3*
- Non operatur in his, que sunt contra-ria narratis num. 4*
- In quibus dicatur periculosa num. 5*

I N D E X.

- 1 Pro expressis, hęc Clausula an, & quando faciat cessare subreptionem, & obreptionem cl. 101. numero 9
Non operatur in factis ignorato numero 10
 - 3 Prohibitio alienationis cum causa inducit perpetuum fideicommissum cl. 5. num. 1
 - 3 Prohibitio alienationis non extenditur de heredem in heredem clausula 22. num. 4
 - 3 Prohibitio alienationis non potest referri ad permissionem dispositionis precedentem clausula 60. num. 2
 - 3 Prohibuit molestari, hęc clausula non habet locum in molestia quę oritur ex natura negotij claus. 65. nu. 1
 - 2 Pro legitimis heredibus hęc clausula intelligitur de venientibus ab intestato claus. 41. nu. 1
Et an faciat feudum hereditarium, vel ex pacto num. 2
 - 2 Pro legitimis ex legitimo matrimonio natis hęc clausula quomodo intelligatur claus. 48. num. 2
 - 1 Promittens omnia ex instrumento observare, hęc Clausula importat donationem inter vivos cl. 104. numero 2
 - 1 Promissor ubi est presens, omnia conferrı videtur cl. 281. nu. 2
 - 1 Promissio non declinandi fori submissi, & prorogatio iurisdictionis, à pari procedunt cl. 177. nu. 2
 - 1 Promissio rati, quid contineat distinguit Author cl. 329. num. 1
 - 1 Promissio in instrumentis pacis, quos comprehendat cl. 329. nu. 2
 - 1 Pro prima vice clausula ad executionem actus, non ad factum refertur cl. 332. num. 1
 - 1 Pro vna vice, in gratiosis quid operetur cl. 372. numero 2
 - 1 Promittens pro obligato inestive, ad quod teneatur si non adimpleat cl. 235. num. 5
 - 1 Promissio facta per locatorem, quid ope-
- retur auctore condictionis contra l. emptorem, C. locati etiam non prestat iuramento, & eo magis si sit præsistum clausula 287. num. 1
 - 1 Prohibiti capere bona emphyteotica an habeant ius retinendi cl. 326. numero 2
 - 1 Pro libito clausula importat liberum, & absolutum arbitrium claus. 219. numero 6
 - 1 Promittens habere ratum, hęc claus. an importet mandatum cum libera cl. 103. num. 1
Restringitur circa contenta in mandato, & non extenditur num. 2
Et quid si sit dictum, quidquid legitime gestum fuerit num. 3
Procurator cum mandato captioso repelli potest num. 4
 - 1 Promittens habere ratum, hęc clausula confirmat contractum ad placitum cl. 103. nu. 5
 - 1 Promittens habere ratum, hęc clausula importat renunciationem lesionis claus. 193. nu. 6
Tollit prescriptionem num. 7
Non operatur in contractu cum errore facto num. 8
 - 1 Promittens non contravenire, hęc claus. comprehendit omnem modum clausula 104. num. 1
 - 1 Promittens evictionem ex facto suo tantum, tenetur etiam ex facto alterius claus. 258. nu. 1
 - 3 Pro necessitatibus, non facit legatum conditionale clausula illa, clausula 71. num. 5
 - 2 Pronepotes non continentur in concessione facta vsque ad talem generationem cl. 77. numero 5
 - 3 Pronomen, (Meum, Tuum, & Suum) importat etiam possessionem claus. 4. numero 5
 - 3 Pronomina possessiva denotant tempus presens cl. 4. n. 6
 - 3 Pro omni eo, & toto, hęc clausula complectitur omnem speciem debiti cl.

66. num. 1
- 1 Pro omnibus quorum interest. Hac clausula intelligitur de principalibus, non autem aliis quorum secundario interest claus. 109. per tot.
- 2 Proprietas quomodo differat à dominio cl 7. nu. 15
- 2 Proprietatis alter habet dominium directum, alter utile claus. 7. numero 16
- 2 Propter benemerita, hac clausula non facit concessionem feudalem cl. 49. num. 1
- 1 Pro quibus omnibus & singulis observanda, clausula hæc operatur hypothecam pro interesse cl. 108. numero 3
- 1 Pro quolibet eorum, hæc clausula sit distributiva, vel collectiva cl. 288. numero 6
- 1 Pro se, & heredibus. Hac clausula posita in materia transitoria ad heredes extraneos, intelligitur quibuscumque, cum in ea etiam superflua sit mentio heredum claus. 109. per tot.
- 2 Pro se, & descendentibus, hac claus. facit feudum hereditarium cl. 26. numero 1
- 2 Pro se & suis, clausula hæc facit feudum ex pacto, & providentia cl. 44. num. 2
- Ead. claus. pro se, & suis heredibus non facit feudum hereditarium numero 4
- Et quid si additum fuerit, & successoribus num. 5
- 1 Pro tempore respectiva, hac clausula quid operetur cl. 337. n. 1
- 3 Protestatio contra sequentes codicillos, inducit eorum derogationem cl. 6. num. 11
- Et probatur per duos testes numero 12
- 1 Promissio quod portio debitis non fraudetur obsequiis posita in unione portionis ad dignitatem, non operatur quod dignitas teneatur ad ea obsequia, que veniunt ratione solius portionis, sed ad ea que extrinsece veniunt subeunda, prout sunt onera &c. cl. 101. per tot.
- 1 Prout sunt de presenti clausula natura, & effectus in divisionibus cl. 335. numero 1
- 1 Promissio quod beneficium debitis non fraudetur obsequiis, hac claus. quid operetur cl. 336. n. 1
- 1 Prout visum fuerit, hac claus. refertur ad expeditionem cl. 46. num. 7
- Procurator etiam cum ista clausula non potest excedere fines mandati. numero 8
- Non potest reservare pensionem ad favorem tertij num. 9
- Non potest consentire translationi pensionis num. 10.
- 1 Prout iuris, hac claus. in commissione posita respicit solum iudicem claus. 112. num. 1
- Non respicit iurisdictionem num. 2
- Quomodo differat si est posita cum signatura Cardinalis, & in signatura Regentis num. 3.
- Quando est posita copulativa, stat augmentativa num. 4.
- Regula totum rescriptum de iure numero 5
- 1 Prout de iure hac claus. in commissione restitutionis in integrum, non operatur idem quod clausula, Pariso cl. 113. numero 1
- Non tribuit iurisdictionem conditionalem num. 2
- Posita in causa restitutionis in integrum quid operetur num. 3
- Posita in commissione, in qua datur facultas exsequendi laudum quid operetur num. 4
- 1 Prout videbitur, hac clausula saluat libellum à contrarietate cl. 328. num. 1
- Posita in principio influit in sequentia numero 2
- 2 Prout dispensare voluerit, hac clausula

I N D E X.

- quid operetur cl. 50. nu. 1*
- 2 Prout, & iuxta similes, hac clausula quando ster causaliter, & quando conditionaliter cl. 51. num. 1
 - 2 Prout iuste, & legaliter possumus, hac clausula in concessionibus Imperialibus quid operetur cl. 52. num. 2
 - 3 Proximior grauato nunquam intelligitur, qui contrauenit voluntati testatoris cl. 50. nu. 4
Proximior testatoris nunquam intelligitur, quando fecit fideicommissum in infinitum numero 5
 - 3 Proximiores vocati equiparantur clausula, Salua gradus prerogatiua cl. 74. num. 3
 - 3 Proximiores vocati, intelliguntur testatori non extraneo cl. 50. nu. 2
Proximiores fideicommissis an intelligantur de proximioribus testatoris, vel grauati num. 3
 - 3 Pupillis an conueniat hac clausula, Sine herede ex se nato cl. 32. num. 1
- L
- 1 **Q**ualitas non necessaria libelli non est probanda claus. 65. num. 8
 - 1 Qualitas delicti necessaria in libello expressa, an, & quomodo probanda sit claus. 65. nu. 9
 - 2 Qualitas facti licet non exprimatutur committitur subreptio claus. 71. numero 6
 - 3 Qualitas hereditaria, an censeatur adiecta gratia filiorum claus. 80. numero 4
 - 4 Qualitas vnius clausula, quando non censeatur repetita in altera claus. 25. num. 5
 - 1 Qualitatum omnium relationem facit clausula vt supra clausula 201. numero 2
 - 1 Quam, & quas, cum precedente appellatione, hac clausula quid operetur cl. 120. numero 1
Operatur, vt possit pronunciari prout in prima num. 2
 - Is contra quem est impetrata commissio potest procedere prout in prima numero 3
 - 1 Quam, & quas, clausula hac comprehendit pesitorium & possessorium claus. 120. numero 14
Operetur vt censeatur commissum negotium principale numero 15
Posita in commissione super iactationibus quid operetur num 6
 - 1 Quam, & quas, hac clausula non operatur quando committens causam se restringit ad aliquid ius particulare cl. 120. n. 19
Et non operatur circa rem diuersam numero 20
 - 1 Quam ex tunc vocare decernimus, clausula hac quomodo intelligatur claus. 343. num. 1
 - 3 Quandocumque, claus. hac aliquando restringitur ad tempus specificatum cl. 67. num. 2
 - 3 Quandocumque decesserit, hac claus. an comprehendat mortem civilem cl. 67. num. 3
 - 1 Quatenus contra, De hac clausula posita in appellatione videndum remiss. ue cl. 121. per tot.
 - 1 Quatenus idoneus reperitur, vel si idoneum repereri esse, cl. hac non importat conditionem, sed monitionem cl. 122. per tot.
 - 1 Quatenus licita & honesta, clausula hac habet in se conditionem, & vim suspensiuam clausula 123. per totum.
 - 1 Quatenus non sit contraria Canonibus, & Decretis Concilij Tridentini, intelligitur dummodo non sit contra cl. 1. 4. per tot.
 - 1 Quatenus sit in vsu, clausula hac stat conditionaliter cl. 129. nu. 1
Stante hac clausula confirmatio privilegiorum non valet, nisi probetur vsus num. 2
Posita in privilegijs intelligitur respectu vsus

I N D E X.

- vsus generalis n. 3*
- Posita in communicatione priuilegiorum, quid operetur n. 4*
- Posita in confirmatione priuilegiorum, & statutorum ad que referatur numero 5*
- 1 *Quatenus mixtum, hac clausula in derogatione iurisperita: ronatus quid operetur cl. 339. n. 6*
- 2 *Quatenus rite recteque processerint, hac clausula intelligitur quo ad partes cl. 53. n. 1*
- Et apponitur ad euitandam lecturam instrumenti n. 2*
- 3 *Quatenus, clausula hac conditionem importat cl. 68. n. 1*
- Et est modificatiua n. 2*
- 3 *Quatenus quando conuentum, quomodo interpretatur clausula. cl. 68. num. 3*
- 2 *Que de demanio in demanium, & seruitio in seruitium, clausula hac quomodo intelligatur cl. 17. num. 2*
- 2 *Que à nobis, & sacro Imperio hac clausula quando stet restrictiue & quando declaratiue cl. 54. num. 2*
- 3 *Quia volo ad heredes peruenire, quomodo intelligatur clausula ista cl. 70 numero 2*
- 2 *Quibuscumque, hac clausula comprehendit omne genus personarum cl. 57. num. 1*
- Et quando est geminata comprehendit maiora expressis num. 2*
- 1 *Quid si addatur pactum l. Commissoria, vel clausula resolutiue cl. 236. numero 2*
- 1 *Quid si versemur in mandato cum libera facultate donandi ultra mentem disponentis cl. 317. numero 2*
- 1 *Quid si aliter conuentum sit inter partes cl. 319. num. 2*
- 1 *Quid si debitor liquidatione se opponat? cl. 304. num. 2.*
- 1 *Quod emptore aduocato aduocati operam adhibente cl. 178. num. 3*
- 1 *Quando comprehendat interesse ex mora soluendi ob tempus præteritum: cl. 178. num. 4*
- 1 *Quid si protestatio hac compensetur certitudine maioris lucri cl. 183. numero 3*
- 1 *Quod si adsit clausula indicatiua arbitrij boni viri, veluti (Prout conuenit bono, & legali socio) claus. 183 numero 4*
- 1 *Quid in saldo rationum inter mercatores, pro corrigendo excessum 193. numero 2*
- 1 *Quid si mercatores in exordio negotiationis præstantur, quod stetur eorum scriptis, schedulis, epistolis, calculi, libro rationum, & vim habeant publicarum scripturarum cl. 213. numero 2*
- 1 *Quid quando conuentum, quod schedula habeat vim litterarum cambij cl. 213. num. 3*
- 1 *Quid si statutum scriptura priuata recognita tribueret executionem paratam? vt hic Papię claus. 213. numero 4*
- 1 *Quidquid placuerit, cl. hac importat liberam voluntatem cl. 127. num. 1. & ead. claus.*
- In facultate alienandi quando censetur restricta num. 2*
- 1 *Quisque, b. c. dictio non importat signum collectiuum claus. 288. numero 7*
- 2 *Quisque, hac dictio non importat signum distributiuum cl. 9. num. 2*
- Non operatur, vbi non est narrata intrusio num. 3*
- 1 *Quod de subreptione postquam est apertum parti, clausula hac operatur cl. 133. num. 1*
- Et apertio oris an virtutem huius clausula tollat num. 2*
- 1 *Quod litterę non possint impugnari, hac clausula quid operetur cl. 133 numero 3*
- 1 *Quod in primis & ante omnia, hac clausula importat formam cl. 134. numero 1*

I N D E X.

- num. 1
 Quod procedatur ad executionem intelligitur prout de iure nu. 2
 Et ideo in tali casu oblatio cum dispositione Iulij an sufficiat n. 3
- 1 Quod procurator possit omnia cl. hac importat mandatum cum libera cl. 135. n. 1
- 1 Quod proprii tituli habeantur pro excessis, in reservatione pensionis, hac clausula quid operetur cl. 137. numero 1
 Operatur, vt gratia non possit dici surreptitia n. 2
 Non operatur, vbi non est narrata intrusio n. 3
- 1 Quod possedit tanto tempore, &c. huic clausula an satisfiat si possedit quis per centum annos cl. 292. numero 1
- 1 Quod possit vbi que conueniri, hac clausula quomodo intelligatur cl. 346. num. 1
- 2 Quod plus petere non possit, hac clausula non habet locum in feudalisibus cl. 60. num. 1
- 2 Quod registratur infra annum, hac clausula apponitur in assensibus super alienationibus feudorum, & respicit fauorem Regu, non autem intelligitur eius damnnum cl. 61. per tot.
- 2 Quod in successione maioratum succedatur ad instar Regnorum, hac clausula cur fuit inuenta cl. 63. numero 1
- 2 Quod teneatur ad ius adoha, hac clausula quare fuerit inuenta cl. 74. num. 3
- 3 Quod possit disponere, claus. hac habet locum inter vivos, in vltima voluntate, & ab intestato claus. 60. numero 3
- 1 Quomodo cumque, & qualitercumque, hac clausula quid comprehendat cl. 237. n. 1
- 1 Quomodo libet, hac clausula includit omnem modum contradicenti contra
 Hui cl. 136. nu. 1
 Posita in vnionibus includit omnem modum vacantis n. 2
 Est clausula vniuersalis, & distributiva num. 3
- 1 Quomodo libet, & quomodo cumque clausula aequiparatur cl. 136. numero 4
 Et ostendunt plenam, & exuberantem voluntatem disponentis n. 5
- 1 Quorum tenores, claus. hac operatur in diuinuam expressionem cl. 139. n. 1. & 8. & n. 13
 Inducit scientiam per modum factum num. 2
 Non operatur, vbi requiritur certa scientia n. 3
 In confirmatione ex certa scientia hac clausula non sufficit nu. 4. & numero 18
- 1 Quorum tenores, claus. non operatur quando Papa si sciussit, non concessisset cl. 139. n. 6
 Operatur, vt censetur facta mentio clausula, sublati n. 7.
- Derogat, & tollit privilegia, & alia habenti clausulam derogatoriam numero 9
 Operatur effectum etiam ad postulationem partis n. 10. & n. 19
 Quando operetur vt expressa fingantur num. 11
- 3 Quorumcumque, ampliat dispositionem, clausula illa cl. 72. n. 1
- 1 Quos, quibus, & quoties opus fuerit citandi &c. equipollet clausula Omnesque alios &c. & dat Iurisdictionem contra quoscumque in executione citationis nominandos, si non sint in commissione nominati cl. 138. per tot.
- 1 Quous modo, clausula hac intelligitur etiam de dissimilibus, aut de maioribus expressa, quando alius nibi operaretur cl. 148. per tot.
 Et comprehendit omnem modum etiam per indirectum ibid. per tot.

I N D E X.

- I** *Quous modo, hac clausula apposta in protestatione Papa de beneficio reseruato, non operatur clausula 173. num. 11*
- Non capis nisi personam illius, de quo est facta mentio num. 12*
- Non operatur, si probetur de alio loco, & tempore nu. 13*
- I** *Quous modo, hac claus. quando captat vacationem ex alterius persona cl. 173. nu. 14*
- I** *Quous modo, hac clausula operatur, vt gratia non dicatur restricta ad expressam clausula 173. nu. 17*
- Non procedit quando malitiose narratur modus expressus nu. 18*
- Vt locum habeat, mentis expressio requiritur num. 19*
- Non procedit in beneficijs reseruatis numero 20*
- Non habet locum in praiudicium Ordinarj num. 21*
- Non habet locum quando est facta mentio vacationis num. 22*
- Non est locus regulæ quando mensis est reseruatus cessante concursu Ordinarj nu. 23*
- I** *Quous modo, hac claus. impedit restrictionem, & comprehendit casus similes, & dissimiles claus. 344. n. 5*
- actuales solutionem cl. 144. numero 1*
- Et dat iurisdictionem sub conditione num. 2*
- Et quid si pars ea vti nolit num. 3*
- Subrogatus liti, an vtatur clausula, Reflectis expensis num. 4*
- Posita in vna commissione censetur in omnibus repetita nu. 5*
- 2** *Refutatio feudi in proxime successurum, potest fieri sine consensu domini cl. 2. num. 9*
- 2** *Regnum ex alienis moribus patitur corruptelam cl. 62. num. 2*
- 1** *Reg. c. in alternatiuis, an habeat locum in alternatiua securrebatum, & cautionum claus. 188. n. 2*
- 2** *Regnum ex alienis moribus patitur corruptelam cl. 62. n. 2*
- 1** *Regressus causa est praiudicialis ad causam reductionis pensionis cl. 278. numero 4*
- 1** *Regressus reseruatus statim intrat, si inceditur solutio pensionis claus. 278. numero 8*
- 1** *Regula non tollendi iuris, quale ius presruet clausula 35. numero 14*
- Habet locum etiam in commissionibus iustitia num. 15*
- Et derogatione expressa opus est numero 16*
- Nisi ob fauorem publicum nu. 17*
- 1** *Regula reseruatiua non se extendit ad induita Cardinalium claus. 207. num. 11*
- 1** *Reintegranda dos alioqui perempta sine culpa vxoris diuerentis à marito cum bona gratia viri, vel in casu inopia mariti iam consignata vxori, postea euicta clausula 198. numero 14*
- 3** *Relatio quando fit ad Agnatos, non fit ad eorum gradus clausula 1. numero 6*
- 3** *Relatio facienda est ad proxima cl. 55. num. 2*
- 3** *Relatio ad testamentum non disponit cl.*

R

- R** *Atto manento pacto, cl. hac operatur, vt quis possit vti remedijs contrarijs clausula 141. nu. 1*
- Contractui contrariens ea inuari non potest num. 2*
- Et quid si sit apposta clausula Tories, quous numero 3*
- 1** *Recognitio nisi sit clara, & aperta non praiudicat recognoscanti cl. 213. numero 4*
- 2** *Referens semper regulandum est à relato, quando apparet claus. 51. numero 2*
- 1** *Reflectis expensis, hac clausula requirit*

+++++

I N D E X.

78. numero 1
- 3 Relatio intelligitur facta ad ea, qua legi possunt, non autem qua subintelliguntur clausula 75. nu. 2
- 3 Relatio per clausulam, Vt supra quando fiat ad vnam tantum conditionem cl. 94. n. 4.
- 4 Relatio clausularum non est facienda, quando amplianda restringeretur cl. 25. num. 1
- 4 Relatio non est facienda, si non subest ratio referendi cl. 25. num. 3
- 4 Relatio non est facienda inter clausula: de per se stantes claus. 25. numero 4
- 3 Remedium intentans vigore testamenti, an possit vti remedio clausula codicillaris clausula 11 nu. 41
- 1 Remedium l. 2. C. de rescind. vend. non tollitur per hanc clausulam probata tamen lesioni vltra dim. claus. 193. num. 1
- 1 Remedio rescissorio non est locus, stante clausula, ex certa scientia promittit claus. 281.
- 2 Renouatio inuestitura, quo casu peti debeat clausula 4. numero 2
- 1 Renuncians omni iuri, hac clausula operatur quod censetur renunciatum omnibus exceptionibus cl. 146 numero 1
- 1 Renuncians omni iuri, & legum auxilio, hac clausula posita an censetur esse renunciatum beneficio ordinis clausula 146. num. 8
- Item beneficio cedendarum actionum num. 9
- Item beneficio discussionis nu. 10
- Item beneficio l. plerique, ff. de in ius vocando num. 11
- Item beneficio diuisionis nu. 12
- Item facultati renouandi donationem num. 13
- Item exceptio simulationis num. 14
- Item operatur renunciationem difficultatis nu. 15
- Item beneficio non incarceandi, etiam si mulier num. 16
- Item cuiuslibet beneficio speciali favore indulto num. 17
- Tam si beneficium competeret de iure communi, quam speciali numero 18
- Item censetur renunciatum lucro dotis num. 19 & per talem.
- Clausula, Renuncians omni iuri, non censetur sublata conditio indebiti num. 20
- Item non censetur renunciatum l. si vnam, C. de reitor. donat. num. 21
- Non censetur renunciatum iuri habenti ortum ex causa de futuro numero 22
- Non censetur renunciatum, l. 2. C. de rescind. vend. num. 23
- 1 Renuncians, &c. hac clausula nihil operatur, stante enormissima lesione cl. 146. n. 31
- 1 Renunciantes filij admittantur clausula 328. nu. 11
- 1 Renunciare iuri suo quis non presumitur cl. 146. numero 50
- 1 Renunciatio fideicommissi quando valeat, etiam non visis verbis testamenti cl. 146. num. 2
- 1 Renunciatio semper obtinet quando adest iuramentum, etiam si alias non obtineret cl. 146. nu. 25
- Renunciatio quando non valet ex defectu consensus, tunc non obtinet vigore iuramenti num. 26
- 1 Renunciatio non extenditur de vno supposito ad alterum claus. 146. numero 29
- Renunciatio non extenditur ad bona feudalia, & emphyteutica numero 30
- 1 Renunciatio filie cum promissione de non contrahendo, quid operetur claus. 328. num. 5
- 1 Renunciatio de futuro, & pactum reale operantur sine iuramento cl. 328. numero 8
- 1 Renunciatio ob enormissimam lesionem,

I N D E X.

- an, & quando rescindatur cl. 328. num. 10.
- 1 Renunciatio an habeat clausulam, sibi successio deferatur cl. 328. numero 13
- 1 Renunciatio an sufficiat ad tollendam lesionem enormissimam claus. 363. num. 4
- 4 Renunciatio iurii proprii quando fieri non possit cl. 22. n. 5
- 1 Renunciationis effectus semper durat, etiam fratribus decedentibus clausul. 328. num. 7
- 1 Renunciatum quando censeatur Velleiano cl. 146. num. 3
- 1 Renunciatum quando censeatur beneficium, ne quis conveniatur cl. 146. numero 5
- 3 Repetitio non fit eorum qua expressa non fuerit cl. 94. numero 3
- 4 Repetitio non fit propter diversitatem rationis cl. 24. nu. 5
- 3 Representatio in quibus casibus tantum locum habeat clausula 43. numero 14
- 1 Requisitoris in litteris iudicium ad invicem mitti solitis apponi consuevit clausula Hortamur cl. 283. numero 6
- 2 Rescriptum ad preces abreptitias quomodo fit nullum clausula 356. numero 7
- 1 Rescripta contra ius non sunt exequenda cl. 235. num. 1
- 1 Reservans omne ius, hac clausula de quo intelligatur cl. 239. num. 1
Et non comprehendit insolita, & inaudita num. 2
- 1 Reservatio specialis equiparatur clausula, Anteferri clausula 212. numero 5
- 1 Reservatio regulæ octo mensium est specialiter, & nominatim exprimenda cl. 179. numero 3
- Reservatio ad favorem certæ personæ non tollitur per clausulam numero 4
- 2 Reservatio domini non refertur ad expressam in iustitia claus. 65. num. 1
- Reservatio universalis domini, & superioritatis semper censetur ineffe num. 2
- 1 Reservationes quot sint, remissive claus. 279. num. 1
- 2 Reservationes nihil iuris novi tribuunt, sed antiquum præservant claus. 66. num. 4
- 1 Resignans quando agit spolio contra resignatarium claus. 378. nu. 9
- 1 Resignatio ubi est nulla, ius non abdicatur à resignante claus. 278. nu. 5. & 7.
- 1 Restans pretium quomodo accipiat cl. 333. num. 3
Resignatio est nulla ob non expressionem veri valoris numero 6
- 1 Restitutio ex clausula. Si qua mihi iusta causa, quando est de iure Civili, & quando de iure Prætorio claus. 365. num. 1
- 1 Restitutio adversus peremptorium aliquando conceditur clausula 210. num. 2
- 1 Restrictio non impedit extensionem que fit ex voluntate testatoris clausula 164. num. 2
- 2 Restrictionem nullam recipit Inuestitura facta ab homine pro hæredibus quibuscumque claus. 45. n. 6
- 1 Rota arbitrium non intrat quando sententia est iniusta claus. 13. n. 9
Et quid si dicatur reiectus attentatis arbitrio Rota num. 10
- 1 Rota arbitrio: Huic clausula non est locus ad revocandam executionem factam cl. 13. num. 11
Et ei non est locus factio sequestro n. 12
- 2 Res Ecclesiæ concedi in feudum, semper sunt ita concessibiles cl. 3. n. 1.
- 2 Res Ecclesiæ si concedantur in secunda vice diversa à prima an valeant cl. 3. num. 4
Et an valeant concessiones in eo, in quo

INDEX.

- confistebat solitam num. 5*
- 2 *Rei vindicatio non pertinet ad concedentem, qui posuit alterum in locum suum cl. 39. num. 2*
- 1 *Pe exigente, haec clausula quomodo interpretetur cl. 348. numero 1*
- 1 *Rebusque aliis, per hanc clausulam potest deduci omne ius clausula 120. numero 7*
- Et censetur ut etiam per appellationem dicatur ius omne deductum numero 8*
- Etiam si remedia essent contraria numero 9.*
- Et quid si commissio sit interposita ab omni iure num. 10*
- Non operatur ut dicatur commissio causa appellationis num. 11*
- Posita in commissione appellantis deserte, iudex ponet pronunciatum prout in primo num. 12.*
- Et appellatione deserta iudex remanet sine iurisdictione stante clausula tali num. 13.*
- 1 *Rebusque aliis, haec claus. operatur ut censetur deductum omne ius cl. 142. numero 1.*
- Et ut possint specificari iactationes, & molestationes num. 2*
- 1 *Rebus sic stantibus, haec clausula habet locum in contractibus, & alijs cl. 142. num. 1.*
- Et habet locum in contractu iurato numero 2*
- Et quid si mens verisimilis contrahentis existat num. 3*
- Et quid si supervenit causa, qua à partibus praevideri non potuit numero 4.*
- 2 *Rescripta de iure civili non valent, nisi habeant expressam clausulam, Si preces veritate nitantur claus. 71. num. 1*
- Et quid de iure Canonico nu. 2*
- 1 *Rescriptio ubi fit ipso iure, necessaria est interpellatio cl. 291. num. 2*
- 2 *Regis supremam iurisdictionem non com-*

prehendit clausula haec: Cum iurisdictionibus cl. 14. num. 4

2 *Rusticus emens feudum non nobilitatur cl. 30. num. 3*

S

- 2 **S** *Acta consulta cognoscit de causis vassallorum Baronum Status Ecclesiastici cl. 7. numero 19*
- 1 *Salvo iure addendi, Item omni meliori modo. Item, Petens ius, & iustitiam, haec clausula à pari procedunt claus. 65. numero 5*
- 1 *Salvo iure impertinentium, nihil operatur haec clausula clausul. 150. numero 11*
- 1 *Salvo iure impertinentium, haec claus. quid operetur cl. 357. num. 1*
- 1 *Salvo iure superflui, haec clausula in libello quid operetur clausula 356. numero 1*
- 2 *Salvo assensu domini, haec clausula est fraudulenta cl. 66. num. 1*
- An faciat contractum conditionalem num. 2*
- Quomodo differat à clausula: Si dominus consenserit num. 3*
- 2 *Salvo iure Imperij, haec clausula non confirmat pactum contra naturam feudi cl. 67. numero 1*
- Operatur in alijs, quam expressis num. 2*
- Et quod à natura feudi non necessum num. 3.*
- 2 *Salvo iure superioritatis, haec clausula referatur ad dominium directum, vel utile cl. 68. num. 1 & 3.*
- Non operatur circa disposita numero 2. & 5.*
- 2 *Salvo iure agnatorum, clausula haec apponitur in legitimacionibus ad feuda cl. 69. nu. 4.*
- 2 *Salvo iure servitij, haec clausula quas difficultates tollat cl. 70. num. 2*
- 3 *Salvo, ut infra, claus. haec est modificativa, & declarativa cl. 75. num. 1*
1. Salvo.

I N D E X.

- 1 Salus gradus prerogativa, hęc clausula appositā in dispositione legis, vel Statuti, non excludit quominus filius non succedat in locum patris vbi agitur de hereditate Aui cl. 147. per tot.
- 2 Salus gradus prerogativa claus. hęc non significat substantiam successionis, sed modum succedendi cl. 43. numero 18
1. Salus exceptionibus, hęc clausula facit mandatum insufficiens clausula 149. num. 1
Et quando fallit num. 2
Importat reservationem, numero 3. ibidem b. Et quid in feudis, numero 11. Et quid in confinibus, numero 12
1. Salus, & cetera, hęc claus. importat limitationem cl. 149. num. 10.
- 1 Salus tamen infrascriptis, hęc claus. limitat cl. 150. m. 1. 7
Salus, & c. claus. intelligitur prater quam in expressis num. 8
- 2 Salus iuribus, claus. hęc reservat futuras devolutiones clausula 35. numero 8
Facit valere concessionem feudi nondum aperti num. 9
Operatur, vt dominus non teneatur de evictione num. 10
Non operatur ius protomiseos contra emptorem feudi num. 11
- 3 Sanus mente, claus. hęc facit presumptionem cl. 76. num. 1
3. Sanus mente, hęc clausula apponitur de consuetudine Notariorum cl. numero 3
- 1 Scholaris vt sit civis in pluribus locis, oportet plures expunctiones soluere cl. 206. num. 14.
- 1 Scholastici alicuius vniuersitatis, sunt veri cives: illius civitatis cl. 206. numero 5
- 1 Scholastici sunt cives in quacunque civitate studeant clausula 206. numero 3
3. Semper claus. hęc in ultimis voluntatibus inducit fideicommissum cl. 77. numero 1
Idem in claus. Perpetuus num. 2
- 1 Sententia quando condemnet ad fructus perceptos, & quando ad percipiendos cl. 24. num. 2.
Ad fructus percipiendos quando quis teneatur num. 3
- 1 Sententia potest dari super actione apria, quę colligitur ex narratis claus. 65. numero 3.
- 1 Sententia quando potest fieri super pretorio, vel possessorio, si alterum narratum fuerit in libello cl. 65. numero 12
- 1 Sententia, & alia acta ante solutionem quando sint nulla cl. 165. num. 13
- 1 Sententia quando potest fieri super diversa causa cl. 180. num. 4
- 1 Sententia quando ferri potest super probatis non deductis specificis in libello cl. 256. num. 6
- 1 Sententia ferri non potest super libello generali, & obscuro cl. 256. num. 8
- 1 Sententia debet condemnare, & non dicere fore condemnandum claus. 359. num. 2
- 1 Separationis thori in casu quando dotem, & contra dotem reddi non oportet cl. 298. num. 3
- 1 Seruitus terminum facit non modus prediorum cl. 325. num. 3
- 1 Seruitus restringitur ad necessitatem predij dominantis claus. 334. numero 3.
- 1 Seruitutum obligatio est precisa, nec in his admittitur prestatio interesse cl. 334. num. 6
- 1 Seruatis seruandis, hęc claus. equipollet clausula, Vocatis vocandis cl. 166. numero 5.
- 2 Seruitutum debetur a tota vniuersitate feudi, & est integraliter prestandum cl. 70. num. 3
- 1 Sem donationibus hęc clausula appositā in derogatione exemptionis pensionatum ab oneribus & c. an intelligatur
+++++ iij

I N D E X.

- de clausulis donationis appositis in supplicatione, vel etiam de appositione in obligatione solutionis pensionis ad partes facta cl. 151. per totam
- 1 Si, & in quantum, hęc claus. importat admissionem in quantum sit admittenda cl. 152. num. 1
- Et si iudex admittere non potuit, decretum est nullum num. 2
- Et quos effectus pariat num. 3
- 1 Si de promissis, seu altero eorum consistit ex hac clausula posita in supplicatione impetrationis in forma iuris subnarratiua plurium delictorum, solent cassari illa verba (seu altero eorum) & omnia delicta narrata sunt iustificanda cl. 153. per tot.
- 1 Si inuenieris, & clausula, Si reppereris, an differant clausula 156. numero 1
- Et quando importet causa cognitionem num. 2
- Et in re leuis preiudicij non requirunt citationem num. 3
- 1 Si ita est, hac claus. facit gratiam conditionalem cl. 157. num. 1
- Requirat causa cognitionem num. 2
- Quando est gratia in forma commissaria semper apponitur ab expeditoribus num. 3
- 1 Si constiterit, hęc claus. facit conditionem, & quando fallit claus. 157. numero 4
- Quando importet cognitionem extrajudicialem num. 5
- 2 Si quid exequendum, hac clausula censetur in omnibus commissionibus repetita cl. 169. num. 4
- Et facit mixtum exequutorem num. 5
- 1 Si preces veritate nitantur, clausula hac gratiam, seu rescriptum non reddit conditionale, vbiusque tacite subintelligitur cl. 168. per totam.
- 2 Si quid exequendum, hac claus. operatur, vt sententia mandetur executioni in ea parte, in qua est iusta cl. 169. num. 1
- Et intelligitur prout de iure num. 2
- 1 Si quis, hęc clausula facit resoluti dispositionem in vim citationis claus. 70 num. 1
- 1 Si reppereris idoneum, clausula hęc vbi est directa ad ordinarium, non est necessaria citatio alicuius in examine faciendis, quia hoc habet locum in executione cl. 171. per tot.
- 1 Si cum laudabili vite, hac clausula est conditionalis cl. 261. num. 1
- Et quando fallit num. 2
- 1 Si, & in quantum, hac clausula nihil ponit in esse claus. 362. num. 1
- Si fuerit dicta per Principem, quid operetur num. 2
- Quot modis concipi possit, & qui sint eius effectus num. 3
- 1 Si & quatenus, clausula hac facit conditionalem dispositionem cl. 362. numero 4
- 1 Si plus valet, donat, claus. hac tollit conditionem irlebiti claus. 363. num. 2
- 1 Si plus valet, claus. quando censetur appositae perfunctorie cl. 363. num. 3. & eadem claus.
- Semper est restringenda ad modicam quantitatem num. 6
- 1 Si senseris te grauatum, hac claus. vnde, & cur ortum habuit claus. 364. numero 1
- 1 Si per diligentem informationem, hac claus. quid importet cl. 365. num. 1
- 2 Si preces veritate nitantur, hac clausula non impedit iurisdictionem clausula 71. numero 4
- 3 Si non valet vt ago, &c. clausula hęc equipolet clausula, Omni meliori modo cl. 56. num. 3
- 3 Si forte contigerit, clausula hac vnam ex heredibus preamortis, quomodo intelligatur cl. 81. num. 1
- 3 Si nasceretur, & decederet, quomodo intelligatur clausula ista vide cl. 81. num. 2
- 3 Si non valet vt testamentum, valet &c. hęc clausula quomodo intelligatur cl. 83.

I N D E X.

- el. 83. num. 1
- 3 Si quis decesserit, hæc clausula comprehendit masculos, & feminas cl. 84. num. 1
- 1 Si accepimus. Hæc clausula in gratia Motu proprio non requirit iustificationem, secus in gratia ad supplicationem in privilegijs. cl. hæc stat causatiue, in rescriptis conditionaliter cl. 72. num. 1
- Et quid in confirmatione n. 3
- 1 Silentium censetur impositum, etiam in possessorio cl. 58. n. 1
- Quando censetur impositum liti, & causa num. 2
- Quid requiratur in silentio imponendo num. 3
- 1 Simul, & semel, hæc clausula posita in commissione in qua committuntur due cause, vel committitur petitium, & possessorium non impedit quo minus iudex possit de ea, vel de eo prius pronuntiare, de qua vel quo prius loquet cl. 158. per totam.
- 1 Sine præiudicio, hæc clausula præseruat inra cl. 158. num. 1
- Et quidquid geritur, reddit conditionale num. 2
- Intelligitur præterquam in expressis, numero 3 & num. 9
- Nullam ius tribuit iudicibus num. 4
- Et quid operetur posita in consensu alienationis alicuius rei num. 5
- Posita in transactione quid operetur num. 6
- Expressa à Principe, videtur superflua num. 7
- Cur posita in fine, respiciat præcedentia num. 8
- Refertur ad civilitatem, non autem ad immunitatem n. 10
- 1 Sine præiudicio executionis, hæc cl. intelligitur prout de iure claus. 159. numero 1
- Non alteratur per clausulam, quatenus illi locus sit num. 2
- Refertur ad summam, que in sententia

- continetur num. 3
- Posita in vna commissione, censetur semper repetita in sequentibus numero 4
- Operatur, quod iudex à quo possit procedere num. 5
- Non impedit, quo minus iudex ad quem, non possit absolueret num. 6
- Præseruat legitimam executionem numero 7
- Et quid si sit additum, arbitrio Rota num. 8
- Posita in commissione appellationis, præseruat iurisdictionem iudicis à quo num. 9
- Et quid si iudici à quo, esset inhibitum num. 10
- Non comprehendit sententias nullas & iniustas num. 11
- Non tollit iurisdictionem iudicis ad quem num. 12
- 1 Sine præiudicio litterarum Apostolicarum, hæc claus. præseruat facultatem executoribus ipsarum cl. 160. num. 1
- Non impedit quo minus iudex possit procedere, etiam non facta executione num. 2
- Non impedit, quo minus facta executione possit dici de nullitate n. 3
- 1 Sine præiudicio litterarum, hæc clausula intelligitur de litteris antea emanatis cl. 160. n. 6
- Et impedit, vt non possit procedi in negotio principali n. 7
- Colora in commissione appellationis, operatur, vt sustinetur executio facta lite pendente n. 8
- 1 Sine retardatione solutionis huic clausula cum est satisfactum quando solutio est facienda à tertio cl. 165. numero 15
- Eadem clausula posita in commissione appellationis refertur quo ad summam contentam in sententia n. 16
- Et censetur in qualibet commissione repetita n. 17

INDEX.

- Datur etiam translatario, qui numquam exigit num. 18*
Et quid si sint plures numero 20
Et si adsit clausula, Arbitrio Rota non suspendit executio numero 19
Et preseruat iurisdictionem in commessione appellationis num. 21
Et posita in commessione Nuncij quando non obstat num. 22
- 1 *Sine retardatione arbitrio Rota, hęc claus. intelligitur prout de iure cl. 166. num. 1*
Et quando nulla adest causa, non retardat num. 2
Operatur ut censetur data facultas cognoscendi de validitate, vel inualiditate pensionis num. 33
- 1 *Sine retardatione arbitrio Rota, hęc claus. requirit quasi possessionem contra successorem cl. 166. num. 6*
- 1 *Sine vitio spoliij, hęc claus. quando operatur, ut electus non possit agere spolio cl. 167. n. 1*
Non excusatur a vitio attentatorum numero 2
- 4 *Sine preiudicio, clausula est preseruativa & condicionalis cl. 8. num. 4*
Et in quibus non operatur num. 5
- 1 *Sine alio quouis modo hac claus. rapit omnem vacandi modum cl. 173. numero 1*
Etiamsi modus narratus, non esset verus n. 2
Etiamsi in impetratione certo modo numero 3
Capit etiam vocationem per obitum num. 4
Et operatur etiam in gratia Ordinarij num. 5
Capit etiam vocationem per priuationem n. 6
Non procedit quando modus vacandi est datus dispositiue n. 7
- 1 *Sine figura iudicij hęc clausula quid importet Clausul. 180. n. 7*
- 1 *Sine lite in solutione personis hac claus. quid importet clausul. 367. numero 1*
- ro 1
- Per hanc clausulam censetur renunciatum statutu de consilio sapientis pendendo num. 2*
- 1 *Singula singulis hęc clausula quid importet cl. 360. num. 1*
- 1 *Singularis successor non ligatur iuramento sui auctoris, nec ratione perjury, nec ratione obseruantia cl. 287 numero 2*
Et relativa & comprehensiva singulorum num. 2
Et relatio quomodo fiat singula singulis num. 3
- 1 *Sine alio quouis modo, non capit vacationes hac claus. futuras cl. 173. numero 9.*
- 1 *Societas non transit ad heredes etiam ex pacto: nisi ob robur iuramenti cl. 216. num. 2*
- 2 *Soboles illegitima illustrium personarum est magis exosa legibus cl. 25. num. 2*
- 2 *Sola facti veritate inspecta, claus. hęc operatur plus quam claus. Summarie cl. 180. n. 8*
Idem clausula, De Plano n. 9
- 1 *Sola facti veritate inspecta, hac clausula Principes soli vtuntur cl. 368. numero 1*
Et inferiores à Principe non possunt iudicare sola facti veritate inspecta numero 2
Et hac clausula quomodo fit valde potens num. 3
Plus operatur quam clausula summarie num. 4
Et hac clausula quando tollit ineptitudinem libelli n. 6
Operatur ut possit iudicari super petitorio & possessorio simul n. 7
- 2 *Solutum quomodo inducatur in concessionibus feudalijs claus. 3. numero 2*
- 1 *Solui potest in moneta per eum, qui promissit soluere tot scuta auri: nisi adiectum sit (& in auro.) cl. 217. n. 1*

INDEX.

- Solutum vltimum attendendum est, non antiquum num. 3*
- 1 *Solutio pensionis non reddatur per Clausulam Arbitrio Rota cl. 13. numero 13.*
- 1 *Solutio pensionis propter quam clausulam non solet retardari, donec littera iustis, centur claus. 166. numero 4.*
- 1 *Solutio pensionis non retardatur contra quasi possidentem claus. 166. numero 8.*
- 1 *Solutis meliorationibus, hęc clausula quid importet cl. 369. num. 1*
Et cautio de soluendo meliorationes, quando non sufficit num. 2.
- 4 *Specialis clausula non restringit precedentem generalem clausula 6. per tot.*
- 1 *Spolij actio competit, si Breue non est iustificatum cl. 167. num. 3.*
- 1 *Stallum in Coro. quando quis dicant habere cl. 289. num. 1.*
- 1 *Stante prima fideiussione hac clausula quando possit operari cl. 370. numero 2.*
- 2 *Statutum, & merita, dicitur sufficienter litis mentio facta claus. 174. numero 5.*
Et operatur, vt Papa intellexerit litem eo modo quo pendebat num. 2.
Operatur expressione in litis ad validitatem gratia num. 3.
Operatur, vt non dicatur surreptum, etiam si non sit expressum numero 4.
An possit apponi in litteris cum non est appressa in supplicatione nu. 5.
- 1 *Statutum renou. is appellationem, intelligitur inter contrahentes cl. 12. num. 5.*
- 1 *Statutum reseruans exceptiones in fine litis, quomodo intelligatur cl. 149. num. 4.*
- 1 *Statutum quod arbitri procedant Summarie, quomodo intelligatur cl. 180. num. 15.*
- 1 *Statutum laicorum circa res Ecclesiasticas confirmatum à Papa cum clausula, Supplentes, est validum cl. 180. num. 6.*
- 1 *Statutum quod filia dotata excludatur, interpretatur si à quocumque fuerit dotata cl. 328. num. 14.*
- 2 *Statutum excludens feminas propter masculos vsque ad talem gradum an & quando ipsius gradum includat cl. 77. num. 6.*
- 3 *Statutum si qua persona decesserit, quas comprehendat cl. 84. numero 3.*
- 1 *Statuti verba quando ferent in rem cl. 328. num. 15.*
- 2 *Statuti fori Fiuizani sub qua forma debeant confirmari ab approbatoribus Florentinis cl. 8. num. 5.*
- 1 *Stipulatio dotis restituenda quando etiam de irregulari restitutione sit intelligenda, & cur claus. 298. numero 2.*
- 1 *Stipulator cum hac clausula sibi preuidens debet probare necessitatem accipiendi cambia & recambia, alias non consequitur à debitore clausula 249. num. 2.*
- 3 *Statuta excludentia à successione, intelliguntur tam ex testamento, quam ab intestato clausula 52. nu. 1.*
- 2 *Statutorum confirmatio quomodo intelligatur cl. 8. num. 1.*
Non porrigitur ad ea que sunt cassata num. 2.
- 3 *Stirpes omnium sunt vocata per clausulam, in stirpes cl. 43. nu. 1.*
- 2 *Sub infeudatione prohibita, si prestatur consensus solet apponi clausula, Saluo iure seruitij cl. 70. nu. 1.*
- 3 *Subingressio excluditur per clausulam, salua gradu prerogatiua cl. 74. numero 1.*
Subingressio admittitur in feudis, secus si fuerit appressa clausula primogenitura num. 2.
- 1 *Sublata hęc clausula in fine posita semper iungitur clausula quod de sub-*

+++++

INDEX.

- reptione primo loco posita claus. 133. num. 4.
- x Sublata, hac clausula tollit iurisdictionem iudici, & facultatem opponendi parti cl. 176. nu. 1
- Et reddit processum, & sententias nullas num. 2
- An de dicta clausula opponi debeat numero 3
- Non operatur ante productionem gratie num. 4
- Et procedit nedum in petitorio, sed etiam in possessorio num. 5
- x Sublata, hac clausula claudit os, vt non possit opponi de defectu intentionis cl. 176. num. 7
- Apposita in Breui, operatur, vt non possit dici de nullitate resignationis num. 8
- Apposita in Breui, de capienda possessione, quid operetur num. 9
- Apposita in breui, vt ratur et non possit dari de iure quasi, non tollendo num. 10
- Obstat etiam iudici confidentiarum numero 11
- Operatur etiam respectu tertij numero 12
- Operatur, vt non obstante petir. vii suspensione sententia super eo lata valeat num. 13
- i Sublata, hac clausula posita in supplicatione, operatur, etiam si in Bullis non sit posita cl. 176. num. 15
- Et quando censetur restricta numero 16
- Et accessoria ideo non se extendit vltra principalem dispositionem numero 17
- Apposita in Breui conditionalis est conditionalis numero 18
- Non obstat, si postea facta Papa recedatur a transactione num. 19
- Posita in gratia, ad postulationem partis, intelligitur veris existentibus prænarratis num. 20
- Et operatur effectum, quando non constat de falsitate narratorum numero 21
- Et obstat, quando agitur de gratia exequenda num. 22
- Huic clausula potest renunciari, si toti gratia renunciatur num. 23
- Posita in commissione habens clausulam, Vocatis vocandis, non operatur effectum suum num. 24. & 33
- Non operatur quo minus Ordinarius possit reuidere vniones factas numero 25
- An possit obstar sententia nu. 26
- Posita in gratia cum clausula, Si ita est, non operatur effectum suum numero 27
- Posita in litteris in forma commissaria non suffragatur nu. 28
- Item, si est posita cum clausula, Vocatis vocandis num. 29
- Posita in motu proprio super confirmatione statutorum, quid operetur num. 30
- x Sublata, huic clausula quando censetur renunciatum claus. 176. numero 31
- Hac eadem clausula non ampliat gratiam.
- i Sublata, huic clausula per quos actus non censetur renunciatum claus. 176. num. 34
- i Sublata, hanc clausula non tollit simplex causa commissio nisi adsit clausula, quorum tenores claus. 176. numero 40
- i Sublata, hac clausula in sine posita respicit totam gratiam clausula 176. num. 40
- i Sublata, hec clausula quancumque opponi potest claus. 176. nu. 47
- i Sublata, hac clausula nihil operatur vbi gratia est nulla claus. 176. numero 50
- i Subministrati oratori alimentis & sumptibus litis, hac clausula in commissione posita suffragatur etiam heredi, vt illius vigore ei debeantur alimentis

INDEX.

- ment a & sumptus litis quando cum herede continuatur, eadem in qua fuit coepa cum defuncto & eadem instantia, & sic competunt eadem privilegia cl. 179. per tot.
- 1 Sub pena soluta vel non hac clausula equipollet clausula, Rato manente pacto cl. 141. num. 5
- 3 Substitutio qua regulariter extendi posset, non extenditur propter clausulam, antedicti cl. 1. nu. 3
- 3 Substitutio directa obliquatur propter clausulam codicillarem cl. 11. numero 7
- 2 Substitutio pupillaris obliquatur propter claus. codicill. cl. 11. nu. 13
- Substitutio vulgaris, & reciproca an obliquentur propter claus. codicillarem num. 14
- 3 Substitutio vulgaris, & reciproca, quando transeat in fideicommissariam ob claus. codicill. cl. 11. num. 16
- Substitutio directa in dubio, obliquatur propter clausulam codicillarem numero 17
- Substitutio facta ordine successiuo, transeat in fideicommissariam propter clausulam codicillarem num. 18
- 3 Substitutio fideicommissaria requirit conditionem mortis claus. 25. numero 4
- 3 Substitutio vulgaris includitur in clausula, & si nullus ex dicta linea cl. 29. num. 2
- 3 Substitutio pupillaris est interpretanda per clausulam, Omni meliori modo cl. 56. n. 12
- 3 Substitutio ampliatur ad omnem modum per clausulam, omni meliori modo cl. 56. nu. 17
- 3 Substitutio in dubio censetur directa, propter clausulam, Pleno iure cl. 58. num. 2
- 2 Substitutio dicitur facta ab ultimo moriente claus. 63. n. 3
- 3 Substitutio prima quando evanescit, & ceterae subsequentes extinctae sunt cl. 80. num. 7
- 3 Substitutio fideicommissaria quando inducatur per ordinem successiuum cl. 85. num. 2
- 3 Substitutio pupillaris, & quando excludatur per vulgarem cum clausula, tunc, & eo casu claus. 28. numero 6
- 3 Substitutio pupillaris ad quas personas referatur claus. 95. n. 2
- Substitutio qua libet expressa, & specialis per quam clausulam censetur inducta nu. 3
- 3 Substitutio per fideicommissum, quando fit frustratoria claus. 95. numero 6
- Substitutio vulgariter, &c. est de stylo Notariorum, & nihil operatur numero 7
- 3 Substitutioni cuiusdam conueniat hac clausula, sia diuiso. equalmente cl. 79. num. 2
- 3 Substitutus pluribus non admittitur, nisi post mortem omnium cl. 63. numero 2
- 3 Substitutus per quem excluditur ex verisimilitudine cl. 63. num. 5
- Substitutus omnibus an, & quando admittatur vno moriente numero 6
- 1 Sub refectione, &c. clausula in dolo in contractu venditionis claus. 178. num. 8
- 1 Suppeditat actionem emptori pro repetitionis expensis in iudicio euictiouis siue victus, siue victor extiterit cl. 178. num. 2
- 3 Substitutus quando quis dicatur ultimo morienti, & quando admittatur ad partem vnius cl. 63. nu. 9
- 3 Substitutus quando possit eligere per quam substitutionem velit admitti claus. 95. num. 4
- 2 Succedendo de vno in alterum, hoc cl. refertur ad inuestitos cl. 75. numero 1
- 2 Successio in feudo antiquo est vigeri inuestitura, & non per ius accrescendi

INDEX.

- clausula 9. nu. 2
- 2 Successio maioratus quando differat à successione in Regnis claus. 63. numero 2
 - 3 Successio per representationem, est de iure nouo, & correctorio claus. 43. num. 13
 - 3 Successio per representationem, cessat in filis fratrum cl. 43. nu. 13
 - 2 Successor Maioratus non agit viuente possessore cl. 79. nu. 1
 - 3 Successiones quomodo sint de iure gentium, & de iure civili claus. 2. 4. num. 2
- I Summarie, hac clausula tollit solemnitates iuris civilis claus. 180. nu. 1
- I Summarie hac clausula quando nihil operetur cl. 180. num. 12
- Nunquam censetur apposita nisi verbis expressis num. 13
- Non operatur diuersare non posita numero 4
- 2 Supplentes, hac clausula quos defectus suppleat cl. 73. num. 14
- I Supplentes, hac clausula in confirmatio- ne quid operetur cl. 181. nu. 1
- Tollit solos defectus iuris positiuè, numero 2
- Defectus debent esse specificati, vt tollantur per clausulam; Supplentes num. 3
- Operatur in his de quibus Pape est informatus num. 4
- Sanat defectum solemnitatis etiam substantialis numero 5
- 2 Suprema potestas data non censetur & in quibus consistat cl. 14. num. 5
 - 1 Surreptio non potest obijci propter clausulam, quorundam tenores claus. 139. nu. 12. 14. & 16
 - 2 Surreptio committitur, etiam si non exprimatur qualitas facti claus. 71. numero 6
 - 4 Subreptio quando fit sublata ex clausulis executiuus claus. 20. n. 9
 - 1 Surreptus liti an vtatur clausula, Re- fectis expensis cl. 144. nu. 4

- 1 Suspendio à diuinis non inducitur per clausulam fore suspendendum claus. 359. num. 1
- 4 Suspendio clausula que ponitur inter decreta dicitur pars gratie clausula 1. numero 11

T

- I **T**Am & quam, hac clausula, quando fit augmentatiue cl. 372. num. 1
- Et quando restringat num. 2
- Et quando: aequaliter tribuat actum vnicuique num.
- Et quando denotet animum seu cœsum in inuestituris num. 4
- I Taxatiua dictio tantum non excludit casus similes cl. 258. num. 2
- I Tanto al bene quanto al male, clausula in societatibus quomodo sit sensus claus. 183. num. 1
- 3 Tempus infinitum denotatur per clausulam, quancumque claus. 67. num. 1
 - 1 Tenor litterarum quando totus inseri debeat cl. 139. num. 5
 - 1 Tenores per quam clausulam dicantur specificè expressi cl. 101. nu. 6
 - 1 Terminus non seruatus, hec clausula non excludit substantiales claus. 377. numero 1
 - 1 Terrarum inutile, quando comprehendatur in venditione, vel in locatione cl. 251. nu. 3
 - 2 Tertius quando opponit de iure alterius, etiam contra ipsius voluntatem cl. 39. num. 3
 - 2 Tertius censetur exceptum etiam cum clausula, non obstante clausula 69. num. 1
 - 4 Tertius in preiudicium nõ operatur geminatio cl. 3. nu. 3
 - 1 Testamentum per clausulam, omi iure- liori modo sustinetur vt nuncupati- uum cl. 88. num. 4
- Et operatur in vim inquisitionis, quando fecus

INDEX.

- secus num. 9
- 5 Testamentum iussu testatoris potest ex-
cendi ad consilium sapientis clausul.
2. num. 10
- 3 Testamentum si penitus irritatur cl. 11.
num. 40
- 3 Testamentum non potest valere iure do-
nationis inter vivos clausula 83. nu-
mero 2
- 3 Testamentum intelligendum ad litte-
ram, quomodo debeat interpretari
cl. 87. num
- 3 Testamenti vigore inveniatis remedium
an possit vti remedio clausula codi-
cillaris cl. 11. nu. 41
- 3 Testamenti commodo indignus efficitur
non observans voluntatem testatoris
clausula 20. num 6
- 3 Testator potest dare arbitrium, siue ar-
bitratorem in testamento claus. 2.
num. 11
- 3 Testator non censetur disposuisse de bo-
nis per eum possessis, alteri debitis cl.
4. num. 8
Non censetur disposuisse de bonis here-
dis num. 9
- 3 Testator potest remittere penam ob non
confectionem inventarij clausula 12.
num. 2
- 3 Testator de quibus bonis suis censetur di-
sposuisse claus. 40 num. 9
- 3 Testator censetur se conformem reddere
cum iure, in clausula, in stirpes cl. 43.
num 2
- 3 Testator quomodo probetur sanus mente
cl. 76. num. 2
- 3 Testatoris verba vulgari idiomate prola-
ta, & in Latinum à Notario conversa,
quomodo sint interpretanda cl.
90. num. 2
- 3 Testatoris verba interp. etantur secun-
dum communem usum loquendi cl.
70. num. 1
- 3 Testu loquens de dictis bonis intelligitur
de omnibus cl. 16
- 3 Tibi & filijs hec clausula facit secundum
ex pacto & providentia
43. numero 9
- 3 Titulum & possessionem insicet decretum
irritum cl. 255. num. 1
Refertur ad proximam & immediatam
dispositionem num. 2
Effectus clausula decreti irritantis quot
sint num. 3
- 2 Tollentes exceptiones hęc clausula non
remouet surreptionem ab indestitu-
ra cl. 75. num. 1
- 1 Toties, quoties, hec clausula verificetur in
bino actu cl. 184. n. 5
Operatur etiam si non fuisset repetita
num. 7
- 1 Traditio actualis rei non probatur per
verba vendidit, dedit, tradidit, nisi
sit in conspectu eo tempore quo hu-
iusmodi verba proferuntur cl. 188.
num. 2
- 1 Transactio, & pactum de non petendo,
rescinditur ob enormissimam lesio-
nem cl. 146. n. 33
- 1 Transactio facta in spiritualibus num-
quam potest valere sine consensu Pa-
pe cl. 366. nu. 3
- 4 Transactio indefinita non preiudicat ex-
tra rem petitam cl. n. 4
- 1 Transiens omnia iura, hec clausula in
contractu facit illam censualem cl.
186. n. 1
Non importat translationem domini
de necessitate nu. 1
Si est appositus super alienatione vtilis
domini, non censetur translatum di-
rectum num. 3
Ista clausula est dubia, & conuenit e-
tiam contractui emphiteutico n. 4
- 3 Transmissio censetur indulta, & Tre-
bellianica prohibita per clausulam,
omni meliori modo cl. 56. n. 17
- 1 Transactio, ex vi clausularum pregnan-
tium, sustinetur interdum in vim
conventionis, vel pacti, si non valet
vt transactio cl. 124. n. 2
- 3 Trebellianicę detractio est prohibita per
clausulam, Absque diminutione cl.
91. num. 1

INDEX

- 1 Tunc, & eo casu, hæc clausula limitat dispositionem ad casum expressum cl. 187. n. 1
- 3 Tunc & eo casu, clausula hæc est restrictiva, & taxativa claus. 88. n. 1
Plus operatur, quam dictio, tunc sola num. 2
Denotat extremitatem temporis. num. 3.
Non importat extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris. num. 4.
- 3 Tunc & eo casu magis precise disponit quam clausula, tunc eo casu cl. 88. num. 10
- 1 Turbatio tertij non debet nocere conductori impedito sine eius culpa vti bonis conductis, non obstant: susceptione periculi cl. 320. n. 4

V

- 1 Vacationes plures esse debent, vt clausula, quouis modo, vt locum habeat cl. 173. n. 10
- 1 Valet eo modo quo valere potest, hæc clausula operatur idem quod iuramentum cl. 174. n. 3
- 1 Valor semel expressus vigore clausula, iterum non potest augeri cl. 16. numero 6
- 1 Vassallus priuatur ob feloniam, etiam si promiserit: interesse eam clausula, Rato manente pacto cl. 141. n. 11
- 1 Vassallus priuatus secundo ipso iure, debet amoueri per declaratoriam. cl. 291. num. 4
- 1 Vel circa, in claus. hæc dispensationibus, quod tempus importet cl. 375. numero 5
- 3 Vellianum deuenisse ad notitiam mulieris presumendum est, & de eius effectu cl. 16. n. 3
- 2 Vendidit, dedit, tradidit, quid importet hæc clausula cl. 16. n. 4
- 1 Venditio quando habet verba vendidit, dedit, tradidit, cessit, &c. censetur da-

- re licentiam ingrediendi: propria auctoritate claus. 188. n. 1
- 2 Venditio quando presumitur simulat cl. 3. n. 12
- 2 Venditio est preparatoria ad luellum in allodialibus cl. 3. nu. 18
- 3 Venditio ex causa necessitatis, quot conditiones requirat cl. 72. n. 1
- 3 Venditionis cause necessaria, quot considerentur in muliere claus. 71. n. 3
- 2 Venditor si possidet, an presumatur venditio simulata cl. 3. n. 19
Verbum committimus, non importat delegatum, sed ordinariam iurisdictionem cl. 186. n. 4
Et verbum, Mandamus, non importat delegatum v. 5
- 1 Verbum, iuravit, quot modis verificetur cl. 293. n. 2
Clausula, Iurantes, &c. refertur ad omnia in instrumento contenta n. 2
Solet apponi ex sibi Notariorum n. 3
Clausula sponte iuravit, facit cessare presumptionem metus n. 4
- 1 Verbum, Infringere, quid importet cl. 316. n. 2
- 1 Verbum, Contrarie, quid importet cl. 316. num. 5
- 1 Verbum, Concedo, quando importat translationem iuris, & quando vsus cl. 6. num. 1
Verbum, Concedo, restringitur à sua causa n. 2
- 3 Verbum, disponat, intelligitur per ultimam voluntatem cl. 34. n. 1
- 3 Verbum, amplectitur & folium continetur, idem significat cl. 84. n. 2
- 1 Verba principis interpretantur de iure cl. 311. n. 1
- 1 Verba, temerarie ausu, quid importent cl. 316. n. 4
- 2 Verba nulla cuiuslibet dispositionis debent esse frustratoria cl. 2. n. 12
- 1 Verba solita apponi in rescriptis Senatus Mediolani, dum concedit facultatem minoribus alienandi bona immobilia (modo consentiant duo proximiores

xiiiiij

I N D E X.

- ximiores agnati sanguine iuncti, qui iuret se credere sic expedire minori; quomodo expendantur remissius cl. 208. n. 2.*
- 2 Verba dubia in feudis intelliguntur secundum subiectam materiam cl. 44. n. 1.
- 3 Verba vniuersalia magis comprehendunt quam generalia cl. 72. n. 2.
- 3 Verba importantia tractum futuri temporis, quando censeantur repetita cl. 85. n. 3.
- 3 Verba testatoris interpretantur secundum communem vsum loquendi cl. 90. num. 1.
- Verba in vulgari à testatore prolata, in Latinum conuersa à Notario, quomodo interpretentur n. 2.*
- 4 Verba ex aliqua causa quomodo referantur cl. 1. n. 3.
- Verba vniuersalia equipollent expressioni specifica cl. 4. n. 2.*
- Verba vniuersalia geminata habent rem diuisiuam n. 2.*
- 4 Verba clausula debent intelligi secundum communem vsum loquendi cl. 29. nu. 2.
- 4 Verborum geminatio vel actuum an debeant fieri ex intervallo cl. 3. n. 2.
- 3 Verbis enunciatis etiam potest induci fideicommissum cl. 7. n. 2.
- 1 Verba in stipulationibus contra quem interpretentur cl. 300. n. 3.
- 1 Verificato, hac clausula facit gratiam conditionalem cl. 190. n. 1.
- Et debet plene ac concludenter iustificari num. 2.*
- 1 Veritas tantum habet locum in foro conscientia cl. 371. n. 15.
- 1 Via seruitus debetur ad minus damnum cl. 204. n. 2.
- 1 Vitis prius &c. clausula non importat formam, sed effectum, concurrente scientia testamenti in specie vel praesumpta cl. 192. n. 1.
- 1 Vidua quando debeantur intervivia dotis cl. 331. n. 2.
- 2 Vitis, & consideratis verbis instrumenti,
- hac claus. de stylo Notariorum, quid importet cl. 376. n. 1.*
- 1 Vicia illegitimitatis per quas clausulas sublata censeantur claus. 315. n. 2.
- 3 Vltima voluntates interpretantur ad arbitrium boni viri cl. 2. n. 7.
- 4 Vniuersales clausulae non restringuntur cl. 4. n. 1.
- Et sunt maioris efficaciae quam generales num. 4.*
- Et sunt praecise, num. 5.*
- 1 Vocatus vocandis, hac clausula facit exceptionem de mero mixtum cl. 196. num. 1.
- 3 Volens testator bonam fidem agnoscere, quid operetur clausula ista. vide cl. 93. num. 1.
- 3 Voluntatis expressa declaratione an indigna clausula arbitrio suo cl. 2. numero 106.
- 3 Voluntatem testatoris non obseruans indignus efficitur commodo testamenti cl. 20. n. 6.
- 1 Vocem quam habeat Episcopus in collatione beneficii Capitularis cl. 207. num. 7.
- 2 Vsque dictio an stet inclusiue cl. 77. numero 5.
- Et in legatis, & substitutionibus an includat, vel excludat n. 7.*
- 1 Vusufructuaria non transmittit etiam ad suos heredes honorantia deductas in contractum locationis, neque etiam pro rata parte cl. 245. n. 45.
- 1 Vsus proprii locatoris necessitas plurimum potest cl. 334. n. 4.
- 1 Ut doli, ac raris machinationibus obuiam eatur, non operetur hac clausula nisi de scriptura relata consistat cl. 309. n. 4.
- 3 Vusufructus quando vere vxori censeatur legatus, & non alimenta cl. 18. nu. 3.
- 1 Ut asserit, hac clausula refertur ad impetrentem, qui tenetur iustificare cl. 197. n. 1.
- 1 Ut asserit, hac clausula quomodo differat à clausula, vt asseritur cl. 197. n. 3.

I N D E X.

1. <i>Vt commodius visore valeat.</i> Hac clausula dicitur impulsiva non finalis cl. 198. per tot. 1. <i>Vt praeimitur ista clausula est restrictiva respectu praecedentium cl. 202. per tot.</i> 2. <i>Vt supra, hac clausula facit vt omnia supra narrata censeantur repetita cl. 201. num. 1</i> Facit relationem omnium qualitatum num. 2. 1. <i>Vt infra, hac clausula stat demonstrative cl. 201. n. 3</i> 1. <i>Vt, dictio, equipollet clausulae, ad instar. cl. 206. n. 9</i> 1. <i>Vt in rem suam propriam, hac claus. importat dominij translationem cl. 290. n. 2</i> 1. <i>Vt si specialiter in ius Petri hac cl. quid importet cl. 377. n. 1</i> 2. <i>Vt in vita alienantis reuocari possit clausula hac quid operetur claus. 79. numero 3</i> 3. <i>Vt supra, clausula hac refert, limitat, &</i>	<i>restringit cl. 94. n. 1</i> 3. <i>Vt supra, clausula hac refertur ad modum non ad personam cl. 94. n. 5.</i> 2. <i>Vtile dominium praesertur directo, cl. 11. num. 3.</i> <i>Vtile dominium esse Chimeram quomodo intelligatur n. 4</i> 2. <i>Vtriusque sexus, hac clausula cui equiparetur cl. 80. n. 3</i> 3. <i>Vulgariter, pupillariter, &c. quomodo habeat solum effectum vulgaris claus. ista cl. 95. n. 5</i> 2. <i>Vxor quando possit admitti ad successionem feudi cl. 45. n. 5</i> 3. <i>Vxor relicta Donna, & Patrona, cum clausula. Omni meliori modo, censeatur facta proprietaria, & non usufructuaria cl. 56. n. 16</i> 1. <i>Vxori relicta usufructuaria generali cum dicta clausula denegetur usufructus, & dotis consequatio explosa differentia illa, an dictum sit in & de vel super bonis, vel simul dictum sit in & de ac super hereditate cl. 330. n. 3</i>

F I N I S.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS

IN QVO AGITVR DE CLAUSVLIS
APPONI CONSVEVIS IN OMNIBVS SCRIPTVRIS
Romanæ Curia.

P A R S P R I M A.

S Y M M A R I A.

I Clausula posita in Breui, recipit conditiones eiusdem Breuis.

CLAUSVLA I.
Absque vitio spoliij.

Operatur † indiuiduam expressionem coloratæ possessionis iuxta consil. Buttij 2. alias 49. & fuit dictum in causa Colonienf. Canoniciatus 20. Maij 1607. coram Pamphilio.

S Y M M A R I A.

- I Clausula accedente consensu, inducit conditionem, & numero 3.
- 2 Consensus tacitus quando non sufficit, sed expressus requiritur.
- 4 Clausula quando refertur ad collationem tituli, non autem ad reservationem.

CLAUSVLA 3.
Accedente consensu, &c.

POSITA in Breui, † accessoria, recipit eandem cõditiones, quas recipit Breue & intelligenda quatenus Breue est iustificatũ, & ideo ea non obstante datur restitutio spoliato, si vigore Breuis non iustificati eiiciatur à possessione, vt fuit resolutum in vna Corduben. portio- nis de anno 1575. coram Rubeo. & in causa Vincentin. beneficij Sancti Martini coram Pamphilio 21. Februarij 1600. in qua adest eadem decisio Rubei.

S Y M M A R I A.

I. Clausula quando operatur indiuiduam expressionem coloratæ possessionis.

CLAUSVLA 2.

Ac dicti defuncti, & aliorum quorumcun- que prouisiones, concessiones, iustificatio- nes, collationes, possessiones pro expressis habentes.

Inducit conditionem, † Put. decif. 18. lib. 3. & decif. 282. num. 2. lib. 3. & fuit dictum in causa Acheruntina fructum 19. Iunij 1579. coram Brauo, & in decif. 74. lib. 2. quotidianar. im. Put. decif. 269. nu. 2. lib. 3.

Et hoc casu non sufficit tacitus consensus, † sed requiritur expressus, Sar- nen. in reg. de impetran. benefic. per obit. quæst. 11. nu. 2. ad finem. vers. & ideo, Put. decif. 282. num. 3. lib. 3. Tira- quell. de leg. conuub. gloss. 7. num. 98. & sequen. & fuit dictum in dicta

Acheruntina fructum coram Br-
no.

Quod dic verum quando est ap-
posita in supplicatione, secus si in Bre-
ue, † quia tunc non inducit conditio-
nem, sed stat causative, quia litteræ si-
ne consensu non fuissent expeditæ,
prout nec Breue. Put. decif. 13. lib. 3. &
decif. 439. in fine, lib. 1. Verat. decif.
120. & decif. 213, num. 1. p. 1. & decif.
183. lib. 1. Peregr. decif. 74. lib. 1. & in si-
mili fuit resolutum in causa Elboren-
sis pensionis 27. Octob. 1595. coram
Corduba, vbi in clausula, Cuius ad id
expressus accedat consensus, & in cau-
sa Romana censuum 13. Martii 1596.
coram Blanch. vbi in clausula, Atten-
to consensu. Item hæc clausula in
collatione beneficij de iure patr. cum
reservacione pensionis, & facultate
transferendi refertur tantum ad col-
lationem tituli, non autem ad reservacionem
pensionis, neque translationem:
quia in reservacione pensionis
non requiritur consensus patroni, Giga-
s in tract. de pensionib. q. 23. num.
11. Cassad. decif. 3. de iure patron. &
ita fuit resolutum in causa Colubri-
cens. pensionis 11. Februarij 1598. cor-
am Seraphino.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Actum, denotat perfectionem
instrumenti, eiusque publicationem,
& num. 3.
- 2 Instrumentum, siue scriptura quando
possit redigi in publicam formam.
- 4 Testamentum cæci sine solemnitatibus,
quando operetur vim donationis causa
mortis.

CLAVSVLA 4.
Actum, &

Hæc clausula denotat † perfectio-
nem instrumenti, & illius publi-
cationem, Bald. in Authent. Quod
sine, num. 1. vers. & ideo tabelliones.
C. de testament. Castrens. in l. is qui.

num. 4. ff. eodem tit. & in l. hac con-
sultissima. in fin. C. eod. tit. Cagnol.
in l. si librarius, num. 71. ff. de regul.
iur. Alexand. in cons. 14. num. 19. vo-
lum. 6. Paris. consilio 207. num. 15. vo-
lum. 2. & fuit resolutum in causa Par-
mens. status, 15. Decembris 1589. & 7.
Februarij 1590. coram Seraph.

Et tale instrumentum † siue scri-
ptura potest redigi in publicam for-
mam, Castr. in d. l. is qui, num. 4. ff. de
test. Alex. in d. consilio 14. num. 19. vo-
lum. 6. & fuit resolutum in d. cau-
sa Parmens. status, 15. Decembr.
1589.

Quod dic verum, † quando hæc
clausula, Actum est, posita in fine in-
strumenti, vt expressè loquitur Ale-
xan. secus si in princ. vel in medio, quia
tunc potuit apponi à notario cogitan-
te se publicaturam, & ideo non de-
notat actus perfectionem, Paris. con-
silio 27. num. 17. volum. 2. Natr. in
addit. ad Alexand. consilio 14.
num. 19. versic. dictæ imbreuiaturæ,
vol. 6.

Non tamen importat † stipulatio-
nem, & ideo posita in testamento cæ-
ci, quod fuit factum absque solemnita-
te, l. hac consultissima. C. de test.
non operatur, vt saltem sublineatur
in vim donationis causa mortis, non
data præsentia donatarij, vt fuit reso-
lutum in causa Mediolanens. bono-
rum. 5. Iulij 1592. coram Seraph. vbi
fuit reprobatus Rimin. iun. in consilio
84. num. 26. volum. 1. qui tenet con-
trarium.

Hæc Clausula in fine testamenti
denotat perfectionem ipsius, vt scri-
psi in decisione Pisana Voto 8. n. 14.
Sed hoc intelligitur, quando testa-
mentum fuit lectum coram testatore,
qui non contra dixit, vt ex multis probat
Bursat. in consilio 15. num. 11. &
seq. vol. 1. qui attestatur ita fuisse iudi-
catum Romæ, & sequitur Hondeus
in con-

in consilio 33. num. 46. vol. 1. alias huiusmodi clausule nihil operantur, quia censentur appositæ de tybano notariorum, ut ibi post alios probant Burfat. & Hondedeus.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, Ad habendum equipollet clausula, & quibus dederis. & num. 4. & 17.
- 2 Secus si sit posita in exequutiuis.
- 3 Intentio concedentis ex qua clausula declaretur.
- 5 Emphyteusis cum clausula, Ad habendum, in quibus equipollet clausula, Et quibus dederis.
- 6 Clausula, Et quibus dederis, quando est personalis, & non transitoria ad hæredes.
- 7 Clausula, Ad habendum, quid valeat si non est appositæ clausula Ad disponentium.
- 8 Alienationis prohibitio facit cessare clausulam, Ad habendum.
- 9 Et quando secus est.
- 10 Clausula, Ad habendum, restringitur multis modis.
- 11 Fidei commissio quando censetur renunciatum per clausulam, Ad habendum. & num. 16.
- 12 Directum dominium quando censetur remissum per clausulam Ad habendum, & quid si est emphyteusis Ecclesiastica.
- 13 Clausula, Ad habendum, posita in parte exequutiua nihil operatur.
- 14 Quando refertur ad bona allodia tantum, non autem feudalia.
- 15 Quando non potest habere alium effectum, tamen operatur etiam in feudaliibus, & emphyteuticis.
- 18 Alienatio quando dicitur sequuta etiam si sit facta titulo vniuersali.
- 19 Successio ab intestato an veniat sub facultate alienandi.
- 20 Hæredis institutio an comprehendatur sub facultate alienandi.

- 21 Fidei commissio quando censetur renunciatum, non censetur renunciatum pretio.
- 22 Et quando fallit ex coniecturis.
- 23 Clausula, Ad habendum, etsi intelligenda secundum subiectam materiam.
- 24 Posita in emphyteusi, intelligitur accedente consensu domini.

CLAUSULA 5.

Ad habendum, & quidquid tibi placuerit faciendum.

Clausula, ad habendum, † & quidquid sibi, ac suis hæredibus placuerit faciendum, equipollet clausula, & quibus dederit, & ideo facit emphyteusim, etiam Ecclesiasticam, transitoriam ad hæredes extraneos. Dec. consilio 614. colum. 2. Socin. in consilio 266. num. 38. volum. 2. Paris. consilio 23. num. 40. volum. 1. Crauet. in consilio 256. num. 4. Cacher. in decis. 164. Et fuit resolutum in causa Romana domus Sancti Eustachij, 12. Februarij. 1581. coram Lancellotto, ut in decisione 322. lib. 2. & fuit dictum in causa molend. bonorum. 22. Iunii, & 13. Nouemb. 1592. & 25. Maij 1593. & 4. Martij 1596. coram Pamphilio.

Declaro hoc procedere, quando est posita in dispositiuis, secus si in † exequutiuis; quia tunc non ampliat, neque mutat naturam emphyteusis. Dec. in consilio 495. num. 7. & 8. in consilio 500. num. 8. vers. & ideo. Cacheran. in Fedemon. decis. 164. num. 2. Franch. decisione 6. num. 6.

Item adde, quod quando est posita † in parte exequutiua, & ex ea declaratur intentio concedentis, quando est dubia, idem est Bald. in l. eam quæ. num. 36. in fine, C. de fidei commiss. Ripa in l. qui Romæ, §. duo fratres, num. 84. ff. de verb. obligat. Franch. in d. decisione 6. p. 7. & fuit resolutum in

4 d. causa Romana domus. 12. Iun. 1592. & in causa Mediolanen. bonorum, 28. Martij 1594. coram Arigono.

4 Item declarata, † procedere quando cōcessio est facta cum debitis sollemnitatibus, alias secus esse, Soc. in consilio 266. num. 33. & seq. volum. 2. Curt. iun. in consilio 130. num. 6. Couar. lib. 2. var. resolut. cap. 17. num. 4. vers. quarta conclusio, & tenuit Rota in Romana domus Sancti Eustachij. 12. Febr. 1581. coram Lancellotto.

5 Item declarata † hoc procedere quando emphyteusis conceditur simpliciter, cum dicta clausula, secus si fuisset additum, natura emphyteusis non mutata, vel fuerit facta concessio in propriam, & antiquam emphyteusim pro se, & liberis masculis, praesertim addita dictione taxatiua, tantum Afflict. in cap. feudum, nu. 1. vers. & hoc intelligit verum, in titulo Si de feudo fuerit controuers. late Cacheran. in d. decis. 164. num. 5. & 6.

6 Item declarata † procedere, quando fit mentio de haeredibus in dicta clausula, secus si de solo acquirente, utpote si dicatur: Quidquid Titio placuerit, quia hoc casus est personalis, & non egreditur personam Titij, & eius virtus non transit ad haeredes, ut fuit resolutum in causa Camarin. domorum 18. Aprilis 1572. coram Orano, & in decisione 11. parte 1. in Nouissimis.

7 Item † declarata, ut haec non procedant, quando in clausula ad habendum non adest clausula ad disponendum, vel tacite dicatur per illa verba, quidquid placuerit, vel quibus dederit, & hanc opinionem sequuta est Rota in causa Imolens. bonorum 13. Nouemb. 1592. coram Pamphilio, & omnes Doctores, atque decisiones ita loquuntur, & facit decisio Cassad. 6. num. 8. & seq. sub titulo testament. & fuit etiam dictum in causa Romana emphyteusis, 26. Iunij 1602. coram

Coccino.

Item † declarata, ut procedat, quando dicta clausula, ad habendum, &c. simpliciter posita est, quod secus est, si alia etiam clausula posita fuerit, per quam sit prohibita alienatio, quia tunc clausula, ad habendum, non operatur, sed euacuatur per subsequentem alienationis prohibitionem. Bald. in consilio 465. numero 5. volum. 5. Dec. in consilio 171. nu. 3. vers. Quarto, & ultimo, Curt. iun. in cons. 130. nu. 6. & fuit dictum in d. causa Imolens. bonorum, 22. Iunij 1592. coram Pamphilio. Cachetan. in d. decis. 164. num. 6.

Sed hoc est verum † quando prohibitio est absoluta, & indefinita, secus quando est restricta ad limitandum facultatem alienandi, quia tunc in casibus non exceptuatis, virtus dictae clausulae remanet firma, & illaesa, ex vulgata regula, quod exceptio firmat regulam in casibus non exceptis. l. nam quod liquide, ff. de penu legata. l. quantum, §. denique, ff. de fundo instru. Barthol. in l. 1. ff. de regul. iur. & ita dixit Rota in dicta causa Imolens. bonorum coram Pamphilio.

Ampliatur ut procedat haec declaratio † non solum quando expressio se prohibetur alienatio, sed etiam si subsequatur aliqua clausula circa modum alienandi, quia tunc vis clausulae, ad habendum, restringitur ex illa subsequenti clausula, ex traditis per Salicet. in l. si. §. si quidem C. de pact. dotel. ubi attenditur potius clausula specialis, quam generalis, & hanc sententiam sequuta est Rota decisione 9. n. 5. & decisione 11. n. 1. in si. v. in secunda parte, & nu. seq. par. 1. in Nouissimis.

Per † hanc clausulam in diuisione appositam, data scientia fidei commissi, censetur illi renunciatum, Bartol. in l. qui Romae §. duo fratres, q. 8. quem Doctor. communiter sequuntur, vbi post alios late Crot. num. 133. & seq.

& seq. ff. de verb. obligat. Ruin. consilio 133. num. 2. vers. ad idem facit, & num. 3. volum. 2. Socin. iun. in consilio 116. num. 54. volum. 1. Berous in cons. 130. num. 23. & 32. volum. 1. Menoch. conf. 87. num. 15. & seq. volum. 1. & in lib. 3. præsum. 125. num. 46. Mohedanus decis. 136. alias est 24. de renunciation. cum aliis per Gabriel. in communibus conclus. titulo de fideicommiss. concl. 1. num. 30. & multa fuerunt ad hoc dicta in causa Bononiens. euictionis 23. Iunij 1597. coram Pegna.

12 Amplia ¶ vt etiam per hanc clausulam censeatur remissum ius emphyteuticum. Alexand. conf. 89. num. 10. volum. 2. licet contrarium in emphyteusi Ecclesiastica, quæ non sit transitoria ad hæredes extraneos, teneat Berou. in consilio 108. num. 18. & sequent. vol. 1.

13 Declaratur principalis conclusio, quando clausula, ad habendum, est posita in parte dispositiua, secus si in exequutiua, ¶ Ripa in d. §. duo fratres, num. 43. Dec. in cons. 435. num. 18. & in cons. 500. num. 8. vers. & ideo, vbi in terminis diuisionis. Socin. iun. in cons. 93. num. 24. volum. 3. Menoch. in cons. 82. num. 46. & cons. 87. num. 4. & seq. vol. 1. Cachéran. decis. 164. num. 2. qui omnes loquuntur in terminis diuisionis.

Quod dic verum, quando ad aliud potest referri, quis in hoc casu nunquam censeatur inducta renunciatio fideicommissi, quando est in parte exequutiua, Ripa in d. l. qui Romæ §. duo fratres, num. 83. & 84.

14 Vnde quando est facta diuisio ¶ omnium bonorum allodialium, & emphyteuticorum, vel fideicommissi subiectorum, hæc clausula in exequutiua posita, refertur ad bona allodialia tantum, non autem ad emphyteutica, vel fideicommissi subiecta, Berous in consilio 108. num. 107. & seq.

volum. 1. Secus vero quando ad aliud referri non potest, tunc enim ne ster ¶ 15 sine effectu, etiam quod sit posita in exequutiua, aliquid operatur. Ripa in d. §. duo fratres. num. 84. Socin. iun. in consilio 93. num. 25. & seq. vol. 3.

Declaratur secundo procedere quo ad bona comprehensa in diuisione, secus quo ad non comprehensa, vel quando apparet diuidentes noluisse renunciare fideicommissi, ¶ vt quia illud expresse referuarunt. Grat. in cons. 26. num. 19. & seq. & in cons. 126. num. 41. volum. 2. Alciat. in d. l. qui Romæ §. duo fratres, num. 30. vers. sed si in instrumento. Dec. in consilio 3. num. 145. & fuit resolutum in causa Bononiens. euictionis 23. Iun. 1597. coram Pamphilio.

Declaratur tertio, vt procedat, quando sub ista clausula ad habendum, &c. datur expressa facultas alienandi, vt puta, qui dictum sit, ad alienandū, &c. & ita loquitur Barr. secus si non esset data ista facultas alienandi Ruin. in cons. 137. num. 7. volum. 2. Crescent. decisione 6. num. 8. & seq. d. testament. Gabriel. de fideicommiss. conclus. 1. num. 31. & fuit resolutum in causa Romanæ emphyteutis 26. Iunij 1602. coram Coccino.

Ampliat ¶ vt hoc procedat, e-17 tiam si in dicta clausula, non adsit verbum ad alienandum, sed aliud æquipollens, vt pote, Quid quid placuerit, Crot. in d. §. duo fratres. Socin. iun. in consilio 116. num. 54. volum. 1. Natta in cons. 507. num. 37. Menoch. in cons. 1. num. 128. volum. 1. Sed contrarium tenuit Rota coram Crescentio in decis. 6. num. 18. & seq. de testamentis.

Declaratur quarto, vt procedat sequuta alienatione, quæ non potest irritari, licet possit agi ad pretium, ita loquitur Barr. in d. §. duo fratres, quæst. octaua, & ita ibi intelligunt Alexand.

num. 72. *Iaf. numer. 58.* iunctis traditis
num. 74. limitatione *i. Bald. in conf.*
89. in 4. dubio, vol. 1. Socin. iun. in
conf. 117. vers. & absque dubio, vol. 1.
Menoch. in lib. 3. præsump. 115. num. 4.
Gabriel. de fideicommissis, conclus. 1.
num. 33.

18 Adde, quod hoc casu dicitur fe-
quuta † alienatio non solum quando
facta dicitur titulo singulari, sed etiam
titulo vniuersali, vtpote per hæredis
institutionem, *Alexand. in conf. 189*
num. 20. in fine & num. seq. volum. 2.
Parif. conf. 46. nu. 27. & seq. vol. 2. &
conf. 71. nu. 22. & seq. vol. 3. Crauet. in
conf. 638. num. 15. Grat. conf. 60. nu. 9.
vol. 1.

19 Sed an veniat successio † ab intesta-
to sub ista facultate alienandi, dic, vt
per *Curt. iun. in conf. 4. num. 5. volum.*
1. Grat. in conf. 69. num. 9. vol. 1.

20 Contrarium vero, quod sub ista fa-
cultate alienandi non comprehen-
datur hæredis institutio, † & ita per
hæredis institutionem non dicatur fe-
quuta alienatio, tenet *Alciar. in d. §. duo*
fratres, num. 31. vers. sed & si, & in
conf. 557. num. 1. Dec. in conf. 3. nu. 141.
vbi quod ita tenent omnes in d. §. duo
fratres, in 8. quest. Bart. Riminald. iun.
in conf. 204. num. 11. vol. 1.

Addo etiam, quod licet sit renun-
ciatum fideicommissio, ita vt sequuta
alienatio renouari non possit, non ta-
21 men † censetur renunciatum pretio,
quod potest peti adueniente casu fi-
deicommissi. *l. si fundum per fidei-*
commissum, de leg. 1. Bart. in d. §. duo
fratres, vbi omnes communiter, Cres-
centius in decis. 6. num. 2. de donatio-
nibus.

22 Limitatur, nisi aliud ex coniecturis †
suaderetur, nam stante aliqua coniec-
tura, de facili censetur renunciatum
pretio. *Grat. in conf. 60. num. 11. & seq.*
vol. 1.

Declaratur etiam, vt procedat solum

respectu ipsorum descendantium, se-
cus vero respectu aliorum, ad quos e-
ueniente casu restitutionis, fideicom-
missum deuoluitur, dummodo diui-
dentium non sint hæredes, *Ruyus in*
conf. 138. num. 20. vol. 2. Alciar. in conf.
561. in fine, & in conf. 577. numer. 2. &
seq. Abb. in conf. 24. num. 1. & 2. Me-
noch. lib. 3. præsump. 115. n. 59. Hæc
clausula † est æquiuoca, & intelligen-
da est secundum subiectam materiã.
Signorol. in conf. 10. nu. 3. Rubeus A-
lex. conf. 110. nu. 5. Crauet. in conf. 20.
n. 15. Crescent. decis. 6. nu. 10. & seq. de
testam. Rota decis. 703. num. 2. par. 1. in
Nouissimis, & fuit dictum in causa
Romana tractus, 24. Ianuarij. 1584.
coram Blanchetto, vnde posita in em-
phyteusi, intelligitur secundum illius
naturam, scilicet accedente consensu
domini. Dec. in conf. 614. num. 2. & 6.
Rota coram Coccino in causa Roma-
na emphyteusis 26. Iunij. 1602.

Vide infra in par. 2. claus. 2. vbi etiam
de hac clausula scriptum est in feuda-
libus.

SVMARIA.

- 1 Clausula, ad supplicationem vtriusque
partis intelligitur distributive.
- 2 Et an requiratur consensus vtriusque.

CLAUSVLA 6.

Ad supplicationem.

HÆc clausula, ad supplicationem †
vtriusque partis, intelligitur di-
tributive, id est quod vnusquisque
supplicet pro his quæ ad ipsam spe-
ctant, & illa solum sunt ab eo iustifi-
canda, *Mohedan. decis. 113. incipiente*
Ambrosius, alias est dec. 16. de refer-
uar. † & an requiratur nouum consen-
sus, vide Pat. decis. 353. lib. 1. & in cau-
sa Mediolanæ. Quarum 26. Nouemb.
1594. coram Aqano.

CLAUSVLA 7.

Aliter voluit teneri ad restitutionem.

HÆc clausula posita in contractu,
non inducit resolutionem ipsius,
sed

sed importat poenam conventionalem, ut fuit resolutum in causa Romana pecuniaria, 13. Martij 1600. coram Sacrato.

SUMMARI.

- 1 Potestas libera, & absoluta ex qua clausula denotetur.
- 2 Clausula, alte, & basse non restringitur ad arbitrium boni viri.

CLAUSULA 8.

Clausula, Alte, & basse.

Clausula, Alte, & basse quantum sibi placuerit, &c. denotat libertatem, † & absolutam potestatem, nec restringitur ad arbitrium † boni viri. Hostiensin cap. si. col. 2. † octavo opposo. Cardin. col. 2. †. quid ergo, Ancharan. col. 2. †. tertio opposo, Bald. in princ. Imol. col. 3. †. sed responderi potest, Abb. num. 3. †. Ex gloss. Felin. num. 1. in fin. de maior. & obed. Bal. in l. & in maioribus, num. 2. C. de appellationib. & in cap. 1. §. interpretes, num. 5. de lege Corradi. Roman. in cons. 65. num. 4. †. Septimo quando ex verbis, & in rubric. de arbitris. num. 26. & habetur in decis. 511. lib. 1. & decis. 332. li. 2. & fuit dictum in causa Afulana nullitatis laudi. 5. Junij 1599. coram Litta, & in eadem, 12. Martij 1600. coram Seraph.

Declarantur † hæc ut procedant, nisi cum dolo fecerint, nam licet vigore huiusmodi clausulae, arbitri possint partes lædere, non tamen cum dolo, Io. Andr. in c. humilis, de maior. & obedientis, Bald. in c. 1. §. inter pares, col. 2. vers. sed hic quero. De lege Corradi, Natta in Clem. sape, †. Visis, num. 106. de verb. signif. nam si est dolo, non facit quod sibi videtur, sed eius contrarium, cum appareat de mente sua super eo quod faciendum est de iure, si contrarium facit, in dolo esse dicitur, l. creditor, §. Lucius. ff. mādari. hæc facultas tacite videtur data, si ea obseruentur, quæ de iure obseruan-

da sunt. l. quero, §. inter locatorem, ff. locati, ergo ut de iure pronunciet, si igitur inique, in dolo versari dicitur. Dyn. in regula, Scienti, num. 9. de regulis iuris, lib. 6. ad dolum committendum facultas data non censetur. Scripsi de hoc inter decisiones Pisanas voto 7. col. 2.

SUMMARI.

- 1 Exequutor mernus aliquando fit mixtus.
- 2 Clausula, Amotis detentoribus, quid denotet.

CLAUSULA 9.

Amoto illicito detentore.

Hæc clausula † facit executorem de mero mixtum, Feli. in cap. de cætero, nu. 9. de re iudicata, & fuit dictum in causa Zamoren. contrariæ 4. Junij 1591. coram Gypso. Ampliatur, etiam si non sit dictum (illicito) sed dictum sit, quolibet detentore, ut fuit dictum in causa Abulen. & Zamoren. beneficiorum 17. Junij 1574. coram Pegna.

Clausula, Amotis † quibuscunque detentoribus, præterquam à nobis provisiones habentes, posita in breve, præservat omnes provisiones Apostolicas, etiam factas ab antecessoribus, & excludit tantum provisiones inferorum in causa Aquilana Canonicatus, 6. Octob. 1586. coram Blanchetto.

Contrarium, quod non præferantur, nisi habentes provisiones ab ipsomet Papa immediate, fuit tantum in causa Salamantina beneficij de Buenas 31. Ianuarij 1596. coram Corduba, & in Vicentina beneficij 21. Junij 1589. coram Litta, quando adest clausula, non tamen à nobis ipsis, quæ est personalissima, Bal. in consilio 304. vol. 5. Natta in consil. 153. num. 159.

SUMMARI.

- 1 Possessionis colorate qua clausula equiparetur.
- 2 Clausula amoto quolibet illicito detentore.

core, aliquando præsuar gratiam à subreptione.

- 3 *Et intelligitur de detentore facti.*
4 *Possessor semper citandus est.*

CLAVSVLA IO.

Amoto quolibet illicito detentore.

1 **H**æc clausula habet vim expressionis coloratæ possessionis, de qua est faciendi mentio cap. cum nostris, de concess. præben. & ideo præseruat gratiam à subreptione. cap. proposuit, in fine, eod. tit. & ibi Ioan. Andr. in glo. pen. Abb. nu. 21. Geminian. in consil. 86. num. 6. Rota decif. 38. & decif. 69. §. & prout dicitur, de rescript. in antiq. & fuit dictum in causa Colonien. Canonici 20. Maij 1602. coram Pamphilio. Sylua, in tract. de benefic. par. tertia. q. vndecima, num. 104.

2 Quod est verum, † quando hæc clausula est posita in litteris principalibus gratiæ, secus si tantum in litteris executiuis, Clem. 1. in fine, de præbend. Abb. in dicto cap. cum nostris, de concess. præbend. post Lap. & Calderi. in consil. 21. de concess. præbend. Geminian. in consil. 86. num. 6.

Contrarium tenet Felin. in dicto cap. in nostra, n. 32. & 36. corrolario, §. sed nouissime, de rescriptis. Sylua in dicto tract. de benefic. parte tertia, quæst. 11. num. 104. post Ioan. de Deo, in quæst. 24. lib. primo, & Zabarell. in consilio octavo, in secundo dub. & vide in dicta causa Colonien. Canonici 20. Maij 1602. coram Pamphil.

3 Et si dictum est, Amoto † detentore, absque vitio spoliij, intelligitur de detentore facti, non autem iuris, Pat. decif. 17. parte prima.

4 Principes potest † concedere amotionem illiciti possessoris, & dare facultatem ingrediendi possessionem, quia etiam Præses Prouinciæ hoc facere potest, Bald. in consil. 345. num. 2. §. Item potest concedere, vol. 1. & li-

cet intelligatur, quando notorium est, quod illicitè possideat, vt ibidem Bald. num. 2. §. nihil enim prohibet, tamen hoc etiam intelligitur, si detentor illicitus citatus fuerit, nam possessio, iuris ordine seruato, capi debet, ad not. in l. 1. ff. quod, vi, aut clam, & in l. extat. ff. de eo quod mer. caus. & in c. ex transmissa, de restitution. spoliat. Princeps possessionem non vacantem mutare non potest, sine magna causa, l. 2. & ibi gloss. ff. ex quib. caus. seru. Neque citationem tollere, vt notatur in cap. 1. de causa possess. & propriet. & dicit Felin. in cap. quæ in Ecclesiarum, de constitutionib. quod si priuæ aliquem sua possessione, tenetur dare excambium, & si Imperator concedat feudum, atque det facultatem capiendi possessionem etiam propria auctoritate, amoto legitimo possessore, etiam si de plenitudine potestatis fecisset, & rescriptum non valet, Bald. in d. consil. 345. in princ. Et facultas capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur, nisi esset plena, quia tolli non potest, Alex. in consil. 82. col. 2. vol. 2. Dec. in consil. 95. col. 1. quando autem est plena, etiam si illicita, possessor semper citandus est, cui nullum præiudicium, etiam si per motum proprium Papa fieri potuit. Quare si illius vigore possessionem alterius etiam illiciti, ordine iuris non seruato, occupauerit, spoliatus dicitur, & restitutioni locus est, vt fuit decisum, Mohed. in decif. 7. de causa possess. & propriet.

De hac clausula etiam scribit Guido Papa in singulari 817. §. illa clausula, ibi vide, quia bona dicit.

SVMARIA.

- 1 *Clausula, amotis quibuscunque non capit prouisos ab ordinario.*
- 2 *Indultum in beneficijs spectantibus ad ordinarium nihil operatur.*

CLAVSVLA II.

Amotis quibuscunque, &c.

Hæc Clausula, Amotis † quibuscumque, non tamen Apostolica autoritate prouisis non capit prouisos ab Ordinatione, vigore indulti, vt fuit dictum in causa Toletana beneficiorum, quinta Aprilis, 1593; coram Orano, & ratio est, vt ibi dicitur, quia cum indultum in beneficijs spectantibus ad Ordinationem, † nihil operetur: in alijs vero remouet tantum obstaculum reservationum Cassador. decisione octaua, num. 6. de prebend. non dicantur prouisi auctoritate Apostolica, sed ordinata. cap. cum in aliquibus, in secunda parte, & ibi Ioan. Monachus, & num. 3. & 4. vers. Item si aliquis habet. Gemin. nu. 2. & 6. Franch. in tertio nor. de rescript. lib. 6. Felyn. in cap. cum ex officijs, num. 32. de prescriptio. las. in l. 1. §. si quis simpliciter, nu. 5. de verb. obligat.

SUMMARIA.

- 1 Clausula appellacione remota, quos effectus pariat.
- 2 Appellationis causa quando est inferenda, & iustificanda.
- 3 Clausula appellacione remota, intelligitur solum quo ad nominatos in rescripto.
- 4 Nominatus in rescripto, qui representat aliam personam, dicitur tertius.
- 5 Statutum remouens appellacionem, intelligitur inter contrahentes.
- 6 Appellatio quando tollitur, semper intelligitur respectu litigantium.
- 7 Clausula Appellatione remota, non intelligitur, quando sententia est notorie iniusta.
- 8 Etiam si sit dictum, *Omni, & quacunque appellacione remota.*
- 6 Appellatio nunquam censetur prohibita vbi constat de notoria iniustitia.
- 10 Appellatio ad excessum taxationis nunquam censetur ablata.
- 11 Clausula, appellacione remota, intel-

ligitur de contradictoribus de facto.

12 Clausula appellacione remota, posita in persona delegati, nunquam transit in subdelegatum.

13 Item est odiosa, & respicit prauitiam tertij.

CLAUSULA 12.
Appellatione remota.

DE effectibus † huius Clausule, vide Doctores in cap. primo, de rescript. Franch. in cap. Pastoralis de appella. Lapum allegacione 121. nu. 4. & ibi Mandos. in ver. appellacione remota. Marfil. in singular. 295. Addentes ad Abb. in cap. primo, num. 1. verbo, inferior, de rescript.

Hæc Clausula operatur, vt in appellacione † sit inferenda causa, per quam iustificetur appellatio, quæ debet per appellantem probari. Franchus in cap. Pastoralis, num. 9. & 10. effectus. & in rubric. n. 12. in 16. effectus, de appellat. Fely. in cap. quo ad consultationem, num. 20. de re iud. & fuit resolutum in causa Roman. casualium 14. Decembr. 1562. coram Orano, & faciant tradita per Guidonem Papam decisione 27. & decision. 436. quæst. prima; in fine, Stephã. Aufer. in additionib. ad Capell. Tolosan. in decis. 341. num. 3.

Et intelligitur solum quo ad nominatum † in rescripto, non autem quo ad tertium, quia ea non obstante potest appellare, cap. super eo, vbi Doctor. Cardinal. in 7. notab. Abb. nu. 7. Dec. nu. 4. de officio delegat. Alexan. in cons. 84. num. 7. volum. 3. Dec. in cons. 198. num. 4. in fin. Menoch. de adipsen. remed. quarto, num. 896. & sentit Rosa in d. causa Romana pecuniaria, 19. Ianuarij 1598. coram Melilino.

Amplia, vt procedat, etiam si Princeps in Rescripto, cum Clausula, de plenitudine potestatis, remoueret appellacionem. Alexan. in consil. 34. nu.

4. vol. 3. Menoch. de adipiscend. remed. 4. n. 847.

Item amplia, etiam si nominatus re-
4 præsentet † aliam personam, quia tunc respectu illius, dicitur tertius, & Clausula non operatur. Rota in causa Regien. Sancti Thomæ, 10. Decemb. 1576. corâ Robusterio, decisione 100. num. 1. in fine. par. 1. in Nouissimis.

5 Unde statutum † remouens appellationem, vel alias exceptiones ratione quarentigiz, intelligitur solum inter ipsos contrahentes, Cardinal. in capit. super eo. in 7. not. v. ex his infert. Abb. nu. 4. Felin. num. 1. Dec. num. 5. de off. deleg. Felin. in cap. qualiter, in primo, num. 13. v. limita tamen, de accusatiomb. Iason, in l. si vnus. §. ante, nu. 3. ff. de pact. Alexand. in cons. 83. & nu. 13. & consilio 84. num. 8. volum. 4. Dec. in consilio 198. num. 4. in fine. Marfil. Singular. 295. num. 4. Paris. in consilio 107. nu. 125. volum. 3. Menoch. de adipiscend. remed. 4. num. 848. & fuit dictum in dicta causa Romana pecuniaria coram Millino.

Et est generale, quâdo tollitur appellatione, † intelligitur respectu litigantium, non autem respectu tertij, qui non litigauit, Doct. in capit. super eo, de off. delegati, & in c. cum super, de re iudicata, gloss. in l. creditor, in principio, verbo, pone, ff. mandat. Bartol. in l. §. interdum, num. 4. ff. à quibus appell. non lic. Felin. in consilio 49. num. 9. Cosser. in suis Singularibus, verbo, Appellatio, in princ. in c. 4. Fallentia. & in verbo Clausula, in 1. verbo, Adde Menoch. de adipisc. remed. 4. nu. 846.

7 Hæc autem Clausula † non operatur, quando sententia est notorie iniusta, & constaret de manifesto grauius, gloss. in cap. ex conuersione, verbo post appellationem, de restitut. spoliat. Abb. in cap. inter cetera num. 3. de re iudicata, & in capitulo Pasto-

ralis, numero 14. de appellation. Ripa, in capit. primo, num. 1. verbo, inferior, in fine, de rescript. Alexand. in consilio 113. num. 9. volum. 5. & in consilio 91. num. 2. vbi Natta in Additionibus volum. 6. Dec. in consilio 49. num. 3. & cons. 524. num. 9. Lancell. de Attentatis appellatione pendente, limitatione 8. num. 8. & seq. Verall. decisione 33. parte 1. & decis. 87. par. 2. Casar. de Grass. decis. 2. n. 8. de solutionibus. Et fuit resolutum in causa Romana de Matthæis, 21. Maii 1562. coram Orano, quam refert Lancellot. in d. tract. de Attentatis in d. limitatione octaua. num. 24. in fine & est extensa per Verall. in dicta decisione 87. Et fuit etiam resolutum in causa Cefenaten. bonorum 9. Martii 1595. coram Peregrino, & in causa Colonienf. mercium 10. Ianuarii, 1600. coram Seraphino, & in causa Hispanen. & Cordubens. præstimoniorum, 19. Decembr. 1601. coram Lancellotto.

Amplia, vt procedat † etiam si dictum esset. Omni, & quacunque appellatione remota, vt fuit dictum in dicta causa Romana de Matthæis, 21. Maii 1562. coram Orano, quam refert Lancellot. in d. tract. de Attentatis in d. limitatione octaua, numero 24. in fine, & est extensa per Verall. in dicta decisione 87. Et fuit etiam resolutum in causa Cefenaten. bonorum 9. Martii 1598. coram Peregrino, & in causa Colonienf. mercium, 10. Ianuarii 1600. coram Seraphino, & in causa Hispanen. & Cordubens. præstimoniorum, 19. Decembr. 1601. corâ Lancellotto.

Amplia, vt procedat, † etiam si dictum esset. Omni, & quacunque appellatione remota, vt fuit dictum in dicta causa Romana de Matthæis 21. Maii 1562. coram Orano, in qua aderat Clausula, Quacunque, &c. Qua nõ

obstante, Domini resolverunt, non operari in illo casu, in quo aderat notoria iniustitia.

9 Et est speciale, † quod ubicunque prohibetur appellatio, non censetur prohibita, ubi constat de notoria iniustitia, & manifesta iniquitate. Gloss. in capit. ex conquestione, ver. post appellationem, ubi Bald. numero 5. in fine, de restitutione spoliatorum. Alexand. in consilio 77. num. 22. Menoch. de adipiscend. remed. 4. numero 850. & seq.

10 Neque tollit appellationem ab excessiva † taxatione, quia solum refertur ad appellationem à diffinitiva in negotio principali, non autem ad illam, quæ interponitur ab incidentibus, & accessoris. Salic. in l. finali, numero 8. ver. quarto tertio. C. de sentent. Felin. in cap. causam quæ, num. 27. de rescript. & ita tenuit Rota in causa Region. Sanct. Thomæ, 10. Decembris 1576. coram Robusterio, ut in decisione 100. num. 11. parte prima, in Nouiss.

11 Hæc clausula, Appellatione remota, siue postposita, &c. in gratia directa executori literarum Apostolicarum, intelligitur de contradictoribus † de facto, Franck. in cap. primo, in fine principij, v. vel poterit, de concess. prebend. libro 6. Put. decis. 271. num. 6. volum. 3. Achill. decis. 4. numero 11. de sentent. excommunic. Lancelotti. de attentatis appellatione pendente, limitatione octava, num. 41. & fuit resolutum in causa Mediolanen. Parrochialis, 16. Martij 1588. coram Plato, & in Panormitana Archidiaconatus. 15. Iunii 1590. coram Pegna.

Item intelligitur, tam respectu petitoris, quam possessoris, ut fuit resolutum in causa Hispal. & Cordub. Præstimoniorum, 19. Nouembr. 1601. coram Lancelotto, & facit Bald. in l. incerti, in fine, C. de interd. Rota

decis. 10. num. 34. & num. 20. parte prima, in Nouissimis.

Hæc clausula posita in persona delegati, † non transit ad subdelegatum. Moderni in cap. super quæstionum, §. si vero, de offic. deleg. & faciunt, quæ dicunt Doct. de legato, in cap. 1. in 1. notab. de rescript.

Item hæc clausula est odiosa, & respicit præiudicium tertij, Dec. in cap. si pro debilitate, num. 29. de offic. delegati, ad intelligentiam, c. super quæstionum, §. si vero eodem tit.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula Arbitrio Rota, intelligitur prout de iure, quo ad merita.
- 2 Secus quo ad solemnitates iudicij.
- 3 Relaxor aliquando rigore iuris ciuius.
- 4 Arbitrium Rota. ut intret ad relaxandum iuris rigorem quid requiratur.
- 5 Clausula Arbitrio Rota, posita in commissionibus sanatorij examinatij testium quid operetur.
- 6 Et quid in sanatoria nullitatis compulsionis.
- 7 Et quid stante quasi possessione exigendi.
- 8 Et quid in clausula, Perito breui, arbitrio Rota.
- 9 Rota arbitrium non intrat quando sententia est iniusta.
- 10 Et quid si dicatur reuelis attentatis arbitrio Rota.
- 11 Huic clausula non est locus ad reuocandum executionem factam.
- 12 Rota arbitrio non est locus facto sequestro.
- 13 Solutio pensionis non retardatur per clausulam, Arbitrio Rota.
- 14 Possessione sequestrata, clausula Arbitrio Rota, quomodo intelligatur.
- 15 Possessio turbida de stylo Rota ponitur sub sequestro.
- 16 Clausula, arbitrio Rota, non inuacuum, qui habuit recursum ad saculares.

- 17 *Inhibicio quomodo moderanda arbitrio Rota.*
 18 *Exequutio per quam clausulam impeditur, saltem super sedatur.*
 19 *Exequutio trium conformium non impeditur commissa restitutione arbitrio Rota.*

CLAUSVLA 13.
Arbitrio Rota.

1 **I**ntelligitur, prout de iure, † Bart. in Extrauaganti, ad reprimendum, verbo, videbitur, num. 8. Paris. conf. 56. num. 5. vol. 1. & conf. 8. num. 21. vol. 4. Sacin. in. conf. 41. num. 16. volum. 2. Afflic. decif. 321. Peregrin. decif. 239. par. 2. in Nouissimis Rotæ Romanæ, Palæott. in decif. 641. num. 1. part. 3. in Nouissimis. Cæsar. de Grassi. in decif. 7. num. 6. & seq. & decif. 8. num. 2. de indic. & fuit resolutum etiam in causa Tolerana pecuniaria, 13. Aprilis 1587. coram Pamphilio, & in causa Rauennaten. transactionis 19. Ianuarij, 1594. coram Gippo, & in causa Teletana Parrochialis, 13. Ianuarij, 1595. coram Corduba, & in causa Laudens. pensionis, 29. Martij, 1599. coram Pegna, & in causa Cornetana pecuniaria, 4. Iulij, 1601. coram Pamphilio, & vide infra in Clausula, Sine retardatione solutionis pensionis arbitrio Rotæ.

2 Adde quod intelligitur, prout de iure, † quo ad merita causæ, secus quo ad solemnitates Iudicij, vt fuit dictum in causa Catanens. illegitimitatis, 10. Ianuarij, 1583. coram Aldobrandino, & in causa Placentina melioramentorum, 1. Iulij, 1587. coram Pamphilio.

3 Aliquando hæc clausula † relaxat rigorem Iuris Civilis, Bart. in l. vnica, §. quarto ad istam lecturam, & nu. 5. C. de legib. Crescent. decif. 4. num. 3. de testib. Doct. in l. certum, columna finali, C. vnde lib. & fuit resolutum in dicta causa Catanens. illegitimitatis, 24. Nouemb. 1586. coram Blanchetto,

vbi de testibus examinatis à compulfore siue citatione ad videndum illos iurare, & fuit dictum in causa Romana pensionis, 13. Iunii 1597. coram Pamphilio, & in causa Illerden. iuris decimaradi, 5. Maij 1600. coram Millino, vbi erat posita in commissione restitutionis in integrum ad tres conformes, & in causa Leodien. Parrochialis, 16. Nouemb. 1594. coram Litra, & in causa Auriens. Parrochialis, 27. Aprilis 1598. coram Lancelloto, & in causa Hispalens. decimarum, 17. Nouembr. 1586. coram Orano, & in causa Tridentin. Parrochialis, 4. Iunii, & 3. Decemb. 1601. coram Sacrato.

4 Adde, quod ad hoc vt intret † arbitrium ad relaxandum iuris rigorem, sufficiunt puræ, & informes iuris probationes, vt fuit dictum in causa Calaguritana Canonatus, quinta Nouemb. 1601. coram Sacrato, & in alijs causis allegatis infra in clausula, Partio breui.

5 Item adde, quod hæc clausula † posita in commissione sanatoria examinationis testium, si testes sunt examinati cum interrogatorijs partis, semper intret, & fides testibus adhibetur. Crescent. decif. 4. num. 3. de testibus, Pur. decifio. 301. lib. 3. Antonius Augustinus num. 19. & fuit resolutum in causa Conchen. limitum, 17. Maij 1595. coram Blanchetto, Cæsar. de Grassi. decif. 11. n. 18. de probat. Et fuit dictum in causa Tolerana primitiarum, 25. Februarij 1590. coram Comitalo, & in causa Veneta illegitimitatis, 6. Februarij 1601. coram Pegna, vbi quod est verum, nisi eddit talis defectus iurisdictionis, & in causa Bononien. de carnalibus 21. Ianuarij, 1602. coram Pamphilio, & in causa Bononien. constitutionis fabricæ, 11. Martij, 1602. coram Pamphilio.

6 Sed an hoc sit verum † in commissione sanatoria nullitatis compulsionis,

tionis, fuit resolutum in causa Toletana Cappellæ, 6. Nouembris, 1593. coram Millino, vbi fuit denegata fides processui, non obstante commissione, ex eo quia processui plures defensus parietur, qui omnes Papæ non fuerunt narrati. Et quid iuris sit, stante possessione exigendi, † si dicatur quod arbitrio Rotæ procedatur in causa principali, fuit resolutum quod per hanc clausulam relaxetur rigor iuris, in causa Rauennatenf. transactionis, 19. Ianuarii, 1594. coram Gipsio.

8 Quid in Clausula, Parito breui, † arbitrio Rotæ, vide in causa Astoricenf. Prioratus, 9. Nouembr. 1596. coram Litta, & in causa Barchinonen. Beneficii, 23. Ianuarii, 1600. coram Pamphilio, & in causa Aurien. Parrochialis, 27. Aprilis, 1598. coram Lancellotto, & in Tridentina Parrochialis, 4. Iunii, & 3. Decembris, 1605. coram Sacrato, & in Leodiens. Parrochialis, 16. Nouëb. 1594. coram Litta, & in causa Elnen. beneficii, 12. Maii, 1602. coram Ludouisio, & in causa Toletana Cappellaniæ, 30. Octobr. 1602. coram Litta.

Et de hac Clausula, Parito breui, arbitrio Rotæ, vbi agitur de breui super declaratione Concilii, vide in causa Gerunden. Canonatus, seu officii Pœnitentiarij 31. Februarii, 1598. coram Oano.

Aliquando propter dictam clausulam spoliatio fuit denegata restitutio, in causa Placentina melioramento- rum, 1. Iunii, 1587. coram Rebastenio. & in causa Toletana Parrochialis de Mazarambror 23. Ianuarii, 1595. coram Corduba, vbi fuit denegata spoliatori reseruatio expensarum, & fructuum in sine litis, ex quo constabat de eius dolo, non tamen fuisset denegata reseruatio in sine litis, si dolo caruisset, iuxta decisionem Mohedani, 2. de solutionibus, vt fuit conclusum in Saletaniana Rectoriæ, 4. Aprilis, 1588. co-

ram Blanchetto, vbi fuit dictum, quod arbitrium † non intrabat, ex quo sententia, cuius nullitatis sanatio erat remissa arbitrio Rotæ, erat iniusta, & in causa Faentina legitimæ, 1. Decemb. 1589. coram Gipsio, in qua fuit saluata exequutio nullitatis facta, quia constabat de eius iniustitia, & in causa Toletana primitiarum, 23. Febr. 1590. coram Cômitulo, vbi fuit adhibita fides processui, quia ab utroque Notario non fuerat subscriptus, & in causa Asculana pensionis, 26. Iunii, 1593. coram Orano, in qua fuit retardata solutio pensionis, stante dicta Clausula, arbitrio Rotæ, donec litteræ translationis iustificarentur. Et in causa Absten. bonorum, 15. Decembris, 1593. coram Blanchetto, vbi stante clausula, quod procedatur, reiectis attentatis, † arbitrio Rotæ, fuerunt reiecta, stante bono iure attentantis. Et in causa Salamantina nullitatis censurarum, 16. & 28. Nouembr 1594. coram Seraphino, vbi de clausula, sine præiudicio legitimæ executionis, arbitrio Rotæ, qua stante, fuit simpliciter inhibicum. Et in causa alimentorum, & expensarum lite pendente, si Rotæ arbitrio commissum fuerit, in causa Romana legati, 1. Aprilis, 1601. coram Seraphino.

Huic clausulæ non est † locus ad reuocandam executionem iam factam, vt fuit dictum in causa Aquilana beneficii, 28. Maii 1599. coram Pagna. & in causa Aurien. Parrochialis de Pao, 17. Aprilis, 1600. coram Lancellotto. & in Tuden. Parrochialis, 3. Decembris 1601. coram Sacrato, & in causa Ouiten. Archidiaconatus 15. Decemb. 1603. coram Pamphilio.

Item stante hac clausula, † appositio sequestro arbitrio Rotæ, non est locus arbitrio, si possessio sit legitime capta, seruatis seruandis, vt fuit resolutum in causa Ariminen. bonorum, 28.

- 14 Nouembr. 1602. coram Pamphilio. Item siate hac clausula, arbitrio Rotæ, 13 iuncta alia † clausula, sine retardatione solutionis pensionis, ad fauorem translatij, non suspenditur solutio, si adsint litteræ, vt in causa Taurinen. pensionis, 18. Martij, 1602. corā Lancell.
- 14 Item clausula, Arbitrio Rotæ, † sequestrata possessione, intelligitur, prout de iure, & ideo si possessio vtriusque sit turbida, vel hinc inde prætendatur spoliū, datur sequestrum, vt fuit resolutum in Romana domus, 17. Iunij, 1602. coram Ortembergo. Et ratio est: quia de iure, & de stylo Rotæ, † quando possessio est turbida, ponitur sub sequestro. Puteus decif. 372. lib. 2. Cassador. decif. 3. de restitut. spoliat. & fuit dictum in causa Perusina bonorum, 24. Febr. 1588. coram Mantina.
- 15 Hac clausula, † arbitrio Rotæ non inuat eum, qui habuit recursum ad iudicem secularem, vt fuit resolutum in causa Tuden. Parrochialis, 3. Decemb. 1601. coram Sacrato, & quid si ponatur in commissione, quod præfixo termino ad procedēdū acta, moderetur inhibitiō † arbitrio Rotæ, in causa Hildesheimen. iurisdictionis, 5. Iunij 1602. coram Lancellotto.
- 17 Item hac clausula † posita in paritione breuis, impedit executionem, vbi reseruatō prætenditur ex alternatiua, & beneficium est simultaneæ collationis Episcopi cum Capitulo, vt fuit dictum in causa Cordub. dimidię portionis, 10. Febr. 1602. coram Sacrato. Item si adiecta fuerit alteri clausula: Sine præiudicio legitimæ executionis litterarum Apostolicarum, est locus arbitrio, ad suspendendum, vbi litteræ non sunt iustificatæ. Casar. de Grass. decif. 12. num. 4. de probat. Et fuit dictum in causa Sancti Angeli, beneficiorum, 3. Iunij, 1602. coram Ludouiso, & in causa Tolerana Cappel-
- lanie, 30. Octob. 1602. coram Litte, scilicet est, si litteræ sunt verificatæ, quia tunc cum habeant executionem paratam, hæc clausula, arbitrio Rotæ, non retardat executionem, vt fuit resolutū in causa Tiraton. Canonicatus. 24. Maij 1602. coram Pamphilio, & in causa Elnen. beneficij, 30. Octobr. 1602. coram Ludouiso, & in alia Elnen. beneficij, 13. Nouemb. 1602. corā Pegna.
- Hæc clausula, † Pajro iudicato arbitrio Rotæ, posita in causa restitutionis in integram, aduersus tres conformes, intelligitur, prout de iure, & non impedit executionem, nisi clara sit iniustitia, ad text. in Clementina, vt calumniis, de re iudicata, & fuit resolutum in causa Gerundenf. beneficij, 19. Aprilis, 1602. coram Litte.

CLAUSVLA 14.

Afferens. &c.

Clausula, afferens, quod res est veditoris, & nulli alteri vendita, data, obligata, neque aliquid actum in præiudicium præsentis contractus, posita in instrumento veditoris, intelligitur respectu validitatis illius actus, & quo ad contrahentes tantum, secus respectu tertij, vt fuit resolutum in causa Romana bonorum de Libio, 7. Febr. 1582. coram Seraphino.

CLAUSVLA 15.

Attento consensu.

Clausula, Attento consensu maioris partis, posita in Breui, stat cautivæ, non autem conditionaliter, ex quo si consensus ante expeditionem Breuis non fuisset expeditum. Put. decif. 349. in fine, lib. primo, & in decisione 18. lib. 3. Verall. decif. 120. & decif. 213. n. 1. parte prima, & in decif. 183. lib. primo, & fuit dictum in causa Romana censuum, 13. Martij, 1596 coram Blanchetto.

SYMMARIA.

1. *Valor quando possit exprimi vsque ad tertiam per Clausulam, Augendi. &c.*

num. 5.

- 2 Clausula, Augendi, est facultativa, & quando operetur.
- 3 Operatur ante expeditionem litterarum.
- 4 Gratia ob non expressum verum valorem per quã clausulam sustineatur.
- 6 Valor semel expressus vigore Clausula, iterum non potest augeri.

CLAUSULA 16.

Augendi, &c.

HÆc clausula ubi est simpliciter posita, operatur, vt valor rei possit exprimi vsque ad tertiam. Quod si dicatur, Augendi, quantum opus fuerit, tunc potest vsque ad quamcumque summam actus exprimi, & ita seruat Rota.

2 Item ista clausula est facultativa, † & non operatur, nisi facta expressione in litteris, vt fuit resolutum in causa Tuden. beneficij. 11. Aprilis, & 9. Maij, 1578. coram Blanchetto, & in decisione 411. n. 2. & decis. 418. n. 1. 1. parte prima, in Nouissimis, & in causa Spoletana beneficiorum, vigesima secunda Iunij 1594. coram Mantica.

3 Et ante expeditionem † hæc clausula nihil operatur ad effectum Regulæ, De valore, nempe, ad excludendũ saltem valorem propter Regulam, vt fuit dictum in causa Pisauriens. pensionis. 13. Octobr. 1582. coram Robulterio, & in Spoletana beneficiorum, 22. Iunij. 1594. coram Mantica, in qua adest decisio in dicta causa Pisaurien.

4 Item operatur, † vt gratia ob r.õ expressum verum valorem sustineatur, donec impetrãs liberet, quid in expeditione litterarum velit exprimere, Fabius decis. 14. lib. 2. in Nouissimis. Ampliarur, vt procedat, etiam si ante expeditionẽ litterarũ resignauerit, quia poterit in litteris exprimi verus valor per resignationem. Fabius in dicta decis. 14. lib. 2.

5 Deinde condita † est altera Regula Cancellariæ, sub Rubrica, Quod vigo-

re clausule maioris valoris non possit quis augere vltra tertiam partem, & cũ dubitaretur super d. Regula, fuit resolutum, quod vigore huius Clausule nã possit quis augere, nisi vsque ad tertiam, quoniam hæc regula literaliter intelligenda est, secus autem esse, si quis in supplicatione obtinuerit, vt possit augere, vel minuerẽ vsque ad verum valorem, vt est decisio vnica super d. Regula Achillis de Grassis.

Declaratur Regula † vt procedat in prima expressione valoris: Nam & de iure cõmuni est, vt quis ad verum valorem exprimẽdum non teneatur, verũ si male expresserit, propterea gratia nulla redditur, ad notata per Fel. in c. ad aures, col. 3. de rescript. quod multo magis vigore dictæ regulæ dicendũ est, Crescent. decis. 8. de rescript. ubi quod habens gratiam augendi, si semel expresserit, amplius augere non potest. Ver. decis. 331. par. 3.

Tantò minus augere poterit, si alterius præiudiciũ interuenerit, omninũ si obrenta prima gratia cũ clausula, Augendi, ante sequentẽ declarationẽ. alter ob non expressum verum valorem impetrauerit, quoniam ille primus impetrans, alia litteras expedire nõ potest, & in eis verum valorem exprimere in præiudiciũ impetrantis in medio, & ita resolutũ fuit, Put. decis. 94. parte 3. nã primus impetrans diligentias facere debebat in exprimendo vero, alias dolose gratia cõcessa videbatur, & preferunt in præiudiciũ officialiũ Cancellariæ.

Quãtus autẽ valor exprimẽdus sit, & quomodo probãdus, quibusq; oneribus deductis, diffusẽ scriptũ est in ff. Nouissimis, par. 6. verb. valor, per plura capit.

CLAUSULA 17.

Aut alias, &c.

HÆc clausula posita post mentionem iuris communis, non potest aliter intelligi, quam de iure speciali, Lius singulare, ff. de legibus. Gloss. in

Clement. prima, ver. debitis, De decimis, & factum dictum in causa Valentina Decimarum de Coraiac. 10. Decembris, 1601. coram Litra.

CLAVSULA 18.

Communiter vivere.

Hæc clausula importat, quod ratione maioris familie, non exigatur plus, per l. finalem, vbi gloss. ff. de doli mali exceptione. Bartol. consilio 168. num. 1. ad finem, par. 1. & in l. Quintus, in fine, ff. de annuis legatis.

1 Hæc clausula importat, ut fructus sint communicati, & is qui habet familiam grauiorem releuetur, ne teneatur plus conferre, Alexand. consilio 76. in princ. volum. 4. quod consilium est Sallustij, & ad.unt subscriptiones plurium Doctorum. Et hoc procedit, etiam si testator iusserit, quod in communione stent, atque omnia eorum bona pro diuisio tenere debeant. Item lucra, expensas, & onera, tam pro studio, quam pro libris, & alia quacumque se, ipsos aut aliquem eorum tangente, communicare, quoniam hoc solum eorum communicationem importat, quæ de natura societatis sunt. Ideo alter ad filium alterius dotes non tenetur, Alexand. d. consilio 76. Neque hoc testatoris præceptum omnium bonorum societatem inducit, nisi expressè dictum fuerit: quomobrem non conueniunt acquisita ex hære ditate matris, aut alterius. Alexand. dicto consil. 76. num. 7. Dec. consilio 348. col. fin. Crauetta cons. 506. col. 3. versic. denuo dubitatur.

Pater enim inter filios communicationem bonorum, & collationem, ad tempus præcipere potest, non tamen perpetuo, & præceptum priuationis hoc casu non valet. Alexand. consilio 110. num. 10. versic. pro hoc etiam, volum. 3. & in consilio 18. volum. 2. Bald.

in consilio 72. & in consilio 91. volum. 2. Gramatic. decis. 7. in princip. ubi probat, quod hoc præsumitur factum ad fauorem filiorum, Dec. in consilio 349. Neque possent filij renuciare, atque contra testamentam venire, diuidende etiam cum iuramento, & cum suo curatore, quia non valet. Bald. in consilio 144. post medium, versic. item diuisio, volum. 3. Gramatic. d. decis. 7. Dec. in consilio 349. num. 4. Item hoc potest fieri etiam per pactum, & per testamentam, etiam sine causa, quoniam præsumitur, de facilitate decipiatur. Bald. in d. consilio 72. num. 1. versic. ad euentum, volum. 1. Cramerus, in consilio 60. in princip. Gramat. d. decisio. 7. Paul. de Castro in consilio 179. col. finali, versic. super quarto, volum. 2. Alexand. in d. consil. 110. num. 10. versic. pro hac, volum. 3. item, talis conuentio ligat etiam successorem singularem, habentem causam à pacifice. Castrensis dicto consilio 179. col. fin. finali versic. item habet iustam, volum. 1.

Declaratur: Nam si conuentio, & prohibitio nõ est sub pœna, ipsi diuidere possunt, Bald. in consil. 72. per totum, volum. 2. vbi quod si est facta, non potest retractari respectu prohibitionis, nisi quatenus addit læsio ultra dimidiam. Idem in consil. 91. volum. 2.

Si alter ex ipsis viuens in comuni, esset rixosus, non obstante quocumque conuentione, vel prohibitione, diuisio fieri posset, Socin. num. in consilio 79. num. 3. volum. 1. Castrensis in d. consilio 179. col. fin. versic. super quarto, volum. 1. Si discordia suscitaretur ex ipsa conuentione, Oldrad. in consil. 241. Aretin. in consil. 22. col. 2. Socin. in consil. 279. volum. 2. Roman. in consilio 116. num. 4. Idem si socius rixosus sit, atque pupillo rem communem habere non expediat, Bart. in l. si conuenit, per illam tex. ff. pro socio. Roman.

man.in d.conflic.6.n.4.

SUMMARIA

- 1 Clausula, Confito requirit partis citationem.
- 2 Secus si sit dictum, & extrajudicialiter.
- 3 Et requiritur causa cognitionem.
- 4 Secus si agatur de re medica, & parui prejudicii.
- 5 Reddit rescriptum conditionale.
- 6 Et ad eius verificationem requiruntur vere probationes.
- 7 Et quando sufficiunt probationes presumptiva.
- 8 Clausula, Confito quod obierit in possessione, quando dicatur iustificata.
- 9 Possessio non dicitur interrupta per intrusionem alterius.
- 10 Clausula, Confititio de assertis, quando non referatur ad narrata.
- 11 Clausula, Confito de tribus conformibus, intelligitur de validis.
- 12 Clausula, Confito de re iudicata, quid operetur.
- 13 Clausula, Confito de assertis in commissione restitutionis, non dat iurisdictionem.
- 14 Clausula, Confito quod defunctus obierit in possessionem quomodo intelligatur.
- 15 Index quando non iustificata reservatione nulliter procedat.
- 16 Clausula, Absque vitio spoli, respicit conditiones Breni.
- 17 Manutentio quando datur ei, qui non habet se pro spoliato, & committitur causa arbitrio Rota.
- 18 Exequutio quando superferatur ad exclusionem reservationis, si datur summus.
- 19 Clausula, Confito quod defunctus obierit, quando sit verificanda.
- 20 Clausula, Confito, intelligitur ad effectum vacationis.
- 21 Clausula, Confito postea in Breni, quid operetur.
- 22 Clausula, Confito, quando adicitur

rescripto exequutoris principaliter, dato, an, & quando importet citationem.

CLAUSULA 19.

Confito.

HÆ Clausula requirit partis citationem, † Glōss.in Clemēt. Præsenti, de censibus, in verbo, constititit, Rota, decis. 21. de Rescriptis, in antiquis, & decisione 15. de dolo, & contumacia, in antiquis. Lopus Allegatione 60. num. 3. Abb. in cap. Conquirente, num. 9. de restitut. spoliatorum. Felin. in cap. si constititit, sub n. 6. de accusation. Dec. consilio 198. col. ii. Paris. consilio 45. num. 9. & consilio 31. n. 33. in fine, libro 4. Egid. decis. 68. Vestrius in. Praxi, lib. 8. cap. ultimo, nu. 15. & fuit dictum in causa Meleuciana beneficiorum, 29. Maij, 1587. coram Sraph.

Declaratur non procedere, quando adest clausula, † Et extrajudicialiter: quia tunc non requirit partis citationem. Than. dec. 95.

Declaratur secundo, non procedere, quando narrata verificarentur exactis, & coram eodem iudice, quis tunc esset conditio de præterito, que non suspendit. l. cum ad præsens, ff. si certum petatur, l. institutio talis, §. finali, ff. de cond. instit. cum similibus. Ita Than. dec. 95.

Item requirit † causæ cognitionem Innoc. in cap. finali, ad finem, & ibi Bald. n. 11. vers. de illa clausula, & sub num. 19. Cardin. ad fin. de præsumpt. Lap. Allegar. 60. n. 2. vers. tecus si fuisset, & n. seq. & Allegatione 15. n. 4. Egidius dec. 68. Than. dicta decisione 95. Guido Pap. decisione 70. & fuit dictum in causa Tirafone. Cappellaniz, septima Maij, 1602. coram Pamphil.

Limitatur, quando agitur de re medica, † & de parvo prejudicio: nam tunc non requirit partis citationem, nec causæ cognitionem, Staphil. de

litter. iustitiaz, §. citatio, num. 13. & facit Rota decisione 16. de dolo, & contumacia, in antiquis. Idem Staphil. ibidem, num. 11. & 12. Papazon. ad decis. 12. n. 3. de officio delegati, & in nouiss. vbi idem dicitur de clausula, Si inuenere. & de clausula, Si reperiatis, & vide infra, in clausula, Si inuenetis.

5 Hęc clausula reddit † rescriptum conditionale, & quidquid facit index ante verificationem conditionis, nulliter facit. Socin. consilio 99. n. 10. lib. 3. Paris. consilio 41. nu. 14. & consilio 94. num. 5. & 8. & cons. 95. n. 5. 6. lib. 4. & vide in causa Oriolen. decimarum, 26. Februarij 1590. coram Orano. Van- tius de nullitatibus ex defectu iurisdic- tionis delegat. n. 92.

6 Et ideo hoc casu ad eius verifica- tionem requiruntur veræ, † & conclu- dentes probationes: nec sufficiunt præ- sumptiue, l. Lucius. ff. de conditioni- bus, & demonstrationibus. Bal. in l. bonæ fidei, n. 8. C. de rebus creditis. Anania, in c. consliterit, n. 6. & ibi Fel- lin. in Rubrica, de probationibus, nu. 3. vbi Dēc. num. 14. & consilio 198. in fine, Corta, in suis Memor. in verbo, Lex quæ conditionaliter, verific. præ- terea: & in verbo, sententia lata sub conditione. late Plot. de in litem iu- rando, §. 2. num. 34. & vide in causa O- riolen. decimarum, 26. Febr. 1590. co- ram Orano.

Dic verum, in his casibus, in quibus possunt haberi veræ, & concludentes probationes: scus vero in his casibus, in quibus haberi non possunt, quia nec sufficiunt probationes † præsum- ptivæ, quæ à iure admittuntur. Felinus, in Rubr. de probat. n. 3. ver. sed edaer- tere n. 2. & ibi Dec. sub n. 14. ante me- dium, vers. si tamē. Plot. de in litem iu- rando, §. 2. n. 34. vers. & quæ opinio.

8 Clausula constito, quod † non ob- ierit in possessione, dicitur iustificata eo ipso, quod probetur non semel in

vita possedisse, quia possessio præsumi- tur continuata vsque ad mortem, nisi doceatur interrupta, ex traditis per Alciat. de præsumpta. Reg. 2. præ- sūpt. 25 Rota diuers. decis. 89. parte 2. ita fuit resolutum in causa Illerdē. be- neficij, 17. Octobr. 1594. coram Pegna.

Amplia vt procedat etiam stante intrusione alterius, † quia vbi poste- rior, & turbatiua, est nullius mementi, nec dicitur interrupta prior posses- sio, si non habuit se pro spoliato, maxime si posterior sit attentata. Neu- z. cons. 81. n. 23. & 26. & fuit dictum in d. Illerden. beneficij, 17. Octob. 1594. co- ram Pegna, &c.

Clausula, Constito, &c. de qua in Breui, in eo quod respicit reservatio- nem, debet plene probari, vt fuit dictū in causa Cæsaraugustana portionis 31. Maij 1602. coram Litza.

10 Clausula, Constito de assertis, † po- sita in Regente in commissione, non refertur ad narrata, sed tantum ad ea, quæ habentur in clausula, Constito, posita in dispo- sitione commissionis, & sic non reddit Rescriptum condi- tionale, quando signatura Papæ, vel Cardinalis est pura, & simplex: quia Regens non potest alterare signaturam Papæ, vel Cardinalis, quæ est illa, quæ disponit, & attenditur. Cassad. de- cis. 7. n. 14. de Rescript. & fuit tentum in Trolien. decimarum, 26. Febr. 1590. coram Orano.

11 Clausula, constito de tribus † con- formibus, &c. intelligitur de validis, ad l. quartam, §. condemnatum, ff. de re iud. & fuit resolutum in causa co- puta q. senioris. 1. Julij, 1587. coram Bu- balo, Lauden. pecuniaria, prima Julij 1585. coram Pamphilio, & fuit di- ctum in causa Vlisbonen. decima- rum, vigesima nona Martij, 1591. coram Orano, & in causa Teletana pensionis, duodecima Decēbris, 1597. vbi quod merentur executionem, & vide in cau-

causa Bonon. de Ramalortis, duodecima Aprilis, 1591. coram Pamphilio, Mediol. bonorum, 4. Iulii, 1601. coram Lancelotto.

- 12 Clausula, Confito de re iudicata, ¶ procedatur ad executionem, &c. operatur, vt stante re iudicata, illave exequenda, non obstante precedenti restitutione in integrum, si nihil contra iustitiam rei iudicata deducatur. Rota. decisio. 144. num. 3. parte 2. diuersi. S. gobnicent. Parrochialis, secunda Decembris, 1602. coram Pamphilio.

Item, quamuis intelligatur de precedenti re iudicata, tamen quando sumus in sententia lita extra Palatium, & transierit in iudicatum, potest Rota procedere ad illius executionem. Mohedan. de cis. 36. in fine, & fuit dictum in Tolerana fructuum, de Bergas, 16. Maij, 1586. coram Pamphilio. Veneta legitimatis, pum. Iulij, 1602. coram eodem.

- 13 Clausula, Confito de assertis ¶ restituat, posita in commissione restitutionis in integrum, non respicit iurisdictionem, qua simpliciter datur, & ita non tribuitur, sed respicit ipsam restitutionem, vt non sit danda, nisi probatis assertis: alias videri non possent, nulla essent vera. ita fuit dictum in causa Bononien. census, 28. Iunii, 1601. coram Sacro.

- 14 Clausula, Confito quod defunctus ¶ obierit in possessione beneficii Sede Episcopali vacante, vel in tali mense restituito, &c. intelligitur, ita vt exinde inducatur reseruatio, propter quam concedi solent Breuia de capienda possessione nomine Camere, in quibus ponitur huiusmodi clausula, & ideo licet probetur obitus defuncti in dicto mense, vel Sede Episcopali vacante, si tamen beneficium non est reseruatum, Breue non dicitur iustificatum, vt fuit resolutum in vna Salamantina Canonicatus, de anno 1575.

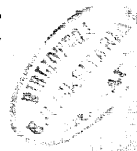
coram Rubeo, & in Vincentina beneficij Sancti Martini, 21. Februarij, 1600. coram Pamphilio, in qua adfuit decisio, & predicta Gerunden. beneficij, 31. Maij, 1600. Corduben. dimidię portionis, vndecima Febr. 1602. coram Sacro. Et iudex si non admittit probationes ad excludendam reservationem, dicitur grauare partem, vt fuit dictum in causa Gerunden. beneficij, 31. Maij, 1600. coram Corduba.

Vnde, si iudex vigore ¶ huius Breuis non iustificata reservatione procedat ad executionem, dicitur nulliter procedere, & electo à sua possessione datur restitutio, vt fuit resolutum in dicta Salamantina Canonicatus, 1572. coram Orano, & in Corduben. portionis 1575. coram Rubeo, Vincent. beneficij Sancti Martini, 25. Febr. 1600. coram Pamphilio, & in eadem, 10. Decembris, 1600. coram Sacro.

Amplia, etiam si in Breui adesset clausula, Absque vitio spoliij, quia tamquam necessaria recipit conditiones ¶ Breuis, & intelligitur quatenus Breue sit iustificatum. Pur. decisio prima, libro primo, & fuit resolutum in dicta Corduben. portionis, 1575. coram Rubeo, Vincent. beneficij S. Martini, 25. Febr. 1600. coram Pamphilio.

Quod intellige, quando habe: se pro spoliato: secus si non, quia tunc si causa appellationis committitur pariter ¶ Breui, arbitrio Rotę, absoluitur 17. centuris ad beneplacitum, & datur rei manutentio, vt seruatum fuit in causa Barchionen. beneficij, 28. Iunii, 1600. coram Millino.

Dic verum, quando datur furvus sufficiens ad excludendam reservationem, alias secus: quia tunc manutentio datur immisso per iudicem. Rota in Autien. Parrochialis, 17. Aprilis, 1600. coram Lancel. Tuden. Parrochial. tertia Decembr. 1601. coram Sacro.

Et cessante dicta clausula, Parito Breuij arbitrio Rotæ, si datur sufficiens fumus ad exclusionem reservationis, ¹⁸ licet iur. non fiat in forma probanti, supersedetur in exequutione Breuis, donec in forma probanti afferatur, vt plene excludatur reservatio, vt fuit tantum in causa Leodiens. Parochialis, 16. Decembris, 1594. coram Litta, & in causa Astoricens. Prioratus, 9. Decembr. 1596. coram eodem. Barchionen. beneficij, vigesima octaua Iunij, 1600. coram Millino, Aurien. Parochialis, vigesima septima Aprilis, 1598. coram Lancelotto. vide Salamantin. beneficij, 31. Iannar. 1596. coram Corduba, & Vican. beneficij, vigesima secunda Iunij, 1598. coram Litta, quæ videntur tenere contrarium.

Secus quando non datur fumus sufficiens: quia tunc non intrat arbitrium, & sic non supersedetur, vt fuit dictum in causa Aurien. Parochialis, 17. Aprilis, 1601. coram Lancell. Tuden. Parochialis, 3. Decembr. 1601. coram Sacra- to.

Et ratio est: quia cum huiusmodi breuia dentur propter reservationem, & in illa fundentur, illa cessante, non datur exequutio. Rota, diuersim. manuscripti. 45. incip. die 14. Nouemb. 1578. & deq. 238. incip. coram Damiano Rubeo, & fuit resolutum in causa Gerunden. beneficij, 31. Maij 1600. coram Corduba, vbi, quod ita fuit decisum in vna Salamantina Canonatus, coram Rubeo, & alibi sepe.

¹⁹ Clausula, consilio quod defunctus, & obiit, tunc sufficit verificare, quando non fit mentio in ea de pertinentia collationis, vt in causa Abulen. Canonatus, coram Rubeo, & alibi sepe, secus, si fiat mentio de pertinentia collationis in clausula consilio, &c. quia primo Papa non remitteret pertinentiam ad petitorium, secunda vero casu est posita vt conditio d. clau-

sula, & ideo venit iustificanda, ita vt ex dicta pertinacia inducatur reservatio, propter quam breue fuit concessum, vt fuit resolutum in causa Vicen. beneficij Sancti Martini, 22. Februarij, 1600. coram Pamphilio, & in Gerunden. beneficij, 13. Maij, coram Corduba, in qua ponitur ista distinctio.

Clausula, consilio, & intelligitur ad 20 effectum vacationis, puta, si dicatur: Consilio, quod sit principalis dignitas, intelligitur enim, & quando vacet, vt fuit dictum in causa Bracharen. iuris patronatus, 26. Martij, 1601. coram Iusto.

Clausula, Consilio, posita & in breui, operatur quod ex mente disponentis posita in narrativa, si in dicta clausula non sint repetita, censentur remissa ad negotium principale, vt fuit resolutum in causa Abulen. Canonatus, 24. Nouemb. 1578. coram Rubeo vt in decis. 373. lib. 1. Quotidie.

Clausula, Consilio, & sicut clausula, iustitiam faciat, important causæ cognitionem, nisi adiciantur in rescripto executores principaliter dati in his, quæ de iure possit, quoniam sine citatione executoris potest. Ancha. in cons. 297. num. 9. & 10.

Et si executor gratia signacionis à Papa datus ad citationem rescriptario possessio, & ex abundantia citauerit, & quædam egerit quæ ad iustificandam exequutionem tendant, nõ ideo mixtum executoris esse facit, vt consilio Ancharan. in cons. 121. quem sequitur Felin. in c. dudum, n. 22. y. & amplia de presump. ideo dicit Felin. si citauit, vbi non tenebatur, expectare non tenetur, nõ licet executor iudicis partes assumpserit, ab hac via recedere potest, executorisq; partes reassumere, allegat Innoc. in c. cū inter in fine, de election. & Aur. de Butr. in c. cū contin- gat, col. fin. de rescript. Frustra enim citatur, qui presens contradicere non

non potest, l. 1. §. cum dicitur, ff. si cui plus, quam per leg. Falcid. facit gloss. not. in l. si cum dicit, §. si arbiter, ff. de arbitr. Sed exequutor de exceptionibus principale negotium tangentibus cognoscere non potest, vt pluries decisum est, Minsynger. obseruatione 69. par. 3. Ludouic. Peguer. decit. 182. Io. Corserius in Cappella Tolosan. decif. 345. & ad hoc sunt infra expressa, c. de cetero. de re iudic. l. si præter §. Marcellus; ff. de iud. ergo quamuis cognoscere inceperit, recedere potest.

Clausula, si tibi constitit, ita demum importat causæ cognitionem, iuxta terminos Clement. iudex, de officio ordinari. si alia clausula appositæ fuerit, videlicet vocatis, qui de iure fuerint vocandi quæ de stylo Romanæ Curie in litteris iustitiæ apponi consuevit, vt dicit Lopus Allegatione 61. num. 4. §. facit præmissa parte. Sed quando principaliter datur exequutor in his, quæ sine parte citatione fieri possunt, tunc non est necessaria partis vocatio, Ancharan. in consilio 297. num. 10. & ibid. num. 8. & seq. dicit, quod clausula, si tibi constitit de reservatione, aut collatione, vel similibus, moueat, inhibeat, declaret, &c. non facit nimmerum exequutorem, quoniam consilio de assertis, nihil ulterius agit, nisi exequatur, & ideo Ancharan. ibi probat, quod tunc clausula, si tibi constitit, & clausula iustitiam faciat, nunquam importent causæ cognitionem, quando sunt positæ in litteris exequutoris principaliter dati.

Neque importatur causæ cognitio, si alia clausula superaddita foret, videlicet, super quo tuam conscientiam operamus; quoniam & hæc importat monitionem, vt probat Bald. in l. certum, colum. 2. C. vnde cognati, vbi dicit, quod est potius commissio conscientialis, quam iudicialis, & ideo exequutor non potest admittere exce-

ptionem contrariam, quia non habet causæ cognitionem, vt dicit Lopus allegat. 15. in fin. §. quia tamen est dictum, & allegat. 61. num. 3. §. Secundum quod dicimus.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Constituti posita in donatione inter virum, & vxorem, quid operetur, & num. 8.
- 2 Et quid si sit donatio collata in tempus mortis.
- 3 Primum extremum non probatur ex clausula, constituti.
- 4 Clausula, constituti operatur translationem possessionis ad quoscumque effectus.
- 5 Et an operetur ad effectum, vt inducatur caducitas.
- 6 Et quando censetur collata post mortem, & num. 9. & 11.
- 7 Et quid si adsit clausula, non alias aliter, nec alio modo.
- 10 Constitutum transfertur in omnes heredes, & quod remedium intendere possint.
- 12 Discussio bonorum cessat ob constitutum, & quando fallat.
- 13 Constitutum quando nihil operetur.

C L A V S V L A 20.

Constituti.

HÆc clausula appositæ † in donatione inter virum, & vxorem, de bonis, quæ reperirentur post mortem viri, non dicitur collata per mortem, cum in ea nulla sit facta mentio mortis. Oldr. conf. 139. in 3. dub. Dec. in l. contractus, num. 17. §. & eo modo, ff. de reg. iur. Tit. 1. q. de constitut. par. 3. limit. 21. num. 14. & fuit resolutum in Romana de Mattheis, 28. April. 1564. coram Oradino.

Hæc clausula operatur, etiam si sit collata † in tempus mortis. Oldr. cōf. 139. in 5. dub. Alexand. conf. 83. num. 6. §. & subdit quod effectus lib. 2. Dec. in l. contractus, num. 17. ff. de regulis

iuris. Iason, in l. quoties, nu. 17. in fine, C. de rei vendic. & consil. 147. col. 9. §. primo ex limitatione, lib. 2. Neguzant. de pignor. 2. memb. par. 2. numero 7. Tiraq. de constit. par. 3. limit. 2. numer. 17. & fuit dictum in d. Romana de Mattheis, coram Oradino, vbi quod alias idem tenuerat in vna Romana vineæ.

- 3 Ex hac clausula apposita † in contractu, non probatur primum extremum ad effectum spolij, nisi data validitate contractus, vt per D. Oct. in l. 1. §. si viæ uxori, vbi Iason post alios, nu. 18. ff. de acq. poss. Bald. in l. emptione, q. vlt. C. plus valer. quod agit. Paris. consil. 55. num. 22. lib. 1. cum aliis allegat. per Tiraq. de constit. par. 3. limit. 7. fere per tot. & fuit resolutum in causa Placentina vsurarum, 9. Decembr. 1596. coram Rubeo, vt in dec. 51. lib. 3. Quotidie, & in eadem, coram eodem, 1. April. 1584.

- 4 Hęc clausula operatur † translationem possessionis ad quoscumque effectus, l. mulier, vbi Gloss. Bart. & alij, ff. de rei vend. l. quamuis, §. 1. & l. quod meo, cum ibi notatis, ff. de acq. poss. Berous, consil. 41. num. 12. lib. 3. Afflict. dec. 299. cum aliis allegatis. late per Tiraq. de constit. par. 1. num. 2. & par. 3. limit. 11. & fuit dictum in causa Surtina bonorum, 23. Octobris 1595. coram Pamphilio.

- An autem operetur translationem possessionis, ad effectum, vt inducatur caducitas rei † emphyteuticæ ob alienationem, vide Clar. §. emphyteuticis, q. 13. Tiraq. de constit. par. 3. limit. 6. Velat. de iure emphyteut. q. 14. nu. 10. Ferret. consil. 122. per totum, volum. 1. Cordub. de priuar. ob alienationem, Amphiar. 30. & in causa Rauennatenf. 21. Junij, 1596. coram Pamphilio, & in causa deuolutionis domus, 24. Aprilis, 1600. coram Pegna.

Adde tamen, quod quando hæc

clausula non est clare apposita viro testatore, sed post mortem, scilicet ut clausula sequuta morte, &c. operetur, vt censetur † collata post mortem, & sequuta morte per viam constituti relaxata possessio, & ideo ex causa non censetur incurfa caducitas, ad tradita per Neguzant. de pign. part. 2. memb. 2. num. 3. & late per Tiraq. de constit. par. 3. limit. 2. ita fuit dictum in causa Rauennat. bonorum, 21. Junij, 1596. coram Pamphilio.

Maxime si adsit clausula, rō alias, aliter, † nec alio modo. Nam stante hæc clausula, etiam sequuta relictæ traditione possessoris, non incurritur caducitas. Bald. in Authent. ingreffi, num. 7. C. de S. cro sanct. Eccle. Abb. in cap. nisi auante, num. 6. qui cleric. vel vouent. l. sin. l. sin. num. 142. C. de iure emphyt. & fuit dictum in d. Rauennaten. bonorum, 21. Junij, 1596. coram Pamphilio.

Ad numerum primum † adde. Si maritus in instrumento dotali constituerit se possidere nomine vxoris, in casu restitutionis dotis, constitutum esse validum, sicutum Bald. in l. C. de coman. seruo manumiss. §. Tit. de Constitut. in 3. par. limit. 3. Et ita fuit decisum in Rota in Romana de Gudi dec. 320. num. 1. & 2. par. 3. lib. 3. in Nouiss. ibi fuit consideratum hæc non procedere, quando constitutum fuit factum absente vxore, possessio enim non nisi animo quæritur, ideo solentem ratificatio nec statim erat, vt de animo constare possit. Item hoc procedere dictum est, etiam si notarius pro illa vxore stipulatus esset. Alexand. in l. quod meo, col. 6. §. in eod. istud quod dicitur, ff. de acq. poss. & in consil. 153. col. 1. §. propterea si bene, vel. 6. Tiraquel. in dicta limit. 3. & Rotæ sibi placuit distinctio Socii, in l. 1. §. si in litem, ff. de acq. poss.

Neque vxor relicta dicitur ratificasse,

caste, atque voluisse ex constituto possidere per actus iudiciales tutorio nomine factos. Item neque per iniuriam productionem, ad effectum demonstrandi creditum, ut fuit resolutum in eadem causa de Gadis, est decis. 326. par. 3. lib. 3. in Nouissimis.

Contrarium fuit resolutum in Senatu Pedemontano, ut per Tessaur. decis. 38. ubi ostendit pro hac parte esse opinionem communiorum, veriorum, quoniam constitutum collatum post mortem, dicitur collatum in illud tempus, quo maritus pro vxore possidere non poterat.

Et hec opinio illi Senatui verior visa est, etiam si constituens apposuisset clausulam, ex nunc, prout ex tunc, ex late traditis per Siluanum in cons. 97. numer. 16. ver. præmissis tamen, & numer. 21. qui respondet ad omnia in contrarium facientia, & adducit plures rationes efficaces pro hac parte. Quam sententiam etiam sequuta est decisio Causalcani 42. nu. 29. & 30. part. 1. & secundum eam Senatus Pedemontanus iudicauit, ut per Tessaur. d. decis. 38. num. 4. in fine.

Sed Rota Romana, in casu quo clausula Constituti esset adiecta alia clausula, ex nunc, prout ex tunc, considerauit optimam distinctionem dari posse. Nam si constituto collato post mortem testatoris, ipse testator dixerit, & ad maiorem cautelam, & alias omni meliori modo, ex nunc, prout ex tunc se constituit possidere, nam tunc testat omnis distinctio, cum totum dependeat à voluntate disponentis, ut est decis. 549. par. 1. in Nouiss. Et ibi vide que modo constitutum possit fieri in testamento, & quid si sub commemoratione institutionis, vel legati, & quid si fieret in contractu nullo.

Quamuis tamen communis opinio sit, quod si moriatur constituens, expiret constitutum, de qua per Menoch. de

recuperanda poss. remed. 14. num. 64. & 67. qui alios refert, & Tiraq. de Constituto, par. 1. num. 65. & limit. 21. num. 10. & seq. tamen constitutarius poterit uti remedio, ut hæres constituentis teneat ut aut remittere possessionem, aut illam continuare nomine defuncti vigore constituti à defuncto facti, prout ita probat Claudius de Seifel. in l. exitus, vers. sed ego, ff. de acq. poss.

Et ideo quamuis post mortem tamen non possit intentare remedium retinende, tamen poterit intentare remedium recuperanda per l. final. C. de acquirenda poss. quæ lex loquitur non solum in seruo, & colono, prout Aretin. putat, sed in quolibet alio, qui rem alterius nomine possidet, ut probat ibi textus in v. vel quispiam alius. Alexand. in cons. 85. num. 2. vol. 6. & in d. l. exitus ff. de acq. poss. & hanc opinionem tenet Senatus Pedemont. ut per Tessaur. d. dec. 207. num. 4.

Declaratur supra dicta communis ut non procedat in possessione civili, tamen quoniam per mortem constituentis non expirat, ut fuit iudicatum, Tessaur. in d. decis. 213. numero 3. & ipsum constitutum transit in hæreses tamen actiue, quam passiuæ, ut fuit etiam decisum, Tessaur. decisione 105. quam obrem & hæres contra hæredes tamen etiam contra tertium, vigore civilis restitutionem petere possit.

Hoc autem dictum declaratur, ut non procedat, si constitutum mulieri abienti factum esset, ab eo qui post mortem aliquid se possidere constituit, quoniam non adeo transtulit possessionem, ut spoliatus postea possit ratificare, & ita fuit decisum in Rota, ut per Achill. de Grass. decis. 18. de restit. spoliatorum.

Clausula, Constituti tamen facit cessare executionem bonorum principalis debitoris, si contra tertium possessionem a-

gatur, vt fuit decifum, Ioseph. Ludovic. decifione Rotæ Perafinæ 45. numero 4.

Declaratur tamé hæc decifio vt procedat fi via exequutiua agatur, fecus fi alio modo ageretur: & cum hac diftinctione cõcordauit omnes opiniones Senatus Pedemõtanus, vt per Tefaur. decif. 53. & d. decif. 25. num. 2. in fine.

- 13) Secundo declaratur, ¶ vt non procedat, fi claufula Conftituti eflit appofita in aliquo contractu pro incerta, puta, quia quis donauit, vel vendit tria iugera terræ in loco campeflri, qui dicitur de Villa noua, vt fuit decifum in Regno Lufitania, vt per Antonium Gamam decif. 56. nam licet quota poffideri poffit, tamen non dicitur certaper nomina numeralia, vt declarat lat. in l. 3. §. incertam, num. 3. ff. de acquit. poffeffione.

Vbi litatum requirit veram, & corporalem traditionem, tunc conftitutum non fufficit; & ita fuit iudicatum in Rora Marchiæ, vt per Gratianum decif. 238. num. 6. vfque ad finem.

Et an conftitutum expiraret fi fuper hypotheca aditum fuerit, que hypotheca expiraret, vt & Catheran. in decif. 54.

Et quod requirantur, vt detur actio de conftituta pecunia, vide Franch. decif. 343.

SYMMARIA.

- 1 Claufula, *Contra dictores, intelligitur de contradicторibus de factõ.*
- 2 *Et an intelligatur de iure.*
- 3 *An hæres repudians hereditatem dicatur factõ contravenire voluntati defuncti.*

CLAVSVLA II.

Contra dictores.

- H**æc claufula, *Contra dictores appellacione pofitõnita cõpellentes, &c. intelligitur de contradicторibus de ¶ factõ, non autem de iure*

Franch. in cap. l. in princ. ad finem, vel poterit, de concefl. præbend. c. 6. Romæ. in confilio 482. Oldrad. in cõf. 81. in fi. & in cõf. 270. num. 6. in fi. Cardin. in Clement. 2. §. contradicторes, de relig. domib. Abb. in c. pro illorum, numer. 9. de præbend. Rebuff. in praxi, in forma nouæ promiff. verbo, contradicторes, & ¶ in Concordantia forma lit. exequutor. mand. Ap. ff. verbo, contradicторes, Scaph. de liter. grat. de vi, & effect. clau. 8. competentium, num. 7. & feqq. Pand. de 271. nu. 6. lib. 3. Achil. de int. 4. num. 11. de sent. excomm. Lancel. de Arcencat. appell. pend. limitat. 8. num. 4. & fuit reuolatum in cauf. Medulana. Parrochialis, 16. Martij 1588. coram Pamphilio, Panormitana A. Audia conatus, 15. Iunij, 1590. coram Pagan.

Hæres repudians ¶ hereditatem, voluntati testatoris f. &o contravenire dicitur, l. fi patroni, §. quod ergo, & §. feqq. ff. de Trebel. l. que ritum, ff. de acquit. hereditate, vi licet, fi relicta vxore vfufructuaria, prohibuerit heredi, ne contradiceret, moleftia inferendo, atque talis contradicção dicitur, vt inducatur priuatio relicti vni, Bartol. in l. filio pater, in fin. v. aut efl exclusus, de legat. 1. Ruin. in cõf. 49. num. 3. vol. 2. & rationem ponit Alexand. in l. vbi autem, §. qui id quod, ff. de verborum oblig. quia contra facere dicitur, qui non facit, licum quid. ff. de verb. oblig. §. fin. in lit. eod. an. & late fcripti de hoc in l. 4. §. caro queft. 8. ff. de verb. oblig. Et quod per repudiationem dicatur factõ contradicторe, fcripti inter decifiones Pitãnas, voto 28.

SYMMARIA.

- 1 Claufula, *cuius ad id expreffus accedit affenfus, ficut cautiuæ, non autem conditionaliter.*
- 2 *Littera Apoftolicæ nunquam expeditur fine confenfu.*

- 3 Breve habet vna litterarum Apostolicarum.
- 4 Et quid si est posita in materia, in qua Papa requirit consensum.
- 5 Hæc clausula intelligitur de consensu à tergo litterarum.

CLAUSULA 21.

Cuius ad id expressus accedit assensus.

Hæc Clausula cum sit concepta per verba præsentis temporis, stat causatiue, non autem conditionaliter, l. institutio talis. ff. de condit. instit. l. cum ad præsens, l. itaque, ff. si cer. per. l. si ita legatum sit, vbi Bart. not. in prin. ff. de condit. & demonstr. l. si ita stipulatus fuero hanc summam. & ibi not. Bart. ff. de verb. obligat. idem Bar. in l. demonstratio falsa §. quod autem, num. 2. vers. quare dico, & ibi Castres. num. 10. ff. de condit. & demonstr. & fuit dictum in causa Placentina pensionis, 2. Iunij, 1595. coram Pegna, & resolutum in causa Elboren. pensionis, 27. Octobris 1595. & 19. Ianuarij, 1596. coram Corduba.

Maxime, quando est posita in litteris: quia tunc sine dubio stat causatiue: quia litteræ non fiunt sine consensu expeditæ. Put. decis. 439. lib. 1. & decis. decima octava, lib. 2. Verall. decis. 120. & 213. num. 1. part. 1. in impress. & dec. 183 lib. 1. in manuscript. Peteg. decis. 74. num. ... lib. 1. & tenuit Rota in dicta Elboren. pensionis, 27. Octobris. 1595. coram Corduba.

Idem, si sit appolita in breui, ex quo breue habet vna litterarum Apostolicarum, nec requirit aliam expeditionem litterarum, vide in dicta Elboren. pensionis, 27. Octobr. 1595. & 19. Ianuarij, 1596. coram Corduba, & in causa Romana censuum, 13. Martij, 1596. coram Blanchetto, vbi de clausula, autentico consensu posita in breui.

4 An autem quando est posita in

materia, in qua Papa requirit consensum, vt in materia pensionis, in qua non reseruat pensionem in beneficio iam collato sine consensu Titularis, Put. decis. 421. lib. 1. num. 7. Callador. decis. 1. de pensionibus ab initio ex intentione Papæ fieri conditionaliter, etiam si sit concepta per verba præsentis temporis, vide in causa Elbor. pensionis, 5. Iunij, 27. Octobris 1595. & 19. Ianuarij, coram Corduba.

Adde etiam, quod hæc clausula intelligitur de consensu à tergo litterarum, etiam quod non sit sufficiens, vt fuit resolutum in dicta Elbor. pensionis, 21. Iunij 1602. coram Corduba.

SUMMARIUM

- 1 Clausula, cuiuscumque status, &c. an capiat minores.
- 2 An, & quando comprehendat Cardinales.

CLAUSULA 23.

Cuiuscumque status, gradus, conditionis, &c.

Hæc clausula non capit minores in materia, in qua sunt inhabiles, Glos. in l. promittendo, in verbo, conditionis, vbi Iacobinus de S. Georgio, ff. de iure dot. & faciunt not. per Ias. in l. 2. §. Prætor, num. 3. ff. qui iuris. cogant. vt fuit dictum in causa Romana montis, 19. Nouembr. 1584. coram Seraphino.

Si crimen est adeo enorme, & Christianæ religioni peruitiosum. Itè si prohibitio, contra homines cuiuscumque status, gradus, & conditionis existant, dicta fuerit, tunc comprehenduntur omnes personarum, sicut est in dispositione cap. 1. de homicid. lib. 6. vbi etiam Imperatorem contineri, tenet Io. Andr. ibi, & Couar. in lib. 2. var. resolut. cap. 20. numer. 10. §. primum fere cenfeo. Et licet Cardinales contineri non videantur, quia nulla Constitutio ligat ipsum Principem

condentem, l. *Princeps* ff. de legibus, l. digna vox, C. de legibus. Natura legis est ligare subiectos, c. quod autem, de sent. excommunic. Concedens indulgentiam, illa vti non potest, Specul. in tit. de poenitent. & remission. in fine. Sed Cardinales sunt pars corporis Papæ, cap. nouit, & c. quanto, de his quæ fiunt à Prælat. & latius scribit de hoc Barbatia, in Tract. de præstantia Cardinalium parte 1. quæst. 2. ergo Cardinales non videntur comprehendi, prout ad hoc est tex. in cap. quam periculosum, de sentent. excommun. lib. 6. in v. nisi de Episcopis, vel eorum Superioribus expressa mentio habeatur, & ideo Io. de Lignano in cap. 1. de cler. non resid. & Canonistæ omnes in c. 1. de schismatic. lib. 6. dicunt, dispositionem d. c. quam periculosum. non breue locum in conditionali, propter coniunctionem quam habent cum Papa, c. requisisti, de test. & probat. Barbatia, in d. tractatu de præstantia Cardinalium, parte 1. q. 7. tamen verior est opinio, Cardinales comprehendi sub dispositione d. c. primi, de homicid. lib. 6. quia cum agitur de salute animarum, & euitando peccato, dispositio correctoria, & odiosa, de tali materia loquens contra homines cuiuscumque status, & conditionis existant, comprehendit etiam Cardinales. Ioan. Andr. in cap. ex tenore, qui fil. sint legiti. & ibi Ant. de Butt. & Abb. Idem Abb. in cap. quæsiuit, de diuortis; & ista Clausula generaliter geminata, comprehendit etiam odiosiora, Socin. in consil. 47. num. 30. volum. 4. & in consil. 3. num. 23. volum. 3. Roland. in consil. 5. nam. 44. & consil. 61. num. 40. volum. 1. maxime in materia fauorabili, vt per eundem Roland. in consil. 12. numero 36 volum. 4. Barfat. in consil. 76. num. 13. & seq. volum. 1. Nulla mentio de Cardinalibus inibi facta est, ad euitandum scan-

dalum, vt dicit M. in Tractatu de Inridiictione, parte 4. Centuria 2. Casu 139. numero 14. & quod contingantur Cardinales, probat Felia. in cap. ad aures, numero 31. de rescript. & hanc tenet Rota Romana, vt per Cassador. decif. 38. num. 5. super Regulis Cellulariæ.

SYMMARIA.

- 1 *Fructuum decursorum appellatio, quos comprehendat.*
- 2 *Sententia quando condemnet ad fructus perceptos & quando ad percipiendos.*
- 3 *Ad fructus percipiendos quando qui tenentur.*

CLAUSVLA 24.

Cum fructibus decursis.

Hæc Clausula, Cum fructibus † 1
 Hæc Clausula, Cum fructibus decursis, non capit fructus decursos ante obitum, & non exactos, nec consumptos, vt fuit resolutum in causa Geruder. fructum, 24 Maij 1599 coram Iusto.

Aliquando † hæc Clausula solet apponi in sententia condemnatoria, & tunc regulariter non veniunt, nisi fructus percepti, ad quos Rota se let condemnare, à tempore litis motæ, vt de decisione 152. num. 2. parte 1. in Nouissimis. Sed contra violentum possessorem, & attentantem, iocunda est condemnare etiam ad eos qui percipi potuerunt, vt d. decisione 552. & decif. 577. part. 1. in Nouissimis: Nam post litem contestatam in beneficium se intrudens, male fidei possessor esse incipit, qui propterea tenetur non solum ad fructus perceptos, sed etiam ad percipiendos, Ioan. Andreas, Ant. de Butt. & Cardin. in cap. grauis, de restitut. spoliat. Abb. col. 3. v. nunc venio ad secundum, Bart. in Lex diuerso, ff. de rei vendicat.

Sed Rota tenet, † quod qui intrudit se in canonicatum post litem motam, in tantum tenetur ad fructus qui percipi

percipi poterunt, vt puta ad distributiones quotidianas, quæ hoc casu veniant appellacione fructuum, in quantum præcesserit protestatio ab ea parte facta, quæ illas lucrari volebat, & ita dec. am fuit, vt decisione 1170. parte 3. libro 3. in Nouiss.

Item declaratur, vt condemnatus ad fructus perceptos, intelligatur ad eos, quos ipse percipit, nõ ad eos, quos alter exegerat, etiam si lite pendente alienatio facta esset: nam fictus possessor, qui dolo desit possidere, non continetur in statutis, vt dicit Aretin. in Rubrica, ff. de acquir. possess. in fine, & verba sententiæ sunt stricti iuris, & ita fuit decisum per Achill. de Grassis, decis. 21. de restit. spol.

Quando autem veniant fructus fructuum, vide Rotam decisione 912. parte 4. in Nouissimis.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, Cum incidentibus, comprehendit negotium principale.
- 2 Et de quibus incidentibus intelligatur.
- 3 Et continet causam expensarum.

CLAUSULA 15.

Cum incidentibus.

HÆC Clausula, Cum incidentibus, † & emergentibus, annexis, & connexis, posita in commissiõne appellacionis causæ possessoriæ, operatur, vt censetur commissum, non solum possessorium, sed etiam petitionum: cum negari non possit, quin negotium principale non sit de incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, &c. Regid. dec. 619. Cassad. decis. 9. num. 13. de causa possess. & propr. & fuit dictum in causa Perusina hereditatis, 26 Octobris, 1602. coram Pamphil.

Hæc clausula intelligitur de incidentibus, † annexis, & connexis, dummodo non sint talis, quæ aliis concessa

essent, Ioan. de Imola in cons. 140. n. 3. ¶ Nec ob. Item intelligitur de annexis, & connexis proximis, non remotis. Io. de Imola, in cons. 9. n. 6. Item, per illum Princeps censetur commississe omnia illa, quæ respiciunt iurisdictionem contentiosam, Bellamer. dec. 328. & dec. 619. Item, si venit negotium principale, vt probatum est, sine quo articulus incidens aliquando expediti poterat, c. vt debitus, de appellacionibus multo magis debet venire negotium † expensarum dependens ex 3 Regula. Accessorium, de regul. iur. lib. 6. vt per Cassad. decisione 9. n. 13. de causa possess. & propriet. & per Franch. in d. c. vt debitus, col. 1. ¶ sed dubitatur quid in delegato. Clausula, expensarum est quid incidens, quoniam respicit causam principalem, & illi accedit, l. 4. cum glossa finali, circa medium, C. de deposito, & ideo in l. finali, C. quando prouocare non est necesse, habetur, quod sub appellacione victi appellantis ð sententiã distinetur in negotio principali, venit etiam causa expensarum, tanquam accessoria, & dependens, & ideo victor absq; aliqua appellacione prosequitur causam expensarum sub appellacione victi. Item, in d. l. 4. C. de deposito, est casus, quod vnica est actio negotij principalis & expensarum, vbi vide rationem ad Glossa.

SUMMARIÆ.

- 1 Potestas cum libera restringitur ad expressa.
- 2 Procurator, cum libera transigit, & ei solui potest. & alia.
- 3 Clausula, Cum libera quæ alia acquiritur.
- 4 Clausula, Cum libera quomodo restringatur.

CLAUSULA 26.

Cum plena, libera, speciali, &c.

HÆC clausula, Posita in mandato, † restringitur per verba illa, in

præmissis, & circa præmissa, ita vt eorū fines egredi non possit, ea qui ad agendum, de procurator. in 6. Alex. d. in l. qui. Rom. 9. Callimachus, num. 6. ff. de verbor. oblig. & consilio 22. n. 10. lib. 1. Ruin. consilio 59. num. 3. lib. 5. & fuit dictum in Ariminen. census, prima Iulij, 1588. coram Seraphino.

Licet procuratori † ad lites solui non possit l. hoc iure, ff. de solutionib. & multo minus talis procurator transigere vel pacisci possit. l. sed si tantū, ff. de pactis, tamen si habet liberam administrationem illius causæ, potest transigere, eidemque solui potest, vt probat Matheslan. Singulari 30. vbi quod si libera administratio est cōcessa in præmissis (in instrumento) tunc intelligitur habere liberam potestatem super instantia, non autem super causa, neque potest recipere solutionem, Bart. in d. 8. Callimachus. Felin. in cap. cum olim, in primo, de officio delega. & in c. causam quæ col. 2. & seq. de re iudic. Federic. de Sen in cōs. 52. Rom. in cons. 334. col. 4. & in cons. 461.

Hæc Clausula inducit mandatum speciale ad alienandum Ias in l. si procurator, n. 11. C. de procurator, nam illi æquiparatur, Bald. in l. nam & nocere, ff. de pact. vbi dicit procedere tam in iudiciis, quam in contractibus, & sequitur Alexand. in consil. 133. num. 2. & seq. vol. 6. Et quod per mandatum cum libera possit transigere, Geminian. in consil. 129. num. 6. vers. item est ibi, Clausula. Crauetta in consil. 924. nu. 9. Ideo ad transigendum, & concordandum pro Ecclesia mandatum Abbatibus, & Capituli cum libera sufficit. Alexand. consil. 92 in principio, vol. 6. Item, potest remittere actiones ad fructus, siue ad pretium, Alex. d. consil. 92 num. 6. † & sicut dixi, vol. 6. Item, potest investituram facere de feudo, vel emphyteusam solitis concedi ad quadraginta annos, Alex. d. consil.

92. nu. 7. & 8. ver. potuit etiam, vol. 2.

Item, huic Clausula, Cum libera, † æquipollens altera Clausula, videlicet, Dans potestatem exercendi ea, quæ possit iple constituens, Geminian. in d. consil. 129. num. 6. & seq. ver. Item est ibi Clausula. Crauetta, d. consil. 924. nu. 9. vbi quod paria sunt, cum plena, & libera, vel quod possit, quæ mandans potest. Ruin. consil. 93. num. 5. & seq. volum. 5. Item, dicitur ita fieri, quando mandatum generale factum est, & cū libera. Aut addita fuerit Clausula, Promittit ratū, &c. & multo magis si cum prima Clausula esset coniuncta illa, Et cura libera, nam tunc mandatum speciale sufficiens est ad omnia generaliter in mandato contenta. Paris. in consil. 79. num. 29. & seq. vol. 1.

Habens generale mandatum cum libera, &c. potest omnia exercere, quæ speciale mandatum requirunt, præterquam non potest donare, nec dissipare, neque facere incidere dominum in pœnam, Alexan. in consil. 43. in principio, vol. 2. Item, potest facere ea, quæ potest procurator constitutus in rem propriam. Calder. in consilio 1. 5. alius est consilium 3. de procuratoribus. Sed non potest facere ea quæ requirunt mandatum singulare, quia mandatum singulare, speciale differunt, Alexand. consil. 133. num. 10. vol. 6.

Declarantur hæc: vt non procedat, † si potestas cum libera est restricta circa præmissa, & expressa. Card. Zabarella in consil. 39. in princ. Dec. in consil. 404. num. 6. & diffusè probat Casar Barz. in decisione Rota Bononiensis, 125. Item, Clausula quæcumque in mandato, non extenduntur ad non expressa, probat Thomas Triuisan. in decisione 14. parte 1. Et propterea in mandato cum libera facta duobus nunquam subintelligitur Clausula, In solidum, quæ obrem vnus sine alio agere nō potest, vt fuit decisum in Rota Ro-

Romana decisione 860. parte 3. lib. 3. in Nouiss.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Cum potestate citandi, & inhibendi, intelligitur respectu citationis tantum.
- 2 Clausula, Cum potestate citandi in curia, & extra curiam, inducit certam scientiam Papæ.

CLAUSULA 27.

Cum potestate citandi, &c.

Hæc clausula, Cum potestate citandi, † & inhibendi, præiura causæ cognitione, intelligitur respectu inhibitionis, non autem citationis, cum sine eâ non possit dari causæ cognitio, ita fuit resolutum in causa Corduben. Decimarum. 13. Ianuarij, 1586. coram Rubeo.

1 Clausula, Cum potestate citandi † in Curia, & extra, &c. Ex hac clausula, inducitur certa scientia Papæ, quod voluerit causam à partibus ad Sedem Apostolicam auocare, Rota, decis. tertia, col. 1. vers. sed pone quod committatur causa appellationis, in nou. Verrall. decis. 7. lib. 3.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Cum annexis, quid operetur in beneficiis.
- 2 Annexum quotuplex sit.
- 3 Beneficium vnicum, an, & quando sit annexum.
- 4 Annexorum, & dependentium idem est iudex.

CLAUSULA 28.

Cum suis annexis, &c.

1 Clausula, † Cum suis annexis, &c. in impetratione beneficij, quid operetur, vide in causa Zamorensis Archidiaconi, 28. Nouembris, 1596. coram Rubeo, quam vide in causa Valentina pensionis, 19. Nouembris, 1599. coram Pamphilio.

2 Annexum, † & connexum dupliciter dicitur, vel quia alterum dependet ab altero, cui annexum, vel quia ordi-

natur ad alterum. Crauetta, in consilio 818. num. 3. Abb. in cap. quanto, num. 5. & 6. de iudiciis, Ius patronatus est annexum iuri instituerendi quod est spirituale. Item, presentatio laici non est spiritualis, sed ordinatur ad spiritualitatem, Ruin. consilio 108. num. 6. vol. 5. & dicitur annexum proximum, & annexum remotum, sed connexitas remota non est in consideratione, Io. de Imola, in consil. 136. num. 8. præterea.

Beneficium vnicum † est proxime annexum illi cui vnicum est, & de illius mensa efficitur, nec potest conferri, aut resignari, quoniam nec vacare dicitur per eius mortem, qui ad eius regimen deputatus fuit, Gloss. in Clem. prima, in versic. de mensa, vbi Abb. n. 17. Imola, nu. 47. de supplenda neglig. prælat. Rota decis. 11. eod. tit. in antiquis, & decis. 2. & 3. de excessib. prælatorum, in Nouiss. Corneus in cons. 262. n. 3. vol. 3. Socin. in cap. sicut vnice, num. 123. de excessib. prælatorum, Felin. in c. nostra, conclus. 35. de rescript. Cassador. decis. 3. n. 3. de iudic. & decis. 2. num. 8. in fine, de vnicionib. Sarnens. super regulâ de infirmis, quest. 15. Item, bona vnica Ecclesiæ, transeunt in proprietatem illius cui fit vnio, c. vbi monasterium: & ibi Hostiens. in versic. actionibus, de religiosis domibus. Petrus de Petrus. in tract. de vnionib. cap. 2. num. 8. Abb. in c. cum deputati. num. 6. de iudic. & ideo annexa sunt proxime & immediate.

Declaratur hoc, vt non procedat, quando vnio, siue connexitas est facta æquè principaliter: nam tunc beneficia vnita propriam naturam habere nõ desinunt, ita vt neutrum æquè principaliter dicatur alteri subici, & connexum esse, prout declarat Rota in decisione 73. parte 2. in Nouissimis.

Annexa propriè sunt, quæ depen-

dent ab eodem negotio, Curt. sen. consilio 20. nu. 23. vers. si ergo, & declarat Bart. in l. Aurelius, §. idem quæsit, ff. de liberatione legata. Videlicet dos ꝑ dicitur dependere à matrimonio, & ideo index qui cognoscit de matrimonio cognoscit etiam de dote, Abb. in cons. 18. num. 7. parte 2. Item, annexa dicuntur, quæ coherent scripturis, & propterea idem iudicium habent, Io. de Imola, in d. consilio 139. per totum: partitæ libri dependentes ex computo dati, & recepti adicantur connexæ, quæ pro scribente probant, Bart. in l. quædam, §. nummularios, ff. de cedendo.

CLAVSULA 29.

Cum omnibus, & singulis clausulis.

Clausula, Cū omnibus, & singulis clausulis, decretis, immunitatibus &c. posita in facultate transferendi pensionis, intelligitur ad fauorem translatarij, vt fuit dictum in causa Carpætoracten. pensionis, 29. Maij, 1602. coram Lancellotto.

SVMARIA.

1. *Clausula Causa & occasione, quando importet impulsuam.*
2. *Causa finalis legati, quando sit aliquod factum superadditum in declaratione post dispositionem.*

CLAVSULA 30.

Causa, & occasione, &c.

Hæc Clausula denotat causam remotissimam, & sic ꝑ causam impulsiuam. Tiraq. in traç. Cessante causa, limitat. 13. num. 8. Rota diuers. decif. 8. num. par. 2. & posita in mandato, illud non restringit. Rota diuers. decif. 8. num. 10. parte 2.

2. Aliquando hæc Clausula ꝑ non exprimitur, sed aliquod factum superadditur, ad ostendam causam finalem, vt si testator prius legasset decem milia Hospitali, soluenda in certis temporibus, & post multas alias dispositiones in testamento addiderit, cum

declaratione, quod Hospitali nihil possit petere, si prius non renunciauerit donationi: Nam ego alias dicebam in Rota, hæc verba importare causam finalem in ipsamet substantia legati, & illimet coherere, non autem occasionem suæ causam memoram, & impulsiuam, quoniam declaratio retrahitur ad tempus dispositionis factæ, vt declarat Io. Andr. in additionib. ad Specul. titulo, de teste, §. nunc videntum, & adeo coheret dispositioni, vt vnâ cum ea emanasse videatur, Paul. de Cast. in l. hæc res palam, §. & quid si post, col. 2. de testam. Verall. decif. 27. par. 3. Ideo præiudicat eis, quibus prætenditur ius medio tempore quæsitum esse, quoniam retrahitur ad ipsam substantiam dispositionis, vt ibi Castr. & laicus Probus, in addition. ad l. Monachum, in c. 1. n. 5. & 6. de priuileg. lib. 6. Aretin. in l. Gallus, §. etiam si parente, col. 1. ff. de lib. & posth. vbi quod ipsa declaratio inest in substantia dispositionis. Ex hoc fundamento resultant tres rationes, ad probandum huiusmodi renunciationem non esse occasionem, siue causam impulsiuam, sed finalem. Prima, illa est causa finalis, quæ coheret substantiæ dispositionis, ad tradita per Bart. in l. demonstratio falsa, §. quod autem, ff. de condi. & demonstr. sed causa renunciationis que per declarationem ponitur, coheret substantiæ legati, vt dictum est, ergo. Secunda, illa est causa finalis, quæ est prima in intentione, sed ponitur vltima in executionem, ad Bart. in l. ambitiosa, n. 19. ff. de decret. ab ord. faciend. & post alios, quos allegat Couar. in lib. 1. var. resol. c. 20. n. 2. Sed causa renunciationis fuit prima in intentione, quia posita est per verba, Cum declaratione, &c. que important, vt in ipsamet substantia legati considerata fuisset ad tradita per Verall. & Probura

in locis allegatis, & ultimo loco in executione posita est, ergo &c. Tertia ratio, illa est causa finalis quæ non respicit commodum legatarij, sed tertij, Socin. in conf. 83. n. 5. vol. 3. Crauet. in conf. 59. nu. 4. Surd. in conf. 361. nu. 79. & ideo finalis appellatur, quoniam adimplenda est, alias repetitio daretur, si ante implementum solutio facta esset, Cin. in l. generaliter, circa finem, C. de epis. & cleric. cum alijs per Nattam in conf. 609. n. 13. Sed causa renunciationis, quæ coheret ipsimet substantiæ legatarij, ad hæredis fauorem posita, vt ex ipsis verbis declarationis apparet, (se non hauerà renonciato à iute, & qualis uoglia pretensioniche possit hauerè in eterno sopra la mia heredità) ergo cum ista renonciatio hæredis commodum respiciat, finalis dicitur, ita vt si ante implementum legatum solum esset, repeti potuisset. Et quando causa alicuius dispositionis ponitur ad commodum tertij, tunc disponentis mens ita interpretatur, vt non aliter disposuisset, nisi cum illa causa, vt declarat Nat. in cõf. 609. n. 12. Et in iure clarissimum est, quod illa causa finalis dicitur, sine qua agens aliter facturus non esset, vel saltem non eo modo facturus esset, nisi illa causa fuisset. Bald. in consilio 340. col. 2. vol. 3. Crau. conf. 142. n. 9. Rol. in conf. 44. n. 15. vol. 4. qui ceteros refert.

Quod autem testator non aliter legatum fecisset, nisi renonciatio donationis ad hæredis beneficium facta esset, satis aperta ratione probatur: quoniam onus ab ipso testatore in ipsa declaratione adiectum fuerat, quod onus dicitur causa finalis, propter quam ipse testator motus est ad ita disponendum, vt firmat Castr. in l. si quis seruus, n. 1. y. quia illud onus, ff. de cõdition. & demonstr. Item quia illa declaratio est conditionaliter dicta, secundum patris aduentæ lecturam, nimirum

quod non possit petere legatum, si prius non renonciauerit donationi, ita, quod ista verba sic conditionaliter dicta, & tempus futurum respiciunt, conditionem importarent, resultat ratio, cui ipsa pars aduersa nunquam respondere poterit, uidelicet, illa est causa finalis, quæ colligitur ex dispositione conditionalis, Bart. in d. l. demonstratio falsa, §. quod autem, col. 3. vers. tertio modo, ff. de condit. & demonstrat. Bellamer. in c. post translatione, col. 4. vers. de conditione. De renonciatione. Salic. & Bologniet. in l. damus, ff. de condit. & demonstrat. cum alijs per Tiraq. in tractatu Cessante causa, limitatione 1. nu. 60. Item, quod quando causa sapit conditionem de futuro, quod sumatur ea testatoris mentis interpretatio, vt aliter legaturus nõ iussisset, probat diffusè Simon de Pret. de interpretat. vlr. volunt. lib. 4. dubit. 2. §. ad septimum, n. 7. Ratio rationis est: quia cum quid conditionaliter profertur, exinde forma inducitur esse censetur. Bald. in Auth. Matri, & auix, col. 3. Afflic. decif. 355. num. 5. Tiraquell. de Retractu lignagier, §. 1. gl. 21. n. 13. Sed forma testatoris ordinatione inducitur omnino seruanda est, quia inesse censetur, Bald. in l. finali, C. si mancip. ita fuerit alienatum, ergo, & quia aliter legaturus non esset, & quia forma legato coherere dicitur, causa finalis dicenda est.

Denique dicebam non obstare quod legatum esset factum Hospitali pro alendis pauperibus Christi in dicto hospitali, quo casu id est, ac si ipsi fuissent pauperibus, legatum esset, videlicet Hospitali pro pauperibus, id est nomine pauperum, vt declarat Bart. in l. fideicommissa, §. inter dum, num. 2. de legat. 3. & tunc pauperes Christi, qui sunt legatarij, nõ possunt dici causa sui ipsius, sed ipsa causa pia possit dici tacita causa finalis huius legati facti

pauperibus Christi, quando non apponeretur alia causa finalis expressa, sed hic opponitur causa renunciationis, quam plene probauimus esse causam finalem expressam, & causa expressa facit cessare tacitam, ex regula l. cum quid ff. si cert. per. Neque potest dici quod istæ essent duæ causæ, sed quando ita aliquibus videretur, tunc attendenda esset causa renunciationis pro finali, quia pro regula ponitur, quod quando duæ causæ concurrunt, vna quæ prodest legatario, cum quo agimus, altera quæ nocet, solum attendenda est illa, quæ nocet. Felin. in c. l. in 2 limitatione, de fe iud. Surd. in conf. 361. n. 16. vol. 3. Riminal. iun. in conf. 559. num. 37. vol. 5. sicut quando concurrunt duæ regulæ: vna prohibitiua, quæ nocet, altera permissiua, quæ iuuat, tunc sola prohibitiua attendenda est. Bartol. in l. 3. §. si liberti, ff. de suspect. tutor. Dec. in conf. 3. num. 4. Et cum causa renunciationis, quæ finalis est, & nocet legatario, sola attendenda sit, hæc est proprie causa finalis, ad effectum de quo agitur, nimirum, quod si datum fuerit in vita à testatore, propter eandem causam, omnino legatum corrui, prout ita allegabam decisum fuisse in Comen. legati. 20. Febr. 1606. coram Ludouiso: Nam si dispositio propter duas causas finales facta, omnino corrui, vna tantum ex eis cessante, Bart. in conf. 20. num. 3. & seq. vers. nam debet, p. 2. Abb. in conf. 70. col. 2. par. 2. multo magis hoc dicendum est, quando ex duabus causis finalibus, vna sola attendenda est, quæ nocet, & quæ ab eodem testatore in vita redempta est: nam si propterea cessat, & legatum omnino corrui.

Addebam pro iustitia causæ, testatoris intentionem claram esse, non aliter legatū peti posse, nisi prius Hospitalitale renūciauerit donationi, & propte-

rea renunciationis onus esse correspondendum ad legatum. Rota decis. 491. n. 3. & decis. 677. n. 8. par. 2. in Nouiss. vbi quod vnum censetur factum contemplatione alterius: sed si vnum ex correspondentiis extinguatur, tota dispositio corrui, Rota in d. decis. 677. Quod autem onus renunciationis sit penitus extinctum, probatur: Nam respectu testatoris, sicut manent Doctores, quando onus legato appositum, ab ipso testatore aufertur, legatum non deberi, propter rationis correspondentiam, Cin. in l. si plures, num. 19. C. de conditionib. infertis, Bart. in l. alumna, §. Scia, vers. quando onus est appositum, ff. de adimend. legat. Item, respectu legatarij onus est extinctum, facto ipsiusmet legatarij, qui pretio mediante renunciauit donationi in vita, itaque legatum non debetur, vt est casus in l. cum tale, §. falsam conditionem, ff. de condit. & demonstr. Et fortius procedit, nā in legato facto sub onere, nascitur obligatio vitro citro que inter hæredē & legatarium. Si igitur legatarius non potest adimplere, quia iura, quibus ad fauorem hæredis renūciare debebat, facto ipsius proprio, qui pretium recepit à donante, extincta sunt: ergo neque potest cōsequi legatum, Paul. de Cast. in l. si quis seruū §. i. v. dicunt Doct. ff. de cond. & demonstr. & in valde similib. terminis sequitur: Rota in deci. 123. n. 14. par. 2. Item, quando testator mediante minori summa sibi renunciari fecit, verisimile est, ita totū voluisse reuocare residuum, quia illa est causa finalis, quæ induxit ad legandum, vt dicit Paul. de Cast. in l. Lucius, in primo n. 4. ver. ista allegatio, Oldr. de legat. 2. Et hanc opinionem tenet Bar. in d. l. Lucius, & pro ea est casus in l. libertis quos, ff. de alim. & cib. legat. per quæ textum firmarunt opinionem Bartoli, eamq; in puncto iuris dixerūt esse veriorē, Paul. de Cast. in d. l. Lucius, n. 4. vers.

ver. mihi videtur quod in pūcto iuris. Imola, in l. huiusmodi §. cum pater, v. certe pro opinione Dini, de legat. 1. præfertim quando dicta causa fuit finalis, vt optime probat Cuman. in d. l. Lucius num. 7. vers. sed mihi videtur. Crau. consil. 167. num. 10. & acerrimè hanc opinionem deserit dir. Campeg. in tract. de dote, par. 1. quæst. 36. vnde dicit Cuman. in d. l. Lucius, num. 3. vers. quandoque legatum, quod si legatum est factum ex vna causa, & ex eadem causa est facta traditio legati, tunc res est sine dubio. Et quod opinio Baldi in l. filia legatorum, C. de legat. non procedit, quando est eadem causa, probat Franch. decis. 422. num. 6. in fin. ex eo, quia causa propter quam factum est legatum, non recipit duplicitatem, ideo neque ipsa res duplicari debet, & ibi Franch. decidit casum in puncto, quando post legatum erat facta donatio inter viuos, Rui. in omni. 138. nu. 4. vol. 4. Quare causa omnino extincta, & ipsum legatum extinctum esse dicendum est.

Præterea addebam, Doctores communiter conclusisse, quod si factum est legatum sub onere aliquid faciendi, per legatarium, quod onus postea ab eodem testatore adimatur, omnino idem legatum ademptum esse. Cin. in d. l. si plures, Bart. in d. l. alumna, §. Seia, & ibi Alberic. v. nota quod hic fuit onus appositum in vim modi, Cuman. in l. in testamento, in 2. n. 3. v. item si factum testatoris directo deficiat, & ibi Socin. n. 23. v. quia si à testatore remouetur onus, Dec. in l. 1. n. 4. C. de pactis. Card. Mantica, de cōiectur. lib. 12. tit. 2. nu. 27. v. adempto onere, quia illud onus à testatore impositum, legati causa finalis esse censetur, Castrenf. in d. l. si quis seruum, n. 1. vers. quia illud onus, ff. de cond. & demon. Et si commodum alterius respicit quam legatarij, causa finalis est, vt dixi, & ideo in-

trat regula, quod illa remota, remouetur legatum: quia propterea illud onus hæredis contemplatione appositum esse censetur, & extincto vno tollitur alterum, Bartol. in l. Gallus, §. & quid si tantum, col. 4. vers. posito, ff. de lib. & posth. præfertim ad liberandum hæredem, pro quo sunt omnes iuris regulæ, vt quanto minus grauetur, l. si seruos, §. margaritam, de legat. 1. l. vnum ex familia, §. si rem, de legat. secundo. Item, potius legatum nullum declaretur, quam heres grauetur, Ias. in l. quod in rerum, in secunda, in primo notab. in l. si ita scriptum in vltimo notab. de legat. 1. ita arguit Crauetta in consil. 149. num. 13. & in consil. 167. numero 14.

Denique dicebatur, quod legatum huiusmodi factum erat in vim modi, quod probatur ex ipsa modi definitione, de qua in l. Meuia, ff. de manumiss. testam. l. demonstratio, §. finali, l. quibus diebus, §. Terminus, vbi Bartul. n. 1. vers. dic ergo ff. de cond. & demon. Sed hic testator primo legauit Hospitali viginti mille simpliciter, & pure. Deinde post alia intermedia legata declarauit, atque onus renunciationis apposuit ante tēpus petitionis: vnde cum hoc onus apposuerit executioni dispositionis iā perfectæ, dicendum est legatum in vim modi factum esse l. cum tale §. 1. ff. de condit. & demonstrat. per quem textum ita probat Bal. in l. cū mota, n. 3. C. de transactionibus, & in l. si plures, n. 25. v. eff enim modus, C. de conditionib. in iert. item, Doctores firmanunt legatum sub modo esse, quando legatarius ex eo actionem habet, sed impeditus propter modum adimplendum, præstat cautionem de adimplendo, l. libertis, §. Lucius, ff. de annuis legatis, l. eas, ff. de condit. & demonstrat. & declarat Simo de Piet. de interpret. lib. 5. dub. 2. n. 18. Sed Hospitali, vigore legati simpliciter: fa-

Acti, actionem habebat, nec per ipsam declarationem impediatur, quia dixit, quod non possit petere legatum, ergo præsupponit: legati dispositione puram esse. Item, quia declarationem ordinavit ad originem petitionis, non autem ad inveniendam acquisitionem, quomodo casu legatum dici sub modo, firmanunt Socin. in cons. 21. nu. 15. vol. 3. Bald. in l. 1. nu. 3. vers. quæro legatarius, C. de his quæ sub modo, & actio à petitione differt, l. 1. in princ. ff. ad Macedonian. & ibi Glos. communiter approbata, in y. petitio. Itē quia testator exprimendo, quod non possit petere legatum, si prius sollemniter non renunciaverit, expressit illud quod tacite inest per modum, qui non impedit natiuitatem actionis, sed executionem, & effectum, l. 2. C. de his, quæ sub modo, Gloss. in Rubrica illius tituli, l. 1. in d. l. huiusmodi, n. 14. de legat. 1. Et per expressionem eius, quod tacite inest, etiam si conditionaliter expressio facta fuerit, legatum non dicitur conditionale, sed modale, Bart. in d. l. huiusmodi n. 1. de legat. 1. & Paul. de Castro num. 3. Alexand. num. 1. vers. non suscipit, Imola, in l. centesimis, n. 4. in princ. ff. de verb. oblig. textus in l. conditiones extrinsecus, de cond. & dem. Agid. decif. 16. item, quādo actio ex dispositione oritur, sed propter aliquod implendam impeditur petitio, tunc sufficit offerre cautionem, Bald. in d. l. 1. nu. 3. C. de his quæ sub modo. Ruin. in cons. 33. num. 7. vers. & clarus, vol. 3. & declarat Gabriel. in cons. 5. n. 13. vol. 1. Si igitur hospitale cautionem obtulisset, non ponisset impediri efficaciter agere. Sed Doctores pro verissima conclusione firmanunt, inter modum, & conditionem hoc differre, quia ex modali oritur actio ad consequendum, & præstita cautione consequitur, sed ex conditionali non aliter, nisi in totum purificatum fuerit. Item

in dubio iudicandum est, sub modo esse, Menoch. lib. 4. præsumpt. 175. Quamobrem cum testator sibi renunciari fecerit donatori in vita, etiam mediante pretio, legato ulterius locus non est, cum modus extinctus sit, nimirum renunciari non possit.

Neque obstat l. quibus diebus, §. quidam Titio, ff. de cond. & demonst. vbi siue conditio sit posita in substantia legati, siue in executione, vel petitione ipsius, semper dicitur conditionale, atque ipsius natura alteratur, etiam si ab initio pure factum fuerit: quoniam in contrarium est text. in l. ex his, C. quando dies legato cedat, vbi habetur, quod legato facto pure in sui substantia, si postea addatur conditio in executione, siue petitione, non alteratur natura legati præcedentis. Ideo Doctores pro concordia considerant, quod si verba importantia conditione, sunt dicta per tempus omnino in certum, tunc siue sint dicta in substantia legati, siue in executione, semper legatum est conditionale, & procedit tex. in d. §. quidam Titio, sed quando dicta sunt per tempus certum, tunc si in executione dicta fuerint, non alterant naturam legati puri præcedentis, & procedit dispositio d. l. ex his. Hanc sententiam firmanunt Glossa in l. Seius Saturninus, ff. ad Trebell. in verbo, diem, vers. solue, Angel. in cons. 20. n. 3. Paul. de Castro, in cons. 153. col. 1. vers. sed quando tempus est omnino certum, vol. 1. Imola in d. §. quidam Titio, num. 4. & ibi Castens. n. 3. Alex. in d. l. Seius Saturninus, n. 4. dicit Glossam esse communiter receptam, & licet ipse dissentiat, tamen addit, quod durum esset obtinere contra illam Glossam. Et hanc sententiam sequuta est Roica in Spoletina legati, 17. Maij, 1580. coram Plato, vbi post longam discussionem super d. §. quidam Titio, concludit, quod si verba importantia

conditionem, adiecta fuissent in executione legati puri, & talia verba denotent tempus incertum, semper facerent legatum conditionale: si verò tempus certum, vel posset aliquo modo certitudo haberi, tunc legatum purum præcedens, per dicta verba conditionem importantis, in executione posita, non alteraretur, & ita dicta iura in consonantiam reducuntur. Sed in hoc casu, illa verba (se non hauerà renunciato) non denotent tempus omnino incertum, quoniam conditionem potestatiuam denotent, quæ pura habetur, l. i. §. qui sub conditione: ff. si quis omiſſa causa testamenti, & quia hoc legatum vtilius erat ipsa donatione, ideo Hospitali non poterat non acceptare, l. magis puto, §. fundum, ff. de reb. eorum, Verall. decis. 359. parte 2. Quamobrem euident certitudo apparet.

Hanc informationem Rotalem volui hic addere, ad declarandum causam finalem, & impulsiuam: Sed quantum ad causam pertinet, in Rota exauditum non potui, aliquando enim illi Reuerendissimi domini duxerunt, superior aliqua intelligentia disponente contrarium. Habent sua sidera causæ.

Et quia in contrarium decisio facta est, certè allegata in decisione non obstant, dum dicebatur, ideo hoc onus renunciationis non importare causam finalem, quia fuit positum in executione, siue petitione legati puri præcedentis, Bertran. conf. 171. num. 3. & seq. p. 2. vol. 2. Bal. conf. 178. vers. in contrarium, vol. 1. Surd. conf. 268. num. 55. & 61. Quoniam prædicti Doctores loquuntur, quando post ius quaesitum ex contractu, vel testamento, aliquid onus apponitur in executione pro resolutione ipsius dispositionis præcedentis, tunc enim fieri non posse dicunt. Baldus loquitur, ubi testator in vita donauit, cum constituto & preca-

rio, & postea in testamento adiecit conditionem, quæ non potuit alterare dispositionem præcedentem, quia ius certum quaesitum fuerat: Sed in hoc casu, tota dispositio est facta in testamento, quod totum in ultimo puncto mortis confirmatum est, vt declarat Paul. de Cast. in l. quibus diebus, §. qui dam Titio, ff. de condit. & demonstr. & non attenditur quid prius, & quid posterius dictum fuerit. Item, nihil erat legatario quaesitum ante acceptationem: cum autem post mortem acceptat, tunc cum sua causa acceptare dicitur, Riminald. jun. in consil. 670. n. 89. vol. 6. & ita cum causa renunciationis. In casu Surdi conditio fuit appositæ contra expressam iuris dispositionem: nam semel hæres non desinit esse hæres, ideo post additionem factam testator conditionem apponere non poterat in resolutione hereditatis, quod diffusè declarat Gabriel. in consil. 109. vol. 2. Sed in hoc casu ex legato antea facto non erat ius quaesitum, quia ante acceptationem non transfuit, neque erat acceptatum, neque dominium translatum, ergo circa actum acceptationis, onus apponi potuit, & addendo onus cum verbis declarationis, dicitur posuisse in ipsa substantia legati, vt probatum est. Itè, nullus ex Doctoribus allegatis loquitur, quando onus appositum est in ipsa declaratione dispositionis, tunc enim declaratio fieri potest, etiã in eius præiudiciũ, qui sibi ius quaesitum esse præteredit, atque in eius præiudiciũ retrahitur, vt probauit. Adde Dec. in consil. 239. in fin. & Riminald. jun. in consil. 399. n. 76. vol. 4. Et licet aliqui dubitent de hoc, quando declaratio est facta per modum relationis, vt in casu l. de his, C. quando dies legat. ced. tamen quando expressè facta est, cum verbis, cum declaratione, dubitandum non est, quin etiam in tertij præiudiciũ retrahitur possit, vt bene declarat

Riminald. iun. in conf. 556. nu. 112. vol. 5. post Ruinum, quem allegat in conf. 76. num. 10. vol. 5.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, de consensu, inducit iudicium.
- 2 Consensus factus non sufficit, quando est sub conditione positus.
- 3 Clausula, de consensu, in Breui, vel litteris non facit conditionem.

CLAVSVLA 31.

De consensu.

1 **H**Æc clausula inducit † conditionem. Put. decif. 18. 269. num. 2. & 282. num. 2. lib. 3. & fuit dictum in causa Acheruntina fructuum, 29. Iunij 1579. coram Brauo. Vt in decif. 74. lib. 2. Quotidie.

2 Et hoc casu non sufficit tacitus † consensus, sed requiritur expressus, Sarnen. in Reg. de impetrat. benef. per c. 5. ff. famil. quaest. 11. num. 2. ad fin. vers. & ideo. Put. dec. 282. num. 3. lib. 3. Tiraq. de Legib. connub. gloss. 7. num. 98. & seq. & fuit dictum in dicta Acheruntina fructuum coram Brauo.

3 Dic verum, quando est apposita in supplicatione, secus fit in Breui, † vel in litteris: quia tunc non inducit conditionem, sed stat causam, quia littere sine consensu non fuissent expedire. Put. decif. 14. nu. 39. in fine, lib. 1. Verrall. decif. 120. & 213. numer. 1. part. 1. & decif. 183. lib. 1. Put. decif. 187. lib. 3. Peregr. decif. 74. lib. 1. & in simili fuit resolutum in causa Elboten. pensionis, 27. Octobris, 1595. coram Corduba, vbi de clausula, cuius ad id expressus accedit assensus, & in Romana censuum, tertiadecima Martij, 1596. coram Blanchesetto, vbi de clausula, Attentione consensu.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, de, & super tali re, continet petitorium, & possessorium.
- 2 Idem si sic dictum, de, & super recuperatione, & restitutione.

3 Fallit in sententia, qua est stricti iuris.

4 Possessorium solum quando dicitur in sententia.

CLAVSVLA 32.

De, & super Canonicali.

HÆc clausula, de, † & super Canonicali, vel tali re, &c. comprehendit petitorium, & possessorium. Cassad. decisione 6. numero 1. & 5. de rescipit. & fuit dictum in causa Tinasonen. Canonici, 28. Ianuar. 1575. coram Cantucio, vt in decif. 8. num. 4. par. 2. diuers.

Item operatur clausula, de, & super recuperatione, † vel restitutione talis rei. Socin. in l. rem que nobis, sub num. 14. ff. de acq. poss. & conf. 262. lib. nu. 2. lib. 2. vt fuit dictum in causa Faentina spolij, 15. Aprilis, 1580. coram Seraphino, & in causa Romana domus, vndecima Maij, 1601. coram Pamphilio.

Dic verum in commissione, vel libello, secus in sententia † qua est stricti iuris, & stricte debet interpretari, in sententia enim huiusmodi clausula comprehendit solum petitorium, vt fuit dictum in dicta Faentina spolij, coram Seraphino, & in dicta Romana domus, coram Pamphilio.

Sublimita, nisi ex aliquibus posset interpretari, possessorium, vel petitorium † esset suspensum, quia tunc illa verba etiam in sententia intelligerentur de solo possessorio, vt fuit dictum in dicta Faentina spolij, 15. April. 1580. coram Seraphino.

CLAVSVLA 33.

Donec aliud duxerimus ordinandum.

HÆc clausula non expirat morte mandantis, sicut expirat beneficium, sed requirit novam dispositionem. Io. Andr. in cap. si gratiosus, nu. 2. & 3. Gemin. num. 8. Franch. nura. 10. de rescip. in 6. Menoch. consilio 360. num. 8.

num. 8. & fuit dictum in causa Vrbinaren. iurisdictionis, 24. Maij, & 14. Iunij, 1600. coram Seraphino. facit Ruin. conf. 115. num. 7. lib. 1. Grat. conf. 92. n. 28. libro 2. cum aliis allegatis per Menoch. conf. 360. numero 6. & sequent. & de Arbitrar. quæst. 69. num. 13. & sequent.

Vide in clausula, ad beneplacitum Sedis Apostolicæ.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, dummodo, importat conditionem, vel modum.
- 2 Narrata semper sunt iustificanda, siue per modum, siue per conditionem sint dicta.
- 3 Clausula, dummodo pro alijs, quomodo verificetur.

C L A V S V L A 34.

Dummodo, &c.

1 **H**Æc clausula, an importet modum, † vel conditionem, vide Tiraquei. de retractu lignag. §. 8. gl. 8. Gabr. conf. 5. numero 3. libro 1. Mandosin Reg. de iure quæst. quæst. 2. & fuit dictum in causa Paduana pensionis 28. Iunii, 1851. coram Rubeo, vt in dec. 186 lib. 2. Quotidie, & in causa Carpentoraten. pensionis, 15. Martij, 1602. coram Lancellotto.

Addetamen, quod siue importet conditionem, siue modum ad effectum iustificationis narratorum in Gratia, nihil interest; quia utroque casu sunt iustificanda † narrata ab eo, qui intentionem suam fundat in Gratia. iuxta doctrinam Io Andr. in cap. 1. de lit. contest. in 6. Felix in c. constitutus, in princ. de rescript. cum vulgar. & ita fuit resolutum in dicta Paduana pensionis coram Rubeo, & in Carpentoraten. pensionis supradicta coram Lancellotto, quam videas, vbi allegantur alix decisiones.

3 Adde quod in gratia † expectatiua, concessa in forma pauperum solebat apponi ista clausula, dummodo

non nisi pro quattuor alijs in simili forma scripserimus; quæ apponebatur, ne Ecclesia ultra oneraretur. Si igitur Papa pro decem scripserit, & gratiæ tempore daræ huius, vel postea euauerint, ita vt reducantur ad numerum quattuor, gratia istius erit bona, vt consuluit Oldr. in conf. 221. vbi etiam quod gratia consumpta ante datam istius non computatur, sicut tutela finita non excusat. Hæc autem clausula intelligitur, de eodem Papa scribente, non autem si prædecessor scripserit, vt probat Gemin. in conf. 30. in fine.

S V M M A R I A.

- 1 Presentato ad ius patronatus per quam clausulam preseruetur ius.
- 2 Presentatio debet esse acceptata, vt ius quesitum sit.
- 3 Et quod si sit presentatus à medietate patronorum.
- 4 Gratia est nulla in præiudicium illius, cui est ius quesitum.
- 5 Ius quæritur ex electione, vel presentatione.
- 6 Ius an dicatur quesitum ex oppositione, vel acceptance expectantis.
- 7 Clausula, Dummodo non sit ius quesitum, preseruat collationem in perpetuum.
- 8 Reddit gratiam conditionalem.
- 9 Non includit conditionem, cum non impediat, neque suspendat executionem gratiæ.
- 10 Gratia qua non est suspensua, non eget iustificatione.
- 11 Clausula, Dummodo non sit ius quesitum, intelligitur de valido.
- 12 Haber vim expressionis tituli, & possessionis.
- 13 Tacite inest in qualibet gratia, etiam facta motu proprio.
- 14 Regula non tollendi iuris, quale ius preseruet.
- 15 Haber locum etiam in commissionibus iustitiæ.

- 16 Et derogatione expressa epus est.
 17 Nisi ob favorem publicum.
 18 Clausula, Dummodo in alteri, &c.
 semper censetur inesse.
 19 Qualeius non conferuet.
 20 An & quando conferuet ius ad rem.

CLAVSVLA 35.

Dummodo alteri non sit ius quasi-
 tum.

HÆc clausula præferat ius, quod
 1 habet præsentatus † ex præsen-
 tatione. Rota, decisione 13. alias 17. de
 præbend. in nou. Egid. decis. 167. Sar-
 nens. in reg. de iure quæsito, q. 1. num. 8.
 Felin. cap. in nostra, num. 25. in 28. Co-
 roll. de rescript. Crescent. decis. 7. nu.
 3. de iure patronatus, & fuit dictum in
 causa Rauennatens. Iuris patronatus,
 16. Iunii, 1589. coram Pegna, & in Fir-
 mana beneficij, duodecima Maii, 1595.
 coram Pamphilio, & in Hostuensi
 Cappellæ, 6. Nouembr. 1595. & quar-
 ta Martij, 1596. coram Seraphino, & in
 Mediolanæ Cappellaniæ, 26. Iunij,
 1596. coram Pamphilio, & vide in
 causa Aquilana Cappellaniæ, 7. Mar-
 tij, 1590. coram Comitulo, & Iadren.
 Pimiceriatu, tertiadecima Nouem-
 bris, 1596. coram Pamphilio. Hostuen.
 Cappelle, vigesima octaua Iunii, 1600.
 coram Iusto. Tirafonensi elemosyna-
 riæ, vigesima octaua Ianuarij, 1602. co-
 ram Lancellotto.

2 Declara procedere post accepta-
 tam † præsentationem, secus si colla-
 tio fiat ante acceptationem: nam tunc
 nullum ius habet præsentatus, Sarnen.
 de iure quæsit. quæst. prima, numero
 13. & vide in causa Firmana beneficij,
 vigesima prima Octobr. 1594. coram
 Mantica.

3 Limita in præsentato à medietate †
 patronorum, si aliàs præsentatus ab
 altera medietate habeat Gratiam cum
 ista Clausula, quia hoc casu non dici-
 tur tale ius quæsitum, quod possit im-

pedire derogationem medietatis iuris
 patronatus, & possit Episcopus alte-
 ri gratificari, Can. si duo, 29. distinct.
 c. si forte, 63. distinct. Paul. de citradin.
 de iure patron. 6. part. in prin. num. 11.
 Stephan. Lambert. eo. tract. lib. 2. part.
 3. quæst. 5. artic. 10. num. primo, & se-
 cundo, & ita per has rationes fuit reso-
 lutum in causa Meliten. portionis, 13.
 Nouembr. 1595. coram Millino, & in
 Mediol. Cappellaniæ, 27. Mart. 1602.
 coram Corduba.

Item operatur hæc clausula, † quod
 4 si eo tempore constet alteri ius quæsi-
 tum esse, Gratia sit nulla, & examinata,
 de confic. vil. vel inutil. Sarnens. in
 Reg. de iure quæsit. q. 1. num. 41. v. po-
 stremo Mandos. super Regul. 17. q. 2.
 numer. 4. in fine, & vide in causa Iad-
 ren. Pimiceriatu, 13. Nouemb. 1596.
 coram Pamphilio, & in causa Ho-
 stuen. Cappellæ, 28. Iunii, coram
 Iusto.

Ampliatur etiam si ius sit alteri quæ-
 situm ex electione. † vel præsentatione
 5 in Nouiss. Sarnens. q. 1. num. 8. Silu. de
 benef. par. 3. q. 3. numero 15. Crescent.
 decisione 7. de iure patron. & fuit di-
 ctum in causa Pisana Cappellaniæ,
 20. Martij 1594. coram Blanchetto, &
 in Firmana beneficij 3. Iunii, 1594. co-
 ram eodem.

Secus verò, si ius quæsitum sit ex
 6 oppositione, † vel acceptance ex pe-
 ctantis ante factam collationem, hoc
 enim ius per hanc clausulam non pre-
 feruatur, nec reddit gratiam nullam.
 Rota decis. 17. de præb. in Nouiss. &
 decis. 27. de concess. præb. in antiq. Egid.
 decis. 167. Cald. conf. 8. in fin. de
 rescript. Felin. in cap. cum Bertoldus
 numero 1. de re iudic. & in cap. causam
 quæ, numero 26. v. sed Rota, de Re-
 scriptis. Rebuff. in forma nouæ provi-
 sionis, verbo, dummodo, numero 2.
 Sarnens. in Reg. de iure quæsito, quæst.
 prima,

prima, numero 30. Sylua de benefic. parte 3. q. 13. numero 21. & fuit resolutum in causa Placentina Canoniz, 24. Octobris, 1594. coram Seraph. & vide in eadem, 31. Ianuarij, 1594. coram Arigonio.

7 Item hæc clausula præseruat collationem, ¶ etiam imperfectam. Achil. decis. 4. de præbend. Put. decis. 125. lib. 2. & fuit dictum in Iadren. Primiceriatus, vigesimatercia Iunii, 1595. & tertiadecima Nouembr., 1596. coram Pamphilio, vbi de collatione facta ab Episcopo, qvi erat communis cum Capitulo. Limita procedere, quando collatio est pura, secus si conditionalis, & ex not. per Cassador. decis. vigesimaquarta, super Reg. & Sarn. in Regula de publican. quæst. 17. tradit Achil. decisione 4. numero 17. de præbend. Roman. consilio 256. in fine, vbi latè Adentes Rebuff. super Reg. de iure quæstio, gloss. 6. numero 36. Et fuit dictum in dicta Iadren. Primiceriatus, 23. Iunii, 1595. coram Pamphilio, & vide in eadem causa, coram eodem, 13. Nouembr., 1596.

Hæc clausula intelligitur aliter quàm in 20. suprad. expresso. Gemm. cons. 8. col. pen. Sarn. de iure quæstio q. 1. in fin. Crescent. decisione 7. in fin. de iure patron. & fuit resolutum in causa Parmen. beneficij 25. Aprilis, 1589. coram Pegna, & in Aretine Commenda, secunda Nouembr. 1586. coram Seraphino. & vide in causa Parmen. Prioratus, 23. Iunii, 1589. coram Mantica, vbi dicitur decis. P. 28. 2.

8 Hæc clausula reddit gratiã ¶ conditionalem. Sarnen. de iure quæstio. q. 1. numero 41. Rebuff. in forma nouæ promiss. verbo, dum modo, numero 5. latè M. adol. in Regul. de iure quæstio, quæst. 2. numero 3. & fuit dictum in causa Hostiens. Cappellæ sexta Nouembr., 1595. & 4. Martij, 1596. coram Seraphino, & vide in eadem, 28. Iunii,

1600. coram Iusto. Felin. in cap. super litteris, num. 11. de rescript.

Declaratamen non includere ¶ propriè conditionem, eum non impediat, nec suspendat executionem gratiæ, sed præferuet iura, ita vt constituto de iure alterius, gratia reddatur nulla. Achil. decis. 18. numero 2. in fine, de probat. & fuit resolutum in causa Cameracen. Canonicatus, 4. Decembr. 1573. coram Aldobrand. quæ est in causa Hispal. & Corduben. præstimoniorum, 20. Iunii, 1601. coram Lancellotto, & vide in causa Vercellen. beneficij, 24. Ianuarij, 1601. coram Litza.

Et ideo cum non sit suspensiuæ ¶ gratiæ, hæc clausula non eget iustificatione, quia non est narratiua partis, quæ solum narrata tenetur iustificare, ad Ioan. Andr. in cap. 1. numero 1. de lic. contestat. in sexto. Verall. decisione 39. parte 2. Ita fuit dictum in causa Placentina Cappellaniæ, 29. Martij, 1596. coram Pegna. & vide in causa dicta Vercellen. beneficij, coram Litza. Colonienf. Canonicatus, 20. Maij, 1602. coram Pamphilio.

Hæc clausula intelligitur ¶ de iure valido, & canonizabili, ac exclusiuo impetratis. Sarnen. in Regula de publ. resignat. quæstione 17. ante ¶. quibus, & vide in causa Colonienf. Canonicatus, 20. Maij, 1602. coram Pamphilio.

Hæc clausula habet vim ¶ expressis tituli, & possessionis alterius, & ideo tollit subreptionem. Cardin. consilio 92. num. 4. vers. Item in concess. Felin. in cap. in nostra, 36. Corollar. ¶ primo nota, & in cap. super litteris, num. 11. de Rescript. Sylua de benefic. par. 3. quæst. 11. num. 103. & fuit dictum in dicta Colonien. Canonicatus coram Pamphilio.

Hæc clausula in qualibet ¶ gratia semper intelligitur esse, quantum non exprimitur, Sarnen. in Reg. de iure

quæſito non tollen. quæſt. 1. ſub numero 1.

Amplia, vt procedat etiam in gratia facta motu proprio. Sarmenſ. in Reg. de iure quæſito non tollen. quæſt. 1. num. 2.

- 14 Hæc regula ¶ non tollendi iuris quomodolibet quæſitum fuerit, præſeruat quantumcumque ius miniuū, & cuiuſcumque generis directi, vel indirecti, etiam improprie ſumpti, nam generalis verbi, quodcumque, ad caſus etiam improprios, & abuſiuos trahi facit. Itaque ius ex priuilegiis quæſitum non tollitur, niſi ſpecialibus verbis derogatum eſſet: & ita fuit deciſum, vt per Ceſarem de Graſſis in deciſ. 1. de verborum ſignificatione. & deciſ. 264. par. 2. in Nouiſſ. imo præſeruat ius quæſitum alteri, etiam ſi illud ius cum tertij præiudicio quæſitum eſſet, vnde ſi poſtea Papa illius tertij præiudicium reuocare vellet, non propterea ius quæſitum etiam ex priuilegio præiudiciali reuocari cenſetur, Verall. deciſione 31. par. 3. Item, ad eo præſeruat, vt etiam poſt triginta annos de hac Regula dari poſſit, Verall. deciſione 32. par. 3.

Ideo, cum Vaſſallorum interſit dominum non murare, & propterea alienationi factæ contradicere poſſint, ſi Papa concordiam dominorum confirmauerit, neque illorum Vaſſallorum iuri expreſſè derogauerit, confirmatio nulla eſt. Put. deciſione 31. par. 1.

- 15 Etiam in commiſſionibus ¶ iuſtitia hæc regula locum habet, & hæc ſententia in Rota obtinuit, Verall. deciſ. 29. parte 3. & deciſione 419. parte 3. Iacobi Putei. Illa autem verba Regula (Ne per varias, quæ pro commiſſionibus, ſiue mandatis, & declarationibus habendis in cauſis plerumque ſunt ſuggeſtiones, iuſtitia poſtponatur) ita in Rota interpretata ſunt, vt

conditor Regule ad ea tantum reſpexerit quæ cauſa recepta conceduntur: Itaque quo ad impetrata, aut conceſſa lite pendente, aut cepta, & non antea ſepè reſolutum eſt. Caſſadorus deciſione 39. ſuper Regulis, Creſcēt. deciſione 12. de reſcriptis. Quod verò ad ius tertij pertinet, an pendente lite, vel antea tollatur, nihil reſert, vt ibidem videas.

Et ſi Motus proprius ¶ ſurreptionē 16 excludat, tamen in tertij præiudicium, nullum effectum habere poteſt, niſi verbis expreſſis derogatum fuerit. Puteus deciſione 337. parte 1. Adde quod clauſula, Ex nunc, prout extunc, in præiudicium iuris medio tempore alteri quæſitum, non retrotrahitur, Puteus deciſione 190. parte 2. Cum conditor Regule decreuerit, vt per quantumque ſignaturam, nulli ius quomodolibet quæſitum auferatur, propterea concluſum eſt, vt Regule derogatum non cenſeatur, niſi verbis ſpecificis, & expreſſis derogatum fuerit, Verall. deciſione 3. par. 1.

Quomodo ¶ autem propter fauorem publicam hæc clauſula nullam locum habeat, vide in deciſione 759. parte 1. in Nouiſſimis.

Clauſula autem iuris quæſiti non tollendi, ¶ ita ſcribi ſolet: Dummodo 18 tempore dicit præſentiam alicui non ſit ius quæſitum, & ita in omnibus grauiſſis Papæ ponitur. Federic. de Sen. in conſilio 197. numero 2. ¶. non obſtat; & ſemper cenſetur in eſſe, etiam ſi non exprimitur, Zabarell. conſilio 18. circa fin. ¶. ſi non eſſet alteri. Bellamer. conſilio 33. numero 14. ¶. ſed quid operabitur. Et ad hoc eſt text. in capitulo, ſi poſtquam de præbendis, libro ſexto.

Hæc autem non conſeruat ius quærendum, ¶ & ſic ius ad rem, Calder. 19 in conſilio 31. in fine, ¶. præterea per clauſulam, aliàs eſt conſ. 3. de reſcript.

Zibarell. in conf. 126. numer. 3. in fine, & in consilio 92. numero 3. Nisi tale ius ad rem esset exequibile, vt declarat Bellamera in conf. 34. num. 21. §. ad septimum.

20 Hoc autem declaratur, † vt non tollat ius in re, neque ad rem expectantis post acceptationem, sed de stylo Curio Romanę tollit ius ad rem post acceptationem, vt declarat Bellamera in consilio 33. numero 14. in fine, §. nec obstat, & in consil. 34. numero 25. §. ad septimum. Item, non tollit ius ad rem, quando est deductum in iudicio, & pendet lis super eo, vide Bellamer. in d. conf. 34. num. 21. & plur. se q. vbi dat alias limitationes, & declarationes. Et vide Rom. in conf. 256. & ibi Addentes Modernos, qui multa ad hoc congerunt.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Dummodo causa non sit instructa, reddit sententiam nullam.
- 2 Examen etiam est nullum.
- 3 Et quid si in clausula addatur, Si in iurisdictione consensum sit.
- 4 Et an intelligatur de instructione tempore commissionis.
- 5 Est clausula conditionalis.
- 6 Inhibitus vigore commissionis cum clausula conditionalis, non attentat, & num. 8.
- 7 Causa quando dicatur instructa vt neque minor, neque tertius audiri possint.

CLAUSULA 36.

Dummodo causa non sit instructa.

- 1 **H**ęc Clausula reddit sententiam nullam, † si sententia feratur vigore commissionis habentis istā clausulam, Si causa erat instructa coram primo iudice, vt fuit resolutum in causa Veneta legitimitatis, decimanona Ianuarii, 1587. coram Seraphino.
- 2 Item in examine testium, † factum vigore commissionis habentis istam

clausulam, quia redditur nullam, vt fuit resolutum in causa Carthaginen. Decretum, decimaseptima Maii, 1593. coram Orano.

Si huic clausulę addatur, Et in iurisdictione † consensum sit, non requiritur vtrumque, sed alterum sufficit, vt fuit resolutum in dicta Carthagin. Decimarum, decimaseptima Maii, 1593. coram Orano.

Hęc clausula, An intelligatur de instructione † tempore commissionis, 4 vel tempore exequentę citationis, vide in causa Pampilonens. Decimarum, vigesimaprima Maii, 1590. coram Comitulo.

Hęc clausula est conditionalis, † 5 & respicit citationem, & inhibitionem, Fab. decisione 23. lib. secundo.

Et ideo inhibitus † vigore commissi- 6onis cum huiusmodi clausula, non attentat exequendo rem iudicatam. Fab. dicta decisione vigesimatertia, lib. 2.

Causa dicitur instructa, † quando 7 in Rota relata est, & ita merita cum relatione publicata sint, quo casu, & que minor ad pinguius probandum restitui potest. Franch. decisione 261. Tertius veniens ad causam vigore clausulę, Omnēsque alios, ad statum causę dumtaxat admittendus est. Ideo post terminum ad articulandum benè tentum, non dat obiectus contra alterum ex collitigantibus. Cassador. decisione 1. de except. Neque post conclusum in causa inter duos, ipse tertius veniens ad causam, si bonos articulos contra vnum ex collitigantibus dare vult, audiendus est, quoniam causa inter illos conclusa, instructa est, Rota dec. 4. de iudiciis, in Antiquioribus.

Hęc autem non procedunt, † si 8 termini nulliter seruati fuerint, quia tunc auocatio causę, quatenus non sit instructa, non impedit primum iudi-

cem, coram quo nulliter seruati fuerunt, quin etiam non obstante inhibitione, pronuntiare possit. Crescentibus decisione prima, de iudiciis.

SVM MARIA.

- 1 Clausula, Dummodo eius dispositio ad nos, &c. non ponitur ratione reservationis expressa in litteris.
- 2 Posita in beneficiis reservatis, operatur quod Papa non vult concurrere cum Ordinarijs.
- 3 In litteris expeditis per Cameram potest omitti hac clausula.
- 4 Non redigit gratiam conditionalem.
- 5 Et quid si Papa contulit, vt reservatum & collatum etiam pertineat ad Episcopum.

CLAUSVLA 3.

Dummodo eius dispositio ad nos, &c.

1 **H**Æc clausula, Dummodo eius dispositio ad nos hac vice pertineat, non ponitur ratione reservationis expressa in litteris, sed ratione clausulæ generalis siue præmissio, siue alio quouis modo. Practica Cancellar. in not. super vacantibus reservat. y. clausula, Dummodo eius, &c. & fuit dictum in causa Aretina Commendæ, se ptima Nouembris 1586. coram Seraphino, & vide in causa Ianuen. Cantoriz, quattadecima Octobris, 1596. coram Oradino, vt in decis. 440. lib. 2. Quotidiana, & in Carpentoraten. pensionis, quintadecima Martij, 1602. coram Lancellotto.

2 Hæc clausula posita in beneficiis reservatis, operatur, quod Papa non intendit concurrere cum Ordinarijs, & sic non potest capi beneficium per clausulas generales, vt fuit resolutum in causa Salsantina portionis, 5. Decembr. 1588. coram Giphio in Borgen. de pancoruo, decimaseptima Aprilis, 1589. coram eodem, & vide in dicta Ianuen. Cantoriz, quattadecima Octobris, 1596. coram Oradino, & in

Romana Clericatus, vigesima septima Nouembris, 1602. coram Pamphilio. Ferret. consil. 283. numero decimono, & vide in d. Romana Clericatus, vigesima prima Maii, 1603. coram eodem, vbi quod eius omisso non facit vt litteræ non dicantur expeditæ, tamquam de reservato.

Adde quod in litteris expeditis per Cameram, potest omitti hæc clausula, immo non solum apponi, licet fecus sit in litteris expeditis per Cancellariam. Palæotr. decis. 574. lib. 3. parte tertia diuers. & vide in Romana Clericatus Sancti Petri, vigesima septima Maii, 1603. coram Pamphilio.

Hæc clausula non reddit gratiam conditionalem, vide in causa Vercellensis beneficii, 16 Nouembr. 1601. coram Litta.

Si Papa contulit vt reservatum sibi, sed beneficii collatio pertinebat etiam ad Episcopum, Papa non intellexit conferre, quia licet ad eum in concursu cum Episcopo spectet collatio, tamen vigore dictæ clausulæ intelligitur si ad solum Papam collatio pertineat, ita probat Gemin. in consilio 92. in princ. y. ad primum.

SVM MARIA.

- 1 Clausula, Dummodo intrusus non sit, de qua intrusione loquatur.
- 2 Facit gratiam conditionalem.
- 4 Intrusus quot modis dicatur.
- 4 Qua regula obstat contra intrusos.

CLAUSVLA 38.

Dummodo intrusus non sit, &c.

1 **H**Æc Clausula intelligitur de alia intrusionem, quam narrata. ad tradita per Gemin. consil. 8. col. pen. Sarnens. de iure qualite, quæst. 1. in fine, Crescent. decisione 7. in fine, de iure patronatus, & fuit dictum in causa Parmen. Prioratus 23. Iunij 1589. coram Mantica.

Hæc clausula, facit gratiam conditionalem, vide in causa Vercellensis beneficii,

beneficij, 16. Nouembris, 1601. coram Litte.

Intrusus dicitur, † qui absque auctoritate eius, qui conferre potuit beneficium occupauit, Rota dec. 13. de causa poss. & propriet. in antiquis. Siue is qui sine titulo, & colore in beneficio se intrusit, Fel. in c. qualiter, & quando in primo, nu. 15. ver. per illam glossam, de accusatione. Item qui titulum, & colorem habet, sed non canonicum, quoniam conferens auctoritate carebat, Cald. in cons. 13. de verb. sig. ideo prouisus ab ordinario, de beneficio Papæ reseruato, dicitur intrusus, Paris. cons. 47. n. 40. & seq. vol. 4. Item, si ab Ordinario, aut etiam à Papa de beneficio non vacante prouisionem obtinuit, eiusque possessionem ceperit, Anchar. in cons. 397. n. 2. & 3. Item, qui electus, præter confirmationem superioris, possessionem ceperit. Io. de Imola, in cons. 13. n. 7. ver. ad quintum, & multo magis si sine electione se intruserit, ut ibi per Imol. Item, qui notoriè nullum ius habet, ut quia eius titulus per sententiam nullus declaratus fuit, Ferrer. in cons. 12. n. 11. & seq. & huiusmodi intrusi dicuntur tyranni Ecclesiarum, ut fuit dictum in Camera Imperiali, vt per Casparum Gulielmum de cis. 210. par. 2.

Et intrusi nullomodo † audiuntur, etiam si notorium non ius petentis allegent. Palzot. dec. 441. p. 3. lib. 3. in Nouis. & contra intrusum lite pendente, sententia mandatur executioni, etià illo non citato, Put. dec. 62. p. 3. nec iuratur Regula de trienniali. Palzot. dec. 57. 3. p. 3. li. 3. in Nouis. & illius possessio dicitur vacans, ideo si apprehenderetur per prouisum canonicè, intrusus non restituitur, Paris. in cons. 47. n. 4. & seq. vol. 4. & vide Romanum in consilio 449. & Anchar. in consilio 397.

Multa scripta sunt de hoc per me in

Digestis Nouissimis, part. 1. vers. spoliolum.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, dummodo omnes insimul non excedant, debet verificari de tempore reservationis.
- 2 Quando est adiecta reservationi pensionis, facit illam conditionalem, vel modalem.

CLAUSULA 39.

Dummodo omnes insimul non excedant, &c.

Hæc clausula, † debet verificari de tempore reservationis, non autem de tempore translationis, si translata sit, vt fuit dictum in causa Carpenterotæ pensionis, 15. Martij, 1602. coram Lancellotto.

Hæc clausula, † quando est adiecta reuocationi pensionis, facit illam conditionalem, vel modalem, vt sit verificanda, secus si adijciatur post reservationem puram ad modificandam aliâ clausulam, vt fuit resolutum in causa Carpenterotæ pensionis, 15. Martij, 1602. coram Lancellotto.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Dummodo per Ordinarium collatorem, intelligitur non solum de Episcopo, sed etiam de Ordinario collatore.
- 2 Ordinariorum appellatione in materia collationis, quando veniant etiam Ordinarij.
- 3 Et quando fallat.
- 4 Ordinarij non sunt proprie, qui habent facultatem conferendi ex indulto.

CLAUSULA 40.

Dummodo per ordinarium Collatorem, &c.

Hæc clausula, Dummodo per Ordinarium collatorem † non fuerit facta prouisio, intelligitur non solum de Episcopo, sed etiam de inferiore Ordinario collatore, vt de Capitulo, in collatione Canonicatum, vt fuit resolutum in causa Ofsen. Ca-

nonicatus, 9. Martii, 1592. coram Seraphino.

Et ratio est: quia in materia adaptabili, qualis est collatio, appellatione Ordinariorum, † veniunt etiam inferiores collatores, Ioan. Monach. in c. Ordinarii, § primo, num. 1. & 2. Geminum. 5 & Franch. num. 3. de offic. Ordinari. in sexto, Abb. Arer. & Dec. in c. post cessionem, omnes in l. notab. de probat. & fuit resolutum in causa Salamantina iurisdictionis, 23. Octobris, 1579. coram Seraphino.

3 Declaratur, † vt non procedat, si actus expediendus per Ordinarium, deberet à solo Episcopo per alia iura expediri, quoniam tunc appellatione Ordinariorum non veniunt inferiores Episcopo, Feder. de Sen. in consil. 291. in prin. allegat Clement. Ne in agro, §. ad hoc, circa medium, de statu regulariū, ubi mandat vnionem fieri per locorum Ordinarios, & intelligitur de solis Episcopis, quoniam vniones à solis Episcopis fieri debent, & non ab inferiore, c. Si vna, de reb. ecclē. non alienand. Ideo si concessio materia visitationis committerentur locorum Ordinariis, intelliguntur commissis solis Episcopis Diocesanis, & non Capitulo, Sede vacante, neque aliis, Lopus, Abbas, inter consilia Federici de Sen. consil. 291. vbi vide, quia extendit ad alia.

Licet omnis habens potestatem à Papa conferendi beneficia, maxime vniuersitatem ipsorum, dicatur Ordinarius, gl. in c. à iudicibus. 2. q. 6. tamen illi, qui ius conferendi habent ex aliquo indulto, vel privilegio Sedis Apostolice non sunt proprie Ordinarii, sed quasi extraordinarij dicendi sunt, vt scribit Pau de Cast. in consil. 3. in 3. dub. cum aliis per Dec. in c. post cessionē, in l. notab. de probat. in c. post cessionē, in l. notab. de probat. per tex. in l. si aliquam, in fine, ff. de offic. proconsul. Et propterea Rota diffiniuit, quod refer-

natio concessa, exceptis beneficiis, in quibus Cardinales essent Ordinarii collatores, intelligitur de illis, in quibus Cardinales habent Episcopatum, vel aliud simile beneficium, habens collationem, vt est decisio Achillis de Grassis, prima de officio Ordinarii.

CLAUSVLA 41.

Dummodo plura simul non sint.

HÆc clausula posita in dispensatione ad obtinenda beneficia, intelligitur quod plura simul obtineri non possint, sed successiue, vt fuit resolutum in causa Legionen. Prioratus, octaua Iunii, 1587. coram Pamphilio.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Dummodo remaneant centum pro Rectore, debet verè probari.
- 2 Quando est appositæ in concordia, quis teneatur illam probare.
- 3 Cur apponatur dicta clausula.
- 4 Clausula, Dummodo medietatem fructuum, &c. quando opponatur.
- 5 Pensiones quomodo imponantur super distributionibus.
- 6 Clausula, Etiam si in solis distributionibus, quid operetur.
- 7 Pensiones super Cathedralibus quantæ imponantur.

CLAUSVLA 42.

Dummodo remaneant centum pro Rectore.

HÆc clausula operatur, † vt probatio debeat esse conclusiua, nec sufficiat probatio per famam, ad decif. Mohed. 148. alias 3. de testibus in fin. vt fuit resolutum in causa Clusina pensionis, 9. Decemb. 1573. coram Lancellotto, vt in decif. 258. lib. 1. Quotid. & in Oppiden. pensionis, 3. Iunii, 1585. coram Pamphilio, vt fuit dictum in causa Cusentina pensionis, 27. Maii, 1596. coram Litta. & facit decif. 60. de concess. præbend. in antiq. & vide in causa Interamnen. pensionis, 23. Iunii, 1602. coram Córdub.

Si sit appositæ in concordia, † quis teneatur

teneatur probare, videre in causa Suae-
uen. Parochialis, 27. Nouembr. 1595.
corem Orano.

Ex dispositione Concilij, † Triden-
tini, sess. 24. c. 13. de reformatione, ha-
betur, quod si Parochialis Ecclesia non
reddat centum ducatos, nulla pensio
imponi possit, quia non debet ita gra-
uari, vt Parochus viuere non possit,
aut iura Episcopalia soluere nequeat,
c. vacante, c. cum causam, &c. de mo-
nachis, de prabendis: & tunc si fieret
resignatio, ipsi resignanti solet refer-
uari pensio super alio beneficio, vel
resignatarij, vel tertij, sed super bene-
ficio tertij non ita de facili concedi-
tur, ob fraudes, quae solent fieri. Cum
autem parochialis valeat vltra cetum,
pensio potest imponi super illo pluri.
Olim imponebatur pensio vsque ad
tertiam partem reddituum, in omni-
bus beneficiis, & talis pensio idica-
batur valida, Caccialup. in tractatu de
pensionib. quaest. 7. Gigas in eodem
tractatu, quaest. 9. Et propterea appo-
nebatur clausula, Dummodo tertiam
partem fructuum non excedat, vt scri-
bit Rebuff. in Praxi benefical. titulo
de reservatione general. Sec. n. 19. & n.
31. Sed hodie imponi non potest, nisi
centum remaneant liberi pro rectore
parcho, & ita haec clausula introdu-
cta est, & probatio debet esse conclu-
dens, vt probatum est: Et quomodo
probetur valor beneficij, quae de-
ducantur, vide in Digest. Nouis. tom.
6. in verbo valor, ubi ad hoc in pluri-
bus capitulis habes compilatam totam
materiam ex omnib. Decisionib. mundi.

Si resignetur beneficium simplex,
† solet concedi pensio resignanti, quae
non excedit medietatem fructuum,
vel quae non excedat tertiam partem,
& in Bullis resignationum alterutra
existit clausulis apponi consuevit, vt
probat Paul. Roman. in tractatu de
pensionib. c. 1. num. 6. sed hodie Cu-

ria Romana obseruat regulariter appe-
nere vsq; ad medietatem. Fallit, vbi be-
neficiu non excederet viginti quatuor
ducatos, tunc enim pensio imponi non
potest, vt tradit Mandos. in Signatura
Gratiae, in titulo. Pensiones, col. 4. v. su-
per parochiali. Itē, super Canonatu,
aut alia dignitate in Cathedrali, non
conceditur pensio, nisi redditus sint vlt-
ra centum, & pro quantitate, quae ex-
cedit dictam summam.

Super Cathedrali autem, vel Metro-
politana, imponitur pensio, super il-
lius mensae fructibus, si illarum valor
excedat ducatos mille, ex dispositione
Concilij Tridentini, sess. 24. cap. 13. de
reformatione §. Ad haec. Alias requi-
reretur derogatio specialis. Pur. dec.
494. p. 2.

Declarantur huiusmodi Conclusio-
nes, † primo, quo ad pensionem super
Canonatu, nam aliquando dicitur
prebendam valere triginta, distribu-
tiones autem quotidianas centum, &
tunc conceditur pensio in triginta, aut
quingenta, & distributiones quoti-
dianae computantur, sed clausula † ad-
di solet, etiam si in solis distributionibus
quotidianis, & non nisi presentibus, &
interessentibus. Diuinis officiis dari, &
per eos lucrari solitis & consuetis, vt
scribit Menoch. in Signatura Gratiae, in
dititulo, Pensiones, col. 8. Itē, haec clau-
sula, etiam si in solis distributionibus,
&c. includit etiam distributiones, quae
dantur interessentibus, horis Canonicis,
vt late probat Mandos. in d. tit. Pensi-
ones, col. 9. Et propterea fructus Cano-
nicatus Toleraui exprimuntur in vi-
ginti quatuor ducatis, & imponitur
pensio ducatorum quingentorum, vt
scribit Aragonius, decis. 38.

Cum super Prepositura imponere-
tur pensio ducatorum centum super
redditis, & prouentibus, iuribus, &
obuentionibus vniuersis dictae Prepo-
siturae, cum clausula, dummodo medietas

tatem fructuum non excedat, sed fructus ordinarii erant tantum valoris, ut pensio excederet medietatem fructuum, ideo fuit dubitatum in Rota, an hæc pensio esset nulla, vel reducibilis, tanquam non censeretur imposta, nisi super fructibus ordinariis, & die 3. Ianuarij, 1559. in Augustana Præposituræ coram Oradino fuit conclusum pro validitate pensionis, est dec. 294. in libro d. uerforum manuscr. & hoc propter illa verba, iuribus, & obventionibus vniuersis, de quorum natura est, comprehendere omnes redditus cuiuscumque qualitates.

Cum autem apponitur hæc clausula, cuius medietatem fructuum, ut asseris non excedit ipse pensionarius, debet probare non excessum in aliis, tum quia ipsa narratio probanda est, ab eo, qui se fundat in eam, tum propter clausulam, Ut asseris, quæ differt à clausula, Ut asseritur. Vide Rotam in decisione 412. parte 1. in Nouissimis, & si supplicatio diceret: Etiam si medietatem excederet, signatura cancellat, & apponit clausulam, Dummodo medietatem non excedat: Et de hac practica vide Mandos. in Signatura Gratiæ, in d. titulo, Pensiones, col. 7. y. clausula dicta.

7 Declarantur secundo, quoad pen-
siones super Cathedralibus, quoniam
nó nisi ex magna causa imponi debent,
ut fuit dispositum in Concilio Late-
ranensi, sub Leone X. & ideo Papa
quando imponit pensiones super Epi-
scopatibus vacantibus per obitum, so-
let derogare Concilio Lateranensi, &
specifica derogatio requiritur, Nisi vi-
tra clausulam generalem, Non ob-
stantibus, appareret de certa scientia
Papæ, ut fuit conclusum in Maiori.
cons. parochialis. 3. Octob. 1546. coram
S. Crucio, Put. dec. 494. parte 2.

SYMMARIA.

1 Clausula, Dummodo remaneant quin-

quaginta liberi pro Rectore impor-
tat, quod deductis oneribus ordi-
nariis.

2. *Intelligitur prout ducati valent in loco beneficij.*
3. *Et quomodo hoc probatur per Decisiones Rotæ.*

CLAVSVLA 43.

Dummodo remaneant quinquaginta liberi pro Rectore.

IN hac clausula. ¶ Verbum, liberi, im-
portat quod deductis oneribus or-
dinariis, 50. ducati, simplicis pensionis
absque diminutione remaneant, Ruin.
conf. 2. 9. sub num. 3. lib. 1. Gallad. conf.
47. num. 9. & fuit resolutum in causa
Romana pensionis, 1576. coram Blan-
chetto, ut in decis. 268. lib. 1. Quotid. &
in d. causa Oppiden. pensionis, coram
Pamphilio, & in d. Cusentina, coram
L. & vide in dicta Interamnea.
pensionis, coram Corduba.

Hæc clausula intelligitur, ¶ & prout
ducati valent in loco beneficii, ut D.
Blanchettus, retulit sibi ita fuisse di-
ctum à bonæ memoriæ Cardin. Alciario,
fuisse resolutum in Congregatione
Concilio.

Adde ad probandum ¶ hæc deci-
sionem Cōgregationis Concilio, quod
solatio pensionis faciendæ est in loco
Episcopatus, vel beneficii, super cuius
fructibus reserua fuit, ut probat Sac-
cons. sipe: Regula, de valore, quest.
num. 4. Oldrad. in consil. 169. Gam-
bara in tract. De potestate Legati de
latere, lib. 6. quest. 27. n. 612. tum quia
Ecclesia minus gauatur, tum quia in
dubio magis fauenda est reo debi-
tori. Et ad hoc facit, quod dicit Bart. in
litere illa ff. de constituta pecun. Ibi,
quod si in contractu non est destina-
tus certus locus solutionis, intelligitur
destinatus ille locus, in quo debitor
facilius solvere potest. Et hæc senten-
tiam tenuit Rota in causa Fulgin. pri-
mogen. 18. Apr. 1597. coram Lit. ubi ex
pra-

predictis firmavit, quod alimenta sunt prestanda in domicilio heredis, & non alimentarij.

Item sciendum est, Rotam facere differentiam, quando solutio pensionis scutorum auri in auro est facienda Romæ, & quando in aliis partibus: Nam primo modo, si Romæ, plures decisiones factæ reperiuntur, in quibus conclusum fuit, quod tunc scutum auri in auro, quod non reperitur, recipit estimationem intrinsecam in vno scuto currenti, & vno Iulio, videlicet in causa Acheruntina fructuum, 28. April. 1600. coram Lancelotto, item in causa Romana pecuniaria coram Pagna, quæ est 683. par. 4. in nouiter nouissimis. Item in causa Narniensis legitimæ coram Seraphino, quæ est decisio 761. par. 4. in Nouiss. Item, in causa Cremonensis pensionis coram Orano, quæ est 682. in d. par. 4. In quibus apparet solutionem debere fieri Romæ, vel ex partium conventionione, vel ex aliis causis, vt in ipsis videri poterit.

Sed quando non apparet solutionem esse faciendam Romæ, nec ex conventionione, nec quia decreta Rotæ Romanæ exequenda sunt, sed ex iuris dispositione facienda est in loco Episcopatus, vel beneficij, tunc scutum auri in auro recipit estimationem, prout est solitum estimari in illo loco vbi solutio facienda est. Et hanc sententiam firmavit Rota in pluribus causis, videlicet, in causa Animinen. fructuum coram Seraphino, est decisio 778. in d. par. 4. vbi dicit: Cû dubitaretur, an valor scutorum esset constituendus secundum communem cursum Ciuitatis Anconæ, an vero secundum communem cursum Vrbis, Domini censuerunt inspicendam esse cursum Ciuitatis Anconæ.

Neque obstat, quod aliud est loqui de scuto auri in auro, aliud est loqui de

ducato de Camera: quia Sarnes. in Regula de valore quæst. 9. v. Nam ducati, & v. qui antiquum scutum, ostendit Pontifices iussisse cudi ducatos de camera, eiusdè valoris prout erant ducati Vngari, Veneti, Hispani, Florentini, & cum deinde alia moneta in Gallia facta esset, quam scutum appellarunt, ideo in Camera fit discrimen, quia antiquum Scutum reddit idem quod ducatus de Camera, ex quibus verbis Sarnensis apparet, nullam esse differentiam inter scuta auri in auro antiqua, & ducatos de Camera, & ita cum d. decisio 778. loquatur de scutis auri in auro, & decidit quod eorum valor attendendus est, prout valent Anconæ, idem dicendum est in ducatis de Camera.

Idem apparet fuisse decisum antiquis temporibus: Nam etiam Sarnent. supra d. Regula, de valore, qu. 7. coit. finali, dicit hæc verba: Et notandum est vltterius, quod licet valor fructuum pro soluenda pensione debeat fieri prout consideratur in partibus, hoc autem non habet locum quando fit solutio pensionis in Curia, quia solet solui in ducatis auri de Camera, vt tenent Rota in vna Elnen. pensionis coram me.

Et licet Sarnensis addat hæc alia verba, (licet in partibus sufficeret soluere in moneta, dummodo illa tantum valeat, nec cogitur debitor soluere pensionem auri in auro,) hæc tamen verba non alterant sensum precedentem, ad quæ allegatio facta est à nobis, quoniam Sarnent. intendens probare dictam differentiam, dicit eam esse, quia si fit in partibus, valor valet, prout consideratur in partibus: si fit in Curia, debet solui in ducatis auri de Camera, prout sonant litteræ Apostolicæ: sed certum est, huiusmodi ducatos auri de Camera non reperiri, ergo nihil aliud voluit Sarnentis in dictis verbis à me adductis, nisi ostendere, quod valor in partibus differat à valore Curia, alias illa

decisio esset frustratoria, & nihil concluderet, & cum hoc præsupposito, ista alia verba sunt superflua, quia aut recipiunt eundem sensum, videlicet, licet in partibus sufficiat solvere in moneta, quæ tantum valeat, repetendo illam qualitatem, prout consideratur in partibus, & ita illa verba allegare non oportet: aut si qualitas illa repetenda non esset, illa decisio esset frustratoria, quia tam Romæ, quam in partibus, valor ducati auri de Camera æqualiter æstimatur: vt igitur Sarnensis concludat differentiam, quam intendebat, & super qua illa Rotæ decisio facta fuit, operæpretium est, in verbis omissis repetere illam qualitatem, prout consideratur in partibus, ad evitandum autem contradictionem, debere fieri repetitionem qualitaris, probat Io. Vincent. de Anna, Allegatione 10. num. 26.

Hanc etiam opinionem tenuit Rota in decis. 64. de rescriptis, in antiquis, vbi dicit ista verba: Et secundum valorem pecuniæ currentis in loco beneficij, quia valor intrinsecus, &c.

Eandem sententiã amplexa est Rota in Cæsaraugustana pëssonis 11. Martij, 1591. coram Gispio, quæ est 686. in d. par. 4. vbi dicit ista verba: Secundo, in hac materia debet attendi valor monetæ loci, vbi pensio reservatur, vt fuit resolutum in vna Burgen. pensionis, coram me, 17. Junij, 1585. & in vna Conchen. 28. eiusdem coram Orano.

SVMARIA.

- 1 Clausula, & ad faciendum ea qua principalis, posita in mandato, quid operetur.
- 2 Et quid si mandatum sit restrictum per clausulam, Saluis exceptionibus.
- 3 Potest conferre beneficia Ecclesiastica.

CLAUSVLA 44.

Et ad faciendum ea, quæ principalis, &c.

Clausula, & ad faciendum ꝑ ea quæ principalis facere possit, etiam si mandatum requirerent speciale, posita in mandato, operatur, vt mandatum dicatur sufficiens, etiam in casibus, qui mandatum exigunt speciale. Bart. in l. procurator cui libera, n. 3. vbi Addent. ff. de procurat. Archidiacon. in cap. 1. n. 2. Ioan. Andr. in sine, Butr. n. 38. & Anchar. ad fræca. quæst. 8. de rescript. in sexto. Abb. in cap. exposuit, num. 18. de dilat. & in c. intelleximus, num. 11. circa finem, de iudic. & c. n. 18. col. 4. circa princ. versic. maxime quia, par. 2. Inf. in l. in provinciali, §. si ego, num. 6. in secunda conclus. vers. primo quia, ff. de noui oper. nunciat. Roman. cons. 94. sub n. 7. vers. est secunda clausula, & fuit resoluta in causa Hispalens. portionis, decima Decembris, 1560. coram Oradino, vt in decis. 542. libro 2. Quotid. & in causa Civitatis Castell. honorum, 15. Octobris, 1593. coram Pegna. Butr. in l. si procurator, num. 3. Angel. vers. vit. nota. Fulgos. n. 3. Castr. n. 4. Salic. nu. 2. & ibi Adacnt. C. de procurat. l. si procurator, n. 11. vers. adde idem esse, &c.

In contrarium tamen allegatur l. 1. Andr. in d. c. exposuit, col. secunda, in princ. verbo, persona, de dilat. per e. qui ad agendum, de procurat. in sexto, quem sequitur Butr. in cap. intelleximus, n. 10. ad finem, in quantum, de iudic. & in d. c. exposuit, n. 10. & in d. si. nihil firmat. & cum Io. Andr. videtur tenere Gemin. in cap. 1. n. 21. de rescript. in sexto, Fulgos. in l. n. 6. ff. de off. procur. Cæsar.

Sed tu dic, quod Ioannes Andreas loquitur in terminis dicto cap. exposuit, vbi mandatum erat restrictum per clausulam, ꝑ Saluis exceptionibus, & ideo non erat sufficiens ad causam principalem, vt post Goffi. ibidem declarant Collect. num. 5. Anchar. n. 10. circa finem, vers. Goffied. dicit. Imo-

Imola, n. 4. Anan. n. 9. per cap. signifi-
cauit, de appellat. & prædicti Doctor.
dicunt idem esse, si adesset clausula,
Promittens eorum habere quidquid
legitimè factum fuerit.

Sed in hoc contrarium tenet Ho-
stiens. in d. c. exposuit, §. cum postmo-
dum, ad fin. y. sed numquid tale, de
dilat. qui dicit, cap. Significavit nō pro-
bare dictum Goffredi, & Host. sequit-
ur Bellam. ibid. n. 3. & 4. quem videas.

Vicarius constitutus ꝑ procurator
cum hac clausula, Potest beneficia Ec-
clesiastica conferre, Bartol. in l. i. col. 7.
vers. secundo queritur, ff. de officio
procurator. Cæsar. quia iste procura-
tor dicitur habere speciale manda-
tum. Item, quia collatio non est pura,
& libera donatio, quæ prohibita est
procuratori habenti liberam, l. contra
iuris, in fine, ff. de pactis, sed est neces-
saria, quoniam collator beneficia pro
se retinere non potest, sed aliis confer-
re tenetur, Glossa, in c. relatum, de pre-
bendis, & ita firmat Cin. Petr. & Paul.
de Castro, in d. l. procurator cui libera,
in fine, ubi formant q. in Episcopo, qui
dederat mandatum generale cum li-
bera administratione, & tenent, quòd
iste procurator vigore d. clausulæ, pos-
sit conferre beneficia spectantia colla-
tionem Episcopi, & hoc tanto magis
pæcedit, si apposita esset clausula.
Quòd possit omnia, quæ ipse princi-
patis constituens facere possit. Ad hoc
vide Ferrer. in cons. 382. per totum.

CLAUSULA 45.

Et alias prout in instrumento.

Hæc clausula stat augmentatiuè,
& intelligitur vitra specificata.
Dec. cons. 63. sub nu. 5. Natta, consilio
403. n. 7. & fuit dictum in causa Præ-
nestina transactionis. 16. Maij, 1575. co-
ram Seraphino, vt in decis. 152. n. 2. par.
2. diuersor. & in causa Romana residui
pretij Casalis 12. Iunij, 1595. coram Pæ-
philio, & facit decis. Put. 225. lib. 1. &

lib. 3. decis. 36. Peregrin. decis. 28. libro
primo.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Et alias prout procuratori vi-
sum fuerit, posita in mandato ad re-
signandum, quid operetur.
- 2 Et quid sit in mandato dicatur: Per viam
reseruatiōis fructuum.
- 3 Et quid si in mandato dicatur, quòd
pensio sit soluenda litteris non expe-
ditis.
- 4 Hæc clausula posita in mandato ad
resignandum, non operatur vt
possit donare, vel remittere pensio-
nem.
- 5 Refertur ad arbitrium boni viri.
- 6 Deputatus cum ista clausula, Reseruatis
fructibus, an possit consentire reser-
uata mediocritate.
- 7 Clausula, I rous bene visum fuerit refer-
tur ad expeditionem.
- 8 Procurator etiam cum ista clausula
non potest excedere fines manda-
ri.
- 9 Non potest reservare pensionem ad fau-
orem tertij.
- 10 Non potest consentire translationi pen-
sionis.

CLAUSULA 46.

*Et prout alias procuratori bene vi-
sum fuerit, &c.*

Hæc clausula, Et alias prout pro-
curatori ꝑ bene visum fuerit, &c.
posita in mandato ad resignandum,
intelligitur quòd modum expedien-
di, & fuit dictum in causa Cordubens-
is portionis, 20. Martij, 1559. coram
Rubeo, vt in dec. 252. diuers. in ma-
nuscript. & in causa Zamorens. Paro-
chialis 28. Maij, 1586. coram Giphio.

Vt puta, si in mandato dicatur, ꝑ
per viam reservatiōis fructuum. Hæc
clausula operatur, quòd hoc possit fa-
cere per viam reservatiōis pensionis,
quòd absque huiusmodi clausula non
potuisset. Paris. consilio 143. num. 35.
lib. 4. fuit dictum in causa Zamo-

ren. Parochial. 28. Maij 1586. coram Gipsio.

- 3 Item si dicatur in mandato, quod pensio sit soluenda ꝛ litteris non expeditis. Hæc clausula operatur, quod possit consentire pensioni litteris expeditis, quod etiam absque huiusmodi clausula facere non potuisset, vt fuit resolutum in causa Cordubens. dimidia portionis, quattadecima Nouembris, 1558. coram Quiroga. vt in decis. 114. diuers. Cottæ, & in dicta Zamoren. Parochialis, coram Gipsio

- 4 Hæc clausula posita ꝛ in mandato ad resignandum, non operatur, vt procurator possit donare, vel remittere pensionem, quam principalis volebat, vel consentite pensioni ad fauorem extraneorum, cum facultate transfereudi, cum huiusmodi facultas sub quibuscumque verbis generalibus numquam censeatur data procuratori. l. contra iuris, §. si filius, ff. de pact. l. si filius familias, §. i. ff. de donat. Bald. in l. si procurator, num. 3. vers. concludere ergo, C. de procurator. Dec. conf. 402. num. 9. Paris. conf. 8. num. 8. lib. 4. & fuit dictum in causa Cordubens. portionis, 20. Martij, 1559. coram Rubeo, vt in decis. 252. diuers. Cottæ, & in causa dicta Zamor. Parochialis, coram Gipsio.

- 5 Et adde, quod ista clausula, ꝛ prout alia similes, refertur ad arbitrium boni viri. Socin. conf. 129. num. 54. lib. 1. Afflict. decis. 91. num. 4. & 5. & fuit dictam in d. Zamor. Parochialis, coram Gipsio.

- 6 Procurator ꝛ ad resignandum deputatus est cum ista clausula, Et cum reservatione omnium fructuum: & quia hodie Papa regulariter non concedit reservationem omnium fructuum, ipse resignauit, reseruata medietate fructuum, & opponebatur de nullitate, quoniam mandati forma seruata non fuit. Nihilominus in Ro-

ta decisum est contrarium, vt est decisio Arigonij 41. in manuscriptis, nam cum Papa huiusmodi resignationes fructuum non concedebat, poterat procurator resignare simpliciter, ergo multo magis reseruata medietate, quoniam conditio domini melior facta est, l. si quis mihi bona, §. sed si mandauit, ff. de acquir. heredit. l. finali, §. finali, & ibi Doctor. ff. mandati. & hoc operatur virtus d. clausula, Prout tibi bene visum fuerit.

Declaratur hoc procedere, si procurator fecerit diligentiam, vt haberet reservationem fructuum, iuxta formam mandati, nam facta huiusmodi diligentia, de qua debet constare, si obtinere non potuit, & tunc resignauit, reseruata medietate fructuum, aut aliqua pensione, valida est renunciatio: si veto nullam diligentiam fecerit, resignatio est nulla ex defectu potestatis, vt fuit resolutum in d. Zamoren. Parochialis, 28. Maij 1586. coram Gipsio, vbi etiam fuit responsam ad d. clausulam, Prout tibi bene visum fuerit, quod debet referri ꝛ ad expeditionem, non autem quod per eam censeatur data facultas donandi, ranti magis, quin ipsa semper importat arbitrium, vt dictum est supra nu. 5. Adde Menoch. in lib. 1. de arbitrariis. quest. 8. n. qui multos allegat.

Item, quod non obstante ꝛ dicta clausula, Prout bene visum fuerit, & c. omnes qualitates in mandato obseruandæ sint, fuit resolutum in d. Zamoren. Parochialis, 28. Maij, 1586. coram Gipsio, vbi erat datum mandatum ad resignandum, reseruatis sibi omnibus fructibus loco annua pensionis, propria autoritate percipiendis, remanentibus pro congrua sustentatione resignatarij, quinquaginta, & alias iuxta formam supplicationis signata, vel significandæ, & prout S. D. N. placuerit, & suis procuratoribus, & cuiuslibet eorum

corum bene visum fuerit expedire, Procurator autem consentit, reseruata dumtaxat pensione ducatorum 280. quamuis fructus parochialis certi, singulis annis ad ducatos 700. ascenderent, ideo fuit conclusum pro nullitate resignationis, quia procurator excessit fines mandati, Palæott. decisio- ne 49. & decis. 442. cum aliis per Canonitas in c. cum dilectus, de rescript. & per Ciuilitas in l. diligenter, ff. mandati. Et dixerunt Domini de Rota, hanc clausulam respicere modum expeditionis, & ad illum referendum esse: si enim mandatum non refertur ad relatam, cessat mandati exequutio, l. instrumento, la grande, ff. de condit. & demonstr.

Si procurator ad resignandum ad fauorem N. simpliciter deputatus fuerit, cum clausula, Modo, & forma sibi bene visis, hoc casu poterit resignare, & reseruare pensionem ad fauorem constituentis, & eam quâtitatem, quam uoluerit, Palæott. decis. 382. quia hoc importat illa clausula, Bald. in tit. de pace Constantiæ, §. nomina, in fine, Ioan. Andr. in c. 1. de iuramento calum. lib. 6. Grat. consil. 158. num. 7. vol. 2. Sed non poterit resignare, reseruata pensione ad fauorem tertij, & ita fuit resolutum in vna Compostellana Parochialis, 28. Iunij, 1547. teste Puteo decisione 524. parte 2. & in Cordubens. pensionis coram Rubeo, 10. Martij, 1559. teste Palæotto decisione 302. & habetur in lib. diuersorum, decisione 252. & secundum hanc opinionem consuluit Barsat. in cons. 395. volum. 4. Et illa clausula, Modo, & forma bene visis, debet restringi ad fauorem nominati in mandato, ad cuius fauorem debebat renunciare, non autem ad fauorem tertij, ad quem non nominatum in mandato arbitrium, & libera potestas extendi non potest, Gloss. in l. si mandato Titij, §. finali, ff. mandati.

Bartol. in Lambitiosa, n. 17. & seq. ff. de decret. ab ordin. faciend.

Item, hic procurator cum hac clausula, Non poterit resignare translati-¹⁰ oni pensionis, vt fuit resolutum in Compostellana. Parochialis, coram Augustin. 28. Ianuarij, 1547. teste Puteo decisione. 524. parte 2. quia facultas transferendi reputatur quasi impossibilis, argum. notatorum in lapud Iulianum, §. constat, ff. de legat. primo, & insolita non veniunt sub generalitate, Franc. in cap. qui ad agendum, §. si aliquis, de procurat. lib. 6.

S Y M M A R I A.

- 1 *Clausula, Et cum absolutione, à censuris, quando, & ad quid per Papam poni solet, & num. 4.*
- 2 *Reddit eum cui sit gratia, capacem.*
- 3 *Non habet effectum in eo qui per annum inforiduit in excommunicatione ne.*
- 5 *In quibus non habeat locum.*

C L A U S U L A 47.

Et cum absolutione à censuris, ad effectum præsentium dumtaxat consequentium.

HÆ clausula † consuevit apponi¹ per Papam in impetrationibus beneficiorum, & aliis gratiis, quas cōcedit, quas potest etiam absenti, & non petenti facere, quia eum reddit capacem, vt probat Dec. in cap. ad Apostolicę colum. 2. vers. vltimo prædicta regula, de exceptionib. & post Alberic. & alios, quos allegat Boer. in decis. 290. per totam.

Et quia hæc clausula debet † in alio² quo operari, ideo habebit effectum, vt eum reddat gratię capacem. Alberic. diffusè in l. a procedente, in princ. C. de dilationibus. Boer. d. decis. 290.

Sed non habebit effectum, † si per annum, & ultra steterit in excommunicatione, quia tunc obstat regula Cancellarię de infordescente per annum, & habetur suspectus de hæresi, vt

declarat Rota in decisione 850. par. 3. lib. 3. in Nouiss. Item non habet effectum in iis, qui sunt obedientes Papæ, vt probat Boer. in d. decis. 290. post alios quos allegat.

- 4 Hæc clausula tollit ꝑ impedimentum proueniens a censuris. Rebuff. in Praxi benefic. par. 1. & in declaratione Bullæ nouæ prouisionis, §. seq. absoluentes, nu. 15. Nauarr. conf. 28. num. 18. in fin. & nu. 21. vers. ad septimam questionem, de sent. excomm. sed non iurat infordescentes ꝑ per annum, vt dictum est, in odium ipsius, qui videtur parui pendere censuras, & ideo Regula Cancellarię 61. Rubrica de infordescensibus, per Sixtum V. statutum fuit, ne præstetur occasio censuras ipsa vilipendendi, & infordescendi in illis, ne generales absolutiones appositę in litteris suffragentur his, qui scienter excommunicationis sententiam, per quattuor menses sustinuerint. Ex qua Regula colligitur aperte, quod excommunicato ita deum suffragetur illa absolutio, quę consuevit in litteris Apostolicis apponi, si non sustinuit excommunicationem ultra quattuor menses, quibus elapsis, absolutio non prodest, & litterę sunt nullę. Item non prodest irregulari ob notoriam fornicationem, Navar. in conf. 66. nam. 1. de sentent. excomm. quia nunquam Papa censetur super irregularitate dispensare, nisi expressè dicat, Nauarr. in Manuali cap. 77. num. 253. Item, non prodest hereticis, c. excommunicamus §. credentes, de heretic. Felin. in c. Ad Apostolicę, col. 1. de exception. Neque committentibus falsum in litteris Apostolicis, Rebuff. in Praxi, in forma nouę prouisionis, nu. 89. & seq. Neque incendiariis, & violatoribus Ecclesiarum, & aliis personis relatis in d. Regula 61. Cancellarię Sixti V. Et huiusmodi absolutio (vt in litteris dicitur) datur ad effectum

presentium, vt ad hunc effectum suspendatur excommunicatio, suspensio, & interdictum Rebuff. in lococitato, num. 6. vnde si post huiusmodi absolutionem se ingerat in diuinis, est excommunicatus, c. is cui, de sentent. excommunic. lib. 6. Neque potest habere beneficium ab Ordinario, absque alia absolutione.

CLAVSULA 48.

Et cum pacto, &c.

Hæc clausula stat declaratiue & restrictiue, vt fuit dictum in causa Camerinę. bonorum. 18. April. 1572. coram Oradino: vt in decis. 11. sub n. 1. y. in secunda parte diuers.

SVMARIA.

- 1 Beneficiorum collatio aliquando deuoluitur ad Papam, & numero 3.
- 2 Clausula, & datur deuolutio, restringit totam gratiam, & num. 4.
- 5 Deuolutio præcisè est probanda.

CLAVSULA 49.

Et datur deuolutio dispositiue.

Hæc clausula operatur, vt si quis impetrat beneficium ꝑ vti deuolutum, licet addit clausula, siue quouis modo, nihilominus teneatur probare deuolutionem, & non intret clausula, siue quouis modo. Mohed. decis. 210. alias 17. de præbend. Et posita ꝑ in supplicatione, restringit totam gratiã, & operatur, quod deuolutio debet gradatim verificari, & deuolutione nõ verificata, nõ intrat clausulę generales. Cassador. dec. 5. n. 3. de præb. Mohed. dec. 210. alias 17. de præben. Verall. dec. 83. par. 1. & fuit dictum in causa Salamantina pensionis, 23. Iunii 1586. coram Bubalo.

Concilium Lateranense disponit, ꝑ quod ob negligentiam inferioris collatoris, infra sex menses non conferentis, collatio deuoluitur ad superiorem, & deuolutio procedit, siue Episcopus, aut alius collator sit negligens, siue etiam nulliter conferat, puta incapaci, quo-

quoniam si prima collatio non valet, sibi currit tempus deuolutionis sex mensium, si iterum validè non conferat, vt probat Paul. de Castro in conf. 366. vol. 1. Propterea elapsis sex mensibus, aut nulla existente collatione, aliquis à Papa solet impetrare certo modo, eo quod collatio, secundum Statuta Lateranensis Concilij est ad Sedem Apostolicam deuoluta, cap. 2. de concess. præbend. c. sicut, c. licet, c. litteras, c. finali de supplend. neglig. p. elat. Et quamuis si subiciatur clausula, quouis modo, & quouis causa, valet, & veniat quilibet vacandi modus, Rota decisione 1. de rescript. in Nouiss. & decisione 52. de concess. præben. in antiquis & decisione 12. de præbendis in antiquioribus, etiam si deuolutio non probetur; neque in gratia alius vacandi modus sit expressus, præter modum deuolutionis cum dicta generali clausula: tamen quando in litteris Papa apponit istam clausulam, & datur deuolutio dispositiue, tum ipsa prouisio Apostolica dicitur limitata, ad modum deuolutionis, quo casu tenetur præcisè probare ipsam deuolutionem, alias gratia prouisionis est inefficax, Putens decisione 329. parte 1. Cassad. decisione 5. de præbend. Verall. decisione 253. par. 1. vbi, quod quouis beneficium esset reseruatum, & sic generaliter deuolutum, tamen in beneficio huiusmodi reseruato, non cadit deuolutio, Cassador. decisione 8. numero 3. de præbend. & ideo ista clausula astringit impetrantem, vt præcisè hunc modum probare debeat, ad quem prouisio restricta dicitur.

CLAUSULA 50.

Et hæc omnia sub pœna damnatorum, & interesse.

Hæc clausula in fine instrumenti Iulianus, ff. de legat. 1. & fuit dictum in causa Placentina euictionis, 16. Ja-

nuarij 1589. coram Pamphilio, Craquetta consilio 155. numero 10.

CLAUSULA 51.

Etiam si alia pensiones, &c.

Clausula hæc, etiam si alia pensiones, &c. dummodo omnes insimul non excedant, &c. non refertur ad pensionem reseruatum, nec facit illam conditionalem, vbi alia non adfunt, sed tantum ad alias, quatenus adfunt, vt fuit resolutum in causa Carpenteraten. pensionis, 15. Martij, 1602. coram Lancelotto.

Secus si dicatur: dummodo ista & alia non excedant, &c. quia tunc afficit etiam pensionem, quæ reseruatur, & sic reddit conditionalem illam, vt fuit resolutum in causa Salamantina pensionis, 26. Martij, 1593. coram Gipsio, & in Mileuitana pensionis, 27. Iunij, 1597. & in Carpenteraten. pensionis, 15. Martij, 1602. coram Lancelotto, & fuit facta ista distinctio.

CLAUSULA 52.

Et pro potiori cautela.

Hæc clausula, Et pro potiori cautela, perpetuo vnimus, &c. habet vim nouæ concessionis. Ruin. consilio 31. num. 6. & consilio 35. num. 31. libro 1. Dec. conf. 341. numer. 7. cum aliis in causa Caurien. 5. Nouembr. 1576. coram Cantuc. & fuit dictum in causa Bisuntina, & Basileen. vnionis, 10. Maij, 1602. coram Seraphino.

CLAUSULA 53.

Et si de illis.

Hæc clausula operatur indiuiduam derogationem, sicut clausula, quorum tenores. Feder. de Sen. conf. 47. num. 3. Butr. conf. 2. alias 49. in fine Gemin. consilio 65. numero 28. Arant. conf. 56. numero 3. Alex. conf. 155. numero 12. lib. 6. Socin. conf. 3. numero 10. & sequ. libro 3. Ias. conf. 11. numero 3. libro 3. Paris. conf. 1. numero 92. lib. 2. Crauet. conf. 126. & rursus vt dicitur, & numero 7. & secundo dum dicitur, Ripa in c. 1. numero 55.

54
 de refcrip. Tirāq. de legib. connubial.
 glof. feptima, num. 202. & 203. & 204.
 Caffad. decifione 38. numero 3. fuper
 regul. Gabr. conclud. 5. numero 12. de
 clauf. Rota, in caufa Aftoricens. Archi-
 diac. 19. Martij, 1576. Martij, 1589.
 coram Orano, & vide in caufa Sa-
 lam. vnionis, 4. Iunii, 1593. coram Blan-
 chetto.

Vide in claufula, quorum tenores,
 infra eadem parte, & in claufula, pro
 expreffis habendo infra, in fecunda
 parte.

S Y M M A R I A.

- 1 Claufula, ex nunc, prout ex tunc, in fla-
 tutis non retrotrahitur.
- 2 Quando est appofita per Papam in col-
 latione de vacanti, non fufpendit
 gratiam.
- 3 Non operatur in prauidicium tertij.
- 4 Pofita in actu conditionali femper facit
 conditionem.
- 5 Pofita in gratijs, nihil operatur ante
 conditionis existentiam.
- 6 Et quid fi est pofita in collatione de va-
 caturō, & gratia fit pura.
- 7 Dicitio nunc, & dicitio, tunc, quid fignifi-
 cent, & quid vniunt.
- 8 Gratia quomodo retrotrahatur per d.
 claufulam.
- 9 Claufula, ex nunc, prout ex tunc, & e
 conuerfo, quid importent.
- 10 Hæc claufula facit transferri domi-
 nium, & poffeffionem.

C L A V S V L A 54.
 Ex nunc, prout ex tunc.

Hæc claufula † in statutis nou
 retrotrahitur ad initium difpo-
 fitionis, fed debet expectari euentus
 conditionis, & tunc incipit operari;
 quia difpofitio fuper his verbis facta,
 fi retrotrahitur, id fit per perfectio-
 nem, quæ non habet locum in statu-
 tis. Tirāquel. de retrac. lign. §. 1. gloff.
 10. num. 73. & de retrac. conuen.
 §. 1. gl. 1. n. 88.

2 Hæc claufula, quando est pofita †

C L A V S V L I S
 à Papa de collatione de vacanti, non
 fufpendit gratiam, fecus fi eſt in vaca-
 turo, Card. in Clem. vnica, nu. 9 in 1.
 oppofit. de conceſſ. præbend. Caffad.
 dec. 3. num. 15 de præbend. Creſcent.
 dec. 7. num. 13 & 19. de conceſſ. præb.
 Achil. decif. 7. num. 4. de renūc. Re-
 buſſ. tit. de difpenſ. rec. arat. verb. recū,
 vt ex tunc, & fuit reſolutum in caufa
 Illerden. Canon. 22. Octobris, 1574.
 coram Aldobrand. & in caufa Montis
 Falifci Præceptoriz 16. Febr. 1598. co-
 ram Pamphil. in qua adeſt decifio Le-
 gion.

Hæc claufula, non operatur † in 3
 præiudicium tertij medio tempore ac-
 quiritentis, Pur. decif. 190. par. 2.

Item pofita in actu † conditionali 4
 femper facit conditionem, vt probat
 Gabriel. in conf. 185. n. 6. vol. 1.

Et fi pofita eſt in gratijs, † nihil o- 5
 peratur ante conditionis existentiam,
 & conditionem non retrotrahi in gra-
 tijs, & difpenſationibus: fed ſpectari
 tempus, quo conditio exiſtit, probat
 Gabriel. in conf. 189. in fin. vol. 1.

Idem operatur quando eſt pofita
 in collatione † de vacaturo, dummo- 6
 do gratia fit pura, licet exequatio col-
 lata in futurum euentum iuxta tex. in
 cap. ſi fuper gratia de offic. deleg. in 6.
 fecus in gratia conditionali, in qua Pa-
 pa non confert, fed dat collatorem,
 iuxta tex. in c. ſi cui nulla, de præber. d.
 in 6. & idem declarat gl. ſi. & gl. 1. in d.
 c. ſi fuper gratia, Guidobon. dec. 29. &
 fuit reſolutum in Calaguritana Canc-
 nicatus, 1. Iunii, & 9. Octobris, coram
 Pegna, & vide Mand. in Reg. 32. q. 30.
 numero 8. & in caufa Salamantina
 Coadiutoriz, 10. Martij, 1593. & in
 Montis Falifci Prætoriz, coram Pam-
 philio.

Hæc claufula qualifcat verbum, cui
 adicitur, & refertur ad tempus quo
 difpofitio incipere debeat, l. debitor,
 §. ſi. ff. ad Trebell. Dec. conf. 283. nu.
 1. Ti-

*infra. d. 1.
 l. 27. folo.
 237.
 clara remiſſo
 per f. f. f. f. f.
 de fact. n. p.
 claus. p. q. 176.
 & gl. 1. n. 88.
 an. 2. 6.*

1. Tiraquell. de retractu conuent. § 2. gl. 1. numero 86. vide in causa Bononiens. de Albergatis, 14. Martii, 1603. coram Pamphilio.

7. Ex hucusque dictis apparet, quod dictio, † nunc, significat effectum verbi consummati, & ad hoc est tex. in §. 1. ff. de cond. & demonstr. & declarat Guido Pap. dec. 588. Et dicit Socin in cap. sacro, numero 147. de sent. excomm. quod dictio, ex nunc, significat actum disponentis, non autem conditionem existentis: & licet sit presentis temporis, tamen denotat futurum effectum, Bald. in c. 1. numero 16. de milit. vassall. qui contum. est Dec. in cap. preterea, num. 10. de appellat. Quando vero istæ duæ dictiones vniuntur, & sit clausula, ex nunc, prout ex tunc, vnum tempus inest alteri, l. Titius, in 2. notab. ff. de verb. oblig. Purpurat. in consilio 557. numero 34. Siluan. in cons. 92. numer. 11. Surd. decis. 113. numero 10.

8. Et ideo sequuta acceptatione infra menssem prouiso Papæ retrahitur ad diem gratiæ, † propter dictâ clausulam, ex nunc, prout ex tunc, ex quo nulli interim erar ius quaesitum, neque in petitorio, neque in possessorio, stante dictâ clausula infra menssem cû decreto irritanti, quod insicit petitorium, & possessorium cuiuscumque alterius prouisi, vt est text. cum glossa, in §. Ex nunc, prout ex tunc, in Clemen. cum ei quem, §. secus, de concessio. præbend. & late scribit Cassador. in decisione 3. de præbendis, vbi alios allegat.

Hoc autem recipit declarationem: quia si clausula, ex nunc, est simpliciter apposta, vel ex nunc prout ex tunc, relata ad futurum, importat, quod actus non censeatur tunc gestus, sed referatur in tempus, ad quod sit relatio, Zabarell. & Imola, in Clement. y-

nica de concess. præbend. las. in l. 1. numero quarto C. de codicil. Cephal. in consilio 153. numero 21. vol. 2. Gabriel. in consilio 185. numero 6. volum. 1. Sed quando † dictu fuerit, ex nunc prout ex tunc, tempus illud futurum, trahitur ad præsens, & dispositio, in qua illa verba ponuntur, retrahitur ad tempus actus, & operatur vt censeatur habere effectum ab ipso principio, Glossa in Clement. Volentes, §. Ex tunc, & ibi Zabarella, & Imola, de hæretic. Angel. & alij in dictâ lege prima C. de codicil. Bald. in Auth. contra rogatus, col. 1. C. ad Trebell. Tiraquell. qui multos ad hoc allegat, de retractu conuentionali, §. 2. Glossa prima numero 86. & in tractatu de constituto, parte 3. limitat. 2. numero 16. & ita declarant las. in d. l. 1. numero 4. C. de codicill. Cephal. in d. consilio 153. nu. 21. & Riminal. iun. cons. 592. numero 20. & seq.

Item hæc clausula, † Ex nunc, pro- 10 ut ex tunc, apposta in contractu, facit transire, & retro transferri dominium, Bart. & Doct. in l. qui absentis, §. 1. ff. de acquir. poss. Reperentes in l. filius familias, §. Diui, de legatis 1. vbi Ambrosius de Obizo, numero 154. & seq. Loaz. in 6. limitatione, ad quartam quaestionem possessionis, ad tradita per Tiraquell. de Constituto, limitat. 3. num. 15.

S Y M M A R I A.

1. Clausula extraiudicialiter operatur vt sustineatur actus etiam quod non iustificetur ex actu.
2. Nec requirit partis citationem.

C L A V S V L A 55.

Extraiudicialiter.

Hæc clausula operatur, quod sustineatur † actus, etiam quod non iustificetur ex actis. Abb. cons. 41. sub numero 1. §. nam Bonifacius, parte 1. Rota, decis. 429. numero 2. & decis. 716. num. 4. part. 1. & decis. 16. ante n.

3. par. 2. diuersi. & fuit dictum in causa Romana dationis in solutu, 29. Martij, 1591. coram Blanchetto, vbi an posita in vna parte rescripti, influat in aliam, &c.

Idem operatur, quod non requiratur † partis citatio, licet alias esset necessaria. Than. decif. 95.

SVMARIA.

- 1 Per clausulam, *Generalia contra commisso, & alia rescripta non dicuntur acceptata.*
- 2 An per eam, absque protestatione citra consensum, dicatur consensum in iurisdictionem.
- 3 In productione iurium magis dirigitur contra iura, quam contra personam.
- 4 Præseruat exceptiones contra iura.
- 5 Quando eam opponens contra iura censetur renunciare rei iudicata.
- 6 Per hanc clausulam dicitur præseruata facultas opponendi.
- 7 Præseruat exceptiones in genere, sed eas non deducit ad speciem.
- 8 Exceptio antequam ad speciem deducatur, nihil operatur.
- 9 Exceptio quod iura non sunt in forma probanti potest fieri etiam post sententiam, sed non post rem iudicatum.

CLAUSVLA 56.

Generalia contra.

1 **H**Æc clausula facit, † vt commissio, & alia rescripta, non dicatur acceptata. Put. decif. 72. in fine, lib. 3. & vide in Romana domus, 31. Ianuarij, 1600. coram Millino.

2 An autem per hanc clausulam absque † protestatione, citra consensum in iurisdictionem, vide in causa Parmen. legati, quinta Iunij, 1596. coram Illustrif. Mantica, & decima Decembris, 1597. coram Lancellotto.

3 Hæc clausula, in productione † iurium magis dirigitur contra iura producta, quam contra personam procu-

ratoris, qui produxit, vt fuit dictum in causa Abulensi. præstimonij, 30. Maij, 1588. coram Pamphilio.

Hæc clausula respicit solum iura producta, † & præseruat exceptiones, quæ possunt opponi contra iura, non autem illorum admissionem. Verall. decif. 278. & 279. par. 2. & vide in causa Parmen. legati, 5. Iunij, 1596. coram Mantica, & 10 Decembris, 1597. coram Lancellotto.

Vnde opponens hanc clausulam contra iura producta, † si nihil aliud postea opponit, censetur renunciare rei iudicatae, secus si dixit: generalia contra productionem, & admissionem. Verall. decisione 323. & 330. numero 4. parte 1. & decisione 178. & 279. parte 2.

Per hanc clausulam, dicitur præseruata † facultas opponendi. Vestr. in 6 praxi. lib. 5. cap. vii. numero 10. & 13. & lib. 6. cap. 2. numero 23. Put. decif. 159. lib. 1. Verall. decisione 323. numero 1. & decisione 330. numero 3. parte 1. & 279. part. 2. & fuit dictum in causa Romana, quinquaginta millium, 29. Maij, 1574. coram Aldobrandino, vt decisione 254. numero 6. par. 1. diuersi. & in causa Braccharen. iuris patronatus de Pedronillo, 28. Nouembr. 1601. coram Sacrato, & in Abulen. præstimonij, 30. Maij, 1588. coram Pamphilio, & vide in causa Romana domus, 31. Ianuarij, 1600. coram Millino.

Vnde stante hac clausula, non censetur quis renunciasse rei iudicatae. Verall. dec. 323. nu. 2. & dec. 330. num. 4. par. 1.

2 Dic tamen, quod licet præseruet † exceptiones in genere, non tamen deducit ad speciem. Paul. de C. str. in l. Titij textores, numero 2. & 3. ff. de legatis primo. C. putaq. decisione 323. in prin. par. 1. & fuit dictum in dicta Romana quinquaginta millium, & 29. Maij, 1574. coram Aldobrandino, d. numero

numero 6. & in dicta Braccharen. iuris patronatus de Petronillo, coram Sacrato. Alexand. conf. 44. nu. 6. lib. 3. & in Abulen. prestimonij 30. Maij, 1588. coram Pamphilio.

8 Et ideo antequam exceptio t ad speciem deducatur, nihil operatur quia exceptiones debent specificè opponi. Angel. conf. 61. num. 6. vers. quoniam verbo, Boer. decif. quadragesima tertia, nu. 8. Prob. ad Monach. in cap. vt quis duas, num. 5. de elect. in sexto, & in specie fuit dictum in dicta Romana quinquaginta millium, 29. Maij, 1574. coram Aldobrandino, d. nu. 6. & in dicta Braccharen. iuris patronatus de Pedronillo coram Sacrato.

9 Adde tamè, quod ista deductio t ad speciem, pura, quod iura non sunt in forma probanti, potest fieri etiam post sententiam, in iudicio allegationis ad text. in l. per hanc, in principio, vbi gloss. in verbo, nouum capitulū, vers. dic ergo. Bartol. num. 4. in fine, C. de tempor. appellat. Rota, decif. 23. num. 2. de re iudicat. in nov. & fuit dictum in dicta Braccharen. iuris patronatus de Pedronillo, coram Sacrato.

Non tamen potest fieri post rem iudicatam, cum per eam imponatur finis litii, l. 2. vbi gloss. in verbo, maximum, ff. de iureiurando, l. prima, vbi gloss. in verbo, accipit, ff. de re iudicat. cap. 1. de litis contestat. in 6. ac tenuit Rota in dicta Braccharen. iuris patronatus de Pedronillo, coram Sacrato.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, habita, vel non habita possessione, non operatur ultra duos annos, & num. 5.
- 2 Et quid sit calumniosa.
- 3 Cur consuevit apponi ista clausula in pensionibus Hispanie non Italiae.
- 4 Propter d. clausul. cum pensio soluenda est etiam possessione non habita.
- 5 Clausula quod pensio conferatur imposi-

ta super alia Abbacia, quid operetur.

7 Clausula, Et qui pensioni consentit non possit alteri resignare, nisi sub certa forma, quid operetur.

CLAUSULA 57.

Habita, vel non habita.

Hæc clausula, Habita, t vel non i Habita possessione posita in reservatione pensionis, ex benignitate Rotæ non operatur ultra duos, vel tres annos, vt fuit dictum in causa Segobriacen. pensionis, 4. Maij, 1576. coram D. de Grass. vt in decif. 123. alias duodecima, de præbend. num. 3. & in causa Placentina pensionis, decima Maij, 1581. coram Aldobrandino, vt in decif. 699. nu. 2. par. 1. diuers. & in causa Tarraconen. pensionis 29. Aprilis, 1596. coram Seraph.

Dic verum quando lis non est t calumniosa, & titularis bona fide succumbit, secus vero quando non fuit processum in lite bona fide, & titularis maliciosè succumbit, tunc enim cessat benignitas Rotæ, & clausula extenditur ultra, vt fuit dictum in causa Tarraconen. pensionis, 29. Aprilis 1596. coram Seraphino.

Ad hoc vt pensio t cum effectu soluatur, solet in supplicatione apponi ista clausula, habita vel non habita possessione, sed signatura, circa ea, que in Italia sunt, delet, non habita, vt tradit Mandos. de Signatura Gratæ, in d. Titulo, Pensiones, col. 12. vers. si ponatur, vbi dicit, quod ultra montes tantum solet apponi, præsertim in Hispania, propter difficultatem probandi, an possessio capta sit, & quis sit verus possessor, siue intrusus. Quamobrem stante dicta clausula t etiam si beneficiarius fructus non perceperit, super quibus pensio imposta est, adhuc venietur illam soluere, & ita fuit resolutum coram Sanctæ crucis, vt attestatur Verbal. decif. 364. p. 1. Sed postea t fuit re-

solutum in Rota, vt propter æquitate ista clausula interpretetur, vt non extēdatur vltra duos vel tres annos, vt fuit resolutum coram Oradino, in vna Pensionis de Cordellas de Mense Iunij, 1565. & in Placentina pensionis 9. Decembr. 1569. coram Seraphino, & in Valentia pensionis, 10. Maii, 1581. corā Aldobrandino, & in Gerunden. pensionis coram Augustino, quæ est inter impressas Nouissimas 705. parte 3. libro 3.

- 6 Interdum solet apponi clausula, † Quod si per resignatariū staret, quo minus haberet possessionem beneficii resignati, runc pensio censeatur imposita super Abbatia resignatarij, & cum euenisset casus, quod antequam ipse resignatarij cepisset possessionem beneficii resignati, illud alteri resignauit, & per duos annos soluit pensionem, ac postea mortuus est, ideo pensionarius petiit pensionem à successore in Abbatia, & Rota decidit validè fuisse impositam, quia per ipsum stetit, quo minus caperet possessionem, & verba Bullæ sunt clara; ita attestatur Gambar. in Tractatu de authoritate Legati, titulo de pensionibus, numero 668 v. trigesimo quinto, ibi vide. Et propterea solet apponi alia clausula, † vt is qui pensioni consentit, non possit in fauorem alterius, beneficium tali pensione grauatum, resignare nisi prius facta intimatione ipsi pensionario, atque facta noua obligatione per resignatariū de pensione soluenda; quam clausulam semper in signatura concedi, attestatur Mandos. in d. titulo, Pensiones colum. 12 v. quia & hoc ex eo Mohedan. decis. 2. Castador. decisione 4. de restitut. spoliat.

SYMMARIA.

- 1 *Silentium censeatur impositum, etiam in possessorio.*
- 2 *Quando censeatur impositum liti, & causa.*

3 *Quid requiretur in silentio imponendo.*

CLAVSVLA 58.

Imponens perpetuum silentium, &c.

HÆc Clausula in sententiis apponi solita applicata, &c. etiam ad iudicium † possessorium, etiam quod habeat petitorium post se, vt fuit resolutum in causa Hispalens. & Cordubens. præssimoniorum, decimanona Nouembris 1601. coram Lancelotto.

Silentium dicitur impositum † liti, & causæ quando princeps ita mandat, vel motu proprio, & ex certa scientia, vel de plenitudine potestatis, late scribit las. in consilio 10. volum. 3. vbi quod per tres sententias conformes dicitur impositum perpetuum silentium, & præsertim si à Principe confirmata fuerint. Idem per vnicam sententiam, quæ transierint in rem iudicatam, ergo multò magis si Princeps ita mandauerit. Et quod per iudicem tacitè videatur impositum, Bal. in l. quid tamen, §. si arbiter in 4. notab. ff. de arbitris, & vide Bal. in l. peremptorias, col. pen. in princ. v. quæro vtrum eius, C. sententiam rescindi non possit. Aliquando etiam huc non contestata imponi potest, Bald. in §. si quis autem, in tit. de pace Constantiæ.

Semper autem † super impositione silentij pars ipsa cõtanda est, §. si quis autem, & ibi Gloss. in v. admonitus, in Auth. de hæresibus, & Felc. & creditori diffamanti imponi non potest, nisi his moneatur ad petendum debitum, Gloss. in d. §. si quis autem, in d. verbo admonitus, Accin. in §. Insti. de exceptionibus. Cepolla in Cautela 196. & vide Felin. in c. in præsentia. de probationibus, colum. 2. v. in textu, ibi: à sua molestatione. Et quando aduersus silentium impositum, siue ipse, siue

sive eius hæres audiri possit, vide Boer. decisione 214.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Incirca, in quanto tempore verificetur.
- 2 Semper refertur ad modicum.
- 3 Si dicatur à teste circa tempus nihil operatur.
- 4 In concessione quid importat.
- 5 Circa locum, quid importet.
- 6 Quando includat, & quando excludat.

CLAUSULA 59.

Incirca.

1 **H**æc Clausula † potest verificari in duobus annis, plus, vel minus. Corn. cons. 179. numero 4. lib. 3. & fuit dictum in causa Veneta legitimatatis. vigesima Aprilis, 1587. coram Pamphilio.

2 Hæc clausula regulariter † refertur ad modicum, Anton. de Butt. in c. litteræ, de dilationibus & in cap. continentibus, & in c. finali, de dispensatione impub. & in c. de election. Angel. in cons. 125. Riminald. senior, in consilio 99. numer. 46. voluti. 1. Geminian. in consilio 24. num. 9. †. nam dictio. Verum si dicatur à teste circa tempus, † aliqui voluerunt denotare principium mensis, videlicet, de prima, vel secunda, aut tertia die. Addentes ad Signorolum in consilio 132. Sed veritas est, quod prolata à teste, nihil importet, Paul. de Castro in consil. 113. num. 4. vol. 1. Abb. in c. finali, in 2. notab. de desponsatione impuberum. Alexand. in cons. 29. numero 12. volum. 7. Angel. in consil. 127. quos citat Rebuff. in consilio 74. †. nam ista dictio.

Et licet Corn. in cons. 179. num. 4. vol. 3. dicat, importare quartam partem, & Alexand. in consilio 120. num. 4. volum. 2. dicat, quod si testis dixerit fuit decem anni, incirca, quod refertur ad modicam quantitatem tempo-

ris, tamen non recedens à prima sententia, quoniam in teste importat ambiguitatem, quæ non concludit. Corn. in cons. 197. num. 14. vers. deducitur, volum. 2. vbi quoddam propterea testis concludit incertè & non probat, allegat Anton. de Butt. in d. c. finali, de desponsatione impuber. & ad hoc vide Alexand. in cons. 149. num. 17. vol. 5. vbi quoddam propterea testis non concludit. Idem si à consentiente talis dictio dicta esset, quoniam non concludit, nec dicitur certa, & limitata, Alex. in consil. 217. numero 10. vol. 7. vbi Addentes alios allegant. At si adiceretur à testibus quantitati, vel ponderi, intelligeretur de modica, Angel. in cons. 127. & vide eundem in consil. 94. numero 4. in fin. †. Et hoc designat.

In concessione † autem terræ modiorum centum, incirca, l. is qui, ff. de feruitutibus, & ff. de officio præfecti vigil. in princ. & c. consuluit, de offic. deleg. & l. 1. ff. de contrah. empr. Verum si dictum fuerit cum dictione alternatiua, vel circa, non potest inducere, nisi vel æqualitatem, vt importet nihil, vel adeo modicum, quod nihil reputetur, Sigorol. in consil. 332. Verum si fieret sine dictione alternatiua, vt quia concessit, vel vendidit quadraginta mensuras incirca, idem importat, quod propè, Alexand. consil. 120. numero 8. volum. 2. Sed hoc non procedit, quando adesset pactum quod mensurari debeat, & si minor quantitas erit, minuatur pretium: si maior, augeatur, quo calu propter pactum clarum ipsa modica quantitas attendenda non est. Alexand. in d. consil. 120. numero 8. †. nec obstat si diceretur, volum. 2 & vide eundem Alexand. in consil. 82. in fin. †. & aduertatur. volum. 7. vbi quoddam importat arbitrium iudicis.

Si apponatur circa locum, † importat pedes decem, l. 1. §. hoc autem edi-

Etum, ff. de noui operis nunciacione, vbi circa solum aliquid fieri, aliud est, quam in solo, quod est arbitrariū arg. l. in fine, de iure deliberandi, & l. hac adiectio, ff. de verb. sign. & quæ scribit Innoc. in c. 1. de offic. Ordinar. & quæ notantur in d. cap. continebarur, §. sin autem, de despor. fat. impuber. & l. non tantum, ff. de excusat. tutor.

- 6 Et aliquando designat termini † inclusionem aliquando exclusionem. Hostiens. in Summa, de rescriptis, §. 7. v. quæro, Tiraq. de retractu lignagier, §. 1. gloss. 11. numero 75. Sed si est posita ad includendum, includit omnes, suas extremitates, Bal. in conf. 334. circa medium, v. in contrarium, vol. 1. vbi vult, quod dato mandato ad emendum granum pro tanto, & non pluri, si posita scribatur, quod tractet, & faciat, pro sua vtilitate, circa granum, & pretium, clausula, Circa, includit etiam primum mandatum.

SUMMARI A.

- 1 Clausula Inducas in possessionem, & defendas, non tribuit perpetuam iurisdictionem.
- 2 Et quid respectu molestia qua sit ex causa antiqua.
- 3 Exequutoris officium quandiu duret.

CLAUSVLA 60.

Inducas in possessionem, & defendas in ductum, &c.

- 11 **H**Æc clausula non tribuit † perpetuam iurisdictionem, sed solum donec gratia fuerit plenè exequuta, & vsque ad annum, secundum formam cap. querenti, de offic. deleg. Cardin. conf. 10. n. 4. vbi dicitur hanc esse communem conclusionem.
- 2 Die tamen quod respectu † molestia, quæ sit ex causa antiqua, quando contradicit is cui imposuim fuerat silentium, ex æquitate iurisdictione durat etiam post annum, vt post Ioan. Andr. & Calder tradit Cardin. dicto conf.

10. num. 4. v. dicit tamen.

Exequutoris officium † tanto tempore durat, postquam acceptatum est, quamdiu negotio sibi ad exequendum commissio, patitum fuerit, quo exequuto, licet noua turbatio oriatur, is qui officio suo functus est, non se intromittit, ne Ordinarius effici videatur. Innoc. in cap. pro illorum, nu. 3. v. in aliis autem, de præbend. Ancharan. in conf. 92. nu. 4. ad fin. etiam si in litteris exequutorialibus adesset hæc clausula, Inducas in possessionem, & inductum defendas, quia postquam tementi iurisdictione expirat, Zabarell. confilio 10. numero 4. v. hic autem.

Declaratur, quia si tempus in litteris præfixum esset, puta, inducas possessionem, atque inductum defendas, donec causa proprietatis terminata fuerit, tunc officium illius eoufque durat. Zabarell. in conf. 33. num. 2. in fine, & num. 3. v. ad secundum.

Item, si nulliter in possessionem induxit, puta non citato possessore, licet functus sit officio suo, tamè alius exequutor propter clausulam, Si non omnes, providere poterit, videlicet, quod possessor spoliatus citetur ad videndum renunciari possessioni cap. tanquam nullæ, & de facto, & postea coram eodem exequutore citetur ad dicendum causâ quare nõ debeat procedi ad executionem litterarū Apostolicarum, & si nihil releuans deducatur hoc modo dabit executionem litteris Apostolicis, quoniam clausula, Defendatis inductum, conferuat iurisdictionem exequutoris, Zabarell. in conf. 54. numero secundo, ad finem.

In iudice ordinario exequutore dato, tandiu eius officium durat, quandiu exequutio perfecta fuerit, ideo, si capta, & non completa fuisset, durat perpetuo, & finiri debet. Ancharan. in conf. 92. num. 4. ad fin.

Idco;

Ideo, si in vna re exequutio cæpta fuerit, sed exequutio perfici non potuit, debet in alia re plenè perfici. Barto. in conf. 139. Statuto ciuitatis Perusij, parte 1. quod subscriptum fuit à multis. Idem Bart. in conf. 141. num. 1. & ad hoc, par. 1. Anchar. in conf. 412.

Exequutoris officium inceptum ante mortem concedentis, durat etiã post mortem, Oldr. consil. 295. num. 4. vers. hinc est. Lapsus Allegatione 17. vbi quod hæc procedit, tam super gratia facta, quàm facienda, Franch. in cap. si super gratia, de officio deleg. lib. 6. Et quomodo limitetur, vide Feder. de Sen. conf. 138. n. 3. in fine, & Frách. in d. ca. si super gratia, & Calderin. in conf. 253. aliàs est 32. de prebend.

CLAUSULA 61.

Iuxta formam.

Hæc clausula est limitatiua, & restringit præcedentem dispositionem indefinitè loquentem, vt fuit dictum in causa Valentina decimarum, de Grandia, decima Februarij, 1586. coram Seraphino.

Clausula iuxta formam supplicationis quam signabit Sanctissimus, posita in concordia, facit vt standum sit confirmationi, etiam quod alteretur concordia in aliquo, vt fuit dictum in causa Corduben. concordia, vigesima Octaua Maij, 1588. coram Gipsio, & decisio Zamoren. pensionis vigesima Octaua Maij, 1588. coram Gipsio, & decisio in causa Colimbricen. pensionis 11. Febr. 1598. coram Seraphino.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, In omnibus, & per omnia que comprehendantur.
- 2 Extendit mandatum etiam ad rem subrogatam.
- 3 Et operatur vt inter subiecta nulla sit differentia.
- 4 Habet vim specialis specificationis in mandato.

- 5 Habet vim specialis privilegij, & in quibus salit.
- 6 Importat non solum fictionem, sed etiam veritatem, & quid in statutis.

CLAUSULA 62.

In omnibus, & per omnia.

Hæc clausula ob eius ÷ vniuersalitatatem facit, vt comprehendantur ea, quæ aliàs non comprehenderetur, l. Balista, cum ibi notat. ff. ad Trebell. & in l. cum scimus, C. de agricol. & cens. libro vñdecimo, Ruin. cõsilio 32. n. 5. lib. 2. & consil. 171. n. 11. lib. 3. latè Roland. consil. 60. n. 21. & seqq. lib. 1. & fuit dictum in causa Tirasonen. Canonatus, 28. Ianuarij, 1575. coram Cantuccio, vt in decis. 8. n. 7. par. 2. diuers. & facit Aym. conf. 294. vbi latissimè, de verb. vniuersalibus, & generalibus.

Item extendit ÷ mandatum etiam ad rem subrogatam. Pat. decisione 21. in vna Segobricen. lib. 3. & fuit dictum in dicta Tirasonen. Canonatus, 28. Ianuarij, 1575. n. sexto.

Et operatur, vt inter subiecta ÷ nulla sit differentia, sed sint eiusdem naturæ, & fortiorem reddidit dispositionem, ac alios maximos effectus operatur, vt per Doctor. in l. prima, vbi Alexand. num. 9. Ias. num. 2. Ripa. n. 1. ff. de legat. 1. Dec. conf. 61. nu. 1. in fine, & consil. 64. colum. 2. ad fin. consil. 199. col. 2. conf. 325. col. 1. in fin. conf. 403. sub n. 15. & conf. 405. sub nu. 1. latè Roland. conf. 67. n. 42. & seqq. lib. 3. & fuit dictum in dicta causa Tirasonen. Canonatus 28. Ianuarij, 1575. coram Cantuccio, n. 5.

Item habet ÷ vim specialis specificationis, ideo mandatum cum ista clausula dicitur specificum, Bald. in conf. 110. vers. secunda ratio, volum. 7. Alexand. & Ias. in l. si Rufinus, C. de testam. militar. Socin. iun. in conf. 124. numero 8. volum. 1. Patil. in conf. 26. num. 42. vol. 2. Riminald. iun. qui alios citat in conf. 513. num. 43. & seqq.

vol. 5. & vide Roland. in conf. 60. nu. 11. & seq. vol. 1.

5 Item, habet vim † specialis privilegij. Doct. in l. vbi ego etiam scripsi, de legatis primo. Decian. in conf. 5. num. 53. volum. 1. Anton. de Butr. in conf. 19. num. 3. verum item secundo, natura adæquandi, & ideo omnia privilegia transeunt ad personam adæquatam, sed è contra, Dec. in conf. 46. circa finem, verum non est ergo, vbi dicit Communem Bologneti. in d. l. 1. nu. 106. de legat. 1. vbi pariter dicit communem prout in Augusta, quæ ita æquiparatur Imperatori, non è conuerso, Socin. in cõsilio 54. in principio, volum. 3. Idem si Nuncius æquiparetur Legato in omnibus, & per omnia, Dec. in conf. 128. per totum, & de hoc vide Modernos in tractatu de privilegijs ad instar, & an venient etiam privilegia superuenientia, Raim. in conf. 54. nu. 4. vol. 3. duplicato in confil. 43. vol. 5.

Sed hæc adæquatio in omnibus, & per omnia, non comprehendit ea, quæ concessibilia nõ sunt, Anton. de Butr. in conf. 19. num. 9. & seq. Item non operatur quo ad insolita, & ideo in Abbate æquiparato Episcopo in omnibus, & per omnia, non veniunt ea, quæ sunt ordinis, tamquam insolita, Butrius in d. conf. 19. a. 9. & seq. vbi ponit multas limitationes. Item, quia hæc adæquatio de Abbate ad Episcopum, restringitur ad habilitatem, ideo eorum quæ sunt ordinis Abbas capax nõ est, ergo non veniunt, Butrius ibidem. Item non operatur ultra mentem, & ideo si apponatur ad commodum alicuius, puta ad honores, & exemptiones, non veniunt onera, Cephal. in confil. 186. num. 52. Item non veniunt ea, quæ sunt reservata Principi, Bologneti. in d. l. 1. nu. 106. verum quæ tamen conclusio, qui dat plures limitationes, de quibus ego scripsi in repeti-

tione, dicta l. 1. in multis quæstionibus.

Item hæc clausula importat † nedum fictionem, sed etiam veritatem, in his, quæ possunt verè fieri: Ideo si Papa cassat, vel viuatificat unionem in omnibus, & per omnia, illa dicitur verè cassata, vel verè confirmata. Angel. in confil. 107. num. 17. & seq. y. quinto hoc confirmatur, & nam. 19. vbi ponit multa similia. Ideo, si statutum dicat, Filia nupta in omnibus & per omnia habeatur, prout si sui iuris esset, illa statim dicitur sui iuris effecta. Angel. in d. confil. 107. num. 20. Item si esset apposita in legitimacione, quia tunc spurius legitimatus verè est, quo ad omnes iuris effectus, & omnes modos, atque omnes qualitates comprehendit, nullo excepto. Decian. confil. 5. num. 53. vol. 3. Item assumpti cives cum hac clausula, dicuntur veri cives, Alexia confil. 99. num. 5. vol. 6. Angel. in l. 2. §. furiosus, ff. de iure codicil. & ibi Alexand. allegat alia similia. Hæc etiam sunt vera in casu statuti negativi, quòd quis non sit agnatus, habeatur pro extraneo in omnibus, & per omnia: quia quo ad omnia dicitur extraneus, & ideo statutum de compromittendo inter contractos, non habebit locum in isto casu. Roman. in confilio 82. num. 3. per text. in d. l. 2. §. furiosus, ff. de iure codicil. sed ne obsonus intellectus resulter, sepe se debet conformem reddere nisi Communi, Angel. in confil. 6. prope finem, verum Nec obstat, la. so. in d. l. 1. num. 22. de legat. primo. Sed hoc intelligitur in iis, quæ sunt iuri contraria, in ceteris autem non procedit limitatio, vt ibi per la. sonem.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Parte, & partibus, quando importet effectum suspensivam, & devolutivum.
- 2 Et quid si apponatur productioni alicuius scripturae.

- 3 *Apposita appellationis productioni quid operetur.*
 4 *Apposita productioni actorum, quid operetur.*
 5 *Apposita productioni testium, quid operetur.*

CLAVSULA 63.

Parte, & partibus, &c.

1 **H**Æc clausula † apposita in appellatione, An, & quando importet effectum suspensivum, & devolutivum: in parte, & quando in totum: & An, & in qua parte iuret appellatum, vide in Digestis Nouissimis tomo 1. appellatio Franch. in cap. si duobus, num. 7. & 9. Dec. num. 53. cum plurib. seq. de appellat. Boer. decis. 73. num. 4. 5. & 6. Mandos. in 17. Comm. vers. parte, & partibus, Pract. Papien. in forma appell. sent. diffinitiva, in glo. in illis partibus.

2 Item, quid operetur, quando † apponitur productioni alicuius scripturæ, vel instrumenti, vide Doct. in cap. cum venerabilis, & ibi Felin. nu. vigesimosecundo, & vigesimotertio, de except. Pract. Papien. in forma productionis instrumenti in glo. in illis partibus, & infra in verbo, productio.

3 Adde quod si est apposita † productioni appellationis Aduersarij, producens iuratur dicta clausula, ut ea que contra se faciunt, sibi non nocent, quoniam predicta consistere non censetur, secus si esset apposita productioni appellationis propriæ, Rota decis. 3. de fide instrument. in Nouiss.

4 Item si est apposita † productioni, vel reproductioni actorum, a quæ communia sunt, ista clausula nihil releuat, Baldus in l. 1. C. ut que defunt aduocatis, neque nocet quo ad fidem probationem, Gabriel. in conf. 49. in fin. vol. 1. Et quod istorum opinio procedat in quatuor casibus, vide Felin. in d. cap. cum venerabilis, nu. 23. vers.

Horum opinio, de exceptionibus, limitatur, quando illa acta continent plura diuisa, & separata capitula, tunc enim ista clausula operatur, ut que contraria sunt, non nocent. Cur. iun. in consilio 166. num. 11. Alexand. in conf. 186. num. 7. Menoch. in conf. 321. numero. 10.

Si est apposita productioni testium examinatorum, aliqui voluerunt, ut ipsi in contrariis nihil probent, argum. l. non omnis, ff. l. cer. per. l. nimis graue, C. de testib. Ioseph. Ludouicus decis. Perusin. 19. num. 26. & seq. Sed in contrarium est veritas, quoniam iuramentum testium est indiuiduum, aded ut non possint eorum dicta pro parte acceptari, cum veritatem in tota causa dicere teneantur, & quantum pro vtraque parte scit explicare, c. san. d. 14. q. 5. gloss. in cap. quoniam frequentes, verbo non valeant, ut lite non contestata, Bossius in titulo de falsis, nu. 156. Cephal. in consilio 110. num. 26. & seq. Et hanc sententiam sequuntur etiam Bald. in d. l. 1. C. ut que defunt aduoc. Dec. in l. final. col. final. C. de edend. Inf. in l. 1. §. editiones, n. 18. de edendo.

Si attestaciones siue in eadem, siue in alia causa publicatæ fuissent, dicta clausula nihil releuat, quoniam nullo modo impugnari possent, Crauer. de antiquitate, parte prima, sectione quinta, num. 14. Romanus in consilio 104. qui ita Communiter intelligitur per Doct. ut probat Ioseph. Ludouicus in titulo de testib. vers. allegant passim.

CLAVSULA 64.

Ita quod, &c.

HÆc clausula est declaratorie † mentis proferentis in precedentibus, & sic precedentium expositiua ad mentem proferentis, & regular precedentibus dispositiones cap. cum. M. Ferratiens. de Constit. Socin. teo. consilio 49. num. 2. v. autem dicemus.

H iij

& num. 5. versic. ad propositum. Dec. conf. 227. n. 6. Socinus iun. consil. 181. num. 35. lib. 2. Decian. conf. 33. num. 94. lib. 7.

Amplia, vt non solum declarat præcedentia, sed illa etiam augeat, † ampliet, & extendat, Curt. sen. conf. 49. nu. 40. vers. pari modo. Socin. sen. consil. decimo, nu. 7. & 8. lib. 4. Paris. conf. 90. nu. 26. & 27. lib. 2. Decian. consil. 33. num. 94. vers. Immo hæc dictio, lib. 1. & consil. 35. n. 17. lib. 3.

De hac clausula tractatur diffusius inter clausulas vltimarum voluntatum.

SUMMARI.

- 1 Libellus generalis sufficit propter clausulam, Ius, & iustitiam fieri.
- 2 Actio omnis, qua colligitur ex narratis in libello, intentata censetur.
- 3 Sententia potest dari super actione apta, qua colligitur ex narratis.
- 4 Dominus opponens feloniam cum dolo, obtinet, si probet vassalli culpam.
- 5 Clausula, Saluo iure addendi, item omni meliori modo. Item, Petens ius, & iustitiam à pari procedunt.
- 6 Dolus, & culpa in ciuilibus equiparantur.
- 7 Culpa lata sufficit ad priuationem fendi.
- 8 Qualitas non necessaria libelli, non est probanda.
- 9 Qualitas delicti necessaria in libello expressa, an, & quomodo probanda sit.
- 10 Clausula, super quibus in criminalibus equiparatur clausule, Petens ius, & iustitiam in ciuilibus.
- 11 Conclusio vnius rei in libello sufficit.
- 12 Sententia quando possit fieri super petitorio, vel possessorio si alterutrum narratum fuerit in libello, & numero 15.
- 13 Petitorium, vel possessorium in dubio, an censetur per oppositum.

14 Petitorium, vel possessorium, quando censetur intentatum, si rescriptum est precisum.

16 Actiones contraria non sustinentur propter clausulam, Petens ius, & iustitiam.

17 Causa testati, & intestati, non possunt cumulari cum quacumque clausula.

18 Actiones contrarie quando sustineantur in iudicio.

19 Actio exequutiuua ex statuto intentata, quando reducatur ad actionem ordinariam.

20 Appellatio, & supplicatio an sint contraria, & an simul intentari possint, & quid si est apposita clausula, Petens ius, & iustitiam.

CLAUSVLA 65.

Ius, & iustitiam, &c.

Hæc clausula operatur, quod in accessoriis, & consecutiuis, sufficiat † libellus generalis. Specul. de libelli concep. §. iam nunc videndum, 20. Gabriel. de claus. conclus. 4. num. 4. & fuit dictum in causa Papien. melioramentorum, 2. Ianij, 1581. coram Robusterio, vt in decif. 247. num. . . . par. 1. diuersi.

Item operatur, quod dominis actio censetur intentata, quæ potest colligi ex narratis. Alex. consil. 42. & conf. 117. vol. 2. & in consil. 61. num. 10. in fine, vers. vnde attentata & in consil. 92. num. 9. & conf. 200. nu. 7. vol. 2. & in consil. 38. vol. 3. las. in l. 1. nu. 7. ff. de offic. assessor. Dec. in consil. 211. n. 4. Felin. in c. examinata, nu. 19. de iudiciis, Anton. de Butr. in consil. 63. per totum. Ita vt si explicauerit † actionem ineptam, & ex narratis colligi potest apta actio, etiam ex ea se qui potest condemnatio, las. in §. omnium num. 147. & seq. Instit. de actionib. Butr. in d. consil. 63. & propterea si proposita sit actio inepta, & ex narratis colligi-

colligi possit actio apta, & postea probationes factae fuerint super actione apta pronunciare poterit, quia intentio libellantis declaratur per modum probandi, Gemiuian. in consil. 118. numero 3. versu. & hoc probat, Corn. in consil. 302. per totam vol. 1. Socin. iun. in consil. 28. numero 10. & seq. vol. 2.

4 Idem si dominus feudi proponat actionem contra vassallum ad feudi amissionem ob feloniam dolo commissam, & probet postea lata culpa commissam esse, debet obtinere, Bart. & Doct. in l. Diuus, ff. de re iudicata, Bal. in l. propter litem, §. 1. ff. de excusat. tutor. Ang. in d. §. omnium n. 7. & ibi las. no. 161. Instit. de actionib. las. in l. pen. §. in eum, nu. 8. ff. Ne quis eum, qui in ius voc. est vi eximat. qui Doctores loquuntur de clausula, Non se astringens. Item, de clausula, Saluo iure addendi §. Item, de clausula. Omni meliori modo. Eiusdem efficacitatis est clausula, Petens ius, & iustitiam ministrari, Bald. in l. 2. C. de probat. Alexand. in consil. 121. vol. 1. Angel. de maleficiis, verbo Super quibus omnibus, Dec. in c. ex parte, nu. 13. de rescript. & in cap. licet causam, nu. 14. de prob. Et hoc maxime procedunt, quia in civilibus, si quis faciat mentionem de dolo, §. & probet de lata culpa, debet obtinere, las. in l. 1. num. 33. de legat. 1. Ex regula l. quo d. Nerua, ff. de puniti, l. magna, de verb. signific. Item, quia ad paratam probationem feudi, dolo, culpa precitè non requiritur, & lata culpa §. sufficit, ideo, si quis in libello qualitatem

7 §. necessariam non proponat, satis est, quod tantum probet, quantum ad condemnationem sufficit, Corn. in l. cum re, C. de probat. Bald. in l. Titia, in 1. notat. ff. solut. matr. Febu. in c. 2. n. 30. & ibi Dec. n. 13 in 2. limitatione, de rescript. pra. Dec. in cap. licet causam, num. 24. limitatione 2. de probationib. Bart.

& Doct. in d. l. Diuus, ff. de re iudicata, Paul. de Castr. in l. penult. §. docere, & ibi las. n. septimo, ff. ne quis eum qui in ius vocatus est, vi eximat.

Idem si in libello deducatur delictum §. cum qualitate, sed qualitas non probetur, debet sequi absolutio: secus est, si adiecta fuerit clausula super quibus peto iustitiam fieri, quia tunc super probatis potest fieri condemnatio, vt diffusè per Clar. in sua practica, quest. 31. n. 13. versu. super quibus, qui attestatur esse communem opinionem, & idem in q. 66. n. 4. in fi. Et in hoc est aduertendum, quòd clausula in criminalibus, Super quib. omnibus, &c. est eadem cum clausula in civilibus, Petens ius, & iustitiam fieri, ideo operatur omni meliori modo. Socin. in consil. 188. prope finem, num. 9. ver. & maxime, vol. 2. Vbi quòd etiam si aliquid esset exprimendum pro forma, sanatur propter hanc clausulam, si virtualiter ex narratis colligi possit.

Item si multa in libello §. narrata fuissent, & super vno tantum specialiter conclusum fuisset, nihilominus hæc clausula operatur vt super omnibus narratis sententia fieri possit, Angel. in d. §. omnium, nu. 25. Instit. de actionibus.

Et ideo declaratur hæc conclusio, vt clausula præfata, nihil operetur quo ad non expressa, vt probat Menoch. de arbitriis, q. 72. num. 15. Arret. in consil. 17. num. 5. versu. vnde sicut illa clausula, Corn. in consil. 301. num. 3. vol. 3. & in consil. 178. in fi. vol. 4. Crauet. in consil. 151. num. 4. Ruin. in consil. 16. nu. 9. vol. 4.

Item operatur, quod agens in possessorio §. possit obtinere in petitorio, si ex narratis possit elici actio ad petitorium, Corn. in consil. 91. in princ. vol. 4. sic è contra si conuenerit in possessorio & probauerit petitorium, potest sequi condemnatio, ibi las. in l. pen. n.

5. & seq. C. de pact. Alex. in conf. 192. num. 9. & conf. 206. n. 7. vol. 2. & conf. 43. num. 2. vol. 4. Et in dubio semper censetur propositum vel petitorium, ¹³ † vel possessorium, prout utilius est auctori. Alexand. in conf. 137. col. 1. volum. 6. Ruin. in conf. 9. columna vlt. volumine 5. Dec. in conf. 187. col. 1. Rol. in conf. 41. num. 29. vol. 3. Menoc. in conf. 576. num. 3. verū. est sanè magna vis. Berengar. in repetitione, §. nihil commune, in fine ff. de acqu. poss.

Declaratur hæc conclusio, vt non propterea debeat mutari natura causæ commissæ per rescriptum, quia si in precibus nihil sit dictum de possessione, sed tam narratiua, quàm conclusio respicient merum petitorum, ¹⁴ † non poterit propter virtutem dicte clausulæ iudicium petitorium trahi ad possessorium, vt respondet Dec. in conf. 62. num. 1. & declarat Contardus de momentanea possessione, q. 13. in princ. de petitorio, n. 49. in princ. & in verbo, declara tamen, & ego etiam scripsi de hoc in repetitione, d. §. nihil commune, q. 17. quia dicta clausula nihil operatur circa ea, quæ narrata nõ fuerūt, vt probatum est. Adde Gabriel. in suis Cõmunib. conclus. titulo de clausulis, cõclus. 4. n. 9. qui alios ad hoc allegat.

Restringitur declaratio vt non procedat, si coram iudice ordinatio citra rescriptum Principis committentis ageretur, quia tunc quomodocumque ¹⁵ narratiua libelli † posset patrocinari agenti, semper posset tam super possessorio, quàm petitorio iudicari, vt si filia intentasset remedium capituli primi, si de feudo fuerit controuers. inter domin. & agnat. Item, intentasset remedium c. reintegranda, & sic duo remedia, vnum commune omnib. spoliatis, alterum speciale in materia feudali, semper tam in possessorio, quàm in petitorio sententia ferri poterit. Vi-

de ad hoc Albertum Brunum in conf. fil. 83. per totum, vol. 1.

Item declaratur, vt non procedat, quando † remedia contraria intentata fuissent, Alex. in confil. 96. num. 7. & 110. col. 2. volum. 5. Paris. confil. fin. numer. 12. volum. 1. Ferrer. in confilio 204. n. 10. vol. 1. Et ideo agens ad legitimam ab intestato, iuxta formam, l. Papinianus, §. 4. ff. de inoff. test. nõ potest obtinere dotem ex testamento, quoniam narrans, & concludens ex causa intestati, † videtur declarare, se nõ le venire ex causa testati diuersa, & contraria. Alex. in confilio 121. n. 6. §. cum ergo, vol. 1. per tex. in l. si iusta gl. in §. capiens C. de iure codicill. vbi in simili Barr. & alij notant, & Alex. in d. cõf. 121. num. 11. notat, quod procedit, non obstante dicta clausula, Petes sibi ius & iustitiam ministrari, nam cum ista remedia sint contraria, agens ab intestato non obtinebit, si probauerit ex testamento: quia clausula ad contraria non refertur. Paris. confilio 7. nu. 21. & confil. 131. nu. 11. vol. 1. Albert. Brun. in tract. de Statutis, art. 15. & vlt. q. 1. n. 4. & seq. Ant. Gabriel. in d. tit. de claus. conclus. 4. numero 5. §. contrarium, vbi multos allegat, & vide Hondedum in confilio 68. num. 46. & seq. vol. 2.

Declaratur hæc conclusio, vt non procedat, † quando quis in libello ¹⁸ proposuerit actiones contrarias, sed in progressu causæ magis probauerit in vno, quàm in alio, vt probat Gratus in conf. 70. num. 72. & seq. vol. 2. quid dicit ita se obtinuisse de facto, vbi etiam addit, idem esse, si fuisset apposta clausula, Omni meliori modo, idem dicit Imola in confilio 111. num. 6. vbi quod vtraque clausula simul posita, videlicet, Omni meliori modo, & iustitiam ministrari, operatur, quod libellus conditionalis, & alternatiuus, & super contrariis admittatur, Alex. in d. conf. 121. num. 12. §. præterea, vol. 1.

Item,

19 Item, si effer intentatum remediū ꝑ
 exequutiuum Statuti, quod non me-
 retur exequutionem, & petita essent
 vera in totum, vel in partem, propter
 virtutem dictæ clausulæ, Petas ius, &
 iustitia ministrari, & maximè si ad-
 dita fuisset clausula, Omni meliori
 modo, iudex, ad euitādum circuitum,
 debet iudicium exequutiuum con-
 uertere in ordinarium, & condemna-
 re super meritis condemnandum, &
 absolueri absoluedum, sine aliqua
 expectatum refectione, Alex. in conf.
 34 num. 3. vol. 3. Dec. in c. sanè, num. 2.
 de off. deleg. & vide Borgninum Ca-
 ualcan. in decis. 35. nu. 5. parte 1.

20 Præterea, ubi est prohibita appella-
 tio, ꝑ non censetur prohibita suppli-
 catio, l. si quis aduersus, de precibus
 Imper. offer. iuncta Auth. Quæ suppli-
 catio. Glof. & Doct. in c. ex litteris, de
 restitu. in integr. Spec. in tit. de supplica-
 tione, & latius Imol. in conf. 145. si quis
 igitur appellauerit, cum non poterat,
 atque in libello appellatorio appo-
 fuisset clausulam, Ius & iustitiam mi-
 nistrari, tunc censetur remedium de
 iure competens implorasse, secundum
 Calderin. l. i. Abb. & Doct. in cap. 2.
 de ordine cognit. & per istam clausu-
 lam videtur interpellare iudicem, vt
 possit impartiri officium suum, etiam
 si non petatur, Alex. in conf. 61. vol. 2.
 Et ubi adest dicta clausula, semper cō-
 fetur conclusum, prout in narratis,
 quomodocumque concipi possit, vt
 probatum est. Cum igitur in libello
 appellationis fuerit narratum grauam-
 en, cum dicta clausula, ergo cense-
 tur imploratum omne remedium,
 quod super illo competit: & licet gra-
 uamen conueniat appellationi, non
 tamen ideo excluditur supplicatio tā-
 quam remedium contrarium, illud e-
 nim etiā supplicationi conuenit, & stāt
 simili, quod ego narrem me appellas-
 se, & grauamen, siue quoddam appel-

lauerim, & nihilominus iuari possim
 supplicatione, vt notatur per Innocen-
 tiū, Abbar. Anon. de Butr. & alios, in
 d. cap. ex litteris, de restitu. in integr.
 ubi fuerat appellatum, ac etiam sup-
 plicatum, & omiſsa appellatione, quia
 locum habere non poterat, procedi-
 tur per supplicationem, & ideo ego
 dicerem, quod supplicatio, & appella-
 tio melius diuersa dicenda sunt, quam
 contraria, quia supplicatio ſutrogatur
 loco appellationis. d. l. si quis aduer-
 sus. & d. l. i. C. de sentent. præf. & præ-
 tor. cum concordantibus.

CLAVSULA 66.

Iustitiam faciat, &c.

HÆc clausula restringit commis-
 sionem, vt intelligatur quatenus
 de iure, Cref. decisione prima, de re-
 script. ad tradita per las. in Iustitiam
 num. vndecimo, ff. de iustit. & iure-
 Felin. in c. primo, sub numero 51. y. &
 si dicatur, facias iustitiam. de const. &
 vide in causa Ariminea. castrorum. de-
 cima octaua Maii, 1590. coram Seta-
 phino.

Dic verum in commissionibus iusti-
 tiæ, secus quando Papa scienter scribit
 contra ius: nam tunc censetur conceſ-
 sa remoto iuris obstaculo. Anchar.
 conf. 293. numero 3. & fuit dictum in
 dicta Ariminen. Castrorum, decima-
 septima Maii, 1590. coram Seraphino.

Vide pro hac clausula Marchefa-
 num super signatura iustitiæ.

SVMMARIA.

- 1 Derogatum quando censeatur per clau-
 sulam latissimè extendenda, &
 quando fallit, num. 3
- 2 Indulto Cardinalis quando per hanc
 clausulam censeatur derogatum.

CLAVSULA 67.

Latissimè extenden &c.

HÆc Clausula, posita in deroga-
 tionibus, operatur solū, vt cetera
 tur ꝑ derogatū quibuscumque in cō-
 trarium actis, cū clausulis fortissimis,

& derogatoriis sequentium dispositionum, non autem ut ampliet principalem dispositionem, ut fuit dictum in causa Oriolen. Decimarum, nona Iunij. 1586. coram Orano.

Et ideo si est apposita in collatione beneficij facta per Papam, cum clausula, Non obstantibus constitutionibus, † privilegijs, atque indultis, & litteris Apostolicis Ecclesie, illiusque Præfuli, etiam Cardinali, atque Capitulo, & Canonicis, & quibuscumque alijs personis, sub quibusvis tenoribus, &c. etiam latissimè extendendis, tunc censeri derogatum indulto. Cardinalis decisum fuit. Put. decisione 190. parte 3.

3 Fallit † si in litteris prioribus adfect altera clausula quod non possit reuocari, nisi de toto tenore, & data plena, specifica, & indiuidua mentio, ac de verbo ad verbum, & non per clausulas generales, quæ clausula aded præcisè verbis expressa, importat, ut non possit reuocari per aliam clausulam, quæ ita concipiatur, etiam si expressa de clausulis derogatorijs mentio facta esset, Rota decisione 137. parte 1. in Nouiss.

Quæ pertinent ad materiam Derogationis, omnia plenissimè scripta sunt in Digestis Nouissimis, tomo 6. tit. derogatio.

SVMARIA.

1 Liberè fieri dicitur, id est sine consensu alterius.

CLAVSVLA 68.

Liberum facultatem, &c.

Hæc clausula intelligitur sine consensu alicuius Doct. in cap. quæ in Ecclesiasticum, ubi Bald. numero 4. & Dec. num. 3. de Constit.

1 Nam illud † liberè fieri dicitur, quod absque alterius licentia, vel consensu fieri potest secundum gloss. in cap. cum plures, in verbo, liberè, de off. deleg. in 6. Abb. per text. in c. statui-

mus, numero 2. de regular. Barbat. in d. c. quæ in Ecclesiasticum, numero 17. & Dec. num. 3. de Constit.

SVMARIA.

1 Liberam, francam clausula, quid operetur contra venditorem, detecto fideicommissio etiam nondum purificato, vel hypotheca.

2 Francam, dictio designat rem ab omni seruitute alienam.

3 Francum feudum quoddam dicitur.

4 Actio ex empto competit etiam emptori detecto fideicommissio, ut supra etiam ante motam litem, & casum euictionis.

Liberam, francam, &c.

Quando per venditorem fuit expressè narratum, & promissum, rem esse liberam, tunc non tantum † agitur contra venditorem (detecto fideicommissio etiam nondum purificato, vel censu, vel hypotheca) ut libera tradatur, vel ad pretii restitutionem, & ad omne interesse, vel ad cauendū cum idoneis fideiussoribus, verum etiam si placuerit emptori, ut venditio declaratur nulla, & contractus rescindatur, sine venditor sciuerit vitium, siue ignorauerit, quo pacto declaratur decisio Ofasc. 24. quemadmodum expendit Surd. decisione 253. numero 15. & decisione 295. Steph. Gratian. Rom. for. discept. cap. 175. & decisione Marchiz 13. num. 15. vsque ad num. 25. Farin. inter decision. sub Rot. Rom. per eum collectas decisione 297. nu. 7. cum seq. cum dictio illa † (Francam) designet rem ab omni seruitute alienam, sicuti feudum francum † absolute dicitur, pro quo nullum debetur seruitium, vnde in eo tæmè quæque succedunt. Rot. Rom. decisione 41. parte 1. in nouiss. Borell. consilio 40. numero 6. & seq. Francisc. de Ponte conf. 95. Surd. conf. 384. numero 20. diebusque superioribus non parçè respondi

spondi cum præclarissimis collegis pro Illustrissima Principissa Plumbini ex Iler. Clar. Scrad. Rosental. Balzar. Intri gliolo. Leonin. Crauetta. Vasques. Franchin. Manent. Menoch. & alias classis viris in materia feudali apprimè versatis. Potest quoque † sibi ipsi consulere sic acquirens etiam ante motam litrem, & ante casum euictionis, saltem actione ex empto, etiam cum retentione pretij, & interuentionum conuocatorum, donec res liberetur. Alexand. conf. 65. libro 5. Rim. lun. conf. 171. número 60. col. 2. Peregr. conf. 93. vol. 5. Pacian. conf. III. colum. 2. & Surd. conf. 101. volum. 1. apud nos tract. Re integra quid lic. dist. 105. nu. 6. cum seq.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Mandatum Papa quando sit obseruandum, & an in foro conscientie.

CLAUSULA 70.

Mandantes ita ab omnibus obseruari.

- 1 Hæc clausula † appositæ in dispensatione operatur, ut non censetur restricta ad forum conscientie, sed operatur etiam in foro contentioso, ut fuit dictum in causa Panormitana illegitimitatis, 20. Iunii 1759. coram Bualo.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, *Manu regia, & sola facti veritate inspecta, operatur etiam in possessorio summarissimo.*
 2 *De antiquitate manus Regie, & que per eam expediebantur.*
 3 *Manus Regie etiam hodie durat in Principibus, & delegari potest.*
 4 *Clausula, Manus Regie, quomodo per equipollentem clausulam concedatur.*
 5 *Manus Regie in criminalibus quid importet.*

CLAUSULA 71.

Manu Regia,

Clausula, *Manu † regia, &c. Et sola facti veritate inspecta, non faciunt quo minus lite pendente non detur manutentio in summario possessorio, ut fuit dictum in causa Bonon. de Carnalibus, vndecima Ian. 1602. coram Pamphilio.*

Olim omnes conuentiones, etiam pacta nuda à Regis manu † & potestate procedebant, siquidem antiquam magistratus creati fuissent, & antequam populus à Romulo in triginta curias diuisus esset, ipse controuersis præerat, illisque manu sua decidebat, prout Reges Heroicis temporibus faciebant, ut Arist. ait in 3. lib. Politicorum. Idem Moyse in populo Iudaico egerat: sed cum Romulus populum auctum in Curias triginta diuiserit, magistratus creati ins dicere inceperunt, & ita successiuis temporibus factum est, sed non ideo manus Regie extincta fuit, quoniam etiam hodie in Principibus † durat, Anton. de Butr. in c. qui in Ecclesiatum, num. 26. & seq. de Constitur. vbi præsupponendo secundum Communionem opinionem Ciuilitarum, quod actiones sint de iure ciuili, infert, quod Princeps per statutum possit tollere illas, quo casu vnusquisque manu regia, quod sua interest, consequi poterit. Quæ ratione, ex pacto nudo debitor, manu Regie compelli potest. Butr. & Felin. ibid. Alexand. in l. Quintus Mutius ff. mandat. Idem Alex. & Ias. in l. iuris gentium, §. sed cum nulla, ff. de pact. Socin. in l. legitima. colum. 2. C. de pact. & est Commun. opinio, ut per Cagnol. in l. 2. número 9. ff. de origin. iur. & in l. 2. num. 228. C. de pact. inter empt. & vendit. Galiaula in R. brica, num. 17. §. 14. sit conclus. ff. de verb. obligat. Leon. ibid. num. 45. Niger. numero 27. Item, potest causam manu Regie committere alicui iudicandam, quo casu reus ex nudo pacto con-

demnatus, non appellat. Bald. in l. i. in fin. ff. de offic. Praefecti praetor. & in proem. ff. col. 2. prope finem, Abb. in rubrica de appellat. colum. 3. Galiaula
 4 ubi supra, nu. 198. Item manus Regia etiam per æquipollentem clausulam delegari potest, vt si causa commissa fuerit summarie, simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, quo casu censentur esse sublatae omnes sollemnitates iuris positivi, Alex. conf. 6. volum. 3. ita vt possit decidi causa de iure gentium, & manu Regia, Bart. in Extrauagante, Ad reprimendum, in verbo videbitur, Roman. in consilio 20. Ias. in l. certi conditio, §. finali, ff. si cer. pet. Corn. in consilio 244. volum. quarto, Bald. in c. 1. §. inuestitura, col. si. de noua forma fidelit. Bart. in l. Aemilius, ff. de minoribus. Butr. in cap. 2. de iuramen. calumn. Felin. in cap. olim. col. penult. de accusat. Alexan. in conf. 6. col. 2. vol. 3. & vide ad hoc Cachet. decisione 2.

5 Et quomodo, ac in quibus causis criminalibus. † Item à quo Principe, & quibus iudicibus concedatur; & quos effectus pariat hæc clausula in criminalibus, latissimè scripsit Modernus Hortensius Caualcanus, in tractatu de Brachio, parte 1. per totam.

CLAVSVLA 72.

Morari communiter.

Hæc clausula apposita in testamento vel in contractu, quid importet, vide Bart. in l. quintus, num. 3. ff. de annu. legat. & in consilio 168 nu. 1. parte 1. Soc. consilio 72. num. 14. libro 3. & infra in verbo, Communio, Socin. consilio 4. n. 11. lib. 4.

SVM MARIA.

- 1 Clausula, Motus proprij, non extendit dispositionem.
- 2 Neque operatu. contra proprios filios.
- 3 Nihil operatur in praiudicium tertij, &

CLAVSVLVIS

num. 8

- 4 Facit dispositionem fauerabilem.
- 5 Non firmat priuilegium contra ius alterius.
- 6 Effectus clausule, Motus proprij, qui sint.
- 7 Clausula, Motus proprij, & Ex certa scientia, parem vim habent.
- 9 Motus proprius non operatur ad postulationem partis.
- 10 Clausula, Ex certa scientia, non operatur in praiudicium tertij.
- 11 Hac operatur in his, quæ sunt facti. Et quid in inuesturis.
- 12 Clausula, Motus proprij, & Ex certa scientia, nihil operantur in dispensationibus sine causa.
- 13 Dispensationes sine causa, etiam Motu proprio, non sustinentur propter clausulam. Supplentes.
- 14 Clausula, Supplentes, quos defectus suppleat.
- 15 Motus proprius non inducit dispensationem.
- 16 Nec inducit derogationem legis, per quam ius est quaesitum fisco.
- 18 L. Nec damnosa, C. de precibus Imperat. asserend. quomodo limitetur.
- 16 L. i. C. de petitionibus sublatis, libro 10. declaratur.

CLAVSVLA 73.

Motu proprio.

Hæc clausula, Motu proprio, & ex certa scientia: de plenitudine potestatis, non extendunt ad dispositionem ad maius propter iudicium quam sit expressum, Sarnen. de iur. quaest. q. 1. numero 2. & q. 4. numero 7. Alexand. consilio 37. in fi. lib. 1. Soc. iun. consilio 64. numero 6. & 13. lib. 2. & fuit dictam in causa Ciuitatis Castellii bonorum, 17. Augusti, 1583. coram Robusterio, vt in decis. 551. lib. 2. quotid.

Nec operatur contra proprios filios de quibus non est facta mentio, Ias. in l. Gallus, §. & quid si tantum, nu.

104. Paris. numero 117. Bolog. numero 232. y. quod procederet, & numero seq. ff. de lib. & posthum. Curt. sen. conf. 13. numero 22. & fuit dictum in causis Ciuitatis Castellis bonorum, 27. Augusti, 1583. coram Robustio.

3 Clausula, Motus proprii, nihil operatur † in præiudicium tertii, Fel. in c. ad aures, numero 25. de rescript. Rota decis. 240. numero 3. p. 1. in Nouiss.

4 Sed facit dispositionem † fauorabilem, Rota d. decisio. 240. num. 14.

5 Non firmat priuilegium † contra aliterius, Rota decisio. 451. part. 1. in Nouiss. Item ex falsa causa annullatur, sed motus proprius tollit surreptionem ex parte impetrantis, non autem eam, quæ fit re ipsa. Rota deci. 175. numero 3. & seq. part. 1. in Nouiss.

6 De effectibus † huius clausulæ, Motus proprii, vide Gabriel. in titulo de Clausulis, concl. 2. numero 61. Item quadraginta sex effectus huius clausulæ congerit. Rebuff. super concordatis Franciæ, in titulo de forma mandati Apostolici, & ibi etiam ponit plurimos effectus quos ista clausula operari non potest.

Per hanc clausulam omnes surreptiones sublatæ censentur, ut per Canonistas in c. si motu proprio, de præbend. libro 6. Bald. in l. finali, C. de crimin. sacrileg. Ias. in consilio 184. col. 3. y. tertio respondeo, vol. 2. Quoniam tantam vim habet, quantum clausula

7 Ex certa scientia, † ut post alios, quos citat, prebat Crauetta in consilio 241. num. 20. y. ad clausulam: Et concessionem fauorabilem reddit, eamque extendit, & ampliat, Gozadin. in consilio 8. numero 20. Grat. in consilio 9. numero 178. lib. 1. Roman. in consil. 327. Curt. sen. in col. 66. col. 6. y. confirmatur.

8 Sed hæc non procedunt in præiudicium tertii, † ut dictum fuit. Addo Gloss. in cap. si Romanus, de præbend.

Hostiens. & Ancharan. in c. causam, in secundo, de testibus. Socin. iun. in consilio 77. numero 104. volum. 1. Alciat. responsio 162. numero 6. Socin. sen. in consilio 115. col. 2. volum. 3. qui respondit clarè, hanc clausulam non tollere vitium surreptionis in alterius detrimentum, Roland. in consilio 7. numero 110. volum. 3. Ruin. in consilio 18. num. 12. & consilio 226. numero 11. & consilio 228. numero 3. vol. 3. Dec. in consilio 407. Curt. sen. in consilio 142. n. 9. Gozadin. in consilio numero 18. Paris. consilio n. n. 120. volum. 1.

Item si operatur † cum ad partis postulationem Princeps. aliquid. Socin. iun. in d. consilio 77. num. 98. volum. 1. quia sicuti per importunitatem dictam clausulam addidisse censetur.

Imò, etiam si addidisset clausulam, † Ex certa scientia, quoniam & ista in tertij præiudicium nihil operatur. Socin. iun. in d. consilio 77. numero 126. vol. 1. Roland. in d. consilio 7. num. 103. vol. 3. Aretin. in consilio 15. num. 6. Curt. iun. in consilio 142. numero 8. y. non obstat. Paris. consilio 1. numero 84. & consilio 11. numero 121. vol. 2. Grammat. decisione 104. numero 2. Aegid. in decisione 475. Geminian. in consilio 104. col. pen. & finali, ubi late hoc probat, & respondet, lib. 6. quod ibi non tractatur de præiudicio alicuius, ideo illa clausula censetur fauorabilis, & ampliat, cum aliis ad hoc traditis per Dec. in consilio 410. col. pen.

Item nihil operatur in his, quæ non iuris, sed facti sunt, † Roland. in d. consilio 7. numero 105. volum. 3. Paris. in consilio 1. numero 81. volum. 1. & in consilio 4. numero 28 & consilio 74. numero 19. volum. 4. Socin. iun. in d. consilio 77. numero 126. volum. 1. Crauetta in d. consilio 241. col. 9. in princ. Bald. in l. impetrata, post numerum 7. y. dicas etiam, C. sentent. rescindi non

posse. Alexand. in consilio 120. vol. 2. & in consilio 125. volum. 2. Ex quo infertur, quod visa inuestitura consistat in factis, illam Princeps ignorasse censetur, & clausula ex certa scientia, nihil operatur, præsertim si nulla causa cognitio adhibita fuerit, vt declarat Paris. in consilio 4. numero 33. volum. 2. Zasius in consilio 10. num. 30. vol. 2. Grammatici decisione 66. numero 38. Roland. in d. consilio 7. numero 106. volum. 3. qui plures refert. Item, quando post clausulam, motus proprii, & ex certa scientia, Princeps in feudilibus addidisset clausulam, Feudi natura in aliquo nõ mutata, tunc hæc clausula restringit, atque refertur ad omnia, vt probat Ioan. Francisc. de Ponte in cons. 3. num. 77. & 78.

- Item huiusmodi clausule nihil operantur, ¶ si in dispensationibus appositæ essent, quæ sine causa factæ essent, vt probat Oldrzd. in consilio 250. in primo dubio. Ancharan. in consilio 342. colum. 1. Decius in cons. 606. col. 2. & penultima, & decidit Cardinal. Iacobat. in tractatu de Concilio, fol. 498. col. 1. quod si Papa vtatur dispensatione sine vera causa & iusta in materia iuris Diuini, vel vbi subest ratio naturalis, etiam si vtatur plenitudine potestatis, peccat mortaliter, quia non potest vti absoluta potestate sine causa, Innoc. & Ioan. Andr. in cap. innotuit, de electionibus. Bal. in l. finali, columna prima C. de quadrienn. præscriptione.
- 13 Neque ¶ dispensationes possunt sustineri propter aliam clausulam, in illis insertam, Supplentes omnes, & singulos defectus, tam iuris, quam facti, etiã de plenitudine potestatis, nisi quo ad defectus surgentes de iure positiuo circa sollempnitates, secus si prouenerit à iure Naturali, vel Diuino, quia tunc nihil operatur, causa non cognita.
- 14 que supplet defectus ¶ iuris positiuus, nisi specificentur. Ioan. Andr. in Cle-

ment. Pastoralis, de re iudic. Anton. de Butt. & Imola, in c. 1. de translation. & in c. illa, de election. Alex. in cons. 79. numero 10. & seq. vol. 2. Soc. cons. 164. columna finali, vol. 2. & propterea fuit facta Regula Cancellaria, sub numero 39. quæ dicit, quod clausula generalis, supplentes defectus, non releuat: & ratio est, quoniã dispositio Papæ non extenditur ad incognita, & huiusmodi clausule nihil peccitus operantur in factis ignorato, Angel. in l. sed & si quis. §. quæcumque, in fine, ff. si quis cautionibus, vbi Ias. col. 2. Rom. in cons. 327. col. pen. & est communis opinio, vt per Dec. in cons. 166. & 198. col. finali. Item, quia in Romana Curia, in dispensationibus, atque aliis grauiis, semper derogatur iuri, statutis, & consuetudinibus, atque Regulis Cancellariæ editis, ac promulgatis propter bonum publicum, ex causa vilitatis, vel necessitatis Ecclesiarum, & animarum. Propterea valde aduertendum est, ne vnico verbo (non obstantibus) tollatur bonum publicum, & auferatur vilitas, atque necessitas Ecclesiarum, atque in priuatum commodum dispensati conuertantur, contra iura, & rationem diuinam, atque humanam, & propterea Philippus Probus in cap. Ordinarij, de offi. ordinari. li. 6. notat per illum textum, quod præsumatur contra dispensationem, nisi ostendatur causa euidenter iusta.

Item clausula, motus proprii, ¶ non inducit dispensationem Io. Andr. in Clement per literas, de præbend. cū aliis allegatis per Felin. in cap. ad aures, de rescript. & in cap. cum inter, colom. 3. de exceptionib. Dec. in cap. ad hæc, col. 2. de rescript. & in cons. 198. colom. 4. Neque supplet defectus subdantiales: neque inhabilitatem remouet. Felin. in cap. 2. col. 19. de rescript. Dec. in consil. 10. colom. finali, etiam si apponatur d. clausula, supplentes, quoniam

non

non operatur vitra defectus narratos. Aegid. decif. 333. cum alijs per Dec. ind. con. 10.

16 Item non inducit derogationem ꝑ legis, per quam ius est quaesitum fisco, quod, vt conclusum est, nihil vnquam operatur in prauiudicium tertij, nisi specialiter fuerit dictum, non obstante iure quaesito. Haec enim Regula Cancellariae de iure quaesito non tollendo praeseruat iura quomodolibet quaesita. Casar. Grassi. decif. 1. de verborum significat. Et per clausulam, Motus propriij non fit illi prauiudicium. Pur. decif. 387. parte 1. De quo diffusè scriptum est in Digestis Nouissimis, tomo sexto, titulo, Regula de iure quaesito non tollendo, c. 3. & plur. sequent. Et haec multo magis procedunt, si quid fuerit impetratum cum clausula, Motus propriij, ad patris postulationem, quoniam ista clausula tunc nullius effectus est, idem si verè de motu proprio processerit, & dicta regula derogatum non fuerit.

17 Evidet textus in l. nec damnosa, ꝑ C. de precibus Imperatori offerendis, quod damnosa fisco impetrari non debent, non potest limitari in casu, quando motu proprio concessa fuerint, vt Peregrin. in tractatu de iure fisci, lib. 1. tit. 3. num. 37. in fine, & sequent. quoniam vt limitatio intret, ista derogatione opus est. Motus proprius excludit surrogationem, d. cap. Si motu proprio, de praebend. libro sexto, sed non excludit ꝑ importunitatem obtrinentis, hoc non dicit ille textus ad hoc allegatus, & superius factis superque probatum est contrarium, neque text. ab illo allegatus in §. & hoc iubemus, in Authen. Vt nulli iudicium, loquitur de rescripto geminato ad partis postulationem, imò expresse ibi disponitur, vt Bart. ibi summatur, quod vbi quid primo loco disponitur, publicam utilitatem, vel fisci interesse concer-

nens, secunda iussio expectanda est, ergo non est illud rescriptum geminatum, quod clausula, motus propriij æquipolleat.

Haec omnia specialiter ꝑ disposita fuere in l. 1. C. de petitionibus sublati, lib. 10. Vbi bona, quae deferuntur in fiscum, quilibet impetrare prohibitus est, quorum concessio ad alterius postulationem facta, non valet, nisi motu proprio concederentur. Ex quo factis clarè ostenditur clausulam, motus propriij, verè differre ab ea, quae in postulata concessione ponitur, nam sicut postulatio importuna praesumitur, ita & eiusdem clausulae accessoriae, quotquot, & quaecunque fuerint, ita scribo infra secunda parte, in titulo, Clausulae accessoriae, vbi quod millesima geminatio motus propriij addita postulationi alterius, importuna praesumitur, & primae petitionis naturam sequitur.

Vbi quod motu proprio conceditur, & alterius prauiudicium tangit, derogatione opus est, prout requiritur in casu dictae l. nec damnosa, ꝑ limitatio supradicta vera sit, vbi vero de nullius prauiudicio agitur, vt in casu dictae l. prima, C. de pet. sublat. l. 1. q. derogatio non est necessaria.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Natis illustrium exceptis, quare apponatur in facultatibus legitimandi.
- 2 Facultas legitimandi natos ex nobilibus, non comprehendit natos illustrium.
- 4 Nobilium appellatione, an, & quando contineantur nati ex Illustribus, & numero 9
- 5 Nobilium quot sint species.
- 6 Nota: concessa facultas legitimandi nobiles de quibus intelligatur.
- 7 Personae maiores non veniunt sub verbis generalibus, si materia est restringibilis.

8 *Derogatio iurispatronatus laicorum, non comprehendit Illustris.*

10 *Clausula accessoria non arguit dispositionem.*

11 *Clausula, quorum tenores, quando fingat expressa.*

CLAUSULA 74.

Natis Illustris, &c.

HÆc clausula solet apponi in facultatibus legitimandi, concessis diuersis magnatibus, quoniam † soboles Illustris Comitum, & Baronum magis à lege abhorrentur quam alia, iuxta Bartol. in Lex facta, §. si quis rogatus, & ibi Paul. de Castr. numero 7. ff. ad Trebell. Anchar. in conf. 388. num. 7. ideo maiores pœnæ imponuntur, si qua Illustris C. ad Officiarium.

At si Comiti Palatino etiam natos ex nobilibus legitimandi facultas concessa esset, non poterit legitimitate filios † Illustris, videlicet, natos Principum, Ducum, vel Marchionum, qui nobiles in superiori gradu sunt, vt firmavit Ioan. Baptista Lupus in tractatu de illegitimis, & natalibus restitutis Commento 3. §. 6. num. 6. contra Peregrinum aliter consulentem in conf. 20. vol. 1. & certe in opinionem Lupi inclinacum est, quia Doctores, quos allegat Peregrin. aliter loquuntur, allegat enim Geminian in cap. grandi, in 3. notabili, de supplenda negligent. prælat. libro 6. & ibidem Curletum, Barbat. in conf. 57. colum. 3. voium. 2. Cepollam in tractatu de Imperatore militum deligendo, in verbo Nobilitatis, Priuilegio 40. Cassan. de gloria mundi, parte octaua, consideratione 46. Bonum de Curtili, in tractatu de nobilitate, priuilegio 23. Tiraquell. in tractatu de Nobilitate, cap. 6. numero 51. Frec. in secundo libro de subfeudis in capitulo Doctores scribunt, num. 18. fol. 105. Sed isti Doctores loquuntur, quando Imperator concesserit fa-

cultatem Comiti Palatino legitimandi natos quoscumque præterquam natos nobilium, † tunc enim appellatione nobilium exceptorum continentur filij Illustris Principū, quoniam ratio prohibitionis illos complectitur, videlicet, nam huiusmodi soboles magis quam alia abhorrentur.

Sed quando concessisset facultatem legitimandi etiam nobiles, tunc non omnis nobilium species continetur, quoniam ratio prohibitionis multo magis locum habet in grandiore nobilitate natis, quam infima. Sunt quidem nobiles † plurium specierum, nimirum, quos vulgus appellat nobiles. Baldus in conf. 129. num. 4. vol. 2. item qui ex consuetudine tales æstimantur. Bald. in l. 1. C. de dignitatibus, libro 12. Barbat. in d. conf. 57. vol. 2. cum aliis per Viuium in decif. 225. vbi attestatur ita fuisse indicatum. Item, habentes iurisdictionem, & ex eisdem nati, Bal. in dicto conf. 129. num. 4. volum. 1. Item, habentes feuda antiqua, vel nobilia, de quibus diffusè per Io. Thomam de Marin. in tractatu de generibus, & qualitat. feud. capitulo de feudo nobili, & per Hieronymum de Rosis in singul. respõsõ impresso post dictam decisionem 225. Vinij. Omnes quidem sunt nobiles in genere, sed nõ omnes contineri possunt sub vna dispositione, quia diuersa est ratio.

Vnde si notario † sit concessa facultas legitimandi etiam natos ex nobilibus, non veniunt nobiles ex Illustris nati, vt consuluit Paulus de Castro in conf. 107. Quantum ad primum, colum. 1. volum. 2. in nobilibus maioribus, videlicet Illustris, multo magis militat supradicta ratio, quoniam sunt ex õs legibus, quod in infimis non est tantum, ergo materia ipsa restringibilis est, quo casu intrat tex. in capitulo sedes, de rescris, vbi in ma-

in materia restringibili sub verbis generalibus † non veniunt persone maiores, & probat Anchar. in consilio 295. Pro claziori euidencia, cum alijs per Lambertin. ad hoc allegatis, in tractatu de iure patronat. part. 3. lib. 2. & in 11. art. non e quaestio principalis vbi probat quod derogatio † iuris patronatus laicorum non includit iuris patronatus Marchionum, & Principum, qui speciali nota digni sunt, & expressè quo ad eos derogandum est, multa similia ad hoc cumulat Barbat. in conf. 23. & à num. 15. vsque ad 21. volum. 1.

Et propterea illæ Regulæ communes à Peregrino allegatæ non obstant. Principes quidem, Marchiones, & Duces veniunt appellatione nobilium †, vbi fauor attenditur, secus est, vbi materia restrictione requirit, propter rationem expressam. Idem respondendum est ad aliam regulam, quod verba sunt in portiori significato intelligenda, videlicet, quando materia restrictionem non requirit, & ratio considerata non militat magis in nobilibus illustribus, quam in inferioribus. Item illa, quod beneficium Principis latissimam interpretationem habet, hæc regula non militat, vbi materia restringibilis est propter rationem.

Nec illæ clausulæ, † quas Peregrinus considerat, potuerunt ampliare dispositionem principalem ad quam sunt accessoria, vt scribo inferius in quarta parte in clausulis accessorijs, & clausula, non obstante, nõ auget gratiã, vt scripsi inferius in clausula, non obstante, num. 7. ergo non potest declarare intentionem Principis concedentis circa personas maiores, quæ in materia restringibili non veniunt. Neque clausula, etiam si talia forent, de quibus oportet fieri specialem mentionem, auget gratiam: quia si materia est restringibilis, & ideo non veniunt nobi-

les illustres, ergo priuilegium illorum natos comprehendere non potest, quoniam hæc clausula † in tantum † fingit maiora esse expressa, in quantum de illis facta est mentio, Verall. decis. 121. par. 1. Et scripsi inferius in clausula, quorum tenores. Neque doctores allegati à Peregrino in d. conf. 20. nu. 14. id probant ad quod citantur, & ideo restat, quod neque ex dictis clausulis, neque ex rationibus illius opinio potest sustineri. Quamobrem ego sequor opinionem Iohannis Baptistæ Lupi, vbi supra.

SYMMARIA.

- 1 Bonitatis adiectio in hac clausula quid operetur fauore cessionarij.
- 2 Cedens nomen verum, etiam cum promissione indemnitate citra obligationem manutentionis, in quo relictur.
- 3 Cessio nominis debitorum, hoc modo, che il cedente non sia tenuto al cessionario della verita d bugia, bona d cattiuu à de detti debitori: valet.

CLAUSULA 75.

Nomen debitoris verum, & bonum affirmans.

Nisi enim adiectæ essent bonitatis notæ, † sufficeret ad eximendum cedentem quod is probaret veritatem sui crediti, nec refert sit exigibile, vel inexigibile nomen debitoris cessum. 1. si nomen ff. de hæred. vel act. vend. Castrenf. conf. 170. num. 2. vol. 2. Becc. consil. 105. vol. 1. Alex. consilio 14. nu. 3. vol. 6 Menoch. conf. 778. Surd. decisione 326. num. 41. Rot. Gen. decisione 155. Magon sub Rot. Flor. decision. 39. Vinc. Franc. decisione 108. parte 1. Eugen. conf. 73. latissime Galpat. Roderic. tract. de annuis redditibus, libro 2. quaest. 2. etiam † si sit promissa defensio cum indemnitate, sine obligatione manutentionis adhuc cedens tutus est, si probet se veram creditorem, quamuis nomen debitoris cessum non sit

idoneum oneri ferendo, nec sit soluendo. Barz. decisione Bonon. 110. n. 1. sicuti ꝑ cessione nominum debitorum, valet sub hac formula, (che il cedente non sia tenuto al cessionario, ò compratore della verità, ò bugia, bontà, ò carità de detti debitori) scitissime Caball. conf. 100.

Io. Bapt. Costz.

SVMARIA.

- 1 Emphyteuta alienans sine consensu domini cum clausula, saluo, &c. & clausula, Non alias, &c. non cadit à iure suo, & num. 4.
- 2 Semper cadit quando res non potest de facili recuperari.
- 3 Traditio rei emphyteutica quando est captiosa, illa clausula non operatur.
- 5 Clausula, Non alias, nec alio modo, est adeo precisa, vt non recipiat interpretationem aliquam.
- 6 Recipit declarationem à principali dispositione.
- 7 Inducit conditionem.
- 8 Inducit formam.
- 9 Et resoluetiua, & facit, ac si nihil actum esset.
- 10 Non comprehendit ea, in quibus expresse quis sibi praiudicat.
- 11 Est limitatiua voluntatis, & preseruatua futuri.

CLAUSVLA 76.

Non alias, aliter, nec alio modo.

Hæc clausula operatur vt etiam sequata traditione emphyteuta, ꝑ vel Vassallus alienans sine consensu Domini, non cadat à iure suo. Bald. in cap. 1. §. denique. num. 5. quæ sit prima causa benef. amic. & in c. 1. §. hoc quoque, numero 19. de success. feud. Felin. in ca. quæ in Ecclesiarum. num. 85. & 86. ꝑ. totius casus, de constitur. Guid. Pap. decisione 163. in princ. Aluar. in cap. 1. in princ. sub numero 15. ꝑ. veram, de prohib. feud. alienat. per Federic. Rip. in cap. cum M. Ferratinen.

numero 80. de constit. Gram. decisione 49. numero 3. & 4. Clar. in §. feudum. quæst. 31. num. 6. versic. bene verum est, & in §. emphyteutis, quæst. 13. nu. 5. ꝑ. item quæro. Bald. in Authent. ingressi, numero 7. ꝑ. idem si protestor. C. de sacrosan. Eccles. Abb. in cap. insinuante. num. 6. ꝑ. idem si fiat, qui Cler. vel vduen. Iason in l. fin. nu. 142. C. de iure emphyt. & est communis opinio, vt per Clar. supra & c. & fuit dictum in causa Reuennaten. bonorum, 21. Iugij, 1596. coram Pamphilio, Senogallien. bonorum, 2. Iunii, 1597. coram Orano.

Declaro procedere quando res tradita de facili potest recuperari: ꝑ secus si esset difficilis recuperationis, vt puta Castrum esset alienatum, & traditum, quia hoc casu cum traditio sit domino captiosa, illa clausula non suffragatur. Bald. in cap. 1. §. hoc quoque, num. 19. ꝑ. sed pone quod vendidit, de success. feud. Ripa in cap. cum M. Ferratien. numero 80. ad fin. de constit. addit. ad Guid. Pap. decisione 163. ꝑ. non alias. Grammat. dec. 49. n. 4. Aluar. in loco supra allegato; Clar. etiam vt supra, & in dicta Senogallien. bonorum, coram Orano.

Contrarium, quod ꝑ scilicet sequata traditione possessionis emphyteuta, vel Vassallus alienans non excusetur, quin cadat à iure suo, licet adsit hæc clausula, tenet Iason in l. non solum §. morte, num. 27. ꝑ. ista limitatio, ff. de noui oper. nunc. & in Rubr. ff. soluto matrim. in secunda lect. num. 27. ꝑ. sed eue. Dec. conf. 160. num. 4. Paris. conf. 86. num. 14. lib. quarto. Alciat. conf. 753. num. 2. & seq. Bero. conf. 120. num. 4. libro 4. & in cap. potuit, sub numero 25. ꝑ. sed in vitroque, vbi in fine dicit se ita consuluisset, & obtinuisse, Gram. decisione 49. in fi. Bald. in cap. fin. numero 23. in fin. de confess. vbi dicit, quod protestatio, per hæc verba,

verba, in præiudicialibus nihil teleuat. Pro concordia dic quod aut res tradita est difficultis recuperationis, & tunc nihil operatur ista clausula, & sic procedit secunda opinio aut potest facile recuperari, & tunc operatur, & procedit prima opin. ita distinguit Felin. in cap. quæ in Ecclesiastiarum, numero 85. in fin. & nu. seq. & est de mente eorum, qui allegantur in declaratione primæ opinionis.

Hæc clausula est adeo præcisa, vt nõ recipiat alienam interpretationem, nec aliam modificationem à verbis separatam Bald. in l. si quidam, num. 3. C. de except. & in ca. 1. §. denique, colum. finali, quæ fuit prim. caus. benef. amit. Alexand. conf. 3. numero 4. lib. 1. Socin. conf. 251. numero 4 lib 2. Iason conf. 86. numero 16. lib. 3. Dec. conf. 61 numero 2. vide in causa Bononien. de Bonis, vigesima Februarii, 1598. coram Mellino, & in causa Romana domus, 9. Decembr. 1588. coram Seraphino.

6 Recipit tamen declarationem † à principali dispositione, vt fuit dictum in Romana domus, nona Decembr. 1588. coram Seraphino, vbi quid si sit adiecta tempore insinuationis faciendæ à die nominationis in emphyteusi intelligitur à tempore nominationis effectuatæ, Roland. consilio 61. nu. 54. lib. 2.

7 Hæc clausula inducit cõditionem †. Bald. in authent. ingressi, num. 7. y. Item si protector. C. de Sacrosanct. Eccles. Abb. in cap. insinuante, numer. 6. y. item si fiat, qui Cler. vel vouen. Inf. in l. fin. numero 142. C. de iure emphyt. & cõsil. 162. v. m. 5. lib. 2. & cons. 86. num. 6. lib. 3. Cur. sen. consil. 8. nu. 6. Paris. conf. 12. num. 104. lib. 2. Caputaque decif. 82. num. 3. parte 3. Cassad. decisione 2. nu. 7. de simon. & fuit dictum in causa Bonen. transationis pensionis, 23. Ianuarii, 1579. coram Al-

debrandino, vt in dec. 446. nu. 5. parte 1. diuers. & lilerden. Canonatus, 17. Decembr. 1593. coram Pamphilio. & in Rauenar. bonorum, 21. Iunij 1596. coram eodem, & vide in causa Bon. de Thebaleis, 13. Februarij, 1598. coram Litta.

Et inducit formam † iuxta notata 8 per Barr. in l. de his, ff. de transact. & tradit Dec. conf. 528. numero 11. Paris. conf. 19. num. 25. lib. 2. Nat. consil. 372. numero 5. libro 3. Boer. decif. 243. nu. 11. circa med. & fuit dictum in causa Bonon. transationis pensionis, num. 5. parte 1. diuers. vbi quod ita fuerat resolutum in Casaraugustana pñsonis, vigesima sexta Iunii, 1566. coram Grato: & fuit etiam resolutum in causa Romana domus, 9. Decembr. 1588. coram Seraphino.

Et ideo hæc clausula est resolutiua † & facit perinde ac si nihil actum sit, glo. ff. in l. si quidem, vbi Bald. nu. 3. C. de except. Alexand. conf. 3. num. 4. lib. 1. Socin. conf. 251. nu. 4. lib. 2. Iason conf. 162. num. 5. lib 2. & consilio 86. num. 16. lib. 3. Guid. Pap. decisione 163. numero 1. Boer. decisione 243. num. 11. Caputaque dec. 82. numero 4. parte 3. Clar. §. emphyteusis, quaest. 13. num. 5. vers. item quarto, & in §. feudum, q. 31. num. 6. y. bene verum est, & fuit resolutum in causa Bonon. de Bonis, vigesima Februarii, 1598. coram Millino, & vide in causa Bonon. de Thebaleis, 13. Februarii, 1598. coram Litta. Boer. decisione 243. num. 11. Rebuff. in ti. de pacifico possessore num. 146. & in Responsis, cap. 1. num. 3.

Hæc clausula non comprehendit † 10 ea, in quibus quis expressè sibi præiudicat, ad Oldr. conf. 330. in fin. Paris. conf. 70. nu. 12. lib. 1. cum aliis alleg. in Militen. beneficij, decima Nouembr. 1586. coram Seraphino.

Hæc clausula est limitatiua † voluntatis, & præseruatiua sui iuris in

caſu contrario. Parif. conf. 10. numero 285. lib. 4. Caputaq. dec. 82. num. 3. & decif. 84. n. 10. parte 3.

Hæc clauſula eſt repetita inferius inter feudales.

CLAVSVLA 77.

Non nouas inueſtituras, &c.

Hæc clauſula poſita in renouatione emphyteuſis intelligitur præterquam in expreſſis. Curt. ſen. conf. 48. numero 9. Dec. confilio 53. ſub nu. 2. circa fin. verſ. & quamuis, & colum. ſin. circa an. Pedemont. decifione 25. numero 46. & fuit dictum in cauſa Papinen. bonorum, 10. Maij, 1602. coram Pamphilio.

CLAVSVLA 78.

Non recedendo ab antiquis inueſtituris, &c.

Clauſula non recedendo ab antiquis inueſtituris, &c. intelligitur præterquam in expreſſis. Curt. ſen. confilio 48. numero 9. Nat. confilio 403. numero 1. Pedam. decif. 23. num. 46. & fuit dictum in cauſa Ariminen. deuolutionis, decima ſeptima, Maij, 1602. coram Pamphilio.

SUMMARI.

- 1 Clauſula, non obſtantibus, tollit omnia que obſtant.
- 2 Et ſufficit ad tollendum omne priuilegium in corpore iuris non clauſum.
- 3 Inuicta cum clauſula motus proprij habet vim ſpecialis derogationis.
- 4 Clauſula, non obſtantibus quibuſcumque, non cenſetur derogatum ſtatuto particulari.
- 5 Poſita in inhibitionibus à quo tempore intelligatur.
- 6 Non poteſt poni ab inferiore à Principe.
- 7 Non auget gratiam, ſed declarat intentionem concedentis.
- 8 Poſita in legitimacionibus non extenditur ad caſum magis odibilem.
- 9 Poſita cum mentione priuilegiorum

quam vim habeat.

- 10 Non tollit vitium ſurreptionis.
- 11 Non ſufficit ad tollendum regulam habentem clauſulam derogatoriam.
- 12 Clauſula, non obſtantibus, non tollit obſtacula perſonalia.
- 13 Impedimentum promouens ex ſtatuto, vel conſuetudine difficilius tollitur.
- 14 Non tollit regulas Cancellaria culpe prouiſi.
- 15 Non tollit eas, de quibus quis eſt ſpecialiter prouiſus.
- 16 Nihil operatur in præiudicium tertij.
- 17 Nihil operatur, quando Princeps ignorauit iura eius in cuius præiudicium ſcribit.

- 18 Non cenſetur derogare diſpoſitioni firmata conſenſu partium.
- 19 Clauſula, non obſtantibus priuilegijs, de quibus intelligatur.
- 20 Nihil operatur ſine cauſa cognitione.
- 21 An cenſeatur per eam derogatum iuramento.
- 22 Periuri non ſunt venientes contra iuramentum auctoritate Pape.
- 23 Non tollit ius quaſitum ex fundacione.
- 24 Non derogat ordinationi fundatoris.
- 25 Poſita in vltima parte reſcripti, non referitur ad precedentia.
- 26 Non habet effectum ſi diſpoſitio eſt nulla.

CLAVSVLA 79.

Non obſtantibus, &c.

Hæc clauſula tollit omnia, que obſtare poſſunt diſpenſationi in qua eſt appoſita. Iaſ. conf. 210. colum. 4. in ſin. v. 3. moueor, libro 4. Bero cõf. 147. n. 28. ver. & licet, li. 3. Rolan. conf. 67. numero 62. lib. 3.

Et ſufficit ad tollendum omne priuilegium in corpore iuris nõ clauſum, Clem. in ſine, de ſepuit. Io. Andr. in cap.

in cap. 1. numero 4. de excess. prælar. in 6. Barr. in extranag. ad reprimen. verb. non obstat. sub num. 11. Ruin. consilio 163. numero 17. & 18 libro 5 & fuit dictum in causa Romana pensionis 29. Martii, 1574. coram Orano, vt in decisione 264 libro 1.

3 Et iuncta cum † clausula motus proprii habet vim specialis derogationis, etiam Concilij. Cassad. decisione 4. de præbend. Fabr. decisione 60. libro 2.

4 Clausula, non obstantibus † qui ut a quoque, non facit, vt censeatur derogatum statuto particulari, Rota decis. 1. sub numero 2. de præbend. in nou. Felio. in cap. nonnulli, numer. 3. de rescript. & fuit dictum in causa Bonon. bononum, 17. Nouembris, 1585. coram Orano.

5 Clausula, non obstantibus inhibitionibus † emanatis, non tamen exequitis, posita in Breui, intelligatur à die dati Breuis, non autem præsentationis Breuis coram exequutore, vnde possessio capta non dicitur attentata, per Mohed. de attent. lit. pend. in præfat. num. 408. & fuit resolutum in causa Carthaginens. portionis, 13. Iunii, 1586. coram Blanchetto, & Tuden. Parochialis, quarta Nouembris 1552. coram Pamphilio.

6 Et clausula, non obstantibus † tali lege, vel statuto, non potest poni ab inferiore à Principe. Bal. in l. rescripta, numero 6. §. clausula, C. de precibus Imperat. offerend. Ang. & Imo in l. nemo potest, de legat. 1.

7 Non auget gratiam, sed declarat intentionem concedentis, † quatenus dubia sit contra concessa. tex. in Clement. 1. cum ibi not. de præbend. Bald. in l. eam quam, numero 36. & seq. C. de fideicommiss. Castrens. in cons. 361. nu. 10. volum. 1. Ruin. cons. 93. nu. 11. vol. 3. Socin. iun. cons. 93. num. 23. volum. 3. indicat enim comprehendi in concess-

sione casum illius legis, cui derogatur, adeo vt neque ad concordiam reduci possit. Bald. cons. 372. numero 2. libro 5.

Et hæc clausula, posita in legitimisationibus † non extenditur ad casum magis odibilem, puta ad factilegium. Alexand. in consilio 195. num. 8. volum. 7.

Clausula, non obstantibus, &c. cum mentione † privilegiorum an intelligatur per eam iuri illius, qui illud habet, ex privilegio derogatum? & quid in habente causam ceterosam, vide in causa Valentin. decimarum de Cotatua, 10. Decembris, 1601. coram Litra.

Hæc clausula declarat intentionem rescribentis, & restringitur ad casus expressos. Bald. consil. 490. numero 2. libro 1. Aym. cons. 68. num. 6.

Non tamen tollit vitium † subreptioni, Corn. consilio 245. numero 14. lib. 6.

Clausula, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis † non sufficit ad tollend. regulam habentem clausulam derogatoriam, vt fuit resolutum in causa Leodiens. hereditatis, 28. Martii, 1596. coram Aldobrandino, vt in decis. 3. libro 1. quotidian.

Hæc clausula non tollit † obstacula personalia, Calderin. in consilio 24. alias est primum, de rescriptis, & in consilio 516 in fine, vers. prædictis non obstantibus: alias est primum, de privilegiis, vbi quod non auget, neque cõfert plus quam gratia conferat, Hostiens. in cap. ei cui, de præbend. libro 6 Ancharan. in consilio 364. numero 2. & seq. Nõ enim est verisimile quod sub verbis generalibus Papa velit fraudare Ecclesiam, Archidiacon. in d. c. ei cui, & ibi Franc. num. 4. §. in glossa 1. vbi post alios relatos attestatur esse communem opinionem, & ibidem

in v. sed aduerte, dicit, Papā difficilius
 13 tollere impedimentum ꝑ proveniens
 ex statuto, vel consuetudine beneficij,
 quam si de iure communi proveniat,
 nisi gratia motu proprio facta esset, &
 cum clausula, non obstante, Franch. i.
 bid. numero 4. v. ac si forsā, secus si re-
 spiceret ius priuatum, vt quia infans,
 vel illiteratus, & ita impedimentum
 proveniret à iure naturali, vel quasi,
 Franch. ibidem, numero 4. ver. ex cui-
 ius dictis.

14 Item, non tollit regulas ꝑ Cancellaria
 obstantes, culpa, malitia, & negli-
 gentia eius qui potuit seruare illatam
 formam, & non seruauit; ita declarat
 Gomenius in proœmio regularum
 Cancellariae, q. 3. v. & idco, v. sed qui
 suspendunt, Menoch. in cons. 188 no.
 22. versic. responderetur tertio, multa ad
 hoc citat Crauetta in consilio 572. nu-
 mero 19.

Item, non tollit ea de quibus quis est
 17 specialiter ꝑ prouisus, quoniam dero-
 gando obstantibus, non censetur cog-
 itasse de speciali prouisione, Calde-
 ric. in d. cons. l. de priuilegijs, numero
 2. ver. ad tertium. Roman. in cons. 393.
 numero 13. & seq. ver. tertio principa-

16 liter. & in terij præiudicium ꝑ nihil
 operatur, præsertim si de magno agat-
 ur. Anton. Gabriel. in tit. de clausu-
 lis conclus. 7. numero 22. & 24. Meno-
 ch. in consilio 36. numero 59. & 61. post
 Crauettam in cons. 241. col. 8. versic. 4.
 respondeo, clausulam hanc, non ob-

17 stante, nihil operari, ꝑ quando Prin-
 cepts ignorauit iura eius, aduersus quā
 facta est concessio cum huiusmodi
 clausula, & ideo limitari, secus esse,
 quando adhibita fuit cause cognitio,
 Dec. in cons. 441. & in consilio 695.
 col. fin. vers. non obstat illa, Gabriel. in
 dicto titulo de clausulis, conclus. 5. nu-
 mero 20.

18 Et ideo non censetur ꝑ voluisse de-
 rogare dispositioni firmatæ consenta

partium, Gran. in d. consilio 241. col.
 9. ver. 5. respondeo, etiam si hanc clau-
 sulam addidisset motu proprio, So-
 cin. in consilio 77. numero 105. vol. 1.
 Menoch. in consilio 36. numero 62.
 quia Princeps ex multiplicatis clausu-
 lis non præsumitur alterius ius velle
 lædere.

Quamobrem, quando dictum es-
 set: non obstantibus ꝑ priuilegijs, in-
 19 telligendum est, de frivolis, & inuali-
 dis, Alex. in consilio 3. numero 4. & in
 consilio 23. num. 11. vol. 5. Dec. in cons.
 33. colum. fin. & cons. 580. ad finem,
 Ioan. de Silua in tractatu de benefi-
 cio, in 3. parte. quæst. 13. Ias. in consilio
 233. col. 3. vers. non obstat quod in illo
 secundo, volum. 2. Et quando non fuit
 adhibita cause cognitio, ꝑ clausula, 20
 non obstantibus priuilegijs, nihil ope-
 rat. Dec. in consilio 441. numero 23.
 & in consilio 695. col. finali, vers. non
 obstat illa clausula: Quæ enim absque
 cause cognitione factæ sunt, factæ dici
 non possunt, de ipsius Principis vo-
 luntate, qui non præsumitur fidem vo-
 luisse fallere, & promissa per priuile-
 gium, quod transit in contractum
 non obseruare, secus esset, si Princeps
 cum clausula, non obstante iure alteri
 quæsito, vellet præiudicare subdito,
 quoniam tunc effectum haberet, Ale-
 xand. in consil. 2. in fine, vol. 1.

Licet multi teneant per huiusmo-
 di ꝑ clausulam sufficienter fuisse dero-
 21 gatum omnibus statutis, & consuetu-
 dinibus, etiam iuratis, etiam à Sede A-
 postolica confirmatis, atque satisfactū
 esse capitulo 1. de constit. lib. 6. vbi rex
 requirit specialem derogationem fieri
 oportere pro derogatione inducenda,
 ad tradita per Ferrer. in cons. 109. nu-
 6. & seq. vol. 1. & per Zabarell. in cons.
 25. ad finem, vbi quod hæc clausula tol-
 lit iuramentum, & penam, & quid-
 22 quid facit in contrarium, prout dicit
 esse casum in c. cum aliquibus, de re-
 scrip.

ferip. lib. 6. cum glossa ibi, super verbo firmitate alia.

Nihilominus contraria opinio est verior, quam firmat Roman. in conf. 393. num. 13. v. secundo respondetur, vbi Apostillator plurimos allegat, & probat hanc esse communem opinio- nem, Cur. iun. in conf. 98. nu. 7. attesta- tur etiam de Communi. Ad hoc est glo. notab. in c. cum non deceat, de priuileg. lib. 6. item glossa in Clem. Di- dum, de sepultur. vbi clausula, non ob- stantibus pactis, & capitulis, non exten- ditur ad iurata. multa ad hoc allegat Paris. in tractatu de reintegration. feud. c. 137. incipit: Restitutio in inte- grum, an trahatur, & in cap. 290. num. 6. incipit licentia Regis. Staphileus de litteris gratiæ, in titulo De vi, & effe- ctu clausularum, §. verba contrarijs quibuscumque, quid operentur, vbi n. 4. & seq. ostendit Rotam Romanam ita pluries iudicasse, & ad text. in d. cap. cum aliquibus, notat, ibi expressam de de iuramento & confirmatione Apo- stolica fieri mentionem, ex quo nota- tur, quod cum de huiusmodi specialis mentio fiat, clausula, & derogatio locū habet, Geminian. in conf. 65. & conf. 83. col. 1. Bal. in cap. omnes, col. penult. de constitutione. dicit, quod si in litte- ris Papæ fiat mentio iuramenti, Cano- nici venientes contra † iuramentum,

22

non sunt periti, quia non faciunt propria auctoritate, & etiam Princeps potest facere gratiam iuristurandi, l. finali, in princip. ff. ad municipal. prout lex mortua facere potest, vt not. in l. adigere, §. finali, ff. de iure patronat. & probat Ferrett. in conf. 75. num. 1. & 2. volum. 1. vbi multa ad hoc allegat, etiam in Rota Romana fuisse ita iudi- catum.

23

Item, non tollit † ius quæsitum laico ex fundatione, vel donatione, etiam si esset addita cum clausula, Motu pro- prio, nisi specialis mentio de eo facta

fuerit, Ancharan. in conf. 20. n. 5. & seq. Franch. in cap. ei cui, nu. 5. v. secundo limita, de præbend. lib. 6. Et ideo non derogat † ordinationi fundatoris in 24 suo testamento, quia sicut Papa in præsentatione patronis præiudicium facere non vult, ita nec in tollendo ordinationem, vel vltimam eorum vo- luntatem, vide Staphil. in d. titulo de vi & effectu clausularum, §. de clausulis non obstantiarum, num. 1. & se- quent.

Et aduertite, quia si hæc † clausula 25 generalis non obstantiarum est posita in vltima parte Rescripti, siue Bullæ, non refertur ad præcedentia, quæ sint contraria iuri communi, Corn. in conf. 119. num. 16. vol. 2. Ias. in l. talis scriptu- ra, num. 39. de legatis primo. Cur. iun. in consil. 7. nu. 12. Crauetta, in conf. 70. nu. 3. & in conf. 296. col. 3. vers. quarto nisi.

Demum aduertite, quod si dispo- sitio super qua d. clausula apposta est, † nulla existeret, etiam ista clausula 29 nullius effectus est, Angel. in conf. 30. nu. 32. vers. Nec etiam obstat, quia de- rogatio numquam supplet defectum narratorum, Dec. in conf. 141. in fine, Paris. in consil. 79. nu. 25. vol. 4.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Non se astringens, opera- tur potius in probatis, quam in pe- titis.
- 2 An sit solita apponi de stylo, & ideo non valeat.
- 3 Actor succumbit, nisi probauerit expres- sa, & quando fallat.
- 4 Tempore expresso in libello crimina- li, & non probato, an possit obti- neri.
- 5 Et quid si fuerit probatum minus tem- pus, quam expressum.
- 6 Actor an, & quando possit obtinere si plura deduxit, & pauca proba- uit.
- 7 Clausula, Non se astringens, quid ope-

retur respectu loci.

8 *Huic clausula qua altera equipolleat, & an tacita.*

9 *Non operatur circa singularitatem testium.*

CLAUSVLA 80.

Non se astringens.

HÆc clausula operatur, quod potius probata, † quam petita sunt attendenda, Bart. in l. circa, numero 3. ff. de probat. & in l. Diuus, numero 6. vbi add. ff. de re iudic. Fel. in cap. licet causam, numero 42. in fine, de probat. latè pract. Papiens. in for. libell. in act. real. in gloss. Non astringens, vbi add. & fuit dictum in causa Tricaricenf. territorii, 26. Iunii, 1591. coram Pamphilo.

- Licet Bald. in l. non ideo, C. de liberali † causa, dicat clausulam istam nullius esse momenti, eamque fore penitus inutilem. & de stylo apponi solitam: tamen apud omnes communiter obtinuit, vt circa probationes magni ponderis existat: ideo si quis in iudicio aliquid non releuans, † probandi onus susceperit, aliàs succumbet, si illam clausulam per prius addiderit, reuelabitur à superflua probatione, Paul. de Castro. in consilio 26. in princ. vol. 1. Alex. in consilio 121. numero 4. vers. & hoc etiam, & numero 12. vers. nec obstat, volum 1. ideo si in libello criminali deducatur qualitas non necessaria, prout est tempus, † quando non est de substantia delicti, licet narrans probare teneatur, tamen secus est si huiusmodi clausula apposta fuerit. Clarus in practica criminali, quest. 12. numero 14. §. sed quid si accusator. Propterea, si in libello fuisse allegatum tempus † quatuor annorum, & probatum fuerit tempus trium annorum tantum, propter dictam clausulam, probatio releuat, Ioan. de Imola in consilio 102. in princ. Quare si quis in libello † plura

deducat, quorum alterum ad victoriam sufficiat, propter dictam clausulam non omnia probari necesse est, ad tradita per Bart. & Doct. in l. Diuus, ff. de re iudicata, & per Felin. plenè post alios Canonistas, in c. licet, cartha penult. & finali, in §. in glossa astringit, de probationibus. Ideo si diuersus locus † probetur ab expresso, releuat. Imola in d. consilio 102. numero 1. vers. secundo opponitur. Item, si restitutio in integrum ex vna causa expressa petita non competit, concedi potest ex alia probata, ex qua competit, Alexan. in consilio 42. num. 14. vers. nec obstat, volum 3.

Huic clausulæ equipollet altera, † videlicet: Ius, & Iustitiam ministrari, Albert. Brun. in consilio 83. nu. 4. vol. 1. Et ideo Ioan. de Imola, in d. consilio 102. numero 2. in fine, vers. nec obstat, dicit hanc clausulam operari, siue expressa, siue tacita fuerit: Nam si esset apposta in positionibus, & istæ positiones verterentur in articulos, illa etiam versa censetur, & idem operatur.

Fallit respectu † singularitatis testium, nam hæc clausula nullo modo iuuat, Francisc. de Ponte, in consil. 63. numero 5. & plur. seq. vbi vide.

CLAUSVLA 81.

Nos tibi afferenti.

Clausula, Nos tibi afferenti resignati aliunde commodè sustentari posse, an reddat gratiam conditionalem, & an sit iustificanda, vide in causa Lucana Magiscolatus, 7. Iunii, & 1. Iulij, 1585. 13. Octobr. 1576. & 19. Ianuarij, 1587. coram Orano.

SVM MARIA.

- 1 *Stipulationis Notarij effectum qualis, & quantum.*
- 2 *Stipulatio privati: quomodo differat, à stipulatione Notarij.*
- 3 *Declaratio amitti quandocumque fieri potest.*

4 *Acceptatio donationis quando necessaria.*

5 *Donatio causa mortis facta per filiumfam. quando consistat.*

CLAVSULA 82.

Notario stipulanti nomine quorum interest interesse poterit.

DE vi, & virtute huius stipulationis agit Barr. in l. 2. ff. rem pupil. fal. for. Paris. consil. 82. num. 2. libro 1. quos citat Stephan. Gratian. Rom. discept. forens. cap. 49. numero 17. Adiungimus Galliam consilio 36. numero 6. & 7. Capyc. decisione 73. Olafch. decisione 33. Thefaur. decis. 30. atque insigniter Barz. decisio. Bonon. 26. Ita ut etiam absque cessione † ante acceptationem censetur ius quo ad vitalem actionem citra dominij acquisitionem quaesitum absenti, sed reuocabiliter ex parte ipsius absentis, irrevocabiliter ex parte promissoris, vel donantis; Magon. sub Rot. Flor. decisio. 39. numero 14. cum seq. ac decisione 57. num. 1. Turrer. consilio 60. volum. 2. Fachin. libro 8. conerou. iur. cap. 91. luculentissime Scot. Responsio 5. lib. 5. tom. pri. quando namque notarius stipulatur est lex, quae illius ministerio acquirit absenti, Bald. in l. 1. in fin. ff. de his, qui sunt sui vel al. iur. quicquid in oppositum scribit Pereg. de fideicom. art. 51. numero 14. Imo nec ratificatione opus esse in stipulatione facta per priuaram personam: ex permissione statuti, ut Ticini viget haec lex municipalis statuto 65. in civilibus in specie scribit Alb. consilio 480. numero 11. cum seq. cum alioqui foret † per magna differentia inter stipulationem priuati, & stipulationem notarij, Peregr. d. loco numero 14. cum duobus seq. sed idem Alb. consil. in 800. defendit oppositum in individuo statuti nostri, ut sit opus ratificatione, & speciali acceptatione pro absente etiam puero, & facit consilio Alex. 207. numero

2. cum seq. volum. 7. ac Gutierrez. consilio 41. vbi extendit etiam ad donationem factam pia causa non obstante constituto, nec iuramento.

Haec autem plurimum conferunt ad donationem factam alicui, ut post mortem illius deuoluantur bona ad Caium, nam notario stipulante aliam acceptationem formalem necessariam non esse post obitum primi donarij crediderim, sed sufficit quaecumque simplex declaratio animi † quae fieri potest quandocumque per secundum donatarium, acceptatione primi in omnium commoda, & gratiam influente quae sit legitima ad praescriptum statutarium, Surd. decisione III. col. 2. & decisione 206. num. 10. optime Stephan. Gratian. Rom. decisione Marchiz 39. num. 8. vsque ad fin. vnde sic intelligerem locum Nou. Cost. Med. de donat. requirentium in actu † acceptationis donationis formalitatem iuramentorum, ne procedant in casibus, in quibus lex non requirit acceptationem formalem, ut in casu I. quod tics C. de donat. quae sub mod. de cuius, l. argumento. Didac. lib. 1. var. resolut. cap. 14. & diximus tract. re integra distict. 79. cum Nouissime adductis per solertissimum L. C. Bardellon. consil. 69. & Fachin. lib. 8. contr. iur. capite 88.

Similiter † acceptatio Notarij pro illo, vel illis quorum interest: sustinet donationem causa mortis factam absenti in testamento cœci, vel filij familias: alioqui nihil valet etiam patre consentiente filij testamento: ita ut nec resoluitur in vim legati, & fideicommissi non obstante clausula codicillari, aut clausula (omni meliori modo) aut iuramento: secus in testamentis conditis, à personis testabilibus: quo casu donatio causa mortis facta absenti sine stipulatione Notarij resoluitur in vim legati, aut fideicommissi, Rol. à

Valle.conf.82.num.26.27.& 28. vol.1.
 Aſcan.clement tract. de pat.pot. effe-
 ctu.10.scholiaſtes ad Theſaur.decifio-
 ne pedem 150. Steph. Gratian. Rom.
 diſcept. Forſenf. capite 79. Ill. Senator.
 Manent. conſil.64.præclare, D.Theſ.
 Iun.quæſt.37 lib.2.quæſt.ſorenſ.

Quæ quidem difficultates ceſſarent
 in illis partibus, ſeu locis, in quibus de
 ſtylo Notariorum inſtrumenta vltima-
 rum voluntatum habent inſertam ſti-
 pulationem Notarij nomine, quorum
 intereſt, atque intererit: veluti in Pa-
 tria mea inclyra vigere huiusmodi ſty-
 lum indicat libellus, quem formula-
 num appellitant.

Io. Bapt. Coſta.

CLAUSVLA 83.

Nullo iuris ordine ſeruato.

HÆc clauſula poſita in facultate
 alicuius Iudicis circa modum
 procedendi, tollit repetitionem re-
 ſtitum. Rot.decifione 12.num.4. parte
 1 diuerſ.

CLAUSVLA 84.

Nunc, & pro tempore.

HÆc clauſula reſpicit futura, Bal.
 per illum text. in c. cum inter,
 num.7. de re iud. & in cap. cum
 terra, numer.6. de elect. Rebuſſ. ſuper
 conco. d. it reg. ad præl. nemin. facien.
 §.1. in verbo, pro tempore, & fuit dictū
 in cauſa Carthag. decimarum, 20. No-
 uembris 1578. coram Bubalo. Et in
 cauſa Lauden. penſionis, vigeſimano-
 na Ianuarii, milleſimo ſexcentēſimo,
 coram Pegna.

SVMARIA.

- 1 Hypothecata non ſunt bona heredis pro
 debitis defuncti, niſi in ſpecie præceſ-
 ſerit hac obligatio.
- 2 Annua legata pro primo anno ſunt pu-
 ra, pro aliu conditionalia.
- 3 Hypotheca in annuis legis quando in-
 cipiat, & an retrahatur.

CLAUSVLA 85.

*Obligando bona ſua, & heredum ſuo-
 rum.*

NON ſine magno delectu, & fru-
 ctu, bonorum hæredis fieri con-
 tingit mentionem, propterea, quod
 hypotheca, † quæ non datur in bonis
 hæredum creditoribus defuncti, inci-
 pit competere eiſdem, à die mortis de-
 functi ſic obligantis, perſicitur autem
 à die hereditatis aditæ. Afflic. decifio-
 ne 200. cum ſeq. Surd. decifione 315. &
 Scapuccin. de ſal. interd. lib. 2. q. 12. per
 tot. etiam quoad bona hæredum Tu-
 roris. Cuman. conſil. 59. Rip. Iun. con-
 ſil. 484. ſemota autem d. obligatione
 ceſſat hypotheca vſque ad eò: vt ſi hæ-
 res grauetur ad ſolutionem annuorum
 legatorum, quæ ſunt præſtanda de fru-
 ctibus, & † pro primo anno ſunt pu-
 ra, præ aliis ſunt conditionalia, de an-
 no in anno contraheret molem eris
 alieni, non poſſunt legatarij referre o-
 riginem hypothecæ ad tempus obitus
 teſtantis: quia in annuis legis hypo-
 theca non retrahitur, niſi ſingulis
 annis purificata conditione minuta-
 tim, nec poteſt dici perinde eſſe, ac ſi
 ab initio omnium annorum dies ceſ-
 ſiſſet. veluti ex Neguſatio tradit Cio-
 ſius conſilio 76. lib. 2. Intelligendò ta-
 men prædicta cum Sec. Sen. conſilio
 41. numero 27. libro 4. Surd. decifio-
 ne 28. Vincent. de Franch. decifione
 364. Io. Bapt. Coſta.

SVMARIA.

- 1 Clauſula, Omneſque alios, cenſetur data
 iuriſdictio contra Omnes intereſſe
 putantes.
- 2 Reſcriptum cum clauſula Omneſque alios
 contra quos det iuriſdictio.
- 3 Extenditur ad perſonam qua ſuccedit
 defuncto.

CLAUSVLA 86.

Omneſque alios.

HÆc clauſula operatur, vt cenſea-
 tur data iuriſdictio † contra om-
 nes

nes interesse prætendentes, Mohed
 decisione 229. aliàs 5. de iudic. Pur. de-
 cisione quarta, eodem tit. & decisione
 96. lib. 1. Fab. decisione quintadecima,
 libro 1. Achil. decif. vltima, de rescript.
 & fuit dictum in causa Syracusana
 quartæ, sextadecima Nouembris, 1588.
 coram Comitolo, & vide in causa Bo-
 nonien. de Penticolo, vigesima secun-
 da Martij, 1574. & quartadecima De-
 cembris, 1573. coram Robusterio, vt in
 decisione 499. & 506. libro 1. Quotid.
 & in causa Zamorenf. Parrochialis,
 quartadecima Iunii, 1593. coram Gi-
 psio.

Vbi rescriptum habet hanc clau-
 sulam, possunt citari vsque ad numerū
 2 quatuor personarum † cap. cum in
 multis, de rescript. libro 6. dummodo
 exprimauntur in citatione, vt ibi, sed v-
 sus obtinuit, vt possint citari, etiam si
 essent centum, & coram eodem dele-
 gato comparere, argum. cap. cum su-
 per, de re iudicata, & cap. super eo, de
 offic. delegati, & ita dicit gloss. in di-
 cto capitulo cum in multis, in ver. qua-
 tuor, in fin. & ibi Anton. de Butr. Ab-
 bas, Zabarella, & Imola, Felin. in cap.
 P. & G. super glossa magna, in mate-
 ria purgationis de persona ad perso-
 nam, col. 3. in 2. fallent. de offic. deleg.
 3 Item rescriptum † extenditur ad per-
 sonam quæ succedit defuncto nomi-
 nato in rescripto, cap. primo, de alien-
 nat. iudic. mutandi causa sac. cap. quia
 Gu. de iudic. Felin. in d. c. P. & G. in 5.
 fallentia.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Omnia, & singula, refertur et-
 tiam ad enunciata, & num. 7
- 2 Et qua censentur comprehensa.
- 3 Importat expressionem casus specia-
 lis.
- 4 Et quid in ratificatione.
- 5 Et quid in derogatione.
- 6 Et quid in approbatione testamenti.

CLAUSULA 87

Omnia, & singula.

HÆc clausula refertur etiam ad
 Enunciata, † Alex. consilio deci-
 moseptimo, num. 2. lib. 3. Ruin.
 cōsilio 137. numero 6. lib. 1. & consilio
 103. nu. 11. libr. 4. Paris. consilio 97. nu-
 mero 91. libro 1. & fuit resolutum in
 causa Romana dotis, vndecima Febr.
 1583. coram Cantucio, vt in decisione
 741. numero 2. parte 1. & vide infra in
 clausula, pro quibus omnibus, & sin-
 gulis.

Per hanc clausulam, omnia, & sin-
 gula simul veniunt in dispositionem,
 item, omnia singulariter comprehen-
 sa † censentur, Bal. in cons. 461. num. 2
 6. vers. omnia, & singula, vol. 1. Dec. in
 consil. 512. num. 6. Decian. in consilio
 64. numero 39. vol. 2. Curt. iun. in con-
 silio 74. nu. 3. Item importat † expres-
 sionem casus specialis, Roland. in cō-
 silio 1. numero 71. vol. 3. item, continet
 specificè ea quæ de iure communi non
 venirent, Curtius iunior, in cons. 74.
 num. 3. item, in ratificatione † censentur 4
 expressa omnia & singula, quæ in con-
 tractu gesta sunt, Aret. in cons. 114. in
 fine; dummodo expressa fuerint, quia
 in non expressis nihil operatur, Ce-
 phal. in consilio 186. nu. 58. vol. 2. Me-
 noch. in cons. 117. num. 7. Item in de-
 rogatione, † petinde est, ac si omnia 5
 essent specificata, Decian. cons. 5. num.
 58. vol. 1. item, si apposita in approba-
 tione † testamenti, præiudicat filio in 6
 legitima, Paris. consilio 12. num. 104.
 vol. 3. Item, refertur ad omnia, & sin-
 gula, siue principaliter, siue inciden-
 ter, † siue accessorie dicta fuerint, 7
 Ruin. in consilio 103. nu. 11. volum. 4.
 Paris. in consil. 97. numero 90. & seq.
 vol. 1. & de materia istius Clausulæ vi-
 de la son. in lege prima, num. 24. de le-
 gatis primo, & in l. Titia, §. fin. nume-
 ro 3. ff. de verb. oblig.

Valle. conf. 82. num. 26. 27. & 28. vol. I. Aſcan. clement tract. de par. pot. effectu. 10. ſcholiaſtes ad Theſaur. deciſione pedem 150. Steph. Gratian. Rom. diſcept. Forenſ. capite 79. Ill. Senator. Manent. conſil. 64. præclare, D. Theſ. Jun. quæſt. 37 lib. 2. quæſt. forenſ.

Quæ quidem difficultates ceſſarent in illis partibus, ſeu locis, in quibus de ſtylo Notariorum inſtrumenta vltimarum voluntatum habent inſertam ſtipulationem Notarij nomine, quorum intereſt, atque intererit: veluti in Patria mea inclyta vigere huiusmodi ſtylum indicat libellus, quem formula-num appellitant.

Io. Bapt. Coſta.

CLAUSULA 83.

Nullò iuris ordine ſeruato.

HÆc clauſula poſita in facultate haliſcuius Iudicis circa modum procedendi, tollit repetitionem teſtium. Rot. deciſione 12. num. 4. parte 1 diuerſ.

CLAUSULA 84.

Nunc, & pro tempore.

HÆc clauſula reſpicit futura, Bal. per illum text. in c. cum inter, num. 7. de re iud. & in cap. cum terra, numer. 6. de elect. Rebuff. ſuper concord. in reg. ad præl. nemin. facien. §. 1. in verbo, pro tempore, & fuit dictum in cauſa Carthag. decimarum, 20. Nouembriſ 1578. coram Bubaſo. Et in cauſa Lauden. penſionis, vigeliſimo ſeſimo Ianuarij, milleſimo ſexcenteſimo, coram Pegna.

SVMARIA.

- 1 Hypothecata non ſunt bona hæredis pro debito defuncti, niſi in ſpecie præceſſerit hæc obligatio.
- 2 Annua legata pro primo anno ſunt pura: pro alijs conditionalia.
- 3 Hypotheca in antiquis legatis quando incipiat: & non retrotrahatur.

CLAUSVLIS

CLAUSULA 85.

Obligando bona ſua, & hæredum ſuorum.

NON ſine magno delectu, & fructu, bonorum hæredis fieri contingit mentionem, propterea, quod hypotheca, † quæ non datur in bonis hæredum creditoribus defuncti, incipit competere eiſdem, à die mortis defuncti ſic obligantis, perſicitur autem à die hereditatis aditæ. Afflic. deciſione 200. cum ſeq. Surd. deciſione 315. & Scapuccin. de ſal. interd. lib. 2. q. 12. per tot. etiam quoad bona hæredum Tutoris. Cuman. conſil. 59. Rimp. Jun. conſil. 484. ſemota autem d. obligatione ceſſat hypotheca viſque aded: ſi hæres grauatus ad ſolutionem annuorum legatorum, quæ ſunt præſtanda de fructibus, & † pro primo anno ſunt pura, pro alijs ſunt conditionalia, de anno in anno contraheret molem eris alieni, non poſſunt legatarij referre originem hypothecæ ad tempus obitus teſtantis: quia in annis legatis hypotheca non retrotrahitur, niſi ſingulis annis purificata conditione minutatim, nec poteſt dici perinde eſſe, ac ſi ab initio omnium annorum dies ceſſiſſet. veluti ex Neguſatio tradit Cioſſius conſilio 76. lib. 2. Intelligendo tamen prædicta cum Soc. Sen. conſilio 41. numero 27. libro 4. Surd. deciſione 28. Vincent. de Franch. deciſione 364.

Io. Bapt. Coſta.

SVMARIA.

- 1 Clauſula, Omneſque alios, cenſetur data iuriſdictione contra Omnes intereſſe putantes.
- 2 Reſcriptum cum clauſula Omneſque alios contra quos det iuriſdictionem.
- 3 Extenditur ad perſonam quæ ſuccedit defuncto.

CLAUSULA 86.

Omneſque alios.

HÆc clauſula operatur, vt cenſetur data iuriſdictione † contra omnes

nes interesse prætendentes, Mohed
decisione 229. aliàs 5. de iudic. Put. de-
cisione quarta, eodem tit. & decisione
96. lib. 1. Fab. decisione quintadecima,
libro 1. Achil. decis. vltima, de rescript.
& fuit dictum in causa Syracusana
quartæ, sextadecima Nouembris, 1588.
coram Comitolo, & vide in causa Bo-
nonien. de Penticolo, vigesima secun-
da Martij, 1574. & quartadecima De-
cembris, 1573. coram Robusterio, vt in
decisione 499. & 506. libro 1. Quotid.
& in causa Zamorenf. Parrochialis,
quartadecima Iunii, 1593. coram Gi-
psio.

Hæc clausula refertur etiam ad
enunciata, † Alex. consilio deci-
mo septimo, num. 2. lib. 3. Ruin.
cōsilio 137. numero 6. lib. 1. & consilio
103. nu. 11. libr. 4. Paris. consilio 97. nu-
mero 91. libro 1. & fuit resolutum in
causa Romana dotis, vndecima Febr.
1583. coram Cantucio, vt in decisione
741. numero 2. parte 1. & vide infra in
clausula, pro quibus omnibus, & sin-
gulis.

Vbi rescriptum habet hanc clau-
sulam, possunt citari vsque ad numerū
2 quatuor personarum † cap. cum in
multis, de rescript. libro 6. dummodo
exprimantur in citatione, vt ibi, sed, v-
sus obtinuit, vt possint citari, etiam si
essent centum, & coram eodem dele-
gato comparere, argum. cap. cum su-
per, de re iudicata, & cap. super eo, de
offic. delegati, & ita dicit gloss. in di-
cto capitulo cum in multis, in ver. qua-
tuor, in fin. & ibi Anton. de Butr. Ab-
bas, Zabarella, & Imola, Felin. in cap.
P, & G, super glossa magna, in mate-
ria purgationis de persona ad perso-
nam, col. 3. in 2. fallent. de offic. deleg.
3 Item rescriptum † extenditur ad per-
sonam quæ succedit defuncto nomi-
nato in rescripto, cap. primo, de alien-
nat. iudic. mutandi causa fact. cap. quia
Gu. de iudic. Felin. in d. c. P, & G, in 5.
fallentia.

Per hanc clausulam, omnia, & sin-
gula simul veniunt in dispositionem,
item, omnia singulariter comprehen-
sa † censentur, Bal. in cons. 461. num.
2 6. vers. omnia, & singula, vol. 1. Dec. in
consil. 512 num. 6. Decian. in consilio
64. numero 39. vol. 2. Curt. iun. in con-
silio 74. nu. 3. Item importat † expres-
sionem casus specialis, Roland. in cō-
silio 1. numero 71. vol. 3. item, continet
specificè ea quæ de iure communi non
venirent, Curtius iunior, in cons. 74.
num. 3. item, in ratificatione † censetur
4 expressa omnia & singula, quæ in con-
tractu gesta sunt, Aret. in cons. 114. in
fine; dummodo expressa fuerint, quia
in non expressis nihil operatur; Cep-
hal. in consilio 186. nu. 58. vol. 2. Me-
noch. in cons. 117. num. 7. Item in de-
rogatione, † perinde est, ac si omnia
5 essent specificata, Decian. cons. 5. num.
58. vol. 1. item, si apposita in approba-
tione † testamenti, præindicat filio in
6 legitima, Paris. consilio 12. num. 104.
vol. 3. Item, refertur ad omnia, & sin-
gula, siue principaliter, siue inciden-
ter, † siue accessorie dicta fuerint, 7
Ruin. in consilio 103. nu. 11. volum. 4.
Paris. in consil. 97. numero 90. & seq.
vol. 1. & de materia istius Clausulæ vi-
de Iaton. in lege prima, num. 24. de le-
gatis primo, & in l. Titia, §. fin. nume-
ro 3. ff. de verb. oblig.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Omnia, & singula, refertur etiam ad enunciata, & num. 7
- 2 Et qua censentur comprehensa.
- 3 Importat expressionem casus specialis.
- 4 Et quid in ratificatione.
- 5 Et quid in derogatione.
- 6 Et quid in approbatione testamenti.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, omni meliori modo, actus valet, vt valere potest.
- 2 Posita in decretis habet magnam vim.
- 3 Quando est posita cum dictione, & comprehendit vltra expressa.
- 4 Testamentum per clausulam Omni meliori modo sustinetur vt nuncupatum.
- 5 Et operatur in vim institutionis, & quando secus.
- 6 Aequipollet clausula codicillari.
- 7 Aequipollet clausula, Pleno iure.
- 8 Colligitur ex ea spontanea & enixa voluntas dispositio.
- 9 Posita in contractibus facit valere in vim validioris.
- 10 Per eam censetur data facultas capiendi bona propria auctoritate.
- 11 Per eam non censetur se voluisse restringere ad casum specificatum.
- 12 Non alterat naturam dispositionis facta.
- 13 Per eam censetur esse derogatum iuri communi.
- 14 Operatur circa expressa tantum.

CLAVSVLA 88.

Omni meliori modo.

- 1 **H**Æc clausula operatur, † vt actus valeat eo modo, quo valere potest, Felin. in ca. cum super, numero 11. de offic. deleg. Socin. conf. 173. numero 4. libro 3. Dec. consil. 11. numero 20. ver. & apparet, consil. 14. n. 3. & consilio 77. numero 4. & fuit dictum in causa Maceraten. tutela, 25. Octobris 1577. coram Lancellotto, vt in dec. 77. lib. 1. Quotid. & in causa Romana refectionis transactionis, 20. & 27. Nouembris 1585. coram Blanchetto. Et posita † in decretis, vel similibus actibus, est magni ponderis pro eorum substantia. Put. decisione 230. Sebastianus Martin. libro secundo.

Dic verum, quando modus expressus est iualidus, secus quando est va-

lidus, quia tunc nihil operatur, Rimini. consilio 438. numero 23. & seq. lib. 3. & fuit dictum in causa status de Columna, 15. Maij, 1573. vt in decif. 396. lib. 3. Quotid.

Hæc clausula, quando adest copula (&) vel alia dicitio † copulativa, etiam comprehendit vltra expressa, secus si simpliciter, & sine copula ponatur, nam tunc non operatur, nisi circa expressa. Verall. decisione 273. li. 1. in manuscrip. & decif. 124. parte 2. in impress. vbi quod ita seruant Rota. Palæotr. decisione 114. alias 467. num. 7. lib. 3. parte 3. diuert. Achil. decisione 1. de clausul. alias prima, de verb. sign. & fuit dictum in causa Gerunden. annuerciatorum, 4. Martij, 1575. coram D. de Graff. vt in decisione 1. numero 4. de election. vbi, quod ita passim feruat Rota, & quod ita fuit dictum in causa Romana quinquaginta millium, coram Aldobrandino, & in causa Oxomen. portionis coram Vestano, 20. Iunii, 1548. & fuit etiam dictum in causa Florentina damnorum, & interesse, 9. Decembr. 1585. coram Gipsio, & in causa Bonon. usufructus, 16. Iunii, 1597. coram Pamphilio, & vide in causa Romana refectionis transactionis, 20. & 27. Nouembr. 1585. coram Blanchetto.

Hæc clausula operatur, vt testamentum † sustineatur vt nuncupatum, Alexand. consilio 176. numero 8. lib. 5. vbi Natra in add. Socin. conf. 144. numero 3. lib. 1. Crauetta conf. 347. numero 2. Afflic. decisione 144. vbi Vrsill. in addit. & fuit resolutum in causa Romana nullitatis testamenti, 28. Maij, 1582. coram Aldobrandino, vt in dec. 110. libro 3. Quotidie.

Et operatur, vt relictum † in vim institutionis, Bart. in l. quoties, numero 3. C. de hered. instit. Cuman. in l. his verbis, ff. eod. Felin. in cap. cum super, numero 11. verf. secundus esse actus, de off. de-

off. delegat. Iason in Authent. Nouissima, numero 21. & 24. ad fin. in cetera limitatione, C. de inoff. testament. Alexand. consil. 113. num. 3. lib. 3. Castr. consilio 323. num. 3. lib. 1. Dec. consilio 14. nn. 4. & consil. 77. numero 4. Ruin. consilio 107. numero 21. & consil. 208. num. 15. lib. 1. Riminald. sen. consil. 41. numero 19. vbi Riminald. iun. in addit. littera F. & consil. 266. numero 6. Curt. iun. consil. 71. num. 12. Rimir. iun. in addit. ad consil. Rimin. sen. 438. num. 15. littera F. Marfil. Sing. 36. num. 2. Mantica, de coniect. vlt. volunt. lib. 3. tit. 14. num. 11. & vide in causa Reatina, hæreditatis, decima Ianuarii, & tertia Martii, 1600. coram Iusto.

Dic verum, quando prædicta clausula apponitur ipsi relicto, secus quando est apposita in fine clausulæ codicillaris. Alexand. consil. 50. num. 10. lib. 7. Rimin. consil. 438. num. 23. cū seqq. Curtius iun. consil. 169. nu. 7. Bero. consil. 118. num. 29. libro 2. & fuit dictum in causa Reatina hæreditatis, 3. Martii, 1600. coram Iusto.

Hæc clausula, Aequipollet † clausulæ codicillari, Bart. in l. codicillis, §. fi. & ibi Doct. communiter, ff. de leg. secundo, Felin. in cap. cum super, num. 15. versic. quartus effectus, de offic. deleg. Socin. consil. 66. numero 10. libro 3. Paris. consil. 62. numero 16. lib. 2. Curt. iun. consil. 71. numero 12. & fuit resolutum in causa Romana hæreditatis, 1. Aprilis, 1591. coram Domino Seraphino.

7 Item æquipollet, † clausulæ pleno iure, & ideo importat idem quod pleno iure, & sine diminutione. Ruin. consilio 47. numero 20. lib. 2. Riminald. iun. consilio 633. num. 62. libro 6. & in causa Bononiens. usufructus, 16. Iunii, 1597. coram Pamphilio.

8 Et ex hac clausula † dispositioni adiecta colligitur spontanea & enixa mens disponentis, atque ita disponentis,

di, vt actus valeat, valeatque ex causa vera, nisi possit valere ex causa putatiua, & expressa, ad notata per Felin. in cap. cum super, colum. penult. de offic. deleg. Gabriel consil. 132. quæst. 2. num. 17. lib. 1.

Hæc clausula in contractibus facit valere in vim contractus validioris. † 9 Grat. consil. 7. nu. 24. & seq. quia censetur fuisse actum ceteri meliori modo, quo potest, etiam si non fuisset expressum, Riminald. iun. in consilio 23. numero 147 & habetur, ac si specialiter id quod erat exprimendum fuisset expressum. Riminald. iun. in consilio 83. numero 35. in fine.

Et per dictam clausulam † censetur 10 data facultas capiendi bona propria autoritate. Riminald. iun. in consil. 78. numero 30. Curt. iun. in l. fin. numero 49. C. de edict. Diui Adriani tof. lend.

Per dictam clausulam † non censetur 11 se voluisse restringere ad casum specificatum tantum, sed ultra eum cōsiderasse omnem alium magis proficuum. Riminald. iun. in consilio 181. numero 36. & consilio 199. numero 9. & melius in consil. 215. numero 120. & in consil. 240. num. 35.

Item hæc clausula † non alterat natura 12 turam dispositionis factæ. Riminald. iun. in consil. 358. num. 241. & plur. seq. & consilio 517. num. 19. Paris. consil. 54. num. 28. vol. 3.

Item per hanc clausulam quis noluit se restringere ad specificata, Alex. consil. 112. per totum vol. 3.

Et per ipsam, censetur esse derogatio 13 tum iuri communi, etiam quod in specie derogatio facienda esset. Riminald. iun. in consil. 790. num. 20.

Item denotat enixam voluntatem, & spontaneam disponendi. Gabriel. consilio 132. quæst. 2. num. 17. vol. 3. & valet plus quam iuramentum. Gabr. consil. 137. num. 27. & seq. vol. 3.

14 Item hæc clausula operatur † circa expressa tantum; sed si fuerit dictum, & omni meliori modo, copula (&) operatur, vltra expressa propter dictionem, &, Verall. decisione 124. parte 1.

Est repetita inter clausulas vitimarum voluntatum in tertia parte.

SVM MARIA.

- 1 *Clausula petens ius, &c. quando operetur effectus suos.*
- 2 *Non operatur contra remedium difforme.*
- 3 *Clausula libelli non deseruiunt, quando adaptari non possunt.*
- 4 *Operantur in libello, quando petita non continent repugnantiam.*

CLAUSVLA 89.

Petens ius, & iustitiam ministrari.

- 1 **H**Æc clausula operatur effectus † suos quãdo sumus in dubio, aut in incerto, an libellus per illam sustineri possit, adaptari illi conclusioni, quæ possit elici ex narratis in libello, sed quando sumus certi quod propositum est remedium † omnino difforme ab eo quod competit, tunc huiusmodi clausula nihil operatur, neque trahitur ad actionem omnino diuersam ab ea quæ competit, vt quia competit personalis, & proponitur realis, hypothecaria, aut alia. Ita dicit Socin. in cap. 2. num. 21. de libelli oblat. & sequitur Alciat. respons. 75. tomo 2. lib. 6. Socin. in consil. 39. numero 1. vol. 1. colum. pe. ult. versic. in super prædicta videntur, vbi late de hoc.
- 2 Idem probat in consil. 199. colum. 3. & nec præmissæ conclusioni, volum. 2. Alexand. in consil. 121. num. 11. volum. 1. dicens huiusmodi clausulas † non inserantur libellis, cū nullo modo possint ad narrata adaptari. Aretin. in cōf. 17. nu. 6. & eundem. Crauet. consil. 151. numero 4. Natta, consilio 188. num. 5. vol. 1.

Item hæc clausula operatur in libello, quando petita non continent repugnantiam † & contradictionem, vt declarat Paris. in consilio 131. num. 16. vol. 1. A. lex. consil. 96. nu. 6. & consil. 110. vbi latius, vol. 5. qui scribit huiusmodi clausulas nihil operari quando sequeretur repugnantia.

CLAUSVLA 90.

Parito.

HÆc clausula reddit commissio-nalem, & iurisdictionem cōditionalem. Put. decis. 429. lib. 1. Staphil. de lit. iust. indicen. numero 42. & fuit dictum in causa Calaguritana Cappellæ Sanctæ Crucis de Negera, teritiadecima Ianuarii, 1589. coram Orano, & in causa Pampilon. Parrochialis de Eiarim, quarta Maii, 1591.

Et ideo non tribuit iurisdictionem prius quam sit paritum, cap. cum dilecta, de rescript. cap. cum olim, de offic. deleg. Paris. consil. 94. num. 3. lib. 4. & fuit dictum in dicta Calaguritana, coram Orano.

Et operatur, quod iura compulsata, antequam sit doctum de partitione, non sint bene compulsata, vt fuit resolutum in dicta Calaguritana coram Orano.

Nec sufficit, quod sit paritum, nisi constet in actis de partitione, vt index certus sit de sua iurisdictione, vt in simili de clausula, sine retardatione solutionis pensionis, fuit dictum in causa Taraconen. pensionis, 15. Nouemb. 1593. coram Gipsio.

Hæc clausula præsupponit rem iudicatam, & ideo si super expensis non adest res iudicata, quis non tenetur illas soluere, & illarum respectu nõ obstat clausula (Parito) vt fuit resolutum in causa Mediolanen. Cappellanæ, teritiadecima, & vigesimatercia Maii, millesimo quingentesimo nonagesimo primo, corâ Seraphino, & in causa Tofetana Cappellæ, 14. Aprilis, & duo.

duodecima Maij, millesimo quingentesimo nonagesimo quinto, coram Millino.

Et ideo signatura non solet dare hanc clausulam, nisi quando adsunt tres conformes, & sic non refertur ad condemnatum vnica sententia, licet ob non interpositam appellacionem vel non prosequutam transiit in iudicatum, vt fuit dictum in dicta Mediolanen. Cappellaniz, coram Seraphino, & in Tolertana Cappellaz, coram Millino, vt supra Tolertana pensionis, 12. Decembris, millesimo quingentesimo nouagesimo septimo, coram Litta.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Parito Breui, respicit negotium principale.
- 2 Oblatio sufficit ad parendum breui.
- 3 Non operatur in expensis.
- 4 An importet fructuum satisfactionem.
- 5 Posita ad fauorem prouisi contra presentatum quando repetita censetur.
- 6 Quando censetur repetita ad fauorem ordinarij.
- 7 Afficit tertium comparentem pro suo interese.
- 8 Censetur repetita in omnibus subsequentibus commissionibus.
- 9 Clausula, Parito Breui, arbitrio Rotz, quid importet.
- 10 Non renouat exequutionem iam factam.
- 11 Secus si detur de sufficienti sumo ad exclusionem reservationis.
- 12 intelligitur cum effectu vsque ad finem litis.
- 13 Non importat dimissionem possessionis faciendam.
- 14 Operatur, vt sit supersedendum dato sumo.
- 16 Impedit manutentionem.

CLAUSULA 91.
Parito Breui.

Hæc clausula respicit † negotium principale, & ideo requirit realem partitionem, etiam quoad fructus non liquidos, quia debent liquidari, & solui, antequam possit procedi in causa, nec sufficit oblatio, † vt fuit resolutum in causa Pampilonen. beneficij, 28. Ianuarij, 1577. coram Blanchetto, vt in decis. 126. libro 1. Quotidie. & in causa Hispalens. beneficij, vigesima Februarij, 1584. coram Seraphino, & in Compostellana Parrochialis, 16. Decembris 1596. coram Orano, & in Maioricens. Canonicatus, decimanona Octobris, 1587. coram Seraphino. & in Gerundin. beneficij de Ceruiano, vigesimaptima Maii, 1599. coram eodem, & in Illerden. annatarum, 1. Iulij 1591. coram Mantica, & in Pampil. Prioratus de arguendo, 26. Aprilis, 1602. coram Ludouisio.

Vel debet impetrati Commissio in qua mandetur præfigi terminus ad liquidandum, quo elapso procedatur in negotio principali, vt fuit dictum in causa Pampilonen. beneficij, vigesima octaua Ianuarij, 1577. coram Blanchetto, in decisione 126. libro 1. & in Hispalens. beneficij, coram Seraphino, & in Maioricens. Canonicatus, coram eodem.

Secus tamen est quoad expensas, quia etiam illis non resectis, poterit procedi in causa non obstante clausula, Parito † breui, vt fuit resolutum in dicta Pampil. beneficij, coram Blanchetto, & Carthagin. fructuum 28. Februarij, 1586. coram Robusterio, & in Maioricens. Canon. coram Seraph. & in Vrcell. Iuris optandi, 10. Decembr. 1601. coram Ludouisio.

An autem hæc clausula fructuum † satisfactionem importet, vbi in sententia lata vigore Breuis non sunt comprehensi, vide in causa Maioricens. Canonicatus, coram Seraph. in qua Domini remiserunt partes ad signatu-

ram pro declaratione, & vide in causa Camarinen. Parrochial. quarta Maii, 1588. coram eodem Mohed. decisione 9 de re iudic.

7 Hęc clausula posita in commissione ad fauorem prouisi † Apostolici, contra presentatum, in noua commissione cause reperita censetur, presentata ad fauorem patroni pro defensione suę presentationis, vt fuit resolutum in causa Hispalen. beneficii, 8. Aprilis, 1587. coram Seraphino, & in causa Compostellana Parrochialis, 16. Decembris, 1596. coram Orano, quam vide in causa Toletana Parrochialis, de Cincion, 28. Nouembris, 1601. coram Coccino.

6 Item posita contra prouisum † ab ordinatio repetita censetur in noua commissione ad fauorem Ordinarii presentata pro suę collationis defensione, vt in causa Compostellana, coram Orano.

7 Item afficit tertium comparentem † pro suo interesse in statu, & terminis in quibus reperitur, vt per decis. Verrall. primam, libro 1. in manuscrip. quę loquitur de clausula, sine retardatione, & fuit dictum in dicto Compostell. Paroch. coram Orano, & facit decisione Pur. 71. lib. 3. Vrcellen. Iuris oprandi, coram Ludouiso.

8 Hęc clausula censetur repetita † in omnibus subsequētibz commissionibus. Cardin. d. c. 8. de rescript. Aegid. decis. 41. & 104. & 526. & fuit dictum in causa Compostellana Parrochialis, coram Orano, & in Romana de Casignanis, 20. Decembris, 1596. coram Seraphino, & in Toletana Parrochialis de Cincion, 28. Nouembris, 1601. coram Ludouiso, vt supra.

9 De clausula, Parito Breui, † arbitrio Rotę, videatur in causa Astoricen. Prioratus, 9. Decembr. 1596. coram Littā, & in causa Barchinonens. benefi-

cii, 27. Ianuarii, 1600. coram Pamphilio. & in Auriē. Parrochialis, 27. Aprilis, 1598. & decimasēptima Aprilis, 1600. coram Lancelotto, & in Tuden. Parrochialis, 4. Iulii, & 3. Decembris, 1601. coram Sacrato. & in Leodiens. Parrochialis, sextadecima Nouembr. 1594. coram Littā. & Elnen. beneficii, 17. Maii, 1602. coram Ludouiso.

Et de eadem clausula, † bi agitur de Breui, super declaratione Concilii, vide in causa Gerunden. Canonici, seu officii Pœnitentiarię, 11. Februarii, millesimo quingentesimo nonagesimo octauo, coram Orano.

Clausula, Parito Breui, arbitrio Rotę, non reuocat † executionem iam factam, vt fuit resolutum in causa Aquilana Canonici, 28. Maii, 1599. coram Pegna, & in Auriē. Parrochialis, 17. Aprilis, 1600. coram Lancelotto. & in Tuden. Parrochialis, 3. Decembr. 1601. coram Sacrato.

Et ideo si non est locus arbitrio, nec rerardatur, seu impeditur executio Breuis, etiam quod eiectus vigore Breuis non habuerit se pro spoliato, vt in dictis decisio. sed manutentio datur immisso per iudicē, vt in Auriē. Parrochialis, decimasēptima Aprilis, 1600. coram Lancelotto.

Quod dic verum, quando non datur de sufficienti summo † ad exclusionem reservationis in qua fundatur huiusmodi Breuia, secus si datur aliquis sumus, quia tunc datur manutentio, si non habet se pro spoliato, vel restituto, vt supra in clausula, constituto. Huic clausulę non dicitur satisfactam per dimissionem possessionis cū clausula, Quatenus de iure teneatur, quia hoc casu dicitur conditionalis, & dimissio debet esse pura, vt fuit resolutum in causa Maioricen. Canonici, 19. Octobris 1587. coram Seraphino.

Hęc clausula intelligitur cum effectu.

12. Au ꝑ vsque ad finem litis, nec sufficit, quòd post paritione impugnetur traditio possessionis, tanquam nulla, vt fuit dictum in causa Regienf. beneficii, seu Monasterii, tertiadecima Ianuarii, millesimo quingentesimo nonagesimo septimo, coram Litra.

13. Hæc clausula non importat ꝑ dimissionem possessionis faciendam, sed sufficit, quòd præstetur patientia, vt prouisus possessionem ingrediatur, vt fuit dictum in Maioricens. Sacristiæ, 20. Maii, 1602. coram Pamphilio.

Clausula, Parito Breui arbitrio Rotæ, impedit exequutionem, vbi reseruationis prætenditur ex alternatiua, & beneficium est simultaneæ collationis Episcopi cum Capitulo, vt fuit dictum in causa Corduben. dimidiæ portionis, 11. Februar. 1601. coram Sacrato.

14. Et operatur, vt sit superfedendum ꝑ dato fumo non plenæ probationis reseruationis, vt fuit dictum in causa Ellen. beneficii, 17. Maii, 1601. coram Ludouiso, & vide supra latius in clausula, constito.

Hæc clausula posita in commissio-
15. ne, impedit manutentionem, ꝑ vt fuit resolutum in causa Conchen. præstimonii, 11. Decembris 1596. coram Seraphino, & in Regienf. Monasterij, 13. Ianuarii, 1597. coram Litra.

SVMMARIA.

1. Clausula, Parito iudicato, non operatur super expensis non iudicatis.
2. Apponitur solum quando sunt tres conformes.
3. Non afficit tertium venientem ad causam pro suo principali interesse.
4. Secus si compareat in statu, & in terminis in quibus est causa.
5. Operatur, vt respectu fructuum non sufficiat oblatio. & vide num. seq.
7. Importat quod in primis, & ante omnia fiat exequutio realis.
8. Est conditionalis, id est, quando adest iu-

dicatum.

9. An ei censetur renunciatum, si obtineat præfigi terminum.

10. Dat iurisdictionem cum conditione.

11. Operatur etiam subrogato.

12. Posita in prima commissione censetur repetita in sequentibus.

13. Clausula, Parito iudicato, arbitrio Rotæ, quomodo intelligatur.

14. Intelligitur de cessione simplici, non autem de ea quæ fit ad fauorem certæ personæ.

CLAUSULA 92.

Parito iudicato.

Hæc clausula præsupponit remittatam. Et ideo si super expensis ꝑ non adest res iudicata, quis non tenetur illas soluere, sed illarum respectu non obstat hæc clausula, vt fuit resolutum in causa Mediolanen. Cappellanæ, 13. & 23. Maii, 1591. coram Seraphino, & in causa Toletana Cappellanæ, 14. Aprilis, & 12. Maii, 1595. coram Millino.

Et adde, quòd stylus Signaturæ est, quòd hæc clausula detur solvum, quando adfunt ꝑ tres conformes, non autem vbi adest vnica sententia, & quòd ob non interpositam, vel non prosequutam appellationem, transiit in rem iudicatam, & ideo non refertur ad condemnatum vnica sententia, vt in dicta Mediolanen. Cappellanæ, 13. 23. Maii, 1591. coram Seraphino, & in dicta Toletana Cappellanæ, 14. Aprilis, & 12. Maii, 1595. coram Millino, & in Toletana pensionis, 12. Decembr. 1597. coram Litra.

Hæc clausula non afficit merum tertium venientem ꝑ ad causam pro suo principali interesse, cum possit appellare etiam post tres conformes, secundum Abb. in cap. cum super, num. 26. de re iudic. Dec. in cap. tua nobis, numero 10. de appellat. Couarru. Pract. quæst. cap. quintodecimo, numero 8. & ita fuit dictum in dicta Toletana pen-

tionis, coram Littā, & in Toletana Parrochialis, de Cincion, vigesima octaua Nouembris, 1601 coram Cucino.

4 **Limita non procedere, quando comparet iste tertius pro suo interesse in statu, & terminis, ad Verall-primam, libro 1. in manuscript. vbi de clausula, sine retardatione, &c. & in simili in clausula, parito breui, tenuit Rota in causa Compostellana Parrochialis, sextadecima Decemb. 1596 coram Orano, & facit Pur. decis. 71. libro 3.**

5 **Hęc clausula in commissione apposita, operatur, vt respectu † fructuum non sufficiat oblatio, etiam quod fructus sint illiquidi, cum sint cum effectu restituendi, ad hoc vt intret iurisdicctio, quę hoc est conditionalis, Staph. de lit. iust. §. dicendum, numero 42. & fuit resolutum in causa Hispanens. beneficii, 24 Februarij, 1584. coram Seraphino, & Pamphilio, & in causa Archidiaconatus quarta Martij 1596. coram Pamphilio, & in causa Tirason. constructionis Capellę, 15. Ianuarij, 1596. coram Littā.**

Vnde iuxta stylum Rotę, petens procedat vteriora, debet liquidare fructus, vel impetrare commissionem, quod præfigatur aduersario terminus ad liquidandum, quo elapso procedatur ad vteriora in negotio principali, vt fuit dictum in causa Hispanens. beneficii, 24. Februarij, 1584. coram Seraphino, & in Pampilonen. beneficii 27. Ianuarij, 1577. coram Blan. herito, vt in decisione 126. libro 1. Quotidie.

6 **Limita quando huiusmodi clausula non adest in commissione, sed in pacto, † aut alias, quo casu si fructus sint illiquidi, sufficit oblatio cum depositione vnus Iulij, iuxta doctrinam Angeli, in l. 4. §. ait p̄tor. ff. de re iud. Alexand. consilio 24. numero 9. lib. 4. Capic. decisione 17. numero 5. & est**

communis opin. vt per Caputaqu. decisione 150. numero 5. par. 1. & fuit resolutum in causa Romana. legitimę, 16. Martij, 1587. coram Robulterio.

Hęc clausula importat, quod in primis, † & ante omnia fiat integralis 7 exequutio, ad not. in cap. fi. de restitur. spol. Staphil. de lit. iust. §. dicendum, numero 42. & fuit dictum in causa Toletana decimarum de Capilla. 19. Februar. 1593. coram Pamphilio.

Hęc clausula intelligitur conditionaliter, † id est, quanto addit iudicatum, 8 l. si quis legauerit, l. 1. & ibi las. ff. de leg. 1. post Bald. in l. fin. numero 41. C. de edic. Diui Adr. toll. Ruin. consilio 83. numero 7. libro 1. ita in terminis huius clausulę in causa Regien. Sancti Thomę, 10. Decemb. 1576. coram Robulterio, decisione 110. num. 2. parte 1. diuersi.

Huius clausulę an censeatur renunciatum † ex eo, quod quis obtinuerit 9 præfigi terminum ad docendum de causis restitutionis, vide in causa Toletana Parrochialis, 29. Octobr. 1593. coram Arrigonio.

Hęc clausula dat iurisdictionem cum conditione, † & ideo quis non potest audiri, antequam sit paritura, & gesta ante partitionem sunt nulla ex defectu iurisdictionis, Pur. decis. 429. lib. 1. cum alijs allegatis supra in clausula, Parito, & fuit dictum in causa Toletana Parrochialis de Cincion, vigesima octaua Nouembris 1601. coram Coccino.

Limita, nisi ille in cuius fauorem est obtenta dicta clausula, illa non utatur, & sic expressę vel tacite renunciet, quia tunc non operatur. Verall. decis. 125. numero 2. part. 3. & fuit resolutum in dicta causa Toletana Parrochialis de Cincion, 28. Nouemb. 1601. coram Coccino.

Amplia, vt procedat etiam in sub-
roga-

11 rogato, † ad ius, & quo ad litem illius cuius favore clausula est apposta, vt fuit resolutum in dicta Toletana Parrochialis de Cincion, vt supra.

Hæc clausula, prout omnes alix similes, posita in prima commissione, 12 censetur † repetita in aliis commissionibus. Aegid. decis. 41. Cassad. decisione 8. numero 5. de rescript. Tholom. 30. cum sim. & fuit dictum in dicta Toletana.

Limita, quando in secunda commissione vnâ cum illa causa antiqua, est complicata etiam causa noua: quia tunc huiusmodi clausula censetur repetita, quatenus qui velit prosequi causam antiquam: secus si ea omissa prosequatur tantum nouam, vt fuit resolutum in d. Tolet.

13 Clausula, Parito iudicatio † arbitrio Rotæ, in causa restitutionis aduersus tres conformes, intelligitur prout de iure, & non impedit executionem, nisi clara sit iniustitia, iuxta textum in Clement. Vt calumniis, de re iudic. & fuit dictum in causa Gerundens. beneficii, 19. April. 1602 coram Litta.

Hæc clausula intelligitur de cessio- 14 re † simplici, non autem de ea, quæ fit in fauorem certæ personæ, Cassad. dec. 3. de renunc. Pat. decis. 3. eodem, & decisio. 357. numero 2. & 5. libro 1. Moh. decisione 341. aliàs 36. in fin. de renun. Palæort. decisio. 48. aliàs 402. lib. 3. parte 3. diuers. & fuit dictum in causa Eugubina beneficii sancti Stephani, 15. Martij, 1599. coram Pamphilio, & in causa Palentina præfimonij 26. Aprilis, 1599. coram Corduba.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Pleno iure operatur, vt proprietatis vna cum usufructu transferatur.
- 2 Heres institutus pleno iure, censetur institutus in proprietate.
- 3 Clausula, Pleno iure, non importat proprietatem cum usufructu, quando

respectiue ponitur.

4 Posita in donatione propter nuptias, quando importet usufructum tantum.

5 Importat sine diminutione.

6 Posita in collatione beneficiorum, quid importet.

7 Sonat in spiritualibus, & temporalibus.

CLAUSULA 93.

Pleno iure.

Hæc clausula operatur, quod 1
 Proprietas † vnâ cum usufructu transferatur, l. mater, & ibi nor. Angel. & Fulgos. C. ad Tertull. idem Ang. consilio 125. in fine, Alber. in v. pleno iure, Alex. consilio 56. numero 1. libro 3. Dec. conf. 468. numero 10. & consil. 408. numero 8. cum allegat. in causa Beneuentana bonorum, 20. Iunij, 1594. & 17. April. 1595. coram Litta.

Vnde hæres institutus † pleno iure, 2
 non solum censetur institutus in proprietate, & ideo concurret cum usufructuario omnium bonorum, Alex. conf. 56. nu. 2. vbi Natta, in add. num. 1. in vers. pleno iure, libro 3. Ruin. conf. 40. numero 11. in fine, lib. 2. Mantica de conic. et. ultim. volunt. lib. 9. titulo 6. num. 19. & allegata in causa Bonon. usufructus, 16. Iun. 1597. coram Pamphilio. Contrarium tenet Ripa, in lre coniuncti, num. 40. vers. Sed tu, ff. de leg. tertio, & Gabr. conf. 102. numero 3. lib. 1.

Adde tamen, quod hæc clausula 3
 tunc † importat proprietatem cum usufructu, quando ponitur absolute, scilicet si respectiue, ratione subiectæ materiæ, secundum quam restringitur, l. Iulianus, in fine, iuncta gloss. in verbo, quia plenum. & nor. Angel. sub numero 3. ff. de rei vendic. Alex. consilio 208. numero 6. vers. Nec prædictis obstat, lib. 2.

Vnde posita in donatione propter nuptias † nullis existentibus filijs pri- 4
 M ij

mi matrimonij, intelligitur, quoad proprietatem, & vsufructum: illis vero existentibus intelligitur, quoad vsufructum tantum, & sic vt donatio quoad proprietatem sit referenda filijs, quia ex praesumpta mente coheredentium stipulatio intelligitur concepta iuxta dispositionem l. feminae, & l. generaliter, §. illud, C. de secund. nupt. cum simil. per textum in l. conficiuntur, ff. de iure codicill. & ad not. per Doctor. Communiter in l. haeredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. ita fuit resolutum in causa Beneuentana bonorum, 20. Iunii, 1594. & 17. Aprilis 1595. coram Litta.

Hæc cautela importat sine diminutione † Bald. in l. precibus num. 44. C. de impub. & alijs substit. Alberic. in versic. pleno iure re data, Abb. in cap. Lateranen. numero 4. de præbend. Felin. in cap. auditis, numero 7. ver. & quia verbum pleno iure, de rescript. Dec. cons. 493. numero 8. & nono, & fuit dictum in Sorana iurispatronatus, 28. Aprilis, 1603. coram Pamphilio.

Vnde si dicatur, dispositionem, seu collationem beneficiorum pleno iure spectare ad aliquem, intelligitur, quod ille potest conferre † absque consensu, vel præsentatione alicuius, Abb. in dicto cap. Lateranen. numero 4. de præbend. & fuit dictum in d. causa Sorana iurispatronatus coram Pamphilio.

Hæc cautela sonat in spiritualibus, † & temporalibus, secundum gloss. in cap. cum & plantare, §. in Ecclesijs, in verbo, pleno iure. de priuil.

De hac cautela scripti etiam infra, parte 1. inter clausulas vltimarum voluntatum.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Plus & minus, posita in confessione, non operatur incertitudinem.

2 Posita in instrumento venditioni, refertur ad modicum.

CLAUSVLA 94.

Plus, & minus.

Hæc cautela posita in confessione. Hinc † de summa certa, vt puta, si quis confiteatur se esse debitorem in decem, plus, vel minus prout apparebit, non reddit incertam, & illi quidam confessionem de decem, l. hæc venditio, in fine, vbi Bart. ff. de contrahend. empt. idem Bart. in l. Publica, §. Titius. in primo notab. ff. de positi. Bal. in rubr. C. de positi, quæst. 6. Dec. consilio 385. colum. 2. v. & in simili, de eo qui confitetur.

Hæc cautela posita in instrumento venditionis refertur ad quid modicum, † l. hæc adiectio, cum ibi not. ff. de verb. signif. Bart. in l. si quis in suo. C. de inoffic. testamen. & in l. secunda, sub numero 15. vbi Pinell. part. 1. cap. 2. num. 20. C. de rescind. vendit. & fuit dictum in causa Romana vineæ, 16. Iunii 1586. coram Pamphilio.

Adde tamen, quod interim statum expresso, vt in simili dicit gloss. communiter approbati in l. 2. ff. de in diem adiect. de qua Socin. in l. pecuniariam, num. 9. & Dec. num. 8. ff. si cert. pet. & fuit dictum in causa Tudertina bonorum, & 9. Martij, 1571. coram Robustorio, vt in decision. 89. sub num. 1. in fin. parte 1. diuers.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Ponens in locum suum, imperat cessionem iurium, & translationem actionum.
- 2 Et illius vigore competit actio exequutiva.
- 3 In cessione apposita impedit cedentem, ne possit exigere.

CLAUSVLA 95.

Ponens in locum suum.

Hæc cautela importat † cessionem iurium, & translationem vtilium

tiliam actionum, & constitutionem procuratoris in rem suam, Bartol. in l. qui quadraginta, num. 2. ff. ad Trebell. & in l. provincialis, §. si ego, numero 3. ff. de noui op. nunciat. Iason in d. l. qui quadraginta, num. 7. Paris. conf. 107. numero 34. li. 3. & fuit dictum in causa Romana Ferracci. 4. Iunij, 1597. coram Gipsio. Et quod hæc clausula importet constitutionem procuratoris in rem suam, tenet etiam Ang. in l. provinciali, §. si ego, numero 1. & ibi Alexand. numero 8. ubi dicit hoc procedere secundum subiectam materiam. Bart. per illum textum in l. plane, verbo, gloria, versic. suo loco, ff. famil. erisc.

- uore vnus ex contrahentibus, an mixtam ostendit clausula, possit, & valeat.
2. Pactum quod locator possit sibi singulis annis superficulis habere in mense Augusto 2. modios frumenti certo pretio taxato quomodo intelligatur.
 3. Pactum in sui fauorem appositum nemo tenetur sequi.
 4. Possit, & valeat, sunt verba extensiva, etiam ad tempus futurum.

CLAUSULA 96.

* Possit, & valeat.

Referte norunt omnes an pactum respiciat fauorem vnus ex contrahentibus, vel sit mixtum, vnde inter argumenta quibus innotescit, pactum esse adiectum fauore vnus

† e-
xequutiua, prout competit cedenti. Alexand. in l. si postulante, sub numero 9. ff. ad Trebell. Paris. consil. 107. nu. 89. libro 3. Gallef. de for. Cam. obl. parte 2. quæst. 2. in princ. & tit. de person. per. exequut. numero 2. & fuit resolutum in dicta Romana Ferracci, 4. Iunii, 1597. coram Gipsio.

Hæc clausula in cessione † apposita, operatur vt cedens non possit exigere, nec agere contra debitorem, licet cessionarius nihil fecerit de illis, quæ ponuntur in l. 3. C. de nouat. Angel. in l. si cum emptore, numero 3. ff. de pact. in l. si in fin. ff. de transact. & in dicta l. 3. num. 5. ver. & idem. Et pro singulari refert Aret. in l. cum filio, numero 5. §. & ideo, Angel. ff. de legat. 1.

Contrarium tenet ipsemet Angel. in l. qui quadraginta, numero 2. & ibi Imol. numero 3. §. nam hic hæres, ff. ad Trebell. Castr. in l. cum emptore, numero 4. §. mihi videtur quod male consuluerit Alex. numer. 3. §. sed Paulus, Ias. num. 9. Roman. in l. in provinciali, §. si ego, nu. 2. & ibi Alex. sub nu. 8. ff. de noui oper. nunciat.

SVMARIA.

1. Pactum in instrumento appositum an fa-

recurritur ad verborum figuram, qualia sunt prædicta. Bald. consilio 343. volum. 4. Alex. consilio 8. num. 8. vol. 6. Dec. consilio 12. Bolognin. consilio 28. idcirco si inter conductorem, & locatorem conuenit esset, † quod locator possit singulis annis superficulis habere in mense Augusto modios decem tritici certo pretio taxato in instrumento locationis; non compelleretur locator illud sibi habere, quando pretio viliori venderetur passim granum, quia † nemo tenetur sequi pactum positum in sui fauorem. Bald. d. consilio 343. & huc pertinent multa exempla spectantia ad conductorem, & locatorem congesta per Surd. conf. 98. sunt præterea eadem verba de sui natura extensiva, vnde porriguntur ad † tempus futurum l. si ita quis testamento ff. de leg. 2. Stracca de mercat. tit. de decoctoribus, parte 6. nu. 26. Surd. consilio 267. num. 13. sed solum vsque ad mortem contrahentium. Ancl. Iun. quæst. 45. lib. 2.

SVMARIA.

1. Clausula, præterquam à nobis prouisos, præseruat omnes prouisiones Apostolicas.

- 2 *Clausula, praterquam à nobis ipsis, est personalissima.*
 3 *An capiat prouisiones factas à Legato.*

CLAUSVLA 97.

Praterquam à nobis prouisos.

1 **H**Æc clausula posita † in Breui præseruat omnes prouisiones Apostolicas factas etiam ab antecessoribus, & excludit tantum prouisiones inferiorum, vt fuit resolutum in causa Aquilana Canoniciatus, 6. Octobris, 1586. coram Blanchetto, & vide infra in verbo Nos.

2 *Secus quâdo ponitur clausula, praterquam à nobis † ipsis, quia tunc est personalissima. Bald. consil. 304. libro 5. Natta, consilio 163. num. 159. & ideo tunc non præseruantur prouisiones factæ ab antecessoribus, sed solum factæ ab ipso met. Papa immediate, vt fuit resolutum in causa Salamantina beneficii de Duenas, 31. Ianuarii 1596. coram Corduba, & in Vincent. beneficii, 22. Iunii, 1598. coram Litta.*

3 *An autem hæc clausula capiat prouisiones factas † à Legato, vide in causa Vlixbonen. beneficii, 9. Iunii, 1600. coram Ludouifio.*

CLAUSVLA 98.

Praterquam per obitum apud Sedem.

HÆc clausula limitat totam gratiam, & sic etiam subrogationem gratiosam, quæ est accessoria ad gratiam principalem, vt fuit dictum in causa Caliguitana beneficii de Canderio, 30. Octobris, 1588. coram Pamphilio.

Limita non procedere, quando beneficium non est reseruatum & in litteris nulla est expressi reseruatio, vt fuit dictum in dicta Caliguitana.

CLAUSVLA 99.

Prauia maturata cause cognitione.

HÆc clausula dicitur satisfactum, videndo an causa sit appellabi-

lis, absque eo, quod discutatur negotium principale, Rota decisione 67. de appell. in antiq. & fuit dictum in causa Corduben. reddecimarum, 15. Iunii, 1590. & 25. Iunii 1599. coram Seraphino, & in Coriolen. iurisdictionis, 3. Iunii, 1595. coram Millino, & in Hispal. correctionis, 1. Iulii, 1596. coram Pegna, & in Falen. iurisdic. 26. Nou. 1599. coram Pamphilio.

Et adde, quod non transportatis actis, non potest videri, an articulus sit appellabilis, & ideo antea non potest inhiberi, quando in commissione ad est prædicta clausula, vt fuit dictum in dictis decisionibus.

CLAUSVLA 100.

Pro animarum salute.

HÆc clausula in dispensatione posita non operatur, quod dispensatio dicatur restricta ad forum conscientie tantum, vt fuit dictum in causa Panormitana illegitimitatis, 20. Iunii, 1579 coram Bubalo.

SVM MARIA.

- 1 *Clausula, pro expressis habentes, operatur non obstantibus quibuscumque derogatorijs.*
- 2 *Operatur, quod omnia possint exprimi.*
- 3 *Operatur effectum, etiam si tantum in supplicatione, & non in litteris posita fuerit.*
- 4 *Non operatur in his, quæ sunt contraria narratis.*
- 5 *In quibus dicatur periculosa.*
- 6 *Tenores per quam clausulam dicantur specificè expressi.*
- 7 *Expressa per quam clausulam singantur, ita vt non admittatur probatio in contrarium.*
- 8 *Litis status in commissione auocatoia quando censatur expressus.*
- 9 *Clausula, pro expressis, an & quando faciat cessare subreptionem, & obreptionem.*
- 10 *Non operatur in facto ignorato.*

CLAV.

C L A V S U L A I O I .

Pro expressis habentes.

lib.1. Quotidie, & in causa Tiburtina
Castri Sambroci, 20. Februarij, 1579.
coram Aldobrandino, vt in decisio.
240. lib.1. Quotidie.

Ista clausula est periculosa, † & de 5
stylo apponi consuevit, vt scribit Tir-
quel. de legibus conubial. glossa 7.
num. 303. & seqq. sed Berous in consi-
lio 146. numero 49. & seq. vol. 3. vo-
luit, vt hoc dictum in priuilegijs ad
nutum reuocabilibus tantum locum
habeat, quod in priuilegijs ex causa o-
nerosa, vel in materia ad nutum non
reuocabili, secus est, vt ibidem Berous,
numero 51. v. secundo dico.

Sed in Rota Romana frequentissi-
me obseruatur, atque idem operatur,
ac si tenores † specificè inferri essent,
Rota decisione 20. de rescr. Cassador.
in decisione. 10. super regulis Cancellaria.
Federic. de Sen. in cons. 47. num. 2.

verfic. si dicimus, vsque ad finem, An-
ton. de Butr. in consil. 2. numero 4. v.
nam in gratia, & in consil. 49. nu. 5. vbi
Addetes multos allegant, & ideo Bu-
tr. in d. consil. vult, quod in derogato-
rijs cum hac clausula, perinde est, ac si
omnia contraria specificata essent, &
vifa Papa omnia expressa † fingit, nul-
la in contrarium probatio admittitur,
sequitur Dec. in cons. 165. Item, operatur
expressione omnium qualitatũ,
& circumstantiarum, quę exprime de
essent, Geminian. in consil. 65. nu. 10
21. v. istud rescriptum, & in consil. 10.
num. 7. v. ex iis rationibus. Idem de
statu litis, † vbi per commissionem a-
uocatur causa, cum clausula, cuius sta-
tum litis dignemini habere pro ex-
presso. Rota d. dec. 20. de rescript. in
nouis. Geminian. in d. cons. 120. nu. 6.

Item, hæc clausula omnem subreptionem † cessare facit, si aliter gratia præ-
cedens narrata esset quam narraret,
Angel. in consil. 274. num. 2. v. pro hoc
quia, sed nõ tollit defectus subreptionis,
vide Dec. in cons. 142. num. 7. ne-

N

Hæc clausula operatur non † ob-
stantibus quibusvis derogatorijs.
Ant. de Butr. consil. 2. alias 49. numero
5. & 6. Felin. in cap. nullis, sub num. 6.
vers. addatis primo, de rescript. Dec.
cons. 341. num. 1. & consilio. . . num. 9.
Ripa, in l. 1. numero 72. ff. de vulg. Sar-
nen. in proœm. reg. quest. 6. num. 6. &
seqq. Rebuff. de dispensation. 2. rat.
ver. ac constitutionibus. Put. decis. 89.
numero 1. lib. 1. & fuit dictum in causa
Toletana annatarum, vigesima nona
Iunij, 1589. coram Orano, Rota decis.
101. nu. 3. lib. 3. parte 3. & in causa Leo-
diens. Canonizarum, 12. Maij, 1597. co-
ram Pegna, & vide in causa Salaman-
tina vnionis, 4. Iunij, 1593. coram Blan-
chetto. Colonienf. Canonizarum, 20.
Maij, 1602. coram Pamphilio.

Et operatur, quod omnia possunt
2 exprimi, † iuxta d. cons. Butr. 2. alias
49. numero 5. Verall. decisione 57. lib.
3 in manuscr. Put. decisione 89. nu. 1.
lib. 1. & fuit dictum in causa Toletana
pensionis, seu excusationis, 20. No-
uembrijs 1581. coram Cantuccio, vt in
decisione 161. numero 1. parte 2. di-
uers.

Et operatur etiam si tantum adfit †
3 in supplicatione, non autem in litte-
ris, quia ad supplicationem tanquam
ad matricem recurritur, Paris. cons. 51.
numero 17. libro 4. Ita fuit dictum in
causa CesarAugustana pensionis, 29.
Februar. 1590. coram Gipso, & in cau-
sa Toletana annatarum, decimanona
Iunij, 1589. coram Orano, & vide in
Salamantina vnionis, 4. Iunij, 1593. co-
ram Blanchetto.

Non tamen operatur in his, † quę
4 sunt cõtraria narratis iuxta doctrinam
Angeli, in l. omnes, num. 2. C. de præ-
script. 30. vel 40. ann. & fuit dictum in
causa Cauen. pensionis, 19. Ian. 1571.
coram Lancelloto, vt in decisione 301.

que tollit subreptionem quando agitur de præiudicio tertij, Crauet. in consilio 296. ver. secundo respondeo, Ferrer. in consilio 32. numero 46. & seq. volumin. primo. Neque tollit defectum intentionis, qui causatur per obreptionem. Neque † operatur in iis, quæ consistunt in facto ignorato. Ferrer. in consilio 34. numero 2. & seq. volum. 1.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Pro heredibus, & successoribus quibuscunque, æquipollet clausula, Et quibus dederis.
- 2 Et operatur, vt emphyteusis transeat ad extraneos.
- 3 Item operatur, vt feudum, vel emphyteusis veniat in restitutione fideicommissi.

CLAUSVLA 102.

Pro heredibus, & successoribus quibuscunque.

- 1 **H**Æc clausula æquipollet † clausulæ, Et quibus dederis. Bal. in l. prima, quæst. 34. aliàs 35. C. de rer. diuis. Paris. consil. 3. numero 12. lib. 1. Ripa, in l. quæsitum §. si quis, num. 5. §. contrariam, ff. de priuil. cred. & fuit dictum in causa Romana bonorum de Lilio, 7. Februarij, 1582. coram Seraphino.

Et ideo operatur, vt feudum, vel emphyteusis transeat ad hæredes extraneos, & successores singulares, & ad quos aliàs de sui natura non potuissent transire. Bald. in l. 1. quæst. 34. seu 35. C. de rerum diui. Rip. in dicta l. si quis, numero 5. §. contrarium, Paris. consil. 3. num. vndecimo, libro 1. Cutr. in consilio quarto. num. 4. Roland. consilio 34. num. 64. & seqq. libro 1. & fuit dictum in causa Ciuitatis Castellæ Castrimonte, decima Maij, 1577. coram Seraphino, & in causa Romana bonorum de Lilio, septima Febr. 1582. coram eodem.

Item operatur, vt feudum, & em-

phiteusis † veniant in restitutione fideicommissi. Iaf. in præiud. feud. num. 19. Roland. consil. 96. numero 37. libro primo.

Per hanc clausulam censetur data facultas alienandi irrequisito domino, Paris. consil. 3. num. 13. libro 1. Roland. consilio 34. num. 34. lib. 3.

Est repetita inter feudales in secunda parte.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Promittens habere ratum, an importet mandatum cum libera.
- 2 Restringitur circa contenta in mandato, & non extenditur.
- 3 Et quid si sit dictum, quidquid legitime gestum fuerit.
- 4 Procurator cum mandato captioso repellitur.
- 5 Confirmat contractum ad placitum.
- 6 Importat renunciationem latoris.
- 7 Tollit præscriptionem.
- 8 Non operatur in contractu cum errore factio.

CLAUSVLA 103.

Promittens habere ratum.

Clausula, promittens † habere ratum & gratum, quicquid procurator meus gesserit, &c. importat mandatum cum libera, & sic operatur, vt sit sufficiens in casibus, in quibus requiritur speciale mandatum, Bart. in l. procurator, cui generalis, numero 4. vbi Angel. dum se remittit ad locum infra citandum ff. mand. Battol. in l. si procurator, §. 5. vbi Ang. nu. 2. C. eod. Idem Angel. in l. si procuratorem nu. 4. §. sed tu dicas, ff. eod. Rom. in l. qui bona fide, §. si alieno, num. vndecimo, ff. de damn. infec. vbi allegat quosdam gloss. canonicas, prout facit etiam Angelus.

Contrarium tenet Bart. in l. prima, num. 6. & in reper. num. 9. & Alber. nu. 12. ff. de offic. procurator. Bald. in l. si procurator, numero 4. Castr. numero 4. Cin. numero 3. Alexand. numero

4. vers. sed communiter, Ias. numero vndecimo, versic. tene in hoc contrarium, Ias. in l. trans actionis, numero 8. vers. sed falsum, C. de transact. Felin. in cap. solita, colum. 4. vers. in fine, ver. & infert, de maiorit. & obed. Et ratio est per Doct. quia dominus tenetur habere ratum, & est solita apponi, & non apposita, tacite inest, & sic eius expressio non ampliatur mandatum.

Limita, nisi etiam adesset clausula, Ac si ipse dominus gessisset; vel si ita concepta esset tota clausula, Promittens habere ratum iudicium, per suum procuratorem actum, & omne aliud, quod gessisset ipse procurator, secundum Fulgos. in l. si procuratorem, numero 3. y. quod ita puto, ff. de procurat.

Hæc clausula promittens habere ratum, & firmum † quidquid, &c. posita in mandato, restringitur circa contenta in mandato, nec ultra illa extenditur. Alber. in l. i. numero duodecimo, ff. de offic. procurat. & in Veneta bonorum, seu pecuniaria, tertiadecima Nouembr. millesimo sexcentesimo secundo, coram Pamphilio, Bald. in l. si procurator, num. 4. Salic. num. 2. versic. nec si dominus, C. de procuratoribus.

Clausula, Promittens habere ratum quicquid legitime gestum fuerit, † posita in mandato, operatur ut mandatum non dicatur sufficiens, Doctor. in cap. exposuit, vbi Collectan. num. 5. aliàs 6. Anchar. numero vndecimo. Abb. nu. 12. y. ego puto, de dilatione. Specul. tit. de procurat. §. ratione autem formæ, colum. prima, in fin. numero 4. glos. in cap. relato, verb. canonicè, versic. certè, si talis, 21. q. 1. Butt. in l. quæ omnia, §. planè, nu. 3. vbi add. Castr. num. 5. ff. eod. Bald. in l. in causis, in princip. in prima lectura, Ias. numero duodecimo, C. de procurat. Felin. in capit. olim, el primo, num. de-

cimo, de rescript. Romanus consilio 66. nu. 2. vbi add. & Sign. 136. vbi add. Alexand. in l. qui bona fide, num. 2. 4. ff. de damno infecto.

Contrarium tenet Hostien. in dicto c. exposuit, §. sed cum postmodum, ad fin. & Bellam. num. 3. & 4. de dilat. & Specul. in loco allegato, refert Clementem Quartum fuisse istius opinionis, Butt. in d. cap. exposuit, numer. 25. v. puto.

Dic, quod procurator cum tali mandato vi captioso, potest repelli, † sed si fuit admissus de facto, acta cum tali procuratore tenent. Bal. in dicto c. exposuit, y. sed quis est sensus, etiã Abb. n. 13. y. ego puto, de dilat. Felin. in c. cum olim, n. 10. y. intellige, de rescript. add. ad Rom. Sign. 136.

Hæc clausula alterat primum † contractum ad placitam, qui efficitur ex necessitate obligatorius, ita ut nullo tempore in perpetuum neque nullo modo possit contraueniri, Oldrad. in consilio 243. prope finem. Ideo importat renunciationem læsionis, atque remedii legis secundæ. C. de rescind. vendit. Paul. de Castro in consilio 387. in fine, volum. 2. Item tollit † præscriptionem, Socin. in consil. 86. col. finali, versic. secundo probatur, volum. primo. Stephanus Aufser. in additionibus ad Cappellam Tolesanam in quæst. 220.

Declaratur, v. non procedat † quando in contractu est error, quia tunc non confirmat contractum, Castr. in consilio 225. nu. 3. y. ex iis patet, volum. 2.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Promittens non contrauenire, comprehendit omnem modum.
- 2 Clausula, Promisit omnia in instrumento obseruare, importat donationem inter viuos.

CLAVSVLA 104.

Promittens non contrauenire.

N ij

HÆc clausula, Promittens, † &c. Hex quavis causa, & quouis modo, comprehendit omnem modum, etiam per quem indirectè contractui non statur, gloss. in capit. vt inquisitionis, §. prohibemus, in verb. quoquomodo, de heret. in 6. Gemin. consilio 29. numero 3. Rebuff. super concord. in form. mand. Apostol. in verbo, alias quamcumque, in fine primæ fallentiz, & fuit dictum in causa Romana rescissionis concordie, duodecima Ianuarii, 1579. coram Aldobrandino, vt in decisione 233. libro 1. Quotidianarum.

Item vbi posita est clausula, † Promisit omnia & singula contenta in instrumento obseruare, & non reuocare, hæc clausula importat donationem inter viuos, ita vt sit irreuocabilis. Bartol. in l. fin. C. de pact. Gozad. consilio 87. num. 9. Ferrar. Cautela 3. Roland. consilio 8. num. 28. & 37. vol. 1. Cacherran. decisione 100. num. 10. Clarus in §. donatio, quest. quarta, §. sed pone quod aliquis. Socin. iun. in consil. 89. num. 29. in fine, libro 3. & de Comuni, Barfat. consil. 104. num. 21. libro 3. & de vi huius clausulæ vide Molin. de primogenitis, libro 4. cap. 2. num. 79. & vide Mar. Salon. de pace, in consilio 26. num. 21.

CLAUSVLA 105.

Pro omnibus, quorum interest.

HÆc clausula intelligitur de principalibus, non autem aliis, quorum secundariè interest, secundum Bald. per illum textum in l. non sol. m. §. quæritur, in secundo notab. ff. de procurat.

SUMMARIÆ.

1 Rata præfertur idem, quod important verba, pro concurrenti quantitate.

CLAUSVLA 106.

Pro rata, seu concurrenti quantitate.

Latissimus est hic campus, quem Lexcutere non rediit tractatus no-

stro; de portione rata, iam vero corundem deferre statimus, si dixerimus: Illis verbis, de quibus in l. si constat. C. de compensat. edoceri, quod in obligationibus quaeritur hinc inde compensatio datur † pro quantitate concurrentis, ita vt pro ea rata vltra non currant, deseruiunt etiam subrogationi honorum locali, & (vt aiunt) scontro honorum localium, vel fideicommissio subiectorum, vt non simpliciter, & absolute, & (vt vulgo dicitur) ad corpus fiat subrogatio, sed pro concurrenti quantitate debita eorū, quibus fit subrogatio, & hæc clausula apposita in principali parte instrumenti refertur ad omnia præcedentia, Alb. consil. 256. num. 2.

Io Bapt. Costa.

CLAUSVLA 107.

Proiso quod portio debitis, &c.

HÆc clausula, Proiso, quod portio debitis non fraudetur obsequiis, posita in vnione portionis ad dignitatem, non operatur quod dignitas terreatur ad ea obsequia, quæ veniunt ratione solius portionis, sed ad ea, quæ extrinsecè veniunt subeunda, prout sunt onera, de quibus in cap. de Monachis, de præbend. & in cap. primo, eodem tit. in sexto, Rebuff. in praxi, tit. de Vicar. perper. nu. 21. Ita fuit resolutum in causa Burgens. seruitii, tertiadecima Iunii, 1594. coram Litta.

SUMMARIÆ.

1 Clausula, Pro quibus omnibus & singulis obseruandis, refertur ad omnia narrata in instrumento.

2 Obligatio Cameralis facta pro omnibus, & singulis, competit etiam pro enunciatu.

3 Operatur hypothecam pro interesse.

CLAUSVLA 108.

Pro quibus omnibus, & singulis.

HÆc clausula refertur † ad omnia in instrumento etiam enunciativè narrata. Alex. consil. 17. num. 2. libro 3. Ruin.

Ruin. conf. 137. num. 6. lib. primo. Paris. confilio 97. numero 91. lib. primo. Rota dec. 741. nu. 2. par. 1. diuers. & in Romana de Lutaighis, 19. Ianuarij 1600 coram Iusto. & in Romana Palatij S^a & Marię Maioris 15. Martij, 1604 coram Pamphilio.

- 2 Ideo oblig. † Cameralis facta pro omnibus, & singulis, competit etiam pro enunciatis, & pro illis potest agi via executiua, vt fuit resolutum in Romana societatis de Philippensib. 3. Martij 1581. coram Lancell. & in Romana dotis, 11. Febr. 1583. coram Cantuccio, vt in decif. 741. n. 2. par. 1.
- 3 Item operatur † hypothecam pro interesse, vide Francisc. de Ponte, in consilio 76. col. 2. & seq.

CLAVSVLA 109.

Pro se, & heredibus.

Hęc clausula posita in materia transitoria ad heredes extraneos, intelligitur pro heredib. quibuscumque, cum in ea etiam superflua sit mentio heredum, inf. in l. 2. §. item si in facto, ff. de verborum obligat. & fuit resolutum in Romana de Lante, 13. Ianuar. 1578. coram Aldebrandino decif. 393. num. 1. vers. & primo, parte prima diuers. & in eadem coram eodem, 13. Febr. 1581. decif. 448. lib. 1. Quotid.

Et ideo huiusmodi clausula posita in renunciatione filiarum facta bonis maternis, extenditur pro quibuscumque, vt fuit resolutum in d. Romana de Lante, 13. Ian. 1578. & 13. Febr. 1581. coram Aldebrand.

SVMMA R I A.

- 1 *Possessio probatur, etiam contra consentitū heredes fauore locatoris.*
- 2 *Exceptio rei non tradita, vel pecunia non numerata quando cesset.*
- 3 *Pro consignatis, &c. clausula operatur, vt conductor, qui alijs non tenetur, in sine locatiōis reassignet pradia.*
- 4 *Emphyteuta quando bono subiecta tenentur indicare.*

CLAVSVLA 110.

† Pro consignatis consistetur habuisse, & recepisse.

Ecce modum probandi † possessionem contra consentitum, & ab eo causam habentes fauore locatoris etiam in non antiquis, itaut non requiratur alia traditio quoad contrahentes, & eorum successores. Berret. cenf. 9. num. 43. cum seq. & in specie Borgnin. decif. 41. num. 8. part. 2. sicut † exceptio rei non tradita, vel pecunia non numerata cessat, quando confessio est de praterito. Alber. in l. generaliter, n. 6. C. de non numerata pecunia. Pancirol. consil. 57. n. 17. Crass. except. 43. n. 2. tract. de except. confert quoq. ad probationem Dominiij inter ipsos contrahentes concurrentibus ad iniunctis. Surd. decif. 10. n. 14. nisi ageretur de deuolutione, quia tunc plenē probari debet dominium. Crau. consil. 157. Stephan. Gratian. Rom. discep. Forens. cap. 188. num. 10. Imò stante dicta clausula † conductor, qui alijs finita locacione non teneretur reassignare pradia locata, sine prambulo pacto, cū sufficiat descriptio actualis possessionis, vt locator sua auctoritate eam ingrediatur, ad reassignationem faciendam, saltem per corpus, cōpelli posset Menoch. conf. 854. nu. 17. cum seq. Et preterea † non sinit ambigi super necess. indicandi ad pedem, seu ad oculū bona obnoxia ingruente licellarij ad requisitionem dominorum directi heredib. tamen, seu successorib. sic consentitum: nisi emphyteusis esset valde antiqua, quoniam iurante emphyteuta se ignorare quoram, & corpora bonorum subiectorum, eorumque fines recurritur ad samam, ad verifimilitudines, & ad coniecturas eligendo certa bona idonea oneri ferendo, & tunc Bal. conf. 109. volum. 4. Menoch. conf. 926. & 1125. Pacian. conf. 155. Papon. conf. 116. n. 9. cum seqq. Rosenstr.

N. III.

de iuribus conclus. 32. apud nos. ad cap. 1. n. 68. cum seq. de iudiciis. Io. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Prout iuris, in commissione posita respicit solum iudicem.
- 2 Non respicit iurisdictionem.
- 3 Quomodo differat si est posita cum signatura Cardinalis, & in signatura Regentis.
- 4 Quando est posita copulatiue, fiat augmentatiue.
- 5 Regulat totum rescriptum de iure.

CLAUSVLA II2.

Prout iuris.

HÆc clausula posita in † Commissione respicit solum iudicem, non autem narrata partium, prout fuit dictum in causa Romana 50. milium 6. Iunii 1575. coram Aldobrandino decis. 258. num. 1. par. 1. diuers.

- Non tamen resp. iurisdictionem
- 2 † quæ conferatur data simpliciter ac pure, sed decisionem causæ, vt fuit dictum in causa Perusina lacus, 9. Maij 1586. coram Orano.

Hæc clausula si est posita in Sign. Cardinalis † restringit totam gratiam, seu commissionem, secus si est Sign. Regentis, quia tunc non attenditur. Si vero est in corpore Commissionis, & est absolute posita, restringit omnia: si vero est limitate posita, ad vnum tantum capitulum illud solum restringit, vide in causa Corduben. statutorum, 24. Ianuarij 1590. coram Seraphino.

Hæc clausula quando est posita copulatiue, fiat augmentatiue propter copulam, ad trad. per Gemin. conf. 65. num. 8. & conf. 132. num. 1. Ruio. conf. 20. num. 8. lib. 1. ita fuit dictum in causa Illerd. Canonicius 24. Maij 1596. coram Orano.

Omnia igitur, quæ præcedunt hanc clausulam, secundum iura regulanda

- 5 † sunt, etiamsi essent in dubio, quoniam ista clausula regulat totum

rescriptum, etiam per improprationem, & transportationem, vt probatur in c. causam quæ, de rescript. & ita Abbas in primo notab. ibidem scribit, quoniam rescriptum conceditur ad iuris abseruantiam, nec aliquid contra ius continere debet, alias esset priuilegium, gloss. in cap. 1. versic. notificatur, de constit. non lib. 6. vbi Canonistæ. l. rescripta, C. de precib. Imperat. offerend. text. in cap. secundo requiritis, & appellationib. in versic. vt iustitia suam non sequatur effectum, ex quo probatur. quod clausula huiusmodi rescripti, ad omnia in eo contenta referri debet ad effectum, vt iura seruentur, dummodo inconueniens, absurdum, vel contrarietas non resultet, quæ omnia Canonistæ diffuse ibi declarant.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Prout de iure in commissione restitutionis in integrum non operatur idem quod clausula, Parito.
- 2 Non tribuit iurisdictionem conditionalem.
- 3 Posita in causa restitutionis in integrum quid operetur.
- 4 Posita in commissione, in qua datur facultas exsequendi laudum quid operetur.

CLAUSVLA II3.

Prout de iure.

Clausula, Prout de iure, † posita in Commissione restitutionis in integrum aduersus tres conformes, non operatur idem, quod clausula, Parito, sed operatur, quod possit procedi in causa non retardata executione, iuxta text. in Clem. Vt calumniis, de re iudic. & fuit dictum in causa. Pampilonensis parochialis de Edatinen. 4. Martij 1561. coram Pampli.

Et ideo non tribuit iurisdictionem conditionalem, † sed puram, nec impedit quo minus interim non dicatur introducta lis. Rota decis. 51. col. 1. vers. præte-

præterea non potest negari, de appellatione in noviss. Pur. decis. 6. de restitutione in integr. & decis. 426. li. 2. & fuit dictum in dicta Pampilonensi.

3 Hæc clausula posita † in causa restitutionis in integrum, operatur vt non censeatur concessa restitutio, nisi quatenus de iure competat. Romana beneficiarius decima Martij 1602. coram Pegna. Segobricen. parochialis, 2. Decem. 1602. coram Pamph.

4 Hæc clausula posita in Commissio-
ne † in qua datur facultas exequendi
sententiam, vel laudum, operatur, vt
non censeatur data facultas exequu-
tionum, nisi quatenus de iure sit lo-
cus, executioni Caputaq. dec. 50. nu.
1. par. 1. Atiminen. Laudi... Maii 1604.
coram Pamphilio.

SYMMARIA.

- 1 Dispositio in qua ponitur clausula ex nunc, &c. retrotrahitur.
- 2 Quod si adsit solum, (ex nunc) absque verbis (prout ex tunc.)
- 3 Tempus vno modo determinatum non recipit functionem alterius temporis.

* CLAVSULA 114.
Ex nunc prout ex tunc, & c.
contra.

DE hac clausula eiusque virtute, & robore diximus nos tract. de retrotract. cap. 10. effectu primo ante Martiam tract. de claus. claus. 52. vt † dispositio, in qua ponitur, retrotrahatur ad tempus actus, secundum Ang. & Recentiores in l. 1. C. de codicill. Rimin. iun. conf. n. 20. fugiturq. vnum tempus alteri inesse, etiam in sententiis. Bald. in auth. contra cum rogatus, num. 2. C. ad trebell. Nisi † adesset solum clausula (ex nunc) absque illis verbis (prout ex tunc) l. 1. in l. 1. n. 4. C. de codicill. apud nos dicto loco in fine.

3 Ratio est solida, quia † tempus circumscriptum, vel vno modo determinatum non recipit functionem alterius temporis, Bar. in l. si vno §. rem cum

quidam. num. 9. ff. locati in l. si prius. n. 30. ff. de noui operis nūciatione. Abb. conf. 93. lib. 1. Rota Gen. decis. 27. n. 10. Surd. decis. 189. Rim. iun. ibidem n. 21. cū ibi relatis, ac plenius conf. 820. Quin amplius stante memorata clausula non pauci censuerunt precidendum esse à consil. Decij 247. quos inter emitet. Maiuas. conf. 99. Tunet. conf. 49. vol. 1. Fab. de Anast. conf. 39. vol. 1. Sur. conf. 171. Fótanell. de pactis nuptialib. clausula 4. glo. 3. & 4. sed confert animaduersione Honded. cōf. 18. n. 59. vol. 2. qui obseruauit an dicta clausula sit adiecta constituto, vel reperiat in alia parte instrumenti. Io. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

- 1 (Expedit) quid importet.
- 2 (Quatenus, seu in quantum expedit) clausula non arctat eum, cuius fauore profertur.
- 3 Quatenus opus sit, vel necessarium arctat eum, cuius fauore profertur.
- 4 Actus necessarij distinguuntur à voluntariis.

* CLAVSULA 115.
Quatenus seu in quantum expedit, &c.

Expedire dicit, quod † vtilitatem † resp. cit mandantis, vel facientis actum adiecta clausula. Bal. in l. 1. l. c. 2. ante finem vers. 6. ff. de leg. 2. Flamin. Paris. tract. de resignat. beneficiorum lib. 9. quæst. 17. nu. 45. Ideo † non arctat eum, cuius fauore prolata deprehenditur. Alciat. conf. 73. num. 4. lib. 8. Plane † diuersam sortitur naturam † clausula (quatenus opus sit, vel necessarium) sicuti distinguuntur † actus † voluntarij à necessariis Fachin. conf. 24. lib. 3. Io. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

- 1 Quauis occasione &c. quid operetur dicta clausula.
- 2 Quauis occasione &c. remouet restrictionem, nisi ratio recti sermonis resistat.

3 *Iuramentum non extenditur ad incogitata de facto, sed quidem de iure.*

* CLAVSVLA 116.
Quatuor exceptione, & causa, etiam dissimili penitus, & incogitata.

1 **S**unt vere vniuersalia prædicta verba ¶ apta alioqui ad includendum remota quæque profus diuersa, & maiora expressis. Cephal. conf. 427. Morrot. conf. 98. num. 13. & 31. l. 10. del Castillo tract. de vsu fruct. cap. 47. num. 26. cum seqq. Celsus Vgo. conf. 51. Affin. praxi iud. cap. 7. Pappon. conf. 72. num. 39. Hond. conf. 49. num. 13. cum seqq. vol. 1. & stante generalitate verborum ¶ non fit restrictio, nisi ratio recti sermonis aliud suadeat. Alex. cōf. 11. vol. 2. Bald. conf. 187. vol. 4. Nat. conf. 113. & 546. Farinac. inter decis. Rot. Rom. per eum collectas dec. 317. n. 4. Sur. decis. 217. Hend. d. loco n. 28. declarat Osafch. decis. 90. col. vlt. late Stephan. Gratian. Rom. discept. forēf. c. 134. n. 33. vsque ad fin. excipiuntur tamen incogitata de facto ¶ ad quæ, nec iuramentum extenditur, secus in incogitata de iure Castrenf. conf. 122. num. 4. vol. 2. Zuccard. conf. 31. num. 91. & Scetaphin. de iuram. priuileg. 119.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 *Contrahens vni ex pluribus capitulis tenetur in totum stante dicta clausula reddente actum indiuiduum, & de ratione n. 2.*
- 3 *Quæ omnia clausula repetit principium.*
- 4 *Simulationis, & feneratoris exceptio, & executio instrumenti non impeditur stante dicta clausula etiam cum iuramento.*
- 5 *Dupli pena promissa ad quos casus referatur, stante dicta clausula Quæ omnia.*
- 6 *Quæ omnia clausula non auget præcedentia.*
- 7 *Restringitur ad id quod æquum est.*

Redit hæc clausula actum ¶ indiuiduum, proinde pena committitur in totum, si vni capitulo tantum contra fiat, Aretin. l. 7. §. si fortem num. 13. ff. de verb. oblig. specul. §. sequitur n. 39. de arbitr. cum additis per Laderch. conf. 62. num. 12. sicut si non obseruatur vnum capitulum, cetera etiam inobseruata dicuntur. Ratio est, quia ¶ cum oratio sumatur ex vniuerso, verum est si in vno peccetur dici in totum peccatum esse. L. si is qui §. cum ita ff. de reb. dub. Brun. consil. 48. nu. 2. Dec. conf. 411. n. 4. Ratio Rationis est, quia ¶ hæc clausula operatur repetitionē principij ob vim attributam relatiuo, l. quæ omnia ff. de procurat.

Rursus hæc clausula ¶ etiam cum iuramento non impedit exceptionem simulationis & feneratoris, nec executionem instrumenti retardat, quoties notorie apparet ex consuetudine, & euidētia facti, vel lectura instrumenti, aut ex processu de simulatione, quia omnia pacta, & omnes clausule, dicuntur simulata, & simulata, & resoluunt contractum iuxta illud poeticum: Grex auium plumas moueat cornicula risum furtiuis coloribus nudata ipse quid audes: latissime Cauale. dec. 32. n. 69. cum seqq. par. 2.

Amplius notandum ¶ quod vbi quis promittit penam dupli addita clausula quæ omnia & c. illa refertur solum ad casus in instrumento expressos, & premissos, non etiam ad omissos, & præsertim si ad sint ea verba (de quibus omnib. prædictis, & in presenti instrumento contentis) inter quæ non reperitur ille casus, de quo cōtrouersia est, quod id operantur ea verba, ac in aliquo modo non cōtra facere sub pena dupli, quæ referri non debeat ad non promissa superius ratione contractuatis, & subreptæ correctionis euitandæ, sed ad

ad conuenta tantum restringi debent. Rim. Iun. conf. 164. n. 59. & 60. Adde quod cum hæc clausula veniat ad executionem præcedentium, non potest immutare, nec alterare, nec augere præcedentia, vt ibid. n. 62. nec principalem dispositionem reformare, Cabal. conf. 142. n. 16.

Præterea dicta clausula quamuis vniuersalis † restringi debet ad id, quod æquum est, ne quis indebite damnum patiat, vt ibi n. 63.

Io. Bapt. Costa.

SVM MARIA.

1 *Quantumcunque sit clausula post numerum periculis posita quid importet?*

2 *Vel circa clausula idem importat quod clausula (quantumcunque sit.)*

CLAVSULA 108.

Quantumcunque sit.

Hæc clausula apposita in venditione, vel locatione vel alio contractu emphyteutico post † numerum seu periculum terræ designatum videlicet, (vel circa aut quantumcunque sit) peratur incertitudine † ita vt concessionem esse factam ad corpus, non etiam ad mensuram importet. Idcirco comprehendat terram intra dictos fines existentem, siue maioris siue minoris quantitatis expressa sit, quæ est natura huius geminata, & vniuersalis dictionis, clementina pleiisque §. pri. vbi gl verbo quantumcunque, & verbo qualitercunque de electione clementina 1. in fine de foro compet. Burlar. conf. 143. n. 95 vol. 2 ita Cabal. conf. 165. num. 8 Alex. conf. 259. n. 7. vol. 5. ibi scilicet quantum est &c. & nos etiam artigimus de rara quaestione 35. parte 1. Ventæ editionis nu. 7. siue plus, siue minus, & quantumcunque sit: quo casu intelligitur totum prædium concessum non aucto nec diminuto precio iam conueno. Nec minoris efficacitæ est clausula (vel circa) quam sit antedicta,

& quam haud raro solet antecedere, vt ex Bart. & Alex. tradit Torniola cõsil. 7. & dicitur hæc clausula detrahi de fundo modicum plus modicum minus quod est arbitrarium iudici. Franc. March. decif. 567. n. 9. Plot. conf. 58. n. 3. Io. Bapt. Costa.

SVM MARIA.

1 *A chi presenterà il presente scritto, d polizza, clausula quid operetur?*

2 *Debitor solvens presentantis chirographum sine mandato creditoris an & quando liberetur, distinguit Auctor.*

3 *(Per lai) vel similia verborum expofitio.*

4 *Venditor filiginis iussus ab emptore consignare filiginem cuiuscunque nomine emptoris petitorio quando bene consignet?*

5 *Adiectus solutioni quis, & quomodo dignoscatur à Procuratore ad exigendum.*

6 *Mandatum reuocatur mortuo mandante.*

7 *Adiectus solutioni semper exiget, non etiam mandatarium mortuo mandante.*

CLAVSULA 119.

Qui seret, seu exhibebit chirographum, sic conscriptum materno sermone, (à chi presenterà il presente scritto, ouer la presente polizza.)

Tantum est iurium memorata clausula pro faciliore commutationum & commerciorum exitu, † vt per eam ex generali consuetudine mercatorum intelligatur relaxata omnis solemnitas, quæ à iure communi in exactione, vel transactione nominis requiritur Leonin. conf. 13. n. 1. Exinde quia sæpius contingit conscribi per debitorem chirographum in hæc vel similia verba, & per consequens instante eo, qui adiectus est solutioni, vt à debitore sibi soluat chirographum exhibeti, & presentati. ideo non absque queri solet, an & quando † debitor sol-

uens præsentanti chirographum debiti, sine mandato creditoris liberetur, quâ in re placet ea distinctio, Aut adsumt ea verba, (Per lui) vel huiusmodi nomen creditoris indicantia, & tunc non sufficit exhibere chirographum, nisi nomine creditoris fiat exhibitio: quo casu mandatum exhibitionis præcedere debet, nam illa verba (Per lui)

3 † exponuntur id est nomine eius, vel nomine suo. Ruin. conf. 209. nu. 3. in fine, vol. 1. vnde † infertur ad eum, qui emit filiginem, & dixit venditori, vt faccum siliginis ab eo comparatum consignaret cuicumque illius nomine dictum faccum petenti, de quo in l. si quis vxor. §. apud Labeonen. ff. de furt. Aut non adsunt, & sufficit simplex exhibitio, & præsentatio ita quod Bardell. conf. 28. aduertendo quod † primo casu dicitur adiectus solutionis, secundo verò dicitur procurator ad exhibendum, & præsentandum l. vero procuratori. vbi Castr. & alij ff. de solut. Constare † igitur debet de mandato quod forte fuit reuocatum, & præcipue, si mandans sit mortuus.

6 Quia adiectus † sepe potest exigere. procurator verò non exigit mortuo mandante linter causas ff. mandati, & nos diximus de Rota q. 20. Veneræ editionis. Decian. conf. 68. per totum, Triuif. decif. 41. num. 17. lib. 1.

10. Bapr. Coste.

SVMMARIA.

- 1 Clausula, Quam, & quas, cum præcedente appellatione, quid operetur.
- 2 Operatur, vt possit pronuciari prout in prima.
- 3 Is contra quem est impetrata commissio potest procedere prout in prima.
- 4 Actio non transportatur clausula, Quam, & qua, non operatur.
- 5 Clausula, Quam, & quas, quando fiet restrictiue.
- 6 Quando simpliciter est posita, vel est dictum occasione promissorum, tunc

extenditur.

- 7 Clausula, Rebusque alij potest deduci omne ius.
- 8 Et censetur, vt etiam p. appellationem dicatur ius omne deauctum.
- 9 Etiam si remedia essent contraria.
- 10 Et quid si commissio sit interposita ab omni iure.
- 11 Non operatur vt dicatur commissio causa appellationis.
- 12 Posita in commissione appellationis deserta, iudex ponet pronuciatum prout in prima.
- 13 Appellatione deserta iudex remanet sine iurisdictione.
- 14 Clausula, Quam, & quas, comprehendit petitorium, & possessorium.
- 15 Operatur vt censetur commissum negotium principale.
- 16 Generaliter intelligitur, non stat restrictiue, & quando fallit, n. 18.
- 17 Comprehendit etiam molestaciones.
- 19 Non operatur quando committens causam se restringit ad aliquod ius particulare.
- 20 Non operatur circa non diuersam. Posita in commissione super iactationibus, quid operetur.

CLAVSVLA 110.

Quam & quas.

Hæc clausula operatur, † quòd non præcedente appell. vel de ea non constico, possit procedi, prout in prima, maxime si adest clausula, vnà cum toto neg. principali. Rota decif. 187. n. 5. & 6. parte 2. diu. & fuit dictum in causa Piacentina aquarum. 2 Martij 1596. coram Artigonio: & in Calagari-tana spoliij 10. Nouembris 1597. & 5. Decembr. 1599. coram Seraphino, Peregr. decisione 94. incipien. fuit conclusum, libro primo, relata in impress. decisione 74. lib. secundo, part. 3. Rota in causa Romana Salsiani interdicti. 4. Decembr. 1598. coram Lancellotto.

Item operatur vt possit pronuciati † prout in prima Achill. decisione

24. num. 1. & decision. 17. in fine, de rescript. Sarnen. de infirm. resign. quæst. 34. n. quarto. Pur. decisione 73. libro secundo, Mohedan. decisione 6. de appellatione, & fuit resolutam in causa Elboren 12. Iunij 1569. coram Quiroga, & in Calaguritana de Vienna, 16. Iunij 1561. & 28. Maij 1561. coram Caputaq. vt in recollet. Cottæ 127. & 122. & fuit dictum in causa Firmana spolijs, 7. Februarij 1573. coram Pamphilio. & in Corduben. statutorum, 21. Iunij 1585. coram Gipsio, & in Maluitana Cappellaniæ, 14. Iunij 1591. coram Pegna.

3 Anplia, vt is, contra quem est † impetrata Commissio, possit procedere prout in prima vigore huius clausulæ, postquam Commissio est præsentata, & effecta communis, Rota decisione 254. nu. 1. parte 1. diuers. & fuit dictum in causa Calaguritana spolijs, quinta Nouembr. 1599. coram Seraph.

4 Limita quando acta non sunt transportata, † quia illis non transportatis hæc clausula non operatur, vt procedi possit prout in prima, vt fuit resolutum in Valent. paroch. 13. Ian. 1586. co. Blanchetto, & vide in causa Vicentina Cantorie 10. Iunij 1602. cor. Cordub.

5 Hæc clausula vbi est restricta de † & super præmissis, stat restrictiue, nec extenditur vt fuit resol. in Calaguritana beneficij de Vienna 28. Maij 1561. Caputaq. vt in recolletis Cottæ dec. 124. & vide in causa Sarsin. fideicom. 4. Iul. 1584. coram Seraph. & in Mediol. Cappel. 3. Iulij, & 6. Noubr. 1595. corâ Paphilio, vide in causa Perulina hereditatis 26. Octobris 1601. coram Pamphilio.

6 Secus vbi est simplex, vel dicitur in ea, & occasione præmissorum, † nam tunc extenditur, & comprehendit omnia, vt fuit dictum in d. Sarsinaten. fideicommissi, & d. Mediolanenij, &c.

Item Secus quando adest etiã clau-

sula, Rebusque alijs †, quæ operatur vt possit deduci omne ius, vt fuit dictum in Rom. 50. millium de anno 1574. & in Valentina, seu Panormitana illegitimitatis, 7. Febr. 1575. Grassis, vt dec. 1. nu. 3. & 4. de iudic. & in d. Mediolan. Cappel. & Perulina hereditatis.

Hæc clausula operatur vt censeatur deductum omne ius. Sarnen. de infirm. resign. q. 34. num. 4. Achill. decif. 14. de rescript. & decif. 22. num. 2. de appell. Pereg. decif. 73. lib. 2. & fuit resolutum in d. Rom. 50. millium. 24. Maij, 1574. coram Aldobrandino, vt in decif. 254. num. 1. parte 1. diuers. & in Casalena. seu nullius de Carrettis 13. Nouemb. 1587. coram Comitulo. & in Strigonien. violationis testamenti, 1. Apr. 1588. coram Plato. & in d. Mediolan. Cappellaniæ Placent. aquarum 8. Mart. 1596. coram Artignonio. & in Romana de Roncionibus 2. Decembris 1596. coram Litta, & vide in causa Legion. prestimoniorum 16. Ianuarij, 1595. coram Pamphilio, & fuit dictum in d. causa Perulina hereditatis vt supra, &c.

Amplia vt censeatur etiam per appellationem deductum † omne remedium sibi competens, etiam per viam querelæ, vt fuit dictum in causa Salamantina coram Canruccio, 11. Februa. 1577. coram Blanch. vt in decif. 156. lib. 1. Quotid. Rom. compromissi 6. Iunij, 1578. vt decif. 49. lib. 2. Quotid. & in d. Rom. de Roncionibus coram Litta.

Amplia secundo, etiam si remedia essent † contra, ad tex. in l. mater decedens, ff. de in off. test. Pur. dec. 21. lib. 1. Rots diuers. dec. 256. num. 6. par. 1. & fuit dictum in d. causa Rom. de Roncion. vide dec. 251. 254. 256. & 257. par. 1. diuers.

Amplia etiam vt procedat quando huiusmodi clausula adest in Commissione appellationis, quæ sit interposita a sent. lata super aliquo capite particulari, & non super omni iure, † vt fuit re- 10

solutum in causa Mantuana attentatorum 1. Iulii 1583. coram Aldobrandino. vt in decisione 187. num. 5. & 6. parte 1. diuersi. & in causa Placentina aquarum 8. Maii, 1596. coram Arrigonio. & in decisione Roman. de Roncionibus, coram Litia.

Declarata præscripta procedere, si pars vtatur hac clausula, & ad speciem ius deducatur, secus si non vtatur, & se restringat ad aliquod ius parziale, Verall. decisione 125. numero 2. parte 1. & fuit dictum in causa Florentina damnorum, & interesse, 9. Decembr. 1585. coram Gipsio. & in Legionen. præstimatorum 16. Ianuarii 1595. coram Pamphilio, & in Aretina Commendæ 27. Februarii 1595. coram eod.

Hæc clausula non operatur, vt non dicatur ¶ commissæ causa appell. vide in causa Calagar. spoliij 10. Nouembr. 1597. coram Seraphino.

12 Hæc clausula apposita in commissione ¶ appellationis, operatur vt deserta appellatione Iudex possit pronuntiare prout in prima Ruin. conf. 114. libro 4. dec. 14. numero 3. & decis. 17. numero 2. de rescript. Caputaq. decisione 71. libro 1.

Declarata procedere, quando appellatio est interposita ab interlocutoria, vel à diffinitiva super aliquo incidenti, ita quod non diffiniat totum negotium principale, quibus casibus negotium principale est omnino diuersum à causa appellacionis, & ideo illa deserta, potest iudex procedere, & pronuntiare super neg. principali; secus verò quando appell. est interposita à diffinitiva, respiciente totum negotium principale: nam tunc deserta appellacione ¶ sententia transit in iudicatum, & Iudex remanet sine iurisdictione; & clausula nihil operatur quoniam hoc causa negotium principale nihil differt ab eo, quod in causa appellacionis nulla est iurisdictione, ita

& in negotio principali. Egid. decisione 117. ver. & per hoc, & decisione 237. in fine. Mohed. decisione 9. de appel. Palæor. decisione 45. & 67. aliàs 399. numero 3. & 4. & 421. libro 3. par. 3. diuersi. Caputaq. decisione 71. lib. 1. vide in causa Corduben. statutorum 21. Iunii 1585. coram Gipsio, & in Rauentatens. bonorum 20. Iulij 1587. coram Pamphilio, & in Mediolanens. Cappellanæ de Valderno 3. Iulij 1595. coram eod.

Hæc clausula comprehendit petitorium, ¶ & possessorium. Put. decis. 14. 51. de iud. Sarnen. de infirm. resign. q. 34. numero 4. & fuit resolutum in causa Tirasonen. prioratus, 10. Maii, 1599. coram Cantuccio, vt in recollet. Cottæ dec. 65. & fuit dictum in dicta Mediolanen. Cappellanæ, 3. Iulij, & 6. Nouembris 1595. coram Pamphilio.

Et operatur, ¶ vt censeatur commissam negotium principale. Sarnen. d. quæst. 34. numero 4. addit. ad Rot. decis. 23. de rescrip. in nou. Achil. decisione 22. numero 2. de appell. Cesar de Grass. dec. 1. num. 2. de iud. cum sim. & fuit dictum in causa Romana Solutani interdicti 14. Decembris 1598. coram Lancellotto.

Hæc clausula, Quam, & Quas, generaliter intelligitur, ¶ nec stat resstitutio. Sarnen. de infirm. resign. q. 34. num. 4. Achil. decisione 22. numero 2. de appell. & in causa Pat. ormitana, seu Valentina illegitimitatis 7. Febr. 1575. coram Grassio, vt in decis. 1. num. 2. de iudic.

Et ideo comprehendit etiam mlectiones, vt fuit dictum in d. decis. 1. numero 2. de iud. coram Grassio.

Dic verum quando ponitur simpliciter, secus si adest clausula, de, & super promissis, quia tunc stat restrictio, nec extenditur, vt fuit resolutum in causa Calagunitana benefic. de Vien-

na 28. Maii 1561. Caputaq. vt in recol-
lect. Cottæ decisione 123. & in causa
Perusina hæreditatis, 26. Octobris,
1601. coram Pamphilio.

18 Limita, nisi addatur clausula, † Re-
busque aliis, quæ operatur vt possit
deduci omne ius, vt fuit dictum in d.
causa Mediol. Cappellaniæ coram
Pamphilio, & in decis. Perusina hære-
ditatis coram eodem.

Hæc clausula non operatur, quan-
do committens causam se restrin-
19 git † ad aliquod ius particulare, quia
licet possit illius vigore deduci omne
ius, tamen regulariter, quod pars eo v-
tatur, vt fuit dictum in causa Legio-
nens. prestimoniorum 16. Ianuar. 1595.
coram Pamphilio, & in Aretina Com-
mendæ 27. Februar. 1595. coram eo-
dem.

Hæc clausula non operatur circa
20 rem diuersam, † vt fuit dictum in cau-
sa Florent. damnorum, & interesse, 9.
Decembr. 1585 coram Gipsio.

Hæc clausula posita in Commissione
super iactationibus operatur, quod
committens causam dicatur actor, quia
stante hac clausula, Commissio non
dicitur simpliciter impetrata super iac-
tationibus, sed complectitur omnes
causas, quas habet, & mouet, habet
& mouere in re dicitur, contra quos-
cumque, vt fuit dictum in causa Sy-
racusana quartæ 16. Nouembrii, 1588.
coram Comitulo.

In contrarium facit, quia hæc clau-
sula, Quare, & quas, non mutat natu-
ram iudicii: vnde, si quis ex natura iu-
dicii est reus, non efficit actor per hæc
clausulam, Rota decis. 34. vbi Add. de
rescript. in nou. Fab. decisione 5. libro
1. Mohed. decis. 229. alias 5. numero 1.
de iudic. Archil. decisione 22. de appell.
in cuius casu non aderat clausula, iac-
tationis, & fuit dictum venire sub hac
clausula, Quare, & quas, vt fuit resolu-
tum in causa Parmen. Prioratus 16. Ia-

nuarii, & 16. Februar. 1598. coram O-
riano.

CLAUSULA 121.

Quatenus contra.

DE hac clausula apposita in appel-
latione, vide scripta in Digestis
Nouissimis tomo 1. titulo appellatio,
cap. 107. & seq. & in clausula, In parte,
& partibus.

CLAUSULA 122.

Quatenus idoneus reperitur.

HÆc clausula, Quatenus idoneus
reperitur, vel Si idoneum esse
reperieris, non impertat condi-
tionem, sed monitionem, glossa in
Clem. prima, in verb. repererit, de of-
fic. deleg. Rota decis. 4. de fil. presbyt.
in antiq. & decisione 12. num. 2. in fin.
de concess. præb. in nou. Doctor. in c.
fin. vbi Felin. numero 18. de præsump-
Purr. decisione 156. libro 1. & fuit di-
ctum in causa Burgenf. Can. 2. Iunii
1596. coram Seraphino.

Vide infra in eadem parte, clausu-
la, Si idoneum.

CLAUSULA 123.

Quatenus licita, & honesta.

HÆc clausula habet in se condi-
tionem, vt gloss. fin. in cap. exami-
nata, & in cap. venerabilis in
gloss. penult. de confirm. vtil. vel inur.
Ret. in Calciaten. iurisdictionis 13. A-
pulis 1587 coram Seraphino.

Et ideo cum egeat causæ cogniti-
one, habet vim suspensiuam. vt fuit di-
ctum in d. Calciaten. iurisdictionis cor-
ram Seraphino.

Secus tamen esset si post se non re-
quiret causæ cognitionem, vt si lit-
teræ expedirentur in forma gratiofa,
secus si in forma communi, quia tunc
est conditionalis, vt fuit dictum in de-
cis. Calciatenf. vt supra.

CLAUSULA 124.

*Quatenus non sit contraria Cano-
nibus.*

Hæc clausula, Quatenus non sit contraria Canonibus, & decretis Concil. Trid. intelligitur, dummodo non sit contra, vt fuit resolutum in causa Conchen. decimarum 10. Maii, 1589. coram Orano, vbi de priuilegio exempt. decimarum.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula, Quatenus sit in vsu, stat conditionaliter.*
- 2 *Stante hac clausula confirmatio priuilegiorum non valet, nisi probetur vsus.*
- 3 *Posita in priuilegijs intelligitur respectu vsus generalis.*
- 4 *Posita in communicatione priuilegiorum, quid operetur.*
- 5 *Posita in confirmatione priuilegiorum & statutorum ad quæ referatur.*

CLAVSVLA 125.

Quatenus sit in vsu.

Hæc clausula † stat conditionaliter, & limitatiuè. Barr. in l. i. numero 20. ff. de condit. & demonstr. Dec. consilio 385. nu. 2. & fuit dictum in causa Pampilonen. beneficii de Sof. 17. Maii 1577. coram Blanchetto, vt in decis. 117. libro 1. Quotid. & vide gl. in Aurhent. de hæc. & Falcid. in princip. verb. sed quatenus, & ibi Bartolus, num. 1. & in causa Leodien. Canonizatus 12. Ianuarii, 1596. coram Blanchetto.

- 2 Et ideo stante hac clausula, ad hoc, vt intret confirmatio priuilegiorum † vel statutorum, debet probari vsus, nec sufficit quod vsu præsumantur recepta, vt fuit dictum in causa Recanaten. heredit. 23. Maii 1578. coram Rubeo, & in Lucana iurisdictionis, 23. Februar. & 9. Aprilis, 1601. coram Pamphilio, & vide in Tudertina bonorum 13. Maii 1588. coram Corta, & in Afculana legitimæ 14. Dec. 1579. coram Blanchetto, & in Amerina successione. 24. Martij 1593. coram Pegna, & in causa Maceraten. cessionis 27. Februar.

rj 1598. coram Corduba, vbi adfunt dd. decisiones. & in causa Leodien. Canonizatus 12. Ianuarii 1596. coram Blanchetto, vbi adest decisio in causa Recanatenfi.

Hæc clausula apposita in priuilegijs, intelligitur resp. vsus generalis, † non autem resp. illius individui, de quo agitur. ad trad. per Feder. consilio 102. in fin. & consilio 147. num. 3. in fin. numero 66. cons. 54. numero 3. ad fin. par. 1. Cur. de iurepar. in verb. competens, num. 42. Ita fuit dictum in causa Conchen. decimarum 10. Maii, 1589. & 30. Ianuarii, 1589. coram Orano.

Hæc clausula posita in communicatione priuilegiorum, † in qua confirmantur priuilegia, cum hac clausula, Quatenus sint in vsu, & deinde illa sic confirmata communicantur, refertur tam ad cõfirmationem quàm ad communicationem, quia communicatio, seu extensio facta post confirmationem, intelligitur facta cum illa qualitate adiecta confirmationi. Dec. cons. 78. numero 2. v. cum ergo. Aym. consilio 37. numero 3. & fuit resolutum in causa Placentina decimarum Spadana, 22. Iunii & nona Decemb. 1588. coram Plato.

Hæc clausula quando est posita in communicatione priuilegiorum, quomodo intelligatur, vide in causa Carthaginen. decimarum 16. Decembris 1596. coram Gipsio.

Hæc clausula posita in confirmatione priuilegiorum, & statutorum, † an possit referri ad statuta, vide in causa Afculana legitimæ, 14. Decembris 1579. coram Blanchetto, & in Amerina successione 24. Maii 1593. coram Pegna, & in Maceraten. cessionis 27. Februar. 1598. coram Corduba, vbi adfunt dictæ decisiones.

Adde, quod hæc clausula in confirmatione statutorum censetur appesita ex stylo Referendariorum, vt fuit dictum

dictum in causa Tudertina bonorum decimatertia Maii 1588. coram Cotta. & in Amerina successione, 24. Maii 1593. coram Pegna. Quod quomodo, & quando sit verum, vide in voto in causa Maceraten. cessionis 27. Februarii 1598. coram Corduba.

S V M M A R I A.

- 1 *Emphyteusis concessa cum clausula, Et quibus dederit, transibit ad extraneos.*
- 2 *Clausula, & quibus dederit, quid operetur.*

C L A V S V L A 126.

Quibus dederit.

HÆc clausula operatur quod emphyteusis, † etiam Ecclesiastica transeat ad hæredes extraneos. Doc. in capitulo primo, Præposit. colum. 1. versic. nota quod pactum de feudo nõ habente naturam feudi. Aluaror. in c. feudum, sub numero primo versic. ex qua gloss. vbi Præposit. in fin. Affil. et. col. 1. † & hoc verum. Si de feud. fuer. controu. Dec. consil. 171. nu. 2. & consil. 390. numero 8. Paris. consil. 3. num. 13 & 29. & consilio 23 num. 41 libro 1. & consilio 85. num. 14. lib. 4. Curt. iun. de feud. par. 4. regula 2. Conclus. 5. Aym. consilio 256 num. 4. Couar. var. resol. lib. 2. cap. 17 sub num. 4. † quarta conclusio, & fuit resolutum in causa Romana domus sancti Eustachii 17. Februarii. 1581. coram Lancellotto, vt in decisione 234 libro 2. Quotidie. & in causa Imol. bonorum, 22. Iunii, & 13. Nouembris, 1592. 21. Maii 1593. 18. Martii 1596. coram Pamphilio, & in causa Mediolanen. bonorum, 28 Martij 1594. coram Arigonio, & in materia vide supra in clausula, Ad habendum, vide in causa Papiensis bonorum decima Maii 1602. coram Pamphilio.

Hæc clausula † diffusè est repetita inter clausulas feudales, infra in secunda parte.

S V M M A R I A.

- 1 *Procuratores per quam clausulam censentur constituti insolidum.*

C L A V S V L A 127.

Quidquid per eos, vel alterum eorum.

HÆc clausula in mandato appositæ importat, quod plures procuratores dicantur constituti in solidum, licet fuerint constituti sine dicta clausula, in solidum. Achil. decis. 1. de procurat. & fuit resolutum in causa Verulana legitime 9. Martii, & 2. Decembris 1592. coram Blanchetto.

S V M M A R I A.

- 1 *Clausula, Quidquid placuerit, importat liberam voluntatem.*
- 2 *In facultate alienandi quando censetur restricta.*

C L A V S V L A 128.

Quidquid placuerit.

HÆc clausula † importat liberam voluntatem, nec restringitur ad arbitriũ boni viri, Bal. de pace Consil. 9. nomine, n. 3. latè Ruin. consil. 133 n. 3. & 4. & 5. lib. 2. Soc. iun. consil. 49 nu. 13. libro 2. Menoch. de arb. q. 8 nu. 12. & seq. & fuit dictum in causa Romana 20. millium, 20. Iunii 1580 coram Lancellotto, vt in decisione 332. libro 2. Quotid. & in Romana domus Sancti Eustachii 17. Februarii. 1581. coram eod. vt in dec. 324. lib. 2. Quotid.

Hæc clausula, per quam censetur data † facultas alienandi, Dec. consil. 614. colum. 2. cum aliis sup. allegatis in clausula, Ad habendum, quædo nõ est simpliciter facta, sed limitata ex subsequenti prohibitione alienationis, vel ex aliis clausulis, cõsetur restricta ad terminos stipulationis, etiã inter vocatos, Bal. consil. 465. n. 5. li. 5. Dec. consil. 171. sub n. 3. Curt. iun. consil. 130. nu. 6. Pedam. dec. 164 n. 6. & fuit dictum in causa Imol. bonorũ, 12. Iunii, 1592. coram Pamphilio, & vide in caus. Auximana bonorũ, 4. Martii 1602. coram Melline, Rota diu. dec. 3. sub n. 3. & dec. 11. n. 1. ad fin. ver-

in 2. part. & numero seq. par. 1.
 Dic verum, quando prohibitio est absoluta, & indefinita: secus verò est, quòdo est restricta ad limitandam facultatem alienandi, quia tunc in casibus non exceptuatis remanet firma, & illèsa virtus dictæ clausulæ, ex reg. l. nam, quod liquidè §. fin. ff. de penu legat. cum sim. vt fuit dictum in dicta causa Imolen. bonorum coram Pamphilio.

Hæc clausula est repetita latius inter feudales, infra in 2. parte.

SVM MARIA.

- I *Pactum quod debitore non solvente, res cedat in solutum, quandònam accedat finibus legis commissoria, & possit dici suspecta.*

CLAVSVLA 129. *

Quod debitore non solvente Res cedat in solutum.

HÆc conuentio ab aliquibus existimatur suspecta, † quasi accedere videatur finibus legis commissoriae: id quod neutiquam displiceret, quando præcederet pignoris constitutio: alioqui secus nil efficiente hypotheca generali vsitata apponi in Instrumentorum sine pro confirmatione, & obseruantia conuentorum. Cracòsilio 327. numero 16. Honded. consil. 31. libro 1. Gallia consilio 32. Turret. consilio 92. lib. 2. Gaspar. Roderic. tract. de annuis reddit. libro 2. quæst. 2. maxime verò obtinet robur datio in solutum, etiam quoad lucrum fructuum ex bonis perceptorum, quando adest clausula (ex nunc, prout ex tunc) ob retractionem dationis in solutum, vt potè perfectæ vsque ab initio obligationis. Menoch. consilio 112. lib. 12. num. 26. cum seq. Surd. decisione 110. vbi ostendit reprobatum esse cons. 12. Decij. Stephan. Gratian. Rom. decis. Marchiæ in additionibus 117. vltra labores nostros tractat. de retractione. cap. 10. effectu 2. numero 4 & 5.

CLAVSVLIS

Pro coronide possent considerari quattuor casus ad mentem. Menoch. de adipisc. post remed. 5. numero 39. cum seq. quo humanissimum lectorem ablegatum exopto.

Io. Bapt. Costæ.

SVM MARIA.

- I *Pactum personale plerumque dicitur ad differentiam realis, licet transeat ad hæredes, & successores singulares.*
 2 *Dictiones personales, vt (ipse, predictus, infra scriptus, & huiusmodi) sicut demonstratiuæ.*
 3 *Conuentio huiusmodi efficit, vt quilibet acquiritor prædij obnoxij pacto retro uenditionis, recta conueniri possit.*

CLAVSVLA 130. *

Quod præsens pactum sit reale, & in rem scriptum.

PACTUM personale † dicitur plerumque ad differentiam realis, nõ autem, quod desinat transire ad hæredes, & ad successores etiã singulares. Surd. consil. 444. numero 11. volum. 3. quicquid in oppositum senserit Bald. consilio 112. volum. 1. Natta consilio 163. & 164. Berret. consilio 24. & 36. numero 8. Nam argumentis Nattæ, & aliorum cumulatè occurrit Syluan. consilio 65. Surd. cons. 384. numero 46. & 47. ac consilio 554. numero 17. vol. 4. las. cons. 217. vol. 2. & præcipuè, quia (exceptis industrialibus) dictiones alioqui personales, (vt † ipse, predictus, infra scriptus, & huiusmodi) sicut demonstratiuæ, non etiam restrictiue. Gallia cons. 84. numero 55. quare huiusmodi conuentio sic diserte concepta efficit, † vt secundus quoque & quilibet alius acquiritor prædij obnoxij pacto, retro uenditionis recta conuenire queat, sub lato omni scrupulo ob ingentem pugnam superinde factam circa vim pacti francandide quo argumento cum latissimè Graueus Ger-

Germanus de Iuris prudentia optimè
meritus ad Gail. obseruat. lib. 2. concl.
16. Ioseph. Sessæ. decisio. Aragon. 17.
Fachi. libro 2. controu. iur. c. 15. & Ma-
gon. Rota Flo. decis. 105. & sub Rot.
Luc. decisio. 80. circumscripto autem
de pacto placet distinctio. Surd. con-
silio 332. numero 43. & Morot. consi-
lio 59.

Io Bapt. Coste.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Quod maior, & verior expres-
so excludit subreptionem.
- 2 Et an per eam censeatur data facultas
de nouo exprimendi.

CLAUSULA 131.

Quod maior, & verior ex-
pressio.

HÆc clausula, Quod maior, † &
verior expressio fieri possit, &c.
& latissimè extendendi excludit sub-
reptionem, & facit, quod in litteris o-
mnia possint extendi, & dispositiue
poni Sæmen. in procem. regul. q. vltim.
numero 7. & in regul. de valor. quest.
21. num. 5. Mohed. decisio. 1. nu. 2. de
rescript. Achil. decisio. 8. de priuileg.
Caputaq. decisio. 299. numero 8. parte
2. Rebuff. in 3. parte sign. verb. & quod
premissorum omnia, num. 2. & 3. & in
verbo, maior, verior, seu amplior, v. ad
hæc expressio, & fuit resolutum in causa
Romana Casalis monasterii Oddo-
nis, 6. Aprilis, 1576. coram Cantuccio,
vt in d. 18. numero 2. parte 2. diuers. &
fuit dictum in causa Eugubina bene-
ficii sancti Stephani 15. Martii, 1599.
coram Pamphilio, & in Romana nul-
litaris pensionis 4. Iunii, 1601. coram
Paraphilio.

Clausula, Quod maior, & verior
expressio fieri possit in litteris simul,
vel ad partes, vt per vnicam expeditio-
nem, ad quam Papa videtur se noluisse
restringere, † non censeatur con-
cessa facultas de nouo expediendi su-
per parte gratiæ, super qua non fue-

runt expedite, vt fuit dictum in dicta
causa Eugubina beneficii.

Vide supra in clausula, Latissimè
extendendi.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Quod obstantia beneficiales,
operatur, vt quis non teneatur ex-
primere obtenta.
- 2 Et operatur, vt gratia non dicatur sub-
reptitia.
- 3 Non operatur, vbi non est narrata in-
iustitia.

CLAUSULA 132.

Quod obstantia beneficiales.

HÆc clausula operatur, † quod
quis non teneatur exprimere ob-
tenta. Cassad. decisio. 6. numero 8.
de preb. Achil. decisio. 7. & decis. 14.
numero 3. eodem titulo, Rebuff. in 3.
part. sign. verb. quod obstantia, & fuit
dictum in causa Calaguritana, dimi-
diæ portionis de Apodaca, 16. Martij
1590. coram Orano.

Hæc Clausula, Quod obstantia &
causæ annullatiuæ, & infectiuæ etiam
proprij tituli nulli habeantur pro ex-
pressis, vel exprimi possint, &c. operatur,
vt gratia non dicatur † subreptitia, 2
vel obreptitia. Peregrin. d. 171 libro
2. Maudos. de signat. grat. titul. de pro-
uif. columna penultima, v. clausula in
corpore supplicationis, cum aliis su-
pra allegatis, & fuit resolutum in causa
Cæsaraugustana pensionis, 19. Febr.
1590. coram Giphio, & vide in causa
Vercell. Abbatie 6. Martij 1589 coram
Seraphino.

Clausula, Quod obstantia benefi-
ciales, & dispensationes omnes ha-
beantur pro expressis, & quod maior
specificatio, &c. operatur, vt gratia non
dicatur subreptitia, ob non factam men-
tionem primæ dispensationis, Rebuff.
super concordat. in form. mandati A-
postol. verb. dispensationem. Man-
dos. loco supra dicto, & fuit dictum
in dicta causa Cæsaraugustana pensio-

nis, coram Gypio.

- 3 Hæc clausula non operatur, † ubi non est narrata intrusio propter interesse Datariz, cum qua esset facienda compositio, si fuisset narrata intrusio. Cassad. decis. 6. numero 8. de præbend. Putr. decis. 131. libro 1. & fuit dictum in dicta causa Vercellenf. Abbatiz coram Seraphino.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Quod de surreptione, postquam est apertum parti, nihil operatur.
- 2 Apertio oris an tollat virtutem Clausula.
- 3 Clausula, Quod littera non possunt impugnari, quid operetur.
- 4 Clausula, Sublata, in fine posita, semper iungitur clausula, Quod de subreptione primo loco posita.

CLAUSULA 133.

Quod de subreptione.

- 1 Hæc clausula, postquam † est apertum os parti, nihil operatur, & narrata sunt verificanda, ut fuit dictum in causa Caputaq. iurispatron. 10. Decembr. 1575. coram Aldobrandino, ut in decisione 224. lib. 2. diuers. & in Seguntina dimidiæ annata, 16. Iunii 1595. coram Litta.

- 2 In contrarium tamen, quod apertio oris † non tollat virtutem dictæ clausulæ, sed solum remoueat obstaculum clausulæ, Sablata, &c. & det facultatē impugnandi gratiam, & consequenter non adstringat partem ad verificationem narratorum, sed onus probandi incumbat alleganti subreptionem, tenuit Rot. in causa Pampilonen. Archidiaconatus, 19. Martii 1593. coram Pamphilio, & in Salamantina vnionis 19. Martii 1593. coram Blächetto, & in Burgenf. pensionis, 24. Nouembris 1595. coram eodem, & fuit resolutum in causa Sutrina Monaste-

rii 9. Decembris 1596. coram Orano, & vide in causa Romana transactionis, 5. Maii 1593. coram eodem. & in causa Abulens. pensionis, 28. Ianuarii, 1600. coram Litta.

Hæc clausula vnâ cū clausula, Quod litteræ non possunt impugnari † ex eo, quod non sunt iustificatæ, operatur, ut quis non teneatur ad verificationem narratorum, cūm patia sint narrata esse vera, vel de eorum facultate dici nō posse, glossa in l. qui habebat, §. 1. ff. de man. testam. Dec. consil. 456. n. 1. & cōsilio 557. nu. 17. & fuit resolutum in dicta causa Pampilonen. Archidiaconatus coram Pamph. & in Salamantina vnionis coram Blächetto, & Pampilonen. Prioratus, de Artaxona 10. Ianuarii 1600. coram Pamphilio.

Huic clausulæ † iungitur clausula, Sublata, in fine posita, licet clausula, Quod de subreptione, sit posita supra pluribus intermediis ex reg. l. talis scriptura, §. si ff. de leg. 1. &c. secūdo requiritur, de appell. cum simil. ita fuit resolutum in causa Aretina Commende, 19. & 30. Ianuarii 1587. coram Seraphino, & in Placentina pensionis 8. Martii 1595. coram Pegna.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Quod in primis, & ante omnia, importat formam.
- 2 Quod procedatur ad exequutionem intelligitur, prout de iure.
- 3 Oblatio cum depositione Iulij quando suscipiatur.

CLAUSULA 134.

Quod in primis, & ante omnia.

Hæc clausula importat † formam Caputaq. decis. 111. num. 5. parte 1. & fuit dictum in causa Romanu de Palionis 17. Martii 1597. coram Pamphilio.

Clausula, Quod in primis, & ante omnia procedatur † ad exequutionem, intelligitur, prout de iure, l. si. in l. causas, C. de transact. Crescent. decis. 1. de script.

rescrip. vt fuit dictum in causa Firmana olei, 9. Aprilis 1576. coram Blancheto. vt in dec. 116. libro 1. Quotid.

Vnde si fumus in casu, cuius liquidatio aliis sententiam requirit, sufficit oblatio † cum depositione Iulii. Ant. August. de tractibus, numero 6. & fuit resolutum in d. causa Firmana Olei.

S Y M M A R I A.

1 Clausula, Quod procurator possit omnia, importat mandatum cum libera.

2 Mandatum speciale censetur datum per Clausulam, Quod procurator possit omnia.

C L A V S V L A 135.

Quod procurator possit omnia.

HÆc clausula, † Quod procurator possit omnia facere, que possit ipse constituens, operatur, vt censetur datum mandatum cum libera. l. creditor. §. Lucius, ff. mand. Bartol. in l. procurator cui, nu. 3. ff. de procurat. Gemin. conf. 129. numero 7. Alexand. in l. si procurator, C. eod. & conf. 44. num. 1. lib. 2. & fuit dictum in causa Romana vineæ, 15. Ianuarii 1590. coram Pamphilio. & vide in 7 Febr. 1590. coram eod. & in causa Oriolen. beneficiorum 10. Ianuarii 1594. coram Arigonio.

Item operatur, vt censetur † datum mandatum speciale, Archid. in c. 1. n. 2. de rescrip. in 6. Abb. in c. intelleximus, numero 11. de iudic. Gemin. conf. 129. numero 7. Alex. conf. 133. num. 5. & 6. vbi Natta in add. num. 4. verb. quod posset, lib. 6. Franc. Marc. decif. 618. nu. 9. parte 1. Alex. in l. si procurator, nu. 2. C. eo. & vide in causa Parm. seu Crem. legati 5. Iunii 1596. coram Mantica.

De hac clausula scripsi etiam supra in clausula, cum plena, libera, & absoluta potestate.

S Y M M A R I A.

1 Clausula, Quomodolibet, includit omnem modum contradicendi contractui.

2 Posita in vnionibus includit omnem modum vacandi.

3 Est clausula vniuersalis, & distributiva.

4 Clausula, Quomodolibet, & quomodocumque, equiparantur.

5 Ostendunt plenam, & exuberantem voluntatem disponentis.

C L A V S V L A 136.

Quomodolibet.

HÆc clausula, Quomodolibet apposita in contractu, in quo nõ cõtraueniti quomodolibet, vel quouis modo, permittitur, comprehendit † omnem modum, etiã per quem indirectè contractui non statuitur, gloss. in cap. vt inquisitionis, §. prohibemus, de hæret. in 6. Rebuff. super concord. in for. mand. de prouid. verb. aliam quamcumque, & tenuit Rota in causa Rom. rescissionis concordie 12. Ianuarii 1579. coram Aldobrandino, vt in dec. 440. nu. 3. par. 1. in impress. diuers.

Sæpè sæpius notatum est in Rota hanc clausulam includere omnem modum, † vt dicit Franciscus Pauinus in tractatu de officio, & potestate Capituli Sede vacante, in 7. præludio, num. 19. & notat Archidiacon. in cap. indemnitatibus, de election. & in c. 1. §. presentis, de clerico egrorante, & in c. admonet, de renunciat. & in c. 1. de offic. Vicar. vbi Archidiacon. etiam, quod apposita in vnionibus, includit omnem modum vacandi, Petrus de Perusio in tractatu de mutatione status personarum, in 2. prælud. numer. 19. Item, hæc clausula non solum † est vniuersalis, sed etiam distributiva, cuius natura est, vt cuilibet tribuat actum in solidum; l. non distinguemus, §. cum plures, ff. de arbit. Hippolyt. Riminald. in consil. 513. num. 37. Sicut de dictione, Cuiuslibet, tradit Decian. responso 73. nu. 17. volum. 2.

Item, clausula † quomodocumque equiparatur clausule, Quomodolibet.

Io. Vincent. de Anna, Allegatione 41. numero 2. Pro qua vide Tiraquellum de retractu conuentionali, §. 1. numero 6 gloss. 2. & numero 9. & plur. seqq. Item, an impediatur præscriptionem, ib. num. 17. & quomodo restringatur secundum actum cui attribuitur, ibid. Item huiusmodi clausulæ offendent plenam, † & exuberantem voluntatem disponentis, Decias in consil. 137. col. 1. ¶ illa enim dictio.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Quod proprii tituli habeantur pro expressis, in reservatione pensionis quid operetur.
- 2 Operatur, ut gratia non possit dici subreptitia.
- 3 Non operatur, ubi non est narrata intrusio.

CLAUSVLA 137.

Quod proprii tituli etiam nulli, &c.

- 1 Hæc clausula, † Quod proprii tituli, etiam nulli, habeantur pro expressis, posita in reservatione pensionis, operatur, ut Papa censeatur voluisse reservare pensionem, etiam quod titulus resignantis nullus, ut fuit dictum in causa Salamantina pensionis 6. Iunii, 1582. coram Bubalo.

Clausula, Quod proprii tituli, etiam nulli habeantur pro expressis, vel † exprimi possint, operatur ut gratia non dicatur subreptitia, vel obreptitia. Per regin. decis. 171. lib. 2. Mandos de signat. grat. tit. de prouis. columna pen. versic. clausula in corpore supplicationis, & fuit resolutum in causa Cæsaraugustana pensionis, 29. Februarii, 1590. coram Gispio.

- 3 Hæc clausula non operatur, † ubi non est narrata intrusio, &c. & vide quæ dixi supra in clausula, Quod obstantiæ beneficiales, per totum.

CLAUSVLA 138.

Quos, quibus, & quoties.

Hæc clausula, Quos, quibus, & quoties opus fuerit, citandi, &c. æquipollet clausulæ, Omnèsque alios, &c. & dat iurisdictionem contra quoscumque in executione citationis nominandos, si non sint in Commissione nominati. Put. decisione 196. lib. 1. cum simil. ita fuit dictum in causa Tolet. Parrochialis de Guecas 5. Maii 1595. coram Pamphilio.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Quorum tenores, operatur in diuiduam expressionem, & num. 8. & 13.
- 2 Inducit scientiam per modum fictum.
- 3 Non operatur, ubi requiritur certa scientia.
- 4 In confirmatione ex certa scientia hæc clausula non sufficit, & numero 18.
- 5 Tenor litterarum quando totus inferi debeat.
- 6 Non operatur quando Papa si sciisset, non concessisset.
- 7 Operatur, ut censeatur facta mentio Clausula, sublatæ.
- 9 Derogat, & tollit privilegia, & alia habentia clausulam derogatoriam.
- 10 Operatur effectum etiam ad postulacionem partis, & num. 19.
- 11 Quando operetur ut expressa fingatur.
- 12 Subreptio non potest obijci propter clausulam, Quorum tenores, & numero 14 & 16.
- 15 Assensus in feudalibus, potest concedi per relationem.
- 17 Concessio in emphyteusim aliquando interpretatur incensum.
- 20 Derogatio statutorum, & privilegiorum, an, & quando sufficiat cum clausula, Quorum tenores.

CLAUSVLA 139.

Quorum tenores, &c.

Hæc

Hæc clausula operatur † indiuiduam omnium expressionem cum omnib. suis qualitatibus.

Butr. conf. 2. aliàs 49. num. 5. Felin. in c. nonnulli, sub nu. 6. vers. addatis primo, de rescript. Gemin. conf. 65. num. 22. & conf. 120 n. 7. Anan. conf. 56. nu. 3. Dec. consil. 341. n. 1. Crauet. conf. 126. nu. 7. Rebuff. super Concord. in form. mād. Apost. verb. pro expressis, in princ. Afflic. decif. 220. n. 17. Cassad. super reg. decif. 10. n. 3 & decif. 38. n. 3. Sarnen. in proem. reg. q. 6. nu. 6. & seq. & in reg. de trien. q. 17. num. 3. & fuit dictum in causa Pampilonen. matrimonij, 4. Maij 1583. coram Lancellotto, vt in dec. 46. libro 3. Quotid. & in Cæsaraugustana pensionis, 19. Febr. 1590. coram Gipsio, & in causa Romana de Maximis 24. Ianuarij 1596. coram Pamphil. & Romana Secretariatus 10. Apr. 1602. coram Seraph.

Hæc clausula inducit scientiam

† per modum fictum, & operatur quoad valetudinem actus, & ita loquitur Butr. dicto consil. 2 aliàs 49. n. 5. & Felin. vt supra, dum dicunt, quod Papa potest fingere expressum. & tradit Rebuff. in supradicto loco, versic. & hoc fit per fictionem. & fuit dictum in causa Calciaten. iurisdictionis, 16. Ianuarij 1587. coram Rubeo, & in dicta Rom. Secretariatus, coram Seraph.

Et ideo non operatur vbi requiritur certa scientia, † quia illam non inducit. Ferret. conf. 38 nu. 2. & seqq. lib. 1. & fuit dictum in d. Calciaten. iurisdictionis, coram Rubeo, & in decif. Rom. Secret. coram Seraphino.

Et propterea non sufficit hæc clausula in confirmatione, ex certa scientia, † nisi totus tenor inferatur, quia cum scientia sit ficta, confirmatio non dicitur facta ex certa scientia. Ferret. conf. 35. num. 2 & seqq. libro 1. & fuit dictum in d. Calciaten. iurisdictionis, coram Rubeo, quæ fuit confirmata in

eadem causa coram Seraphino 23. April. 1587. & fuit dictum in dicta Rom. Secretariatus, vt supra.

Et hoc casu quando totus tenor † inferi debet, non suffragatur, si inferatur in expeditione litterarum temporaliter Pontificis, quia huiusmodi insertio non potest retrahi in præiudicium tertij, vt in dicta Romana Secretariatus coram Seraph.

Hæc clausula non operatur quoties Papa si sciisset defectus, † non ita rescripsisset. Par. conf. 74. n. 55. lib. 4. Put. decif. 49. de præbend. & fuit dictum in d. Romana Secretar.

Hæc clausula operatur, vt censeatur facta mentio † clausulæ, Sublata, & in Commissionem prout requiritur, ad effectum, vt sit ei per Commissionem derogatum, vt fuit resolutum in causa Perulina de la Machiatonda 15. April. 1575. coram Robustero, vt in dec. Quotid. 533. lib. 2. & in Mediolanen. bonorum de Hoxedo 2. Decembris 1585. coram Seraph. & in Pampilonen. matr. 16 Ianuarij 1585. coram Orano, & in Bononien. parochialis 31. Ianuar. 1586. coram Gipsio, & in Hispalens. denegationis possessionis, 18. April. 1586. coram Bubalo, & in Salamantina vnionis 29. Aprilis 1592. coram Blanchetto.

Hæc clausula cum mentione priuilegiorum † operatur indiuiduam expressionem, ac si in specie esset inferentia priuilegium, vide in causa Valentina decimarum de Cotalua. 10. Decembris 1601. coram Litra.

Item derogat, & tollit etiam priuilegia, † & indulta habentia Clauulam derogatoriam ad futura priuilegia, siue indulta, nisi de ipsis de verbo ad verbum fiat expressa, indiuidua & specialis mentio, secundum stylum Curia, teste Burzio in conf. 2. Ioan. Andr. in c. vnico, de excess. prelat. Felin. in c. nonnulli, de rescript. lib. 6. Crauet. in conf.

126. numero 7. Ripa in cap. primo, numero 35. de rescript. Mandol. super regula 19. quest. 19. numero 13. de comuni, & rationem ponit Feder. de Senis in consil. 47.

Licet contrarium voluerit Cardinal. in consilio 136. Calderin. in consil. 278. volum. 1. Verall. decisil. 121. parte 1.

10 Item hæc clausula † operatur effectum suum etiam in gratia ad postulationem partis concessa, Rota decisil. 113. parte 1. in Nouissimis. Cassador. decisione 10. super Regulis.

11 Aliquando solet addi, Quæ omnia pro insertis, & appositis haberi voluit, & tunc operatur, † vt expressa fingantur, quæ pro expressis haberi voluit, Butr. in d. consilio 2. in fine, & sequitur Felin. in cap. nonnulli colum. 9. de rescrip. Sarnens. in 1. regula Cancellariæ, quest. 6. col. penul. & consil. Butr. 2. semper obseruatur in Cota, & in Cancellaria. Verall. decisione 104. parte 1. num. 5.

Fallit, quando non est facta mentio de illo, de cuius mentione tractatur. Verall. decisione 121. par. 1. Vt scripti etiam supra, in clausula, Pro expressis habendo.

12 Numquam contra consensum prestitum † in feudalibus, de surreptione obici poterit, si Assensus ipse ad privilegia concessionis referatur, cum clausula, Quorum tenores, &c. atque privilegia ipsa cum omnibus, quæ in se continent laudantes, confirmantes, & approbantes, assensumque prestantes, quoniam hæc clausula tollit vitium surreptionis, Bald. in l. omnes, num. 2. C. de præscrip. 30. annor. vbi etiam Angel. num. 2. Idem Bald. in cap. cum dilecta numero 12. de rescrip. vbi dicit, quando Papa vult, quod tenor obstantiarum habeatur pro expresso de verbo ad verbum, tunc nulla obstantia noceat rescripto, Ias. in l. sed & si quis, §. quæsitum, col. fin. ff. si quis

cautionibus. Alexand. in consil. 20. numero 6. vol. 1. vbi quando similis clausula est apposita in inuestitura confirmatoria, idem efficit ac si esset facta † 13 singularis expressio omnium contentorum in primis concessionibus. Dec. in consilio 695. numer. 12. & quod habeat vim specificæ mentionis, Alex. in consil. 137. & in consilio 147. Ias. in l. finali. C. si contrarius, vel vilitat. public. Io. de Anania in consilio 56. nu. 3. Butr. in d. consilio 2. Item, quod tollat vitium surreptionis, † Socin. in consil. 14 115. num. 2. vol. 3. Crauetta, in consilio 126. numero 7. Socin. iun. in consil. 82. numero 20. vol. 2. & in consil. 93. num. 7. eod. volum. & ratio est, quia privilegium Principis † relatum in assensu inest in assensu referente, Ias. prætor, §. si iudex, ff. de re iudic. Bald. in l. tres fratres, ff. de pact. Decius in consilio 647. numero 3. Tiraquell. de legibus connubialibus, glossa septima, numero 183. & hæc multo magis procedunt in Regno Neapolis, vbi privilegium assensus sufficit per relationem ad instrumentum, Freccin 2. libro de subfeudis, in cap. 15. assensus.

Ideo si Papa, pro impetrando assensu super alienatione rei Ecclesiasticæ narratum fuisset, quod bona erant emphyteutica, & ob non solutum canonem ad mensam deuoluta, atque Fulano in emphyteusiam concessa, & Papa mandauerit concessionem confirmari, si re vera concessio non in emphyteusiam, sed ad censum facta esset, rescriptum † esset surreptitium, atque 16 nullum per cap. super litteris, de rescriptis. At si instrumentum concessionis Romæ celebratum fuisset Papæ pro confirmatione exhibitum, qui in confirmatione clausulam, Quorum tenores addiderit, tunc vitium surreptionis omnino purgatum dicitur, quoniam ista clausula ad tollendam surreptionem, atq. e defectum intentionis Pa-

pæ, apponitur, vt probatur in capitulo cum ordinem, de rescriptis, & copiosius probat Staph. in tractatu de litteris gratiæ in titulo, de vi, & effectu claufularum, in clausula, Si Episcopis, Archidiaconis, &c. num. quarto, & seq. Multoque magis, quando verba narrata possunt interpretari secundum subiectam materiam: Nam sæpissimè concessio † in emphyteusim interpretatur in contractum censualem, Socin. in consil. 266. n. 6. vol. 2. Imola in c. ad audientiam, nota. 4. de reb. ecclief. non alienand. las. in l. r. num. 48. C. de iure emphyteutico. Petrus Foller. in tractatu de contractu censuali, verbo Censu, n. 90.

Licet supra n. 4. dictum fuerit quòd hæc clausula non sufficit in confirmatione, ex certa scientia, † quia tunc totus tenor inseri debet: tamen quando Princeps confirmauit primam concessionem, à prima linea vsque ad ultimam, asserens se eius tenorem vidisse, atque legisse, atque in confirmatione pro sufficienter inserta illam habere voluit, confirmatio ipsa dicitur facta ex certa scientia, secundum glossam in capitulo venerabilis, verbo insertus, de confirmatione utili, vel inuiti, Aba. ibid. n. 2. in primo notabili, Imola ibid. nu. 2. Henric. Bohic. in cap. inter dilectos, de fide instrument. & ibi Felin. n. 16. Roman. in consil. 336. Abbas, in c. quia diuersitatem, n. 9. de concess. præbend. Affl. et. in Constitutione Regni, Dignum, n. 6. quos omnes recenset, & sequitur Io. Anton. Lanarius in consilio 22. nu. 2. cum aliis etiam ab ipso ad hoc allegatis.

Circa ea, quæ dicta sunt supra num. 10. quòd hæc clausula in derogatoriis operatur, etiam si ad partis postulationem facta esset. Aduerte, † quòd illa procedunt de stylo Curia Romanæ, vt dicunt præallegatæ decisiones: Sed de iure communi, ista clausula, Quo-

rum tenores, non supplet scientiam Papæ, sed requiritur specificata, vt voluit Bald. in Rubrica C. de contrahenda emptione, q. 3. vbi dicit se ita consuluisse: & Federic. de Sen. in consil. 233. Calderin. in consil. 11. sub titulo de priuileg. Zabarel. in consil. 51. Paul. de de Castr. in consil. 53. passus ille, vol. 1. Coman. in consil. 227. col. penult. & in consil. 426. col. 3. & 4. Et ita refertur, vtrum gratia sit facta ad postulationem partis, ad inducendam certam scientiam, distinguunt Angel. saluando opinioniones, in l. Sed etsi quis, §. quæsitum in fine, ff. si quis cautionibus. Calderin. in d. consil. 11. Paul. de Castr. & Roman. in dictis consiliis allegatis.

Vbi autem derogatio † statutorum non processit ex certa scientia, tunc clausula, Quorum tenores, sufficit, Feder. de Sen. in consil. 47. Bal. in c. cum dilecta, col. fin. de rescript. Angel. in consil. 273. col. penult. & in d. l. omnes, C. de præscript. 30. ann. cū aliis ad hoc allegatis per Ferrer. in consil. 75. nu. 6. vol. 1. & in consil. 109. n. 7. & seq. vol. 1. & cum plurimis aliis ad hoc allegatis per Menoch. in consil. 1003. num. 47. & seq.

Aliqui declarant, hæc procedere, si ageretur de solo præiudicio concedentis, secus si de præiudicio tertij, aut tolleretur iustertio quæsitum, Oldrad in consil. 326. n. 2. & seq. vbi dicit esse Communem sententiã: Et ad hanc pertinet consilium Ferrerij 225. vol. 1. vbi agit de concessione decimarum concessarum cum clausula derogatoria, & clausula, Quorum tenores, & vult non venire exemptos à decimis, quibus per eorum priuilegia est quæsitum ius. Aliqui autem volunt hanc sententiã procedere, vbi defectus oritur ex intentione concedentis, vt quia nõ sit facta mentio iuris tertij. Geminian. in consil. 63. in princip. vers. tacuit primo, & in consil. 65. nu. 14. vers. nec obstat, secus

esse, quando constat de voluntate detogantis, vt ibi per eum.

CLAUSVLA 140.

Quous modo.

HÆc clausula intelligitur etiam de dissimilibus, aut de maioribus expressis, quando aliis nihil operatur, Crauer. conf. 294. sub num. 3. col. 5. ver. & multum in terminis.

Hæc clausula comprehendit omnem modum etiam per indirectum, gl. in c. vt inquisitionis, § prohibemus, de hæret. in 6. Rebuff. super concord. in forma mand. de prouid. verb. aliam quam cũ que. Cotta in causa Romana rescissionis cõcordiæ. 12. Ianuarij, 1579. coram Aldobrandino, vt in decisione 440. n. 4. par. 1. diuers.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Rato manente pacto, operatur, vt quis possit vti remediis contrariis.
- 2 Contra tractui contrariens ea iuari non potest. & n. 6.
- 3 Et quid si sit opposita Clausula, Toties, quoties.
- 4 Iuramentum habet vim clausulæ, Rato manente pacto.
- 5 Clausula, sub pœna soluta, vel non, æquipollet clausulæ, Rato manente pacto.
- 7 Emphyteuta potest expelli, etiam recepto canone ob clausulam, Rato manente pacto.
- 8 Pœna quoties committatur ob clausulæ, Rato manente pacto.
- 9 Nouatio an inducatur ob clausulam, Rato manente pacto.
- 10 Quid operetur in rumpente pacem.
- 11 Vassallus priuatur ob felloniam, etiam si promiserit interesse cum clausula, Rato manente pacto.
- 12 Pœna vna quando non subrogetur loco alterius.

CLAUSVLA 141.

Rato manente pacto.

- 1 **H**Æc clausula operatur, quod ¶ quis possit vti remediis contrariis, l.

qui fidem, ff. de transactio. l. cũ proponas, C. eodem. vbi Doctor. communiter, Bald. num. 1. Falg. num. 2. Roman. num. 2. Alexand. num. 2. Arer. v. secundo nota, l. in. 4. in 3. notab. & fuit dictum in causa Romana pecuniaria, 10. Decembr. 1574. coram Robustorio, vt decif. 57. lib. 2. Quotid.

Dic verum respectu obseruantis contractum, secus verò respectu contrahentis, ¶ quia in eius fauorem hæc clausula non operatur, cum in eius odium sit posita: & ideo ei prodesse non potest glossa communiter approbat. in l. qui fidem, in verbo, cogetur, ver. sed quid si hoc, ff. de transactio. & in l. cum proponas, verbo exceptio, ver. tu dic, C. eodem, l. in d. l. qui fidem, num. 1. & 6. Bartol. in l. cum pater, §. libertis, ff. de leg. 2. nu. 5. Corn. conf. 51. nu. 9. lib. 1. F. lin. in cap. peruenit, el. secundo, circa fin. ver. 35. Casus, de iureiuran. Alexand. conf. 32. colum. fin. lib. 2. Afflic. decif. 220. nu. 5. & fuit dictum in causa Valentina seu Vrbeuetata Castorum, 11 Ianuarij, 1572. coram Orano, vt in. decif. 15. n. 2. par. 1. diuers. & in dicta Romana pecuniaria, 10 Decembris, coram Robustorio.

Amplia, vt hoc procedat etiam si sit apposita clausula, Toties, quoties, &c. qua pœna soluta, &c. Alexand. in l. semel mora, nu. 5 ff. soluto matrimo. Corn. conf. 51. n. 9 lib. 1. Rimin. conf. 22. n. 12. lib. 1. & tenuit Rota, in d. Vibentana Castorum.

Contrarium in hoc tenet Salicet. in l. quoties, in fine. C. de fideicommiss. Imola, in d. l. semel mora, n. 3. Iason in l. qui fidem, n. 1. ver. inuenio, & n. 7. ff. de transact.

Adde quod iuramentum ¶ habet vim clausulæ, Rato manente pacto Bar. in l. i quis maior, n. 8 C. de transactio. Corn. conf. 61. n. 28 lib. 3. Abb. col. 310. n. 30 cum aliis, per Seraphinum de priuileg. iuramenti priuilegio 82.

Item,

Item, hæc clausula poni consuevit
 5 per alia † verba, videlicet, sub pœna,
 &c. qua pœna soluta vel non, firma
 maneat omnia præmissa, de quo per
 Antonium de prato veteri, inter consi-
 lia. Alexand. conf. 59. nu. 16. †. & si. præ-
 dicta, vol. 4.

Item, quod operetur solum ad fa-
 uorem obseruantis † contractum, non
 6 autem ad fauorem contrauentis,
 Adde Bald. in conf. 341. vol. 3. Inola in
 c. potui: n. 28. de locato, Alex. in conf.
 32. num. 9. vol. 2. & in l. cum proponas,
 la seconda, in fine, C. de pact. Et licet
 Bald. in d. l. cum proponas, C. de pact.
 teneat, quod operatur etiam ad fauo-
 rem eius qui non seruat pacta, quoniã
 soluendo pœnam impositam ob
 contrauentionem, dicitur seruare contra-
 ctum, tamen in contrarium est com-
 munit opinio, vt probat Aretin. in cõf.
 18 in fine, ver. prima conclusio, sed hæc
 Communis intelligitur, dummodo is,
 qui contrauenit, spontè soluat pœnam,
 & is cui fit contrauentio, spontè recipiat,
 quod secus est, si recusat recipere,
 vt ibi per Aretin. d. n. 18. ver. præterea
 etiam.

7 In emphyteusi operatur, † vt em-
 phyteuta possit expelli ob non solu-
 tos canones, etiam si dominus direc-
 ctus illos receperit de præterito, quo-
 niam vtrumque consequi poterit, vi-
 delicet canones præteritos, & expul-
 sionem, quæ sunt cõpatibilia, secus si
 recepisset profuturo, Alexand. in conf.
 196. n. 2. & seq. †. nec ad hoc obstat, &
 in consilio 206. n. 2. †. ad prædictorum
 confirmationem, volumin. 7. vbi Ad-
 dentes alios allegant: Deiectio propter
 canonem non solutum, nõ dicitur pœ-
 na, sed natura contractus, quoniam fi-
 nito tempore possit expelli, & canon
 peti, l. eadem, ff. locati, quia non debet
 fructus gratis lucrari: At si soluerit tã-
 quam persuerans in eodẽ contractu,
 secus est & habet locum opinio glosse,

in l. 2. C. de iure emphyt. nisi dominus
 pro testatus fuerit, Et in dubio eligi-
 mus benigniorem partem, vt dicit
 emphyteusis, vide ad hoc Patit. in tra-
 ctatu de reintegratione feudorum, ca.
 68 cuius Rubrica est, vbi census est
 promissus sub pœna, & cessauerit.

Item operatur, quodd pœna † com-
 mittatur, quoties cõtrauenitur, l. qui fi-
 dem, C. de transactionib. Paul. de Ca-
 stro in conf. 415. †. circa quartum, vol.
 2. Alexan. in conf. 157. n. 8. ver. vltra di-
 ctæ pœnæ exactionem, vol. 6. Cauca-
 can. decif. 25. num. 34. & seq. parte 2.
 Et opinio contraria declaratur, in eo
 qui dederit libellum si prosequetur, &
 appellauerit, quoniam pœna non com-
 mittitur nisi semel, non autem per sin-
 gulos actus, qui tendunt ad idera, &
 ad prosequutionem, Paul. de Castro in
 d. consilio 415. in fine, verfic. circa ter-
 tium, vol. 2. & operatur hæc clausula
 quod pœna exigitur, & obligatio firma
 manet, pro qua datur exequutio, & sic
 vtrumq. debetur. Alex. in consil. 32. nu.
 6. verfic. non obstat, vol. 2. & in consil.
 157. num. 8. vol. 6. Et ideo colonus non
 implens domino, potest expelli, & peti
 pœna, nam propter dictam clausu-
 lam, vtrumque remedium competit,
 Alex. in conf. 105. nu. 25. verfic. non ob-
 stat, vol. 3. vbi attestatur esse Commu-
 nem opinionem.

An autem hæc clausula inducat † 9
 nouationem in præjudicium contra-
 uentionis: Affirmationem tenet Bald.
 in conf. 341. in fine, vol. 2. sed Anton.
 de prato veteri, inter consilia Alexan-
 dri, in d. consil. 49. n. 16. †. & secundũ
 prædicta, vol. 4. dicit quodd non impor-
 tat purgationem moræ, sed per solu-
 tionẽ pœnæ non est sublata actio prin-
 cipalis, & ita tollit nouationem, quæ
 prætendi possit.

In pace operatur, vt qui primo effen-
 dit. †. atque rumpit pacem, iterũ obli-
 getur ad pacẽ & ad pœnã teneatur,

Ioan. Andr. in additionibus ad Speculat. in tit. de tregua & pace, in Rubrica circa finem, quo verò ad offensum nihil operatur, quoniam incontinenti se vindicando, & defendendo, pacem rumpere non dicitur, Alexand. in consil. 115. num. 7. & seq. vol. 4. & ibi Ad dentes plures allegant, & apparet quod hæc sententia communis est: Iulius Clarus in Practica criminal. qu. 47. num. 7. & seq. qui alios allegat hæc materiam. Item, quòd hæc clausula non operatur, si pax rumpatur ex noua causa, vide ad hoc Mascardum in concl. 1157. num. 36. & seq.

In feudo, si inter vassallum, & dominum pactum fuerit, vt vassallo feloniam † committente, teneatur domino ad damna, & interesse, cum clausula, Rato manente pacto, adhuc dominus ad pœnam priuationis feudi agere poterit, quoniam hæc clausula nihil operatur in fauorem delinquentis, siue illius, qui contra pacta venit, vt probatum est; Item, hæc clausula non extenditur ad ea, quæ pacifcentibus de iure, vel de facto impossibilia sunt, aut legibus prohibita, cum nulla clausula quantumuis generalissima ad huiusmodi extendatur. Ruin. in consil. 185. num. 15. vol. 1. Cranetta in consil. 200. num. 6. volum. 1. Item, quia vna pœna † loco alterius nunquam subrogatur, quando illæ pœnæ simul & semel in eodem instanti oriuntur, Bal. in l. 2. num. 12. C. de iure emphyteutico. Item quia feudum est contractus onerosus, c. 1. de forma fidelitatis, sed in contractibus onerosis per stipulationem, promissionem, vel pactum pœnale, loco interesse, nunquam inducitur vacatio Bartol. in l. ita stipulatus, n. 32. & ibi Alex. Imol. ff. de verb. obligat. Socin. iun. num. 213. Bald. in l. prædia, per illum text. ff. de actionib. empt. & in l. si quis à socio, per illum text. ff. pro soc. Paris. consil. 34. num. 46.

vol. 1. & ad hoc faciunt, l. duo societatem, ff. pro soc. l. apud Celsum, §. Labeo, ff. de except. doli mali, l. qui Romæ, §. Flavius, & §. duo fratres, ff. de verb. oblig. & hanc opinionem esse Commune attestatur Ias. in d. l. ita stipulatus, num. 19. ff. de verb. oblig.

SVM M A R I A.

- 1 Clausula, Rebusq. aliis, operatur, vt censeatur deductum omne ius.
- 2 Et vt possint specificari iactationes, & molestationes.

CLAUSVLA 132.

Rebusque aliis, &c.

Hæc clausula in commissione † apposita, operatur vt censeatur deductum omne ius, vt fuit dictum in causa Romana 50. millium 29. Maij 1574. coram Aldobrandino, vt in decisione 254. n. 2. 7. postremò, p. 1. diuers. & in Panormitana seu Valentina illegitimitatis, 7. Februar. 1575. coram de Graffis, vt in d. prima, n. 34. de iudic. & in Mediolanen. Cappellariæ 3. Iulij, & 6. Nouemb. 1595. coram Pamph. & in Perusina hereditatis, 26. Oct. 1601. coram eodem.

Et operatur, vt possint specificari iactationes, † & molestationes, vt fuit dictum in dicta causa Valentina, seu Panormitana illegitimitatis, coram de Graf. vt in decis. 1. aliàs 24. n. 3. & 4. de iudic. vbi quòd ita fuit dictum in causa Romana donationis 50. millium.

SVM M A R I A.

- 1 Clausula, Rebus sic stantibus, habet locum in contractibus, & aliis.
- 2 Habet locum in contractu iurato.
- 3 Et qui, si mens verisimilis contrahentis existat.
- 4 Et quid si supervenit causa, quæ à partibus previderi non potuit.

CLAUSVLA 133.

Rebus sic stantibus.

Hæc clausula intelligitur † in contractibus, prout in quibusvis aliis dispositionibus. Anchar. c. 84. num. 3. & 4. Dèc.

Dec. consil. 335. n. 3. & 4. & consil. 475. n. 6. Iaf in l. qui Seruius, num 8. ff. de cond. ob caus. Ruin consil. 170. n. 13. lib. 1. Crauetta, consil. 95. nu. 4. Natta, consil. 525. num. 16. Tiraq. in l. si vnquam, in præfat. numer. 167. C. de reuoc. donat. Cacheran. decis. 91. n. 2. & vide in causa Romana dotis de Fruscheris, 19. Martij 1586. coram Robufterio.

Amplia vt procedat in quolibet contractu, etiam iurato, in quo etiam hæc clausula intelligitur, l. si. ff. ad municip. l. si. ff. qui satid. cogant. l. fin. C. de non numer. pecun. c. 2. de renunciat. cap. quemadmodum, de iureiuran. Castr. consil. 448. num. 3. libro primo, Roman. consil. 22. num. 3. vers. secundo quia, cum aliis, per Tiraquell. in d. l. si vnquam, in præfat. numero 166. & fuit dictum in causa Terracinenf. tutelæ 4. Nouembr. 1588. coram Gypfio, & vide in causa Romana dotis coram Robufterio.

Maximè concurrente verisimili mente contrahentis, et quia ita respondet, si fuisset interrogatus, iuxta gloss. vltimã in fine, communiter approbatam, in l. tale pactum, ff. de pact. quæ habet locum in qualibet dispositione, etiam in contractibus. Bald. ibid. in §. fin. in secundo notab. Iaf. num. 16. Dec. consil. 190. colum. 3. in principio, cum aliis per Tiraquell. in loco vt supra, n. 56. Gabr. de regul. iur. concl. 10. num. 4. & vide in dicta Romana dotis, coram Robufterio.

Dic verum, quando adest talis verisimilitudo, vt nemo cum aliquo colore possit contrarium dicere. Gabr. consil. 90. num. 18. consil. 95. n. 15. consil. 96. num. 40. consil. 111. num. 12. consil. 117. nu. 43. consil. 123. n. 42. & consil. 132. q. 4. n. 51 lib. 1.

Item dic verum, quando superuenit causa, quæ à partibus præuideri non potuit, secus vbi ea præuideri potuit, Alciat. de præsumpt. reg. 2. præsumpt.

16. numero 4. in quarta Fallentia, Natta consilio 525. numero 18. Cacheran. decis. numero 16. & fuit resolutum in dicta causa Romana dotis, coram Robufterio.

Item dic verum respectu cause final. secus verò respectu cause impulsivæ ad tradita per Tiraquellum in tract. Cessante causa, limit. 1. & limit. 35. nu. 2. & fuit dictum in dicta Romana dotis, coram Robufterio.

S V M M A R I A .

- 1 Clausula, Resectis expensis, requirit actualem solutionem.
- 2 Et dat iurisdictionem sub conditione.
- 3 Et quid si pars ea vri nolis.
- 4 Surrogatus liti, an vtatur clausula, Resectis expensis.
- 5 Posita in vna commissione censetur in omnibus repetita.

C L A V S V L A 134.

Resectis expensis.

Hæc clausula in commissione appositã requirit realem, & veram solutionem, nec sufficit oblatio, vel depositum, Put. decis. 119. in fi. lib. 1. & fuit resolutum in causa Romana legati, 13. Nouembris 1551. coram Façio, vt in decis. 164. lib. 1. Quotid. & in Pampil. beneficij de Sos. 28. Ianuarij 1577. coram Blanch. vt in decis. 398. lib. 2. Quotid. & in Rom. Saluiani interdicti, 10. Mart. 1600. coram Mellino, & vide in causa Romana legitime, 17. Martij 1578. coram Robust. & in causa Toletana Parochialis de Cincion. 28. Nouembris, 1601. Socin. Caputaq. decis. 150. parte 1. & in Romana remissionis instrumentorum, 30. Octobris, 1602. corã Pamphilio Afflicto. decis. n. 4.

Et dat iurisdictionem et sub conditione, ita vt illis non resectis non possit procedi in causa ex defectu iurisdictionis, quæ non competit ante illarum solutionem, Put. decis. 119. in fine, & 429. lib. 1. cū sim, & fuit dictum in d. causa To-

lerana Parochialis, coram Coccino, Verall. decif. 125. & 150. parte 1. Put. decif. 26. vt lite pend. & in d. decif. Romana rescissionis instr. coram Pamphilio.

- 3 Limita procedere, † quando pars, in cuius fauorem est appofita, illa vt velit, fecus si illi renunciet expresse vel tacite, non vtendo, nam tunc non obstat. Capuraqu. decif. 125. numero 2. par. 3. & decif. Toletana Parochialis.

4 Amplia vt procedat etiam in subrogato † in ius, & quoad litem illius, cuius fauore clausula fuit appofita, vt fuit refolutum in d. Toletana Parochialis, coram Coccino.

5 Hæc clausula in vna Commiffione, † cenfetur in omnibus aliis repetita, iuxta decif. Ægid. 41. Caffad. decif. 8. num. 5. de refcript. vt fuit dictum in caufa Rom. resciff. instr. coram Pamphilio.

CLAVSULA 135.

Reluans.

Hæc clausula in mandato procuratoris appofita, habet vim fideiuf. de indicato foluendo, Spec. in tit. de fatifd. §. expedito, num. 2. Vitalin in Clem. 1. nu. 48. & 49. de procur. & fuit dictum in caufa Reatina Castri Porta, 5. Nouemb. 1586. coram Orano.

Item operatur, quod mandatum procuratoris, domini litis effecti, durer in quacumque instantia, vt fuit dictum in d. ca. Reatina, coram Orano.

Die verum data acceptatione mandati in vita constituentis, alijs non operatur, vt posticus obitum possit acceptari, sine nouo mandato successoris, vt fuit dictum in caufa Calaguitana Abbatis de Onaten. 13. Februarij, 1598. coram Pamphilio.

SVMARIA.

1 Clausula, Renuncians omni iuri, & cenfetur renunciatum omnibus exce-

ptionibus.

- 2 Renunciatio fideicommissi quando valeat, etiam non visis verbis testamenti.
- 3 Renunciatum quando cenfetur relinquo.
- 4 Mora purgationi quando cenfetur renunciatum.
- 5 Renunciatum quando cenfetur beneficio, ne quis canueniatur.
- 6 Conductor non potest petere remissionem pensionis si renunciavit omni legum auxilio.
- 7 Inuentarii beneficio quando cenfetur renunciatum.
- 8 Clausula posita, Renuncians omni iuri, & legum auxilio, cenfetur esse renunciatum beneficio ordinis.
- 9 Item beneficio cedendarum actionum.
- 10 Item beneficio discussionis.
- 11 Item beneficio l. plerique, ff. de in ius vocando.
- 12 Item beneficio diuisionis.
- 13 Item facultati reuocandi donationem.
- 14 Item exceptioni simulationis.
- 15 Item operatur renunciationem difficultatis.
- 16 Item beneficio non incarcerandi, etiam si mulier.
- 17 Item cuilibet beneficio speciali fauore inducto.
- 18 Tam si beneficium competeret iure communi, quam speciali.
- 19 Item cenfetur renunciatum lucro dotis.
- 20 Clausula, Renuncians omni iuri, non cenfetur sublata conditio indebiti.
- 21 Item non cenfetur renunciatum l. si vnam, C. de reuoc. donat.
- 22 Non cenfetur renunciatum iuri habentii ortum ex caufa de futuro.
- 23 Non cenfetur renunciatum, l. 2. C. de rescind. vend.
- 24 Clausula, Renuncians omni legum auxilio.

- auxilio, non operatur ubi quis per errorem renunciat.*
- 25 *Renunciatio semper obtinet quando ad est iuramentum, etiam si alius non obtineret.*
- 26 *Renunciatio quando non valet ex defectu consensu, tunc non obtinet vigore iuramenti.*
- 27 *Clausula, Renuncians, &c. non extenditur de vna persona ad aliam, neque de casu ad casum, neque de causa ad causam.*
- 28 *Renunciare iuri suo quis non presumitur.*
- 29 *Renunciatio non extenditur de vno supposito ad alterum.*
- 30 *Renunciatio non extenditur ad bona feudalia, & emphyteutica.*
- 31 *Clausula, Renuncians nihil operatur, stante enormissima lesione.*
- 32 *Pactum de non petendo, cum clausula, Renuncians, operatur donationem, & quomodo hoc procedat.*
- 33 *Transactio, & pactum de non petendo, rescinditur ob enormissimam lesionem.*

CLAUSULA 136.

Renuncians omni legum auxilio.

Hec clausula operatur, vt censeatur renunciatum omnibus ꝑ exceptionibus facientibus in fauorem renunciantis. Alexand. cōsilio 42 numero 13. lib. 1. cōsilio 1. numero 14. ꝑ. pondero, libro 2. Roman. cōsilio 151. numero 1. versic. primo, cum renunciauerit, Aretin. consil. 104. numero 9. Marfil. in rubric. de fideiuss. numero 25.

2 Et ideo censeatur ꝑ renunciatum beneficio l. de his, ff. de transact. ita vt valeat renunciatio facta, etiam non visis verbis testamenti. Alexand. consil. 11. numero 14. ꝑ. pondero, libro 2. Soc. consilio 200. num. 4. ꝑ. item, libro 2. & consilio 125. numero 19. lib. 4. ꝑ. c.

cōsilio 452. num. 18. Ruin. conf. 51. numero 21. lib. 1. Socin. iun. conf. 116. num. 76. lib. 1. Aym. consil. 290. num. 5. Roland. consilio 13. num. 20. libro 1. las. in d. l. de his, numero 11. ꝑ. conclude ergo, Ripa in l. si vniquam, quest. 32. numero 61. & ibi Tiraquel. in præfat. numero 121. post medium, ꝑ. & beneficio, & numero 145. C. de reuoc. donat. Roland. de lucro dotis, quest. 42. numero 22. & vide in causa Romana Castri Carbognani, 26. Nouemb. 1584. coram Robustio, vt in decis. 73. libro 3. Quotid.

Item censeatur renunciatum beneficio ꝑ S. C. Velleiani, Bart. in l. si quis 3 sub conditione, numero 21. ff. de testament. tutel. & in Authent. Matr. & auia. numero 14. C. quando mulier tutel. offic. iung. potest. Alexand. consilio 11. numero 14. ꝑ. pondero, libro 2. Socin. vt supra, ꝑ. mouetur, Aret. consilio 33. numero 10. ꝑ. ad tollend. Dec. consilio vt supra, num. 19. Roland. consil. 88. num. 19. Ripa vt supra, & ibi Tiraquel. vt supra Roland. de lucro dot. vt supra, numero 10. & consilio 13. num. 6. lib. 1.

Item censeatur renunciatum purgationi mora ꝑ Curt. in l. si infulam, numero 4 57. ff. de verb. oblig. Dec. conf. 452. num. 19. Gozad. consilio 57. numero 19. Roland. de lucro dotis, vt supra, & consil. 13. num. 9.

Item censeatur renunciatum beneficio, ꝑ ne quis conueniatur, nisi in quantum facere potest. Corn. consilio 128. num. 3. lib. 3. Gozad. consil. 60. num. 20. & consil. 88. num. 19. Ripa vbi supra, & ibi Tiraq. ꝑ. denique, Roland. vbi supra, numero 13. & consilio 13. numero 10.

Item operatur, vt conductor, ꝑ vel 6. emphyteuta non possit petere remissionem pensionis propter bellum, vel aliam similem causam. Alber. in l. item queritur, §. exercita, num. 8. ff. locati.

Iafon in l. i. num. 98. C. de iur. emphyt. Curt. in d. l. si infulam, numer. 57. Gozad. confil. 87. num. 13. & confilio 54. numero 9. Capoll. Cauteia 48. Capic. decisione 87. num. 10. Roland. vbi fupra, de luc. dot. numero 12. & confil. 13. num. 8.

7 Item operatur, vt cenfeatur renunciatum † beneficio inuentarii. Corn. confil. 31. num. 13. lib. 3. Gozad. confil. 53. num. 9. & confil. 69. num. 20. in fine, Roland. vbi fupra, numero 14. & confilio 11.

8 Item cenferetur renunciatum † per hanc claufulam beneficio ordinis. Guido Pape, decisione 365. num. 1. Tiraq. vbi fupra, numero 121. v. idem autem, & Roland. vbi fupra num. 18. & confil. 13. num. 15.

9 Item cenferetur renunciatum, † beneficio cedendarum actionum, Bald. confilio 4. vbi in fine dicit hanc opinionem de iuris vigore effe veriozem, libro 1. Socin. confil. 125. numero 118. & feqq. libro 4. & confilio 200. nu. 3. & feq. lib. 2. Corn. confil. 51. num. 11. libro 2. Dec. in cap. ex par. el fecondo, n. 7. de offic. delegat. & confil. 27. num. 7. & 7. Ripa in l. si vniquam. quæst. 3. nu. 61. vbi Tiraquel. numero 21. in præfat. v. item, & beneficio, Afflicet. decisione 182. num. 13. Negufan. de pign. 3. membr. 5. par. in principio, num. 25. Roland. vbi fupra, num. 15. & confil. 13. num. 12. & est communis opinio, vt per Mand. ad Rom. confil. 472. numero 2. verb. renunciari.

Contrarium tenet Bald. in l. si diuifa, C. locati, & confilio 4. in fine, dicit hanc effe æquiozem, libro 1. Rom. confil. 472. numero 2. & feq. vbi Add. in verbo, non extendit, dicit veriozem Alex. ad Bart. in l. hi qui, num. 14. ff. de fideiuff. Alex. confilio 196. numero 9. vbi add. verb. cedendarum. libro 6. & confilio 41. num. 13. v. præterea, libro 5. Dec. confil. 99. num. 7. & confil. 104.

num. 3. & confil. 446. numero 2. Marfil. in rubr. de fideiuff. numero 29. Dec. in l. fin. num. 21. ff. cer. p. et.

Item operatur, vt cenfeatur renunciatum † beneficio difcuflionis, Bald. in l. prima, num. 8. C. de conuent. fisci debiti. libro 10. Alex. confil. 32. num. 9. & confilio 34. numero 4. v. item proponitur, libro 4. Arer. confilio 33. num. 10. Dec. in l. fin. numer. 20. ff. certum peratur, Tiraquel. vbi fupra, nu. 121. v. atque etiam, Roland. vbi fupra, numero 16. & confil. 13. num. 13.

Item vt cenfeatur renunciatum † beneficio l. plerique, ff. de in ius vocan. Iaf. in d. l. plerique, n. 29. Ripa vbi fupra, nu. 61. Tiraquel. numero 121. v. item & beneficio, Roland. vbi fupra nu. 17. & confil. 13. numero 14.

Item vt cenfeatur renunciatum † beneficio diuifionis, Arer. confilio 33. num. 10. Guido Pape, decif. 367. nu. 1. Tiraquel. vbi fupra, num. 121. v. item autem, Roland. de lucro dot. quæst. 42. numero 19. & confilio 13. numero 16. libro 1.

Item, vt cenfeatur renunciatum facultati † reuocandi donationem ob non factam infinuacionem, Corn. confilio 54. numer. 6. & 7. lib. 4. Rain. confil. 180. nu. 15. libro 1. Tiraquel. vbi fupra, v. atque etiam, Roland. locis fupra citatis.

Item, vt cenfeatur renunciatum † exceptioni simulationis, Gozad. confilio 69. n. 19. Roland. vbi fupra, nu. 21. & confilio 13. num. 19.

Item operatur † renunciationem difficultatum, Paris. confilio 110. num. 97. lib. 1.

Item operatur, vt cenfeatur renunciatum beneficio † non incarcerandi, Ripa, vbi fupra, numero 61. Mathesil. Sing. 108. num. 2. Boer. de potest. leg. num. 34. in fin. Roland. vbi fupra, num. 20 & confil. 13. num. 18.

Amplia vt procedat in matre, quæ
in

in assumptione tutelæ renunciauit o-
mni iuris & legum auxilio, nam licet
mulieres regulariter capi pro debito
nequeant, poterit tamen mater capi
pro debito tutelæ, stante tali renun-
ciatione, Bar. in l. si quis sub conditio-
ne, num. 18. ff. de testam. tut. & in Au-
then. Matri, & auia, numero 13. vbi Sa-
lio numero 24. C. quando mul. tut. ef-
fic. fung. poss. Alexand. in l. si plerique
numero 11. & ibi Iason num. 34. ff. de
in ius vocan. Rom. consil. 118. numero 3.
versic. secunda vero pœna. Socin. iun.
125. numero 3. lib. 1. Tiraquell. vbi su-
pra, in fine, Couar. variat. resolut. libro
2. in cap. 1. num. 5. & Duen. Regula 312.
in 2. limit.

Contrarium tenet Preposit. in cap.
ex parte, il secundo, numero 1. de ap-
pellat. Marfil in praxi crim. §. auringa,
numero 65. Bart. in c. 2. nu. 4. & seq. de
pignor. & in addit. ad Bar. in d. l. si quis
sub condicione num. 18. v. vnde puto.
Pomar. ad Bart. in d. Authen. Matri, &
auia, numero 13. Gomez. in cap. mulie-
ris, nu. 22. & seqq. de iudic. Couar. vbi
supra, in fine, Socin. in l. plerique, num.
15. ff. de in ius vocan. vbi in fine dicit,
attenta priori oppositione, non esse
trahendam extra casum tutelæ, & ita
Duen. vbi supra in fine.

Et generaliter hæc clausula opera-
tur, vt censeatur † renunciatum cui-
libet beneficio speciali fauore introdu-
cto, Aretin. consil. 104. numero 9. versic.
secundo hoc probatur. Curt. iun. con-
silio 18. num. 4. v. secundo hoc proba-
tur. Curt. iun. consil. 18. num. 4. versic.
confirmatur, Tiraquell. vbi supra in
fine.

Et hoc ampliatur, vt procedat non
solum si beneficium competet, † de
iure communi, sed etiam si ex iure mu-
nicipali Roman. consil. 251. num. 5. vbi
Add. in verb. vniuersali, Marfil. in ru-
br. de fideiuss. numero 35. Dec. consil.
451. numero 19. Ruin. consil. 51. nume-

ro 21. libro 1. Tiraquell. vbi supra, nu-
mero 23. & consilio 13. numero 9. Ri-
min. iun. consilio 587. numero 28. &
seq.

Vnde per hæc clausulam censeatur
renunciatum † lucro dotis pronocietis
ex statuto. Dec. consilio 195. sub nu-
mero 2. ad finem. Roland. vbi supra,
quæstio. 42. per totam, & præsertim
numero 24.

Per hæc clausulam non censeatur
sublata † conditio indebiti, Bar. in l. 20
Stichus, §. idem quæstio ff. de condi-
dict. indeb. Iason in §. fuerat, numero
77. inst. de act.

Item non censeatur renunciatum dis-
positioni † l. si vquam C. de reuoc.
donat. Rom. consilio 269. vbi Add. in
verbo, derogatum, Paris. consilio 73.
numero 50. & seq. lib. 1. Ripa, in d. l. si
vquam, q. 52. vbi Tiraquell. in præfat.
numero 122. & seq. Gabr. consilio 127.
num. 39. lib. 1.

Item non operatur, vt censeatur re-
nunciatum † iuri habenti ortus ex 22.
causa de futuro, Rom. consilio 472.
ad finem, Mazzol. consilio 22. num. 5.
& faciunt omnes tenentes quod per
hæc clausulam non censeatur renun-
ciatum beneficio cedend. de quibus
supra. Sed hæc oppositio confunditur
ex dictis per Doct. qui tenent hæc
clausulam operari renunciationem ce-
dend. de qua supra.

Item per hæc clausulam non cen-
setur renunciatum beneficio l. secun-
dæ, † C. de rescind. vend. vt ibi per Bal. 25
post Nicol. de Matth. numero 8. vers.
quinto quæro, Castr. num. 9. v. quinta
conclusio, Pantaleo Cremono numero
65. Iason post Bart. in l. si quis cum, nu.
22. ff. de verb. oblig. Alexand. consilio
42. numero 5. lib. 1. Tiraquell. vbi supra
num. 127.

Dic verum, quando deceptus igno-
rat valorem, secus si sciat, quia tunc
censeatur renunciaisse, vt per Alexand.

consilio 42. numero 7. & seqq libro 1. Pantal. Ciemonen. vbi supra, & facit quod tradant Doc. communiter in d. l. 2. vbi Bal. in quest. 6. numero 9 Alexand. consilio 127. numero 1. vbi de communi, lib 2. Socin. iun. consilio 73. numero 19. libro 2. cum aliis allegat. per Pinell. in d. l. 2. part. 1. capite 2. numero 17

- 24 Hæc clausula nihil operatur, † vbi quis per errorem renunciat. Roland. consil 83. numero 37 libro 1. Pancirol. consilio 8. numero 27. & consilio 109. numero 94.

Adde tamen, quod in casibus, in quibus non censetur per hanc clausulam renunciarum, hoc non procedit, † quando adest etiam iuramentum quod habet vim specialis renunciationis, Bald. in l. 1. numero 4. in fine, & ibi Salic. numero 22. & quarto quid si in casu, C. commod. Roman. in l. prima § si quis ita, numero 23. & ibi Alex. numero 13. ff. de verb. obligat. Aret. consilio 33. numero 10. & secundo, quia etiam Alex. consilio 42. numero 8. versic. 6. libro 1. Socin. 147. in fine, libro 1. Negusant. de pig. 3. membro, 5. parte, in principio, numero 25. & ista opinio cum aliis per Tiraquel. de leg. connub. gloss. 7. numero 132. & in d. l. si uinquam, in præfat. numero 132. & seq.

- 26 Declara tamen hoc non procedere, quando renunciatio non valet ex defectu † consensus, & ideo non operatur in non cogitatis, Cin. in l. prima, numero 4. vbi ita declarat, Bald. numero 4. in fine, & Salic. numero 12. versic. quarto quid si in casu, C. commod. Rom. in l. 1. §. si quis ita, numero 23. ff. de verb. oblig. Aret. consilio 33. numero 10. vers. secundo, quia etiam, Tiraquel. de leg. connub. numero 134. & seq. in l. uinquam, in præfat. numero 147. & seq.

Adde, quod hæc clausula est stricti

iuris, ideo non extenditur de vna persona † ad aliam, neque de iure proueniente ex vna causa ad aliam, Dec. in consilio 229. numero 2. versic. secundo quia agitur, Socin. in consilio 50. vol. 1. per tex. in l. si domus, & ibi Bartolus, ff. de seruit. vrb. an. præ l. Et quod non extendatur nisi ad ex. iust. Decian. in consilio 21. numero 75. vol. 1. & consilio 45. numero 11. vol. 2. & consilio 19. numero 46. vol. 3. ideo si est apposta circa hereditatem paternam, gloss. communiter approbata in l. 1. §. veteres, ff. de acquir. hered. Argul. in consilio 512. in princ. Cuius in consilio 101. nu. 6. Roman. in consilio 168. vbi Addeutes in versic. persona plurimos citant. Item, si est apposta per uxorem circa hypothecam super bonis venditis per maritum non censetur apposta super aliis bonis, que remanserunt, l. iubeas, C. ad Velleian. C. str. in consilio 71. vol. 1. vbi idem dicit in filio, Istou in l. si vaus §. ante omnia, in fin. ff. de pactis, item si est apposta circa beneficium inquilinorum in vno casu pura venditionis, nõ procedit in alio, Alex. in consilio 126. numero 6. versic. tertio concludo, vol. 3. Roman. in consilio 168. numero 2. Dec. in consilio 229. vers. Secundo quia agitur, Socin. in consilio 50. vol. 1. item si est apposta circa fideicommissam ex vna causa, non censetur apposta ex alia causa, Anchor. in consilio 197. numero 7.

23 Omnium ratio est, † quoniam in d. d. b. quis iuri suo renunciare nõ censetur, c. super hoc de renunciat. Bald. in l. si ali, in fine. C. de edicto Diui A. d. toll. & in l. 1. in vltimo notab. Cod. Imola, in consilio 49. in fine, quia renunciatio est donatio, que non præsumitur, Decian. in consilio 43. numero 37. vol. 3. & in consilio 3. numero 142. vol. 1. item quia renunciatio intelligitur facta rebus sic stantibus, ideo clausula renunciationis non tribuit ad

ad ea, quæ superveniunt, Curt. in in consilio 48. num. 41. Decius in consilio 32. col. penult.

29 Item, si huiusmodi clausula † est apposta super vno supposito non est extendenda ad alterum, vide Bart. in consil. 90. Dilecto, numero 3. §. super quarto, & num. 4. & seq. part. 1. Et hoc est verum, etiam si renunciens cum iuramento promitteret omnia rata, & firma habere, atque non contravenire ex quacumque causa: quia semper restringitur ad id, quod fuit suppositum, Bart. in d. consilio 90. num. 6. Et ideo si est apposta per filiam occasione dotis super bonis paternis, & quocumque alio iure, & titulo, non comprehendit nisi bona cessa, atque accessoria, ad illam, neque ampliatur ad aliam causam, Bald. in consilio 37. numero 1. in fine, & numero 2. versic. & si bene aduertatur vol. 2.

30 Et si est posita super bonis Titij, † non censetur apposta super bonis feudibus, & emphyteuticis, Soc. in consil. 74. numero 41. & seq. vol. 3. Item, si est apposta per filiam super omnibus bonis ex hereditate paterna, nõ comprehendit emphyteusim receptam ab Ecclesia per patrem, Alexand. consilio 22. numero 10. volum. 5. idem in fratribus diidentibus scuda, atque promittentibus sibi ad invicem de cuiusdatione, cum huiusmodi clausula, Nam non censetur renunciare successioni feudali in eventum, quod aliquis absque descendentibus moriatur, Aret. in consilio 3. & ad hoc vide Castr. in consilio 425. circa fin. versic. 3. & ultim. volum. 2.

31 Scante enormissima læsione, hæc clausula † nihil operatur, etiam si iuramentum additum esset, Alciat. in cap. cum contingat, numero 83. §. amplia hæc communem de iureiurando, vbi inter conciliat opiniones, quoniam clausula huiusmodi generalis renunciatio-

nis non tollit læsionem enormem, vel enormissimam, ex quo dolus præsumitur, Grammatic. in consilio 128. civili, numero vndecimo. Et huiusmodi clausulam generalem non impedire rescissionem reuinciationis probat Alciat. in responso 496. in fine. Si tunc iuramentum habebit hunc effectum, quia addet forum foro, vt scribit Alciat. in cap. finali numero sexto de for. comp.

Adde quãdo cum hac clausula, renunciens omni legum auxilio, addidisset alterã clausulam, † Et fecit pactum de nihil ulterius petendo, quia omne ius ad se pertinens donavit titulo donationis irrevocabilis, quia tunc censetur sublata omnis læsio, etiam enormissima, Abb. in capitulo cum contingat, num. 30. de iureiurando, & ibi Alciat. num. 89. versic. limitatur hæc conclusio. Berous in consil. 50. num. 32. volum. 1. Abbas in consilio 11. numero 7.

Declaratur hæc procedere, quando ex aliquibus coniecturis potest apparere, sic renunciantem, donare voluisse, vt declarant Abb. & Alciat. in dictis locis: Secus est, quando renunciatio apposta est habito respectu ad aliquam rem, vel pretium: quia tunc renunciatio debet correspondere pretio, seu valori rei acceptæ, Curt. in consilio 120. numero 37. vol. 1. & consilio 321. numero 32. volum. 3. Bart. in dicto consilio 90. parte 1. Corn. in consilio 258. volumine 4. & in pacto de nõ petendo versatur eadem ratio, quæ in renunciatione: item, quia † transactio rescinditur prætextu enormissimæ læsionis, Corn. in consil. 166. vol. 2. Dec. in consil. 60. num. 4. & consilio 476. num. 11. Cagnol. in l. si quis maior, numero 37. C. de transactionibus Gramm. decis. 56. num. 48. ergo multo magis pactum de non petendo.

CLAVSVLA 131.

Salua gradus prerogatiua.

HÆc clausula apposita in dispositione legis, vel statuti, nō excludit. quo minus filius non succedat in locum patris, vbi agitur de hereditate Aui, vt fuit resolutum in causa Firmiana bonorum, 19. Ianuarii 1582. coram Cantucio, vt in decisione 708 parte 1. diuersi. & facit decisio in causa Romana successionis, de Cirona, 23. Ianuarii 1574 coram Robusterio, & Vrbeutana hereditatis, 28. Maij, 1599. coram Litta.

De hac clausula copiosius scripti in parte 3. inter clausulas vltimarum voluntatum.

CLAVSVLA 132.

Simul, & semel.

HÆc clausula posita in Commiffione, in qua committuntur duæ causæ. vel committuntur petitorium, & possessorium, non impedit, quo minus iudex possit de ea, vel de eo prius pronunciare, de qua vel quo prius liquet, Ægid. decisione 566. Staphil. de litter. iustit. §. in primis igitur sciendū, numero 59 & §. si pars innodata, num. 3 & fuit resolutum in causa Toletana pecuniaria, 13. Aprilis, 1587. corā Pamphilio, & in causa CæsarAugustana Patrochialis, 16. Ianuarii, 1589 coram Comitulo, vbi etiam si dicatur, quod in petitorio & possessorio procedatur simul, & semel relictis expensis, Socius consilio 262. numero 3 libro 2. & fuit dictum in causa Bononiensi de Carnalibus, 11. Ianuarii, 1602. coram Pamphilio.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Saluis exceptionibus facit mandatum insufficiens.
- 2 Et quando fallit.
- 3 Importat reseruationem, & quid in feudis, 11. & quid in consensibus, numero 12.

4 Statutum reseruans exceptiones in fine liti quomodo intelligatur.

5 Iudex potest pronunciare super exceptione reseruata in fine liti.

6 Appellatio, an, & quando sit sublata per statutum reseruans exceptiones in fine liti.

- 7 Exceptiones declinatoria non possunt reseruari in fine liti.
- 8 Exceptiones peremptoria an possint reseruari in sententia.
- 9 Iudex an tenetur pronunciare super exceptionibus reseruatis.
- 10 Clausula, Saluis, & cetera, importat limitationem.

CLAVSVLA 149.

Saluis exceptionibus.

HÆc clausula, Saluis exceptionibus meis in agēdo, & defendendo, posita † in mandato, reddit illum insufficiens ad causam principalem. Doct. in cap. exposuit, per illum tex. de dilat. vbi collect. nu. 5. Anch. numero 10. in fine, versic. Goffredus dicit. Butt. numero 6. & seq. Imoi. num. 14. & Anan. numero 9.

Contrarium tenet Hostiens. in d. cap. exposuit, §. cum postmodum ad finem, versic. sed nunquid tale, & ibi Bellam. numero 3. & 4. de dilat. & ibidem etiam Butt. numero 25. & Abb. num. 13. versic. aut fuit constitutus. Limita nisi pars consentiat † protestationi, & sic admittat mandatum, alias illud rescire, Butt. in d. cap. exposuit, num. 25. & Abb. sub numero 13. ad finem de dilat.

Limita etiam nisi appareat datum mandatum ad proponendum dilatorias, nam tunc nō est sufficiens ad causam principalem, est tamen sufficiens ad proponendum dilatorias, secundum Abb. in cap. exposuit, nu. 13. versic. aut fuit constitutus. de dilat.

In quacumque dispositione ponatur hæc clausula, semper importat, vt talia expressa sub clausula † sunt reseruata,

uata, eisque nullo modo derogatum
censeatur, Geminian. in cōsilio 65. nu.
17. ver. quoad secundum, qui loquitur
in commissione causæ. Idem in statu-
to, vel decreto iudicis, quod procedatur
ad vltiora saluis exceptionibus,
quia illæ semper dicuntur reseruatæ.
Berous in conf. 91. num. 16. & seq. vo-
lum. 3.

4 Et statutum reseruans † excep-
tiones in fine litis, operatur, quod si in fine
appareat exceptio, quæ impediatur li-
tis ingressum, testes, & alia acta red-
duntur nulla, prout si de exceptione à
principio cognitum fuisset, Baid. in
consilio 96. vers. sequens quæstio, vo-
lum. 1. imò, si libellus est incertus, vel
ineptus, ita quod debeat reici, tem-
pore ferendæ sententiæ reiciendus est,
vel habetur pro reiecto, non obstante
processu. Castrenf. conf. 65. num. 2. in
fine, vers. processus ergo factus, vol. 1.
item effectus huius statuti reseruanti
omnes exceptiones in fine litis, est,
quod iudex possit super tali excep-
tione † pronunciare. Castrenf. in conf.

5 192. col. finali, vol. 2. vbi si vidit testes
fuisse examinatos post didicita testifi-
cata, & exceptio fuit opposita & reser-
uata, testes habentur pro non exami-
natis, & iudex potest pronunciare su-
per ea. Idem, quod huiusmodi statu-
tum reseruans omnes exceptiones in

6 fine litis, censeatur tollere omnem †
appellationem circa dictas excep-
tiones. vide Castrenf. in consil. 137. num. 3.
ver. tertio dicitur, vol. 2. vbi quod tol-
lit appellationem quatenus reseruentur:
sed si iudex pronunciaret super
eisdem, non facta reservatione, bene
daretur appellatio: sed iudex non po-
test reseruare † exceptiones declina-
torias post litem contestatam, nisi de
consensu partium, Alex. in conf. 182.
num. 5. ver. ad idem adduco, volum. 6.
& ideo reus non potest à iudice com-
pelli ad respondendum libello, & con-

testandam litem, reseruatis exceptio-
nibus dilatoriis, Alex. d. consil. 182. nu.
5. volum. 6. Neque exceptiones † per-
emptoriæ possunt à iudice reseruari
in sententia, nisi quando ex necessitate
faceret, & sibi non liqueret Alexan.
in d. consil. 182. nu. 5. & seq. v. præterea
posito, volum. 6.

Si exceptiones † per decretum in fi-
ne litis fuerint reseruata, non tenetur
iudex super exceptis pronunciare, si
non vult, Alex. in l. à quo, §. si de testa-
mento, ff. ad Trebell. etiam si exceptio
impediret litis ingressum, quoniam
valer reseruatio, nisi appellatur, Alex.
in d. §. si de testamento.

Item si in testamento fiat fideicom-
missum vniuersale, saluis † legatis in-
10 fia dicendis, talis clausula importat li-
mitationem, ita vt legata non veniant
in fideicommissio. Ancharan. in conf.
27. num. 5. & seq. vers. ad hoc: nã clau-
sula, Saluo, & excepto, inducit excep-
tionem eorum quæ sunt concessæ, &
sunt de regula. Signorol. in consil. 75.
num. 8. ver. sed aduocatus.

Item, in inuestitura feudi, per dictã
clausulam, † Saluis contentis in iura-
11 mento, intelliguntur reseruata pro-
missa in iuramento ne possit contra-
ueniri. Cuman. in consil. 161. in fine, vers.
nec obstat.

Item, posita in confinibus. † si di-
12 ctum fuerit, Saluis confinibus specifi-
catis, modificat præcedentia ad confi-
nes specificatos, Alex. in consil. 193. in
fine numeri 6. vol. 6. & etiam si sequatur
alia assertio confinium, non receditur
à primis. Alexand. in d. consilio
193. vbi allegat glossam in l. Labeo, §. 1.
v. pure, ff. fam. hercisc.

Vide pro hac clausula, Saluis excep-
tionibus, & pro d. clausula, Saluo, quæ
scribit Alberic. in suo Dictionario, in
ver. Salua fidei veritate, salua rerum
substantia.

SYMMARIA.

1. *Clausula, saluo, &c. est præseruatiua, non autem noui iuris inductiua.*
2. *Si in materia fideicommissi concurrente voluntate testatoris declaratur.*
3. *Clausula, saluo, & reseruato consensu domini, sequuta traditione, quid operetur.*
4. *Et quid si sit dictum, saluo, & non aliter.*
5. *Et quid si res tradita est difficilis recuperationis.*
6. *Clausula, saluo, & reseruato consensu Communitatis, & non alias, quid operetur.*
7. *Clausula, saluis tamen infrascriptis limitat.*
8. *Clausula, saluis, &c. intelligitur praterquam in expressis.*
9. *Clausula præseruatiua conseruanti illa iura.*
10. *Clausula præseruatiua non dicitur contraria facto.*
11. *Clausula, saluo iure impertinentium, nihil operatur.*

CLAUSVLA 150.

Saluo.

1. **H**æc clausula † est præseruatiua, non autem noui iuris inductiua, Crauet. conf. 33. num. 17. & consil. 70. numero 6. Castr. conf. 312. numero 4. libro 1. & vide in causa Strigonien. testamenti, 12 & 19. Octobris, 1587. coram Robuiterio. Oldrad. consil. 257. in fin. Dec. conf. 516. nu. 19. Crauetta consil. 19. n. 8. & in Romana domus. 28. Iunii 1602. coram Pamphilio.

Limita tamen in materia fideicommissi, † in qua concurrente voluntate testatoris, declarat, & ampliat præcedentes substitutiones. Batt. in l. filiam, in fine, ff. de auro, & argento leg. & fuit resolutum in dicta Strigonien. violationis testamenti, 19. Octobris, 1587. coram Robuiterio.

Clausula, saluo, & reseruato † con-

tenfu domini, &c. sequuta traditione non excusat alienantem à caducitate, Bald. in cap. Cumana, nu. 3. de elect. & conf. 9. col. 2. vers. respondeo, libro 1. quod est repetitum in consil. 188. col. 2. vers. responsio libro 3. Iason in rub. ff. soluto matrimon. in 2. lectura, nu. 25. Rip. in c. eum M. Ferrariensis. num. 80. de const. Felin. in c. quæ in Ecclesiarum, num. 85. eod. titule. Dec. consil. 420. n. 5. Tiraquel. de retractu lignag. §. 1. gloff. 2. num. 32. de constit. limit. 16. Rol. conf. 51. num. 28. libro 1. Clar. in §. emphyteusis, vers. 13. quæstion. Item quæro.

Amplia vt procedat etiam si dictum sit, saluo, &c. † & non aliter. Bald. in l. vnica, quæst. 16. num. 56. C. de confess. Iaf. in l. non solum, §. morte, num. 27. ff. de noui oper. nunciat. Dec. consil. 160. numero 4. Bero. in cap. potuit, nu. 25. vers. sed in vtroque, extra locar. Rolan. conf. 51. num. 29. lib. 2.

Item amelia vt procedat etiam si dictum sit, non aliter, alias, nec alio modo. Iason, in dicto §. morte, numero 27. vers. ista limitatio, & in rubr. ff. soluto matrimonio, in secunda lectura, num. 27. vers. sed eaus. Dec. conf. 160. numero 4. Paris. conf. 86. num. 14. li. 4. Alciat. conf. 753. numero 2. & seq. Bero. conf. 120. num. 4. li. 1. & in dicto cap. potuit, vt supra, & numero 26. vbi dicit ita fuisse iudicatum, Bald. in cap. fin. numero 23. de confess. vbi quod protestatio facta per hæc verba, in præiudicialibus non releuat.

Contrarium tamen tenet Bald. in c. 1. §. fin. numero 5. in fin. titulo, quæ fuit prima causa benefic. amitt. Felin. in c. quæ in Ecclesiarum, num. 85. de Constit. Ripa in cap. cum M. Ferrariensis, num. 8. vers. secundo intellige, eodem tit. vbi communi, Iason in l. fin. nu. 14. C. de iur. emph. Rolan. consil. 51. num. 36. vbi de communi, vbi alios allegat li. 2. Clar. §. vbi supra, cum aliis, in causa

Rauenaten. bonorum, 21 Iunii, 1566. coram Pamphilio.

5 Pro concordia dic, quod quando res tradita difficilis † recuperationis, procedit prima opinio. quando verò facile recuperari potest, procedit secunda, ita Felin in d. cap. quæ in Ecclesiastarum, num. 83. in fine, & seq Ripa d. c. cum M. Ferrarini. numero 80. vers. sublimita tamen.

6 Clausula, Saluo, & reseruato † consensu Communitatis quatenus opus sit, & non aliter. alias, &c. an reddat cõditionalem etiam traditionem possessionis, ita vt finita locatione facta ab emptore venditori, possessio sit restituenda ipsi emptori. Vide in causa Cremonen. aquarum, 5. Maii 1599. coram Gipsio, & 9. Iunii, 1600. coram Millino.

7 Clausula, Saluis † tamen in prædictis, &c. limitat, & restringit totam dispositionem Angel. consil. 27. ad fin. Alex. consil. 193. num. 6. vbi add. li. 6. Dec. consil. 5. n. 1. ver. nam per illam, & consil. 283. n. 20. in fine, Paris. consil. 70. nu. 15. lib. 3. Pedem. decisione 164. num. 78. & seqq. & fuit dictum in causa Viterbien. Castri Viani & in decil. 348. lib. 1. Quorid.

8 Clausula, Saluis, &c. † intelligitur præterquam in expressis. Natta consil. 403. num. 7.

9 Hæc clausula, & ceteræ præseruatiuæ † operantur, vt per eas censentur seruata illa priora iura, & obligationes. l. si debitorum, § 1. ff. quibus mod. pign. vel hyp. solu. gloss. in l. eleganter, ver. pro soluto, & ibi Bar. nu. 4. Bald. in v. in ead glossa el primo Castr. num. 8. ff. de pignorat. actio. Bart. in l. si quis aliam, nu. 2. ff. de solu. lason in l. non solum, §. morte. n. 48. ff. de op. nouinunc. Alex. consil. 190. n. 22. libro 2. Capol. cau. 123 & fuit resolutum in causa Senog prædij, 19. Nouembris, 1583. coram Bub. & in Romana anteriori-

ratis, 23. Iunii 1603. coram Pamphilio.

Et hæc clausula non † dicitur contraria factõ, cum non tollat totum factum, sed tantum illud limitet, vt per Abbatem, in c. 1. num. 17. de lic. cõstess. Alex. consil. 130. nu. 13. vers. nec cõstiat si diceretur, cum seqq. libro 4. & fuit dictum in dicta Senogal. prædij coram Bubalo. & dicta Romana anterioritatis, coram Pamphilio.

Item clausula, † Saluo iure impertinentium, nihil operatur, sed potius ponitur à iudice ad obtinendum os loquentium, quam ad alium finem. Affli. & decisione 33. n. 7. Mynsinger. in li. 2. Observationum, cap. 56. & c. 90.

Vide quæ addidi ad clausulam proxime præcedentem.

CLAUSULA 151.

Seu donationibus.

HÆC clausula appositã in derogatione exemptionis pensionarij, ab oneribus, &c. an intelligatur de clausulis donationis appõsitis in supplicatione, vel etiam de appõsitis in obligatione solutionis pensionis ad partes facta, vide in Toletana pensionis, seu excusati, 20. Nouembris, 1581. coram Contruccio, vt in decil. 161. num. 4. parte 2. diuers.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Si, & in quantum, importat admissionem in quantum sint admittenda.
- 2 Et si iudex admittere non potuit, decretum est nullum.
- 3 Et quos effectus pariat.

CLAUSULA 152.

Si, & in quantum.

HÆC clausula importat admissionem in his, quæ sunt admittenda, Bal. in l. edita, n. 93. C. de edend. Franc. in cap. sex. numero 5. de appell. Felin. in cap. cum contingat, num. 12. & 13. de offic. deleg. Rem. cõf. 501. n. 4. & seqq. Socin. jun. consilio 18.

num. 14. & 15. lib. 1. & fuit dictum in Valentina iurispatronatus de Conſentayo, 30. Ianuarij, 1581. coram Seraphino, vt in decif. 687. num. 2. parte 1. diuerſ. Maranta de ordia. iudic. parte 5. §. appellatio. num. 200.

Item hæc clauſula operatur, vt ſi iudex illam admittere non poſſet, decretum eſt ꝛ nullam ipſo iure, quia intelligitur de præſenti, vnde ſi iudex, qui illam appoſuit decretum facere non poterat, eſt nullum, & perpetuo de nulli. te dici poteſt, etiam coram quocunq; iudice, incidenter, Bar. in l. ambitioſa, nu. 32. ff. de decretis ab ordine faciendis, & ad illum addentes plurimos congerunt.

Et quos effectus pariat, ꝛ iſta clauſula, vide Roman. in conſ. 301. nu. 4. & quando in appellatione admittatur, Verall. decif. 49 p. 1.

Hæc clauſula eſt repetita infra in 2. prime.

CLAVSVLA 153.

Si de præmiſſo, ſeu altero eorum conſiſterit.

EX hac clauſula poſita in ſupplicatione impetrationis in forma iuris, ſub narratiua plurium delictorum, ſolent caſari illa verba (ſeu altero eorum) & omnia delicta narrata ſunt iuſtificanda, Staphil. de Sign. Juſt. §. & primo ſciendum, n. 2. Sarnen. de ſubrog. quaſt. 7. verſ. item ſciendum, & fuit reſolutum in cauſa Oxonen. Archidiaconatus, 19. Octobr. 1601. coram Lancell. vbi, An requiratur plena probatio.

CLAVSVLA 154.

Sicut accipimus.

Hæc clauſula in gratia motu proprio, nõ requirit iuſtificationem ſecus ſi in gratia ad ſupplicationem, Put. decif. 101. lib. 2. Guidobon. decif. 161. Achil. decif. 10 num. 1. 2. & 3. de probat. 447. n. 1. & 2. par. 1. diuerſ. & fuit dictum in cauſa Merenſ. Monafterij 21.

Febr. 1600. coram Litte.

SVMARIA.

- 1 Clauſula, iuxta ſolitum, vel prout hætenus conſueuerat, ſtat conditionaliter.
- 2 Secus ſi diſpoſitio ſit certa, & facta habere poteſtatem.
- 3 Et quid ſi conceſſio ſit facta ad ſupplicationem partis, vel motu proprio.
- 4 Clauſula, iuxta ſolitum, &c. ſtat cauſatiue, quando conſtat de animo diſponendi.
- 5 Gratia facta iuxta conſuetum, an ſolitum probari debeat.

CLAVSVLA 155.

Si, & prout hætenus, &c.

Hæc clauſula, ꝛ prout illa, ſicut & iuxta ſolitum, & ſimiles, ſtant conditionaliter ita, vt niſi appareat de conſuetudine, nihil operentur, Aret. conſ. 76. n. 5. Felin. in cap. 2. n. 11. verſ. aliquid, de reſcrip. Dec. conſ. 63. numero 6. & conſ. 361. nu. 1. Rebuff. conſ. 92. num. 4. Straccha de aſſecurat. gloſſ. 11. num. 55. verſ. commodiſſime, & facit decif. 665. lib. 5. par. 4. diuerſ. & dec. 534. ſub num. 6. verſ. ſed nec in contrarium par. 1. diuerſ. & vide in cauſa Salamantina iurisdictionis, 22. Aprilis 1580. coram Seraphino, & in Tirafeñen. iurispatronatus, 17. Febr. 1592. coram Blanchetto vigefimæ, 18. Maij 1601. coram Sacrato.

Dic verum, quando diſpoſitio eſt incerta, vel facta à non habente facultatem diſponendi, ꝛ ſecus in diſpoſitione certa, & facta ab habente poteſtatem, & animum de nouo concedendi: nam hoc caſu ſtat cauſatiue, non autem conditionaliter, & ideo, licet de cõſueto nõ conſtet, valet nihilominus diſpoſitio, Barr. in l. c. u. qui, §. Iulianus, n. 1. ff. de cõſt. pec. & in Extrau. ad reptemendũ, verbo, prout, n. 2. Caſtr. c. 17. n. 2. l. 2. Felin. in d. c. 2. n. 10. Curt. iun. cõſ. 97. nu. 4. Gram. decif. 30. n. 22. & ſeqq. Straccha dicta gloſſ. 11. numer. 55. Modhed.

hed. dec. 8 ad finem, de feud. Put. decif. 211. libro 2. Rot. decif. 171 n. 4. par. 1. & decif. 17. num. 2. decif. 40. nu. 3. decif. 37. nu. 8. & feq. par. 2. diuerf. & fuit di. sum in caufa Salamantina Iurifdi. & c. is. 17. Maij 1577. coram Setaphino, & in Tirafonen. coram Blancnetto, & in Romana Vigefimæ, coram Sacrato, vt supra & c.

3 Item dic verum † in concessione ad supplicationem partis, & facta absque causæ cognitione, in qua Princeps non intendit de nouo concedere prout in confirmationibus, secus in concessione motu proprio, & cum causæ cognitione, quia tunc stant causatiue, glos. in cap. venerabilis, verbo, sicut, & in c. examinata, verbo, sicut providè, vbi Abb. num. 5. Dec. n. 4. vers. in gl. fin. de conf. vt. vel inut. Fel. in dicto cap. 2. n. 11. vers. & dicit ibi Imol. Put. decif. 211. lib. 2. & vide in d. Tirafonen. Iurispatronatus, coram R. P. D. Blanchetto, & in Romana Vigefimæ coram Sacrato, Ripa responso quinto, nu. 9. super eodem titulo, de diuerf. rescript.

4 Item declara, quod tunc illæ clausulæ stant causatiue, † si constat de animo de nouo concedendi habentis potestatem, & dispositio sit certa, quando de relato non constat, secus si de eo constat, nam tunc stant cõditionaliter, & respectiue, & non causatiue, Castr. conf. 16. in fine lib. 2. Felin. in cap. 2. n. 12. & 13. Dec. in 2. notab. n. 5. vers. quorum dictis, de rescript. idem Dec. in c. quoniã Abbas, in fine, de offic. de leg. & in l. pen. in 2. notab. C. de institut. & substit. Curt. iun. conf. 92. n. 10. Caputaq; decif. 255. par. 1. Grammat. decif. 59. num. 9. Rota decif. 27. num. 2. & 3. & decif. 40. nu. 4 & 5. par. 2. diuerf. & vide in dicta Romana Vigefimæ, coram Sacrato.

5 Adde tamen, quod ille, cui est facta gratia, † non tenetur probare consuetum, vel relatum, quando hæc dictiones

stant causatiue, quia valet gratia, etiam si causa non esset vera, nisi esset talis causa, qua non subsistat, Princeps non concessisset, quod dicenti incumbit onus probandi. Oldrad. conf. 121. num. 12. & 13. lo. Andr. in addit. ad Specul. tit. de feud. §. 1. num. 3. verb. instrumentum, Curt. iun. consilio 98 numero 4. Gram. decisione 7. sub numero 27. Rota, decisione 36. numer. 9. par. 2. diuerf.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, si inueneris, & clausula si reperis, an differant.
- 2 Et quando importet causæ cognitionem.
- 3 Et in re leuis præiudicii non requirunt citationem.

CLAUSULA 156.

Si inueneris vel si repereris.

Inter has † clausulas, an sit aliqua differentia, dic quod clausula, si inueneris, importat causæ cognitionem, & sic requirit partis citationem: clausula vero, si repereris, sonat tantum monitionem, & ideo non requirit partis vocationem, alleg. cap. 27. numero 3. Rot. decif. 14. de dolo, & contum. in antiq. cum allegatis per Papazzon. in decif. numero 3. de offic. delegati, in nouit.

Contrarium, scilicet, quod inter has clausulas nulla sit differentia, quamquam vtraque sonet tantum monitionem, tenet idemmet cap. allegat. decif. 15. num. 7. vers. non obstat, vbi de verbo inueneris, Rot. decif. 15. de dolo, & cont. in antiq. vbi de eodem verbo, inueneris, Feli. expresse, in cap. 2. n. 6. de rescript. Papazzon. ad decif. 12. num. 3. de offic. deleg. in nou. Mandos. ad cap. allegat. 15. nu. 7. verbo, si inueneris, & alleg. 27. n. 3. ver. cõditionem, & Egid. dec. 176. quam ponit pro alio, & sic nullam facit differentiam. Idem facit Staphil de lit. iustit. §. citatio numer. 7. in fine.

Adde, quod huiusmodi clausula licet de sui natura non inferant partis citationem, † tamen quando adii-
 2 ciantur in personam iudicis, & circa materiam iudicalem, accipiuntur pro clausula, si constiterit, & ratione subie-
 ctæ materiae important causæ cogni-
 tionem, & requirunt partis citatio-
 nem, argum. l. si. vno, ff. locati, Agid.
 decif. 176. Staphil. d. §. citatio, numer.
 2. & 9. facit Dec. consilio 603. sub nu-
 mero 13. vbi æquiparat clausulam, Si
 repereris, clausulæ. Si constiterit.

3 Dic etiam, † quod quando agitur
 de re modica, & parui præiudicij, tunc
 non requiritur citatio, secus vero quā-
 do agitur de graui præiudicio, quia
 tunc requiritur citatio, Rota decif. 15.
 de dolo & cōtūmacia, in antiquis, Sta-
 phil. dicto §. citatio, nu. II. & seqq. Pa-
 pazzon. ad decisionem 12. n. 3. de offi-
 cio delegati, in nouiss.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Si ita est, facit gratiam condi-
 tionalem.
- 2 Requirit causæ cognitionem.
- 3 Quando est gratia in forma commissoria,
 semper apponitur ab expedito-
 ribus.
- 4 Clausula, si constiterit, facit conditiona-
 lem, & quando fallit.
- 5 Quando importet cognitionem extraiu-
 dicialem.

CLAUSVLA 157.

Si ita est.

1 **H**Æc clausula † reddit gratiam cō-
 ditionalem, cap. 2. iuncta glos.
 verbo, conditio, de rescrip. & dictum
 in causa Portugallen. dismembrationis,
 16. Iunij, 1595. coram Blanchetto,
 & vide in eadem 28. Iunij, 1600. & 13.
 Iunij 1601. coram Iusto.

2 Et ideo requirit † causæ cogniti-
 onem, & partis citationem, Rota d. 12.
 de offic. deleg. in nou. & fuit dictum in
 dicta Portugall. dismembrationis co-

ram Blanchetto, & in ead. coram Iu-
 sto. Achil. decif. 2. de fil. presbyt. vide
 in Mediolan. matrimonij, 11 Februa-
 rij, coram Millino.

Contrarium, quod hæc clausula,
 ex quo tacite inest, cap. 2. de rescrip.
 non reddat gratiam conditionalem
 iuxt. tex. in l. condiciones extrinsecus,
 ff. de condit. & demon. & ideo non re-
 quirat partis citationem, nec causæ co-
 gnitionem tenet Lap. alleg. 60. nume-
 ro 2. Mandos. in verbo, conditionale,
 Doct. in cap. fin. vbi Felin. numero 18.
 de præscript. Agid. decisione 4. ver-
 sic. cuius occasione, vbi quod hæc
 clausula posita in rescripto, non indu-
 cit nouam formam, nec consequen-
 ter partis citationem coram exequu-
 tore, Cardinal. in Clement. prima,
 numero 17. de offic. deleg. & fuit di-
 ctum in Calciaten. iurisdictionis, 13.
 Aprilis 1587. coram Seraph. vbi, quod
 prædictæ literæ expediuntur in for-
 ma gratiosa, sine alio examine quan-
 do suppositio est concepta cum illa
 clausula.

Hæc clausula semper apponitur ab
 expeditoribus, † quando gratia est in
 forma commissoria, vt fuit dictum in
 3 causa Portugall. dismembrationis, co-
 ram Iusto 13. Iunij, 1601. & Calagur.
 Canonicus, 5. Nouemb. 1601. coram
 Sacrato.

4 Adde, quod fecus est in clausula. Si
 constiterit, † quæ importat conditio-
 nem, & facit commissionem conditio-
 nalem, Dec. in cons. 198. col. si. cum aliis
 per Caualcant. in dec. 22. n. 6. p. 1. Rot.
 dec. 21. de rescript. in antiq. & dec. 15.
 de dolo, & cont. eod. & ideo vt con-
 stet, & iudici intelligatur data iurisdic-
 tio, opus est vt præcedat iudicia-
 lis cognitio, Lap. Alleg. 61. & Allega-
 tionem 65. Oldradus in consilio 218.
 aliis processus esset nullus, Felin. in c.
 fin. numero 5. de præsumptionibus,
 & in c. si constiterit, col. 2. de accusa-
 tionib.

tionibus. Aliquando non importat indaginem iudicalem, sed cognitionem
 † extra iudicalem, vt in casu d. dec. 22.
 5 Caualecan. in par. 1. & tunc habetur pro
 non apposta, & iudex remanet me-
 nus exequutor, Abb. in d. c. fin. col. 7. de
 præsumpt. & ibi Imola, num. 9. Item,
 non importat indaginem iudicalem,
 si ex mente Papæ aliter appareret, vi-
 delicet, quod clausulæ extra iudiciali-
 ter verificandæ essent, nam iudex tunc
 ita faciens, exequutio firma atque va-
 lida erit, ad notata per Felin. in d. c. fi.
 de præsumpt. Paris. in cons. 67. num. 5.
 & seq. vol. 2. Nimitum si super addidit-
 set: Et super his conscientiam vestram
 oneramus. Lopus alleg. 15. in fine &
 Alleg. 60. nu. 4. plura scripti super hoc
 supra in clausula, Consilio, alia etiam
 plura scripti Caualecan. in dicta de-
 cis. 22. n. 9 & seq. parte 1.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Sine præiudicio, præseruat in-
 1a.
- 2 Et quidquid geritur, reddit conditio-
 nale.
- 3 Intellegitur præterquam in expressis. &
 num. 9.
- 4 Nullum ius tribuit indicibus.
- 5 Ut quid operetur posita in consensu alie-
 nationis alicuius rei.
- 6 Posita in transactione quid operetur.
- 7 Expressa à Principe, videtur super-
 sua.
- 8 Cur posita in fine, respiciat preceden-
 tia.
- 10 Refertur ad ciuilitatem, non autem ad
 immunitatem.

CLAUSULA 158.

Sine præiudicio.

1 HÆC clausula, sine præiudicio † iu-
 rium suorum, præseruat ius, quod
 habet. Put. decis. 32. 10. Octobris, li-
 bro secundo, & fuit dictam in Rom.
 domorum, 5 Martij, 1386 coram Sera-
 pino.

Est enim hæc clausula præseruatua

iurium. Paul. de Castro, consil. 32. nu-
 mero 4. libro primo, Paris. consilio 23.
 num. 42. lib. 1. & cons. 70. numer. 18. li-
 bro tertio, Put. decis. 197. numero 23.
 libro primo, & decis. 115. numero pri-
 mo, in fine libri secundi, & fuit di-
 ctum in causa Caputaqu. præceden-
 tiæ, 17. Iunij 1577. coram Blanchetto,
 vt in decis. 17. lib. primo, Quotid. & in
 causa Rauennaten. Vallium 17. Maij
 1591. coram Pamphilio, & in Tirafo-
 nen. oblationum, 28. Iunij 1595. coram
 eodem, & in Romana domus 7. No-
 uembris 1597. coram eodem. Oldr.
 consilio 237. in fin. & fuit resolutum
 in causa Imolen. Castorum 15. No-
 uembris, 1571. coram Scraphi-
 no.

Et ideo nullum ius tribuit, sed ta-
 men præseruat, si quod quis habebat.
 Oldrad. dicto consil. 237 in fine, & fuit
 dictum in causa Valentina pensionis
 3 Iunij 1602. coram Littæ.

Et est præseruatua omnium iu-
 rium, Paris. consil. 5. numero 40. lib.
 primo, & fuit dictum in causa Rezien.
 feudi de Tobalis, 24. Nouembr. 1586.
 coram Pamphilio.

Et reddit quidquid geritur † con-
 ditionale, & ideo operatur, quod qua-
 renus inferatur præiudicium, perinde
 sit, ac si actus non fuisset factus, si te-
 stamento. Centurio, § primo, ff. de
 manum. testam. Put. decis. 31. numero
 1. libro 2. & in dicta causa Caputaqu.
 præcedentiæ 17. Iunij 1577. coram
 Blanchetto, vt in decis. 107. libro pri-
 mo, Quotid. & in Rauennaten. Val-
 lium, 7. Maij 1591. coram Pamphi-
 lio.

Adde tamen, quod hæc † clausula
 intellegitur præterquam in expressis,
 Oldrad. cons. 14. aliàs 330. in fine, Pa-
 ris. consil. 70. numero 12. libro primo,
 Sarnen. de iure quæsito, quæstione pri-
 ma num. 14. Put. decis. 133. libro tertio,
 Verall. decis. 284. lib. primo, Mandos.

cor. fil. 10. n. 14. & fuit dictum in causa Romana hereditatis à Bordefia, 18. Aprilis 1575. coram Aldobrandino.

Et de hac clausula scripti etiam infra in secunda parte, in clausulis preferuatiuis, vt in decif. 236. sub num. 3. parte 1. diuers. & fuit dictum in Meliren. beneficij, 10. Nonembris 1586. coram Seraphino, & in Rauennaren atteatorum, 26 Iunij 1589. coram Mantica. Rebus. in for. nouæ prouif. verbo. dummodo à tempore, num. 6. & in Papien. benorum, 10. Maij, 1602. coram Pamphilio.

4 Clausula sine præiudicio iuris alteri † quaesiti, posita in absolute ab excommunicatione, ob recursum ad iudices laicos, nullum ius tribuit aduersario, sed tantum præseruat si quoddam habet, ad conf. Oldr. 237. in fi. & fuit dictum in causa Valentina pensionis, 3 Iunij 1602. coram Litra.

5 Clausula, sine præiudicio iurium suorum posita † in consensu præstito in alienatione alicuius rei, ne inducatur contrarietas, operatur tantum, vt consentiens alienationi, censeatur reseruasse ius respectu pretij tantum, nõ autem dominij. Iason in l. si fundum, num. 8. ff. de legat. primo, Alciatus de præsumption. regula secunda, præsumpt. 28. num. 5. Tiraquell. de retractu lignag §. glossa 9. n. 135. cum sequ. & fuit dictum in Romana domorum, 5. Martij 1584. coram Seraphino.

6 Item posita in transactione facta † ab agente spolio, operatur vt non censeatur remissum spoliū in pecunia purgandum respectu valoris rei, de qua agebatur, etiam pro residuo, constituto etiam post transactionem de augmento valoris rei, vt fuit dictum in dicta Romana domorum, coram Seraphino.

7 Hæc clausula expressa à Principe †

rescribente, videtur superflua, quoniam rescripta semper intelligitur sine præiudicio alterius, l. 2. §. merito, ff. ne quid in loco publico, l. 1. §. sunt autem, in fine, ff. ne quid in flumine publico, cum alijs per Afflict. in decif. 334. num. 3. & per Alciat. Regula 3. præsumptione 11. num. 3. & per Menoch. in lib. 1. præsumptione 9 volum. 1. & 2. Marfil. Singulari 483. Propterea posita † in fine, omnia æqualiter respicere dicitur atque etiam præcedentia respicit, ad tradita per Menoch. in consilio 304. numero 5. qui alios allegat

Nunquam † præseruat præiudicium, quod factum expressè apparet: sed si postea apposita est, intelligitur de alio iudicio, quàm expresso, vt dictum est supra, num. 3. Adde Crescent. decif. 7. de iure patronat. multa alia citat ad hoc Hondedeus in consil. 87. num. 47. vol. 1.

Et si inserta fuerit in Breui Apostolico, immunitatis, & ciuilitatis, non refertur ad immunitatem, sed ad solam † ciuilitatem, vide Paris. in consilio 1070. n. 4. & seq. & n. 10. & seq. volum. 1. vide Menoch. in consil. 117. n. 4.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, sine præiudicio executionis, intelligitur prout de iure.
- 2 Non alteratur per clausulam, quatenus illi locus sit.
- 3 Refertur ad summam, quæ in sententia continetur.
- 4 Posita in vna commissione, censeatur semper repetita in sequentibus.
- 5 Operatur, quod index à quo, possit procedere.
- 6 Non impedit, quod minus index ad quem, non possit absolueret.
- 7 Præseruat legitimam executionem.
- 8 Est quid si sit additum, arbitrio Rote.
- 9 Posita in commissione appellationis, præseruat iurisdictionem iudicis à quo.

- 10 Et quid si iudici à quo, esset inhibi-
tum.
11 Non comprehendit sententiam nullas, &
iniustas.
12 Non tollit iurisdictionem iudicis ad
quem.

CLAUSULA 138.

Sine præiudicio cognitionis.

1 **H**æc clausula ¶ intelligitur prout
de iure, id est, quatenus de iure
sit locus executioni. Inson in causa
Casas, numero 7. C. de transact. Crescēt.
dec. 1. de rescrip. & fuit dictum in causa
Firmana Olei, 9. Aprilis 1576. coram
Blächetto, & in Hispanen. & Caurien.
permutationis, 11. Martii 1596. coram
Gipso, in qua adest dec. in d. Firmana
Olei, & fuit etiam dictum in causa O-
neten. beneficii, 28. Nouembris 1597.
coram Lancellotto, & in Oritana pa-
rochialis, 12. Decembris 1597. coram
Peregrino.

2 Et ideo non alteratur per clausu-
lam, ¶ Quatenus illi locus sit, ad l. cum
rectè, C. de fideiuss. & fuit dictum in
dicta Oritana parochialis, coram Pe-
regrino.

3 Hæc clausula refertur ad sum-
mam, ¶ quæ in sententia continetur, &
ideo illam non auget ad tradita per
Covar. in rubr. de testam. parte 2 sub
num. 13. versic. tertis conclusio, & fuit
resolutum in causa Romana pensio-
nis, 23. Maii 1576. coram Blanchetto, vt
in dec. 310 parte 1. diuers.

4 Hæc clausula censetur repetita ¶ in
qualibet Commissione, ad dec. Egid.
41. & Cassad 8. nu. 5. de rescript. & fuit
resolutum in causa Nouariensi Deci-
marum, 11. Decemb. 1573. coram Blan-
chetto, vt in decisio. 515. libro 2. Quo-
tid. & fuit dictum in causa Auellina
Archipresbyteratus, 6. Aprilis 1590.
coram Pegna.

4 Clausula, Sine præiudicio legitimæ
executionis, operatur, quod iudex à
quo. possit exequi, non tamē impedit,

quod executio, si non sit legitima, nō
possit reuocari, vt fuit dictum in causa
Romana Casalis, 24. Nou. 1581. cor. Al-
dobrand. vt in dec. 149. libro 2. Quo-
tid. & in Placentina fideiussionis, 22.
Iunii 1592. corā Pegna. & in Segobicen-
operariæ, 27. Iunii 1597. coram Pāph. &
vide in causa Bracchar. pecuniar. 2. De-
cembr. 1592. coram Orano.

Et ideo non impedit, quo minus ¶
iudex ad quem, non possit absoluerē
nulliter excommunicatum, vt fuit di-
ctum in d. Placen. fideiussionis coram
Pegna, & d. Segobicen. operariæ cor-
ram Pamphilio.

Et ratio est, quia hæc clausula præ-
seruat ¶ tantum legitimam execu- 7
tionem, non autem nullam, vel iniu-
stam, vt in dicta Romana Casalis cor-
ram Aldobrandino, & Segobicen. o-
perariæ, coram Pamphilio.

Et illegitima executio reuocatur,
etiam per viam attentatorum, vt in di-
cta Romana Casalis, coram Aldo-
brandino, resolutum fuit.

De clausula, Sine præiudicio legiti- 8
mæ ¶ executionis arbitrio Rotæ,
vide in causa Salamantina nullitatis
censurarum, 16. & 28. Notemb. 1594.
coram Seraphino, vbi stante hac Clau-
sula fuit simpliciter inhibatum.

Hæc clausula in Cōmissione appella- 9
tionis ¶ posita, præseruat iurisdictionē
Iudicis à quo, vt possit procedere ad
executionē, non obstante quod pen-
deat appellatio, Lancell. de artē. post
inhib. c. 20. limit. 13. Rot. dec. 641. n. 10.
& 11 part. 1. diuers. Casar de Grass. de-
cis. 3. in fin. de iudic. & fuit dictum in
causa Tarraconensi Villæ de Reus, 8.
Februarij 1593. coram Seraphino, & in
Spoletana responsionis, 5. Iulij, 1599.
coram Corduba.

Limita, nisi iudici ¶ à quo esset in- 10
hibitum, Giges de pensio. questione
69 nu. 4. Lancell. vbi supra ampliat.

numero 8.

In contrarium vide eundem Lancello, de attent. post. inhib. limitat. 13. & facit Fab. decif. 23. lib. 2. & vide supra, in clausula, Dummodo causa non sit instructa, Vant. de nullit. quot. & quib. mod. n. 13.

Hæc clausula non comprehendit
11 ¶ sententias nullas, & iniustas, l. 4. §. condemnatum. ff. de re iud. & fuit dictam in causa Calaguritana, de Zaldueño, 9. Decembris 1583. coram Seraphino.

Nec tollit iurisdictionem iudicis
12 ad quem, ¶ & licet non operetur effectum suspensiuum, operatur tamen denunciatiuum, vt de eo cognosci possit, etiam reuocando. Rota in Calaguritana de Zaldueño, coram Seraphino.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Sine præiudicio litterarum Apostolicarum, præseruat facultatem executionis ipsarum.
- 2 Non impedit quo minus iudex possit procedere, etiam non facta executione.
- 3 Non impedit, quò minus facta executione possit dici de nullitate.
- 4 Executio donec fiat, quando non possit dari mandatum de manut. sendo.
- 5 Executio iudicis ad quem, per quam clausulam non transferatur.
- 6 Clausula, Sine præiudicio litterarum, intelligitur de litteris antea emanatis.
- 7 Et impedit, vt non possit procedi in negotio principali.
- 8 Postea in commissionis appellationis, operatur, vt sustineatur executio facta lite pendente.

CLAUSVLA 160.

Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum.

1 Hæc clausula solum præseruat facultatem ¶ executionis litterarum Apostolicarum procedendi ad executionem, non obstante iudicio

ordinario. Put. decifion. 79. libro primo, & fuit dictum in causa Hispal. & Caurien. permutationis coram Gipsio, & in Oritana. beneficij. coram Lancello. & in Oritana parochialis, coram Peregrino, vt supra.

Et ideo non ¶ impedit quo minus iudex possit procedere etiam non facta executione, dummodo illam nõ impediatur, vt fuit dictum in dictis Oueten. coram Lancelotto, & Oritana coram Peregrino.

Item non impedit quo minus facta executione ¶ possit dici de nullitate executionis, & possit manuteneri, si non habuerit se pro spoliato, vel restitui, si habuerit se pro spoliato, quia facta executione, est cõsumptus effectus dictæ clausulæ, & iudex functus est officio suo, Put. decif. 49. lib. 2. & fuit resolutum in causa Oueten. beneficij, coram Lancelotto, & Oritana parochialis, coram Peregrino, & in Regien. beneficij, 13. Ianuarij 1597. coram Litto.

Secus tamen ante factam executionem, nam donec sit executio ¶ propter hanc clausulam nõ potest dari mandatum, de manut. sendo, ne oritur contrarietas, si executor eiceret, & iudex cui est commissa causa, manuteneret, vt fuit dictum in causa Tullæ. Congruæ portionis 9. Decembr. 1597. coram Corduba, & in causa Regien. Monasterij, 13. Ianuarij 1597. coram Litto, & vide in causa Hispalen. & Caurien. coram Gipsio, & in ead. 4. Decembr. 1595. coram eod. & in Oritana parochialis, coram Peregrino.

Dic verum, quando mandatum de manut. sendo daretur simpliciter, secus si cum clausula, Sine præiudicio executionis litterarum Apostolicarum, prout cum ista clausula fuit dictum in causa Oritana parochialis, coram Peregrino.

Et adde quòd clausula, Sine præiudicio ¶ executionis litterarum Apostolicarum,

licari, quatenus illi locus sit in Commissione appositus, cum facultate manuteneendi, non transferat executionem ad Iudicem ad quem, ita ut possit videre an sit locus executioni, sed solum operatur, ut possit videre, an sit dandum mandatum de manuteneendo, cum dicta clausula, ut in dicta Ornitana parochialis, coram Petregr.

6 Hæc clausula posita in Commissione, † intelligitur de literis antea emanatis, non autem de gratia postea concessa non facta mentione litis, ad trad. per Lancellottum de attent. lit. pend. numero 413. & 423. Palæor. decisione 116. Ioannes Michael. Ita fuit dictum in causa Vallisoletana Scholasticæ, 5. Iulii 1599. coram Lancellotto.

7 Hæc clausula in Commissione causæ principalis appositus † operatur, quod non possit procedi in negotio principali, nisi parito literis, si ut dicitur de clausula, Sine retardatione solutionis pensionis. Sarnen. in Compendio sign. numero 84. Put. decisione 19 de pens. lo. Paul. decisione 67. cui equipollet, ita fuit resolutum in causa Syracusana pignemientiarum, 5. Octobris 1584. coram Bubalo, & fuit dictum in Auelline Archipresbyt. 6. Aprilis 1588. coram Seraphino.

8 Hæc clausula posita in commissione appellationis, † operatur, quod sustineatur executio facta appellatione pendente, ut fuit dictum in causa Foroliviens. beneficiorum 13. Iunii 1588. coram Seraphino.

CLAUSULA 161.

Sine præiudicio prioritatis.

Hæc clausula, Sine præiudicio prioritatis, & anterioritatis, posita in renunciatione hypothecæ super aliqua re, intelligitur quo ad alia bona, præter illam, cui renunciauit, Gram. decisione 56. numero 4. & 7. vide in causa Romana apotheca-

rum, 14. Iunii 1602. coram Lancellotto.

CLAUSULA 162.

*Sine præiudicio venientium ab in-
testato.*

Hæc clausula posita in legitimatione, non intrat stante testamento, Castr. consilio 102. celum. fin. 7. quarto videndum, & consilio 429. in fine, libro 2. & in l. Gallus, §. & quid si tantum, numero 16. ad finem, ubi Lancellot. Galiaul. numero 90. ff. de lib. & posthum. Bald. inter consilia Ang. consilio 265. Fulgos. consilio 16. numero 2. Dec. qui de communi, consilio 393. num. 1. consilio 338. num. 4. Ruin. consil. 82. alias 72. numero 1. lib. 3. Covar. in Epito. parte 2. capite 8. §. 10. sub numero 1. & fuit resolutum in causa Romana de Bussago, 10. Ianuarij 1567. coram Robustierio, ut in decisione 112. libro 1. Quotid.

De hac clausula scripsi etiam in secunda primæ, in Clausula, salvo iure agnatorum.

CLAUSULA 163.

*Sine præiudicio trium confos-
miam.*

Hæc clausula posita in Commissione restitutionis, in integrum, non impedit quod minus dicatur introducta lis ante executionem, ut fuit dictum in causa Aquilana Canoniciatus, 26. Aprilis 1591. coram Seraphino.

Hæc clausula intelligitur de validis, ad l. 4. §. condemnatum. ff. de re iudic. cum ibi not. ut in simili in clausula, Consilio de iuris contumibus, fuit resolutum in causa Caputaq. vnionis, prima Iulij, 1587. coram Bubalo, & in causa Laudens. pecuniaria, prima Iulij 1585. coram Pamphilio, cum alijs supradictis in clausula Consilio.

CLAUSULA 164.

Sine strepitu, & figura iudicij.

EX clausula sine strepitu, & figura iudicii, & sola facti veritate inspecta, non potest colligi datam fuisse facultatem nulliter prorsus procedendi, Barrolus in l. prima, ff. de milit. testament. & in Extrauagati Ad reprim. verb. videbitur, Rota in Romana tutel. de Fabiis, 14. Iunii 1583. coram Seraphino.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Sine retardatione solutionis, tribuit iurisdictionem conditionalem.
- 2 Et operatur, vt etiam lite pendente solutio facienda sit.
- 3 Et procedit etiam lata sententia super spolio.
- 4 Etiam non docto de aliqua quasi possessione.
- 5 Clausula, Sine retardatione solutionis, habet locum stante quasi possessione, vel expeditione litterarum.
- 6 Imo sola supplicatio sufficit, nec requiritur expeditio litterarum.
- 7 Et litteras non opus est iustificari, nisi gratia esset conditionalis.
- 8 Manu tenentis in possessione exigendi quot requiratur.
- 9 Non operatur quando constat de vitio, siue de nullitate pensionis.
- 10 Exceptio oriens ex ventre non impedit executionem solutionis pensionis.
- 11 Exceptio dicitur oriri ex ventre, quando gratia est conditionalis.
- 12 Exceptio oriens ex ventre quando non impedit.
- 13 Sententia & alia acta facta ante solutionem, quando sunt nulla.
- 14 Pensio debet prius solui, & debet in actis constare, vt procedi possit, stante clausula.
- 15 Clausula, Sine retardatione solutionis cum est satisfactum, quando solutio est facienda à tertio.

16 Clausula, Sine retardatione solutionis, posita in commissione appellationis, refertur quoad summam contentam in sententia.

17 Et censetur in qualibet commissione repetita.

18 Datur etiam translatorio, qui numquam exegit, & quid si sint plures, & num. 20.

19 Et si adsit clausula, Arbitrio Rota, non suspenditur executio.

20 Præseruat iurisdictionem in commissione appellationis.

21 Posita in commissione Nuncij, quando non obstat.

22 Clausula qua solet apponi in honorem litterarum Apostolicarum, & ad obuiandum fraudibus.

23 Clausula, Sine retardatione, efficit etiam tertium venientem ad causam.

24 Non operatur quando pensionarius stetit per multum tempus.

25 Neque datur quando pensio est imposta super pluribus beneficijs.

CLAUSVLA 165.

Sine retardatione solutionis pensionis.

HÆc clausula tribuit † iurisdictionem conditionalem, & operatur, quòd index non possit validè procedere in negotio principali, nisi prius soluta pensione Sarnen. in comp. sign. numero 84. Paris. consilio 98 numero 12. lib. 4. In Paul. decisione 61. Par. decisione 29. de pens. Cæsar. de Grassi decisione 8. num. 1. de re iudic. & fuit dictam in causa Vercellen. pensionis 29. Maij 1587. coram Plaro. Tarconensi pensionis, 15. Nouemb. 1593. coram Giphio, Romana de Censibus 25. Iunii 1595. coram Mantica, Romana pensionis, 9 Iunii 1597. coram Litta, & in Spoletana pensionis, 5. Iulij 1594. coram Corduba, & vide in causa Hispan.

spal. pensionis, 6. Aprilis 1590. coram Seraphino, & in Tarraconen. pensionis, 4. Decembris 1591. coram Gipsio, & in Compostellana pensionis 11. Maii 1584. coram Seraphino.

2 Ampliatur primò, vt etiam operetur quòd lite † pendente pensio sit soluenda. Staphil. de litter. iust. §. in primis. numero 84. Gig. de pens. quæstio. 35. numero 9. Ccur. variarum resolut. libro 2. cap. primo, numero 9 in fine.

3 Ampliatur secundò, vt procedat † etiam lata sententia super spolio, quam in causa appellationis datur hæc clausula, vt fuit resolutum in Brixienfi pensionis, 21. Maii & 29. Nouembris 1599. coram Pegna.

Ampliatur tertio, vt procedat etiam si sententia per appellationem suspendatur, vt in d. Brixien. pensionis, 21. Maii & 29. Nouembris 1599.

4 Ampliatur quarto, vt prædicta procedant, † etiam non docto de aliqua quasi possessione exigendi, quia sufficit, quod litteræ sint expeditæ, vt in Romana pensionis, 23. Martii 1576 coram Blanchet. vt in decis. 301. parte 1. diuersorum.

5 Stante hac Clausula, sufficit † vel quasi possessio, vel expeditio litterarum, nec vtrumque requiritur, vt fuit dictum in causa Romana pensionis, 23. Martij 1576. coram Blanchetto, vt in decisione 301 parte prima, diuers. & in Burgen. pensionis, 24. Nouembr. 1595. coram eodem, & in Tarraconen. pens. 29. Aprilis 1596 coram Seraphino, & in Romana pensionis, 9. Iunii 1597 & 23. Februarij. 1598. coram Pamphilio, & in Brixien. pensionis, coram Pegna, & vide in causa Lucer. Sarzanen. pensionis, 15. Februarij, 1593. coram Seraphino, & in Burgen. pensionis, 19. Februarii 1596. coram Blanchetto.

Adde tamen, quòd sola supplicatio

sufficit, † nec tunc requiritur expeditio litterarum, vt fuit resolutum in causa Anconitana pensionis, 15. Iunii 1587. coram Plato, & in Auximana pens. 5. Maii 1589. coram Comiulo.

Et ad effectum huius clausulæ non requiritur, quod litteræ sint iustificatæ, † nisi gratia esset conditionalis, vt puta postquam clericali caractere fuerit insignitus, &c. vt in Compostellana pensionis 11. Maii 1584. coram Seraph.

Item adde, quòd licet ad effectum huius clausulæ alterum sufficit, ad effectum tamen manutentionis vtrumque requirit, nempe quod constet de reservatione pensionis, & quod ad sit quasi possessio exigendi, Achil. decis. 4. de rescript. & fuit dictum in causa Salamantina pensionis, 18. April. 1572. coram Aldobrandino, vt in decisione 212. p. 2. Quod. & vide in causa Tarracon. pens. 4. Decembris 1592. coram Gipsio.

Hæc clausula operatur, etiam quòd ex actis constet de nullitate pensionis, puta quia non est facta mentio alterius pensionis, Io. Pau. decis. 61. Anton. Aug. de Clausula, Sine retardatione, numero 4. & in causa Burg. pensionis coram Blanchetto.

Non tamen operatur, † quando constat de vitio, seu nullitate pensionis ex ventre litterarum, & de non iure pensionarii. Sarnens. in Cor. pens. sign. numero 84. Ant. Aug. de Clausula sine retardatione, in prin. Cassad. decisio. 10. de rescr. Achil. dec. 4. in fin. eodem tit. Rota dec. 310. numero 3. p. 1. diuers. Cesar. de Grass. dec. 8. numero 13. de re iud. & est dec. 349. numero 7. p. 1. diuers. & ita fuit semper in Rota seruatum, vt fuit dictum in causa Salamantina pensionis, 15. Ianuarii 1586. coram Pamphilio & in Burgen. pensionis 19. Februarii 1596. coram Blanchetto, in alia, 24. Nouembris 1595. co-

ram eodem.

In contrarium est decisio Put. 34. lib. 1. quam sequitur fuit Rota in vna Romana pens. 23. Martii 1576. coram Blanchetto, vt in dec. 301. in fin. par. 1. diuers. quia vt in eis dicitur, aliunde etiam potest contrarium probari, & ideo interim non est impediendus pensionarius exactione.

Et adde, quod à tempore Gregor. xiiij. eo in mandante, in Signatur. (vt retulit Dom. Robust. vt habetur in notis Domini mei, ista notè non habentur quia sunt in manu scripto exemplari Romæ in sua Salamantina pens. cor. Pamph.) fuit seruatum, quod exceptio † oriens ex ventre, non impediat dictam clausulam, ex quo per eam iurisdictio est data sub conditione, & in dicta Salamantina Domini dixerunt, quod titularis adiret signaturam.

Et adde, quod tunc exceptio dicitur oriri † ex ventre, quando gratia est conditionalis, aliàs secus, & ita intelligit Rota, & fuit dictum in Compostellana pensionis 11. Maii 1584. coram Seraph.

Adde etiam, quod exceptio † oriens ex ventre, non impedit dictam clausulam, quando adest quasi possessio exigendi. Put. dec. 245. numero 4 libro 1. & fuit dictam in causa Burgenf. pensionis, 19. Februarii 1596. coram Blanchetto, in qua fuit dictum ita fuisse tatum in causa Sabinen. pensionis, coram Mantica, & in causa Foroliuinen. pensionis, coram Pegna, & fuit dictum in causa Taraconen. pensionis, 29. April. 1596. coram Seraph.

Stante hac Clausula, sententia † lata non prius soluta pensione, est nulla, vt fuit resolutum in causa Vercellen pensionis. 29. Maii & 15. Iunii 1587 coram Plato. & trad. Put. decisio. 19. de pension. Ant. Aug. de clausula sine retradatione, §. 6.

Et generaliter omnia gesta ante solutam pensionem stante hac clausula, sunt nulla, vt fuit resolutum in causa Taraconen. pensionis, 15. Nouembris 1593. coram Gipsio.

Nec sufficit, quod pensio sit verè soluta, nisi constet in actis de solutione, vt iudex certus sit de sua iurisdictione, vt fuit dictum in d. Taraconenf. pensionis, coram Gipsio.

Huic clausula non dicitur satisfactum, † vbi solutio est facienda à tertio, qui se obligauit in forma Camere, & non soluit ob protestationem factam ab eo, qui vult procedere in causa: secus tamen est, si iudex cogat obligatum soluere non obstante protestatione, nam tunc dicitur satisfactum, quia hoc casu protestatio non impedit solutionem, vide in causa Romana de Cenciis, 11. Decembris 1593 coram Mantica.

Hæc clausula posita † in Commis- sione appellationis, refertur quo ad summam contentam in sententia, nec ultra extenditur, vt fuit resolutum in causa Romana pens. 23. Maii 1576. coram Blanchetto, vt in dec. 310. parte 1. diuers.

Hæc clausula censetur in quali- bet † Commissione repetita, Agid. 17. dec. 41. & 526. Cassad. decis. 8. numero 15. de rescript. Tholom. decis. 30. Rota decisione 321. num. 1. parte prima, diuers. & in terminis huius clausule fuit resolutum in causa Nonarien. Decimarum, 11. Decemb. 1573. coram Blanchetto, & fuit dictam in causa Auellina presbyteratus, 6. Aprilis 1590. coram Pegna, & in Cartagin. pens. 13. Martii 1600. coram Lancelloto, & in Brixien. pens. 21. Maii 1599. coram Pegna, & in Civitatis Castellii pension. 11. Februar. 1577. coram Cant. vt in dec. 43. numero 1 & 2. part. 2. & in Romana annue præstationis, 3. Februarii 1602. coram Pegna.

Hæc

Hæc clausula, postquam commissio est presentata, & effecta communis impedit quò minus possit dari pensionario sententia canonizatoria pension. nisi ea soluta, vt fuit dictum in causa Salamantina pens. 29. Nouembris 1582. coram Bubalo.

Hæc clausula datur etiam translata-
18 rio, † qui nunquam exegit, si trans-
rens fuit in quasi possessione. Sarnens. in
Compen. sign. numero 85. Ant. Aug.
de transl. numero 3. & de clausula,
sine retardatione numero 3. & fuit dic-
tum in causa Bononien. pens. 17. Maii
1593. coram Millino, & in causa Lau-
den. pens. 29. Martii 1599. coram Peg-
na, & vide in causa Taurinens. pens.
18. Martii 1602. coram Lancellotto, &
in Carpentoraten. pension. 29. Maii
1602. coram eodem.

Et si adfit clausula, Arbitrio Ro-
29 tæ, † non suspenditur solutio, si ad sint
litteræ, vide in causa Taurien. supra ci-
tata.

Hoc tamen intelligitur, iustificata
translatione, ac etiam reservatione an-
tiquæ, etiam quòd adfit Clausula, Ar-
bitrio Rotæ, vt fuit dictum in d. Lau-
den. pensionis, coram Pegna.

20 Quid si translatio † fuit facta in
plures personas, vide in causa Brixien.
pensionis, coram Pegna.

Hæc clausula posita in Commissio-
21 ne appellationis, præseruat † iurisdic-
tionem iudicis à quo vt in futurum
possit cogere titulatem ad solutio-
nem, vt in simili de clausula, sine præ-
iudicio, tradit Lancellottus, de attent.
post. inhib. cap. 10. limit. 13. Rota deci-
sione 641. numero 10. & 11. parte 1.
diuers. Cæsar de Grass. decisione 3. in
fi. de iudic. ita fuit dictum in causa Ta-
taconen. Villæ de Reus 8. Febr. 1593.
coram Seraphino, & in terminis pens.
in causa Spoletana responsionis 5. Iulii
1599. coram Corduba.

Limita nisi illi esset inhibitum. Gig.

de pens. quæst. 89. numero 4. Lancel-
lottus, de attent. post. inhib. ampliat.
1. numero 18. in contrarium Lancell.
vbi supra, limit. 3.

Hæc clausula posita in Commissio-
ne † Nuncii, non obstat si Nuncius 22
postea causam ad se auocauit, vt fuit
resolutum in causa Oxomen. pensio-
nis, 28 Iunii 1595. coram Pamphi-
lio.

Hæc clausula solet poni in hono- 23
rem † litterarum Apostolicarum. Sta-
phil. de liter. iust. §. in primis, numero
84. Gig. de pens. q. 35. in fine, & q. 62.
numero 12. & fuit dictum in causa Ro-
man. pens. 13. Iunii 1597. coram Pam-
phil. & Constantina pens. 6. Nouembr.
1596. coram Corduba, & vide in Bri-
xiens. pensionis coram Pegna, & in
causa Lucerin. pensionis 22. Maii 1602.
coram Pegna, Sarnens. in Corp. si-
gnat. numer. 86. Gig. quæst. 85. in prin-
cip. Vestrius in praxi, 3. libro 3. cap. ult.
num. 1.

Item ad obuianum fraudibus, &
malitiis soluere recusantium, Staph. d.
§. in primis, num. 84. Gig. d. q. 35. q. 62.
num. 12. & seq. & quæst. 85. in princip.
& fuit dictum in Brixien. pensionis
coram Pegna, Sarnen. vbi supra. Vestr.
loco citato, & in d. Lucerina pensio-
nis, coram Pegna.

Item in Commissione inualiditatis
pension. ne interim pensionarius pen-
sione spoliatur. Gambara de leg. titulo
de pens. numero 765. & fuit dictum in
d. Brixien. &c.

Hæc clausula posita † in Commissio- 24
ne principali afficit etiam tertium ve-
nientem ad causam pro suo interesse,
Verall. decisione 1. li. 1. in manuscript.
& fuit dictum in causa Compestella-
na Parrochialis, 16 Decembr. 1596. co-
ram Orano.

Hæc clausula non datur † quando 25
pensionarius stetit per longum tempus,
quo non petit pensionem, Sarnen vbi

supra, v. præterea, Gig. de pens. quæst. 85. num. 3. & vide in d. Brixien. pensionis 21. Maii 1599. coram Pegna.

Dic verum, quando pensionarius potest agere, & negligit, secus verò si non potest agere, quia non data negligentia non censetur amisisse animum exigendi, vt fuit dictum in d. Brixien. pension. 15. Martii, & 21. Maii 1599. coram Pegna, vbi de eo qui transfulerat pensionem sub conditione, & quòd stante inualiditate translationis, licet diù non petierit, nihilominus datur clausula sine retardatione solutionis pensionis.

26 Item non datur † quando pensio est imposita super pluribus beneficiis, quæ postea deuenerunt ad manus diuersarum personarum, Ant. August. de solut. pens. numero 2. Sarnen. vbi supra, numero 87. versic. est & alius casus. Gig. de pens. q. 85. numero 5 & fuit resolutum in causa Segobricen. pensionis, 19. Aprilis 1602. coram Seraphino.

SVMMA RIA.

- 1 Clausula, Sine retardatione arbitrio Rota, intelligitur prout de iure.
- 2 Et quando nulla adest causa, non retardat.
- 3 Operatur, vt censeatur data facultas cognoscendi de validitate, vel inualiditate pensionis.
- 4 Solutio pensionis propter quam clausulam non solet retardari, donec littere insij, centur.
- 5 Possessorum propter quam clausulam non suspendit peritiorum.
- 6 Clausula, Sine retardatione arbitrio Rota, requirit quasi possessionem contra successorem.
- 7 Litteræ quando sunt vulnerata, solutio pensionis retardatur.
- 8 Solutio pensionis non retardatur contra quasi possidentem.
- 9 Pensionarius qui transfulerat pensionem, quando adhuc debeas exigere.

Sine retardatione arbitrio Rota.

Hæc Clausula † intelligitur prout de iure, ad Bart. in Extrauaganti Ad reprimendum, verbo, videbitur, numero 8. Paris. consil. 56. num. 5. libro 1. Socin. iun. consilio 49. numero 16. libro 2. Cæsar de Grass. decit 8. numero 2. de re iudic. & fuit dictum in causa Compostellana pensionis, 7. Nouembris 1584. coram Seraphino. & in Romana pensionis 3. Iunii 1597. coram Pamphilio, & in Brixien. pensionis coram Pegna, & vide in causa Burgen. pensionis, decimanoa Februarii millesimo quingentesimo nonagesimo sexto coram Blanchetto. & in aliis causis infra alleg. & in causa Taurin. pensionis, decimo Octaua Martii millesimo sexcentesimo secundo coram Lancellotto.

Et ideo quando nulla adest causa, non retardat, † neque impedit effectum clausulae sine retardatione solutionis, vt fuit dictum in d. Roman. pens. coram Pamph. & quando pensio est iustificata, non est locus arbitrio, ad retardandam solutionem, vt fuit resolutum in causa Lucerina pensionis 22. Martii 1602. coram Pegna.

Operatur tamen, vt censeatur data facultas † cognoscendi de validitate, vel inualiditate pensionis ad effectum procedendi cum retardatione, vel sine, vt fuit seruatum in causa Compostell. pens. 11. Octobris 1584. coram Seraphino, & in causa Lunen. Sarzanen. pensionis. ... Februar. 1693. coram eodem.

Et ideo stante hac clausula si detur de nullitate pensionis, Rota antequam declaret arbitrium, solet degulsa te validitatem pensionis, & si pensio est valida, non dat arbitrium, si verò est nulla, intrat arbitrium, vt fuit resolutum, & obseruatum in dicta Compostell. pen-

12 pensionis, 32. Octobris, & 7. Nouembris 1584. & 15. Martii 1585. coram Seraphino, & in Casentina pensionis, coram Corduba. Nisi tamen nullitas pensionis sit euidentis, eius solutio non retardatur etiam stante dicta Clausula, vt fuit resolutum in Compostellana pensionis 7. Nouembr. 1584. coram Seraphino.

4 Prout stante hac clausula fuit retardata † solutio pensionis donec litteræ iustificarentur in causa Alculana pens. 28. Iunii 1593. coram Orano.

5 Hæc clausula operatur, quòd quando ab vno intentatur possessoriū, † & ab altero petitorium, possessoriū nõ suspendat petitorium, sed vtramque procedat, ad Bart. in l. naturaliter, §. nihil commune, in quarta cõclusiõum. 26. & ibi Ripa, numero 164. ff. de acq. possess. Menoch. de retinen. remed. 3. numero 533. & fuit resolutum in causa Hispalenti pensionis 9. Decembris 1575. cor. D. de Grass vt in dec. 138 lib. 2. Quotid. & 27. Ianuarii 1576. coram eodem, vt in decisione 3. numero 4 & 12. de re iudic.

6 Stante hac clausula, vltra litteras † requiritur etiam quasi possessio contra successorem, vt fuit resolutum in Cremon. pens. 28. Iunii 1560. coram Gropperio, vt in decisione 158. diuers. in manuscript. & fuit dictum in causa Burgenf. pensionis 24. Nouemb. 1595. coram Blanchetto, & vide in causa Lucerina pens. cor. Pegna, nisi constet de bono iure illius, qui consensit pensioni, Achil. decisio. 9. de pension. & fuit dictum in d. decisione 158. diuers. in manuscript.

Secus si non adesset clausula, Arbitrio Rotæ, quia tunc etiam contra successorem, alterum sufficit, vel etiam expeditio litterarum, vel quasi possessio, neque vtrumque requiritur, vt fuit dictum in d. Burgen. coram Blanchetto, in qua agebatur contra successore.

Vel nisi appareat, quòd ille, qui consensit pensioni, haberet ius beneficio, vt fuit dictum in d. Cremonens. pensionis, coram Gropperio.

7 Hęc clausula operatur, † si retardetur solutio pensionis, quando litteræ sunt vulneratæ per sententiam, nisi constet de validitate pensionis, & sententia sit notoriè iniusta, quia tunc non retardatur, vt fuit dictum in dicta Compostellana pensionis tribus temporibus vt supra, corâ Seraphino, & in Casentina pens. coram Corduba, & vide in causa Brixien. pens. coram Pegna.

8 Stante hac clausula non retardatur solutio, † quando adest quasi possessio, licet in reseruatione addit clausula, dummodo pensio non excedat duas tertias partes fructuum, secus tamen esset, si non adesset quasi possessio, quia tunc solutio bene retardaretur, nisi dicta clausula verificaretur, vt fuit dictum in causa Taracon. pens. 29. Aprilis 1596. coram Seraphino.

9 Stante hac clausula non est locus arbitrio, ad retardandam solutionem pensionis in causa appellacionis, licet fuerit pronunciatum in plenariõ possessoriõ, vt fuit resolutum in causa Romana pens. 13. Iunii 1597. coram Pamphilio.

Nec in casu vbi pensionarius, † qui transulerat pensionem in aliam sub conditione, & non aliàs &c. fuit restitutus ad pensionem, pro qua antiquitus erat in quasi possessione exigent. vt fuit resolutum in Brixien. pensionis 15. Martii & 26. Nouembr. 1599. coram Pegna.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula sine vitio spoli, quando operatur, vt eiectus non possit agere spolio.
- 2 Non excusat à vitio attentatorum.
- 3 Spolij actio competit, si Breue non est iustificatum.

CLAVSVLA 167.

Sine vitio spoli.

1 **H**Æc Clausula posita † in Breui Apostolico operatur, quod eictus à possessione vigore Breuis non possit agere spol. Caputaq. dec. 180. par. 3. late Lan. de attent. lit. pend. in præfat. num. 394. cum seqq. & fuit resolutum in causa Tuden. parochialis. 4. Nou. 1592. coram Pamphilio.

2 Non tamen excusar † à vitio attentatorum, quando possessio est capta lite pendente, nisi etiam adsit clausula, Et sine vitio attentatorum, Caputaq. decisione 157. num. . . parte 3. & vide in d. Tuden. parochialis coram Pamphilio.

3 Adde tamen, quod intelligitur quatenus Breue sit iustificatū, aliās competit † actio spoli, vt fuit resolutum in Corduben. pensionis 1575. coram Rubeo, & in causa Vicen. beneficii 21. Febr. 1600. coram Pamphil.

CLAVSVLA 168.

Si Preces veritate nitantur.

HÆc clausula, gratiam, seu rescriptum non reddit conditionale, vbi cumque tacite subintelligitur, ad text. in l. conditiones extrinsecus, vbi Bart. ff. de cond. & demonstr. gloss. in cap. significasti, verb. conditione, de elect. Bal. in rubr. C. de instit. & substit. numero 2. & in terminis huius clausule fuit dictum in causa Lucana Magiscalatus 13. Octobris 1586. coram Orano.

Et repetita inter feudales infra p. 2.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Si quid exequendum, operatur, vt sententia mandetur executioni in ea parte, in qua est iusta.
- 2 Et intelligitur prout de iure.
- 3 Executio vt decur sententia, debet iustificari ex eisdem actis.
- 4 Clausula, Si quid exequendum, censetur in omnibus commissionibus repetita.
- 5 Facit mixtum exequutorem.

CLAVSVLA 169.

Si quid exequendum.

HÆc clausula † operatur, quod sententia manderetur executioni in ea parte, in qua est iusta, vt fuit dictum in causa Romana preuii domus de Balellis, 26. Ianuarii, 1579. coram Aldobrandino, vt in decisione 224. in fine, lib. 1. Quotid.

Et intelligitur prout de iure, † quatenus executioni locus sit, & ex eisdem actis, quæ sola attenduntur, vt illi locus sit, ad Abb. in cap. inter cetera, numero 8. vbi Felin. colum. fin. de re iudic. Franc. in cap. dilecto, quaest. 55. de appellat. ita fuit resolutum in causa Romana census, 4. Decembris 1595. coram Pamphilio, & in Romana census de Vellis, 21. April. 1597. coram Corduba, & in Tudertina officii Cancellariæ 19. Ianuarii 1598. coram Lancellotto.

Declarata hæc procedere ad effectum, vt detur executio, † quia hoc casu debet iustificari ex eisdem actis, secus ad effectum vt non sit locus executioni, quia tunc sufficit, quod deregatur iniustitia ex nouiter deductis, vt fuit dictum in d. Tudertina officii, coram Lancell.

Hæc clausula censetur in † omnibus Commissionibus repetita iuxta decisionem. Egid. 41. & Casl. ad 8. num. 5. de rescript. & fuit de hac clausula resolutum, in causa Romana Societatis, 3. Iunii 1577. coram Blanchetto, vt in decis. 321. numero 1. parte 1. diuersi.

Adde quod hæc clausula facit de † mixto exequutore mixtum, quoniam dat causæ cognitionem, Innoc. in c. ad reprimendum, in fine, de offic. ordinat. & ita fuit resolutum, Rora decis. 487. nu. 6. par. 3. li 3. diuersi. Et propterea exequutor potest cognoscere omnes exceptiones oppositas ad impedieñdā executionem, & illis attentis executionem denegare, vide Honded. in consilio

consilio 29. num. 13. & 14. volum. secundo.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Si quis facit resoluti dispositionem in vim citationis.
- 2 Possessio quando capi non potest vigore monitorij in vim Breuis.

CLAUSULA 170.

Si quis.

- 1 **H**Æc clausula facit resoluti dispositionem in vim citationis, Palæot. dec. 198. aliàs 551. num. 1. libro 3. parte 3. divers. & fuit dictum in causa Tuden. parochialis, 4. Nouemb. 1592. coram Pamphilio, not. in l. de pupillo, ff. de noui oper. nunc. & fuit dictum in Tridentina Canonatus, 5. Iulij 1593. coram Seraphino, & in Conchen. præstimonij, prima Iulij 1594. coram eodem, & in Vercellen. Canonatus, 30. Maij 1596. coram Pegna, & in Syracusana beneficij, 19. Martij 1597. coram Pamphilio.

Quod tamen intellige dato legitimo contradictore, aliàs secus, vt fuit dictum in d. Tuden. parochialis coram Pamphilio.

- 2 Vnde possessio † non potest capi vigore Monitorij in vim Breuis, cum clausula, Si quis, emanati, & capta dicitur nulla & attentata, & ex quo in præiudicium obtinentis, per dictum monitorium dicitur introducta lis, vt fuit resolutum in dicta Tridentina Canonatus, 5. Iulij 1593. coram Seraphino, & in Conchen. præstimonij coram eodem, & in Vercellen. Canonatus, coram Pegna, & in Syracusana beneficij, coram Pamphilio, & vide in causa Tuden. parochialis, 4. Nouemb. coram eodem, & in Regien. beneficij, 16. Febr. 1596. coram Litta.

CLAUSULA 171.

Si repererit idoneum.

HÆc clausula vbi est directæ ad ordinarium, non est necessaria citatio alicuius in examine faci-

do, quia hoc habet locum in executione. Cardin. in Clementina prima, numer. 17. ad fin. versu. & procedunt prædicta, de offi. deleg. & fuit dictum in causa Placentina Archidiaconatus, 26. Octob. 1576. coram Blanchetto, vt in dec. 543. lib. 2. Quotid.

Et de hac materia vide in Clausula, Quatenus idoneus reperiat, & vide in claus. Si inneneris.

SUMMARI.

- 1 Sit contentus, clausule effectus duo.
- * CLAUSULA 172.

Sit contentus.

INde manet quædam generalis, & incerta satisfactio mentalis, non tamé includit de necessitate confessionem solutionis, vel pactum de non petendo, Bald. con. 220. vol. 1. important quoque dicta verba mandatum. Affl. et. deci. 91. num. 9.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Sine alio quouis modo, capit omnem vacandi modum.
- 2 Etiam si modus narratus, non est verus.
- 3 Etiam in impetratione certo modo.
- 4 Capit etiam vacationem per obitum.
- 5 Et operatur etiam in gratia Ordinarij.
- 6 Capit etiam vacationem per priuationem.
- 7 Non procedit quando modus vacandi est datus dispositiue.
- 8 Modi vacandi plures si narrati sint, vnus tantum verificari debet.
- 9 Clausula, Sine alio quouis modo, non capit vacationes futuras.
- 10 Vacationes plures esse debent, vt Clausula, quouis modo, locum habeat.
- 11 Clausula, quouis modo, appositæ in protestatione Papa de beneficio reseruatæ, non operatur.
- 12 Non capit nisi personam illius, de quo facta est mentio.
- 13 Non operatur, si probetur de alio loco, & tempore.

- 14 *Clausula, quouis modo, quando capiat vacationem ex alterius persona.*
- 15 *Narratiua semper est verificanda, vt quouis clausula intret.*
- 16 *Narratiua quando dicatur verificata de facto.*
- 17 *Clausula, quouis modo, operatur, vt gratia non dicatur restricta ad expressam.*
- 18 *Non procedit quando malitiose narratur modus expressus.*
- 19 *Vt locum habeat, mentis expressio requiritur.*
- 20 *Non procedit in beneficiis reservationis.*
- 21 *Non habet locum in prauidicium Ordinarij.*
- 22 *Non habet locum quando est facta mentio vacationis.*
- 23 *Non est locus regulae quando mensis est reservatus cessante concursu Ordinarij.*

CLAVSVLA 150.

Sive alio quouis modo.

HEC clausula capit omnem modum vacandi, cap. susceptum, vbi Doct. de rescript. in 6. Rota decif. vbi Papazon num. 5 & seqq. & decif. 17. eodem tit. in nouiss. & decif. 52. de concess. praebend. in antiq. Lapis alleg. 6. nu. 5. Socin. cons. 32. nu. 12 lib. 1. Cassad. decif. 5. de praebend. Rebuff. in form. simpl. prouiss. verbo, siue praemisso, & fuit resolutum in causa Hipporeg. Canonicatus 22. Octobris 1584. coram Orano, & in Bergen. Canonicatus, 21. Iunii 1586. coram Giphio, Felin. in c. in nostra, n. 37. vers. salin quarto, de rescript. & fuit dictum in Tirafonen. Canonicatus, 24. Maij 1602. coram Pamphilio, & in Bononien. Canonicatus, prima Decembris 1589. & 19. Febr. 1590. coram eodem, & in Romana Clericatus, 27. Nouembr. 1602. & 21. Maij 1603. coram eodem.

Ampliatu primo vt procedat etiam si modus ꝑ narratus non esset verus,

quia nihilominus gratia propter hanc clausulam non dicitur subrepticia, Grass. decif. 14. num. 7. de praebend. & fuit resolutum in causa Hipporegien. Canonicatus, coram Orano, Rota dec. 194 in manuscript. diuersi Simonet. de reseruat. quæst. 61. num. 3. in fine, & numero 4.

Ampliatu secundo vt procedat etiam in impetratione ꝑ certo modo. Cassad. dec. 5. n. 1. & de praeben. Grass. dec. 14. n. 7. eod. tit.

Ampliatu tertio, vt procedat etiam in prouisione per resignationem. Put. dec. 25. in fi. lib. 3 & fuit dictum in causa Placentina Canonicatus, 1559. coram Chifanen. & in Verdunen. Canoniceatus, 15. Martij, & 13. Maij 1596. coram Pamph.

Ampliatu quarto, vt etiam capiat vacationem ꝑ per obitum, cap. susceptum, & ibi Doct. de rescript. in sexto, Mohed. decif. 107. alias 5. de praebend. & vide in d. causa Hipporegie Canoniceatus 4. Februarij 1585. coram Orano.

Ampliatu quinto, vt operetur, etiam ꝑ in gratia Ordinarij, & p. illud. Andr. & Inel. in c. ex parte Astens. de concess. praebend. tradit Franc. in c. susceptum, n. 10. vers. ideo dicit de rescript. in 6. Papazon ad decif. primam, n. 14. eod. tit. in nouiss. & fuit dictum in causa Aretina Commende, 15. Ianuarij 1593. coram Pamphilio, & in Giennen. praestimonij, 7. Febr. 1594. coram Blâchetto, & in Verdunen. Canonicatus, coram Pamphilio, 15. Martij 1596.

Ampliatu sexto, vt capiat etiam vacationem ꝑ per priuationem, Lap. Alleg. 78. n. 14. in fine, Mohed. d. 333 alias 2. de sequest. poss. & fruct. vbi in priuatione ob violationem sequestri, & fuit dictum in causa Burgē. Canonicatus 27. Iunii 1586. coram Giphio, vbi in priuatione ob simoniam, & in causa Verdunen. Canonicatus, 15. Martij & 13. Maij 1596. coram Pamph. vbi in priuatione ob ho-

ob homicidium.

7 Declaratur primo, vt hæc clausula non procedat, quando modus vacandi est datus dispositiuè, quia tunc non suffragatur hæc claus. Cassador. dec. 5. num. 3. de præb. Mohed. dec. 210. alias 17. eod. tit. Grass. dec. 14. num. 4. eod. tit. & fuit dictum in causa Bononien. Canonicatus 1. Decemb. 1598. coram Pamph. & in Romana Clericatus, 27. Nouemb. 1602. coram eodem.

Dic verum quando modus narratus non iustificatur, secus si iustificatur, & sufficit, quod de facto verificatur. Add. ad dec. 1. n. 8. de resc. in nou. & fuit dictum in dicta Bononienf. Canonicatus cum aliis infra in 7. declaratione.

8 Limita quando est narratus ¶ alius modus alternatiuæ, nam tunc sufficit, quod vnus tantum verificetur, nec requiritur verificatio vtriusque, vt fuit resolutum in causa Lunen. Sarzen. prioratus 9 Februarij 1590. coram Seraphino, & in Bononien. Canonicatus, 19. Febr. 1590 coram Pamphilio, & in Tirafonen. Canonicatus, 24. Maij, 1602. coram eodem, & in Placentina Cappel. 23. Maij 1598. coram Pegna.

9 Declaratur secundo, ¶ vt non capiat vacatione futuras, Felin. in c. constitutus, sub nu. 22. ¶ sed alias vigore mandati, de rescript. Tholom. cecif. 96. Mand. super Reg. 32. quæst. 3. num. 7. & fuit dictum in causa Viridun. n. Canonicatus, 6. Martij 1595.

Declaratur tertio, vt hæc claus. intelligatur respectu beneficij impetrati, vt fuit dictum in causa Mediolan. Canonicatus, 14. Octobris 1591. coram Seraphino.

10 Declaratur quarto, quod ad hoc vt intret hæc clausula, & beneficium illius vigore capi possit, requiritur alia vacatio vltra expressam, vt fuit resolutum in causa Mediolanen. parochialis 26. Martij 1599. coram Seraphino.

Declaratur quinto, quod posita ¶ in protestatione Pape, de beneficio reseruato, non operatur, quod non data reseruacione possit ex ea capi beneficium in vim præuentionis, sed tantum operatur ex aliis præuentionibus, seu reseruacionibus vltra expressa, vt fuit dictum in causa Burgen. de Pacoruo, 17. Aprilis 1589. coram Gipsio, & in Salamantina pensionis, 5. Decembris, 1588. coram eodem, & in Romana clericatus, 27. Nouembris 1602. coram Pamphilio.

Declaratur sexto, quod licet hæc clausula capiat ¶ omnem modum vacandi, non tamen capit, nisi ex persona illius, de quo est facta mentio in litteris, Rota in decif. vbi add. Papazzon. nu. 7. verbo, quouis alio, de rescript. in nouif. Rota dec. 14. & 43. eod. ut. in antiq. Staphil. de litt. grat. tit. quib. mod. lit. ab. benef. 6. sunt & alia nu. 15. fol. 82. Pract. Cancell. in not. super vacant. non reseru. ¶ clausula, aut ex alterius, Mohed. decif. 2. n. 1. de offic. deleg. Cap. in cap. susceptum, num. 4. de rescript. in sexto.

Ampliatur hæc declaratio, vt procedat, ¶ si in litteris dicatur per mortem N. tali loco, & tali tempore defuncti: nam si prebatur alio loco, vel tempore mortuus, hæc clausula non operatur, Cap. in c. susceptum, n. 4. de rescript. in sexto, & seruat Rota, vt testatur decif. 1. circa medium, in fine, eodem titulo in Neu. vbi Add. verbo quouis alio modo.

Sublimita quando additur clausula, ¶ Aut ex alterius cuiuscumque persona; vel, Aut alibi, aut alias; nam tunc capit vacationem etiam ex alia persona vltra nominatam, vel si alio tempore, aut loco quouis expresso obierit, Cap. vbi supra, num. 5. Rota d. decif. 1. vbi Addit. verbo, vt supra, & Papazzon. n. 7. de refer. in nouif. Staphil. loco cit. n. 14. Pract. Cancell. vbi supra.

Item sublimata, quando clausulæ, quouis modo, additur verbum (vacat) quia tunc capit etiam modum vacandi ex alterius persona, vt post Felia. & Siluest. tradit Mohed. decif. 2. nu. 2. de offic delegat.

- 15 Declaratur septimo, † quod ad hoc vt intret hæc clausula, prout omnes aliæ clausulæ generales, est verificanda narratiua saltem de facto, vt fuit resolutum in causa Salamantina dimidiæ portionis, 27. Martij, & 11. Decemb. 1585 & 10. Ianuarij 1586. coram Orano, & in causa Clusina beneficiorum, 28. Iunij 1589. coram eodem, & in Bononien. Canonicatus, prima Decembris 1589 & 19. Martij 1590. coram Pamphilio, & in Aterina Commende, 13. alias 15. Ianuarij 1593. coram eodem, & in Legionens. præstimoniorum, 4. Ianuarij 1593. coram eodem, & in Monasterien. Canonicatus, prima Iulij 1592. coram Blanchetto, & in Mediolanen. Præposituræ, 28. Iunij, & 18. Decembris 1589. coram Plato, & in Tirafonen. Canonicatus, 24. Maij 1602. coram Pamphilio, Add. ad decif. primam. de rescript. in nouis. & in Virduenen. 19. Iunij 1595. & 15. Maij 1596. coram Pamphilio, & in Romana clericatus, 27. Nouembris 1602. & 21. Maij 1603. coram eodem.

16 Quando autem dicatur verificata de facto, vide in causa Oxomen. Cappellanæ, 26. Iunij 1595. coram Litra, & in Tirafonen. Canonicatus coram Pamphilio.

17 Hæc enim † clausula operatur vt gratia non dicatur restricta ad vacationem expressam, sed illa verificata saltem de facto, gratia capiat omnes modos vacandi, vt fuit resolutum in causa Virduenen. Canonicatus, 15. Martij, & 13. Maij 1596. coram Pamphilio.

Declaratur octauo, vt non procedat, † quando malitiosè narratur mo-

ditus expressus: qui verò non adest, vt capiat impetrans ex clausulis generalibus, quia tunc non intrant. Put. de cis. 406. lib. 1. & 268. lib. 3. & fuit conclusum in Tirafonenf. Canonicatus, coram Pamphilio. Quando autem hoc procedat, vide in d. Tirafonen. Canonicatus coram Pamphilio.

Ad hoc vt quis vigore huius clausulæ, & aliarum generalium possit capere beneficium, requiritur expressio mensis, † aliàs non intrant. Put. decif. 3. 19 super reg. de mens. Mohed. decif. 4 de concess. præb. & in causa Tirafonen. Canonicatus, coram Pamphilio. Cor. in Miscellan. decif. 238.

Declaratur non procedere † in beneficiis reservatis, alia reservatione quam vigore regulæ de mense, nam tunc cum nullum inferatur præiudicium Ordinariis, cessat regula, Rota dec. 122. lib. 1. par. 3. diuersi. Put. dicta decif. tertia, Peregr. decif. 53. lib. 2. & fuit resolutum in Salamantina pensionis 5. Decembr. 1586. coram Gispio, & in Toletana parochialis, 12. Maij 1589. coram Mantica, vide in causa Tiraconenf. Canonicat. coram Pamphilio. Accorambon. dec. 59. lib. 2. Put. decif. 25 lib. 3.

Item non habet † locum ex eadem ratione in præiudicium Ordinarij, quando non datur concursus Ordinarij, vt fuit resolutum in causa Corduben. Cappellanæ, 21. Octobr. 1559. coram Quitoga. & in Toletana parochialis 12. Maij 1589. coram Mantica, vide in Tirafonen. Canonicatus coram Pamphilio.

Item non habet locum, † quando 22 est facta mentio vacationis ex causa, per quam vult capere beneficium, nam tunc non requiritur expressio mensis, quæ solum requiritur, quando quis vult capere ex causa non expressa, vigore clausularum generalium, vt colligitur ex decif. in causa Cordubæ. beneficij

ficij S. Michæelis, 21. April. 1561. coram Caputaq. vt in Miscellan. Cortæ, n. 238. & fuit dictum in causa Toletana parochialis, coram Mantica, & Tirafon. coram Pamphilio.

23 Item limita, quando mensis † est semper referuatus, quia tunc cessante concursu Ordinarij, non est locus regularæ, quæ loquitur de his tantum beneficiis, de quibus possunt prouidere Ordinarij, non autem de referuatis, in quibus non consideratur præiudicium Ordinariorum, Put. decif. 3. super Reg. de mens. & decif. 55. lib. 2. & dec. 25. lib. 3. Peregrin. decif. 53. lib. 2. Accorambon. decif. 59. lib. 2.

SUMMARY A.

- 1 Clausula, statum, & merita, dicitur sufficienter litis mentio facta.
- 2 Et operatur, vt Papa intellexerit litem eo modo quo pendebat.
- 3 Operatur expressiõnem litis ad validitatem gratia.
- 4 Operatur vt non dicatur subreptum, etiam si non sit expressum.
- 5 An possit apponi in litteris, cum non est appoisa in supplicatione.

CLAUSULA 174.

Statum, & merita.

1 **P**ER hanc clausulam dicitur † facta sufficiens mentio litis, quia operatur ac si in diuiduo, & nominatim esset facta mentio litis. Rota decif. 20. de rescript. in nouif. & decif. 11. eod. tit. in antiquis. Gemic. conf. 120. num. 6 & 7. Felin. in cap. Ceterum, sub num. 2. col. 3. in 7. limit. vers. intellige primo, de rescript. & in c. ex litteris, num. 2. de offic. delegat. Rebuff. in 3. par. Sign. verbo, quatenus litigiosum, num. 4. Vg. strius in praxi, lib. 3. cap. 9. num. 3. Sarnens. de Trien. quaest. 14. num. 7. Put. dec. 2. de rescript. Achil. decif. 9. eod. tit. & fuit dictum in causa Aquilana Cappellanæ, 1. Iulij 1585. coram Orano, & in Parmens. prioratus, 23. Iunij 1589. coram Mantica, & in Milten.

portionis, 31. Ianuarij 1596. coram Seraphino, & vide in causa Carthaginen. decimarum, 17. Maij 1593. coram Orano, & in causa Tuden. beneficij 16. Ianuarij 1600. coram Seraphino, & in Colonien. Canonatus 20. Maij 1602. coram Pamph.

Et eideo operatur, † vt Papa intellexerit litem eo modo, quo pendebat, vt fuit dictum in Mediolanen. Cappellanæ de Valdarno, 3. Iulij 1595. coram Pamphilio, & in Colonien. Canonatus, coram eodem.

Et faciteriam, vt Papa conseatut prauidisse eam, vt de litigioso. Rota decif. 20. de rescript. in nouif. Achil. decif. 9. eodem tit. & fuit dictum in causa Virdunen. Episcopatus, 15. Octobris 1593. coram Pamph.

Item operatur expressiõnem † litis ad validitatem gratia, quæ non potest impetrari lite pendente, nisi facta mentio litis. Cass. decif. 18. numero sexto de præbend. cum simil. secus ad effectum euitandi attentata, vt fuit dictum in causa Aquilana Cappellanæ, coram Orano, & in Perusina hæreditatis, 26. Octobris 1601. coram Pamph.

Item operatur, vt non dicatur † subreptam, etiam quod non sit expressum, quod lis erat instuta. Achil. decif. 9. de rescript. & fuit dictum in causa Romana domorum, 23. Octobris 1585. vt in decif. 346. lib. 2. Quotid.

Prædicta declarata procedere, quando in gratia est facta mentio litis, nam tunc perinde est, ac si fuisset expressa in eo statu, & terminis, quo repetitur, secus si nulla est facta mentio litis, nam tunc clausula, Statum, & merita, &c. nihil operatur. Achil. d. dec. 9. de rescript. & in d. Perusina hæreditatis, coram Pamphilio.

Hæc clausula si non sit appoisa † in supplicatione, in qua fit mentio litis, an possit apponi in litteris, vide in

causa Tuden. beneficij, 19. Ianuarij
1600. coram Seraphino.

Per hanc clausulam non censetur
facta mentio rei iudicatz, vt fuit di-
ctum in Abulen. Cappellaniz, prima
Iulij 1602. coram Lancellotto.

SVM MARIA.

- 1 Hypothecaria actionis natura quana sit:
Et num. 4. ac 5.
- 2 Tertius quis dici debeat.
- 3 Saluianum interdictum, nec appellationis
nec excussionis permissuum.
- 6 Hypothecaria percutit possessores in soli-
dum.
- 7 Hypotheca ius indiuiduum.
- 8 Hypotheca non impedit alienationem
rei obnoxia, nec sola tribuit ius ca-
piendi possessiones propria autori-
tate.
- 9 Hypotheca specialis efficacior longe ge-
nerali.
- 10 Hypotheca specialis quid præstet siante
clausula, ita quod specialitas non de-
roget generalitatem.

* CLAUSVLA 167.
Sub obligatione bonarum.

- H**incorruat hypothecaria, quæ
1 præ ceteris sinit ¶ posse conueni-
ri etiam tertium possessorem acceden-
te constituto sine præambula excussio-
2 ne, intelligendo tertium pro quocun-
que non habente causam, & contrahē-
te l. si superatus. ff. de pignor. Alex. cōf.
185. num. 3. vol. 6. Capyc. decis. 54. nu. 2.
Surd. decis. 133. num. 27. & 29. non ta-
men excludit appellationem senten-
tia lata in hypothecaria, nisi simul cu-
mulatum sit remedium Saluiani in-
3 terdicti prout potest, ¶ quod nec ad-
mittit appellationem, nec fugiat ex-
cussionem quamuis oppositum tuez-
tur. Fachyn. lib. 8. contr. iur. cap. 93. quo
ad excussionem, non tamen suffragat-
4 tur ¶ hypothecaria creditorum ad auo-
candum pecuniam solutam per de-
bitorem posteriori creditori. Afflict.
decis. 190. Surd. dec. 60. in fin. cum ad-

ductis per nos tract. de remed. subsid.
sub remed. 37. Illation. 2. nisi pecunia
essent soluendæ anterioribus iuxta de-
cretum iudicis Stephan. Gratian.
Rom. discept. Forens. cap. 37. numero
41. Declarando præterea cum Guttie-
rez pract. quest. cap. 100. parat quoque
& munit viam actio hypothecaria ¶
ad futura bona. Natta conf. 474. nu-
mero 34. Crauet. conf. 845. num. 11. cō-
pedit etiam pro interesse cum iure præ-
lationis l. Lucius Titius ff. qui potest
in pign. hab. Rip. in l. privilegia num. 9.
cum seq. ff. de priuil. cred. Surd. decif.
240. n. 16. & decif. 271. n. 2. Rot. Auen.
decif. 146. num. 8. Barz. dec. Bon. 108.
Ofasch. decif. 129. n. 11. Burf. conf. 32. &
103. lib. 1. Alb. conf. 215 Vinc. Franc. de-
cif. 374. numer. 5. par. 2. Burfat. d. conf.
103. num. 22. cum seqq. Afflict. præte-
rea ¶ quemlibet ex possessoribus in-
solidum, etiam ob puillum crediti l.
moschis ff. de iur. fis. l. creditoris, ff. de
dist. pig. Fachyn. lib. 2. contro. iur. cap.
46 Fab. de Anna conf. 76. lib. 1. non vt
possessor satisfaciatur, sed vt relaxet bo-
na in vim pignoris, & hypothecæ. Viu.
decif. 451. num. 37. lib. 3. quam ob cau-
sam hypothecæ ius ¶ reputatur indi-
uiduum, vnde in actione hypothecaria
maioribus quoque prodest restituti-
o in integrum concessa minori, qui
cum maiore lirem communem venti-
lauit in iudicio hypothecario, & suc-
cubuit, Afflict. decif. 213. ad fi. Odd. de
in integr. restit. quest. 46. num. 20. artic.
5. Causal. cum op. contr. com. par. 2.
quest. 784. n. 11. cum seq.

Extant, & alij notissimi equidem
effectus hypothecariæ, quos non re-
fero, ne me merum transcriptorem a-
gere videat, & quidem effectus om-
nes ¶ procedunt sine Demini transla-
tione sine iure capiendi propria au-
thoritate, Corn. consilio 218. vol. 3.
Gabr. consilio 34. ad fin. vol. 1. Boer-
decif. 212. & Morot. consilio 95. nisi
con-

- constet esse prorsus exclusivam spem
luicionis, quia dicitur alienatio vnde
creditor facit fructus suos ab initio,
cum plenarie possideat, Bart. in l. qui
habebat. ff. de leg. 3. cum late Pacian.
conf. 147. numero 44. cum seqq. &
absque impedimento alienationis bo-
norum sic obligatorum, ex quo res
transit cum sua clausula alienatio ff. de
9 contrah. empt. nisi sit specialis hypo-
theca l. si creditor §. fin. ff. de distract.
pign. l. si conf. 211. numero 24. vol. 2.
Anton Gabr. suis communibus tit. de
pignor. concl. pri. cuius specialis hypo-
thecæ sex utilitates notantur vltra Ne-
gufantium per Surd. cōf. 495 n. 11. nec
confunditur virtus huius hypothecæ
10 per clausulam vlitatam opponi ꝛ ita
quod specialitas non deroger genera-
litati, ne inducta in augmentum ope-
rentur diminutionem, nisi sibi præiu-
dicasset creditor eligendo generalem
sine protestatione apud nos remed.
11. tract. de rem. subsid. nu 5. Io. Bapt.
Costa.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Sublata, tollit iurisdictionem
iudici, & facultatem opponendi
parti.
- 2 Et reddit processum, & sententias
nullas.
- 3 An de d. clausula opponi debeat.
- 4 Non operatur ante productionem gra-
tia.
- 5 Et procedit nedum in petitorio, sed etiam
in possessorio.
- 6 Mantentio dari non potest, obstante
clausula, sublata.
- 7 Clausula clauat os, vt non possit opponi
de def. ꝛ intentionis.
- 8 Apposita in breui, operatur, vt non possit
dici de nullitate resignationis.
- 9 Apposita in breui, de capienda possessione,
quid operetur.
- 10 Apposita in breui, operatur vt non
possit dari de iure quæsito non tol-
lendo.
- 11 Obstat etiam iudici conscientia-
rum.
- 12 Operatur etiam respectu tertij.
- 13 Operatur, vt non obstante petitorij su-
spensione sententia super eo lata va-
leat.
- 14 Consensus quando censetur datus sub
conditione vigore clausula, subla-
ta.
- 15 Clausula, sublata, posita in supplicatio-
ne, operatur, etiam si in Bullis non sit
posita.
- 16 Et quando censetur restricta.
- 17 Et accessoria ideo non se extendit vitra
principalem dispositionem.
- 18 Apposita in breui condicionali est condi-
tionalis.
- 19 Non obstat, si postea facta Papa recedat
à transactione.
- 20 Posita in gratia ad postulationem par-
tis, intelligitur vtis existentibus præ-
narratis.
- 21 Et operatur effectum, quando non
constat de falsitate narrato-
rum.
- 22 Et obstat, quando agitur de gratia exe-
quenda.
- 23 Huic clausule potest renunciari, si toti
gratia renunciatur.
- 24 Posita in commissione habente clau-
sulam, Vocatis vocandis, non o-
ratur effectum suum, & nume-
ro 33.
- 25 Non operatur, quo minus Ordina-
rius possit reuocare vniones fa-
ctas.
- 26 An possit obstatere sententia.
- 27 Posita in gratia cum clausula si ita est,
non operatur effectum suum.
- 28 Posita in litteris in forma commissaria
non suffragatur.
- 29 Item, si est posita cum clausula, vocatis
vocandis.
- 30 Posita in motu proprio super confirma-
tione statutorum, quid operetur.
- 31 Clausula, sublata, quando censetur re-
nunciatum.

- 32 *Compromisso renunciatur clausula, sublata.*
- 34 *Clausula, sublata, per quos actus non censeatur renunciatum.*
- 35 *Consensus non egreditur naturam actus.*
- 36 *Oris apertio tollit effectum clausula, sublata.*
- 37 *Ore aperto, mandatum de manentione an possit dari.*
- 38 *Commissio apertionis oris sapit iustitiam.*
- 39 *Præfectus signatura iustitie non potest aperire os.*
- 40 *Clausulam, sublata, non tollit simplex causa commissio, nisi adsit clausula, quorum tenores.*
- 41 *Absolutus à Papa à iuramento an possit agere obstante clausula sublata.*
- 42 *Clausula, sublata, in sine posita respicit totam gratiam.*
- 43 *Et potest opponi, quando cumque etiam in secunda instantia.*
- 44 *Beneficiatus, qui renunciavit clausula, sublata, potest nomine sue Ecclesie de ea opponere.*
- 45 *Princeps potest precipere, ut subditis denegetur audientia.*
- 46 *Iurisdicatio iudicum extinguitur per clausulam, sublata. & n. 48.*
- 47 *Clausula, sublata, quando cumque opponi potest.*
- 49 *Iudicium est nullum, si obstat clausula, sublata.*
- 50 *Clausula, sublata, nihil operatur in gratis nulle.*
- 51 *Non ampliat gratiam confirmationis, & quomodo sit apposita, numero 54.*
- 52 *Non extenditur ad actum postea factum.*
- 53 *Semper intelligitur secundum naturam principalis dispositionis.*
- 55 *Difficultas facti, non iuris, censeatur sublata per Clausulam, sublata.*

Hæc clausula tollit † iurisdictionem iudici, & facultatem opponendi parti, ideo ut quis audiri non possit, nisi habita apertione oris. Bar. in l. si. circa fin. C. de canon fruct. V. b. Rom lib. 11. Alex. in l. Gallus, § & quid si tantum, numero 20. & ibi Ias. num. 77. ff. de liberis & posth. Card. in cap. quia diligenti, colum. 2. versic. 3. quæro ibi Imola sub numero 3. versic. dicit tamen de elect. Ruin. consil. 21. numero 16. lib. 1. Paris. consil. 1. numero 38 & seq. & consil. 38. num. 7. lib. 4. Put. de i. 59. numero 5 libro 1. & decisione 377. in fin. lib. 3. Verall. decif. 134. numero 4. part. 3. & fuit resolutum in vna Romana Cafalium, 20. Octobris 1500. coram Oradino, ut in dec. Cortæ 18. & in Camerinen. beneficii, 9. Decembris 1585 coram Blanchetto, vbi de clausula posita in Bulla Pij Quatti, contra contumaces, & in Bononien. beneficii, de Varignano, 11. Decemb. 1585. & 31. Ianuarii 1586. coram Giphio, & in Atetina Commendæ, 19. Ianuarii 1587. coram Seraph. & in Barchinon. Vnionis, 8. Martii 1580. coram Robusterio, ut in decisio. Quotid. 384 lib. 2. & in Tarraconen. Villæ de Reus, 8. Februarii 1591. coram Plato, & in Romana de Victoriis, 11. Martii 1591. coram Blanchetto, & in Tuden. Parochialis, 4. Nouemb. 1592. coram Pamph. & in Calaguritana confidentiæ, prima Iulii 1592. coram Pegna, & in Burgen. de Helines, 27. Martii 1595. coram Orano, & in Avellina vnionis, 31. Maii 1596. & 27. Iunij 1597. coram Giphio, & 10. Decembris 1599. coram Corduba, & in CæsarAugustana fructuum, 31. Maii 1596. coram Pæphil. & in Oxen. Pœnitentiariæ 5. Nouemb. 1597. coram eodem & in Pamphilonen. prioratus de Artaxona, 10. Ian.

Ianuarii, 1600. coram eodem.

- 2 Quod dic adeo verum, † vt reddat processum, & sententias nullas, Paris. cons. 1. numero 38. cum pluribus seqq. lib. 4. Rota in causa Burgen. decimarum de Scalante. 26. Nouembr. 1584. coram Blanchetto, & vide in causa Bononien. parochialis de Varignano, 30. Ianuarii 1586. coram Gipsio.

- 3 Amplia, vt procedat etiam, si de hac clausula non opponatur, † quia ipso iure reddit processum, & sententias nullas. Io. And. in add. ad Spec. in titulo de senten. §. iuxta, numero 5. verb. item est nulla, vers. est excommunicatus, Alexan. in l. 1. §. sublata, numero 2. ff. ad Trebel. & Dec. consilio 275 numero 2. vers. sic. sed premissis minime obstantibus, Rot. Ianuen. decisio. 190. numero 8. & fuit resolutum in Calaguritana confidentia, prima Iulii 1592. coram Pegna.

In contrarium, quod de ea debeat opponi, & si quis patiatur discuti gratiam gesta sint valida, tenet post Bald. Iason in l. patre furioso, num. 32. ff. de his qui sunt sui, vel alieni iur. & fuit dictum in causa Tirafonen. contrauentionis 12. Febr. & 6. Aprilis 1590. coram Bubalo.

- 4 Declara tamen prædicta procedere, postquam gratia, † in qua adest clausula. Sublata, est producta, secus vero ante productionem, nam hæc clausula intelligitur, quatenus is in cuius favorem est appositæ, ea vti velit. Rota dec. 21. de concess. præben. in antiquis, Sarnen. de annal. questio. 4. numero 4. & fuit resolutum in causa Pampilonen. matrimonii, 16. Ianuarii 1585. coram Orano.

- 5 Amplia etiam, vt procedat non solum in petitorio, † sed etiam in possessorio, quia propter hanc clausulam quis nec etiam in possessorio potest audiri, gloss. in cap. in nomine Domini, in verbo audientia, 23. distinctione.

Paris. consilio 11. numero 10. libro 4. Capic. decisione 69. numero 13. in fine, & fuit resolutum in causa Syracusana quattuor, 26. Iunii 1585. coram Blanchetto, & in Asculana pensionis, 7. Februarii 1586. coram Pamphilio, & in Casaraugustana fructuum, 31. Maii 1596. coram eodem.

Et ideo obstat, vt quamuis non possit manentem, † glossa in d. cap. in nomine Domini in verb. audientia, Capic. d. decisione 69. & in Casaraugustana fructuum, 10. Decembr. 1595. coram Iusto, & in eadem coram Pamphilio, vt supra.

Dic verum ante apertionem oris: nam postquam apertum est os, interim potest dari mandatum de manutendo possidenti aduersus dictam clausulam. Rota decisio 64. parte 2. in impresso. diuers. & in Anagnina iuris pasce ndi, 20. Decembris, 1591. coram Seraphino.

Hæc clausula claudit os, † vt non possit opponi de defectu intentionis, vel subreptionis, Rota in causa Portuen. bonorum, 27. Nouemb. 1577. coram Seraphino, & causa Romana dormitum, 9. Decembris, 1599. vt in decisione 323. libro 2. Quotid.

Præsertim, si gratia est facta motu proprio ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, vt fuit dictum in causa Portuen. bonorum, coram Seraphino.

Et appositæ † in Breui operatur, vt quis non possit dicere de nullitate resignationis super qua est fundatum Breue. Rota in causa Valentina pensionis, 20. Nouembr. 1585. coram Roubustero.

Et appositæ in Breui † de capienda possessione, operatur, vt non possit dari de nullitate Breuis, vt fuit dictum in causa Tudent. Parochialis, 4. Nouembr. 1592. coram Pamph.

Declara procedere, dum modo Bre-

ue sit iustificatum, ex quo est posita ad postulationem partis, vt fuit dictum in causa Vercellens. Canonica-
tus, 30. Octobris, 1592. coram Blan-
chetto, & in Vicentina beneficii, 21.
Febr. 1600. coram Pamph.

10 Hęc clausula operatur, † quod nō
possit dari de regula de iure quesito
non tollendo, vt fuit dictum in causa
Acheruntina fructuum, 2. Decembr.
1591. coram Pamph.

11 Hęc clausula obstat etiam iudici †
Confidentiarum, quo minus non ob-
tenta oris apertione possit cognosce-
re de confidentia gratiæ in qua adest
huiusmodi clausula, vt fuit dictum in
causa Calaguritana Confidentie, 5. Iu-
nii, & 1. Iulii, 1592. coram Pegna, & vi-
de in eadem 4. Nouembr. 1592. coram
eodem, vbi hoc in dubium videtur
reuocari propter amplissimas faculta-
tes Iudicis Confidentiarum.

12 Et quando est absolute posita † o-
peratur etiam respectu tertii, cum tol-
lat iudici iurisdictionem, & cuique fa-
cultatem agendi. Ruin. consilio 21. nu.
16. libro 1. & fuit dictum in causa Ta-
raconens. Villæ de Reus 8. Febr. 1591.
coram Plato, & 2. Aprilis 1593. coram
Seraph. & in Romana de Victoris, 11.
Martii 1591. coram Blanchetto.

Maxime, quando adest decretum
irritans, in quo decernitur irritum, &
inane, secus si super his à quoquam
scienter, vel ignoranter, contigerit ar-
tentari, vt fuit dictum in causa Tar-
conen. Villæ de Reus, coram Sera-
phino.

13 Hęc clausula operatur, quod non †
obstante petitorii suspensione, senten-
tia lata super petitorio valeat, cū stan-
te huiusmodi clausula, sententia, &
suspensio petitorii sit calumniosa, &
nullum competat remedium posses-
sorium, gloss. in c. in nomine Domini
verb. audientia 23. dist. Capic. dec. cita-
ta 69. & vide in causa Conchen. deci-

marum 11. Martii 1585. coram Blan-
chetto.

Si in dispositione habente clausu-
lam, Sublata, † adsit clausula, cuius ad 14
id expressus accedit consensus non
censetur prolatus sub conditione, ita
vt clausula, Sublata, non operatur ef-
fectum suum, nisi constet de consen-
su, sed ad hoc opponendum requiri-
tur apertio oris, vt fuit dictum in cau-
sa Placentina pensionis, 2. Iunii 1593.
coram Pegna.

Hęc clausula posita † in supplica- 15
tione operatur, etiam si in causa
sit posita, vt fuit resolutum in causa
Aretina Commendæ, 19. Ianuarii, 1587.
coram Seraph. & in Pampil. Prioratus
de Artaxona, 10. Ianuarii, 1600. coram
Pamphilio.

Præsertim, quando ille, qui dat de
clausula, Sublata, est possessor, & non
agit pro canonizatione dispositionis
habentis d. clausulam: sed dat de il-
lam excipiendo pro obtinenda abso-
lutoria, quo casu sufficit sola supplica-
tio, etiam si litteræ numquam fuerint
expeditæ, Cassad. dec. 4. numero 4. de
caus. possess. & prop. dec. ult. numero
7. de rest. spol. & dec. 1. numero 6. su-
per regu. cum similibus, vt fuit dictum
in causa Pampil. Prioratus de Artaxo-
na, coram Pamph.

Hęc clausula, quando gratia est re-
seruata † seu restricta respectu alicuius, 16
ipsa quoque illius respectu cense-
tur restricta, vt fuit dictum in causa
Calaguritana de Sancta Pia, 12. De-
cembr. 1562. coram Orad. vt in dec.
363. libro 1. Quotid.

Limita, nisi esset generaliter posita.
Rota in vna Romana de Victoris, 15.
Martii 1591. coram Blanchetto.

Hęc clausula tamquam accessoria † 17
non se extendit ultra casus in princi-
pali dispositione comprehensos, vt
fuit dictum in causa Calaguritana mo-
tus proprii de Victoria, 15. Iunii, 1592.
coram

coram Pamphilio, & in Valentina decimarū, 9. Iunii 1597. coram eodem, & in Romana impositionis Hebræorum 4. Februarij 1600 coram eodem, & vide in Cæsaraugustana fructuum, 31. Maii, 1596. coram eodem.

Et ideo hæc clausula non obstat dicenti gratiam non comprehendere casum, de quo agitur, ut fuit resolutum in causa Calaguritana motus proprii, coram Paphilio, & in Placentina præminentiarum, 10. Iunii 1587. coram Plato, & in dicta Romana Impositionis Hebræorum, coram Pamphilio, & in Virgellen. seu nullius iurisdictionis, 17. Nouemb. 1600. coram Millino, & vide in d. causa Tarraconen. Villæ de Reus, coram Plato.

Item tamquam accessoria recipit omnes condiciones quas recipit principalis dispositio. Put. decif. 1. libro 1. & dec. 142. in fin. Rota in causa Auellina vnionis, 28. Iunii, & 15. Decembris 1595. coram Gipsio.

18 Et ideo apposita † in Breui conditionali recipit omnes cōditiones, quas recipit Breue, & non operatur nisi conditione verificata, ut omnes aliæ clausulæ, ut fuit dictum in causa Virgellen. Canonicatus, 30. Octobr. 1592. coram Blanchetto, & in Vicen beneficii S. Martini, 21. Februarii 1600. cor. Pamph.

19 Hęc clausula non † obstat, si postea facto Papæ recedatur à parte transactionis confirmatæ cum ista clausula, quia cessante dispositione cessat d. claus. Gemin. in c. præfenti, ver. nota quod eo ipso, & ibi Franc. in 3. notab. de offic. leg. in 6. Gabr. de claus. concl. 3. numero 82. & fuit dictum in vna Romana pecuniaria, 23. Iunii, & 15. Decemb. 1595. coram Gipsio, & in eadem coram eodem, 31. Maij 1596.

20 Hęc clausula posita † in gratia ad postulationem partis, intelligitur veris existentibus narratis, & non operatur,

quod non detur de defectu intentionis, nisi sit iuncta cum alia clausula, quod de subreptione, &c. Dec. consil. 142. nu. 9. Paris. consilio 3. numero 84. lib. 4. Put. decifion. 213. libro 2. & fuit resolutum in causa Calaguritana iurisdictionis, 30. Maii 1580. coram Rubeo ut in decifion. Quotid. 367. libro 1. & in Mediolanen. bonorum de Noxedo, 2. Decembris 1585. coram Seraphino, & in Eluen. minoriorum vigesima octaua Aprilis 1586. coram Orano, & in d. Tarraconen. Villæ de Reus, coram Plato, & in Bugen. de Elines, 27. Martii 1591. coram Orano, & in Nouarien. Canonicatus, 12. Februarii 1593. coram Pamphil. & in Pampilonen. Archidiaconatus, 19. Martij, & 10. Decembris 1593. coram eodem, & in Offen. pœnitentiariæ, duodecima Iunii 1594. coram Blanchetto, & in Gerunden. Cappellanæ, 17. Aprilis, & 5. Maii 1595. coram Mantica, & in Auellina vnionis, 28. Iunii, & 15. Decembr. 1595. coram Gipsio, & in Pampilonen. Prioratus de Artaxona, coram Pamphilio.

Adde tamen, quod licet non adfit clausula, quod de subreptione, &c. sufficiunt clausulæ, quæ æquipollent dictæ clausulæ, quod de subreptione, &c. ut de clausula, quod non possit cōtrauenire, fuit dictum in causa Mediolan. bonorum de Noxedo, coram Seraphino Paris. consil. 3. numero 85. & seq. libro 4.

Item adde, quod hæc clausula † est posita in gratia ad instantiam partis, operatur effectum suum, quando non constat de falsitate narratorum, secus quando est detecta falsitas, nam tunc tantum eius veritas tollitur, & intelligitur veris existentibus narratis, ut fuit dictum in causa Maioricensi parochialis, 27. Iunii 1572. coram Aldobrandino, quam vide in Toletana beneficiorum, 5. Aprilis 1593. cor. Orano.

Hæc clausula posita in gratia ad postulationem partis † obstat, quando agit de gratia exequenda, secus si agatur de retractanda executione gratiæ, quæ sit iam executioni demandata, vt fuit dictum in causa Maioricens. Patochialis, 27. Iunii 1572. coram Aldobrandino, vt supra.

Hæc clausula non operatur respectu illius, † in cuius fauorem gratia est concessa, nam ipse potest gratiæ renunciare, & dicta clausulaatenus operatur, quatenus pars ea vt velit. Put. decisione 1. libro 1. Crescen. decisione 79. libro 1. & fuit resolutum in causa Tirafon. congrui feruitii, 29. Ianuarii 1592. coram Pamph.

Quod tamen declarata procedere, si quis renunciaret toti gratiæ, secus si veller in parte vti, & in parte illi contrahere, vt fuit deductum in causa Portuen. bonorum, 26. Iunii. 1577. coram Seraphino.

Hæc clausula posita in dispositione † commissaria habente clausulam, Vocaris vocandis, non operatur effectum suum, antequam sit sequuta confirmatio eum causæ cognitione. Rota in causa Tirafonen. decimarum Oliuarum, 8. Octobris, 1586. coram Robustero, vt in decisione 102. numero 6. parte 1. & vide in causa Mediolanen. 10. Decembris 1586. coram Seraphino, vbi quod potest dari de nullitate ex defectu citationis.

Hæc clausula posita non operatur quo minus † Ordinarius auctoritate Concilij, vti Sedis Apost. delegatus non possit reuocare vniones factas à 40. annis citra etiam quod in illis adfit clausula, Subiata. Put. decis. 217. lib. 3. & fuit decisum in causa Burg. vnionis de Elines, 2. Octobris 1587. coram Orano, & 27. Martii 1591. coram eodem.

Declarata hoc procedere, quando Ordinarius vult reuocare, & examina-

re vniones factas ex officio, secus tamen, quando agitur de illarum validitate in contradictorio iudicio ad instantiam partis, vt fuit dictum in dicta Burg. vnionis de Elines, 27. Martii, 1591. coram Orano.

Hæc clausula non potest obstat † 26 sententiæ, in qua nulla profus sit mentio de dispositione, cui clausula, sublata, &c. est adiecta, vt fuit dictum in causa Auellina, seu nullius vnionis, 15. Decembris, 1595. coram Giphio.

Hæc clausula posita in gratia, † in 27 qua adest clausula, si ita est, non operatur effectum suum, nisi verificatis narratis, vt fuit resolutum in causa Portugal. dismembrat. fructuum 16. Iunii 1595. coram Blanchetto, & in causa Calagur. Canonic. 27. Iunii, & 5. Nouembris 1601. coram Sacrato.

Item posita in literis in forma † 28 Commissaria non suffragatur, nisi postquam litteræ fuerint executioni demandatæ. Rota decisione 102. numero 9 parte 1. diuers. & fuit dictum in dicta causa Portugal. dismembrationis, coram Blanchetto, & in Calaguritana Canonicatus, coram Sacrato, & fuit resolutum in causa Tirafonen. decimarum 8. Octobris 1576. coram Robustero.

Item, quando est apposita dispositioni habenti clausulam, † Vocaris vocandis, non operatur effectum suum, antequam sit secuta confirmatio cum causæ cognitione, Rota in causa Tirafon. decim. Oliuarum, coram Robustero. vt in decisione 149. li 1. Quotid. & vide in causa Mediolan. 10. Decembris, coram Seraphino, vbi quod potest dari de nullitate citationis.

Hæc clausula posita in motu proprio † super confirmatione statutorum, in modo procedendi circa vnionem factam, præsupposita eius validitate, non obstat annullata vnione, quæ non continetur in motu proprio, sed in eia gratia

gratia separata ex reg. l. mancipia, vbi gloss. C. de seru. fugit. Rom. singul. 495. Felin. in cap. nonnulli, in princip. numero 34. versic. amplia ista, de rescript. ita fuit dictum in causa Auellina vnionis, 15. Decembris 1595. coram Gipsio, & in eadem, coram eodem, 31. Maii 1596. & coram Corduba, 10. Decembris 1599.

32 Huic clausulæ censetur renunciatum † per commissionem super validitate, vel inualiditate dispositionis habentis huiusmodi clausulam, vt fuit resolutum in causa Pampilonen. matrimonij, 16. Ianuarii 1585. coram Orano, & in Elnen. minoriorum, 28. Aprilis 1586. coram eodem, & in Tirafonen. congrui seruitii, 29. Ianuarii 1593. coram Pamphilio, & in Aretina commendæ, prima Iunii 1587. coram Orano, & in Pampilonen. Archidiaconatus, 19. Martii 1593. coram Pamphilio, & vide in causa Auellina vnionis, 28. Iunii, & 5. Decembris 1595. & 31. Maii 1596. coram Gipsio, & in Pampilonen. prioratus de Artaxona, coram Pamphil.

33 Item si prius compromittat pars, † nam per compromissum censetur illi renunciatum, nec potest amplius opponere, vt fuit resolutum in causa Hispalens. pensionis, 23. Februarii, seu Iunii 1572. coram Binarino, & fuit dictum in causa Pampilonen. matrimonij, coram Orano.

Secus tamen est, quando commissio † non est super validitate, vel inualiditate dispositionis, sed super executione illius, vt fuit dictum in causa Placentina pensionis, 8. Martii 1593. coram Pegna, & in Pampilonen. prioratus de Artaxona, coram eodem.

Item, quando commissio est super satisfactionibus, & molestationibus, vel alijs non concernentibus validitatem gratiæ, seu dispositionis habentis di-

ctam clausulam, sublata, vt in causa Pampilonen. Archidiaconatus, coram Pamphilio, & prioratus de Artaxona, coram eodem.

Item, huic clausulæ non censetur † 34 renunciatum per Commissionem à Reo obtentam super iniustitia, vel nullitate sententiæ latæ contra d. clausulam, vt fuit dictum in causa Calaguritana Confidentie, prima Iulij 1592. coram Pegna.

Item, non dicitur renunciatum si quis vigore Signaturæ iustitiæ processit in causa respectu articuli, cui non obstabat clausula, licet commissio esset generalis contra dispositionem habentem dictam clausulam, vt fuit dictum in causa Tirafon. congrui seruitii, 21. Maii 1591. coram Comitate.

Et ratio est, quia consensus, † qui e- 35 ligitur ex actu, non solet ultra illius limites extendi. Dec. in cap. cum venerabilis, sub num. 26. ver. voluntas de except.

Oris aperto tollit tantum † effectum 36 clausulæ, sublata, & remouet illius obstaculum, & dat facultatem impugnandi gratiam, non autem tollit gratiam in reliquis, nec virtutem clausulæ, quod de subreptione, &c. nec aliarum clausularum confirmatarum, & consequenter non astringit partem ad verificationem narratorum, sed onus probandi incumbit alleganti subreptionem, quia in hoc opus est reductione ad viam iuris, Afflic. dec. 228. numero 13. versic. & licet, & numero 14. & fuit resolutum in causa Romana de Gabriellis, 12. Nouembr. 1593. coram Orano, & in Romana domorum, 29. Maii 1595. coram Litta, & in Pampil. Archidiaconatus, 19. Martii 1593. coram Pamphilio, & in Salamant. vnionis, 19. Martii 1593. coram Blanchetto, & in Bugen. pensionis, 24. Nouembris 1595. coram eodem, & in Sutrina Monasterii, 9.

Decembr. 1596. coram Orano, & vide in causa Romana officij Secretarius, 20. Nouembrii 1591. coram Seraphino, & in Romana rescissionis, 5. Maii 1593. coram Orano, & in Abulen. pensionis, 28. Ianuarii 1600. coram Litta.

In contrarium tamen, quod oris apertio tollat virtutem clausulæ, quod de subreptione, & narrata sint verificanda, fuit dictum in causa. Caputaq. iuris patronatus, 10 Decembris 1575. coram Aldobrandino, decisione 224. libro 2. Quotid. & in Seguntine dimidię annatz, 16. Iunii 1595. coram Litta.

Et adde, quod postquam est apertum † os, potest iterum dari mandatum de manutendo possidenti aduersus dictam clausulam, Rota decil. 64. par. 2. in impress. diuers. & in Anagnina iuris pascendi, 20. Decembris 1591. coram Seraphino.

Oris apertio non dicitur noua gratia, sed tantum remouet obstaculum, vt fuit dictum in causa Burgen. decimarum de Scalante, 13. Nouembrii 1591. coram Orano, & in Romana domorum, coram Litta, & vide in causa Calagunitana Confidentia, prima Iulij, 1592. coram Pegna.

38 Commissio † apertionis oris sapit iustitiam, & ideo non potest impugnari de subreptione, vt fuit resolutum in Cæsaraugustana exemptionis, 29. Octobris, 1584. coram Orano, & in Romana de Gabrielis, coram eodem, & in Calagunitana confidentia, coram Pegna.

Commissio apertionis oris aduersus clausulam, sublata, quando est restricta ad vnum articulum, non tollit effectum clausulæ quoad alios articulos, vt fuit resolutum in causa Tarraconen. Villę de Reus, 2. Aprilis 1593. coram Seraphino, vbi quando referuntur ad omnia.

Præfectus Signaturæ iustitię † non potest os aperire. Sarnen. in compend. vtr. Sign. num. 14. Staph. de liti. gra. fol. 149. vers. secundum est, Pur. decil. 1. de rescript. & fuit resolutum in d. Tarraconen. Villę de Reus, coram Seraphino, vbi fuit reiecta decisio Robusterio in causa Perusina della Macchia tonda, 15. Aprilis 1575. vt in decisione 533. libro 2. Quotid. in qua contrarium fuerat resolutum, scilicet, quod possit aperire, & vide in causa Mediolanen. bonorū de Noxedo, 27. Ianuarii, 1586. & 2. Maij eiusdem anni, coram Seraphino, & Bonon. parochialis de Varignano, 31. Ianuarii 1589. coram Giphio.

Ad tollendam huiusmodi clausulam † non sufficit simplex causæ commissio, nisi facta sit mentio huius clausulæ, vel adsit clausula, quorum tenores, &c. eius vigore potest inferi totus tenor obstantiarum etiã vigore clausulæ, sublata, iuxta consil. Butr. 2. aliã 49. numero 5 quod sequitur Gemin. consilio 120. numero 7. Dec. consilio 165. numero 2. Ægid. decisione 338. & passim seruat Rota, vt per Cassad. decisione 10. num. 2. super rog & fuit resolutum in causa Perusina della Macchia tonda, coram Robust. vt supra, & in Pano. matrimonij, 16. Ianuarii 1585. coram Orano, & in Mediolanen. bonorum de Noxedo coram Seraphino, 2. Decemb. 1585 & in Bononien. Parochialis de Varignano, 31. Ianuarij 1586. coram Giphio, & in Hispanen. denegationis pensionis, 18. Aprilis 1586. coram Bub. Salamantina vnionis, 29. Aprilis 1592. coram Blanchetto.

Stante hac clausula non impeditur † agere ille, qui facta mentione de huiusmodi clausula obtinuit à Papa abtolutionem à iuramento ad effectum agendi, vt fuit resolutum in causa Vlixbonen. legitima, 15. Februarii, 1591. coram Pegna.

42 Hęc clausula in fine posita respicit † totam gratiam, & refertur ad omnia præcedentia, vt fuit resolutum in Romana Casalium, 27. Ianuarii 1561. coram Oradino, & in Aretina Cōmendæ, 19. Iulij 1587. coram Orano, vbi etiam quoddam adfuit gratiæ, & in Taracon. Villæ de Reus, 8. Februar. 1591. coram Plato, & in Placentina pensionis, 8. Martij, 1593. coram Pegna.

Et facit regulam, quoddam clausula in fine posita refertur ad omnia præcedentia, l. talis scriptura, §. fin. ff. de leg. 1. & ibi Bart. & alij Abb. Dec. & alij in c. secundo requiris, de appellat.

Præsertim quando non potest assignari diuersa ratio, cur clausula, Sublata, magis referatur ad vnum capitulum, quam ad aliud. Dec. in d. c. secundo requiris, numero 3. & fuit dictum in illa Placentina pensionis, coram Pegna.

Et idcirco ex reg. d. l. talis scriptura, §. fin. & licet, ff. de leg. primo, l. i. C. de lib. præter & c. secundo requiris de appellat. Hęc clausula in fine posita iungitur cum clausula, Quod de subreptione, que est supra posita, pluribus intermedijs, ita fuit resolutum in causa Aretina Cōmendæ, 19. & 30. Ianuarii 1587. coram Seraphino, & in Placentina pens. coram Pegna.

43 De hac clausula potest dari † quantumque etiam in secunda instantia, Rota Ianuen. decisione 190. numero 8. & fuit resolutum in causa Calaguritana Confidentie, 1. Iulij 1592. coram Pegna. & vide in causa Auellit. v. nionis, 31. Maii 1596. coram Giphio.

44 De hac clausula potest dare beneficiatus nomine suæ † Ecclesie, etiam si ipse renunciauerit, vel alijs iurauerit gloss. in c. si qui presbyterotus in verb. alienator, de reb. Eccl. non alien. Aret. consilio 114. sub numero 2. & 3. & fuit resolutum in causa Aretina Cōmendæ, 1. Iulij 1587. coram Orano.

Stante hac clausula, Rota, cuius agendo, solet semper remittere partes ad Sanctissimum, Cortæ decil. 18. quæ est Romana Casalium, 20. Decembris, 1600. coram Oradino, & in Taracon. Villæ de Reus, 8. Februarij 1591. coram Plato. & in Romana de Victorij, 11. Martij 1591. coram Blanchetto.

Princeps suis iudicibus præcipere potest, vt in certis casibus tenentur audientiam, † Zabarell. & Imola in 45 c. qua diligentia, circa finem, de election. Dec. in c. finali, numero 9. verfic. saluari tamen potest, de constit. Et licet sine causa non possit tollere ius tertij, tamen præcipere potest, quoddam non audiatur, Paris. in consilio 1. num. 38. ver. dicentes, vol. 4. Socin. in l. Gallus, §. & quid si tantum, numero 16. ff. de liber. & posth. Quo casu moribus receptum est, vt rescriptum fiat, cum clausula, Sublata iudicibus aliter indicandi aut interpretandi facultate, per quam omnibus † iudicibus clauditur os, vt donec & quouique à Papa, vel Principe aperiat, aliquid dicere non possunt, Zabarell. in dicto c. qua diligentia, in questione 5. de election. Gundifala. de Villadiego, in tractatu de Legato, quæst. 7. numero 32. Fur. decisione 50. numero 5. parte 1. Paris. in consilio 5. numero 133. & in consilio 38. numero 7. vol. 4. Ruin. in consilio 21. numero 15. volum. 1. Verall. 134. numero 4. parte 3. Et ideo laudabilis stylus seruetur in Curia, vt cum primùm de clausula, Sublata, innotuerit, iudices ad vltiora non procedunt, Nisi per Papam os aperiat, vt decis. 18. inter Miscellaneas.

De clausula, Sublata, † quandocumque 47 que opponi potest, cum sit impedimentum reale, adimens inferiori iurisdictionem, & reddens illum ad indicandum, & procedendum inhabilem, etiam si non fuisset in processu opposita, atque totum processum nullum red-

dit, vt fuit in Rota refolutum, 1. Iulii, 1592. coram Pegna. Et quòd inhabilitat⁴⁸ terræ ꝛ persona iudicis, abfq; eo quòd opponatur, atque processus fit nullus. Io. Andr. in Additionibus ad Specul. in titulo de probatione sententiar, §. iuxta, vers. Item est nulla ratione litigatorum, vers. est excommunicatus, Iacob. de Aretina, in Disputatione incipiente: Quæstio est, quam sequitur Dec in consilio 275. numero 2. ver. sed præmissis. Et quidquid alij sentiant in contrarium, Ioan. Andreæ opinio est magis communis, Alex. in l. 1. §. subblata, numero 22 ff. ad Trebel. Rota Genue⁴⁹ in decisione 180. num. 8. Et ideo iudicium agitarum ꝛ coram iudice, cui obstabat clausula, Subblata, est nullum, quia deficit persona iudicis, quæ est vna de requisitis in iudicio, c. forus, de verb. signif.

Addo, quòd hæc clausula non habet locum quando quis vult ostendere⁵⁰ re quòd Gratis, ꝛ in qua posita est, in aliquo casu non habet locum, vt fuit refolutum in Vercellen. seu nullius iurisdictionis, 17. Nouemb. 1600. coram Millino, tamquam clausula accessoria ad gratiam, Par. decisione 1. parte 1. & fuit refolutam in Placentina parochialis de Malpadida, 29. Nouembr. 1593. coram Liita, & ideo datur de defectu intentionis Papæ, vt tenuit Rota in Romana Secretaria, vigeſima Nouembr. 1591. coram Seraphino.

Ideo posita in confirmatione ꝛ non⁵¹ ampliat, quia vti accessoria recipit easdem conditiones quas recipit dispositio principalis, Gabriel. in titulo de Clausulis, concl. 3. numero 82. Par. d. decisione 1. part. 1 & fuit refolutum in Valentina decimarum, 9 Iulii, 1597. coram Pamphilio. Item, ꝛ non extenditur ad actum postea factum, quia non egreditur terminos suæ dispositionis in qua apponitur, Felia. in c. in corrigendis, numero 7. in fine, de of-

fic. ordinar. Sarnen. super Regul. de infirmis resignantibus, quæstio. 34. numero 3. Nec extenditur vltra ea, quæ supposita fuerant, vt fuit dictum in Placentina Decanatus, 6. Octobris, 1596. coram Pegna, & in Oriens. decimarum, 21. Maii 1586. coram Orano, & in Vercellen. Canonicatus, 30. Octobris 1592. coram Blanchetto, & in Auellin. vnionis, 28. Iunii 15. Decembris 1595. coram Gipsio.

Item semper intelligitur ꝛ secundum naturam principalis dispositionis, & prout de iure propterea⁵³ quando non vitiat processum. Vide Rotam in decisione 209. parte 4. in nouiter nouissimis.

Si est apposita à Papa in ꝛ confirmacione, censetur apposita ad benefaciendum, & ideo si illam postea tollit, apetiendo os, non dicitur tollere ius quæsitum, cum nemini præiudicet, Geminian. in consilio 53. numero 3. in fine. Parif. consilio 68. numero 284. vol. 4. Verall. decis. 31 parte 3.

Subblata ꝛ difficultate, intelligitur de⁵⁵ difficultate facti, non autem iuris, & quæ probabilem causam habeat. Aggid. decisio. 598.

SUMMARI A.

- 1 Fori submissio per hanc clausulam quid & quantum operetur.
- 2 Promissio non declinandis fori submissio, & prerogatio iurisdictionis à pari procedunt.
- 3 Pœnitentia non datur etiam ante litem contestatam submittentis se per hæc verba.
- 4 De primacione ad habitum non datur regressus in submissione fori.
- 5 Forum quis sortitur vere, vel fecte vs per adoptionem, vel baptismum cum declaratione, de qua ibi.
- 6 Instantia peremptoria vniuersificatio per inscriptionem, an includat laicum effectum Clericum post interitum instantie.

* CLAVSULA 177.

Submittens se iurisdictioni, & foro cuiuscumque iudicis.

- I**N personis, que possunt prorogare iurisdictionem, plurimum prestat fori huiusmodi submissio †, & ubi est generalis, operatur quo ad omnes casus, etiam sine consensu iudicis, cui subest submittens, idemque iudex alioqui incompetens potest supra iurisdictionem suam iudicare, si prima facie causa videtur infra suam iurisdictionem, Bart. in l. fin. §. vlt. C. de appellat. Guid. Pap. q. 7. Rot. Gen. decis. 23. n. 3. & 5. quam hoc modo sit approbatus iudex non suus, & nihil interest inter promissionem de non declinando forum, † inter submissionem, & inter prorogationem iurisdictionis. Guid. Pap. q. 370. Nec licita est pœnitentia. † etiam ante litem contestatâ, si talis submissio sit iurata iuramento. Rip. in cap. 1. num. 46. cum seq. de iudic. quicquid in oppositum censuerit gl. in l. si conuenierit. ff. de iurisd. om. iud. sic Guid. Pap. q. 77. Ias. in dicta l. si cœuenerit, & Frâch. Marcus decisio. 276. par. 1. quoque igitur modo quem sortiti forum contingat, sic se submitteus frustra contendit remitti ad iudicem suum, ob renuntiationem fori inde scitentem. Reusner. cons. 6 n. 20. cum seq. lib. 2. apud nos tract. de iudic. c. 1. num. 225. cum seq. cum de priuatione † ad habitum non detur regressus, siue forum quis sortiat, ut verè siue fictè, † ut per adoptionem, vel per baptismum, per quem dicitur renasci, qui lauat. Marian. Socin. ad rub. de foro compet. cum adductis per Ant. Matthæuz. trac. de prorogatione fori num. 27. vers. sic. & quod dictum est supra in origine, nisi iam perempta esse instantia iudicij capti inter laicos † mox viuificata per insultationem quo tempore reus ad clericatum promotus est, nam cessat esse & us submissionis,

militat declinatoria. Vinc. Anna figu. 129 quem refert Marta tract. de iur. p. 4 cent. pri. casu 32. n. 6. lo. Bapt. Costa.

S V M M A R I A.

- 1 *Sub refectione & c. clausula indoles in con tractu venditionis.*
- 2 *Suppletur actionem emptori pro repetitionis expensis in iudicio euictionis siue victus siue victor extiterit.*
- 3 *Quid in emptore aduocato aduocati operam adhibente.*
- 4 *Quando comprehendat interesse ex mora soluendi ob tempus præteritum?*
- 6 *Interesse, & sortis quando idem ius sit?*
- 6 *Hypothecaria actio pro alimentis in bonis mariti uxori competit stante hac clausula.*
- 7 *Appellatio à liquidatione damnorum, & interesse, an tollatur per hanc clausulam.*
- 8 *Quid non præuia taxatione.*
- 9 *Exequutio, an retardetur concessa reductione ad arbitrium boni viri.*
- 10 *Damnorum probatio qualis sit præcipue ad substantiam.*

CLAVSULA 178.

Sub refectione quorumcumque damnorum, & interesse litis.

Scribentes ex mente l. C. in l. ventidotes ff. de verb. oblig. ministrant cautelam addendi hanc clausulam in contra&u venditionis, cuius † indoles est, vt non solum actio ex promissione hominis detur ad interesse, viuras pretij & expensas, & ne vnquam pereant, † etiam quod principalis actio periret, l. C. de iudic. & l. 4. C. de positi, verum etiam includantur in dicta promissione, & actione, que aliàs sui natura minimè venient.

Præterea dicta clausula vsque adeò exerit vires suas, vt emptori detur actio pro repetitione expensarum litis in iudicio euictionis, siue obtinuerit, siue succubuerit. Rursus si emptor † aduocatus succumbat, repetit à veditore iure actionis sumptus, quos ipse in alio

aduocato fecisset Bursat. consilio 184. numero 26. cum seq. colum. 2.

Insuper dicta clausula posita post promissionem dupli pretii, & liuellarum terminis soluendi elapsis, comprehendit † interesse ex mora propter tempus præteritum arg. l. 1. in pr. & l. si sterilis. §. cum per venditorem ff. de act. emp. accessorieque ad sortē ipsā pretii, & liuellarum venit, eodemque modo actione, forma, & iure debitum erit † interesse, sicuti fors & pretium ipsum. Bursat. d. consilio nu. 29. dicitur quod interesse, & lucrū cessans in dictis verbis stipulatum de tenore instrumenti cum prærogatiua iuris executiui, prout pretium, & res principalis. Ofasch. decisione eod. 129. num. 32. Panciroli. consilio 147. n. 8. & 9.

Ad hæc ex dicta clausula competit hypothecaria † actio pro alimentis uxori in bonis mariti, que secundum aliquos citra dictam prouisionem cessaret, pulchrè de hac clausula. Bursat. d. consilio n. 21. cum pluribus seqq.

Tandem à liquidatione damnorū & interesse † in consequentiam dictæ stipulationis non dari appellationem tutatur. Menoch. pleno consilio 213. etiā non præcedente † taxatione pract. Papiens. in forma lib. in action. reali, §. & in expensis. nu. 31. Rot. Gen. decis. 78. n. 8. Rot. Auen. decisione 59. Plor. ad l. si quando numero 626. & 740. C. vnde vi. benè eruditus. Ruginell. accuratè declarat in suis commentariis de appell. §. 2. c. 3. §. iuramentum num. 512. cum seqq. quicquid in oppositum respectu appellationis velit. Surd. dec. 27. cui occurrit Scapuccin. tract. de Saluian. interd. libro 3. quæst. 13. in fine. In omnem casum reductio † non retardat executionem. Czuall. tract. com. contra com. p. 1. quæst. 7. n. 11. cum seqq. Steph. Grat. Rom. discept. forens. c. 41. num. 23. vsque ad finem. Dummodo aliàs liqueat de substantia, & de quid-

itate damni, nec aliter intelligenda sunt prædicta. Mastrill. plenè decisio. 60. parte 1. quorum damnorum probatio † sit etiam per coniecturas: immò quoque per iuramentum supplementarium, etiam data singularitate testiu. Steph. Grat. Rom. discept. forens. c. 33. n. 53. & 56. quæ quidem liquidatio super damnis & interesse dicitur declaratio, quæ retrotrahitur etiam in præiudicium tertii: sic laudatissimus I. C. D. meus Manent. consilio 30. num. 26. & 27.

Io. Bapt. Costa.

CLAUSULA 179.

Subministratio Oratori alimentis, & sumptibus litis.

Hæc clausula in commissione posita suffragatur etiā heredi, ut illius vigore ei debeantur alimenta, & sumptus litis, quando cum herede continuatur eadem lis, quæ fuit cœpta cū defuncto, & eadem instantia, & sic competunt eadem præiudicia, l. heres absens, ff. de iudic. & vide in causa Bononiens. de Gargantibus, 26. Nouemb. 1599. coram Millino.

SVMMARIA.

- 1 *Clausula, Summarie, tollit solemnitates iuris civilis.*
- 2 *Et obseruationem terminorum substantialium.*
- 3 *Index datus cum clausula, Summarie, poterit iudicare ut Princeps.*
- 4 *Sententia quando possit ferri super diuersa causa.*
- 5 *Iudicij forma nulla seruanda est, sed clausulam, Summarie.*
- 6 *Clausula, Summarie, que alia clausula acquipollet.*
- 7 *Clausula, Sine figura iudicij, quid importet.*
- 8 *Clausula, Sola facti veritate inspecta, operatur plus quam clausula Summarie.*
- 9 *Idem clausula, De Plano.*
- 10 *Probationes necessarie non cessant sublatæ per clausulam, Summarie.*

- 11 *Exceptiones requirentes altiore inda-
ginem, quando possint remitti ad al-
liud iudicium.*
- 12 *Clausula, Summarie, quando nihil o-
peretur.*
- 13 *Nunquam censetur apposta, nisi verbis
expressis.*
- 14 *Non operatur super diuersa re non pe-
tit.*
- 15 *Statutum, quod arbitri procedant Sum-
marie, quomodo intelligitur.*

CLAUSULA 180.

Summarie.

Clausula, Summarie, sola facti ve-
ritate inspecta, & manu Regia,
tollit & sollempnitates iuris civilis, R. om.
consil. 497. num. 9. Dec. consilio 449.
uu. 15 Grauatius ad Vestr. in praxi lib.
5. cap. primo, num. 7. Maranta de or-
din. iud. parte quarta, dist. 9. n. 8. & vi-
de in causa Romana pecuniaria, 15.
Octobris 1607. coram Millino.

Et ideo tollit obseruationem ter-
minorum substantialium, in d. Roma-
na pecuniaria, coram Millino.

Vide supra in clausula, Manu Re-
gia.

Cum ista clausula iudex datus, sicut
Princeps & iudicare potest. Dec. in c.
dilecti, num. 12. vers. & predicta de iudic.
& in c. quoniam contra nu. 15. vers.
tertio quid si causa de probat. Cacheran.
decis. 1. n. 20. Alex. in consilio 6. n.

2. vol. 3. Ideo super causa & probata sen-
tentiam proferre poterit, quamuis cau-
sa illa non esset in libello deducta, vt
post alios, quos citat Alex. in l. si stipu-
latus. §. Chyfogonus, nu. 8 ff. de verb.
obligat. Marfil. singulari 272. Grama-
tic. decis. 203. n. 141. Cacheran. in d. de-
cis. 1. num. 21. Rinuald. iun. in consilio
186. n. 28. vol. 2 & in consilio 161. num.

12. vol. 3. Ergo nulla forma iudicariis &
seruanda est, sed solum ius naturale,
& gentium, quo sola veritas attendit-
ur, Aretin. in §. in bona fidei, num. 33.
¶. quid si fiat, & ibi Iaf. n. 45. Instit. de

actionib. Roman. in consilio 20. num.
8. verbo Præterea, vbi Addentes plu-
rimos allegant. Item plurimos ad hoc
allegatos vide à Caualkan. in decis. 19.
num. 33. par. 1.

Huic clausulæ æquiparatur & clau-
sula, Manu Regia, quæ idem importat,
quod summarie, & sine figura iudicij.
Bartol. in Extrauaganti Ad repimen-
dum, versic. & figura, in fine, vide quæ
scripsi supra in clausula, Manu Regia.
Item clausula, Simpliciter importat i-
dem quod summarie in fin. Itæ clausu-
la Procedat prout voluerit, æquipollet
clausulæ, Summarie, & sine figura iudicij.
Ideo censetur sublata ea tantum, quæ
sunt de iure civili, non autem quæ iuris
gentium sunt, Rom. in cons. 148. n. 3.
vers. Tertio dicitur, vbi Addentes in v.
Naturali, multos congerunt. Et hic ad-
uerte, quod hæc clausula & Sine figura
iudicij, importat virtutem omniata clau-
sularum huiusmodi simul, & seruel di-
ctarum, videlicet, Summarie, Simpliciter,
& de Piano, Sine strepitu, & figu-
ra iudicij, vide Bart. in d. Extrauag. ad
Repimendum in verb. Figura, n. 4 &
seq. & plenius in ver. videbitur, n. 8. &
seq. ¶. tertio casu, vbi Addentes in ¶.
importantia, alios allegant.

Aliqui volunt, clausulam, & Sola fa-
cti veritate inspecta, æquiparari etiam
clausulæ, Summarie, sed contrarium
est verius, quoniam illa plus operatur,
quàm Summarie, Dec. in d. c. quoniam
contra, n. 1. in fine, vol. 3. Imola, & Fe-
lin. in c. dilecti de iudic. Cacheran. in d.
decis. 1. n. 20. Quoniam clausula, Sola
facti veritate inspecta, importat idem
quod manu Regia, atque relaxat om-
nes sollempnitates iuris positivi, & iu-
dex arctatur tantum ad ea, quæ sunt iu-
ris gentium, Iaf. in cōs. 105. col. fin. vol.
1. Alex. in consilio 6. col. 2. in princip.
volum. 2. & consilio 84. numero 13.
volum. 4. Roman. in d. consilio 148.
numero 3. vers. tertio dicitur. Et quod

clausula, Sola facti, &c. tollat omnes sollemnitates iudiciorum, vide Florian. in consil. 15. nu. 6. & seq. vers. interdum verò Roman. in consil. 20. num. 3. & num. 8. vbi Addentes multos citant, ad probandum, quando plus operatur. Item clausula, † De plano, plus operatur quàm clausula Summariè: quoniam per illam de plano, remouentur omnes sollemnitates iuris civilis, & sufficit appellare viua voce, etiam iudice non sedente pro tribunali. Bal. in consil. 272. vol. 3. & vide Signorol. in consil. 15. n. 3. qui plura adducit.

Sed an per huiusmodi clausulam
 10 † Summariè, censèatur etiam sublata probationes necessariæ: Aliqui volunt affirmatiuam, quia summariè, & de facto inquirere, & condemnare, importat sine causæ cognitione, & sine probatione. licetis fustium, & ibi gl. ff. de his qui not. infam. Bartol. in consilio 82. n. 2. parte 1. vbi Addentes, in verbo, De facto plures allegant. Sed contrarium est verius, vt sicmauit idem Bar. in d. Extr. 19. Ad reprimendum, in ver. videbitur, l. 12. ver. quid si dicatur, Dec. in consil. 454. n. 4. Caualean. decis. 20. n. 22. par. 1. In hac quæstione respondendo: Aut causa est ordinaria, sed articulus incidens, & emergens in summariè decidendus, & tunc clausula, Summariè, adiecta intelligitur breuiter, & non diminutiue: quia omnia substantialia iudicij adhibenda sunt, sed breuiori modo, ideo requiritur libellus, litis cõtestatio, & sententia definitiua. Item, debent assignari dilaciones, licet breuiiores. Item, probationes faciendæ sunt, quia aliter tolleretur causæ cognitio, quæ est de substantia iudicij. Item, tolleretur ius partis. Aut cã, natura sua est summaria, & tunc, aut agitur de cã præiudiciali fauorabili, vt alimentorum, & ventris, atque similitum, & tunc sufficit semiplena probatio: vbi autem non est fauorabilis, ple-

na requiritur, Bar. ind. Extr. Ad reprimendum, nu. 9. † quædam sunt, in quibus. Alex. in consil. 139. in fi. vbi Addentes alios citant, vol. 7. & in consil. 187. in fine eodem volum. 7. In casu autem, quo casu non est fauorabilis, aut præiudicium potest reparari per aliud iudicium, & tunc exceptiones, † quæ requirunt altiorè indaginem, 11 & in alio iudicio examinari possunt, amitti possunt, sed in alio iudicio reseruantur: vbi autem examinari non possunt, tunc in primo admittendæ sunt, aliter enim partis ius tolleretur, Bartol. ibid. in vers. Summariè, n. 4. vers. in hoc processu. Item si non possent reparari, nisi per appellationem, vel restitutionem in integrum, tunc clausula, Summariè, † etiam si adiecta esset al- 12 tera, De plano, sine strepitu, & figura iudicij, non operatur, nisi quantum ad ordinem procedendi, vt processus sit verior: quo verò ad exceptiones, & probationes respicientes decisionem causæ nihil operantur, Bart. ibid. in d. vers. Summariè, nu. 13. & seq. vers. quædam sunt, vbi limitat, quando ageretur contra absentem.

Et aduerte, quòd clausula, † siue ar- 13 ticulus incidens, nõquam censetur cõruissus Summariè, licet ita petium fuerit, si Princeps rescripserit, quod fiat ius, quia nisi addiderit, Summariè, censetur denegasse, cum de vno tantum responderit. Signorol. in consil. 5 & vide Gabriel. in titulo de clausulis, conclus. 6. n. c. qui alios refert.

Quando autem hæc clausula † ex- 14 pressa est à Principe concedente, numquam operari potest super diuersa re, sed tantum operatur super eodem facto deducto ex vna causâ, & probato ex alia, puta, si ageretur ad decem ex mutuo, & probaretur ex causâ depositi, & ita loquuntur præfati Doctores. Nam conformitas sententiæ in tribus consistere debet, videlicet in repetita
 lina-

Et clausularū, Rubrica de claus. Motu proprio n. 5 Petrus Duenas in Regula 131. in prima fallentia in fine. Itē nō tollit ea † quę expressē sunt posita in cōditione, puta si in euidē: ē utilitatē Ecclesię nec substantia huius alienationis conditionalis Paris. conf. 3. n. 64. vol. 4. Abbas in conf. 99. in fine, parte 1. Casualcā. decif. 46. n. 402. parte prima, qui alios refert, quoniā presumitur ignorare an accedat in euidē: ē utilitatē Ecclesię & ideo non suppletur ignorata per huiusmodi Claus. Dec. in c. 1. n. 7. de confirmatōe vtil. vel inutil. Ruin. in cōf. 71. n. 3. vol. 3. Caucaan. decif. 46. n. 58. parte 1. Item, hec clausula † non operatur expressa obreptione, & falsitate. Abb. in c. inter dilectos, col. 4. de fide instrumēt & solū vbi causa cognita processum fuit, aliās secūs. Abb. in conf. 34. n. 5. & 8. parte 2. Socin. in conf. 162. col. 3. v. sed ad ista vol. 1. & solū restringitur ad expressos, & specificatos defectus Alex. in conf. 51. in fine, vol. 7. Ruin. in conf. 97. n. 8. vol. 4. Itē † non refertur ad ea quę specialiter commissā fuere, quia cōtrarietas in rescribere est euitanda. Itē quia clausula specialis nō trahitur ad specialiter prouisa, l. heredi, §. quia patrē, vbi Alex. in princip. & in §. differetas, no. 8. & ibi Iaf. & alij, ff. de vulgar. & pupill. Decia. in conf. 19. nu. 110. vol. 3. Natta in conf. 403.

SVMMARIA.

- 1 Clausula hac tā in cōtract. bus, quā vltimū volūtatis, aliquādo demonstratiuē, limitatiuē aliquādo, intelligitur.
- 2 Dictiones he sunt notę personaliū, licet adesse dictio (perpetuo) & propterea heres h. redū nō cōprehenditur. Limitatur num. 3.

CLAVSVA 182. *

Supra scriptum, vel infra scriptum.

Etiam in conuentionibus † nō tū in vltimis volūtatis aliquādo demonstratiuę, aliquādo limitatiuę intelligitur. d. Clausula, Alexad. conf.

173. n. 6. vol. 5. Curt. Iū. in l. 2. n. 13. C. de success. edic. Bertaz. conf. ciuili 83. n. 67. Peregr. de fideicom. art. 21. num. 23. suntque notę † personalitatis veluti instar omnium probat Sord. cōf. 123. præcipue n. 16. etiam quod adesse dictio (perpetuo) vt ibi habetur, & Turret. conf. 26. n. 6. prope finem lib. 1. Ita quod hæres hæredis non includitur. I. art. confil. 7. ad fin. lib. 1. Iaf. in l. qui liberis §. hæc verba ad fin. ff. de vulg. & pupil. Purpur. cōf. 351. n. 15. cū seq. vol. 1. † nisi agatur de præstationibus annuis tam pro executione contractū quam vltimæ volūtatis ad quas hæredes heredum tenentur, maxime pietatis ergō, & fauore religionis, vel ob animæ salutem, vel ad exonus conscientię Stephan. Gratiā. Rom. decif. Marchiz 22. sapienter Corn. conf. 69. vol. 4. quem secutam fuisse Rot. Rom. testatur Stephan. Gratian. Rom. discept. Forenc. c. 104. nu. 51. cum seq. & Peregr. de fideicom. art. 32. num. 70. præterquā quod veniunt omnes hæredes: quibus accommodatur Iudicium testāis: Excell. D. Bim. cōf. 163. n. 19. 20. & 29. vol. 3. lo. Bapr. Costa.

SVMMARIA.

- 1 Tanto al bene quanto al male, clausule in societatis quoniam sit sensus.
- 2 (Firmo manente capitali,) clausula nō operatur capitalis assecurationē ob suspitionem vsuræ.
- 3 Quid si protestatio hec compensetur certitudine maioris lucri?
- 4 Quid si adsit clausula indicatiua arbitrij boni viri, veluti (Prout conuenit bono, & legali socio.)
- 5 Apotheca, & societatis in dubio presumuntur lucrari.

CLAVSVA 178. *

Tanto al bene, quanto al male etc.

Exponit dictā clausulā Rota Rom. decif. 763. n. 16. p. 1. in nouissimis materia sociali referendo illius sensum † non ad capitale positam in

Y j

- negotiatione, sed ad damnum, & lucrum mercimonij, non tamen inde argui potest quod capitale debeat esse saluum, cum nec expressa conventio cum illis verbis (firmo manente capitali) admitteretur † veluti vehementer suspecta de prauitate vsuraria, præclare Natta conf. 403. 404. Gaspar. Roderic. de annuis reddit. lib. 3. quæst. 3.
- quinta nisi † succceptionem periculi compensaret certitudo maioris lucri, quæ quidem iustare compensatio ab initio permissa sustinet a securitatem capitalis factamq; & totam metu huiusmodi stipulationem veluti nos comprobauimus ad mentem Nauar. Molin. Tholosan. Greg. de Valentia, Michael. Salô. aliorumque absolutissimum Patrum tract. de Rata quæst. 200.
- Veneræ editionis, eoq; magis † conticescit sinistra suspicio quando esse adiecta clausula indicatiua arbitrij boni viri (prout conuenit bono, & legali socio) Natta conf. 404. n. 5. In dubio nãque † apotheca, & societas presumuntur lucrum facere Magon. sub Rot. Lucens. decif. 1. n. 36. Ioan. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Toties quoties, impedit præscriptionem obligationis.
- 2 Denotat infirmitatem.
- 3 Verba quæ intelliguntur in infinitum.
- 4 Fideiussor de presentando reum toties quoties, tenetur semper & in infinitum, & n. 6.
- 5 Clausula, Toties quoties, an verificetur in bino actu.
- 7 Operatur, etiam si non fuisset repetita.

CLAVSVLA 184.

Toties quoties.

- H**ÆC clausula non impedit † quominus obligationi in qua posita est, præscribi possit. Tiraquell. de tractu lignag. §. primo, glossa 10. n. 34. & fait dictum in Romana tutelæ de Fabijs, 18. Martij 1585. coram Seraphin.

- Regulariter hæc clausula † infinita-

tem denotat, l. fideicommissa §. si quis decem, de legatis tertio, ibi Non enim onerandus est hæres, vt in infinitum, quoties perdidit, &c. & probat Dec. in l. vnica, in prima lectura, num. 2. in fine C. de sentent. quæ pro eo quod interest. Alex. in conf. 145. n. 3. vol. 2. Et quando verba contrahentiũ sunt apta denotare infinitatem, † semper in infinitum intelliguntur l. si ita stipulatus à Seio, & ibi Bartolus, ff. de fideiussor. Bart. & Alex. in l. qui bona, §. finali, ff. de damn. infecto, Dec. in d. l. vnica, n. 2. in fine.

Et propterea apposta hæc clausula in fideiussione, † vt quia fideiussor promisit presentare reum toties quoties, non liberatur, presentando eum per aliquas vices, Gabriel in conf. 181. in princ. vol. 1. Crot. in conf. 411. n. 45. vol. 3. Diaz. de Regulis, & fallentis, Regula 614. ver. promittens simpliciter.

Et quamuis aliqui teneant hæc clausulam in bino actu verificari, Bald. in conf. 112. n. 3. vol. 3. Ias. in conf. 30. vol. 1. ita vt per binam presentationem fideiussores sint liberati, Angel. in l. si finita, n. 1. ff. de damno infecto, in l. oratione ff. de sent. in l. 2. §. exhibendi, ff. de custod. reorũ. Roman. in conf. 15. in 4. dubio, Decian. conf. 87. n. 2. vol. 2. Mátua Singalari 53. 4. Nellus in tractatu de Bannitis, in prima parte secundi temporis, n. 14. Incertus author inter consilia criminalia diuersorum, conf. 37. n. 5. & seq. vol. 1. Afflicti. in dec. 130. Nihilominus † in contrarium est magis communis opinio, & quod per binam presentationem fideiussores non liberentur, de qua attestatur Vrsill. & alij Ad-dentes ad d. decisionem 130. Afflicti, & hanc tenent Roman. Imol. & Alexan. in d. l. si finita, Alexan. in l. qui bona, §. finali, ff. de damn. infecto. Roland. in conf. 27. n. 1. vol. 2. & in cõf. 58. n. 4. vol. 1. Marfil. in Rubrica de fideiussoribus, quæstione nona, & quæst. 15. Alexand.

in

ERROR DE
ENCUADERNACIÓN

l. finali, C. de fideicommiss. libert. l. hæreditas materere, C. de petit. hæredit. Item, in causa, l. qui habebat, ff. de instit. action. Item, in actione i. edita, C. de edendo: ita declarat Bald. in l. i. quæst. C. si plures vna sent. & in consilio 270. vol. 1. quam obrem clausula, Sūmariè, tollit ineptitudinè causæ, non autem tollit rem, vel actionem: Ideo si actum sit ad equum, non potest sequi sententia super boue non petiro, Bald. in l. edita, nu. 30 in 6. quæst. C. de edendo, & in additionib. ad Specul. in titulo de appellat. in addit. quæ incipit confessus in tormentis, & petit à te bouem, Paris. in tractatu de Syndicatu, in cap. vtrum iudex & in cap. seq. Crot. in l. i. §. si quis ita, num. 11. ff. de verbor. obligat. Coras. in cōs. 138. volum. 1. Felin. in c. 1. num. 2. de probat. Ias. in cons. 158. vers. præterea, & tertio, vol. 5. Alex. in cons. 121. vol. 1. Ruin. in cōs. 36 n. 7. vol. 3. Goz. in cons. 39.

15 Quid autè importet hæc clausula, † Stante statuto quòd arbitri procedant summarè, & c. vide Decian. in responso 51 n. 89. & plur. seq. vol. 2. vide Czualcan. in decisione 10. num. 35. & decis. 12. n. 56 & seq. & dec. 16. num. 33. & seq. p. 1. qui diffusè scribūt, & plerimos allegant.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, † Supplentes, in confirmatione quid operetur.
- 2 Tollit solos defectus iuris positivi.
- 3 Defectus debent esse specificati, vt tollantur per clausulam, † Supplentes.
- 4 Clausula, † Supplentes, operatur in his de quibus Papa est informatus.
- 5 Sanat defectum solemnitatù etiam substantialis.
- 6 Statutum laicorum circa res Ecclesiasticas confirmatum à Papa cum clausula, † Supplentes, est validum.
- 7 Clausula, † Supplentes, quos defectus non tollat.
- 8 Citationis defectus est insanabile, ali-

quando tamen sanari potest per aliam clausulam superadditam claus. † Supplentes.

- 9 Clausula, † Supplentes, non operatur contra ius tertij.
- 10 Nec tollit defectus, qui cōcernūt personã.
- 11 Nec tollit ea, quæ sūt posita in cōditione.
- 12 Non operatur expressa obreptione, & falsitate.
- 13 Non refertur ad ea quæ specialiter commissã sunt.

CLAUSULA 181.

Supplentes.

HÆc clausula † posita in cōfirmatione, non tollit defectum potestatis facientis actum confirmatum. Rota dec. 2. de confirm. vtil. vel inutil. in nou. Gemin. & Præpos. in c. Cænomanensem prior, nu. 2. & posterior. nu. 1. vers. propterea, 56. dist. Abb. in c. inter dilectos, sub nu. 8. vbi Add. verbo, priuilegiū, de fide instrum. Ias. in l. more, nu. 37. de iurisd. omni. iud.

Dic verum, quando Papa ignorauit, secus si sciuit, saltem in genere, Geminian. in dicta Cænomanesi, nu. 2. Præpositus, nu. 1. vers. & propter, Rota diuers. decis. 455. nu. 4. parte prima.

Addo quod hæc clausula tollit † solos defectus iuris positivi, & ita latè cōsulendo in crimine lese maiestatis, tradit Dec. in consilio 410. col. pen. Ferrer. in cons. 32. nu. 48. vol. 1. Gemes. in compendio signaturæ iustitæ, fol. mihi 90. col. prima, & seq. vbi probat quòd de iure communi tollit omnes defectus iuris positivi, sed per regulas Cancellariæ eisdem non tollit, † nisi fuerint specificati, aut supplicatio fuerit signata per verbum (fiat vt penitur) vt dicit Alexand. post alios per eum allegatos, in consilio 195. col. 3. vers. dicit tamen, vol. 2. Item, quòd defectus debeant esse specificati, ad hoc vt per d. clausulam tollantur, firmarunt Dec. in cons. 606. col. 4. & finali, & in cons. 5. col. fi. & in cōs. 8. vol. 4. cum aliis ad

hoc allegatis à Fezret. in consilio 31. n. 33. vol. 1. Imò, huiusmodi defectus debet esse specificati in litter. vt dicunt, Io. Andr. Clem. Pastor. de re iudic. But. & Immola, in cap. 1. de transact. Alex. in consilio 29. num. 10. & seq. & in consilio 195. col. 3. & 4. vol. 2. Soc. consil. 164. col. finali, vol. 2. quoniam generalitas non operatur in his, quæ in facto consistunt per Papam ignorato, c. 1. de consil. lib. 6. Angel. in l. sed & si quis, §. questum, in fine, ff. si quis caut. vbi lafon Roman. consilio 327. & est communis opinio, vt attestatur Dec. in consil. 165. & in consilio 198. & in consilio 373. Ideo operatur † tunc in his super quibus Papa est informatus, qui numquam ceteris tollere ius tertii, nisi de eo habuerit certam notitiam, Paul. de Castro, in consil. 159. colum. fin. Atec. in consil. 16. col. 5. Soc. in consilio 164. col. 3. vol. 2. Alexand. in consilio 135. col. fin. & consilio 410. col. 4. Neque supplet vltra defectus narratos, Egid. decisione 333. cum aliis per Dec. in consil. 10. colum. 4. plurima ad hoc scribit Paris. in consil. 23. num. 53. & in consilio 82. nu. 61. eodem vol. 1. & in consilio 3. num. 59. vol. 4.

Ideo supplendo defectum sollemnitatis † illam sanare dicitur, quia sollemnitatis est de iure positio, & potest habere leges inducentes sollemnitates pro infectis, cap. 1. & ibi gloss. in verbo pro infectis de immunit. Eccles. Abb. in consilio 85. nu. 4. volum. 1. vbi quod valet donatio confirmata ab Imperatore cum supplicatione omnium defectuum sollemnitatum, quia censetur habere pro infectis omnes leges de sollemnitare in sinuationis loquentes. Item de sollemnitare omissa circa creationem Cardinalium, cum clauula, Supplentes, scribit Alexan. in consilio 111. num. 3. & seq. volum. 6. Item, tollit defectum substantialis sollemnitatis. Ideo, si Papa affirmauerit statutum laicorum † circa res Ecclesiasticas, cum

dicta clausula valebit statutum, quantumcumque laici non petuissent illud condere. Alex. in cons. 79. n. 8. verificam vt dicit, & ibi addentes, in vers. suppletes, alios allegant, in volum. 1. idem Alex. in consilio 92. n. fi & num. seq. ver. modò videndum, vol. 6.

Sed ista clausula non supplet † defectus prouenientes de iure naturali. Alexand. in l. si filius à patre, §. finali in fine, ff. de liber. & posthum. Ias. in consil. 86. col. pen. vol. 3. Ruin. in consilio 36. nu. 5. Ideo non supplebit defectum citationis quæ est de iure naturali, vt probat Ruin. in consilio 229. nu. 11. vol. 1. & in consil. 79. num. 11. vol. 3. Et ideo Sarnen. in dicto Compendio signaturæ in d. f. 90. col. 1. probat quod defectus citationis † est insanabilis per dictam clausulam, Supplentes, secus est, quædo citatio non fuit debito modo exequuta, quia nõ fuit seruata forma, quia tunc per Signaturam Papæ sanatur cū clausula, Supplentes, sed additur altera clausula, Dummodo ad notitiam citati peruenierit, & tunc sufficit probari, de tali citatione notitiam habuisse, vt probat tex. in Clem. causam, in fine, de elect. & probat. Rom. in consilio 410. cum aliis per Sarnen. ibid. & in Digestis Nouissimis, tomo 1. titulo citato, diffusè probatur, quibus modis probetur citationem peruenisse ad notitiam citati.

Item hæc clausula non operatur, † cum læditur ius tertii, vt probat Ruin. in consilio 35. n. 35. vol. 1. & dixi supra. Item, non tollit defectum substantialis, Paris. in consil. 11. n. 88. & seq. vol. 1. & in consil. 45. n. 42. vol. 3. ergo non intelligitur remissa fidelitas, quæ est substantia fendi; item, † non tollit defectus, qui concernunt personam supplicantis, vel contrahentis, Spec. in tit. de legato 9. nunc ostendendū §. 18. Arch. in c. Canonianensem dist. 56. Roman. in Singular. 424. incip. An verbo. Staphil. de littens gratiæ in titulo de vi. & effe-

in alternatiua securitatum, & cautionum.

- 3 *Creditor in alternatiua dandi pignus, vel soluendi infra certum tempus potest post electionem mutare consilium, & agere executionem, quando per primum non est ei satisfactum.*

CLAVSVLA 188. *

Vel soluere, vel intra mensem redire ad carceres.

- 1 **C**onuentio sic inita, dum ꝑ debitor fideiussori relaxatur ex carcere, cui ob molem ꝑris alieni erat mancipatus, tribuat ne optionem debitori, vel creditori: vocatur in disquisitionem, cum pro debitore vrgeat regula c. in alternatiuis. de reg. iur. in 6. Multimode exornata, ac discussa per Felin. in cap. inter ceteras. num. 16. extra de rescript. pro creditore autem consideratur: quod in ꝑ alternatiua securitatum, & cautionum, qualis hæc est, perdit officium suum d. regula, ex quo ad fauorem, & cautelam creditoris posita reputatur, ita vt vtrumque sit in obligatione Bart. Albert. Fulgos. & Castri. in l. quamuis ff. de pigno. act. idem Castri. & Ias. in l. cum proponas. C. de transact. Dec. consil. 12 Rip. de pactis respons. 4 par. 2. Nuncupatim Bellon. consilio 45. & hoc verius esse dixerim. Viuius decisione 485 ad fin. libro 3 vsque adeo: vt ꝑ in alternatiua dandi pignus, vel soluendi infra certum tempus possit creditor post electionem mutare consilium: & agere executiue: quando per primum non est ei satisfactum: sic ex Bald. & Collat. tradit Steph. Gratian Rom. discept. Foren. cap. 164. num. 16. & seq.

Io Bapt. Costa.

SYMMARIA.

- x *Venditio quando habet verba vendidit, dedit, tradidit, cessit, &c. conferret dare licentiam ingrediendi propria*

authoritate.

- 2 *Traditio actualis rei non probatur per verba vendidit, dedit, tradidit, nisi res sit in conspectu tempore quo huiusmodi verba proferuntur.*
- 3 *Constituto transfertur possessio naturalis, & civilis, nec requiritur alia apprehensio.*
- 4 *Exceptio rei non tradita quando possit opponi quando addita sunt in venditione huiusmodi verba vendidit, dedit, &c.*
- 5 *Constitutum non liberat constitutionem ab actuali tenuta relaxatione.*

CLAVSVLA 189.

Vendidit, dedit, tradidit, cessit, transaluit, & vendit, dat, tradit, &c.

OMnibus perspicua est Theorica Bart. in l. prædia, ff. de acquiren. possess. concludentis per hanc clausulam ꝑ ceteri datam licentiam ingrediendi propria authoritate, non etiam liberari promissorem ab actuali traditione rei, quæ per dicta verba ꝑ non probatur, nisi res, quo tempore prolata sunt hæc verba, esset in conspectu: aut in præsentia partium Rom. consil. 509 numero 23. Alex. consil. 28. volum. 2. Natta consilio 360. præct. Papiens. in for. lib. in cau. vend. vtr. vendidit numero 4 Bertaz. clausula 16. glossi. 3. Crass. except. 13 numero 6 & 10. tract. de except. Enríquez consilio 16. num. 113 Mascard. de probat. concl. 184. nu. 12. cum seqq. Cornaz. dec. 169. Quibus derogatur per clausulam constitutum modo liqueat de possessione constituentis, seu vendentis tempore constituti, ꝑ tunc per tale constitutum transfertur possessio naturalis, & civilis, nec requiritur alia apprehensio, Bart. in l. quædam mulier ff. de rei vend. Angel. in l. 2. C. de acquir. poss. Fel. sic declarat consil. 50. num. 2. cum seq.

Est tamen verum ꝑ quod si tractetur de re mobili, quæ fuerit in præsentia partium, dum hæc conficerentur, exceptio, rei non traditæ detegitur calumniolaudeoque reiicienda, secus in re mobili extra conspectum partium tunc existente, & multo minus in re immobili non obstante clausula constituti: utrobi enim militat exceptio rei non traditæ: quia per clausulam constituti non liberatur constituens ab ꝑ actualis tenuitæ relaxatione, Ofasch. decis. 36. Plo. in l. si quando num. 172. C. vnde vi. & Magon. sub Rot. Luc. dec. 77. numero 3.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Clausula, verificato, facit gratiam conditionalem.
- 2 Et debet plene, ac concludenter iustificari.

CLAUSULA 190.

Verificato.

Hæc clausula facit gratiam ꝑ conditionalem, ad text. in l. à testatore, ff. de condit. & demonstr. cum simil. & fuit dictum in causa Lucana Magistratus, 7. Iunii & 1. Iulii 1585. coram Orano, & in Salernitana Rectoriæ, 22. Maii 1591. coram Pamphilio. & vide in causa Vercellen. beneficij, 16. Nouembris 1601. coram Litta.

Et ideo debet verè, plenè, & concludenter ꝑ iustificari ab impetrante, ad not. in cap. quia circa, de consanguin. & affinit. Alexandr. consilio 59. numero 8. libro 2. lib. 2. Rin. consilio 68. numero 18. lib. 1. & fuit dictum in d. Lucana Magistratus coram Orano, 4. Decembris 1587. & in dicta Salernitana Rectoriæ, coram Pamphilio.

Vnde clausula, verificato, imprimis iure patronatus ex fundatione, vel de-

CLAUSULIS

ratione, reddi gratiam conditionalem, vt in dicta Lucana Magistratus, 7. Iunii, & 1. Iulii 1585. coram Orano; Tirasonen. Cappellanæ, 7. Maii 1601. coram Pamphilio.

CLAUSULA 191.

Veris existentibus præmissis.

In hac clausula, quæ solet apponi in impetratione in forma iuris ob plura delicta, solent cassari verba, vel altero præmissorum, Staph. de lit. iust. §. & primo sciendum, num. 2. Sarvenf. de subrog. quæst. 7. vers. item sciendum, & fuit dictum in causa Ofcen. Archidiaconatus, 19. Octobris 1601. coram Lancellotto.

SUMMARI.

- 1 Visi prius, &c. clausula non importat formam, sed effectum, concurrente scientia testamenti in specie, vel præsumpta.
- 2 Iuramentum non supplet defectum scientia generalis ob defectum consensus.
- 3 Instrumento cui inserta est dicta clausula standum est, nisi resistat.
- 4 Condicio personarum, vel qualitas facti resistat.

CLAUSULA 192.

Visi prius, lectis, cognitis, ac perspectis verbis testamenti.

Sumpta est, à lege de his ff. de trasact. quæ ꝑ non importat formam, sed effectus est contenta, dummodo addit scientia in specie vel præsumpta contentorum in testamento vel dependentium ab vltima voluntate, siue agatur de diuisione, siue de transactione, siue de alia conuentione, cum d. verba referantur ad oculos intellectus. Ofasch. decisione 112. numero 20. cum relatis, à Peregr. de iudic. in miss. artic. 52. numero 20. vsque ad numerum 24. Becc. consil. 111. lib. 1. Anchar. Iunij q. 44. num. 19. libro 3. Setafin. de iuram. p. 111.

in consilio 145. numero 3. vol. 2.

7 Et hæc conclusio procedit etiam si clausula non fuisset repetita, sed tantummodo dictum esset, quoties opus fuerit, vel quoties requisitus fuerit, Alex. in dicto cons. 145. num. 2. vol. 2. ubi Apostilla in verbo, quoties, allegat alios. Menoch. in consilio 315. numero 101.

Et propterea in aliquibus locis per legem municipalem sancitum est, ut fideiussor de præsentando reum toties quoties, liberetur præsentando per duas, vel tres vices, ut est Ritus Magnæ Curie Regni Siciliæ, c. 70. super quo Ioseph. Cumia multa scribit, quæ huic clausulæ applicari possunt.

SUMMARIÆ.

- 1 Fraternitas iurata an sit permissa.
- 2 Fraternitatis iurata effectus quos.

CLAUSULA 185.

Tractari debeant inuicem tanquam fratres, & de promittente tractare aliquem, ut filium.

1 **P**artes sic validè conuenire posse ¶ probat Alexand. in l. 6. pater numero 5. C. de hæred. instit. Iason in l. quidam cum filium: numero 5. ff. de verb. oblig. quos cum aliis adducit Theaur. decision 113. addo ego Stephan. Gratian. Roman. discept. forens. cap. 135. numero 3. in l. v. q. lum. & in additionibus ad dec. Marchie. 216. quæ quidem fraternitas iurata ¶ reputatur, quasi adoptio potens ad multa, præsertim verò ad agendum querela inofficiosi testamenti instar veri fratris præteriti, meretricis, vel alia turpi personæ instituta hæred. per alterum fratrem factum, Afflict. decision 125. & 204. Theaur. d. loco, dummodo probetur hæc fraternitas aliter, quam per simplicem nominationem, non tamè huius ordinis fratres ficti citra consue-

tudinem succedunt inuicem ab intestato, etiam si expressè conuenissent ne inducatur per obliquum, quod hæreditas pactis detur exceptis a iugiter Ang. & Fulgos. Dec. cons. 516. Theaur. & alij supra citati, sicut inde non resultat aliquod impedimentum matrimonij. Cabal. resolut. cum. casu 200. numero 62. circa autem vim promissionis tractandi aliquem ut filium, citra medellam adoptionis, recurrendum est ad Doctrinam. Castrens. in l. quidam cum filium numero 7. ff. de verb. oblig. ubi infert ad communiterem prosistentem tractare aliquem ut Ciuem, quia non inde is dicitur Ciuis, nec ille sit filius.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, Transferens omnia iura in contractu facit illum censualem.
- 2 Non importat translationem domini de necessitate.
- 3 Si est apposta super alienatione rebus domini, non censetur translatum dictum.
- 4 Ista clausula est dubia, & conuenit etiam contractui emphyteutico.

CLAUSULA 149.

Transferens omnia iura, &c. Nullo iure, &c.

1 **H**æc clausula ¶ apposta in contractu facit illum censualem, licet partes eum emphyteuticum appetent, ut per Doctorem in cap. constitutis. de relig. dom. ubi gloss. verbo, iuxta ratam. Innoc. numero 3. Anch. numero 22. Ias. in l. 1. na. 48. C. de int. emphyt. Socin. consilio 266. numero 6. libro 2. & fuit dictum in causa Romana retractus, 24. Ianuarii 1584. coram Blanchetto, ut in decisione 16. libro 3. Quotid.

Declaro primo procedere, quando sunt translata omnia iura, secus si non sint translata, ut puta, si locantur om-

nia iura cum huiusmodi clausula, quia tunc intelligitur respectu locationis, per quam non transfertur dominium, toto titulo, ff. & C. locati, vel aliàs appareat non esse translatum dominium, vt fuit dictum in dicta Romana retractus, 24. Ianuarii 1584. coram Blanchetto.

2 Declara secundo, quod de necessitate, † hęc clausula non importat translationem dominij directi, & intelligitur secundum subiectam materiam, cum sit solita apponi, tam in contractu emphyteutico, quàm censuali, & quibuscumque alienationibus, vt in fortioribus terminis in simili tradit Ias. de feud. numero 13. Curt. Iun. eodem tract. quæst. 6. num. 8. parte 1. versic. circa verò secundum, Socin. Iun. consil. 70. sub numero 29. versic. & ex prædictis, & fuit resolutum in causa Romana domus de tribus montibus, 29. Octobris, 1582. coram Aldobrandino, vt decisione 637. libro 2. Quotid. & in d. Romana retractus.

3 Et ideo si est apposita super alienatione vtilis dominij, ex ea non censetur translatum directum dominium, vt fuit dictum in allegat. Romana domus, de tribus montibus, coram Aldobrandino.

4 Declaratur tertio, quòd ista clausula est dubia, † & conuenit etiam contractui emphyteutico, & locationi perpetuæ, vt fuit resolutum in causa Rom. Casalis, 23. Ianuarii, 1581. coram Aldobrandino, vt decisione 703. parte 1. diuers. & fuit dictum in dicta Romana retractus coram Blanchetto, vt in decisione 16. libro 3. Quotid. vbi quòd hęc clausula recipit interpretationem ab obseruantia.

SYMMARIA.

1 Clausula, Tunc, & eo casu, limitat dispositionem ad casum expressam.

2 Restriccio non impedit extensionem ex voluntate testatoris.

CLAUSVLA 187.

Tunc, & eo casu.

Hęc clausula limitat † dispositionem ad casum expressum, ita vt vltra illum non extendatur. Anchar. consilio 336. sub num. 5. versic. hoc probatur. Rom. consilio 131. num. 1. versic. secundo istud, Dec. consilio 89. num. 3. Paris. consilio 108. nu. 26. libro 3. cum aliis allegatis in Romana de Aquilanis, 18. Iunii 1600. coram Corduba.

2 Ista tamen restrictio † non impedit extensionem, quæ fit ex voluntate testatoris coniecturata ad causam similem expresso, l. Titius, §. Lucius, vbi Bart. & alii præsertim Iason in primo notab. plura adducens similia. ff. de liber & posthum. Bartol. in l. Gallus, §. & quid si tantum, numero 3. ff. eod. Paris. consilio 66. numero 4. libro 3. Surd. consilio 336. num. 46. vbi plura in proposito, & fuit dictum in causa Romana de Aquilanis, coram Corduba, & vid. 14. Nouembr. 1603. coram Ludouisio.

Maximè fauore piæ causæ, Tiraquell. de priuileg. piæ causæ priuileg. 62. Curt. Iun. consilio 35. numero 6. & 7. Mantica libro sexto, tit. 3. numero 3. & in dicta Roman. de Aquil. coram Corduba.

Hęc clausula est repetita in parte 3. inter clausulas vltimarum voluntatum.

SYMMARIA.

1 Debitor relaxatus ex carcere cui ob es alienum erat mancipatus ea conditione, vt vel soluat, vel intra mensem redeat ad carcerem, an possit duorum alterum eligere, an vero electio pertineat ad creditorem.

2 Reg. c. in alternatiuis, an habeat locum

privileg. 100. nu. 9. Steph. Gratian. Rom.
 2. decisioe Marchie 3. nu. 14. Nil ꝑ sup-
 plente iuramento, quia cessante scien-
 tia quam non sufficit esse generalem,
 deficit consensus, sine quo nil opera-
 tur iuramentum. Surd. consil. 395. nu-
 mero 22. cum seqq. vol. 3. optime Pa-
 3. ris. consilio 95. numero 24. cum seq.
 vol. 3. interim tamen ꝑ standum est in-
 4. strumento, in quo continetur d. clau-
 sula, nisi ꝑ conditio personarum aliud
 efflagitaret, aut qualitas facti repugna-
 ret. Serafin. d. loco ad fi. Anchar. d. lo-
 co num. 20.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

1. *Remedium l. 2. C. de rescind. vend. non tollitur per hanc clausulam, probata tamen lesione ultra diem.*
2. *Quid in saldo rationum inter mercatores, pro corrigendo excessum.*

CLAVSULA 193.

Visto, & remisso: & piacciuto.

Sive de venditione agatur, siue de
 permutatione tractari contingat, et-
 iam inter mercatores ad sic protestan-
 dum inductos calliditate proxeneta-
 rum: nihilominus adhuc militat ꝑ re-
 1. medium rescissorium ex l. 2. C. de rescind.
 venditione si allegetur mox probetur
 lesio ultra dimidium iusti pretii,
 ut in puncto observavit re ad partes
 pensata. & ventilata. Stracca tract. de
 proxenet. parte 4. vers. soleat Ancho-
 2. næ, quemadmodum ꝑ in saldo ratio-
 num cum mercatore, vel inter merca-
 tores pro corrigendo excessu d. lesio-
 nis competere idem remedium affic-
 mar Alexand. consil. 186. libro 6. relatus
 per Gabr. suis com. tit. de emptione, &
 vend. concl. 1. nu. 32.

Io. Bapt. Costa.

CLAVSULA 194.

Vna cum toto negotio principale.

Hæc clausula posita in commis-
 sione appellationis, facit ut cen-

seatur deductum, & commissum to-
 tum negotium principale. Franc. in c.
 vt debitus honor, numero 45. de ap-
 pell. Egid. decisio. 48. Mohed. decis.
 162. alias 6. de appel. Caput. decis. 152.
 part. 1. & fuit dictum in causa Medio-
 lanea. Cappellaniæ de Valdarno. 13. Ju-
 lii & 6. Nouembris 1595. coram Pam-
 philio, & in Cæsaraugustana pecu-
 niar. 15. Iunii 1561. coram eodem.

Et ideo posita in commissione ap-
 pellationis causę possessorię, operatur,
 vt censeatur commissum non solum
 possessorium, sed etiam peritorium
 Cassad. decis. 9. numero 13. de caus.
 poss. & propriet. Caputaq. decis. 152.
 parte 1. & fuit dictum in causa Medio-
 lanea. Cappellaniæ de Valdarno. 13. Ju-
 lii. & 6. Nouembr. 1595. coram Pam-
 philio, & in d. Cæsaraugustana.

S Y M M A R I A.

1. *Litterarum exprimentarum tempus incipit à die possessionis.*
2. *Impetrans qui infra sex menses tenetur litteras expedire, stante intruso, non tenetur facere diligentiam.*
3. *Breue non dicitur subreptitium si littera expedienda infra sex menses non fuerint expedite.*

CLAVSULA 195.

Volumus quod tenearis.

Clausula, volumus quod tenearis
 expedire litteras infra ꝑ sex men-
 ses à data præsentium, intelligitur à
 die habitę possessionis pacifice, vel
 quod per eum steterit, quo minus illã
 adipiscatur. Put. decis. 51. lib. 1. & 328.
 lib. 3. Achil. decis. 12. de privileg. Capu-
 taq. dec. 216. par. 2. & 248. part. 1. & fuit
 dictum in causa Abulen. Cappellanię,
 6. Nouembris 1592. coram Groppe-
 rio, & in Astoricen. Archidiaconatus,
 7. Decembris 1573. & 14. Februar. 1574.
 coram Seraphino, & in Missanen. fru-
 ctuum 15. Martij 1596. coram Litte, vbi

fuit recessum à contraria resolutione facta in eadem causa, coram eod. 24. Nouembris 1595.

2 Adde tamen, quod stante intruso, † non tenetur facere diligencias pro illo remouendo, Put. decisione 22. lib. 1. & fuit resolutum in causa Astorice. Archidiaconatus, 15. Februarij 1574. coram Seraphino.

3 Hæc clausula, volumus, quod teneatur † infra sex menses litteras expedire, nisi fuerint expeditæ, operatur, quod Breue non dicatur subreptitiu, in quo fuit dictum litteras non esse subreptitias, etiam quod sint expeditæ, quia potuit in genere cogitasse casum, etiam quod essent expeditæ, & quod nihilominus voluerit concedere Breue, quod sufficit, l. qui iure militari, ff. de milit. testam. Gabr. de reg. iur. concl. 4. numero 2. cum simil. & vide in causa Nouarien. Canoniciatus 12. Februar. 1593. coram Pamphilio.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, vocatis vocandis, facit executionem de mere mixtum.
- 2 Exequutor mixtus tenetur assumere partes iudicis.
- 3 Clausula, vocatis. &c. posita in gratia, si in euentem quid operetur.
- 4 Et intelligitur quatenus de iure sit vocandus.
- 5 Clausula, Seruatis seruandis, aequipollet clausula, vocatis vocandis.
- 6 Clausula, vocatus vocandis, in rescripto conditionalis quid operetur.
- 7 Cause preparatoria iurisdictionis sunt examinande summarie.
- 8 Iurisdictione conditionalis non impletur, an, & quando processus sit nullus.
- 9 Clausula, vocatus vocandis, importat formam iuris.
- 10 Item tollit subreptionem.

Hæc clausula facit † exequutorem de mere mixtum, qui tenetur seruare formam rescripti, alias nulliter agit, ca. exhibita vbi Abb. in vltimo not. & ibi Addit. de iudic. Cardinal. consilio 63. num. 1. Dec. consil. 173. numero 2. Felin. in cap. de cetero, numero 10. de re iudic. Rot. dec. 30. eodem tit. in nouiss. Felin. in d. cap. exhibita, numero 4. Gomez. in ca. statutum, 77. de rescript. in sexto, & fuit dictum in causa Mediolanens. Parochialis, 16. Martij 1588. coram Plato, & vide in causa Legionen. prioratus, 19. Decembris 1586. coram Pamphilio, & fuit resolutum in causa Tuden. parochialis, 4. Nouembris 1592. coram Pamphilio, & in Syracusana beneficii, 19. Martij 1597. coram eodem, & vide in causa Toletana, 11. Februar. 1602. coram Sciato.

Et hoc casu tenetur assumere † partes iudicis, vt per Doctor. in cap. fin. de præsumpt. Rota in causa Ciuitatis Castellæ Sancti Fortunati 23. Maij 1597. coram Pegna, Dec. consil. 173. numero 2. Card. consil. 63. Felin. in dicto cap. finali, numero 23. cum alijs supra allegatis, & fuit dictum in dicta Mediolan. Parochialis, coram Plato.

Hæc clausula posita in gratia, † si in euentem, operatur, quod nõ possit procedi extrajudicialiter, vt fuit dictum in causa Leodien. census, 29. Ianuarij 1590. coram Corduba, & vide in causa Mediolanen. honorum, 16. Febr. 1587. coram Seraphino.

Hæc clausula intelligitur † quatenus de iure sit vocandus, Abb. in cap. exhibita, numero 6. vers. quæro qui sint vocandi, de iudicis, Verall. decif. 58 lib. 3. in manuscript.

Stante hæc clausula possessio per exequutorem data, non citato illo, est nulla, ad tradita per Par. consilio 45. nuac-

numero 5. & 6. lib. 4. & fuit dictum in causa Farettana parrochialis, 3. Iulii 1589. coram Pamphilio.

Hęc clausula appositum in gratia, seu priuilegio, tollit vitium subreptionis, Card. conf. 92. in fin. & numero 3.

Stante hac clausula possessio capta appellatione pendente, vel tempore dato ad appellandum, est nulla, & attentata, vt fuit resolutum in causa Syracusana beneficii, 19 Martii 1597. coram Pamphilio.

5 Huic clausulę æquipollet clausula, † seruatis seruandis, vt probat Rodan. in tractatu de rebus Eccles. non alienand. in rubrica, de causę cognitione, numero 64. Et licet hęc latius pateat, tamen non aliud significat, vt patet ad sensum, item, quia puritas terminorum in vtraque seruatur quando agitur de præiudicio tertii, ita etiam probat Caualean. in decision 46. numero 415. parte 1. vbi allegat Abbatem in cap. exhibitæ, in vltimo notabili, iudic. Zabareil. in consilio 63. & consil. 92. Dec. in consil. 173. volum. 2. & in cont. 275. Alexandr. in cont. 217. volum. 2.

6 Si hęc clausula † est appositæ in rescripto conditionali, puta, Vocatis vocandis, si inueneris talem esse filium sacerdotis, & dat iurisdictionem conditionalem, ideo processus, & sententia inde subsequenti sine causę cognitione sunt nulli ipso iure, Lapsus Allegatione 28. in principio, & importat cognitionem conditionis, Rota decisione 21. de rescript. in antiq. Staphil. de litteris gratiæ, in 2. parte, 7. vers. citatis personalis, numero 4. Lancellor. de Attentatis, in 2. part. cap. 2. Ampliatione 11. numero 22. & vide Hieronymum de Tortis, in consilio suo posito post consilium s. primum Anconij de Butrio, vbi, quod huiusmodi qualitas requisita, quę allegatur in præparationem † causę, debet primo probari in

præparatoriis, in l. non ignorat, & ibi Bald. C. qui accusare non possunt, ideo sicut præparatoria summaria, ita & probatio in præparatoria summaria esse debet, & ita scribit Paul. de Castro, in consilio 182. numero 4. in fi. volum. 1. quod quando datur iurisdictione conditionalis cum clausula, Constituto, tunc iudex potest audire, & summarie cognoscere præparatoria posita in conditione.

Declaratur hęc conclusio, vt conditione non adimpleta circa iurisdictionem † conditionalem, processus 8 in tantum est nullus, in quantum processum fuerit contra absentem, ceterum contra presentem valet, quia sibi imputandum est, cur non apposit. Lapsus in d. allegatione 28. in fine, †. hęc vera.

Item, hęc † clausula operatur, vt 9 iudex teneatur seruare formam iuris, Rota decis. 30. de rescript. in nouiss. & decis. 12. de legat. in nouiss. & diffusè scribit Marchesin. de Commissione, par. 2. cap. 3. numero 21. & seq.

Item operatur, † quod aliqua surreptio allegari non possit, quin ex quo iudicialiter procedendum est, pars conueni non potest, Zabarella, in consilio 92. Dec. in consil. 23. in princ. vbi loquitur in dissolutione vnionis, Menoch. de arbit. casu 201. num. 140. qui alios refert.

S U M M A R I A .

- 1 Clausula, vt asserit, refertur ad impetrantem, qui tenetur resistere.
- 2 Impetrans narrans alternatiuè, sufficit verificari alterum.
- 3 Clausula, vt asserit, quomodo differat à Clausula, vt asseritur.

C L A V S U L A 197.

Vt asserit.

Hęc clausula, † vt asserit, refertur ad impetrantem, qui tenetur iustificare asserta, secus in clausula,

vt afferitur. Rota dec. 60. & 77. de rescript. in antiq. Dec. in cap. iuravit, numero 1. de probat. Cass. decif. 4. num. 1. eodem tit. & decif. 7. de iure patron. Rota decif. 445. numero 2. part. 1. diu. & fuit resolutum in causa Salamantina pensionis, 23. Ianuarii, 1574. coram Grassio, vt decifion. 48. aliàs 2. numero 3. & 4. de probat. Card. consil. 69. numero 6. Gis. consilio 48. num. 40.

2 Adde tamen, quod si impetrans ꝑ loquatur alternatim, vt puta, vt afferis de iure patronatus laicorum, vel clericorum, sufficit quod alterum sit verum, vt non teneatur aliud iustificare, Cassad. decifio. 4. numero 10 de probat. & decifione 7. numero 9. de iure patronatus.

3 Adde etiam quod clausula, ꝑ vt afferit, differt à clausula, vt afferitur, Rota decifione 60. de rescript. in antiq. & decifione 412. nu. 2. p. 1. in nou.

CLAVSVLIA 198.

Vt commodius viuere valeas.

HÆc clausula dicitur impulsua, non finalis, vt fuit considerata in causa Pharen. pensionis 24. Ianuarii 1588. coram Aldobrandino, vt decif. 454. ad fin. p. 1. diuers. & fuit dictum in causa Romana legati die 23. Octobris 1591. coram Pamphilio.

Hęc clausula non importat alimentata. Caputaq. seu Caccialup. de pens. q. 6. ad fin. vers. si vero erat, diuer. & tenuit Rota in d. causa Pharen. pensionis, coram Aldobrandino & in Romana Legati, coram Pamph. quidquid contrarium dixerit Gig. de pens. quaestione 51. nu. 20.

CLAVSVLIA 199.

Vt decentius sustentari valeas.

HÆc clausula intelligitur decentius, quam ante fieri poterat, non autem decentius, quam conueniat, vt in d. Pharen. pensionis, 24. Ianuarii 1587. vt decifione 516. in finali, libro 2.

Quotid. & est decifio 454. parte 1. diuers.

CLAVSVLIA 200.

Vt prestanditur.

HÆc clausula preteruatur impetratè vt nihil dicatur assertive dixisse, quod ipsi præiudicet, Rota decif. 60. & 77. de rescript. in antiq. Dec. c. iuravit, numero 1. de probation. Cassad. decifione 4. numero 1. eod. tit. & decifione 7. de iure patron. Grass. dec. 2. numero 3. & 4. de probation. & fuit dictum in causa Bononien. Canonicatus, 1. Decemb. 1589. coram Pamphilio.

Et ideo operatur, vt non dicatur aliquid confessatum, sed tantum relata prætenfio partis aduersæ, ex qua non inducitur confessio. glossa Angelli, & Doctor. in l. Gallus, §. idem credendum, ff. de liber. & posthum. Alexand. consilio 49. numero 10. libro 7. Dec. in c. iuravit, num. 1. ꝑ. sed tantum, de probation. Gabriel. de confess. concl. 4. numero 27. & fuit resolutum in d. Bononien. Canonicatus, 1. Decembris 1589. coram Pamphilio.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, vt supra facit, vt omnia supra narrata censentur repetita.
- 2 Facit relationem omnium qualitatum.
- 3 Clausula, vt infra fiat demonstratiue.

CLAVSVLIA 201.

Vt supra, vt infra.

HÆc clausula facit, ꝑ vt censentur repetita omnia superius narrata. Dec. consilio 182. numero 3. & consilio 227. num. 3. & consilio 349. num. 1. Paris. consilio 48. n. 14. libro 2. Crot. consilio 13. numero 45. li. 1. Odd. consilio 57. n. 3. & fuit dictum in Rom. Palatii S. Mariæ Maioris, 15. Martii 1604. coram Pamphilio, Barr. in l. 1. §. deinde, ff. de postulando. Alexand. in consilio 59. nu. 21. ꝑ. non obstat. vol. 7. Cræuet.

vt afferitur. *Rota dec. 60. & 77. de rescript. in antiq. Dec. in cap. iuravit, numero 1 de probat. Cass. decis. 4. num. 1. eodem tit. & decis. 7. de iure patron. Rota decis. 445. numero 2. part. 1. diu. & fuit resolutum in causa Salamaniana pensionis, 24. Ianuarii, 1574. coram Grassio, vt decisio. 48. aliis 2. numero 3. & 4. de probat. Card. consil. 69. numero 6. Gif. consilio 48. num. 40.*

2 Adde tamen, quodd si impetrans † loquatur alternatim, vt puta, vt afferis de iure patronatus laicorum, vel clericorum, sufficit quod alterum sit verum, vt non teneatur aliud iustificare, *Cassad. decisio. 4. numero 10 de probat. & decisione 7. numero 9. de iure patronatus.*

3 Adde etiam quod clausula, † vt afferit, differt à clausula, vt afferitur, *Rota decisione 60. de rescript. in antiq. & decisione 412. nu. 2. p. 1. in nou.*

CLAVSVLA 198.

Vt commodius viuere valeas.

Hęc clausula dicitur impulsiva, non finalis, vt fuit considerata in causa Pharen. pensionis 24. Ianuarii 1588. coram Aldobradino, vt decit 454. ad fin. p. 1. diuers. & fuit dictum in causa Romana legati die 23. Octobris 1591. coram Pamphilio.

Hęc clausula non importat alimentata. Capuraq. seu Caccialup. de pens. q. 6. ad fin. vers. si vero erat, diuer. & tenuit *Rota in d. causa Pharen. pensionis, coram Aldobrandino & in Romana Legati, coram Pamph. quidquid contrarium dixerit Gig. de pens. quaestione 51. nu. 10.*

CLAVSVLA 199.

Vt decentius sustentari valeas.

Hęc clausula intelligitur decentius, quam ante fieri poterat, non autem decentius, quam conueniat, vt in d. Pharen. pensionis, 24. Ianuarii 1587. vt decisione 51. in finali, libro 2.

Quotid. & est decisio 454. parte 1. diuers.

CLAVSVLA 200.

Vt pratenditur.

Hęc clausula præferuat impetratē vt nihil dicatur afferitue dixisse, quod ipsi præiudicet, *Rota dec. 160. & 77. de rescript. in antiq. Dec. iuravit, numero 1. de probation. Cass. decisio. 4. numero 1. eod. tit. & decisione 7. de iure patron. Grass. dec. 2. numero 3. & 4. de probation. & fuit dictum in causa Bononien. Canonicius, 1. Decemb. 1589. coram Pamphilio.*

Et ideo operatur, vt non licatur aliquid confessatum, sed tantum relata præsentio partis aduersæ, ex qua non inducitur confessio, glossa Angelli, & Doctor in l. Gallus, §. idem credendum, ff. de liber. & posthum. Alexand. consilio 49. numero 10. libro 7. Dec. in c. iuravit, num. 1. §. sed tantum, de probation. Gabriel. de confess. concl. 4. numero 27. & fuit resolutum in d. Bononien. Canonicius, 1. Decembris 1589. coram Pamphilio.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, vt supra facit, vt omnia supra narrata consequantur repetita.
- 2 Facit relationem omnium qualitatum.
- 3 Clausula, vt infra fiat demonstratiue.

CLAVSVLA 201.

Vt supr. vt infra.

Hęc clausula facit, † vt consequantur repetita omnia superius narrata. *Dec. consilio 182. numero 3. & consilio 227. num. 3. & consilio 349. num. 1. Paris. consilio 48. n. 14. libro 2. Crot. consilio 13. numero 45. li. 1. Odd. consilio 57. n. 3. & fuit dictum in Rom. Palatii S. Mariæ Maioris, 15. Martii 1604. coram Pamphilio, Bart. in l. 1. §. deinde, ff. de postulando. Alexand. in consilio 59. nu. 21. y. non obstat. vol. 5. Crauet.*

Crauet. in consilio 88. n. 1.

CLAUSULA 202.

Vt premititur.

2 Et facit relationem omnium qualitarum supradictarum, Cacheran. qui alios refert, in decis. 64. nu. 13. cum alijs per Ruin. in cons. 183. vel. 2. Ge phal. in cons. 136. nu. 6. Socin. iun. in cons. 170. num. 34. vol. 2.

Ista clausula est restrictiva respectu precedentium Clem. Ne in agro, § Abbate, de statu monachorum, gl. in cap. cupiente §. ad hæc, vbi sic colligit Dominic. de elec. lib. 6. idem Dominic. in cap. 2. de rescript. lib. 6.

3 Clausula autem vt infra, stat demonstratiue, non autem limitatiue, & ita sepe accipitur in dubio. Rota dec. 448. num. 6. par. 1. in nouiss.

Hæc clausula est repetita diffusius in tertia parte inter clausulas vltimarum voluntatum, vbi est clausula 94.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS.

DE QVIBVS HVCVSQVE IN TRIBVNALIBUS disputatum est.

PARS SECVNDA PRIMAE PARTIS PRINCIPALIS.

SVMARIA.

- 1 Absolutio à iuramento, an & quando peti possit stante hac clausula.
- 2 Absolutio à iuramento, quam requirat ne sit subreptitia?
- 3 Absolutio à iuramento duplex requirat ne stante hac clausula.

* **CLAUSULA 203.**

Absolutionem à iuramento non petere, nec petita vri.

arguere illum de nullitate, & postulanti annuendum est per iudicem Ecclesiasticum, ¶ narrato tamen iuramento de speciali de non petendo. Afflic. dec. 30. & 220. Capyc. decis. 66. n. 12. & 13. Malual. cons. 65. num. 6. 11. 14. & 33. vsque adeo, vt non sufficiat generalis impetratio, nec de iure relatiua ad instrumentum stylo forte in multis locis repugnante, sed de omnibus iuramentis facienda est mentio specifica, & ordinatum vt tot sint remedia quor vulnere, alioqui absolutio remaneret inanis, & instructuosa tamquam subreptitia Socin. Sen. cons. 56. num. 8. lib. 3. Crau. cons. 68. n. 3. cons. 79. n. 2. Scholiast. ad Rom. cons.

ADHC peti potest absolutio (ante tamen ¶ incursum per iurium) per iurantem sub pre-textu lationis intolerabilis prætendentem rescindere contractum iuratum aut

326 & Gallia consilio 63. numero 65. ac
Surd. consil. 224. num. 54. † verun-
amen in primis agendum est, vt iurans
absoluatur, & relaxetur iuramentum,
quo relaxato petenda est absolutio al-
terius iuramenti in contractu appositi
consilio 41. nu. 37. libro 2. quoad suc-
cessores obseruandum est, an confir-
metur contractus, vel iuramentum sit
seruandum. Fachiu. libro 3. contro. iur.
c. 11. & Maluas. concl. 13. numero 24.
cum seqq.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Minus damnum quomodo accipiendum.
- 2 Via seruitus debetur ad minus damnum.
- 3 Aquas conducens debet plus vtilitatis sentire, quam concedens transitum.

* CLAVSULA 204.^a

Ad minus damnum, & incommodum partium.

Desumpta creditur a text. in l. si
cui ff. de seruit. in l. 3. §. is qui ff.
de aqua quotid. & al. tit. 2. & in l. Ser-
uitus. §. si quis nouum. ff. de riuis, in
quibus legibus damnum intelligi-
tur, † quod est ab omni vtilitate re-
motum, & præterea damna confide-
rantur respectu sanctorum, per quos
transitur. 2 sunt aquæ ad bonorum in-
feriorum irrigationem deriuandæ, &
vtilitas respectu conducentis aquas,
ideoque conducens aquas non potest
transire per medias vineas, sicuti nec
via deberet cuiuspiam, quando plus dam-
ni sentiret dominus fundi, quam vel
conducens † aquas, vel vtiens seruitute
via sentiret vtilitatis, etiam ad exclu-
dendum discrimen liuoris, & æmula-
tionis Castr. consilio 30. volam. 2. Iux-
ta quem sensum declarantur Nouæ
Constitu. Medionali tit. de aquis, &
flamin. §. omnibus, veluti obseruat. in
scholiis Rouescal. ad Bald. consilio 24.
vol. 5.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Ad partem, & vtilitatem clausula quoadnamuis acquirit persone nominata.
- 2 Obligans se suo, & tutorio nomine potest conueniri, vt soluat de suo.
- 3 An finita tutela in effectu teneatur pro negotiis pupilli.

* CLAVSULA 205.

Ad partem, & vtilitatem.

Inde cognoscitur inita conuentio e-
riam nomine alieno, quocirca † per-
sonæ nominatæ, quatenus aliis vali-
da esset stipulatio, acquisitum cense-
tur Ius tam quoad incommoda quam
quoad commoda. Alc. conf. 107. num.
2. libro 8. sicuti ille, † qui se obligat
suo, & tutorio nomine, potest conue-
niri, vt de suo soluat. Aret. consilio 29.
numero 3. facit l. 3 §. vlt. ff. de neg. gest.
sed finita tutela † non teneatur in effe-
ctu pro negotiis merè pupillaribus,
nisi liqueat de contraria mente con-
trahentium, Surd. conf. 57. Alb. consil.
12. numero 9.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Dicitio instar inducit similitudinem.
- 2 Clausula. Ad instar, inducit veritatem in privilegiis.
- 3 Cines creati ad instar dicuntur veri ciues, & non. 11
- 4 L. Sed si accepto, ff. de iure ffici, declaratur.
- 5 Scholastici alicuius vniuersitatis sunt veri ciues illius ciuitatis.
- 5 Doctores stipendiatii sunt cines locorum vbi exerceant officium.
- 7 Clerici beneficiarii sunt cines locorum vbi habent beneficia.
- 8 Scholastici sunt cines in quacumque ciuitate studeant.
- 9 Dicitio. vt, aequipollet clausula, Ad instar.
- 10 Pœna vbi est augenda, vel minuenda ciuibus per statutum, an semper sit idem in Scholasticis.

12 *Civis quis potest esse duarum civitatum.*

13 *Scholaris vt sit civis in plurib. locis, oportet plures expuillationes soluere.*

CLAUSULA 206.

Ad instar.

1 **H**Æc clausula similitudinem ¶ denotat l. 2. C. de iure fisci, lib. 10. & ibi Luc. de Pē. §. hęc mortis causa, in fit. de donat. caus. mort. Idem Luc. de Pē. in l. 2. C. de cōsulib. lib. 12. in princ. in ver. Instauratio. Archid. in c. 2. post priu. cin verbo ad instar. de officio deleg. libro sexto, Zabarella in Clementina in 5. notab. de iudiciis, Bald. in l. 1. n. 3. C. de patrib. qui fil. distax. & in cōsil. 232. uu. 2. vol. 1. Alberic. in suo Dictionario, in ver. Ad instar.

2 Sed si fuerit appesita in priuilegijs, ¶ denotat veritatem, non autem similitudinē, prout Horatius Mādosius cōposuit tractatum copiosum De priuilegijs ad instar, vbi ostendit priuilegia ordinum Mendicantium concessa vni religioni nouæ ad instar aliarum Mendicantium, create verē illā nouam religionem Mendicantem, atq; omnia antiquarum religionum priuilegia esse transfusa, & incorporata in Nouam, ipsamque Nouam dici verē Religionem Mendicantium, non autem ad similitudinem.

Idem in priuilegio ciuilitatis, licet Bald. in l. 1. in fin. C. de patr. qui fil. distax. dicat huiusmodi ciues ¶ creatos ad instar, non esse veros ciues, sed ad similitudinem verorum: Tamen text. in l. sed si acceptio, ¶ ff. de iure fisci. à Baldo allegatus, dicit contrarium, vbi si obsides assumpserint vsu Togæ Romanæ, eo ipso sunt separati à conditione obsidum, & beneficio principali dicuntur veri ciues Romani: Nam eo ipso quod dimiserint naturalem earum conditionem obsidum, non possunt dici ciues facti ad similitudinem, quoniam ita aliquid tenuissēt de pristina natura & qua-

litate: ergo si illa dimiserunt, vt textus expressē vult; per dictionem (eo ipso) veri dicuntur ciues, non autem ad similitudinē, & ille textus est singularis ad hoc.

Ex quo inferitur, quod Scholastici ¶ alicuius vniuersitatis, qui sunt ciues illius ciuitatis, in qua student, ex priuilegio Principis, dicuntur veri ciues illius Ciuitatis, non autem per similitudinem, Bartol. in l. municeps. §. miles. ff. ad municip. & loquitur de Doctoribus ¶ stipendiatis, qui dicuntur ciues illius loci, vbi habēt stipendiū, Bartol. in tractatu representiarum, in quinta quest. quinta q. principalis, vbi ponit de potestate & de stipendiarijs Scholasticis, & similibus. & in l. 2. §. finali ff. de bonorum possess. contra tabul. & ibi Alexā in additionib. Angel. in cōsil. 23. v. prædicta autem vera, Felin in rubri. de magistr. col. 2. Florian. in c. finali, de procurator. Idē in Ecclesiasticis beneficiarijs, quod etiam ratione beneficij ¶ dicantur ciues locorum, vbi beneficia obtinēt, probat Paris de Puteo in tractatu de Syndicato, verb. Potestas pro delicto, & in cap. Statutum ciuitatis, quod immediatē sequitur, quam conclusionem applicat ad ciuilitatem Potestatis, & Scholasticorum. Ideo Alberic. in l. 1. col. 1. in fin. versic. vidi etiam dubitari, ff. ad municipal. vult, quod Rector habeat ius vtendi fruendi in bonis Communitatis, sicut alij ciues.

Item quod Scholastici ¶ gaudeant priuilegijs ciuium, in quacumque ciuitate studeant, diffusē scribi: Rebuff. in tract. de priuilegijs Scholarium in priuileg. 125. & in priuileg. 126. probat, quod si Statutum diceret, Scholasticos haberi vt ciues, vel tractari vt ciues, illa dictio, vt. ¶ quæ equipollet clausule, ad instar, non inducit similitudinem in fauorabilibus, sed tantum restringitur in odio-

sis, quoniam in favorabilibus veri ciues sunt, atque ita appellandi sunt, secus in odiosis, unde si per statutum poena
 10 † ciuibus pro delicto augetur, tunc ipsi Scholastici non ita punirentur. At si per statutum diminueretur, etiam Scholasticis diminuta conferetur. Angel. in tract. de maleficiis, in verbo Bononia, col. fin. Et quid sint veri ciues, vide Bart. in l. si is qui pro emptore, & in d. l. municeps, §. miles. ff. ad municipal. vbi dicit esse veros ciues, sequitur Petrus Scraederius in tract. de oneribus Doctorum, parte 2.
 11 §. 29. Et quod gaudeant † privilegiis verorum ciuium, itz vt sint veri ciues, licet non subeant onera eiusdem ciuitatis, scribit Rebuff. in d. tractat. privilegio 127. Neque inconuenire esse ciues † duarum ciuitatum, probat Afflict. in dec. 384.

Idcirco non inconuenient Scholasticos † esse ciues omnium illarum ciuitatum, in quibus studuerunt. Nam confueuerunt in Italia, & in aliis aut ternis annis vniuersitatem mutare, vt diuersorum Doctorum virorum doctrinis imbuantur. Cum primum igitur in vniuersitate studij causa quis comparuerit, nouus ciuis est, atque pupillus appellari consuevit, certum etiam quid Consiliatio suae nationis soluere tenetur vt illi aggregetur, quam mercedem, vulgariet, expupillationem appellat, quae inter omnes Scholares eiusdem nationis diuiditur.

Quare si soluitur, vt nationi aggregetur, & pupillus in nouo studio prouectus euadat, atque de mercede aliorum eiusdem nationis postea aduenientium participet, non possunt huiusmodi noni Scholares, pupilli appellari, allegare mercedem in alia vniuersitate suae nationi exsoluisse, quoniam vniuersitas studij Bononiensis, non est vniuersitas studij Patauini, differunt numero, & habent diuersa ci-

uium privilegia, patet numero differentia. Item natio Triuisana in studio Patauino differt numero à natione Triuisana in studio Papiensi. Nam possit Scholarius Tusciae nationis Papiensis studens ciuis Patauinus appellari, nec de mercedibus participare Tuicorum venientium ad studium Patauinum. Si ciuis Patauinus esse vult, tamque Scholasticus, illi singulari nationi de nouo aggregandus est, unde originem habet, ergo non possunt noni Scholares allegare se in alia vniuersitate prouectos existere. Vniuersitates. n. privilegia earum. Item nationes patet numero, differunt, & à loco denominantur: ergo, vt quis in loco ciuis sit, vt pupillus non sit amplius, sed prouectus, nationi singulari inibi existenti cooptandus est: quam rationem vtiq; nobiles Scholares aduenterent, vt tot caedes euitarentur, quae singulis annis in diuersis studiis pro huiusmodi causa fiunt, sed ferè poenitentia nihil iuuat.

SUMMARIÀ.

- 1 Clausula ad Collationem non comprehendit ins patronatus laicorum.
- 2 Neque beneficia clostina.
- 3 Collatio beneficij de iure patronatus an & quando valeat facta ab ordinario sine patrono.
- 4 Non comprehendit prebendam fundatam de bonis Ecclesijs.
- 5 Non comprehendit beneficia ad suam, & vltimus collationem pertinentia.
- 6 Collatio beneficiorum quomodo dicatur pertinere ad Episcopum, & capitulum.
- 7 Episcopus in collationem beneficij capitularis, quam vocem habeat.
- 8 Indultum quando non operatur in eo, qui non est in quasi possessione conferendi.
- 9 Clausula ad collationem Ordinarium, intelligitur de vere ordinariis.

- 10 *Cardinales quando dicantur ordinarij collatores, & quando gaudeant indultis.*
- 11 *Regula referuatiua non se extendit ad indulta Cardinalium.*
- 12 *Clausula ad collationem quomodo verificetur.*

CLAUSULA 207.
Ad collationem, &c.

SI Papa conferat, vel mandet conferri beneficium ad collationem, prouisionem, & presentationem cuiuscumque, non comprehenditur ius patronatus † Laicorum, Lupus allegatione 85. n. 6. vers. sed numquid, ubi attestatur de obseruatiua. Item non comprehendit beneficia electiua, † Nisi expressè dixerit etiam ad electionem, c. cū illis. §. 1. de prebend. lib. 6. qui text. licet loquatur in personalibus, & dignitatibus, tamē habet locum in simplicibus electiuis, secundum Cōem opin. de qua per Cald. in cō. 233. in princ. aliā est. 2. de preb. gl. in Cle. 1. de preb. in verb. de dignitate, & ibi Viral. ubi attestatur de Comuni, Frāch. in c. in illis, §. illis. n. 2. eod. sit. 6. Fel. in c. in nostra, Corollar. 32. in princ. de rescript. Ideo non veniunt sub mandato Papę etiam in hac clausula, quia ubi non est dictum ad electionem, non venit electiuum, c. cura illis, §. illis vero, de prebend. lib. 6. Fel. c. sedes. n. 3. v. clausula generalis, col. 3. vers. & dicit Calder. de rescript.

Hoc autem declaratur, quod quamuis patrono † spreto collatio nulla sit, Egidius decif. 163. Verall. decif. 223. par. 3. tamen si patrono non presentiat, neq; recusat, collatio remanet firma, Verall. dec. 133. p. 1. Patrono autem negligente, siue Clericus, siue Laicus fuerit, Episcopus iure deuoluto conferre non potest, & collatio ita facta non valet, quoniam neq; ex potestate deuoluta, neq; ex iure deuoluto, quasi in patroni negligentiam, & penam facta di-

ci potest, secus si iure ordinario, & originali, quod iure beneficij dispositionem habet, quasi patrono complacere speraret, & sub tacita conditione, si eidem placeret, Rota decif. 10. de iure patronat. in antiquis, Francisc. Marc. decif. Delphinali 474. parte prima.

Eadem ratione † non comprehendit prebendam fundatam de bonis Ecclesię, quia tunc illarum presentatio ad capitulum pertineret, vide ad hoc Egid. in decif. 718.

Item non comprehendit beneficium † ad suam, & alterius collationem pertinentis: Ideo si res videbatur, vt prouideat de beneficio ad suam collationem spectante, illud non comprehendit, quod pertinet ad suam, atque alterius collationem. Rota decif. 66. de rescript. in Antiquis, Tantoque magis, quia si inter illos collatores esset mora, vel moueretur cōtrouersia super facultate cōferēdi, interim nullus conferre debet, quoniam illis ipsa mala fide facit, que collationē impedit, Francisc. Marc. in decif. Delphinali 140. parte 1.

Vbi collatio ad capitulum, † & Episcopum pertinet, collegialiter fieri non dicitur, vt in prebenda Ecclesię Cathedralis, Cassad. decif. 22. de prebend. quia tunc Episcopus consideratur, vt singularis, & cōsideratur vt duo corpora, que ad inuicem non confundantur, Pur. decif. 117. p. 3. Verum si Episcopus in collatione † Canonicatus, & prebendę, vnam tantum vocem habeat in Capitulo illam non vt Prælati, sed vt Canonicus habere dicitur, & propterea, si eidem Episcopo, & Cardinali indultum conferendi concessum esset, cum clausula, Ad tui collationem cōmuniter & diuisim, quomolibet spectantē, huius conferendi potestati non comprehendit, quoniam indultū † tollit impedimēta regularum, & reservationū, atq; cōseruat quasi possessionē conferēdi, in qua quis existat, ad

not.in c. cum aliquib. de resc. lib. 6. Cassad. dec. 3. de privileg. ita quod si collatio ad eum pertinet de iure, & cōsuetudine, & non esset in quasi possessione, conferendi indulgum non operaretur, Cassad. dec. 13. de præbend. sed quādo Episcopus habens indulgū cum diſta clausula, interuenit vt canonice, non potest dici, quod ipse ius habeat conferendi, sed Capitulum: ergo huiusmodi facultas conferendi sub ista clausula non comprehenditur, Rota decif. 783. p. 3. lib. 3. in Nouissimis.

9 Si Papa concesserit gratiam † ad beneficium vacatura in vna prouincia, exceptis illis, quæ ad Cardinalium collationem pertinent, quorum ordinariæ collationi, ac dispositioni, & indulto, illis Apostolica autoritate concessis, per præsentēs præiudicare non intendimus, ista clausula de verè ordinarijs intellecta est, & ideo Cardinalis vigore resignationis beneficiorum, non dicitur proprie ordinarijs, sed largè, & per accidens, Puteus decif. 164. parte 3.

10 Item Cardinalibus, † quædam competūt iure proprio, vt Ordinarijs, quædam iure alieno, tanquā indulta, quæ Papa & liberalitate sua illis concedit, & huiusmodi indultis non gaudent Cardinales, qui nunquam fuerunt in Curia, decif. 953. nu. 1. p. 3. libro 3. in Nouiss. Scilicet iam habent, tenentur residere sub pœna indultorū, nisi absint cum licentia Papæ, vel nisi resideant in Ecclesijs, Verall. decif. 86. nu. 2. par. 2. & vide eundem Verall. decif. 93. nu. 3. par. 1. & ideo Regula Cancellariæ de reservatione † omnium beneficiorum, ad quoruncumque collationem, seu præsentationem pertinentium, nō se extendit ad indulta Cardinalium, sed ad beneficia, quæ in diocesis Cardinalium ad collationem, seu præsentationem inferiorum pertinerent, Mohedan. decif. 12. de præbendis

11
12 Hęc clausula probatur, † eo ipso

quod per famam, & reputationem cōmunem, atque alia ad minicula probatur, quod beneficium per talem conferri consueuerit. Itē per instrumentū admissionis illius, ad cuius collationē spectare dicitur. Rota decif. 3. de probationibus in Nouiss. Cassador. decif. 1. eod. tit. Hoc autem dictum procedit, quando non directe agitur, nec pronuntiandum est super collatione, neque prouisus ab Ordinario est in causa, Aegid. decif. 570. Cassador. in d. decif. 1. nu. 1. & 2. de probationib. Nam contra ordinarij requiritur præscriptio formata. Item titulus, & bona fides, & cursus quadraginta annorum, aut tēpus immemorabile, Aegid. in cons. 20. nu. 5 & plur. seq. Crauet. in cons. 134. n. 14 & plur. seq. & ratio est, quia Ordinarij habet fundatam intentionem de iure, cap. omnes Basilicę, 16. q. 7. ideo ista non sufficiūt, Rota decif. 803. par. 1. Nouissimis, Verall. decif. 137. par. 1. Cassador. in d. decif. 1. de probationibus.

De pertinentibus ad hanc causulā diffusè scriptum est in Digestis Nouissimis, tomo 6. tit. Collatio.

S Y M M A R I A.

Agnati proximiores debent adhiberi in contractibus minorum, & mulierum, & præstatur iuramentum, quod qui interueniant, sunt tales.

Verba sūt solita apponi in rescriptis Senatus Mediolani. dum cōcedit facultatem minoribus alienandi bona immobilia (modo consentiant proximiores agnati sanguine iuncti, qui iurent se credere sic expedire minori) quomodo expendantur remissive.

Minoris, vel melioris assertio, etiam iurata, de non existentia aliorum propinquorum recipit probationem in contrarij, & quomodo hoc intelligatur.

Agnati non existentibus, vel suspectis, vel absentibus, quomodo hinc solemnitate

tati succurrendum.

* CLAVSULA 208.

Agnatos proximarios agnouit, & agnouit iurans alios non habere.

CVM in contractibus mulierum, vel minorum adhibeantur agnati, & quidem proximiores, alioquin quicquid agitur irritum manet, consilio, quod extiterint agnati. Menoch. conf. 351. num. 30. & conf. 164. ad fin. lib. 12. quare adhibiti in consilium ratione præstatur iuramentum, quod qui interueniunt sunt tales, & quod non adfunt alij proximiores. Cabal. conf. 166. qualem formam præferunt frequenter rescripta & Excellentissimi Senatus Mediolani, dum dispensatio conceditur minoribus alienandi bona immobilia, cum illa clausula, (modo consentiant duo proximiores agnati sanguine iuncti, qui iurant se credere sic expedire minori) veluti ad verbum expendit sensum harum litterarum, quos patentes appellant. Becc. conf. 147. n. 16. & 37. lib. 2. hæc & assertio Minoris, vel mulieris etiam iurata de non existentia aliorum propinquorum, recipit probationem in contrarium, quia eadem facilitas præsumitur in venditione, & in assertione. Soc. conf. 23. nu. 13. vol. 4. Curt. conf. 118. & 119. n. 6. Cauale. de iur. & curat. n. 108. & 299. Marrius Anton. var. resolut. lib. 2. resolut. 31. no. 25. vbi adducitur Turret. conf. 25. num. 23. vol. 1. Corn. cens. 151. num. 4. vol. 4. quod intelligendum est procedere, quando nulli omnino interueniunt consanguinei, secus quando fuissent præsentibus alij consanguinei vltra præsentiam iudicis, quia contrahens adhibuisset alios consanguineos, si exploratos adhibuisset, & assertio mulieris delosa non debet nocere sic contrahenti, cui tamen verisimiliter non poterat esse noti alij proximiores. plene Stephan. Gratian. Rom. decisio. Marchia. 234. numer. 8. 9. 19. & 20.

quod si si proximiores agnati essent suspecti, vel inhables, vel absentes extra idem domicilium, vel locum contractus, in quo non possent reperiri ad exhibendam suam præsentiam, tunc aliorum minus proximiorum consensus adhibitus sufficit cum iudicis præsentia ad suppleendum omnem defectum. Bald. conf. 488. vol. 1. Carpan. ad Statut. Mediol. cap. 328. n. 364. cum seqq. p. 1. & abunde apud Granut. Theorem. 25. n. 43. lib. 1.

Io. Bapt. Coste.

SUMMARIUM.

- 1 *Aggregatio dicitur vnio prolium,*
- 2 *Aggregatio familiarum quid præstat in iure patronatus.*
- 3 *Aggregationis feudis, & emphyteusis facta de licentia domini virtus, & natura quæ.*

* CLAVSULA 209.

Aggregantur, & aggregant, ac aggregatos esse volunt.

VNionis prolium vim habet & aggregationis familiarum non simplex consociatio, seu ad hærentia, Gail. obseruat. 225. lib. 2. insigniter Gilken. tract. de præscript. p. 3. c. 3. nu. 223. cum seqq. Sur. conf. 313. hæc frequentior est in materia iuris patronatus, si fiat cum consensu Diocesani, & tribuit aggregato ius præsentia di pro rata. Veluti ad mentem Cauale. & aliorum probauimus tract. de rata q. 97. n. 10. Cõperitur quoque aggregatio & feudis, & emphyteusis facta de licentia domini directa quæ potest per aggregantem reuocari inuito aggregato, quando effectus dispositionis fuit collatus post mortem aggregantis, vt scitè defendit Bardellon. conf. 69.

SUMMARIUM.

- 1 *Peremptorium quid contineat.*
- 2 *Resitutio aduersus peremptorium aliquando conceditur.*
- 3 *Ciratus peremptorie quando quæ dicatur, & num. 6.*

AA ij

4 *Clausula, alias elapso termino, operatur peremptorium.*

5. *Clausula comminatoria cuius effectus sit.*

7 *Peremptorium in quibus casibus sit apponendum.*

8 *Peremptorii effectus quis sit.*

CLAVSVLA 210.

Alias elapso termino, &c.

- 1 **P**eremptorium † termini præfixionem continet, & futuram processuum cōminationem, vt declarat Oldrad. in cons. 3. circa finem, vers. ad id autem, & ideo post illud peremptum, nemo audiendus est, nisi beneficio † restitutionis, si æquitas subsit, c. coram de testit. in integr. Oldrad. in cons. 3. n. 5. v. 5. ostendendum, & latius in cons. 167. in princ. v. Hinc est.

- 3 † dicatur, tribus citationibus opus est. l. nonnunquam. l. ad peremptorium. ff. de iudic. l. contumacia, ff. de re iudicata. l. consentaneum. C. quomodo, & quando iudex, aliquando etiam quarta citatione opus est, ad conuincendam rei absentis malitiam. l. & post editam. ff. de iudic. & tunc ista quarta citatio peremptoria dicenda est, alias tres citationes præcedentes huiusmodi esse cessabunt. Mynsinger. obseruatione 9. centuria sexta.

Aliquando vnica citatio sufficit, si in ipsa peremptorium exprimitur. Bald. in cōf. 214. vers. 4. quia, vol. 3. Castrensis. in cons. 369. n. 2. vol. 1.

- 4 la, † alias elapso termino procedetur, apposita est, quæ est clausula comminatoria; nam tunc nullum verbum peremptorium in citatione ponendum est, Angel. in l. fin. in puic. n. 10. v. sed antequam veniar. C. de iure deliberandi. Bal. in l. si. finita, §. Iulianus. col. 2. ff. de damno infecto. vbi, quod si in citatione apponatur ista clausula † comminatoria, alias elapso termino pro-

cedetur expeditionem iustitia mediante, quod habet vim peremptorij, per text. d. l. ad peremptorium. ff. de iudic. secus si diceretur, alias elapso termino procedetur, prout ius postulat, quia tunc non habet vim peremptorij, cum ius velit vt iterum citetur.

Idem igitur effectus sequitur † si in ipsa vnica citatione dictum fuerit hac vnica citatione dictum fuerit hac vnica citatione pro omnibus, quæ habet vim peremptorij, & æquipollet dictæ clausulæ comminatiuæ, Bart. in l. ad peremptorium, Hostiensis. in cap. consultat. de offic. delegati, Anton. de Butt. in c. causam, de rescript. Angel. in d. l. ad peremptorium, & in l. hæc stipulatio. ff. si cui per legem Falcidiam. Idem si in vnica citatione fuisset expressum verbum peremptoriæ. Idem si in vnica citatione dicta clausula comminatoria apposita esset, declarat Afli. & in constitutione Regni, incip. Pacis cultum, num. 40. lib. 1. sub titulo de cultu pacis.

Et in quibus casibus sit apponendum † peremptorium, vel clausula comminatiua peremptorium inducens, vide Cottam in suis Memoria-libus, in ver. Peremptorij vim obtinet. Vide Mathesilan. in singulari 130. & singulari 131. & vtroque Addentes plura congerunt.

Effectus peremptorij, & clausulæ comminatiuæ est, vt elapso termino aduersarius excludatur ab vltiori disputatione, & tergiversatione. Oldrad. in consilio 3. numero 5. versiculo, Quinto attendendum. Item terminus præfixus cum comminatione peremptorij ad dandum articulos, excludit, ne postea vltius dari possint, Oldrad. in consilio 244. numero 28. versic. circa articulos. Item quia statuto termino vel peremptorie expresso, vel cum cōminatione ad probandū, & producendū, si probatio, vel

vel productio fiat post terminum, nihil releuat. Bald. in consilio 67. v. acciam quia, volum. 3. Fulgof in consilio 162. num. 2. Gemin. in consilio 91. num. 6. & seq. v. 3. excluditur. Item in termino præfixo à statuto, quod illo elapso expirat facultas. Ancharan. in cons. 214. nu. 15. v. 9. in numeris seqq. plura ad hoc cumulat.

SUMMARI A.

- 2 Clausula, Animo melius deliberandi, per Papam adiecta dispositioni, quid operetur.

CLAUSULA 211.

Animo melius deliberandi.

HÆc clausula † si apposita fuerit in rescripto reuocatorio dispensationis matrimonij, non facit stare reuocationem in suspenso, si verba sint clara, quibus declaretur dispensationem, & inde sequuta nullius fore roboris, & momenti, sed dicta clausula suspendit tantum deliberationem Papæ, an in futurum voluerit dispensare: ideo dicitur suspendere vt deliberet, & vt postea deliberate respondeat, cap. cum veteri, de election. Geminian. in consilio 33. num. 10. vers. Nec verba adiecta.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, anteferri, facit de posteriore priorem.
- 2 Acceptatione queritur ius ad rem.
- 3 Gratia alteri facta suspenditur per clausulam, anteferri, cum decreto.
- 4 Legati Papa manus quando ligentur per clausulam, anteferri.
- 5 Reseruatio specialis æquiparatur clausula, anteferri.
- 6 Clausula, anteferri, cur restringenda.
- 7 Posita noua prouisione quomodo extenditur.
- 8 Non trahitur retro in præiudicium al-

terius.

- 9 Gratia plures cum clausula, anteferri, quando conquassantur.
- 10 Clausula, anteferri, aliquando nihil operatur.
- 11 Quibus verbis describitur.
- 12 De stylo Curie apponitur in omnibus gratiis specialibus.

CLAUSULA 212.

Anteferri.

HÆc clausula † facit de posteriore 1
re priorem, Bellam. in consilio 33. nu. 20. in fin. versic. tertio hoc probatur: Et ideo habens mandatum de prouidendo cum hac clausula, præfertur expectanti, qui est prior in data, licet expectans, tempore datæ talis mandati iam acceptauerit illud beneficium, dummodo sibi non adhuc obtinuerit de illo prouideri, propter dictam clausulam, Anteferri, per quam posterior in data præfertur priori habenti ius ad rem tantum, sed per solam acceptationem † queritur solum 2
ius ad rem vt probatur in c. quoniam, de præbend. libro 6. per quem textum ita fuit resolutum in Rota, in decisione 8 de concess. præbendæ in Antiquioribus.

Si cum clausula, Anteferri, † est ap- 3
positum decretum irritans ad omnes gratias, tam factas, quam faciendas, & tam de vacantibus, quam de vacaturis, tunc suspendit gratiam alteri factam ad aliam præbendam, Zabarell. in consil. 136. col. 3. & 4. vers. & ex hoc inferitur. Ferret. in consilio 3. num. 12. v. 3. principaliter, vol. 1.

Item, si huic clausulæ fuerit addita altera clausula. Ex nunc, prout ex tunc, ad diem datæ, & clausula decreti irritantis, tunc ligantur manus etiam legati † Papæ, Cassador. decisione 1. & 2. 4
sub titulo de clausula Decreti, cum aliis ad hoc allegatis per Ferret. in consil. 5 nu. 4. & 7. vol. 1.

5 Item huic clausulae † æquiparatur reseruatio specialis, ideo sicut is, qui innititur gratiæ cum reseruatiõne speciali præfertur, ita & is qui innititur d. clausule. Anteferri, Calderin. in consil. 30. alias est septimum sub titulo de rescriptis, per totum, præsertim in fine.

6 Clausula, Anteferri, est odiosa, & † iuri repugnans, ideo quanto magis fieri potest, est restringenda, & propterea, si potest referri ad gratias præteritas, & futuras, est restringenda tantum ad præteritas, Oldrad. in consil. 198. numero 3. vers. 3. clausula, Anteferri, & numero 5. vocat hanc clausulam iniuriosam, Bellamer. in d. consil. 33. numer. 22. § modo clausula. Item restringitur, quia nihil operatur contra morem, & consuetudinem concedentis, Oldrad. in consil. 198. versic. circa secundum. Zabarell. in consilio 136. num. 4. Item restringitur tantum ad gratias similes, & nihil debet operari contra dissimiles, neque dat prærogatiuam contra dissimiles. Oldrad. in consilio 223. numero 6. §. si quid iuris. Item posita in Noua prouisione, † non extenditur nisi ad gratias sibi similes, non autem ad maiores, argumento eorum quæ notantur in cap. sedes. de rescript. & in cap. qui ad agendum, de procurator. libro 6. & ideo non extenditur de mandato de prouidendo ad gratiam vnionis faciendæ, vt probat Staphileus in tractatu de litteris gratiæ, in titulo, de formis mandati de prouidendo, § secunda forma, numero 5. Et dicit Oldrad. in d. consilio 223. in fine, quod hæc clausula apposta in gratia personæ, non habet locum contra gratiam † dignitati concessam. Item, non trahitur retro in præiudicium iuris quæsitæ ad rem, nisi aliter constet de intentione Pape, Geminian. in consil. 138. per totum.

9 Si duo haberent gratiam † cum

huiusmodi clausula, ipse gratiæ conuassantur, & res ipsa reducitur ad naturam suam, ita vtiliter præfertur, qui habet vel gratiam cum data anteriori, vel qui habet specialem. Zabarell. in d. consilio 136. per totum, vbi diffusè, vbi quod non valet argumentum, secunda clausula facilius tollit primam, quam prima secundam, quia aliàs hæc clausula in prima nihil operaretur, & iura confunderentur.

Hæc clausula nihil operatur, nisi † 10 is, cui concessa est, voluerit anteferri, Calderin. in consilio 56. quod est primum de translatione prælatorum, nu. 2. §. ad idem facit.

De stylo Curie hæc clausula his verbis † scribi consuevit, Aut si alii qui super prouisionibus sibi faciendis de beneficiis Ecclesiasticis in illis partibus, generales, vel speciales dictæ Sedis, vel Legatorum eius litteras impetrauerint, etiam si per eas ad inhibitionem, reseruatiõnem, & decretum, vel alias quomodolibet sit processum, quibus omnibus in assequutione dictorum beneficiorum volumus anteferri. Et propterea surreptionem tollit, cap. mandatum, de rescript. Oldr. in d. consilio 198. §. circa secundum, & de stylo Curie † consuevit apponi in omnibus gratiis specialibus, Federic. de Sent. in consil. 197 in fin. §. vt replico, Calder. in d. consil. 7. de rescriptis, in fin. in §. & procedit hoc maxime, & in eo, in quo Papa præsertim gratias quibus præiudicat, est abundans cautela. Bellamer. in d. consilio 33. num. 4. §. sed quid operabitur.

SVM MARIA.

- 1 Hypotheca non datur ex apõcha dictis verbis concepta, & quare.
- 2 Quid si mercatores in exordio negotiationis præstantur, quod stetur eorum scriptis, schedulis, epistolis, calculis, libro rationum, & vim habeant publica-

blicarum scripturarum.

- 3 *Quid quando conuentum, quod schedula habeat vim litterarum cambij.*
- 4 *Quid si statutum scripturæ priuatæ recognita tribueret executionem paratam: vt hic Papiæ.*
- 5 *Recognitio nisi sit clara, & aperta non præiudicat recognoscenti.*
- 6 *Contractus ex quibus dignoscatur perfectus ad excludendam penitentiam.*

CLAVSULA 213.

Quod apocha habeat vim publicæ & iurati Instrumenti: vel quod de gestis fiat publicum instrumentum.

CVM priuati non possint quicquā in ius publicum, nec valeant priuata auctoritate create publicam personam, scilicet tabellionem: non videtur ¶ multum curandum de hypotheca contenta in huiusmodi chirographo, quia sit omnino priuata, & quia cesset via executiua alioqui concessa ex statuto publicis documentis, vel instrumentis. Alciat in l. 1 §. fin. numero 36. ff. de verb. oblig Crau. de antiq temp parte 1. sect. de verbis numero 25. cum seq. Rebuff. de chir. & sched. recog. numero 40. Cauale. decisione 27. nu. 18. parte 1. Polidor. Rip. obser. 29. & 356. Stracca de assecurat. gloss 37. Excipiuntur tres casus singulares, quorum duos excutit Vallasc. de iur. emphyt. quæst. 7. numero 15. & seq. nimirum, ¶ quādo mercatores in exordio negotiationis præfatur. quod eorum scriptus, schedulis, epistolis, calculis, ac libro rationum stetur, vimque habeant publicarum scripturarum, tunc schedula censetur approbata in publico instrumento. Et quādo ¶ esset conuentum discrete, quod schedula, vel chirographum habeat vim litterarum cambij, vel quādo ¶ statutum scripturæ priuatæ recognita tribueret

executionem paratam Barz. decisione Bononien. 106. num. 18. cum seq. Stephan. Gratian. Romana discip. forens. cap 183 num. 10. cum seq. vt apud nos viget hæc lex municipalis, ¶ intelligenda contra consentientem, & recognoscentem: dummodo recognitio sit clara, & aperta: optime Petrus Augustinus Morla in emporio iuris, parte 1. titulo de fid. instrumen. quæst. 103. numero 7.

Atqui quādo adest sola clausula, quod de gestis fiat instrumentum: ¶ penitentię locus fit interim duobus in casibus. Alter est: quādo scriptura est de substantia actus: secus indus est, quādo inter partes præcite conuentum est, quod aliter non valeat actus nisi rogetur Notarius: secus, quādo scriptura non est de substantia contractus: vel dictum est, quod de conuentione fiat instrumentum. Thesaur. decis. on. 197. nu. 7. Magon. sub Rot. Flor. decis. 135. ad fin. & sub Rot. Luc. decis. 95. num. 19. Rot. Romana decis. 377. nu. 6. part. 1. & decis. 271 num. 2. part. 2. in nouiss. Decian. consilio 64. vol. 3. Notabiliter Marchisell. q. 76. & etudiosissimus alumnus meus Palydot Rip. obseru. 265. nisi liqueat partes adhuc esse in finibus tractatus: vt quādo post multa verba dixerunt Notario: vt notam instrumenti scriberet: & cogitaret recte de iuribus, vel quādo partes sibi mutuas porrexissent manus post aut has mox subiurxissent: vocetur Notarius: Laderch. consilio 84 numero 2 Steph. Gratian. Roman. decis. Marchia 71. num. 61.

Io. Bapt. costa.

S V M M A R I A .

- 1 *Actiones personales & reales complectitur aliquando liberatio generalis.*
- 2 *Transactio, ex vi clausularum prægnantium, sustinetur interdum in*

vim conuentionis, vel pacti, si non valet, vt transactio.

CLAUSVLA 124. *

Aquilanam stipulationem precedentem, & acceptilationem subsequentem.

PRæcedente absolutione, quietatione, & liberatione huiusmodi verba includunt omnes actiones. tam reales, † quam personales l. & vno § 1. ff. de acceptil. l. vbi pactum. cum notatis ibidem. C. de transf. Nat. consilio 102. numero 4. & 5. atque ita ad bona quoque quæ potuissent vëdicari porrigitur conuentio, non obstat l. Aurelius §. Meua ff. de lib. leg. vt iam fuit animaduersum in nostra praxi cõuentionali. quibus addimus in puncto Honded. consilio 49. num. 35 36 38. & 39. volum. 1. subiicientem ad mentem Bartol. in l. si decerta. num. 2. in fin. C. de transact. quod si adiciatur liberationi generali d. clausula cum pacto perpetuo de non petendo quicquam vltcrius, actus sustinebitur in vim conuentionis, vel pacti, si non valeret † vt transactio, non tamen prodest aliis, nisi quatenus pacilentis interit, siue liberatio sit gratuita, siue onerosa, siue realis, siue personalis iuculenter de more. Casanat. consilio 12.

Io Bapt. Coste.

SUMMARI A.

- 1 *Assignationis sensum, & varias significationes porrigit auctor.*
- 2 *Dictio (super) quando importat hypothecam.*
- 3 *Assignata per patrem filio nuntiquam consistantur ob filij delictum.*
- 4 *Assignata filio per parentes comprehenduntur in fideicommissis postea per patrem constituto.*
- 5 *Assignatio facta filio per patrem quan-*

do transeat in donationem.

6 *Assignata heredi per debitores hereditarios an creditoribus dici possunt obligata.*

7 *Assignationis facta cum illa clausula (si debitor delegatos non soluerit) interpretatio.*

CLAUSVLA 215.

Assignauit, & assignat.

SORTITUR diuersas † significationes, Scapititurque secundum causas præcedentes, & prout iuris ratio patitur, Rebuff. in l. assignare: ff. de verb. sign. Alex. conf. 40. nu. 6. & 8. vol. 4. quandoquidem interdum significet nudã traditionem. Paris. conf. 23. num. 6. vol. 3. aliquando denotat custodiam: & nudam administrationem. Bald. in l. omne verbum numero 7. C. com. de leg. nonnunquam pignus. Bart. in l. si constante num. 93. ff. sol. mar. Menoch. consil. 201. nu. 7. Alb. consilio 358 nu. 5. cum seq. vt in assignatione fructuũ. Bero. consilio 127. volum. 3. & in assignatione bonorũ facta vxori ob vergentiam mariti ad inopiam Magon. sub Rot. luc. dec. 55 vel quando fit per dictionem, super † quæ ad hypothecam pertinet, Rot. Rom. dec. 259. cum seq. p. 1. in nou. Pereg. consilio 97. numero 8. vol. 1. Romana consil. 388. numero 2. Decian. consilio 108 num. 13. cura seq. volum. 3. quando agitur de reddito annuo super bonis: Et fundus est adiectus taxatiue, aut limitatiue, non etiam demonstratiue. Ioseph Sesse: dec. Aragon. 42. numero 1 aliquando importat dominij translationem præsertim prolatum in contractu cum principe celebrato. Ruin. consilio 42. num. 6. vol. 1. Cephel. consilio 135. & fauore dotis per solam assignationem bonorum mariti soluto matrimonio absque traditione transferretur dominium Guid. Pap. quaest. 514. Additio ad dec.

dec. Marchiz. numero 15. vsque ad fin. auctore Steph. Grat. Romana vbi subicit rationem delicti exclusiuam, ne contractus dicatur pignoratitius. Ciof. consilio 55. numero 2. par. 1. vbi quando agitur de dote: Assignatio simpliciter facta dominium transferre solet. Interdum refertur ad vsufructum,

- 3 Sim. de Præis consil. 65. vt in bonis ¶ à patre assignatis filio seorsim habitanti l. vi. ff. de pec. leg. l. si non mortis vbi Ang. ff. de inoff. testam. Iason in l. si donacione C. de collat. quæ propterea non confiscantur ob delictum filii assignatarii: Menoch. consilio 451. Imò bona ¶ sic filiis assignata comprehenduntur in fideicommissio è recto à patre assignante. Paris. consilio 33. volum. 2. Dec. consil. 3. numero 24. cum seqq. volum. 1. Peregr. de fideicom. artic. 6. Stephan. Grat. Roman. discep. Forens. cap. 82. nisi liqueat assignationem procedisse cum iuramento, & solemniter in vim donationis inter viuos Ceph. consilio 495. col. pen. & fin. Menoch. d. consilio 451. Pacian. consilio 64. numero 13. 14. & 15. Caball. consilio 95. idem Menoch. præsumpt. 30. lib. 3. imò huiusmodi assignatio bonorum facta filiis cum onere imposto illi dadi annuatim pecuniam, triticum, vinum, & alia atque cū onere solv. debita comprehenditur in statuto loquente de donationibus. Sicur ¶ in omnibus donationibus etiam impropiis, cum vigeat eadem ratio obuiandi fraudibus Titag. elegantissime de legibus conub. l. 15. gloss. 5. numero 82. Gratian. R. d. c. 82. numero 28. cum seqq. Tandem fugitur vice solationis, vt in ¶ fundo assignato heredi per debitores hereditatis, qui non ideo incidit in obligationem versus creditores, chirographarios, vel legatarios hereditatis. Manent consil. 102. num. 5. importat. que delegationem nominis debitoris. Ruin. consilio 45. numero 2. volum. 5.

vbi declaratur species illius assignationis susceptæ cum clausula, (si delegatas non soluerit temporibus præscriptis) id est, si non fuerit in mora solvendi, vel solvere non potuerit.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 2 Conductor prohibitus ex speciali pacto sublocare, potest assumere socium.
- 2 Societas non transit ad heredes etiam ex pacto: nisi ob robur iuramenti.
- 3 Locator aliquando experiri potest contra subcontractorem.

C A V S V L A 216.

Associa. & associat. atque in socium sibi assumit.

HAc arte atsolet vti conductor prohibitus sublocare, dum ¶ sibi fidum, & gratum assumit socium, prout potest non obstante pacto prohibitiuo sublocationis Olasch. decision. 79. Surd. consilio 26 & Petr. de Vbald. tra& de duobus fratribus, parte 10. per totum, discrimen in eoposissimum consistit, quod hæc, & omnia alia societas ¶ finitur regulariter morte vnus ex sociis, tamen si aliter esset conuentum, non etiam sublocatio instar locationis l. adeo vbi Bart. ff. pro socio Bald. consilio 109. volum. 2. Angel. consilio 60. Rimin. iun. consilio 711. num. 2. esto, quod contrarium nixus sit sustinere. Surd. d. consilio 10. numero 15. & seq. per motus auctoritate Fabr. in §. soluitur in iur. de societ. quem tamen in specie confutatum nouimus, teste Vallasch. consult. 63. num. 14. proinde laudaremus Fabrum, & opus quando huiusmodi pactum esset roboratum iuramento, vt defendit idem Rimin. indicato loco, numero 15. & fortissime tutatur hanc sententiam Serafin. de iuram. privileg. 57. numero 6. Surd. d. loco num. 19. Cæ.

terum in casu pensionis non soluta, vterque possit à locante expelli, sicuti dicitur † de subconductore. Bal. consilio 371. volum. 1. Anguill. consilio 49. num. 106. & seq. ac Barz. decis. Bonon. 19. numero 7. Imo si primus conductor esset non soluendo, succurritur locatori aduersus hunc socium, sicuti contra subconductorem, ad cuius manus peruenerint fructus fundi locati. Caroc. de locat. parte 1. tit. de iure subloc. in fin. primæ editionis.

Io. Bapt. Costa.

SVM M A R I A.

Solui potest in moneta per eum qui promissit soluere tot scuta dari, nisi adiectum sit (& in auro.)

* CLAVSVLA 217.

Auri in auro.

Sic promittens tenetur præcise soluere in materia & specie auri: quæ admodum, si dictum esset (tot aureos bonæ ligæ, & iusti ponderis) secus in promissione solutionis tot scutorum auri absque adiectione (in auro) vel verborum æquipolentium, Alc. conf. 34. lib. 8. Berret. consilio 58. Surd. conf. 242. nu. 5. & consilio 405. numero 32. Thesaur. decisione 174. ad fin. Gig. de pension. quæst. 58 Anton. sol. tract. de monetis: casu 37.

Io. Bapt. Costa.

SVM M A R I A.

1 *Clausula, aut ex alterius cuiuscunque persona, quid operetur in beneficiis.*

CLAVSVLA 218.

Aut ex alterius cuiuscunque persona.

1 **I**deo hæc clausula † ponitur in beneficiis, quia si beneficium alias vacaret per mortem alterius personæ, vel aliter quomodocumque, non deberetur impetranti, quoniam mors est modus vacationis expressus, & mors

vnus, non est mors alterius, vt scribit Doct. in c. susceptum, de rescript. libro 6. Et hæc procedunt etiam si esset apposita alia clausula, Vel alio quouis modo vacet, quia hæc restringitur ad modos vacationis respectu illius personæ de qua mentio facta est in litteris, vide Scaphil. de litteris gratiæ, rubr. de vi, & effectu clausularum, § quo vero ad alias clausulas.

De hac clausula diffuse scriptum est in Digestis nouissimis, tomo 6. tit. Impetratio. Impetrans, per multa capitula.

SVM M A R I A.

- 1 *Beneplaciti pro libito suæ voluntatis, clausula conditionem importat, & quare.*
- 2 *Clausula, si & quatenus consensus Sedis Apostolica interueniat in emphyteusi contractu quomodo intelligatur.*
- 3 *Beneplaciti Apostolici defectus obstat transactioni si à partibus sit reseruatum, presertim si adsit clausula, nec aliter, nec alio modo.*
- 4 *Beneplaciti, &c. clausula præsumitur in instrumento, etiam non enuntiatæ.*
- 5 *Beneplacitum quando sinitur?*
- 6 *Pro libito clausula importat liberum, & absolutum arbitrium.*

* CLAVSVLA 219.

Beneplaciti, pro libito suæ voluntatis.

Practicabilis est in contractibus clausula beneplaciti, ideo quatuor inspectionibus illam declarabimus. Prima erit, an dicta clausula reddat contractum conditionalem. Secunda quando præsumatur. Tertia an contractus rescindatur si non sit impetratum beneplacitum Summi Pontificis per inuestitum de bonis Ecclesiæ. Quarto quando beneplacitum sinitur.

Quoad primam responderetur clausulam reservationis beneplaciti appositam in contractu illum reddere con-

conditionalem. Pancirol. consilio 33. numero 5. & Bart. in l. Si quis arbitrata, numero 3. ff. de verb. oblig. per l. fi. C. de contrahend. empr. Borell. consil. 47. numero 17. Caphal. conf. 118. numero 9. & propterea fructus qui percipiuntur ex re deducta in contractum (cum beneplacito alicuius) restituendi sunt domino, donec conditio interim nil ponit inesse, nec retrotrahitur, nisi aliud actum esse liqueat. l. necessario. §. quod si pendente. ff. de peric. & commod. rei vend. ratio rationis est, quia fructus ratione dominij acquiruntur l. qui scit. in princ. ff. de vsur. cuius dominij translatio impeditur ab apposita conditione. l. si ergo, §. i. ff. de iur. dor. Pancirol. d. consilio nu. i. usque ad 9.

2. Iam vero † contractus emphyteusis si ineat cum clausula (si & quatenus consensus Sedis Apostolicæ interveniat) intelligitur quando consensus esset necessarius, cum addatur solum ad cautelam, & declarationem, quod contrahentes nolint facere contractum illicitum, non autem quod velint eum esse conditionalem, quatenus sine consensu valeret, l. quæ dubitationis. ff. de regul. iur. Gabr. conf. 82. numero 19. 22. & 27. vol. 2.

3. Beneplaciti autem Apostolici defectus † obstat transactioni, si ex conventionione partium fuerit in ea illud reservatum, præsertim cum clausula (nec aliter, nec alio modo) quamvis idem beneplacitum alias non requireretur. Stephan. Gratian. Roman. discept. for. c. 168. numero 13.

4. Quod attinet ad secundam inspectionem concluditur † præsumi etiam non enuntiatum in instrumento post fluxum 30. annorum, data interim vniuersi obseruantia contractus Gabriel. d. consilio 82. Cab. consilio 66. 142. numero 50. cum seq. & conf. 174. Prax Archiepi (Neap. 89. num. 1. cum

adductis per me dist. 9. numero 4. tract. de re integra.

Tertia inspectioni satisfacit Fachin. conf. 24. & 25. lib. 3. concludens † quod si tempus præcisum est adiectum ad impetrandum illud, ad vniuersam seruandum est, alioquin semper impetrari potest, quoniam certum est, quod vbi contractum celebratum constat cum reservatione alterius beneplaciti, perpetuo durat facultas vt beneplacitum accipi possit. Pancirol. d. consilio 33. numero 1. & 2. potest tamen promissor compelli ad impetrandum, & sic ad impendendum quod promissit. Fachin. præcitato consil. 24.

Circa vltimam inspectionem sic proceditur. Locationem factam ad certum tempus, deinde ad tæntandem, & non vltra, conductoris que factam ad beneplacitum mortem finiri. Caroc. de locat. parte 2. tit. de beneplacito, quod declara, vt ibi, alias diceretur perpetua. Sur. dec. 265. numero 55. an vero latius patet clausula † prohibito suæ voluntatis: cum designet liberum, & absolutum arbitrium non fuit reguli limitatum. Surd. conf. 357. numero 10. & decis. 272. numero 14. cum seq.

Hæc breui transcripsi in materia frequentissima, ne lectores ad fastidium inducam verborum multitudine, plura, si vellem, relaturus & explicaturus.

Io. Bap. Costa.

S Y M M A R I A.

I Cautio bancaria quanam sit, & quamdiu duret in materia pensionis præstanda ad resignationem?

* C L A V S V L A 221.

Cautionem Bancariam consignare debet. &c.

A Sfolet hæc cautio præstari ad fauorem pensionarij † cui se obli-

gar aliquis idoneus mercator de soluendo pensionem, & datat per triennium cum obligatione illam reuocandi nisi iaterim superueniat resignatio beneficii, quo casu resignans non tenetur stare promissis. Sed repente liberatur ab obligatione resultante ex promissione banchariæ caucionis, vt ad mentem Mandosij Mohedani, & aliorum firmat Flamin. Paris. tract. de resignat. benef. libro 6. quæst. 2. numero 149. cum seq. cui non dissimile est quod de schedula banchariæ scribit doctus, & laboriosus Farinac. inter decis. sub Rota Roman. ab eo collectas decisione 284. & 285.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, cedente, vel decedente, apponitur in vnionibus.
- 2 Et operatur effectum etiam in cessione nulla.
- 3 Et importat diem, non autem conditionem.
- 4 Impetrans beneficium vnitum cum clausula, Anteferri, non præfertur vnioni factæ.
- 5 Clausula, Anteferri, præseruat habentes eius in re.

CLAVSVLA 222.

Cedente, vel decedente Rectore.

- 1 **H**Æc clausula solet apponi, † quando mandatur Episcopo, vt faciat vnionem beneficiorum, videlicet cedente vel decedente Rectore, & operatur hunc effectum, vt etiam ipso viuente vnio fieri possit, dummodo illi nullum præiudicium inferatur, quoniam talis clausula respicit effectum, non autem vnionem, Oldradus in consilio 257. numero 3. vers. restat, item, operatur effectum † suum etiam in cessione nulla, Paul. de Castro, in consil. 272. vol. 1. Quo casu vnio non dicitur conditionalis, sed pura, licet effectus illius differatur post obi-

tum Rectoris beneficii vniti, præsertim quando vnio facta est dignitati, & non personæ, vt per multas rationes probat Oldrad. in consil. 223. per totum. Ideo si vnio facta est Ecclesiæ, vel beneficio, & sic perpetuo importat diem, † & non conditionem, quasi certo exitura sit vnio per cessum, vel per decessum. Staphil. de litteris gratiæ, tit. de mandato de prouidendo, in §. secunda forma, vers. dubitatur nunquid.

Vbi Papa beneficium vaiuit † cum hac clausula, si postea decedente Rectore, aliud beneficium impetrauit, cum clausula, Anteferri, & cum clausula, non obstantiam generali, tunc habens mandatum huius nonæ prouisionis excluditur, non obstantibus dictis clausulis, quoniam clausula, Anteferri, † præseruat habentes ius in re, & licet vnio facta fuerit tempore, quò beneficium nondum vacaret, tamen ex illa vnione causatur in re, quoniam vnio potest fieri de beneficio nondum vacante, cap. temporis qualitas. 16. q. 1. Et notatur in c. r. Nec sede vacante & ista clausula importat diem, non autem conditionem, prout Staphiliens scribit in d. secunda forma, numero 3. in tit. de formis mandati de prouidendo.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, cedentes, &c. quomodo extendatur.
- 2 Fideicommissio purificato conditionali an censeatur renunciatum per clausulam, Cedentes, &c.
- 3 Fideicommissio quando censeatur esse renunciatum per clausulas pregnantes.
- 4 Fideicommissi scientia requiritur, vt per clausulas dicatur renunciatum, & num. 6.
- 5 L. de his, ff. de transactionibus, aliquando renunciare non oportet.

CLAV-

CLAVSULA 223.

Cedentes, &c.

Clausula, Cedentes, † &c. solita est
 1. Ita extendi, cedentes, dantes, mā-
 dantes, dictæ partes, diuidentes, vt su-
 pra, & ad inuicem omnia iura, omnes-
 que actiones, & quascumque defen-
 siones vtilis, & directas & personales,
 mixtas, accessorias, atque hypotheca-
 rias, & alias quascumque vndecum-
 que, & qualitercumque modo, & iure
 dictis partibus competentibus, &
 competituris, in & super dictis bonis
 diuisis, & eorum causa, & occasione,
 & hoc contra, & aduersus datores da-
 torum suorum, & contra detentores,
 & possessores bonorum, rerum, & iu-
 rium quæ sunt, aut erunt. Per huius-
 modi igitur clausulam ita extensam
 importari renunciationem fideicom-
 2. missi, † purificam, & conditionalis, cū
 sint verba ampla, & prægnantia, & fu-
 turum tempus respiciant & fideicom-
 missum sit reciprocum, & æquale, pro-
 bat Bartel. in l. qui Romæ. §. dno fra-
 tres, in q. 6. an. 19. ff. de verb. obligat.
 Alexand. in l. Senatus. §. finali, de legat.
 1. Io. Andr. in Addition ad Specul. in
 tit. de testamentis, §. in primis, v. Item
 quid si duobus, in additione, quæ in-
 cipit, filium naturalium, & hæc optio
 est magis communiter recepta, vt at-
 testatur Gabriel. in tit. de fideicommiss.
 concl. 1. num. 20. & 23. & Francisc.
 Marzar. in sua formula fideicommiss. q.
 59. ostendit ita Romæ, & Florentiæ
 fuisse iudicatum.

Et quod per clausulas prægnantes
 3. censetur esse renunciatum fideicom-
 missi, † consulerunt infra scripti, vi-
 delicet Socin. iun. in conf. 116. nu. 50. &
 seq. vol. 1. vbi concurrebant clausula
 promissionis de nō contrahendo,
 & clausula, ad habendum, & dispo-
 nendum, & fideicommissum erat re-
 ciprocum, & illud non ignorabant, &
 attestatur de communi. Item Paris. in

conf. 71. per totum, vol. 3. vbi quod li-
 cet per clausulam, de non contrahen-
 niendo, non censetur renunciatum,
 tamen secus est, quando ad sunt aliæ
 clausulæ prægnantes, prout & illa,
 quod ipsi, & hæredes perpetuo, & ex
 quacumque causa, quæ excogitari
 possit, nihil petere possint, & nu. 3. di-
 cit hanc esse communem, allegat etiā
 Curtium sen. in conf. 64. col. penult.
 etiam attestantem de communi, item
 Dec. in conf. 495. dicit doctores, qui
 attestantur de communi in contra-
 rium errasse. Idem Dec. in conf. 286. n.
 16. & seq. tenet, quod concurrente
 scientia fideicommissi † reciproci, 4.
 facta est cessio vniuersalis iurium
 competentium, & competitorum in
 futurum, vicissim per verba prægnan-
 tia censetur renunciatum fideicom-
 missi. Item Menoch. in conf. 87. n. 15.
 & seq. dicit, quod si est data licentia
 alienandi, & ad sunt aliæ clausulæ, ad
 habendum, &c. cum plena cessione
 iurium præsentium, & futurorum, ces-
 setur omnino renunciatum, & ibi
 multos allegat, & num. 29. dicit esse
 communem opinionem.

Item Cacheran. in decis. Pedem. 112.
 vbi allegat plurimos pro vtraque par-
 te, tan. dem num. 17. dicit magis com-
 munem, quando contrahentes sci-
 unt, & extant clausulæ de futuro iure,
 cui late renunciatum: Quo casu probat
 non requiri expressam renunciatio-
 nem legi † de his, ff. de transactio. 5
 Hanc etiam probat Menoch. præsump.
 115. per totum, lib. 3.

Quare hæc sententia † semper re- 6
 cepta est in omni foro, data scientia fi-
 deicommissi. Rot. in dec. 105. p. 3. lib. 3. in
 nouis. Hiero. Magon. in dec. Florēt. in
 92. Cæsar. Barz. in dec. Bonon. 96. Bor-
 gnin. Canal. in dec. 36. p. 1. Caccher. in
 dec. 112. Ego etiam ostendo ita fuisse
 iudicatum in collegio Pisano, vt in Vo-
 to meo 191. & de hac materia plectima

scripta sunt in ff. nouis. to. §. tit. de fidei-
comm. c. 38. & seqq.

S V M M A R I A.

- 1 *Moram non dicitur incurrere qui potest excusari.*
- 4 *Lex non vsu recepta non obligat.*
- 3 *Decretum irritans in lege non afficit ignorantibus, si non fuit vsu recepta.*
- 4 *Lex vt dicatur non vsu recepta, an requiratur scientia Principis, & cursus decennij.*
- 5 *Lex correctoria iuris communis non vsu recepta, non obligat, etiamsi decennium lapsum non fuerit.*
- 6 *Amora quis excusari potest.*

CLAUSVLA 224.

Cessante Mora.

1 **I**S qui legitima excusatione se tueri potest in mora ¶ esse non dicitur, c. non est in mora, de reg. iur. lib. 6. l. sciendum, in princ. ff. de vsu, & propterea ista clausula, mora cessante, intelligitur, nisi rationabiliter mora committenda esset.

2 Si quid igitur per legem ¶ præcipitur, cum hac clausula, & illa lex non fuit vsu recepta, non obligat, Bald. in Auth. omnes peregrini, num. 7. C. commun. de success. Moh. d. dec. 1. de Constitutionib. Verall. dec. 203. p. 3. Alexan. in conf. 32. num. 2. vol. 1. cum alijs ad hoc allegatis per Roland. in conf. 99. num. 5. & plar. seq. vol. 2. & per Cephal. in conf. 136. nu. 18. & seq. ergo & clausula, Mora cessante, rationabiliter excusabilis est, quoniam tanquam accessoria corruit.

Et propterea dicebat Afflicti: super Constitutione Regni, incipiente, Cordi nobis est, quæ est sub tit. de notificandis bannitis, quod cum Rex recipiat omnib. Iustitiarijs Regni, vt bannitos, & foriudicatos, quos per sententiam ita condemnauerit, per litteras omnium Vicaria cessante, debeant Magnæ Curie Vicariæ notificare sub pœna priuationis gratiæ Regiæ, quod cum ista lex

non fuisset vsu recepta, Iustitiarij excusantur à culpa, & dolo, quoniam licet lex inducat necessitatem obseruantiz, tamen si non fuit vsu recepta, & superior scit, & tolerat, non punitur.

Et in tantum vsus receptio legis ¶ est accessoria, vt neque per decretum irritans, ignorantes afficiantur, nisi constitutio vlu recepta probetur, Put. dec. 281. v. & quis tenetur, par. 1. Ita quod continuatio actuum præcedentium plurius vicibus facta, etiam citra scientiam ¶ legislatoris, & cursu decennij, sufficiat ad auferendam vim à noua lege, Felin. in cap. 1. num. 13. de trequa & pace, v. sufficiat generalis inobseruatiã per aliquos actus, post Calderin. Dominic. & alios, quos allegat. Et quãuis contraria opinio allegetur cõmunitor, videlicet, absque scientia Regis legislatoris, decem annorum cursum requiri, Alexand. ind. conf. 132. At etiam in conf. 11. num. 5. v. quando statutum, Socin. iun. in conf. 32. num. 46. vol. 3. tamen Doctores circa istam communẽ non loquuntur, quando inobseruantia nouæ legis procedit ex actibus populariter factis, vt Felin. tetigit in loco præallegato. Item c. 1. ¶ Communis non procedit, quando lex noua est correctoria iuris communis, tunc. n. etiam si clausa sit in corpore Constitutionis, quæ constitutiones Regni faciunt ius commune in Regno, nullatenus ligat, si vsu recepta non est, Corn. in cõf. 6. v. 4. vol. 4. Summa Arimilla in verbo Locatio. n. 5. Reclus de Curte, in tracta. de consuetudine, sect. 6. n. 9. v. 1. ¶ infertur, Baccar. in conf. 55. nu. 20. vol. 1. Franciscus Sarmiento, in tract. de redditibus Ecclesiasticis, par. 1. cap. 2. n. 10. qui Doctores hanc firmant sententiam, non aliter disputando de cursu decennij.

Et quãuis in præmio Constitutionum, in §. finali, tollatur omnis cõsuetudo futura in contrariũ, contra di-

Etas Regni Constitutiones, tamen hoc dictum intelligitur, postquam ipsa Constitutiones inceptas esse vsu receptas, quia neque decretum irritans in ipsis appositum, aliquid operatur, antequam vsu recepte esse inceptis, Puteus dicta decis. 281 par. prima.

Quamobrem iusta, ¶ & irrationabilis causa excusationis à mora apparet, & quibus aliis ex causis à mora quis excusari possit scripsum est in Digestis nouissimis, tomo 1. tit. mora, cap. 16. & plur seqq.

SUMMARI.

1 Concessionem realem vel personalem qua inducant.

* CLAVSULA 225.

Che li caui siano communi, & che le dette parti possino andar si per vna parte come per l'altra.

Illa verba (che li caui siano communi) sonant in concessionem realem, ¶ non etiam personalem, & sic transitoria est talis concessio ad quoscunque successores, sicuti ex Bart in l. cum fundo. & l. Lucius ff. de seruit. rust. præd. & l. pater ff. de seruit. leg. notat Alb. conf. 645. in princ.

Atqui è contra illa verba (che le parti possino andar si per vna parte, come per l'altra) indicant potius personalem, quam realem concessionem transitoriam ad alios præsertim sanguine coniunctos, dicta l. pater, ita Alb. d. loco n. secundo.

io. Bapt. Coste.

SUMMARI.

1 Citatio aliorum non requiritur in legitimatione filij per patrem procuratorem.

2 Clausula, Citatis, & non citatis, in facultate legitimandi data Comitibus, quando nihil operetur.

3 Nihil operatur in dispensatione.

4 Comes Palatinus legitimando quando possit omittere citationem.

5 Citandi sunt in legitimatione alterius,

qui vocantur ad feudum, vel fideicommissum.

6 Legitimatio facta à patre, aliis non citatis, non valet in illorum præiudicium.

7 Comes an legitimet in alieno territorio, & quare n. 12.

8 Imperator non legitimat in terris Ecclesie.

9 Legitimationes Imperatorum hodie non habent effectum propter leges particulariter factas à Principibus in suis ditionibus.

10 Legitimus ab Imperatore, in quibus est legitimus.

11 Legitimationes Imperiales non valent respectu successionum privilegatarum per statuta locorum.

CLAVSULA 226.

Citatis, & non citatis.

Si legitimatio filij naturalis fiat parte instante, agnatorum citatio ¶ non requiritur, Bart. in l. Gallus, § & quid si tantum, num 14. ff. de liber. & posthum. & ibi las. n. 130. & seq. plures allegat, & attestatur hanc esse Communem sententiam. Martin. Laudens. in tract. de legitimatione, in sua disputatione, Augerius Seio, col. 18. ¶ Circa hoc. Tiraquell in l. si vniquam, ¶ suscepit liberos, n. 65. Couar. in Epitom. de Spor. salib. p. 2. c. 8. §. 9. nom. 7. Anton. Gal. in suis Communib. Conclusionib. titulo de legitimatione, conclus. 1. n. 143. Ludou. Sard. in tractatu de naturalibus liberis, in Rubrica. Requisita in legitimatione imperanda, numero octauo, cum aliis per ipsos allegatis, quoniam hæc legitimatio principaliter tangit patrem, vt dicit Bartol. in d. n. 14. qui valet de suo disponere ad eius libitum, facit l. cum adoptio, ff. de adoptionib. & Bald. in proemio Codicis, ¶ si dicas, per text. in l. Marius, ff. de conditionib. & demonstracionib. in ¶. Quid enim intere st, si quis velit suum in mare proicere? sufficit

etiam ad patris instantiam fieri, vt citatio nulla necessaria sit etiam si post mortem suam ordinaverit, Socin. iun. in d. § & quid si tantum, n. 144. Verall. dec. 146. & dec 147. p. 2. Rota dec. 569. n. 1. p. 1. in Nou. Marzar. conf. 9. vers. non obstat tertia, vbi etiam attestatur Rotam ita iudicasse. Non requiritur citatio agnatorum, quia cum agitur non de iure quaesito, sed quaerendo, & in spe, citatio omitti potest. Siluan. in consil. 45. n. 57. & plur. seq. Soc. in trac. de citat. 7. principali col. si. versic. nisi tam ex narratione, Alex. conf. 2. numero 14. vol. 1. Soc. iun. in conf. 93. nu. 36. vol. 3. Et, cum ipsis iniuris fieri possit, superflua est citatio Lauren. de Pinu, in conf. 53. num. 49. Aldobran. in conf. 112. n. 31.

- 2 Ideo in facultate legitimandi ꝛ Comitibus Palatinis concessa, consuevit apponi ista clausula, Citatis, vel non citatis: Quae non habet locum nisi in illis casibus, in quibus non est necessitas, nimirum patre instante, vel post mortem ita ordinante, ceterum frustratorie apposita dicitur, cum de alterius prauidicio agitur, quoniam haec clausula in prauidicium agnatorum attendi non debet, Dec. in conf. 425. n. 5. & in conf. 557. numero 6. Ruin. in conf. 79. nu. 9. volum. 3. Paris. in consil. 9. num. 33. & conf. 12. num. 158. vol. 2. Ceph. in conf. 285. num. 12. vol. 2. Berro. in conf. 177. numero 42. vol. 5. Et multo minus ꝛ haec clausula operatur in dispensatione, Soc. in d. §. & quid si tantum, num. 3. ad fin. & inter consilia Curt. sen. conf. 18. num. 7. Dec. in conf. 393. num. 11. Ant. Gabr. in tit. de citat. concl. 1. numer. 151. Mantie. de coniec. lib. II. tit. II. numero 13.
- 3

Declaratur primo haec Conclusio, vt non procedat, quando Comes, cui facultas huiusmodi concessa est, habet ꝛ plenam cognitionem iurium partis, tunc enim ipsam citationem o-

mittere potest: Geatus in conf. 158. nu. 25. vol. 2. Hoc intellecto, quod parti nullum ius competat, quoniam si agnati vocarentur ad feudum, vel ad fideicommissum, cum aliquis à patre legitimatur, qui de talibus bonis disponere non potest, tunc citatio necessaria est, & multo magis, si cum infante dispensandum est, Alex. in conf. 94. num. 9. vol. 1. Paris. in conf. 2. num. 29. vol. 2. Martin. Laudens. in tract. de legitimat. numero 109. & 120. Gozad. in conf. 85. numero 6. versic. non obstat. Anchar. in consilio 241. Socin. in d. tract. de citat. in d. art. 1. 7. col. fin. in 30. casu. Socin. in d. §. quid si tantum, nu. 31. Socin. iun. ibi, num. 44. & 146. vers. & memini. Rota dec. 614. n. 13. par. 1. in Nouiss.

Secundo declaratur, vt huiusmodi ꝛ legitimatio facta à parte valeat in prauidicium partis legitimantis, non autem in prauidicium non citatorum Maluasia in conf. 116. num. 81. Quando istae personae prauident aliud prauidicium, quàm in bonis patris legitimantis.

Tertio declaratur, vt in casibus, in quibus ꝛ Comes per huiusmodi facultatem potest legitimare, id quidem non possit facere in alieno territorio. Angel. de Gambellonib. in consil. 14. numero 10 & 13. quia Princeps ꝛ non legitimat in terris Ecclesiae, respectu quarum ipse est ad imitar priuati, Bald. in consilio 37. volum. 4. Iacob. Butrius in l. 3. ff. de offic. praef. l. I. v. And. Anton. de Butr. & Abb. in cap. per venerabilem de electione, quos refert Corn. in consilio 1. numero 9. volum. 3. & pro hoc facit Clem. Ne Romani, de election. vbi Imperator iurat nullam exercere iurisdictionem in terris Ecclesiae, & hanc sententiam valde comprobant in tractat. de iurisdictione, parte 4. casu 79. articulo primo, per totum, quibus scriptis addo, quod licet

9 licet legitimaciones † Imperatoris olim sortirentur effectum quo ad personas, & bona sita in terminis, & ditionibus aliorum Principum, vt scribo satis in d. c. 79. nu. 18. & h. q. Tamen postquam ipsi alij Principes fecerunt suas leges particulares, vt legitimaciones aliorum Principum vltimus non admittantur in eorum statibus, nisi legitimaciones remanent frustratorie, & nullius in robore, vt probat Collegium Bononiense inter consilia Floriani 26. num. 41. & nu. 46. & ideo Imperator non potest legitimare ad feudum, vel emphyteusim Ecclesie non consentiente Episcopo. Signoret in cons. 218. num. 13. & seq. & de hac re scribo diffuse in repetitione, cap. per venerabilem, qui filij sunt legitimi, in lectura Patruina: Et ideo dixit Angel. in consil. 350. num. 6. quod legitimatus † ab Imperatore, est legitimus reputandus vbi que, etiam in statu Ecclesie, & quo ad temporalia, in quibus Imperator potest disponere. Item quod extenditur ipsa legitimatio extra statum legitimantis, quando prima causa successione pertinet ad subditos legitimantis.

11 Item quia etiam legitimaciones † Imperiales quoad beneficia iuris communis recipere vbi libet, etiam in alienis ditionibus: Non tamen illae legitimaciones possunt habere validitatem in successione privilegiatis ex forma statutorum, per que maieculini excludunt feminas, qui respectu statutorum locorum particularium separatim a iurisdictione Cesaris, non potest ipse Imperator ex regula iuris communis se intromittere. l. in ff. de iurisdic. omni. iudic. c. vt animarum. de constitutionibus lib. 6. & temper ius municipale dicatur iuri communi derogasse.

Huius tertie declarationis rationes

12 † colligi possunt ex Floriani in quaest. 3. in vltimo dubio, numeri. 19. vsque ad

finem, quia iudex etiam inter subditos non iudicat de bonis extra suam iurisdictionem. Item suam sententiam non exequitur extra suam iurisdictionem. Item datio tutoris quo ad bona extra suam iurisdictionem est nulla, & legitimatio diuisibilis secundum bona, & vnicum patrimonium defuncti diuiditur secundum diuersitatem successione. Item quia agitur de preiudicio tertij, ideo non potest citari, prout debebat extra territorium. Item differentio legitimorum, & illegitimorum est de iure canonico, & ciuili, sed Imperator non tollit ius canonicum, preteritum in terris Ecclesie.

SUMMARI A.

- 1 Iurisdictione ordinaria quando alteretur, ita vt transmutetur in delegatam, & num. 3.
- 2 Iurisdictione ordinaria, & delegata in vtraque persona conuincere possunt.
- 4 Verbum committimus, non importat delegatam, sed ordinariam iurisdictionem.
- 5 Verbum mandamus, non importat delegatam.
- 6 Iurisdictione ordinaria excitatur per clausulam, Committimus, & mandamus, & num. 9.
- 7 Clausula, Committimus, quod omnia possit, que nos possemus, quid importet.
- 8 Clausula, Auctoritate nostra procedas, facit delegatam.
- 10 Clausula, Alterans commissione in exequutus, nihil operatur.
- 11 Processus si a iure non possit sustineri, censetur factus tamquam a delegato.

CLAUSULA 227.

Committimus, & Mandamus.

SI Princeps committat alicui iudici Sordinario aliquam causam, quemodocumque alteret suam iurisdictionem, † semper dicitur facere delegatum iudicem de ordinario, argum. l. ius ciuile, & ibi Ias. post alios. ff. de iust. & iur. l. 1. §. si quis simpliciter, in vers. cum adiu-

cit & ibi Alexand. Sal. Aretin. Socin. & Alciac. ff. de verb. obligat. c. licet in corrigendis, de offic. ordinar. & ibi per Felin. latissime. c. cum aliquibus, de rescr. lib. 6. & ibi Anch. & Franch. Mathes. sing. 80. & ibi latissima additio, quæ ceteros refert. Si verò nihil additur, excitare iurisdictionem ordinariã dicitur d. c. licet in corrigendis, & d. c. cum aliquibus, Iar in l. rsi prætor, n. 2. ff. de off. eius. Cũ de ordinario iudice sit delegatus, vtraque iurisdictione † in eiusdem persona concurrit, Innoc. in cap. ex officij, de præscript. Bal. in l. r. ad fi. C. de fur. Ang. in l. si vacantia, C. de bon. vacan. li. 10. Imol. in c. nisi esset, col. 1. de præb. Boer. dec. 151. n. 8. & ad hoc est tex. per quem not. Bal. in c. si inter pares, de lege Corradi, quod delegatus in quem est factum, compromissum potest procedere ex vtraque potestate, quæ omnia. & plurima alia allegavi in tract. de tribunalibus vrbis, c. 2. vbi ostendi in Dominis Rotæ Rom. Auditoribus vtramque potestatem concurrere, videlicet ordinariam & delegatam, & quamvis Ant. de Burr. per multas rationes teneat contrarium in d. c. cum ex officij, tamen ibi Fel. n. 20. ostendit contra Buttrium vigere communem opinionem, atque omnibus illius rationibus respondet.

3 Quibus autem modis iurisdictione † ordinaria alterati dicitur, late scribunt Felin. c. in corrigendis, Addentes ad Mathesil. in d. iug. 80. & ego etiam scripsi in d. c. 2. Et cum evenisset casus, an per hanc clausulam committimus, & mandamus, ordinaria iurisdictione ita alterata dicenda esset, vt de ordinariis fieret delegatus in illa causa, ego negative respondi, quoniam verbum

4 committimus, non † importat alterationem sed excitationem iurisd. vt probat ipse Mathesil. in d. suo sing. 80. Felin. in d. c. licet in corrigendis, n. 1. vers. Adde etiam Bald. & in verisquis sem-

per inunctum censetur, vt ordinario. Alberic. in d. l. ius civile circa finem, ibi, & si Princeps committat. vbi Paul. de Castr. in col. fin. vers. si per rescriptum superioris; & ibi Ias. col. 1. & in l. more maiorum. col. 8. vers. in secundo membro, ff. de iurisd. omni iud. Item verbum mandamus † non importat delegatam iurisdictionem secundum omnes communiter in d. c. licet in corrigendis. Et quod per hanc clausulam † committimus, & mandamus non censetur alterata iurisdictione ordinarij, & id eo non faciat delegatum, scribit Ferrer. in cons. 204. à nu. 19. ad fi. vbi post Felin. quod ista potestas commissa, appellabitur excitatoria.

Declaratur hæc conclusio, vt non procedat, si cum verbo committimus additum esset, Committimus † quod omnia possis, quæ nos possemus, quoniam hæc clausula importat liberam potestatem Bart. in l. creditor, §. Lucius, per illum tex. ff. mandati, & latius per Abb. in c. intelleximus, de iudic. & in c. exposuit de dilationib. Gê. post Archidiacon. in c. qui ad agendum, §. si de procuratoribus. lib. 6. & in c. 1. de rescr. lib. 6. Et sic censetur alterata iurisdictione ordinaria, & facta delegata, sicut si in commissione diceretur, Autoritate nostra procedas, † quoniam hæc clausula delegatum iudicem facit, Bar. & Alex. in d. l. more maiorum, & scripsi in d. c. 2. num. 37. in tractatu de tribunalibus vrbis. Idem si additum esset verbum, Præcipimus, sed si simpliciter dictum fuerit, Committimus, & mandamus. † Hæc clausula solum est excitatoria potestatis ordinaria. Felin. in d. c. licet in corrigendis, nu. 3. in princip. & in fine. Etiam est aduertendum, † quod si ista verba, & clausula alterantes iurisdictionem ordinariam essent apposita in verbis executivis, ipsius dispositionis, nimirum si committeretur iurisdictione ordinaria in certo loco, & p. esse a

S V M M A R I A

postea in fine rescripti additum esset, Quidquid nostra auctoritate feceris, ratum habemus, tunc iurisdicatio ordinaria non mutatur in delegatam, quoniam clausula in exequutiis positæ non mutant naturam principalis dispositionis. Clem. i. de præbendis, & dicam infra in par. 4. vbi de clausulis in exequutiis tractabimus. Cum t̄ autem, processus aliter factus non valeret, nisi censeretur factus tamquam à delegato, tunc omnino clausula interpretanda est pro delegato, & quando alteretur ordinaria solum in procedendo, ita ut sit ordinarius in sententiando, & delegatus in procedendo, & quādo è contra, vide Ad dentes ad Mattheslan. in d. sing. 80.

S V M M A R I A.

1 *Communicationis bonorum onus validum siue proueniat ex contractu, siue ab vltima voluntate.*

2 *Communicare verbum, quid præstet.*

* C L A V S V L A 228.

Communicationis bonorum facere tenentur.

1 **V**alidum est hoc pactum t̄ de communicandis bonis donatis, vel aliquid è obueneribus. Guid. Pap. conf. 11. relatus per Cæphal. conf. 331. num. 46. cum seq. vol. 5. vbi queque defendit illud à nota voti captandæ mortis, cum vere hoc pactum non contineat hanc deformitatem potissimum, quia ut cum consensu illius de cuius bonis agitur, atque est nutritium æqualitatis, ex quo t̄ verbum (communicate) exponitur ut partes æquales sint. Bart. in l. lucius ff. ad trebell. Soc. Sen. conf. 168. n. 1. vol. 3. & Rip. in l. re coniuncti. num. 111 ff. de leg. 3. quo pariter pertinet mandatum testantis de communicandis bonis, de quo argumento loquitur Socin. Sen. conf. 164. vol. 2. Corn. conf. 1285. vol. 4. Curt. lun. conf. 116. num. 4. & Laderch. consilio 56. num. 5. Io. Bapt. C. ff. e.

1 *Computatis imputandis clausula inducit nouationem, & stat inclusiue.*

2 *Arguit calculationem inter partes & probat coaccruationem summarum.*

3 *Statutum Mediolani prohibet mulieres sine certa solemnitate contrahere declaratur.*

4 *Differencia inter hæc, & illam clausulam (saldatis omnibus computis) qua conditionem importat.*

* C L A V S V L A 229
Computatu computandis.

Fortè nõ erraret, qui assereret indè centeri t̄ inductam nouationem, stare que dictam clausulam inclusiue, vt docuimus in nostris commentariis ad l. in fideicommissariam nu. 9. ff. ad Trebell. ad mentem Bart. Bald. Ias. Surdi, ac Neuiz. Iam verò adiangimus, quod t̄ dicta clausula arguit calculationem esse factam inter partes, & probat coaccruationem summarum de qua loquitur Lamberteng. t̄ super statut. Mediol. prohibente mulieres sine certa solemnitate contrahere. gl. 5. nu. 10. & seq. aliter se habet, quando ageretur de clausula illa (saldatis omnibus computis,) t̄ cuius meminit Ruin. conf. 70. n. 9. vol. 2. & Rim. Iun. conf. 52. n. 6. vol. 1. vbi norant eam importare conditionem, ex natura sblatiui absoluti, id est, postquam saldata fuerint computa, vt sic loquar cum pragmaticis. Io. Bapt. Costa.

S V M M A R I A.

1 *Verba concorditer, & vnanimiter quomodo differant à vobis collegialiter, seu capitulariter.*

2 *Laudum duorum simul concordantium non valet quoties compromissum ininitum est sub ea formula vt res arbitri concorditer pronuntient.*

3 *Vniuersitatis actus quomodo legitime explicentur: & quid in gratiis.*

4 *Vniuersitas quando possit se congregare.*

gare sine superioris, vel Magistratus auctoritate.

CLAVSVLA 230.

Concorditer, vnanimiter, collegialiter, vnanimiter, seu capitulariter.

Hæc sunt diuersa nomine, & re: quandoquid non potest quidpiam intelligi factum concorditer vel vnanimiter, nisi quod sit nemine discrepante cap. 2. abique gloss. de arbit. in 6. collegialiter autem, & capitulariter, quod fit cum consensu simultaneo maioris partis collegij, vel capituli c. in causis de elect. Alexandr. consil. 124. col. 1. & 2. vol. 2. vbi explicata punctum et compromissi in tria sub ea formula: quod tres arbitri concorditer pronuntient, vt non stetur laudo duorum simul concordantium alio dissentiente, vel nolente interuenire, Surd. consil. 323. nu. 12. Indè enim definiti potest questio compromissi facti in tres, quando vnus nequeat sine altero expeditioni causæ incumbere per l. item si vnus §. item si plures ff. de arbit. Viuius decisio. 380. numero 17. Stephan. Grat. Rom. decis. Marchæ 236. numero 13. sicuti perspicuum sit non posse valide explicari et actus vniuersitatis, aut nomine communi terminari, nisi omnes simul legitime congregati, & qui possunt interuenire consentiant, c. cum omnes vbi B. d. Abb. & alij de constit. Decian. consilio 103. num. 14. v. l3. Osiach. consilio 17. num. 2. §. & 6. Redom. pract. de tract. de rebus eccl. non alienat. tab. 24. numero 15. cum seqq. titulo de tract. vel maior pars. Exceptis gratiis, & confirmatio officialisque non potest fieri vno reluctante: Vnic Franc. decis. 609. Gratian. Rom. ali. cept. F. consil. c. 184. præ ceteris in actibus vniuersitatis distinctio illa summè nobis placet

inter eam, cui nulla cohæret iurisdictione, & illam, quæ habet iurisdictionem, vt quisque intelligat quando liceat et vniuersitati castri, vel Villæ se congregare sine Magistratu, vel sine superioris auctoritate, quatenus non agatur de recurrendo ad superiorem etiam domini, vel dominus ipse non sit suspectus, vel non repugnet, consuetudo alioquin seruanda, Barr. in l. actor ff. rem rat. hab. Nata consilio 142. nu. 71. & 18. Crau consilio 886 numero 9. Bertaz consil. crim. 165. per tot. Surd. consilio 390. nu. 11. cum seqq. sicuti aliam doctrinam inter has vniuersitates notat Fab. de Anna consilio 94. num. 28. velum. 2.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIUM.

- 1 Clausula, Coniunctim, & diuisim singulariter comprehendit omnes modos.
- 2 Et nihil operetur circa exequutores plures datos.

CLAVSVLA 231.

Coniunctim, & Diuisim.

S hæc clausula ponatur inter plures modos, et importat, vt vnusquisque modo, censatur per se positus, & ideo vnus negans positiones coniunctim, debet separatim interrogari super singularis positionibus. Lopus Allegat. 50. numero 2. circa finem

Item si post dationem exequutorum et apposta fuerit hæc clausula, tunc si vnus incepit procedere, alter prosequi non impeditur præsertim si ille fuisset impeditus: & dicitur impedimentum, si absens, vel infirmus fuerit. Zabarell. consilio 54. nu. 2. versic. ad quartum. Et si vnus processit nulliter, alter potest vtiliter procedere, Zabarell. ibidem per totum consilium 54.

SUM-

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Constituit procuratorem in rem suam, vbi tractetur in iure.
- 2 Procurator quando, & quomodo dicitur factus in rem suam, & numero 4
- 3 Procurator in rem suam non comprehenditur sub statuto de procuratoribus.
- 5 Cessio iurium fit cum clausula, constituit procuratorem in rem suam.
- 6 Cessionarius factus procurator in rem suam, quas actiones intenter.
- 7 Procuratori in rem suam quando obstant exceptiones, quae obstant cedenti, & constituenti.
- 8 Procurator in rem suam factus ab Episcopo, quos fructus Episcopatus exigat.
- 9 Pensionarius potest constituere laicum creditorem procuratorem in rem suam, super pensione.
- 10 Pensio est quid merè temporale, & equiparatur contractibus profanis.

CLAUSULA 251.

Constituit procuratorem, vt in rem propriam.

1 **D**E hac clausula ¶ est text. in l. liliam. subtilis, C. de donationibus quam allegat gloss. in c. 1. in versic. in rem suam, de procur. libro 6.

Is autem in rem suam procurator factus ¶ dicitur, qui ex procuracione commendam sibi applicare debet. Bal. in cor. fil. 186. numero 2. ¶ illud constat, vel. 2. vbi quodd non est procurator, ¶ nec veniet in statuto loquente de procuratore, Bartol. post gloss. in l. ff. de procurator. Iason in l. qui stipendia, C. eod. titul. Item dicitur procurator in rem suam, qui alienum negotium gerit pro sua utilitate, Fulgos. in consilio 202. quæ etc. l. vers. sed dato, vbi etiam quod potest fieri procurator in rem suam r. m. sub conditione, quam sub modo.

Huic clausula æquipollet altera, ¶ 4 si dicatur, Pono te in locum meum, Alexand. in l. qui quadringenta. ff. ad Trebel. Iason post Alexand. in l. si cum emptor, col. 2. ff. de pact. Bald. in l. 3. in fin. C. de nouation. Ferret. in consilio 355. volum. 2.

Cum hac clausula semper censetur ¶ cessa, atque translati iura, etiam 5 directa, quod ad exercitium, quando scilicet ceduntur iura, & cessionarius constituitur procurator in rem suam. Castren. in consilio 361. colum. 2. vol. 1. per tex. in d. l. qui stipendia, vbi latè Ias. C. de procuratoribus. Aretin. consil. 124. & ideo debitor volens satisfacere suo creditori, si illi cedat debitoris alterius nomen, atque procuratorem in rem suam faciat, etiam dicitur mandasse dicitur, ita quod poterit exigere ab ipso debitore debitoris, nulla discussione facta Bald. in l. 2. C. quando sit. vel p. r. at. Item ¶ agere poterit 6 duplici actione videlicet, vtili nomine tuo, & actione directa procuratorio nomine in rem suam nomine cedentis, Bart. & alij in d. l. qui stipendia, Ang. Aretin. in consilio 53. n. 4. & seq. ¶ Sed tamen iis non obstantibus, vbi ostendit hanc esse receptissimam sententiam, Si quidem intentauit vtilis, ¶ non obstat exceptio personalis 7 competens contra cedentem, puta quod sit excommunicatus, secus si intentauit directas, c. 1. de exceptionibus libro 6. Item vbi intentantur vtilis, privilegia competentia ex persona cedentis non competit cessionario, vt sunt privilegia actionis dotis: secus si intentauit directas, Bart. in l. p. r. do. rem, in fin. ff. solut. r. at. im. Ias. in d. l. qui stipendia. Bald. in l. 2. C. quando sit. vel p. r. at. & in l. hered. C. de hæred. action.

Interdum quis constituitur ab ¶ 8 Episcopo procurator in rem suam cessione iurium, & tunc si sibi fiat ob-

ligatio de fructibus Episcopatus, licet Episcopus moriatur, tamen quo ad fructus separatos à solo viuente Episcopo cedente, poterit procurator in rem suam illos consequi, si dies solutionis venerit post mortem Episcopi, videlicet pro fructibus separatis à solo viuente Episcopo, Angel. Aret. in d. consilio 53. numero 4. vsque ad finem.

Interdum creditor alicuius clerici pensionarii † constituitur procurator in rem suam ad exigendum pensionem, cum cessione iurium, & tunc idem dicendum est respectu pensionis, & eius fructuum. Nec est facienda difficultas an hæc cessio, & procuratorum in rem suam super pensione fieri possit, quia hoc est ita decisum in Rota, decisione 400. parte 1. in Nouissimis, ubi quod pensionarius potest cedere, & transere in quemlibet omnes utilitates quas percipit, per quoscumque contractus, & alias voluntates. Neque cedendo suo creditori pensionis decurrendas, eamque faciens procuratorem in rem suam, dicitur committere simoniam, ut quidam mali Ecclesiastici Patauini parum eruditi credebant, & asseuerabant, quoniam pensio non est quid spirituale, neque spiritualitati annexum, † Gigas in tract. de pensionibus, quæstio. 7. num. 2. & quæst. 16. & quæst. 21. & ideo potest Laico assignari Zabarell. in Clement. 2. quæst. 9. de offic. ordinari. Palcott. in tract. de Norhis, & spiritus, cap. 59. nu. 4. Caccialup. in tract. de pensionibus, quæst. 12. numero 2. quia de pensione iudicatur tamquam de contractibus profanis, Sacrosens. super regula de infirmis resignantibus quæstio. 16. col. 2. Romana in consilio 339. colum. 4. Et ideo Rota sepissi v. è indicauit, translationem pensionis, esse omnino profanam, ut attestatur Gambarus in tractatu de auctoritate Legati à latere,

lib. 6. titulo De pensione, numero 633. multos ad hoc allegat Gigas in d. tract. de pensionibus. q. 99. scribit Paris. in tractat. de Resignation. benef. libro 6. q. 4. num. 52.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, cuius tenor, &c. habet vim specialis expressionis, & interdum derogationis actui antecedenti, & tam in conuentionalibus, quam in priuilegijs operatur, vt actus dicatur fieri in certa scientia nu. 2.
- 3 Nisi quando pro forma requiritur specialis, & individualis expressio.

CLAUSVLA 233. *

Cuius tenor ponatur, vel habeatur pro expresso.

Habet vim † specialis, ac individualis expressionis, & aliquando derogationis actui antecedenti, imò tam in conuentionalibus quoad dependentiam à voluntate priuatarum personarum, quam in priuilegijs hæc clausula efficit, vt † actus dicatur fieri ex certa scientia. Angel. in l. fed. & si quis §. quæsitum. ff. si quis cau. & in l. omnes. C. de præscr. 30. ann. Dec. in l. certum. ff. si cert. per. Gabr. suis communibus tit. de clausula concl. 5. Bursat. copiosè super rescriptis Pontificiis habentibus insertam hanc clausulam consilio 322. nu. 17. cum seq. volum. 4. Cioff. consil. 1. num. 61. & seq. lib. 1. late Iosephi Sesse decis. Aragon. 53. nu. 15. cum seq. nisi alioqui † specialis vel individualis expressio pro forma requiritur, tunc non impletur forma per memoratam clausulam. Felin. in cap. nonnulli in tertia declaratione de rescript. Gabr. d. loco. num. 22.

Io. Bapt. coffa.

SUMMARI A.

- 1 Clausula cum moderamine, importat monitionem.

2 Appo-

2. *Apposita in privilegio legitimatum importat causæ cognitionem.*
3. *Causa legitimatum est exprimenda in privilegio.*

CLAVSVLA 224.

Cum Moderamine.

1 **H**Æc clausula importat monitionem ¶ non autem conditionem, & ideo si fieret iniustitia, nõ ideo processus vitarentur in privilegio legitimatum concessis Comitibus Palatinis apponi consuevit, cum moderamine cuiuscumque actus faciendi, ratione, & honestate per vos habita, & tunc importat, vt nullum ¶ absque causa legitimare possint, Socin. Jun. in consilio 65. numero 12. & in consil. 120. num. 30. vers. in privilegio, & in consilio seq. num. 31. volum. 2. & in consil. 91. numero 5. & nu. 12. vol. 3. Paris. in consilio 9. num. 55. & 59. & 61. & plar. seqq. volum. 2. & in consil. 12. nu. 159. & seq. volum. 2. Grat. in consil. 158. numero 10. vol. 2. & postquam Comes de causa cognouerit, eandem in privilegio legitimatum ¶ exprimere debet, Anton. de Resellis in tract. de legitimatum. in Rubrica de causa formalis legitimatum numero 27. in fine.

S Y M M A R I A .

1. *Implicationis antecedens est pretij obligatio.*
2. *Morsus dicitur debitor, qui statuto tempore non offert pecunias implicandas.*
3. *Obligatus ad inuestiendas vulgo implicandas peticas quando obaudiendus.*
4. *Obligatus vt supra potest aliter quam per contractum emptionis inuestire, dummodo casum sit stipulanti.*
5. *Promittens pro obligato inuestire, ad quod tenetur si non adimpleat.*

6. *Obligatus ad inuestiendam pecuniam quomodo liberetur in odium creditoris.*
7. *Fundi idonei appellationem quam reputantur.*
8. *Obligatus implicare pro securitate emptoris, tenetur in loco contractus.*

* CLAVSVLA 235.

Cum pacto inuestiendi pretij, seu cum pacto implicationis in fundo idoneo.

Prius offerendum est pretium qua oblatione facta ¶ fiet implicatio. Iulianus § offerri. ff. de act. empt. l. ædiles, la prima §. fin. ff. de ædilit. edict. in individuo Burfat. consil. 134. cum seqq. vol. 2. alias ¶ moram committit, qui certo tempore debet pecunias inuestiendas, Bero. consil. 136. nu. 7. vol. 2. ¶ neque exauditur obligatus ad inuestiendas pecunias, si velit inconsulto superiore, & non vocatis interesse pratendentibus in bonis acquisitis submittere bona sua, vt potè iam obnoxia hypothecæ generali, Burfat. consil. 297. volum. 3. sicuti ¶ neque arctatur ad contractum solus emptionis forte ob commemorationem pretii: modo enim cautum sit stipulanti, aliud non est inquirendum, Bal. consil. 456. vol. 1. Burfat. consil. 149. num. 69. cum seq. volum. 2. & ¶ vbi promittens non adimpleat tenetur ad interesse, & loco illius ad fortem principalem, Rota Roman. decisione 741. nu. 1. parte 1. in nouiss. sicuti ¶ obligatus ad inuestiendam pecuniam liberatur per legitimatum depositum in odium negligētis parere securitatē prædij Botta consil. 74. num. 21. cum seqq. ¶ Inter autem fundos idoneos non reputantur emphyteutica censalia fideicommissaria, nec molendina, neque domus,

quia sunt in continuo periculo, Intri-
gliol. de feud. q. 9. num. 68. cum seqq.
cent. pri. Rosental. de feud. parte 4.
concl. 4. Caro c. de excusil. bon. parte 2.
8 q. 35. Imo ꝑ obligatus impioris tenetur
acquistum (vt sic cum pragmaticis lo-
quar) facere in loco contractus Alex.
in l. si fideiussor. ff. si necessaria nume-
ro 3. ff. qui satisd. cog. Boer. decisione
93. numero 4. & Vinc. de Anna. singul.
415.

Io. Bapt. Coste.

SUMMARI A.

- 1 Cum pacto preferendi clausula quid im-
portet?
- 2 Quid si addatur pactum leg. Commissio-
ria, vel clausula resolutoria?
- 3 Pactum preferendi non secus, ac retroe-
mendi, est cessibile, tam ex causa vo-
luntaria, quam necessaria.
- 4 Pactum preferendi in emptione, vel lo-
catione, quam pariat actionem.

* CLAVSVLA 236.

Cum pacto preferendi.

Idem est ꝑ acti dictum esset, quod
I prædium non possit vendi alteri ni-
si stipulanti, ea propter non impeditur
translatio domini per alienationem
in alium factam, remanente sola actio-
ne personali vel conditione ob cau-
sam penes eum, qui erat preferendus,
adversus promissorem ad interesse, &
ad damna l. ea leg. C. de conduct. ob
caus. l. qui absenti § 1. ff. de acqu. posses.
Cagnol. in l. 2. numero 133. C. de pact.
int. emp. & ven. Tiraquel. de retract.
convent. §. 1. gl. 1. 7. numero 12. Natr.
consilio 474. num. 9. cui conclusioni
detegatur, si conventio sit constabili-
ta verbis resolutivis, & directis, prout
fit ꝑ in pacto legis commissorie Alex.
2 consilio 211. num. 25. & seq. volum. 2. Ca-
str. in l. 1. ff. de donat. Natr. d. loco nu.

10. & seq. Rol. à Val. consil. 62. num. 17.
cum seq. libro 2. Dec. consilio 187. nu-
mero 4. Crau. consil. 761. Surd. consil. 1
331. ad fin. volum. 3. alioquin permisso
in venditione in transactione, & in da-
tione insolutum. Alexand. consil. 178.
num. 3. lib. 7. & à consil. 145. num. 19.
Menoch. consilio 111. num. 24. lib. 12.
illud tamen obliuiscendum non est,
ius præferendi conuentionale sicuti
pactum ꝑ retroemendi est cessibile,
tam ex causa voluntaria, quam neces-
saria. Castr. consil. 1. & consilio 430. vo-
lum. 2. Rol. à Val. consilio 228. l. 2. Boer.
decisione 139. non ita se habet ius præ-
ferendi statutarium. Paris. consilio 83.
numero 45. volum. 3. sed à predictis
discedit Menoch. consilio 1161. libro
12. declarans d. ꝑ pactum producere
actionem personalem in re scriptam
saltem contra emptorem, sed contra
principalem ex dicto pacto preferen-
di in emptione, vel locatione oriri a-
ctionem merè personalem: insuper i-
bidem referantur duo singulares as-
sectus, quos operatur actio personalis
in rem scripta inde resultans.

Io. Bapt. Coste.

SUMMARI A.

- 1 Cum hoc, clausula, an conditionem vel
modum importet, distinguit Au-
thor.
- 2 Clausula predicta, & clausula, an condi-
tione, vel cum hoc pacto, & conditio-
ne idem est iudicium.
- 3 Et hoc clausula importat causam fin-
alem dispositionis præambula vide
num. 4.
- 4 Ad hoc clausula importat motuum fi-
nale, seu saltem impulsivum, cum
declaratione, ibid.

CLAVSVLA 237.

Cum hoc, vel & hoc, vel ad hoc.

Quando in dispositione reperiu-
tur dicta verba (cum hoc) ꝑ con-
ditio.

ditionalis intelligitur iuxta aliquos dispositio Cæpha. conf. 259. numero 73. volum. 2. sed aliis visum fuit, quod importent modum Peralta ad l. Titia cum testamento. § si ea conditione nu. 11. ff. de leg. 2. sic ergo procederetur distinguendo cum Alex. consilio 119. nu. 1. volum. 1. Ruin. conf. 70. numero 9. volum. 2. Aut appareat de mente contrahentium, ut in 1. pleatur, quod iam fuit actum, priusquam implere debet consequatur, emolumentum, aut implementum subsequens sit considerabile, & ante illud requiratur ius, primo casu designatur conditio, secundo modus. Menoch. consil. 131. & 262. ac de præsumpt. lib. 4. præsumpt. 175. Craue. consilio 59. G. br. consilio 122. volum. 2. Magou. sub Rot. Flor. decis. 144. quæ distinctio etiam conuenit, quando dictum esset † (& conditione vel cum hoc pacto, & conditione) Bart. consil. 4. numero 1. & 2. lib. 1. Burfat. consil. 221. numero 28. Illam vero clausulam (& hoc) multimodè expendit per celebris I. C. D. Manent. consil. 54. concludendo † quod designet causam finalem præambulæ dispositionis Torricel. consilio 4. numero 31. prout motuum finale, seu saltem impulsuum impottere † clausulam (ad hoc) admonet Clarissimus I. C. D. meus Bim. consilio 303. num. 25. volum. 4. citrà tamen extensionem, vel ampliationem dispositionis alioqui limitatæ, veluti quando præcederet dispositio Fiscii exclusiua in casu delicti, mox adiecta deprehenditur ratio perpetuæ conseruationis bonorum in familia testantis per dicta verba, scilicet (ad hoc) vel (& hoc) nam idcirco remanet inductum fideicommissum generale pro omnibus de familia conceplata, seu vocata in dicto casu, quicquid in contrariam respicit. Menoch. consil. 484. sic namque pronit contra illos de familia. Rim Jun. consilio 60. numero

31. & 84. cum seq. nouissimè Cagnol. decisione 12. & prudenter Bardel. consilio 99.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Cum iuribus, &c. operatur, quoad competentes tempore venditionis nec: vt noua videatur imposita.
- 2 Semen mutuatum colono, an debeatur emptori fundi cum pertinentiis, &c.
- 3 Quid in legatario feudi.
- 4 Semen proiectum, vel paratum ad finem seminandi debetur emptori, vel legatario fundi.

* CLAVSULA 258.

Cum iuribus, commodis, & pertinentiis.

DE hac clausula, quæ † operatur, etiam quoad seruitutes competentes venditori tempore venditionis, non etiam, quod noua seruitus videatur imposita. Surd. consilio 7 numero 11. Inquitur. Pract. Papiens. in form. libell. in action. Reali. vers. cum pertinentiis. G. br. suis communibus tit. de verb. signif. concl. 10. Hieronym. de Monte tract. fin. Reg. capit. 80. & 90. Crau. consilio 480. & 895. Berraz. clausula 26. Gloss. 13. numero 2 & seq. tract. de clan. & vero † semen mutuatum colono: non debetur emptori fundi, cum pertinentiis, nisi aliud nominatim actum sit, sicut † nec debetur legatario fundi cum pertinentiis, secus † in semine iam proiecto, vel infremento ad finem seminandi: parato, & exposito, Natta consilio 243. numero 1. Surd. decis. 201. quasi d. semen sit dos fuit d. l. 2. §. dotes ff. de fund. instr. & apud nos tract. de remed. subsid. prælat. i. numero 7.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 (Cum iuribus suis diuulibus) & ad que

DD

iura referuntur.

2 Quid in schelpa de que in decret. 21. post
statuta Papiæ, & Stat. Med. par. 1.
cap. 30.

3 Quid in iocalibus, & alijs ornamentis.

* CLAVSVLA 239.

Cum iuribus suis dotalibus.

- 1 Scilicet prælationis in quibusdam
casibus, & retentionis, iuxta tradi-
tionem Rip. in l. privilegia. ff. de pri-
uileg. cred. & præterea ad augmentum
monetæ, si dos est in pecunia, vel in
specie æstimata ad tertium plus, quod
conficit summa librarum quinquaginta
imper. ex statuto Papiensi ad anti-
quatum vulgo augmentum dotis legiti-
mè constitutum, & ad alimenta præ-
dicta præmoriens viro, non etiam
2 ad schelpam, cuius meminit decretum
21. post statuta Ticinensia, & statutum
Med. part. 1. cap. 30. cum vendicentur
iure dominij instar parafœnialium, cu-
iusmodi sunt cophani dati per patrem
filix cum mobilibus inæstimatis ultra
dotem consuetudine regionis, & iux-
ta conditionem personarum. Rol. à
Vall. de lucr. dot. q. 50. Curt. Iun. conf.
129. Anan. consilio 36. Ruin. consilio
3 44. volum. 2 sic † quoad iocalia, & or-
namenta, iuxta tamen distinctionem
Clar. in §. donatio. quæst. 10. Surd. de-
cisione 166. & Honded. consil. 30. li-
bro 2.

Io. Bap. Costa.

SVM MARIA.

- 1 Locator prædij cum iure, &c. non obliga-
tur nisi si, & quatenus prætis de-
beantur aquæ.
2 (Cum) dictio quam significationem ha-
beat.
3 (Iuxta solitum) quid denotent.
4 Concedere non præsumitur quis nisi ius
quod habet.

* CLAVSVLA 40.

Cum iure, & iurisdictione aquarum
iuxta solitum.

Quandoque vtuntur huiusmodi
verbis locatores pratorum (cum
iure, & iurisdictione aquarum iuxta
solitum) † quo casu quæri solet, an
præcisè debeantur aquæ, an vero si, &
quatenus prætis debeantur, quia forte
per plures annos iis vti nequiverit lo-
cator: namque visus est concedere
prout erat, & prout apud ipsum loca-
torem futura fuisset l. alienatio. ff. de
contrahend. empt. maximè, quia illa
dictio (cum) † habet significationem
accessoriam, quando ipsa res solet esse
accessoria ad aliam l. vbi Bartol. ff. de
pecul. leg. sensus enim est, quod non
sunt promissæ aquæ principaliter, sed
fuerunt locata præta cum suo iure a-
quarum, scilicet, † si quod habent, vt
etiam denotent illa verba iuxta soli-
tum. Bart. in extrauag. ad reprimen. in
verbo prout. Dec. consil. 63. colum. 3. &
in dubio † nemo censetur concedere
ni. ius quod habet. l. qui tabernas. ff.
de contrahend. empt. Dec. consil. 292.
colum. 2. Alb. consilio 188. numero 19.
& in consilio 351. numero 6. cum seqq.
Io. Bap. Costa.

SVM MARIA.

- 1 Buccellus debet plantari sumptu ex-
trahentis aquam ad dictamen pe-
riti.
2 Ius reale non competit illi qui habet ius
faciendi buccellum.
3 Purgationes tenetur Dominus facere pro
derivatione aquarum ad prescri-
ptum buccellum, alioquin tenetur
ad omnia damna, & interesse.

CLAVSVLA 241.

Cum iure plantandis Buccellum, & ex-
trahendi aquas vsque ad quantita-
tem vnciarum qua-
tuor.

Hec

HOc ius incipit à loco Buccelli designato, cuius plantatio fieri debet sumptum extrahentis aquam ad dictamen periti l. suo victu ff. de oper. liber. Narr. consilio 93. numero 3. nec inde fieri potest: quod habenti ius faciendi Buccellum comperat ius reale in riuo, seu (vt aiunt) in rugia. Alciat. consilio 27. & 60. libro 5. Menoch. de retin. poss. remed. 7. num. 34. ac consilio 1120. numero 16. lib. 12. quam ob causam Dominus riuu tenetur opportunas pugationes adhibere pro deriuatione aquarum ad prescriptum Buccellum. Cauale. decis. 32. num. 116 par. 2. Botta consil. 92. ita vt statis temporibus, & horis (quateuus non sint promissæ perennes aque) inseruiant prædio dominantis: alioqui in ea est nauis, quam regunt non tradentes aquas permissas cum omnium damnorum integra resect. Belon consilio 21 Burf. consilio 194. vol. 2. & Alb. conf. 268.

to. Bapr. Costa,

S Y M M A R I A.

- 1 Administrator seu procurator constitutus per hęc verba potest ea omnia, quæ principalis.
- 2 Et cum libera, &c. transfert in procuratorem omnem principalis potestatem.
- 3 Procurator ad lites differt, à procuratore cum libera.
- 4 Quid si in mandato ad lites dicta clausula esset adiecta, non solum instantiæ sed etiam causæ.
- 5 Ita tamen habet vim specialis mandati de per se, omnia illa quæ dominus presens facere possit, quantum possit.
- 6 Procurator constitutus cum clausula quod possit.
- 7 Ita tamen clausula in mandatis plures effectus.
- 8 Mandatum in omnem casum in primis edici debet, alias non operatur.

9 Mandatum cum dicta clausula ad quæ non extendatur?

CLAUSULA 242.

Cum libera potestate, vel generali administratione.

Clausula cum libera, vel à lege, vel ab homine concessa datur facultatem tranfigendi, & omnia faciendi, quæ ipsemet principalis, quasi omnis potestas tunc fuerit translata in administratorem Steph. Grat. Roman. discept. foren. cap. 196. num. 13. quicquid aliud sit quando dicta clausula ponitur in procuratore dato ad lites, quasi tunc procurator solum ad administrationem lites, & instantiæ, non causæ, quo casu non esset licita transactio, liberatio, obligatio, remissio, aut quid simile in præiudicium mandantis: vt ibi numero 14. dummodo tunc ex verbis mandati non apparet, quod dicta clausula esset posita etiam causæ non solum instantiæ, vt ibi numero 15. ex Soarez Bald. & aliis.

Adde quod habet cum tunc specialis mandati de per se, & etiam alia clausula, tunc vt possit procurator facere omnia illa quæ dominus presens facere possit, quinimò procurator sic constitutus poterit pacisci cum debitoribus, & facere quietationes, & fidem facere de debitis, vendere, alienare, & concedere rem sub annuo redditu, Gutierrez de iuram. confirmat part. 1. capite 50. numero 13.

Rursus clausula tunc solita apponi in mandatis, & quæ multum operatur etiam inquirētibus speciale mandatum procurator cum libera de procurat. cap. qui ad agendum in fin. eodem tit. in 6. Steph. Gratian. Roman. decision. Marchiæ 79. numero 1. & idem operatur, ac si dictum esset, prout ipse constitutus faceret. Grat. ibi numero 2. si forte apposita non sit in instrumentis mandatorum vniuersitatis, quod quidem mandatum cum libera, quia non

minus operatur, quam speciale mandatum; dici debet sufficiens præcessisse mandatum, ita Dec. consil. 65. numero octavo, & numero 9. dummodo tamen in omnem casum † de mandati existentia appareat, alias non erit nullæ darentur qualitates l. non omnes ff. si cert. pet. & dicto loco Decian. numero 54. id etiam circumfertur de dicta clausula † vt per eam non includatur facultas donandi, prout, & quodnam possit operari renunciationem instantiæ, neque quod possit liti & causæ renuntiare, quod sit constitutus mandatarius cum dicta clausula. Grat. bi num. 6. & 7. imo nec etiam prælati, qui habet administrationem cum libera, poterit renuntiare appellationi in præiudicium Ecclesiæ, & multo minus renuntiare rei iudicatæ, ratio est, donare d. l. si quis delegauerit ff. de nouat. maxime quando renuntiare sine causa. Grat. ibi num. 8.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Inuestituram ad corpus factam: vel ad mensuram vnde colligatur.
- 2 Inuestituram ad corpus factam non recipere incrementum: nec decrementum ex maiori, vel minori numero pertinetur.

CLAVSULA 243.

Omnia, & singulis, que contra limites confines continentur.

Suppediant hæc verba inuestituram esse factam † ad corpus non etiam ad mensuram. Alexand. consil. 8. numero 8. vol. 4. Cabal. consilio 165. numero 7. ea propter non augetur nec minuitur canon in emphyteusi, nec pensio in locatione, nec pretium in venditione † si minor, vel amplior comparatur vigatio, quam sit

enuntiatum. Surd. plene decil. 64. Curt. iun. consilio 224. Pachin. libro 2. capite 27. controuersitur. & apud nos de rata questio 35. Venetæ editionis: Nec locatio ante mensurationem potest dici conditionalis: quicquid sit in venditione quod periculum interitus: quatenus aliud nominatum non sit actum: Cephal. abunde consilio 36 præsertim numero 21 & 22. vbi subiungit modum cognoscendi mensuram requiri ad substantiam, vel ad declarationem.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, cum primum clericali characteri, importat conditionem.
- 2 Consensus conditionalis cum clausula, non aliter, ante purificationem non auferit ius à consentiente.
- 3 Pensio non dicitur translata ante conditionis euentum.

CLAVSULA 244.

Cum primum clericali characteri, &c.

Habentes facultatem transferendi pensionem, interdum consueuerunt transferre in laicum qui regulariter capax illius non existit, ideo hæc clausulam vt soliti sunt, quæ conditionem † importat, nam consentit translationi pensionis, cum primum clericali characteri insignitus fuerit, ideo consensus conditionalis est, Gabr. in consilio 185 & in consilio 186 num. 11. volum. 1. & si apposerit clausulam, & non aliter, † perinde est, ac si consensus datus non fuisset, Bald. in l. si quidem, C. de exceptionibus, & in Authent. ingressi, numero 7 C. de sacrosanct. Ecclesiis: ideo ante conditionis euentum, † ius pensionis translatum dici non potest, §. ex condicionali, insit. de verb. oblig. ergo remanet penes transf-

transferentem, ergo ipse interim pensionem exigere potest, ita vt pensiones exactę restitui non debeant, & hanc sententiam probat Paris. in tract. de resignat. libro 4. quęst. 2. nu. 55.

S Y M M A R I A.

- 1 *Locatio dicitur vsuraria quando mutuum dat causam contractui vnde rationes pecunia numerata oritur commodum numeranti non solito negotiari.*
- 2 *Conductor presumitur suspectus de vsuraria prauitate, quando non est solitus negotiari, & percipit commodum ex anticipata solutione.*
- 3 *Contractus vt presumatur vsurarius quanam faciant.*
- 4 *Vsufuctuaria non transmittit etiam ad suos h. credes honorantias deductas in contractum locationis, neque etiam pro rata parte, & cur, numero 5*
- 6 *Appendices debentur iuxta solitam prestationem aliorum conductorum, quando de iis nil fuit expressum.*

CLAVSVLA 245.

Cum appendix. & honorantiis.

CAueant quęso iterum, caueant, locatores, & domini prędiorum ne onerare student colonos, aut conductores ad prestationem huiusmodi emolumentorum prętextu adiutorij dati in limine locationis vulgo, scortata, quia † quando mutuum dat causam contractui, vnde ratione pecunie numerata affargit commodum numeranti non solito negotiari, locatio dicitur vsuraria. Curt. iun. in l. 2 § 1. numero 21 ff. si cert. per. Abb. consilio 15 vol. 1. Rom. consil. 423. Gemin. consilio 16. Caroc. de locat. part. 2. titul. de vsur. par. 2. editionis sicuti presumitur † contra conductorem pariter non solitum negotiari, quando sentit commodum ex anticipata solutione. Causal. decisione 32. num. 57 & seq. par.

te 2. nisi pensio alias foret iusta. Diuis Thom. 2. 2. quęst. 78. art. 2. Summa Armen. in vers. vsura cap. 12. Molin. de iust. & iur. disput. 501. Farin. decis. 119. sed concurrentibus his ducibus: † nimirum, quod mutuum dederit causam contractui, & quod pensio sit incongrua, ac iniusta, contractus reputatur vsurarius, vt ex Couar. Nauar. Sor. Rebell. & aliis concludit Mastill. decisione 106. part. 2. nec possum hinc descendere, quin pręmonitum intelligam beneuolum lectorem de huiusmodi honorantiis deductis in locationem factam per vsufuctuariam † 4 quę deficiit esse in humanis rebus, antequam cesserit dies destinata prestationi illarum, vt non transmittat earum ne quidem ratam partem ad suos hæredes, † cum in istis non sit confiderabilis vtilitas horatis, vel dietim vt in puncto obseruauit. Peregr. decis. 40. nec reperitur forte alibi tactum. Carterum debentur † appendices iuxta solitam prestationem aliorum conductorum, quando de iis nil foret expressum. Barr. in l. domini prędiorum C. de Agricol. & censu. libro 11. Scot. consil. 18. lib. 1. tom. 1.

Io Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 *Cridarum emptionalium beneficium quale sit.*
- 2 *A sententia lata in causis cridarum non datur appellatio.*
- 3 *Cridarum in causis non datur restitutio in integrum.*

CLAVSVLA 246.

Cum beneficio cridarum.

DE vi pacti appositi in contractu ad fauorem acquisitionis vt valeat vt beneficio proclamatum, loquitur Socin. Sen. consilio 170. vol. 2. Iaf. consil. 117. vol. 1. Bursac. conf. 66. vol. 1. Cæphal. consil. 29. Curt. iun. conf. 74.

quare in casu contradictionis modo valida sit, alias non releuat. Alb. conf.

- 1 443. venditor ꝑ vel liberare debet bona à molestia, vel emptori sit potestas se eximendi satisfaciendo contradictoribus, sed expectata sententia Alciat. conf. 12. lib. 6. à qua nevtquam appellatur. Gallia conf. 30. apud nos conf. 72. lib. 1. imò difficulter admodum ꝑ conceditur restitutio in integrum aduersus cridas emprionales, & Fiscales, id est aduersus omiffam contradictionem, de quo argumeto agit Odd. alias collega meus tract. de restit. in integ. quaest. 72. n. 16. Valle conf. 72. num. 45. & seq. lib. 3. Peregr. de iur. fisc. lib. 5. tit. 1. num. 201. Plot. in indice ad l. si quando super decret. Med. de Don. ad crid. ponend. vers. decretum inquit. Interim vero currit inter vsurarij fructuum per emptorem perceptorum recompensatiuum veluti de iure tenetur emptor, non obstante venditoris qui iam tradidit remin adimplemento. Gabr. in suis communibus. tit. de emp. & vend. conclus. 4. n. 9. & Hond. conf. 30. vol. 1.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA

- 1 Clausula cum pacto vtilibus operatur, vt constitutum omiffum possit suppleri maxime si solitum sit apponi, & consuetudo sit vniformis.
- 2 Constituti Clausula effectus.

* CLAVSVLA 247.

Cum pacto vtilibus.

VSque adeo extenditur hæc clausula concisa ad fauorem emptoris secundum communem stylum notariorum, vt ꝑ constitutum omiffum possit suppleri maxime si solitum sit apponi, quia vtile exponitur pro consueto. Gab. suis communibus tit. de consuet. concl. 3. num. 12. Neniz. conf. 28. Clossius conf. 89. nu. 3. lib. 1. in puncto Papon. conf. 85. nu. 47. dummodo

consuetudo sit vniformis Gabr. conf. 67. nu. 15. vol. 2. vnde manant effectus insignes, & potissimum, ꝑ clausula constituti operatur manutentionem, sustinet iudicium perinde intentatum via executiua sine præambula excussione, ob interuentionem possessionis factam per constituentem potest constitutarius veluti spoliatus sua possessione agere ad recuperandam possessionem etiam remedio reintegratorio contra bonæ fidei possessorem, ac obtinere associationem ob exercitium propriæ auctoritatis sibi competentis, veluti primam Thesim. probat Dec. conf. 400. nu. 9. ac declarat Stephan. Grat. Rom. discept. forens. cap. 113. nu. 71. de secundo dicto est locus apud Ang. in l. exitus ff. de acquir. possess. Steph. Gratian. Rom. discept. forens. cap. 38. nu. 8. Alex. in conf. 83. & 85. lib. 6. Theaur. dec. 53. & 115. De tertio agit Pacia. conf. 161. num. 37. cum seq. Theaur. dec. 29. Turret. conf. 18. lib. 1. Gutierrez. lib. 1. Canon. q. cap. 34. Vltimum positionem firmat Gabr. consilio 51. num. 6. volum. 1. Viuius dec. 44. lib. 1. Aldou. conf. 56. n. 23.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 Pactum liberandi per contracambium æquiualens, valet & reddit inuestituram impropriam.
- 2 Inuestitura facta cum pacto liberandi &c. ad quos transeat. Pactum liberandi, seu francandi, quando repellat enphyteuticam.
- 3 Cambium æquiualens quodnam dicitur?
- 4 Pactum liberandi bona ab oneribus an adaugeat estimationem bonorum tali pacto venditorum?

* CLAVSVLA 248.

Cum pacto liberandi per contracambium æquiualens.

Validum esse hoc pactum, quod aliquando reperitur adiectum ꝑ inue-

inuestituræ emphytheoticæ bonorum Ecclesiæ, vel laici, probant Alciar. conf. 3 & 34. lib. 1. Bursat. conf. 255. vol. 3. Ceph. conf. 43. & nouissime Bardellon. conf. 64. col. vlt. vsque adeo, vt ex vi huius pacti emphyteusis dicatur abusuua, degenerans & impropria, idcirco transeat ¶ etiam ad legitimatos, ad feminas, & ad incapaces sine eorum culpa. Quin amplius emphytheota allegas francationem, & liberationem, inducens ad hoc solutionis cessationem per cursum annorum triginta exauditur concurrente pacto deliberado, seu de francando, secus cessante pacto faciendi ob malam fidem emphytheotæ obstantem eidem ab initio, quamuis non pauci dissentiant, & iam quando non præcederet huiusmodi conuentio Tessa. dec. 114. & 139. Fachin. lib. 8. controuerf. iur. cap. 99. Peregr. conf. 81. n. 5. vol. 2. Trentacinq. var. resol. de iur. emphyt. lib. 3. resol. 4. n. 24. Corbul. de iur. emphyt. tit. vlt. limitat. 31. Porro cābium æquiualens ¶ intelligitur, quod habet æquales effectus. Rimin. iun. conf. 27. n. 57. vol. 1. & est eiusdem valoris, tam ratione redditus, quam proprietatis, cuius est emphytheoticum tempore conuentionis, non etiam liberationis, vt probat doctus Manent. tract. de liuell. questio 4. numero 1197. vol. 2. vbi impugnat dec Borgn. 37. p. 2. concludens sufficiens assignationem proprietatis minoris pretij, modo ex ea percipiatur liuelli, nisi aliter suppeditarent, quæ diligenter sunt consideranda pro intellectu æquiualentia, & temperis quædam sit attendendum, scilicet, vel conuentionis, vel liberationis. Quod si agatur ¶ de pacto liberandi bona ab oneribus admonet Rot. Rom. dec 181. par. 1 in nouissimo pacto minime adaugere æstimationem bonorum sic venditorum. Io. Bapt. Costa

S V M M A R I A .

- 1 Conuentio his verbis concepta ad qua cambia referatur.
- 2 Stipulator cum hac clausula sibi prouidens debet probare necessitatem accipiendi cambiam, & recambiam, alias non consequitur à debitore.

* C L A V S V L A 249.

Cum facultate, & licentia accipiendi pecunias ad cambiam, & recambiam
&c.

DE vi huius licentiæ diximus in praxi nostra conuentionali sub num. 376. Addimus nunc consiliū Menoch. 1181. Bottæ 59. disputantis de valore huius pacti, & conf. Becij. 213. nu. 55. vsque ad fin. vol. 2. vbi refert, coniecturas quibus detegitur cambium fictum, & simulatum, ¶ ad quod rectè tendit huiusmodi conuentio, ibique expendit Sacrosanctam constitutionem Pij V. Pontificis Maximi anno 1571. quinto Calend. Februarii super cambijs, & super his conuentionibus premulgatam vltra necessitatis impulsū probandæ ab habente huiusmodi licentiam, alioqui damnūm vti effectuarum non est considerabile. Addo Bardellon. conf. 86. num. 3. & 4. vbi plurimos citat. & nu. 6. agit de præmonitione in cambijs omnino necessaria. Io. Bapt. Costa.

S V M M A R I A .

- 1 Clausula cum fideiussore euictionis operatur, vt prestanda sit huiusmodi cautio etiam in casibus in quibus non teneatur huiusmodi cautio prestare.
- 2 Fideiussor euictionis quando dandus vbi non est addita clausula cum fideiussore euictionis, & qualis sit dandus, numero tertio.
- 4 Emptor cui tradita est res non facit fructus suos sine recompensa conuenti interesse, etiam si venditor non dederit fideiussorem euictionis secur-

dum legem contractus.

5 Fideiussor euictionis habet electionem in rem euictam, vel interesse soluendi.

6 Nou. Constit. Mediolani in tit. de bonis ad crias ponendus § non praeducant & § habentes intellectus.

7 Euictionis, an, & quando locus sit.

CLAVSVLA 250.

Cum fideiussione euictionis.

Sive imminet periculum euictionis, siue non periculi oportet hanc cautionem, † alioqui sine pactione speciali non praestanda, nisi liqueat de periculo euictionis in limine contractus, scilicet, quando pretium non est solutum, & lis pro omni lite, etiam si venditor sit locupletissimus, l. si post perfectam, vbi Glo. Bart. Albertic. Odo. & Salyc. C. de euict. Glo. in l. si cum fundum, ff. de verb. sign. Surd. conf. 36. nu. 14. cum seq. vol. 1. & decif. 295. Nisi liqueat de calumnia litis sic motae, vel forsitan aff. datae, aut actor litis habeat solum ius conditionale. Alex. conf. 65. nu. 2. vol. 5. Surd. d. nu. 14. sicuti non iuuant sequestra mendicata. Caroc. decif. 96. nu. 3. cum seq. Potro fideiussor † euictionis diuidus est idoneus ad formam l. fideiussor euictionis, ff. de dol. mal. except. expendit Paris. conf. 111. vol. 4. nec interim emptor, cui tradita est res, facit praecipuos fructus sine recompensa conuenit † interesse, etiam quod venditor non impleuerit oportune contractum dando fideiussorem ex equitatis dictamine, de qua in l. curabit C. de act. empt. Alex. conf. 147. nu. 3. vol. 5. Sac. Sen. conf. 88. lib. 4. Glo. suis communibus tit. de empt. & vend. concl. 4. n. 9. Alb. conf. 193. Surd. conf. 101. nu. 23. cum sequ. H. onded. conf. 30. n. 16. cum seqq. volum. 1. Fachin. lib. 2. contrauerf. iur. cap. 32. Hoc praeterea fideiussor euictionis habet electionem in rem euictam, vel interesse soluendi: vultu

ad mentem Bartoli cauit Fachin. conf. 26. num. 2. lib. 3. Et postquam incidit sermo in euictionis casum, meminisse oportet eum esse exceptam à Nouis Constitutionibus tit. de bonis ad crias ponend.

Et postquam incidit sermo in euictionis casum, meminisse oportet eum esse exceptam à Nouis Constitutionibus tit. de bonis ad crias ponend. § non praeducant, & § habentes. Numerum proclamata emptionis, siue siue non nocere creditoribus habitibus ius reale, postea euictis aliquibus bonis ex obligatis sibi, siue sciuerit, siue ignorauerit contradictiones, & praetensiones aliorum super bonis etiam sibi prius obligatis. Corta suis memorabilibus, vers. Statuto, seu decreto Med. canetur, Alciar. conf. 7. lib. 2. & Plotin indice ad l. si quando in littera Decretum Mediol. de bon. ad crias ponend. vers. Decretum excludens C. vade. v. id. quod nos si placet sic interpretatur scilicet vt procedat quoad confiscationem pretij cum damnis interesse, & expensis contra possessorem bonorum obligatorum in quibus eridz non praeducant ex vi dicti decreti, tametsi Tacius, & consultius esset vt fieret contradictio opportune teste Curt. Iun in l. prima nu. 78. ff. si cert. pet. non autem perditur ius quoad contractus rescissionem, vel quoad liberandam rem emptam, quā do comparata est vt esset libera, quia cum posset agi quoad haec capita ante euictionem habita seruitia iurium in bonis per alios praesentem. Marz. conf. 57. n. 14. Surd. decif. 233. n. 10. Ofa. sch. decif. 24. Stephan. Grat. Rom. decif. Marchig. 13. num. 18. cum seqq. Et discept. forent. c. 175. nu. 20. & deinceps. Inculpanda est non contradicenti, quę ratio non militat in casu recuperationis pretij Interesse, & exp. clarū, quia † euictio requirit ad euictiolem rei ablationē, ita vt nō sufficiat sententia

rentis. Beninten. decif. 25. Caroc. decif. 36. num. 26. Magon. sub Rot. Florent. decif. 93. Theſaur. decif. 85. Verſil. ad Affl. decif. 241. & Fabius de Anna. conſil. 15. l. 1. Ideo nihil eſt quod imputeur non contradicenti, conſequenter inde non patitur iacturam iuris ſui per regulam vulgatam non valenti agere non currit preſcriptio, niſi ſit talis qui poſſet remouere impedimentum. l. 1. §. ult. C. de annal. except. Fel. in c. ex tranſmiſſa col. 1. de reſcript. Bald. conſil. 342. num. 3 & ſeqq. vol. 1. l. 1. in §. rurius num. 24. inſtit. de actio. Surd. decif. 151. num. 4. Peregrin. de fidei- commiſſ. art. 51. numero 17.

Io. Bayr. Coſta.

SVM MARIA.

- 1 *Menſura quando ſit explicanda citatis conſortibus predij.*
- 2 *Menſura tempus preſinitum quale ſit.*
- 3 *Menſura calculum que ingrediuntur.*
- 4 *Terrarum inutile, quando comprehendatur in venditione, vel in locatione.*

* CLAVSULA 251.
Cum pacto non ſurſurationis.

Qua ratione non ſit poteſtas venditori agendi ad pretium non probate implemento menſuræ conueniæ, quando venditio eſt facta ad menſuram, cum ex natura, & proprietate verborum menſuratio præcedat pretij ſatisfactionem: l. ſi ff. de reſcin. vendit. Dec. conſil. 452. Burſar. conſ. 184. n. 56. vol. 2. Imo nec ſufficere menſuratio ſimpliciter facta, quando eſſet conuenient de menſura fienda citatis legitime contrahentibus, ¶ quia non eſt ſeruata lex dicata in contractu: Eadem ratione non poteſt arcuari conductor ad penſionem præſtandam ante menſuram faciendam communibus expenſis, niſi aliud actum ſit. Neuz. conſil. 38. nu. 3. Et quidem ſecundum locum contractus, id eſt, vbi factam eſſe conſtat conuentionem: non etiam inſtrumentum niſi a-

liud iubeat conſuetudo, vel pactum. Steph. Gratian. Roman. diſcept. foreſ. cap. 12. num. 19. cum ſeqq. ita tamen ¶ 2 quod ſi fluxit annus, nec locator ſit in mora, non poſſit conductor diſſagere ſolutionem penſionis iuxta verſimilem quantitatem terrarum ſibi locatarum, vt obſeruat in contractu emptionis, in quo ſi dictum ſit, quod prædium debeat menſurari, poſt lapſum anni, emptor, niſi ſit minor non auditur: ſecus ſi locatio, aut venditio ſit facta ad menſuram iuxta diſtinctionem, Surd. decif. 64. & deciſione 257. Gabr. conſil. 64. vol. 2. tunc enim decurſo ſpatio 60. dierum non poteſt de rigore iuris prætendi alia menſura quam enunciata. l. quod ſi nolit §. ſi quid ita ff. de ædili edict. Caph. conſ. 36. Surd. conſ. 366. num. 18. cum ſeqq. Bim. conſ. 148. vol. 2. Plot. conſ. 55. & 56. atque Theſaur. dec. 185. vbi notat quod in venditionibus aliquando conceditur ſpatium 30. annorum ad poſtulandam menſuræ explanationem, quando actum eſt, quod menſura fiat ad omnem partis requiſitionem, quandoque porro calculum menſurationis ingrediuntur ¶ Ripa: foſſe fundi cauſa facta, haſta rugia, via vicinales. l. litterata ff. de contra. hered. accept. Barro. in l. pact. ff. de imp. in reb. dot. fact. Menoch. conſil. 1191. & præterea terræ non omnino inutiles, ſed quæ potentia ſunt in aliquo fructu. Gallia. conſ. 23. num. 20. interdum verò etiam ¶ 4 prorfus inutiles terræ includuntur tribus concurrentibus, ſcilicet, ſcientia conductoris, quod ſit modica pars terrarum inuſitum actu, & potentia, & quod in ſcriptura locationis ſit inſerta illa vulgaris clauſula (vna perſona cum alia computata, & alia aliam adiunãte) quia intelligitur quoad fructus. Henrriquez. in ſuo opusculo ſig. 21. opusculo 7. poſt conſilia aliàs dicta verba ſuperfluerent contra traditæ cumulatè

per Surd. conf. 34. lib. 1. Vnde lactatur
proverbium illud: cum obsonio Man-
tiffa datur.

Præcipuè verò ex Alex. conf. 120.
num. 11. vol. 2. vbi quando venditio fit
ad mensuram, ita debet mensurari,
malum terrenum, sicut bonum. Ad-
do. Burf. consil. 11. numer. 27. & 30. vbi
imputandum est conducenti prædia
subiecta aquis, vel aliter infertilia, seu
sterilia, ita vt nec audiatur præterens
remissionem, aut defalcationem, qua-
si non sint comprehensæ in locatione:
data tamen facultate illis vtendi, eo
modo, quo potest. Soc. Sen. conf. 103.
num. 2. vol. 4. & Bur. d. loco numer. 14.
optimè Thes. Iun. q. 47. lib. 2. q. forens.
Nec omitterem quatuor casus qui le-
gantur apud Caroc. decif. 3. num. 14. in
quibus contractus ad mensuram alio-
qui conditionalis habetur pro puro.
Alioquin longè diuersa ratio debet
haberi si damnum esset irreparabile,
vel quando respiceret substantiam rei,
etiam si periculum poruisset præuide-
ri Bald. & alij citati per Surd. consilio
400. numero vigesimo quinto, copio-
se apud nos, consilio trigesimo tomo
prime.

Io. Bapt. Costz.

SUMMARIÆ.

- 1 Pactum reservationis Domini, donec, &c.
quare valeat?
- 2 Venditio cum reservatione Domini, do-
nec, &c. est pura.
- 3 Venditio de qua supra 4. operatur effe-
ctus.
- 4 Reservatio Domini ad cautionem ven-
ditoris inuenta.
- 5 Reservatio Domini an inuet emphyteu-
tam alienantem, & tradentem quo-
minus cadat.

* CLAUSVLA 252.

Cum reservatione Domini donec pre-
tium sit solutum.

Pendet validitas huius pacti, à con-
textu † in l. cum manu facta §. vl.

tim. ff. de contrah. empt. & vendit. & in
l. si Tertius. ff. de seruis export. quia, nisi
sub conditione & ad tempus esset
conceptum: esset absolute nullum
tamquam contra substantialia contra-
ctus. Dec. consil. 440. Abb. consil. 667.
lib. 1. præclare Ioseph Sese decif. A-
rag. 42. num. 14. & num. 15. Surd. decif.
157. caute nanque agit venditor, si ita
conueniat cum acquiretore, & vere †
pura est venditio, quamuis translatum
non sit Dominium, nec propterea hu-
iusmodi reservatio reddit contractum
conditionalem. Didac. var. resol. lib. 3.
cap. 11. nu. 6. Tiraq. de retract. Lignag.
§. 1. gl. 2. num. 39. Afflict. decif. 338. Ma-
gon. sub Rot. Florent. dec. 92. num. 12.
cum seq. & sub Rot. Lucens. dec. 31.
Franc. Marc. decif. 452. par. 2. luculen-
ter Stephan. Gratian. Roman. decif.
Marchiæ. 13. cum adductis per nos in
commentariis ad l. filius familias §. Di-
uinum 260. ff. de leg. primo, vbi insu-
per notauimus † quadruplicem effe-
ctum inde resultantem, scilicet. impe-
dimentum alienationis per empto-
rem interdictæ, subiectionis hypothe-
cæ ad fauorem creditorum sic acqui-
rentis, maxime stante constituto et-
iam quoad dotem vxoris emptoris
additio: ad Alex. in l. si cum dotem §.
fin. ff. sol. mat. Nec si reseruans Domi-
nium rei venditæ tenetur ad colle-
ctas, nec onera sustinet, sed illarum sol-
lutio pertinet ad possessorem. Dec.
consil. 312. neque emptor, qui interim
dum pretium soluitur, licite præstat in-
teruentaria recompensatiua iuxta æquif-
simam constitutionem l. curabit. C. de
act. empt. Soc. Sen. consilio 130. vol. 4.
potest ob casum fortuitum, quicun-
que is sit præterdere remissionem pec-
uniaria præstationis loco fructuum.
Alexand. consilio 121. in prin. lib. 5. Il-
lustrissimus Cardin. Tuscus, litteræ C.
consilio 615. numer. 34. practicab. iuris
cõclusionib. Et in effectu hæc reserua-
tio fit

tio fit ad cautionē venditoris, ideo nō debet in eius detrimentum reflecti, Bardell. consil. 2. 3. columna secunda, & columna tertia vbi excipit casum, quando emphyteuta rem alienat, & tradit, reseruatō Dominio, quia contractus non tenet, & fit locus caducitati, atque deuolutioni.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 *Clausula (cum reseruatione iurium) intelligitur si competat ius reseruanti.*
- 2 *Donatio, vel cessio non iuuat nisi constet de iure actoris.*
- 3 *Reseruatō nihil de nouo dat, sed potius id quod est conseruat, quamuis actus esset iuratus.*

* C L A V S V L A 254.

Cum reseruatione iurium.

- C**um non sit inconueniens, vt nihil faciēda sit reseruatō, vbi ius reseruatum non competit, postquam habet subanditam conditionem, † si competat ius reseruanti, Crau. consilio 127. ad fin. & consil. 144. num. 15. Natta consilio 172. numero 24. quemadmodum nec iuuat donatio, neque cessio † nisi constet de iure authoris Alexand. consilio 56. vol. 7. Natt. consilio 38. volum. 1 & Honded. consilio 38. numero 56. vol. 1. idcirco ante omnia reseruans debet docere de iure suo: alias perpetuam diffugit ad reseruationem, cuius precipuum est, nihil † de nouo dare, nec ampliāre, sed potius conseruare, si quod est, tametsi actus esset iuratus. Crau. d. consilio 144. numero 16. Doctus Aldouinus consilio 110. numero 13. & 14.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 *Decretum irritans ligat inferiores, non Papam.*

- 2 *Papa potest prouenire Ordinario in conferendo.*
- 3 *Decretum irritans quando liget manus eiusdem Papae.*
- 4 *Decretum irritans intantum irritat actus in contrarium, in quantum ille ad cuius fauorem est appositum ita velit.*
- 5 *Clausula decreti irritantis renunciari potest.*
- 6 *Clausula, decreti, annullat actum contractum ipso iure.*
- 7 *Decreto irritanti quae alia clausula equiparatur.*
- 8 *Decretum irritans inficit possessionem, & titulum.*
- 9 *Præuilegia habentia decretum irritans, non tolluntur per non usum contrarium.*
- 10 *Actus nullus vigore decreti irritantis, ad susciatur de consensu paritium.*
- 11 *Decretum irritans in quibus non operetur effectum.*
- 12 *Decretum irritans ligat ignorantes, scilicet si fuisse appositata à Legato Papae.*

C L A V S V L A 255.

Decretum irritans.

Decretum † irritans non dicitur 1 appositum respectu Papae, sed vel respectu Ordinarii, si ante, vel extra tempus à regula statutum contulisset, vel verius respectu inferiorum, vel executorum, & similibus, ita dixit Staphil. in tractatu de Gratiis expectatiuis in principio, numero 9. dum scripsit, quod Papa in collatione Ordinarios prouenire potest, si sub illorum mensibus vacant, cum ipsemet Papa manus apponat per signaturam, & per nouam prouisionem conferendo, nam ipse hoc facere potest: sed illa non possunt acceptari, vel per executores, aut sub executores eisdem conferri ob clausulam decre-

irritantis. Ex quibus apparet, Staphileum aperte sentire hanc clausulam non ligare Papam, sed solum inferiores, & ita etiam fuit decisum. Püt. dec. 391 par. 3. vbi quod decretum in reservatione appositum, ligat manus inferioris, licet reservationes non acceptet, sed non ligat manus Papæ. Cum
 2 Papa ꝑ possit Ordinarios. Hæc clausula illorum manus ligat, ne conferant, quod de iure communi etiam procedit, vt scribunt Dec. in cons. 224. num. 6. & Franciscus de Marchis in cons. 199. n. 2. par. 1. quod eo ipso quod Papa preuenit Ordinarium in collatione, ipsius manus ligatæ sunt, absque alia inhibitione. Interdum ꝑ ligat manus eiusdem Papæ si de eius mente constet, quod actui à se gesto contrarietati prohibet, vt probat Philipp. Prob. in additionibus ad Ioan. Monach. in c. tibi qui n. 21. vers. reliquum aliud habes, de rescrip. lib. 6. vbi inquit, quod si decretum respicit factum interponentis, tunc si contrueniatur ab ipso interponente, valet indistincte. Lopus, & Franch. in c. statutum, col. finali, v. & vide hic plene, de præbend. lib. 6. Dummodo Papa ex certa scientia contrueniat, vt per præcitos Doctores. Itē per Gemin. in d. c. statutum, col. finali, v. querit vltimo. Item, Socin. sen. in cons. 117. col. si. v. sed quādo prædicta cessarent, vol. 2. Rebuff. super concordatis Francie, in Rubrica de forma mandati Apostolici, effectu 21. & 25. qui idem scribunt esse, cum Papa motu proprio contruenit. Socin. sen. in cons. 3. col. 3. vers. confirmatur. vol. 3.

4 Cum hæc clausula ꝑ decreti posita fuerit in fauorem alicuius, tunc irritare dicitur, quādo is, in cuius fauorem posita est, irritari vult, alias non, Gemin. Ioan. Andr. & Franch. in cap. 3. de præbend. lib. 6. Imola, in cap. statutum, de rescrip. lib. 6. Sarnens. in Regula

de triennali, quæst. 29. num. 11 & quæst. 61. num. 21. Cassad. decis. 2. de restitut. spoliat. Verall. decis. 249. parte prima, quoniam huiusmodi clausule ꝑ partium consensu renunciari potest, Dec. in l. pacta, quæ contra numero vndecimo declarant similem gloss. in l. a Diuo Pio, ff. de ritu nuptiar. late scribit Corsett. in suo singulari, in verbo, prohibitoria constitutio Socin. sen. in cons. 87. vol. 6. v. confirmatur, volum. tertio, las. in l. posthumo, numero decimo sexto C. de bonorum possess. contra tabulas. Gozadin. in cons. 61. numero septimo, Cartus junior, in l. penultima, numero trigesimo quinto C. de pactis, qui probat procedere, vbi de solo priuatorum commodo agitur, secus si de fauore publico, sic & Dec. in d. l. pacta conuenta, numero vndecimo.

6 Hæc clausula annullat ꝑ actum ipso iure contra factum, Menoch. in cons. 83. volum. primo, Gomefius in tractatu de gratijs expectatiuis, nu. 18. & nu. 19. Fel. in c. ceterum, n. 19. de rescrip. Doct. in Clem. Cum ei, de concess. præbend. Crot. in cons. 220. col. 2. & seq. vol. 2. Dec. in cons. 275 v. 9. Bursat. in cons. 82. n. 21. vol. 1. Fel. in cons. 31. n. 21. v. secunda via. Idem est ꝑ si fuerit adiecta clausula, Aliter non valet, & obseruetur, quæ æquiparat Decreto irritanti. Paul. de Castr. in consil. 256. vol. 2. Item præiudicat etiam tertio per indirectum, propter reuerentiam superioris illā concedentis. Ruin. in consilio 21. numero 16. vol. 1. Caualcan. in decis. 21. numero 72. parte 1. Item, inficit peritorium, & possessorium cuiuscumque alterius prouisi, text. cum Gloss. in verbo, Ex nunc prout ex tunc, vbi Doct. in Clem. Cum ei, quem, §. secus de concess. præbend. Cassador. decis. 3. numero 15. de præbend. cum alijs decisionibus Rotæ allegatis ad hoc per

per Ferret. in consilio 5. numero 3. volum. 1.

8 Item inficit possessionem † & titulum, Rota decis. 2. de restit. spoliat. in antiq. & decis. 11. & 12. de causa possess. & propriet. in antiq. Agidius decisione 5, 6. Cassador. decis. 1. & decis. 2. de restitution. spoliat. qui diffusè hoc probat Put. dec. 99. parte 1 & decisione 27. parte 2. Rota decisione 99. parte 3. libro 1. & decisio. 122. parte 3. lib. 2. in Nouissimis.

Et ideo dicebam in facti contingentia pro Venerabili Monasterio Sancti Augustini Ciuitatis Patauij, quod cum eorum Religio Fratrum Prædicatorum habeat plurima priuilegia hucusque semper à Pontificibus confirmata, quod dicta Religio, Fratres, eorumque Cõuentus sint exempti à quacumque decimarum solutione, cum clausula huiusmodi decreti irritantis ultra alias clausulas amplissimas, omninò debebant conseruari in possessione dictorum priuilegiorum, per iudicium manuteneudę possessionis. Et Ecclesiastici illi Patauini, qui exigebant huiusmodi decimas, non poterant se tueri vigore possessionis exigendi, quamuis illa possessio fuisset antiquissima, quoniam hoc Decretum irritans, irritabat quemcumque earum titulum, & possessionem, & ita consului particulariter, diffusè in consilio postea imprimendo cum aliis: Nam dicta asserita illorum possessio, erat potius vsurpatio, & in facta, & propterea neque manutenebilis, neque restitui-

9 Hæc enim priuilegia Dominica habentia Decretum † irritans, non potuerunt tolli per non vsum: Imò, neque potuerunt tolli, vel abrogari per vsum contrarium prædictorum decretorum: ut fuit decisum in Rota Put. decisione 1. parte 1. Ultra quod, vt abrogarentur per vsum contrarium, sciētia Papę opus fuisset, vt per Put. ibid.

in d. decis. 1. Imò Rota diffiniuit, quod per Decretum irritans non potest allegari non vsum, neque vsum contrarius. Cassador. decisione 2. de reservation. & decis. 11. num. 5. super Regulis Cancellarię, Put. decisione 50. num. 5. parte 1. Verat. decis. 134. numero 4. par. 3. Rota Gennuz, decisione 180. num. 8. imò, etiam si ipsi Fratres dicti Cõuentus Sancti Augustini milles consentissent solutioni † dictarum decimarum, ipsa solutio, tanquam nulla ipso iure, non poterat sustineri. Glossa in l. à Diuo Pio, ff. de ritu nuptiarum, Bald. in l. non est dubium, C. de legib. Alexand. in l. iuris gentium, §. prætor ait, de pactis. Felin. in cap. ceterum, numero 19. de rescript. quos sequitur Menoch. in consilio 348. num. 48.

In multis casibus clausula Decreti † irritantis non operatur effectum. 11. Primum in gratia cõditionali, quoniam nihil operatur ante conditionis euentum, Clem. 1. in principio, de concessione præbend. cap. finali de translation. prælat. c. ex turarum, de auctoritate. & vsu pallij, c. fin. vbi Abb. & ceteri de presumptionibus, probat Ferret. in consil. 365. numero 13. vol 2. Item, quamuis hoc decretum, vel appositio manes Papę operetur, vt nullus inferior possit manus apponere, & conferre, tamen hoc procedit in resignatione, secus in prouisione per obitum, Achilli. de Grass. decis. 14. de restitut. spoliator. Item, clausula hæc appositæ in regressu, nihil operatur, nisi constet de expressa, vel tacita acceptatione, Achil. de Grass. in decisione 5 de concessione præbend.

Hæc clausula Decreti † ligat etiam 12. ignorantem, cap. si eo tempore, & ibi gloss. de election. c. dudū, & c. pen. de præbend. lib. 6. Sed quia Legatus de latere potest etiam in suis dispositionibus, atque prouisionibus huiusmodi clausulam apponere, c. præsentī, de of-

fic. legati, in princ. c. Si Apostolicæ, de præbend. an hoc decretum Legati liget etiam ignorantes, magna est controuersia inter Doctores, & cum disputaretur in Rota, fuerunt opiniones pro vtraque parte, sed tandem obtinuit pro negatiua. Vide Cassidor. in decis. 3. De decreto in reservationibus, vbi quod hæc opinio tanquam magis amica iuri, & rationi est amplectenda.

De huiusmodi clausula plurima scripta sunt in Digest. Nouiss. tom. 1. Titulo Decretum.

SVMMARIA.

- 1 Ius de futuro, per quam clausulam in libello censetur deductum.
- 2 Clausula, Deducens omne ius, quomodo intelligatur.
- 3 Ius, de futuro quando competit ex causa de præterito, censetur deductum in libello.
- 4 Ius de futuro, quando fundet intentionem actoris.
- 5 Creditor in diem, ante diem agere potest.
- 6 Sententia quando ferri possit super probatione non deductis specificè in libello.
- 7 Clausula, Deducens omne ius, in libello possessorij, non operatur in petitorio.
- 8 Sententia ferri non potest super libello generali, & obscuro.
- 9 Incertitudo libelli non sanatur per clausulas generales.

CLAUSVLA 256.

Deducens omne ius.

PER hanc clausulam censetur proposita non solum actio de præsentibus competens, ¶ sed etiam in futurum, Practica Papiens. in forma libelli pro actione reali, in §. Deducendo, num. 6. quem citat, & sequitur Menoch.

præsumption. 28. num. 3. lib. 2. Gabriel. in commun. concl. tit. de iudiciis, conclus. 2. & 3. Iason in §. omnium, num. 66. & 69. Inst. de actor. Sed hæc clausula intelligitur ¶ secundum ius commune, ideo confirmat illud quod est dispositum de iure, sed contra ius nihil operatur, vt si quis egerit ex testamento, deducens omne ius, non potest allegare hæreditatem sibi competere ab intestato, si appareat testamentum nullum esse. Practica Papiens. in d. §. Deducendo, num. 7. quod intelligitur in eadem instantia, secus in causa appellationis, l. si mater, ff. de inoffic. testament. Afflict. in decisione 53. Maranta in suo Speculo, acta finali, num. 152.

Declaratur vt intelligatur deductum ius de futuro, si illud competit ex causa de præterito, ¶ quæ confirmat ius actoris, l. si rem, §. final. ff. de pignor. actione, l. si mandauero, ff. mandati, Bart. in l. damni, §. Sabini, col. 3. in princ. ff. de damno infecto. Alexand. consilio 44. num. 3. volum. 7. Buer. decis. 70. numero 8. Ideo, aduocatus debet esse cautus in concludendo ius actori cõpetisse ante litem contestatam; aliàs succumbit Alexand. in consil. 39. nu. 4. volum. 5. item, ius superueniens ¶ actori, pendente iudicio super re, de qua litem habet, ex causa de præterito fundat actionem ab initio malè institutam, Ias. in l. si Titius, col. fin. num. 4. ff. de verb. oblig. & ibi ponitur Regula cum limitationibus, ideo per dictam clausulam illud ius superueniens, quod erat in potentia super iure deducto, etiam deductam censetur, ideo creditor ¶ in diem, ante diem agere potest, Ver. dec. 132. part. 2. Afflict. dec. 279. Cacheran. decisione 130. qui multa iura, & Doctores ad hoc allegat, Cappella Tolosana, decisione 30. in antiquis.

Licit in libello ¶ quis intentionem suam

suam ad certam causam, vel rem, aut tempus siue qualiteram restringens si non probet, succumbat, l. habebat, in princ. ff. de instit. action. l. Diuus, & ibi notatur per omnes, ff. de re iudic. l. si mater, §. si quis autem fundum, & l. an eandem, §. actione, ff. de except. rei iudic. l. i. ff. si mensor falsum modum dixerit, c. abbate san. de re iudic. libro 6. Bart. in l. i. in princ. col. 2. vers. veniamus ad causam, ff. de edendo, & in consilio 117. colum. 1. quod repetitur in consilio 223. tamen propter hanc clausulam, super iis, quæ ab actore probata sunt, sententia pro actore ferri potest, vt videntur velle Innoc. & Bald. in cap. 2. de ordine cognition. & probat Alex. in consil. 121. numero 4. volum. 1.

7 Si in libello super possessoria ¶ fuisse adiecta ista clausula, Deducendo omne ius sibi competens, & competiturum, non predest quoad petitorium, si fuisse oppositum de nimia generalitate, ex Regula l. fin. C. de annuali exception. & probat Ruin. in consilio 32. nu. 11. volum. 1. qui ceteros refert. Et sententia ¶ ferri non potest super libello generali, & obscuro: quia ineptus est, gloss. & Doct. in l. i. ff. de edendo. gloss. in l. edita, C. eodem tit. gloss. magna, & ibi Doct. in d. l. finali, C. de annuali except. Et hoc est verum etiam in causis summanis, & in quibus procedi potest sine figura iudicij quædo tãa est incertitudo, vt aduersarius deliberare non possit an debeat cedere, vel contendere, Bartol. in Extrauaganti ad reprimendum, in versic. & figura versic. semper tamen intellige, n. 8. Alex. in consil. 32. nu. 9. vol. 4. Ruin. in consilio 167. volum. 5. Dec. in cap. consuluir, in 2. colum. 2. de appellat. & in c. significans eodem tit. Felin. in cap. 2. num. 10. de h. contestat. Incertitudo ¶ enim intolerabilis sanari non potest per clausulas generales, & fa-

lutaes, Socin. in consil. 96. numero 16. vol. 3. Et quando dicatur talis, vide Aflictum in Constitutionibus Regni, titulo de dilationibus, numero 2. Marant parte 4. dist. 9. nu. 13. Cagnol. in l. edita, numero 30. C. de edendo. Vide quæ scripsi in repetitione Rubricæ, ff. solut. matrimonio, in quaest. 15. est impressa inter Repetentes ciuilitur.

SVM MARIA.

- 1 Clausula de iure, & de facto, in compromisso quid importet, & numero 3.
- 2 Arbitrator cur possit laudum ferre in feris iudicij in honorem Dei.
- 4 Clausula, De iure, & de facto, importat idem quod manu regia.
- 5 Arbitri non possunt procedere contra ius gentium.
- 6 Clausula, De iure, & de facto, à testatore apposta, quid importet.

CLAVSULA 157.

SI compromissum factum sit in arbitrium ¶ cum clausula procedendi de iure, & de facto, ipsa importat derogationem feriarum iudiciorum tantum ob necessitatem hominum, quia non possunt partes renunciare feriis in diebus in honorem Dei. At si compromissum factum sit in arbitratorem ¶ cum ista clausula, ipse ¶ etiam pronunciare poterit, etiam feriis iudicij in honorem Dei, quoniam tanquam pacis mediator interuenire dicitur, Abb. in c. Quintanellis, num. 22. de iur. iurando, & in c. fin. numer. 10. de feriis, & in c. cum dilectus. de arbitr. l. as. in l. i. colum. 1. ff. de feriis.

Et tam arbiter quàm arbitrator vigore ¶ huius clausulæ poterit procedere, & iudicare secundum veritatem, & conscientiam suam reiectis apicibus iuris. Lapis allegatione 78. numero 9 vers. 3. & ultimo. Item, hæc clausula ¶ importat idem quod manu Re-

gia, & sic sine citatione partis Angel. in consil. 367. numero 10. vers. sed quia renocatur, & ibi etiam, quod omnem iuris mixturam excludi, sed non poterunt procedere contra ius gentium vigore † huius clausulae. Bald. in consilio 296. numero 3. vers. item illa verba, volum. 1. Item, per hanc clausulam in dubio censetur data potestas tanquam in arbitros, non autem tanquam in arbitratores, & in dubio viam iuris eligere praesumatur, Caman. in consil. 7. nu. 16. vers. non obstat.

Et de huiusmodi clausula scribit Rota Genue in decis. 21. num. 8. & seq. Ias. in §. bonae fidei, nu. 27. Instic. de actionibus. Gerard. Singulari primo, & Singulari secundo.

Interdum à testatore † apponi cōsuevit, vt eius hæredes non molestent uxorem suam, neque de iure, neque de facto, & tunc nullam litem contra illam mouere possunt, etiam si id facerent per interpositam personam, vt scripti inter decis. Pisanas, Voto 28. per totum. Addo, quod propter hanc clausulam hæredes neque possunt petere inuentarium, neque satisfacionem, Ruin. in consil. 77. numero 3. & num. 7. volum. 2. Socin. iun. in consilio 113. num. 34. & plur. seq. volum. 1. Borguin. Caualecan. in decisione 28. num. 15. parte 2.

SUMMARIÆ.

- 1 Promittens euictionem ex facto suo tantum, tenetur etiam ex facto alterius.
- 2 Dicitio taxatiua non excludit casus similes.
- 3 Exclusio vnius quando non sit alterius exclusio.
- 4 Euictio vbi plene non debetur, pretium est soluendum.

CLAUSVLA 258.

De euictione teneri ex facto suo tantum.

Quamuis promissor hanc clausulam addiderit, † nihilominus etiam tenetur de facto auctoris sui, gloss. in l. Seruus, in 2. in verbo inter est. vbi Bart. num. 4. Bald. Salic. Castrenf. & Alexand. ff. de condic. furtiua. Cin. Bald. & Salic. in l. fin. C. de actione empr. Anchar. in consil. 83. Castrenf. Roman. & Iason in l. stipulatio illa habere licere, ff. de verb. obligat. Tiraq. de retractu conuent. §. 1. gloss. 6. num. 5. qui plurimos ad hoc allegat, quos etiam citat, & sequitur Caballin. in tractatu de euictionibus, §. 5. numero 43. & ita iudicauimus in Collegio Pisano. Vide Votum meum 131. Neque obstat dicitio † taxatiua, quia non excludit casus similes, vel habentes similem rationem, l. 1. §. 1. vbi gloss. ff. si mens fals. mod. dix. l. ob as, vbi glossa, & Bart. C. de prædiis minorum, Tiraquell. in d. gl. 6. numero 6. & quando in casu exclusio † militat eadem ratio, quæ in casu expresso, inclusio vnius nõ est alterius exclusio. Gloss. in l. cum prætor. ff. de iudic. Gerard. Singulari 7. numero 9. Dec. in c. secundæ requisitis, numero 2. de appellatione. Partit. in consil. 111. num. 39. vol. 1. Cephal. in consil. 257. num. 21. Menoch. in consil. 14. nu. 14. versic. quarto procedit, sed in facto auctoris militat eadem ratio quæ in facto proprio. Et quando euictio † plene non deberetur, tamen promissor tenetur restituere pretiam, l. emptorem. §. fin. ff. de act. empr. & ibi Bartol. dicit, tria esse in quibus pactum quoddam non tenetur de euictione, nihil operatur, & inter alia ponit hunc casum, quod restituat pretium. Bald. in l. 1. numero 9. C. de pericul. & commodo rei vendita.

SUMMARIÆ.

- 1 Plenitudo potestatis quid sit.
- 2 Princeps quæ possit de plenitudine potestatis.

- 3 *Princeps auferens feudum ob publicam utilitatem, quando debeat restituere.*
- 4 *Princeps auferens res alterius propter pacem, tenetur dare excambium.*
- 5 *Princeps si per suam legem aufereret bona alterius, tenetur soluere iustum pretium, & num. 8.*
- 6 *Princeps non potest praeiudicare alteri, si aliter potest consuli paci.*
- 7 *Litem si verberatum, §. 1. ff. de rei vendicat. declaratur.*
- 9 *Princeps non tollit ius quæsitum ex contractu.*
- 10 *Clausula, de plenitudine potestatis in quibus nihil operetur.*
- 11 *Quando exercenda sit.*
- 12 *Non est vtendum, nisi cum clauæ discretionis.*
- 13 *Non est vtendum, nisi adhibita causa cognitione.*
- 14 *Nihil operatur, si concedens non fuerit informatus.*
- 15 *Qui sint effectus quos operatur.*

CLAVSULA 259.

De plenitudine potestatis.

- 1 **P**lenitudo † potestatis est illa, cuius causæ non est ratio exquirenda in Principe cur ita faciat. Bald. in l. 2. C. de feruit. & aqua, & in l. impetratam, C. sentent. rescindi non possent. & in cap. 1. §. si quis autem, de pace
- 2 Constantiæ: Quæ autem † possit Princeps de plenitudine potestatis, ponit Alber. Brun. in conf. 107. & Io. Iacob. de Leonardis in consilio 114 per totum, late per Andr. proæm. Constit. Regni, vbi etiam quod ex causa sedandi tumultum, reuocat appellationem. Item, in similibus, quando multis graffantibus opus est exemplo, Andr. in c. 1. §. similitè, num. 19. vers. pœnâ etiam, de Capit. qui Cur. vendid. Item, remittit pœnam etiam inuita parte, & compellit partes ad faciendam pa-

cem. Cast. in consilio 193. Viso processu. Item, remittit pœnam alteri quæsitam, Abb. in c. speciali, numero 6. de off. deleg. Item, remittit pœnas personales, vt notant Doct. in l. venia, C. de in ius vocando. Item condemnatis ad triremes, vel in insulam relegatis, indulget, absque remissione partis, l. generaliter, §. si seruus, ff. de fideicom. libert. l. frustra, C. de sentent. passis, l. aut damnum, §. fin. ff. de pœnis, & vide Gramm. Voto 31. nu. 8. Item, potest legitimitate spurium in prejudicium agnatorum, quibus est delata hæreditas ex fideicommissio, Decian. in consil. 451. numero 4. & seq. & in consil. 393. num. 4. & consilio 269. numero 9. & consil. 640. numero 6. & seq. & consil. 520. num. 4. Natta in consil. 178. numero 6. Item potest facere taxationem frumentorum viliori pretio, quâ sit iustum pretium, non solum pro seruitio Curia, sed etiam ob populorum utilitatem, quando fames est magna, & pauperes iusto pretio emere non possunt, Lucas de Penna, in l. quoties urgente necessitate, C. vt nemini licet in emptione, lib. 10. Minadous in Constitutione Regni, in aliquibus, in verbo Comitum, & Baronum, numero 62. Item, propter necessitatem belli cogit subditos ad mutuar. dam sibi pecunias, vbi collectarum locus non est Crau. in consilio 241. si Princeps habet de suo proprio, hoc facere non potest. Guido Pap. in decis. 351. in fin. & in ling. 470.

Si Princeps, ex causa † publicæ utilitatis, de plenitudine potestatis auferat feudum alicuius, illa causa cessante, debet restituere, si potest, Felin. in c. quæ in Ecclesiarum, numero 29. in princ. de constitutionibus, & ibi Io. de Imol. Iason in l. prima numero 61. §. quarto adde, De officio eius, l. in consilio 92. num. 11. vol. 3. Tiraquel. in tractatu Cessante causa, parte prima, nu.

29. qui omnes allegat, Innocent. in capit. quia plerique, numero 5. de immunit. Ecclesiar. Socin. in cons. 164. numero 10. volum. 2.

Item si de plenitudine potestatis, vigore capitulationis pacis auferat re vnius, & det alteri, tenetur providere de aequalenti, ¶ ex cambio, l. 2. vbi Bald. C. pro quibus causis ferui pro premio libertat. accip. Innoc. in cap. nisi cum pridem, colum. secunda, vers. Nos dicimus, de renunciacion. Abb. in cap. constitutus, numero 12. de religiof. domibus Bart. & Doct. in l. finali, §. 1. ff. de pignoribus & l. si venditor, §. constat, ff. comm. pradiof. Alexand. in consil. 151. volum. 6. Iaf. in l. Barbarius numero 33. ff. de offic. prator. & in l. finali, numero 9. ff. de pact. & ibi Apostill. ad Iasonem, Andr. in c. 1. §. mone- ra, Quæ sunt Regal. & in Proœmio Constitut. Regni, & ibi Afflict. Et hæc procedunt, ¶ etiam si Princeps condendo legem, auferret bona alterius, num. 33. quoniam per suum edictum generale non præsumitur, quod voluerit renouare illad, ad quod tenebatur, illius enim dispositio, etiam in concernentibus publicam utilitatem, restringenda est, quando agitur de tertii præiudicio, Socin. in consilio 275. colum. 5. versic. nam licet alias, volum. 2. & probatur in l. secunda in fin. ff. ad municipal. & in l. Lucius. ff. de administr. tutor. Item, hoc intelligitur, quando non potest aliter consuli paci, ¶ Capic. decis. 51. in fine, & decis. 69. colum. prima, in quo neque pro Principe præsumitur, neque eidem ita affirmanti credendum est, Capic. decisio- ne 166. numero 6. & seq. Et quando hæc concurrent in hoc exercitio plenitudinis potestatis, debet dare ex- cambium, cap. nisi cum pridem, versic. pro graui quoque, de renunciacion. & ibi Iafoc.

Item auferens bona alicuius de

plenitudine potestatis, & vendens etiam si ob publicam utilitatem, debet soluere illi pretium, nam tex. in l. item ¶ si verberatum, §. 1. ff. de rei vendic. in vers. modico dato pretio, intelligitur de iusto pretio, vt ibi Cin. & Iacob. de Aren. item Belluga in suo Speculo Principum, in §. Donum, Rubr. 49. numero 4. & ibi dicitur, modicum, respectu voluntatis domini, à quo inuito extorquetur, l. nec quasi, iuncta gloss. ff. de rei vendication. Bald. in l. non interest, ff. quod met. causa, quia consideratur interesse voluntatis, l. finali, ff. de vsu, & habitat. quare ad hoc allegat Andr. in l. imperialem, numero 4. de prohibita feudi alienat. per Federic. quia qui me cogit, damnum infert, & damni loco habetur, si voluntatem perdo, Bald. in l. 1. colum. 5. in secunda lectura, de legatis secundo. Item Andr. in capit. primo, §. similiter, numero 27. de Capit. qui cur. vendid. & ibi Afflict. numero 6. dicunt, quod in d. l. item si verberatum, contingit modicum fuisse datum, sed de iure non sufficit, quia integrum pretium dandum est, item Loffred. in d. §. similiter, atque in dicto capitulo primo dicit, illud modicum pretium fuit datum reo ab actore, qui erat conuen- tus rei vendicatione, & sciens omnino se esse superandum cedendo liti, fuit contentus recipere illam medicam recompensationem, sed respectu Principis remanebant iura integra ad consequendum iustum pretium. Et quod re ablata ¶ per Principem debeat dari iustum pretium, firmiter Andr. in d. titulo, quæ sunt regalia, numero 23. & numero 53. Et in prælu- diis constitutionum regni, num. 60. Lucas de peona, in l. prædia, numero 52. in fine, C. de location. præd. ciuil. libro 11. Iaf. in d. l. Barbarius, numero 36. ff. de offic. eius. Felin. in dicto capitulo quæ in Ecclesiis, numero 28. de

Constitutio. Menoch in tract. de arbitrariis quaestio. 48. numero 10. Gabriel. in titulo de iure quaesito non tollendo, concl. 2. num. 25.

9 Princeps de plenitudine † potestatis non potest tollere ius quaesitum ex contractu, Dec. in consil. 407. numero 17. & consilio 416. num. 22. Abb. in capit. veniens, num. 4. de voto, Crauer. in d. titulo de iure quaesito non tollendo, conclus. prima num. 6. Menoch. in d. quaest. 88. num. 7. Roland. in consilio 25. numero 35. vol. 3. Crot. in consilio 370. num. 16. & seq. volum. 1. Paris. in consil. 82. numero 52. vbi attestatur de communi, vol. 1. Alciat. praesumptione 8. regula 3. num. 5. Rota decisione 10. part. 2. Camill. Borell. in libro suarum controuersiarum, capit. 14.

10 Et ideo haec clausula † nihil operatur in illis, in quibus Princeps de iure disponere non potest, Zasius in consil. 10. numero 25. volum. 2. cum aliis per Menoch. in consilio 1. num. 424. item haec clausula nihil operatur super illicito, quia intelligitur de potestate bona, laudabili, & rationabili, non autem de vituperabili, & tyrannica, Bald. in consilio 345. in princ. volum. 1. vbi etiam quod nihil operatur, si esset adiuncta cum clausula, ex certa scientia: nam Princeps cum hac clausula non potest facere aliquod iniquum, Curt. in consilio 77. colum. 29. in fin. Et haec

11 clausula † non debet exerceri, nisi cum magna causa, Isf. in l. Barbarius, colum. 7. ff. de offic. praetor. Io. de Selua in Tractatu de beneficiis in quaest. prima secundae partis, col. 6. & tribus sequentibus, Innoc. in c. quanto, de iur. iurando, dicit, quando Princeps utitur

12 hac clausula, † debet praemittere clauem discretionis, & propterea raro utendum est, Bald. in l. 1. §. cum autem, C. de caduc. tollend. & in l. 2. C. de communium reru alienat. & quan-

do Princeps utitur hac clausula sine causa, dicitur potius uti plenitudine temporaria, quam potestatis, Ioann. de Selua in loco allegato, imo, Princeps utendo hac clausula ultra debitum, dicitur peccare mortaliter, Castrenf. in consilio 26. alias est consilium 34. volum. secundo.

Hac clausula utendum † non est, 13 nisi cum causae cognitione, Aretin. in consil. 163. num. 13. & seq. Felin. in cap. quae in Ecclesiarum, num. 66. vers. sexto limita, de Constitut. Tiraquell. in tractatu Res inter alios acta, limitatione 7. prope finem. Socin. in consilio 164. col. penul. vol. 2. Ferret. in consil. 31. num. 31. volumine primo, qui multos ad hoc allegat, etiam Rotae decisiones, plurimos etiam refert Molina de primogeniis libro secundo, cap. 7. numero 26. & seq. & ideo illam concedens, nihil operatur, † si plene de negotio non fuerit informatus, Crauer. in d. consilio 241. versic. quarto respondeo, post alios relatos per Menoch. in dicto consilio primo, numero 426. Nihil enim concedi dicitur, vbi consensus deficit concedentis, qui informatus non fuit, l. mater decedens, C. de ineffic. testam.

Haec clausula, adhibita causae cognitione †, operatur, ut omnia contra- 15 ria absq; aliqua derogatione, & clausula, non obstante, sublata censeantur, Bald. in consilio 253. num. 4. vers. praeterea in donatione, vol. 1. Item, quod nihil possit opponi contra privilegium, Angel. in consil. 368. num. 2. vers. quarto idem dominus. Item tollit omnia substantialia iuris, & requisita de iure. Guido Papa, in consilio 134. num. 4. vers. item ibi ponitur. Item aufert omnes defectus prouenientes a natura, Alexand. consil. 195. numero 38. numero 17. vol. 2. & in consilio 111. num. 3. & 5. & seq. vol. 6.

Vide quæ scripti supra in clausula, Motu proprio, & ex certa scientia. Plurima de hac clausula scripta sunt in Digestis Nouissim. tomo 4. Titulo, Princeps, & Titulo Rex.

SVM MARIA.

- 1 *Clausula de plenitudine iuris Canonici, quid includat.*

CLAUSVLA 260.

De Plenitudine iuris Canonici.

DE hac clausula ꝑ̄ ita scribit Stephanil. in tractatu de litteris gratia, in titulo de vi & effectu clausularum, in litteris, pro creato in Canonico, ita scribi consuevit: tibi stallum in choro, & locum in capitulo eiusdem Ecclesie, cum dicti iuris plenitudine assignantes, & tunc hac clausula includit omnia iura Canonicalia, & præcipue perceptionem quotidianarum distributionum, secundum Ant. de But. in c. pro illorum, de præd. sed de consuetudine, quasi vbiq; seruetur contentarium, quia creati in Canonicos, antequam assequantur præbendam intra numerum, non participant de iuribus Canonicalibus, & vocantur Canonici in herbis, vt alias dixit Rota.

SVM MARIA.

- 1 *Derogatio generalis an sufficiat respectu legum, & privilegiorum habentium clausulam derogatoriam.*
 2 *Per clausulam derogatoriam derogatoriarum quibus censeatur derogatum.*
 3 *Clausula derogatoria generalis tollit impedimentum statuti.*
 4 *Clausula derogatoria cum clausula, Motu proprio, an derogent consuetudini de optando, etiam in præiudicium tertij.*

5 *Clausula derogatoria non tollit mentionem partiam, de qua non facit mentionem.*

6 *Semper est restringenda ad inualidas dispositiones.*

7 *Quibus verbis amplissimis concipiatur, & quibus derogetur.*

8 *Quando habet tractum futuri temporis, quando censeatur illi derogatum.*

9 *Clausula derogatoria specialis debet esse contra inuestituram iam factam.*

10 *Derogatoria specialis colligitur aliquando ex coniecturis.*

11 *Privilegia prima quando censeantur derogata per secunda.*

CLAUSVLA 261.

Derogatoria.

Licet de hac clausula scripserim supra in clausula, Non obstantibus, tamen multa addenda sunt de derogatione generali, & speciali. Generalis quidem ꝑ̄ derogatio sufficit, etiam si leges, & privilegia haberent clausulam derogatoriam in contrarium. Federic. de Sent. in consilio 47. num. 1. ꝑ̄. alias sequeretur. & numero 3. & in consilio 233. colum. 2. in fine, versic. modò Benedictus, vbi etiam, quòd huiusmodi clausula generalis derogatoria tollit particulares consuetudines, & particularia statuta, Corn. in consilio 83. numero 16. & seq. volum. 4. Idem, si Princeps concederet privilegium, cum speciali clausula, quod non censeatur illi derogatum, nisi specialis mentio fieret de eo. Nam per ꝑ̄ clausulam generalem derogatoriã derogatoriarum, censeatur illi derogatum esse. Iode Anania in cons. 56. per totum, vbi probat hæc esse Communem sententiã. Item, in clausula derogatoria ꝑ̄ generali posita per Ducem Mediolani in privilegio ciuitatis alicui concessio,

ut censetur sublatum impedimentum Statuti prohibens mulierem nubere extero, & forensi, consuluit Alciat. in responso 53. num. 18. quem sequitur Menoch. in consil. 1129. num. 23 & seq. in casu simili. Et hanc conclusionem probant notata per Pau. de Leazar. in Clem. 1. de sepultur. quod quando verba generalia derogatoria actuum precedentium sunt prolata in aliqua dispositione, ab eo qui specialiter derogare potuisset, sufficiunt, si ita prolata sunt, ut innuant voluntatem derogantis esse talem. Sequitur Ferrer. per iura allegata ab eo in consil. 75. nu. 4. volum. 1.

4 Hæc derogatoria generalis, Non obstantibus statutis, & consuetudinibus Ecclesiarum, cum Motu proprio tollit statutum, & consuetudinem de optando, Lopus in cap. finali, de consuetudinibus. lib. 6. ubi Geminian. in §. 1. col. 1. in fine, & Franchus, item Felin. in cad. aut. col. 6. de rescriptis, ubi quod licet motus proprius Papæ si solus est, non tollat unionem factam per Ordinarium, tamen secus est, si cum eo concurrat clausula generalis derogatoria, & ideo Lopus, Imola, & Geminian. in cap. si propter tua, col. 6. §. & finaliter te sident, de Constitut. lib. 6. concludunt, quod derogatoria generalis, cum clausula, motu proprio, tollunt consuetudinem, & statuta vnius Ecclesiæ, etiam cum præiudicio tertij, quia clausula, motu proprio, tollit subreptionem, c. si motu proprio, de præbend. lib. 6. & clausula derogatoria generalis, ut aliquid operetur, tollit ius tertij, vide Staphileum de litteris gratiæ, in titulo de vi, & effectu clausularum, rubrica, quomodo derogetur statutis, & consuetudinibus.

5 Sed non tollit conventionem ¶ patrium, nisi de ea mentio facta fuerit specialiter, Ferrer. in consil. 319. num. 2. vol. 2. Neque operatur si derogans nõ

est certioratus. Rain. in consil. 157. nu. 9. volum. 1. Paris. in consil. 1. num. 85. vol. 1. Soc. iun. in consil. 77. num. 103. volum. 1. Rimin. iun. in consil. 5. nu. 226. vol. 1. qui concluderunt huiusmodi clausulam derogatoriam appositam in privilegio, vel scripto, nihil operari, quando Princeps concedens iuris alteri competentis, certior factus non fuerit.

In dubio autem hæc clausula ¶ 6 semper restringenda est ad iurisdictiones, & friuolas dispositiones, Compostellan. in c. causam que, de rescript. Alexand. in consil. 125. & in consil. 35. nu. 6. volum. 4. & in consil. 34. numero 7. volum. 6. Dec. in consilio 33. col. 7. & in consilio 285. col. fin. & in consilio 292. colum. fin. Afflict. in præludij Constitutionum Regni, quærit. 25. colum. 2.

Aliquando clausula derogatoria ¶ 7 amplissimis verbis concipitur, non obstantibus legibus, & consuetudinibus generalibus, quibuscumque, & particulalibus, illius status, decretis, ordinibus, ac statutis in contrariam facientibus, quibus motu proprio, & ex certa scientia, & de plenitudine potestatis derogamus, etiam si de eis expressa, & de verbo ad verbum facienda esset mentio. Hæc quidem derogatio operari solet, ut omnia repugnantia sublata censeantur, Bald. Angel. & Castens. in l. si mihi, & tibi, §. in legatis, de leg. primo, Curt. sen. in consil. 35. col. pen. Paris. in consil. 24. nu. 15. vol. 4. Sed hæc non procedunt, quando derogans ignoravit contrariam legis dispositionem, cui derogare voluit. Curt. sen. in consil. 50. incip. Recondenda memoriæ, col. 22. §. 13. Dec. in consil. 407. num. 23. & in consil. 541. in fine. Paris. in consil. 1. nu. 90. vol. 1. Cephal. in consil. 133. nu. 12. vol. 2. Iaf. in l. 2. §. substitutæ, col. 2. ff. de vulg. & pupill. item, quando clausula derogatoria habet tractum ¶ futuri temporis, nunquã censetur illi derogatũ, nisi

- specialis, & præcisa mentio facta fuerit. Felin. in cap. nonnulli, num. 2. de re script. Et hoc verum etiam si fuerit appo- sita alia clausula, pro expressis habendo. Zabarell. in consil. 136. col. finali, & ad aliud. Ias. in consil. 121. in princ. vol. 4. Ruin. in consil. 21. col. finali, & nō obstat, vol. 5. & hanc esse communem opinionem, attestatur Rota, vt per Cassador. decision. 10. super Regulis Cancellariæ. Ideo si quid cōcedatur † contra inuestituram iam factam, debet habere derogatoriam specialem, vt validitatem habere possit, iuxta l. Decurionibus C. de Silentariis, libro 10. & probant Ruin. in consil. 163. num. 14. vol. 5. Natta in consil. 589. num. 22. Menoch. in consil. 297. num. 31. interdū ipsa derogatio † specialis ex coniecturis colligi potest, & tunc actus sustinetur, etiam si specialiter expresse derogatum non fuisset, Paris. in consil. 91. nu. 19. & 27. & 35. vol. 3. cum aliis ad hoc cumularis per Menoch. in consilio 4. num. 30. & pluribus seqq. Vbi quod si statuētes specialiter disposuerint contra legem hac editā, C. de secundis nupt. illud statutum non recipit interpretationem de iure communi, nec aliqua speciali derogatione illius legis opus erat.
- 11 Quomodo autem priuilegia prima, † expresse, ac specificè debeant esse derogata per, secundum, & cum qua clausula derogatoria, vide Ferret. in consil. 213 per totum, vol. 2.

SVM MARIA.

- 1 *Locator molendini ad quid teneatur, & numero 4*
- 2 *Conductor molendini finita locatione quid prestare debeat.*
- 2 *Molendinum non dicitur sine molis.*

CLAUSVLA 262.

Dimittendo molendinum macinans in sine locationis.

Qua ratione locator molendini macinantis teneatur tradere † molas illasque idoneas, ac loco inutilium alias subrogare, cum tereantur præstare patientiam vendi successiuam. Bartol. in l. si quis demum num. 2. ff. locat. Natta consil. 360. Rim. Jun. consil. 92. num. 8. Gallia. consil. 22. col. 2. & Surd. consil. 532. eadem pariter ratio percutit conductorem † ad reconstituendum molendinum macinans finito tempore locationis, quod habeat molas iuxta limites obligationis susceptæ, cum † non sit molendinum sine molis. Caroc. piena decisione 107. nisi impetu fluminis deuatata essent mola, vel inundationes aquarum deserit esse macinans, nec conductor suscepit in se casus fortuitos in specie, aut saltem in genere. Fulgos. in puncto. consil. 193. quod declarat optime Rim. Jun. consil. 637. vel si † forte se obligauerit ad omnes casus fortuitos, superuenierint plenitudo aquarum extraordinaria, & quodammodo miraculosa, Bald. consil. 119. libro 1. Fachin. consil. 70. libro 3. & alios tetigi.

Io. Bapt. Cost. 2.

SVM MARIA.

- 1 *Clausula discreto iudicio, importat arbitrium regulatum à iure.*
- 2 *Electio facta de digno, omisso dignari, an, & quando valeat.*
- 3 *Electio digni dum dignior adest, est valida de iure, sed non est sine peccato.*

CLAUSVLA 263.

Discreto iudicio.

DE hac clausula est textus in cap. 1. vt Ecclesiastica beneficia, in & non ex affectu carnali, sed discreto iudicio debuisti Ecclesiasticū officium, & beneficium in persona magis idonea dispensare. Et importat † arbitrium boni viri, Menoch. de arbitrar. quæst. 8. num.

8. nu. 58. Et licet hoc arbitrium debeat esse à iure regulatum, & ita debuisset eligere magis idoneum, per d. cap. 1. tamen si elegerit † dignum, & dolus absit, ipsa electio sustinetur, Bart. in l. cum quidam ita, num. 6. de legatis secundo, & ad hoc est textus in c. cum nobis olim, § his igitur, vers. illius quoque, de elect. per quem textum probari electionem de idoneo esse sufficientem, scribunt Federic. de Sen. in consil. 95. q. 1. & Imo. in d. l. cum quidam, in 2. n. 6. de legat. 2. & de hac materia satis scriptum est in ff. nou. to. 6. Titulo, Electio, c. 51. & seqq. vbi quando † electio de digno tantum sufficiat & quando electio de digniori facienda est, & quod tunc citra peccatum de digno fieri nequit, licet de digno facta, in puncto iuris valida sit, item, in illa quaestione, vter ex presentatis habentibus vota æqualia numero, sit preferendus, si alter eorum sit meritis inæqualis, & alter altero dignior, sit preferendus scripti inter decisiones Pisana Voto 15. numero 12. ad finem, vbi quod non est locus gratificationi, sed in foro conscientie semper dignior est eligendus, quamuis in puncto iuris electio de idoneo tantum facta sustineatur, ibi vide, vbi omnes allegaui.

SUMMARIA.

- 1 Index delegatus dicitur per clausulam, decretioni vestra.
- 2 Delegatus non subdelegat, quando est electa industria persona.
- 3 Clausula, Conscientiam vestram oneramus facit delegatos.
- 4 Clausula Duo ex vobis, facit delegatos in solidum.
- 5 Delegati duo quando vnus illorum possit dare sententiam altero non requisito.
- 6 Index solus quando possit dare sententiam collega mortuo.
- 7 Index successus in locum remoti ab of-

ficio, facit idem iudicium, & instantiam.

8 Clausula, Discretioni vestre, in Breuius, si in euentem, quid importet.

CLAUSULA 274.
Discretioni vestra, &c.

Interdum causæ cum huiusmodi clausula committi † consueuerunt: Discretioni vestræ committimus, quatenus vos, vel duo vestrum, &c. Et tunc causa † subdelegari non potest, quia personæ industria censetur electa, Abb. Felit. & ceteri, in cap. finali. §. 1. de offic. delegati. Specul. in tit. de iudice delegato, §. iam nunc dicendum, vers. pen. item quid si acceptio, Is. in l. de iudice, col. pen. in 6. limitatione C. de iudiciis. Præsertim si addita fuerit altera clausula, Super quibus conscientiam † vestram oneramus, quæ facit delegationem personalem, Is. in dist. l. à iudice, in quinta limitatione post alios, quos refert.

Per hanc clausulam † duo ex delegatis possunt causam expedire, Bart. in l. hæres mei, §. peto, circa finem, ff. ad Trebell. Paul. de Castro in l. Pomponius, numer. 3. versic. interdum cum clausula, Vos, vel duo, ff. de re iudicata, quoniam per dictam clausulam censentur esse delegati in solidum, vt probat Alex. in cons. 93. vol. 7. Abb. in cons. 33. num. 5. vers. sed hoc non obstante, par. 2. Geminian. in cons. 24. num. 11. Quo casu duo † ex eis possunt procedere ad sententiam, etiam altero non requisito, Abb. & Alexan. in locis allegatis, & probant Canonistæ in cap. cum plures de offic. delegati, lib. 6. per illum textum. Et quando duo † iudices dati sunt in solidum, altero mortuo, alter solus iudicare potest, Rota decis. 573. in principio, parte prima in Nouissimis. Item si vnus ex dictis iudicibus delegatis fuisse reuotus ab officio, alterius iurisdicatio non

expirat, Paul. de Cast. in l. proponatur, per illum tex. numer. 4. ff. de iudiciis, & si in locum remoti ab officio, alter iudex in eodem officio suffectus fuerit † pro successore, ipse quidem idem iudicium, & eandem instantiam faciet, tex. & ibi gloss. & Bar. in l. meminisse, ff. de offic. Proconful.

Item hæc clausula apponi consuevit † in Breuiibus, quæ expediuntur in Romana Curia, super alienationibus rerum, Ecclesiasticarum, quæ appellantur, si in euidentem utilitatem Ecclesie, & tunc quid operetur huiusmodi clausula, vide Borgninum Caualcant. in decil. 46. à num. 38. vsque ad n. 436. par. 1.

SUMMARI A.

1 Clausula, Districtius inhihentes, quid operetur contra iudicem contrafacientem.

2 Et quid si fuerit adiecta clausula irritans.

CLAUSVLA 275.
Districtius inhihentes, &c.

SI Papa aliquid committat alicui iudici, iurisdictionem habenti, cum hac clausula Districtius inhihentes, † & ille contra faciat, gesta contra mandatum Papæ valida sunt, vt dicit Gloss. in Clem. 1. versic. Inhihentes, de iureiurando, sed contrafaciens puniendus est, cap. dilectus filius, de præbendis, nisi in hoc mandato fuerit addita

2 Clausula, Decernentes † ex nunc irritum, & inane quidquid in contrarium attentatum fuisset, per quam ligantur manus illius iudicis, etiam ante præsentationem rescripti, vt diximus supra in clausula, Decreti irritantis, & vide Staphil. de litteris gratiæ, in titulo, de vi & effectu clausularum in §. districtius inhihentes.

SUMMARI A.

1 Clausula, & cetera, quando est scripta per extensum, quid significet.

2 Quando est scripta per abbreviaturam, quid contineat.

3 Notarius potest extendere ea quæ sunt de consuetudine, & de forma actus, quem celebrat.

4 Notarius an possit extendere quærentigiam, Precarium, & Constitutum.

5 Clausula, Et cetera, non importat pertinentia ad orationem diuersam.

6 Vt nihil operatur, quando instrumentum non exprimit intentionem partium.

7 Extensiones quando non debeant fieri super his, quæ generaliter fieri consueuerunt.

8 Instrumentum non potest extendi secundum consuetudinem, quando aliter scriptum est.

9 Clausula, & cetera, non potest extendi, quando actus requirit scripturam.

10 Per clausulam, &c. non possunt extendi substantialia ommissa.

11 Si notarius rogatus de instrumento est mortuus, quomodo extensiones fieri debeant.

CLAUSVLA 276.

Et cetera.

Quando hæc clausula scribitur per extensum, † tunc est nomen, & ampliat ad omnia similia, siue ad similem qualitatem habentia, Rom. in consil. 343. num. 6. vt sub ista dispositione includantur, l. hac consultissima in princip. C. de testamen. Bar. 115. & ceteri in l. G. illis. §. idem credendum, ff. de liber. & posthum. quo casu vassallus tenetur non solum ad expressa seruitia, sed ad omnia alia similia, vt probat Scradet. De Feudis, parte secunda, capitulo 4. n. 10.

Cum vero scribitur, non per extensum, † sed abbreviatè, &c. vel cum simili abbreviatura, qua Notarij vti consueuerunt, tunc continet omnia, quæ de stylo Notarij in similib. instrumen-

tis extendi consueverunt. Bald. in con-
 sil. 384. in princip. volam. 3. Zabarell. in
 consil. 133. columna secunda ꝑ. aliter
 respondemus. Item, continet ea quæ
 sunt de consuetudine loquentis in illa
 materia. Bar. in d. §. idem credendum,
 num. 7. & ibi latius per Ias ff. de lib. &
 posthum. Crauet. in conf. 512. Bursat.
 in conf. 150. num. 25. Ias. in l. certi con-
 dictio, §. si nummos, nu. 24. ꝑ. adde
 etiam, ff. si cert. pet. vbi multa ad hoc
 allegat. Item, veniunt omnia quæ sunt
 de vsu, & consuetudine. Ias. in d. §. idem
 credendum num. 12. Sed Zaba-
 rell. in conf. 133. num. 2. intelligit hoc,
 quando illa certa forma, & consuetu-
 do de iure data est. Vnde si notarius
 dicat: † Ego Michael Angeli &c. licet
 not. dicat Notarius, neque rogatus,
 quia ista forma de iure introducta est,
 ideo secundum eam potest extendere,
 quia semper de iure rogatus præsumit-
 ur. Est semper in d. clausula venit id,
 quod est de natura contractus, vel de
 consuetudine. Zabarell. in d. conf. 133.
 Ias. in d. §. idem credendum, nu. 6. &
 seq. ꝑ. Adde quod dicit. Ruin. nu. 8.
 qui dicit hanc esse communem sen-
 tiam. Item si Notarius dicat præsen-
 tibus testibus, &c. potest extendere ro-
 gatis, quando est de natura actus, vt
 ipsi testes rogati sunt. Bald. in conf. 300.
 nu. 3. ꝑ. si verò ibi esset, vol. 4. Ias. in
 dict. §. idem credendum nu. 6. Licet
 possit extendi guarentigia, † si sit in
 consuetudine illam apponendi, Ias. in
 d. §. idem credendum, nu. 22. idem de
 clausula precarij, Ias. in d. l. certi, §. si
 nummos, num. 26. ff. si cert. pet. tamen
 non possunt extendi clausula sub-
 stantiales, vt tenet Rota in decis. 1. de
 verbor. signification. in antiquis, & i-
 deo an possit extendi clausula Consti-
 tuti, res est dubia, quia Ruin. tenet af-
 firmatiuam, in d. §. idem credendum
 num. 9. sed Alexand. contrarium in
 consil. 28. numero 4. vol. 2. Vide deci-

sionem huius articuli in Digestis No-
 uissimis tomo tertio, titulo Constitu-
 tum, hæc enim † clausula importat so-
 lum ea quæ desunt ad complemen-
 tum orationis, non autem ea, quæ
 comprehenduntur sub oratione di-
 uersa, & separata. Addens ad Anton.
 de Butr. in conf. 11. verb. Dicitio, qui al-
 legant Paul. de Castro, in conf. 10. col.
 3. vol. 1. Et quando instrumentum non
 exprimit conceptum, & intentionem
 † partium ad plenum, ista clausula ni-
 hil operatur, neque extendi potest.
 Calcan. in conf. 48. num. 22. versic. non
 obstat, & conf. 70. num. 6. Crauetta, in
 conf. 34. col. finali, quos citant Adde-
 tes ad d. consil. 11. Antonij de Bu-
 trio.

Licet extensiones † fieri debeant
 super his quæ communiter extendi
 consueverunt, non autem quæ raro
 fieri solent, Bartol. in l. Seio. §. medico
 per illum text. ff. de annuis legat. Ias. in
 d. l. certi, §. si nummos, num. 26. ꝑ. se-
 cundo intellige, ff. si cert. pet. l. nam ad
 ea, cum ibi notatis, ff. de legibus, & hoc
 propter generalem præsumptionem,
 quia præcogitata censentur omnia ea,
 quæ ex consuetudine apponi consue-
 uerunt: tamen si præsumptio esset spe-
 cialis in contrarium, extensio non fie-
 ret. Alex. in conf. 28. num. 10. ꝑ. præ-
 terea. vol. 2. item, quando instrumentum
 † aliter scriptum est quàm dicitur con-
 suetudo extendēdi, tunc nō potest ex-
 tendi secundum consuetudinem, &
 solitum. Angel. in l. licet, C. de locato,
 Marfil. in singulari. 123. & in singulari
 663. in fine, quia postquam instrumē-
 tum scriptum est, extendi non potest,
 vt ibi per eum.

Si contractus ex sui necessitate † 9
 requirat scripturam, clausula & cetera,
 extendi non potest. Ias. in d. §. idem
 credendum, nu. 13. ꝑ. circa secundum,
 ff. de liber. & posth. & ibi Socin. num.
 5. & probat. diffusè Ruin. numero 27.

qui probat esse communem opinionem, & respondet contrariis, & ideo cum sententia, & appellatio in scriptis fieri debeant, non poterit Notarius illas ceteras factas extendere, Ias. post Bartol. in d. §. idem credendum, num. 15. vers. istam conclusionem, & in l. argentarius, n. 10. ff. de edendo. Gerardus singulari 41.

- 10 Per clausulam † &c. non possunt extendi substantialia ommissa, vti dies, annus. in dictio. Ias. in d. l. argentarius, num. 11 ff. de edendo, Rot. in d. §. idem credendum, nu. 21. & seq. Rot. in dec. 1. de verb. signif. in Antiquis, ideo si protocollum careat substantialibus, non potest in Authentico extendi, vigore clausulæ, & cetera, Bologn. in additionib. ad conf. 33. Io. de Anan. sub num. 6.

Hodie impressum est Formularium Notariorum, in quo descriptæ sunt omnes eorum clausulæ ceterarum, quomodo extendendæ sint. ibi vide, licet de multis extensionibus sæpius dubitati contingat.

- 11 Et quando Notarius † qui rogatus est de instrumento, mortuus est, quomodo alter Notarius de mandato iudicis debeat instrumenta mortui extendere, atque clausulas ceteras scribere, vide Ias. in d. §. idem credendum, in 3 quæst. num. 18. & plur. seqq. Vide etiam in Digestis Nouissimis, tomo 1. Titulo, Notarius, in pluribus capitulis.

SYMMARIA

- 1 Additiones in margine instrumenti, quando non probent.
- 2 Clausula, & quod superadditum est in tali linea, quam vim habeat.
- 3 Notario an & quando sit credendum, apponenti clausul. m. & quod superadditum est in tali linea.

CLAUSVLA 177.

Et quod superadditum est in tali linea.

SI aliqua verba addita reperiantur † in margine instrumenti, aut in corpore eiusdem, siue in principio, vel fine, talia verba nihil probant, quia sunt sine die, & Consule, & sine subscriptione Notarij, hæc est doctrina Ioan. Andr. in additionibus ad Specular. in tit. de instrument. edition. §. osteso, in Additione, quæ incipit, dixit Rolandus, quam sequuti sunt Felin. in c. ex litteris, num. 10. vers. vbi autem, de fide instrument. Ias. in l. si vnus, nu. 9. vers. Ego paucis concludo C. de testament. vbi attestatur, ex auctoritate Pauli de Castro, ita fuisse iudicatum Bononiæ.

Et ideo, vt huiusmodi additiones probent, atque vt cesset omnis suspicio, Notarius debet addere istam clausulam, † & quod superadditum est tali linea, vel tali loco, mea propria manu scripsi, & addidi. ita dicit Bartol. in l. prima, §. sed ideo, per illam textum. ff. de his quæ in testam. delentur, Archidiacon. in §. primo, 35. quæst. nona. Butt. Abb. & Felin. in dicto cap. ex litteris, de fide instrument. Præposit. in cap. in memoriam, distinct. 19. Mantica Singulari 165. Quo casu Bartol. firmat, credendum esse Notario, † hanc clausulam scribenti, & subscribenti, quem sequuntur ceteri relati per Felin. in dicto capitulo ex litteris, numero decimo, circa princip. Sed Ias. in dicta l. si vnus, in fine, C. de testament. dicit hoc esse verum in pertinentibus ad Notarium, secus esse si pertinerent ad partes. allegat Bartol. in l. fraudem, §. sicut, ff. de testam. milit. & ideo Felin. in dicto cap. ex litteris numero 10. versic. In quæstione, dicit, si testis assereret non ita dixisse, prout Notarius addidit, esse partibus imputandum; quæ non inspexere diligenter, an aliquid esset additum, vel cancellatum, nam si tunc Notarius cum iuramento assereret se

ex in-

ex interuallo, vel incontinenti fecit non est standum, sed probandum, ex cuius doctrina clare apparet, quod huiusmodi assertioni Notarij in partium præiudicium standum non est.

Et in quaestione ibi à Felino proposita, utrum Notario credendum sit, restem ita dixisse, vel testi neganti, vide Votum meum super hoc 131.

SUMMARIA.

- 1 Clausula quod non possit dici de nullitate pensionis, quomodo intelligatur.
- 2 Causa regressus est cognoscenda ante causam reductionis pensionis.
- 3 L. final. C. de ordin. cognition. quomodo intelligatur.
- 4 Regressus causa est præiudicialis ad causam reductionis pensionis.
- 5 Resignatio vbi est nulla, ius non abdicatur à resignante & num. 7
- 6 Resignatio est nulla ob non expressionem veri valoris.
- 8 Regressus reservatus statim intrat, si impeditur solutio pensiois.
- 9 Resignans quando agit spolio contra resignatarium.

CLAUSULA 278.

Et quod non possit dici de nullitate pensionis.

Vbi pensionarius non soluit pensionem, vel illam petit annullari, tunc locus est regressu reservato, ut probat Mandos. de Signatura gratiae, titulo Regressus. Ideo in resignationibus beneficiorum, solita est apponi ista clausula, † & quod non possit dici de nullitate pensionis. Quæ clausula intelligitur, dummodo nullitas non sit expressa Pape. Item, intelligitur de aliis nullitatibus, præterquam expressis, & quæ sunt extrinsecæ. Felin. in cap. significasti, numero 9. de officio delegati. Alex. in consilio 77. num. 6. vol. 1. Socin. in consilio 65. num. 14. volum. 1.

Dec. in consilio 242. numero 23. Paris. in consilio 86. numero 25. volum. 3. Item, intelligitur de exceptione nulla, & inualida, non autem quæ de iure valida est, ideo fuit resolutum, quod ista clausula, quod non possit dici de nullitate pensionis, intelligitur de facto, & non de iure, ut probat Parisius in tractatu resignatione beneficiorum, lib. 6. quæst. 3. num. 9.

Vbi causa super reductione pensionis, item † super regressu commissa fuerit, in primis, & ante omnia cognoscendum est de regressu, quia causa regressus præiudicialis est ad causam reductionis, & illam absorbet, & prius cognoscendum est de causa præiudiciali, & absorbente, l. finali, † C. de ordin. cognitio. l. 1. C. si quis aliquem testatū prohib. Bart. in l. interdum, in princ. v. item oppono, C. de publ. iudic. Et quod iste sit communis intellectus ad d. l. finalem, probat Decius post alios quos allegat in l. edita, numero 65. C. de edendo, vbi etiã Claudius Seiffellius numero 68. & Iulius Fabius Accorambonus, in l. naturaliter, §. nihil commune, numero 108 ff. de acquirenda possess. post Cin. Oldrad. & alios, quos allegat, cum aliis etiam per Alexand. in Additionibus ad Bartol. in l. secunda, §. hoc edito, ff. de vi bonorum raptorum, v. Adde tamen, & per Boss. in titulo de Foro competenti, num. 123. & ita fuit decisum Put. decisione 98. n. 4. & seq. parte prima.

Sed causa regressus † est præiudicialis, & absorbet causam reductionis, quia si resignatarius prætendit resignationem nullam, ob non expressum verum valorem, & ideo non esse locum regressui hoc casu, nulla existente resignatione, † ius non est abdicatum à resignatione, sicut dicimus de creditore consentiente alienationi nulla, quod sibi non præiudicat,

1.4 §. finali, & ibi Bart. ff. quibus modis pignus vel hypothec. solvatur. Dec. in l. creditor, num. 2. ff. de regul. iuris, Roman. in cons. 132. & ibi Mandos. qui alios cumulat. Item consentiens matrimonio nullo, sibi non præiudicat, Paris. in consilio 52. numero septimo vol. quarto. & ita fuit decitum, quod resignatione existente nulla, ob aliquam causam, ius non est abdicatum à resignante, & erit locus regressui, Verall. decisione 215. parte prima, & tunc intrat regressus, vt fuit resolutum in Rota, in causa Pientina regressus, quam decisionem allegat, & sequitur Paris. in d. tractar. de resignat. lib. 2. quæst. 18. num. 3.

6 Item quando non fuit expressus verus valor structum † in resignatione, resignatio est nulla. Put. decis. 410. numero 2. parte 3. & ius non abdicatur à resignante Put. d. decis. 410. quia resignans non intendebat resignare iuris reseruato regressu, & non aliter, nec alio modo, quæ verba reddunt actum conditionalem, Abb. in cap. finali, qui Clerici, vel vouentes, Felin. in cap. quæ in ecclesiarum, numero 85. de constit. Verall. decis. 13. num. 2. p. 3. ergo quando conditio seruata non fuit, ius non est abdicatum à resignante † Achill. decis. 1. de renunciatione. Verall. decis. 2. part. 1. cum aliis decisionibus ad hoc allegatis per Paris. in d. tractata de resignatione libro 1. q. 3. num. 66. & seq. Ergo causa regressus est præiudicialis, & absorbet causam reductionis pensionis: Nam eo ipso, quod resignatarius non vult soluere pensionem promissam, vel petit reductionem contra pactum, eo ipso intrat regressus, † & ius consolidatur in resignante, & ipse regressus in primis per sententiam iudicis canonizandus est, & ita fuit decitum, Pellegrin. decis. 264. parte 3. quia attestatur, ita fuisse obseruatum in pluribus causis.

Item, quando adest nullitas in resignatione beneficij, ob non expressiorem veri valoris, tunc ex eo quia ius non censetur abdicatum à resignante ipse resignans poterit reperere beneficium suum, & agere spolio contra resignatarium, vt pluries fuit decitum in Rota, quas decisiones omnes cumulari Paris. in d. tract. de resignatio. lib. 6. quæst. 3. numero 10. & seq. sed causa spoliij est priuilegiata, & ante omnia est expedienda, & spoliatus restituendus, l. 1. §. qui autem, ff. de vi, & vi arm. l. si quis ad se alium, C. Vnde vi cap. litteris, de restit. spoliat. Nec potest opponi exceptio, quæ requiratur alioquin indaginem, Menoch. de arbitrar. casu 2. & de recuperand. possess. remedio 1. casu 21. ergo causa regressus est in primis & ante omnia cognoscenda, iudicanda, & canonizanda, quia agitur de restituendo spoliato ad suum beneficium, qui non aliter resignasset, nisi habita solutione integræ pensionis, vel regressu ad suum beneficium. Neque ipse resignans, qui spoliatus est, tenetur respondere ipsi resignatario super causa reductionis pensionis, quia spoliatus non tenetur respondere spoliatori super causa principali. Verall. decis. 171. & decisione 171. p. 3.

SVMARIA.

- 1 Reseruaciones quez sint, remisiuè.
- 2 Clausula, Etiam si generaliter, vel specialiter reseruatum, in quibus verificetur.
- 3 Reseruatio regula esto mensum est specialiter, & nominatim exprimentada.
- 4 Reseruatio ad fauorem certæ personæ non tollitur per clausulam.
- 5 Clausula etiam si deuolutum, vel reseruatum, quid operetur.

CLAV.

CLAUSULA 279.

Etiā si generaliter, vel specialiter reseruatū fuerit.

1 **Q**uia reseruationes ¶ sunt in multiplici differentia, vt scribūt Iac Simonet. in tra&. de reseru. quæst 4. per totam, & Staph de litteris gratiæ, in titulo de formis mandatorum de prouidēdo in prima forma nu 9. ac seq. Id. o sufficit hanc clausulam verificari

2 in aliquibus reseruationibus ¶ generalibus, & specialibus, sed non comprehendit illas reseruationes speciales, de quibus speciale mentionem facere opus est, vt probatur in cap. 2. de præbend. li. 6. in c. cum tuæ, de consuetud. lib. 6. & ita probat Geminian. in consilio 12. col. finali, & Staphileus in loco alleg.

3 Ideo reseruatō octo ¶ mensium non tollitur, nisi de illa, & de ipsius regula specialis atque nominatim mentio facta fuerit, simul & derogatio per Papam, prout est de stylo Romanæ Curie, & etiam de iure, vt probat Ioan. d. Sclua in tractatu Beneficiorum, in 3. part. quæst. 4. 6. & Satnenfis in proœmio Regularum Cancellariæ, quæst. 5. numero 2. & super Regula ¶ non tollendo iure quæsitō, quæstion. 1.

4 Item per istam clausulam ¶ non tollitur reseruatō specialis de certo beneficio facta ad fauorem certæ personæ, quia Papa non præsumitur tollere ius illius personæ, Gemin. in d. consil. 12. num. 4. in fine versic. similiter non tolleret.

5 Si vero Papa in collatione dixerit, etiam si deuolutum ¶ vel reseruarum existat, tunc censetur conferre ex iure deuoluto, vel reseruatō, Geminian. in consil. 15. numero 3. in fin. sed hoc intelligendum si de solius conferentis præiudicio ageretur, & ideo, vt dictum

est, non nuberet in præiudicium tertij.

SUMMARI A.

1 *Clausula etiam si lis pendeat indecisa, operatur, etiam si lis sit finita per rem iudicatam.*

CLAUSULA 280.

Hæc apponi consuevit in prouisionibus beneficiorum ¶ & non solum operatur expressionem litis pendentis, sed etiam si ipsa lis esset finita, & sopita per tres sententias conformes, quoniā hæc clausula est ampliatiua, Geminian. in consil. 120. numero 6. vers. præterea est aduertendū: ¶ item, illa clausula, cuius statum pro expresso haberi volumus, operatur veram expressionem status litis, vide supra in clausula, quorum tenores.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula, ex certa scientia promittit, post instrumentum lectum, non potest contradici per partes.*
- 2 *Promissor vbi est præsens, omnia confiteri videtur.*
- 3 *Remedio rescissorio non est locus, stante clausula, Ex certa scientia promittit.*

CLAUSULA 281.

Ex certa scientia promittit.

Si hæc clausula est ¶ apposta in instrumento per Notarium, eidem credendum est, neque statim contradictioni promittentis, Bald. in l. mater, colum. 2. vers. quid ergo, C. de rei vendicatione. Nam cum promissor ¶ fuerit præsens, visus eo confiteri omnia in instrumento contenta esse vera: nam si talia sibi displicebant, aut falsa erant, debebat contradicere, l. filius, ff. ad Macedonian. l. optimam. C. de contrahend. stipulation. Bald. in consil.

594. in fin. volum. 4. Menoch. in conf. 91. num. 15.

- 3 Hæc clausula operatur, vt amplius non sit locus remedio rescissorio. Alexand. in conf. 42. numero 2 & in confil. 126. num. 7. vol. 2. Cremenf. in l. 2. numero 91. C. de rescind. vend. Menoch. in confilio 1. num. 352.

SUMMARI A.

- 1 Restaurum conueniens, & debitum dicitur secundum dispositionem iuris communis.
- 2 Restaurum non fit conductori quando est in culpa, quod exemplo declaratur.
- 3 Restaurum non fit conductori ob lucrum cessans nisi esset in culpa, numero 4. vel verba restauri essent relata ad præiudicium conductoris numero 5.
- 6 Francandi pactum in venditione, in loca-tione, & in emphyteusi quid præstet, & quando desinat suffragari.

CLAVSVLA 282. *

Fiat debitum, vel conueniens restaurum iudicio duorum amicorum communium.

- N**isi essent adiecta dicta verba, Iudicio duorum amicorum communium † restaurum conueniens, debitum, ac iustum dicitur secundum dispositionem iuris communis. Surd. cõsil. 34. num. 45. cum seqq. Rimin. Iun. confil. 282. num. 83. Bardellon. confil. 86. nu. 5. Gail. obseru. 23. libro 2. Laderch. confilio 14. & Cæphal. confil. 104.
- 2 ac 257. † Dummodo absit culpa conductoris, qui in casu pluuiæ magnæ ac insolitæ non fecerit sulcos, quibus non factis fegetes suffocantur. Gallia. confilio 11. num. 16. & † agatur de damno reparando, non de lucro cessante resciendo, ad quod † non tenetur locator, nisi ipsemet sit in culpa. Boss. d. loco, num. 109 cum seqq. Menoch. confil.

671. col. vltim. Paris. confilio 38 numero 12. & seq. lib. 1. Maneur. confilio 21. Surd. decisione 131. quando non probaretur contrarius vsus communis loquendi. Rim. Iun. confilio 322. numero 9. cum seqq. vel † verba restauri essent relata ad præiudicium conductoris, tunc venit lucrum cessans. Surd. confilio 321. num. 8. At prædicta minime obtinent † vbi conductio iuncta est, & vnita emptioni, vel quando adest pactum de francando quibus casibus nunquam fieri remissionem, probat Burtfat. confil. 11. num. 11. libro 1. Imò stante facultate francandi, si conductor cadat à conditione ob pensionem non solutam, perdit quoque ius francandi eidem concessum tanquam conductori. Felin. conf. 25. numero 23. quem adducit Surd. confilio 445. numero 22. Quemadmodum huiusmodi pactum francandi positum in venditione, vel in emphyteusi eodem tempore, quo contractus fuit absolutus, non suffragatur emptori non implenti ex latere suo contractum. Bertaz. confilio 44 numero 26. Surd. confilio 106. numero 36. Tiraq. de retract. conuent. ad finem tit. numero 90. cum seqq. Borignia. decif. 37 numero 9. parte 3. & optimè distinguit Corbul. de iure emphyt. tit. vlt. limitat. 38. atque aliter declarat Federic. Scot. confil. 27. numero 8. libro 4. tom 2. Intelligendo damnum nedum pro diminutione patrimoni, sed etiam pro lucri amissione iuxta vulgi opinionem quæ debet articulari, & probari † vt adfuerit tempore contractus. Peregr. confil. 98. volum. 1.

Io. Bapt. costa.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Hortamur, importat consilium, non præceptum.
- 3 Consilium si est omissum, actus non redditur nullus.

- 3 *Clausula, Hortamur, dicta à Papa obediendum est.*
- 4 *Bulla Pij V de Censibus, non annullat census antea factos.*
- 5 *Papa obediendum est, etiam iniusta imperanti.*
- 6 *In litteris requisitorijs iudicum ad iniucem, apponi solet clausula, Hortamur.*

CLAVSVLA 283.

Hortamur.

- 1 **H**æc clausula non est præcepti, † sed consilij, Felin. in cap. nam concupiscentiam, num. 5. vers. & adde, de Constitutionibus & ibi Anton. Butr. numer. 17. versic. quandoque lex, Dec. in 1 le&ura numero 21. S. d. missio eius, quodd consilij est, † & non præcepti, non reddit actû nullum, Abb. Dec. & alij in cap. decernimus, de iudic. Ceph. in consilio 421. nu. 2. & seq. volum 3.
- 3 *Si hæc clausula † apposita sit à Papa in sua Bulla, licet sit consilij, tamen propter eius reuerentiam parendum est, Gloss. in Clem. 1. in verbo, Exhortamur, de testibus, vbi Bonifacius Vitalin. num. 48. & sequenti, Zabarell. colum. 2. versic. 4. oppono, Ancharan. & Abb. in capit. 1. de constitutionibus.*
- 4 *Vnde cum Papa Pius V. † sanctæ memoriæ, in sua Bulla de Censibus, hortatus fuerit, contractus censuum sub alia forma antea factos, reducendos esse ad formam de qua in Bulla, non ideo illos contractus præcedentes annullat, sed præcisè reducendi sunt, quoniam parendum est. Virgilius Boccacius in Tractatu Vri possideris, cap. decimonono, in questione de censibus numero 32. Idem dicit in Tractatu de Censibus, parte 3 numero 32. & latius parte 1. numero 91. v. de Innocent. in cap. inquisitioni, de sentent. excommunication. vbi quodd Pa-*

pæ † præcipienti, etiam iniustum sub pœna excommunicationis parendum est, multò magis quando hortatur.

Et quomodo † in litteris requisitionis, quæ mittuntur à laicis ad Ecclesiasticos iudices, & e contra, apponatur huiusmodi clausula, Hortamur, & quid tunc significet, vide quæ latius scripsi in Tractatu de iurisdictione, parte 2. cap. 52. per totum.

S Y M M A R I A.

- 1 *Clausula, Indignationem Petri, & Pauli, importat priuationem beneficij.*
- 2 *Importat pœnam arbitrariam contra contravenientes.*
- 3 *Contravenientes de facto puniuntur, non de iure.*

CLAVSVLA 284.

Indignationem Petri, & Pauli.

In Rescriptis † Apostolicis semper apponi consuevit; Indignationem Petri, & Pauli, & Beatorum Apostolorum se nouerint incursum, quæ importat, vt inobedientes possint priuari suis beneficiis, Bald. in cap. 1. §. porro, quæ sit prima caus. benefic. amittend. Mozius in Tract. de feudis, in tit. Ex quibus causis feud. amittat. numero 129. Zafius in dicto Tractatu de feud. parte 10. titulo de amissione feud. num. 41. quos sequitur Intrigliol in Tractatu de feudis, Centuria prima, quæst. 98. num. 200. Staphil de litteris Gratiæ, Titulo de Vi, & eff. & clausularum, §. de clausula, Nulli hominum liceat, numero 3. & seq. vbi quodd Deus indignatur, & irascitur contra huiusmodi contravenientes, & ideo peccant mortaliter, Bart. in Extrauaganti, Ad reprimendum, in verbo Indignationem nostram.

Item, hæc clausula † Contra contravenientes, importat pœnam abi-

trariam, Aiciat. in c. quod sedem, numero sexdecimo, de Offic. Ordinari. Rebuff. in Praxi Beneficiorum, titulo Declarationes nouæ prouisionis, ad fin. Restauras in Tractatu de imperatore, quæstione 110. in 38 casu Principi referuato. Bartolem. Bellenſi. in Tractatu de caritatiuo subsidio, quæstione quadragesima quarta, vbi diffusè scribit de hoc, Barbat. in consilio vndecimo, columna quinta, volumine primo, vbi probat contravenientes propterea esse arbitrariè puniendos.

Declaratur hæc doctrina, vt procedat si contrauerint † de facto, non autem si de iure, sicut in clausula, Nulli hominum liceat, probat Staphileus in loco præallegato, ad notata per Doc. in c. in presentia, de probationibus: & scripsi supra in clausula, Contra dictores.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Inducentes, & descendentes, dat iurisdictionem.
- 2 Exequutoris officium finitur post annum.
- 3 Exequutor ex noua causa turbationis non se intromisit, secus ex antiqua.

CLAVSVLA 285.
Inducentes, & inductum defendentes.

- 1 Exequutor per istam clausulam † habet iurisdictionem, quoniam potest manutene re inductum in possessionem, donec sit pacificus, non tamen semper, ne derogetur Ordinario.
- 2 ideo post annum, † vel postquam pacificus possedit, si molestatur, via ordinaria agendum est, vide Staphil. in Tractatu de litteris Gratiz, titulo de vi, & effectu clausularum, in § sequitur, cuius Rubrica est significatio clausulæ, Inducentes, allegat Io. Andr. & Abbat. in c. finali de offic. delegati.
- 3 Si turbatio noua oritur, † exequu-

tor amplius non se intromittit, ne videatur effici Ordinarius. Innocent. in cap. pro illorum num. 3. vers. in aliis autem, de præbend. Ancharan. in consilio 92. numero 4. vsque ad finem, etiam si hæc clausula, Inducentes, appositæ esset, quoniam post annum exspirat eius iurisdictione. Zabarell. in consilio 10. numero 4. versic. hic tamen, vbi attestatur de communi. Aliquando autem omni tempore potest defendere, quia hæc clausula est accessoria ad gratiam, & durat, quamdiu ipsa gratia durat. Zabarell. in consilio 33. num. 3. & in consilio quinquagesimo quarto, numero 4. Sed hoc intelligitur, si molestiæ prouenerent ex causa antiqua, qua non obstante, ipsa immisio in possessionem facta fuisset, quia etiam post annum de æquitate potest manutene re. Zabarell. in dicto consilio 10. nu. 4. nisi in gratia adesset tempus præfixum, puta inductum defendaris, donec causa proprietatis terminetur. Zabarell. in d. cons. 33. in primo dubio.

SUMMARI A.

- 1 Nouatio quando cesset.
- 2 Posteriora quando derogent prioribus.
- 3 Contractus habens contextam huiusmodi clausulam ob inconciliabilem resoluitur.

* CLAVSVLA 286.

Quoties contendi contingit, an sit nouatum nouatione extinctiua, non etiam accumulatiua sic aduonente, Iason in l. i. insulam, numero 20. ff. de verb. obligat. repente declinatur dubium ex vi † dictæ clausulæ (in harendo) vt aiunt veteratæ, Alb. consil. 382. numero 1. volum. 2. multo que fortius excluditur coniectura nouationis per sequentia verba (Ius iuri addendo non aliter, ac si pro conseruatione

tione potioritatis, & anterioritatis hypothecæ dictum esset (citra animum nonandi, &c.) Grat. consilio 126. num. 8. libro 1. Bursat. consilio 101. num. 4. & 23. vol. 1. Fachin. consil. 91. num. 12. libro 2. Surd. consilio 447. numero 42. Fab. de Anna conf. 90. numero 8. vol. 2. Honded. conf. 40. num. 5. vol. 2. vbi ex his, quæ sunt adhæsiuè, vel additiuè, non inducitur nouatio, vel quia pristina iura sint referuata, vel quando dicitur, quod non intelligatur in aliquo præiudicatum. Gozad. consil. 38. numero 2. vel citrà præiudicium priorum iurium Rot. Rom. decision. 738. numero 2. parte 1. in nouissimis exciperem tamen † incompatibilem actû propterea quod posteriora derogant prioribus, non obstante protestatione contraria nouationis exclusiua. Surd. consilio 145. numero 25. cum seq. verumtamen si aliunde colligi posset, quod partes noluerint recedere, à prima conclusione, † cessat nouatio. Surd. decisione 70. numero 10. multò magis igitur, quando protestatio esset concepta verbis præcis, & resolutiuis, scilicet nec aliter, &c. quia remotus censetur consensus ab actû, ideoque contractus habens contextam huiusmodi clausulam ob inconciliabilem repugnantiam cum primo resoluitur Castrenf. in l. 1. ff. de donat. Iul. Clar. in §. emphyteusis. q. 13. nu. 5. apud nos. tract. de fact. scient. & ignor. inspeet. 28. tomo primo. Fachin. libro 1. contr. iur. capit. 99. in omnem casum assignatarius debet aliquid præstare pro exactione nominis debitoris cessi, seu assignati. Ruin. consil. 45. volu. 5. Bertazzol. tractat. clausula trigesimalertia glossa 18. numero 3.

Io. Bapt. Coste.

SYMMARIA.

1 Promissio facta per locatorem, quid ope-

- retur fauore conductoris contra l. emptorem. C. locati citiani non præfuit iuramento, & eo magis si sit præfuitum.
- 2 Singularis successor non ligatur iuramento sui auctoris, nec ratione per iurij, nec ratione obseruantia.
 - 3 Pactum de non alienando conceptum per verba directa resolutiua, an impediatur translationem domini.

* CLAUSULA 287.

In præiudicium presentis locationis non possit fieri contractus, vel distractus.

MAiores nostri vna voce conductorem, quod ex vi promissionis sic factæ per locatorem † possit conductor suo omnino gaudere tempore absq. discrimine, & sine metu expulsiõnis per quemcumque successorem singularem, etiam si non foret in locationis instrumento præfuitum iuramentum, quo quidem pacto declinatur ob. ex l. emptorem. C. locati multo igitur magis, quando intercederet tubor iuramenti quamuis † emptor non afficiatur iuramento per alium præfuito Bald. in c. 1. num. 10. de iureiur. vbi successor singularis non ligatur iuramento sui auctoris, nec ratione per iurij, nec ratione obseruantia. Rip. spon. 29. de oblig. p. 2. Surd. conf. 194. in fin. ita sane apud Rot. Auen. decisione 108. Dummodo † pactum de non alienando sit conceptum per verba directa resolutiua principij contractus, quæ sint apta ad impediendam domini translationem. Franc. decis. 355. parte 1. Viuius decisione 471. parte 3. Turret. consil. 47. lib. 2. alioqui, nec iuramentum, nec hypotheca generalis tueretur conductorem, excepto interesse per eum cõsequendo postquam fuerit seruatis seruandis liquidatum. Surd. pleno cõ-

fil. 335. quicquid fenserint. Nat. conf. 174. numero 10. cum seq. & Roland. Vall. confil. 62. num. 38. & deinceps libro 2. Effet nihilominus aduertendum, an prohibitio alienationis censetur realis: vel personalis, vt intelligantur comprehensi in stipulatione, Rip. in l. Filiusfam. c. diui numero 110. ff. de leg. 1. l. as. confil. 211. libro 2. Natta conf. 274.

Io. Bapt. Coste.

SVMMARIA.

- Clausula in solidum, quid significet.*
 2 *Et quo clausula illi æquiparentur*
 3 *Inuestitura facta per clausulam distributiua, censetur facta in solidum.*
 4 *Ius accrescendi quando habeat locum inter inuestitos.*
 5 *Inuestitus censetur prius prouidisse posteris suis, quam socio.*
 6 *Clausula pro quolibet eorum, an sit distributiua, vel collectiua.*
 7 *Dictio, Quisque, est signum collectiuum.*
 8 *Clausula, per alterum ex eis, æquiparatur clausula in solidum.*
 9 *Clausula exequutiua declarat.*

CLAUSVLA 288.

In solidum.

- 1 **H**Æc clausula † significat integritatem, reiecta omni diminutione. l. 1. & Authent. Hoc itaque C. de duobus reis. & probat Menoch. in conf. 272. numero 79.
 2 Huic clausula † multa alia æquiparantur, videlicet, clausula, & quolibet ipsorum, quia tunc inuestitura facta per hanc clausulam † distributiua, censetur facta in solidum, Doc. in l. f. mihi, & Titio, ff. de verb. oblig. Bald. in l. vnic. C. quando non petent. partes. Socin. in consilio 50. numero 4. l. vol. 1. Quo casu inter inuestitos † est locus ius accrescendi. Decian. in con-

fil. 226. Sed hoc non procedit, vbi alter ex inuestitis decedat cum filiis, & descendentiis, quoniam vnusquisque censetur † prius prouidere sibi, & posteris, & postea socio inuestito. Alexand. in consilio 119. numero 2. volum. 5 & ibi numero 3. probat, quod licet hæc conclusio procedat iure feudorum expresso, tamen est de iure communi Romanorum, & valet in omni materia. Quæmadmodum ergo filij alterius ex inuestitis sunt vocati ad portionem proprii parentis, ex filij vnus inuestiti non vocantur ad portionem alterius inuestiti, etiam decedentis sine filiis, ita alter ex inuestitis non censetur vocatus ad portionem alterius: quod argumentum dicit esse vel rissimum, & non habere dubium, Ruin. in consil. 47. numero 4. in fine volum. 1.

Et ita illa clausula, Pro quolibet eorum, † non est distributiua, sed collectiua vniuersalis, Alexand. in conf. 17. numero 8. volum. 5. per text. l. hoc articulo, cum ibi notatis per Doct. ff. de hæred. instituend. & l. si necessarias, §. si annua, ff. de pignorat. actio. ne, & not. Bartol. in l. si creditores, C. de pact. & ideo Io. de Imola, in l. si pluribus §. primo, & in l. Stichum, §. stipulatio, ff. de verborum oblig. reprehendit Angelum vbiq; tenentem, dictionem, quisque, † importare signum distributiuum, vt etiam attestatur Alexand. in d. numero 8. & Ruin. in dicto consilio 47. num. 5. vol. 1. Magon. decif. Lucen. 8. & declarat Bartol. in d. l. hoc articulo, numero 6. ff. de hæred. instituend. Alexand. in consil. 3. numero 14. & seq. volum. 5.

Item æquiparatur clausula, per alterum † ex eis, nam si plures facti fuerint procuratores absque clausula in solidum, sed in clausula rati habitationis fuerit dictam, per alterum ex eis, tunc censetur constitui in solidum, ita quod

quod vnus solus potest totum exerce-
re, & ita fuit plenissime decisum. Achill. de Grass. in decis. i. de procurar.
9 vbi quod licet clausula † exequutua
non extendat, tamen declarat, & ibi
etiam quando clausula ratihabitio-
nisi ampliet mandatum, & quomodo pro-
curatores constituti in solidum, tenen-
tur in solidum etiam de his, quæ sepa-
ratim faciunt, vide Rotam Genuæ decif
140. in antiquis.

S V M M A R I A.

- 1 Stallum in choro, quando quis dicatur habere.
- 2 Præcedentia non potest inferri ex stalli deputato ad vnum actum.
- 3 Clausula, De installatione in erectione nouæ dignitatis, quid significet.

C L A V S V L A 289.

De installatione.

- 1 Stallum † in Choro dicuntur habere, quando vocantur ad congregationes, & processiones, quæ fiunt in Cathedrali: nam tunc congregantur in choro, vbi stant, donec ordinetur processio, ita declarat Rota in decif. 326. num. 6. parte 2. in Nouissimis, & ideo diffiniuit ibi Rota, quod si stallus
2 est deputatus † ad vnum certum actum, non potest ex eo inferri ad præcedentiam in ceteris actibus dicti chori. Et quid si clausula † de installatione fuerit appositæ in creatione nouæ dignitatis, vide Mohed. in decif. 25. de præbend.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Ponens alium in locum, & ius suum, quid importet.
- 3 Clausula, Vt in rem suam propriam, importat dominij translationem.

C L A V S V L A 290.

In suum statum, & ius posuit.

- 1 I S qui ponit alium in locum, † & ius suum, & statum, vt in rem propriam,

vere eidem concedere dicitur, quod omnia faciat, & ipse dominus facere posset, si præfens fuisset, Alex. in l. in prouinciali, §. si ergo. numero 9. & ff. de noui oper. nunciacione. Menoch. in consilio 87. numero 32. volum. 1. Et si addita fuerit clausula, † vt in rem suam propriam, significat dominij translationem, Alex. and. in consilio 8. numero 6. vers. denique, vol. 5. Crot. in l. qui Romæ, §. duo fratres, numero 133. ff. de verborum obligationibus. Ruin. in consilio 125. columna penultima, volum. 2. Grat. in consil. 60. num. 19. vol. 1. Socin. iun. in consil. 16. numero 60. volumine primo. Roland. in consil. 34. qui tractant de diuisione bonorum, cum huiusmodi clausula, Ponentes seipfos in locum suum, vt in rem propriam.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, ipso iure, ipsoque facto, non habet locum, nisi petatur.
- 2 Restitutio vbi fit ipso iure, necessaria est interpellatio.
- 3 Clausula, ipso iure, in statuto super delicto, importat crimen lata sententia.
- 4 Vassillus priuatus sendo ipso iure, debet amoueri per declaratoriam.
- 5 Pœna ipso iure imposita, in quibus casibus habeat locum statim.

C L A V S V L A 291.

Ipso iure, ipsoque facto.

I Sta clausula † locum non habet, nisi
1 petatur, l. vniuersa, C. de precibus Imper. offer. l. scimus, in princip. & ibi gloss. in verbo, ipso iure, C. de inoffic. testam. Ripa, in l. de pupilo, §. meminit, numer. 18. de noui oper. nunciat. Cephal. in consil. 50. num. 1. qui post alios, quos allegat; dicit, in casibus quibus fit restitutio † ipso iure, esse necessariam saltem interpellationem extrajudicialem, & beneficium non confer-

ri in inuitum. l. inuito, ff. de reg. iur. & quando lex disponit aliquid ad utilitatem alterius, oportet vt ille acceptat utilitatem, l. 1. §. & post operis, §. inde quaritur ff. de nou. oper. nunciat. Cuman. in conf. 50. numero 2.

Si statutum mander, derobantem territorium ipso iure, ipsoque facto esse rebellem, † hæc clausula importat crimen latæ sententiæ, Bald. in consil. 480. numero secundo, vers. & est crimen, volumine 3. Ideo quod est nullum ipso iure, non præstat impedimentum, cap. non præstat, de reg. iur. lib. 6. Ideo si prima electio, & prima collatio est ipso iure nulla, secunda non impeditur, Egidius consil. 10. numero 44. & sequenti. Et quod nullum est ipso iure, non est allegabile, Rom. in conf. 369. numero 16.

Quando vassallus † ipso iure priuatur feudo, prius debet sequi condemnatio, siue declaratoria, antequam ipsa priuatio effectum habeat, Alexand. in consilio 103. numero 16. in fine, & numero 17. volumine 1. Ioan. de Anan. in conf. 32. in princip. qui attestatur esse communem opinionem. l. iubemus, §. sane, C. de sacro. eccl. l. in criminali, C. de iurisd. om. iud. vbi glos. quæ communiter approbatur, Ias. in l. 1. numero 13. versic. pro hac part. C. de iure emphyt. Ang. in consil. 371. numero 3. Tiraquel. in l. si vnquam, verbo, reuertatur, num. 39. & seq. qui plurimos citat. Et hæc communis procedit, etiam si verba priuationis ipso iure essent præcisa, Ias. in d. l. 2. num. 13. C. de iure emphyt. Huius † Regulæ Fallentis vide per Socin. in Reg. II. Sententia requiritur, & per Tiraquell. in d. verbo, Reuertatur, à num. 76. vsque ad num. 144. qui plurima adducit pro limitationibus.

SVMARIA.

1 Clausula, quod possedit tanto tempore, &c. an satisfiat si possedit, quis per

centum annos.

- 2 Prescriptio immemorabilis, & centenaria differunt.
- 3 Prescriptio immemorabilis non probatur per scripturas.
- 4 Et quomodo probetur.
- 5 Immemorabilis continet tempus infinitum.

CLAUSVLA 292.

Item vult probare quod possedit tanto tempore, &c.

DE hac † clausula scribit Bartholomæus de Capua in toto suo Singulari 68. vbi dicit quod si quis vult probare, quod possedit tanto tempore, de cuius initio non est memoria, idem dicit esse, ac si veller probare, quod possedit per centum annos. Sed pace tanti viri, hæc opinio est falsa, quoniam præscriptio † immemorabilis non est centenaria, nec iidem effectus ab vtraque sequuntur. Zabarell. in capit. si diligenti. in fine, & ibi Felin. numero 13. de præscriptionibus. Idem Felin. in capitulo nobis, numero 6. & in cap. in audientia numero 27. de præscriptionibus. Couar. in Regula possessor, parte 2. §. 3. numero 6. quos refert Molina in lib. 2. de primogen. c. 6. nu. 45. vbi rectè infert, non satisfieri legi centenariam præscriptionem requiritenti, si probatur immemorabilis, hæc enim nedum centum, sed & mille annos, & infinitum tēpus comprehendit, Oldr. in consil. 254. numero 18. Item, quia immemorabilis non potest probari † per instrumenta, neq; per scripturas, vt per Canonist. in cap. 1. de præscript. libro 6. Ioan. Andr. nu. 4. gloss. vlt. Anchar. nu. 9. Franc. num. 15. versic. per instrumenta autem, gloss. in c. 1. v. memoria, de præscript. libro 6. quæ o-
cet modum probandi immemorabilem, † semper dixit faciendam esse per testes, tum quia hæc communis opinio,

4 opinio,

pinio, quod testes nunquam videntur, vel audiverunt contrariam, non est res, de qua concipi possit instrumentum, tum quia si de immemorabili fieret scriptura, consequenter de initio constaret, quod non admittit immemorabilis, † que continet tempus infinitum, Oldr. in conf. 254. num. 18. sed hæc in centenaria admitti possunt, in qua huiusmodi præfatæ rationes cessant.

SUMMARIÆ.

- 1 Verbum iuravit, quot modis verificetur.
- 2 Clausula iurantes, &c. refertur ad omnia in instrumento contenta.
- 3 Soles apponi ex stylo Notariorum.
- 4 Clausula, Sponte iuravit, facit cessare presumptionem metus.
- 5 Presumptio, que resultat ex instrumento, tollit presumptionem legu.

CLAUSULA 293.

Iuravit, &c.

1 **V**erbum iuravit, † ex sui significatione verificatur in iuramento verbaliter præstito, item in iuramento præstito ad sacra Dei Evangelia, manu tactis scripturis, cum in utroque casu verum sit dicere eam iurasse. Ideo si secundum formam statuti iurari debeat, ad Sancta Dei Evangelia manu tactis Scripturis, solemnitas ipsa præsumi debet, Philipp. Prob. in additionib. ad lo. Monach in c. licet, num. 2. de iureiur. lib. 6.

2 **I**ta clausula in fine instrumenti apposta, videlicet, iurantes, &c. † refertur ad omnia in ipso instrumento contenta, & perinde est, ac si in quolibet pacto, & conventionione esset expresse iuramentum insertum, Paris. in conf. 87. numero 89. & pluribus seq. volum. 1. Et quamvis † ex stylo potius, & consuetudine notarum apponatur, Abb. in cap. cum contingat, col. 17. de iureiur. Ripa. in l. Censurio, nu. 80. de vulg. & pupill. & in l. fin. num. 187. C. de revocand. donationib. Ruin. in

conf. 159. n. 16. col. 3. Curt. iun. in conf. 101. n. 10. Dec. in conf. 394. col. pe. & in conf. 399. col. 1. Tamē si dicitur † sponte iuravit, vel iuravit, purgat metū. Socin. in conf. 59. nu. 28. vol. 1. Paris. in confil. 5. num. 187. vol. 4. Rota de rest. spol. in nou. dec. 18. Nam præsumptio, † que resultat ex ipso instrumento, tollit præsumptionem legis, ex Regula l. nam ita Divus, ff. de rest. in int. l. sine possidetis, Cod. de prob. c. litteris, de præf. per que loca ita probat Paris. de resign. benefic. l. 13. q. n. 55. & seq. secus si notorie, & ex facti evidētia aliter appareret, vide Borgnin. Cauale. in dec. 32. num. 69. par. 2. qui alios refert.

SUMMARIÆ.

- 1 Iuxta solitum clausula declaratio & exemplum in venditione, vel locatione.
- 2 Promittens omnes aquas solitas decurrere ex tali fonte ad quid teneatur.
- 3 Iuxta solitum an referantur ad factum an ad ius.

* CLAUSULA 294.

Iuxta solitum.

Si in locationis, vel venditionis documento reperitur, † proculdubio refertur ad id quod solebat competere locatori, aut venditori, exemplum est in clausula, cum iure, & iurisdictione aquarum iuxta solitum. Alba. conf. 351. nu. 9. quia verba generalia debent etiam in contractu locationis, & conductionis restringi à præcedenti dispositione, ideo si quis † promiserit omnes aquas ex tali fonte solitas decurrere, & huiusmodi vatur verbis non ob id tenetur ad omnes aquas, sed ad eas solum, quæ spectant ad fundum mox venditum, vel locatum, ut illa verba iuxta solitum, & similia, quamvis generalia restringantur ex natura actus, cui tribuuntur, & negotij, quod agitur, & secundum æquitatem, ita Bim. conf. 97. num. 49. cum seqq. vol. 1. † an referantur ad ius, 3

vel ad factum, melius ceteris explicat
Lanatus conf. 66. num. 5. & num. 6.

Io. Bap. Coste.

SYMMARIA.

- 1 Conductor pretendens remissionem pensionis ob inundationes, quid probare debeat.
- 2 Conductor prati, quando fiat remissio.
- 3 Conductor tenetur stare pacto in favorem locatoris appposito, nisi inundatio fuerit extraordinaria, prodigiosa, vel cum corrosione.
- 4 Conductor non tenetur substantia perdita, etiam si pactum contrarium intercesserit.
- 5 Pactum de remissione facienda (in casu inundationis ex flumine provenientis) quomodo intelligatur.
- 6 Obligati ad contributionem expensarum aggerum quibus cinguntur agri, quando teneantur.
- 7 Aggeres struere pro aquis arcendis quando liceat remissionem, quive contribuant in aggerum constructione.

* CLAVSVLA 295.

In casu inundationis, vel rupte fluminis.

- Q**uando ad conductorem referatur, qui vel ex pacto, vel sine pacto pretendit remissionem pensionis ob plenitudines, & inundationes aquarum, debet liquere ꝑ de damno fructibus allato. Hanc ob causam, quod sit grave, vt aliàs dictum fuit, præsertim ex *Surd. conf. 34.* tunc enim inundatio cedit periculo locatoris. *Bald. conf. 145. vol. 3. Alexan. conf. 112. lib. 1. Cæphal. cõf. 257. Surd. conf. 197. Rim. iun. cõf. 9. & 637. Bosl. de remiss. merced. n. 100. Menoch. conf. 855. n. 8.*
- 2 & 20. *Gallia. cõf. 118. n. 18.* Ideo ꝑ conductori Prati fit remissio, si tẽpore collectionis fœni superuenerit inũdatio, ob quã fœnũ probetur venenosum remãssisse, bestijs idcirco infestũ, & ingratu:

Calcan. conf. 24. Illustriss. Card. Tufchus practica. iur. eccl. litera. C. conf. 615. num. 23. Ex pacto autem ad favorem locatoris appposito ꝑ tenetur subire fortunam, & bibere calicem quem sibi propinauit cõductor, dummodo non sit inundatio extraordinaria, & prodigiosa. *Fach. conf. 70. lib. 3.* vel non habeat permixtam corrosionem, quia ꝑ substantia perdita non tenetur conductor, etiam si pactum contrarium intercesserit, de quo non est curandum ꝑ tanquam sit repugnãs substantiẽ contractus. *Menoch. d. conf. 855. num. 23. Surd. d. conf. 197. nu. 18. Steph. Gratian. Rom. discep. Forens. cap. 195. num. 6.* quod si adiectum esset obligationi de remissione faciendã, & de emendando damno (in casu inundationis ex flumine provenientis) non est intelligendum pactum de inundatione damnum dante per regurgitationem, sed per restagnationem, vulgo (à stracollo) vt damni appellatio intelligatur de immediato. *Rimin. ian. d. conf. 637. num. 28.* Id quod non incongrue trahitur ad ꝑ obligatos in contributione expensarum aggerum, quibus præcinguntur agri, quos vere, & iudicio peritorum haud suspectorum constat per oculatorem inspectionem omnium probationũ antistitem esse sub tyranne alicuius fluminis, ne teneantur, nisi subiaceant prædia huic calamitati per restagnationem, vel saltetn longeminus contribuant, quã facere oporteat habentes latifundia obnoxia corrosioni, & inundationi simul, quia plura vitia plus vitiat, vel soli inũdationi per restagnationẽ, prout auditũ est superinde extare superiorũ ordines, & quidẽ õni rationi, ac equitare cõsẽtaneos, nec præmittimus locũ *Menoch. conf. 47. & Hector. Feliciani par. 3. Allegatione 5. n. 2. cũ seqq. ad obseruãdũ, quãdo li-*

7 do liceat fruere aggeres pro aquis ac-
cedis, & ad constructionem aggerum
neutiquam concurrunt respectu con-
tributionis expensarum qui commo-
dum ex illis percipiunt ex quadam
consequentia: prout in sponse non vi-
cina instruendo defendit subtiliter D.
Bim. conf. 198. vol. 2.

Io. Bapt. Costa.

SVM MARIA.

- 1 Indemnitas promissa defendit tam cui
promittitur ab omni obligatione
tam respectu fortis, quam damno-
rum, & interesse, etiam quoad lites
mot. 26. n. 2.
- 2 Promissor indemnitas non potest con-
uenire ante principalem, & fideiussor-
em, etiam quod promiserit soluere
libere ad omnem creditoris volunta-
tem non obstante iuramento, aut
clausulis renuntiationum, ibidem nu-
mero quarto.
- 5 Promissor indemnitas ex quibus causis
non teneatur.
- 6 De indemnitate in causa onerum dis-
sentit Author remissive.
- 7 Verbum releuare quid sibi velit quid-
que significet.
- 8 Promittens indemnitas non tenetur
quoties principalis de cuius molestia
ab initio dubitabatur, nolit stare
conventioni ob enormem lesio-
nem.
- 9 Promittens facere aliquem securum,
vel securum & cautum aut plene, &
idonee ad quid obligetur.

*

CLAUSULA 263.

Indemnitas omnimodam promissit, &
de eum releuando à quacun-
que molestia.

PROMISSIO indemnitas pertinet
ad seruandum eum, cui fit, ac
defendendo eum ab obligatione,
1 † tam respectu fortis, quam damno-
rum, & interesse, A lex. conf. 114. vol. 3.
Parif. conf. 109. num. 37. cum seqq. vol.
1. Castren. conf. 398. vol. 1. Alba. col.

426. Sur. conf. 150. numero 1. cum seq.
Hond. conf. 25. num. 1. lib. 2. Ofasch.
conf. 33. num. 15. cum seqq. Benintend.
decif. 81. num. 13. Barz. decif. Bonon. 34.
nu. 2. Illustrif. Card. Tufcus suis pract.
iur. concl. littera I. concl. 88 etiam quoad
lites iam motas. Soc. sen. conf. 70. vol.
3. Non tamē potest promissor indem-
nitas † conueniri ante principalem,
& fideiussorem. Benintend. d. loco n.
11. Gramma. decif. 379. etiam quod
promiserit quis soluere libere ad om-
nem † creditoris voluntatem. Caroc. 4
decif. 36. num. 27. non obstante iura-
mento, aut clausulis renuntiationum.
Seraphin. de iuram. priuul. 83. num. 11.
cum seqq. Hering. Oldenburg. tract.
de fideiuss. cap. 26. n. 45. cum seqq. fi-
curi conticescit virtus huius obliga-
tionis, † quando aliunde potest con-
seruari indemnitas cui facta fuit promif-
sio. Alex. conf. 114. n. 2. Sutd. conf. 345.
num. 4. vel quando damnum proue-
nit culpa stipulatoris. Surd. ibidem, n.
3. quæ quidem plurimum conferunt
ad peruestigandum sensum indemnita-
tis promissæ in causa onerum, de
quo argumento loquitur abunde.
Crau. consilio 95. 233. & 937. Menoch.
consilio 156. Decia. conf. 41. numero
136. & deinceps vol. 2. Alb. conf. 115.
numer. 9. & seqq. lib. 1. Cacher. dec. 91.
consilio 34.

Iam vero prodeat verbum (releua-
re) quod secundum communem v-
sum † loquendi debere intelligi, vt de-
notet omnimodam liberationem, non
etiam indemnitas ex post facto,
nisi simul prolata esset indemnitas
clausula, pæclare Alb. conf. 426. num.
1 & 2. volum. 3. Excell. D. Bim. confi-
lio 94. volum. 1. Carpan. ad Statut.
Med. par. 1. cap. 413. num. 17. cum seqq.
sed melius declarat Alb. in l. si ante, n.
3. cū seqq. ff. aud. sol. quod si principalis,
de cuius molestia ab initio † dubitaba-
tur nolit stare conventio ob enormem

lacionem, tunc promittens indemnitate, vel exonus excusatur Grammat. decif. 102. num. 105. Decian. conf. 78. num. 10. & 55. vol. 5. Et vero promittens † facere aliquem securum, non obligatur dare pignora, vel fideiussores, sed satisfacit promissioni sic simpliciter conceptæ per stipulationem tantum: secus in promittente facere cautum, & securum, vel adesset in promissione verbum plene, aut idoneum, aut res esset cum eo, qui iam haberet pro se hypothecam conventionalem, aut legalem Bart. in l. 1. ff. de Prætor. stipul. Natta conf. 490. num. 1. Soccin. Sen. conf. 93. nu. 1. vol. 1. Bertaz. consilio 106. numero 8. vol. ciuil. Felician. tract. de societate. c. 32. num. 49. par. 2.

Io. Bapt. Coste.

SVMARIA.

- 1 Obligatio in forma Camera reddit creatorum cautionem, & citius excluditur.
- 2 Obligatio Cameralis efficacia consistit in pluribus, vt n. 3. 4.
- 3 In actione Camerali potest agi via executiua, tum contra bona in specie obligata quoniam in genere.
- 4 In actione Camerali non attenditur ordo, sed toleratur preposteratio cause ad causam, & vnus cause ad se ipsam.
- 3 Obligatio Cameralis, & rei indicatæ effectus idem.
- 6 Obligatio Cameralis, an competat in iis quæ veniunt iuris interpretatione.

* CLAVSULA 297.

In forma Camera.

Huiusmodi obligatio † in forma Camere dicitur dari ad efficaciorum cautionem, & faciliorem solutionem Burfat. consil. 361. vol. 4. Gall. tract. de forma Camer. obligat. part. 1. quæst. 1. & 2. n. 8. Gabr. conf. 67. num. 8. vol. 1. & conf. 73. num. 2. vo. 2. Efficacia

† autem in multis consistit, præsertim 2 vero quod non permittat exceptionem compensationis Capyc. decif. 167. non differatur liquidatio incontinenti vel liber sit contractus post tempus obligationis Cameralis Afflict. decif. 381. Steph. Grat. Rom. decisione Marchæ 179. nu. 9. cum seqq. impeditur allegari licet pendentiã. Surd. cõf. 542. nu. 14. vol. 4. † amplius potest agi 3 via omnino executiua potissimum Saluiano interdicto, tam contra bona in specie obligata, quam in genere Surd. conf. 513. nu. 20. vol. 4. etiam respectu eorum quæ sunt narrata enuntiativè in instrumto Matta de claus. clausula 98. ad finem †. Nec attenditur ordo, sed toleratur preposteratio cause ad causam, & vnus cause ad se ipsam. Ita vt cesset quoque excussio, & datur creditori optio eligendi viam, quam male vnaque electa aliam aggredi, vt ex Soc. Caph. Paris. firmat. Stephan. Grat. Rom. discept. forens. cap. 39. n. 7. † subiicit Turret. conf. 32. nu. 12. vol. 2. 5 quod obligatio Cameralis operatur idem quod res indicata.

Declarantur tamen prædicta † non 6 procedere respectu eorum quæ veniunt ex iuris interpretatione in quibus obligatio Cameralis minimè competit. Dammodo tamen allegentur, per viam actionis, secus si per viam replicationis Rot Rom. par. 1. decif. 741. ad fin. in nouissimis.

Io. Bapt. Coste.

SVMARIA.

- 1 Patru: & extranei dotatoris differentia notatur circa effectum stipulationis de dote reddenda.
- 2 Stipulatio dotis restituenda, quando etiam de irregulari restitutione sit intelligenda, & cur.
- 3 Separationis ibori in casu quando dotem, & contradotem reddi non oporteat.

1 *Reintegranda dos alioqui perempta sine culpa vxoris diuertentis à marito cum bona gratia viri vel in casu inopie mariti iam consignata vxori, postea euicta.*

* CLAVSULA 298.

In omni casu, & euentu dotis restituenda.

Distinctio hæc retinenda esset, vt si ex vi huiusce stipulationis ageret † pater, vel extraneus dotator, intelligantur d. verba de restitutione regulari, & commuiter contingente per dissolutionem matrimonij, non de irregulari, & impropria, nisi dictum esset (in casu restitutionis quomodo libet faciendæ) Rip. in l. si constante, num. 95. cum seqq. ibique Barbosa nu. 57. ff. solut. matr. Anchar. conf. 119. Cuman. conf. 93. cum adductis per Mastrill. decif. 132. nu. 18. 22. & 23. par. 2. si verò mulier ipsa ageret ante obitum viri ob illius inopiam seruata forma statuto, vel alia data per superiorem, obtineret, cum memorata stipulatio pertineat ad fauorem dotis, † idcirco latius accipi debent verba pulcherrimè. Rom. conf. 392. num. 2. & seq. quo etiam pertinet stipulatio restituendi dotem, cum de iure. Bald. conf. 89. vol. 1. Gabr. conf. 58. num. 48. vol. 1. Bursat. consilio 374. vol. 4. Surd. conf. 206. vol. 2. & latissimè ex plicat hanc formulam Stracca. tract. de adiecto par. 3. n. 144. vsque ad num. 167. vnde in casu existentium liberorum stipulatio interposita à patre per verba, patris miserantis respicientia casum, quo filia præcederet, vt plenè ostendit illa clausula vsitata apud nos apponi in instrumentis dotalibus, (quod Deus auertat) desinit operari in fauorem stipulantis. Rip. de success. ab intestat. respons. 3. numero 22. par. 2. Fachin. consilio 25. numero 17. lib. 2. cessat
3 quoque effectus stipulationis in † casu separationis thori citi à culpam ma-

riti, vel secuta Ecclesie cum bona gratia iugalium, vbi nominatim aliud non fit conuentum, quoniam nec dotem, nec contra dotem reddi tunc oportet per maritum inculpabilem. Roian. conf. 59. libro 4. Sim. de Præcis consilio 147. Gabr. consilio 161. volum. primo Natta conf. 616. Vin. de Franch. decif. 144. & 312. Decian. conf. 26. vol. 4. & consil. 68. vol. 5. Theaur. decif. 130. Steph. Grat. Rom. discept. forens. c. 189. ad. nu. & capitulo 199. num. 11. cum seqq. Farinac. de delict. carn. quæstione 14. §. scuitia. Præcis Archiep. Neapol. cap. 2. num. 3. Surd. de alim. titulo primo quæstione trigesima secunda numero 21. cum seq. quod si facta restitutione dotis prædium assignatum † periret, vel euinceretur, 4 mulieri tunc esset reintegranda Mastril. d. loco in fin.

Io. Bapt. Coste.

SVM MARIA

- 1 *Donata in premium emancipationis, an conferantur cum aliis fratribus.*
- 2 *Donatio in premium emancipationis potest fieri cum reservatione vsusfructus in vita patris.*
- 3 *Donatio in premium emancipationis fraudulenta, vel insolennis nihil facienda est.*
- 4 *Donatio inter patrem, & filium requirit solemnitatem aliarum donationum.*

CLAVSULA 299.

In premium emancipationis.

Potius patri premium deberetur auctori tanti beneficii, quam filio vicumq; quando tractatur de actu voluntariæ iurisdictionis. Idcirco hæc donatio qualiscumque sit fit præcipua filiis †, neque confertur cum aliis fratribus nisi aliud expresserit pater, quo tempore filium sic emancipauit.

- Alex. conf. 21. num. 5. & consilio 112. vol. 3. Clar. in §. donatio q. 8. num. 5. Anton. à Sola in comment. ad consil. Sabaud. tit. de donat. minor. decret. malitijs, Gloss. vnica, num. 12. cum seq. Gabr. suis communibus tit. de donat. concl. 1. num. 72. forte etiam penes se referuato usufructu, vt potest † Rip. de success. ab intest. respon. 3. num. 20. cum seq. p. 2. vbi dimidium usufructus est patris, nisi eidem renuntiauerit pater, sed duo debent concurrere, scilicet quod emancipatio non conuincatur de fraudulentia, aut de simulatione: quia † nil operatur. Paris. conf. 53. num. 38 & 39. vol. 1. Morot. conf. 52. Houded. in conf. 31. & 32. vol. 1. nisi in casu. Alex. d. conf. 112. quia ibi aderat clausula omni meliori modo, & alia concurrebant, quæ obseruauit Laderch. conf. 8. num. 6. & quod sit solemnis, quia † forma requisita in donationibus, debet quoq; adhiberi inter patrem, & filium, Gallia. conf. 51. numero 49.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 Onera soluta nomine alterius per obligatum quidpiam pendere annuatim integre: & sine diminutione, an deducantur.
- 2 Conductoris promissio facta per locatorem, in preseruando illum ab omni onere quomodo accipienda.
- 3 Verba in stipulationibus contra quem interpretentur.

* CLAUSVLA 300.

Integre, & sine diminutione.

AN prodesse queat hæc clausula in materia collectionum, & onerum illi, cui fuit promissus annuus redditus integre, & sine diminutione, præsertim verò locatori, cui conductor promissionem huiusmodi fecerit, vt † nec onera persoluta nomine domini possint deduci, valde dubitari contingit cum Alex. consilio 133. vol. 5. etiam ex

deductis per Illustrissim. Cardinalem Tuscum suis practicabilibus iuris conclus. littera D. concl. 297. mihi tamen placet opinio contra locatorem, cum dicta verba possint in alio verificari: nimirum referri ad expensas, ad Gabellam, & ad excludendam solutionem particularem, vt in puncto apud Vinc. de Anna singul. 414. quemadmodum intelligendum esse non semel interrogatus respondi, conuentionem, quæ † locator se obligaret preseruare conductorem ab omni onere, vel cum afflictibus compensare, quod pro oneribus exsoluisset, ne locator subeat onera tangentia laborerum, vel super parte colonica imposita, cum verba debeant intelligi secundum subiectam materiam, & verisimilem intentionem proferentis, vltra quod sit interpretatio † contra eum, ad cuius commodum principaliter sunt prolata: Surd. decisione 43. numero 16. & decis. 202. num. 19. Facit l. stipulatio ista. §. in stipulationibus. ff. de verb. oblig. apud nos. & act. re integra quid liceat, dist. 91. Vbi explicatur hæc assertio.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Ius iuri addendo facit deficere consensum in contrariis actibus.

CLAUSVLA 295.

Ius iuri addendo.

IUS IURI, † & cautionem cautioni addendo, & non aliter, nec alio modo. Hæc clausula operatur, vt deficiat consensus, & nihil operetur in præiudicium contractus celebrati, argumen. notat. in l. si quidem, C. de except. vbi Bald. quem sequitur Barfat. in conf. 101. num. 4. volum. 1. & vide Curt. in tractatu de feud. par. 4. principali quest. 20. n. 112. & Curt. sen. in conf. 8. num. 4.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Locus, latus, facit presumi scilicet.

sollemnitates sententia.

2 *Non est necessaria.*

CLAVSVLA 296.

Lecta, Lata.

1 Operatur, † vt sollemnia sententia, & recitationis praesumatur, Bald. in conf. 348. in principio volu. 4. Huic clausulae æquipollet: clausula praesentis tali, & non consentiente, quæ etiam probat sententiam perfectam esse. Alex. in conf. 90. in principio, volum. 1.

2 Sed huiusmodi clausula † in sententia non est necessaria, vt probat Alex. in d. conf. 90. n. 4. vol. 1.

SVMMARIA.

1 *Arbitrium quantumcumque liberum, semper debet esse à iure regulatum.*

2 *Clausula, Liberum arbitrium, ad quæ restringitur.*

3 *Arbitrium liberum dat latas habenas.*

4 *Per Claus. Liberum arbitrium, quid possit fieri.*

5 *Et quid si addita sit clausula, Brachij Regij.*

CLAVSVLA 297.

Liberum arbitrium.

1 **A**rbitrium quantumcumque liberum concessum fuerit, semper debet esse † regulatum secundum ius commune, Alexand. in conf. 65. num. 2. vol. 1. concessio liberi arbitrij non derogat illis, quæ legibus disposita sunt, nisi fuerit dictum. Marant. de ordine iudic. par. 4. dist. 1. numer. 56. Afflict. in titulo de milite valuasor. num. 29. vbi quod ista clausula † restringitur ad ea, quæ consilio reguntur, non autem extenditur ad ea, quæ legibus expressa sunt, l. 1. ff. ad Turpill. vbi Bald. & propterea clausula semper restringenda est, vt quanto minus corrigatur ius commune quam fieri possit, l. finalis, §. in computatione, vbi gloss. C. de iure deliber.

3 *Esti liberum arbitrium † det latas*

habenas, Gandinus in Tractatu de malefic. in titul. de quaestionib. & tortur. num. 41. tamen iudex non est solutus in totum, sed adhuc est obnoxius iustitiæ. Marfil. in practica criminali, §. constante, à num. 24. vsque ad num. 31. Gandin. ibi dicit, quod arbitrium dare nihil aliud est, quam vt iudex secundum bonam conscientiam procedat, & debet esse regulata à iusto & æquo, Marfil. in practica, §. diligenter, n. 24. Paris. de Puteo, in tractatu de Syndicatu, in verbo, iudicare, cap. 2. per totum, & infra n. 28.

Per hanc † clausulam nihil potest fieri contra æquitatem naturalem, per quæcumque verba arbitrium liberum datum sit, sed solum est liber à regulis, quæ sunt de iure gentium. Constantin. Rogerius in repetitione l. si sic, ff. de legib. & in tractatu de iuris interpretatione, vers. 12. & vltimo. Item, operatur, vt possit auferri ius tertio, Bartol. in Extrauagant. Ad reprimendum in v. videbitur: Si cum hac clausula liberi arbitrij fuerit addita clausula Brachij regij, † secus est, quia omne totum, etiam contra leges concessum dicitur, vide Felin. in cap. ex litteris, de Constitutionibus.

SVMMARIA.

1 *Liquidatio, an præcedat executionem instrumenti, vel rei iudicata interim cessione interesse.*

2 *Quid si debitor liquidati nisi opponatur*

3 *Condemnatio ad saluendum quod liquidabitur per peritum, an & quando valida.*

4 *Liquidatio, an requiratur stante constituto, vel pacto ingrediendi propria auctoritate.*

5 *Pactum ingrediendi propria auctoritate aduersus quos exerceatur.*

CLAVSVLA 304.

Liquidatione factæ.

Certum est, quod liquidatio debet præcedere executionem in-

strumenti, imò etiam rei iudicatz, nec antea potest peri interesse Barr. in Linstar C. de iur. filie. numero 10. Crauet. conf. 89. numero 5. Olfasc. decisif. 129. nu. 6. Magon. sub Rot. Lucenf. decisione 5. numero 2. Surd. consilio 248. numero 12. Rot. Gen. decisione 164. numero 6. iterum Surd. decisif. 216. numer. 6. Steph. Grat. Roman. discept. forens. cap. 183. nu. 21. nisi † patens esset culpa debitoris iniucientis tricas, ne fiat liquidatio. Rot. Gen. decisif. 118. numero 2. cum seq. Felician. de societ. cap. 24. numero 30. cum seqq. imò valet cõdemnatio † ad soluendum, quod liquidabitur per peritum, vel calculatorem electum à iudice, & mandabitur executioni, non sentia ac si in ipso instrumento, vel sententia expressa, ac virtualiter contineretur liquidario Olfasc. d. loco, num. 10. sine appellatione, quando non interueniret pronuntiatio iudicis declarantis rectè fuisse liquidatum, quæ non est necessaria. Couarr. libro 2. var. resol. c. 11. colum. 4. Steph. Grat. d. loco numero 37. vsque ad fin. facit ratio considerata per Rot. Auen. decisione 39. ad fin. vbi inquit de hoc idem iudicandum, quod de summa principali, cum sit pars instrumenti executiui: Bar in l. 1. numero 17. ff. de leg. 2. amplius † non requiritur liquidatio stante constituto, vel pacto ingrediendi propria auctoritate sine licentia † iudicis: quod pactum potest exerceri, etiam aduersus pupillam sine tutoris datione & aduersus Ecclesiam succedentem debitori, quia in reali priuilegiatus succedens non priuilegiato non gaudet priuilegio Steph. Grat. Rom. discept. forens. cap. 198. numero vlt. & Surd. consilio 221. num. 36.

Io. Bapt. Costa.

SVM MARIA.

1 *Manutenere clausula, vel ad ius vel ad*

factum relata habet tractum successuum, & quando declaratur.

- 2 *Manutentio promissa ad qua extendatur.*
- 3 *Manutentio, tam in prima, quam in secunda instantia pertinet ad iudicem ad quem.*
- 4 *Manutenere relatam ad factum, quid sit.*
- 5 *Conductor manutenere promittens trabacam ad transuersum fluminis, seu clausam manutenere suis expensis, & restituere in fine locationis ad quid teneatur.*

CLAUSULA 305.

Manutenere.

HO verbum † aliquando refertur ad ius, aliquando ad factum, utrobi habet tractum successuum, quandoquidem, si cedens promittat nomen debitoris manutenere bonum, nõ sufficit, quod debitor cessus sit ab initio locuples, & idoneus, sed requiritur perseuerantia, alioqui non necessaria in cessione nominis debitoris etiam vti veri, & boni sine qualitate manutentionis adiecta. Barz. decisif. Bononie n. 110. num. 20. similiter debet intelligi manutentio † in quasi possessione præstationum, seu solutionum annuarum, etiam personalium, ac census pendente lite, † tam in prima instantia quam in secunda, & hæc in secunda instantia manutentio pertinet ad iudicem ad quem. Bero. consil. 119. nu. 4. & 5 volum. 3. Rot. Rom. decisif. 641. num. 8. part. 1. in nou. Capyc. decisif. 13. & decisione 55. etiam opposita simulatione: vel pendente nullitate pensionis vel iniusticia possessionis, neque requiritur cautio, optime, Steph. Grat. Rom. discept. forens. cap. 113. num. 20. vsque ad num. 31. quatenus autem pertinet ad factum, † manutenere est conseruare, ac sustentare, non autem nouum facere, & sic obligat

gat promittentem ad impensam in faci-
fieri, non ad faciendum de nouo,
vt in molendino, & clausula loquitur.
Bald. consil. 110. & 145. volum. 3. Surd.
consil. 121. num. 25. vol. 1. & Bim consi-
lio 30. numero 18. vol. 2. Addo Fachin.
consilio 70. libro 3. defendentem con-
ductorem ꝛ qui promiserat trabacam
ligneam adꝛ transuersum fluminis ꝛ
clusam manutene omnibus suis ex-
pensis, & restituere in fine locationis
ne teneatur si clusa, sit destructa ab im-
petu aquarum vehementi, & præter
earum ordinem.

576. Stephan. Grat. d. loco numero 9.
Gail. obseru. 20. libr. 2. quando agitur
de danda fide libro, vel ex statuto, vel
ex consuetudine, secus si fides libri pē-
deat à iuris communis dispositione
concurrentibus adminiculis, & ꝛ sex
illis requisitis, quorū meminit Guid.
Pap. quæst. 4. 41. Surd. dec. 312. iuncto
consil. præallegato 543. num. 9. Borell.
consil. 82. num. 25. Joseph. Ludou. con-
clus. 29. & 32. suis communibus Pa-
cian. pleno consil. 103. nam de consue-
tudine hodierna probant libri merca-
toris legalis, ac matriculati, etiam non
concurrentibus omnibus illis sex re-
quisitis. Stephan. Grat. d. loco non ta-
men ꝛ tribuunt hypothecam huius-
modi libris, nisi post sententiam, eam-
que executam Magon. sub Rot. Flor.
decisione 76. numero 7. sitamen mer-
cator matriculatus in Codice suo ex-
primeret verba obligationum bono-
rum importantia, ei esset credendum,
sicuti datur fides vbi agitur de obli-
ganda alia persona simul cum princi-
pali arg. l. i. c. ne fid. dor. dent.
Io. Bap. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Mercatoris libro circa consignationem mercimonij de mandato alterius creditur.
- 2 Mercatoris libro creditur tantum in mercantilibus.
- 3 Liber mercatoris vt fidem habeat sex requiritur.
- 4 Liber mercatoris non tribuit hypothecam.

* CLAVSULA 306.

De mandato, & commissione talis.

Codicibus, & libris Mercatorum, in quibus Mercator scribens dicit se tradidisse merces tali de mandato alterius ꝛ eadem adhibetur fides, quæ datur parcellis continentibus, quod merces fuerunt consignatæ domino principali, sic in puncto. Surd. consilio 543. numero 9. vers. ad primum, vol. 4. & egregie Steph. Grat. Rom. discept. forens. cap. 171. numero 8. sic, quando duo sunt annotati in libro debitores cum obligatione principaliter & insolidum illis ascripta, secus si decripta sit
2 alia causa, ꝛ non mercantilibus, veluti mutui, vel depositi, quo casu non creditur libro mercatoris, tam matriculati, quam non Aterin. consilio 45. Bursat. consil. 224. vol. 2. Alb. consilio 95. &

SUMMARIA.

- 1 Colonus, vel conductor meliorans prædium non sibi, sed domino proficit stante dicta clausula.
- 2 Emphyteuta stante dicta clausula ob leuem deteriorationem.
- 3 Deterioratio, circa, vel extra substantiam quomodo consideretur.
- 4 Emphyteusis concessa ad meliorandum, &c. vsque ad tertiam generationem si sit facta fertilis valde industria emphyteuta, quid agendum finita generatione.

* CLAVSULA 307.

Meliorando, & peiorando, &c.

Quæ colliguntur ex sensu horum verborum tria sunt, scilicet. Pri-

- 1 mo, vt colonus, † & conductor incumbat cura prædij reddendæ illius statum meliorem, scilicet fertiliorem, & fructuosiorem, non sibi tamen, sed quidem domino. Etiam si simpliciter dictum sit in contractu locationis ad meliorandum, vel vt melioret, & similia verba fuerint expressa ita ex Bald. in l. Colonus. ff. locat. Io. Garz tract. de expens. & meliorat. cap. 14. numero 16. Secundum quod magis est colligitur,
- 2 vt † etiam ob leuem deteriorationem possit expelli emphyteuta alioqui non obnoxius caducitati, ob malam versionem, quæ non sit notabilis circa proprietatem: & dolose facta Corbul. de iure emphyt. titulo de caus. priuat. ob rei deteriorat. numero 10 cum seq. Decis. Perus. 94. part. 2. & Fachin. consilio 48. numero 15. libro 1. dicitur autem deterioratio extra substantiam † quæ respicit solius emphyteote damnum, vt in domo quæ non aptata minorem præbet commoditatem, vel si emphyteota de molendino liuellario amoueat vnam molam. Fachin. consilio 24. numero 11. libro 3. neque vera est sententia eorum qui affirmarunt in emphyteusi Laica requiri præmonitionem, vt emphyteota cadat ob deteriorationem, nisi eorum traditio intelligatur, quando deterioratio contingit ob factum negatiuum, secus si per factum affirmatiuum, veluti est incisio arborum, vel maliciosa mutatio pristini aspectus rei ad inducendum incertitudinem probationis identitatis bonorum. Rom. & Alexan. in l. diuortio. §. si fundum ff. sol. matrim. Fachin. dicto consilio 48. numero 16. Addo in simili decisione Affliction. 370.
- 4 Accedit tertium quod in emphyteusi † concessa ad meliorandam vsque ad tertiam generationem, si industria, & sumptu emphyteote facta sit fertilis valde, vnum ex duobus fieri o-

portet finita generatione, scilicet vel melioramenta debent liquidari: mox persolui, vel permitrenda perseuerantia in emphyteusi Caualc. decisioe trigesima sexta numero 447. parte secunda facit capitulo ad aures de rebus Ecclesie non alien. etiam si ab initio inuestitura fuerit in formis Marz. cõf. 16. numero 16. Cappyc. decis. 105. Cast. consilio 142. numero 2. Rip. de remed. præferu. contra pestem numero 256. vsque ad finem declarando cum Ror. Rom. decis. 312 & 360. part. 1. in nouissimis, Barfat. consil. 330. numero 136. cū seqq. volum. 3. Hoaded. consilio 85. volum. 1. sed si promiserit meliorare, & vites, aut arbores plantare, intelligitur suis expensibus, nec potest repetere, quia tale pactum est pars pensionis. Caualc. decis. 32. numero 48. parte 2. in omnem casum permissio, seu licentia defaciendo melioramenta in fundo, intelligitur de moderatis, non de excessiuis, etiam si res sit multum meliorata vltra quantitatem expensarum, quia non videtur de hoc cogitatum, vnde impenfa facta vltra modum, reducit ad modum arbitrio iudicis Crau. conf. 3. num. 19. & Scot. conf. 27. num. 9. lib. 4. tom. 2.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Moderatoria verba: & reformatoria actus qua censeantur.
- 2 Infrà, & infrascriptura quomodo differant inter se.

CLAVSVLA 308.

Modo quo infrà, vel prout infrà.

Aliud nihil suggerant hæc verba, & quidem moderatoria, ac reformatoria actus, † quam exceptione quandam & restrictionem dispositurum in præcedentibus, quasi verò moderatio ipsa resiliat ad præcedentia: ficir

ficitque eadem qualitate, quæ compe-
ritur expressa in dispositione mode-
rante; atque ita, quæ inferiora sunt, ad
superiora referantur, sicut dictio vt su-
pra trahit superiora ad inferiora, & ha-
bet vim repetitionis aliquando decla-
rationis Bim. consilio 151. num. 5. vol.
2. Alexan. consilio 59. volum. 3. Peregr.
consil. 45 col. vltim. volum. 1. Bardel-
lon. consilio 99. numero 32. Menoch.
consil. 484. numero 12. Rhau. resp. 6.
30. numero 79. 90. 106. 193. & 195. vo-
lum. 2. præcipue, si proferatur hunc in
modum, Id est saluo, vt infra: Diuer-
sam planè naturam sortitur dictio, in-
frascriptus † cuius significatio eò tan-
tum tendit, vt cõtineat, quæ occultius
possunt legi, sic Menoch. consil. 1020.
numero 16. & 42. Bim. consilio 229. nu-
32. vol. 3.

10. Bapt. costa.

S Y M M A R I A.

- 1 Inuestitura continens hanc clausulam, an
& quando possit dici noua.
- 2 Prelato inuestienti cum hac clausula non
creditur, vt nec attestanti de euiden-
ti vtilitate, & de aliis requisitis
processuris inuestituram, nisi aliun-
de liqueat de assertis.
- 3 Inuestitura subreptitia est nulla, vel præ-
sumitur erronea non confitto de in-
uestitura relata.
- 4 Vt dolis, ac variis machinationibus ob-
uiam eat non operetur, hæc clau-
sula nisi de scriptura relata con-
fict.
- 5 In antiquis operatur hæc clausula etiamsi
non consistet de relato.

* C L A V S V L A 309.

Non nouam inuestituram faciendo sed ve-
teres, & antiquas reno-
uando.

Hæc inuestitura, in qua contine-
tur huiusmodi clausula † nõ po-
test dici noua. Berret. consilio 132. nu-

mero 8. Zuccard. consilio 9. numero
39. cum seqq. Nisi noua pacta subii-
ciantur, vel canonis augmentum fiat.
Bursar. consilio 251. num. 3. volum. 3.
vel nisi huiusmodi verba proferantur
in materia suspecta, vt quando non
constat aliunde de emphyteus, & præ-
latus facit sine aliis solemnibus inue-
stituram in laicum de bonis Ecclesiæ,
quæ non apparent solita concedi in
emphyteus, & quasito colore di-
ctæ clausulæ, atque quod ad sint anti-
quæ concessiones alienat informiter
bona Ecclesiæ, nam vel est erronea
huiusmodi inuestitura, vel captiosa,
vel subreptitia eum non credatur præ-
lato sic affirmanti, † sicuti non statuit
illius assertioni de euidenti vtilitate,
de præambulo tractatu, de informa-
tionibus assumptis, nisi aliunde liqueat
de veritate assertorum. Alciat. consilio
82. lib. 5. Rim. Iun. consil. 347. numero
67. cum seq. Crescen. sub Rot. Rom.
de rescript. decisione 3. numero 6. Me-
noch. consil. 39. num. 27. cum seqq. Est
enim inualida, ac nulla inuestitura sub-
reptitia Ferrer. consil. 87. nu. 7. & seq.
Dec. consilio 18. numero 365. & seq.
volum. 2. Borgn. decisione 45 parte 2.
vel præsumitur erronea non confitto
de inuestitura relata. Alioquin esset a-
perta via malitiis, & fraudibus, cum fa-
cile esset contrahentibus insimulare,
& veluti formiari aliam processisse in-
uestituram etiam fingende diem, an-
num, locum, & Notarium aliquem no-
minando, quem contra omnem veri-
tatem asserunt esse rogatum referen-
tes se ad instrumentum sic machina-
tum ad sustinendam alienationem in-
formem non confitto aliter de relato.
Bald. consilio 331. lib. 5. Castrenf. con-
sil. 17 libro 2. nisi † etlemus in antiquis
cum vniformi obseruatiõ contractus
habentis dictam clausulam Castrenf.
consil. 89. colum. vltima volum. 2. Ale-
xand. consil. 90. num. 15. volum. 6. Dec.

consilio 42. numero 6. Ferrer. consilio 248. Bertazzol. consilio ciuil. 46. numero 27. cum seqq. Borgnign. dicto loco. Alba conf. 83. col. 2.

Io. Bapt. Coste.

SUMMARIA.

1 *Mandamus utens in secundo mandato his verbis censetur tam primo, quam secundo loco constitutos procuratores in solidum constituere.*

* **CLAUSULA 310.**

Non reuocando aliquod, aliud eius mandatum per eum factum, sed potius confirmando, &c.

SOL. ut plerunque in mandatis apparet mandantem voluisse, et tam primo loco, quam secundo loco seorsim constitutos procuratores in solidum esse suos procuratores, prout expresse eos constituit Bald. in rub. C. de instit. vltim. solum ante versic. 2. contra ff. de tutel. & in l. si quis procurator. §. fin. ff. de procurat. Decian. consil. 12. numero 62. vol. 1.

Io. Bapt. Coste.

SUMMARIA.

1 *Verba principis interpretantur de iure.*
2 *Clausula, non obstante collatione, & promissione, intelligitur de inualidis.*

CLAUSULA 311.

Non obstante collatione, & promissione.

1 **V**erba Principis et quando sunt precisa, semper recipiunt interpretationem, & conditionem a iure, cap. 2. de rescript. & ibi notatur, Gloss. in capit. licet, vers. exceptiones, de election. cum aliis per Iason in l. quamuis, col. finali, ff. de in ius vocan. Et i-

CLAUSULA 312.

deo per huiusmodi clausulam et non tollitur ius questitum ex collatione, & promissione valida, ergo haec clausula semper intelligenda est de collatione, & promissione inualida, Compostellan. Io. Andr. Abb. & Felin. in capit. causam, de rescript. Alexand. in consilio 34. colum. pen. & consilio 108. col. 2. vol. 6. cum similibus per Iason in l. finali, ff. de Constit. Princip. Dec. in consil. 292. num. 2.

SUMMARIA.

1 *Clausula, Non obstante certo Canonico- rum numero, quid operetur.*
2 *Canonico- rum numeri mentio quando facienda non sit.*

CLAUSULA 312.

Non obstante certo Canonico- rum numero.

Ideo in litteris expressis etatiuis ista clausula apponi consuevit, et quia aliter Papa non intendit alicui prouideri in Ecclesia numerata, non facta mentione de numero, cap. constitutus, de rescript. Secus est si canonicatus vacaret de presenti, aut Papa mandaret prouideri de primo vacaturo, in quibus casibus, neque de Canonico- rum numero mentionem et fieri oportet, neque ipsam clausulam apponere: neutro enim casu numerus frangitur secundum Doct. in d. c. constitutus, & ibi Compostellanus dicit esse notabile, & ita de stylo seruatur.

SUMMARIA.

1 *Presumptiones quot oriuntur ex Instrumento.*
2 *Clausula, Non vi, dolo, censetur apposta de voluntate partium.*
3 *Demonstrat spontaneam voluntatem, & dolum excludit.*

CLAUSULA 313.

Non vi, dolo, &c.

EX instrumento tres † presumptiones oriuntur, quod ipsum sit verum, item solemne, item quod omnia à partibus prolata sint, Bald. in l. secunda, numero 55. C. de rescind. vendit. Et ideo † hæc clausula in instrumento censetur apponere de partium voluntate, vt post Ruin. Curtium, & alios relatos probat Menoch. in conf. 37. numero 132. volum. 1. Hæc clausula † demonstrat satis spontaneam voluntatem, & dolum excludit, Abb. in cap. sollicito, numero 16. in fine, de restit. spoliat. Socin. consilio 59. nu. 16. in fine, volumine 3. Neuzan. in conf. 46. numero 22. & num. 36. Cravetta, in consilio 461. numero 2. versic. tertio.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, nulli hominum liceat, quomodo intelligatur.
- 2 Contradictio de iure non censetur prohibita.
- 3 Verbum, infringere, quid importet.
- 4 Verba, temerario ausu, quid importent.
- 5 Verbum, contraire, quid importet.
- 6 Indignatio Principis in quo versetur.

CLAVSYLA 314.

Nulli hominum liceat.

Est hæc clausula comminatoria, † & non procedit, si iusta, & rationabilis sit contradictionis causa, ita enim declarant verba sequentis, videlicet, infringere, & ei ausu temerario contraire: qui igitur contradicit de iure, † huic clausulæ non contravenit, vt per Canonistas, in capit. in præsentia de probationibus, & vide Staphil. de litteris gratiæ, in titulo de vi. & effecta clausularum, Rubrica, de clausula, nulli hominum liceat. Infringere, † importat malitiosam retractationem. Bar. in Extra. ganti, Qui sunt Re-

belles, in fine, verbo, Infringere. Temerario ausu † importat etiam sine dolo, dummodo ex subtilitate fiat, Bartol. ibid. in verb. Temerario. Contraire, † fit dissimulando, audiendo allegationes, vel disceptiones, Barr. ib. verb. contraire: Attentare importat, etiam si ad effectum non perducitur, Bar. ibid. ver. attentare. Indignatione † importat, quod Princeps indignatus gratosum non se exhibebit, Bar. ibid. verbo indignationem, las. in l. 1. col. 1. ff. si quis ius dic. non obtemperan.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, obiectione prolis illegitima, quid operetur.
- 2 Vitia illegimitatis per quæ clausulas sublata censentur.
- 3 Clausula generalis in legitimisationibus, non operatur contra expressa.
- 4 Clausula in vna parte dispositionis, non refertur ad omnia.
- 5 Non refertur ad maiora.

CLAVSYLA 315.

Obiectione prolis illegitima, &c.

Per hæc verba concipi consuevit hæc clausula in rescriptis legitimisationum, videlicet, obiectione prolis illegitimæ, siue modo prædicto, siue alio conceptus sit, & quacunque alia etiam maiori, penitus cessante. Huic æquipollet clausula, aut aliter quomodocunque, etiam ex damnato, nefario, & incestuoso coitu, etiam si plures, vel omnes defectus, simul, vel diuissim in eo concurrerent, &c.

His clausulis omnia † vitia sublata censentur, etiam si narrata non fuissent, Ruin. in conf. 68. numero 4. & in consilio 73. num. 14. vol. 3. Gozadin. in consilio 85. numero 23. quoniam si ex clausulis colligitur intentio Principis, quod semper legitimauerit nunquam de subreptione, vel obreptione obici poterit, Anchar. in conf. 295.

- Declaratur, quia si factum fuerit narratum expresse, vt pote, quia dictum fuerit, legitimandum esse natum ex soluto, & soluta, si postea pareretur alterum defectum, illa clausula generalis † nihil operatur, Gozad. in consil. 48. num. 23. in fin. & numero seq. quia attenditur vera narratio facti, Rolan. in consil. 89. num. 48. volu. 1. Socin. in consil. 63. volum. 3. Menoch. de arbitrariis, casu 203. numero 3. qui alios refert.
- 4 Item hæc clausula † posita in vna parte dispositionis, non refertur ad totam ipsam dispositionem, sed ad immediate præcedentia tantum l. talis scriptura, §. fin. de legatis 1. vero. in consil. 69. numero 13. versic. quo vero volum. 1. Præsertim si præcedentia habeant specialem suam determinationem, l. si in d. l. talis scriptura, in princ. num. 37. Dec. in consilio 213. numero 6. Boer. decisione 146. numero tertio, Præsertim, quando in præcedentibus esset maior ratio, † ne admittatur ad feudum is, qui ex damnato coitu natus est, vt probat Rub. in consil. 49. nu. 4. post Dec. in consil. 213. & alios, quos refert.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Offerens chartam, & pecuniam, quomodo intelligatur.
- 2 Deponere non est soluere.

CLAUSVLA 346.

Offerens Chartam, & pecuniam.

Ritus magnæ Curie Regni Sicilię disponit, quod infra decem dies computandos à data sententia, teneatur dare chartam, & tertiam partem pecunię debitam pro expeditione processus, per quæ verba necessario videtur taxate hoc tempus appellatio-

nis interponendæ ad dictos decem dies, ex Regula, l. Ad rem mobilem, ff. de procurat. & probat Iosephus Cumia, super dicto Ritu, num. 8. Et cum tempore appellationis consueuerit apponi hæc clausula, Offerens † chartam, & pecuniam: Nam oblatio sola non sufficit, l. si à te, C. de pactis, inter emptiorem, & venditionem. Calderin. in consilio 281. in fine, alias est consilio 3. de locationibus, & vide Boer. in dec. 124. num. 22. & seq. & cum ipse Ritus loquatur per verb. Dare, neque sufficeret depositio, quoniam dare est soluere, sed deponere † non est soluere, l. item libertas, §. 1. ff. quib. mod. pign. vel hypothec. soluatur. Bartol. in l. solutum, ff. de solutionibus. Dec. in consil. 34. Tiraqueil. de retractu, §. 1. glossa 3. numero 3. Rota decisione 623. nu. 2. parte 1. in nouissimis.

SUMMARI A.

- 1 Pactis beneuolenti procuratori clausula, an voluntatem, vel arbitrium importet: distinguit auctor.
- 2 Quid si versetur in mandato cum libera, & facultate donandi ultra mentem disponentis.

* CLAUSVLA 317.

Pactis beneuolenti Procuratori.

Ad voluntatem, vel arbitrium Attrib. decisione 91. nu. 4. & 5. distinguendo † inter casum in quo non agitur de damno, vt primo casu importent dicta verba arbitrium regulatum, secundo casu neutiquam, frequentius tamen deneget arbitrium boni viri. Bart. in l. si sic. ff. de leg. 1. & extrauag. ad reprimen. verb. videbitur. Bursar. consil. 395. num. 37. volum. 4. nisi agatur de mandato cum libera. Flamin. Paris. de resign. benefic. libro 9. quaest. 7. numero 23. 30. & 42. cum seqq. vna cum donandi facultate ultra mentem disponentis. Dec. consil. 402. num. 9. & consil.

& conf. 493. num. 16.
Io. Bapt. Costa.

quin. decif. 43 numero 45. part. 1. Carpan. ad Statut. Mediol. parte 2. c. 109. numero 26.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 *Pactorum appellatione veniunt licita, honesta, & permiffa.*
- 2 *Patti vecchi, & modi vsati claufula in quibus actibus verificetur.*

C L A V S V L A 318.

Patti vecchi, & modi vsati.

- D**E modis & honestis permiffis que à iure communi, & municipali intelligi debent † claufulam hanc etiam in conductionibus Gæbellarum probat in terminis. Corn. confil. 181. numero 2. & 6. vol. 3. sic præterea dictante ea præfumptione, vt actus præsumatur factus ex causa licita, plene in additionibus ad Magon. sub Rot. Lucenf. decif. 25. littera F. Iafon confil. 158. lib. 2. † Rurfus verificantur prædicta verba in actibus vniformibus, non difformibus Crauett. confilio 9. numero 27.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 *Biennium de quo in dicta claufula incipit tempore inueftitura.*
- 2 *Quid fi aliter conuentum fit inter partes.*

* C L A V S V L A 319.

Per biennium continuum ceffauerit foluere.

- A**Mbigitur, & contenditur non araro, quando incipiat cursus huius temporis pro fuf tinenda vel excludenda caducitate, tandem verius est placitum eorum, qui confueuerunt esse † attendendum tempus concessionis atque inueftituræ non etiã terminorum folutioni deftinatorũ Corbul. de iur. emphyt. titulo vlt. quæft. 1.
- 2 *Caball. conf. 134 col. 1. & 2. † nifi forte actum aliud cõftet inter partes, quod inueftitura incipiat alio tempore. Bor-*

S Y M M A R I A.

- 1 *Periculi appellatione, quando includatur fortuitus casus.*
- 2 *Cafuum aliquorum inclufio, an fit aliorum non nominatorum exclufio.*
- 3 *Cafus folitus, & infolitus quis diiudicandus remiffiue.*
- 4 *Turbatio tertij non debet nocere conductori impedito fine eius culpa vti bonis conductis, non obftante fufceptio- ne periculi.*

C L A V S V L A 320.

Periculum, Fortunam, & Rifugum.

NON sine magno fructu simul apponuntur huiusmodi verba in locationum, depositorum, & affecurationum nauium instrumentis, vt reiciant omne damnum in conductorem, & in depositarium, etiam casu fortuito contingens: alioqui † non venit casus fortuitus nomine periculi tantum. Iaf. in §. fed iste. numero 57. instit. de action. Laderch. confilio 65. numero 3. Rip. de Peste; tit. de priuileg. contract. cap. pest. numero 68. cum seqq. Boff. sua praxi. titulo de re iust. merced. cond. numero 61. & 62. Carroc. de locato titulo de casibus. quæst. 1. ita tamen, quod vnus casus, vel duorum casuum fortuitorum tantum facta mentio, sine nota similitudinis † non extendatur ad omnes alios casus similes, multo minus in folitos valde Iafon conf. 107. libro 1. Rimin. iun. confilio 637. Barz. decif. 57. Stephan. Grat. Rom. difcept. forens. c. 195. Alb. confil. 1. num. 3. Rip. de peste d. titulo de priuileg. contract. causa pest. num. 69. 97. & 101. cum seq. Carroc. d. loco quæst. 2.

Quis autem dicendus fit casus infolitus

3 tus, † & quis solitus, exponit Menoch. de arbit. iud. casu 80. numero 7. cum seq. & consil. 27. num. 14. Surd. decis. 326. numero 53. Alb. d. loco, sed si periculum contingat culpa illius, cui facta reperitur promissio, perperam promissor vrgetur. Menoch. consilio 671. col. vltim. libro 7. scitissime. Thesaur. iur. quest. 47. libro 2. question. forens. 4 idem quoad † turbationes tertij: ob quas conductor non potest vti re conducta: nam non tenetur per susceptionem omnis periculi. Montepic. consil. 76. num. 18. Rim. iur. consil. 632. numero 35.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

1. Gratia, Perinde valere, quid sit.
2. Clausula, perinde valere, quando, & in quibus casibus concedatur. An retrahatur pre iudicium tertij.
4. Tollit effectum dispensationis.

CLAUSVLA 321.

Perinde valere.

1. **H**ec est potius ipsamet gratia, quam clausula gratie, sed quoniam à multis pro clausula allegatur, placuit hic subnectere, est quidem gratia † conuallidatoria, & ideo præsupponit gratiam conuallidatam præexistere, Geminian. in consilio 11. numero 2. verum. quoad rescriptum, & in consilio 128. num. 3. & seq. verum. gratia, vbi quod est quædam confirmatio primæ concessionis, & ordinatur ad hunc finem, vt conuallidet primam, & numero 6. dicit, quod est additamentum ad primam, & regulatur eisdem legibus primæ, Anchar. in consilio 409. num. 2. verum. sed videndum. Retrahitur quidem ad primam, dummodo tertio nō tollatur ius questionem vel in re, vel ad rem, Gemin. in consilio 11. n. 3. & d. consil. 128. n. 6. in fi.

Quando hæc clausula † valeat, & in quibus casibus concedatur, ponit Rebuff. in practica beneficii, rub. de rescript. & perinde valere, numero 2. & seq. item Mandos. in practica signaturæ Gratie, in verbo, perinde valere, & quando † in medio non est obstaculum, retrahitur vt ex iuuac, & quomodo differat à confirmatione, vide Rebuff. ibid. numero 4. Io. de Selua in Tractatu de benef. parte 1. question. 6. numero 11.

Hæc clausula tollit † defectum dispensationis, Rota in decisione 436. num. 2. parte 1. in nouiss. plura scripta sunt de hac clausula in Digestis nouissimis, tom. 6. titulo Gratia.

SVMARIA.

1. Clausula ponatis ad meum computum, quis obligetur.
2. Littera cambij si non acceptantur, ipse scribens remanet obligatus.
3. Probant ad fauorem tertij.

CLAUSVLA 322.

IN litteris cambiorum ex vsu mercatorum, hæc clausula † apponi consuevit; (e ponere a conto mio) quo casu, si is ad quem litteræ mittuntur, illas soluere acceptauerit, ipse solus acceptans remanet principalis debitor, qui in debitum scribentis solum posuerit, Bald. & Salicetus in l. pro debitor, ff. de bon. authorit. iudic. possiden. Bartol. in l. singularia, num. 19. & ibi Addeus: ff. si cert. per. Cuman. in l. delegare, ff. de nonationibus. Strac. de mercatura, tit. de decoctoribus numero 5. Alexand. in consil. 78. num. 2. vol. 1. Gozadin. in consil. 23. nu. 6. & 10. Sor. iur. in consilio 122. nu. 3. vol. 2. Me. ad. in rubr. de probat. n. 306. & seq. Fel. in c. cum M. n. 36. de Constit. Paris. in consil. 47. num. 15. & seq. & consilio 90. n. 7. & consil. 91. per totum, & consil. 112. num. 44. vol. 1. Verum si litteræ † cambij

non

SUMMARIA.

non acceptantur, ipse scribens adhuc remanet obligatus, Socin. iun. in conf. 27. volu. 2. Stracca in Tractatu de afsecurator. gloss. 11. numer. 20. & seq. vbi etiam num. 46. quod dicitur littera † probant etiam ad fauorem tertij, & ita fuisse iudicatum Romæ, & attestatur Crauetr. de antiquit. tempor. parte 1. num. 41. vide Burfatum in consil. 39. vbi hæc clausula, & similia scribit.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, ponet res in Inuentario, qua ad sui notitiam deueniet, quis sit effectus.
- 2 Liberat heredem à pœna.
- 3 Repellit præsumptionem doli.
- 4 Inuentarium non vitatur, si hæres non describat res, qua de nouo peruenerunt ad notitiam.

CLAUSULA 323.

Ponet res in Inuentario, qua ad sui notitiam deuenient.

- 1 In fine † Inuentarij ista clausula apponi consuevit, & prodest heredi, si ignorauerit, secus si sciuerit, Bart in l. item solent, numero 4. ff. de offic. præf. & vrb. & operatur, quod liberat heredem à pœna imposta in dicta l. finali, C. de iure delib. quia illum liberat à præsumptione iuris, & de iure, de qua in l. finali, C. arbitrium tutelæ. Item
- 2 repellit † doli præsumptionem, Bald. in Authent. Sed cum testator, num. 18. C. ad leg. Falcid. per not. in l. 1. C. Vti possidetis, & in l. si duo, ff. eod. & in l. si quis in tantam, C. Vnde vi. vbi etiam
- 3 Bald. subdit, At si postea hæres † non obseruauerit, quia res, quæ ad sui notitiam deuenierit, in Inuentario non apposuerit, non propterea amittit beneficium Inuentarij, quia quod legitime factum est ex superuenienti causa non vitatur, argumen. l. quid ergo, in princip. ff. de his qui notant. infami.

- 1 Stipulatio post mortem collata hodie valet quid in donatione, & mandato num. 2
- 3 Donatio causa mortis, & inter viuos quomodo dignoscatur.
- 4 Donatio inter viuos, qua solemnia requirit.
- 5 Clausula, an in executiuo, an dispositiuo sint postea quantum referatur?

CLAUSULA 324.

Post mortem, &c.

Hodie stipulatio collata post mortem † valet & l. scrupulosan. C. de contrahend. & committit stipulat. §. post mortem infir. de iur. stipulat. Imo etiam † mandatum, ac donatio; sed aliud est quod in partibus dispositionis instrumenti, veluti donationis exprimitur, hæc verba (dono post mortem) aliud vero intelligendum est quando quis promittit tradere post mortem inducendo l. quoties C. de donat. quæ sub modo, † nam in primo casu inducta est donatio causa mortis, quia d. clausula indicat causam finalem, quæ mouit donatorem ad sic donandum, & verba sunt posita in dispositiuo, quæ idcirco denotant substantiam donationis. In ij. casu definitum est, quid sit donatio inter viuos ob vim verborum executiuorum, quæ sunt adiecta causa demonstrationis, & non finunt interpretati actum in donationem causa mortis. Rebuff. in l. alienatam. §. donationis colum. 3. ad fin. ff. de verb. sign. Steph. Grat. Rom. discept. forens. cap. 98. numero 26. quod valde confert † propter solemniam, & irreuocabilitatem, quæ consideratur, & exigitur in donatione inter viuos non alia donatione causa mortis. Plot. consilio 54. numero 35 & seq. Pacian. pleno cont. 52. Caroc plena decis. 84. Cæterum † plurimum refert in quabæ materia, an clausula

sint positę in executivis, vel in dispositivis, id quod certis modis dignosci docet Laderch. conf. 1. num. 13. cum seq. Menoch. conf. 255. nu. 36. ac deinceps. Surd. conf. 402. num. 32. Olsch. decif. 164 Vincent. de Franch. decif. 6. Corbul. de iur. emphyt. tit. de caus. priuat. ob alienat. limit. 3. num. 7. Scrad. de feud. par. 2 cap. 3. num. 68. cum seq. Rosental. eod. tract. cap. 9. membro 1. conclus. 40. littera C. Declarando cum Thesaur. Iur. quęst. 53 lib. 2. quęst. forens.

Hęc quoque deferri possent, quę passim circumferuntur de constituto collato post mortem constituentis: quod præter sine clausula, ex nunc, prout ex tunc: & quod cum hoc clausula: ex Dec. consil. 247. Cels. Hug. conf. 53. num. 6. Caroc. decif. 3. nu. 6. Natta conf. 189. Alb. conf. 103. Thes. decif. 38. Fontanell. de pact. nupt. clausula 4. glo. 3. & 4.

10. Bapt. Coste.

SVMARIA.

- 1 Clausula (post omnem usum aquarum) intelligitur de usu primitivo non de secundo qui provenit ex emissivis seu scolasticis, quod tamen declaratur numero 2.
- 2 Servitus terminum facit non modus prædiorum.

* CLAVSULA 325.
Post omnem usum aquarum.

Plenissime expendit sensum horum verborum Menoch. cōf. 1120. lib. 12. qui defendendo causam propriam concludit ut intelligatur d. clausula ¶ de usu primitivo, non etiam de secundo qui provenit ex emissivis, seu scolasticis, quę descendunt ex pratis irrigatis: sed quia in casu suo tractabatur de duabus speciebus aque: nimirum ¶ primæ viæ & secundariæ: verbisquę illius concessionis in toto illo consilio examinatz complectebantur aquas orientes ex fontibus,

& alias superabundantes pro irrigandis pratis tam factis, quam fierendis. Ideo sit potestas habendi prædium dominans derivandi aquas, etiam scolasticas ad irrigandam vltimam quoque palmam suorum prædiorum, qua facultate non potiretur sine commemoratione aquarum scolasticarum, eoque minus pro novis pratis absque speciali provisione circa præstenda per regulam l. Rutilia Polla. ff. de contrah. empr. quia ¶ servitus terminum facit, non modus prædiorum l. non modus C. deser. & aqua, Surd. consilio 27. nu. 6. cum seqq. vol. vbi ad multa infert quotidiana in forensibus negotijs.

10. Bapt. Coste.

SVMARIA.

- 1 Potentiores incapaces emphyteusis domino directi se se opponunt.
- 2 Prohibiti capere bona emphyteotica, an habeant ius reivendi.

CLAVSULA 326.

Præter tamen in investitura Laicalia vel Ecclesiastica.

AD extensum comprehenduntur Apotissimum ¶ Fiscus Ecclesia, & alij inter potentiores relati, de quibus apud Contard. de mom. post. limit. r. n. 87. vsque ad num. 104. ne t. emptionis, aut æquipolenti vel ex causa voluntaria qualen præfert delictum, bona emphyteotica in eos transcant: Alijs autem modis transferri possunt. Alex. in l. si finita §. de vectigalibus num. 36. ff. de damn. infe. & Fachin. conf. 75. nu. 15. lib. 1. Burf. con. 122. vol. 1. & 199. vol. 2. præsertim vero iure translationis, vel successionis vniuersalis. Anch. conf. 165. 167. & 420. Bero. conf. 93. num. 57. & conf. 94. vol. 1. vbi remouet atq. Alex. conf. 120. vol. 1. Corbul. de iure emphyt. tit. de caus. priuat. ob mort. ciu. num. 10. Clar. in §. emphyteusis. q. 29. & 33. Surd. consilio 521. Fachinus libro 3. controu. iur. c. 55. Pereg.

de iur. Fisc. lib. 1. tit. 5. n. 120. Guazzin. de confisc. bonorum concl. 13. limit. 23. potest tamen in his casibus Ecclesia retinere per annum à die declarationis voluntatis domini inchoandum, non ultra, iuxta declarationem nostram remed. 105. tract. de remed. subfid.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Arrha, qua dantur in quolibet contractu secuto eo, vertuntur in partem solutionis pretij conueni.
- 2 Arrha ante implementum contractus, arguunt contractum perfectum.
- 3 Arrha prestatione, an & quando res destinat esse integra.
- 4 Pignus datum loco arrharum licite retinetur, pro interesse parati adimpleri ex suo latere contra penitentem.
- 5 Arrha quando perduntur per penitentiam sine iusta causa.

* CLAVSULA 329.

Pro Arrhis.

CUM Arrhæ intercedant cuilibet contractui, & pro pacto de vendendo, & pro sponsalibus l. 3. C. de sponsal. §. 1. Inst. de empr. & vend. Bal. in l. ult. C. quando lic. ab empr. disced. 1. † de natura arrharum, est, vt sequito contractu vertantur in partem solutionis, interim vero prestant argumentum † contractus celebrati. l. fin. ff. de leg. committaria. Alciat. consilio 96. lib 8. numero 4. 12. & seq. † nec illarum datio facit desinere rem esse integram, nisi quando liquet esse datas pro parte pretij, quo casu non receditur à contractu. Bald. consilio quadragesimo sexagesimo nono, numero secundo. Ias. in l. ab emptione numero quarto ff. de pact. quod si pignus sit datum pro arrha prout posse sic dari arrhas defendit Ias. in l. Titia numero trigesimoquinto Digestis de ver-

borum oblig. posset quidem retineri pro interesse parati implere contractum ex latere suo contra penitentem; sicuti † aliquando perduntur arrhæ in casu penitentiae sine iusta causa. Federic. de Sen. consilio 194. nisi partes stecissent in finibus nuda promissionis arrharum, quia non est obligatoria huiusmodi promissio. Bart. consilio 45. lib. 1. & vero Sanchez. tract. de matrim. lib. 1. disput. 36. numero 9. concludit contra iniuste resilientem, vt suas perdat arrhas, & quas accepit restituit quo pacto peruenitur ad penam dupli præscriptam in l. ult. C. de sponsal.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Emphyteusis potest diuidi inter emphyteutas.
- 2 Diuisioni facta inter grauatos quando standum sit.
- 3 Diuisio quando sit valida etiam in præiudicium filiorum.
- 4 Primus acquirens ex titulo oneroso, an possit præiudicare filiis.
- 5 Renunciatio filia cum promissione de non contraueniendo, quid operetur.
- 6 Filia que renunciauit, quomodo excludatur.
- 7 Renunciationis effectus semper durat, etiam fratribus decedentibus.
- 8 Renunciatio de futuro, & pactum reale operantur sine iuramento.
- 9 Agnatus renuntians excludit se de numero agnatorum.
- 10 Renunciatio ob enormissimam lesionem, an & quando rescindatur.
- 11 Renunciatis filij an admittantur.
- 12 Filius hæres quando excludatur à seudo ex pacto, & prouidenda.
- 13 Renunciatio an habeat clausulam, si sibi successio deseratur.
- 14 Statum quod filia dotata excludatur, interpretatur si à quocumque fuerit dotata.
- 15 Statuti verba quando sount in rem.

CLAUSULA 328.

Promisit non contravenire.

Scripti generaliter de hac clausula supra in claus. 99. Nunc specialiter agendum est de duobus casibus, in quibus semper apponi consuevit, videlicet in diuisione, & renunciatione.

Circa primum articulum, emphy-
 1 reusum † posse diuidi inter emphyteutas communiter receptum est, Clar. in §. emphyteusis, qu. 14. quia diuisio est permutatio non alienatio, l. cum pater, §. hereditatem, in secundo, de leg. 2. vbi quod si inter grauatos † restituere hereditarias portiones fiat diuisio, substituti coguntur accipere partes, quæ obuenerunt in diuisione, loco portionum, quæ eidem debebantur, pro indiuiso, & ita tenent Bar. Bal. Alb. & Castr. & ita filius grauati, licet non sit hæres diuidentis, tamen tenetur stare diuisioni factæ per patrem diuidentem, Castrens. in conf. 125. col. finali, vers. decimo, volum. secundo. Idem in secundo diuiso, Alexand. in consilio sexagesimo, columna prima, vers. ex iis sequitur responsio, vol. 3. ideo prohibita alienari non prohibentur diuidi, Alex. in consilio 25. nu. 21. volum. 1. Item si in diuisione accesserit consensus domini, omnino est valida in præiudicium diuidentium, Alex. in d. consil. 25. Albert. Brun. in conf. 66. Paris in consilio 10. vol. 1. Socin. in conf. 278. num. 9. volum. 1. Curt. in Tractatu de feud. par. 4. numero 122.

Hæc multo magis procedunt, si appofuerint hanc clausulam: Et promiserunt non contravenire propter eius effectus, de quibus in d. claus. 99. Et
 3 tunc diuisio † est valida, etiam in præiudicium filiorum, & agnatorum, Alexand. in consilio 50. nu. 2. volum. 6. cum alijs ad hoc allegatis per Scader. de feud. parte 8. cap. 7. num. 14.

multo magis si ipsi diuidentes fuerint primi acquirentes, ex titulo oneroso, nam ideo etiam filijs in inuestitura vocatis, præiudicium facere poterunt, Alexand. in conf. 124. num. 8. volum. 5. qui attestatur de communi, Gozad. in conf. 25. n. 18. Socin. in conf. 127. n. 10. vol. 3. Pat. decis. 66. par. 1.

Et licet multi teneant contrarium, quando inuestitura est concessa pro se, & filijs, vt pater primus † acquirens 4 ex titulo oneroso, non possit præiudicium facere filijs, vt de communi attestatur. Ias. in l. 2. nu. 207. C. de iure emphyt. cum alijs per Clar. in §. emphyteusis, quaest. 16. tamen Rota declarauit, vt hæc communis procedat, quando filij sunt vocati nomine proprio, secus si essent vocati nomine communi, vt filij, per consilium 36. Romani, & ad hoc est illa decisio vulgarissima 36. Achil. de Grassis.

Alter articulus est, si filia dotata à patre renunciauerit omnibus bonis paternis, & maternis, fraternis, & ceteris, & promiserit non contravenire, † etiam per Aquilanam stipulationem, nam tunc ipsa renuncians dicitur se subduxisse de medio, ita quod pro mortua habenda sit, neque amplius de ea quærendum sit, Paul. de Castro, in l. plane, §. si duobus, col. 3. de legatis primo, Capic. in decis. 158. & est casus in c. 1. de eo qui finem fecit agnatis, nam abdicat se de numero eorum, qui de iure succedere possunt, sicut dicimus in emancipatis de iure duodecim tabularum, & in adoptiuis, vt §. ita demum in d. de hæred. quæ ab intest. defer.

Item ad bona renunciata † amplius 6 non datur regressus, l. quæritur, §. si venditor, ff. de adilit. edicto, l. finali, C. de remiss. pignor. cum alijs per R. I. in conf. 28. nu. 41. vol. 4. item quod filia quæ renunciauit, ita excludatur ab intestato, ac si is, cuius bonis renun-

renunciant: testatus decessisset, firmatur Bar. & Alex. in l. stipulatio hoc modo concepta ff. de verb. oblig. vbi Croc. num. 26. asserit esse communem opinionem, Soc. iun. in conf. 56. Gabr. in commun. concl. in tit. de iure dotium, concl. 1. nu. 4. Menoch. in conf. 6. nu. 18. Vasquius de successione. lib. 2. §. 18. requisito 25. Limitatione l. n. 113. & non consideratur quod renunciatio sit facta contemplatione fratrum, nam pater singulariter renunciationem pro se, filiis, & heredibus, & licet postea fratres renunciantis sint mortui, tamen effectus renuntiationis durat, Dec. in conf. 31. col. 3. ver. tercio, non obstat, Croc. in d. l. stipulatio hoc modo concepta. Item, quia interuenit pactum reale, & renunciatio iuris de futuro, quo casu, etiam citra iuramentum renunciari potest, l. i. vbi Glossa, & doct. C. de pact. l. heredi, §. filia, ff. eod. Dec. in d. conf. 31. §. non obstat. Item interuenit promissio de non contrahendo, atque Aquilana stipulatio, ideo licet cessauerit causa renuntiationis, quia fratres propter quos facta est mortui sint, tamen renunciatio non potest vterius agere, quia ius fuit deductum in pactum, Roman. in consil. 22. in 2. dubio: quem sequitur Anton. de Alex. in d. l. stipulatio hoc modo concepta, Socin. in consil. 34. §. sed predictis videtur obstat, vol. 4. Sic etiam dicimus, vbi cognatus sit renunciatus ipsi iuri de succedendo, excludit se de numero agnatorum, & ita videtur actum, vbi nunquam possit succedere, l. i. §. quibus, ff. de success. edicto. Ideo dixit Aret. in l. 1. num. 3. C. de pact. quod per pactum potest renunciari non solum iuri de futuro, quod habet causam de presenti, sed etiam ei, quod non habet causam, neque sperat de presenti, & si renuntiamt predictis hereditatibus de uolendis ab intestato, erit renuncia-

tio intelligenda ex causa de futuro, ita arguit Socin. in conf. 288. in fine, & est communis opinio, vt attestatur Hieronym. Cheuall. in suo Tractatu Communium, contra communes, q. 115. & quest. 116.

Neque consideratur quod de bonis fratris non fuit dotata, quando statutum simpliciter excludit dotatam, vt inferius dicam: Neque per renuntiationem potest dici enormissimè læsa, quia ob enormissimam læsionem renuntiatione non rescinditur, nisi constet de læsione, & de ipsius scientia tempore quo renunciatio facta est. Rota decis. 655. parte prima, in Nouissimis. Item, vbi renunciatio est conformis statuto, & ambo concurrunt, tunc mulier renunciatio nullatenus recedere potest, etiam si esset læsa, Dec. in consilio 26. in fine, versic. vltimo non obstat. Grammatic. decis. 101. num. 74. Bertrandus in conf. 51. n. 10. & seq. vol. 1. Schanc opinionem late defendit Bursat. in conf. 248 249. & 250.

Neque filii ipsius renunciantis possent admitti, qui sunt heredes matris, & tenerentur habere ratum factum defuncti, Bald. in l. qui se patris, col. antepenult. C. Vnde lib. quando igitur ex persona propria possent succedere, obstatet sibi factum, & renuntiatione matris, per regulam l. cum à matre, C. de rei vendic. Ideo Napodanus in Consuetudine Neapolitana, incipiente, Si moriatur, in verbo, successores in fine dicit, quamuis feudum ex pacto sit & prouidentia iure proprio non hereditario competat, tamen filius hæres non confecto Inuentario, ab illo excludit. Andr. in c. 1. Qui success. teneantur, & in c. de alienat. feudi paterni, cum similibus, quia non confecto Inuentario, hæres non potest contrahere factio defuncti, etiam in illis que nullo modo habentur à patre, & penitus sunt separata à iure hereditario,

l. finali, C. de iure deliber. l. Vranius, ff. de fideiussoribus. Neque obstat
 13 quoddam matris renunciatio ꝛ̄ habet clausulam tacitam, Si tibi successio defertur, & ita strictè interpretatur, vt sibi tantum præiudicium facere voluerit, non autem in hæredibus. Quia quando fecit pactum de non petendo, & promittit non contravenire etiam per Aquilianam stipulationem, semper intelligitur renunciasse pro se, & suis hæredibus. Item, vbicumque renunciatio non fit gratuito, sed dote recepta, tunc sibi renunciantis neque ex persona propria possunt succedere, & tali casu non fit interpretatio, si sibi successio deferatur. Raphael Cuman. & Paul. de Castro, quos bene defendit Dec. in l. pactum quod dotale, quia tunc censetur perpetuo, & pro omnibus renunciasse, ita consuluit Dec. in consilio 181. col. penult. & ita fuisse bis iudicatum attestatur Cassaneus in consilio 47. Franch. in c. quamuis, de pact. lib. 6. Rubeus Alexandrin. in consilio 42. in 3. dubio, columna finali.

Hæc multo magis procedunt, si ex
 14 stare statutum, ꝛ̄ vt filia dotata excludatur, quoniam sufficit à quocumque dotatam esse, etiam si ab extraneo, ad effectum vt ipsa dicatur exclusa, A lex. in consilio 29. num. 6. vol. 1. Paulus de Castr. in consil. 91. n. 2. vol. 2. Anchar. in consil. 163. in princip. Corn. in consil. 32. num. 9. & seq. vol. 3. Dec. consil. 346. num. 4. vers. secus, & consil. 373. numero 8. Mandell. consil. 98. numer. 4. Tessaure. decis. 62. num. 2. & hanc opinionem sequuta est Rota, vt per Par. decis. 287. parte prima, & in causa Balneoreg. Castrotum 6. Maij 1594. coram Pamphil. & in causa Romana hæreditatis de Sellis, 16. Ianuarij 1608. coram Ottembergio. Nam cum statutum simpliciter loquatur, ipsius verba sonant in rem, ꝛ̄ Castrenf. in consil.

91. num. 2. volum. 2. Et considerat fauorem agnationis, & sexus masculini, Gabriel. in consil. 15. num. 1. & n. 13. vol. 1. & ratio exclusionis est primaria, ratio dotationis est secundaria, Castrenf. in d. consilio 91. num. 13. Tessaure. d. decis. 62. num. 3. Et attentamente statuti, sequeretur maximum absurdum, si frater toties teneretur dotare sorores, quoties de exclusione ab aliqua successione ageretur, Castrenf. in d. consil. 91. n. 9. Aldobrand. in consil. 2. n. 134. vers. aliàs enim.

SYMMARIA.

- 1 Promissio rati, quid contineat? distinguit Authov.
- 2 Promissio in instrumentis pacis, quos comprehendat?
- 3 Nullitas contractus liberat promissorem de rato.

CLAUSULA 329. *

Promissionis de Rato.

IN nostris commentarijs ad S. Cato. l. 4. ff. de verb. oblig. prope diem evidendis docuimus, quod ꝛ̄ hæc promissio rati continet duo, scilicet actum facti, & effectum iuris, & præterea si agitur de ipso promissore, continere tractum successiuum: si ad tertium referatur sic promittentem etiam cum renuntiationibus in forma, non habet vim successiuam, sed secuta ratificatione totali atque valida liberatum intelligi promissorem, esto, quod aliam ob causam ratificans oppugnet actum ratificatum. Gram. decis. 102. numero 99 cum seqq. Surd. consilio tertio numero 36. cum seqq. Cæph. consilio 115. Fachin. consilio 74. numero 16. & seq. libro primo.

Amplius hæc clausula in instrumentis pacis ꝛ̄ scilicet, cum premititur quod agnati, & cognati rari habebunt, pertinet solum ad præsentem, non etiam ad eos, qui tunc temporis haberi non possunt, puta nascituros post annos non paucos, ita ex Marf. con-

consilio 9. notat Laderch. consilio 20. numero 7. Quod si principalis contractus sit nullus † promissor liberatur. 2. Fachin. consilio 73. numero 12. libro 1. An sit differentia inter promissorem rati, & talem ratum habiturum, expendit scitè Bimius, cons. 56. colum. 1. Ripa Respons. 4. numero 31. de iure gent. & ciuil. scribit, promittentem de rato statim absque vlla interpellatione teneri curare, quod alius ratificet: potissimum si promissio sit iurata, cum iuramentum habeat vim interpellationis.

Io. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

1. *Clausula (pro omni, & toto eo) habet vim compensationis tam in contractibus, quam in vltima voluntate.*
2. *Vxori relicta vsufructuaria generali cum dicta clausula denegatur vsufructus, & dotis consequutio explosa differentia illa an dictum sit in & de vel super bonis, vel simul dictum sit in & de ac super hereditate.*

* CLAVSVLA 330.

Pro omni, & toto eo.

MVLta referuntur à nostratibus signa compensationis factæ, & fiendæ, de quibus apud Socin. Iun. consil. 173. libro 2. Fachin. libro 5. controuers. iur. cap. 35. Morott. consilio 31. & Honded. cons. 50. libro 2. cætera inter prodeat clausulæ prædictæ virtus iuxta plenissimum consilium Surdi 112. † tam in contractibus, quam in vltima voluntate explosa illa differentia, an dictum sit in, & de, vel super bonis, aut simul dictum sit, in, & de, ac 2. super hereditate: vtrobi enim † vxori relicta vsufructuaria generali cum d. clausula denegatur consequutio vniufque scilicet vsufructus, & dotis, vt

contra Signorol. defendit Natta consilio 410. numero duodecimo Surd. de aliment. titulo 9. questione 16. numero 36. Stephan. Gratian. Rom. dissect. forens. capitulo 134. numero 29. cum seqq. Decian. cons. 108. num. 14. cum seq. volum. 3. vbi latè de vi dictionis (super.)

Io. Bapt. Costa.

SYMMARIA.

1. *Matrimonij onerum causa cessatio quod præfert.*
2. *Vidua quando debeantur interuvsuria dotis.*
3. *Dotis lucrum non cessat prænoriante vxore sine liberis. Dum pender dilatio ad dotem persoluendam.*

CLAVSVLA 331.

Pro oneribus Matrimonij.

CAUSA onerum matrimonij omnino verificari, & adimpleri debet si maritus poscat interuvsuria, vel velit dorem lucrari ob statutum, vel præambulatum pactum, ita vt non sufficiat sola protestatio, quod de per se non stat. Idèd cessante causa onerum matrimonij, vel culpabiliter, vel fataliter, cessat quoque dotis petitio, & consequutio, quando aliter statuto non esset cautum, l. pro oneribus C. de iur. dot. Alexand. cons. 129. numero 2. volum. 7. Bero. cons. vlt. numero 41. & 42. vol. 2. cum adductis per eximium I. C. D. Manent. consilio 70. numero 40. & seq. nec dicitur cessare causa onerum per obitum vxoris cum filijs, qui sunt pignora coniugalis affectus, quorumque educatio reponitur inter onera matrimonij: Idem Manent. consil. 14. numero 20. quam ob causam heredes primi viri tenentur secundo viro ad interuvsuria dotis nondum restitutæ, dum durant vires secundi matrimonij. Bart. consilio 128. libro 1. Steph.

LL ij

- Grat. Rom. decif. Marchiz 26. num. 10.
 2 cum seq. è contra vidua † sine filiis nil potest prætere de nomine intervfu- riorum ab hæredibus mariti, nisi post- quam erunt constituti in mora per in- terpellationem, & liqueat aliud è de interesse viduæ. Abb. conf. 39. lib. 2. Affli. & decif. 284. Bald. conf. 86. vol. 2. Crau. consilio 189. Rol. à Vall. conf. 55. lib. 2. Plot. ad l. si quando n. 458. vique ad num. 466. C. vnde vi Suid. de alim. tit. 5. que § 22. Thefaur. decif. 43. & 44. Sufficit aliquando destinatio ad one- ra matrimonij quoad lucrum dotis, non etiam quoad interufuria (alimen- ta appellant) quando socer fecisset pactum cum genero quod non teneat- ur dare dotem, nisi vique ad quinque annos † si interim moriatur vxor, ni- hilominus vir facit lucrum dotis.
 3 Suid. de alim. tit. 1. qu. 42. numer. 54. & seqq. Dec. rar Phanucc. de lucro dot. ver. restituenda. n. 38. Carpa. ad statut. Mediol. p. l. c. 298. nu. 246. cum seqq. quicquid alius visum sit ex Ias. in l. si donatarius. col. vlt. ff. de cond. cau. dat. Gram. decif. 97.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 Pro prima vice clausula ad exequutio- nem actus, non ad factum refertur.
 2 Pro vna vice, in gratiosis quic operetur.

* CLAVSVLA 352.

Pro prima vice, vel pro vna vice.

- R**efertur non incongruè clausula (pro prima vice) ad effectum, & executionem † actus, non ipsum fa- ctum Steph. Grat. Rom. for. discept. cap. 93. num. 23 sequens autem clausu- la in † gratiosis efficit gratiam perso- nalem, & in omni dispositione reiiicit extensionem. Dec. conf. 442. Butf. consilio 281. numero 34. volam. 3. Fla- minio Paris. de refig. benef. lib. 2. quæst. 4. num. 61.

Io. Bapt. Costa.

SVMARIA.

- 1 Creditor confitendo minus debitum sibi quod ad reliquum præiudicat, quo- ties clausula pro resto, & pro saldo, est addita, nisi addita essent verba a- liqua restrictiua: quod quomodo fiat declaratur num. 3.
 2 Creditor petens pro resto ex computa- tione rationum, si adfit error de er- rore potest docere neque sibi præiudicat.
 3 Restans pretium quomodo accipiat.

CLAVSVLA 353.

Pro resto, & pro Saldo, vel, restans au- tem debitum.

Hæc clausula hoc præstat, vt cre- ditor † qui minus sibi debitum fatetur quam sibi reuera deberetur, si- bi quod ad reliquum attinet præiudi- cet, vt notat glo. in l. si ex pluribus in verb. reliquum D. de solut. & ad eum locum Ang. nu. 4. & Imol. & docent interpretes, & præcipuè Bald. & Salyc. ad l. si quidem. C. de transact. idem Bald. ad l. ab Anastasio num. 10. in fin. C. mand. Paul. Castr. ad l. 2. num. 3. C. de hæred. instit. qui affirmat cautos mercatores numquam addere huius- modi clausulam, & Ias. libid. nu. 7. qui admonet creditorem debere esse cau- tum in huiusmodi clausula non appo- nenda.

Limitatur tamen primo nisi pete- ret pro resto ex computatione ratio- num, quia † tunc de errore potest doc- cere, l. 1. de erro. calculi. & tradit Salyc. ad eum l. si quidem nu. 3. in fin. C. de transact. latissime Steph. Grat. Rom. discept. foren. c. 3. n. 2. cum seq.

Limitatur secundo, quando addi- ta essent aliqua verba restrictiua, tunc enim clausula hunc effectum non o- peratentur, veluti quia dictum esset (per saldo della presente lista) vel (per resto del debito vecchio) tunc enim hoc dum taxat præstat, ne creditor possit ratione illius crediti quidquam con-

consequi. Gratian. Roman. prenotato loco. clausula enim hæc generalis (pro resto) restringitur ad specificata, vt probat eleganter text. in eadem l. si ex pluribus ff. de solut. Bertaz. tract. clausularum, clausula 35. gloss. 11.

3 Porro restans ꝑ debitum accipitur bifariam, primo namq; quod de presenti restat tempore instrumenti: secundo quod in futurum restabit vsque ad tempus quod præscriptum comperitur implemento securo: veluti mensuræ, calculorum redemptionis & huiusmodi: sic sane impellente natura participij, quod resoluitur in relationem: & indicat tempus præsens, vel in futurum, glossa in clem. 1. versic. dignitatibus, de præbend. Alexand. consilio 119. num. 3. volum. 2. Menoch. consilio 294. numero 6. & 7. Imo inducit conditionem, quando penitus absolutè: vel quatenus est iunctum verbo futuri temporis. Barr. in l. 1. numero 34. cum seq. ff. de condit. & demonst. Roland. à Vall. consilio 43. num. 34. & seq. volum. 4. alioqui nec conditionem importat, nec trahitur ad futurum. Alexand. consilio 28. numero 5. vol. 1. & consilio 2. numero 15. volum. 4. latius est Cardinalis Tuscus practicabilibus in his conclusionibus, littera P. concl. 101. Id ipsam optimè probat Berer. loquens de libro rationum consilio 157.

16. Bapt. Coste.

SVMMARIA.

- 1 Aqua seruitutem ex puteo vicini habens amittit et illam ob noui putei constructionem in proprijs aedibus.
- 2 Pro dictio quid præflet.
- 3 Seruitus restringitur ad necessitatem prædij dominantis.
- 4 Vfus proprij locatoris necessitas plurimum potest.
- 5 Emulatio consideratur etiam in aquis.

6 Seruitutum obligatio est præcisa, nec in his admittitur præstatio interesse.

CLAVSVLA 334.

Pro vsu domus venditæ.

Dabitur aliquando fuit circa sensum d. clausulæ: quando dominus binarum ædium contiguarum, in quarum vna non adstet puteus, eamque vendidit cum iure, & facultate hauriendi aquam ex puteo alterius domus venditæ, nunquid constructo puteo per emptorem in domo sic acquisita sileat seruitus iam imposita, fortè per text. in l. si quis alia ff. quem admodum ser. amitt. Mihi probatur opinio contra prætendentem post hæc vt d. seruitute scilicet. ꝑ post. d. prærei constructionem, non quidem ex d. l. si quis alia, quia hæc lex exigit temporis à iure constituti fluxum, vt seruitus amittatur, per l. si communem. §. 1. & per l. antedecentem. d. legem si quis aliàs: ad quas se remitti. Duaren. d. loco Surd. consil. 121 numero 21 vt in simili obseruatur de vsu alterius viæ, vel itineris prætermisso pro tempore insufficienti ad perdendam seruitutem. Sed considero vim illius dictionulæ ꝑ (pro,) & indolem seruitutum realium, illa enim importat causam finalem: qua cessante protinus cessat effectus dispositionis. Bald. consil. 340. numero 2. volum. 3. Oldrad. consil. 162. Olafsch. decis 171. numero 5. cum seq. & numero 15. Rim. iun. consil. 203 numero 70. & cumulatè Franc. March. decis. 558 parte 1. Atqui hæc fundata est, ac omninò defixa in indigentia prædij dominantis, quam sitim extinguit, depellitque nouus puteus. l. 1. ff. com. præd. l. ergo & l. veluti ff. de fer. rust. præd. Cc ntimatur ex traditis per Surd. consil. 127. numero 8. & consilio 41. num. 1. quia seruitus permissa ad vsum alicuius prædij, ꝑ restringitur ad

id, quod est necessarium pro illo vsu. Accedit simile, quod habetur in l.æde. C. loc. ubi fit potestas locatori intempēstiuē expellendi conductorem pro vsu proprio †, scilicet necessario, nisi huic iuri renuntiatum esse ostenderetur. Surd. consilio 103; Vallasch. de iur. e. aphyt. quæst. 22. numer. 2. cum seqq. Caroc. de locato part. 2. tit. de recusat. primæ editionis. Additio ad Bertaz. consilio crimin. 395. vsque adeo, ut nec ad hæredem locatoris, aut ad cessionario- narium transeat isthæc facultas. Surd. d. consilio 103. numero 12. Stephan. Grat. Roman. discip. forens. capit. 117. numero 19. Burfat. consilio 422. vol. 4.

5 Tentari etiã posset, an emulationē, † vel quasi redoleat velle ut in puteo feruienti non data maiori bonitate a qua illius post nouum puteum æque bonum & præterea commodiorem: obex enim iste truderet emptorem ab vteriori vsu aquarum primi putei arg. not. per Alexand. cons. 174. volum. 2. Ias. consilio 150. numero 18. vol. 2. Alb. consilio 187. Burfat. consilio 57. vol. 1. & Gail. obseru. 27. cum seq. libro 2. quod si prædictæ meditationes forte non placerent ingenio peritorum, aut non satisfacerent desiderio subtilioris ob aliquas circumstantias facti adhuc non degustatas, cogendus esset

6 dominus prædij feruientis † prestare patientiam, eamque successiuam, à qua nec quidem prestando interesse se eximeret per l. harum, ff. si fer. vend. Bartol. in l. stipulationes non diuiduntur. ff. de verb. oblig. & Lancelot. Galliaul. in l. 2. §. & harum numero 27. vbi notat Alexandri incogitaciam, dum censuit in feruitoribus obligationem non esse præcisam, sed obligatum liberati præstatione interesse ff. eodem de verb. oblig.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

1 Prout sunt de presentii, clausula naturæ,

& effectus in diuisionibus.

CLAUSVLA 335.

Prout sunt de presentii.

A Pponi etiam solent huiusmodi † verba in instrumentis diuisionum (prout sunt de presentii) quæ prædicantur esse relatiua eorum omnium, quæ tempore terminationis contemperebant ipsis partibus, & secundum ea modificant & limitant ipsas diuisiones fiendas. ita ex Bart. Felin. ac aliis tradidit Decian. consilio 3. numero 144. vol. 1.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

1 Clausula, prouiso quod beneficium debitu non fraudetur obsequi quid operetur.

CLAUSVLA 336.

Prouiso quod dictum beneficium, &c.

IN omnibus dispensationibus de percipiendis fructibus in absentia de stylo poni consuevit hæc clausula, Prouiso † quod dictum beneficium propterea Diuinis non fraudetur obsequiis, &c. & nihil operatur, quia subintelligitur. Vide Calderin. in consilio 221. circa finem, alias est consilium vnicum de clericis non residentibus, i- deo dicendum est quod ipsa clausula ponitur ad maiorem declarationem.

SUMMARIA.

1 Clausula, Pro tempore respectiue, quid operetur.

CLAUSVLA 337.

Pro tempore respectiue.

QVando disponens per hæc clausulam † vult obseruari tempora, tunc neminem obligat, nisi qui in illo tempore reperitur, vnde si testator instituit pluribus hæredum gradibus, mandet

mandet aliquid annuatim solui per hæredes pro tempore respectiue, non obligantur nisi illi hæredes, qui pro tempore fuerint, vide Cauale. in decis. 31. num. 7. par. 5.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Prout videbitur, saluat libellum à contrarietate.
- 2 Posita in principio, influit in sequentia.

CLAUSULA 338.

Prout vobis videbitur.

- 1 SI in libello hæc clausula posita fuerit, illum saluat ¶ à contrarietate, & incertitudine, quia ad arbitrium iudicis omnia referuntur, Lopus allegat. 50. num. 9. versic. Nam agere, vbi dicit quod si tunc opponatur de contrarietate, poterit replicari de simplicitate iuris Canonici.
- 2 Hæc clausula, si est posita ¶ in principio influit in sequentia, Corn. in conf. 18. num. 8. volum. 3.

SUMMARI A.

- 1 Iuspatronatus quæ modis dicatur mixtum.
- 2 Legatus de la. re an possit derogare iuripatronatus mixto.
- 3 Papa confert iuspatronatus Ecclesiasticum absque derogatione.
- 4 Iuspatronatus quantum ad effectum derogationis, an debeat dici Ecclesiasticum, vel Laicale.
- 5 Iuspatronatus quando dicatur laicale, etiam stant mixtura.
- 6 Clausula Quatenus mixtum, in derogatione iuripatronatus, quid operatur.
- 7 Iuspatronatus mixtum cum Rege quam derogationem requirat. 339.

CLAUSULA 339.

Quatenus iuspatronatus mixtum existat.

IN iuspatronatus ¶ multipliciter consideratur mixtura, videlicet, quando à principio tam laicus, quàm Ecclesia fundarunt, & dotarunt, vt quia Ecclesia posuit fundum, laicus dotem, nam tunc mixtum appellatur. Paris. in consil. 35. numer. 5. & seq. volum. 4. & ibi numero 13. & numero 16. probat, quod Legatus ¶ de latere non potest derogare huic iuripatronatus. Federic. de Sen. in consilio 65. in principio. Interdum dicitur mixtum, si testator laicus totum fecerit, sed voluit quod presentatio pertineret ad suum hæredem, & 2. Rectorem Ecclesiasticum, contemplatione Ecclesiæ, quia tunc dicitur mixtum: secus est, si transit ad Ecclesiasticam personam contemplatione personæ, puta quia frater testatoris esset Rector, vel beneficiatus Ecclesiæ, Paris. in d. com. 5 numero 13. & seq. & vers. dubium tamen, volum. 4. item dicitur mixtum quando Ecclesiasticum, vel laicum dotauit Ecclesiam partim ex bonis Ecclesiasticis, partim ex laicalibus. Paris. in consil. 128. per totum, volum. 4.

Et quia Papa confert ¶ iuspatronatus Ecclesiasticum absque derogatione, Achill. decisione 3. num. 8. de iuspatronat. Ideo Doctores disputarunt, vtrum hoc iuspatronatus mixtum, quantum ad effectum huiusmodi derogationis, ¶ debeat dici Ecclesiasticum, vel laicale, nam Abb. in cap. quia propter, in fine, de iuspatronat tener, quod debeat iudicari Ecclesiasticum, & hanc opinionem sequuta est Rota antiqua in decis. 46. de concession. præben. in antiq.

Sed contraria opinio est verior, videlicet, quod debeat iudicari laicale, Abb. in cap. dilectus, circa finem, de legat. Calderin. in c. finali, circa finem, & extra gloss. de iuspatronat. Federic. de Sen. in consilio 45. Felin. in tra-

Statu quando litteræ Apostolicæ præiudicent patronis, ampliatione 6. vbi relatis opinionibus, probat hanc opinionem esse veram, & hanc sententiam tanquam veriore[m] amplexa est Rota, mutata sententia priori, vt per Achill. in d. decisione 3. de iurepatronat. & per Cassador. decisione 4. de probationibus, & decisione 7. de iurepatronat. & per Patrem decis. 59 parte 1. Et 4 ideo iurpatronatus ¶ fundatum à duobus laicis, & vno Ecclesiastico dicitur laicale, vt probat Rochus in tract. de iure patron. §. ius, numero 24. Item, si Ecclesiasticus fecit de bonis patrimonialibus dicitur laicale, Rochus ibid. numero 26. Lambertin. in tractatu de iurepatronat. lib. 2. part. 1. quæst. 9. art. 28. numero 4. & ad hoc vide Pat. decis. 228. parte 2. & Menoch. libro 3. præsumpt. 53. & de arbitrariis casu 195. Et si fundatum à laico relinquatur quatuor laicis, & vni clerico, dicitur laicale, Crescent. decis. 3. de iurepatronat. Item, si laici sunt per longissimum tempus in quasi possessione iuris præsentandi, dicitur laicale, & non Ecclesiasticum. Pat. d. decis. 228. numero 4. & seq. part. 2. Mohedan. decis. 9. de iurepatronat.

Propterea in iurepatronatus mixto Papa derogat ¶ pro medietate videlicet pro parte laicorum, & addidit hanc clausulam, quatenus mixtam existat, quo casu non importat cognitionem iudicalem, sed informationem, & cognitionem causæ extraiudicalem, vt probat Caualean. in decis. 22. numero 5. parte 1. Iuri autem patronatus laicorum simpliciter Papa derogare non consuevit, de hoc satis scriptum est in Digestis Nouissimis, tomo 6. titulo derogatio, & titulo iurpatronatus.

Cum autem iurpatronatus esset mixtum, sed mixtura ¶ esset cum Rege fundatore simul cum Ecclesia, vel

quia Ecclesia fundasset, & Rex dotasset, quo casu non sufficit simplex derogatio pro medietate, vt Clausula, Quatenus mixtum existat, quod probatur ex Regala Cancellariæ, 41. vbi disponitur, iurpatronatus spectanti ad aliquem Regē, & Principem, non censei derogatum, nisi specialis de illis mentio habita fuerit, & ad hoc plurimū allego, in Voto 193. inter decisiones Pisanas.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, *Quam ex nunc vacare decernimus, quomodo intelligatur.*

CLAVSVLA 340.

Quam ex nunc vacare decernimus.

Cum Ecclesiam parrochiam oblatam sit gratia ad aliud beneficium incompatibile, solet in prouisione hæc clausula apponi, dictam Parrochiam dimittere tenearis, ¶ quam ex nunc vacare decernimus, & licet hoc idem dispositum sit de iure communi, per Constitutionem Ioannis XXII. tamen hæc clausula apponitur ad maiorem declarationem. Et debet intelligi post pacificam assequationem secundi, non autem quod vacet statim de presenti, prout etiam ita de iure intelligitur.

SUMMARIÆ.

- 1 Gratia expectatiua efficitur conditionalis propter clausulam, *Quam duxeris acceptandam.*
- 2 Gratia generalis cum appositione temporis, an præferatur speciali.

CLAVSVLA 341.

Quam duxeris acceptandam.

In gratia expectatiua ¶ hæc clausula apponi solita est, & ideo facit gratiam conditionalem, nam attenditur tempus acceptationis, an beneficium cadat

cadat sub gratia, Oldr. in consilio 219. numero 4. Cassador. decis. 3. numero 24. super Regul. & dicit Federic. de Senter. in consil. 197. vers. non sic esset, quod si gratia est generalis † cum appositione mensis, non præferitur speciali posteriori, secus si haberet hanc clausulam, quod beneficium duxeris acceptandum. Vide Oldrad. in consil. 175. numero 2. vbi quod si in gratia adiciatur tempus, non est conditionalis, sed pura.

SUMMARIA.

- 1 Rescripta contra ius non sunt exequenda.
- 2 Clausula, quod non fiat processus in causa, est contra ius.

CLAUSULA 342.

Quod non fiat processus in causa.

Quando hæc clausula † in rescripto non apponitur, ipsum Rescriptum exequendum non est. Rescripta, C. de precibus Imperatori offerendis. vbi Bar. in fine dat rationem, quia lex derogat impetrationi rescriptorum contra iura ab Imperatore, vel à Papa emanata, nec damnosa, C. eodem titulo, cui legi non derogatur, nisi ex certa scientia Papæ, quia huiusmodi rescripta præsumuntur obta per importunitatem, Gloss. in cap. 1. de constitut. libro 6. in vers. sic nouatur, circa finem, gloss. in cap. statutum, de rescriptis. libro 6. in ver. litterarum in fine. Hæc autem clausula † est contra textum in capit. quoniam contra, circa finem de probationibus. Nam hoc tendit contra bonum publicum, quod pereant probationes, cum neque Notario, neque Iudicibus credendum sit, nisi quatenus constet legitimis documentis, ut ibi in fine.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, quod possit vbique conueniri,

quomodo intelligatur.

- 2 Forum vbi dicatur locus idoneus.
- 3 Iudex extra territorium nihil potestatem habere sine aliqua clausula.

CLAUSULA 343.

Quod possit vbique conueniri.

DE validitate huius clausulæ scribit Baldus in consil. 40. per totum, volum. 3. & intelligitur † de loco idoneo, glossa, in l. cum qui. verbo quocumque loco, ff. de iudic. gloss. in l. si duo, §. 1. vers. sed & certo, ff. de constit. pecun. gloss. in l. qui certo, in vers. quolibet, ff. de condic. indebiti. Et dicitur † locus idoneus, vel ratione domicilij, ut dicunt præfatæ Glossæ, vel quia in aliquo loco repertus fuerit debitor, gloss. in l. vnica vers. & alio loco, Cod. vbi conueniatur qui certo loco date promissi. Bald. in Rubric. numero 6. C. de constit. Pec. Ias. in l. plus autem, numero 25. institut. de actionibus. Ideo non possit iudex † huiusmodi debitorem citare vigore huius clausulæ extra territorium suum, ne multiplicentur specialia, ut scribo late in Voto 96. inter decisiones Pisanas. Et an debitor cum huiusmodi clausula ante litem contestatam possit declinare forum, vide Ancharan. in consil. 140. numer. 5. & seq.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, quomodo cumque, & qualitercumque quid comprehendat.
- 2 Dicitio, Quomodo cumque, non recipit restrictionem.
- 3 Dicitio, Qualitercumque, quomodo extendat dispositionem.
- 4 Dicitio, Quomodo libet, cui equiparetur.
- 5 Clausula, Quouis modo, impedit restrictionem, & comprehendit casus similes, & dissimiles.

CLAVSVLA 344.

Quomodo cumque, & qualiter-cumque.

- 1** Generalitas huius clausulæ comprehendit omnia, † & quæcumque iura, & prætensiones quæ alicui competere possunt, Dec. in consilio 599. num. 3. Gozadin. in consil. 14. numero 12. Socin. iun. in consil. 251. numero 17. volum. 2. item, habet respectum etiam ad ius futurum, Dec. in consilio 379. numer. 11. verbum quomodocumque † non recipit restrictionem, Gloss. in Clement. 1. de re iudic. gl. in l. cum pœna, ff. de arbit. Alexand. in l. si prætor, col. 10. ff. ad Trebell. Ias. in l. 1. §. nu. ciatio, colum. 8. ff. de noui oper. nunciacione, & in l. 1. colum. 3. C. de sacros. Eccles. & in l. 2. §. prætor ait, ff. qui satisd. cogantur. Soc. in consil. 55. colum. finali, vol. 1. Felin. in cap. eum te, §. illud, in fine vers. secunda declaratio, de rescript. item dictio, qualitercumque, † extendit dispositionem ad casum improprium, & alioquin sub dispositione non comprehenso, gloss. in Clement. prima, verbo, aut earum, de foro competenti vide Schrader. de feud. in 2. parte, nomine partis principal. Sectione 3. numero 41.

- Huius clausulæ æquiparatur dictio, quomodolibet, † quæ est absoluta, vide Io. Vinc. de Anna, Allegatione 41. numero 12. item, æquiparatur clausula quouis modo, † quæ impedit restrictionem, & includit omnes modos similes, & dissimiles, æquales, ac etiam maiores expressis, gloss. in Clement. ne Romani, in ver. quouis modo, de electione, Socin. in consil. 242. colum. 1. vobis. Cephal. in consilio 150. numero 15. Hippolyt. Riminald. in consilio 814. num. 13. Et quod huiusmodi clausula quouis modo comprehendat etiam dissimilia, probat Aret.

in consilio 4. num. 5. Alexan. in consil. 7. numero 7. vol. 2. Curt. sen. in consil. 40. col. 7. vers. Dec. in c. sedes, num. 8. vers. 2. l. nita, de rescript. Socin. iun. in consil. 92. num. 14. vol. 2. Et de simili dictione, quoquo modo, respondet Ruin. in consil. 98. num. 11. vol. 2.

SUMMARI.

- 1** *Clausula, Re existente, quomodo interpretetur.*

CLAVSVLA 345.

Re existente.

Hæc clausula interpretatur, † id est, æquitate suadente, gloss. in l. 1. verbo, Re existente, C. de in ius vocando, & vide Corsetum in suis singularibus, in verbo, Re existente.

SUMMARI.

- 1** *Renunciatio omnium iurium presentium, & futurorum inducitur per hanc clausulam.*
2 *Quid in fideicommissis inter diuidentes bona obnoxium.*
3 *Calculus de nouo reuideri non potest stante hac clausula.*

CLAVSVLA 346.

Remiserunt sibi inuicem iura competentia, & que competere poterant, &c.

Illa est natura huius clausulæ solite, apponi in diuisionibus honorum, vt † per eam tanquam habentem tractum in futurum videatur renuntiatum omnibus iuribus præsentibus, & futuris, ex quo non apparet, quod de alio iure debeat intelligi quam de isto. Bardell. consil. 10. numero 5. ita vt etiam † futuro fideicommissio renuntiatum censeatur inter scienter diuidentes bona obnoxia. Hon. consilio 41. numero 7. quæ verba exponit ibidem sic (concesserunt sibi ad inuicem omne ius) omnemque actionem, quod, & quam habent, vel habere intendunt, & quod, & quæ eis competit, vel

com.

competere potest quocunque modo, iure vel causa. Pereg. de fideicom. art. 52. numero 28. cum seqq.

Insuper **†** stante dicta clausula calculus de nouo non potest renideri: ueluti ad mentem Bartol. Socin. Ruin. & Menoch. probat Turret. consil. 85. numero 4. vol. 1. **†**

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula renuntiauit cuiumque nullitati, & appellationi intelligitur de nullitate dubia & disputabili, non de nullitate notoria, & patenti, uel de appellatione iusta, & rationabili: quod habet locum siue sit nullitas ex contractu, siue ex sententia, numero 2.
- 3 Nullitas quando possit allegari ad impediendam executionem conformium distinctione declaratur.
- 4 Arbitrium Iudicis plurimum potest ad videndum, an examen causa sit longum, uel breue, ut executio duorum conformium impediatur.

* C L A U S U L A 347.

Renuntiauit, ac renuntiat cuiumque nullitati, & appellationi.

- 1 **†** Intelligitur de nullitate turbida, **†** ac uelata seu disputabili, & de appellatione friuola, non etiam de nullitate patenti, & notoria resultante ex sine actus, seu inspectione Instrumenti, aut processus, quæ incontinenti probari potest: aut de appellatione omnimodè rationabili, & iusta, siue agatur
- 2 **†** de nullitate contractus, siue de nullitate sententiæ Couart. præct. quæst. c. 25. Paris. consil. 107. numero 8. & 11. uolum. 4. Natta cont. 153 numero 4. Gabr. consilio 28. uol. 2. Surd. consilio 99. numero 6. cum seqq. Pedroc. consilio 36. numero 393. cum seqq. Alb. consil.

70. numero 13. iuncto consil. 509. numero 2. & 3. atque consil. 766. numero 6. Milanen. decis. 2. num. 110. 136. libr. 2. Contard. de mom. possil. limit. 7. etiam quoad impediendam executionem conformium, Alexand. & Rip. in l. 4. §. condemnatum ff. de re iudic. Stephan. Grat. Rom. discept. forens. cap. 118. numero 47. Gabr. suis communi-bus titulo de execut. rei iudic. concl. 7. de clausula appellationis remota loquitur Felio. in cap. quoad consulta-tionem numero 20. de re iud. Boss. sua praxi titulo de Principe numero 377. Surd. consilio 361. numero 23. & deci-sione 36. numero 1. & 18. Rot. Rom. decis. 100. num. 11. & 34. parte 1. in no-tiis. ac decisione 37. libro 2. Mynsingh. obseruat. 3. centur. 1. & obseruat. 10. nu-mero 3. centur. 2. Adhibito tamen for-dere huius distinctionis scilicet: Aut proceditur via actionis: aut per mo-dum excipiendi. j. casu si tempora lar-giantur admittitur ad impediendam executionem: elapso autem, & transac-to tempore nequitiam: secundo ca-su si recipit citra calumniam, & sine cauillatione disceptationem, aut po-stulat longius examen, non impeditur executio instrumenti, uel senten-tiæ, aliter abstinendum non est ab e-xecut. quicquid in oppositum anno-tauit Cæph. consil. 201. num. 7. & 8. ita sanè distinguitur à Franc. Perusin. & aliis commemoratis per Contard. de mom. possil. d. limit. 7. num. 67. Anguil. consilio 14. ad fin. Fachin. consi-lio 68. in fin. libro 3. Crauet. consilio 266. numero 7. Menoch. consilio 110. numero 77. Olasch. decisione 142. numero 31. Nec est obliuiscendum quod scribit Gabr. consilio 38. libro 2. plurimum præstare in hoc argumen-to **†** arbitrium iudicis circa longum, uel breue examen causæ etiam respec-tu modi, ne dum temporis.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 *Reductio an, & quando retardet executionem stante renuntiatione iurata.*
- 2 *Lesioni enormissima renuntiari nequit.*
- 3 *Lesio enormissima in reductione quantae esse debeat.*

* CLAUSVLA 348.

Renuntiauit, & renuntiat omnibus remedijs suspensiujs.

NON impeditur effectus reductionis opportunè, ac legitimè petite per huiusmodi clausulam etiam quoad retardandam executionem laudi, quando † allegatur læsio enormissima, aliquo fumo illius dato, scilicet, summam degustata superindè veritate huius allegationis. Alciar. consilio 84. num. 2. lib. 7. Bero. consilio 33 volum. 3. Maluaf. consil. 108. Bursat. consil. 431. & seq. volum. 4. Com. consilio 221. volum. 2. Gallia consil. 125. Syluan. consil. 71. numero 14. Rota Luc. decisione 98 num. 33. alioqui non dato fumo tantæ læsionis, non superferretur interim, sed seruat pactum alioqui validum. Alb. consilio 181. numero 1. Grat. consil. 30. & 34. Gail. obseruat. 149. numer. 2. libro 1. Lancellor. de attentat. cap. 16. numero 39. cum seqq. Rim. iun. consil. 798. numero 28. cum seqq. Gabr. suis communibus titulo de arb. concl. 3. numero 39. vbi limit. quando in specie de læsione enormissima esset facta mentio, non vt ea promittatur, cui † nulla cautela verborum potest renuntiari. Menoch. de arbit. iud. casu 73 lib. 2. Bursat. consil. 99. num. 11. cum seq. volum. 1. Serafin de iuram. prim. 83. num. 103. Mascard. de probat. concl. 531. nu. 25. cum sex seqq. etiam si adiecta esset illa clausula (moderatè, & immoderatè, altè & basè) Gabr. d. concl. 3. num. 18. sed vt interim

fiat executio quatenus adhuc non sit detecta læsio immodica, sed detegenda. Intelligendo læsionem enormissimam in hoc argumento iuxta † arbitrium iudicis, non etiam vt quidam opinati sunt, vt conquireat in sexta parte illius rei, quæ in arbitrio deducitur. Czuall. tract. com. contra com. parte 1 quæst. 93.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 *Reseruatum in donatione pro illius validitate quale sit.*
- 2 *Reseruatio in donationibus pro subsidio in necessitatibus non est potens de se ad sustinendam donationem.*
- 3 *Verborum illorum (voglio esser padrone, sin ch' io viuo) sensus expenditur.*
- 4 *Reseruatione facta si vltra reseruata donans disponat quid agendum.*
- 5 *Reseruatione in donatione facta si donans nihil expresse disponat de summa reseruata: nec per actum inter viuos: neque per vltimam voluntatem ad quem spectent pecunie reseruatae.*

CLAUSVLA 349.

Reseruato vsufructu dum viuuit, & facultate disponendi de mille pro libito sua voluntate.

PATIUM proficeret reseruatio solius vsufructus tenuis, non sufficientis ad alimenta, quando donatio esset facta de omnibus bonis presentibus, & futuris cum pro validitate donationis requiratur † quod reseruatum sit transitorium ad hæredes, quòdque de eo possit donans testari, alioqui si † reseruatio fieret pro subsidio in necessitatibus, nihil operatur Honded. nuncupatim consilio 39. numero 14. cum seqq. volum. 1. Stephan. Gratian. Rom. discept. Forens. cap. 120. numero 4. cum seqq. & decis. Marchiæ 39. num.

nam. i. cum seq. & reservatio vsusufructus intelligitur etiam per illa verba (voglio esser padrone fin ch'io viva,) cum hac clausula. magis ad donationem inter vivos referenda sit, quam ad donationem causa mortis optime Corn. consilio 223. volum. 1. Jam vero in argumento reservationis contingit aliquando, quod donator disponit ultra reservata, & tunc pro rata, quilibet habens causam a donatore de summa reservata subiacet diminutioni: ut optime aduertit Castr. in consilio 331. in fin. volum. 1. apud nos tractat. de rata q. 125. Venetæ additionis: Interdum nihil disponit, & tunc comperitur variarum plenisque sententiis; dum aliqui inclinant donatario, quos intereminet Burfat. cons. 226. vol. 3. Alij distinguunt inter reservationem quantitatis, & reservationem facultatis. Alij vero indistinctè tuentur partes venientium ab intestato proximiorum donatoris, quod probabilius est, ac tutius, vbi non repugnent alia verba conventionis nec dissuadeat conditio personarum, vel non aduersentur verisimiliores coniecturæ. Tesaur. decif. 97. quam decisionem impugnat Iosephi Sesse decif. Aragon. 48. sed de I. essaur. mentionem facit. Peregr. de fideicom. art. 40. numero 19. cum seq. Menoch. cons. 1130. numero 13 cum seq. Surd. pleniore stylo decisio. 272. vbi adducit rationes non paucas, & soluit omnem nodum. Adde Vinc. de Franch. decif. 45. 594. & 600. & amplissimè apud Doctum Hispanum Fontanell. tract. de pæct. nupt. clausula 4. glos. 23. à numero 8. usque ad numerum 16. nec displicet distinctio, quam Steph. Gratian. Rom. discept. forens. cap. 50. num. 18. cum seqq. exhibet ad mentem Gabr. cons. 143. post med. vol. 1.

Io. Bapt. Coste.

SYMMARIA.

- 1 *Conductor ex fructuanti fundum sibi locatum quid periculi ingruat.*
- 2 *Conductor quid liceat in fine locationis.*
- 3 *Conductor, an possit mutare usum & formam agri.*

CLAUSULA 350.

Restipulari in fine locationis, vel colonice non possit &c.

POSTquam conductor antiquus tenetur restituere prædia in eo statu, in quo repetit ab initio locationis, non fit ei potestas exfructuare fundum in præiudicium novi conductoris. I. si merces §. conductor, iuncta l. & hæc distinctio §. vult. ff. locat. Decif. Perus. 62. p. 2. Sur. dec. 131. optime Caroc. de locato tit. de recusat. q. 9. vbi appellat hoc pactum de restringendo: & quamvis de iure communi circumscripto pacto de huiusmodi restipulatione possit expelli conductor, etiam si fuit premissum de non expellendo. Bertaz. cons. 395 col. ult. vol. 2. citimin. Nihilominus est consultus, ut intercedat huiusmodi conventio, fortè ex his, quæ protulit celebris I. C. Leonin. cons. 69. num. 3. & 4. vbi scribit, quando conductor in fine suæ locationis trahit ad se commodum, quod pertineret ex euentu ad sequentis temporis conductorem, constitutum est, eum nec civiliter teneri ad restitutionem eius, quod percipit, nisi quod factum est magis contigerit ut successor, vel domino noceretur, quam ut conductor sibi prodesset: quæ ratione conductores non possunt deglabrare arbores quasi deplumare, nec decrustare præta, nec hortos per reductionem ad culturam, & mutare usum, ac formam agri in præiudicium domini pro annis sequentibus Ronchegall. in l. 5. numero 28. ff. de duobus reis. Caroc. d. loco q. 10. quod si prædominaretur consuetudo

MM ij

regionis contraria, illam toto pectore amplectenda, laudaremus d. decis. Pormf. 62.

Io. Bapt. Coste.

S Y M M A R I A.

- 1 Ingratitudo futura non potest remitti etiam cum iuramento.
- 2 Ingratitudo donatarij, quomodo probetur.
3. Iuramento suppletio locum non est quoad probandam ingratitudinem.

* CLAUSVLA 351.

Nec per ingratitudinem possit reuocari

- N**on desino mirari incogitantiam aliquorum Pragmaticorum, qui in instrumento donationis inter vivos inserunt hanc clausulam parui certè, & nullius momenti, cum sit explorati iuris, quod per pactum etiam iuratum † non potest remitti ingratitudo futura, Com. conf. 69. num. 27. volam. 2. Serafin. de iuram. priuil. 108. Surd. de alim. tit. 1. §. 55. num. 21. factique probata dicitur ingratitudo per donantem † si allegauit donatarium non adimpleuisse conuentam, cum acquiescentia donatarij. Malcard. de probat. concl. § 97. num. 12. non † sufficiente iuramento suppletio ad probandam ingratitudinem Bertaz. conf. ciuili 84. nu. 38. Serafin. d. loco nu. 12.

Io. Bapt. Coste.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Reseruans omne ius, de quo intelligatur.
- 2 Non comprehendit insolita, & inaudita.

CLAUSVLA 352.

Reseruans omne ius.

- 1 **I**D quod in scriptura expressum † est, sub hac clausula non continetur, ad alia igitur, quæ competere possunt, relationem habet, vt probat Signorol.

de Homodeis, in conf. 75. col. 8. v. v. meo ad decimum principale. And Barbatia, in conf. 21. num. 16. vol. 2. Boer. in dec. 243. num. 11. vers. quod facit ad questionem, vbi post Barbar. probat, quod non comprehendit insolita, & inaudita. † Schrader. in tract. de feudis, 2. par. 6. cap. 3. num. 38.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, saluo iure superflui, in libello quid operetur.
- 2 Creditor potens plus debito, quando excusetur.

CLAUSVLA 353.

Saluo iure superflui.

Quando creditor † in libello posuerit hanc clausulam dicitur declarasse suam intentionem, quod plus debito dolose nõ petierit, Speculat. in tit. de libelli conceptione, §. nunc ostendamus, in fine. Anton. de Bur. in cap. 2. col. finali, vers. dicit tamen de libelli oblatione. Ias. in §. tripli, num. 25. & §. si quis agens, num. 3. instit. de Actionibus. Neuizan. in conf. 94. num. 14. & seq. qui ceteros refert. Et ideo licet is qui plus debito petit, crimine stellionatus, & in expensis puniatur, Ias. in §. sed hæc quidem, in fine instit. de Actionibus. Neuizan. in d. conf. 94. num. 11. tamen excusetur, quando in libello posuerit hanc clausulam, quia dolus excluditur.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Saluo iure impertinentium, quid operetur.

CLAUSVLA 354.

Saluo iure impertinentium.

Si per iudicem reseruatio cum ista † clausula facta fuerit, & postea exceptiones veras, & iuridicas esse apparebit, quidquid postea factum fuerit, pro non facto habetur, vt declarat Bartol.

Bartol. in l. ille à quo, §. si de testamen-
to, numero 5. ff. ad Trebellian. & ibi
sequuntur Io. de Imola, & Doct. per
textum ibi, & in l. prator, in principio
& in l. qui vias, ff. de damno infecto,
Bald. in consilio 80. vol. 3. Arctin. in c.
exhibita, col. fin. de iudic. idem Bart. in
l. si quando, de legat. primo, Canoni-
stæ in c. si diligenti, de officio delega-
ti, Marfil. Singulari 365. Menoch. in
consilio 367. n. 8.

S V M M A R I A.

- 1 *Clausula saluis superscriptis, & c. restrin-
git ipsam generalitatem, & est tan-
quam limitatio ad regulam.*
- 2 *Repetit precedentia cum omnibus suis
qualitatibus.*
- 3 *Paſſa correſpectiua magis suam naturam
retinens, quando clausula superscri-
ptis est addita.*

*

C L A V S V L A 335.

Saluis superscriptis, & infrascriptis.

Clausula hæc est modificatiua &
restringit ipsam generalitatem,
& † est tanquam limitatio ad regu-
lam. l. si debitor, §. 1. ff. quibus mod. v-
sus fr. amitt. l. item Labeo, §. quare ff. fa-
mil. heretic. Bald. ad l. asse toro, ff. de
her. testit. & in Authent. interdicimus.
C. de episc. & Cleric. & in l. petempto-
rias C. sentent. rescind. non poss. Ang.
consilio 27. & 42. col. 3. in fin. Rom. in
consil. 39. in 3. col.

- 2 Deinde † repetit precedentia cum
omnibus suis qualitatibus, & non ait-
ter. l. fin. C. de heredibus testit. l. qui
liberis. §. hæc verba de vulg. & pupil.
Bart. consilio 7. Arct. consilio 153. & in
consil. 156. in princip. Crau. consil. 98.
num. 8. Paris. consil. 49. num. 12. in 3.
hinc est, vt † paſſa que suapte natura
sunt correſpectiua Gram. dec. 103. nu.
157. cum seqq. Corn. consilio 283. in
princip. vol. 4. Rimin. iun. consil. 273. nu-
mero 36. & seq. vol. 3. Bero. consil. 161.

volum. 1. Gebr. consil. 61. volum. 2. Crau.
consil. 70. vol. 2. Dec. consil. 265. col. 3.
Burs. consil. 131. nam. 12. volum. 2. eam
magis retineat quando huiusmodi
clausula est addita.

Io. Bapt. Costa.

S V M M A R I A.

- 1 *Saluo iure Primogenitura, clausula sen-
sus.*

C L A V S V L A 356.

Saluo iure Primogenitura.

Hæc verba, † quæ quandoque re-
peties in donationibus intelli-
guntur, etiam quod donatio fuerit re-
strincta ad masculos, & sensus erit,
quod talis, & eius descendentes ma-
sculi poterunt disponere saluo iure
primogenituræ, id est, vt antiquiores
materiali semper præferantur l. cum ita
§. in fideicommissio. ff. de leg. 1. Al-
ba. consil. 473. num. 8.

Io. Bapt. Costa.

S V M M A R I A.

- 1 *Saluo iure, & c. clausula in inuestituris
fundi emphyteotici subauditur licet
non sit expressa.*
- 2 *Quid si sit facta inuestitura in præiudi-
cium iuris tertij.*

C L A V S V L A 357.

*Saluo iure quarumcumque persona-
rum, & c.*

Licet in inuestitura alicuius fundi
huiusmodi verba, † nihilominus
subintelliguntur Bartol. in l. dotalem
ff. de testam. milit. notatur in l. ex facto
in princ. ff. de vulg. l. 2. §. merit. & §. si
quis à Principe ff. quod mer. consil. gl. fi.
in c. 1. vt lite pend. Dec. cor. sil. 33. n. 1. 6.
volum. 1. † quod tamen non procedit
quando appareret inuestituram factam
esse ad derogationem iuris tertij, vt ex
Alb. Brun. Paris. & Ias. tradit Decian.
ibid. nu. 127. ex gl. in l. si debitor, §. 1. &
in litem Labeo §. 1. ff. quib. mod. pign.

regionis contrariis, illam toto pectore amplectendam laudaremus. d. decif. Penul. 62.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 Ingratitudo futura non potest remitti etiam cum iuramento.
- 2 Ingratitudo donatarij, quomodo probetur.
3. Iuramento suppletiuo locum non est quoad probandam ingratitude.

* CLAUSVLA 351.

Nec per ingratitude[m] possit reuocari

Non desino mirari incogitantiam aliquorum Pragmaticorum, qui in instrumento donationis inter vivos inferunt hanc clausulam parui certè, & nullius momenti, cum sit explorati iuris, quod per pactam etiam iuratum † non potest remitti ingratitude futura, Com. conf. 69 num. 21. volam. 2. Serafin. de iuram. priuil. 108. Surd. de alim. tit. 1. 3. 55. num. 21. factisque probata dicitur ingratitude per donantem † si allegauit donatarium non adimpleuisse conuentum, cum acquiescentia donatarij. Mascard. de probat. concl. 897. num. 12. non † sufficiente iuramento suppletiuo ad probandam ingratitude[m] Bertaz. consilii 84. nu. 38. Serafin. d. loco nu. 12.

Io. Bapt. Costa.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Reseruans omne ius, de quo intelligatur.
- 2 Non comprehendit insolita, & inaudita.

CLAUSVLA 352.

Reseruans omne ius.

ID quod in scriptura expressam † est, sub hac clausula non continetur, ad alia igitur, que competere possunt, relationem habet, vt probat Signetol.

de Homodeis, in conf. 75. col. 8. v. venio ad decimum principale. And. Barbatia, in conf. 21. num. 16. vol. 2. Boer. in dec. 243. num. 11. verè, quod facit ad questionem, vbi post Barbat. probat, quod non comprehendit insolita, & inaudita. † Schrader. in tra. & de feudis, 2 par. 6. cap. 7. num. 38.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Saluo iure superflui, in libello quid operetur.
- 2 Creditor potens plus debito, quando excusetur.

CLAUSVLA 353.

Saluo iure superflui.

Quando creditor † in libello puerit hanc clausulam dicitur declarasse suam intentionem, quod plus debito dolose nõ perierit, Speculat. in tit. de libelli conceptione, §. nunc ostendamus, in fine, Anton. de Bur. in cap. 2. col. finali, verè, dicit tamen de libelli oblatione. Ias. in §. tripli, num. 25. & §. ii quis agens, num. 3. instit. de Actionibus. Neuzan. in conf. 94. num. 14. & seq. qui ceteros refert. Et ideo licet is qui plus debito petit, crimine stellationatus, & in expensis puniatur, Ias. in §. sed hæc quidem, in fine instit. de Actionibus. Neuzan. in d. conf. 94. num. 11. tamen excusetur, quando in libello posuerit hanc clausulam, quia dolus excluditur.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Saluo iure impertinentium, quid operetur.

CLAUSVLA 354.

Saluo iure impertinentium.

SI per iudicem reseruatio cum ista † clausula facta fuerit, & postea exceptiones veras, & iuridicas esse apparebit, quidquid postea factum fuerit, pro non factò habetur, vt declarat Bartol.

Bartol. in l. ille à quo, §. si de testamen-
to, numero 5 ff. ad Trebellian. & ibi
sequuntur Io. de Imola, & Doct. per
textum ibi, & in l. prator, in principio
& in l. qui vias, ff. de damno infecto,
Bald. in consilio 80. vol. 3. Aretin. in c.
exhibita, col. fin. de iudic. idem Bart. in
l. si quando, de legat. primo, Canoni-
stæ in c. si diligenti, de officio delega-
ti, Marfil. Singulari 365. Menoch. in
consilio 367. n. 8.

SUMMARIA.

- 1 Clausula saluis superscriptis, & c. restrin-
git ipsam generalitatem, & est tan-
quam limitatio ad regulam.
- 2 Repetit precedentia cum omnibus suis
qualitatibus.
- 3 Pacta correspondens magis suam naturam
retinens, quando clausula superscri-
ptis est addita.

* CLAVSULA 335.

Saluis superscriptis, & infrascriptis.

Clausula hæc est modificatiua &
restringit ipsam generalitatem,
& ¶ est tanquam limitatio ad regu-
lam. l. si debitor, §. 1. ff. quibus mod. v-
susfr. amitt. l. item Labeo, 1. quare ff. fa-
mil. hercisc. Bald. ad l. affe toto, ff. de
her. restit. & in Authent. interdicimus.
C. de episc. & Cleric. & in l. perempto-
rias C. sentent. rescind. non poss. Ang.
consilio 27. & 42. col. 3. in fin. Rom. in
consil. 89. in 3. col.

Deinde ¶ repetit precedentia cum
omnibus suis qualitatibus, & non ali-
ter, l. fin. C. de hereditibus restit. l. qui
liberis, §. hæc verba de vulg. & pupil.
Bart. consilio 7. Aret. consilio 153. & in
consil. 156. in princip. Crau. consil. 98.
num. 8. Paris. consil. 49. num. 12. in 3.
hinc est, vt ¶ pacta que tuapte natura
sunt correspondens Gram. dec. 103. nu.
157. cum seqq. Corn. consilio 283. in
princip. vol. 4. Rimin. iun. consil. 273. nu-
mero 56. & seq. vol. 3. Bero. consil. 161.

volum. 1. Gabr. consil. 6. volum. 2. Crau.
consil. 70. vol. 2. Dec. consil. 265. col. 3.
Burs. consil. 131. num. 12. volum. 2. eam
magis retineant quando huiusmodi
clausula est addita.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Saluo iure Primogenituræ, clausula sen-
sus.

CLAVSULA 356.

Saluo iure Primogenituræ.

Hæc verba, ¶ quæ quandoque re-
peries in donationibus intelli-
guntur, etiam quod donatio fuerit re-
stringita ad masculos, & sensus erit,
quod talis, & eius descendentes ma-
sculi poterunt disponere saluo iure
primogenituræ, id est, vt antiquiores
materiali semper præferantur l. cum i-
ra §. in fideicommissio. ff. de leg. 1. Al-
ba. consil. 473. num. 8.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARIA.

- 1 Saluo iure, & c. clausula in inuestituris
fundi emphyteotici subauditur licet
non sit expressa.
- 2 Quid si sit facta inuestitura in præiudi-
cium iuris tertij.

CLAVSULA 357.

Saluo iure quarumcumque persona-
rum, & c.

Licet in inuestitura alicuius fundi
emphyteotici non sint expressa
huiusmodi verba, ¶ nihilominus
subintelliguntur Bartol. in l. dotalem
ff. de testam. milit. notatur in lex facta
in princ. ff. de vulg. l. 2. §. merit & §. si
quis à Principe ff. quod met. caus. gl. fi.
in c. 1. vt lite pend. Dec. consil. 33. n. 1. 6.
volum. 1. ¶ quod tamen non procedit
quando appareret inuestituram factam
esse ad derogationem iuris tertij, vt ex
Alb. Brun. Paris. & las. tradit Decian.
ibid. nu. 127. ex gl. in l. si debitor, §. 1. &
in Litem Labeo §. 1. ff. quib. mod. pign.

vel hypot. folu. Angel. conf. 27. ad finem, & in conf. 41. num. 289. Signorol. conf. 60. Alber. Brun. conf. 23. Paris. conf. 23. n. 142. vol. 1.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Mulieris assertio iurata circa securitatem in bonis sui viri an eidem nocet.
- 2 Renunciatio hypotheca in bonis mariti ad favorem tertij cum viro contrahentis quando praeiudicat.
- 3 Mulier renuntians hypotheca non censetur renuntiare doti.

* CLAVSVLA 358.

Sciens se cautam in aliis bonis Mariti ad dotem suffecturam, prout procedatur etiam cum iuramento &c.

Equidem verisimilis est hæc scientia, ad plene tradita per Hond. conf. 80. volum. 2. idcirco † praeiudicat sibi mulier in hypotheca, cui sub dicta formula renuntiavit. Rom. conf. 187. Serafin. de iuram. priuil. 76. n. 12. ad fi. ac melius priuil. 95. cum adductis per nos. remed. 85. n. 3. tract. de remed. sub fid. Esto, quod contrarium etiam in iurata renuntiatione hypothecæ contendat Turret. conf. 78. num. 23. cum seqq. vol. 1. Caphal. conf. 655. num. 6. cum commilitonibus, quia forte obtineret, quando alioqui mulier omnino indotata remaneret, quo casu placaret temperamentum relatum à Testa. de cit. 223. n. 13. præsertim in dominio Mediolani ob Nou. constit. providentes in demeritati mulierum, & prohibentes omnem contractum præiudiciale dotibus mulierum in consulto Senatu. Adde Afm. de execut. §. 9. c. 338. numer. 4. cum seq. referentem remedia, quibus præferantur iura mulierum non obstante renuntiatione: porro cessante causa tanti præiudicij valida est renuntiatio hypothecæ in bonis viri facta per mulierem so-

lemniter cum iuramento, & sine præambulo metru, non tamen inde inferret renuntiatam esse doti, † cum aliud sit dos, aliud hypotheca pro dote Seraf. d. priuil. 95. num. 5. Morot. conf. 87. num. 8.

Io. Bapt. Costa.

SUMMARI.

- 1 Suspendio à Diuinis nō inducitur per clausulam fore suspendendum.
- 2 Sententia debet condemnare, & non dicere fore condemnandum.

CLAVSVLA 259.

Sentiamus fore suspendendum à Diuinis.

Sententia cuius ista clausula, non inducit † suspensionem à Diuinis, Bart. in l. 1. C. si aduers. libertat. Io. Andr. in addit. ad Specular. in tit. de exceptionibus, §. viso, in additione quæ incipit, dat intelligere, Bal. in l. solent, ff. de off. Proconsul. & in c. 1. in fine, de off. legati. Aliud est condemnare, † aliud dicere condemnandum fore, gl. in c. frater, 16. quæst. 1. in c. cum venerabilis, vers. neq. credas quod dicta verba de except. & in c. non potest, de re iudicaria. Alexan. in l. 1. §. si quis ita, col. 3. 4. de verb. oblig. gloss. magna in l. 1. in fin. C. si aduers. libertat. vbi ad hoc adducit multa similia, quæ etiam recenset Ferrer. in conf. 347. per totum, volum. 2. tractus futuri temporis non spectant ad indicem, l. prima, in princ. ff. de vfur. l. non quemadmodum. de iudicij. Et vide omnino super hoc Alexan. in d. §. si quis ita.

SUMMARI.

- 1 Clausula. Singula singulis, quid importet.
- 2 Et relativa, & comprehensiva singulorum.
- 3 Relatio, quomodo fiat singula singulis.

CLAV-

CLAUSULA 360.

Singula singulo.

- 1 **H**æc clausula † idem importat ac si omnia superius disposita, iterum nominatim specificata essent. cap. vi circa, & ibi gl. de electione, lib. 6. Clementina Constitutionum, eodem tit. Paris. in conf. 97. num. 90. & seq. volum. primo. Curt. iun. in conf. 43. num. 9. v. secundo principaliter, & numero 11. vers. tertio principaliter, Ruin. in conf. 103. num. 10. volum. 4. Item, hæc clausula † est relatiua, & comprehensua singularum, etiam si in diuersa oratione sint exposita, gloss. in l. si negotium, in verbo gestorum, 3. C. de negot. gest. & relatio † sit singulari singulis caute, vt dicit gloss. in l. finali, in ver. vniuersitatis, C. de fidei commiss. vbi Angel exponit, congrua congruis referendo, secundum terminos habiles cuiuscunque ad quem fit relatio, Dec. in conf. 204. col. penult. vers. & idem tamen. item, partes distinguit, & separat, & vnicuique ius suum tribuit. Menoch. in conf. 985. num. 16. vol. 10.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Si cum laudabilis vita, est conditionalis.
2 Et quando fallit.

CLAUSULA 361.

Sicum laudabilis vita &c.

- 1 **E**xequitur ante prouisionem, † hanc clausulam de idoneitate inquirere debet, quia conditionalis est, & ideo requiritur declaratio, Oldrad. in conf. 41. secus si diceretur: † Prouideas si dictus clericus est laudabilis vitæ, quia non importat conditionem, neque requiritur declaratio, Oldrad. ibidem. Vide Lapum Allegatione 15. num. 5. vers. non obstat, & ibi Addentes.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Si, & in quantum, nihil ponit in esse.

- 2 Si fuerit dicta per Principem, quid operetur.
3 Quot modis concipi possit, & qui sint eius effectus.
4 Clausula, Si, & quatenus, conditionalem dispositionem facit.
5 Clausula, Nisi si, & quatenus, est affirmatiua.

CLAUSULA 362.

Si, & in quantum.

Scripsi supra de hac eadem † clausula in clausula 136. Adde, quod hæc clausula nihil ponit in esse, & pendet à futuro euentu, Caualean. decisione 11. num. 41 & decis. 28. num. 16. & num. 20. par. 3. & decis. 32. num. 9. par. 5.

Magna differentia est, si dicatur: Si, & in quantum de iure debet. Vel si dicatur: Si, & in quantum potest, quia prima minus concedit, quam secunda, quoniam multa fieri possunt, quæ fieri non debent, Ioan. de Imola, in consil. 146. in princip. vbi etiam dicit, quod admissio supplicationis facta per Principem, † Si, & in quantum potest, non admittit disputationem, prout est, si dixisset: Si, & in quantum debet. Item, si dictum fuerit: Si, & in quantum de iure, operatur, quod est sublatum omne grauamen, & à tali admissione conditionali appellari non potest, Natta in conf. 32. num. 8. vers. Nec obstat.

Item, est differentia † si concipiatur verbis affirmatiuis, veluti, admitto, si, & in quantum: & si dicatur verbis negatiuis, videlicet: Non admitto, nisi, si, & in quantum, quia si affirmatiue concepta est, iudex appellationi ab interloquutoria censetur detrahi: si vero negatiue, secus est, Benintend. in decis. Bononiensis prima, per totam, Caualean. decis. 26. num. 32. parte secunda.

Clausula, si, & quatenus, † conditionalem dispositionem reddit, Alexad.

in consil. 127. num. 1. vol. 7. Roman. in consil. 501. num. 2. Cacheran. in decil. 2. num. 9. & seq. Et operatur hunc effectum, quod si causa appellationis est rationabilis censetur admissa appellatio, secus si est irrationabilis, Felin. in c. cum contingat, num. 13. de offic. delegati, Ruin. in consil. 61. num. 27. vol. 5. Socin. iun. in consil. 18. num. 16. vol. 1. Et probat Maranta in suo Speculo iudiciorum, parte 6. in 2. actu principali, num. 200. Et per istam clausulam, Nisi, ¶ si, & quatenus, censetur aliquid affirmatiue positum in oratione, & ita appellatio admissa, quamuis sub conditione, l. si feriat, ff. de ferijs, l. actione, & ibi Iason, C. de transf. Alexand. in consil. 39. num. 1. vol. 7. Dec. in consil. 532. num. 1.

SUMMARI A.

- 1 Donatio plus valoris potest fieri per clausulam, Si plus valet, donat.
- 2 Clausula, Si plus valet, donat, tollit conditionem indebiti.
- 3 Donatio, vt inducatur per clausulam, Si plus valet, quid requiratur.
- 4 Renunciatio an sufficiat ad tollendam lesionem enormissimam.
- 5 Clausula, Si plus valet, quando censetur apposta perfunctorie.
- 6 Semper est restringenda ad modicam quantitatem.

CLAUSVLA 363.

Si plus valet, donat.

1 **S**res vendita plus valeat, ¶ quam vendita fuerit, atque vendens hac clausula usus fuerit, si quid plus valet, donat irreuocabiliter inter viuos, tunc erunt duo contractus, alter venditionis, alter donationis, fieri poterit, vt colligitur ex notatis per Bartol. in l. si quis cum aliter, num. 7. ff. de verborum obligation. & ibi Alexand. num. 13. Bald. in l. secunda, num. 10. C. de rescind. vendit. & ibi Salic. num. 11. Accet. in 6. actionum, num. 25. ¶. quarto quid si in instrumento instit. de actio-

nib. Azo. in summa, C. de rescind. vendit. num. 1. in fine, vers. Nisi dixerit se donaturum, Paris. in consil. 48. in principio, vol. 4. Decian. in consil. 107. num. 2. vol. 4. Barbat. in consil. 12. num. 18. vol. 3.

Hæc clausula tollit ¶ conditionem indebiti, & omnem aliam exceptionem sibi competentem, sub prætextu cuiuscunque erroris, Bart. in l. fin. §. idem quæsiuit, ff. de condict. indebiti, & ibi Paul. de Cast. & Ang. Idem Bartol. in d. l. si quis cum aliter, col. finali, ff. de verbor. obligat. vbi dat præctitam, quomodo in instrumento debeat apponi clausula, Donationis. Abbas in c. cum causa, col. 1. de empt. & vendit. cum alijs per Ferrer. in consil. 266. num. 28. vol. 2.

Declaratur hæc conclusio, ¶ vt procedat. quando venditor sciuerit quantitatem maiorem donatam, atque scitenter donauerit inter viuos, quia ita erit duplex contractus, & clausula habebit effectum, Bart. in d. l. si quis cum aliter, & plurimos ad hæc refert Tiraquell. de retract. lignag. gloss. 18. num. 14. & seq. Et in eo, qui vere scit quantitatem, importat quancumque summam, vt probat Hieron. Gabr. in consil. 168. quæst. 3. vol. 1. Ita vt data scientia non possit vterius agere remedio legis 2. C. de rescind. vend. etiam si esset læsius ultra dimidiam iusti pretij, Bald. in consil. 3. num. primo, ¶. in contrarium videtur, vol. 3. Item, data scientia quantitatis, si dictum fuerit: Donat irreuocabiliter inter viuos, tunc non potest vterius dari de modicitate pretij, vel lesione, Alex. plene in consil. 28. num. 6. & 7. versic. tertio responderi potest vol. 5. vbi responderet ad l. ab Anastasio. C. mandati vt non obster: quia est specialis dispositio in odium redimentis licem. Idem in consil. 105. circa finem, num. 3. vers. nec puto, vol. 6. allegat Bart. in d. l. si quis cum aliter in fine, ff. de verbor. obli-

obligation. quem sequuntur Communiter scribentes, vt attestatur Fabian. de Monte, in Tractat. de emptio. & vendit. q. 8. principali, in quat. 4. Non enim generalis ꝛ renunciatio sufficit ad tollendam lesionem enormissimam, nisi sit informatus de valore, Alexand. in consilio 1. num. 2. & seq. & num. 6. volum. 6. Paul. de Castr. in d. l. si quis cum aliter. item, si huiusmodi donatio est de summa magna, requiritur insinuatio, Anchar. & Imol. in dict. cap. cum causa, de empt. & vendit. Roman. in l. secunda, columna 4. in princip. & ibi Alciat. numero 16. ff. de verb. oblig. Alexan. in dict. l. si quis cum aliter, columna 4. vers. item quæ sunt, l. cum hic status. §. penult. versic. idem respondeo, ff. de donat. inter vir. & vxor. l. si quis donationis, ff. de contrah. empt. Alias ꝛ hæc clausula ceterum appositæ perfructorie de stylo Notariorum, & nihil operatur, vt diffuse probat Tiraquel. in dict. §. 1. glossa 18. numero 16. Et quod ista clausula consuevit apponi de stylo Notariorum, Alexan. in consil. 125. numero 10. versic. nec obstat, vol. 1.

6 Regulariter autem hæc ꝛ clausula est captiosa, ideo semper est restringenda ad modicam quantitatem. Bal. in consilio 376. versic. illa autem verba, vol. .. & in consilio 3. per totum, vol. 3. Item, nihil operatur propter dolum, vel fraudem contrahentis cum minore, Alexand. in d. consil. 125. col. 1. in fine, versic. & dicit Antonius, volum. 1. vbi eo ipso quod minor donat, videtur male consumere.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, si senseris te grauatum vnde, & cur ortum habuit.
- 2 Præceptum cum Clausula, si senseris te grauatum, resoluitur in simplicem citationem.

CLAUSULA 364.
Si senseris te grauatum.

DE hæc clausula ꝛ scripserunt Plot. in l. si quando, num. 100. C. vnde vi, Alexand. in consil. 143. in fin. vol. 7. Specul. in titulo de sent. §. species, nu. 4. & ibi Io. Andr. in additionibus, Riminald. sent. in consilio 270. volum. 2. Riminald. iun. in consilio 333. volum. 3. Maranta in 6. part. numero 27. & plur. seqq. Matfil. Singulati 643. vbi plurima dicit.

Angel. in l. de pupillo, §. meminisse, ff. de noui oper. nunciatione, dicit, quod Romana Curia introduxit hanc formam faciendi præceptum, cum huiusmodi clausula, & tunc citatus si comparat, præceptum resoluitur in vim simplicis citationis, sequitur Felin. in consil. 5. num. 8. idem dicit Bald. in consil. 245. in fine, volum. 2. & in consil. 463. numero 7. volum. 4. las. in d. §. meminisse, num. 8. Castren. in consil. 3. numero 2. in fine, versic. præceptum autem, vol. 2. Battolus in l. 1. C. de excep. rei iudicat. B. l. in rubrica, C. comminat. vel epistoi. Bauertius in suis Singularibus. y. Citatio num. 29.

Et dicit Angel. ꝛ Aret. in consil. 77. numero 22. & seq. quod si præceptum est iustum, id est ex actis iustificatum, tunc non resoluitur in simplicem citationem per comparationem citati.

Si hæc clausula omittatur, præceptum est nullum, & sperni potest, las. in l. ne quidquam, §. vbi decretum, num. 6. ff. de offic. Proconsulis, vbi scribi: multas limitationes.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, si per diligentem informationem, quid importet.
- 2 Alienatio rei Ecclesia sine solemnitatibus, quando sit valida.
- 3 Transactio facta in spiritualibus nunquam potest valere sine consensu Papæ.
- 4 Alienatio rei minoris aliquando est valida sine solemnitatibus.

5 *Alienatio pendente conditione beneficii Apostolici, non potest renouari.*

6 *Iudex cum clausula, Si per diligentem, quid debeat facere.*

CLAVSVLA 363.

*Se per diligentem informationem,
Et.*

IN Breui Apostolico, commissionis Icausæ, quæ dicitur, si in evidentem utilitatem Ecclesiæ esse apparuerit, huiusmodi clausula apponi consuevit: Si per diligentem informationem per vos, seruatis seruandis, super præmissis habendam, apparuerit esse in utilitatem Ecclesiæ, &c. Per quam Papa omnino vult, quod adhibeantur sollempnitates iuris, & causa necessaria, aut evidens utilitas; & rescriptum, nõ supplet alias sollempnitates, vt probant Rodeticus Suarez, in Allegatione 21. numero 1. & Petrus de Anchar. Regiensis, in quæst. 52. num. 6. & seq. & nu. 17. par. 2.

2 Declaratur autem hæc conclusio, vt non procedat, quod quando alienatio rei Ecclesiæ est facta in causam necessariam. Item si est utilis Ecclesiæ; item, si Ecclesia velit eam ratam habere: quis tunc contractus est validus, & non licebit emptori ab emptione recedere, ne illud quod in Ecclesiæ fauorem inductum est, in eius odium conuertatur, & si quæ de rebus, 12. q. 2. gloss. in c. 1. versic. sede vacante, & l. quod si uore, & l. nulla, ff. de legib. l. non eo minus C. de procurator. & ita dicunt Innoc. & Abb. in c. de his quæ fiunt à Prælati sine consensu Capituli, Abb. in consilio 89. numero 4. volum. 2. But. in c. si quis presbyterorum, num. 9. Imola, numer. 21. versic. nec obstat, de reb. eccles. non alienand. Bald. Angel. & Iason in l. cum hi. §. eam autem, ff. de transact. Dec. in c. quæ in Ecclesiarum, nu. 31. de Con-

stit. Crescent. decif. 1. de locato, & cond. &c. Put. dec. 310. par. 1. & fuit dictum in Cortonen. bononum coram Plato, 3. Iulij 1589. & in Comen. Bonorum 1575. coram Seraphin. & in Romania Palatii, 15. Martij, 1604. coram Pamph.

Et licet contrarium fuerit decisum aliquando, vt per Put. dec. 2. & dec. 352. par. 2. Achill. de Grass. dec. 2. de pactis. Verall. dec. 184. p. 1. in manuscriptis, & in dec. Pampilon. de Sanguessa, 3. Martij, 1578. coram Aldob. tamen istæ decisiones loquuntur in transactione quæ in spiritualibus, & beneficialibus, quæ sine autoritate Sedis Apostolicæ est omnino illicita, c. super eo, de transactionibus: & ita procedit tex. & ibi gloss. in l. à Diuo Pio, ff. de ritu nuptiarum, allegatus à Tiracq. pro ista parte, de legibus Connubialibus, lege 8. num. 98. secus est in alienatione rei Ecclesiæ, in qua ante beneplacitum expeditum non est locus penitentia, vt fuit resolutum in Romana domus, quarta Decem. 1592. coram Mantica.

Ergo remanet firma conclusio, quod quando alienatio est utilis Ecclesiæ, & ipsa vult ratam habere, contractus est validus, sicut dicimus in alienatione rei minoris in qua requiritur decretum, ob cuius defectum causam necessariam, & in utilitatem pupilli, etiam absque decreto, valida est, gloss. in l. cum his, §. transactionem, ver. alimentarius, ff. de transac. quem sequuntur ibi Bal. Odofred. Angel. & Iacobin. in l. lectura, Iacob. Turinger. in l. magis puro, ff. de reb. eorum, Io Fab. in §. ne huius, inst. de eo cui libert. causa bona adiunguntur. Rom. in consilio 416. Dec. in cons. 131. versic. 2. principaliter responderetur, late Barbar. in cons. 61. vol. 3. Ias. in §. actionum autem, num. 24. inst. de actionibus. & ideo gl. in l. ff. de acceptationibus,

nibus, dicit, contractus ad commodum minoris, etiam absque autoritate tutoris, & iudicis, etiam si minor obligetur, est validus.

Item supradicta conclusio est vera, etiam si alienatio rei Ecclesie facta fuerit sub beneplacito Sedis Apostolicæ, & non aliter, & ita habeat tacitam conditionalem, si beneplacitum fuerit expeditum: nam pendente conditione, † non licet emptori discedere à contractu, quoniam venditio, etiam conditionalis, dicitur perfecta, ad effectum, ut altero inuito non possit dissolui, l. necessario, §. item si res, cum glossa l. quis iura, ff. de periculis & commodo rei venditæ, l. quod sæpe, §. in his, ff. de empr. & vend. Castr. in l. 2. circa fin. C. quando lic. ab empr. disc. Dec. in cons. 179 numero 3. Afflict. de decisione 280. numero 3. & ita fuit decisum coram Mantica in Romana domus, 4. Julii 1593.

6 Iudex cui committitur † hoc negotium à Sede Apostolica, cum clausula, si per diligentem, &c. debet subtiliter inuestigare omnia discutienda, scilicet bonorum valorem, reddituum utilitatem, vel necessitatem, alias esset in negligentia, siue dolo præsumpto, & lata culpa, vide Cavalcan. in decis. 46. numero 155. & plur. seqq. & num. 450. & plur. seqq.

S V M M A R I A.

- 1 Restitutio ex clausula, si qua mihi iusta causa, quando est de iure civili, & quando de iure Prætorio.
- 2 Maiores quando restituuntur per clausulam generalem.

C L A V S V L A 366.

Si qua mihi iusta causa.

DE hac clausula est text. in l. 1. in fi. ff. ex quibus caus. maiores, & ibi illam tractant Doctores, ideo licet origine sit de iure civili, tamen hoc in-

telligitur in illis casibus, † in quibus de iure civili specialiter dispositum est, restitutionem esse concedendam: sed in aliis casibus, à iure civili non expressis, vbi iusta causa adest, de iure Prætorio restitutio in integrum conceditur, Oddus, in tract. de restit. in integrum, quæst. 1. numero 84. & quæst. 8. numero 1. & plur. seqq. vbi diffusè tractat de hac clausula.

Et quod quando maiores non possunt restitui ex illis causis, ex quibus restituuntur † minores, tunc stante læsione restituuntur ex dicta clausula generali, si qua mihi iusta causa, vide Corneum in consilio 184. colum. finali, volum. 3. qui plurimos cumulat, Alciat. de præsumptionibus, Regula 1. præsumptione 42. numero 3. & seqq. Menoch. in consilio 932. numero 11. item, in quibus casibus maiores etiam vigore huius clausulæ non restituuntur. Vide in Digestis nouissimis, tomo 1. Titulo Restitutio, in pluribus capitibus.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Sine lite in solutione pensionis quid importet.
- 2 Per hanc clausulam censetur renunciatum statuto de consilio sapientis petendo.

C L A V S V L A 367.

Sine lite, & exceptione.

CReditores pensionarij consueverunt à beneficiatis hanc promissionem obtinere, quæ clausula † importat solutionem esse faciendam, absque retardatione, & aëtu iudiciali, ut probat Marius Anguissola, in consilio 59. numero 22. Verall. decis. 205. numero 4. parte 1. Neuzan. in consilio 6. numero 4. & tunc nullum iudicium fieri poterit ad imprimendam, & retardandam solutionem pensionis, Cavalcan. in decisione 26.

numero 70. parte 2. qui plurimos refert.

Et si extat Statutum de petendo consilio † sapientis in omni negotio, tunc promittens cum ista clausula, censetur renunciassse Statuto de consilio sapientis petendo, vide Cauale. in decisio. e. 28. num. 67. & numero 88. part. 2. qui plura allegat ad hoc.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, *Sola facti veritate inspecta, Principes soli videntur.*
- 2 Inferiores à Principe non possunt iudicare sola facti veritate inspecta.
- 3 Clausula, *Sola facti veritate inspecta, quomodo sit valde potens.*
- 4 Plus operatur, quam clausula summarie.
- 5 Iudex vigore clausula, *sola veritate inspecta, potest iudicare, vt arbitrator.*
- 6 Clausula, *sola veritate inspecta, quando tollat ineptitudinem libelli.*
- 7 Operatur, vt possit iudicari super petitorio, & possessorio simul.
- 8 Iudex quando virtute huius clausula possit admittere probationes leuiores.
- 9 Exceptio prescriptionis non potest tolli per clausulam, *sola facti veritate inspecta.*
- 10 Beneficium excussionis non tollitur per clausulam, *sola facti veritate inspecta.*

CLAUSVLA 368.

Sola facti veritate inspecta.

1 **P**rinces † non recognoscentes superiorum, iudicant causas secundum eorum conscientiam, sola facti veritate inspecta, non se astringentes ad allegata, & probata, Bar. in l. i. C. vt que de iure aduocatis, Bald. in l. finali, in princ. C. de iure deliberandi, & in c. i. col. fin. De nou. in forma fidelitatis Iason in l. i. numero 9. ff. de constit.

princip. Afflict. in cap. i. num. 72. Quæ sint Regalia. Iacobin. in sua inuestitura feudali, in ver. Princeps, Bossius in titulo de Princip. numero 72. præsertim, vbi non agitur de iudicando per diffinitiuam sententiam, sed de tollendo aliquo grauamine illato, procedentes solùm manu Regia, vt dixi supra in clausula, Manu Regia. Inferiores autem à † Principe nullatenus possunt secundum virtutem huius clausula iudicare, nisi eisdem à supremis Principibus mandatum fuerit, Ioan. Andr. & Imol. in c. venerabili, de censibus Bald. in c. i. §. Sacramenta, De consuetudine recti feudi, quoniam huiusmodi iudices nihil contra iura definire possunt, l. 2. C. de offic. præfecti prætorio, c. quod super his, de maior. & obedientia. Purpurat. in l. i. numero 133 ff. de offic. eius. Guido Pap. decis. 29.

Hæc clausula † valdè potens à Doctoribus appellatur, Anton. de Butt. in cap. i. de iuram. calumnia. Natta, in Clemen. Sep. §. non sic tamen, versic. sexto. Maranta in Praxi iudiciorum, parte quarta, distinctione 9. num. 32. Cacheran. decisione prima, numero vigesimo, quoniam illa clausula, Seruato iuris ordine, est permissiua, sed hæc, Sola facti veritate inspecta, est prohibitiua, sed dispositio prohibens est multo potentior, Bald. in l. si Rufinus, C. de testam. milit. Dec. in consilio 44. colum. finali, & consilio 157. num. 3. & cons. 581. numero 7 in fine. Item, hæc clausula † plus operatur, quàm clausula summarie, & sine strepitu, & figura iudicij. Dec. in c. quoniam contra, numero 16. de probationibus. Alexand. in consilio 6. num. i. in fine, vol. 3. Felin. in c. dilecti, de iud. Cacheran. in d. decis. prima numero 10. Et ideo iudex deputatus cum hac clausula, plenius procedere potest.

Iudex deputatus † cum hac clausu-

is, ordinem iuris reiicere potest atque
 procedere, & iudicare more arbitrato-
 ris, Berous in questione 23. numero 4.
 & numero 8. Item potest iudicare su-
 per causa probata, etiam non deducta
 in libello, Alexand. in l. si ita stipula-
 tus, §. Chrisogonus, numero 8. de verb.
 oblig. Maranta in l. is potest, num. 133.
 ff. de acquirend. hæredit. & in Speculo
 ordinis iudiciarij, parte 4. distinct. 9.
 numero 17. & numero 32. Surd. in con-
 sil. 273. numero 2. & seq. volum. 2. Ca-
 chetan. in decisione quinta, numero
 21. Item, in virtute † huius clausulæ
 tollitur ineptitudo libelli, Ias in l. vi-
 num, colum. fin. ff. si cert. pet. Maran-
 ta in d. l. is potest, numero 195. Sed hoc
 intelligitur parte non opponente, se-
 cus est si pars opponat, quia non pos-
 sit deliberare an cedat, vel contendat,
 vt pereundem Ias. in d. l. vinum, nu-
 mero 34. & trigesimo quinto, ff. si cer-
 tum petat. & probat Andreas Gayll.
 in libro primo Obseruationum. capi-
 tulo 66.

7 Hęc clausula operatur, † vt causa
 proprietatis, simul cum causa posses-
 sionis definiti possit, Dec. in consilio
 449. numero 21. Rubens in consilio 4.
 numero decimo secundo. Menoch. in
 consilio secundo, num. 184. Purpurat.
 in l. edita, numero 240. C. de edendo.
 Cachetan. in d. decis. prima, num. vi-
 gesimo octauo, Ioseph. Ludouic. in
 decis. Perusina 17. numero vigesimo
 secundo, quoniam hæc clausula tollit
 ordinem iudicarium, c. dilecti. de iudi-
 cibus Roman. in Singulari 785. & ibi
 Adientes plurimos cumulant. Prædi-
 ca Papiens. in forma libelli actionis
 realis, in verbo, Summariæ nu. decimo
 octauo.

8 Et si iudex † in virtute huius clau-
 sulæ possit admittere probationes le-
 uiores, Dec. in d. cap. dilecti, de iudi-
 cibus. Menoch. de arbitrar. libro 1. quæst.
 24. Rolandus in consilio septimo, nu.

36. volum. 3. tamen hoc intelligitur,
 quando aliunde scit veritatem aliter
 se habere, vt probat Crauetta, in tra-
 ctatu de Antiquitate temporum, in
 nona particula primæ partis principa-
 lis, numero 6. quæ incipit: Octaua da-
 tur.

Non potest iudex † in virtute hu-
 ius clausulæ reiicere exceptionem præ-
 scriptionis, vt post alios probat Me-
 noch. de arbitrar. iud. libro 1. quæst. 29.
 Neque potest tollere beneficium † ex-
 cusionis Crauetta in consilio 263. nu-
 mero 3. Cephal. in consilio 86. nume-
 ro 16. volum. 1. Natta in consilio 521.
 num. 13. Menoch. de arbitrar. quæst. 51.
 numero 4.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula, Solutis meliorationibus, quid importet.*
- 2 *Cautio de soluendo meliorationes quando non sufficit.*
- 3 *Executio sententia non impeditur per exceptionem meliorationum.*
- 4 *Meliorationes quomodo sint assiman- da.*
- 5 *Executio pro meliorationibus, ante illarum executionem, est nulla.*

CLAUSULA 369.

Solutis meliorationibus.

Quando sententia lata est, cum
 hac Clausula, & ipsæ melioratio-
 nes ante sententiam † deducta, & pro-
 bata fuerint, tunc necesse est illas solu-
 vere cum c. se d. n. c. sufficit cautio de
 illas soluendo, Franch. decis. 112. num.
 36. Nam si constat meliorationes fa-
 ctas esse, etiam si illarum valeat proba-
 tus non fuerit, tunc non sufficit cau-
 tio † de illas soluendo, sed omnino
 antea exsoluendæ sunt, vt probat Gal-
 lecius de obligatione Camerali, parte
 quarta, quæst. 2. numero 14. vers. ne ta-
 men erres, Fabius Anna, in consilio
 43. numer. 11. Negusant. de pignoribus

parte quarta membro quarto numero 11. & seq. & vide Alciat. in consilio 63. in fine libri noni, & Simon de Pret. de interpretat. vltim. voluntat. libro 3. Solut. 5. numero 21. & seq. fol. 359. & Marzar. in Epitome de fideicommiss. quest. 66. num. 19. Benintend. decisio- ne 16. num. 5. & decif. 77. numero 5. & seq.

Sed si non constar de melioratio- nibus ante sententiam, sed post eam in
3 exequutione † de eisdem opponitur, fiet exequutio sententiæ, cum cautio- ne de illarum pretio exsoluendo. qua- tenus appareat factas fuisse, Franch. in d. dec. 112. numero 17. Boer. in decisio- ne 43. Caualcant. qui multos refert, in decif. 28. num. 5. parte prima. Vbi etiam tractat, an, & cui danda sit retentio pro meliorationibus, & coram quo iudice peti debeant.

4 Et quomodo meliorationes † sint æstimandæ, & quando debeantur, & quando dicantur meliorationes, & quando refectiones, vide diffusè per Boer. in decisione 44. Æstimantur autem hoc modo, vti plus fuerit impensum, quam melioratum, vel plus melioratum, quam impensum, semper attendatur illud quod minus est, ex Regula l. in fundo, & ibi gloss. ff. de rei vendic. & probat Petra, de Fidei- commissis, quest. 15. & ita fuit iudica- tum. Capic. decisione 93. Rota Perusi- na, decisione 93. Rota Perusina, deci- sione 58. numero 13. multos ad hoc congerit Caualcant. in d. decisione vi- gesimo octauo in Additionibus nu- mero tertio, & 4. part. prima, & si fieret exequutio † pro meliorationibus

5 ante ipsarum liquidationem, ipsa exe- cutio esset nulla, lege hæc autem §. primo, ff. ex quibus causa possess. eat. & Bald. in consilio 99. num. 1. vol. 5. & tenuit Rota in Meliten. Bonorum, 17. Maii, 1591. coram Pegna, & in Fa- uentina de Passis 28. Nouembr. 1603.

coram Coccino, & in Romana vineæ 24. Octobris 1605. coram Ludou- sio.

SVMARIA.

- 1 Fideiussor Prætorius est liberatus etiam stante decreto illius referuatiuo.
- 2 Clausula, Stante prima Fideiussione, quando possit operari.

CLAUSVLA 370.

Stante prima Fideiussione.

CVM iudex absente † fideiussore, 1 qui primo loco pro reo se obli- gavit, mutat locum carceris cum de- creto, & hac clausula, Stante prima fi- deiussione, hæc clausula quo ad fide- iussorem nihil operatur, Decian. in conf. 72. num. 12. 13. & 39. vol. 2. Cephal. consilio 437. numero 18. Imola, in con- silio 12. numero 4. Masil. de fideiussoribus, numero 89. versic. sexto quæro Andreas Gayll. Observatiõne 30. nu- 11. libro 2. Francisc. Marc. decisio. 539. numero 6. parte 1. Hieronymus Ma- gonus decif. Florentina 110. numero 4. & seq. Caualcantus decisione 14. parte quinta, qui respondet contrariis. Num in huiusmodi fideiussionibus, & stipu- lationibus prætoris, statim fit nouatio, l. Valerianus, ff. de prætor stipula- tionibus.

Sed hæc Clausula † poterit operari 2 effectam in casu suo, videlicet, quan- do fuerit reuersus ad primum locum, quod ex illo loco non debeat exire sine licentia iudicis, cum dictis prima fi- deiussione, Gabriel. in conf. 170. volu- mine secundo. Simon. de Pret. de in- terpret. vltim. voluntat. libro 5. dubita- tione prima, numero 186. fol. 638. Ca- cheran. decif. 76. num. 10. Caualcant. d. decif. 15. num. 25. par. 5.

SVMARIA.

- 1 Delegatus cum clausula, Conscientiam vestram

- vestram oneramus, an possit subdelegare.*
- 2 Iuramentum praestandum potest committi in animam committentis.
 - 3 Iudex an debeat iudicare secundum conscientiam, vel secundum allegata, & probata.
 - 4 Iudex non potest iudicare de his, qua scit vt priuatus.
 - 5 Quæstio, an debeat iudicari secundum veritatem, vel mendacium equiparatur quæstioni, an secundum conscientiam, vel allegata & probata.
 - 6 Iudex veritatem, non mendacium sequi debet, & ex quibus probetur.
 - 7 Conscientiam duplicem dari in iudice, est contra naturam.
 - 8 Conscientia semper impugnatur, cum quid sit contra veritatem.
 - 9 Probationes fiunt iudici, & ideo potest dicere eas non probare.
 - 10 Iudici scientia superat omnem probandi modum.
 - 11 Iudex potest moueri ad iudicandum ex alijs non allegatis a partibus.
 - 12 L. licitas, §. veritas, ff. de offic. prefid. quomodo intelligatur.
 - 13 Iudex appellationis an debeat sequi sententiam primi iudicis.
 - 14 Commissio cum clausula, Conscientiam vestram oneramus, non est iudicialis.
 - 15 Veritas tantum habet locum in foro conscientia.
 - 16 Veritas praualet etiam scandalo vitando in foro conscientia.
 - 17 Per clausulam, Conscientiam vestram oneramus, excluditur omnis exceptio, & appellatio.

CLAUSULA 371.

Super quibus conscientiam vestram oneramus.

- 1 **D**Elegatus ꝛcum ista clausula non potest alteri subdelegare, quia est electa eius personæ industria, loā-

nes Andreas in c. secundo, de testam. libro 6. & ibi Geminian. Oldrad. in consil. 99. Bald. in l. nulli, vers. qui pro sua conscientia, C. de episcop. & cleric. Idem Geminian. in c. vt circa, §. penult. de electione, libro 6. gloss. in cap. finali, de dilation. quod vbi requiritur presentia alicuius, non potest actus fieri per procuratorem, textus in l. finali, ff. de excusat. tur. & ibi Bald. per illum tex. in vers. dummodo per se exerceat, c. licet de decimis, vbi priuilegium datum facientibus a actum propriis manibus, non habet locum in his, qui exercent per alios.

Contrarium tenet Abb. in c. finali, §. is autem, in fine, de offic. delegati, qui dicit ita se consultoisse, quia decisio negotij non erat alicuius conscientia, sed clausula erat apposita super toto negotio, ideo satis erat, quod alteri committendo non facere contra conscientiam Angel. in Auth. Adhæc, C. de iudic. dicit, quod ista quæstio fuit disputata in factis, & quod fuit iudicata pro opinione Abbatis. Idem Abbas in capitulo, cum in veteri, col. 1. de electione, lib. 6. probat, quod per istam clausulam, non est electa industria personæ; sequitur Anchar. in Clemen. 1. in quæst. 15. de foro comp. Et ita fuit iudicatum in Rota in decisione 441. incipiente: Fuit dabitatum vtrum exequutor, in Notiss. quam decisionem citat ad hoc Benedict. de Vadis. in repertorio Felini, in verbo, Conscientiam tuam oneramus, & Milus in suo repertorio, in verbo, Conscientiam. Et pro hac opinione facit, quod etiam iuramentum ꝛ potest alteri committi, vt iuret in animam committentis gloss. in c. Tibi domino, distin. 63. Alexan. in consil. 149. numero 9. volum. 5. Bald. & Alexand. in l. qui bona, §. si alieno, ff. de damno infecto, Communiter per Doct. in l. 2. §. fin. C. de iuram. calumn. Contra in suis

OO

memorialibus, verbo Procur. potest. Ergo subdelegatus à iudice deputato cum ista clausula, dicitur sequi conscientiam ipsius delegantis.

- 3 Vtrum iudex † deputatus cum ista clausula, debeat iudicare secundum conscientiam suam, id est secundum ea, quæ ipse verè scit, vel potius secundum allegata, & probata, quam quæstionem tractat. D. Thom. in 2. 2. quæstion. 67. artic. 2. vbi diffusius Caietanus, Summa Siluestina in verbo, Iudex, in secundo, q. 5. D. Antoninus in 3. parte suæ Summæ, titulus 9. cap. 2. §. 6. & ex Modernis Decianus in tractatu criminali, lib. 2. c. 14. Et communis omnium Theologorum, Canonistarum, & Legistarum resolutio est, quod iudex sustinet duas personas, alteram priuati, † alteram tamquam iudex: si quid igitur tanquam priuatus iudicare vult, ipse non potest, l. priuatorum, C. de iurisd. omni. iud. ergo secundum iudicis regulas à Lei datas, iudicare opus est, videlicet, secundum Leges, c. iudicet, 3. q. 7. vbi quòd bonus iudex, non ex arbitrio suo, sed iuxta leges, & iura pronunciat, & statutis obtemperat, vt iudex publica vitus potestate, l. Barbatius ff. de offic. pratoris, c. 1. de re iudicata, lib. 6. ergo debet sequi publicam scientiam, & publicam iudicandi regulam à legibus præstituram, videlicet vt secundum allegata, & probata iudicet, l. illicitas, §. veritas, ff. de offic. præsid. Nemo iudex, & testis simul esse potest, ergo cum quid ipse scit, vt priuatus, non potest miscere cum persona iudicis.

Et licet ista opinio sit communis, tamen contrariam firmarunt etiam grauissimi viri, Nicolaus de Lyta super Exodic. 23. Adrianus in Quodlibeto 2. ad fin. Præpositus, in c. iudicet, 3. quæst. 7. Calderin. & Abb. in c. pastoralis, §. quia verò, de offic. deleg. Abb. & Imo. in c. 1. de off. ord.

Sed circumscripta ratione desumpta ab autoritate Doctorum, ego credo validioribus rationibus posse in iure sustineri, quòd Iudex ordinarius (circumscripta hac clausula) debeat iudicare secundum conscientiam suam, & multò magis, quando est de priuatis cum ista clausula.

Primus igitur articulus est in iudice Ordinario, in quo arbitror tantam vim habere titulum quæstionis, vtrum † debeat iudicare secundum conscientiam, vel secundum allegata, & probata, quantam vim habet iste titulus, vtrum debeat iudicare secundum veritatem, vel secundum mendacium: Nam si ipse iudex certò scit aliquid, quia vidit, & postea contrarias probationes scriptas perlegit (quarum maxima est copia in Italia) ipse quidem mendacium † sequi non debet, quòd alienissimum à iudice esse oportet. Nam boni, & innocentis viri officio fungi opus est, l. ceteræ, §. mala, ff. fam. hercisc. Improbi homines mentiri solent, & simulare, propter quod puniendi sunt, cap. 1. de crimin. falsi, l. sed si parte, §. 1. ff. quod cum eo, qui in alieno potest. Iudex veritatem sequi debet, ex probationibus falsis moueri non debet, ita iure sancitum est. Exceptio non numeratæ pecuniæ, nullam constituit differentiam, vtrum actor iurauerit, vel non, l. finali, C. de non num. pecun. Item, confessio propria non mutat veritatem l. quidam quasi ex Seia, & l. seq. ff. de probationibus. Itè, contractus imaginarii iuris vinculum non obtinent, cum fides facti simulatur, non intercedente veritate, l. contractus, ff. de actionibus, & obligationibus. Item veritas naturæ non est ciuilibus constitutionibus adumbranda, sed vbi verates non est, ibi potest ars, & humana autoritas naturam imitari, l. filio quem, ff. de liber. & posthum. Namque (inquit) in orani serè

iure sic observari convenit, vt veri patris adoptiuus filius nunquam intelligatur, ne imagine naturæ veritas adūbretur. Item, non potest lædi veritas de statu alicuius per tenorem instrumenti malè concepti, l. Imperat. ff. de statu homin. argum. l. fin. ff. eodem titulo. Item, alimentorum causa, quantumuis fauore digna, non facit præiudiciū veritati, si quis non sit filius l. pen. ff. de his, qui sunt sui, vel alieni iuris. Item, veritas rei gestæ semper spectanda est, etiamsi aliud sit in opinione, l. quæ vtiliter, §. Titius pecuniam, ff. de neg. gest. In summa, Veritas Domini manet in æternum, aduersus omnes omnium opiniones, & mendacia.

7 Item iudici † dare duplicem personam, & duplicem conscientiam est contra naturam, contra Ius, & contra Æquitatem; Nam conscientia est secretum animi iudicium, per quod aut accusatur falsitas, & turpitudō, aut defenditur veritas, & honestas, secundum infallibilem famulam iustitiæ insculptæ nobis à Deo: vnde Prouerbiū, conscientia mille testes, quia est res simplicissima, neque diuidi potest in vno, & eodem homine, & quidquid
8 fit contra conscientiam, † fit contra veritatem, vt probat Innocent. in c. litteras, de restit. spoliat. Cū igitur primarium iudicis officium sit, amplecti veritatem in iudiciis, atque veritatem ad æquitatem dirigere, id quidem fieri non potest, nisi in iudicio conscientie suæ.

9 Neque obstant illæ probationes, quæ in processu factæ sunt, quoniam illæ quidem non partibus, sed ipsi iudici factæ dicuntur, l. quinquaginta, ff. de probationibus, & ipse semper potest dicere, hoc mihi non probat: Et quoniam modo probare potuerunt contra illud, quod ipse iudex certò

scit, illa scientia † superat omnem 10 probandi modum, l. 2. in fine, ff. de feriis, l. minor viginti quinque annis, ff. de minoribus, c. dilecti, de appellationibus, c. nec aliqua, 7. quæstion. 2. §. quando autem, 2. quæst. 1. Item illa acta, & probationes deseruiunt iudici, quando veritatem in sua conscientia ignorat, quoniam † diuinare non debet, ergo per contrarium, quando veritatem certò scit, illam omnibus probationibus præferre debet.

Præterea, omnes Doctores communiter fatentur, iudicem moueri posse ad dicendam † sententiam ex 11 causis à partibus non allegatis, si forte aliunde colligat veritatem. l. si adulterium, cum incestu, §. iidem Imperatores, ff. de adulter. c. Rainurius, §. finali, de testament. vbi iudex motus fuit ex rationibus à partibus non allegatis cap. cum dilectus, de Consuetudin. l. 1. c. vt quæ defunt aduocat. l. 1. c. qui, & aduersus quos. Sed quid est aliud supplere defensionem partium nisi veritatem sequi?

Et ideo textus in d. l. illicitas, † §. 12 veritas, ff. de offic. præsid. loquitur de iis quæ frequentius accidere solent, vt est quod iudex sequatur veritatem quæ colligitur ex actis, sed quando ipse iudex scit veritatem facti, & acta facta non probant iudici, cui probare debent, d. l. quinquaginta, ff. de probar. nullam illam veritatem sequi opus est, quam scientiam veram, & conscientiam suam, aliàs mendacium sequi oporteret, quod à iudice alienum esse debet, vt probatum est.

Sed quid postea faciet † iudex ap- 12 pellationis? Respondeo ad hoc etiam esse institutos illos Apostolos, quos vocant missiuos, vt C. de relationibus. Item ad hoc consilium à Doctoribus datum est, vt si iudex aliunde, quam ex allegatis sententiam

proferat, illud nominatim in sententia adiciat: *Aufertem pronuntiabit, sibi non liquere*, l. idem Pomponius scribit, si de meis, §. fin. ff. de arbitr. l. Pomponius, ff. de re iud. Angel. in l. non quemadmodum, ff. de iudic. & scribit exemplum Aulus Gellius in libro 14. c. 2.

14 Circa secundum articulum, Nimirum in iudice deputato cum ista clausula, *Conscientiam vestram oneramus, multò fortius hoc idem concludendum est*, quoniam ista commissio est conscientialis, † non autem iudicialis, vt dicit Bald. in l. certum, numero 7 in fine, C. Vnde legitimi. Felin. in cap. 1. vers. & si dicatur, conscientie tue committimus, de Constitur. cum aliis ad hoc allegatis per Mandos. in Additionibus ad Lapum super Allegatione 15. in fine.

15 Item quia in foro † conscientie solum veritas locum habet. Innoc. in c. quicquid perique de immunit. Eccles. Abbas in d. cap. 11. numero 10. de Constitur. Idem Abb. & ceteri, in capitulo primo de Sponsalibus. Ancharan. in Regula Possessor, de Regul. iur. libro 6. & ideo licet lex induceret presumptionem iuris, & de iure, tamen hoc foro præualeat veritas, capitulo, inquisitionem, de sent. excommunic. Felin. in d. c. primo, numero 49. de Constitur. & ibi Abb. numer. 9. in Additionibus dicit quòd licet multa permittantur ad evitandum scandalum, tamen in foro conscientie veritas † præualeat scandalo. Multa similia, & exempla ad hoc adducit Decian. in Tractatu criminal. in dicto libro secundo, capit. 14. numero 33. & seq. & in capit. 15. numero 1. & seq.

17 Et in tantum per hanc clausulam † sequenda est conscientia, vt excludatur omnis exceptio, gloss. in cap. statutum, verbo, affessorum, de rescript. li-

bro sexto, & ibi Geminianus numero quinto, versicul. nota ex his. Lap. dicta Allegatione 13. numero octauo, in fine. Item excluditur omnis appellatio, vt probat Mandos. in additione finali super dicta Allegatione 15. vers. Ampliatur, vt etiam allegat Lap. Allegatione 60. cum aliis, vt per eum. Vide Ias. in l. à iudice, colum. finali, versic. Secundo facit quod vult gloss. C. de iudiciis.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, *tam, & quam*, quando fit augmentatiuè.
- 2 Et quando restringat.
- 3 Et quando equaliter tribuat actum vnicuique.
- 4 Et quando denotet ordinem successuum in inuesturis.

CLAUSULA 372.

Tam, & quam.

1 **I**sta clausula aliquando stat augmentatiuè, vt scribunt Anton. de Butt. in consilio 19. vol. 3. versic. item tertio, Crauetta, in consilio 227. numero 9. in fine, Menochius in consilio 195. numero 7. veluti si alicui conceditur privilegium in omnibus, & per omnia, prout habet talis, & subiungitur, tam quòd ad iurisdictionem, quam quòd ad alia, tunc ipsa clausula extendit. Buttrius in dicto consilio 19. numero 4. Aliquando restringit, † vt si societas sit contracta de omnibus quæsitis, & querendis, tam ex arte, quam ex operibus, tunc ipsa societas restringitur ad explicata per clausulam. Ioan. de Imola, in consilio quingentesimo tertio columna finali, vers. in contrarium tamen facit.

Item, ista clausula est diuisiua, quæ † equaliter tribuit actum cuiilibet;

enuntiatio, l. si cui legatorum ff. Vt in possessionem legat. nom. Grat. in consilio nono, n. 99. volum. 1. Menochius in consil. 400. n. 9.

Item posita in investituris tam pro masculis, quam pro feminis inducit 4 ordinem 1 successuum, vt femine admittantur post masculos, Signorol. in consil. decimo, col. 2. vers. non obstat, & in consil. sequenti. Purpurat. in consilio 267. col. 2. vol. primo.

SUMMARIA.

1 Clausula, Terminis non seruatis, non excludit substantiales.

CLAUSVLA 373.

Terminis seruatis, & non seruatis.

1 PEr istam clausulam 1 non tolluntur termini substantiales, sed solum fieri possunt breuiores. vide Ferret. in consilio 99. num. 2. & in consil. 219. num. 2. vol. 1. qui multa scribit de hac.

SUMMARIA.

1 Clausula, valeat eo modo quo valere potest operatur idem, quod iuramentum.

CLAUSVLA 374.

Valeat eo modo, quo valere potest.

1 SUp(er) renunciatione 1 apposita hec clausula tantum operatur, quantum ipsum iuramentum, l. 1. §. quod autem, ff. quorum bonorum, Bar. in consil. 69. Factum tale est, & diffuse scribit Ass. & in titul. de feudo dato in vicem legis commissoriae, n. 9. vbi etiam quod idem operatur clausula, ex nunc, prout ex tunc, l. huiusmodi, ff. de verb. oblig. & ibi multos ad hoc allegat.

SUMMARIA.

1 Clausula, Vel circa, in dispensationibus, quod tempus importet.

CLAUSVLA 375.

Vel circa.

1 IN dispensationibus 1 consuevit apponi hac clausula, quater decimo etatis tue anno, vel circa, & tunc intelligi debet de duobus, vel quatuor, aut quinque, siue sex mensibus, Alex. in consil. 88. num. 15. vol. 6. & quomodo in hac debeat regulari arbitrium iudicis, vide Menoch. de arbit. casu 46. num. 5. Scripsi etiam de hac supra in clausula in circa.

SUMMARIA.

1 Clausula, visis, & consideratis verbis instrumenti, de stylo Notariorum, quid importet.

CLAUSVLA 376.

Visis, & consideratis verbis Instrumenti.

1 NOTarij 1 in instrumentis ratificationum semper solent apponere hanc clausulam, vt attestatur Menoc. in consil. 561. n. 34. & importat confirmationem, & validitatem ipsius ratificationis, vt ibi.

SUMMARIA.

1 Clausula, vt si specialiter in ius Petri, quod importet.

CLAUSVLA 377.

Vt si specialiter in ius Petri.

1 ILLa clausula 1 priuileg. vt si specialiter in ius Petri importet exemptionem, quia omnes Ecclesie sunt de iure Petri, vt dicit Abbas in cap. recepimus, numero 2. de priuileg. & vide Honded. in consil. 13. numero 47. volum. 1.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS

PARS SECVNDA.

IN QVA AGITVR DE CLAUSVLIS
pertinentibus ad feuda.

SVMARIA.

- 1 Clausula, ad beneplacitum, facit concessionem perpetuam.
- 2 Clausula, Donec, & quousque iudici placuerit, facit dispositionem perpetuam.
- 3 Poena exilij, vel relegationis ad beneplacitum, est perpetua.
- 4 Clausula, Ad beneplacitum, equipollet clausula, Donec eris fidelis.
- 5 Clausula, Beneplaciti, ac: sit addita personae, vel dignitati, est magna differentia.
- 6 Clausula, ad beneplacitum, si sit appositae in feudis, qua anno finiuntur, quid operetur, & num. 10.
- 7 Officia tempore Romanorum erant annualia.
- 8 Feuda quomodo fuerint annualia, & postea inceperunt habere maiorem firmitatem.
- 9 Feuda gratuita facilius reuocantur, quam acquisita ex causa onerosa.
- 11 Verba nulla, cuiuslibet dispositionis debent esse frustratoria.
- 12 Clausula, ad beneplacitum, & voluntatem, quid aliud importet, & quādo faciat conditionem.

CLAUSVLA I.
Ad beneplacitum.

Oncessio feudi ad beneplacitum † c. si gratiose, de rescriptis, libro sexto vbi habetur, quod quando conceditur ad beneplacitum Sedis Apostolicae, per mortem Papae non spirat, sed durat perpetuo donec reuocetur, & ibi hoc notant gloss. Archidiacon. Io. Andr. Ioan. Monach. Geminian. & Fran. Idem tradit Bartol. in l. more maiorum, num. 7. ff. de iurisd. omn. iudic. & in l. centesimis, §. si ita stipulatus, num. 1. & ibi Ias. numer. 13. ff. de verb. oblig. vbi firmant, quod si dictum fuerit, Donec, † & quousque iudici placuerit, ipsa dispositio dicitur perpetua, atque morte disponentis non finitur, Calderin. in consilio 3. in titulo de rescript. quod si Rector provinciae contulit officium, usque ad eius beneplacitum, finito Rectoratu, adhuc durat officium, quia beneficium collatum à Principe decet esse perpetuum, capit. decet, de regul. iur. lib. 6. quia Principis dignitas perpetua est, vt probat Geminian. in d. c. si gratiose, de rescript. lib. 6. & Ruin. in consilio 104. numero 2. & numero 11. verficulo secundo non obstat volum. 5. Menoch. de arbitrar. quæst. 69. numero

3 **mero 7.** idem est in pœnis, † si exilium, aut relegatio, vel alia pœna fuerit imposta ad beneplacitum iudicis, vel Principis. Gomef. variat. resolut. in titulo de exilio, & relegatione, numero 5. Foller. in Practica crimin. canonica, cap. 33. numero 78. Conar. in libro tertio variat. resol. cap. 19. numero 2. cum aliis per Petr. Caball. in resolutione criminal. 143. numero 7. & seq. & de hoc satis scriptum est in Digestis Nouissimis, tom. 2. titulo, pœna.

4 **Huic clausulæ** † æquipollet altera clausula, Donec eris fidelis, & obediens nobis, & distæ nostræ Ecclesiæ, ac successoribus, quia hæc etiam significat eos, qui in eandem dignitatem successuri erunt, ita vt per illius mortem non censetur renunciata concessio, Grat. in consil. 62. numer. 9. volum. 1. Ruin. in consil. 104. numer. 8. vers. & non ad successoribus volum. 5. & dum dixit, Ecclesiæ, ostendit potius dignitatem vel personam perpetuam, non autem morituram, sed concessio ad beneplacitū dignitatis perpetua est.

5 **Est autem magna differentia,** † dicere, Placet Regiæ maiestati, ad ipsius Regiæ Maiestatis beneplacitum, & dicere, placet ad beneplacitum Regiæ maiestatis, quoniam hoc casu apparet beneplacitum ad dignitatem conferri, quia vnica est oratio, & tota dispositio confertur ad beneplacitum dignitatis: sed in priori casu, cum rescriptum duas habeat partes, & vna respiciat gratiam, altera tempus gratiæ, neque ex illis verbis expressis in prima parte requiritur necessario, quod Rex fuerit dignitatem contemplatus, cum illa verba, placet Regiæ maiestati, ita conueniant personæ Regis, sicut dignitati eius, cum postea sequitur ad ipsius Regiæ maiestatis beneplacitum, id quidem refertur ad maiestatem, & ita beneplacitum po-

tuit contemplari vtrumque, videlicet, dignitatem, & personam Regis, & ideo probatio remanet dubia, & regulariter interpretanda est contra eum, qui tali probationi innititur, capitulo in præsentia, de probationibus. Bald. in lege quociens. §. si quis ita, ff. de hæred. instit. etiam si materia esset fauorabilis. Alexand. in consil. 152. volumine quinto. Etiam ex parte rei, l. matrem, C. de probation. 1. ff. de except. etiam in instrument. Calderinus in consilio finali titulo de donationibus. idem in legibus Bart. in l. in ambiguo. ff. de rebus dubiis.

Sed quid si hæc clausula apposita † esset in feudis, quæ anno finiuntur, vt in capitulo primo de feud. guardiæ, & in capitulo 1 §. finali, & ibi glos. & Doctor. pignori dato feudo quid iuris sit, Zas. in tract. de feud. parte vltima conclus. prima. Huic quæstioni respondet Schrader. de feud. p. 2. capitulo quarto, numero 33. quod si huiusmodi feuda sint concessa ad beneplacitum, non anno, sed morte Domini finiuntur, Bald. in d. c. 1. de feudo guardiæ, numero 4. Afflict. ibi. numer. 16. Nisi is, qui concedit hoc feudum, illud concedat, non solum ad suum, sed etiam ad illius qui præst. beneplacitum, tunc enim neque morte illius qui de hoc alium inuestiuit, finitur: sed ita demum expirat, si vel is qui hoc pacto concessit feudum, vel illius successor declarat se nolle, vt apud feudatarium alterius permaneat.

Sed hæc resolutio habet falsum præsuppositum, videlicet quod huiusmodi feuda anno finiuntur. Prit̄ ò hoc nullo modo probatur in dicto capitulo primo, de feudo guardiæ, quem textum ad hoc allegant.

Secundo mouetur Schraderus, quoniam officia † in quorum remunerationem huiusmodi feuda concedebantur, erant annalia, l. Publius, ff. de con-

dic & demonstrat. l. pridie, ff. de ferijs, § 2. versiculo, nam & ipsius, Instit. de perpet. & temporal. actionibus, & probant plures relati per Rosental in c. 2. concl. 68. numero secundo, quod omni anno solebant mutari guardiani, castaldi, &c. A. flic. in d. Rubric. de feudo guardiæ. num. 2. sed hanc rationem valde oppugnat Schenkus in d. c. 1. num. 11. de feud. guardiæ, quoniam forma & ritus magistratus Romani nihil habebat commune cum castaldis, & guardianis, qui suscipiebant conseruationem, & tuitionem rei familiaris, & patrimonialis dominorum suorum. Item magistratus Romani nullum feudum ratione administrationis habuisse leguntur.

Ratio autem, cur huiusmodi feuda § † transacto anno reuocari poterant, ista est vera, quoniam cum primam feuda concedi cœperunt, illa quidem ad libitum auferri poterant, postea usus incepit, vt per annum firmitatem haberent, eoque finito, domini quandoquæque volebant, auferrebant, c. 1. §. & quia, de his qui feuda dare possunt, & hoc non solum in feudis, quibus certa officia erant annexa, verum erat, sed etiam in ceteris, §. & quia, & c. 1. de feud. guardiæ. imo verius erat in huiusmodi feudis, quæ sine pretio concedebantur, c. 1. de feud. dat. in vicem legis commissi sunt, quam in feudis, quæ pro mercede concessa erant, pro qua dabantur officia, d. ca. 1. de feudo guardiæ, nam gratuita facilius reuocantur, quam acquisita ex causa onerosa, l. pen. C. de reuocandis, ijs quæ in fraudem credit. Sed cum postea introductum fuerit, vt feuda vsque ad mortem durarent, & quod in eis successioni locus esset, d. §. & quia hæc consuetudo ad feuda certis officijs annexa ampliata non fuit, c. 1. de feudo guardiæ, quia officium alicui emanatum, nisi fuerit concessum

ad certum tempus, vel in perpetuum, reuocari potest, l. geometre, l. iuris peritos in prinæ & ibi gl. ff. de excusar. tut. l. si vero, ff. mandari. Cum igitur consuetudo extendendi feuda vsque ad arbitrium vassallorum non habuerit locum in feudis, quæ certis officijs annexa sunt, ideo in his remansit pristinum ius feudorum, d. c. 1. de feudo guardiæ, vt illorum concessio solo anno valeat.

Ergo cum in concessione huiusmodi: † feudorum, quæ certis officijs¹⁰ annexa sunt, fuisset apposta clausula ad beneplacitum, siue voluntatem domini, hunc effectum habebit, vt dominus non solum post annum, sed etiam intra annum possit feudum auferre, tum quia respectu temporis generaliter, & indistincte apposta fuit, & ideo eodem modo generaliter accipienda, l. 1. §. generaliter, ff. de leg. præstand. cum similibus, tum, quia alioqui de clausula frustratoria esset, & nihil operaretur, cum post annum dominus quandoquæque voluerit feudum huiusmodi auferre possit, etiam si huiusmodi clausula apposta non esset, & omnia verba in qualibet † dispositione cum mysterio accipienda sunt, ne censeantur frustratorie apposta, l. 1. §. fin. & ibi las. num. 6. quod quisque iur. & semper intelligenda sunt, vt aliquid operentur, l. si quando, de legat. primo, cum alijs ad hoc allegatis per Crauetam in cons. 10. no. 9.

Si fuerit dictum, ad beneplacitum, † & voluntatem, hæc clausula importat liberam voluntatem, secus si fuerit dictum ad beneplacitum tantum, quia importat arbitrium boni viri, vide Gabriel. in cons. 143. num. 10. vol. 1. Et quando importet conditionem, vide Bartol. in d. l. centesimas, §. finali num. 9. de verborum obligationibus. Magon. decis. Florentina 49. num. 4. Et quod importet non solum voluntatem,

catem, sed etiam tempus, vide Surdum in conf. 524 numero 4.

S U M M A R I A.

- 1 Clausula ad habendum, dicitur permittere alienationem.
- 2 Posita in feudalibus intelligitur secundum naturam contractus.
- 3 Censetur data facultas alienandi in preiudicium domini, non agnatorum.
- 4 Inter diuidentes tantum censetur data facultas alienandi, non in preiudicium aliorum.
- 5 Alienandi facultas concessa in feudis, intelligitur, si dominus requisitus fuerit.
- 6 Clausula, Ad habendum, cogit principem ad consentiendum alienationi.
- 7 Alienatio in feudalibus permessa censetur solum inter illos de familia.
- 8 Pater non potest alienare feudum secundogenito in preiudicium primogeniti.
- 9 Refutatio feudi in proximè successurum, potest fieri sine consensu domini.
- 10 Dominus permittens alienationem feudi non dicitur ius suum perdere.
- 11 Clausula Ad habendum operatur, ut dominus teneatur inuestire de vtili dominio eum, in quem alienatio facta est.
- 12 Consensus domini in alienatione feudi facit presumpam donationem.
- 13 Consensus domini in alienatione non extenditur ad directum dominium.

C L A V S V L A 2.

Ad habendum, &c.

Scripsi supra in par. 1. cap. 4. super hac clausula in duobus articulis, videlicet in emphyteusi, & diuisione, ac renunciatione fideicommissi: nunc superest super tertio articulo videre, quid iuris sit, quando in concessione feudi apposita fuerit clausula natura

- 1 huius clausule ¶ est, permittere alie-

nationem, vt probant Soc. in conf. 101. num. 32. vol. 2. Dec. in conf. 193. col. pen. vers. 2. responderetur, Cacherandec. 164 & ideo contradicit de directo ipsi naturæ feudorum, quæ de se sunt alienabilia, etiam si pro anima, cap. 1. §. donate. qualiter feud. olim alienari poterat, cum similib. & ideo si feudum concederetur pro se, & filijs, vel pro se, & alijs in diuiduo nominatis, eo ipso quod postea additur clausula, Ad habendum, &c. & ita permittitur alienatio statim contradicitur priori inuestituræ, per quam alter inuestitus non poterat alienare in preiudicium alterius inuestiti.

Ideo dicendum est, quod huiusmodi clausula ¶ posita in feudalibus, intelligatur secundum naturam contractus, Signor. in conf. 10. col. 2. ¶ non obstat, qui respondit super clausula, & quibus dederit, posita in feudalibus, & cum per eam pariter detur facultas alienandi, probat debere intelligi secundum naturam contractus, eandem sententiam sequitur Rubens in conf. 119. num. 11. & Bellon. in conf. 35. num. 5. & Menoch. in conf. 67. num. 20. & num. 24.

Item Bald. in conf. 465. col. 1. ¶ non obstat. vol. 5. dicit hanc clausulam debere intelligi, saluis pactis, & natura contractus, & Bal. loquitur in emphyteusi Ecclesiastica concessa pro se, filijs, & nepotibus, sequitur Crau. conf. pro genero, num. 308 qui probauit per huiusmodi clausulam dici concessam facultatem alienandi, sed debete intelligi saluo iure agnatorum, & pro hac opinione Bal. & Rube. in locis citatis alleg. text. in l. non ad ea, ff. de cond. & demonstrat. vbi probatur non esse presump. eadem voluntatis correctione, atque mutatione. vt igitur ipsa excludatur, opere preteritum est hac clausula natura feudorum intelligete ad tradita per Barlet in consilio

72. nu. 6. v. ex quibus apparet, p. 1. & per Cacheran. in d. dec. 164.

Itaque multi scripserunt per hanc clausulam censeri datam liberam facultatem alienandi † respectu agnatorum, sicut si esset apposta in decisione, vbi inter ipsos iudicentes † solummodo censetur data facultas alienandi, non autem vt alijs fiat praeiudicium, ad quos bona, eueniunt casu fideicommissi, deuoluuntur, ita probat Ruin. in cons. 138. num. 10. vol. 2. Alba. in consilio 74. numer. 1. & seq. Alciat. in respons. 561. in fin. & responsio 577. nu. 3. Menoch. lib. 3. presumption. 105. num. 59.

Et tenendo hanc opinionem vt respectu domini directi tantum censetur data facultas alienandi, hęc declaratio intelligi debet, si ipse dominus † prius requisitus fuerit, secundum legis dispositionem & secundum naturam feudorum, ita probat Cualcan. in cons. 51. num. 9 & seq. Nam etiam data facultate disponendi de feudo, consensus directi domini requirendus est, vt sit certus de persona ad quam secundum suum pertinet, vt diffusius ceteris probat Camer. in l. Imperiale, fol. 39. in magnis, per text. in l. fin. ff. de vsu, & habitatione. Et dicta † clausula operabitur hunc effectum, vt sicut si non esset apposta liberum fuisset Principi directo domino consentire, vel non, ita postquam est apposta in contractu, Princeps non est amplius in libertate sua, sed cogi potest ad consentiendum, vt probat Franch. de ponte, in cons. 2. col. 1. & seqq. & ideo consensus domini requirendus est, vt ipse cognoscat vtrū alienetur fideli suo, vt probat Afflic. in c. feudum ea lege, Si de feudo fuerit controversia in 8. notabili, nu. 29. Item feudum cum consensu domini, & Franc. de ponte, in cons. 81. num. 59. nam si alienaretur infideli, vel natio-

ni sibi odiosa, atque suspecta, ipse Princeps iustam haberet dissentiendi causam.

Alij dixerunt, vt propterea possit fieri alienatio † in illos de familia, Rub. in cons. 110. num. 5. Nam de feudo ex pacto, & prouidentia disponere non potest in praeiudicium vocatorum succedere debentium, vt puta si vni ex filiis vellet praelegare, Soc. ian. in cons. 72. num. 17. vol. 1. & cons. 170. nu. 34. vol. 2. Gozadin. in cons. 26. nu. 2 & cons. 71. n. 2. Paris. in cons. 106. num. 4. vol. 1. Alciat. responsio 481. num. 20. & num. 22 & vide Fiecc. in lib. 2. de subfeudis: in 1. quæst. Assensuum, vbi si pater † obtinuit licentiam alienandi feudum in secundo genitum, hæc licentia non valet in praeiudicium primogeniti, & ideo licentia alienandi secundum hanc opinionem debet intelligi, in eos qui de proximo successuri sunt, Rubens in d. cons. 110. nu. 11. in fine resulcet contrarietas, & perplexitas, quod feudum sit ex pacto, & prouidentia, & quod possit ad libitum alienari, Dec. in cons. 193. col. penul. v. non obstat fundamentum, Bellon. in cons. 35. n. 5. Calc. in dicto consilio 51. nu. 9. & seq.

Sed horum sententia habet aliquam repugnantiam, nam quando fit alienatio in proxime successorum, illa dicitur reservatio † feudi, quæ est iuris sui relaxatio, ideo fieri potest absque aliqua licentia vel consensu domini directi, vt probat Andr. in c. 1. §. Sed & res, per quos fiat investitura. & in c. 1. §. si Clientulus, de alienat. feudi patrum, & in c. 1. de natuta successoris feudi. Franch. decif. 4. num. 15. qui alios refert. Nam dom. ipse lex consentit, non requiritur consensus domini directi, & propterea ista clausula quo ad hunc effectum esset frustratoria.

Neque dici potest, quod dominus

† per

10 † per hanc clausulam permittens vassallo vendere feudum, dicatur ius suum perdere, quasi ex donatione, ex traditis per Bald. in cons. 182. numer. 3. vol. 5. Nam consentienti donationi rei suae, videtur donare, Afflic. in cap. si Titius, num. 13. Si de feudo fuer. controuers. inter domin. & agnat. Nam quod agere probare dicitur, hoc est authorem se facere l. etiam, ff. de auth. tutorum, & consensus accommodatus ad vnam speciem contractus, trahatur ad alteram, Bald. in l. i. i. cut, §. sedis, ff. quibus mod. pign. vel hypotheca soluantur. Quoniam per huiusmodi consensum non definit esse feudum, neque Dominus consentit, vt perdat dominium directum, sed vt vassallus dominium vile in alium transferre possit, Paul. de Castro in l. dotalem, n. 4. ff. solut. matrim. ipse tollit obstaculum, sicut in iuramento minoris, Preposit. in §. item Sacramenta, n. 4. circa finem, de pace iuram. firmanda. Itē officium iudicis imperratur ad remotionem obstaculi, Baldus in rubrica ff. de interrogator. actionibus.

11 Et ideo huiusmodi clausula † operatur, vt Dominus directus teneatur inuestire eum, in quem fit alienatio, Gabriel. in cons. 1. num. 32. & num. 72. item Dominus praestando assensum in alienatione feudi censetur de feudo illum inuestiuisse per praesumptionem † donationem, quae resultat ex ipso assensu, Freccia in lib. 2. de subfeud. in §. quozro de noua questione, nu. 12. & assentiendo, nihil aliud facit, quam sequi voluntatem alienantis, Frecc. in d. 2. lib. de subfeudis, quest. 10. Quare iste consensus solum comprehendit vile dominium ipsius vassalli, non autem extenditur ad dominium † directum ipsius domini, quia ad istum effectum non fuit inuestitus, Preposit. in c. praeterea in primo. Quibus

modis feud. anit. & ibi Aluarott. n. 2. dicit, quod praesudicat in expresso, secus in tacito, nec excluditur ab omni iure suo, sed ab illo tantum quod oritur, vt vendi possit, etiam inuito domino, qui cogi potest ad consentiendum, & inuestiendum, dummodo non alienetur in personam odiosam, & suspectam, vt dixi supra.

SYMMARIA.

- 1 Rex Ecclesia solita concedi in feudum, semper sunt ita concessibiles.
- 2 Solitum quomodo inducatur in concessionibus feudalibus.
- 3 Solitum vltimum attendendum est, non antiquum.
- 4 Res Ecclesiae si concedantur in secunda vice diuersa a prima an valeant.
- 5 Et an valeant concessionem in eo, in quo consistebat solitum.
- 6 Contractus liuelli quot modis fiat, & an & quando differat ab emphyteusi.
- 7 Contractus liuelli in allodialibus quomodo fiant.
- 8 Contractus liuelli in allodialibus vtrum sit vsurarius.
- 9 Contractus fraudis, & simulatio arguitur ex pretio.
- 10 Contractus simulatio, ex quibus arguetur in liuello.
- 11 Confessio parte absente valet ad excipiendum.
- 12 Venditio quando praesumitur simulata.
- 13 Contractus liuellorum in allodialibus sunt veri, & non simulati.
- 14 Contractus duo eodem contextu facti, quando sint vnus, & a quo debeat fieri dominatio, & quid si vnus est preparatorius, aliter preparatus, & numero 16.
- 15 In contractibus non attenduntur verba, sed voluntas.
- 17 Contractus fraudulentus, & simulatus, quomodo differant.
- 18 Venditio est preparatoria ad Liuel-

- lum in alodialibus.*
- 19 Si venditor possidet, an presumatur venditio simulata.
- 20 L. per diversas, & l. ab Anastasio, C. mandati, declarantur.
- 21 Cessio iurium an, & quando possit fieri pro minori pretio.
- 22 Pactum de retrouendendo cum modicitate pretij an faciat contractum usurarium, & an requiratur consuetudo fenerandi.

CLAVSVLA 3.

Ad solitum Liellum.

1 **R**es Ecclesie † solite concedi in feudum, siue liellum possunt semper concedi, quando ad Ecclesiam deuoluuntur, c. 1. & ibi Doctor. de his, qui feud dare poss. cap. 2. de feudis, & in Extrauagante Paul. I. de rebus Ecclesie non alienand. Curtius in tract. de feudis, in prima parte secundæ partis principalis. quest. 1. Guido Papæ decis. 100. Afflic. decisio. 303. & ibi Visill. alios congerit.

2 Solitum † autem potest verificari etiam in vna vice, textum & ibi gloss. & Bartol. in l. mella, §. 1. ff. de aliment. & cib. legat. Aretin. in §. ex non scripto in fine. instit. de iure natural. gentium, & civil. Nam consuetudo, etiam per vnicum actum inducitur. capitulo cum de beneficio. de prebend. libro 6. Et ideo res ipsa solita concedi dicitur, si semel, & simpliciter concessa fuerit, vt dicto Extrauagante Ambrosio, de rebus Ecclesie non alienand. And. in c. de Clerico, qui instituit, facit Zabius de feudis, in 5. parte num. 52. Scripsi in tract. de iurisdictione parte 4. caso 200. Et ideo res semel concessa cum auctoritate Apostolica, semper remanet concessibilis iuxta solitum: & ita determinauit Rota, vt attestatur Gomezus in Regula de triennali possessore, quest. 14. vers. nec ob-

stat, quod res semel concessa, nota de cessione 12. & seq. & decisione 554. par. 1. in Nouiss. Et quando dicitur solitum in feudari, vel concedi rom Ecclesie, scribit Rodoanus in Tractatu de rebus Ecclesie non alienand. quest. 10. vbi ponit, quod si innititur sola consuetudine, requiruntur quinque requisita, sed si innititur super aliqua dispositione particulari, tunc vna concessio legitime facta sufficit.

In quo aduertendum est, quod solitum † vltimum attendendum est, nõ antiquum, dicta l. mella §. sed si alimenta in fine, & ibi Bartoles in summario, & ceteri, ff. de alimentis, & cib. legat. Baldus in l. binos, numero 4. C. de aduoc. diuers. iudici. Ias. in l. diem sancto, numero 17. ff. de offic. assessor. Aretin. in cons. 11. ante num. 6. Desc. in Rubrica, de consuetudine in vltimo notabili, Cagnol. in d. l. diem sancto, num. 7. Et in hoc solito inspiciendum esse tempus vltimæ concessionis, fuit resolutum in Rota, in Perusin. molenidini, 23. Maii 1567. coram Cotta.

Quid si res Ecclesie † sit solita cõcedi ad secundam generationem, & concedatur ad tertiam, quid si in feudum nouum, & concedatur in feudum antiquum, & ita alteretur solitum? Quid si consuevit concedi viginti nouem annos ad renouandum, & concedatur in perpetuum? Bartol. in Authent. qui rem, numero 7. C. de Sacrosan. Ecclesie dicit huiusmodi concessionem, siue infeudationem non valere, Iacob. de Bellouisa, in c. 1. in princ. De his, qui feuda dare poss. & in c. 1. similiter, de l. Corradi. Martin. Laudens. Proposit. & Aluarett. in d. c. 1. de his qui feuda dare poss. Camerac. in l. imperialem, fol. 32. & fol. 33. De prohibita feudi alienat. per Federic. quoniam contractus dicitur etiam indiuiduus ratione voluntatis contrahentium, Bart. in l. Græc. §. illud, vers. & dicitur indiui-

indiuuuum, ff. de fideiuſſoribus, Angelus, Imola, & Alexand. in l. 1. §. fed ſi mihi, ff. de verb. obligat. Cùm ad feudum nouum ſuccedant ſolum deſcendentes, ſi fieret infeudatio ſub natura feudi antiqui, ſuccederent etiam tranſuerſales, quod eſſet in præiudicium Eccleſiæ, & Prælatuſ facere non poteſt, Bald. in præl. feud. in 3. diuiſione, numero 43. Petr. Gregor. in tract. de conceſſ. feudi, p. 5. queſt. 3. verſic. iſtam Concluſionem: & hanc eſſe cõmunem opinionem atteſtatur. Cæpol. in conſilio 31. numero 6. & ſeq. Crau. de antiq. tempor. par. 5. ſect. ſin. numero 17.

5 Sed poſſet ſuſtineri, † quòd huiusmodi concuſſiones valebunt in eo, in quo conſiſtebat ſolituſ, ideo conceſſ. valebit, tanquam de feudo nouo. Item conceſſio perpetua valeret ad viginti nouem annos ad renouandum, & de hoc eſt caſus in §. quod autem, verſ. neque illud, vſque ad ſinem, Authent. de non alienandis: per quem textuſ ita tenet Bald. in Authent. ſi quas ruinas, C. de ſacroſ. Eccleſiis, & Dec. laſſimè in d. Authent. qui rem, numero 22. C. eod. titulo vbi atteſtatur eſſe cõmunem opinionem, per illam regulam, quod viſe per inutile non vitatur in feudilibus, de qua per Andream, in capitulo primo, §. profeſſo, circa ſinem, De lege Corradi, & capitulo de manſo, numero 15 v. item nota. De controuerſ. inueſtitur. & dicta Imperialeſ §. præterea ducatuſ, numero 36. v. ſecus ſi ſub colore. Item ad hoc eſt textuſ in capitulo de alodiis, vbi venditio feudi, & alodij valebit de alodio tantum, Clar. in §. feudum, queſt. 13. in ſine, vbi atteſtatur hanc eſſe cõmunem ſententiam. Sed ſi prælatuſ alterando naturam antiquæ inueſtituræ, faceret conditionem Eccleſiæ meliorem, conceſſio omnino ſuſtinetur, vide queſcripti in dicto caſu

200. in ſine.

Contractuſ liuelli † dupliciter fieri conſuevit. Aliquando, qui habet plenum dominium alicuiuſ fundi, illum concedit ad liuellum pro annuo canone, & iſte contractuſ non differt ab emphyteuſi, & ita intelligitur Bartoluiſ in l. 1. columna ſecunda, C. de iure emphyteut. & adducta per Iaſ. ibid. numero 38. & ſequenti, & per Clar. in §. emphyteuſis, queſt. prima, vbi dicit ſecundum cõmunem vſum loquendi, non differre hodie contractum emphyteuſis, & contractum liuellarium.

Et in hunc modum intelligenda eſt Pars capita excelſo conſilio Regatorum, per quam diſponitur, quòd poſſidentes, & recognoſcentes aliquid ab Eccleſia ſub vniformi penſione per ſpatium quadraginta annorum, debeant inueſtiti ab eadem Eccleſia, vti liuellarij eiuſdem, ſuper qua Parte conſuluit Cardinaliſ Papiuſ, in conſilio 23. vol. 4. vbi etiam probat in hunc ſenſum, liuellum non differre ab emphyteuſi.

Interdum, qui non eſt directuſ dominuſ, ſicut eſt vaſalluſ feudatariuſ, concedit aliquam portionem ipſiuſ ſub minima penſione ad liuellum, & hic contractuſ eſt permiſſuſ de iure feudorum, Andreas in capitulo primo, numero 2. de alienat. feudi, & in capitulo §. libellarij, in quibus modis feudum amittitur, in titulo primo, & de hoc eſt textuſ in cap. 1. qualiter feudum olim alien. por. & in capitulo. in ſine, de prohibita feudi alien. per Lothariuſ, & ita declarat Bartol. in l. ſi finita, §. ſi de veſtigialibus, numero 2. ff. de damno infecto, & Menoch. in conſilio 291. num. 7. volum. 3. qui ceteroſ refert, quo caſu, ſi res derit ad liuellum de voluntate domini, ipſiuſ iuſ Liuellarium, non autem ipſa res retinebitur in feudum, Præpoſit. in capi-

tulo i. in fine, Quid iuris sit, si post alienationem vassallus feudum recuperaverit, & ibi Balla. numero 15. cum aliis per eum allegatis.

Et hic contractus differt ab emphyteusi Ecclesie, quia contract. liuelli in feudalibus est perpetuus, An. dr. in c. 1. §. libellario, In quibus modis feudū amittatur Butt. in c. 1. de precat. Dec. in consilio 329. Sed emphyteusis Ecclesie nunquam censetur facta in perpetuum, nisi vsque ad tertiam generationem, Authent. de alien. & emphyteusi, & si est facta ultra tertiam, & ultra solitum, valebit infra tertiam, vt dixi supra.

Ab hoc secundo modo Liuelli, emerfit in practica tertius modus, videlicet, quod ille, qui verè est dominus decem camporum terre allodialis, valoris scutorum, verbi gratia mille, egens trecentis scutis, pro illis vendidit dictos decem campos, cum clausula Constituti, & precarij, & idem emptor, in eodem contextu, & coram eodem notario, concedit eidem dictos decem campos ad liuellum, & hic contractus est vsu receptus in toto hoc Serenissimo Domino Veneto: Verùm in aliquibus ciuitatibus huius status consuevit apponi pactum de retrouendendo ad fauorem ipsius emptoris siue verius creditoris, videlicet quandocumque illum pœnituerit emptionis, possit requirere libellarium, vt eidem restituat pretium. In aliquibus ciuitatibus hoc pactum apponi non consuevit.

Ideo hoc anno 1614. cum Patauij præsum primæ cathedræ Iuris Canonici, super Rubrica de Vfuris, disputauit

8 Quæstionem, vtum ꝑ huiusmodi contractus sit vsurarius, quam quæstionem pro vr legi in scholis, & dominis scholaribus domi meæ dictauit, vt consueuit, ita & hic inferi iussit.

Pro parte igitur affirmatiua, & quod

huiusmodi contractus sit vsurarius, allegabam, Primo text. in cap. 1. §. donare. Qualiter olim feudum alienari poterat, vbi contractus liuellaris in feudis, ꝑ pro vilissima pœsionum duorum denariorum facit præsumi contractum fraudulentum, & simulatum: Nam feudum non poterat concedi ad liuellū siue alienari sine consensu Domini. Ideo volentes alienare sine consensu illud concedebant ad liuellum sub vilissima pœsione: actus igitur, tanquam in fraudem factus, non sustinetur, facit l. si quis conduxerit, ff. locati, vbi si quis conduxerit vno nummo, contractus est nullus, quia ad instar donationis est. Et hanc opinionem tenet Baldus, ibi & in l. finali, in fine, C. de condit. infr. vbi allegando Archidiacon. in c. plerique, quarta quæst. 3. probat. quod ex quantitate pœtiti contractus est suspectus, de simulatione & fraude.

Secundo contractus ꝑ præsumitur simulatus, cum vnus contractus celebratur, & alius agitur in veritate, vt toto titulo, C. plus valere quod agitur, & l. si donationis, C. de contrah. emp. sed hic celebratur contract. liuelli, & reuera fit venditio: ergo est simulatus.

Confirmatur, quia ante hunc contractum fuit factus tractatus cum creditore de faciendo mutuum, vel celebrando liuello, & quia fieri non poterat, vt creditor lucraretur fructus, ideo simulatus est contractus venditionis, sed tractatus præcedens facit præsumi contractum simulatum, Hostiens. & Anton. de Buttio in cap. ad nostram de emptione & vendit. Bald. in l. emptione, C. plus valere quod agitur, & in l. simulatum. C. si aliter vel sibi. Item pro hoc facit quia vbi verba sunt dubia, intelliguntur secundam tractatum præcedentem. Angel. in l. si quis, cum aliter, ff. de verb. sign. & probat Cepoil.

Cepoll. in tractatu de simulatione contractuum, præsumptione 9. numero 15.

Item confirmatur, quia quando cū tractatu præcedenti concurrens confessio emptoris, qui dixerit, se fecisse liuellum cum Fullano, quia per illam confessionem contractus venditionis præsumitur ficticius, & simulatus, ita probant Iacob. Butrigarius, Bartol. & Bald. in l. pacta nouissima, C. de pact. Angel. in l. ff. de iudic. Bald. in d. l. multum interest, C. si quis alteri, vel sibi, contractus enim ex indicibus præsumitur simulatus, cap. illo vos, de pignoribus, C. ad nostram, de emptione & vendit. quo casu, quantumcumque
 11 talis confessio † esset facta, parte absente, valet, quia tendit ad excipiendū, §. & licet, Authent. de testibus. & post in l. ff. de interrogat. actionibus & in l. non solūm, §. liberationis, ff. de liberat. legata, & in l. generaliter, C. de nō numer. pecun. gloss. & Cin. in l. cum falsa, C. de iur. & facti ignorant.

Tertio, quia cū post venditionem ipse venditor possedit, non præsumitur venditum, † quod in patrimonio effectualiter reperitur, licet, §. si superuacua, ff. quibus modis pignus, vel hypothec. soluatur, l. & qui sub imagine, C. de distractione pignorum, & probat Bartol. in l. post contractum, ff. de donat. Alexander in consil. 28. volum. 2. Specul. in titulo de donation. §. 1. v. Item pone, Cin. in l. 2. C. de repudianda heredit.

Item, quia talis venditio non præsumitur cum effectu, sed simulata, si eadem bona reperiantur in æstimo, sub eodem nomine venditoris, qui etiam soluit collectam, nam attenta possessione, & descriptione in æstimo, & solutione collectarum, omnino præsumitur ille primus contractus venditionis simulatus, l. sollempnibus, C. de rei vendication. l. si quis, §. & quod C.

de natural. liber. l. si is cui bonis, ff. de acquirenda hereditate, l. 3. C. de repudianda hereditate. Vbi ex possessione præsumitur simulatio.

Quarto, quia iniustitia pretij facit præsumi contractum simulatum l. ab Anastasio, l. per diuersas, C. mandati, & hanc sententiam tenet Rota, in decisione 1. numero 4. de alienation. iudicij mutandi caus. fact. in Nouissimis, vbi quoddam tunc cessio in toto præsumitur simulata, & non valet.

Item, quia si cum hac pretij prauitate concurret pactum de retrouendendo, contractus omnino est usurarius, per textum in c. illo vos de pignoribus.

Pro contraria parte, & hæc est veritas, quod huiusmodi contractus non fit simulatus, sed verus, consuluit Paris. in consil. 77. vol. 3.

Sed vltra adducta per Parisium præsuppono, quod, quando sunt duo contractus eodem contextu facti, † tunc
 14 dicuntur vnus, & non duo, Affl. decis. 306. Franch. decisione 309. Gramm. decis. 103. numero 56. Put. decisio. 214. numero 4. part. 3. Egid. decisio. 12. Verall. decisio. 235. parte 5. Rota decis. 677. parte 1. in Nouis. quoniam ea que in continenti fiunt, censentur inesse, l. lecta ff. si cert. per l. peretis, C. de practic. neque vnus dicitur absolutum sine altero. Bartol. & Bald. in l. contractus, C. de fide instrument. Dec. post alios, in l. bona fidei, col. fin. numero 12. C. de pract. Felin. in cap. pastoralis, numero 15. vers. licet etiam de rescrip. Put. decisione 171. numero 1. parte 2. Et ita isti duo contractus venditionis, & liuelli qui contextu celebrantur, eodemque tractatu tractati fuerint, ad eo censentur vnus, v. alter absque altero considerari non possit.

Itē præsupponendum, quod quando in vno actō fiunt duo contractus, segula est, quod semper à primo de-

nomini indus est, l. 1. §. idem Pompon. ff. de positi, in versic. & placuit mandati, l. qui id quod, in princip. ff. de donationibus. & ita probat Cacher. in decis. 167. num. 25. post alios, quos allegat, sed ista regula non procedit, quando vnus contractus est preparatorius ad alterum, quia tunc attenditur contractus preparatus, & nō preparatorius, quoniam dicta in contractu preparatorio semper censentur repetita in preparato, vt habetur in l. per retentionem, C. de vsur & ibi per Cin. & Bald. tutor datus, ff. de fideiusfor. cum aliis ad hoc allegatis per Alexan. in consilio 94. numero 2. volum. 3. & per Crauet. in consil. 135. numero 14. Item, quia contractus preparatus præponderat preparatorio, sed pro regula traditur, quod quando sunt duo contractus eodem contextu facti, semper attendendus est ille, qui præponderat, lege quaeritur ff. de statu hominum, quem text. ita ad hoc citat Guilielm. de Cuneo ibi in contracta mixto donationis, & venditionis, & in contractu venditionis & locationis, tex. in l. 2. §. 1. ff. locati, Alexan. in consilio 119. colum. 3. volu. 5. plurimos ad hoc congerit, Tiraquell. de retrac. §. 30. gloss. l. n. 9.

- 15 Et ratio est, quia in contractibus ¶ non attendantur verba, sed voluntas contrahentium, l. in conuention. ff. de verb. oblig. l. fin. C. quæ res pignori obligari poss. Bart. in l. semper in stipulationibus, ff. de regul. iur. l. si debitor, §. si verisimile, ff. de contrahenda emp. Item, quia natura contractus facit vt à falsa denominatione recedatur l. insulam, ff. de præscr. verbis, l. si olei, C. de locato, ideo verbum emit, exponi potest, id est, conduxit. l. si quis, C. de locato, l. quoties, §. fin. ff. de publican. Menoch. in consil. 27. numero 44. & seq. & dixit Dec. in l. si pascenda pecora, numero 19. C. de pact. quod

non est propriè societas, etiam si illo nomine appellatur à partibus, cum re id dominium translatum fuerit. Ita contractus emptionis appellatur emphyteuticus, & spretio nomine, effectus attenditur, & natura, Affl. decis. 71. in fine. Item, si quis concedat secundum alicui, cum pacto, ne ad fidelitatem sit obligatus, sed certam annuam pensionem præster, non est contractus feudalis, sed emphyteuticus. Schrader. de feudis, p. 2. cap. 2. numero 35. Item, de substantialibus mutui est, ne eadem res mutuo data reddatur, sed alia eiusdem generis, l. 2. in princ. ff. si cert. per. sin autem mutuum sit, cum pacto, vt illud item reddatur, mutuum non est, quamuis contrahentes mutuum appellauerint, sed est depositum, vel commodatum, alia similia vide à Schrader, vbi supra allegata.

Cum igitur isti duo ¶ contractus, 16 venditionis, & liuelli, oriuntur ex eod. pacto, atque denominatione facienda sit ab illo contractu, qui in intentione contrahentium præconceptus fuit, vide liuelli, non autem venditionis. Ideo nulla consideratio habenda est de iniustitia pretij ipsius emptionis, quia venditor non habuit intentionem transferendi dominium rei venditæ: sed potius, vt mediante illo contractu venditionis celebraretur contractus liuelli, qui sit de re, cuius concedens non habebat plenum dominium, vt dixi supra in secundo modo, quo sit liuellus.

Sic in simili in §. præterea, instituitur quibus mod. ius patriæ potestatis soluitur: Nam antiquitus obseruabatur ista solemnitas, vt quando pater volebat emancipare filium, illum vendebat, & postea ab emptore manumittebatur, & isti duo contractus simul, & semel fiebant, nec considerabatur venditio à patre facta, quæ erat imaginaria,

ria, sed effectus in intentione contractuum præconceptus ut filius manumitteretur, ita hæc venditio est potius imaginaria ad beneficium creditoris volentis facere liellum, nec ipsa consideranda est, sed potius ipse actus lielli constituti.

Et tertia hac conclusione pro vera, non obstant contraria: Ad primum responderetur, quod in dicto §. donare, causare præsumptionem fraudis, non autem simulationis, & inter se differunt: nam contractus fraudis factus est rescindendus l. & eleganter, ff. de dolo, sed contractus simulatus est ipso iure nullus, toto titulo C. plus valere quod agitur, & quot modis contractus dicatur fraude factus, scribit Lucas de penna, in l. quemadmodum. C. de agricol. & censit. lib. 12. ubi adducit 225. modos fraudis, quarum multos explicari sub regulis, in repetitione legis, post contractum, ff. de donationibus in lectura Pisana.

Ad secundum responderetur, quod argumentum non procedit, quando vnus contractus est præparatorius ad alterum, sed hic contractus venditionis est præparatorius ad donationem ad liellum, & ideo non potest dici, quod contractus venditionis esset simulatus. Item quia titulus, plus valere, quod agitur, quam quod simulate concipitur, non procedit, quando vterque contractus oritur ex eodem facto, quia tunc ambo contractus facti dicuntur, sed vnus est præparatorius ad alterum.

Ad confirmationem responderetur, quod iste tractatus fuit de contractu liellario, qui non potest fieri, nisi ab eo, qui habet aliquod dominium rei, quæ in liellum concedi vult, ideo in executione oportuit præcedere contractum venditionis, tanquam præparatorium. Et ita pariter est responsum ad alteram confirmationem de con-

fessione creditoris: Nam is constituitur se fecisse contractum lielli, à quo principaliter fit denominatio, non emptionis qui est præparatorius ad liellum.

Ad tertium quod procedit, ¶ quanto verè, & realiter tradidisset possessionem emptori, sed fallit argumentum, quando venditor se constituit nemine emptoris possidere. Nam tunc mutata est causa possessionis, & cessat suspicio simulationis, per textum, & ibi Bald. in l. prima, C. de sacrosanct. Eccles. & declarat Angel. in allegato §. superuacuum. Item, argumentum fallit, quando venditor possidet, & respondet emptori de fructibus, quia tunc cessat præsumptio fraudis, Bartol. in dicta l. post contractum, in princip. & in d. §. superuacuum: Et ideo non procedit confirmatio, quia ipse venditor vere, & realiter possedit, quam ob rem opus erat soluere collectam.

Ad quartum quod in allegatis legibus, ideo cessio ¶ præsumitur simulata, quia præsumitur facta causa vexandi debitores, ut probat Cin. ibidem, & glossa in verbo ex iis, quam communiter omnes sequuntur: ponit exemplum, quando creditor minus debito soluerit fideiussor, & obtinuerit cessionem contra debitorem principalem: nam tunc ipsa cessio habet iustum initium, & potest fieri valide etiam pro minori pretio, l. si fideiussores, §. idem respondit, ff. de fideiussor. Nec in fideiussore consideratur defensio debitoris, aut aliud, sed tantum recuperatio contra debitorem principalem, eiusque bona, sed quia cessio habet iustum initium, tollitur calumnie præsumptio, & cessat dispositio illorum iurium. Et ideo Bart. post Petrum de bellapertica, ibid. facit regulam, quod tex. in d. l. per diuersas, non procedit, quando creditor vel aliquis

21 alius de necessitate cedere † tenetur, quia illa iura loquuntur in cessione mere voluntaria, quo casu consideratur, & hoc casu consideratur vexatio, & praesumpta calumnia, & ideo Bart. ibidem numero 9. vers. secundo modo, exponit gloss. & dicit, quod in omni casu, quo cedio debet fieri de necessitate, illa lex non habet locum. Ideo quando creditor agens hypothecaria cedit possessori, pro minor. pretio, illa cedio valet, L. mulier, ff. de pignor. l. Paulus, ff. qui pot. in pignore habeantur. Quam ob rem ultra casus expressos odio litium d. l. ab Anastasio non habet locum.

22 Si difficultas remanet, † quando iniustitia pretij concurret cum pacto de retrouendendo. In hoc art. Doct. firmiter etiam tertium requisitum necessarium esse, videlicet, quod creditor fenerati consueuerit. Tiraquell. de tractu conuent. in praefatione, numero 5. Couar. lib. 3. var. res. cap. 8. numero 4. qui plurimos referunt, Viu. opinione 1029. Mascard. concl. 447. Menoch. lib. 3. praesumpt. 122. numero 51. qui attestantur esse communem opinionem. Mysinger. Obseru. 63. parte 3. dicens Assessores crebrius hanc sententiam sequutos fuisse, Cachetan. de cessione 42. numero 8. & seq.

Contrariam sententiam, videlicet, duo tantum sufficere ad probandum contractum feneratium videlicet pactum de retrouendendo, & modicitas pretij, firmarunt, Gloss. in capit. conquestus, in vers. de fundo, de vsuris, & ibi Abb. & Anan. Item Abb. in capit. ad nostram, numero 4. de emptione. & vñ. item, in consilio 76. parte 1. qui attestatur hanc esse magis Communem opinionem. Ambros. de Vignatæ, in capit. salubriter, numero 111. de vsur. Item Cagnolus in l. 2. numero 52. de pact. inter empt. & vend. dicens se alias credidisse primam opi-

nionem esse Communem, sed quod postea, re ipsa attentius considerata, atque facta denominatione Doctorum, inuenit hanc esse magis Communem.

In hac quaestione ego ita distinguo: Aut pactum de retrouendendo est pactum perpetuum ad beneficium venditoris, & tunc modicitas pretij, & ipsum pactum non sufficiunt ad iudicandum contractum esse vsurarium, & procedit prima opinio. Aut est factum temporaliter, & tunc modicitate pretij, contractus est vsurarius, etiam si non probetur per creditorem esse solitum fenerati, & ita fuit pluries iudicatum, Cassador. decis. prima, de vsur. Afflict. decis. 65. & decisione 369. Gramatic. decisione 76. Surdus decis. 34. Cachet. decis. 41. & ita iudicauimus Pisis, vt est Votum meum 54. vbi multos allego. Nam per pactum temporaliter factum ideo arguitur simulatio, quoniam non potest praesumi voluntas debitoris de vendendo simpliciter, neque creditoris de emendo simpliciter, & pure Crauetta in consilio 156. num. 3. & numero 17. ad finem: & ita non potest transire in contractum venditionis, sic inuitarentur homines ad mutuum sub specie emptionis, quod est simulatum Abb. in cap. significante, de pign. oribus, Gabriel. in cons. 74. numero 3. volum. 1. Item, quia hoc pactum de retrouendendo temporaliter factum, aequipollet illi tertio requisito, quod sit solitus fenerati, vt probant Abbas in dicto consilio 76. volum. 1. & Gabr. in d. consilio 74. numero 7. vol. 1. qui attestatur de magis Comuni opinione.

Si vero est factum pactum de retrouendendo ad beneficium emptoris, tunc semper contractus est vsurarius, & ita specialiter dispositum est in capit. illo vos, de pign. oribus, à quo contrahentes liuellos omnino abstinere debent.

S Y M M A R I A .

- 1 Clausula, ad renouandum de nouennio in nouennium, non est perpetua.
- 2 Renouatio inuestitura, quo casu peti debeat.
- 3 Clausula, in perpetuum, addita clausula, ad renouandum, facit vnum contractum, & perpetuum.
- 4 Clausula, ad renouandum, non est de essentia contractus, & quare apponatur.
- 5 Ex hac clausula non afficitur res, sed oritur actio personalis.
- 6 Actio personalis quaesita ex prouisione patris quando tollatur.
- 7 Emphyteuta quando non cedat à iure suo propter pacta non seruata.
- 8 Clausula ad renouandum pro se, & heredibus, & successoribus, quid operetur.
- 9 Emphyteusis Ecclesia quando transeat ad heredes extraneos.

C L A V S V L A 4 .

Ad Renouandum, &c.

- 1 **I**N huiusmodi † concessionibus solita est apponi clausula, ad renouandum de Nouennio in nouennium, vel de alio tempore, & tunc tot dicuntur esse contractus, quot sunt nouennia, & quot sunt illa tempora, vt consuluir Alciat. in consilio 48. libro 8. rom. 3. & consil. 113. eod. vol. Bero. in c. 1. numero 10 de precario, & in consilio 116. numero 16. & 17. vnde finito tempore inuestiturae, est finita concessio, & operæ pretium est fieri renouationem,
- 2 quæ renouatio † si non petatur, res ipsa incidit in commissum, vt prob. Afflic. in capit. primo, §. aut si libellario, numero 4. quibus mod. feud. amittatur.
- 3 Sed si vltra tempus determinatum fuerit addita clausula in perpetuum, † puta, quia dictum fuerit ad xxix annos

ad renouandum in perpetuum, tunc vnicus est contractus, & vnica concessio, ita vt renouatione opus non sit, neque inuestitus cadit, nisi finita concessione, vel ex alienatione citra domini consensum sequuta. Abb. in c. 1. in fin. de precar. & ibi Imol. Butt. & c. Bero. num. 10. Bald. in l. voluntas, C. de fideicommiss. And. in c. 1. §. aut si libellario, dicit, quod concessio est perpetua, Paris. in cons. 28. num. 8. & seq. volum. 1. Dec. in consil. 329.

Item, hæc clausula non est de essentia † contractus, sed censetur apposita, ne memoria contractus pereat, vt per Hostien. Abb. & cõmuniter Doct. in c. 1. de precario, Corbul. de emphyt. in xj. causa numero 17. & 36. & ita ommissa petitione renouationis, inuestitus non cadit à iure suo, quia per huiusmodi clausulam † non afficitur ipsa res concessa, sed oritur actio personalis ad renouandum, Dec. in consilio 329. numero 1. vers. actio personalis, & num. 4. vers. secundo etiam responderetur, Socin. in consilio 99. nu. 7. & 8. vol. 1. Rim. iun. in consil. 94. nu. 29. & seq. Sed actio personalis † quaesita ex prouisione hominis vel patris non tollitur nisi spatio 30. annorum. Alex. in consil. 68. num. 7. vol. 1. Rim. in consil. 74. nu. 10. & seq. & num. 21. vbi attestatur esse communem opinionem. Iun. in consil. 22. numero 21. & consil. 12. numero 19. & 20. Generale est † vt propter pacta non seruata, emphyteuta cedat à iure suo, vt probat Hostien. in cap. propter sterilitatem, col. 3. de locato, sed ista regula non procedit in concessione emphyteusis perpetua, sed in emphyteusi simpliciter concessa, in qua tot sunt contractus, quot sunt renouationes.

Huic clausulæ † ad renouandum in perpetuum, æquipollet altera clausula, ad renouandum pro se suisque heredibus, & successoribus, & tunc si concessio est facta cū sollempnitate Apo-

9 *Stolica, transit ad heredes extraneos, ¶ ut pro Couat. in libro 2. variatum resolutionum cap. 17. nu. 5. & est Communis opinio, ut ipse refert; & ita pluries fuit iudicatum Afflic. decis. 100. & decis. 386. numero 7. vbi haeres extraneus excludit Ecclesiam, & vtrobiq. cumulantur Doctores per Vrsill. Franch. decision. 235. Clarus in §. emphiteusis, quest. 28. prope finem.*

SVM M A R I A.

- 1 *Concessio feudi cum clausula, Ad vtendum, fruendum, non extinguitur per mortem.*
- 2 *Legatum fundi cum clausula, Ad vsum, vel vsumfructum, censetur de proprietate.*
- 3 *Concessio facta pleno iure, non restringitur per clausulam, Ad vtendum fruendum.*
- 4 *Clausula, Ad vtendum fruendum in feudis, quomodo intelligatur.*

CLAVSVLA 5.

Ad vtendum fruendum.

SI fundus concedatur in feudum cum hac clausula, Ad vtendum fruendum ipsa concessio ¶ non extinguitur per mortē, ita probat Iacobin. in tract. de feudis in versic. in feudum, numero 18. Iason in prælud. feud. numero 103. & plur. seq. qui hoc probat multis rationibus. Nam quando testator legat fundum cum hac clausula, ad vsum, vel vsumfructum, ipsam proprietatem legare dicitur, & illa clausula, ad vsum, vel vsumfructum, censetur appesita causa demonstrationis tantum, non autem quod restringat legatum, l. species, ff. de auro, & arg. legate, l. donationes, §. species, vbi Bartol. ff. de donat. gloss. Cin. & Baldus in l. si mulier, C. de iure dot. Iason in l. illud, numero 3. & seq. C. de leg. Alexand. in consilio 223. in fine, volum. 2. Ruin. in

consil. 123. numero 8. volum. 2. Curt. iun. in consilio 38. numero 3. Natta in consilio 211. numero 17. Bero. in consilio 33. numero 1. volum. 2. Socin. iun. in consilio 54. numero 16. volum. 4. Mantica de coniectur. lib. 9. titulo 2. numero 29. Simon de Pre. de interpretat. vltimas. voluat. libro 4. interpretat. 1. dubitatione 10. numero 26. & seq. vbi plura super hoc afferunt exempla.

Bald. in l. 1. numero 2. C. de fruct. & lit. expent. dicit, quando aliquid conceditur ¶ pleno iure, clausula, ad vtendum fruendum, non restringit cōcessionem, sed concessio in feudum semper censetur, facta pleno iure, ita vt vtile dominium translatum dicatur in feudatarium, ergo clausula ad vtendum fruendum non minuit concessionem, Petr. Gregor. in tract. de concess. feud. part. 5. quest. 2. versic. ex quibus infero, sed debet intelligi ¶ quod feudatarius habeat vsum, vsumfructum, atque commoditatem feudi, sicut ceteri feudatarij, Scaccia in præludij feudor. Rubrica, an feudi concessio, vbi probat hanc esse opinionem veriore. Capic. in sua inuestitura feudali, Rubrica, Feudorum clausula ver. Ad vtendum. Iacobinus de Franchis, in præludij feudorum, numero 63. & seq.

SVM M A R I A.

- 1 *Verbum, Concedo, quando importet translationem iuris, & quando vsum*
- 2 *Verbum, Concedo, restringitur à sua causa*
- 3 *Concessio facta in feudum, quid importet.*
- 4 *Feudi concessio est, si sola fidelitas referretur.*
- 5 *Doctoribus Civilistis non est credendum in materia feudali.*
- 6 *Concessio in feudum sub annua prestatione, an sit feudum.*

7 *Feudum non constituitur ex reservatione domini, & recognitione.*

CLAVSULA 6.

Concedimus in Feudum.

1 **V**erbum, Concedo est aptum importare quamcumque concessionem, sed quo ad sui naturam † non importat translationem iuris, siue domini. Gloss. in l. finali, ff. de donat. & ibi Imola, & in c. pastoralis, numero 2. de donationibus. Afflict. in decis. 305. numero 3. Ideo dicit Roman. in d. l. finali, numero 4. quod tantum est aptum importare translationem simplicis vsus, & quando adiungitur actui indifferenti, qui possit aliud importare, quam translationem totius iuris, tunc importat ius speciale tantum, & non omne ius. vt per textum in d. c. pastoralis, dixit Felin. in c. cum venerabilis, num. 4. de exceptionibus.

2 Ideo hoc verbum, Concedo, † limitari, & restringi solet à sua causa: nã si vnatur locationi, erit locatio, si vnatur deposito, erit depositum, & sic illius natura declinat à causa, & à titulo, l. si vno ff. locati, & probat Andr. in cap. 1. ante numerũ 4. de vassallo de crepita ætatis, ergo omnis actus, in quo intuenit verbum, concedo, debet commensurari à titulo, & à causa. Franciscus de amicis, in titulo, De his qui feudum dare possunt, §. hoc etiam verbum, fol. 68.

3 Ergo si dictum est in feudum † concessio restringitur à titulo, & sua causa, & ita erit feudalis, c. ad Apostolicę, de re iudicata: nam dicendo in feudum, veniunt omnia illa, quę consideravit textus in cap. 1. de forma fidelitatis, & in titulo sequenti. Et ad hoc est tex. in cap. 1. Quis dicatur Dux, in vers. in feudum est investitus, & in cap. 1. de consuetudine recti feudi, vers. unde in possessionem illius feudi, & te-

ness illud pro feudo, & in vnatur est feudi, item si vnatur dicatur in feudum, † sed referretur fidelitas, vt probat Camerac. in l. Imperialem de prohibita feudi alienat. per Federic. fol. 37. Et hoc est etiam verum si concedatur in feudum pro annuo reddito frumenti, vel pecuniar, aut similib. Quidquid in contrarium scripserint Ciuilibus, † in quibus in feudalibus nullatenus credendum est, qui feuda non exercuerunt, & contra quos inuehitur Camerac. in loco allegato, & determinat esse concessionem feudalem, ex dictis per Socin. in cons. 237. Cum datio in feudum contineat fidelitatem, quę est de sui substantia. caput. l. §. finali, per quos fiat inuestitura. In feudis non est credendum Ciuilibus, nam cum veritas legalis consistat in opinione, debemus sequi theoreticam Aristotelis in libro 1. Topicorum, videlicet, Verum in opinione esse illud, quod dicunt omnes, vel horum maxime famigerati. Propterea in feudalibus ego magis credam Andreę soli, quam Accursio, Bartolo, & Baldo, & ceteris omnibus Ciuilibus simul iunctis: & si cum Andree concurrat Camerarius, assumabo esse Commune opinionem in feudalibus, quicquid in contrarium omnes Ciuilibus scripserint.

Si vero non diceretur in feudum, † sed conceditur pro annua præstatione, & tunc dico, non esse concessionem feudalem, præsertim si concedatur ab eo, qui potuit naturam feudalem mutare, Bald. in l. liberti libertate. C. de oper. libert. Cin. in Authen. Ingressi. antepenult. quæst. C. de sac. Eccles. Alexand. in consil. 9. numero 8. volum. 5. qui confessi fuerunt concessionem huiusmodi non esse feudales, sed emphyteuticas. Idem dico, si non sit concessum in feudum, sed concedens reservauerint sibi directũ dominium, & voluit, quod aliquid sibi

7 folueretur in recognitionem. Hæc concessio non est feudalis, † quoniam reservatio, & recognitio huiusmodi non sufficiunt, quæ etiam in contractu emphyteutico fiunt, glossa, in l. i. vers. alienationis. C. de iure emphyt. gloss. in l. i. ff. si ager ve& gal. Ruin. in consil. 108 num. 23. volum. 1. Et in dubio semper iudicandus est contractus, qui minus servitutem inducat, & quod minus est, concessum esse censetur, l. apud Iulianum, §. Scio. de legat. 1. l. si ita scriptum, §. finali, de legat. 2. l. nummis, de legat. 3. Dec. in l. semper in obscuris nu. 2. vers. habet, de regul. iur. & verba stipulationis semper interpretantur, ut minus obligent, Angel. in consil. 67. prope finem. Dec. in consil. 43. n. 8.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, citra præiudicium privilegiorum causaremanent, declaratur & num. 12.
- 2 Iurisdictio an possit concedi in allodium, & n. 6. & n. 9. & 13.
- 3 Iurisdictio soia, an, & cui sine feudo vendi possit.
- 4 Iurisdictio cum feudo, censetur concessa in feudum.
- 5 Iurisdictio potest haberi separata à feudo.
- 7 Iurisdictio semper presumitur concessa in feudum.
- 8 Iurisdictio presumitur precaria.
- 10 Iurisdictio non potest possideri iure privatis.
- 11 Princeps debet defendere subditos saltem per ultimas appellationes à Baronibus.
- 14 Iurisdictio quomodo dicatur esse in proprietate Baronis.
- 15 Proprietas quomodo differat à dominio.
- 16 Proprietatis alter habet dominium directum, alter utile.
- 17 Iurisdictio semper censetur esse concessa cumulatiue.

18 Iurisdictio acquisita per prescriptionem, an censetur privative.

19 Sacra consilia cognoscit de causis vassallorum Baronum status Ecclesiastici.

20 Feudum etiam pecunia emptum est proprie feudum.

21 Concessio semper est gratiosa, quando pretium non est æquivalens.

22 Feudum licet sit contractus, tamen præponderat à gratia.

CLAVSVLA 7.

Citra præiudicium Privilegiorum.

Aliquando Barones Regni Neapolis petunt in Magna curia Vicariæ remissionem causæ alicuius vassalli ad eorum forum, vigore privilegiorum iurisdictionis per investituram adeptæ. Ad cuius relationem Sacrum Consilium solet interloqui, citra † præiudicium privilegiorum, causa pro ista vice remaneat: nam cum illud æquissimum Prætorium moueat ut ex aliqua ratione extrinseca, & indices potius personas, quam causas, ideo utitur huiusmodi clausula, per quam non intendit præiudicium inferre Baronibus.

Aduersus huiusmodi interloquutionem D. Camillus de Curte (qui ob suam summam iuris prudentiam fuit etiam Præsidens in illo supremo prætorio) in suo Diuersorio iuris feudalis, in §. potest quoque constitui feudum, num. 12. fol. 12. inuehitur, denegando potestatem tribunalibus, & quod ita sententiam ferre possit, in eorum præiudicium, qui habent ex contractu, & iure proprio iurisdictionem. Et ea ratione mouetur: quia iurisdictionis † potest etiam in allodium concedi, siue ut in regno dicunt, in Pargentaticum, quod idem est, & ita censetur etiam proprietas iurisdictionis concessa, prout in multis Regni illius partibus concessam dicit: Ergo neque Rex, neque eiusdem ministri in

præiudicium dictæ iurisdictionis ita venditæ. atque pactorum, potest vltius aliquid exercere, Freccia. in lib. 2. de Subfeud. in 9. auctoritate, fol. 142.

Ad probandum autem quod iurisdictionis possit in allodium concedi, ita vt proprietar' illius data, & concessa dicatur, allegat Afflic. in c. 1. §. è contrario, de inuestitura de re aliena facta, Alber. Brun. in cons. 156. par. 2. Io. Faber, in l. & si feuerior, C. ex quib. caus. infam. irrogatur, Angel. in auth. vt nulli iudicium, col. 1. & Io. Anton. Larnarium in cons. 52. n. 6.

Sed ista doctrina non est bona, quoniam Andreas, cuius doctrinam omnes profitemur, in c. 1. §. si quis fecerit inuestituram, vers. sed si vellet, quo tempore miles, dum quærit, vtrum iurisdictionis sola ¶ sine feudo possit vendi in allodium, vel proprietatem, respõdet, aut venditur pari, vel superiori, & potest, vt si concederetur alteri Regi, vel Principi: aut venditur inferiori, & non potest. Quid si venderetur rustico? vique cum vniuersitate, id est, cum feudo possit, tunc enim ipsa iurisdictionis ¶ etiam diceretur concessa in feudum, & esset duplex concessio, alia rerum corporalium, alia incorporalium, vt probat Albert. Brun. in con. 157. col. 1. versic. cum duplex sit feudum, corporale & incorporale, & vt ad hoc est tex. cum glossa, in c. 1. de controuersia inter masculum & feminam, de beneficio, quod ratione partis feudalis certa præsumitur feudalia, quam glossam ibi sequitur Jacob. de Bellouiso, & communiter Doct. item si caput est feudale, & cetera omnia alia præsumuntur, c. 1. de consecratione Eccles. vel altar. cap. si ciuitas, de sentent. excommunicationis eod. lib. 6.

Et cum dicitur, ¶ quod vnus potest habere feudum corporale, & alter

iurisdictionem, Baldus in c. 1. de inuestitura de realiena facta. Innoc. in cap. dilectas, de cappellis monachorum. Andr. in c. 1. quod sit inuestitura, Affl. in cap. 1. §. è contrario, num. 1. vers. Idem si vassallus, de inuestitura de re aliena facta: non ideo sequitur, ergo potest vendi iurisdictionis in allodium, ¶ negatur consequentia, quam mille curus logicæ non traherent. Potest quidem vendi superiori, vel pari, inferiori autem nequaquam, nisi cum vniuersitate, & tunc ratione capitis, & maioris partis, etiam diceretur concessa in feudum.

Propterea Doctores concluderunt, iurisdictionem ¶ ipsam præsumi concessam in feudum numquam in allodium, Bal. in c. 1. §. ad hæc de pace iuram. firmanda, Francisc. Marc. dec. 80. numero quarto par. 1. quia iurisdictionis est introducta de publico, & non potest iure priuato possideri, l. 1. §. huius studij ff. de iustitia & iure. Par Regis, vel superior possit: quia iure publico possideret: inferiores, & priuati non possunt, nisi in feudum. Albert. Brun. in consilio 127. col. 3. quid si affirmamus probationes? & Rot. Rõ. tenet, quod propterea sæper præsumatur precaria, Put. decisio. 284. numero 2. ¶ vers. aliàs præsumitur precaria, par. 2. item quia non potest vendi, neque alienari, vel aliter contrahari sicut alia bona alicuius, sed consensus Principis requiritur, sicut in ceteris feudalibus, Bal. in c. 1. nu. 30. de allodiis Afflic. in §. ad hæc, col. 2. de pace iuram. firmada, Gozard. in cons. 4. n. 25. ¶ ad not. v. respõdeo, vbi ostendit esse magis cõmunicatiõis, C. l. legi Papiente inter consilia Pauli de Motepico. 99. n. 2. ite Affl. in Cõstitutiõne Regni. Ea quæ ad dec. n. 8 dicit, quod huiusmodi iurisdictiones vendi ¶ non possunt, quia publici iuris sunt & non recipiunt affirmatiõem,

præsertim in eorum imperium, quod exercetur in personis, quarum nulla est æstimatio, liber homo, ff. ad l. Aquil. & hanc esse communem opinionem attestatur Gabr. in cõmunib. conclusionib. tit. de feudis, concl. 2 n. 5. in fi. item Bald. in c. 1. de feudo Marchiæ, dicit iurisdictionem ¶ non posse possideri iure priuato, quia non est in patrimonio nostro, & in c. 1. in fine, quæ sunt Regalia: Si igitur vendi non potest, si nullo modo contractari, ergo allodialis esse non potest, sed feudalis, id est, quæ vel in feudum incorporale sola concessa est, & ita iure publico possideri dicitur, quia possessor feudatarius præsentat Principem concedentem, vel simul cum feudo corporeo, & sic semper sub recognitione ¶ Principis concedentis, cum interest defendere subditos ab oppressiõibus feudatariorum saltem per vicinas appellaciones, quæ sunt fundamentum popularis libertatis, vt diffusè scribo in tractatu de iurisdictione, par. 1. c. 43. & ideo dixit Camerarius quod iurisdictione est pupilla oculi Regis, & honor diadematis, & coronæ, ex quo infert Franc. de Amicis, in titulo, de his qui feudum dare possunt §. sumas modo sol. 47. num. 15. & seq. quod quamuis Baronibus concessa fuerint cognitiones primarum, & secundarum causarum, nihilominus ab illarum sententia appellari potest ad Regem, non obstante titulo, ne liceat tertio prouocare, quia Rex est dominus personarum, & hoc facere potest ratione directi dominij, ne subditi sui male tractentur à feudatarijs, quando Baro male tractat vassallum, amittit feudum, vel potest vassallus petere se eximi de eius subiectione & vassallagio per eius superiorem, Ioan. Anton. de Nigris super capitulis Regni, c. grauamina, de pœna homicidij clandestini, num.

72. fol. 79 vbi diffusè scribit per duas col. Item, Rex exigit tributa à subditis, vt inter eos conferret iustitiam, aliter tenetur ad restitutionem, D. Thom. in 2. 2. q. 62. art. 7. scripti in Tractatu de iurisd. par. 1. c. 52. num. 27. & seq. Ergo male opponitur contra illud supremum tribunal, de impotentia ita interloquendi, causa remaneat pro ista vice citra præiudicium privilegiorum: nam cum Sacrum ¶ Conf. Neap. præsentet Regem, atque sententiam proferat nomine Sacræ & Cath. Maiest. statim ad subditorum oppressiões olfacit, ita de æquitate iudicare potest, præsertim cum iurisdictione nunquam in allodiũ concessa presumat, vt Camillus de Curte allegauit, & doctores ab eodem allegati, præter Afflicum in d. §. contrario, de cuius dicto non est curandum, cum etiam pro contraria parte nuper à nobis allegatus fuerit, in alium sensum loquuntur, vt videri poterunt. Quo vero ad consilium 52. Io. Antonij Lanarij olim feudorum primarij in Florentissimo Neapolitano Gymnasio professoris, & postea eiusdem Sacri Consilij Præsidis, huic resolutioni nullatenus obstare probamus, quoniam post multos Doctores relatos concludit Barones Regni exercere iurisdictionem iure proprio, id est, vt ipse dicit, iure proprietatis & esse in eor. patrimonio, ex cuius dictis non potest inferri conclusio, ergo iurisdictione est Baronibus ¶ concessa in 13 allodium, quoniam allodialia sunt libera, quæ ad alios libere transferri possunt, sed iurisdictione non potest, vt probatum est: item, Lanarij loquitur respectu fructuum iurisdictionis, 14 qui sunt pœnæ, & condemnationes, quorum respectu recte dixit esse in proprietate Baronis, (de qua te tractabo inferius in clausula, cum Confiscationibus) sed non sequitur, ergo iurisdictione

jurisdictio est concessa in allodium, & ita libere, ita quod totum dominium sit translatum in Barones, quoniam, ut docuimus in Scholis, super §. Nihil commune, in lectura Pisana, q. 1. per totam, proprietates ¶ differt à dominio, & ostendimus proprietatem nihil aliud esse quam ipsam rem, id est, corpus. Interdum, l. quæstio, ff. de verborum significat. §. finali, instit. de usufructu. Salicet. in l. proprietatis, C. de probationibus Socinus iun. in d. §. nihil commune num. 128. cui proprietati ¶ nihil conuenit Regem habere dominium directum, l. proprietatis dominium, C. de probationibus, in fine legatum, §. dominus proprietatis. ff. de usu, & habitatione, & scripsi in d. quæst. 1. & Barones habere dominium, id est usumfructum, propter quem possideat ipsam proprietatem, & ita in feudum, sicut concedi potest.

Item secunda conclusio Lanarij in d. conf. 52. num. 8. in iure non subsistit, præsupponit enim Barones habere iurisdictionem in vassallos siue ex privilegio, siue ex præscriptione, & semper priuatiue ad Regem. Et contra istam doctrinam obstat Regula, quod iurisdictione ¶ semper censetur esse concessa cumulatiue, non autem priuatiue. l. finali, C. vbi causæ fiscal. l. 1. C. de offic. præfecti urb. Quando est simpliciter concessa, & in nihilo est derogatum iurisdictioni superioris, Rom. in conf. 393. in fin. vers. nec dicitur, vbi allegat textum, quem dicit singularem, in l. tam collatores, C. de re militari, & pro hac opinione Schræder. in tractatu de feudis, p. 10. sect. 1. num. 125. vers. & licet, quo ad hoc allegat Bartolum, & triginta Doctores, qui illam firman, atque ostendit ipsam verissimam esse: nisi de mente Principis constet, quod illam priuatiue concedere voluerit, Capic. dec. 9. num. 16. Grammatic. dec. 30. & Voto

criminali 28. & hanc esse Communionem opinionem probant Ias. in l. quod in rerum, §. item, col. fin. de legat. 1. & addentes ad consilium 393. Romani. Et illa conclusio, quod iurisdictione ¶ 18 quæsitæ per reescriptionem censetur requisita priuatiue, locum habet quando constat quod superior volens exercere iurisdictionem fuisse ab inferiore prohibitus, prohibitioni acquirerit per longissimum tempus, tunc enim ab ipsa prohibitione præscriptio sumit initium, Felin. in c. pastoralis, columna tertia, versic. limita octauo, de officio Ordinarij. Abb. in c. significante, in 1. notabili de appellationibus. cum alijs ad hoc in puncto allegatis, per Roland. in conf. 80. col. finali. vol. secundo.

Et ideo Romæ hæc conclusio non habet controuersiam, & Sacra ¶ Con- 19 sulta, in omnibus causis Baronum Statu Ecclesiastici ponit manus, & post relationes sibi à Gubernatoribus, vel Assessoribus factas, respondendo, iubet, & multoties causas ad se euocat, quantumuis illi Barones iurisdictione siue ex privilegio, siue ex præscriptione prætendant.

Neque potest capi cõiectura voluntatis Principis concedentis, ex eo, quia feuda cum iurisdictione vendita sunt, & ita per contractum, cui Principem stare decet l. digna vox, C. de legib. & per Canonistas in Clementia Pastoralis de re iudicata, cum alijs ad hoc allegatis per Camillum de Curte, in d. §. potest quoque, numero 14. & seq.

Quia feudum, ¶ etiam pecunia 26 emptum, est propriè feudum, Andreas, Bald. Aluarotti. Proposit. & alij in c. 1. de natura feudi, tam per illum text. quam per alia iura, vide licet per c. 1. de benefic. frat. & qualiter fratres succedant in feudo, & c. 1. quemadmodum feudum, ad fratrem pet. un. & c. 1. de Inuestitura in manum facta, &c.

c. si Titius, in fine, si de feudo fuerit cōtrouers. inter dom. & agnat. & c. ad nostram, de reb. Eccles. non alienand. & c. est Communis opinio, vt probat Guerinus Pisonus, in præludijs feudorum, §. sequantur illa verba. Item probatur per textum iuris communis Romanorum, l. Titius, ff. de obsequijs præstandis. vbi si patronatus per pecuniã dat libertatem seruo, adhuc reseruat iura patronatus, per quem textum probat hanc conclusionem Cameraarius, in l. Imperialem, fol. 97. col. 4. Item, quia quando † aliquod pretium soluitur, quod non est æquiualens concessioni, tota concessio dicitur gratiosa, & non attenditur vt contractus, sed tanquam gratia, Socin. in conf. 4. num. 59. & consilio 87. num. 12. vol. 3. Boss. in practica crim. titulo de Principe, num. 153. & dicit Rota Romana in decif. 457. num. 17. p. 1. in Nouiss. quod ita semper fuit practicum, & obseruatum, sicuti etiam videmus in materijs componendis, quæ nihilominus semper remanent gratiosæ, & illas obtinens non dicitur habere ex causa onerosa, quoniam quod soluitur, non æquiualeat ei quod conceditur: Quod non aduertit Virillus super decif. 7. num. 3. Afflict. qui post aliquos allegatos firmat hanc sententiam in practica obseruari.

Item quia licet feudum sit contra-
 22 ctu, † tamen præponderat à gratia, quia inuestitura est gratia, Andr. in c. 1. de Inuestitura de re aliena facta, & feudum non est sine inuestitura, Rum. in conf. 34. num. 7. volum. 1. Soc. iun. in conf. 102. num. 26. vol. 2. Afflict. dec. 129. n. 3. Rol. in conf. 50. n. 10. vol. 3. Sed gratia semper interpretatur, vt quanto minus lædat ius tertij. Propterea concessio in feudum cum merito, & mixto imperio, atque omnimoda iurisdictione, non potuit tantum preiudicij subditis Regis concedentis affer-

re, quin oppressi ab eorum Barone, non possint ad Regem appellare, & ex causa obtinere, vt ipsa causa in Regis Prætorio cognoscatur.

SUMMARIÆ.

- 1 Confirmatio Statutorum quomodo intelligatur.
- 2 Non porrigitur ad ea, quæ sunt cassata.
- 4 Clausula confirmamus Statuta, non tollit defectum potestatis.
- 4 Confirmatio nunquam retrahitur in præiudicium tertij.
- 5 Statuta fori Fiuizani sub qua forma debeant confirmari ab approbatoribus Florentinis.
- 6 Confirmatio Principis ex certa scientia, quos defectus suppleat.
- 7 Confirmatorum causa debet tractari coram Principe, vel eius Delegato.
- 8 Confirmatio facta à Principe tyranno non valet.

CLAVSVLA 8.

Confirmamus Statuta.

Confirmatio † Statutorum intelligitur in terminis, in quibus Statuta loquuntur, cuius natura est, vt addatur robur confirmato, non autem quod extendat illa ad casum, qui non continetur, l. Aurelius, §. testamento, ff. de liberatione legata, Bald. in l. nominationis, in fine, C. de appellationibus, Corn. in conf. 224. num. 1. volum. 3. Alexand. in consilio 158. num. 16. vol. 1. & in consil. 11. num. 18. vol. 5. Decius in rubrica de confirmatione vtili, vel inutili numero 2. & seqq. Bero. questione 150. numero 2. & ita fuit resolutum in Rota Romana pensionis domus, vigesima sexta Ianuarij 1598. coram Lancellotto.

Sed

2 Sed hæc confirmatio † non porrigitur ad ea, quæ specialiter sunt cassata, Iason in l. doli clausula, numero 2. ff. de verb. oblig. & in consil. 170. numero 1. volum. 4. Zabarell. in Clement. 1. numero 1. vers. nos etenim, & ibi Anchar. in § finali, num. 40. in 2. notab. de sepulchur.

3 Hæc clausula † non tollit defectum potestatis, Rota decisione 2. de confirmatione vtili vel inutili in Nouiss. secus quando illum defectum intellexit, & in hoc sufficit scientia in genere, Rota decisione 455. numero 4. & seq. par. 1. in Nouissimis. At si confirmatio reiteretur, dicit facta ex certa scientia, Dec. in consilio 534. num. 3.

4 Licet quibuscumque verbis prægnantibus, & generalibus fiat, nihilominus nunquam retrahitur † in præiudicium tertij, quantumuis ille tertius tale ius in iudicio non petierit, quia per hoc non infertur, quin dicatur ius delatum, & quæsitum, ita vt res non dicatur amplius integra, Bald. in tractatu de statutis, in verbo, Confirmare, versic. aut tempore confirmationis poterat actus geri, Alexand. in consil. 41. numero 11. volum. 5. Crot. in l. omnes populi, in quinta quæst. princip. ff. de iust. & iure. Etiam in confirmatione Principis subintelligitur clausula sine præiudicio iuris tertio quæsitum, Socin. in consilio 164. colum. quinta, vers. sed ad hanc obiectionem, volum. 2. Alexand. in consilio centesimo quarto, volum. 4. larè Dec. in cap. super eo, de officio delegati, etiam si Princeps vsus fuerit clausula ex certa scientia, Motu proprio, & non obstantibus. De quibus clausulis scripsi parte prima.

5 Statuta Foti Fiuizanensis † debent confirmari ab approbatoribus Florentinis singulo quinquennio, soluendo vnũ fructum pro singulo anno, aliter non valeant, nec obseruari debeant.

Ideo approbatores ad lucrificandum solent apponere aliam clausulam, videlicet, quod confirmant Statuta à die, qua cœperunt mori, & sic retrahunt confirmationem à principio mortis, vt consequantur præiudicium temporis mortui, & vacati, sed huiusmodi clausula non præiudicat tertio, cui fuit ius quæsitum medio tempore, etiam si illud ius esset in spe, vide ad hoc Caualean. in decisione. 11. numero quinquagesimo secundo, & seqq. parte 2.

6 Si Princeps † cum causæ cognitione, ex certa scientia confirmat, talis confirmatio supplet defectum solemnitatis formæ, & personæ, Bald. in d. l. nominationis, numero 2. Iason in l. more maiorum, numero 4. ff. de iurisd. omn. iudic. Hoc est intelligendum de summo Principe. Item quoad effectus iuris ciuilis, non autem naturalis, vt l. gētium puta consensus, c. 1. de transactionibus & ibi Abb. numero 5. & ceteri Canonistæ, Clem. Pastoralis de re iudic. Archidiacon. in cap. Cenomancensem, numero 1. dist. 56. Angel. in l. adoptio non iure facta ff. de adoptionibus, Alex. in consil. 122. numero 21. in fine, volum. 4. Specul. in titulo de legato. §. nunc ostendendum, numero 14. & seq. vbi quiddam clausula, Supplentes defectus, refertur ad solemnitates iuris, non autem ad defectum inhabilitatis personæ, & de hac clausula, Supplentes, etiam scripsi supra in parte 1.

Confirmatio Principis cum causæ cognitione, patit hunc effectum, vt solus Princeps, vel eius Delegatus cognitionem habeat, si in controuersia reuocetur, vel sollicitatis arguatur, c. 1. de confirmatione. vtil. vel inutil. Gloss. in 2. eod. titulo in versic. ex certa.

7 Si à Principe Tyranno facta fuerit, est nullius momenti, vide Francisc. Marc. decis. Delphinali 408 parte 2.

Si superior iuravit statuta seruare, dicitur ea confirmare, Bald. in consil. 86. vol. 3. per l. cum pater, §. filijs matrem, de legatis secundo. Rebuff. in Cordatis fol. 570. col. 1.

SYMMARIA.

- 1 Ius accrescendi non habet locum in feudis.
- 2 Successio in feudo antiquo est vigore inuestitura & non per ius accrescendi.
- 3 Ius feudorum non est extendendum ad aliam materiam.
- 4 Ius accrescendi non habet locum in emphyteusi, nec in contractibus.
- 5 Ius non decrescendi quando habet locum, & quando non.
- 6 Clausula, & cuilibet eorum, an importet concessionem in solidum.
- 7 Non est distributina, sed collectiua vniuersalis.
- 8 Dicitio, Quisque, non importat signum distributiuum.
- 9 Inuestiti censetur providere sibi & posteris, & non socio inuestita.

CLAUSULA 9.

Cuilibet eorum.

- 1 **I**us accrescendi, † non habet locum in feudis. c. 1. de duob. fratib. de nouo benefic. inuestitis, c. 1. §. de gradib. success. in feud. c. unico, de benefic. fratris, & ista est Communis regula, Paris in consil. 16. num. 2. vol. 4. Grat. in consil. 4. num. 51. vol. 1. Imo; neque in antiquo locum habere. Communiter conclusum est, quia † in eo dicitur succedi iure inuestitura, & non iure accrescendi, prout de Comuni attestatur Clarus, in §. feudum quæst. 77. num. 5. vers. secundo p. principaliter.
- 3 Et licet ius feudorum † non debeat

extendi ad aliam materiam, vt fuit resolutum in Rota, vt per Achill. de Grass. decis. 10. num. 3. de sent. & re iudicata: Tamen hoc idem est dispositum iure Romanorum, l. si mihi, & Titio, vt ibi Bartol. & Alex. attestatur de Comuni, ff. de verb. oblig. l. reos §. cum in talibus, ff. de duob. reis. Afflict. decisione 209. & declarat Craet. in consilio 77. volum. 2. Ripa, in l. si ita scriptum, col. 2 & 3. de legatis primo. Quia in contractibus post acquisitionem semel factam, non est locus iuri accrescendi, l. 1. §. interdum, ff. de usufructu accrescendo, per quam rationem ita fuit decisum, Hieronym. Magon. in decisione Lucensi 58. numero sexto & seq. Clar. in §. emphyteusis, quæst. 39. probat esse Communem. Et hanc sententiam exornat Ronchegall. in d. §. cum in tabulis, in l. eadem numero 128. ff. de duobus reis.

Item ius † non decrescendi non habet locum, nisi quando portio defecta non fuit à principio acquisita, vel quia non fuit acceptata, vel dies eis inutiliter cessit: si vero fuit perfecte acquisita, sed propter mortem finica fuit, tunc est vterius tractandum de iure non decrescendi, quia textus in l. Titius, cum ibi notatis per glossam, ff. de annuis legatis, cum similibus, non habent locum post acquisitionem, & resolutum emolumentum. Et hanc doctrinam valde probat Paulus de Castro, in consilio 262. vol. 2. per totum consilium.

Declarant multi Doctores huiusmodi Conclusionem non procedere, quando fuisset apposta huiusmodi clausula, Et cuilibet eorum †, quia tunc censetur facta per distributiuum, vnicuique censetur facta in solidum, Bart. in l. hoc articulo, ff. de hered. instit. & in l. si plu.

si pluribus, in princip. de legatis secundo. Doct. in l. si mihi & Titio, de verbor oblig. Bald. in leg. vnica, C. quando non petent partes, Socin. in consil. 50. numero 1. volum. 1. quo casu esse locam iuri accrescendi concludit Dec. in consilio 226. in princip. & alij plurimi Doctores sequuntur hanc sententiam, relati per Paul. in decisione 30. num. 34. part. 2.

7 Sed certe ista clausula, cuiuslibet eorum, † non est distributiva, sed collectiva vniuersalis, vt probat Alexand. in consilio 17. numero 8. volum. 5. per text. in d. l. hoc articulo, cum ibi notat. per Doct. ff. de hereditibus instit. & l. si necessarius, §. si annua, ff. de pignorat. actione, & notat Bart. in l. si creditores, C. de pactis. Ideo Io. de Imola, in l. pluribus, §. 1. & in l. Stichum §. stipulario, ff. de verb. obligat. reprehendit Angelum utrobique tenentem, dictionem † (quisque) importare signum distributiuum, vt etiam attestatur Alexand. in d. consil. 17. numero 8. volum. 5. Ruin. in consilio 47. numer. 5. vol. 1. Magon. in decisione Lucensi 8. & declarat Bartol. in d. l. hoc art. numero 6. quam doctrinam etiam probat Alexan. in consil. 13. numero 14. & seq. volum. 5.

8 Item declaratur: Nam etiam si clausula importaret distributionem in solidum, & ita ius accrescendi, tamen hoc non procedit, vt alter ex inuestitis decedat cum filiis, & descendenti-
9 bus, quoniam † vnt quisque censetur providere sibi, & posteris, & postea socio inuestito. vt docet Alex. in consilio 119. numero 5. volum. 5. per iura feudalia in puncto, quae allegat & ibi numero 3. probat, quod licet huiusmodi conclusio probetur iure feudorum expresso, tamen idem esse de iure communi Romanorum. & valere in omni materia. quemadmodum ergo filij alterius ex inuestitis sunt vocati ad portionem proptij. parentis, &

filij vnus inuestiti non vocatur ad portionem alterius inuestiti, etiam decedentis sine filiis: eodem modo per huiusmodi clausulam, alter ex inuestitis non censetur vocatus ad portionem alterius post eius mortem, etiam si sine filiis decesserit, quod argumentum dicit esse verissimum, & non habere dubium, Ruin. in consilio 47. numero 4. in fine vol. 1.

S Y M M A R I A.

- 1 Feudum intelligitur concessum secundum propriam naturam suam.
- 2 Clausula, cui ius dabit in feudo, quomodo intelligatur.
- 3 Feudum in dubio censetur ex pacto, & prouidentia.
- 4 Feuda in Regno omnia sunt hereditaria.

C L A V S V L A 10.

Cui ius dabit.

VBi non apparet inuestitura semper feudum † intelligitur concessum secundum propriam ipsius naturam, & ita, vt vadat ad eos, qui ex regula iuris communis sunt in feudum successuri, Bald. in consilio 33. volum. 3. Frecc. in lib. 2. de Subfeud. in quaest. 35. in princip. Quid si appareat inuestitura cum ista clausula, cui ius dabit? †
2 Verba indeterminata intelliguntur secundum naturam rei, & contractus, & iuxta ea naturaliter accipienda sunt, Bald. in consil. 330. volum. 3. ad l. ista stipularis, ff. de verborum obligatione. & l. si stipularis, ff. de vsur.

Andreas in c. 1. numero 11. Ex quibus causis feudum amittatur, lib. 3. intelligit huiusmodi clausulam sicuti ius intelligit, videlicet pro se & hereditibus, sed quia ad hoc allegat cap. 1. de duobus fratribus à Capricano inuestitis. ibi textus expresse dicit, heredes intelligi de filius, ideo Liparulus Do-

ctor consummatissimus in Commen-
to Andree aduerit, per huiusmodi
verba, pro se, & heredibus suis, id est
filiis, Andream fuisse opinionis, vt feudum † in dubio consecatur ex pacto,
3 & prouidentia; Consule Liparulum
ibi, qui huiusmodi Andree opinio-
nem optime probat, & huius opinio-
nis fuisse probat Loffied. in consilio
primo, num. 101. & ita quod in dubio
feudum erit ex pacto, & prouidentia,
Camezar. in Imperialem, § propter
ea ducatus, in 2. questione. probat hanc
sententiam esse veram, atque Andream
eandem sequutum esse, & in cap. 1. au-
agnatus, vel filius, num. 11. part. 3. Tho-
mas de Marinis, in tractatu de gene-
ribus, & qualitate feud. Rubrica, de
feudo ex pacto, & prouidentia, num.
53. Thomas Minadus, in consilio 10.
numero 1. in fine, Camias in cap. si ali-
quem, versic. in antiquis, num. 137.
circa med. Afflic. in c. 1. numero 14. &
seq. an agnatus, vel filius. Iacobutus
de Franch. in præludis feudorum in
Rubrica species feudorum quot sint.
numero 125. Frecc. in libro 1. de Sub-
feud c. 1. numero 87 & seq. vbi mone-
tur ex eo quia in iure feudorum non
datur textus, qui mentionem faciat
de feudo hereditario, Schrader. de
Feudis. parte 2. cap. 3. numero 31. Tes-
saur. decisione 99 num. 23.

Et pro hac sententia plurimos Do-
ctores congerit Ciuilista, Menochius
in consilio 61. num. 9. volum. 1. & libro
3. præsumptione 94. numero 7. Mas-
card. de probation. concl. 267. qui at-
testatur hanc esse communem opi-
nionem. Diffusè hanc questionem di-
sputat Intrigliol. in 1. C. de feudis,
quest. 50. vbi allegat rationes pro vtra-
que parte, ibi vide per eum, licet ipse
postea sequatur suum sensum ab aliis
diferentem.

Sed reuera non est discedendum ab
opinionem Andree, videlicet, quod in

dubio, non apparete inuestitura, di-
cetur feudum de iure feudorum, ex
pacto, & prouidentia, quo iure nõ ap-
paret dari feudum hereditarium.

Hæc autem sententia non † prece- 4
dit in Regno Neapolis, vbi omnia
feuda ex communi forma inuestituræ
sunt hereditaria, Affl. decis. 40. & de-
cis. 193. & 295. & probat Frecc. in 3. lib.
de Subfeud. §. sed postquam feudor.
numero 24. & seq. fol. 394. Et ideo In-
trigliol. in d. quest. 50. numero 61. & se-
quent. dicit omnes Doct. firmantes in
dubio præsumi feudum hereditariū,
loqui, vel secundum consuetudines
locorū, vel in feudo absolute, & sim-
pliciter hereditario ex forma inuesti-
turæ vt in puncto videri poterit, pau-
cos vero loqui de iure communi feud-
orum, sed isti pauci feuda non gusa-
runt, nam in iure feudorum feuda he-
reditaria scripta non sunt.

Quare huiusmodi clausula, cui ius
dabit, feudum ex pacto, & prouiden-
tia constituit, atque omnes illos effe-
ctos parit, quos huiusmodi feuda pro-
ducunt, quos vide à Freccia, 3 libro de
Subfeudis, de differentiis inter feuda
hereditaria, & ex pacto.

SUMMARIÆ.

- 1 *Pænes, & multa sunt fructus iurisdictio-
nis, qui pertinent ad Barones.*
- 2 *Barones non habentes merum imperium,
exigunt pænas pecuniarias.*
- 3 *Utile Domini præfertur directo.*
- 4 *Utile dominum esse Chuzer. am. quomo-
do intelligatur.*
- 5 *Confiscationes pertinent ad fiscum prin-
cipis, non inferiores.*
- 6 *Clausula, cum confiscationibus, quid im-
porter.*
- 7 *Confiscationes possunt pertinere ex pri-
uilegio.*
- 8 *Confiscationes que pertinent ad feu-
datorios possunt remitti per Re-
gem.*

- 9 Princeps directus dominus, potest condere legem, qua liget subditos mediatos.
- 10 Princeps per suam legem potest moderare iurisdictione feudatariorum.
- 11 Abolitio generalis facta per viam legis, comprehendit etiam subditos Baronum.

CLAVSULA II.

Cum confiscationibus.

POENÆ, multa sunt fructus iurisdictionis, ideo ad Barones pertinet, quibus iurisdictione in feudum data est, Andreas in capitulo primo, §. hereditatem, colum. 2. de pace tenenda, & in Constitutione Regni, cum satis, & Constit. Iustitiarum nomen. Iacobinus in sua inuestitura, in verbo Marchio in Italia, col. 2. Freccia de Subfeudis, libro 2. in 13. authenticitate, numero 1. Bartolus, Baldus, Alexand. & alij, in l. fin. ff. de iurisd. omn. iudic. Bartolus in l. finali, ff. soluto matrim. Amadeus de ponte, in tractatu de Laudemis, quæstion. 24. col. 3. Bess. in titulo de pœnis numero 25. versic. sed si voluit, qui loquitur in omnibus pœnis, multis, & condemnationibus, Albert. Brun. in cons. 31. vbi quod istæ pœnæ sunt fructus iurisdictionis ordinariæ, Iacobinus in l. si proprietatis, si. de iure dotium, vbi quia Barones habent onera feudi, ideo debent percipere omnia emolumenta ex feudo provenientia. Testatur in decis. 250. in princ. & decis. 266. numero 4. Bess. decis. 180. num. 6. Et licet Barones non habent metum imperium, tamen pœnas pecuniarias consequi debent, quia pœnæ pecuniariæ non sunt de mero imperio, Bald. in l. finali, ff. de offic. pæf. Et. vigil. Paul. de Castro, in l. Imperium, ff. de iurisdictione omn. iudic. quando non proveniunt principaliter ex delicto, sed incidenter, ut dicit Bald. in l. si qua per

calumn. C. de Episcop. & cleric. & Alexand. in Additionibus ad Bartol. in l. 2. de sepulchro violato. Barones habent vile dominium, propter quod preferuntur directo domino in huiusmodi fructibus iurisdictionis, Andr. in cap. 1. de inuestitura de re aliena facta, numero 1. & seq. & licet Hostiens. in Summa, titulo de feudis, §. quod ius, post Innoc. dicat, quod huiusmodi dominium vile testatur Chimera, tamen hoc dictum intelligitur ad notandum quod dominium vile facillime consolidatur cum proprietate, ut declarat Andr. in titulo, De feudo sine culpa non amittendo, numero 5. Camerac. in l. Imperialem, §. callidis, versic. quarta conclusio. Bald. in §. finali, ex quibus causis feud. amitt. dicit, qui dicunt vile dominium esse sicut Chimeram, nesciunt quid dicant propter illum text. Afflin. prælud. numero 61.

Confiscationes autem sunt de Regalibus Principis, ut in titulo, quæ sunt regalia, in princ. & ideo applicantur fisco Principis, non autem fisco inferioris à Principe. Cassianus, in Consuetud. Burgund. de confiscation. Rubric. 2. §. 1. in verbo, & appartient, nota. 1. Carpan. super Constitutione Mediolan. titulo de fisco. capit. omnium. numero 479. quos refert Gualtier. in titulo de confisc. honor. tit. 21. numero 1. & propterea in concessionibus solet apponi huiusmodi clausula, Cum confiscationibus, cuius vigore incipiunt pertinere ad feudatarios ex privilegio, Boss. in titulo de crimine læsæ maiestatis, numero 105. Carpan. in d. omnium, numero 484. Ideo Bald. in l. 2. in fine, C. communia de usucapionibus dicit, civitates non habere ius confiscandi, nisi ex privilegio habebant regalia, Bartol. in repetitione l. 1. colum. fin. C. de summa Trinit. dicit, quod civitates Italiæ non habent fisco

cum, nec iura fiscalia, neque possunt bona publicare propter delicta: Nisi hoc habeant ex privilegio, vel prescriptione, siue antiqua consuetudine, vt dicitur Doct. in d.l. Imperium, vbi l. f. col. 9. vers. sed videndum, de iurisdic. omnia iudic. Alexand. in consilio 6. in fine, volam. Albert. Bran. in consilio 120. versio ex quibus inferitur. Quo casu licet huiusmodi confiscationes pertineant ad feudatarios, tamen Rex ꝑ concedens potest illas remittere, Abb. in cap. speciali, numero 6 de offic. deleg. vbi quod potest remittere pœnam alteri quesitam.

Propterea si Rex propter aliquam letitiam publicam concedat generalem abolitionem delictorum, de qua scriptum est in ff. nou. tom. 2. tit. Abolitio, eo casu generalis abolitio facta per viam legis comprehendit etiam vassallos Baronum, vt eorum delicta abolita dicantur, quoniam Rex ꝑ directus dominus potest condere statuta, & leges, quæ ligent etiam vassallos Baronum, etiam in feudo concessio, Landens. in tract. de Princ. quest. 72. Boss. in tir. le pœn. num. 25. Rol. de lucro dotis, q. 85. vbi quod itatum cõditum per Principem de lucro dotis, habet locum etiam in terris infeudatis, & probat Surd. in consil. 53. num. 5. Afflic. in Const. Regni, post mortem, colum. 2. post medium, dicit: Nemo dubitat, quin directus dominus possit leges condere etiam in pœiudicium legum inferiorum, quibus loca infeudata sunt. Castren. in consilio 268. in princ. volum. 2. vbi quod decretum vigens in ciuitate, seruandum est etiam in locis sibi subiectis, ratio ne directi dominij, Natta in consilio 659. colum. 10. fin. Princeps ꝑ per suam legem generalem potest limitare, & moderari iurisdictionem feudatariorum, ad Bald. Salic. & alios in l. omnes, C. si contra ius, vel util. publicam. Cassan. in Con-

fuerud. Burgund. tit. De iustices, §. 3. in verbo, *quand le signe*. num. 5. Boss. in tit. de foro comp. numero 49. Foller. in tract. de contract. censurariis, ver. Nūquid clericus, numero 29. & seq. ergo quando generalis ꝑ abolitio est facta per viam legis, nullo modo debemus dubitare, quin comprehendat etiam vassallos Baronum, & subditos mediatos legiuatoris, quidquid in cõtrarium scripserit Lanarius, in consil. 52. cuius principia, & rationes resolute fuerunt supra in clausula, citra pœiudicium priuilegiorum.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula, cum integro statu, refertur etiam ad habitum.*
- 2 *Non comprehendit tinas, vegetes, nisi in concessione vsufructus.*

CLAVSVLA 12.

Cum integro statu.

Hæc clausula ꝑ pertinet non tantum ad integritatem actus, sed etiam integritatem habitus, siue habere rei, vt probat Par. in tractat. de reintegracione feudorum, capit. 214. incipit: Rex concessit feudum Gloss. in l. si quando, C. de bon. vacant. lib. 10. In concessione fundi cum integro statu, non veniunt ꝑ tinas, vegetes, Baldus in d. l. si quando, videlicet, si contractus celebraretur super proprietate, secus si super vsufructu, l. sed & si quis, §. proprietate, ff. de vsufructu, in gloss. vltima, de hac clausula scripsit And. in tit. quid sit inuestitura, allegat d. l. si quando.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula incerta non probat.*
- 2 *Clausula, cum pertinentijs, & possessionibus, non probat.*
- 3 *Pertinentia, & possessiones non presuntur*

muntur feudales, ob clausulam, & quando secus.

- 4 *Inuestitura non probat pertinentias & possessiones esse feudales.*
 5 *Clausula in integro statu, iuribus, & iurisdictionibus, & pertinentijs, an comprehendat merum, & mixtum Imperium.*

CLAUSULA 13.

Cum pertinentijs, & possessionibus.

- 1 **I**ncerta parum releuant, l. neque in natales, C. de probationibus, sed ista clausula ¶ incerta est, ideo non probat, nisi quatenus per alias probationes appareant ipsa pertinentia, & concessiones, & aliunde constaret, Alex. in consil. 15. in princ. volum. 5. in consil. 55. col. finali vers. circa aliud dubium, vol. 4. Curtius iun. in consil. 140. num. 4. & in consil. 184. numero 1. Paul. de Castro, in consil. 179. numero 1. volum. 1. Albert. Brun. in consil. 1. num. 1. Dec. in consil. 31. numero 3. ¶ præterea, & in dubio, & in consil. 413. numero 7. & in consil. 468. numero 6. Mandos. in Additionibus ad Roman. super consil. 336. numero 2. in versic. appareat, qui multos allegat. Et hoc procedit etiam
 2 si confinia ¶ prædiorum, & possessionum concessarum essent specificata. Alexand. in consil. 187. numero 9. volum. 2. Dec. in consil. 302. colum. 3. Paris. in consilio 23. numero 9. volum. 1. Crauetta, in consil. 293. per tot. Boss. in titulo de Princip. numero 253. in fine, ubi attestatur ita fuisse iudicatum in Senatu Mediolani, & esse communem opinionem probat Villalobos in libro comm. opin. versic. Feudalis, num. 27.
 3 Neque huiusmodi pertinentia ¶ & possessiones præsumerentur feudales propter virtutem dictæ clausulæ, ex illa ratione, quia ratione partis feuda-

lis, ita præsumerentur, per textum, cum glossa finali, in c. 1. de controversiis inter masculinum, & feminam, quia hæc ratio procedit, quando maior pars prædiorum esset feudalis, & quod esset vnum integrale, puta vnum Podere vnitum, seu vnus Mansus, vel Grancia vna, ita vt maior pars euidenter probetur esse feudalis. Plura ad hoc scribit Albert. Brun. in consil. 127. colum. 3. ¶ quod si assumamus illam probationem, volum. 2. Inuestitura non probat pertinentias, & possessiones ¶ esse feudales, sed tantum omne ius quod concedens habebat, sed quælibet bona præsumuntur allodialia: Et hanc esse communem probat Alexan. in consilio 55. numero 21. volum. 4. Curt. iun. in consilio 41. Alber. Brun. in d. consilio 1. vol. 1. Ruin. in consil. 55. numero 4. volum. 4. Cephal. in consilio 250. numero 54. & seq. volum. 2. Roland. in consil. 82. per totum, & numero 98. vol. 3. qui etiam firmat, hoc multo magis procedere, si huiusmodi bona ab alio tertio possiderentur, & vide Bursatt. in consil. 47. col. 1. & seq. volum. 1. qui alios refert, & multa addit: Petr. Gregor. in tractatu de concess. feudi, parte 2. quæst. 1. colum. 2. ubi etiam ampliatur alio modo. Andr. in cap. 1. §. huius autem generis, numero 13. ¶ per præmissa, ex quibus caus. feud. amitt. Pernus in consil. 3. alia plurima ad hoc allegat Intrigliol. de feudis, Cent. 1. quæst. 43. numero 25. & plur. seqq.

Et quid si dictum fuerit, concessit Castrum ¶ cum integro statu & cum iuribus, & pertinentijs suis, an videatur concessum totum territorium, plenissima iurisdictio, ac merum, ac mixtum imperium, vide Bald. in cap. 1. de Capitan. qui Cur. vendidit, & in l. cum non solum, C. de bonis, quæ liber. & in l. 1. §. urbem, ff. de offic. præfecti urbis. Oldrad. in consil. 253. Roman. in consil. 333. Bartol. Bald. in l. si quando,

G. de bonis vacantibus. lib. 10. And. in titulo de controuer. feud. apud pares terminanda, & in §. præterea similiter, de Capitan. qui cur vendidit, & in titulo, Quid sit inuestitura, & in titulo, de lege Corradi.

SUMMARIÄ.

- 1 Clausula, cum iuribus, comprehendit ius patronatus.
- 2 Ius patronatus expressum in vniuersitate, an & quando comprehendatur.
- 3 Ius patronatus cum Castro censetur transfatum iure feudi.
- 4 Clausula, cum iurisdictionibus, nõ comprehendit supremam iurisdictionem Regis.
- 5 Suprema potestas data non censetur, & in quibus consistat.

CLAVSVLA 14.

Cum iuribus, & iurisdictionibus.

- 1 **C**lausula, cum iuribus, † comprehendit ius patronatus, quia illud in generali loquutione transit cum vniuersitate bonorum. Abb. in cap. illud, vers. secundo casu principali de ius patronatus. Et in puncto de huiusmodi clausula probat Ferretus in consilio 343. numero decimo sexto. Dec. in consilio 127. numero 2. Et licet multi velint hanc doctrinam nõ procedere, quando ipsum ius patronatus † expressum esset in ipsa vniuersitate, vt si dictum esset: vendo villam cum ius patronatus, quia respectu ius patronatus venditio nõ valet. Abb. in d. c. illud, Io. And. in capit. l. eod. titulo libro 6. contrarium tamen est verius, videlicet quando dictum esset: cum ius patronatus, quo casu ius patronatus venit accessorie propter dictionem, cum, & venit declarative ad concessionem iurium in vniuersali, &

ita tenet Abb. in cap. quærelam, de simonia, in vers. & induco hanc gloss. & expressio eorum, quæ tacite inlunt, nihil operantur. Dec. in d. cons. 127. numero 2.

Licet Castrum † Regium fuisset concessum Baroni cum iuribus, &c. non ideo, quia Baroni conceditur ipsum ius patronatus amittit nomen Regij, quoniam directum dominium retentum est, & usufructuarius dicitur procurator proprietarij, qui potest, & proprio nomine, & Regis proprietarij actus explicare. l. §. finali, de noui operis nunciat. Item, quia huiusmodi patronatum iura, ratione feudi competentia, ob rationem accessionis, & necessariæ dependentiæ à feudo, censentur esse translata etiam iure feudi, & ad ipsius feudi vniuersitatem reintegranda sunt, sicut ceteræ rēdi partes, gloss. Afflict. & alij, in Constitutione Regni, incip. consuetudinem, & probatur in cap. cum ad sæculum, & c. cum litteris. & ibi Innocent. Io. And. Butt. & ceteri, de iure patr. c. cum Bertoldes. & ibi Innocent. Abb. Felin. de re iud. & probat Lambert. in 2. parte primi libri, quæstion. 5. art. 11. & plur. seq. & quæst. 8. art. 2.

Quamuis Princeps † per clausulam, cum iurisdictionibus, videatur transferre omnem iurisdictionem, atque omne Imperium. c. valde. & c. mandata, 94. distinctione, non transfuisse censetur ea quæ in signum supremi & supremæ potestatis habet ostibus affixæ, Abb. in c. mandata numero 2. de præsumptionibus, cap. 1. vbi Archid. Præposit. Gemin. & Turrecremata distinct. 94. in his iurisdictionis transactionibus Rex maiorem retinet c. dudum, §. nos igitur, de prebend. lib. 6. l. 1. c. de offic. præf. & Urbis, & suprema † potestas, tanquam foris ostibus affixæ, data non censetur, Lucas de Prina in l. sacris, C. de proxim. factorum scri-

scriniorum, libro 10. col. fin. propterea non præcludit aditum miserabilibus personis, & oppressis, quamvis iurisdictionem omnimodam Baronibus concessisset, toto titulo, C. quando Imperator inter pupillas, & viduas, & habetur in Constitutione Regni, incip. Statuimus.

Et in quibus consistat suprema iurisdictione, scriptum in tract. de iurisdictione, parte 1. cap. 35. & an merum Imperium sit effectus supremae iurisdictionis: Et quid sit hoc merum imperium in rei veritate, & in quo consistat, reprobatis distinctionibus Bartoli, & sequacium, scripti etiam in d. parte 2. capit. 36.

SVM MARIA.

- 1 Alienatio feudi in omni casu est prohibita, etiam in vltima voluntate.
- 2 Clausula, cum potestate alienandi permittit alienationem feudi.
- 3 Clausula, omni contradictione remota, quid operetur.
- 4 Alienatio feudi, in quibus casibus tacite permissa dicatur.

CLAUSULA 15.

Cum potestate alienandi.

- 1 Alienatio regulariter feudataria prohibita est, cap. 1. de prohibita feudi alienat. per Lothar. & capitulo 1. de prohibita feud. alienat. per Federic. quam Regulam laucissime exornat Schrader. in tractatu feud. part. 8. cap. primo, per totum. Et quid contineatur sub verbo, Alienationis, declarat Balsaran. in titul. de alienatione feudi paterni. Item, quod contineatur etiam heredis institutio, consil. feudat. diuers. 49. numero 3. Balsaran. de vassall. qui contra Constitut. Lothar. num. 5. Verum si in concessione feudi huiusmodi clausula apposita fuerit,

cum potestate alienandi, Doctores Communiter firmanunt, feudatarium alienare posse, & per alienationem non incurere, capit. 1. & ibi Doct. de feud. non habente propr. natur. feudi. Iacobin. in sua Inuocatura, in verbo, Et quibuscumque hæredibus, Bald. in l. cum essent, § 1. ff. de feruitur. rustic. prædior. Zas. in l. finali, numero 4. & seq. C. de iure emphyt. & in l. de quibus, numero 55. ff. de legibus. Alex. in consil. 173. numero 6. volum. 2. Socin. in Regula 115. limitatione 2. Dec. in consil. 193. numero 3. Paris. in consilio 3. nu. 12. & consil. 13. num. 22. volum. 1. Caualecan. multa l. hoc allegat in decisione 36. num. 12. parte 1. Item, si fuerit dictum, quod possit alienare, ¶ 3
Omni contradictione remota, censetur data facultas alienandi, alterius consensu nõ requisito, quia hæc Clausula, Omnium contradictione remota, idem significat, ac si dictum fuerit, quod liberè alienare possit, capit. 2. in verbo liberè, de arbitr. lib. 6. Baldus in l. 1. quæst. 45. ff. de rerum diuisione, multa ad hoc allegat Menoch. in consilio 1. numero 18. & numero 7. volum. 1.

Idem est, si permissio alienandi ¶ 4
tacite permessa fuerit, vt si fuerit dictum: Pro se, & suis hæredibus, & quibus dederit, d. c. 1. & ibi Doct. de feud. non habente propr. natur. feudi. Cuius in Tractat. de feud. parte 4. numero 141. Item, si fuerit dictum, ne extra suos agnatos vendat. Nam tunc in agnatos quoslibet alienare potest, Bald. in l. voluntas, num. 7. C. de fideicommiss. Felin. in cap. quæ in Ecclesiis, numero 94. de Constitut. Curt. in d. parte 4. num. 7. Idem si fuerit dictum vt vassallus non possit alienare in certis casibus, tunc enim in ceteris censetur data facultas. Bart. & Ias. in l. legata inutiliter in princip. de legatis primo, Bald. in cap. 1. in principio, numero 2. Per

quos fiat inuestit. & in l. 2. circa me-
dium, C. de sacros. Eccles. Alexand. in
consil. 59. num. 9. vol. 1.

Sed declara totam istam doctri-
nam, per ea, quæ scripti supra in clau-
sula, Ad habendum, & ab illis non dis-
cedas, si vis esse bonus Feudista.

SVM M A R I A.

- 1 Clausula, Dedit, tradidit, quem effectum
pariat.
- 2 Clausula, Dedit, quando importet domi-
nij translationem, & num. 5
- 3 Princeps per verbum dare, quid censu-
tur dedisse.
- 4 Clausula, vendidit, dedit, tradidit, quid
importet.
- 6 Clausula, Dedit, quando comprehendit
redditionem, & quot species sub se
contineat.

CLAUSVLA 16.

Dedit, cessit, &c.

Clausula, Dedit, † cessit, tradidit,
non probat veram traditionem
interuenisse, sed probat tradendi vo-
luntatem. Angel. in consil. 305. nume-
ro 2. versic. nec obstat, sed si dicta fue-
rit in præsentia accipientis, tunc im-
portat dominij translationem, l. vbi
autem non apparet, in fine, de verb. o-
bligat. & ibi Doct. in verbo cessit, tunc,
quod iuris translationem denotat,
gloss. in l. finali, ff. de donat. imola, in c.
pastoralis, numero 2. de donationibus,
Roman. in consilio 309. numero 23. &
seq. Hondeus in consilio 91. nume-
ro 24. volum. 3.

- 2 Declaratur, hanc clausulam, dare, †
tunc importare dominij translatio-
nem, quando profertur in persona pri-
ma, damus, Iason in l. cum filio, nume-
ro 2. de legatis tertio. Bart. in l. si ita le-
gatum sit, num. 3. eod. tit. & facit l. vbi
adsunt, ff. de tutor. & curator. datis ab
his. Et tunc Princeps † in concessione

cenferetur transferre omne id, quod po-
test, & habet, præter referuatum tan-
tum. Bald. in consilio 311. num. 3. vol.
3. Ruin. late in consilio 42. numero 4.
& seq. volum. 1. Cephal. in consilio 1.
numero 16. & seq. & vide ad hoc Burf.
in consilio 4. numero 7. volum. 1. qui
plura scribit.

Si in instrumento emptoris ap-
ponatur hæc clausula, vendidit, †
dedit, tradidit, verbum, tradidit,
nihil operatur, l. si stipularus, in ver-
bo, verum, ff. de vsuris, declarat Bart.
in l. fin. ff. de condic. ob caus. sed im-
portat solam licentiam de ingrediendo
possessionem propria autoritate,
vt in l. prædia, ff. de acquir. possessio-
ne. Diuus in l. 2. C. de acquir. possess.
Spec. in tit. de empt. & vendit. §. sci-
endum, clausula, dedit † in instrumento
venditionis non importat rem empto-
ris fieri, l. ex empto, in prin. & §. 1. ff. de
æ. empt. & hæc clausula non facit de-
finere esse contractum emptionis, &
venditionis, quia improprie accipitur
secundum naturam contractus, dicta
l. si stipularus, Bart. in d. l. fin. ff. de con-
dit. ob caus. & in l. 1. C. de rerum per-
mutatione. Item, si clausula, dedit, tra-
didit, apponeretur sine verbo, vendi-
dit, tunc cenferetur esse contractus in-
nominatus, d. l. fin. ff. de condic. ob
caus. item, clausula, dedit, est superflua,
quia idem operatur, quod clausula,
tradidit, d. l. si stipularus, videlicet, si est
dominus, & per d. clausulam, non in-
telligitur quod sit venditio, licet cu-
muletur, vide Bald. in d. l. fin.

Aliquando clausula, dedit, † com-
prehendit redditionem, videlicet, si is
qui dat, rem ipsam acceptam det, sunt
enim duæ species, quæ continentur sub
clausula, dare, l. 1. §. eleganter, ff. de po-
siti, in versic. aliud est dare, aliud red-
dere, l. cum pater §. fidei tuz, de lega-
tis 2. Item reddere est composi-
tum, ideo necessario est species verbi,
dare,

dare, quod est simplex. Item, aliud est dare rem acceptam, & tunc est reddere, aliud est dare rem nunquam acceptam, & tunc est altera species, ergo vera est propositio, reddere, est verbum dare l. verbum reddendi, ff. de verb. significat & non est verbum dare, sed reddere, cum possit dari res nunquam accepta, sed quando verbum, dare, verificatur in verbo reddere, tunc genus restringitur ad unicam speciem, vt probatur in l. ait prætor, iuncto ver. edificare, ff. de mortuo inferendo, vbi verbum, edificare comprehendit reedificare, & refi. ere, & ibi vide glossam.

lius erectione destinat aliquas terras, vineas, & territoria, quæ deseruiant castro, & feudatario, ponendo seruitium in totalitate feudi, & sic in capite, à quo denominantur accessoria, in concessione eiusdem feudi apponit huiusmodi clausulam, quæ de Demanio in Demanium, & de seruitio in seruitium, id est, vt de illorum fructibus feudatarius viuatur nobiliter, & possit præstare seruitium Regi, Franc. de Amicis. in titulo, de his qui feudum dare possunt, §. diximus etiam, fol. 14. item, de seruitio in seruitium, id est, si in feudo concesso à Rege sint alij feudatarij, qui habeant feuda rustica, siue vt appellant plana, & de tabula, vt illi feudatario seruiant, & feudatarius Regi. And. in c. l. num. 10. de controuers. feudi apud pares terminanda, vide Capic. in sua investitura, in titulo feudorum clausula, versic. quæ videlicet in demanio in demanium.

SUMMARIA.

- 1 Demanialia bona qua sunt, & qua in regno Sicilia.
- 2 Clausula, qua de demanio in demanium, & seruitio in seruitium, quomodo intelligatur.
- 3 Baro an possit concedere excadentias feudi sibi deuolutas.

Et an per istam clausulam † feudatarius teneatur concedere excadentia sibi deuoluta, per notata à Bartolo, in l. 1. §. permittitur, ff. de aqua quotid. & æstiuâ, scribit pro affirmatiua Paris. de Put. in tra. & de reintegratioue feudorum, c. 6. incipit: iuxta præmissa quarto: Contrarium, & pro parte negatiua scribit Franc. de Amicis, in d. tit. de his qui feuda dare poss. §. domini, fol. 44. hoc enim sapit mutationem naturæ, & euiscerationem feudi, tollendo à corpore feudi, & appropriando feudatario, non tanquam feudatario, sed cuiuslibet.

CLAUSULA 17.

De Demanio in Demanium.

SUMMARIA.

Demanialia † bona illa sunt, quæ ad victum deputata sunt, sicut sunt bona titulata, & demensa, & panes ciuiles, l. omnes C. de fund. patrimonial. lib. 10 & c. 1. Episcopum vel abbatem, Andr. plene in l. Imperialem, §. præterea ducatus, de prohibita feudi alienat. per Federic. & in §. ex eadem, de lege Corredi. Et quæ sint demania in Regno Sicilia, scribit Andr. in d. §. præterea ducatus, num. 48. & seq. Pernus in conf. 5. Soc. in conf. 4. n. 15. prope finem, & seq. vol. 5. & vide ad hoc Balsaram. in d. §. præterea ducatus, numero 27.

- 1 Clausula, de nouo concedimus, non facit feudum nouum.
- 2 Et intelligitur prout in antiquis inuestituris.
- 3 Clausula iuribus alienis saluis, conseruatur intra agnatorum.

Rex, siue Dominus, qui potest feudum erigere, & constituere, si in il-

CLAVSVLA 18.

De nouo concedimus.

1 **F**eudum antiquum vigore huius clausule, † de nouo concedimus, non aliter fit nouum, sed remanet antiquum, Baldus in l. 1. num. 12 ff. de rerum diuisione, Io. Thomas de Marinis, in tractatu de generibus, & qualitate feud. c. de feud. ex pacto, & proutid. antiquo, num. 70. Petrus Gregor. in Tractatu de concess. feudi, partic. 5. questione 2. §. secundo infero. Et huiusmodi clausula intelligenda est. De nouo concedimus, † Prout in antiquis inuestituris. Gabriel. in titulo de feudis. conclus. 1. num. 7. & vide diffusè per Intrigliol. de feud. Centur. 1. q. 23. numero 40. & sequentibus. Præsertim, quia in inuestituris semper apponitur clausula, Iuribus Curie, & alienis † semper saluis, vt inferius super ea dicemus, propter quam non videtur præiudicium fieri agnatis, & illis, qui secundum formam primæ inuestituræ poterant succedere: Nam ita ius illorum conseruatum est, l. si debitor, §. si in venditione, ff. quibus modis pignus, vel hypotheca soluatur. Et hanc partem probat Iacobus Ardizonus in Summa de feudis, in secunda parte secundæ partis principalis, questione prima, circa finem, versic. Et erit sciendum.

SUMMARI.

- 1 Clausula, Deficientibus masculis intelligitur de descendentibus.
- 2 Et tacite comprehendit, si sine filiis vel liberis.
- 3 Et omnes sunt prius vocati, & an postea veniant femina.
- 4 Denotat concessionem pro heredibus sanguinis.

CLAVSVLA 19.

Deficientibus masculis.

In feudis huiusmodi clausula, Deficientibus † omnibus masculis, intelligitur, deficientibus omnibus descendentibus masculis, Dec. in consilio 239. numero 5. & consilio 294. post princip. & consilio 295. colum. 3. Rubens Alexandrinus in consilio 85. numero 6. & consilio 110. numero 4. Gozadin. in consilio 26. numero 30. Socin. iun. in consil. 71. numero 23. volumine primo, Curt. iun. in consilio 171. numero 6. quos ad hoc congerit Dec. in consil. 44. numero 60. volum. 3. Ideo Menoch. in consilio 1040. numero 10. probat, quod in ista clausula subintelligatur alia clausula, † Si sine filiis, vel liberis, & ita etiam probatur, quod debeat intelligi de omnibus descendentibus, quoniam huiusmodi conditio subintelligitur à lege, l. cum auus, ff. de condit. & demonstrat. l. cum acutissimi, C. de fideicommiss. Menoch. libro 4. præsumption. 87. n. 71.

Per hanc clausulam, Masculi omnes † sunt prius vocati: l. non ita, §. in fideicommissio, de legatis 2. Ancharan. in consil. 359. & inter consilia feudalia diuerforum consilio 1. volum. 2. Socin. iun. in consil. 69. numero 6 & seq. vol. 3. Cephal. in consilio 251. numero 23. volum. 2. & in consil. seq. & an postea veniant femina, & descendentes ex ea, vide diffusissime scripta per Alexand. Rautens. in decis. 48. quam vocat Pisanam, & agit de successione Regni Portugallie.

Hæc clausula denotat † concessionem esse factam pro filiis, & ita pro heredibus sanguinis, iuxta doctrinam Bald. in l. Gaius, ff. soluto matrimo. & in l. Gallus, §. etiam ff. de lib. & posthum. & ibi Ias. numero 22. Clar. in §. feudum, quest. 9. versic. item questio, quid si acceptum fuerit.

SUMMARI.

- 1 Clausula, De primogenito in primogenitum, facit maioratum perpetuum.
- 2 Prime-

Primogeniti succedunt iuxta ordinem delatae successione.

- 3 *Primogenitus intelligitur ultimi morientis.*
- 4 *Clausula, De primogenito in primogenitum, posita inter transuersales, quam successionem faciat.*

CLAUSULA 20.

De primogenito in primogenitum.

1 **H**æc clausula † facit maioratum perpetuum inter omnes qui sunt de familia constituentis maioratum. Idem si dictum esset de masculo in masculum, Socin. in consil. 43. num. 9. & seq. volum. 3. & consil. 51. num. 44. vol. quarto, Dec in consil. 38. num. 4. & 6. Paris. in consil. 72. num. 90. & plur. seqq. vol. 4. & in consil. 93. num. 13. & pluribus sequentibus, vol. 2. qui plurima ad hoc adducit, & in consil. 8. num. 7. & 12. vol. 3. & hanc esse Communē opinionem probat Jacob. Philipp. Portius in lib. 1. Communium opinionum, conclus. 27. ad finem, & vide Molin. de primogenijs, libro primo, capitulo quinto, num. 39.

2 Declaratur hæc doctrina, ut semper intelligatur successio iuxta ordinem delatæ † successionis ab intestato, Gabriel. in consilio 107. num. 1. volumine primo, qui multos refert, præterim si huiusmodi clausula concepta esset per verba futuri temporis, videlicet, de primogenito in primogenitum nasciturum, Rota decis. 72. num. 2. versiculo, quartus casus, parte prima, in Nouissimis, & decis. 22. parte secunda, in Nouissimis. Ceterum in consil. 230. col. penult. volumine tertio, ubi dicit, quod attenditur quis pertineat ad vltimum decedentem, quia mens disponentis videtur, ut portio patris perueniat ad filios, licet alter sit proximior disponenti. Rum. in

consil. 35. num. 10. volum. 1. Item, quæ hæc clausula, De primogenito in primogenitum, concepta est per verba collectiua, ideo semper succeditur per gradus, vocando † filios vltimi morientis, Rubæus Alexandrinus, consil. 38. numer. 4. Crott. inter consilia Rubei 39. Rol. in consilio vltimo volum. 1.

Item declaratur: † Nam quando 4 huiusmodi clausula est apposta inter transuersales, censetur facta dispositio ad instar successionis feudalis, Socin. in consilio 47. numer. 7. volum. 3. Gabriel. in d. consil. 107. num. 7. volum. 1. quia frater fratrem, aut nepotem, vel pronepotem non generat. Andreas in constitutione Regni, Ut de successione feodali, Io. le crier in Tractatu de primogen. lib. 2. quest. Paris. in d. consilio 72. numero 109. volum. 4. sed in successione feodali semper primogenitus vltimò morientis grauati excludit alterum primogenitum, c. 1. de natur. success. feudi, & ibi notat Andræa illum primogenitum succedere, qui est proximior vltimò morienti, c. 1. §. finali, de success. frat. & cap. 1. de success. feud. & probat Molin. de primogenijs lib. 3. c. 9. numero 19. Rota d. decis. 72. parte 1. in Nouissimis.

SUMMARI.

- 1 *Clausula, De suo corpore legitime descendentibus intelligitur de descendenti- bus primi acquisitoris non vltimò morientis.*
- 2 *Etiamsi sit conuicta apponi, non presumitur nisi de ea constet.*
- 3 *Virum faciat feudum hereditarium, vel ex pacto.*

CLAUSULA 21.

De suo corpore legitime descenden- tibus.

Hæc clausula intelligitur de descendentibus primi acquiritoris feudi, non autem de corpore feudatarii vltimò morientis. Andreas in constitutione Regni, Vt de successioneibus, verò prædicta verò forma, qui etiam limitat, non procedere, quando additum esset: De suo, & eorum corpore legitimè descendentibus: nam propter verbum (eorum) dene intelligi de corpore descendentibus vltimò morientis. Item, probat, quod hoc verbum (Suo) non est repetitum in personis descendentium. Hanc doctrinam postea sequuti sunt Petrus Gregorius in Tractatu de concess. feudi parte 6. quæst. 10. n. 9. & plurib. seqq. Intrihiol. de feud. quæst. 43. n. 45.

2 Hæc forma licet sit consueta ¶ fieri, tamen non præsumitur, nisi constet quoddam ita feudum datum fuerit, Andreas in d. constitutione, Vt de successioneibus. in verbo, Fratres, col. 4. vers. prædicta verò forma priuilegiatorum, Afflic. in cap. 1. in vltimo notab. versic. quid autem si inuestitura, De successione feudi, & in c. 1. §. præterea, col. 1. 4. Quid si inuestitura, Lucas de Penna, in l. 1. col. 8. versic. quod autem dicitur. De imponenda lucral. descriptione, lib. 12.

3 Vtrum ista clausula ¶ faciat feudum hæreditarium, vel ex pacto, Andreas in c. 1. §. præterea ducatus, col. 4. vers. sed si dicatur, de prohibita feudi alienat. per Federicum, tener, quod faciat ex pacto Dec. in cons. 185. col. 3. versic. vltimus.

Sed Afflic. dicit in decis. 140 & decis. 195. quod semper in Consilio fuit iudicatum, feuda huiusmodi clausulam in Regno esse hæreditaria. Vide Petr. Gregor. in d. Tractatu de concess. feudi, parte sexta, quæstione vndecima, per totam, vbi disputat istam quæstionem.

SYMMARIA.

1 *Clausula, Donec adimpleatur, quando importet conditionem, & quando modum.*

2 *Et quando impediatur apprehensionem actualis possessionis.*

CLAVSVLA 22.

Donec adimpleatur.

De hac clausula ¶ scribit Molina, in lib. 2. de primogenitis cap. 12. vbi probat, quod omnes leges, & conditiones in instit. maioratus appositæ importat modum Idem in vocationibus, & substitutionibus. Nisi fundator disposuerit, quod substituti, & acquirentes iurent, se omnia in institutione contenta adimplere, quo casu, licet dominium, & possessio civilissima in vocatum pertranseat ex ministerio legis, tamen apprehensio ¶ actualis possessionis suspendenda erit, donec successor iurauerit, impleuerit, l. mulier, §. 1. & ibi Doct. ff. de conditionibus institutionum. l. 3. §. si quis ita, ff. de hered. instit. Paris. in cons. 19. numer. 258. volum. 2.

SYMMARIA.

1 *Clausula, donec reuocauero, requirit factum reuocationis, ideo non extinguitur per mortem.*

2 *Clausula, donec voluere, extinguitur per mortem.*

CLAVSVLA 23.

Donec reuocauero.

Concessio castri, & iurisdictionis cum huiusmodi clausula expressam reuocationem requirit, ita vt si cedens mortuus fuerit nulla reuocatione facta, ipsa concessio durat, quia reuocatio est quid facti, quod explicandum

dum erat. Geminian. in c. si gratiosè. num. 8. de rescip. lib. 6. & ibi Franc. col. pen. dicunt, quod si Papa alicui concedit Commendam cum hac clausula, Quousque super hoc aliud duxerimus ordinandum, si interim Papa moriatur, nulla ordinatione facta, illa concessio reuocata non dicitur, sed durat. Item, si iudex ponit alicuiusmodi ad confinia, cum clausula donec reuocauero, si moritur iudex, nulla expressa reuocatione facta confinatus, à confinibus redire non potest, quoniam expressio reuocationis necessaria erat. Aliud est, si dictum fuerit, donec uoluerò, quoniam per mortem extinguitur uoluntas. l. 4 ff. locati, de hoc scribit Menoch. de arbitrariis quæst. 69. num. 2. & 3. & num. 12. & pluribus seqq.

S Y M M A R I A.

- 1 Feuda titulata non veniunt appellatione feudorum.
- 2 Quor priuilegia habeant.
- 3 Clausula, exceptis feudis titularis, quid operetur.
- 4 Dignitates titulares non possunt obligari sine consensu Regis.

C L A U S V L A 24.

Exceptis feudis titularis.

- 1 **F**euda habentia † titulos sunt talis naturæ, & excellentiæ ut non veniant appellatione feudorum, Afflict. in decisione 265. num. 4. & ibi addentes, Freccia. in 3. lib. de Subfeud. in differentijs regalium, num. 6. & sequenti, & ibi scribit de eorum priuilegijs,
- 2 Bald. in Auth. qui iurat, num. 20 C. de bonis author. iudicis possidendis, & sunt introducendi ad fauorem publicam pro defensione Regni, aut alterius supremi dominij, ut probat Camerar. in

l. Imperialem, fol. 107.

Et ideo in facultatibus datis Proregibus Neapolitanis, præsertim in consensibus præstandis super alienationibus feudorum, apposita est huiusmodi clausula, † exceptis feudis titularis: super quorum alienatione Rex noluit facultatem impartiri, quamuis sapientissimè & à ciuitate Neapolis, & à toto Regno non communis commercij utilitate, quoniam digniora ipse Princeps audire debet, & cum titulares † dignitates à Rege concedantur, tanquam regalia, absque suo ipsiusmet consensu obligari non possunt, Dec. in consil. 269. num. 2. Freccia. in 2. lib. de Subfeudis, in titulo, quia dicatur Marchio num. octauo.

Et cum de anno 1560. quo tempore factum est solitum Donatiuum, (quod appellant) Regi, iterum Regnum super hoc supplicaret, rescriptum est, Sua Catholica Maiestas dat potestatem Proregibus impartendi assensus, atque concedendi vèditiones, obligationes, permutationes, hypothecas, & alias alienationes faciendas super quibusuis ciuitatibus, terris, locis, castris, alijsque bonis feudalibus, tam titularis, quam magni momenti: ita tamen venditione excepta, contingat terram, ciuitatem, &c. vendi, quæ tituli dignitate decorata sunt, tunc enim mandat ad suam Maiestatem recurrere, à qua Regius super eis impetretur assensus. Sed certè huiusmodi rescriptum contrarietatem continet, ut lippis, & torsoribus notum est. Propterea exequendum non erat, sed rescribendum, cap. si quando, de rescriptis: solent enim Principes ad importunas preces supplicantium, concessiones præter, vel contra uoluntatem factas, clausulis contrarijs inuoluere, ut nihil concessum videatur. Et Regem noluisse concedere, exitus ipse demonstrauit, quoniam audita in-

terpretatione desuper facta Neapoli, quod vigore directi rescripti, illa clausula exceptis feudis, restringenda esset solum quoad titulum. Iterum Rex mandat, ut deinceps assensus predicti non praestentur: Sed utrum assensus medio tempore praestiti validi fuerint, D. Io. Franc. de Ponte in consilio primo respondit pro affirmatiua. Sed non respondit Decreto irritanti in praecedentibus Pragmaticis apposito, de quo scripsi supra in parte 1. clausula Decreti, & clausula, Sublata.

SYMMARIA.

- 1 Legitimandi facultas data, non comprehendit filios illustrium virorum.
- 2 Soboles illegitima illustrium personarum est magis excosa legibus.
- 3 Clausula, Exceptis filijs Comitum, non comprehendit Comites sine Comitatu.

CLAUSVLA 25.

Exceptis filijs Comitum.

In generali concessione legitimandi data à Principe Comitibus Palatinis, non censetur concessa facultas legitimandi et filios illustrium virorum, nempe Ducum, Comitum, Marchionum, nisi expressè dictum fuisset Paul. de Castro, in lex facta, §. si quis rogatus, num. 7 ff. ad Trebell. & in consil. 107. num. 1. & in consilio 125. num. 4. vol. 2. Riminald. sen. in cons. 42. num. 8. vol. 1. Cui. Lun. in consilio 196. num. 34. & in consil. 335. num. 1. quoniam soboles et talium personarum magis à lege abhorretur, quam aliæ, secundum Bartol. in d. §. si quis rogatus, Ancharan. in cons. 388. num. 7. Ideo maiores poenae imponuntur, nisi qua illustres, C. ad Officiam num.

- 2 Ideo fuit quaesitum, et Si appona-

tur huiusmodi clausula, in potestate legitimandi, (Exceptis filijs Comitum, &c.) utrum Comes Palatinus qui est Comes sine Comitatu, possit legitimare filios alterius Comitum eiusdem qualitatis, sine Comitatu, & conclusum fuit pro parte Affirmatiua, Petr. de Beninrend. in decisione 59. quoniam huiusmodi Comites abusu sunt, ut notat Bald. in cap. 1. per illum textum, Quis dicatur Dux, cum alijs ad hoc allegatis per Petrum Beninten. in d. decis. 55. Hac dignitas hodie est adeo vulgaris, ut paucis nūmis quilibet illam possit sibi comparere.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Pro se, & descendentiis, facit feudum hereditarium.
- 2 Clausula, Ex corpore, non immutat feudum hereditarium.
- 3 Ut heres non teneatur habere ratum factum defuncti.

CLAUSVLA 26.

Ex corpore

Cum feudum conceditur pro se, et descendentiis, si addatur clausula, Ex corpore, et nihil immutatur, quin hereditarium sit, uti probat Pinell. in l. 1. C. De bonis maternis, parte tertia, num. 90. Et Burfat. in consil. 89. num. 39. voluine primo, affirmat bis ita fuisse iudicatum, resellendo omnes qui contrariam resellunt sententiam, praesertim ad effectum ut et heres non teneatur habere ratum factum defuncti, etiam si inuentarium legitime confecerit, ut ibi per Burfat. nu. 38. quoniam lex rebus, non verbis imponi debet, l. 2. C. communia de legatis, & ideo clausula, Ex corpore, nihil immutat.

SUMMARIA.

- 1 *Clausula, Ex nunc, prout ex tunc, & è contra, resoluit actum.*
- 2 *Dominium retrotransfertur ipso iure per pactum, & numero quarto.*
- 3 *Dominium irrevocabile non est, si potest annullari per conditionem resolutionem.*

CLAUSULA 27.

Ex nunc, prout ex tunc, & è contra.

Scripsi de hac Clausula supra in parte 1 Clausula 53. nunc addo in feudalibus nam si eius effectus apponatur post lineam extinctam vel in defectum pactorum non servatorum. aut fidelitatis fideliter non observata omnino facit retrotransferti dominium, & possessionem, nam vigore huius clausulæ, Ex nunc, prout ex tunc, & è contra, vnum tempus inest alteri, & † actum totum resoluit, redeundo ad prima principia, secundum Angel. Alexand. & ceteros, in l. huiusmodi, ff. de verborum obligationibus. quam resolutionem ipso iure voluerant Doctores fieri, tam in dominijs † retrotranslatione, quam possessionis, Alexand. in cons. 83. volumine secundo. Negantius in Tractatu de pignoribus, in secundo membro secundæ partis, numero quarto. Tiracuell. de retracta conuent. § 3. nu. 85. Loffted. in consil. 9. Guido pap. in decisione 268 & 388.

Et licet Bartol. in l. filius qui pro emptore, n. 47. ff. de usucapion. dicat non fieri retrotranslationem quo ad dominium, la. ibidem numero 312. Paris. in consil. n. num. 31. volumine primo Bartol. loquitur, quando dominium esset translatum irrevocabiliter, sed

quando posset † annullari per conditionem resolutionem, tunc non dicitur translatum irrevocabiliter, sed suspensivæ, ita quod ex defectu modi non adimpleri, illud dominium retrotransferatur ad sua principia attractiva, Bald. in l. 3. C. de pactis inter emptor. & venditor. & Lea lege, numero decimotertio, C. de conditionibus. ob causam, Gabr. in consilio quadragesimo octavo, numero secundo, volumine primo, & in consilio sexagesimo sexto eodem volumine primo probat hanc esse æquiores, & communioem sententiam. Non enim est vera illa opinio, quod solum in pacto legis commissoria, & adiectionis in diem, lex operetur translationem ipso iure. Nam idem † est in omnibus pactis factis per verba directa, siue importantia resolutionem ex voluntate partium, Cin. in l. 1. in fine primæ questionis, C. de rebus alienis non alienandis. Dec. in consilio 187. columna prima, late Couar. libro tertio variarum resolution. cap. 8.

SUMMARIA.

- 1 *Feudum semper intelligitur concessum secundum propriam naturam.*
- 2 *Clausula, Natura feudi in aliquo non mutata, in quibus operetur.*
- 3 *Feudi natura mutatur, si Baronis scindatur.*
- 4 *Consensus super alienatione feudi non operatur etiam stante clausula, si non est expressa prima investitura.*
- 5 *Feudum etiam venditum cum consensu, devolvitur ad dominum si non est expressa prima investitura.*
- 6 *Clausula feudi natura, & c. operatur, ut status originalis feudi non alteretur per pactum accidentale.*
- 7 *Item operatur, ut consensus praestitus super alienatione, non praevaleat tertio.*

CLAUSVLA 28.

Feudi natura in aliquo non mutata.

Numquam præsumitur ¶ mutata natura feudi, & ideo semper intelligitur concessum tecondum propriam ipsius naturam, ita vt qui allegationem alleget, probare debeat. Afflict. in cap. 1. §. præterea, in §. notabili, & parum infra dicit, hanc esse iuris præsumptionem, cuius contrarium non repellitur per semipleam probationem, sed plena probatione opus est, Lucas de Penna, in l. 1. C. de imponen. lucal. de discip. lib. 10. col. 8. vers. qui autem dicit.

Aliquando autem quædam extra contractus naturam conceduntur, sed clausula apponitur: natura feudi in aliquo non mutata, & tunc clausula ¶ operatur in omnibus aliis, præterquam in expressis. Andr. in cap. 1. §. sed nec est alia iustior, num. 35. quæ sit prima causa benefic. amitt. Frecc. in lib. 2. de Subfeud. q. 12. nu. 13. qui alios refert. Si concedatur assensus super alienatione feudi cum hac clausula, Dummodo naturæ feudi in aliquo non mutetur, & non sit alia qualitas expressa, sed ex alienatione, feudi natura mutetur, vt quia Baronia ¶ scindatur, vt quia de vno feudo fiunt duo, tunc derogatur naturæ, & formæ concessionis rei, si duo separata constituuntur, Frecc. in 2. lib. de Subfeudis, in 6. q. Item inducitur multiplicatio tribunalium, & iudiciorum contra naturam ipsius feudi, vt post alios probat Francisc. de ponte, in consilio 57. numero vigesimo quinto: ideo alienatio huiusmodi non valet: Si feudatarius teneat feudum pro se & hæredibus ex corpore, & hanc inuestituram non explicat, sed donat Titio pro se, & suc-

cessoribus, & Rex consentit donationi cum clausula, Feudi natura in aliquo non mutata. Hæc clausula ¶ non potest restringi ad expressa, quoniam nihil expressum erat. Ideo intelligitur consentire quatenus natura feudi in nihilo mutetur, in nihilo alteretur, vt probat Io. Franc. de Ponte, in cons. 3. num. 83. & seq. Vt igitur clausula effectum suum habere potuisset, opere pretium erat exprimere primam inuestituram, nam tunc ad euitandam implicationem, & correctionem, concessio, & clausula intelligenda esset præterquam in expressis. Si is, qui cum hac clausula inuestitus est, feudum ¶ consentiente domino in alterum aliquo titulo transfulerit, & contingat venditorem vel absque liberis decedere, vel feloniam perpetrare, propter quod feudum ad dominium feudi reuerti opus esset, si ipse venditor in possessione existeret, etiam si ab alio possideatur, adhuc etiam reuerti debet propter casum superuenientem in persona auctoris sui, Affl. in c. 1. n. 25. & 30. Qui successores feudum dare teneantur.

Hæc igitur clausula operatur, vt status originalis rei per pactum accidentalit non alteretur. Capic. in sua inuestitura feudali, cap. feudorum clausulæ, in si. vers. Natura feudi, Bal. aran. in tir. de feudo non habente propriam naturam feudi, num. 12. vers. per clausulam.

Item hæc clausula operatur, ¶ vt consensus super alienatione feudi præstitus non dicatur, si iuri tertij præiudicetur. Et ideo si pater alienaret feudum antiquum cum Regio assensu, talis assensus non præiudicaret filio primogenito post mortem patris, si confecerit inuentarium, Andr. in cap. qui successores teneantur in primo, & in c. 1. §. hoc quoque, de success. feudi, & in cap. 1. de alienatione feudi patris, & in cap. 1. an agnatus, Affl. & in c. 6. stritio:

stitutione Regni, Vt de successioni-
bus, numer. 62.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula ad propriam naturam feudi,
excludit feminas.
- 2 Femina, au, & quando succedant in feu-
do emptitio.

C L A V S V L A 29.

In feudum, & ad propriam naturam
feudi.

Concessio cum huiusmodi clau-
sula excludit feminas, † ita con-
sultit Collegium Ticinense, in consil.
100. numero 12. & 13. inter consilia
Pauli de monte Pico, in quo fuit con-
clusum hanc sententiam esse veram, et-
iam si feudum pecunia emptum esset,
in quo femina succedere consueve-
runt, quoniam ampliatio pro feminis
debet stricte intelligi, vti ibi, numero
717. & vide Cacher. in decis. 23. & 127.
numero 14. & 7.

S Y M M A R I A.

- 1 Nobilitatem qua feuda conferunt.
- 2 Feudum nobilitas, si concedatur à suprè-
mo Principe cum clausula, in feu-
dam nobile.
- 3 Rusticus emens feudum non nobilita-
tur.
- 4 Clausula in feudum nobile non ope-
ratur, si concedatur ab inferiori-
bus.
- 5 Feudum aequaliter nobile, & ignobile,
quid sit.
- 6 Dignitas erecta super feudo antea con-
cesso, non praeiudicat vocatis.

C L A V S V L A 30.

In feudum nobile.

- 1 Feudum dat nobilitatem † feudata-
rio, Andr. in prima Rubrica feud.

num. 9. in fin. vers. in Regno Sicilia, v-
bi quod feuda sunt nobilia, & dant
nobilitatem, siue paradoxium secun-
dum Longobardos, Andr. in cap. 1. §.
ceteri, colum. 2. in princip. Quis dicatur
Dux, vbi quod feudum nobile dicitur,
quod habet vassallos. Item, nobile di-
citur, cui est annexa iurisdictio, quae
nobiles facit possessores. Natta in cõ.
filio 162. numero 9. & in consil. 562. l. p.
cas de penna in capit. mulieres, col. 2.
in fin. versic. quarto ex Comitatu. C.
de dignitat. lib. 10. & ibi in versic. quia
etiã, dicit, quod vassalli sint in numero
copioso, quod nota contra ementes
feuda parui momenti, † & ibi late per
Luc. de penna in materia nobilitatis.
Item feudum dicitur nobile, si habeat
annexam dignitatem, vt est Comita-
tus. Alexand. in consilio 30. volum. 1.
item, feuda Regalia, & feuda dignita-
tum, vt Ducatus, Marchionatus, si con-
cessio fiat ab Imperatore, vel à Papa,
aut alio suprèmo Principe. Clar. in §.
feudum, quæst. 10. & quod feudum
Ducatus nobilitet, Bald. in consilio
353. vol. 1. Angel. in consil. 287. numero
8. versic. prædicta autem. Et quæ sint
feuda, quæ sonent in nomen dignita-
tis, Bald. in consil. 291. numero 6. vers.
item sicut, col. 2. item, etiam vilissima
castra conceduntur in dignitatem, sed
dicitur nobile propter qualitatem ter-
ritij, ad quod obligatur feudatarius, vt
quia sciuerit deberet vnum accipi-
trere, aut vnum per caponum, vel quid
simile, Paul. de Castro in consil. 462.
numero 5. volum. 1.

Vt autem feudum nobilitet, † et-
iam si concedatur cum huiusmodi
clausula, semper persona conceden-
tis inspicienda est. Feudum ligium di-
citur nobile, quod contenditur à
Papa. Bald. in d. consilio 353. numero
2. versic. alia via, volum. 1. & in feudo
concesso per Imperatorem, Alexand.
in d. consilio 30. num. 19. volum. 1. item

in feudo concesso per Regem, Bald. in consil. 207. numero 4. versic. & ex iis, volum. 2. Feudum donatum à Rege, dicitur conferre nobilitatem, And. in capit. 1. §. persona, numero 13. per quos fiat inuestit. & in capitulo primo §. similiter in 2. colam. 1. in fine, versic. feudum ergo, de Capit. qui cur. vendid. & in c. 1. §. ille tamen, & cap filij, numero 2. & §. in generali, in fine, Si de feudo fuer. controuers. & in capit. 1. §. si vero contingit, num. 50. de pace iuram. firmanda, & in capitulo primo §. hoc intelligendum, numero tertio, qui success. teneantur.

3 Propterea † Rusticus emens feudum, non nobilitatur, Lucas de pen. na, in l. 4. in fine, C. de incolis. Io. Andreas in additionibus ad Speculat. in Rubrica, de præscriptiõibus. Nisi Rex ex certa scientia apposuerit huiusmodi clausulam, quoniam ipse est fons & origo omnis nobilitatis, l. 1. C. de metropoli Beryto, libro vndecimo. Ideo, si concedatur subfeudum à Duce, vel Marchione feudatariis, hæc clausula † nihil operatur, quoniam

4 nobilitatem conferre non possunt & aliis, quam rusticis concessum, feudum diceretur minus nobile, Alexand. in d. consil. 30. num. 19. §. feudum aliquale nobile, volum. 1. item, aliquo modo † nobile, quod conceditur à Valuasoribus, qui hodie in Regno sunt continui, & aliquando vocantur Hostiarj. Item, feudum ignobile, quod conceditur à minimis Valuasoribus, vide Andr. in §. huius aatem generis, §. vtrum per in feudationem, in fine, ex quibus causis feud. amitt. & in cap. 1. colam. 2. num. 4. Qualiter vassall. iurare debeat fidelitatem.

6 Multum refert, vtrum feudum concedatur † ab initio, tamquam feudum Comitatus, & Ducatus, & hoc modo est indiuisibile secundum propriam naturam feudi dignitatis, Bald. in con-

silio 275. numero 6. §. ad euidenciam, vol. 2. Angel. in consil. 287. numero 8. §. prædicta tamen. Vel concesso feudo primum sine dignitate, quod transit ad plures, Princeps illud feudum concessum erigat in dignitatem Comitatus, vel Ducatus, quoniam licet sit concessio feudi in Comitatum, vel Ducatum, non tamen præiudicium inferat aliis, qui vigore primæ inuestituræ succedere poterant. Vide Socin. in consilio 166. & seq. numero 6. & seq. volum. 2. Addo, quod quando feudum dignitatis non dignitatis, vt §. præterea Ducatus, de prohibita feudi alienatione per Federicum, quia cadit semper ad primogenitum, tunc fructus, & res, quæ percipiuntur ex ipso, diuiduntur, prout latissime defendit Curt. in tractatu de feudis, parte 4. quest. 3. §. 10. pro limitatione, Socin. in consil. 67. in 2. dubio, vol. 1. Io. le Citier, in tractatu de primogenit. questio. 11. in 2. Conclusionem, & quæ sint exempla regnorum diuisorum per totum orbem, vide Menoch. in consil. 73. numero 5. & pluribus sequentibus.

SVMARIA.

- 1 Feudum antiquum quid sit, & quomodo differat à paterno.
- 2 Feudum antecessoribus concessum quando dicatur.
- 3 Agnatus delinquens in dominum vñ præiudicat agnato in feudo paterno, numero 5.
- 4 Feudum ob culpam in dominum quando ad eum reuertitur durante vita delinquentis.
- 6 §. Si vassallus culpa: si de feudo fuerit controuersus inter dom. & agnatos declaratur.
- 7 §. denique, que sit prima causa benefic. amitt. declaratur.
- 8 C. 1. Si vassallus feudo priuetur, declaratur.

- 9 C.1. an ille qui interfec. fratrem domini sui. declaratur.
- 10 Alienatio facta ab agnato quando dicitur facta in fraudem.
- 11 Feudum nouum concedi potest vt antiquum.
- 12 Feudum nouum concessum, vt antiquum, an sapiat naturam feudi antiqui in omnibus.
- 13 Feudum nouum, quando sit antiquum in prejudicium concedentis.
- 14 Feudatarius acquirens. potest alienare in prejudicium comprehensorum in inuestitura.

CLAVSULA IO.

In feudum Auitum.

Feudum antiquum, † auitum vel paternum dicitur, quod concessum est suis maioribus, aut auo, & patri, à quo legitime descendentes succedunt. Castr. in consilio 462. volum. 1. Alex. consil. 29. numero 3, & consil. 30. numero 5. volum. 1. Oldrad. in consilio 270. numero 9. versic. est & aliud, vbi appellat paternum, siue antiquum, & reale feudum, quod transit ad heredes, & in quo per alium quis seruire potest. Ancharan. in consil. 34. numero 5. paternum feudum vocat, si fuit paternis communis agnationis. Zabarell. in consil. 92. in princip.

Antiquum feudum, & paternum differunt, quia paternum dicitur vsque ad quartum gradum, in quo continentur quinque personæ, pater, auus, proauus, abauus, atauus, abinde vero supra non dicitur proprie paternum, sed antiquum. Aretin. in consilio 47. colum. 1. & 2. Alexat. d. in consilio 26. numero 7. volum. 5. qui dicit paternum esse, quod à communi parente vsque ad quartum gradum receptum est, antiquum vero à quarto gradu supra: cum autem quartum gradum ascendendum excedit, dicitur feudum

antecefforibus, † vel progenitoribus concessum, quia supra quartum gradum ascendentes propria vocabula non habent, sed progenitores appellantur, sicut descendentes post quartum gradum non habent propria vocabula, sed appellantur proles, siue descendentes. Bal. in consilio 337. numero 13. versic. quo ad primum, volum. 1.

Effectus huius feudi paterni est quod agnatus delinquens † dominum agnato non præiudicat, gloss. in cap. 1. §. quoque, de success. feudi, verbo, partem, ver. si quis vassallus, Iacob. de Andizon. in sua Summa, y. sed expressior, vbi dicit, quamuis feudum † ad dominum reuertatur, id tamen intelligendum est, donec culpans vixerit, & eius descendentes, quibus mortuis ad agnatos deuoluitur, gloss. in c. 1. Si vassall. feud. priuuet, gloss. in c. 1. Si vassallus dicitur hanc esse æquiorum, And. in d. cap. 1. numero 4. versic. si directe. Si vassallus feudo priuuet. & in c. 1. §. denique, num. 50. quæ sit prima causa benefic. amitt. & in c. 1. numero 3. an ille qui interfec. fratrem domini sui, & in l. Imperialem, §. sumiter, y. & cum dicit, de prohibita feudi alienat. per Federic. in cap. sancimus, quo tempore miles, & in cap. 1. numero 4. d. inuestit. de re aliena facta. & in c. 1. §. sed quia vidimus, num. 14. y. quid autem de his qui feuda dare possunt. Et procedit hæc sententia etiam si contra dominum peccatum fuerit ita, vt agnatus agnato in hoc feudo † non præiudicat. Nam in d. §. si vassallus † culpam, datur regula prædicta, sed quod tantum filiis, & descendentes præiudicat, qui textus etiam si in dominum culpatur, intelligendus est, tum propter sui generalitatem, tum etiam quia se conformem reddit cum dispositione iuris communis, quæ est vt nemo ex facto alterius damnum pa-

riatur, tum etiam, quia à rubricis arguere licet, vt in scholis probamus, ergo comprehendit casum, quando culpa committitur in dominum: Nam ille textus situatus est sub Rubrica, si de feudo defuncti militis contentio sit inter dominum, & agnatos, sed non potest inter ipsos esse contentio, nisi culpa committatur in dominum, quādo enim culpa committitur cum alio, contentio non est cum domino, sed inter descendentes agnati culpantis, & agnatos transuersales, quare cum textus dicat, neque eius descendentes ad id feudum reuocabuntur, sed agnati qui quarto gradu sunt, necessario intelligendus est, quando vassallus in dominum deliquit.

7 Non obstat textus in d. §. denique, † quæ sit prima causa beneficii amitt. Quia debet intelligi de descendenti- bus, vt ibi per gloss. & Andr. Gratus in consil. 50. numero 2. qui hunc intellectum multis rationibus probat. Neque obstat, quod sicut in secunda parte textus, illud verbum, proximos, non potest intelligi de descendenti- bus, ita nec in prima. Quia hæc non procedunt quando est diuersa ratio, i. si seruus plurium, §. finali de legatis 1. item dico, quod dum in prima parte illa verba, exclusis filiis, feudum domino appetiti, intelliguntur temporaliter, scilicet durante vita feudatarij delinquentis, prout intelligit Andr. ibi, & ceteri, ex Regula l. Statius Florus, à Cornelio, ff. de iure fisci. Nec dicatur, quod sicut in secunda parte, dum dicitur spectare ad agnatos, intelligitur perpetuo, ita etiam debeat intelligi in prima, alioquin esset diuersificare casum à principio textus vsque ad finem, quoniam casus ipsi ab eodem textu diuersificantur, alter est delicti in dominum, alter est delicti in alterum, ideo diuersificantur intellectus verborum, quæ secundum subiectam mate-

riam intelligenda sunt, vt aliquando improprietur, l. sermo, ff. locati, cum similibus. Et stante hac ratione, tollitur obiectum, quod verbum reuertatur, sicut perpetuo, quia secundum subiectam materiam non est inconueniens, quod sicut temporaliter, ad hoc, vt conformetur dispositioni iuris communis Romanorum.

Non obstat textus cap. 1. † si vassallus feudo priuatur. Nam cum dicat ad agnatos aliquando pertineat, ad filios vero nullatenus, si dicitur casus, in quo verificatur distinctio, textus ipse non obstat. Casus autem dari potest, si intelligamus dictionem quandoque verificari in feudo antiquo, ad differentiam noui, in quo agnatus non succedit, sed filius: neque in antiquo, neque in nouo succedit. Item non inconuenit dictionem quandoque ad tempus interdum referri, & non ad casum, quod posse fieri probat Gratus, in d. consil. 2. numero 31. & ita hic textus non officit regulæ d. §. si vassallus culpam.

Denique non obstat text. in cap. 1. † an ille qui interfecit fratrem domini sui. Quia aut intelligitur de descendenti- bus, videlicet, vt ipsi non priuatur feudo, quando culpa non committitur in dominum, vt Gratus in d. consil. 2. multis rationibus comprobatur. Aut intelligitur, vt idem Andr. dicit, quatenus in secunda parte loquitur, vt eat ad dominum temporaliter, non autem perpetuo; & ita restat firmata regula d. §. si vassallus culpam, vt ob delictum agnati, etiam contra dominum commissum, alteri agnato non præiudicetur in feudo paterno, siue antiquo.

Item alienatio facta † ab agnato diceretur facta in fraudem alterius agnati, si alienat, vt agnatus non habet, gloss. in c. 1. §. sed & res, v. in fraudem per quos fiat inuestitura, vbi vide

Afflictio 2. parte. Paris. de reintegracione feud. capit. 261. numero 4. fol. 141. Idem si alienans esset castratus, aut alienaret propter senectutem, vide Camerar. in l. Imperialem, fol. 7. qui multa scribit super huiusmodi alienationibus in fraudem agnatorum, & quod desuper non debeat præstari consensus à directo domino Loff. ed. in consilio 46. in 2. dubio. Alios effectus prætereo, sufficit præcipuos annotasse pro declaratione feudi huiusmodi.

- 11 Aliquando feudum nouum † conceditur cum huiusmodi clausula, videlicet in feudum antiquum, autum, vel paternum, vt scripserit Dec. in consil. 185. numero 7. & consil. 194. numero 3. & consil. 14. numero 5. Ruin. in consilio 9. in fine, & consilio 14. num. 5. & consilio 45. numero 4. volum. 1. Natas. in consilio 467. Roland. in consilio 60. numero 16. & seq. vol. 1. Ceph. in consil. 163. numero 8. & consil. 241. numero 80. volum. 2. & consil. 302. vol. 3. Alex. in consil. 30. numero 7. versic. fortius dixit, Baldus volum. 1. Tiraquell. qui allegat alios, De retractu lignag. §. 32. gloss. 1. numero 32. Afflict. decisione 232. Thomas de Marin. in tit. de feudo ex pacto, & providentia, numero 35. & numer. 43. Menoch. in consilio 160. numero 25. & in consilio 202. numero 5. & in consil. 304. num. 11.

- 12 Et tunc verum tale feudum regulabitur secundum naturam † feudi noui, vel secundum naturam feudi antiqui: qui hanc quæstionem disputat ad partes I. trigliol. de feudis. Centur. 1. quæstione 24. per totam: & veritas conclusionis est, quod debeat iudicari secundum naturam feudi antiqui, prout fatentur esse vetiorem, & magis communem sententiam, Clar. in §. feudum, quæst. 8. col. 3. Decius in consilio 194. numero 3. in fine, dicit etiam esse Communem, Gabriel. in tit. de

feudis, conclus. 1. numero 1. attestatur esse magis communem. Thomas de Marinis, in titulo de feudo ex pacto, & providentia antiquo paterno, numero 43. attestatur esse magis Communem, & ita etiam Petr. Gregor. in Tractatu, de concess. feudi, parte 5. quæstion. 3. in princ. Ita etiam attestantur Villalob. in versic. feudum, numero 18. Viuius in lib. 1. comm. opin. verb. Feudum nouum, Eman. Soarez in lib. recept. sent. littera E, numero 62. Kirchonius in Centur. 2. Commun. Opin. conclus. 46. numero 19. Grass. in libro 2. Commun. Opinion. verbo Feudum, & omnes isti attestantes esse Communem sententiam, referunt ceteros ita probantes. Et vide Antrigliol. in d. q. 24. numero 26. & plur. seqq. vbi ampliat, etiam si non adesset illa clausula generalis, iure antiqui, auti & paterni feudi, in omnibus, & per omnia: Item procedere, etiam si non adesset clausula, prout pater, & avus tuus, & alij antecessores tui illud tenuerunt, & possederunt, quas ampliaciones bene probat.

Declaratur hæc conclusio, † vt sit antiquum in præiudicium concedentis, ita vt in casu delicti transeat ad agnatos, vt dictum est supra, non autem ad dominum, sed in præiudicium inuestiti, secus erit, quia ipse tanquam primum † acquirens poterit feudum 14 alienare, etiam in præiudicium vocatorum, siue comprehensorum in inuestitura, Andr. in c. 1. col. finali, de alienat. feudi paterni, & ibi Affl. & numero 10. idem And. in c. 1. §. Trius ante nu. 3. si de feud. fuer. controuert. Affl. & decis. 112. nu. 6. & decisione 248. num. 1. Ruin. in consilio 7. num. 43. volum. 1. Ceph. in consilio 3. n. 11. Rim. sen. in consilio 97. numer. 17. volum. 1. Menoch. in consil. 188. num. 34. & nu. 40. Clar. in §. feudum, quæstion. 8. nu. 4. v. sed circa hanc conclusionem, &

quæst. 41. v. sed in feudo nouo, & diffuse hanc probat Beccius conf. 56. nu. 21. vol. 1. & in conf. 151. num. 21. volum. 2. & vide Surdum, in conf. 440. nu. 53. vbi probat, quod quando instrumentum concessionis est factum præsentem, & audiente principe, huiusmodi clausula vt sapiat naturam feudi antiqui, censetur apposta à partibus.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, ita tamen, operatur in non expressis.
- 2 Declarat præcedentia etiam si esset apposta in exequutiuis.

CLAVSVLA 32.

Ita tamen.

- 1 **H**æc clausula non operatur contra expressa, sed intelligitur in non expressis, ad euitandam contrarietatem, & correctionem, Burf. in consilio 171. nu. 3. & consilio 184. num. 43. & 46. volum. 2. Dec. in c. sedes, nu. 11. in fin. de rescrip. in consil. 47. num. 4. & seq. Plotus in consilio 41 num. 11.
- 2 Item hæc clausula declarat præcedentia. Rimin. fen. in conf. 45. num. 14. col. 1. Caualc. decif. 43. num. 31. parte 1. & licet esset posita in fine instrumenti, & sic in exequutiuis, nihil videatur operari, ad tradita per Menoch. in consil. 61. numero 28. tamen declarat intentionem concedentis, vt per Curr. iur. in consil. 266 & conf. 314. & consil. 316. Caualc. dec. 29. n. 48. parte 2.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, ita quod feudum augeatur, quid operetur.
- 2 Barones, in quibus casibus possint alienare demanialia.

CLAVSVLA 33.

Ita quod feudum augeatur.

- 1 **I**n concessionibus quæcumque bonorum feudaliū semper de-

bet apponi huiusmodi clausula, ita quod feudum augeatur, non autem diminuatur, & si non apponeretur, subintelligitur, vt habetur in titulo ex quibus concessis feudum amittatur, in fine, vbi quod in concessionibus videtur consueta apponi. Ex qua clausula Paris. de Pur. in tra. & de re integr. feud. c. 5. fol. 3. probat, quod licet Barones feudatarij demanialia non possent alienare, tamen aliquando permittitur, si concederet ad meliorandum. Item, si conditio demanij fieret melior, vt quia alienetur non habenti filios vel aptiori ad præstandum semitium, vel idoniori in facultatibus, & faciliiori ad conueniendum, Andr. in titulo de prohibita feudi alienat. per Feder. circa princip. & in titulo de controuer. apud pares terminanda, & in cap. si vassallus, si de feudo defuncti militis, vide Paris. de put. in d. cap. 3.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, iuris Francorum, cuius effectus sit.
- 2 Primogenita succedit ad feuda in regno, & quid si fuerit dotata cum pacto, vt ad ea succedat.
- 3 Primogenitus succedens ad feudum iuris Francorum, tenetur conferre præcium feudi.
- 4 Actio ad feudum est idem quod feudum.
- 5 Primogenitus succedens ad actionem feudi tenetur conferre utilitatem secundo genito.
- 6 Pater in feudo Francorum non potest præiudicare nepoti ex primogenito.
- 7 Princeps tenetur inuestire primogenitum in feudo Francorum.
- 8 Princeps inter gemellos primogenitos habet electionem quem inuestiat.
- 9 Primogenitus si consentiat alios inuestiri, an ceteris præiudicet.

- 10 *Agnatus in feudis praiudicat agnatis nascituris.*
- 11 *Clausula, iuris Francorum, an semper censetur deponita.*
- 12 *Ius Francorum est specialis prudentia, ideo non presumitur, nisi probetur.*
- 13 *In quibus ciuitatibus Regni viuatur de iure Francorum.*
- 14 *Conuetudo succedendi de iure Francorum non extenditur ad bona extra districtum.*
- 15 *Clausula iuris, feudorum, an restringat clausulam precedentem, pro se, & heredibus.*
- 16 *Verbum, heredibus, intelligitur de filiis.*

21. pertotum, & ibi numero 33. & seq. quod ita fuit iudicatum.

Primogenitus t̄ autem, qui vigore huius clausulæ Iuris Francorum excludit secundogenitos, tenetur conferre partem pretij ipsius feudi secundogeniti, Andr. in l. Imperialem, §. preterea ducatus, in 2. additione, de prohibita feudi alienat. per Federic. & ibi Afflic. numero 27. & plur. eq. & an pretium feudi sit communicandum fratribus habito respectu ad tempus emptionis, vel ad tempus mortis, vide Afflic. ibi, & Fabium Annam, in consilio 26. vbi quodd attenditur tempus mortis, Io. Vincent. de Anna in singulari. 566.

Et quia idem indicandum est de actione t̄ ad feudum, quod de ipso feudo, vt per Vincent. de Franch. in decisione 75. Ideo si postquam actio quesita est super feudo de iure Francorum, pro recuperatione dotium matris, & in ea actione succedit primogenitus, is tenetur pariter t̄ soluere partem pretij dictæ dotis secundogenitis, vt per Vincent. de Franch. in decisione 41. In d̄ si primogenitus in quo fundatum est ius agendi, nollet agere, potest compelli à secundogenitis, quibus dotes impartiri debet ad agendum, ex regula l. cum in plures, §. messem, ff. locati, per quam ita probat Franch. in d̄. decis. 41 numero 1.

Pater t̄ in feudo de iure Francorum nihil praiudicij primogenito inferre potest. Ideo si habens nepotem ex primogenito, donet feudum secundogenito cum consensu Regis, nulla facta mentione primogeniti, illa donatio nullius effectus est, Frecc in lib. 2. de Subfeudis, in l. quæst. assensus, quoniam certissimi iuris est, nepotem ex filio primogenito, excludere patruum in feudo, in quo viuatur iure feudorum, & ita pluries iudicatum. Grammatic. decisione 1. Antonius Gama in

CLAUSULA 34.

Iuris Francorum.

1 **E**ffectus huius clausulæ, t̄ iuris Francorum est, vt semper primogenitus in eo succedat, Andr. in cap. 1. §. hoc quoque, de succes. feudi, Anton. Alexand. in consilio vlt. inter consilia Loffredi, Alex. in consilio 30. in principio. volum. 6. Angel. in consil. 287. numero 8. vbi quod de consuetudine in omnibus feudis, solus primogenitus succedit, de iure Francorum, & hoc est 2 ampliatum ad primogenitam t̄ feminam in Regno, per Constitutionem incipientem, vt de successioneibus, & vtum ipsa Constitutio excludat primogenitam dotatam, existente secundogenita in Capillo. vide Francisc. de ponte, in consilio 10. per totum. Item, si primogenita dotata est cum pacto, vt ipsa habilis remaneat ad succedendum in feudo, moriente patre sine filiis masculis rectè succedisse. Nec potest secundogenita existens in Capillo, vigore dictæ Constitutionis, vt de successioneibus, excludere primogenitam dotatam, quia illud pactum est validum. Francisc. de ponte, in consil.

7
8
9
10
decisione 74. Regni Lusitania, & plenè scriptum est in Digestis Nouiss. tomo 4. titulo, Successio. Huius ¶ iuris feudorum providentia non est similis ei, de qua loquitur text. in l. 1. §. & quia Qui feuda dare poss. nam ibi erat in facultate domini, quem ex filiis inuestire voluisset: Sed secundum ius Francorum, tenetur inuestire primogenitum, quamuis fortè esset minus habilis, aut domino minus acceptus, voluit hoc ius magis facere primogenito, quam domino, vt probat Ioan. Thomas Miradous in repetitione Constit. Regni incip. In aliquibus numero 24. Sed si ex duobus gemellis ¶ natis dubitaretur, vter sit primogenitus, recurrendum est ad dominum, qui habet electionem, nam poterit honestiori, & prudentiori assignare: & si pares extiterint, alteri cui libuerit. Spec. in Rubrica de feud. col. 4. versic. Ego autem, Io. le Cirier de primogenitura, libro 1. quæstion. 10. Tiraquel. in eodem Tractatu quæstione 17. opinio- ne 19. & plurima ad hoc scribit Ioan. Ant. Lanarius in consilio 59. per totum.

9 An primogenitus, ¶ qui solus debeat succedere, si consentiat, quod inuestitura fiat omnibus fratribus, potuit sibi, & successoribus præiudicium facere: Respondendum est pro affirmatiua, vt notat Andr. in cap. 1. §. hoc quoque de success. feudi, vbi quod facit præiudicium etiam agnatis viuentibus quamuis in feudis, in quibus viuunt iure Longobardo, vel iure communi feudorum, habens feudum ex pacto, & providentia, non possit præiudicium facere agnatis, ¶ sed nascituris potest, vt per Andream in d. §. hoc quoque, & in c. 1. an agnatus, & in cap. 1. quid ergo, de inuestitura de re aliena facta, in c. l. de eo qui finem fecit agnatis.

Item, sicut primogenitus possit in totum sibi præiudicare, contentiendo quod inuestituræ secundogenitus, vt dicit Bald. in c. 1. Quibus mod. feudum amittatur, & Martin. Laud. in Tract. de primogenitura, ergo multo fortius in parte patiendū secum inuestiri etiam secundogenitos, præsertim in Regno, in quo hoc ius Francorum est ius speciale, vt in Constit. incip. Puritatem, & per Andr. in d. l. Imperialem, §. præterea Ducatus, & ideo per huiusmodi prouisionem sit reuersio ad propriam naturam feudorum, inspecto iure communi feudorum, quo iure omnes filij æqualiter succedunt in feudo, & quælibet res de facili reuertitur ad suam naturam, si vnus, §. pactus, ff. de pactis.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Vtrum huiusmodi clausula ¶ semper censetur inesse, vt iure Francorum viuatur, Intrigl. in Tract. de feudis, centuria prima, quæst. 50. numero 213. & seq. probat, Affirmatiuam esse veram. Sed certè ius Francorum ¶ est specialis prouidenda, & ideo non est præsumenda, dicit Pern. in consilio 3. numero 1. quod res præsumitur data in alodium, quia adiectio in feudum, vel iure Francorum, non præsumuntur, nisi probentur, l. quecunque, §. r. ff. de publ. in rem action. c. 1. de Constit. li. 6. & si factum non apparet, non est præsumenda voluntas, l. reprehendenda, C. de inst. & subit. Item dicta Constit. Regni, Vt de successioneibus affirmat ius Francorum esse ius speciale in Regno, sed qui allegat ius speciale, probare debet. Baldus in l. filium què habentem, C. famil. herciscund. Andr. in d. §. præterea Ducatus, nisi esset consuetudo ¶ in contrarium, prout est in Civ. Neapol. & in Civit. Auerse, in quibus de consuetudine viuunt iure Franc. Andr. in Constitur. Regni, Puritatem, Io. Thom. de.

de Marin. in vir. de feudo iuris Francorum, n. 7. Affl. in decis. 248. Vrsill. in addit ad Affl. super dec. 119. numero 5. vbi quod huiusmodi consuetudo est odiosa, & non extenditur ad bona existentia extra districtum istarum ciuitat. Camill. de Curte, Diuersorio iuris feudalis, §. nunc de altera feudi specie, numer. 151. f. 67. & scripti etiam inter decisiones Pifanas, Voto 189. num. 15. Io. Thom. Minadous in d. Constitutione, in aliquibus, nu. 60. & seq.

15 Hæc clausula, † iuris Francorum, si est appositæ post clausulam, pro se, hæredibus, & successoribus, restringit clausulam præcedentem, ita vt solus primus genitus succedere debeat. Nam clausula specialis abiorbet clausulam generalem præcedentem. Nec ipsum verbum hæredibus, vt generale, potest comprehendere quod in specie prouisum est per d. clausulam, Pinell. in l. 1. p. 3. num. 90. ver. inferitur 7. C. de bonis maternis. Affl. in c. 1. §. hoc quoque numero 85. de succ. feudi, dicit, quod si tenor inuestituræ est conceptus pro se, & hæredibus, ita, vt viuatur iure Francorum: huiusmodi tenor designat feudum ex pacto, & prouidentia. Item, quia verbum, hæredibus

16 † intelligitur de filiis, nec importat qualitatem hæreditariam. Item, quia verba propter adiunctum mutant naturam, arg. l. qui lancem, ff. de aur. & arg. legato And. in c. 1. col. 4. qualiter feud. olim alien. possit: hanc sententiam in puncto firmavit Pern. in consilio 4. conf. 6. 7. & 22. vbi probat, quod huiusmodi clausula, iuris Francorum, restringit verba præcedentia, ita, quod non comprehendat nisi filios, qui sunt hæredes sanguinis, & hanc sententiam valde probat Io. Ant. Canevicius, in extrauaganti volentes, §. sed magna fuit olim dubita. fol. 57. & plur. seqq. qui disputat ad partes, & respon-

der contrariis. In triglob. in r. Centuria q. 49. n. 93. & plur. seqq. qui vberius atque diffusius eandem sententiam comprobant, ibi vide.

S U M M A R I A .

- 1 Clausula, iuribus curia, & alienis semper saluis, quid præseruat, & quod semper censeatur appositæ.
- 2 Non refertur ad ea, quæ mutata sunt.
- 3 Taxat, & limitat dispositionem, quo ad expressa tantum.
- 4 Operatur quod per constitutum non trasfertur dominium.
- 5 Bæro debet inter esse in parlamento, non autem Subfeudatarius.
- 6 Inuestitura cum clausula, saluis iuribus, propter leuem culpam feudo priuari potest.
- 7 Inuestitura noua cum clausula, saluis iuribus, remittit felloniam.
- 8 Clausula, saluis iuribus, refertur futuræ devaluationes.
- 9 Facit valere concessionem feudi nondum aperti.
- 10 Operatur, vt dominus non teneatur de euictione.
- 11 Non operatur ius protomiseo: contra emptorem feudi.

C L A V S U L A 35.

iuribus curia, & alienis semper saluis.

Est clausula † salutatis, per quam r præferuntur iura, quibus non intendit derogare, vt cons. 2. numero 89. inter consilia feudalia diuersorum, & solet apponi in omnium Principum concessionibus, vt ibid. numero 116. & seq. & in Principe semper intelligitur, Affl. in decis. 334. nu. 3. item habetur pro expressa, etiam si non apponatur, quia non est mentio Regis per suam

concessionem, iuri alterius derogare velle, Iuc. de penna, in fi. col. 1. post principium, ibi. Quarto, C. de location. prediorum ciuilium.

2. Ista clausula † respectu Regis non refertur ad ea, quæ mutata sunt, Frecc. de subfeud. li. 2. in 12. q. num. 13. Afflic. in constitutione Regni, Vt de successionibus, num. 62. Andr. in c. 1. post. nu. 2. qui success. teneantur, Soc. in conf. 43. col. 2. vol. 4. multa cumulat Dec. in conf. 187. in additionibus ad col. 2. post n. II. y. secundo responderet Io. Franc. de Ponte in conf. 15. n. 7. & in conf. 55. n. 56. Grammatic. decif. 66. n. 7. item taxat, & limitat † assensum quo ad expressa tantum, & non vltra in dispositis ab homine, & non à lege, & puniatur ad tollendas fraudes contrahentium, qui supplicante interponi consentiam super cautelis faciendis, Frecc. in lib. 1. de subfeud. in 3. quæst. post num. 8. & voluit concedere quod suum est, ita quod iura alterius semper sint salua, Frecc. in d. lib. 2. in quæst. 4. num. 8. & in 6. q. num. 3. Et quod non comprehendat contenta, sed referatur ad extrinsecum præiudicium siue ius concedentis, fuit decisum in Rota, vt attestatur Gomei. in regula, de non toll. iure quæsto, quæst. 1. vers. postremo, Capic. in inuestitura, verb. Rebutque alijs multis cumulatis per Liparulum in addit. And. super tit. qui success. teneantur, in ver. saluis, & verb. in eo, multos alios cumulat Menoch. in conf. 378. num. 42.

4. Ista clausula operatur, † quod per constitutum non transferatur dominium, consil. feud. diu 55. post numeru 44. item operatur, vt ipse Baro qui immediatate inuestitus est à Rege, debeat interesse in parlamento Regis, non aurem subfeudatarius Baronis, quia ipse Baro, † ad partem quam concessit subfeudatario, respectu Regis habetur pro possessore,

quo ad præstationem seruitij, & reletuij, & hoc operatur d. clausula, ideo nõ potest obesse, licet incidenter, & in consequentiam lædi possit ex taxa, & forma. ita probat Frecc. in lib. 1. de subfeudis, in §. fuit dubitatum in parlamento, num. 27.

Item operatur, vt vassallus cum hac clausula † inuestitus, propter quamlibet leuem culpam feudo priuati possit. And. in constitutione Regni Domini à vassallis, col. 2. vers. Sed quid in tit. de affectatione Dominorum. Paris. conf. 21. nu. 55. vol. 1. Schrader. de feud. par. 5. cap. 2. num. 54. in fin. sed si Dominus vassallum inuestit, propter feloniam feudum domino apertum est, tunc licet in inuestitura adiciatur, iuribus nostris semper saluis, tamen feloniam remittere videtur. Bald. in c. quæ in Ecclesiis, num. 33. de Constitutionibus, las. in libro 2. num. 131. C. de iure emphyt. Sicut per renouationem inuestituræ factam infra 30. ann. Dominus censetur interrupisse præscriptionem, quantumcumque apposaerit huiusmodi clausulam, iurib. nostris semper saluis. vide Schra. de feud. p. 6. c. 3. num. 36. Item † per hanc clausulam Dominis censetur sibi reseruasse futuras deuolutiones feudorum, tam ex rei natura, quàm ex forma inuestituræ. Frecc. in libro 2. de Subfeud. q. 37. numero 13. Afflic. tit. Qui success. teneantur, num. 11. cum alijs ad hoc cumulatis per Balfaran. in d. tit. Qui success. teneant. num. 8. Imo etiam si concessisset excidentia feudorum, non videtur remississe alia iura Paris. de Put. in tract. de reintegracione feudi c. 268. incipit Au si Rex, n. 7. fol. 144. Item propter hanc clausulam † valebit concessio feudi nondum aperti, vt puta de iurib. futuris dominio reseruatis, & concessione relata ad tempus habile, quo feudum aperietur Domino. Signor. in consil. 60. col.

60. col. 2. versic. secundo casu principali. Petr. Greg. de concess. feudi, p. 1. q. 3. in fi. & p. 6. quæst. 15. versic. quartus effectus, Intrigliol. de feud. centuria prima, q. 64. num. 14.

10 Item operatur, vt euita re † in feudum concessa cum huiusmodi clausula, ipse Dominus non teneatur de e- uictione, Ar. dr. in c. 1 in princip. num. 2. & ibi Affl. num. 5 de lege Corradi, & in c. 1. num. 20. & 30. Qui success. te- neantur, & in c. 1. §. rurius, num. 14. Quibus mod. feud. amitt. & in cap. 1. in princip. num. 9. De inuestit. de re a- lien. facta, & vide Schrader. de feudis parte 5. cap. 2. num. 49.

11 Sed vtrum dominus † qui consen- tit alienationi feudi, cum huiusmodi clausula possit exercere ius protomi- feos contra emptorem, oblato pretio, Affl. tenet Affirmatiuam. Sed contra- rium est verius, prout disputando hanc quætionem ad partes probat Schrader. de feud. p. 8. cap. 4. nu. 29. & plurib. seqq.

SUMMARIA.

- 1 *Femina succedit in feudo femineo non ex- stantibus masculis.*
- 2 *An succedat in feudo franco, & quid certis aliis feudis, & numero 4. & 6.*
- 3 *Semel exclusa à feudo, an sit perpetuo ex- clusa, & quia in allodialibus.*
- 5 *Succedit ad feudum, quando nullum præstatur seruitium.*
- 7 *Masculus natus ex femina auferit ab ea successiõnem iam factam.*
- 8 *Filia contrahens cum agnato, mittenda est in possessionem.*
- 9 *Femina si priuatur feudo, sint priuati perpetuo eius descendentes.*

CLAVSULA 36.

Masculis, & Feminis.

Femina non succedit in feudo, e- tiam natura femineo, nisi masculis non exstantibus, capitulo primo de feudo femina. Zabarell. in conf. sexa- gesimo quarto. Affl. in c. 1. n. 18. de na- tura success. feud. Curt. iun. in conf. 181. num. 2. Addentes ad Rom. super conf. 367. num. 12. verbo, feminam. Butr. in consilio 63. numero 9. Soc. iun. in consilio 109. nu. 7. vol. 2. Meno. h. in conf. 391. num. 18. qui alios refert, & in consilio 400. num. 9. Et ideo recte consti- tuitur regula, quod in omnib. casib. in quib. femina succedit in feudo, intel- ligendum est, in defectum masculo- rum, & sic ordine successiõis, cap. 1. de eo qui sibi & hæredibus. cap. 1. §. filia, & ibi not. de success. feudi. Bal. in conf. 215. volum. 2. Signor. in consil. 10. col. pen. Rel. in conf. 84. numer. 17. vol. 4. Bursat. in conf. 63. num. 11. vol. 1. Gez. in conf. 56. num. 16. Hondedeus in conf. 53. numero 6. vol. 1. Surd. in conf. 384. n. 3. & in conf. 446. n. 1. vol. tertio.

Sed an ista regula fallat in feudo franco, † Rota in dec. 41. par. 1. in nou. 2. resoluit, quod si non præstatur iura- mentum fidelitatis, admititur: sed quando præstatur, variæ extant sen- tentiæ, quem articulum Rota non res- soluit, ibi vide. Quid in feudis pecu- nia emptis. Quid in feudis alteratis, vtrum succedat in feudis, pro te, & quibus dederis, vel cum potestate a- lienandi, vel pro te, & hæredibus, & successoribus quibuscunque, vide Fa- bium de Anna in conf. 53. plura scripta sunt in Digest. nou. tomo 4. tit. Fe- mina.

Femina † semel exclusa à feudo per- petuo censetur exclusa, ita quid non potest vterius succedere, etiam si eam excludens moriatur sine filiis, & de- scedentibus, vt in §. quin etiam, in titu- lo Episcopus, vel Abbatem, secun- dum intellectum Andrea; & Baldi, & ibi communiter omnes sequuntur, ista

opinio in feudilibus est communis, vt attestatur Præpositi. ibid. Soc. in consilio 19. col. 2. vers. quinimo, & ver. post. 10. volum. 1. Albert. Brun. in consilio 65. & cons. 78. col. pen. & cons. 108. colum. 6. idem si exclusa est per statum, nam conferetur perpetuo exclusa, licet moriatur ille qui exclusit, Bartol. in l. finali, ff. ad Tertull. cum alijs per Soc. in cons. 91. vol. 1. & in cons. 30. vol. 3. cum similibus per Brun. in tract. de statu quod statutis masculis, art. 10. principal. quæst. 5. colum. 2. & col. 3. versic. quarto.

Et licet filia semel exclusa à successione patris per fratrem, dicatur perpetuo exclusa à successione paterna, tamen non dicitur exclusa à successione fratris, qui illam exclusit, & eueniente casu, poterit fratri succedere, quamuis ille non haberet alia bona, quam à patre prouenientia, à quib. fuerat exclusa, quia non est amplius hæreditas patris, sed fratris, vt per Roman. Aretin. Alex. & Ias. allegantes ad hoc iura, & attestantes de cõmuni in l. 1. §. veteres, ff. de acq. poss. ramẽ hæc secũda opinio procedit in successione aliarũ rerũ, in quib. succeditur vltimo morienti, sed in feudilibus secus est.

Declaratur conclusio, vt semel exclusa, intelligatur semper exclusa in feudo proprio, non autem in feudo Franco, † de quo iudicatur sicut de alijs bonis, in quib. femina succedit cum masculino. Ideo in feudo franco, quod est impropriũ, cessant consuetudines feudales, & succedit dispositio iuris communis, c. 1. de feudi cognit. Par. in consilio 4. numero 22. & consilio 12. numero 20 & seq. volum. 1. vbi tollit omne dubium. Item † succedit ad feudum, quando nullam præstatur seruitium, B. l. in l. 1. C. de suis, & legit. & in c. 1. §. pen. numero 19. de his qui feuda dare poss. Dec. in cons. 85. numero 6. vers. præterea, Roman. in

singulati 180. qui alior allegat, Beun. in consilio 14. numero 2. Corn. in consilio 16. numer. 4. vol. 1. vbi, quod quando soluitur census, succedit femina, Gozad. in cons. 8. nu. 23. Grat. in cons. 9. nu. 153. de communi, Clar. in §. feudum, quæst. 7. num. 7. pariter dicit communem Parisian. cons. 4. numero 19 & plur. seqq. vol. 1. & cons. 23. numer. 30. eodem vol. Ruin. in cons. 38. numer. 7. vers. & posito, vol. 1. & quando conceditur feudum † Francum transit ad feminas: Barlat. in cons. 4. num. 4. vol. 1. Natta. in cons. 307. num. 13. post alios quos allegat. item succedit ad feudum rusticum, Andr. in Constitutione Regni, si quando Luc. de penna, in l. quicumque col. 2. in prin. C. de omni agro deserto, lib. 10. item, est capax iurisdictionis, si ipsa sit hereditaria, Dec. in cons. 498. nu. 21. & cons. 32. in fine, Cacheran. in decis. 26.

Si femina secundum ordinem successisset, masculus postea ab ea natus successiõnem auferret, Andr. in capitulo primo de eo qui sibi, & hæreditibus vis, quem sequuntur Martin. Laudens. & Præpositi. ibidem, & dicit Andr. ibid. num. 1. quod natura feudalis dormit, donec superueniat masculus, Iacob. in inuestitura, verbo, & feminis, col. 2. vers. sed ponamus, Decian. in consilio 93. numero 8. volum. 3. Curt. de feudis, par. 3. quæst. 16. Celsus Hugo. cons. 36. numer. 48. Molin. de primogeniis, lib. 3. cap. 10. numero 25.

Contrarium tenuerunt Iacob. de Bellouisu, Nicol. de Neapoli, Bal. & Aluarott. ibidem, Le Crier. tractatus de primogenit. lib. 1. quæst. 21. Clar. in §. feudum, q. 80. Zaf. de feud. par. 8. n. 52. in fine, & num. 53. Nicolaus Mozzius in tract. de feud. titulo de natura lib. feud. n. 1. 5.

Sed sola authoritas Andreæ apud me præponderat.

8 Filia contendens cum agnato, † mittenda est in possessionem feudi contra agnatos, si dicat se esse illius feudi capacem, etiam in consuetu duarum inuestiturarum, quarum vnā allegasset patruus, alteram filia, vide Caucheranum in decis. 23.

9 Si femina † pricatur feudo, sunt perpetuo priuati eius descendentes, capitulo primo de gradib. success. in feud. §. hoc autem, de his qui feudum dare poss. Roman. in consilio primo numero quarto. Curt. sen. in consilio quadragelimonono numero quinquagesimo septimo. Aluarott. c. 1. §. & quia, de his qui feud. dar. poss. Dec. in cons. 390. num. 1. & in l. 2. num. 66. de regul. iur. Goz. in cons. 8. numero 5 & in consilio 26. num. 34. Pasif. in consil. 22. num. 1. & cent. 72. num. 9. vol. 4. Tiraquell. de iure primogenit. q. 12. n. 6. & vide quæ scripsit Bald. in l. 1. ff. de Senator. Anton. Corset. in tractatu de potestate Regia, qu. 33. & q. 65. Ias. in l. de quibus, num. 64. ff. de Legibus, vbi quid sit de iure communi, quid de iure consuetudinis, & quid in partibus vitramontanis, & vide Mansuer. ad Practicam Papiens. super titulo, de forma libelli, quo agitur ad renouationem feudi, in additione quæ incipit femina.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, non alias, aliter, nec alio modo, quid operetur.
- 2 Alienatio feudi quando sit nulla, si dominus non vult consentire.

C L A V S V L A 37.

Non alias, aliter, nec alio modo.

1 **P**Lurima † scripsi de hac clausula supra in prima parte, c. 73. Adde in feudalibus, quod si vassallus alienat

feudum saluo consensu Domini, addita hac clausula, si Dominus non vult consentire, alienatio est nulla, † ita, vt nullam caducitatis poenam vassallus incurrat, Bald. & Aluarot. in cap. 1. Quæ sit prima causa bene. . . amittendi, Alexand. in consil. 3. num. 3. volum. 1. Albert. Brun. in cons. 3. num. 25. in consil. 114. num. 83. in consil. 121. n. 25. plura ad hoc allegat Menoch. in consilio 322. num. 40. & in cons. 369. num. 25. Et non accedente consensu, partes non censentur contraxisse, Cephal. in consilio 128. numero 14. volum. 7. Io. Ant. Lanar. in consilio 15. numero 14.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Obiectione proli illegitimæ cessante, quid operetur.
- 2 Nihil operatur quod ad defectum non expressos.
- 3 Clausula generalis restringitur ad specificata.

C L A V S V L A 38.

Obiectione proli illegitimæ, &c.

IN legitimacionibus ad feuda, huiusmodi clausula † apponi consuevit, Obiectione proli illegitimæ, siue modo prædicto, siue alio conceptus fuerit, & quacunque alia etiam maiore, penitus cessante. Propter quam clausulam, omnia vitia sub lata esse censentur, etiam si narrata non fuerint, Ruin. in consil. 68 num. 4. & in consil. 73 n. 14. vol. 3. Gozad. in consil. 48. num. 24. & in consil. 85. n. 23.

Sed certe, hæc clausula nihil operatur quo ad defectus † in legitimacione non expressos, quoniam nimis generalis est, ita probat Ruin. in consil. 89. num. 46 & sequ. vol. 1. cum aliis per Menoch. de arbitratibus, casu 203. numero

3. & generalis ꝑ expressio restringitur ad specificatam, Ruin in consilio 88. numero 19. & sequenti, volumine tertio, & vide Menoch. in cons. 181. numero quinto, & plur. seqq. vide quæ scripsi infra in quarta parte, de clausula generali.

fer inualidus, l. finali, C. de rei vendication. glossa in libro cum seruum, C. de seruis fugitiuis: & potest opponi de iure tertij, ꝑ etiam si ipse tertius nollet, Bartolus in libro 2. columna prima, circa modium, ff. de excep. rei iudicatæ, glossa in libro indebiti. §. sed etsi nummi, ff. de conditione indebiti, vbi Bartolus in fine illam sequitur in feudo.

S V M M A R I A.

- 1 Dominium dicitur translatum per clausulam: Ponens ipsum in locum suum.
- 2 Rei vendicatio non pertinet ad concedentem, qui posuit alterum in locum suum.
- 3 Tertius quando opponit de iure alterius, etiam contra ipsius voluntatem.

C L A V S V L A 39.

Ponens ipsum in locum suum.

PER concessionem cum huiusmodi clausula factam, ponens ipsum in locum, ꝑ priuilegium, & dominium suum, ita quod inuestituræ vim habeat, & realis, atque corporalis possessionis, & consequtionis, statim dominium

- 1 ꝑ translatum esse dicitur, Bald. qui loquitur de Regno Apuliæ in l. prima, in fi. C. de terram permutatione, & in præludij feudor. col. 6. versic. certum est. Angel. in l. officium, num. 3. ff. de rei vendicatione, Alexand. in consilio tertio, numero secundo, volumine quinto, & in consil. 187. num. 17. volumine secundo, & Decius in consil. 689. num. 20. Sed hoc procedit, vbi constat de mente concedentis, vt probat Dec. in consil. 187. n. 4. Andr. in cap. 1. num. 3. & sequen. Quid sit inuestitura, & propter vim huius clausulæ
- 2 concedens ꝑ non potest vltius bona concessa vendicare à tertio, quia obstat defectus dominij in alterum translata, etiam si titulus translationis fuis-

S V M M A R I A.

- 1 Consensus super alienatione potest præstari relatiue ad instrumentum.
- 2 Relatio ad instrumentum est expressio specialis eorum qua in eo continentur.
- 3 Consensus in alienationibus feudorum non est solemnitas formalis, sed effectualis.
- 4 Impetratur etiam ante alienationem factam.
- 5 Præstitus simpliciter comprehendit interesse non expressum.

C L A V S V L A 40.

Pro expressis habendo.

ALiquando decisum est, vt consensus Principis super alienatione feudi præstitus cum clausula, pro expresso habendo, & sic relatiue ꝑ ad instrumentum desuper celebrandum, non valeat, nisi totus instrumenti tenor inferatur, vt attestatur Frec. in 2. libro de Subfeudis. quæstione 15. assensus, numero 1. sed contra hanc resolutionem obstant multe iuris regulæ, videlicet, quod expressio ꝑ relationem sufficiat, etiam si requiratur specialis narratio, l. omnes, C. de præscriptione triginta annotum. Item generalis clausula, quantum ad comprehensam in ea, ita singulariter illa complectitur, ac si specialiter esset enumerata,

rata, l. si chorus, de legatis tertio, l. secunda C. de quadriennij præscript.

- 2 Sed relatio ꝑ ad instrumentum est expressio eorum quæ continentur in instrumento, l. quarta. §. si prætor, ff. de re iudic. l. assè toto, ff. de hæredib. instituend. & ita firmat Freccia in secundo libro de Subfeud. quæst. 15. altera ratio addi potest, quoniam huiusmodi assensus, qui requiritur in alienationibus ꝑ feudorum, non interuenit vt sollemnitas essentialis, vel formalis, quia potest interponi etiam post actum in esse deductum ad illam confirmandum, sed interuenit vt sollemnitas effectualis, & ideo dicit Ioan. Faber, in §. non solum institutionib. de leg. in l. ne, quod huiusmodi assensus requiritur propter quoddam extrinsecum, & latius declarat Camerar. in l. Imperialem, super illa quæstione, vt rum assensus retrotrahatur, fol. 89. ꝑ. tertia conclusio, & quamuis sollemnitas sit effectualis, tamen ideo actus ex defectu assensus iudicatur nullus, quia lex vtrius procedit, annullando actum aliter factum. Et ideo dicit Camerar. in loco citato, & communiter ab omnibus concluditur, quod assensus requiritur ad remouendum obstaculum iuris prohibitioni super alienatione feudali, & ita quando per consensum obstaculum legis prohibitiuæ est sublatum intrat lex permissiua, vt vnusquisque possit alienare bona sua, l. in re mandata, C. mandati.
- 4 Ideo solet impetrari ꝑ etiam ante alienationem factam, & tunc clausulæ quæ ponuntur in assensu, & pacto contrahentium ponuntur in instrumento, & in eodem assensu etiam apponatur huiusmodi clausula Pro expresso habendo, & sic relative ad instrumentum desuper conficiendum, & ideo per Pragmaticam dispositum est, vt expeditus ante actum non valeat post tres menses, nisi infra eos a-

ctus celebretur, pro quo vide Io. Vincent. de Arma, Allegatione 55.

Et retenta conclusione pro veta, quod assensus potest dari relative ad instrumentum desuper feudaliibus celebratum, vel celebrandum, remouendo iuris obstaculum. Inferitur, quod, si in assensu nihil dictum sit de interesse, ꝑ & in instrumento ita pactum fuerit, quod ratione moræ debeatur, quod omnino debetur, quoniam Andreas in cap. 1 numero 8. circa medium, qui success. teneantur, dicit: assensus intelligitur præstitus prout ius intelligit, l. si cui ff. de seruitut. l. quamque. ff. de ritu nuptiarum, ideo non solum prodest emptori, sed & eius hæredibus. Item licentia vendendi impetrata per Titium, comprehendit hæredem, Andr. in l. Imperialem, in 1. Additione, & quod est de natura contractus, non est necessarium exprimi, Andr. in capitulo primo, §. sed nec est alia iustior, numero 38. versic. nec est contra hoc, Quæ sit prima causa benefic. amittendi: sed ex natura contractus emptionis interesse venit ex mora debitoris l. mora, §. in bonæ fidei, ff. de vsur. l. in bonæ fidei, C. eod. tit. l. Lucius, ff. de positi, glo. & ceteri in §. actionum, instit. de actionib. Ergo comprehenditur interesse, & ita meis temporibus, dum eram Aduocatus Neapoli, vidi iudicari in Sacro Consilio, in causa Marchionis Lauri cum Comite Sanctæ Seuerinæ: & hanc sententiam valde probant Camerar. in l. Imperialem, fol. 51. & seq. & Io. Franc. de ponte, in cons. 76. per totum, quidquid scripserit Freccia, in 1. lib. de Subfeud. quæst. 20. & Afflict. in d. l. Imperialem, in notabili 12. quæstione 8. hodie hoc iure vtimur, & ita passim iudicatur.

S Y M M A R I A .

- 1 Hæredis nomen quos comprehendat.
2 Hæres in re certa, quomodo sit hæres.

- 3 *Hæredis appellatio in feudis, intelligitur de filio masculino.*
 4 *Et veniunt solum descendentes.*
 5 *Femina, agnati & ascendentes sunt exclusi à successione feudi noni.*
 6 *Feudum per se, & hæredibus, an sit hæreditarium vel ex pacto.*
 7 *Hæres si proferatur à lege, quomodo differat si proferatur ab homine.*

CLAVSULA 40.

Pro hæredibus.

DE iure communi Romanorum. Nomen hæredis plurimum est, & generaliter comprehendit omnes successores, siue ab intestato, siue ex testamento, vt declarat Petr. Gregor. in tract. de concess. feudi, parte 4. quaest. 15. colum. 2. item respectu bonorum extrinsecorum, quæ non sunt de corpore hæreditatis, verificatur etiam in hærede ex re certa, ¶ ita vt sufficiat solius nominis demonstratio, Angel. in l. si tibi decem, §. si pactus sim. numer. 2. versic. sed si non est, ff. de pac. Gabr. in titulo de verb. signif. conclus. 3. numero 29. Guid. pap. decis. 458. num. 1. text. in l. 1. §. illud, versic. in locum, ff. quor. leg. Paris. in consil. 67. numero 18. volum. 3. vbi ait sufficere, esse hæredem particularem & singularem, Surd. in consilio 108. numero 8. vol. 1. qui dicit communem.

Sed si de hæredibus fiat mentio in materia non transmissibili ad extraneos, tunc appellatione hæredis intelligitur ¶ de filio masculino, cap. 1. §. & si clientulus, de alien. feud. c. 1. §. inuilitur, de lege Corradi, c. 1. §. item si fuerint, Quibus mod. feud. amittatur, c. 1. in princip. de succ. feud. c. 1. apud quæ, vel quos, c. 1. §. his vero de grad. succes. in feud. capit. 1. De eo qui sibi, & hæred. suis, cap. 1. de duobus frat. à capit. inuest. c. 1. de eo qui suam fec. agnate c. 1. de natur. success. feud. & per

hæc iura hanc conclusionem probat Capicius in repetitione d. l. Imperialem, & ibidem Camerarius eandem probat per c. 1. §. ad hoc, & §. seq. Hic finitur lex, & per c. Titius. Si de feud. fuer. controuers. & per cap. 1. Si vassallus feudo priuetur, & per cap. 1. §. hoc quoque, de his qui feuda dare poss. & per c. 1. de feudo femina. Item textus in §. profecto de lege Cor. expresse dicit, quod si quis habet feudum pro se, & hæredibus suis, intelligitur de hæredibus masculis, quia hæc est natura feudorum de iure communi. Camerarius in d. l. Imperialem, fol. 22. littera H, v. r. ex diuerso dicit, sicut de iure communi feudorum appellatione hæredis in feudo nouo venit descendens masculus, quia hæc est feudi natura de iure communi, ita de iure Regni veniunt Fratres, quia hæc est natura feudorum de iure Regni, per Constitutionem incip. vt de successione vt in feudo nouo succedant fratres, pro quo vide Intrigliol. de feudis Centur. 1. quaest. 49. numero 74 & plur. seqq. Socin. senior, in consil. 12. numero 1. vol. 2. probat, hæredum appellatione ¶ in hac materia solum descendentes venire, & ideo dicit Bald. in c. naturales, de controu. inuestituræ, quod si quis inuestiat sacerdotem, & eius hæredes, intelligitur de agnatis, quia sacerdos non potest habere descendentes, Siluan. in consil. 30. num. 9. allegat Bald. in capit. 1. De eo qui sibi, vel hæred. mascul. vbi argumento l. vt ius iurandi, §. si liberi, ff. de oper. libert. dicit, verbum hæredibus in inuestituris intelligendum esse. & ita fuit vsu receptum in tribunalibus, Cacheran. decis. ibi. Tessaure. dec. 99. num. 25.

Optima ratio assignatur per Camerarium, tam in d. l. Imperialem, quam in c. an agnatus, ¶ quia de iure communi feudorum femina erat incognita, nec ascendentes, nec transuersales

in feudo non admittentur, ergo necessario filius masculus intelligebatur successor, & vox, (hæredibus,) apta comprehendere omnes hæredes, impropriatur ex natura rei, & ex mente agentis, vt dicit gloss. in d. Constitutione Regni, vt de successione, quia dum non potest stare proprie, impropriabitur, vt declarat Camerar. in d. l. Imperialem fol. 22.

6 Ex hac doctrina inferebat Bald. in d. c. 1. de eo qui sibi, vel hæredibus masculis, quod cum per vocem hæredes ꝑ vocetur ille qui de iure successorus est, ideo feudum habebit, etiam quod non sit hæres, quoniam erit ex pacto, & prouidentia, non autem hæreditarium, Dec. in consil. 188. colum. 2. vers. non obitante allegata, & in consil. 208. colum. 3. & in consil. 395. num. 1. vbi dicit communem, las. in l. Gallus, §. etiam si a parente, col. 4. v. secundo fallit, de liber. & posthum. Calcan. in consil. 75. numero 5. Curt. sen. in consil. 25. col. penult. versic. circa primum. Corn. in consil. 199. col. 15. v. & propterea, volum. 2. & consil. 169. colum. 2. volum. 1. Narr. in consil. 159. numero 5. & consil. 64. numero 4. vol. 1. Multos alios ad hoc refert Intrigl. q. 49. numero 149.

7 Sed certe ista illatio Civilistarum non est bona doctrina feudalis, quia procedit tantum, quando verbum (Hæres) profertur à lege, tunc enim non alter: at rei qualitatem, & verbum, hæredibus, intelligitur de filiis, qui appellantur hæredes honoris causa, vt docet Camerar. in dict. c. 1. an agnatus, in 3. oppositione, & in prima quaestio. numero 29. & seq. Sed quando verbum, hæredibus, profertur ab homine, videlicet à Domino inuestiente, in ipsa erectione feudi, in ipsa inuestitura, in qua inuestitus voluit capere pro se, & hæredibus, & Dominus per contractum feudalem ita concedere, tunc

opus est, vt qui succedunt in feudis sint hæredes ultimi morientis, vt docet Andr. in cap. 1. §. huius autem generis, in quibus caus. feud. amitt. & in cap. 1. §. quod ergo, De inuestit. de re alien. fact. Et hanc differentiam considerauit Camerar. in d. l. imperialem, §. præterea, fol. 95. per totum, quia dum profertur à lege, præsupponitur, quod non sit concessio personalis, ita declarat Andr. in cap. 1. & quia vidimus, De his qui feud. dare poss. & ideo verbū, hæredibus, intelligitur de masculino, & ita non erit hæres in feudo. At si in inuestitura ita expressum fuerit, tenebitur esse hæres in feudo, siue sit filius, siue alter quicumque qui ad feudi successionem peruenire vult: quam sententiam vti veriorem firmarunt Camerar. in dicto §. præterea, fol. 95. Ioan. Thom. de Marinis in Tractatu de generib. & qualit. feud. in titulo, de feudo hæreditario, numero 22. Intrigliol. in dict. quaest. 49. numero 79. Camilli. de Curte in suo Diuersorio iuris feudorum, §. multoties concedens num. 47. fol. 46. ex quibus, & cæteris ab eisdem allegatis apparet, hæres esse Communem Feudistarum sententiam & veram, quidquid civilistarum scriptarint.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, pro legitimis hæredibus, intelligitur de venientibus ab intestato.
- 2 Et an faciat feudum hæreditarium, vel ex pacto.

CLAUSULA ALI.

Pro legitimis hæredibus.

Ista adiectio (legitimis) vocat tantum hæredes venientes ab intestato, non autem ex testamento, & sic vocat hæredes sanguinis, non autem extraneos ad successionem feudi, vt probat Petr. Greg. in tractatu de con-

cessi feudi, parte 6. q. 13. vbi etiam, quod vocat filium legitimatum per sublequens matrimonium, non autem legitimatum per rescriptum Principis, & vide Intrigliol. in 1. Centuria, de feud. q. 49. numero 25. & plur. seqq. & an † hoc feudum sit ex pacto, & providentia, vel hæreditarium, vide quæ scripsi supra eadem parte, in clausula, Cui ius dabit.

SYMMARIA.

- 1 Inuestitura pro heredibus in perpetuum, an faciat transire feudum ad hæredes extraneos.
- 2 Et quid in Regno Sicilia per cap. Volentes.

CLAVSVLA 42.

Pro heredibus in perpetuum.

1 **I**tem dictio (in perpetuum) † adiuncta hæredibus, facit feudum transire ad hæredes extraneos, vt probat Pet. Gregor. in tractatu de concessi feudi, parte 4. q. 3. versic. item dicendum, vbi ait quod propter verbum, in perpetuum, inducta est forma larga feudi, ita vt sit transitorium ad hæredes extraneos. Idem tenet in parte 6. q. 6. non tam ex natura verbi, hæredibus, & sequitur Intrigliol. in quæst. 49. numero 57. & sequenti, vbi etiam disputat, quid si apponatur feudum, in quo viuatur de iure Francorum.

Sed contraria sententia est verior, videlicet, quod huiusmodi feudum non transeat ad hæredes extraneos, vt probat Io. Thomas de Marinis, in tractatu de generibus, & qualitate feudorum, in Rubrica de feudo, quod ita datur, numero 10. in fine, & numero

- 2 15. vbi limitat non procedere in terminis Capituli, Vole res Regni Sicilia, & ita intelliguntur doctrinæ superius allegatæ Dominorum Siculorum.

SYMMARIA.

- 1 Inuestitura facta tibi, & filijs, facit ordinem successuum per sanguinem.
- 2 Concessio quando vna dicatur facta in persona recipientis, alia in persona cuiuslibet succedentis.
- 3 In successione feudi quæ proximitas attendatur.
- 3 Clausula, Tibi, & filijs, facit feudum ex pacto, & providentia.

CLAVSVLA 43.

Pro te, & filijs.

SI in inuestitura hæc clausula posita fuerit, † Tibi, & filijs, tunc videtur esse vocati limitate, quilibet de parte, & vnus non potest præiudicare alteri successuro, ex quo habuit dominium limitatum tempore vitæ suæ, & eo mortuo, successiue erit descendendum ex persona propria, virtute dictæ primæ inuestituræ, quia omne ius mortui fuit extinctum, & resolutum, & alij descendentes ex primo, veniant ordine sanguinis, & iure proprio post diem mortis illius, & prout quisque est in gradu proximior. Ita concludit And. in cap. 1 §. hoc quoque, de successi feudi, colum. 3. & ibi Preposit. colum. 4. versic. quero quid si agnatus, & colum. 5. versic. quero an omnes, Alexand. in cons. 38. col. 2. versic. alia ratione, volum. 2. & in consilio 10. colum. 3. volum. 5. & in consilio 105. v. dico primo, & v. seq. volum. 4. vbi probat hanc esse Communem opinionem, Imola, in consil. 9. colum. pen. versic. & sic pater, Bald. & ceteri in Lapud Iulianum, §. si quis alicui, de legatis primo, Bal. in consilio 371. volum. 1. Socinus in consilio 75. vol. 1. Corb. in consilio 199. col. 18. volum. 2. & in consil. 100. volum. 4. Dec. in consilio 395. & consilio 398. Calcan. in cons. 78. numero

S Y M M A R I A .

- 1 Verba dubia in feudis intelliguntur e-
cundum subiectam materiam.
- 2 Clausula, pro se, & suis, facit feudum ex
pacto, & providentia.
- 3 Inuestiri in feudo, quando capiant per
mortis causacionem.
- 4 Clausula pro se, & suis heredibus non
facit feudum hereditarium.
- 5 Et quid si additum fuerit, & successoribus.

C L A V S V L A 44 .

Pro se, & suis.

VERBUM suis admodum dubium est, ideo variam interpretationem sortitum est: Sed quia in dubio verba † secundum subiectam materiam interpretanda sunt, l. 4. ff. de v. fur. l. dāni infecti, in tertia, ff. de damno infecto. l. 1. §. si quis sub conditione, ff. de legatorum nomine caueatur, & in dubio semper feudum presumitur ex pacto, & providentia, vt probauit supra in clausula, Cui ius dabit, idco apud omnes obtinuit, vt hæc clausula, † Pro se, & suis, faciat feudum ex pacto, & providentia, & ita probat Iason in l. Gallus, §. etiam si à parente, ff. de liber. & posth. & sequitur Schrad. de feud. parte 2. cap. 3. numero 32. Et tunc is qui est de suis, dicitur rem habere non à patre, siue alio acquiretore, sed à donante. Bal. in l. 1. in fine, C. per quas personas nobis acquiritur, Aret. in l. apud Iulianum, §. si quis alicui colum. penult. de legat. primo, Galul. in d. l. Gallus, §. quidam recte, numero 28. & numero 34. Bero. in cons. 55. numero 6. vbi dicit Baldi decisionem esse notabilem, & num. 8. ampliat, etiā concessio facta esset contemplationem primi acquirentis, secundum Communiter Doctores, vt ibi per eum: Et

- ro 14. & 17. vbi probat, quod in hoc casu, vna concessio † dicitur facta in persona recipientis, & alia in persona cui sibi descendens, qui venit ex persona propria, & ex iure quæsito generi masculino, & iure mortalitatis, & firmat Andr. in titulo de inuestit. de re aliena facta, §. quid autem, dicens, quod vnus non habet causam ab altero, sed omnes à concedente. Item, agnatus non admittitur ad successionem feudi, vt ex tunc, sed vt ex tunc, & sequuntur Doctores de Collegio Bononiensi, in consil. 50. inter consilia Curtii senioris, colum. 9. & 10. §. propterea, & vers. pro cuius. Item, in successione feudi † semper consideratur origo: nam etiam si per mille manus ambulet, semper vltimus est successor primi acquirentis, & ab eo causam habet, à quo habet originem: Nam attenditur principium, & stipes, Bald. & alij, in cap. 1. §. si verò, De gradibus success. in feud. & in cap. 1. De eo, qui sibi, & heredibus suis. Item in successione feudi non attenditur † proximitas respectu illius personæ à qua vacat, sed consideratur proximitas, pactum, siue contractus illius, à quo feudum incepit, Bald. in consil. 137. vol. 2. & satis est, quod ab illo acquisitum fuerit, qui fuit parens communis agnationis, Andr. in Constitutione Regni, incip. Si quando, Bald. & Angel. in d. l. apud Iulianum, §. si quis alicui, de legat. primo, & Alexand. in consilio 30. numero 7. volum. 1. dicit, quod vno agnato decedente sine masculis, feudum transit ad alios agnatos masculos, & finitur in persona illius, qui sine masculis moritur, & aperitur agnatis, nec reuertitur ad dominum.
- 5 Et quod per huiusmodi clausula † feudum dicatur ex pacto, & providentia, probat Schrader. de feud. part. 5. capitul. 2. numero 62. quales refert.

ideo quod ex huiusmodi concessione consequentur, dicantur potius \dagger habere per mortis causam captionem, non ab acquirentore, sed à concedente, vt dicit Bart. in l. mortis causa capitur, ff. de donat. causa mortis, ergo non vt heredes, vide Surd. decif. 324.

Si additum fuerit, Et heredibus suis, \dagger comprehenduntur omnes descendentes in infinitum ordine successiuo, & vocantur ex propria persona, non autem iure transmissionis, vt post alios allegatos probat Balsaran. in titulo, De his qui sibi, & heredibus suis, num. 6. Item, si additum fuerit, & successoribus suis, & sumus in re non transitoria ad heredes extraneos, non transibit, sed ad descendentes restringenda est, ex magis communi opinione, de qua per Caualean. in decisione 31. numero 374. & pluribus sequentibus parte secunda, qui plurimos ad hoc allegat.

SVMARIA.

2. Inuestitura pro heredibus quibuscumque restringenda est ad heredes habiles.
2. Non permittis feudum transire ad Ecclesiam, neque ad mutum, & surdum, neque spurium, neque feminam.
3. Feudum receptum pro heredibus quibuscumque est omnino hereditarium.
4. Et potest transire ad descendentes ex feminis.
5. Vxor quando possit admitti ad successionem feudi.
6. Inuestitura facta ab homine pro heredibus quibuscumque nullam recipit restrictionem.

CLAVSULA 45.

Pro se, heredibus, & successoribus quibuscumque.

QVæstio satis controuersa est, vt trum per inuestituram, Pro heredibus, & successoribus quibuscumque factam, succedant heredes extranei in feudis. Et plurimi, atque grauissimi viri firmarunt, huiusmodi largam \dagger inuestituram restringendam esse ad heredes habiles, Bal. in l. cum virum, numero 21. in fine, C. de fideicom. gloss. in l. 2. §. quod ait prætor, in ver. facultates, ff. qui satisd. cogantur, capit. 1. verbor. declaratorum, de iureiur. libro 6. l. & si instrumenta, vbi gloss. in verbo, probationibus, & tibi Bald. numero 3. C. de fide instrument. lib. 10. Alexand. in consil. 30. col. 4. versic. octauo, quia vassillus, volum. 1. Martin. Laudens. & Præposit. in capit. 1. circa finem, Qualiter feud. olim alienari potest. Dec. in consil. 185. numero 4. Canetius in Extrauagant. Volentes, §. idem videtur, num. 9. vbi tenet, feudum non transire ad Ecclesiam, \dagger neque ad clericos, Ioan. Thom. de Marin. in Tractatu de gener. & qual. feud. Rubrica de feudo, quod ita datur, vt is habeat, num. 11. vbi attestatur esse communem opinionem, Caner. in Extrauag. Si aliquis, §. sed non est admittenda, numero 8. vbi quod non obstante dictione, Quibuscumque, & forma prædicta, non succedit in eo maritus, & aliter imperfectus, Bald. in consilio 207 col. 2. volum. 2. vbi quod sub tali forma inuestitura non comprehenditur spurium, nec corpore vitiatum, Petr. Gregor. in Tractatu de concess. feudi, parte 6. quæstion. 7. in princip. Menoch. in consil. 61. numero 25. Albert. Brun. in consilio 115. colum. 2. vers. Plus est, vbi quod non veniunt femine. Ferrer. in consilio 110. numero 1. volum. 1. vbi quod tantum veniunt descendentes ab inuestito: & probat hanc esse veram & communem opinionem, Tessaur. in decision. 99. numer. 12. & seq. & decif. 127. numero 9. \dagger tamen contrariam, Contra-

Contra-

Contrariam verò sententiam firmarunt Baldus in c. 1. §. donare numero 4. qualiter olim feud. alien. potest Albert. Brun. in consil. 6. num. 7. Afflict. in Constitutione Comes, & Baron. numero 98. & in decisio. 386. numero 5. Carr. in tractatu de feud. parte 3. quaestio. penult. versic. tamen secunda, vbi ait, esse Communem opinionem, & propterea posse etiam succedere Ecclesiam. Ioan. Thom. de Marinis in tractat. de gener. & qualiter feud. Rubrica, de feudo omnino hereditario, numero 5 & numero 8. vbi quod feudum receptum ¶ cum huiusmodi clausula dicitur omnino hereditarium.

Villalobus in commun. opinio. littera F. numero 22. vbi quod propter huiusmodi inuestituram feudum potest transire ad feminam, & probat hanc esse communem opinionem. Suarez. in Commun. opinio. littera F. conclus. 34. vbi quodd feudum ¶ potest transire ad descendentes ex feminis, & attestatur esse Communem opinionem, Clar. in §. feudum, quaestio. 9. vbi attestatur de magis communi. Beccius in consil. 18. numero 2. & seq. vbi probat, quod etiam vxor ¶ admitti potest. Plurimos alios omitto Doctores, quos cumulat Intrigliol. de feud. Centuria 1. quaestio. 50. a num. 127. infra per plures chartas.

Sed pro concordia datur distinctio, quod prima opinio procedat in dispositione legis, ne inducatur aliarum legum correctio, quae euitanda est: Secunda vero procedat in dispositione hominis, quia tunc cessante ratione, ne inducatur correctio, inuestitura ¶ cum huiusmodi clausula nullam recipit restrictionem, & hanc opinionem tenuit Bald. in l. Imperialem, numero 19. De prohibita feudi alienat. per Federic. in l. finali, C. sine feudis, vel reliq. in l. cum virum, num. 11. C. de fideicommiss. in l. quaest. 32. ff. de re-

rum diuis. & sequitur Alexand. in l. si patroni, numero 15. ff. ad Trebell. & in l. Gallus, §. etiam si parente, numero 4. versic. hoc autem fallit, ff. de lib. & posthum. & ibi Iason numero 17. qui dicit hanc esse Communem opinionem, Abb. in consil. 3. dubio 3. volum. 2. Felin. in c. in praesentia, numero 44. v. fallit ista conclusio, de probat. Albert. Brun. in consilio feudali. 10. qui dicit hanc esse Communem opinionem, Ripa multos cumulat, & pariter Communem attestatur in l. ex facto, §. si quis ita, num. 16. ff. ad Trebell. diffusè per Crauetam in consil. 256. col. finali, & Camerarius latissimè distinguendo, & plurimos allegando. ita firmat in l. Imperialem, fol. 28. v. amplia sexto, & hanc esse receptissimam sententiam probat Clar. §. feudum, quaestio 19.

SUMMARIA.

- 1 Feudum transit ad haeredes extraneos per clausulam, & quibus dederis.
- 2 Alienatio feudi quando fieri possit sine nouo consensu.
- 3 Clausula quae equiparentur clausula, Et quibus dederis, & num. 5
- 4 Concessio in feudum cum clausula, Nihil seruantes quod feudum faciat.
- 5 Clausula, Et cui legitime dederis, quid operetur.
- 7 Clausulae quae sint contra naturam feudi.

CLAUSULA 46.

Pro te, & cui dederis.

HAEC clausula, ¶ Et quibus dederis, tacit, vt feudum transire possit ad haeredes extraneos, & de eo vassallus sine consensu Domini testari possit, Laurent. Kuechenius in tractatu commun. opinio. Centuria

secunda littera F. conclus. 42. num. 57. & quod ideo poterit vendere, donare, & alienare, & conclus. 48. diffus. etiam eandem sententiam, veluti communem probat Camer. in l. Imperialem, fol. 29. colum. 2. littera F. Craueta in consilio 84. nu. 11. vbi quod consensus ꝑ domini fuit datus ab initio in ipsa concessione feudi, per huiusmodi clausulam, Et quibus dederit. Capicinus in sua inuestitura, Rubrica Feudorum clausula, ꝑ. pro se, vbi etiam negat probabiliter esse, emptorem liberum esse à Laudemio, Clar. in §. feudum quest. 46. circa finem, & quest. 31. ꝑ. vltius quero, Ioan. Thom. de Marin. in tractatu de generibus & qual feud. Rubrica, de feud. quod ita datur, vt is habeat, numero 2. 3. 7. & 14. Cumias in præludiis capituli, Si aliquem, numer. 88. Petr. Gregor. in Tractatu de concess. feudi, parte 6. quest. 7.

3 Idem si fuerit ꝑ dictum, Pro te, & successoribus quibuscumque, quoniam huiusmodi clausula æquipollent clausula, Et quibus dederis, Camer. in d. l. Imperialem, d. fol. 29. Idem, si fuerit dictum, pro te, & habentibus causam à te. Camer. ibid. Idem, si fuerit dictum, transferentes omnem actionem vtilem, & directam, quoniam huiusmodi verba denotant, quod sit feudum datum in Burgensaticum. Sed si in priuilegio apponatur clausula, In feudum, ꝑ nihil nobis reseruans, tunc erit feudum non habens propriam naturam feudi, Alexand. in cons. 24. numero 11. volum. 5. Capic. in d. Rubric. Feudorum clausula versic. transferentes, quia concessio alteratur per Patrum, Pernus in consilio 4. colum. finali, circa princip. quos sequitur Balsaran. in titulo de feudo non habente propriam naturam feudi, num. 14.

Sed si cum hac clausula fuerit additum verbum, legitime ꝑ videlicet, Et

quibus legitime dederis, tunc non alteratur natura feudi, Menoch. in consilio 514. numero 8. & 15. Valasch. in Tractatu de iure emphyt. questio. 38. nu. 13.

Huic clausula æquiparantur alia, videlicet, Pro te, ꝑ & cui volueris, Io. Thom. de Marin. in Rubrica, de feudo quod ita datur, numero 9. in fin. & numero 13. Canet. in Extrauag. Volentes, §. explicitis, numero 8. & 19. Hieronym. Garzon. in Tractatu de feminis recipiendis, vel non recipiendis ad feuda. Idem si fuerit concessum ad dandum, & alienandum inter viuos, vel in vltima voluntate, Capic. in decisione 64. numero 3. Ioan. Thom. de Marin. in d. rubrica, de feudo quod ita datur numero 18. Idem si fuerit datum pro se, & quibus iura sua concedere voluerit, vt post alios probat Intigliol. in d. Centuria 1. questio. 50. numero 186. Sed certe huiusmodi clausula ꝑ videntur contra naturam feudi, vt dicit Iacob. Ardizon. in Summa feudali, titulo, Quæ sit natura feudi circa medium, & probat Balsaran. in d. titul. de feud. non habente proprietatem feudi, numero decimoquarto in principio.

SUMMARIÆ.

- 1 Ius accrescendi non habet locum in feudo nouo.
- 2 Et quando fallit.
- 3 Habet locum in feudo paterno.
- 4 Etiam si fuerit renouata inuestitura vti de feudo nouo.

CLAUSULA 47.

Pro fratribus, & eorum liberis.

Cum inuestitura de feudo nouo duobus fratribus facta est in eisdem locum ꝑ non habere ius accrescendi,

cendi, vt est textus in cap.1. de nouo benefic. inuestitis, & l. in fine, de success. feudi, & c.2. de feudo Marchia, & c.1. de benefic. fratris. & scripti supra in eadem parte 2. Clausula 9. sed succedit directus dominus, nisi fuerit appo-
 2 posita altera clausula, † quod vnus alteri succedat, vt probat Bald. in consilio 161. numero 2 in feudo † autem paterno secus est, quoniam inter eosdem fratres ius accrescendi locum habere, est text. in cap.1. §. cum vero Conradus, de his qui feud. dare poss. & notant feudistæ in d.c.1. de fratribus de nouo benefic. inuestit, & cap.1. de success. frat. & grad. success. in feud. & ita tenent tibi Andr. Iacob. de Bellousf. Bald. & ceteri in cap.1. de feudo Marchia, Iacob. de Bellousf. in cap.1. de eo, qui sibi, & hæredibus suis, Bartolus in l. si mihi, & Titio, ff. de verb. oblig. Angelin. consilio 106. Alexan. in consilio 29 & consilio 30. vol.1. quia ipsi succedunt ex ipsa inuestitura fratris Et hoc
 4 verum † est, etiam si filij inuestiti fuerint de feudo paterno, tanquam de feudo nouo, vt plene notatur in cap.1. de vassallo decrepitæ ætatis, & scribit Socin. in consilio 66. in primo dubio, volam. 3.

- 7 Primus acquirens potest prindicare etiam vocatis in inuestitura.
- 10 Legitimus ad feuda regalia, cum consensu Principis, an excludat eum, qui primo legitimus natus erat, & numero 15
- 11 Legitimus debet facere mentionem de filijs legitime natis.
- 12 Clausula, feudi natura in aliquo non mutata, quomodo intelligatur.
- 14 Maioratus successio, quomodo differat à feudo.
- 15 Legitimus per subsequens habent omnes effectus iuris.
- 16 Et possunt fieri Episcopi.
- 17 Admittuntur ad emphyteusim ecclesiasticam.
- 18 Excludunt substitutum.

CLAUSULA 43.

Pro legitimis successoribus, & ex legitimo matrimonio natis.

Legitimus per subsequens † matrimonium ita verè legitimus est, vt etiam ad feuda succedere possit, prout hanc conclusionem firmarunt Andr. in c.1. §. naturales, numero 7. Aluarott. numero 8. Affl. & numero 18. Balsaran. num. 13. Martin. Laudens. in tractatu de primogenit. colum. 9. Guilielm. de Perno. in cons. 10. lat. in l. generaliter, §. cum autem. numero 9. C. de instit. & substit. Socin. in consilio 3. numero 16. vol. 3. & est Communis opinio, vt probat Anton. Gabriel. in titulo de legitimation. conclus. 1. numero 21. qui multos refert. Et ita fuit decisum in Camera Imperiali, Myfing. Observatione 42. Centur 2. Item, in Rota Romana decis. 1193. parte 3. lib. 3. in Nouissimis. Item in Senatu Burdegalsi, vt per Boer. decisione 12. & Parisiis fuit latum Atresium, vt attest. Benedict. in c. Rainutius, nu. 24. de testamentis.

SVMMARIA.

- 1 Legitimus per subsequens matrimonium, quando succedit ad feuda.
- 2 Clausula pro legitimis, & ex legitimo matrimonio natis, quomodo intelligatur.
- 3 Feuda rustica qua sunt, & quid pro eis soluantur.
- 4 Legitimus ad feuda nobilia, non censetur ad feuda regalia.
- 5 Legitimus per subsequens succedit ad feuda si interuenit consensus Principis, & num 8
- 6 Princeps potest legitimare etiam in preiudicium agnatorum, & n. d.

2 Et geminatio huius clausulæ, Pro legitimis, ꝛ ꝛ ex legitimo matrimonio natis, nihil operatur, quia semper huiusmodi coniunctio, resoluitur in disiunctiuam tanquam posttrahat genus, & speciem ad notata in Rubrica, C. de iustim. & subtit. & ita probat Oddus in Tractatu. de Substitutione compendiosè, parte 6 in fine, in ver. l. o, an legitimati, & ex multis aliis probat Bursar. in consilio 10. numero 3. vol. 1.

Sed vt huiusmodi resolutio aperitior fiat, distinguendum est, quoniam feuda alia sunt rustica, alia nobilia, & hæc alia sunt nobilia in genere, alia in specie, vt Ducatus, Comitatus & similes.

3 Feuda rustica, ꝛ alio vocabulo appellantur Aætensia, Glossa in Constitutione Regi, vt successioneibus: Aliqui Feudistæ appellant ea Mansum, Aliqui Coliberum, Paris de Puteo, in Tractatu de Reintegratione feudorum, in titulo de verb. sign. ꝛ Aætensia, & ista non censentur propriè iure feudi, & contribuitur de eis in collectis, & generalibus subuentioneibus. Luc. de Penna, in l. C. de imponend. lucr. l. descript. lib. 10. Nec sunt propriè feuda, quia de eis non debetur fidelitas, sed habent naturam emphyteuticam, & plerumque concedantur pro annuo censu, & ad meliorandum, vt probat Andr. in c. si quis per triginta annos, Si de feudo fuer. controuers. inter dom. & agn. Et in huiusmodi feudis conclusio est clauissima, quod si possint succedere legitimati, quoniam non censentur proprio iure feudi, quantum ad successionem, vt probat Luc. de penna, l. quicumque colom. 2. C. de omni agro deserto, libro 12. Andr. in Constitutione Regni, Si quando. Et ita si per Rescriptum Principis est legitimatus ad feuda, intelligitur ad ista tantum, non autem ad feuda

dignitarum, Bald. in Leam quam, numero 4. C. de fideicommiss. & numero 42. dicit, non censetur legitimatus ad feuda nobilia, Tiraquell. de nobilit. capitulo 23. numero 18. Freccia in libro 3. de Subfeud. titulo de differentiis inter feuda Regalia, & Nobilia.

4 Alia sunt feuda ꝛ Nobilia in genere, & ista sunt, quæ habent vassallos, & propter iurisdictionem, quam exercent, feudatarij sunt Nobiles, Andr. in 1. Rubr. feud. num. 9. vbi quod si feuda dant Nobilitatem, siue dant paradoxium, Andr. in cap. 1. § ceteri, colom. 2. Quis dicatur Dux, vbi quod feudum Nobile dicitur, quod habet vassallos. Natta, in consilio 562. Idem si Princeps concedere feudum sub appellatione Nobilis, & Gentilis, Lucas de penna, l. mulieres, colom. 2. vers. quarto ex comitatu, C. de dignit. l. 10. Andr. in cap. 1. § persona numero 13. in fine, Per quos fiat inuestit. Cypoll. in Tractatu de Imperatore milit. diligendo, §. Nobilitatis, numero 22. Et legitimatus ad feuda Regalia, Lipartulus in additionibus ad Andr. super d. § Naturales, Si de feudo defuncti milit. controuers. fuerit.

Alia sunt feuda Regalia, vt Ducatus, Comitatus, Matchionatus, de quibus per Frecciam, in 3. libro de Subfeud. titulo, de Differentiis inter feuda Regalia, & titulata, de quibus etiam loquitur l. Imperialem §. præterea Ducatus, vbi quod feudus feudi Regalis non diuiduntur inter hæredes, quia solus primogenitus succedit.

Item notandum est, quod vt legitimatus per subsequens matrimonium possit succedere ad feuda, ꝛ requiritur consensus Principis, vt scribit Silicet. in quodam suo consil. incip. Comes Palatinus, & in quadam sua disputatione incipiente, Mediolanensis, quem referet Glossator Parisiënsis in §. i. gloss. l. num.

2. num. 38. quæst. 8. Alexand. in consilio
90. c. l. 1. vol. 2. Anton. de Rosell. in
Tractatu de Legitimatione, libro 2.
col. penult. versic. sed ulterius Præpo-
sit. in c. per venerabilem, §. quod au-
rem, num. 61. ¶ sed quæro. Freccia, in
libro 2. de Subfeudis, autoritate 31.
Socin. in cons. 3. numero 20. volum. 3.
Boer. decisione 123. num. 5. Socin. iun.
in consil. 95. num. 92. volum. 3. Cephal.
in consil. 23. num. 45. vol. 1. Et ratio est
quia Princeps postiva limitat, quan-
do vult, Authent. Quibus mod. natur.
effic. sui, §. fin. & de inhabili facit ha-
bilem l. quidem, ff. de re iudic. l. quæ-
ris, ff. de natal. restitut. & potest omnia
iura tollere quando vult, dummodo
non offendat legem Dei, l. finali, C. si
contra ius, vel utilitat. publicam, l. si a-
dulterium cum incestu, §. idem Pol-
lioni ff. de adulter.

6 Et potest hoc facere † etiam in
præiudicium agnatorum vocatorum
in investitura, quia ipse est dominus,
vt probat Andr. in d. c. naturales, num.
3. dummodo hoc faciat ex certa scien-
tia, quia privilegium suo subdito con-
cessum ad sui libitum reuocare potest,
quoniam ipse acquisitoris causa fuit.
Canonista, in cap. quæ in Ecclesiarum
de Constitucionibus.

Item, propter hoc distinguendum est:
Aut agimus de feudo nouo, aut de
feudo antiquo, neque ulterius distin-
guo, an sit antiquum hereditarium, vel
antiquum ex pacto, quia etiam feudū
antiquum potest esse hereditarium. &
tamen succedant agnati ex pacto, sed
illud habere non possunt nisi cum
qualitate hereditaria, vbi probat Ioan.
Thoma, de Matin. in tractatu de ge-
neribus, & qualitate feud in ti. de feudo
ex pacto, & prouidentia anti-
quo.

7 In feudo nouo potest † primum ac-
quirens etiam vocatis in investitura
præiudicium inferre, Bald. in cap. pri-

mo, in fine, de vassal. de crepitate æta-
tis, vbi quod ita disponebatur in quodam
capitulo, quod sub eo titulo le-
gebatur, licet hodie non habeatur,
Afflict. in cap. 1. §. hoc quoque, nume-
ro 42. de success. feud. & in c. 1. numero
7 & numero 9. & seq. versic. 1. casu, &
numero 11. versic. tertio casu, & ibi Al-
varott. numero 8. Andreas num. 9. de
alienat. feudi paterni, Afflict. in cap. 1.
§. si Titius, ante numerū secundum. si
de feudi defuncti milit. controuers.
fuerit, & in decis. 112. numero 6. &
in decis. 134. in fin. & in decis. 248.
Et in huiusmodi feudi nouis, id est, de
nouo quæsitis, etiam ad fauorem a-
gnatorum, Princeps directus domi-
nus potest consentire alienationi per
ipsum primum acquirentem factæ, et-
iam in præiudicium agnatorum, Af-
flict. in dicta decisione 112. numero 6.
& in decis. 241. numero 1. Item hoc
procedit, etiam si Princeps concessis-
set feudum nouum ex pacto, & pro-
uidentia, contemplatione filiorum, vel
agnatorum primi acquirentis, quo-
niam r. h. l. omnis primus acquiens
præiudicium illis facere potest, Affl. in
cap. 1. numero 10. versic. primo casu, de
alienatione feudi paterni, Andreas i-
bidem numero vt. decimo, & nume-
ro 13.

Ergo si pater legitime filium per
subsequens † matrimonium cum cō- 8
sensu directi domini feudi, talis legiti-
matus succedet ad feuda, etiam in
præiudicium agnatorum, & vocato-
rum, non quidem de iure communi,
sed ex vi dispensationis ipsius Principis,
qui consentiendo facit gratiam.
Andr. in cap. 1. §. de inuest. de re aliena
facta, & prouiso hominis facit cessare
prouisionem legis, arg. l. fin. C. de pact.
conuen. l. fin. C. ad exhibend. gloss.
magna, in l. 2. C. de iure emphiteutico,
Rota decis. 385. numero 3. & seq. parte
prima in Nouissimis.

9 In feudo antiquo † aliter dicendum est, quia nisi Princeps derogat iure quaesito, quod ex certa scientia facere potest, vt probat Andr. in d.c. naturalis.num.3. & seqq.in dubio derogasse non censetur, l.cum auus, C. de emancipat.liberorum,l.3. §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco publico.

In feudis Regalibus, in quibus succedit primogenitus, quaestio est vtrum
10 natus naturaliter legitimatus † per subsequens matrimonium cum consensu Principis, etiam ad feuda Regalia, excludat eum, qui primo legitimus, & naturalis natus est, quam disputant Io. Andr. in Regula, sine culpa, in 2. quaest. principali, de regul. iur. lib. 6. Tiraquell. in tractatu, de iure primogenit. quaest. 34. per totam, Praeposit. in c. per venerabilem, § quod autem, num. 33 & seq. Qui fil. sint legitimi. l. si in l. Gallus, §. & quod si tantum, n. 89. ff. de liber. & posthum. Sed quia supra conclusum est, omnem huiusmodi successionem considerandam esse à voluntate Principis concedentis, ideo nisi Princeps directus dominus consentiret etiam in praedictum agnatorum, vt dictum est, communiter receptum est, vt natus primo legitimus, & naturalis excludat primo natum naturaliter tantum, sed postea legitimatus: quam conclusiōnem firmiter Goffred. in Summa, in tit. Qui filij sint legitimi, § 2. Hostiens. in Summa eiusdem tituli, in §. quod si quis natus. Richardus Malubra, in quadam sua disputatione incipiente: In quibusdam Provincijs, Io. Andr. in d. cap. sine culpa, qu. 2. quem ibidem sequitur Franch. Bartol. in l. penult. §. vxor. & ibi Bald. & Imola, ff. solue. matrim. Albert. Ioan. Fab. & Bald. in l. cum quis, C. de naturalib. liber. Angel. in §. si quis igitur, in authent. quib. mod. nati effie. legitimi, & in §. si vero solummodo, Authentica Quibus mo-

dis nati efficiantur sui. Paul. de Castr. in l. Pomponius, §. quaesitum in lectura Paduana, ff. de acq. poss. & in l. naturaliter, in princip. in lectura Bononiensi. Tiraq. qui plurimos ad hoc allegat. in d. quaest. 34 & in l. boeus, §. hoc sermone, regula 4. num. 8. & num. 18 ff. de verborum significatione.

Quando pater habet filium primogenitum legitimum. & naturalem, & primo natum illegitimum, quem vult legitimare, si de illo mentionem non facit, legitimatio † est nullius roboris, quia non sunt ea narrata, quae si Princeps sciuisset, aut non conceuisset, aut diffidit, ad not. in cap. super litteris, & c. ad hec, de Rescript. & obreptio, vitiat gratiam, quae ad modum subreptio vt ibi not. & in c. postulatit, & in c. ceterum eod. titulo. ad quod cognoscendum attendimus styllum Cancellariae ipsius Principis. Lapus Allegatione 80. qui non solet in praedictum aliorum legitimare, atque ius quaesitum auferre.

Si pater expresserit naturam feudi talem existere, in quo primogenitus succedat, & propterea etiam agnati vocentur, tunc vt legitimatio, & gratia Principis valida sit, non solum requiritur consensus Principis, sed etiam consensus proximioris agnati, vt est casus in c. 1. de alienatione feudi paterni, & probat Afflict. in d. c. 1. §. hoc quoque, si pater habet filios legitimos & naturales, & vult legitimare illegitimum etiam ad feuda, de illis illegitimis narrare debet, Io. Andr. in additionibus, ad Specul. in tit. de success. ab intestato § 1. v. sed ex facto. Alex. in cons. 25. col. 2. & cons. 67. col. penult. vult. sed legitimatio per Rescriptura non fit, nisi liberis non extantibus, §. si quis vero, Auth. quib. mod. nati effie. legitimi, & §. si quis ergo, Auth. Quib. mod. nati effie. sui, ergo omnis per Principem facta legitimatio tacitam habet condi-

tionem, si legitimos non habuerit, vt firmarunt Communiter Reperentes, Socie. Crot. Ruin. Galiaula, & ceteri, in d. §. & quid si tantum.

Item, quia Princeps semper concedit gratiam ad feudalia, cum Clausula, 12 Feudi natura † in aliquo non mutata, itaque non intendit mutare formam in prima concessione appositam, videlicet, vt succedat primogenitus legitimè natus, nam ex mutatione dictæ formæ, aut natura feudi fieret deterior, aut fieret ius alterius deterius, & propterea apponuntur claus. Feudi natura mutata. Item, Iuribus Curie, & alienis semper saluis, de quibus scripsimus supra in locis proprijis. Natura feudi idem est, quod lex feudi, Bald. in consil. 275. vol. 2. & ita intelligitur Titulus, De natura feudi, Zas. in Epitomat. feudal. in 12 parte, De feudis de generatibus: Si igitur pater habet feudum sub hac natura, vt vadat ad 13 primogenitum legitimè natum, † non potest legitimatio, siue per subsequens matrimonium, siue per rescriptum Principis, hoc efficere, vt eat ad primo natum illegitimum, & postea ita legitimatum tanquam si Principis consensus non accessisset, & ex defectu voluntatis. Rota decis. 525. parte prima in Nouissimis. Item illud verbum dictæ clausulæ (in aliquo non mutata) refertur etiam ad minimum, vt singulariter tradit gloss. in Clemenn. prima. vers. aut eorum, De foro comper. Barbatia. in consil. 44. volum. 4. Tinaquel. in l. si vnquam, in fine operis, C. de reuocand. donat. Cum pater legitimat primo natum ex concubina, videtur plus illum diligere, quam primo natum legitimatum ex muliere nobili, vt not. in l. ff. de donationibus. Sed primo natus legitimus plus diligitur à directo domine feudi, quia ipse ex forma inuestituræ admittitur: ergo non est veniabile, quod Princeps legiti-

mando, siue legitimatione per subsequens matrimonium consentiendo, illi præiudicium facere voluerit, præsertim si idem Princeps non sit solitus huiusmodi præiudicium contra ius alterius inferre, l. cum auus vers. nec iniuriam. C. de emancip. liber.

In maioratu diuerfa ratio est, quoniam non mutatur natura maioratus 14 † si in eo succedat legitimatus per subsequens, nullum interesse Principis directi domini consideratur, & interesse vocatorum consideratur de iure communi Romanorum, quo iure 15 ita legitimati † sunt filij proprij. Item, sunt sui. Item in potestate patris. §. dubitatum, in Authent. de incest. nupt. §. finali, in Auth. de triente, & semisse, & in Auth. quibus modis nati efficiantur legitimi, in principio, l. cum quis, & l. nuper, C. de natur. liber. §. quibus, in Authentica de heredibus ab intestato venient. §. si quis igitur, Authen. Quibus modis natur. efficit. sui, c. tanta, qui filii sint legitimi, & c. innotuit de electione. Et legitimati per subsequens matrimonium perinde habentur ac si matrimonium fuisset verè contractum ab initio, d. §. dubitatum Authent. de incest. nupt. Et ideo admittuntur † 16 ad Episcopatum sicut illi, qui verè legitimati sunt in dicto capitulo innotuit, & ibi Gloss. in vers. coniugata declarat. Item admittuntur † ad emphy- 17 teusim Ecclesiasticam, Joan. de Imola, in l. quod dicitur, col. anteq. de verb. oblig. Auth. in consil. 241. Ias. in d. l. generaliter, §. cum autè, n. 10. C. de inst. & substit. Rimin. in consil. 47. n. 5. vol. 3. quod non est in legitimatis per rescriptum Ruin. in consilio 140. vol. 1. & consil. 164. & 186. vol. 1. & consil. 72 v. 2. itè legitimati † per subsequens matrimonium, excludunt substitutum sub illa conditione, si decesserit sine filijs legitimis, & naturalibus, prout esse communem

opinionem probat Ias. in d. l. generaliter §. cum autem, C. de inst. & substit. cum plurimis ad hoc alleg. à Tiraquell. in l. si vquam numero 86 C. de reuoc. donat. & ita fuit decisum. Boer. dec. 159. numero 20. item stante statuto excludente feminas propter masculos, legitimatus per subsequens matrimonium excludit feminas, Ant. de Buttr. in d. c. per venerabilem, ver. sed potest esse dubium, qui filij sunt legit. Bal. in l. eam quam, numero 26 & in l. cum acutissimi, nu. 7. C. de fideicom. Ias. in l. 2. C. de fideicom. Narra in c. quamuis de pact. lib. 6. alios allegat ad hoc Tiraquell. in d. l. si vquam, verbo, susceperit liberos, num. 82. in quibus casibus semper considerat interesse aliorum, & tamen de communi huiusmodi legitimatus admittitur, ergo idem in maioratu dicendum est, cum maxima differentia existat inter feudum, & maioratum, vt plenissime hanc materiam examinaui in consilio scripto in causa Hispalensis de heredit. quod scriptum Romæ pro filiis Didaci legitimati per subsequens matrimonium cum dispensatione Papæ contra Comitem de Fuentes, in quo respondi omnibus rationibus Peregrini, in cons. 1. & vlt. vol. 3. qui scripsit pro contraria parte, & meum consilium est primum in ordine in vol. 3. meorum consiliorum, quamprimum imprimendum.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula propter benemerita, non facit concessionem feudalem.
- 2 Feudum concessum propter benemerita, non amittitur propter felloniam.
- 3 Merita in concessione narrata, semper probanda sunt.
- 4 Merita narrata non sunt causa finalis concessionis.

CLAUSVLA 49.

Propter benemerita.

B Verfactus in cons. 46. ante numerum 3. volum. 1. probat quod huiusmodi clausula ¶ in concessione apposita, non faciat feudum, sed puram, & simplicem donationem, præsertim si concessit omnia iura sua, omnesque actiones, nihil penitus sibi reseruando. Alij addunt, quod si concessio in feudum, ¶ cum huiusmodi clausula facta fuerit, tunc propter felloniam, vel aliquod delictum feudum auferri non poterit, Bal. in cap. 1. numero 4. Si vassal. feud. priu. Abb. in consilio 30. numero 3. par. 2. Ias. in l. si consortem, §. libertus, numero 8 ff. de cond. et. indeb. & in l. ex hoc iure, num. 54. ff. de inst. & iure.

Sed huiusmodi merita ¶ generaliter narrati non sufficit, quoniam specialiter enumeranda sunt, vt clausula effectum habere possit, vt diffuse probat Tiraq. in l. si vquam, verbo. Donatione largitus, num. 87. & n. 97. C. de reuoc. donat. Et postquam specialiter expressa sunt, probari debent: quoniam simplici assertioni standum non est, Clar. in §. donatio, q. 8. verfic. hæc tamen conclusio, qui alios refert. Verum specialis meritorum expressio à concedente facta, efficacior est, quam si in genere dicta fuerit, sed non releuant à toto onere probationis, sed à qualitate probationis. Et quod huiusmodi merita ¶ non sint causa finalis concessionis, vide Riminaldum iuniorem, in consil. 559. n. 77. & plur. seqq.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, Prout disponere volueris quia operetur.

2 Alie-

- 2 Alienandi facultas æquipollet clausula, cui voluerit.
- 3 Alienatio permiffa intelligitur secundum naturam feudorum.

CLAUSULA 50.

Prout disponere voluerit.

HÆc clausula † æquipollet illi, pro se, & hæredibus quibuscumque, vt probat Roland. in consil. 1. nu. 70. volumine 1. ita vt non solum in vita, sed etiam post mortem dispositum valeat, Capic. decis. 121. num. 8. & in testamento, Capic. decis. 64. num. 5. Item, quod propterea possit ad voluntatis libitum in iurisdictionem prorogare, Grammar. decis. 103. num. 134. Item si adsit pactum, † quod possit alienare sine consensu domini, Assl. in in §. fin. num. 11. Quæ sit prima causa benefic. amittendi, quoniam licentia alienandi æquiualeat huic clausulæ, cui dederit, vel cui voluerit, Gabriel in cons. 9. nu. 11. vol. 4. Sed hanc doctrinam intelligas, † vt omnia facere possit secundum naturam feudorum, Bild. in cons. 207. num. 1. & num. 3. vol. 2 & de hac declaratione plura scripsi supra.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Prout, & iuxta similes, quando stet causaliter, & quando conditionaliter.
- 2 Referens semper regulandum est à relato, quando apparet.
- 3 Concessio referens est nulla, si concessio relatata est nulla.

CLAUSULA 51.

Prout, & iuxta similes.

DOctores Communiter firmanunt, quod si concessio cum hu-

iusmodi clausula facta fuerit super certa, tunc ipsa clausula, ex qua oritur vis relationis, stat † causaliter & non conditionaliter, Puteus decis. 211. parte 2. Si vero non contineat quid certum, tunc stet conditionaliter cap. Abbate, de verb. significat. Bartol. in Constitutione, ad reprimendum, in verb. Prout. num. 2. Cin. in l. secundum responsum, ff. de contrahend. & committ. stipula. Bartol. in l. eum qui §. Iulianus, ff. de constit. pec. Ias. in Auth. Si quis in aliqua, in fine, C. de edendo, & plenius in l. admonendi. super gloss. 1. ff. de iureiuran.

Sed hæc clausula tunc habet vim, quando non constat de illo, ad quod per ipsam relatio fiat: nam si apparet privilegium referens, doctrina supra dicta limitatur, quoniam à relato † omnino regulanda est, vt probat Paul. de castro in consil. 17. vol. 2. Dec. in consil. 63. num. 6. vers. nec obstat, Ruin. in consil. 25. num. 11. vol. 1. Alex. in consil. 81. num. 2. volum. 6 & in cons. 46. num. vol. 1. Ideo si quis est inuestitus de feudo, & ita de certa re, Prout, & secundum formam, & modum quo Titius habuit & possed. t, si non apparet quomodo Titius habuerit, huiusmodi inuestitura purè facta dicitur, & ita, ac si dicta clausula adiecta nõ fuisset, Io. Andr. in additionibus ad Specul. super titulo de feud. in §. si igitur, Felin. in c. ex parte n. 11 de reicript. Ias. in d. l. admonedi, n. 39. & in repetitione, n. 33. & in l. penult. r. um. 7. C. de instit. & substit. Sed si cõstet de modo & forma secundum quam Titius possederit, hæc concessio in omnibus, & per omnia secundum illam limitatur & declaratur: ita probat Schr. de feud. par. 5. cap. 2. num. 55. ergo concessio ad quem fit relatio erit nulla, pariter & concessio referens nulla existit, quia eadem est potentia & virtus termini ad quem fit relatio, & terminis refe-

rentis, secundum Bartol. in l. prior. ff. solut. matr. & ideo dixit Socin. in conf. 68. num. 34. vol. 1. quod virtus termini ad quem fit æquiparatio, transfunditur in terminum æquiparatum, & Bald. in cap. cum causa, n. 4. de re iudic. dicit, quod si sententia referatur ad statutum, quod est nullum, etiam sententia erit nulla, probat Felin. in cap. eam te, n. 2. de rescriptis.

SUMMARI A.

- 1 Imperator non potest alienare pertinentia ad Imperium.
- 2 Clausula, Prout iustè, & legaliter possimus, in concessionibus Imperialibus quid operetur.

CLAUSVLA 52.

Prout iustè, & legaliter possimus.

1 **C**lar ea quæ ad Imperium pertinent † alienare non potest, Bal. in procem. feudorum, num. 32. & seq. Alexan. in l. quem pater, ff. de liberis & posthum. Jo. Bapt. de S. Severino, in in l. cunctos populos, numer. 10. C. de summ. trioit. & in l. Imperium, n. 35. ff. de iurisdictione om. iudic. aliter Imperium diminueretur, & euanesceret, vt post alios, quos refert, tradit Rol. in conf. 2. n. 95. vol. 1. ergo quâdo in concessionibus Imperialibus apponitur huiusmodi clausula, † semper censetur directum dominium reseruatum, & vile tantum concessum, quoniam directum in diminutione Imperij concedi non potest. Zal. de feudis, p. 5. n. 15. Restaur. in tract. de Imperatore, quæf. 194 num. 3. ibi vide, & declara secundum eundem.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, quatenus rite, rectèque processerint, intelligitur quo ad partes.

2 Apponitur ad evitandum lecturam instrumenti.

CLAUSVLA 53.

Quatenus partes rite, rectèque processerint.

Quando conceduntur consensus super alienationibus feudaliis, hæc clausula apponi consuevit, † quæ semper intelligitur quo ad partes, vt declarat Capic. in sua inuestitura, in ver. Feudales assensus, col. 2. & Balsar. in l. Imperialem, n. 38. de prohibita feudi alienatione per Federicum Lanatium in conf. 61. num. 13. dicit huiusmodi clausulam apponi consuevisse, ad evitandum † lecturam instrumenti, quoniam si quid esset contra leges Domini concedentis, vtique assensus non præstaretur.

SUMMARI A.

- 1 Inuestitura facta in Imperio, quando dicitur restricta ad bona dependentia ab Imperio.
- 2 Clausula, quæ à nobis, & Sacro Imperio, quando fit restrictiue, & quando declaratiue.

CLAUSVLA 54.

Quæ à nobis, & sacro Imperio.

Inuestituræ quæ à Sacro Imperio emanant, post specificationem rerum concessarum, huiusmodi clausulam continere solent, quæ à nobis, & Sacro Imperio in feudum dependent, quasi per talem clausulam inuestitura † dicatur restricta ad bona dependentia à Sacro Imperio: natura enim relationali (Quæ) restringit genus ad qualitatem per se positam, i. ea adiectio, vbi Barr. & alij de legatis 3. Aliquando nõ stat

2 stat restrictiue, † sed declaratiue. Vide Socin. iun. in consil. 68. numero 14. vcl. 1.

tione iuranti, nisi concurrat, quod progenitores dixerunt se fideles, & tenere bona ab Ecclesia.

SUMMARIA.

- 1 Bona presumuntur allodialia, & ita possessio in allodium.
- 2 Castrum non presumitur feudale sed allodiale.
- 3 Etiam si esset in statu Ecclesia.

CLAUSULA 55.

Que tenebat, & possidebat.

1 **H**æc clausula intelligitur iure proprio, & in liberum † allodium, quia quælibet res presumitur libera, & pleno iure possessa. I. cum res, vbi Doct. C. de prob. cap. 1. § si inter filiam, Si de feudo fuerit cōtrouersio inter domin. & agnat. l. 1 & ibi not. ff. famil. hereticundæ, Affl. & de c. 207 & de c. 277. Socin. iun. in cōsilio 75. colum. 6. versic. secundo dico, volum. 1. Caueria, in consilio 211. col. 3. versic. quinto, Decius in consil. 201 & consilio 360. Paris. de reintegratiōe feud. in cap. & iuxta prædicta moueo, fol. 47. Etiam si esset Castrum, † Io. Andr. & alij in cap. finali, vers. respondere, de iudic. & in c. nimis, circa finem, de iureiur. vbi Hostiens. colum. 2. y. secus quo ad possidentem, Ancharan. numero 4. Abb. numero 1. y. ex quibus colligitur, Butr. & Imola, numero 2. y. ante autem, Bald. in c. significasti, num. 1. de rescript. Iacobin. in inuestitura feudali, §. De castro, numero 16. vbi attestatur esse communem opinionem. Quod procedit † etiam in Statu Ecclesia, Parisius in consil. 16. num. 18. vol. 4. Castrens. in consil. 189 numero 1. volum. 1. & ideo Abb. in consil. 72. col. 1. parte 5. dicit, quod in Statu Ecclesia Castrum præsumitur allodiale, si fuit possessum sine renouatione inuestituræ, & sine præsta-

SUMMARIA.

- 1 Castrum quomodo possit esse sine territorio.
- 2 Prædia an censeantur concessa in feudo, per clausulam, quidquid iuris habeo.
- 3 Feudum an censeatur venditum cum directo dominio per clausulam, quidquid iuris habeo.

CLAUSULA 56.

Quidquid iuris habeo.

CAstrum † potest esse sine territorio, & sine districto, ac iurisdictione, Bald. in capit. 1. §. ex contrario, de inuestitura de re aliena facta, vbi quod vnus potest habere castrum, & alter iurisdictionem, Ioan. Andr. Geminian. & Franc. in cap. si ciuitas, de sentent. excommunic. lib. 6. nam Domini feudorum murali ambitu se vallare possunt, l. prouincias, & l. penult. C. de ædific. priuat. Itaque si concedatur Castrum cum huiusmodi clausula, & quicquid iuris habeo in eo. Ipsa prædia † adiacentia, & coniuncta 2 Castro in feudum concessa non intelliguntur, quoniam qualitas feudalis ad prædia non extenditur, neque ad territorium, Oldrad. in consil. 121. in 1. dubio, Bal. in cap. primo, volum. 4. De Capit. qui Cur. vendidit. Canonistæ in cap. cum ad sedem, de restitut. spoliat. vbi Abb. in col. 1. sed hæc procedunt, vbi prædia non fuerunt acquisita simul cum Castro, vt declarant Imola, in l. 3. in princip. & ibi Aretin. col. pen. & finali, ff. de acq. poss. in dubio autem quis probare debeat, vide Albert. Brun. in consil. 127. in decima conside-

ratione, v. 2. respectu per totam, consequentem, & multas alias.

- 3 Sed an ipsum feudum ꝛ cum huiusmodi clausula venditum censeatur etiam venditum quod ad directum dominium: distinguendum est: Aut Rex retinendo curam feudi penes se, vendit rustico, & potest id quidem fieri, & ita censeatur, & tunc vassallus erit vassallus inferioris, non Regis: sine cura & non potest vendi nisi superiori vel aequali, vide Andr. in §. si quis fecerit, num. 2. quo tempore miles. Et vide Ballar. in tit. de feud. non habentem propt. naturam feudi numero 12. & 14.

SVMARIA.

- 1 Clausula, quibuscumque, comprehendit omne genus personarum.
2 Et quando est geminata, comprehendit maiora expressis.

CLAUSVLA 57.

Quibuscumque.

- Vniuersalitas huius clausulæ est tam magna, vt comprehendat
1 omne genus personarum, ꝛ vt latissime scribit Tiraquell. in tractatu de tractu consanguineo §. 1 gloss. 7. num. 20. & 22. ꝛ Et quando fuisse geminata appe sita, vt quia addita esset clausula, quomodocumque, tunc comprehendit etiam dissimilia, & maiora expressis, Crau. in conf. 284. num. 7. post Calcaneum Socin. fen. & lasquos allegat. De hac clausula scripsi super eadem parte, in clausula, pro hæredibus, & successoribus quibuscumque.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Et quibus dederit, facit transire feudum ad extraneos, & num.

ro 5.

- 2 Feudum per clausulam, Quibus dedit, an possit alienari libere in allodium.
3 Feudum quando in persona emptoris sit allodium.
4 Feudum potest alienari sine consensu Domini propter clausulam, quibus dedit & n. 7. tam in vita, quam in morte.
6 Feudum alienatum vt allodium non amittitur ob selloniam feudatarij, & n. 9
8 Clausula, ad habendum, differt à clausula, quibus dederit, quo ad alienationem.
10 Clausula, Et quibus dederit, an sit restringenda ad naturam feudi paterni, prius expressam, & n. 12
11 Clausula feudales interpretanda sunt, ne recedatur à natura feudi.
13 Feudum datum pro hæredibus, & quibus dederit, transit ad extraneos.
14 Feudum recipit omnia pacta, etiam repugnantia.
15 Feudi natura est illa, quam concedens per pacta, & qualitates constituit & num. 18
16 Clausula, & quibus dederit, non est restringenda per præcedentem clausulam.
17 Concessio ex pluribus clausulis formata, dicitur vnica.
19 Contractus perfectio consistit in conclusione.
20 Clausula & quibus dederit, facit suspensionem ab intestato.
21 Operatur, vt non possit declarari caducitas ob censum non solutum.
22 Posita in exequutiuis nihil operatur.

CLAUSVLA 25.

Et quibus dederit.

Scripsi super hac clausula ꝛ supra
S in parte prima, clausula 112. vbi ad

ad probandum quod facit transire
emphiteusim ad hæredes extraneos,
allegavi plurimos Doctores, atque
multas decisiones; Adde Menoch. in
conf. 40. num. 26. & in consil. 368. nu-
mero 16. quæ ita firmat, & alios alle-
gat nunc in feudis.

Hanc clausulam intelligit Balsaran.
2. dummodo † habens huiusmodi fa-
cultatem, concesserit in feudum, in §.
feudum. num. 3. Si de feudo defuncti
milit. allegat Pern. in 3. notabili, col. 2.
in fin. Afflictus in cap. naturalis, in fi-
ne, in princip. eodem titulo. Item do-
mino requisito cum dicta clausula nõ
operetur, nisi quod dominus teneatur
consentire, Afflict. in d. §. feudum, col.
3 in fine. & col. 4. in princip. per quo-
rum auctoritatem Balsaran. ibi restrin-
git clausulam, vt non comprehendat
potestatem alienandi contra naturam
feudi, nec in personam extraneam
præter licentiam Domini.

Item Menoch. in consilio 61. nu-
mero 24. probat huiusmodi clausu-
lam esse restringendam, vt alienatio
possit fieri in sanguine coniunctos qui
alias essent successuri, idque absque li-
centia directi domini feudi, allegat
Rubeum in consilio 110. numero 11.
Dec. in consil. 193. col. pen. versic. non
obstat fundamentum. Signorel. in cõ-
silio 10. col. pen. & non obstat. Bellon.
in consil. 35. num. 5. Calcan. in consilio
51 numero 9. & seq. Idem Menoch. in
consilio 514 numer. 15. tenet eandem
sententiam, allegando eosdem Docto-
res, & addit Alciat. in responso 113. in
fine. Item, in consilio 931. numero 13.
Menochius firmat eandem sententiam,
& in consilio 987. numero 4. Respon-
dendo iis, qui firmarunt, per huiusmo-
di clausulam feudum dici hæredita-
rium, atque transitorium ad hæredes
extraneos, dicit Menoch. contrariam
sententiam esse veriorẽ, & eandem

ipsum sequutum fuisse in pluribus
locis.

Sed certe postposita doctrina Ci-
uilitarum, & resoluendo quæstiones
per veros terminos Feudistarum, di-
cendum est, per huiusmodi clausulam
datam esse facultatem ita alienandi in
quoslibet. vt etiam possit alienari libe-
rè & in allodium, quo casu in persona
feudatarij, cui concessio facta est, † di-
cetur feudum, & in persona illius, cui
à feudatario liberè alienata est, dice-
tur allodium, Andr. in d. §. feudum, ea
lege, v. sed tunc, quædo dixi, Si de fe-
udo defuncti militis sit contentio inter
dom. & agrat. Bald. ibid. num. 2. v. alij
dicunt, & numero 6. v. quia recessum
est à simplicitate feudi: Io. Thom. de
Matinis in tractatu de generibus &
qualit. feud. in titulo, De Feudo, quod
ita datur, vt is habeat, & cui dederit,
numero 4. & seq. Canet. in Extrana-
gante, Volentes. §. sed occurrit. num. 3.
& 4. Cumias in præludijs Capituli, Si
aliquem, capit. numero 88. qui attestat
hanc esse Communem opinio-
nem.

Balsaran. sibi contrarius in c. r. nu-
mero 2. De feudo non habente pro-
prium nat. feud. dicit, quod per hanc
clausulam, † vassallus poterit aliena-
re sine consensu domini, & is in quem
fit alienatio, tenebit in allodium, alle-
gat Odofred. in Summa Quibus mo-
dis feud. amitt. num. 64. & seq. Cassan.
in Consuetud Burgur d. Rubrica 3. §.
3. in versic. ex alienation. numero 49.
& seq. & dicit Balsaran. ibi, quod ista
est Communis, & verior opinio, Fre-
cia in lib. 2. de subfeud. verb. Pluribus,
numero 76. vsque ad 79. Curt. in Tra-
ctatu de feudis, in 4. parte principali,
num. 141.

Item Menoch. in consil. 40. nume-
ro 23 probat huiusmodi clausulam ex
sui natura operari, vt ad libitum possit

res alienari, allegat Curtium iun. in consilio 4. numero 4. & in consil. 109. numero 11. & in consil. 110. num. 27. Iason in l. 2. numero 207. C. de iure emphyr. Tiraquell. de Re tractu consanguin. §. 11. gloss. 6. numero 21. & §. 32. gloss. 1. num. 3. Idem Menoch. in consil. 378. numero 16. firmat hanc sententiam vt verissimam, & pro ea plurimos alios allegat, vt mirum non sit, si nulla fides consulentibus nostri temporis, eorumque scriptis habenda sit, qui ad lucrificandum tantum elucubratur: Si opiniones veras sequuti essent, eisdem pudisset opiniones directo contrarias amplexos esse, & multo minus excusandi sunt, qui in vno, & eodem volumine consilia aduersantia collocarunt.

Stat igitur veritas huius conclusionis, vt propter huiusmodi clausulam feudum ad extraneos, † quocumque titulo transmitti possit, quam esse communem, post alios attestatur etiam Intrigliol. de feudis, Centuria 1. quest. 50. num. 151. ibid. numero 168 quod emptor poterit retinere tale feudum vt liberum, & allodium absque solutione decimæ Regio Fisco, nisi in concessione adiecta fuerit clausula, Quibus ius dederit, per quam non censetur alterata natura feudi.

Et licet feudum cum hac clausula, † dum est penes feudatarium, amittatur eisdem culpis quibus verum feudum, tamen quando est alienatum non consideratur amplius feudum penes emptorem, Andr. in c. 1. numero 2. in fine. De feud. non habente propriam naturam feudi, & ibi dicit Bald. quod iste, in quem est facta alienatio, non tenetur aliqua obligatione, nisi assertoria respectu directi domini, quoniam per dictam clausulam dicitur relaxate prohibitionem alienationis, à iure feudorum introductam, & reduxisse bona ad pristinam libertatem, vt

possint alienari.

Item, quod per huiusmodi clausulam † possit alienari tam in vita quam in vltima voluntate, quacumque alienationis specie, etiam sine consensu domini, quia illius consensu censetur datus ab initio, probat Camerarius in l. Imperialem fol. 29. littera F, qui attestatur esse Communem opinionem inter Feudistas. Imò, quod possit alienare totum vel partem, etiam stante prohibitione Regni Sicilia, quæ est strictior quam de iure communi feudorum, probat Ganetius in d. Extravaug. Volentes, in §. explicitis, numero 8. & seq. & numero 19 Aliud dicendum est propter clausulam, Ad habendum, † quia illa restringenda est ad contractam super quo est interposita, vt dixi superius in eadem parte, cap. 2. Sed hæc clausula, Quibus dederit, mutat naturam feudalem, & redactit feudum ad naturalem libertatem vt probant.

Item, quomodo feudum concessum cum huiusmodi clausula ob feloniam commissam non committatur in præiudicium agnatorum, vide quæ scripsi in Voto 168 inter decisiones Pisanas.

Aliqui Doctores limitant huiusmodi conclusionem, vt hæc clausula restringatur ad naturam † feudi patris concessi, ne sequatur correctio, & contrarietas, siue perplexitas in ipsa dispositione, & ita probat Beccius in consilio 161. numero 13. & sequentibus allegat Rubeum Decium, & multos alios supra citatos, & ita si feudum concessum sit sub natura antiqui patris, & cum clausula, Et quibus dederit, hæc ipsa restringenda est ad naturam concessionis. Nec propterea est frustratoria: primi quod inter agnatos, & alios de familia, quod alias facere non posset, quoniam pater non potest, alienare feudum ex pacto, & proventura

videntia in præiudicium filiorum, l. Menoch. in consil. 61. numero 20. & seq. Item, vt huiusmodi alienatio valet absque Domini licentia, Becc. in d. consilio 161. numero 29. & seq. qui refert multos ex supra citatis. His adde scripta per Schrader. de feudis, parte 2. c. 3. numero 106. & seq. vbi quod
 11 potius clausulæ † interpretandæ sint superuacua, quam recedatur à propria natura feudi, secundum quam concessum est.

Sed hæc doctrina stare non potest, Quoniam si clausula restringenda est, ne aduertetur naturæ feudorum per
 12 prius † constitutæ ex pacto & providentia, ergo idem dicendum esset, quando feudum simpliciter concessum esset eam clausula, & quibus dederit, quia semper sit interpretatio, vt pactum contrarium naturæ feudi, quando minus deroget, & tamen omnes admittunt, quod eo casu non restringitur, sicuti nō restringitur, quando concessum est pro hæredibus, & quibus dederit, vt probat text. in c. 1. de feudo non habente propr. natur. feudi, Alexan. in consil. 2. numero 15. volum. 5. Curt. sent. in consilio 93. col. penult. in fine, Curt. iun. in consil. 4. Brun. in consil. 39. numero 6. Roland. in consil. 39. numero 27. volum. 2. Menoch. in consilio 704. numero 29. vbi omnes firman, quod feudum datum
 13 † pro hæredibus, & quibus dederit, transit ad hæredes extraneos, & tamen concessio feudi pro hæredibus transit solum in descendentes, non in extraneos, & in masculos, non in feminas, cap. 1. §. & si clientulus, de alienation. feud. paterni. gloss. in cap. 1. §. similiter, de capitul. Cortadi. Surd. in consil. 63. numero 10. Nec est bona doctrina, quod admittendo restrictionem, minus læditur natura feudi, quoniam fe-
 14 dum recipit quæcumque pacta, etiam extranea, & quæ naturali feudorum,

regulæ repugnent. c. 1. §. penult. Quid fir inuestit. c. 1. de feudo non hab. propr. natur. feudi. Item pactum trahit feudum extra naturales suos terminos. Bald. in tit. Qui feuda dare poss. Item in concessione feudi contrahentes apponunt quam legem volunt, Afflict. in cap. 1. §. feudum ea lege, numero 6. Si de feud. fuer. controuer. Beccius in consil. 88. numero 5. & seq. qui alios citat vbi post alios probat, non posse dari certam inuestituræ formam, ergo eius est feudo legem ponere, qui feudum concedit, ergo non est consideranda alia natura † feudi, quam illa, 15 quam concedens voluit, plus operatur pactum, quam natura contractus, vt dicit Bald. in l. finali, C. de pact. Iosephi Ludouic. in decisi. Perus. 12. numero 8. Quando verba non sunt clara, recurrimus ad naturam contractus, vbi autem sunt clara, refectionem pati non debent, Bald. in consil. 132. numero 6. vol. 1. Tiraquell. in l. si vnquam, verb. libertis, num. 5. C. de reuocand. donat. Sed hæc clausula, Et quibus dederit, est clarissima, & si restringeretur ad descendentes, feudum non transiret in eos, quibus dederit. Item, enumeratio † personarum præcedens non re- 16 stringit clausulam generalem subsequentem in fine positam, Dec. in consilio 171. num. 3. præsertim quia huiusmodi clausula semper apponitur cum copula, & quibus dederit, & ideo stat ampliativè, atque auget dispositionem. l. ea tamen adiectic, vbi Bart. ff. de legat. 3. Bald. in l. 1. C. de verb. significat. Paris. in consil. 7. num. 31. volum. 1. Socin. iun. in consil. 44. numero 4. volum. 4. Crauetta, in consil. 9. numero 25. Cephal. in consilio 245. num. 64. Simon de præf. in Tractatu De Interpret. vltimè volunt. lib. 2. interpretatione 4. dubitatione 2. solutione 2. numero 22. fol. 167. qui alios citat. Item, cum eodem contextu serm. mis fuerit, feu-

dum concessum vti paternum, & quibus dederit, dici non potest, quod pro solis agnatis principaliter datum sit, quia non minus principaliter sunt vocati ij. quibus dederit, quam agnati, v-
 17 nica enim est concessio † ex pluribus clausulis formata, atque, in esse prodacta, nec vna clausula potest esse magis principalis, quam altera, quia omnes eodem contextu, & continuato sermone emisse sunt, & quando plura fiunt eodem contextu, habentur pro vna, re, argum. l. cum antiquitas, C. de testam. Bald. in consil. 327. in fine, volum. 3. Corn. in consilio 36. numero 12. vol. 1. & omnia pacta in contractu appositae sunt pars contractus, l. fundi partem, §. de contrahend. empt. vbi Baldus notat, l. si venditor, in fine, ff. de seru. exportand. Rota, decisione 208. parte 2. in Nouissimis. Item, ad considerandam naturam feudi, non sufficit
 18 considerare † vnam partem pactorum, sed necesse est omnia pacta, & omnes circumstantias considerare, pōderare, & examinare, nam plures promissiones faciunt vnum contractum. Surd. in consil. 217. num. 31. & seq. vbi
 19 multa allegat: perfectio contractus † consistit in conclusione omnium pactorum, Baldus in l. si voluntate, C. de rescind. vendit. Nec ideo agnati dici possant superflue vocati, aut feudum paterni superflue concessum: Nam cum clausula, & quibus dederit, sit ampliatiue appositae, & ad fauorē feudatarij recipientis, per quam constat feudum ad extraneos transire posse, potius clausula p̄cedens, videlicet, in feudum paternum, vel pro agnatis, debet iudicari superflua, quam vt operetur contra mentem disponentium, l. verbis ciuilibus, vbi Alex. in 5. not. ff. de vniq. & pupill. & potius debet iudicari otiosa, quam vt operetur contra mentem recipientis, ad cuius fauorem omnia adiecta sunt, Decius in consilio

232. in fine.

Hęc clausula non potest restringi ad causam expressę dispositionis, quonia product effectum suum, † etiam 20 ab intestato, & feudum transit ad hæredes ab intestato, quamuis extraneos, qui decedens sine testamento, eos videretur facere hæredes, qui sibi ab intestato successuri sunt, l. conficiuntur, ff. de iure codicillorum, & ita probat Curt. iun. in consilio 4. per totum. Natta, in consil. 216. num. 9. & 10. vbi probat, quod feudum transitorium ad hæredes extraneos, non minus ad eos vadit ab intestato, quam si ad eorum fauorem feudatarius expressę disposuisset. Cagnol. in l. hæredem, numero 9. ff. de regul. iur. Zanch. in l. hæredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. Mant. de coniecturis libro 7. titulo 7. numero 14. vbi dicit ita fuisse pluries decisum, & iudicatum. Cascher. decision. 164. numero 5. Simon. de prer. libro 3. interpretat. 2. dub. 2. Solut. 2. numer. 7 fol. 184.

Item hæc clausula operatur, † vt 21 non possit declarari caducitas, ob non solum annuum censum, sicut nec ob factā alienationem, cum hæc duo procedant à pari, Alexand. consilio 106. numero 7. volum. 4. Dec. in consil. 164. colum. tertia, versic. & quia sicut in contractu, quos sequutus est Menoch. in consilio 865. numero 8. in fine.

In exequutiuis † autem hæc clausula 22 appositae, nihil operatur, vt probat Caualecan. in decisione 31 num. 612. & seq. qui multos allegat, vide que scribam infra in part. 4. cap. de clausulis exequutiuis.

CLAUSVLA 59.

Quo ad expressa tantum.

AD tollendas fraudes contrahentiam huiusmodi clausula consuevit

fuevit apponi in Privilegiis consensuum super alienationibus feudorum, ut probat Freccia, in 2. libro de Subfeud. quæst. 3. numero 7. Et est conformis dispositioni iuris, quoniam in dispositis ab homine, non veniunt similia, secus si à lege gloss. in l. ob res, C. de præd. minor. contrahentes supplicant interponi assensum super contentis in instrumento, & cautelis celebrandis, & propterea pacta non solita apponere solebant, ex quibus mutabatur natura feudi. Item fiebant substitutiones, quæ si Principi notæ fuissent, non consensuissent, propterea hæc clausula inventa est, ut consentiatur, quo ad expressa tantum.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, quod plus petere non possit non habet locum in feudalibus.
- 2 Exheredatus non excluditur à iure patronatus.
- 3 Filij inæqualiter instituti, succedunt æqualiter ad ius patronatus, & feudum.

CLAUSULA 60.

Quod plus petere non possit.

- S**I aliter ex filiis hæres institutus fuerit in certis bonis, huiusmodi clausula, quod plus petere non possit non impediatur propter dictam clausulam petere de bonis feudalibus, vel emphyteuticis, argum. l. si patronus, §. si quis non mala mente, & seq. ff. de bon. libert. ubi dicitur, quod exheredatus non excluditur à iure patronatus in libertum, nisi sit exheredatus mala mente, quod in dubio non presumitur, & dicit textus in l. ut iuristurandi, §. si liberi, ff. de oper. libert. quod
- 1 filij in quavis inæqualiter instituti, tamen æqualiter succedunt ad ius pa-

tronatus, ubi dicit Bart. idem esse in feudis Doct. in c. l. in princ. de success. feudi. Alexand. in consilio 8. colum. 1. vol. 3. & in consil. 89. colum. penult. volum. 4. Vide quæ scripti in 3. parte, clausula 59.

SUMMARIA.

- 1 De clausula quod registretur infra annum.

CLAUSULA 61.

Quod registretur infra annum.

IN assensibus super alienationibus feudorum apponitur super huiusmodi clausula, & respicit fauorem Regis, non autem intelligitur in eius damnum. vide Lanarium, qui ita probat, & adducit similia, in consilio 82. numero 15.

SUMMARIA.

- 1 Incola presumitur magis fidelis, quam alienigena.
- 2 Regnum ex alienis moribus patitur corruptelam.
- 3 Clausula quod sit incola Regni, quid operetur.

CLAUSULA 62.

Quod sit incola Regni.

Quia magis fidelis presumitur subditus, & Regnicola, quam exterus, & alienigena, ideo in concessionibus feudorum apponi consuevit ista clausula, & quod dicitur Titius, & sui hæredes sint incola Regni, ut dicit Petr. Gregor. in tract. de concessione feudi, par. 8. quæst. 7. v. potest, & tertio, quoniam ex alienis moribus Regnum corruptelam pati consuevit,

item quia Regia Curia facilius manet, atque congregat subditos incolas, quam exterius ad seruitium militare, Intrigliol. Centuria 1. quest. 9. numero 171. Ergo virtute huius ꝛ clausulæ incola dicitur, & à Regno discedere non potest absque licentia, sicuti feudatarij exire non possunt.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, quod in successione maioratum succedatur ad instar Regnorum cur fuit inuenta.
- 2 Successio maioratus quando differat à successione in Regnis.

CLAVSVLA 63.

Quod seruetur ordo sicuti in successione Regnorum.

- 1 IN institutionibus maioratum, ꝛ ad leuitandum lites inter successores, consueuerant institutores illorum apponere clausulam, ita quod in successione eorum succedatur, prout succeditur in regnis. Et quid importet ista clausula, scribit Molin. de primogenit. libro 1. capitulo 3. numero vigesimotertio, & in quibus successio ꝛ in maioratu differat à successione in Regnis, scribit idem Molina in lib. 1. capite 13.

SYMMARIA.

- 1 Inuestitura facta muto, non reuocatur.
- 2 Secus si post factam fuerit mutus.
- 3 Feudum habet tacitam conditionem si vassallus seruire poterit, & alias multas, vt num. 5. & num. 7.
- 4 Iuramentum quas condiciones tacitas habeat.
- 6 Condiciones multe que subintelliguntur in multis contractibus.

CLAVSVLA 64.

Rebus sic stantibus.

SI dominus scienter dedit feudum muto, ꝛ non reuocabit, quia turpe est illum videre egentem, que n habuit ministrum, vel coningr m, gloss. in extrauagante, execrabilis, in ꝛ. qui mendicant. de prebendis, sed si ex post facto fiat mutus, ꝛ semper feudum amittit, quia concessio semper intelligitur, Rebus in eodem statu permanentibus. Socin. in consil. 278. numero 10. circa med. volum. 2. & consil. feudal. diuersor. 4 numero 5. ꝛ. rebus sic se habentibus: Item, quia concessio in feudum, ꝛ habet tacitam conditionem, si vassallus seruire poterit, Bald. in tit. An ille qui interfec. fratrem domini sui, post medium, item, que libet dispositio recipit tacitam conditionem, nisi aliud sit expressum, Loffred. in consil. 26. numero 32. Vnde in iuramento ꝛ intelligitur, nisi iudex interdicat, Archid. in capitulo, dixit, circa finem. 14. questio. 5. ergo inuestitura ꝛ facta intelligitur cum conditione, si vassallus potest seruire. Iacobin. in inuestitura, verb. & promiserunt, numero 17. Assl. & in cap. 2. circa finem, quo tempore miles, & in titulo de noua forma fidelitatis, numero 6. Lucas de penna in l. finali, colum. 5. post princip. C. de exactor. tribut. lib. 10.

Multa similia ꝛ hic cumulari possunt, quia presumitur darare in eadem voluntate, l. cum qui voluntatem, Digestis de probat. l. cum hic status, ff. de donat. inter virum & vxor. Nimirum rebus sic stantibus, aliter ex causa censetur mutata opinio, vt probat Alciat. de præsumpt. regula 2. præsumpt. 16. numero 3. & seq. Menoch. libro 6. præsumpt. 37. numero 32. item, dotis promissio recipit conditionem futuri matrimonij, l. dotis promissio, l. stipulationem,

tionem, l. ali, iuncta glossa in princip. l. plerumque circa medium ff. de iure dot. item in contract. intelliguntur conditiones generales si potero, si sanus ero. Lucas de penna, in l. vnica, circa med. C. de imponend. l. ual. de script. item tacitum tempus subintelligitur. l. seruus si hæredi, ff. de statu lib. item stipulatio iudicatum solui habet tacitam conditionem, si iudicatum fuerit. l. stipulatio, § habet. ff. de noui op. nūciar. Item in contractibus vltro citroque obligatorijs, inest conditio, si pars seruauerit promissa. Paul. de Casto in consil. 347. numero 2. volum. 2. item in donatione causa mortis subintelligitur conditio, vt reddatur, si conuenero, l. i. in gl. fin. l. 4. & ibi gloss. l. qui se, 12. versic. sed circa med. ff. de conditione causa data. Item in testamento. Si permanserit in eodem proposito, Castrenf. in consil. 101. col. 2. in princ. volum. 2. idem in legatis, Castrenf. in consilio 185. circa princ. volum. 1. item si legatam agnuerit, Gloss. in l. conditiones extrinsecus, ff. de vendit. & demonstrat. item in compromisso si erit æquum, Castrenf. in consil. 70. circa princip. volum. 1. item in electione officialis, si est capax & benignus, Paris de pur. in Tractatu de Syndicat. in verb. electio officialium. cap. 2. num. 1. & seq. Item, in Rescripto, Si preces veritate nitantur. Si res perseuerauerit in eodem statu, & in eodem consensu, Castrenf. in consil. 430. numero 4. & consil. 449. num. 2. circa finem, volum. 1. Item in feudo, † Donec est fidelis, Afflict. decisione 282. num. 15. Item si omnes feudatarij descendentes gari fuerint domino, Curt. in Tractatu de feud. par. 5. numero secunde. Item, si parerit legi feudorum, Præposit. in cap. & quia, numero 25. Qui feuda dare poss. Item si est dignus, Ioan. Andr. in cap. si pluribus, numero 1. de prebend. lib. 6. Item, Si volet. Idem Io.

Andr. in c. beneficium, numero 4. de Regular. lib. 6. Item dum iurat, intelligitur Rebus ita se habentibus. Cassan. in Consuetud. Burg. Rubr. 7. §. 2. verbo, *Du trespassé*, num. 9.

Item, si dominus ei seruauerit fidem, Aluarott. in § inuestituram numero septimo, in princ. de noua forma fidelit. Item, rebus sic stantibus, Socinus in consilio 22. num. 13. volumine quarto. Item in voto, & iuramento, si Deus voluerit, si vixerit, si potero, glossa prima, in capitulo beatus, 22. quæst. 2. C. sufficit, in verbo voti 17. quæst. secunda, gloss. penult. in capitulo finali, 1. quæstion. octaua. Alii multa prætereo.

S Y M M A R I A.

- 1 *Reservatio dominij non refertur de-
pressa in gratia*
- 2 *Reservatio vniuersalis dominij, & su-
perioritatis semper censetur in-
esse.*

C L A V S V L A 65.

Reseruans Dominium.

CUM quid est concessum à Principe cum clausula Reservationis dominij, hæc clausula non refertur † ad contenta, siue expressa in gratia, sed ad extrinsecum præiudicium, ita fuit iudicatum in Rota, vt attestatur Gomef. super Regula Cancellarię de non tollendo iure quæsito. quæstion. prima, versiculo postremo, Capic. in inuestitura feudali, in verbo iuribusque alijs. Liparulus in additionibus ad Andream, super titulo, Qui successores teneantur in verbo, Saluis Rota, dec. 188. numero quarto, parte prima, in Nouissimis.

Et quod semper huiusmodi reservatio vniuersalis † dominij, & superioritatis censetur inesse in quacum-

que concessione, scripserunt Oldrad. in consil. 159. num. 6 & numero 19. Afflict. in Constitutione Regni, Quamplurimum, numero 6. quæstion. 19. v. & hic videtur. Et in Constitutione Regni, Domini à vassallis, & in decisione 384. numero 12. Guido Pap. decisione 307. Iacobin. in Tractatu de homagiis, numero 39. & in Inuestitura, in verbo, Qui quidem inuestiti. Item, quod referatur ad alium dominum Roland. in consilio 50. numero 59. verbi. similiter, & numero 63. verbi. similiter, vol. 3.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Saluo assensu domini est fraudulenta.
- 2 An faciat contractum conditionalem.
- 3 Quomodo differat à clausula, Si dominus consenserit.
- 4 Reseruatiōes nihil iuris noui tribuunt, sed antiquum præseruant.

CLAUSVLA 66.

Saluo assensu Domini.

Ista clausula † captiosa est, fraudulenta, vt dicit Glossa Parisiens. in tit. l. §. 13. numero 19. quem allegat Balsazon. in l. Imperialem §. callidis, num. 21. de prohibita feudi alienat. per Federic.

Et semper apponitur in instrumentis bonorum feudalium, veudidic reseruato beneficicio, & assensu directi domini, quæ facit contractum conditionalem, † & propterea cessat contemptus Domini, propter quem feudum alienatum deuiatur, vt diffusè scribit Schrader. de feudis, parte 9. cap. 1. numero 20. & plur. seqq. & Lanzius in consil. 20. num. 27. & seq. Nam si venditur feudum, donec dominus

consenserit, illa venditio stat in pendenti, donec dominus vel consentiat, vel neget, Lucas de Penna. in l. nulli, C. de fund. patrimonial. li. 11. Et quod huiusmodi ablatiui absoluti importent conditionem scribunt Ciuilitez, & ego etiam scripsi in Repetitione Rubricæ, ff. sol. matrim. in quæstione 3. est inter Repetitiones nouissime expressas. Hanc quæstionem melius ceteris tractat Afflict. in l. Imperialem numero 25. in. 38. quæst. de prohibita feudi alienat. per Federic. vbi quod huiusmodi clausula non importat conditionem, nisi fuerit addita altera clausula, & non aliter, nec alio modo: Aut dictum fuerit, † vend. feudum si ipse dominus consenserit, his enim verbis conditio concipitur, & propterea magna cautela est, & bonum consilium, si contemptus euitetur, per clausulam, si dominus consenserit, ita enim neque contractus, neque effectus traditionis contemptum operatur, nec aliquid actum dicitur, donec dominus vel consentiat vel neget.

Huiusmodi clausulæ nihil iuris tribuunt, † sed illud ius, quod directo domino competit, dicitur reseruatum, non autem sublatum secundum naturam reseruatiōis, quæ nihil ponit de nouo, Oldrad. in consilio 214. multos ad hoc cumulat Beccius in consil. 74. numero 6. & seq. & vide Surdum in consil. 482. numero 9 & seq. Menoch. laustime in consilio 2. numero 57.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Saluo iure Imperij, non confirmat pactum contra naturam feudi.
- 2 Operatur in aliu, quam expressè.
- 3 Et quod à natura feudi non sit recessum.

CLAUSVLA 67.

Saluo iure Imperij.

Si Prin-

SI Princeps confirmet inuestituram feudi cum clausula, Saluo iure Imperij, non intelligitur præiudicium intulisse pactis contra naturam feudi. Ideo si feudum esset, cum pacto alienandi proprietatem, quæ pertinet ad supremum dominum, tale pactum non censeretur confirmatum, Bald. in consil. 124. numero 2. volum. 3. vbi loquitur in Comitè Sabaudia. Et in tantum est modificatiua, & restrictiua contra. Nus, vt etiam clausulam ad habendum restringat. Cacheranus decif. 164. num. 7.

1 Sed hoc procedit in aliis, quam in expressis, vt scripsi superius in clausula, reservans dominium. Ad de hoc quæ scribit Men. diffusè in consil. 2. num. 57. & in consil. 104. numer. 58. & seq.

3 Item operatur, quod à natura feudi recessum non fit, & ita, vt ob delictum patris filius sit ipso iure priuatus, Menoch. in consilio 99. num. 196. & in consil. 304. numer. 27. qui multos allegat.

S Y M M A R I A.

- 1** Clausula, Saluo iure superioritatis, an referatur ad dominium directum, vel vtile, & n. 3
- 2** Non operatur circa disposita, & numero 5.
- 4** Clausula, Saluo iure, non trahitur ad directum.
- 5** Pater consentiens filio recipienti mutuum, non obligatur ultra peculium.
- 6** Confirmatio non addit nouam formam.

C L A U S U L A 68.

Saluo iure superioritatis.

Z Alius in tractatu de feudis par. 2. numero 35. dicit huiusmodi

clausulam ꝑ referri tantum ad dominium directum: Et ratio potest assignari, quoniam non operatur in eo super quo fuit principaliter dispositum, ꝑ Andreas in §. quid ergo, in vers. alij putant verius. De inuestit. de re aliena facta, & in titulo, Qui successores teneantur, col. 3. vers. ex præmissis, Freccia in hb. 2. de subfeud. auth. 29. num. 8. Capic. in inuestitura, in verbo, feudorum deuolutio, vers. hypotheca non extinguitur, Camerar. in l. Imperialem, fol. 61. littera M. & fol. 43. littera C. & diffusus fol. 90. littera L. vbi approbat Andream.

Sed verius est ꝑ vt huiusmodi clausula numquam referatur ad dominium directum, sed tantum super vtili, quod habet feudatarius, super quo contraxisse censeretur, & consensum requirit, vt per Andream, & Aluarotum, in dicta l. Imperialem, Baldum & Laudens. in cap. 1. quo tempore miles. ergo censeretur reservasse ius superioritatis respectu vtilis dominij, quod in alium transferretur, aut alteri obligatur. Si in contractu pignoris apponatur clausula, Saluo iure, ꝑ illa trahi non potest ad dominium directum, quod pignoratium non fuit, neque pro illo assensus petitus, sed super hypotheca vtilis dominij, ergo non trahitur ad directum, quia exceptio debet esse de regula, l. nam quod liquide, ff. de penu legata, Bartol. in l. prima, ff. de regul. iur. Decius numero vigesimo secundo, & illa ratio, quod operetur extra disposita, intelligitur respectu eiusdem rei, de qua dispositum est, non autem respectu alterius rei, & alterius speciei, super eadem re disposita reservavit superioritatem, non est facienda extensio de vtili ad directum. Si pater consentit, Saluo iure, filio ꝑ recipienti mutuum, non obligatur, nisi quatenus est in peculio filij, arg. l. si de-

bito, §. i. ff. quibus modis pign. vel hypotheca soluitur. Illius consensus inducit confirmationem obligationis, quæ aliter non valebat, sed non inducit novam ius contra consentientem, vt dicit Baldus in capitulo primo in princip. Per quos fiat inuestitura, confirmatio nihil noui tribuit, allegat textum in capitulo, quia diuersitate, de concess. prebend. & Innocent. in capitulo dudum, De decim Alex in consilio 132. volumine 4.

7 Hæc clausula non addit novam formam ꝛ super feudis, confirmat antiquam, Paris de Puteo in tractatu de reintegr. feud. folio centesimo vigesimo primo, numero 6. Zaf. de feud. parte sexta, numero 25. & semper tacite subintelligitur, Barfatus in consilio 4. numero 29. volum. 1.

SYMMARIA.

- 1 Terrij ius censetur exceptum, etiam cum clausula, Non obstante.
- 2 Expressio eorum quæ tacite insunt quando operetur.
- 3 Iura certa, non autem incerta censentur reservata.
- 4 Clausula saluo iure agnatorum apponitur in legitimacionibus ad feuda.
- 5 Legitimatio, vt possit succedere ab intestato, saluo iure agnatorum, non impedit quin possit capere ex testamento.

CLAVSVLA 69.

Saluo iure Agnatorum.

1 **I**Vs alterius semper censetur reservatum, lex facta, in principio. ff. de vulgar. l. secunda, §. merito, & §. si quis à Principe, ff. ne quid in loco publ. capir. super eo, de offic. delegati: Etiam si diceretur ꝛ non obstante concessio-

cessione inualide alteri facta, non autem de valida. Compostell. & Ioan. Andr. in cap. causam quæ, De rescrip. Et de hoc scriptum supra eadem parte, in clausula 35. Expressio ꝛ eorum, quæ tacite insunt, aliquando operatur, videlicet, quando alio modo exprimitur, arg. l. huiusmodi, §. illi si voler, de leg. 1. Bartolus & Doct. in l. tertia eodem titulo, & Alexand. consil. secundo, volumine tertio. Cum ista clausula subintelligitur in inuestitura, ad effectum, vt in iis casibus, in quibus dominus illis prejudicare potuit, præiudicasse non intelligatur. vbi exprimitur, expressa dicitur ad hunc finem, ne dominus plus iuris in feudo concessisse dicatur, quam ipse in feudo habet, Andr. in c. 1. numero 2. de lege Corradi, ergo in inuestitura apponita multum operatur.

5 Sed ista clausula intelligitur referre iura ꝛ certa, non autem pendentia. Roman. in consilio 106. in fin. Albert. Brun. in consilio 1. numero 55. Item ista clausula salutaris est, apponatur ꝛ in legitimacionibus pro feudis ex pacto, & providentia, Andr. Guill. observatione 142. numero 12. parte 1. Menoch. in consil. 202. numero 162. Et Alciat. in responso 201. numero 18. quem citat Menoch. in consilio 108 numero 67. afferunt Paulum Papam III. decreuisse in huiusmodi legitimacionibus semper clausulam istam apponendam esse.

5 Si legitimer, vt possit succedere ab intestato, ꝛ cum hac clausula Saluo iure agnatorum, nihil impedit, quin succedat ex testamento, etiam in præiudicium agnatorum, Fulg. in consilio 16. colum. 1. in fin. & seq. Castr. in consilio 102. col. si. versic. 4. videndum, & consilio 429. in fin. vol. 2. Alexand. in consil. 51. volum. 2. Ruin. in consil. 72. in princip. & consil. 87 num. 20. vol. 3. & hanc esse communem opinionem attestatur,

testatur, Dec. in cons. 338. vers. his piz-
missis, & in cons. 613. colum. 1. ubi quod
huiusmodi clausula posita circa suc-
cessionem ab intestato, non impedit,
quin possit succedere ex testamento,
& capere quod ex testamento sibi re-
lictum est, cum ipsi capere non pos-
sint, nisi ex tacita mente defuncti, de
cuius successione agitur l. si quis cum
testamentum nullum in princip. ff. de
iure codicill. Gozadin. in cons. 6. num.
33. Socin. iun. in cons. 93. nu. 66. vol. 3 &
ideo Gualdus de arte testandi, cautela
18. dat remedium, vt filius legitimarius
præferatur venientibus ab intestato, vt
paret in testamento illum heredem fa-
ciat. Et vide cons. 176. numer. 9. & seq.
inter consilia vltim. voluntat. volum. 1.
Si vero dicta clausula esset apposita,
tam super successione ab intestato,
quam ex testamento, tunc neque pos-
set hères institui. Ita probat Matthæus
Brunus in cons. 175. n. 84. vers. nihilo-
minus vol. 1. inter consilia vlt. vol. &
Paul Lancell. in cons. 176 eod. vol.

modi clausula ¶ ap. consuevit: 1
Saluo iure seruitij, nam cum per di-
ctum assensum de duobus diuitari
contingebat, vtum subfeudatarius di-
catur tenere rem immediatè à directo
domino: item, vtum ius ad hanc, &
seruitij quod debetur respectu vni-
uersitatis feudi sit diuisum, ita quod
directus dominus teneatur à feudata-
rio partem, à subfeudatario alteram
partem recipere: Ad tollend. huius-
modi difficultates fuit introducta hæc
clausula, ¶ vt dicit Andreas in capitu- 2
lo primo, §. sed nec est alia iustior, nu.
38. Quæ sit prima causa benefic. amic-
i. & in l. Imperialem, in l. additio-
ne, n. v. decime, & ibi Camerac. fol. 75.
littere D. de prohibita feudi alienat. per
Federic. & sic ista clausula non impor-
tat, quod subfeudum teneatur in capi-
te ab eo, vt sit diuersitas inter alienum
& concessionem.

Item, importat, ¶ vt seruitium sit 3
saluum, respectu vniuersitatis feudi
integritè exigendum à Barone, & quod
non transeat prorata in concessionari-
um, quia seruitium prædictum per-
tinet ad vniuersitatem feudi, non au-
tem ad singulares res feudales, vt di-
cit Glos. in verbo, De quibus, in con-
stitutione Règni incip. Consuetudi-
nem, & particularis solutio multas af-
fert incommoditates l. tutor, §. i. Lu-
cius, ff. de vsur. l. quidam existimaue-
runt, ff. si cert. pet. & ibi not. Ideo di-
cta clausula respicit totum seruitium
integraliter præstandum, & intelligitur
de seruitio præstando pro tota integra-
li vniuersitate feudi. Et facit text. l. si in
võ ditione, ff. cõmunia prædiorum, vbi
reseruatio iuris nihil noui tribuit.

SUMMARIÆ.

- 1 Sub infeudatione prohibita, si præstatur
consensu, solet apponi clausula, Sal-
uo iure seruitij.
- 2 Clausula, Saluo iure seruitij, quas diffi-
cultates tollat.
- 3 Seruitium debetur à tota vniuersitate
feudi, & est integraliter præstan-
dum.

CLAV. VLA 70.

Saluo iure Seruitij.

CUM de iure communi permit-
tatur Subinfeudatio, capitulo pri-
mo, Qualiter feudi. alien. potest. & ali-
bi sit prohibita, Si contingat aliquam
partem rei subinfeudati, assensu di-
recti domini opus est, in quo huius-

SUMMARIÆ.

- 1 Rescripta de iure civili non valent nisi ha-
beant expressam clausulam, Si preces
veritate nitantur.

- 2 *Et quid de iure Canonico.*
 3 *Excommunicationem late sententie non incurrit inobediens, si rescriptum est surreptitium.*
 4 *Clausula, Si preces veritate nitantur, non impedit iurisdictionem.*
 5 *Gratia vitietur ex quacumque minima surreptione, & causa impulsiva, numero 7.*
 6 *Surreptio committitur, etiamsi non exprimitur qualitas facti.*
 7 *Rescriptum ad preces obreptitias quomodo sit nullum.*

CLAUSVLA 71.

Si preces veritate nitantur.

DE iure civili dispositum est, vt rescripta ¶ non aliter valeant, nisi habeant expressam huiusmodi clausulam, Si preces veritate nitantur, l. vniuersa, C. de diuers. rescript. quæ lex fuit canonizata in corpore iuris Canonici, vt in §. rescripta vniuersa, 25. quest. secunda, & cum sit de tempore præsentis, rescriptum est nullum, si huiusmodi clausula desit. Bartolus in l. orēscriptione, numero 2. C. si contra ius, vel vtilit. public. per text. l. cum ad præfens, ff. si cert. pet. item Bald. in d. l. vniuersa, dicit esse differentiam, vtrū apponatur in sententia, vel in rescripto, quoniam in sententia interpretatur pro quia, preces veritate nitantur, sed in rescripto non apposita non valet, quia ius repugnat.

2 Sed Canonice ¶ tenent contrarium, per textum expressum capitulo secundo, de rescript. quam sententiam sequuntur etiam Civilistæ, Florian. in l. si cui, ff. de seruitutib. Iacob. de Butrio in d. l. præscriptione, C. si contra ius vel vtilit. public. eamdem tenet Bart. si rectè considerentur eius verba, in l. à Diuo Pio, in princip. col. 2. ff. de re iudic. & Bald. in d. cap. 2. de rescript.

& in l. 1. col. finali, ff. de constituta pecun. Specul. in titulo de rescripti orsentatione, §. ratione defectus veritatem quod non est clausula.

Ex quo infert Hostiens. in d. c. 2. quod si Papa mandat aliquid fieri sub pœna excommunicationis late sententiæ, & ipso iure concurrente, vbi iustum non fiat, si narrata non sunt verba, non obediens excommunicationem non incurrit, quia ista clausula, Si preces veritate nitantur, suspendit excommunicationem. Ancharan. in consil. 140. Fel. in c. finali, vers. Ceterum pro intellectu, De præsumpt. & hoc dictum ponit pro singulari Marfil. Singulari 154. Adde, quod huiusmodi clausula subintellecta, habetur loco causæ finalis, Zabarell. in d. c. finali, de præsumpt. ergo sicut causa falsa adiecta impedit effectum, l. demonstratio, §. 1. ff. de cond. & demonstrat. ita & subintellecta Ferrett. consil. 290. nu. secundo, & sequent. volumine 2.

Et propterea huiusmodi clausula non facit Rescriptum conditionale, vt probat in supra in parte 1. clausula 152. Neque impedit ¶ iurisdictionem, licet impediat exercitium ipsius, & habet hunc intellectum, quod siue inuita parte, siue opponente, procedi valeat, si preces veritate nitantur, vt per Anton. de Butrio, in c. ex literis, de rescript. quem sequitur Felin. in d. cap. 2. num. 15. de rescript. Vbi Felin. etiam respondet quomodo dicta l. vniuersa, sit canonizata de iure Canonico, & an liber Gratiani fuerit approbatus à Papa, scripti de hoc diffusè in Tractatu de iurisdictione.

Propter istam clausulam, omnis surreptio, quantumcumque modica vitiat gratia. ¶ Curt. sen. in consil. 16. num. 27. Rebuff. in practica beneficii titulo, de different. inter rescripta gratiæ, & iustitiæ, num. 9. vbi que etiã est idem, si sit expressum factum, & non

6 non fuerit expressa qualitas facti, † Grammatic. decis. 66. num. 18. vbi quod non euitatur surreptio, si quis per inuolucra verborum deliberatam Principis mentem effugiat, Fel. in c. ad audientiam in 2. nu. 18. de rescrip. Berzouius in cons. ciuil. 67. num. 86. qui loquitur de eo, qui narrauit se minus habere, quam haberet. Crescent. decis. 8. de prebendis, Aldobr. in cons. 112. num. 27. Menoch. in cons. 57. num. 18.

7 & seq. Item, vitatur † etiam ex falsa causa impulsiva, Menoch. de arbitrar. casu 201. num. 22. Natta in cons. 368. num. 4. Iaf. in cons. 68. num. 6. vol. 3. Tirraquell. in tract. cessante causa limitat. 1. num. 11. & seqq.

8 Item, si rescriptum † esset obtentum ad preces obreptitias, esset nullum ipso iure ob defectum voluntatis ipsius Principis, Capic. decis. 32. num. 12. Crauetta in cons. 68. num. 5. & in cons. 266. & in gratiosis surreptio vitiat actum ex defectu voluntatis. Verall. dec. 34. num. 7. & seqq. & dec. 48. num. 2. par. 2. & decis. 7. num. 2. par. 1. & vbiliber attestatur de communi Afflic. decis. 116. num. 3. Tessaur. decis. 21. num. 2. Menoch. latius in dicto casu 201. per totum. Mascard. conclus. 896. Aliquando autem surreptionis vitium euitatur, exprimendo aliquid per equipollens, Cassador. decis. 12. num. 4. de prebendis. Verall. decis. 222. par. 3. ite sufficit, quod aliquid per preumptionem exprimitur. Crauetta in consil. 408. num. 23. Vide Verall. in decis. 40. & in decis. 217. par. 3. Multa scripti in Digestis Nouissimis, tomo primo, Titulo, rescriptum.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, sicut possemus in privilegio, fiat causatiue in rescriptis conditionaliter, & quid in confirmatione, num. 3.

2 Confirmatio in forma communi causatur ex clausula sicut iuste concessum.

C L A V S V L A 72.

Sicut possumus.

IN priuilegiis siue clausula concepta fuerit, † sicut possumus, siue alio modo, si digne possumus, nunquam importat conditionem, sed semper stat causatiue, secus est in meris rescriptis iustitia, Alex. in cons. 16. num. 28. vers. pondero, vol. 5. vbi vide addentes, in verbo, sicut alios referunt. Idem est in clausula, sicut iuste possides. Alex. in d. cons. 16. num. 28. & seq. Et multo magis, vbi adest clausula ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, Vide Bossi. in titulo, de Principe, num. 351. Alex. in cons. 145. num. 4. vers. circa tertium, vol. 2. & ibi addentes.

Item clausula, sicut iuste concessum, operatur quod Princeps censeatur confirmare † in forma communi: Sed si non est apposita in confirmatione, censeatur ex certa scientia, & validat actum, Alex. in cons. 1. num. 35. vol. 5. Roman. in cons. 328. num. 7. dicit, quod si est apposita in confirmatione † facta in forma communi, importat conditionem: si vero confirmatio est certa, & ex certa scientia, importat causam, vide Bald. in cons. 209. per totum vol.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Succedendo de vno in alterum, refertur ad inuestitos.
- 2 Delictum vnus ex inuestitis non nocet alteri.

C L A V S V L A 73.

Succedendo de vno in alterum.

HÆc clausula † refertur ad ipsos inuestitos, inter se, ita quod si

BBB

stacim facta inuestitura decessisset vnus inuestitorum, superstites eidem successissent, ita in puncto declarat Socia. fen. in consilio 68. numero vigesimo sexto in fine. Præsertim si pro indiuiso facit eidem concessum.

4 Ex qua inuestitura clare apparet, inuestientem voluisse, † vt delictum vnus ex inuestitis non noceat alteri, ita post multos alios relatos probat Decius in consilio 606. numero decimo quinto. Gozadin. in consil. octuagesimo quarto, numero decimo octauo. Decian. in consil. 23. num. 33. volum. 1. Clarus in §. Feudum, q. 66. versic. sed in agnatis. Super huiusmodi clausula scripsit Menoch. in consil. 304. col. 1. & in consil. 305. num. 10. & plur. seq. Sed vide, quæ scripsi supra in eadem par. in clausula 31. vbi ostendi ex principiis veris feudorum esse, vt agnatus delinquens in dominum, non noceat agnato, sicut nocet descendentes, & ita frustra à Ciuilitis disputatio interponitur, cum eorum distinctionibus.

SUMMARI A.

- 1 Procuraciones non debentur Domino non eunti ad Castrum.
- 2 Expressa dicuntur, quæ tacite insunt.
- 3 Clausula quod teneatur ad ius adoha, quare inuenta.

CLAVSVLA 74.

Teneatur ad ius Adoha.

1 **S**I Dominus cui singulis annis debentur procuraciones ab aliquo Castro, steterit per aliquod tempus, puta quinquennium, in quo ad castrum non accesserit, neque procuraciones † receperit, non poterit postea illarum estimationem exigere, quia tacite videretur actum inter partes procu-

rationes præstari, si dominus iuerit ad Castrum, argum. capitul. cum venditor † de censibus, & quod tacite agitur, pro expresso habetur, l. cum quid, ff. si cert. peratur. Hanc quætionem scribit Io. Andr. in addit. ad Specul. in tit. de censibus, in §. finali, per hæc iura allegata.

Et propterea ad euitandum hanc difficultatem, inuenta est hæc clausula, vt feudatarius teneatur ad ius Adoha quando, & quoties militare seruitium iudicetur. Vide Paris. de puto, in tractatu de reintegracione feudorum cap. 51. num. 7. fol. 90.

SUMMARI A.

- 1 Clausula tollentes exceptiones non remouet surreptionem ab inuestitura.
- 2 Præsumitur concessa etiam surreptione.

CLAVSVLA 75.

Tollentes omnes exceptiones.

SI in inuestitura apposita fuerit huiusmodi clausula, Tollentes, & Summonentes omnes exceptiones, † nunquam censetur sublata exceptio surreptionis, vt probat Aret. in cap. ex parte, in secundo de offic. deleg. Nam sicuti stante surreptione præsumimus, quod si Princeps sciaisset, vel recordatus fuisset eorum quæ suppressa sunt, non concessisset in forma communi, absque d. clausula, ita multo magis † præsumendum est, quod non concessisset, cum dicta clausula tam fauorabili, excludente omnem exceptionem. Aret. in hoc allegat Hostiensem, & sequitur Capella in consilio sexagesimo quarto, numero decimo quinto, versiculo plures etiam dico, & Crauetta in consilio sexagesimo primo, numero decimo tertio in fine, nisi fuisset

fuiſſet addita clauſula ex certa ſcientia, de qua ſcripti ſupra in parte prima, vel clauſula, Motus proprii, vt ibidem, & tunc non intelligitur tertio factum eſſe præiudicium, vt ſcripti ſupra eadem parte in trigeſima prima, & in clauſula ſexageſima nona.

SVMARIA.

- 1 Clauſula, Dedit, tradidit, an & quando probet veram traditionem.
- 2 Clauſula, Transferentes omne dominiũ, quid importat in feudo.
- 3 Clauſula, nihil reſeruantes, quid importet in feudo.

CLAVSULA 76.

Transferentes, &c. Dantes, Tradentes.

- 1 **C**lauſula Dedit, Tradidit, † & non probat vtram traditionem interueniſſe, ſed probat tradendi voluntatem, Angel. in conſil. 307. numero ſecundo, verſiculo, nec obſtat, niſi fuerit appoſita in præſentia inueſtiti, per l. vbi autem, in fine, & ibi omnes, ff. de verborum obligationib. Roman. in conſil. 509 num. 23. & ſeq. Hondedeus, in conſilio nonageſimo primo, numero vigefimoquarto, volumine primo.
- 2 Item clauſula, transferentes † omnem actionem vtilem, & directam importat, quod feudum ſit dictum in feudum, & addita clauſula, nihil nobis reſeruantes, † quia tunc erit feudum non habens propriam naturam feudi, Alex. in conſ. 24. num. 11. vol. 5. Capic. in ver. Feudorum clauſulæ, in verſic. transferentes, quia natura feudi alteratur per pactum, Petrus in conſ. 4. col. ſi. Baſar. in tit. de feudo non habente propriam naturam feudi, num. 14.
- 3

SVMARIA.

- 1 Diſtio, vsque, an ſit incluſiue, vel excluſiue.
- 2 Conceſſio feudi vsque ad tertiam generationem. ſtat incluſiue.
- 3 Agnati vsque ad quem gradum admittuntur ad feudum.
- 4 Generatio à qua perſona incipit quando conceſſio eſt facta vsque ad talem generationem.
- 5 Pronepotes non continentur in conceſſione facta vsque ad talem generationem.
- 6 Statutum excludens feminas propter maſculos vsque ad talem gradum, an & quando ipſum gradum includat.
- 7 Diſtio (vsque) in legatis, & ſubſtitutionibus, an includat, vel excludat.

CLAVSULA 77.

Vsque ad tertiam generationem.

Vtrum diſtio (vsque) ſit † incluſiue vel excluſiue, ſcribunt diſſuſe Tiraq. in Tractatu de retractu. §. 1. gloſſa 11. numero 66. & ſeq. Menochius de arbitrariis queſt. 80. num. 92. In feudis autem † ſtat incluſiue, non autem excluſiue, vt probarunt Cur. in Tract. de feud. in 3. parte numero 50. Ioan. Thom. in Marin. in Tractatu de generibus & qualitat. feudor. in tit. De feudo ſaterno, num. 15. In emphyteuſi vsque ad tertiam generationem, dicunt Doctores tertium gradum includere, in l. finali, C. de iure emphyt. Capta in conſilio 87 numero 5. Crot. in conſilio 25. numero 7. Item Agnati † vsque ad ſeptimum gradum admittuntur in feudo antiquo, cum non fecit tranſitum de deſcendentibus in tranſuer-

fales: Vel alias in feudo quod ex pacto, vel alio modo ab initio ad collaterales devenit, & tamen Doct. firmant, debere gradū comprehendī, Alex. & Ias. in l. certi, vers. secundo principaliter, C. vnde legitimi.

4 Quando concessio facta est, vsque ad tertiam ipsius acquirentis generationem, incipit generatio † à persona filiorum acquirentis, atque comprehenduntur ipsi filii, nepotes, & pronepotes, Bald. in Auth. Si quas ruinas, num. 3. C. de sacrosan. Eccles. & in l. 2. num. 6. C. de iure emphyt. Alexan. in consilio 125. numero 5. vol. 5. Menoch. in consil. 3. num. 4. cum alijs per Gabriel. in titulo de locato, & conducto, conclus. 4. numero 4. Cephal. in consilio 582. num. 15. Item si fuisset dictum in tertiam eius generationem, Ruin. in consil. 101. in fine vol. 2. Gozadin. in consil. 25. num. 17.

5 Contrarium vide per Menoch. † in consil. 883. per totum, vbi probat huiusmodi concessionem non includere pronepotes, etiam si dictæ clausulæ fuerit additum verbum, inclusivæ, quod dicitur prolatum respectu generationis, ita ut sit sensus, quod ipsa tertia generatio, id est nepotes sint inclusi, & ita fuit decisum in Rota, ut per Verail. in decis. 18. numero tertio, & in decisione 112. numero tertio, parte 2. Et hanc esse communissimam sententiam, ut pronepotes non includantur, probat Menoch. in d. consil. 883.

Item quando dictio (vsque) est apposita respectu temporis, totum tempus includit, vti probat Natta, in consil. 461. per totum. Item in statuto excludente feminas propter masculos, ut intelligatur quod ad decimum gradum, † ita quod ipse decimus gradus sit inclusivè, Decius in consil. 321. Riminali. in consil. 26. numero 12. & 14. volumine 2. vbi masculum in-

tra quartum gradum admitti vult, licet esset vocatus per dictionem, (vsque) Laurus de Palat. in Tractatu de statut. exclus. sem. parte 2. principali, num. 57. vers. rursus, vbi probat, statutum loquens de agnatis vsque ad tertium gradum, includere ipsum tertium, & attestatur ita fuisse iudicatum, sed Rota distinguit, utrum huiusmodi statutum sit odiosum odio irrationabili, ita, ut dictio (Vsque) stet inclusivæ vel exclusivæ, ut in decisione 191. parte secunda, in Nouissimis. Item, si testator habet plura loca discontinua, † quæ legat alicui, cum clausula vsque ad talem locum, tunc dictio (Vsque) stat inclusivæ, prout est casus in l. patronus, § Sempronio, de legatis tertio, & rationem ibi assignat Bartol. quia tunc dictio, vsque, ponitur ad determinationem cuiusdam generalitatis, & locus ultimo dictus cum ipsa dictione (Vsque) ponitur ut terminus ipsius generalitatis, ideo comprehenditur. Et quid si testator substituens vsque ad tertiam, & quartam generationem, addiderit, & vsque ad consummationem sæculi? vide Menoch. in consil. 326. n. 79.

SUMMARIA.

- 1 Maioratus confiscatio per quam clausulam evitatur.
- 2 Maioratus etiam sine appositione clausulæ confiscari non potest.
- 3 Argumentum de feudo ad maioratum valet, & n. 5.
- 4 Fructus maioratus non confiscantur, durante vita possessoris delinquentis.
- 6 Fructus feudi non pertinent ad fiscum durante vita feudatarij delinquentis.

CLAUSULA 78.

Vs eorum possessores non tamquam domini, &c.

AD enitendam Maioratus confiscationem † propter delictum possessoris hæc clausula introducta est, & in institutione ipsius apponi consuevit: Vt eorum possessores non tanquam Domini, sed tanquam usufructuarij iudicentur. Nam dum dominium à possessore maioratus auferitur, & in sequentem successorem transfunditur, cessat confiscatio, cum per provisione hominis recedatur à provisione legis, l. finali cum similibus C. de pact. de qua clausula per Molin. in Tractatu de Primogenitis libro primo capit. 19. num. 35. Adde Angelum l. 2. C. de libert. & eorum liber. & Gomez. ad leg. 40. Tanti, num. 91. versic. pulchra tamen. Vbi etiam quod si huiusmodi clausula apposta non fuerit, † non tamen confiscari poterit maioratus propter delicta: Et hanc sententiam etiam firmarunt Boer in decis. 268. numero 6. & Peregrin. in Tractatu De iure fisci lib. 2. titulo 3. num. 17. §. sed in feudatibus, & lib. 5. num. 97. §. & ex his etiam inferitur, arguendo † de feudo ad maioratum, & quorum dictis cessat consideratio Molinæ, in d. cap. 19. num. 37. §. Ideoque vel clausula, vbi quod est addenda alia clausula, videlicet, quod maioratus possessores sint solum usufructuarij, quo ad hoc, vt maioratus ipse confiscari non possit.

Prout etiam frustratoria est alia clausula excogitata à Modernis, videlicet: Vt non transeat ad Fiscum etiam quoad fructus, † durante vita condemnati, æstimantes, quod si huiusmodi clausula apposta non fuerit, aut alia similis, quæ æquipolleat respectu fructuum, tunc ipsi, vita durante delinquentis, & maioratus successoris Fisco applicandi sunt.

5 Nam à feudo ad maioratum † argumentum est validum, vt per Gomez. in d. l. 40. quaestione 37. numero

91 & ipsi Moderni admittunt. Sed vbi feudum, † propter delictum delinquentis pertinet ad agnatos, Fiscus non capit fructus in vita delinquentis. Afflic. decisione 282. Tessaui. decisione 167. Cumias super capit. si alique, verbo, mortis, numero 75. Castrensin. l. insulam numero 2. ff. soluto matrimonio, & in l. si finita, §. si de vegetilibus, num. 6. ff. de damno infecto. Hieronymus Laurent. in repetitione, l. Staius Florus, §. Cornelio Felici, ff. de iure fisci, vbi attestatur de Communi. Mandell. in consil. 250. numero tertio, Berous in cons. 78. numero vndecimo, & seq. volum. 1. Bursar. in consilio 43. nu. 23. vbi dicit hanc sententiam omnes tenere, Gabriel. in cons. 73. volumine secundo, vbi attestatur de magis Communi. Peregrin. de iure Fisci, lib. 5. titulo 1. num. 114. Addentes ad Clarum. in §. feudum, super quaestione 84. verbo succedunt, Bossius in titulo de publicatione honorum, numero 53. Scaccia, in Tractatu, De iudiciis causarum civilium, lib. 2. capit. 9. numero 1576. Personalis in consil. 38. num. 26. Et hanc sententiam ex multis alijs firmarunt Moderni practici Criminalistæ, De delictis, & pœnis, quaest. 25. num. 68. & seq.

SUMMARIA.

- 1 Successor Maioratus non agit viuentis possessore.
- 2 Fideicommissarius non agit viuentis graduato alienante.
- 3 Clausula, vt in vita alienantis reuocari possit, quid operetur.
- 4 Feudatarius vbi agat ad reuocationem feudi per ipsum alienati.

CLAUSULA 79.

Vt in vita alienantis reuocari possit.

ETiã super Maioribus hæc clausula inuenta fuit: nam cum viuentis

- 1 te maioratus possessore, † is qui successione[m] prærendit, agere non valeat, vt successor declaretur, vt diffusè hauc quæst. disputans ad partes, Molina De primogeniis, lib. 3. cap. 14. ita fit.
- 2 & in fideicommissis † quoque ita sæpius fuit iudicatum, vt per Marzar. in Epitom. de fideicommiss. parte 3. quæstion. 61. & per Boer. decif. 354. Fabius de Anna, in consilio vndecimo, licet Viuius dissentiat in decisione 403. per totam. Ideo introducta fuit huiusmodi clausula, Vt in vita † alienantis, proximè successurus ad Maioratum possit alienationem reuocare, ita, vt † antequam actus alienationis perficiatur, bona ipsa transeat in successorem: nam statim dies vocationis cedit, & dominium transibit, non expectata morte possessoris, qui poterit alienationem reuocare. Quam Conclusionem veritatem putat Molina in lib. 1. cap. 2. numero 35. dummodo vocatio successoris non referatur ad tempus, quo dominium in emptorem translaturum fuerit, vide rationes, vt ibi per eum.
- 4 Item in feudis, † non potest successor feudum alienatum reuocare, nisi post mortem alienantis: Propterea in Regno Neapolis facta fuit Constitutio, quæ incipit: Constitutionem Diuæ memoriæ, per quam dispositum est, vt ipse idem feudatarius alienans saluo assensu Regis, & non aliter, re integra, id est, ante impetrationem assensus, possit se pœnitere, & alienationem reuocare. Super qua Constitutione diffusè scriptum est in Digestis Nouissim. tomo 4. tit. Consensus.

SYMMARIA.

- 1 In Inuestitura pro masculis, & feminis an sit attendendus ordo successiuus, & num. 4.
- 2 Inuestitura pro masculis cum feminis,

- quomodo differat ab ea, quæ facta est pro masculis, & feminis.
- 3 Clausula, vtriusque sexus, cui æquiparetur.

CLAUSVLA 36.

Vtriusque sexus.

SI inuestitura facta fuerit pro masculis, & feminis vtriusque sexus, putat Dec. in consilio 208. quod inter eos non sit attendendus † ordo successiuus, de quo scripsi supra in clausula 36. Sed quod simul, & æqualiter femina cum masculo admittatur, pro quo allegat Bald. in l. quorties, C. de suis, & legitum. vbi quod si dicatur pro masculo cum femina, tunc pariter masculus, & femina admittuntur, & non habet locum text. in c. 1. §. quinetiam. Episcop vel Abbatem.

Sed Communis doctrina est in contrarium, quæ magnam constituit differentiam, vtrum feudum concessum fuerit pro masculis † cum feminis, vel pro masculis, & feminis: nam primo casu concurrant masculi cum feminis, sed secundo ordo successiuus seruandus est, vt ita demum feminae admittendæ sint. si masculus non superest, ita declarat Clarus in §. feudum, quæst. 73. in prin. §. sed quære. Geor. in consilio 27. numero 3. Cacheran. in decisione §1. numero 2 & num. 18. Et clausula, † Vtriusque sexus, non æquiparatur inuestituræ pro masculis cum feminis, sed æquiparatur illi, pro masculis, & feminis, vt probat Riminald. in consilio 437. numero nono, volumine tertio, & Cacheran. in decisione 23. numero 59 & ideo vigore dictæ clausulæ, feminae numquam admittuntur, donec supersint masculi. Idem si inuestitura diceret, Pro se, † & heredibus, tam masculis, quam feminis, quia etiam ordo successiuus seruandus est, vt ita demum feminae succedant, si desi-

si deficient masculi, Socin. sentent. in consilio 19. Campegius in consilio 9. inter consilia feudalia diuersi. volum. 1. Et contra Decius plures Doctores

consuluisse, atque contra eundem fuisse iudicatum, attestantur addentes ad eundem, Dec. in dist. cons. 308. in ver. Baronia.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS

PARS TERTIA.

IN QVA AGITVR DE CLAUSVLIS
pertinentibus ad vltimas voluntates.

SVMARIA.

- 1 Clausula, Antedicti, non referitur ad eos, qui non leguntur, sed intelliguntur.
- 2 Et importat ac si antedicti essent specificè & nominatim expressi.
- 3 Substitutio, qua regulariter extendi possit, non extenditur propter clausulam, Antedicti.
- 4 Legatum, vt post mortem legatarij deuenias ad antedictos heredes, fit perpetuum si heredes moriantur prius.
- 5 Fideicommissum cum clausula, Antedicti heredes, non extenditur ad descendentes.
- 6 Relatio quando fit ad Agnatos, non fit ad eorum gradus.

CLAUSVLA I.

Antedicti.

STA Clausula ad eos tantum refertur, qui in testamento legi possunt, non autem ad eos, qui non legi, sed intelligi

possunt, Bartol. in l. qui liberis, §. hæc verba, numero 7. ff. de vulgar. & pupil. Menoch. in consilio 243. numero 41. quoniam huiusmodi clausula est relatiua precedentium tantum. Dec. in consilio 423. numero 5. Paris. in consil. 1. num. 134. volum. 3. Ruin. in consil. 55. num. 4. vol. 3. Crauetta, in consilio 98. numero 8 cum aliis per Tiraquell. de retractu lignag. §. 8. gloss. 7. numero 24. Imò idem importat, si ac si præcedentes essent specificè, ac nominatim expressi, vt post Bartol. in d. l. qui liberis, scripsit la. in consilio 15. numero 2. volum. 1. Rota decisione 713. parte 1. in nouis.

Ideo etiam operatur, quod substitutio, quæ regulariter si ad alium casum extendi possit, non extendatur, sed tantum in casu expresso impleri oporteat. Rem. in consil. 131. numero 1. Socin. lvn. in consil. 190. num. 8. volum. 2. Gezadin. in consilio 4. numero 24. Menoch. in d. consil. 243. numero 35. seq. & in consil. 326. numero 16. & se-

quent. & in lib. 4. præsumpt 65. numero 65. & sequenti, vbi loquitur in fortiori casu, etiam in substitutione directa.

Item dicit Imola in l. si quis filium, §. finali, ff. de acquir. hæredit. quod si testator relinquat ter centum filie pro dote, cum conditione, quod si ea decederet, antequam nuberet, illa ter centum deueniat ad antedictos hæredes: † quod si contingat heredes scriptos decessisse ante filiam, licet postea ante nuptias decedat filia, tamen legatum non transit ad hæredes institutorum, sequitur Alex. in consil. 273. numero 4. & seq. volum. 5. & refert Imolam sic consuluisse. Idem tenet Aretin. in d. §. si quis filium, §. finali qui dicit hanc decisionem esse verissimam. Ruin. consilio 29. num. 4. & sequent. volum. 2. Durand. in tractatu de arte testandi, titulo 6. Cautela 60. numero 1. & seq. vbi quod si legatum est relicto alicui donec vixerit, si hæres viuus legatario decedat, perpetuo debet remanere penes legatarium, si fuerit dictum quod post mortem legatarij transeat ad antedictos hæredes. Item Ruin. refert Bartol. in consil. 7. part. 1. vbi quod appellatione infrascriptorum hæredum non veniat hæres hæredis, & perinde est ac si singula nomina hæredum specificè fuissent expressa.

Item si apposita fuerit, fideicommissio sub conditione facta si absque liberis decederent, aut cum filiis antedictis, † tunc iste secundus casus non refertur ad omnes descendentes filiorum institutorum, sed solum ad filios filiorum testatoris, quos in prima substitutione, post reciprocam expressam voluit parentibus succedere, quia supra non nisi de liberis loquutus sit testator, & clausula, Antedictis, est telarina, & operantur ac si filii fuissent nominatim expressi, vt dictum est.

Non igitur comprehendit alios descendentes, cum supra de illorum filijs locus non fuerit, & vna pars alternatiue declarat alteram, l. 1. ff. de rebus dubijs. Rota decis. 213. num. 2. par. 2. in Nouissimis.

Declaratur, vt huiusmodi clausula † referatur ad personas agnatorum, non autem ad qualitatem gradus, quando non adsit certa ratio restringendi agnatorum personas ad certos gradus, & ideo satis est quod repetat ea dumtaxat, quæ non repugnât menti disponentium, vide Decian. in consil. 17. numero 46. volum. 1.

SUMMARI A.

- 1 Clausula ad arbitrium suum, in contractibus facit conditionem, sicut in ultimis voluntatibus.
- 2 Alienandi facultatem habens ad arbitrium suum, quid possit facere.
- 3 Clausula, Ad libitum suum, importat arbitrium boni viri.
- 4 Alienans in fraudem ad quid teneatur.
- 5 Disponendi facultas arbitrio suo, exercetur per heredis institutionem.
- 6 Clausula, Arbitrio suo, an indigeat expressa declaratione voluntatis.
- 7 Ultimæ voluntates interpretantur ad arbitrium boni viri.
- 8 Legatum erogandum ad arbitrium alterius valet.
- 9 Lex, Quoniam, C. de naturalibus lib. declaratur.
- 10 Testamentum iussu testatoris potest extendi ad consilium sapientis.
- 11 Testator potest dare arbitrium, siue arbitratorum in testamento.
- 12 Lex prima, de legatis secundo, declaratur.

CLAUSULA 2. Arbitrio suo.

HÆc clausula † in contractibus facit conditionem, l. finali, C. de con-

contraben. empt. cum similibus. Aretin. in consil. 108. in princip. & declarat Bart. in l. si quis arbitrato, numero 3. ff. de verb. oblig. plenius per Alexand. in consilio 72. numero 14. vol. 5. Sed in vltimis voluntatibus Bart. in d. l. si quis arbitrato, facit differentiam, vtrum posita fuerit, per dictionem, Si, vt si Titius arbitratus fuerit, & tunc eo non arbitrante, dispositio non valet, & deficiit, vt not. per gloss. mag. in l. 1. de legat. 2. & habetur in l. is qui haeres, ff. de acquir. heredit.

2. Solet ista clausula à testatoribus apponi, quando relinquunt vxores suas vsufructuarias, eisdemque dant facultatem alienandi, & disponendi de mobilibus, Arbitrio suo, & tunc facultas restringenda est ad arbitrium boni viri, & non extendenda ad liberam voluntatem & potestatem, Bart. in l. alio, numero 8. ff. de aliment. & cibar. legat. Guido Pap. in decis. 475. vbi agit de clausula, ad libitum suum, 3. ¶ dicit fuisse resolutum, aliquando importare arbitrium boni viri, aliquando liberam voluntatem. Cor. in consil. 173. colum. 3. vers. Sed dubium facit, vol. 3. vbi probat alienationem permissam à testatore cum huiusmodi clausula, debere restringi ad arbitrium boni viri, l. Thais. §. forore, & l. Lucius, ff. de fideicommiss. libertat. Item ibi, quod non possit vendere, nisi appareat iusta causa alienandi, puta indigentia, vel quia res mobiles tempore consumuntur, aut alia iusta causa appareat, Socia. in consil. 210. in fin. volum. 2. Probatur huiusmodi causam iustam esse, vt si disponderet ad pias causas, Alex. in consilio 58. columna pen. & finali, volum. 3. probat, hoc casu vsufructuariam ¶ alienantem ar. i. m. fraudandi restitutionem retinere, esse in dolo, & in general. facultate non venire dolum, neque facultatem doli dandi absque rationabili cautela, &

iudicium alterius, l. creditor, §. Lucius, ff. mandati, l. si serui veritus, de legat. 1. & vbi ita dolose videret, teneri ad restitutionem pretii: Et huiusmodi arbitrium intelligendum est quod faceret ita, ac vellet fieri in rebus suis, Dec. in l. in personam §. generaliter, de regul. iur. allegat Bartol. in l. 1. col. 2. ff. de solut. Rom. in Rubr. de arbit. colum. 2. vers. Item quinto, & probat etiam Cagnolus in d. §. generaliter.

Interdum facultas alienandi, & disponendi cum hac clausula, arbitrio suo restringitur vsque ad talem quantitatem, ¶ & tunc quia hoc ius disponendi est in patrimonio instituti heredis, ideo ipse instituendo heredem suum, censetur etiam de huiusmodi quantitate disposuisse prout est casus in l. si quis prioris, §. certum, §. illud, C. de secund. nupt. Bart. & Dec. in l. si ita quis, §. ea lege, ff. de verb. oblig. & in l. peccato, §. fratre, de leg. secundum, Cacherran. in decisione 85. numero 3. Et licet Bartol. in l. centesimis §. fin. ff. de verb. obligat. teneat, huiusmodi clausulam, 6. Arbitrio suo, resoluti in hunc sensum, si ipse voluerit, & ita si institutus cum hac clausula expresse declarauerit, se ita velle alias eo non arbitrate, conditio videatur defecta, l. si ita legatara §. illi si voler, de legatis primo, tamen contra Bartolum tenent magis Communiter Doctores, in d. l. centesimis, §. fin. vbi tractant questionem de eo qui positus fuerat à iudice ad confinia cum clausula, ad eius beneplacitum. Item, quia probatum est supra, huiusmodi clausulam in vltimis voluntatibus non imponit conditionem, & ideo ideam Bartolus in d. l. si quis arbitrato, numero 3. & numero 5. ff. de verb. oblig. dicit, quod si legatus est commensuratus arbitrio in Testamento non declarante potest huiusmodi declarare, d. et d. §. si voler, huiusmodi declaratio valet, & est legitima, & non fraudatoria.

& quia est de forma, ideo requiritur declaratio voluntatis.

fit, vide Peregrinum, de fideicommissi artic. 33. num. 65. ad finem.

- 7 Etiam in ultimis voluntatibus ꝑ recurritur ad arbitrium boni viri, quando testator vel suam voluntatem non bene explicavit, vel declarationem suæ voluntatis alteri commisit, d. l. i. de legat. secundo, & ibi tractatur, l. finali, §. sed & si quis, C. commun. de legat. Socin. in consilio 92. numero 11. & seq. vol. 1. Afflict. decisione 371. numero 10. Item, si legaverit Titio centum, eroganda, prout sibi in secreto dixit, de cuius legati validitate scribit Bartolus in l. quem heredi, ff. de rebus dubiis. Angel. in Tractatu de testamentis, gloss. 70. Simon. de Pret. de interpret. ultim. vol. libro 1. solut. 10. numero 8. fol. 71.

Ex quo inferitur, textum in l. quoniam, ꝑ C. de natural. liber. ubi quod desideria morientium iusta ratione colliguntur ex arbitrio viventium, non potest restringi ad arbitrium eiusdem testatoris; dum viveret, per ea quæ ipse gesserit, aut declaraverit, prout scripsit idem Simon de Pret. in d. solut. 10. in princip. quoniam ultimæ voluntates, etiam alieno arbitrio declarari posse, probatum est, & ipse idem testator committit declarandam. Item committit eius testamentum extendi ad 10 consilium sapientis, ꝑ vt probat Mantica in Tractatu de coniectur. lib. 3. titulo 1. numero 19. & ibi vide quid sapiens possit addere. Item, quia in 11 testamento dat arbitrium, ꝑ siue arbitratorum, vt declarat Caccialup. in tractatu de arbitr. libro 1. capit. 9. & ibi etiam probat, quod huiusmodi arbitrii, vel arbitratores, non ꝑ dicuntur 12 exequutores testamenti, vt credidit Bald. in l. i. de legatis secundo, ideo ostendit Baldi opinionem, ad intellectum d. legis primæ, non esse amplectendam. Et quando legatum factam ad arbitrium sit conditionale, vel non

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Bona sua deveniant ad superstitem, posita in contractu, non intelliguntur per ultimam voluntatem.
- 2 Contrahentes ex quibus iudicentur voluisse facere actum inter vivos.
- 3 Conventio cum clausula, Quod bona deveniant ad superstitem, quando sit valida.

CLAUSULA 3.

Bona decedentis deveniant ad superstitem.

SI in conventionem inter vivos apponatur huiusmodi clausula, ipsa non operatur, quod contrahentes ꝑ 1 voluerint peruenire per dispositionem ultimæ voluntatis, quoniam contrahentes censentur istam clausulam addidisse ad abundantiore cautelam. Ruin. in consil. 126. numero 4. in fine, volum. 1. lafon in consil. 173. numero 4. ꝑ. secundum, volumine quarto. Et fortius procedit, quando manifestè apparet, contrahentes ꝑ per actum inter vivos voluisse disponere, Gabriel in consilio 137. num. 36. Et manifestè apparet dicitur, si promiserunt pro se, & suis heredibus. Item, si pro obsequantia conventionis obligaverunt bona diuisa. Item, si iuraverunt omnia perpetuè attendere, & observare, his enim clausulis contractus irrenocabilis factus dicitur, qui contradicit naturæ ultimæ voluntatis, quæ reuocabilis est, & contraueniri potest, ita probat Gozadin. in consilio 87. numero nono. Cacheran. decisione 100. numero decimo quarto. Roland. in consilio octavo, num. 26. & numero 32. volum. 1.

De quod

Et quod conventio † cum huiusmodi clausula valeat, non obstante, quod contineat obventionem certorum bonorum, probant Gozadin. in d. consilio 87. numero 17. Cephal. in consilio 301. numero 113. Paris. in conf. 72. numero 18. volum. 4. & in conf. 26. numero 85. volum. 2. Ruin. in consilio 126. num. 3. & seq. volum. 1. Socin. iun. in consil. 143. per totum, volum. 1. Viui. in Silua Communium opinionum, in versic. Pactum per aliquos, numero 12. Tiraquell. de iure primogenit. quaestio. 6. numero 5. Curt. iun. in consilio primo, in princip. & numero 16. Lison in consil. 17. col. fin. volumine 3. Marfil. in Singulari 333. Iaf. in l. finali, numero 7. in 4. limitat. C. de pact. Socin. iun. in l. stipulatio hoc modo concepta, numero 90. ff. de verborum obligatione.

Declaratur hæc conclusio, vt non procedat quando partes contrahentes per huiusmodi clausulam intellexerint successionem omnium bonorum, aut quotam hereditatis, quoniam penitus esset nulla, ex Regula d. l. finalis, C. de pact. & d. l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig. & utrobique communiter per scribentes Bartel. in consilio 272. Simon de Pretis in consil. 123. numero 24. Bero. in consil. 30. volum. 3. Curt. iun. in consilio 15. volumine 1.

SUMMARIA.

- 1 Clausula. Bona sua, semper intelligitur de bonis testatoris.
- 2 Bona testatoris intelliguntur habito respectu ad tempus præsens.
- 3 Legatum de bonis, intelligitur quæ habebat tempore testamenti.
- 4 Augmentum bonorum factum per testatorem post legatum, pertinet ad heredem, & num. 7.
- 5 Pronomen (Meum, Tuum, & Suum) im-

- portat etiam possessionem.
- 6 Pronomina possessiua denotant tempus præsens.
- 8 Testator non censetur disposuisse de bonis compressis, alteri debitis.
- 9 Non censetur disposuisse de bonis hereditis.
- 10 Fideicommissum reale inducitur per clausulam, Bona sua vadant, perueniant, remaneant.

CLAUSULA 4.

Bona sua.

Licet ista clausula possit † comprehendere bona testatoris, & bona hæredis, tamen semper intelligitur de bonis testatoris, Bartolus in Lex facta in princip. ff. ad Trebell. & in l. cum in testamento, vbi Alex. in additionibus ff. de auro, & argento legato, Alex. in consilio 56. colum. 1. volumine 1. Socin. in consil. 249. col. 10. versiculo prima difficultas volum. 2. Curt. iun. in consil. 40. num. 14. & seq.

Item intelligitur de bonis testatoris † habito respectu ad tempus testamenti, l. si ita, ff. de auro & arg. legat. vbi Bart. & ceteri firmant regulam, semper dispositionem de bonis testatoris referri ad tempus testamenti, & non posse trahi ad futurum tempus, prout est casus in l. vxori, §. vxori, de legat. 3. & l. Aurelius, §. testamento, ff. de liberatione legata, & l. his verbis, vbi id notat Bartol. de legatis tertio, & l. hereditas, §. fin. ff. de liberat. legata.

Ex hoc est verum, etiam si testator vltis fuerit verbis vniuersalibus videlicet, dicendo: Omnia bona sua, quia adhuc veniunt solum ea bona, quæ habebat tempore testamenti, † prout est casus, l. si ita scripserit, de legatis secundum, in versic. quicquid Lucium Titium, &c. & l. scribit, §. idem scribit, ff. de auro, & arg. legato, & l. finali, §. 1. &

ibi glossa, in verb. communes, de legat. secundo. Bart. in d. l. si ita, numero 4. ff. de auro, & arg. legato, & ita omne augmentum bonorum pertinet ad heredem, & non ad legatarium. Diffusè scribo ꝑ super huiusmodi Articulo in Voto 6. inter decisiones Pifanas, vbi etiam, vt non hoc fallat in dispositione ad pias causas.

Item licet hoc pronomen (Meum ꝑ Tuum, & Suum) possit importare dominium, & possessionem, tamè quando dispositio non valeret, si importaret dominium, tunc exponitur, vt importet solam possessionem, veluti si maritus legat vxori suum arrendium, quia non intelligitur de dominio vxoris, quia res legatarij sibi non legatur, sed exponitur suum respectu possessionis, Baldus in censil. 271. volumine 4.

Et huiusmodi pronomina ꝑ possessua semper denotant tempus presens, Bartol. in consilio 116. numero 17. ꝑ. ex iis, parte 1. declarat Bellon. in consilio 5. numero 1. ꝑ. secundo magis, ideo si testator legat suum fundum Cornelianum, non venit accessio facta post legatum, ꝑ vt puta si testator emerit alia bona, & fundum ampliauerit, ita scribunt omnes, in l. serui electione, §. finali, de legatis primo, vbi Iason numero 8. & numero 10. & seq. Roland. in consilio 71. numero 29. volumine 2.

Declarat, vt dispositio testatoris de bonis suis, non comprehendat bona per eum possessa, alteri debita, ꝑ quæ quælibet dispositio debet intelligi de bonis suis, id est, quæ sunt in potestate disponentis, l. Lucius § penult. ff. ad municip. Bartolus in l. si quis sub conditione, ff. de condit. instit. Castren. in consilio 347 volum. 1. & in cons. 389. col. fin. vol. 2. Dec. in consil. 213. numero 2. Item, quia bona non sunt sua, quæ

quis tenetur alteri restituere, l. vnum ex familia, §. 1. de legat. 2. l. legata. Item, non includit bona ꝑ hæredis, per testatorem possessa, atque hæredi sibi restituenda. Crauert. in cons. 25. numero 18. & consilio 245. per totum, qui alios allegat, Alex. in consil. 91. numero 15. volum. 1. & in legatis notat Bartol. in d. l. serui electione, §. cum fundus, de legat. 2. non negatur potestas, d. l. vnum ex familia, §. si rem, de legat. 2. videlicet, si expresse dixerit, aut colligi possit, quod ita voluerit; sed generalis dispositio illa non comprehendit, vt post alios citatos probat Crauert. in d. cons. 245.

Per huiusmodi clausulam testator hereditatem suam affectisse dicitur, videlicet, si dixerit, bona sua vadant, transeant, remaneant, perueniant, & tunc dicitur induxisse fideicommissum reale, ita vt ad quascunq; manus transeat, omnes censeantur grauati onere fideicommissi, etiam eorum hæredes ab intestato venientes, & quilibet possessor; Bal. & Salic. in l. precibus, C. de impuber. substit. Curt. sen. in cons. 51. col. 10. & cons. 42. col. 4. ꝑ. accedat ad præmissa, & vt Et potissime quia, Corn. in consil. 38. Socin. in cons. 62. num. 12. vol. 3. ergo quilibet possessor, & hæres etiam non grauati, censeatur grauatus, & à quocumque potest hereditas vendicari, etiam si ad mille manus transfirer, & quocumque titulo, etiam oneroso possideretur, vt firmant præcitati Doctores.

SVM M A R I A.

- 1 Prohibitio alienationis cum causa inducit perpetuum fideicommissum.
- 2 Clausula, Bona in familia conferuntur, simpliciter, & de per se prolata inducit fideicommissum.
- 3 Fideicommissum inducitur, vbi cumque testator

- testator vult bona conservari in agnatione, & n. 5
 4 Agnatus proximior preferitur in fideicommissio.

CLAUSULA 5.

Bona in familia conserventur.

ALiquando huiusmodi clausula ponitur post prohibitionem alienationis, pro causa prohibitionis, † quia vult vt bona sua semper permaneant in familia, & tunc semper dicitur esse inductum fideicommissum reale, etiam in casum mortis, perpetuum, & æternum, vt magis communiter inter De & Gores receptum est, Clar. in §. fideicommissum, quaest. 5. Mantica de coniectur. lib. 6. tit. 14. num. 24. & seq. Molin. de primogeniis, lib. 1. cap. 5. num. 15. & ita semper fuit iudicatum, Rota decis. 568. par. 1. in nouissimis, & decis. 221. par. 2. eod. Pareus decis. 448. par. 2. Cacheran. in decis. 49. & vide in Digestis nouissimis, tomo 5. Titulo, Fideicommissum.

- Interdum huiusmodi clausula à testatore † dicitur simpliciter, & de perse, abque eo quod ponat pro causa prohibitionis, & tunc etiam inducit fideicommissum reale, ita dicit Crot. esse sine dubio, in conf. 48. numer. 10. Paris. in conf. 30. nu. 22. vol. 2. Alba, in conf. 54. num. 2. vbi dicit huiusmodi clausulam inducere fideicommissum, siue ponatur principaliter, & de perse, siue per modum cause, Crauetta, in conf. 130. num. 10. Cacheran. in dec. 50. num. 2. Vbicumque enim testator † vult bona remanere in agnatione, censetur fideicommissum inductum inter illos de agnatione, & gradatim vnus post alium censetur esse grauatus restituere alteri proximiori in gradu,
 4 §. Bartol. in l. si cognatis, ff. de reb. dubiis, quoniam aliter res non potest in

agnatione conservari, nisi de vno transeat in alterum, l. peto, §. fratre, de legatis secundo, & declarat Cuman. in d. l. si cognatis, Paris. in d. conf. 30. num. 22. & seq. vol. 2. Crauetta, in conf. 113. num. 5. Surdus in conf. 555. numer. 8. item Bal. in l. quories, nam. 8. C. de fideicommiss. dixit ex quacumque qualitate rei † presumatur testatorem vultisse bona conservari in agnatione, semper fideicommissum censetur inductum. Sequitur Soc. in conf. 168. n. 78. vol. 2. vbi credit esse dictum notatu dignum, Paris. in d. conf. 30. nu. 26. vol. 2. Rubeus in conf. 28. n. 6. Crauetta, in conf. 130. n. 9. Rol. in conf. 23. nu. 24. volum. 4.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, cassans, & irritans, an censetur apposta de voluntate testatoris.
- 2 Clausula accidentalis censetur apposta de voluntate testatoris.
- 3 Mulier presumitur corriorata de Velleiano, & eius effectus.
- 4 Derogatoria nihil operatur si est apposta super actu nullo.
- 5 Clausula derogatoria: posita in testamento potest tolli in codicillis.
- 6 Donationes non censentur reuocata per clausulam cassans &c.
- 7 Clausula cassans & an reuocet testamentum praecedens, habens derogatoriam ad omnia sequentia testamenta.
- 8 Lex si quis in principio, de legatis tertio, declaratur.
- 9 Derogatoria sequentium testamentorum quot modis concipiatur.
- 10 De clausula derogatoria ad sequentia testamentum, qui scripserit.
- 11 Protestatio contra sequentes codicillos, inducit eorum derogationem.
- 12 Et probatur per duos testes.

CLAUSULA 6.

Cassans, & irritans.

Multi cogitarunt, ita demum in-
iustmodi clausulam, Cassians, &
irritans, suum affectum fortiri posse, si
de voluntate testatoris scientis vimi-
pius clausula apposita fuerit, l. si quis
in principio, in versiculo sciens, de leg-
atis tertio. Ceterum ꝑ ipsa non præ-
sumitur de voluntate testatoris appo-
sita, sed de stylo Notarium apponi
confueuisse, si, mat Barbacia, in c. cum
esset, col. finali, de testam. & in
conf. 52. col. pen. vol. 3 & in conf. 89.
volum. 4. Paris. in conf. 10. numero 10.
volum. 3. Couar in rubr. de testam. par.
2. num. 20. vers. 13. Barf. in conf. 47. n.
17. vol. 1

Contraria opinio est verior, quo-
niam hæc clausula est de accidentalibus
testamentari, quod absque ea stare
potest, ad tradita per Gomez. in §. in
personam, num. 14. instit. de acti. ni-
bus: sed Notarius non potest clausu-
lam ꝑ accidentalem ex sua voluntate,
& stylo in instrumento apponere, ergo
præsumendum est, quod ita testator
apponi mandauerit, vt probat Me-
noch. in conf. 37. numer. 130 & seq. &
num. 176 & ibi post alios ostendit esse
communem opinionem, sicut etiam di-
cimus de clausula renuncians benefi-
cio tenatus consulti Velleiani, quæ et-
iam à muliere iuris ignara apposita
valet, ꝑ quia præsumitur certiorata à
Notario de illius affectu, & virtute, ita
scribunt Alb. & alij, in l. ff. si cert. per.
Dec. in 2. lect. numer. 11. & in 3. lect. n.
53. Alciat. de præsump. regula 3. præ-
sumptione 13.

Si posterius testamentum est nul-
lum, ꝑ hæc clausula nihil operatur: ita
firmat Paul. de Castro in l. sancimus, in
fine, quia ista clausula habet tacitam
conditionem, si secundum testamen-
tum, in quo ipsa apposita est, validum
fuerit, cuius dictam ponit pro singu-
lari Ioannes de Arnono in Singulari
55. ad hoc est tex. in l. si iurare, & ibi

Barrol. n. 4. de legatis 3. Crotus in l. sti-
pulatio hoc modo concepta, n. 13. vers.
quibus addo, verb. oblig. Mantica, de
coniecturis. lib. 3. tit. 14. n. 9.

Si hæc clausula posita est in secu-
ndo testamento, ꝑ poterit postea tolli
in codicillis subsequenter, Salic. in l.
2. num. 3. C. d. codicil. quia per eam hæ-
reditas non datur, neque adimitur. I-
tem quia non reperitur cautum in cõ-
trarium, ergo permittitur, Ang. in §.
pen. num. 1. in fin. vers. querit. inst. de
codic. quam doctrinam dicit esse sin-
gularem las. in l. sancimus, nu. 14. in fi.
C. de codic. Alex. in d. l. 2. n. 4. C. cod.
Par. in conf. 10. num. 28. vol. 3. Natta in
auth. hoc inter liberos, n. 54. C. de tes-
tam. Couar. in rubr. de testam. et
par. 2. num. 19. vers. 15. Menoch. lib. 4.
præsump. 166. numer. 52. Mantica, de
coniect. lib. 6. tit. 4. nu. 9. & lib. 12. tit. 8.
num. 25. Oddus in conf. 89. num. 33 &
nu. 117 & n. 125. vbi probat esse com-
munem opinionem, & refellit opinio-
nem Ruiui declarantis, non procede-
re hanc conclusionem, quando codi-
cilli essent facti post secundum testa-
mentum: probat enim hæc illius opinio-
nem esse contra communem sententiam.

Per huiusmodi clausulam ꝑ cassans,
& irritans omnes alias dispositiones
ante factas, testator non censetur reuo-
care donationes, Bartolus in l. lega-
rum, de legatis secundo, Baldus in l.
sancimus, C. de testam. Imola in l. hæ-
redes palam, §. fin. de testam. Rom. in
cõf. 169. Affl. dec. 175 in fine, vide Dec.
in cõf. 74. n. 45. & seq. vol. 4. quia mul-
ta ad hoc adducit.

Si primum testamentum haberet
clausulam derogatoriam ad omnia alia
testamenta postea faciendæ, mox testa-
tor secundum testamentum fecerit, cū
clausula, cassans ꝑ & irritans, &c. verum
illud primum reuocatum fuerit, que-
stionis est, & Bartol. in l. si quis in princ.
testamenti, num. 9. de legatis tertio,
tenet

tenet affirmatam, vbi quod generalis derogatio sufficit, sequuntur Cast. in conf. 408. vol. 2. Rom. in conf. 385. Alex. in conf. 134. nu. 8. vol. 1. Barbat. in c. cum esses, de testamentis, Capra in conf. 31. num. 13. Guido Pap. in conf. 65. num. 20. & in conf. 125. post num. 3.

Contraria opinio est magis communiter recepta, vt attestatur Alexand. in conf. 125. num. 3. vol. 3. & in conf. 44. circa finem, volum. 4. & in conf. 156. numer. 3. & in conf. 167. num. 7. volum. 7. Burlat. in conf. 47. num. 23. vol. 1. vbi quod licet huiusmodi clausula, Cassans, &c. censetur operari specialem derogationem precedentium, non tamen operatur indiuiduam derogationem ad clausulam derogatoriam in primo testamento appositam, & ad hoc est textus in d. l. si quis in principio testamenti, de legatis tertio, vbi si testator dixerit: Si cui bis legauero, semel deberi volo, si postea in testamento, vel codicillis, sciens sepe eidem legauerit, dicit Hermogenianus, quod vltima voluntas valebit, dummodo specialiter dixerit testator, prioris voluntatis se poenituisse in versicul. Sed hoc ita locum habebit, si specialiter dixerit prioris voluntatis se poenituisse. Et quod specialis derogatio fit, quando dictum fuerit, non obstante tali testamento specialiter designato, probat Clar. in §. testamentum, quaest. 99. ver. haec tamen opinio. Castrenf. in dicto consilio 408. num. secundo, v. & tunc, vol. 2. Natta in conf. 639. num. 9. & in Auth. hoc inter liberos, num. 36. C. de testament. vide quae scripsi supra in prima parte, clausula 76 Non obstantibus.

9 Clausula derogatoria ¶ sequentium testamentorum, quor. modis concipitur, vide Menoch. in consilio 1093 num. 3.

An & quando clausula derogato-

ria ¶ posita in primo testamento ad sequentia postea facienda, cessatur reuocata per clausulam, Cassans, &c. & per alias clausulas sub diuersis verbis conceptas, vide Natt. in tractatu de clausula derogatoria, impresso post repetitionem, l. hac consultiissima, §. ex imperfecto, C. de testament. Couar. in rubica de testam. in 2. par. num. 19. Mantica. de coniectur. lib. 12. tit. 8. Simon. de Pret. de interpretat. vlt. voluntatum, lib. 4. interpretat. 3. dubitat. 2. folio 460. Menoch. in libro 4. presumptione 166. per totam, Clar. in §. testamentum, quaest. penult. Et si assumerem onus ordinandi eorum dicta, quae singuli eorum secundum proprium genium scripserunt, tractatus magnus super huiusmodi clausula componi posset.

Quae dicta sunt de clausula derogatoria posita in primo testamento respectu sequentium, etiam procedunt si posita fuerit in primis codicillis respectu sequentium: Et quod huiusmodi derogatoria ¶ ad sequentes codicillos causetur ex sola protestatione coram testibus facta, nec requiratur idem numerus ¶ testium, qui requiritur in ipsis codicillis conficiendis, vide Surdum in conf. 359. per totum qui consuluit super hoc nouo articulo.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Credo te daturum, inducit fideicommissum.
- 2 Fideicommissum induci potest etiam per verba enunciatiua.

C L A V S U L A 7.

Credo te daturum.

Quamuis clausula haec dispositiua non sit, ¶ tamen fideicommissum operatur, ita dicit textus in lib. vnum ex familia, §. finali, de legatis

2 non dubitare se, quodcunque vxor eius accepisset, liberis eius reddituram, fideicommissum fuisse, illi hæredi iniunctum. Item text. in Leo mod. de legatis 1. vbi clausula, credo te daturum fideicommissum inducunt: Nam

2 fideicommissam † constitui potest etiam ex verbis enunciativis, vt in di-
 Qis iuribus, & l. codicillis. §. matre, de legat. 2. & l. fideicommissa, §. hæc verba, ff. de cod. titulo, & probant Bart. in l. ex hac scriptura, ff. de donationib. Alexan. in l. si quis mihi bona, §. & quod si mandauit, ff. de acquir. hæred. Croc. in conf. 48 num. 21. plures ad hoc refert Portius Inolent in conf. 40. numer. 25. Peregrin. de fideicom. art. 14. num. 23. item doctus & magis methodice Cardinal. Mantica de coniecturis, lib. 3. tit. 12.

SYMMARIA.

- 1 Clausula cum commodum ei erit, quomodo intelligatur.
- 2 Clausula, cum fieri poterit, quomodo intelligatur.

CLAUSVLA 8.

Cum commodius ei erit.

- 1 **E**Xponitur hæc † clausula cessantibus difficultatibus & impediementis, l. nepos Proculo, ff. de verbor. signifi. l. Thais, §. 1. ff. de fideicommiss. libert. Bald. in consil. 301. num. 3. volum. 2. per text. & Gloss. in l. rogo, ff. quando dies legato cedat, Morot in conf. 97. num. 15. Afflic. & decif. 179. in si sed si dictum fuerit: Cum fieri † possit, intelligitur secundum ordinem iuris l. 2. in fine. ff. de administratione rerum ad ciuitatem pertinentium, l. sed hoc nisi, cum glossa, ff. de iure dot. Cast. ff. in consil. 164. col. 2. vol. 2. Abb. in consil. 43. numero secundo, vol. primo.

CLAUSVLA 9.

Cum poterit, vel Cum vole.

SI legitimum est factum Cæso cum hac clausula, cum poterit, vel cum voverit, ipsa denotat potius quam admonitionem, quam conditionem, vt de Iarut Cuman. in l. ff. de condit. & demonstrat. Alex. in l. huiusmodi, in princip. num. 2. de legatis 1. & Ias. num. 12. qui concludunt propterea non impeditur transmissionem ad heredem, Bald. Nouell. in l. cum filiofamilias, num. 4. de legat. 1. Crauetta, in consil. 176. in fine. Non est idem in clausula, Si voverit, quoniam ista conditionalis est, & legatum conditionale facit, l. si ita legatum, §. illi voverit, de legatis 1. Nam ex regula dictio, Si conditionem facit, l. ff. de condit. & demonstrat., & propterea errant, qui putant clausulam, ad beneplacitum, equipollere clausule, Si voverit, cum hæc conditionalis sit, illa vero admonitionem faciat, & habet respectum ad personam legatarij.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, cum conditione, importat modum, & non conditionem.
- 2 Modus & non conditio importatur per dictionem, Vt.
- 3 Conditio interpretatur pro onere,
- 4 Legatum sub modo, est purum, & transmittitur.
- 5 Modus in dubio potius interpretatur, quam conditio.

CLAUSVLA 10.

Cum hac conditione.

HÆc verba denotant † potius modum, quam conditionem l. ea conditione, vbi Bild. Salic. & ceteri,

ri, C. de rescindend. venditione, & notatur in l. nihil, ff. de coniungend. cum emancip. liber. & in l. cum res, vbi Bald. C. de donat. & in l. quoniam, C. de rerum permutacione, Bartol. in l. si societatem mecum, in princip. ff. pro soc. & in l. quibus diebus, §. Terminus, n. 9. ff. de condit. & demonstrat. per l. Mævia, ff. de manumis. testamento, & l. 2. §. finali, ff. de donationib. Felin. in c. cum Ioannes, numero 2. de fide instrum. Anton. de Butr. in consilio 49. in principio. Castrenf. in consilio quinto, numero secundo, in princip. Aretin. in consilio 150. in princip. Corn. in consilio 102. columna 4. volum. 2. Et hæc conclusio procedit absque dubio, quando post ipsam clausulam, subsequatur dictio, Vt, ¶ tunc enim absque dubio censetur indutus, vt scribunt omnes Doctores in dictis locis, & declarat Dec. in l. debitori, num. 12. ff. de pactis.

Item Aretin. in consilio 154. circa medium columnæ secundæ, exponit illa verba sub hæc conditione, ¶ id est hoc onere, Alexander in consilio 102. columna 1. numero quarto, volumine primo. Socin. in consilio vigesimo primo, numero decimo octavo, volumine tertio. Item Bartol. in consilio 4. numero 4. propter dictionem (vna,) probat omnes fratres sic institutos ad inuicem, vt alteri fratri tenerentur communicare bona quæ propria erant, concludit fratrem superstitem teneri communicare filio superstiti, & hæredi alterius fratris prædefuncti bona, quæ habebat propria, cum emolumentum ad hoc ipsum prædefunctum pertinens in vim modi, sicut legatum, ¶ & fideicommissum purè relictum fuerit, transmissum ad eius hæredem, l. 1. & 2. C. de his, quæ sub modo, ita Bartol. in d. consil. 4. & per gloss. in l. à testatore, ff. de condit. & demonstrat. & l. si post diem, §. iisdem autem, ff. quando dies

legato cedat, dicit istam esse veritatem in d. §. Terminus, n. 13.

Item quando sumitur in dubio, vtrum ista clausula importet conditionem, vel modum, ¶ illa interpretatio 5
capienda est, quæ modum, non autem conditionem inducat, Bartol. in l. cum mota, prope princip. C. de transact. per textum, l. quarto, §. inter locatorem, ff. locati. Cin. in l. cum quis, ver. nunc veniamus ad secundam speciem, C. de iuris & facti ignorantia, Bald. in l. & si post tres, colum. 4. versic. iuxta hoc quarto, ff. si quis cautionib. Aret. in d. consil. 150. in princip. Corn. in consilio 291. volum. tertio. Alexand. in d. consil. 102. colum. secunda, versic. confirmatur, volum. 1. Dec. in d. l. debitori, numero 13. C. de pact. facit text. l. cum ab eo, ff. de contrah. empr. & l. quoniã asseueras, C. de rerum permutat. gloss. in l. ff. de in diem addict.

S Y M M A R I A.

- 1 *Clausula codicillaris, an censetur appositã de stylo Notariorum.*
- 2 *Quando censetur appositã de voluntate testatoris, & numero quarto.*
- 3 *Nihil operatur, quando continet aliquid contra mentem.*
- 5 *Notarius censetur rogatus apponere clausulas solitas.*
- 6 *Testamentum quando est scriptum à Notario, clausula codicillaris censetur appositã, secus si est scriptum à testatore.*
- 7 *Substitutio directa obliquatur propter clausulam codicillarem.*
- 8 *Claus. codicill. concepta per verba presentis temporis, an faciat substitutionem directam fieri obliquam & num. 10*
- 9 *Nihil operatur per verba presentis temporis.*
- 11 *Claus. codicill. quando est concepta per*

- 11. *verba subiunctiui modi, dicitur concepta per verba futuri temporis.*
- 12. *Idem si sit concepta per verba infiniti temporis.*
- 13. *Substitutio pupillaris obliquatur propter clausul. codicill.*
- 14. *Substitutio vulgaris, & reciproca an obliquetur propter clausulã codicillarem.*
- 15. *Clausula codicill. nihil operatur, quando testamentum ab initio potuit valere iure dicto.*
- 16. *Substitutio vulgaris, & reciproca, quãdo transeat in fideicommissariam, ob claus. codicill.*
- 17. *Substitutio directa in dubio, obliquatur propter clausulam codicillarem.*
- 18. *Substitutio facta ordine successiuo, trãsit in fideicommissariam propter clausulam codicillarem.*
- 19. *Clausula codicillaris operatur in testamento nullo ob defectum solemnitarũ, & ob defectum prateritionis.*
- 20. *Instituti in primo testamento censentur rogati restituere institutis in secundo, ob clausulam codicillarem.*
- 21. *Clausula Codicillaris restricta ad effectum solemnitatis non extenditur ad alios casus.*
- 22. *Posthumo ignoranter praterito, an operetur clausula codicillaris.*
- 23. *Et quid est concepta per verba futuri tẽporis, & num. 25.*
- 24. *Et quid si filius iam natus esse ignoratur prateritus.*
- 26. *Clausula codicilli operatur posthumo, quando pater potuit, & non mutauit testamentum.*
- 27. *Si coram testibus declaret se velle decedere cum illo testat. ento.*
- 28. *Clausula codicilli operatur posthumo, quando alter filius fuit institutus, & potuit mutare testamentum, & non mutauit.*
- 29. *Et quid de posthumo cogit auis.*
- 30. *An operatur quo ad institutionem, &*

- quo ad legata.*
- 31. *Et quid in legato ad pias causas.*
- 32. *Et quid si alter filius est heres institutus.*
- 33. *Et quid si alij filio sunt relicta legata.*
- 34. *Legata vbi sunt plurima, an testamentum nullum conseruetur propter clausulam codicillarem.*
- 35. *Et quid si sunt legata ad pias causas.*
- 36. *Legata quando dicuntur plurima, remittitur arbitrio iudicis.*
- 37. *Filius prateritus propter clausulam codicillarem reuertitur vocatis restituere hereditatem. & nu 44.*
- 38. *Filius prateritus quando detrahit Legitimam tantum, & quando etiam Trebellianicam.*
- 39. *Claus. codicill. an sustineat testamentum caducatum morte heredis.*
- 40. *An sustineat testamentum fratris ruptum per querelam fratris.*
- 41. *Intentans remedium vigore testamenti, an possit vti remedio clausula codicillaris.*
- 42. *Lex finalis C de codicillis declaratur.*
- 43. *Claus. codicill. quando probetur.*
- 45. *Gloss. in Auth. Ex causa, est communiter reprobata.*
- 46. *Testamentum si penitus irritatur, clausul. codicill. habet effectum.*
- 47. *Idem si est nullum, quia factum ad interrogationem alterius.*
- 48. *Claus. codicill. non operatur, quando testes contradicunt testamento.*
- 49. *Non validat testamentum hominis ignari.*
- 50. *Non operatur, quando testamentum est nullum ex defectu voluntatis.*

C L A V S V L A I I .
Clausula Codicillaris.

Clausula codicillaris ¶ censetur ¶
Capposita ex stylo Notariolum. uo
auctum

autem ex voluntate testatoris, ideo nihil operatur, Bartol. in l. 1. num. 10. in fine, ff. de iure codicill. Alexand. in cons. 2. num. 49. vol. 4. Ripa, in l. centurio, num. 4. & seq. ff. de vulgar. Tiraquell. in l. si vnquam in præf. 126. in tract. de constituto, p. 3. limit. 3. num. 12. Capic. dec. 159. num. 42. Gabr. in tit. de consuetudinib. in concl. 4. numero 3. Mantic. de coniect. lib. 1. tit. 10. num. 1.

Contrarium, quod censetur apposta de voluntate testatoris, Imola, in l. filio præterito num. 19. vers. & propterea, ff. de iniusto testamento, Ripa in d. l. Centurio, num. 83. Alexand. in cons. 142. num. 2. vol. 2. Ruin. in cons. 15. numer. 24. vol. 2. Dec. in cons. 490. num. 10. Curt. iun. in Auth. Ex causa, num. 74. C. de liber. præterit. Vbi attestatur de magis communi. Tiraquell. in tractatu de constituto, limitatione 31. numero 13. Mantica in dict. tit. 10. num. 2. cum aliis allegatis per Gabriel. in dict. conclus. 4. num. 1. & ita fuit resolutum in Rota, in causa Ariminen. legati, 10. Nouembr. 1597. coram Litta. Et vide Simonem de preteris, in tractatu de interpretation. vltim. voluntar. lib. 2. solutione 10. num. 54. & seq. fol. 107 vbi multos ad hoc allegat, atque canatur defendere, quod Bartol. in d. l. 1. ff. de iure codicillorum, non tenuit opinionem contrariam.

Declaratur hæc conclusio, vt procedat, quando † clausula fuit lecta corâ testatore, alias secus esse, Aretin. in cons. finali, col finali, Sarnes. in decis. 88 Anon. Augustinus de testamento §. 20. Gabr. in d. concl. 4. num. 6.

Secundo declaratur, vt procedat, quando huiusmodi clausula non continet aliquid, quod verisimiliter repugnet voluntati testatoris, nam tunc censetur apposta de eius voluntate, & operatur effectum, secus vero quâdo † continet aliquid contra verisimilem mentem ipsius, nam tunc nihil

operatur, & censetur apposta de stylo Notariorum. Ruin. in cons. 2. num. 3. volum. 3. Tiraquell. in d. limit. 31. numero 4. Gabr. in d. concl. 4. numero 5. & facit Bald. in cons. 170. num. 5.

Vnde quando ex hac clausula cõseruatur testamentum † nullum ex vitio, cui verisimiliter testator prouidisset, tunc censetur apposta de eius voluntate, & operatur effectum suum, alias secus, Aretin. in d. consilio finali, Ripa, in d. l. Centurio, nu. 84. Gabriel. in consil. 109. numero septimo, volumine primo, & fuit ita dictum in dicta causa Ariminen. legati, 10. Decembris 1597. coram Litta.

Ex quo inferitur, valde decipi eos, qui putarunt huiusmodi clausulam, etiam à Notario non expressam, censeri adiectam ex eo, quia Notarii † illam apponere consueverunt: sed semper Notarius censetur rogatus, vt clausulas solitas addat, prout tenet Pancirola in cons. 54. & firmarunt alii allegati per Manticanum, de coniectur. vlt. volunt. lib. 1. titulo 9. num. 1. & 2. Marzarius in cons. 80. num. 2. alios allegat, Alex. Terentiaciquius, in tractatu de Substitution. par. 4. cap. 9. num. 9. quoniam probatum est semper de voluntate testatoris censeri appositam, & sententia Pancirole, & aliorum habet multa iura expressa in contrarium, vt probat Peregr. de fideicommiss. art. 2. num. 31.

Sed Mantica doctius, & magis methodice scribens huiusmodi materiam in dicto tit. 9. num. 3. distinguit: aut testamentum est scriptum à Notario, † & semper censetur huiusmodi clausula apposta, etiam quod presumat de voluntate testatoris, aut est scriptum ab ipso testatore, & non censeri appositam quia si voluisset, potuisset illam exprimere, l. vnica, §. si autem ad deficientis, Card. de caduc. toll. & si te-

stamentum est imperfectum, videtur eum pertinuisse voluntatis. Alexand. in l. 1. numero 31. C. de bon. poss. ff. de cond. reb. Fallit, vt Card. Mantica ibid. numero 4. & seq. probat, in testamento militis. Item, in testamento inter liberos. Ad do. Surd. in consilio 232. numero 14. & numero 26. & in consilio 248. numero 4. & 28. volum. 2. quia alios refert. Item, in testamento ad pias causas. Item, in favore libertatis, vt ibi per Mantica.

7 Hæc clausula operatur, vt substitutio facta † per verba mere directa obliquetur, & valeat in vim fideicommissi. Doct. in l. precibus, C. de impub. substit. & in l. verbis ciuilibus, & in l. Centurio, ff. de vulgar. & pupill. Alexand. numero 69. Ripa, numero 79. Franch. in cap. si pater, numero 75. de testam. lib. 16. Castren. in l. si frater, C. de fideicommiss. Alex. in consil. 72. numero 2. vol. 2. Socin. in consil. 6. numero 4. volum. 3. Dec. in consilio 205. Paris. qui attestatur esse communem opinionem, in consilio 144. num. 2. volum. 4. Dilectus de arte testandi, tit. de substitutionibus, Cautela 9. numero 3. Andr. Gaill. in lib. 2. Obseruation. cap. 114. numero 3. Rimin. iun. in consil. 146. numero 14. & 15. vbi de magis communi, & fuit resolutum in causa Vibeuetana Castrom. 19. Iulij 1597. coram Seraphino, vt in decisione 579. num. 9. parte 1. in Nouiss. & in causa Bononien. Bonorum de Seta, 20. Iulij 1586. coram Pamphilio.

Ampliat, vt non solum procedat, quando clausula est concepta per verba futuri temporis, quæ casu non habet difficultatem, vt notat Ripa in l. Lucius, numero 45. ff. de vulgar. Socin. iun. in consilio 166. in fine, volum. 2. Riminald. iun. in consilio 146. numero 16. volum. 2. Sed etiam † quando est concepta per verba presentis temporis, prout loquuntur pluri ex

allegatis, in conclusione principali, & præsertim Corn. post Fulgos. & Castren. in d. l. Si frater, numero 2. C. de fideicommiss. Tessaur. decisione 141. num. 4. cum allegatis per Rubeum, Alexand. in l. Gallus quidam recte, numero 21. & seq. ff. de liber. & posth. & facit Barr. in l. 1. num. 7. ff. de iure codicill. & Bald. in l. finali, num. 16. C. eodem tit.

Contrarium quod hæc clausula † concepta per verba presentis temporis nihil operetur, tenet Ripa in l. Centurio, num. 35. & in l. Lucius, num. 45. ff. de vulg. Franch. in cap. pater, numero 75. de testam. lib. 6. Socin. iun. in consilio 166. in fine, volum. 2. Mantica. de coniectur. lib. 5. titulo 2. num. 12. & facit dictum in causa Romana hereditatis, 1 Aprilis 1591. coram Seraphino.

Pro concordia, Dic, † quod si testamentum valuit ab initio, sed ex post facto rumpitur, & clausula codicillaris est concepta per verba presentis temporis, propter defectum conditionis, nihil operatur: sed si testamentum ab initio non valuit, tunc quia extitit illa conditio, si non valet, & c. operatur, & ita procedit doctrina Barr. in l. prima, in 6. questione ff. de codic. quem Doctores communiter sequuntur ibi, & in l. cum stipulamur, vbi Cast. numero 2. Alex. num. 2. ff. de verb. oblig. Castren. in consil. 15. num. 2. volum. 2. Gabriel. in consilio 113. numero 7. volum. 1.

Ad do, quod quando † hæc clausula est concepta per verba subiunctiui modi, valeat, vel valeretur, iure codicillorum, tunc dicitur concepta per verba futuri temporis, Barr. in d. l. 1. ff. de codicill. Bald. in l. finali, num. 22. & Salicet. num. 29. C. eodem titulo. Dec. in consilio 242. Paris. in consil. 60. num. 26. volum. 2. Crauetta in consil. 69. numero 1. in fin. vbi recedit à contraria opi.

opinione, & ita fuit refolutum in causa Romana hæreditatis prima Aprilis, 1591. coram Seraphino, & fuit dictum in causa Interamnen, bonorum 28 Aprilis 1595. coram Blanchetto.

12 Idem si sit concepta per verbum † in finitui modi, vt si testator dixerit: Veluit valere iure codicillorum: Nam hoc casu censetur concepta per verba futuri temporis, cum illud verbum in finitum includat plura tempora, l. prima, § stipulatio, & ibi glossa in verbo daturum, & Doct. ff. de verborum oblig. Paulus de Montepico, in consil. 1. num. 14. & pluribus seq. vers. & quod clausula, & fuit dictum in causa Rom. hæreditatis, 5. Martii 1599. coram Corduba.

Ampliatu secundo principalis Conclusio, quod stante huiusmodi clausula cõdicillari, substitutio facta per verba mere directa, obliquerut, & sustineatur in vim fideicommissi, vt procedat, non solum in substitutione compendiosa, sed etiam in pupillari, † 13 quæ propter hanc clausulam post pubertatem, & aditam hereditatem, transit in fideicommissariam, vt per Doct. in l. precibus, C. de impuber. substitutionibus, & in l. Cetero, vbi post alios Ripa, num. 79. Lanfranc. de Otiano numero 20. Lancellet. Galiana num. 294. cum aliis allegatis per Oddum in Tractatu de Substitutione compendiosa, parte 5. de compendiosa facta à pagano, artic. concl. 11. folio 132. & est communis opinio, vt ibi per eum.

24 Ampliatu tertio, vt procedat etiam in substitutione † vulgari & reciproca, vtraque enim substitutio obliquatur, & transit in fideicommissariam. Fulgos. Castrensis & Corn. in l. si frater, C. de fideicommiss. Socin. in consilio 6. num. 3. & 4. vol. 1. Curt. iun. in consil. 39. numero 23. & in d. l. precibus, numero 55. qui hanc opinionem tenet in

sola reciproca, in vulgari vero contrariam. Socin. iun. in consil. 166. versic. in contrarium, volum. 2. Paris. in consil. 41. numero 53. volum. 2. Alciat. in consilio 144. numero 2. lib. 9. tomo 3. & isti tres attestantur de magis communi. Simon. de preter. de interpretat. vltim. volunt. lib. 2. interpretat. resolutione 11. numero 15. cum aliis allegatis per Maticam, de coniect. vlt. volunt. lib. 5. tit. 2. numero 12. & lib. 7. tit. 4. numero 9. versic. sed contrarium, late Sardus in consil. 232. numero 15. & seq. & vide in causa Bononiensis de Saonatis 14. Ianuarij 1600. coram Mellino.

Contrarium, quod hæc clausula nõ operetur in substitutione vulgari, vel reciproca, tenet Dec. in consil. 205. numero 9. & consil. 248. numero 5. & seq. vbi Addentes, & in consil. 187. num. 4. & in consil. 291. numero 4. & in consilio 384. colum. finali, & in consilio 397. colum. finali, & in l. precibus, numero 18. C. de impuber. substit. Ripa, in l. hæredes mei, §. fin. numero 9. versic. contrarium verius, ff. ad Trebellian. Curt. iun. qui sequitur Decium in vulgari, licet contrarium teneat in reciproca, in consil. 139. in fine, & in d. l. precibus numero 14. in fin. & multa dicta sunt in decisionibus dictæ causæ Bononiensis de Saonatis, 24. Ianuarij 1600. & 26. Febr. 1601. coram Millino.

Pro concordia dici potest, Primo, quod aut testamentum ab initio valere potuit iure directo, † & clausula 15 nihil operatur, aut valere non potuit, & clausula operatur in vulgari, & reciproca, ita distinguit Socin. in l. Gallus, §. quidam recte, ff. de liber. & posthum. Curt. iun. in l. 2. numero 18. C. de impuber. substit. Crauetta in consil. 22. numero 8. & in consil. 305. num. 4. v. tertio respondeo in fine, Menoch. in consilio 44. num. 13.

Secundo dic, quod aut clausula cõdicillaris est concepta † per verba su-

turi temporis, & tunc substitutio vulgaris, vel reciproca transit in fideicommissariam, aut est concepta per verba presentis temporis, & tunc nihil operatur. Rubeus Alexandr. in d. 9. quidam recte, numero 23. Rip. in dicta l. Centurio, num. 85. & in d. l. Lucius nu. 45. ff. de vulg. & pupil. Socin. iunior in cons. 166 in fin. volum. 2. Cagnol. in d. l. precibus, numero 298. C. de impuber substit. cum aliis per Mantuicam de coniectur. ultim. volunt. lib. 5. titulo 2. num. 12. & vide eundem in libro 7. titulo 4. numero 9. versicul. sed Ripa, Gabriel. in consilio 113. numero 7. volum. 1.

17 Tertio dic, quod aut substitutio est generalis, & incerta, quam Doctores interpretantur directam ¶ in dubio, & hoc casu, per clausulam codicillarem substitutio obliquatur: Aut est expresse facta substitutio vulgaris, vel reciproca, & tunc nihil operatur. Curt. iunior in consilio 48. numero 6. ¶ nec obstat si quispiam, Crauetta in consil. 22. numero 8. & pro hac distinctione facit: Corneus in d. l. si frater, in fine, C. de fideicommiss.

18 Ampliatur quarto Principalis conclusio, quod stante hac clausula substitutio directa transeat in fideicommissariam, vt procedat etiam si substitutio facta fuerit ordine successiuo ¶ per vulgarem: nam hoc casu, etiam obliquatur, & valet in vim fideicommissi, propter hanc clausulam. Socin. in d. l. Gallus, §. quidam recte, in fine, ff. de liber. & posthum. & in consilio 12. numero 16. volumine 3. Curt. iunior in consilio 48. num. 6. Crauetta, in consilio 22. numero 8. & multa ad hoc conferentia dicta fuerit in causa Auenionensi fideicommissi, 4. Nouemb. 1592. coram Blanchetto.

19 Hac clausula operatur, non solum ¶ quando testamentum est nullum ex defectu solemnitatis: sed etiam quan-

do est nullum prateritione vel mala filij exheredatione, Doct. communiter in Authen. Ex causa, C. de liber. praterit. Bartol. in l. i. quest. 1. ff. de codicill. Alex. in d. Authen. Ex causa, nu. 13. & in consilio 26. numero 5. volum. 1. Angel. Arerin. in consilio 82. numero 19. versicul. sed tamen his non obstantibus, vbi attestatur de Communi, & in consilio 86. numero 16. & seq. Dec. in consil. 242. numero 2. vbi Ad dentes, & in consil. 369. numero 2. Ias. in d. Authen. Ex causa numero 22. & in Additionibus ad Portium institut. de codicillis, numero 6. Socin. iun. in consilio 146. numero 33. volum. 2. Clar. in §. testamentum, questio. 46. Gabr. in titulo de clausulis, conclus. 7. num. 1. Andr. Gallus, Practic. Observationu lib. 2. capit. 114. num. 3. Menoch. libro 4. presumptione 32. numero 2. Gomef. decisione 87. Put. decisione 7. & fuit resolutum in causa Arimineni legati 10 Nouembris 1597. coram Litta, & fuit dictam in causa Reatina hereditatis, 3 Maij 1600. coram Iusto, & multa dicta fuere in causa Interamenti bonorum, 28. Aprilis 1593. cora Blanchetto, & in dicta Reatina hereditatis, coram Iusto, decima Ianuarii millesimo sexcentesimo. Practica Papiens. in forma libelli pro legato rei singularis, glossa, valere debeant communiter, numero 2. ¶ sed Doctores communiter.

Ampliatur hec conclusio, vt clausula operatur, etiam vt instituti in primo ¶ testamento censeantur grauati 20 restituere institutis in secundo, nullo ex causa prateritionis, vel ex alia causa, Bart. in d. l. i. numero 3. ff. de codicill. Alex. in dicta Auth. Ex causa in fine, C. de liber. prater. Socin. iun. in consilio 206. numero 37. vbi dicit, Bartolum communiter esse receptum, volum. 1. Guido Papa, decisio. 513. num. 13. Peregrin. de Fideicommiss. art. 2.

numero 17. Et fuit resolutum in causa Reatina hæreditatis, 3. Martii, 1600. coram Iusto.

Declar. prædicta procedere, quando Clausula codicillaris simpliciter, & absolutè ponitur. Secus si fuerit restricta † ad effectum solemnitatis, quia tunc non suffragatur, si tamen pariantur defectum præteritionis, vel alium defectum sicut quando est restricta ad certum tempus, ultra illud non operatur, Ripa in l. Centurio, numero 85. ff. de vulgar. & pupill. & multa fuere dicta in causa Vrbeuetana legati 23. Octobris, & 18. Decembris 1585. coram Blanchetto.

Hæc clausula, quando est concepta per verba presentis temporis, nihil operatur, posthumo, † etiam scienter præterito, quia hoc casu conditio illa si non valet iure testamenti, valeat iure Codicillorum, non ampliatur: quia testamentum à principio ante posthumi natiuitatem, est validum. & huiusmodi clausula locum habere non potest, Bar. Communiter receptus in l. 1. quæst. 6. ff. de codicill. & in l. si stipulatus, §. cum stipulamur, num. 2. & ibi Alex. in fine, & ceteri omnes, Communiter, ff. de verbor. oblig. Bald. in l. ex ea §. 1. & ibi Imola numero 4. §. sed bene operatur, ff. de testamentis. Castren. in l. 5. numero 2. & sequen. C. de posthum. hæred. institut. & in consilio 200. num. 3. in 3. dubio. volum. 1. & in consilio 15. numero 2. volum. 3. Aretin. instit. de codicill. in princ. num. 9. Menoch. in consilio 499. numero 2. volumine quinto, & de præsumptionibus, lib. 4. præsump. 32. numero 3. cum aliis allegatis per Gabrielem, de clausulis, conclus. 8. numero 1. Practica Papiens. in forma libelli pro legato rei singularis, Gloss. Valere debet numero 7. §. in secundo casu.

Secus verò est, quando concepta est per verba futuri temporis. Nam tunc

operatur † posthumo scienter præterito, Bart. in dicta l. prima, quæstio. 6. numero 10. ff. de iure codicil. Angelus in consilio 364. numero 106 Castren. in d. consilio 200. numero 3. in tertio dubio, volumine primo, & in d. consilio 15. numero 1. §. videtur, volumine secundo, Socin. iun. in consilio 29. num. 7. vbi attestatur de magis communi. volumine 3. Menoch. libro 4. præsumption. 32. nu. 2. Et in hoc omnes concordant, vt dicit Castr. in loco citato.

Ampliatur, vt procedat, etiam posthumo, vel filio iam nato ignorantè † præterito, quia etiam hoc casu, quando clausula est concepta per verba futuri temporis, operatur, Oldrad. in consilio 149. numero 2. in 3. quæst. Barr. in l. qui filiabus, numero 6. de legatis primo, Bal. in l. 1. ff. de litigios. Et in l. finali, numero 20. C. cod. tit. & in Auth. Ex causa, quæst. 7. numero 47. ad fin. C. de liber. præterit. Cuman. in d. l. 1. numero 3. & in l. si quid, numero 2. ff. de litigios. Salic. in l. prima, in fine, C. de posthum. hæred. in ibi totum d. l. finali, numero 18. quæstio 7. Angel. in consilio 51. numero 4. Imola, in l. filio præterito, numero 19. ad finem §. sed puto quod non bene, ff. de iniust. testam. & in d. l. qui filiabus, in fine principij, §. sed contra. Castren. in d. consilio 15. numero secundo, & in consil. 271. ad finem, volum. 2. Alexand. in d. l. qui filiabus, ad finem, vbi de magis communi, de legat. primo, & in consilio 26. numero tertio, post mediu, §. & quæretur, & in consil. 37. v. 4. & in consil. 123. numero 10. volum. 1. & in consil. 142. num. 9. & 10. vol. 2. Aretin. instit. de litigios. in princip. num. 9. vbi in fine dicit se pluries secundum hanc opinionem consuluisse. Dec. in consilio 490. vbi de magis Communi, Socin. iun. in consilio 3. numero 27. volumine 4. Et pro confirmatione Paris. in consil. 60. numero 23. & consil. 64. nu. 16. vol. 2.

Tiraquell. in l. si vnquam, verb. Donatione largitus, numero 269. & seq. C. de reuocand. donat. Berous in consilio 12. numero 4. vbi attestatur de magis Communi. Craect. in consil. 407. numero 14. vol. 3. Gabriel. in d. titulo, de clausulis consil. 8. numero 7. in fine Cephal. in consilio 585. numero 41. vbi attestatur de magis Comuni. Clar. in §. testamentum, question. 46. numero 2. hanc opinionem contra Bartol. Practic. Papiens. in forma libelli pro legato rei singularis, in Gloss. Valere debent, numero 8. vbi contra Bartol. communiter reprobatur.

Contrariam opinionem, quod sci-
 25 licet hæc clausula † concepta per verba futuri temporis, non operetur posthumo, vel filio iam nato, ignoranter præterito, tenuit Nicolaus de Matarellis in Authen. Ex causa, vbi refert Baldum numero 47. versiculo, caue tibi. C. de libertis præteritis. Bart. in d. l. 1. quest. 6 ff. de iure codicillorum, & in consil. 210. & in consil. 235. Baldus in d. l. qui filiabus de legatis primo, & in l. si rotas, num. 1. ad finem, C. de inoffic. donationibus, & in d. Authen. ex causa, in fine, & in consil. 77. & in consilio 156. numero 1. volumine 2. & consilio 239. volumine 3. vbi quod hæc opinio sibi videtur multum æqua, & putat illam veram, & quod ita intelligi debent, quod scripsi in dicta Auth. Ex causa Angel. in l. qui iure. de testament. milit. & in l. 1. numero 3. C. de codicill. quibus in locis dicit, quod ita fuit iudicatum per collegium Perusinum, in consil. 108. colum. 2. in secundo dubio, in consil. 200. in 3. dubio, vbi dicit hanc opinionem esse æquissimam vol. 2. Zabarell. in consilio 20. numero 4. & seq. Alex. in consilio 41. numero 6. vol. 1. Aretin. in l. ex ea, §. 1. colum. 2. vers. hoc tamen, ff. de testam. & in consil. 24. numero 3. & consilio 93. numero 6. vers. si vero testator, vbi

quod isti est veritas, & in consilio vltimo, vbi eam late tueretur, & in fine dicit Communem. Socin. in consil. 93. numero 8. & seq. vbi num. 35. testatur de Communi: appellans magis æquam, rationabilem, fauentem filiis, & secundum verisimilem mentem testatoris, vol. 4. Iason in additionibus ad Portium Instit. de codicillis, numero 6. in fin. & in l. si mater, numero 3. C. de inoff. testam. & in d. Auth. Ex causa, num. 24. vbi refert, quod ita fuit iudicatum per Senatum Mediolanensem. Ruin. qui magis communem æquam, & rationabilem dicit, & diffusè tueretur, in consil. 2. & consil. 6. per totum, & consil. 17. in fin. vol. 3. Cur. iun. in d. Auth. ex causa num. 70. vbi quod requisitus noluit consulere contra Bartol. prout etiam recusauit Ias. ibid. numero 24. Ripa, in l. si vnquam, quest. 21. numero 44. in fine attestatur de communi C. de reuocand. donationibus, & in l. Cæturio, numero 84. ff. de vulg. & pupill. Alciat. in consilio 70. numero 4. lib. 9. tomo tertio, alias est 527. numero 4. vbi attestatur de communi, & quod Mediolani ita fuit iudicatum, & sub numero 9. dicit, contrariam opinionem esse contra æquitatem, atque ratione carere Socin. iun. in consil. 153. numero 1. volum. 2. Cagnol. in d. Auth. ex causa, numero 142. & seq. vbi de communi, & quod est æqua, sanct. 3. & ab ea non est recedendum. Siluest. Aldobrand. in consilio 32. numero 1. vbi de magis communi, Clar. in §. testamentum, q. 46. colum. 3. §. contrariam autem, vbi quod hodie est magis communis, & ipse vti veriorē, & æquiorē semper tenuit, Mantica, de coniectur. vlt. volunt. lib. 1. tit. 10. numero 3. Menoch. libro 4. præsump. 32. numero 29. §. altera est opinio, & in consilio 499. numero 3. & seq. vbi hanc late tueretur, volum. 3. Tessaur. decisione 141. numero 15. quando est institutus extraneus. Et

in hanc opinionem inclinavit Rota in causa Foroliuensis hereditatis 27. Februarii 1545. coram Ioanne Paulo, vt attestatur Puteus decis. 234. numero 5. parte 2. Chisanensis, decisione 13. licet Mandol. & post eum Barsatus, contra hanc opinionem allegent decisionem Putei 7. de testamentis, quæ tamen debet intelligi secundum dictam decisionem 234. parte 2. cum sit in eadem causa, & ita etiam debent intelligi decisiones Antonij Augustini 109. & 127. libro 3. cum istæ etiam sint in eadem causa. Et hanc sententiam etiam tenuit Rota in causa Foroliuensi hereditatis 17. Februarii, & 30. Octobris 1570. coram Oradino, vbi voluit videre de limitationibus datis ad doctrinam Bartoli in l. 1. quæst. 6. ff. de iure codicill. & sic præsupponit esse veram ipsius opinionem, & in causa Bononiensi de Bercaudis, 11. Decembris 1600. coram Litta, ex multis coniectur. vbi concurrentibus stante hac clausula, tenuit pro fideicommissio, licet posthumi fuissent ignoranter præteriti.

Retenta opinione Bartoli in l. 1. in 6. q. ff. de iure codic. Limitatur primo, vt non procedat, quando post natiuitatem posthumi pater tanto tempore superuixit, quo potuit mutare testamentum, † & non mutauit, nam tunc cum censetur voluisse decedere cum illo testamento, clausula codicillaris operatur Castrensis in l. 1. in fine, C. de posthum. hered. institut. & in d. consilio 200. in fine, volum. 1. & consil. 15. col. 3. pro confirmatione prædictorum, & consilio 271. ad finem, v. præterea, volum. 2. Rom. in consil. 122. col. 3. in princip. vbi addentes, Alex. in consil. 123. numero 10. versic. & hanc opinionem etiam d. Amine 1. & in consilio 142. numero 19. volum. 2. & in consil. 31. numero 1. volum. 3. Rom. in consil. 11. num. 5. volumine 3. Dec. cor. sil. 490.

numero 7. & 8. vbi de communi Cur. iun. in d. auth. ex causa, numero 72. & in consilio 150. numero 12. vbi de communi. Paris. in consil. 60. numero 23. & consil. 64. num. 9. volum. 2. Crauer. ta in consilio 67. numero 2. & consilio 407. numero 14. vbi de magis communi, volum. 3. Roland. in consil. 70. num. 30. v. & eo magis, vbi alios allegat, volum. 4. Menoch. in consilio 224. numero 21. vol. 3. Tessauro. decis. 141. num. 11. plura fuerunt dicta in causa Bononiensi de Bercaudis 10. Decembris 1600. coram Litta.

Contrariam opinionem, videlicet, ex eo quod testator tanto tempore post natiuitatem posthumi superuixerit, quo potuit mutare testamentum, & non mutauit, huiusmodi clausula non suffragaretur nisi nouo iudicio † 27 coram testibus delectis, se velle decedere cum illo testamento, tenet glossa, in l. prima, versic. litteræ, vbi Angel. bene declarat, numero 3. C. de codicillis, Bartolus in consilio 210. num. 4. & consil. 235. numero 2. Angel. in l. qui iure militari, numero 1. vbi dicit, ita tenere Collegium Perusinum ff. de testam. milit. prout etiam dicit in d. consilio 108. numero 3. Socin. in consilio 93. in fine, volumine 4. Iason in d. authent. ex causa, numero 25. C. de liber. præteriti. Ripa in l. si vnquam quæst. 42. C. de reuocand. donationibus. Socin. iun. in consilio 153. numero 6. & sequent. volum. 2. Cagnol. in dicta auth. ex causa, numero 149. Dec. in consilio 490. num. 2. Clar. in §. testamentum, quæst. 46. in fine, Menoch. lib. 4. præsumptione 32. num. 12. & consil. 499. & seq. vbi late tueretur, & hanc sententiam amplexa fuit Rota, in dicta causa Foroliuensis hereditatis, 30. Octobris 1570. coram Oradino, & fuit dictum illam esse dubiam, propter auctoritates ad iniucem pugnantes, nec facile

posse constitui communem opinionem.

Secundo limitatur opinio Bartoli, vt non procedat, quando alius filius 28 † est institutus, vt in terminis legatorum tradit Castrens. in l. scuti, num. 3. C. de testam. milit. Aretin. in l. Titius, num. 6. in fine, ff. de liber. & posthum. Ruin. in cons. 50. num. 2. versic. 2. limitatur. vol. 2. Capra in conclus. 111. num. 30. & in terminis institutionis Gabr. in consil. 113. num. 19. volumine 1. Gat. in consil. 12. num. 28. volum. 2. Anton. Gabriel. in titulo, de clausulis, conclus. 8. num. 17 & seq. Menoch. libro 4. præsumptione 32. num. 10. ad finem, Testaur. d. de eis. 141. nu. 15. vbi dicit, quod hanc differentiam faciunt multi, qui tenent opinionem Bartoli.

Contrarium tenet Bald. in l. si totas, num. 1. ad finem, C. de inoffic. donationibus, & in consil. 165. numero 1. vol. 2. Angel. in consil. 211. in 4. dubio, Zabarella in consil. 20. num. 40. & seq. qui consulerunt in casu, quo alius filius fuerat institutus, cum allegatis per Gabriel. in d. concl. 8. numero 18. †. contrarium. Et in hanc sententiam videtur inclinasse Rotam apud Oradinum in d. causa Foroliuensis hereditatis, 17. Februarii 1570. dum dixit, hanc secundam limitationem esse valde dubiam, quia allegantur multi Doctores, qui eam incidenter ponunt.

Adde tamen, quod concurrentibus simul prædictis duabus limitationibus, scilicet, quod alius filius sit institutus & quando pater vixit post natiuitatem posthumi tanto tempore, quo testamentum mutare potuit, & non mutauit, clausula codicillaris operatur, Barr. in dicto consil. 210. numero 4. & consil. 235. numero secundo. Socia. in consilio 93. in fine, volumine quarto, Menoch. in lib. 4. præsumptione 32. num. 10. & ita tenuit Rota in d. causa Foroliuensis hereditatis, 27. Fe-

bruarii 1545. coram Ioanne Paulo, vt per Pur. decisione 234. numero 2. & num. 10. parte secunda, Chisfaniensis in decis. 13. & ita procedit decis. 7. de testament. Anton. Angustin. decis. 109. & decisione 127. libro tertio, quæ sunt in eadem causa, licet loquantur de sola superuenientia testatoris, & in causa Bononicensi de Beroaldis 11. Decembris 1600. coram Litta, fuit dictum, testamentum nullum ex causa præteritionis posthumi ignoranter factæ, sustineri ex clausula codicillaris, in vim fideicommissi, ex quo ibi plures concutebant coniecturæ.

Tertio limitatur opinio Bartoli, vt trum procedat, quando pater in specie de posthumo † cogitauit, vt puta, 29 quia de eo mentionem fecit in alia testamenti parte, Angel. in consilio 108. in tertio dubio, Dec in consil. 490. numero 6. in fine, Socia. iun. in consil. 128. num. 72. volum. 1. Paris. in consilio 60. num. 14. & 25. vol. 2. Gabr. in Tractatu de Clausulis, conclusione 8. num. 23. Menoch. in d. præsump. 32. numero 8. & vide in causa Bononicensi de Beroaldis, 11. Decembris 1600. coram Litta.

Quarto limitatur, vt procedat quo³⁶ ad institutionem, † secus vero quo ad legata, quia ista ob huiusmodi clausulam conseruantur, etiam posthumo ignoranter præterito, Aretin. in consilio 93. numero 5. versiculo his præmissis, & in l. Titius, col. 3. ff. de liber. & posthum. Corneus in consil. 158. num. 36. volum. 2. & est recepta penè omnium sententia, vt per Capram in concl. 111. num. 19. 20. & 25. Gabriel. in dicto tit. de Clausulis, conclus. 8. numero 9. & seq. Menoch. in d. præsumptione 32. num. 22. lib. 4. & arctatur etiam Crass. in §. legatorum, q. 67. num. 4. ver. contra Bartol. qui plurimos allegat.

Contrarium tenet Cagnol. in d. Authen. Ex causa, numero 131. C. de liber.

præterit. Clar. in §. testamentum, quæstion. 46. ad finem, Crass. in d. §. legatum, d. quæstio. 67. num. 4. ad finem, & alij per eosdem allegati.

31 Ampliatur primo hæc quarta limitatio, ¶ vt tanto magis procedat, quâdo legata sunt ad pias causas, Bartol. in consilio 204. numero 2. vers. tertio, quia Castrenf. in consilio 200. numero 4. vol. 1. Corn. in consilio 158. num. 7. vol. 2. Crot. in consilio 66. numero 23. volum. 1. Gabriel. in d. conclus. 8. num. 12. Titulo de clausulis, Menoch. in d. præsumpt. 32. numero 23. libro 4. Tessa. d. decisione 141. numero 14.

32 Ampliatur secundo, quando alius filius ¶ est grauatus eisdem legatis. Capra in d. conclus. 111. num. 30. & faciunt tradita per Gabriel. in d. concl. 8. numero 19. & per Menoch. in d. præsumpt. 32. numero 10. quia alios allegant.

33 Ampliatur tertio, quando alij filio sunt relicta ¶ legata. Castrenf. in c. l. ficuti certi, num. 3. C. de test. milit. Aret. in l. Titius, num. 16. in fine, ff. de liber. & posthum. Ruin. in consilio 50. numero 2. versic. 20. limitatur, volum. 2. cum aliis allegatis supra in 2. limitatione.

34 Sublimitatur hæc quarta limitatio, vt non procedat, quando legata essent tot, ¶ & tanta, vt non sit verisimile, quod si pater de filio cogitasset, illa fecissent relicturus, hoc enim casu non conseruantur, alias secus. Aretio. in d. l. Titius, in princip. col. pen. & finali, ff. de liber. & posthum. & in consilio 93. numero 6. Socin. iun. in consil. 93. numero 30. vol. 4. Ruin. in consil. 50. numero 3. ¶ secundo limitatur, volumine 2. Alciat. Regula 1. præsumptione 3. Capra in d. conclusione 111. numero 16. Gabriel. de clausulis, conclus. 8. numero 14. Crass. in §. legatum, quæst. 67. numero 5. Tessa. d. decisione 141. numero 14. Menoch. d. præsumptione

32. numero 24. libro 4.

Ampliatur, vt procedat etiam in legatis ad pias ¶ causas, quia si sunt ita magna, vt exhauriant ultra dimidiam hæreditatis, non conseruantur ex hac clausula, posthumo ignoranter præterito, secus si non exhauriant. Crot. in consil. 66. numero 24. & 25. volum. 1. Menoch. in d. præsumptione 32. num. 24. ¶. his accedit.

Hoc autem arbitrio iudicis declarandum est, ¶ vtrum legata sint tot, & 36 tanta, quod testator esset, vel non esset legaturus, vt per Ruin. in d. consil. 50. numero 3. in fine, volu. 2. Menoch. de arbitrariis, casu 145. numero 3. & libro 4. præsumptione 32. numero 24. in fine.

Cetera in materia huius clausulæ, quando posthumus est ignoranter præteritus, tam quo ad institut. quam quo ad legata. vide per Capr. in d. concl. 111. & per Gabr. in d. concl. 8. tit. de clausulis, & per Menoch. in dicta præsumptione, 32. libro 4.

Adde etiam, quod quando filius præteritus, ¶ propter hanc clausulam tenetur institutis restituere hæreditatem, non potest detrahere duas quartas, sed solum detrahit legitimam, Bartol. in consil. 20. numero 6. parte 1. dilect. de arte restandi, titulo, de hæredibus instituendis, vel ex hered. cautela 1. numero 4. Gabr. de clausul. concl. 9. num. 6. Hier. Gabr. in consil. 13. numero 4. volum. 1.

Dic verum, quando hæc clausula verificatur in tempore præsentis, si non valet iure testamenti, valeat iure codicillorum, nam tunc vt pura grauans, non detrahit ¶ nisi legitimam, secus 38 quando verificatur in tempore futuro si non valebit, &c. tunc enim vt grauatus sub conditione detrahit duas quartas Bart. Bald. & Angel. in l. Papi- nianus, ff. meminisse, in fine, ff. de in- offic. testamen. Bald. in l. filium nume-

ro 28 versic. item quero quid si filius, vbi dicit, quandoque ita consuluisse Bartol. & Francisc. de Pisis, & quod ipe eorum consilia sequutus fuit, & quotidie sequitur, C. famil. herciscund. Angel. in consilio 99. colum. 1. Alexander in consil. 142. numero 15 y. & per hoc vol. 2. Simon. de Pret. de interpretat. vltim. volunt. lib. 2. interpret. 1. Solutione 11. numero 29. & 30.

- 39 Hęc clausula codicillaris † sustinet testamentum caducarum morte haredis ante testatorem defuncti, Baldus in consilio 170. volum. 5. Alexand. in consil. 42. numero 2. volum. 2. Dec. in consilio 242. num. 2. vers. sed in casu isto, & consil. 369. numero 3. Paris. in consilio 60. numero 20. & consilio 61. num. 22. & consilio 64. numero 13. volum. 2. Socin. in consil. 140. num. 5. volum. 2. Marfil. Singulati 544. Roland. in consilio 51. numero 57. vol. 2. Menochius in consilio 106. numero 395. volumine 2. & in consil. 500. num. 4. vol. 5. Vincent. de Franch. decisione 156. num. 1. & tenuit Rota in causa Romana hereditatis. 5. Martii 1599. coram Corduba.

- 40 Item clausula codicillaris † non sustinet testamentum ruptum per querelam, ex eo quod frater instituta turpi persona fratrem praterit. Fulgos. in consil. 71. numero 4. Castens. in consilio 168. numero 2. in secundo dabo, volum. 1. & in l. si patroni, §. finali, numero 6. ff. ad Trebellian. l. in l. si fratres numero 4. C. de inoffic. testamento, & in consil. 71. in fine vol. 1. Dec. in consil. 561. per tot. Ruis. in consil. 85. numero 20. volum. 13. Bolognet. in consilio 15. in fine, Crements. Singulati 91. Adderes ad Matheulanum in Singulati 49 Bolognet. in Auth. ex causa, in fine, C. de liberat. praterit. Roland. in consilio 87. numero 13. volum. 3. Burfat. in consil. 92. numero 6. vbi de communi Tessaur. in decis. 128. nume-

ro 1. vbi de communi, item communiem etiam attestatur Crass. in §. codicillus numero vigesimotertio. Handedus in consilio 47. num. 35. & seq. volum. secundo, & vide in causa Romana hereditatis vigesimaquarta Maii 1600. coram Corduba. Celsus Hugo in Tractatu de clausula in clausul. codicillari, numero 327. y. claus. codicillaris in testamento fratris.

Contrarium, quod sustineat tale testamentum, tenet Pinell. in l. si patronus, §. finali, in 4. lectura, & sequitur Bartolus ad finem, versiculo vnde Dinus, ff. ad Trebell. & ibi Imoia ad finem, versiculo Dinus tamen, Alexander numero 7. versiculo aliud est videntiam, Bald. in cap. Rainutius, num. 13. de testament. Cur. iun. in d. Authent. ex causa numero 75. & in l. 1. numero 5. vbi Cagnol. num. 13. de inoffic. testament. Afflictus decisione 125. in fine, Dilectus de arte testandi, titulo tertio cautela 16. num. 4. Crauetta in consilio 728. num. 15. Clar. in §. testamentum, quaestione 52. vers. sed quero, licet loquatur super authen. ex causa, sed non datur ratio differentie, Crass. in §. codicillus, numero vigesimotertio ad finem. Ancharan. iun. in quaest. familiarium 11. num. 3. & seq. lib. 1. & hanc opinionem aequiorem putat Tessaur. in decis. 128. num. 3. Pro qua facit communis opinio Bartoli in d. Auth. ex causa, numero vigesimotertio. Fulgos. numero 17. in fine, quando scilicet clausula codicillaris operatur in testamento rupto per querelam.

Is qui prius intentauit remedium † testamenti, non potest postea, vt hac 41 clausula, si haeres ab intestato censetur grauatus l. finali, vbi gloss. in verbo capiens, & ibi Doct. omnes, C. de codicill. Alex. in consil. 121. numero 6. y. cum ergo volum. 1. Roman. in consilio 125. num. 20. vbi addentes, Boe. decis. 33. numero 15. Palaeot. decisione

506. in fine, & decision. 556. numero 4. lib. 3. parte 3. in Nouissimis. Gabr. in titulo de actionibus, conclusione tertia, numero 1. & vide in causa Ariminens. legati 10. Nouembris 1595. coram Litta.

Declara hoc procedere, quando quis se restringit ad vnam tantum viam, vt declarat Palæot. in d. dec. 506. Secus quando quis non se restringit ab initio, quo casu censetur deduxisse omnne ius, etiam contrarium eventualiter, tamen successiue, vt declarat Castrensi. in l. 1. numero 5. Ias. numero 4. ff. ne quis eum qui in ius vocatus. Ruin. in cons. vigesimo secundo num. 6. vol. 1. Socin. iun. in consilio vigesimo sexto numero 19. volum. 1. & tenuit Rota in causa Romana successione 29. Maii 1579. coram Aldobrandino, vt in decis. 1254. numero 5. par. 1. in Nouissimis, & ita fuit etiam resolutum in dicta causa Ariminensi legati, decima Nouembris 1597. coram Litta.

Adde quod dispositio d. l. finalis 42. C. de codicill. est odiosa, & ideo restringenda, Palæot. in dec. 753. libro 3. par. 3. in nouissimis, & fuit dictum in d. causa Romana successione, vt in d. decis. 1254. in fine, & in d. Ariminensi legati coram Litta, Socin. in consil. 84. num. 40. volum. 2.

Et non habet locum, quando adest aliqua iusta causa, vt puta, ignorantia: Socin. iun. in consilio 84. num. 40. volum. secundo. Palæot. d. decis. 506. in fine, & decis. 853. lib. 3. parte 3. in Nouissimis, & fuit dictum in d. Ariminensi legati coram Litta.

Hæc clausula sustinet testamentum nullum in vim codicillorum d. l. finali, C. de codicil. Rota dec. 4. numero 1. parte prima in Nouissimis.

45 Item hæc clausula non probatur per priuatam scripturam, nisi publicetur, iuxta l. publicari C. de testam. Bald. in l. nec casu, numero 7. C. de

discussoribus lib. 10. Ias. in d. l. publicati, in fine, Rota dicta dec. 4. numero 1. par. 1. in Nouissimis: vbi etiam vtum publicatio presumatur ex antiquitate temporis.

Clausula codicillaris effectus est, quod venientes ab intestato videantur scripti hæredibus restituere Bart. in l. ex his verbis, ff. de testament. Alexand. in consilio 12. volum. 2. Dec. in consilio 369. num. 2.

Contrariu per glossam in d. Auth. Ex causa, C. de liberis præterit. vbi quod clausula codicillaris non operatur, quando testamentum est nullum ex causa præteritionis, vt in glossa prima in fine, & notat Oldrad. in consil. 141.

Sed illa gloss. non est communiter probata, vt dicit Alex. in d. Authent. ex causa, & contra illam tenet Bart. in l. 1. in prima quasi. ff. de iure codicill. Angel. in consilio 99. cum aliis per Andream Siculum in consil. 54. in ultimo dubio, volum. 3. Dec. in consilio 242. Alexand. in consilio 36. numero 5. volum. 1. Ruin. in consil. 2. consil. 6. volum. 2.

Quando testamentum præteritus irritatur, tunc clausula codicillaris habet effectum, & res ad causam intestati deducitur. Baldus in consilio 9. numero 3. in fine, volum. 5. Socin. in d. consilio 140. num. 7. versic. nam clausula, vcl. Castrensi. in consil. 411. vol. 1. Corn. in consil. 118. num. 2. volum. 2. Cravetta in l. cum filiofamilias, in 2. repetitione, nu. 263. de legatis primo, Bartol. in Auth. ex causa, num. 34. vbi omnes Doct. C. de præterit.

Quando testamentum est nullum, tunc eo quia factum est ad alterius interrogationem, tunc clausula codicillaris defendit illud, Beccius in consilio 36. numero 84. Menoch. in consilio 45. numero 14. Sord. in consil. 414. in fine, Gabriel. in titulo de testamentis, E E E iij

concl. 2. num. 14. vers. secundo limita,
& n. 20. vers. quarto, limita. 48.

- 48 Quando aliqui testes † contradi-
cunt testamento, tunc illud conserva-
tur ex eadē clausula. in conf. 24. n. 8.
vol. 1. Cephal. in conf. 546. n. 45. Surd.
conf. 4. 14. n. 103.

Contrarium est verius, quando te-
stamentum est nullum, quia in dolo,
vel metu factum est, vel per falsas sug-
gestionēs, & importunas preces, quia
dicta vitia durant tam in clausula codi-
cillari, quā in testamento, & quia an-
nullato testamento propterea, clausu-
la codicillaris in testamento apposta,
etiam annullatur, Baldus in l. finali, n.
24. vers. sed posse, C. de Codicill. Fa-
bius Turretus, in Tractatu De clau-
sula codicillari, in titulo, de effectibus,
& defectibus huius clausulæ, quæstio-
ne 51. n. 4.

- 49 Item hæc clausula † non validat te-
stamentum hominis ignari, nisi fuisset
illi in vulgari sermone exposita, Tur-
rett. de clausula codicillari quæstio-
ne 9.

Item non operatur, quando testa-
mentum † est nullum ex defectu vo-
luntatis, Turret. vbi supra, q. 25. nu. 2.
Et tunc habet effectum, quando in ea
adest testatoris sufficiens consensus,
Turret. ibid. q. 6. num. 1. Et cum testa-
toris voluntas sit individua, leum qui
in princip. ff. de his quib. vt indignis,
Turret. ibidem quæst. 65. n. 20. plur.
seq. Si non valet voluntas, vti testa-
mentum, neque potest valere iure codi-
cillorum, quia sunt pars, & portio i-
psius testamenti.

Item clausula ista non defendit testa-
mentum, quando ad est suspitio falsi-
tatis. Turret. ibid. quæst. 105.

SYMMARIA.

- 1 Legatum factum cum clausula, De bonis
testatoris, non debetur de bonis hæ-

reditis.

- 2 Hæres non conficiens inuentarium, quæ-
do non teneatur ultra vires hæredi-
tatis.

- 3 Testator potest remittere penam ob non
confessionem inuentarij.

CLAUSULA 12.

De In, & super bonis.

Si legatum † factum est, cum hac
S clausula, In, de, vel super bonis te-
statoris, hæres non teneatur illud solue-
re de bonis propriis text. & glossa fi-
nalis, in l. nomen §. vni, in fine, de leg-
gat. 3. Castrens. in conf. 405. numer. 2.
vers. secundo quæ testator, Crauetta,
in consil. 187. num. 4. Simon de pret. in
consilio 98. in fine. Ideo si hæreditas
non est soluendo, quia non adfuit
bona testatoris, de quib. solui possit,
legatum non debetur, quia ita solue-
retur de alterius bonis, & fieret contra
voluntatem testatoris.

Et licet hæres non conficiens in-
uentarium, † teneatur ultra vires hæ-
reditatis, §. si vero non confecerit in-
uentarium, Auth. de hæredib. & Fal-
cid. tamen Bald. in l. 1. C. de his quæ
pœnæ nomine, in antiqua lectura, ab
ista regula excepit hunc casum, vt hæ-
res non conficiens inuentarium non
debeat soluere de bonis propriis,
quod testator iussit solui de bonis &
hæreditate sua. Nam vt hæres non
conficiens inuentarium teneatur ul-
tra vires hæreditatis, hoc est inductum
in pœnam hæredis, propter timorem
subtractionis bonorum, & quia præ-
sumitur contra eum, sed testator † po-
test remittere huiusmodi pœnam, vt
per Bald. in d. l. 1. & sequitur Roman.
in Rubrica, ff. de acquitend. hære-
dit. & censetur remisisse quod ad ob-
ligationem personalem causatam
per aditionem, remanente obliga-
tione

tionem reali, vt legatarius possit conferre qui super bonis, hanc doctrinam sequitur Corn. in cons. 39. col. 3. versiculo. Et tunc pro Alexand. vcl. 4. & in cons. 180. in q. 6. vers. & alias, vol. 4. & hanc doctrinam esse communiter receptam probat Alciar. in cons. 38. num. 31. lib. 9. Phanucci. in Tra&. de Inuentario p. 7. num. 7.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, De herede in heredem, quomodo intelligatur.
- 2 Fideicommissum inducitur per clausulam, De descendente in descendentem.

C L A V S V L A 13.

De herede in heredem.

Interpretanda est hæc clausula, id est, De descendente in descendentem, † vt probatur in lex facta, §. finali, & ibi gl. quam sequuntur Cuman. & Imola. ff. ad Treb. Bart. in l. Gallus, §. etiam, si parente cons. 2. vers. secundo casu, & col. fin. vers. quæro iuxta prædicta, ff. de liber. posth. & Ia. sibi, d. num. 17. dicit esse Communem opinionem, & ab ea non esse recedendum, neque in consulendo, neque in iudicando, Bart. in cons. 51. p. 1. vbi dicit istum esse Communem vsum loquendi, Bald. in consilio 125. volum. 4. Socin. sen. in consilio 57. numero 2. versiculo secundum fideicommissam, & in cons. 62. numero 11. & seq. vol. 3. Idem apertius respondit Decius in consil. §. numero 4. & in cons. 287. num. 12. vers. & licet quandoque Paris. in cons. 88. num. 14. & seqq. & in cons. 92. n. 46. vol. 2. & in cons. 8. nu. 7. vol. 3.

- 2 Et quod propter huiusmodi clausulam † inducatur simplex, & absolutum Fideicommissum de descendente in descendente ordine successiuo, ita,

quod vnus succedat alteri, probat diffusè Simon de præter. De interpretacione victim. voluntatum lib. 3. interpretacione tertia, dubio 1. solutione 10. num. 19. & seq. fol. 284. ita vt non sit hæres per additionem hereditatis, sed hæres sanguinis, & vltimi grauati, vt declarat etiam Socin. inn. in cons. 188. numero 6 & seq. & 17. vicium. 2. & in consilio 13. num. 8. vol. 3. Natta in cons. 531. num. 21. Decian. Responso, 38. numero 4. & plur. & seq. v. l. 4. & Menoch. qui plura ad hoc allegat in consil. 281. col. prima & seq.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, De gradu in gradum, restringenda est ad expressos.
- 2 Clausula in perpetuum, vel in infinitum quomodo restringenda.
- 3 Clausula, Ad qualificandum actum, semper est restringenda ad illum.
- 4 Fideicommissum in quibus casibus non censeatur perpetuum.

C L A V S V L A 14.

De gradu in gradum.

Hæc clausula restringenda † est ad casus expressos, vt scilicet descendentes in casibus prædictis, de gradu in gradum succedant, non autem extra illos casus vocati censeantur, Ruin. in consil. 102. numero 11. & seq. volumine primo, qui loquitur in clausula De liberis in liberos, Crauetta in cons. 385. num. 10. qui loquitur de clausula, De vno ad alterum, & dicit, quod non includatur noua substitutio, Menoch. in consilio 328. numero 29. qui loquitur quando substituti sunt descendentes masculi de vno in aliū, & vult quod clausula restringatur ad anteriores substitutiones, & ita qui vocan-

tur de gradu in gradum, non omnes simul sed gradatim succedant: & sic qui proximior existit, alios excludit.

- 2 Et si addita esset clausula † in perpetuum, vel infinitum, illa etiam restringenda esset ad casus expressis in quibus censentur perpetuo vocati, non autem in aliis casibus. Ruin. in d. conf. 102. num. 11. & seq. vol. 1. Alban. in conf. numer. 5. Cephal. in consil. 17. num. 9. vers. tertio igitur. Dec. in consil. 636. nu. 12. ubi agit de clausula, Sapper, & Crau. in conf. 385. num. 10.
- 3 Nam quando clausula † appositae est ad qualificandum aliquod verbum, debet ad illud tantummodo referri, non ad alia, ut dicit Bart. in l. fin. ff. de rebus dubiis per text. l. filium, ff. quando dies legato cedat, Alberic. in l. prima, C. de liber. praterit. Abbas in capitulo, secundo requiritis, de appellat. Dec. in consilio 14. numero quarto in fine, ergo haec clausula non operatur,
- 4 quod fideicommissum † censeatur repetitum de primo substituto in alterum, nec de linea vnus substituti ad alteram lineam, ut probat Menoch. ita pluries fuisse iudicatum in conf. 433. num. 37. sed tunc demum descendentes ex altera linea succedunt, quando prima linea extincta est, Corn. in conf. 11. col. 3. vers. hoc praesupposito, lumine 3. & probat ex pluribus Simon de Pretis in dicta solutione 110. num. 20. in fine, & num. seq.

SUMMARI A.

- 1 Descendentes ex filijs, indefinita loquutio intelligitur in infinitum.
- 2 Clausula, Descendentes ex filijs, potest verificari in vno.
- 3 Clausula, & aliquem ipsorum, quid denotet.

CLAUSVLA 15.
Descendentibus ex filijs.

CUM testator vocat descendentes † ex filiis, indefinita loquitur, & dicitur respicere tractum successiuum, per consequens in infinitum nascitur descendentes complectitur per plures gradus, iuxta notata in l. si cognitis, ff. de reb. dub. & in l. finali, C. de verb. significat.

Haec clausula, descendentes † ex filiis, potest verificari in vno, l. pater Severinū, §. fideicommissio, ff. de condit. & demonstr. l. non est sine liberis, de verb. significat. cum similib. per Corn. in conf. 68. vol. 4. & Dec. in conf. 360. col. 1. solent testatores addere alia clausulam & aliquem † ipsorum, ad denotandam, quod cum dispositio facta fuerit in plurali, intellexerit etiam de descendentibus ex omnibus, quia separavit indefinitam loquutionem à speciali, & pluralem à singulari, ergo noluit vna sub altera comprehendere, Ruin. in conf. 159. numero 9. vol. 1. ubi ponderat ista verba, alterum, vel alteros.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Dictam hereditatem repetit, substantiam, & qualitatem.
- 2 Feuda quando continentur in hereditate.
- 3 Testis loquens de dictis bonis, intelligitur de omnibus.
- 4 Dictio dictus restringit rem sermonem expressum.
- 5 Operatur, ac si res essent appellata nomine proprio.

CLAUSVLA 16.
Dictam hereditatem.

QUAE institutione expressis sunt à testatore, continentur in substitutione, & fideicommissio, in quo dictam hereditatem ad Follanum peruenit nulli, quia clausula, dictam hereditatem repetit tam quoad substantiam,

tiam, & quam quo ad qualitatem, l. in
reperendis, vbi Aserin. de legatis ter-
tio, cum aliis per Ceph. in conf. 259.
num. 1. qui probat esse communem o-
pinionem: ideo propter dictam clau-
sulam etiam feudalia † continentur,

2 Veniunt appellatione familia.

CLAVSULA 17.

Domus.

Domus appellatione † compre-
henduntur omnes agnati, &
transuertes, vt notatur in l. 1. in prin-
cip. ff. ad Syllanianum, vbi Bartol. dicit,
quod veniunt illi, qui veniunt appel-
latione familiae, † pro quo est gloss. 2
notab. in l. 1. C. si quacumque prædi-
tus potestate, & in l. cura vnus, C. de
alienat. & cibar. legat. notant Scriben-
tes, in l. pronuntiatio, §. familiae, ff. de
verbor. signification. Dec. in conf. 495.
nu. 13. Paris. in conf. 35. col. 1. vol. 3. An-
char. in conf. 152. n. 4. Alex. in conf. 112.
nu. 3. vol. 6. Corn. in conf. 55. nu. 5. vol. 1.
Grat. in conf. 63. n. 10. vol. 2. Tiraquell.
de retractu lignag. §. 1. Gloss. 9. nu. 125.
in fine. Socin. iun. in conf. 94. n. 9. vol.
1. Crauetta, in conf. 800. n. 5. Mantica,
de coniectur. lib. 8. tit. 12. n. 17.

SYMMARIA.

- 1 Legatum vsusfructus vxori factum,
quando restringatur solum ad ali-
menta.
- 2 Clausula, *Donnam, Dominam, & Pa-
tronam, quid importet.*
- 3 Vsusfructus quando vere vxori censetur
legatus, & non alimenta.
- 4 Alimenta prius debentur filio, quam v-
xori.

CLAVSULA 18.

Donnam, Dominam, & Patronam.

Si testator habet filios, & vxorem †
faciat vsusfructuariam, *Donnam,*
Dominam, & Patronam, hæc clausula
honoris gratia censetur apposta,
& tantum alimenta habere debet,

FFF

SYMMARIA.

- 1 Agnati continentur appellatione domus.

- 4 Item hæc clausula † restrictionem
inducit ad rem, de qua est sermo, ita,
vt oratio non possit referri ad aliud.
Ripa, in l. filius familias §. diui, numer.
111. de legatis primo, Hippolyt. Rimi-
nald. in conf. 491. num. 17. Item ope-
ratur, perinde ac si de nomine proprio
† mentio facta esset, Rimin. in d. con-
sil. 491. num. 93. & in conf. 173. numer.
27. & consil. 192. num. 36. Alexand. in
conf. 140. vol. 6. Curt. iun. conf. 58. in fi-
ne, Paris. in consil. 86. num. 36. vol. 2. I-
tem Riminald. in conf. 412. num. 83. &
consil. 516. n. 13. Item, quod per clausu-
lam, *Dicta bona,* censentur expressa
ipsa bona propriis nominibus, Ruin.
in conf. 108. n. 3. vol. 3. Rota decif. 27.
n. 4. parte 1. in Nouissimis, Barzias de-
ci. Bononiensi 129. n. 19

Bart. & Communiter Doct. in l. Titia cum Testamento, §. finali, de legatis secundo, & in l. prima, & in Authen. Hoc iocum C. de secund. nupt. & ibi Bald. In l. nemo potest, in secunda lect. numero §. 2. de legatis primo. Menochius in consilio 10. num. octavo, post multos relatos, probat per huiusmodi clausulam esse relictam solam præminentiã, † & supream rerum administrationem, & quod sine controuersia sit, vt non censeatur relictã proprietã, & ita fuit iudicatum, Crescent. decis. Romana 5. de testament. Ioseph. Ludouic. decis. Perusina 46. Francisc. Mant. decis. 847. parte prima.

3 Hæc conclusio non procedit, † quando contrarium potest apparere ex aliquibus coniecturis, quod testator voluerit verè vsusfructum relinquere. Paulus de Castro in cons. 218. volumine.... Dec. in consil. 418. & in cons. 454. Sed non esse bonam coniecturã, si testator dixerit: relinquo vsusfructum omnium, & singulorum bonorum meorum, definiunt Rota in d. decis. 5. de test.

Declaratur hæc conclusio, vt procedat, dummodo ante omnia deducantur alimenta † pro filijs, & de eorum mater. Barbat. in consil. 63. in primo articulo, vol. secundo, Paul. Picus in d. l. Titia cum testam. §. Titia. q. 61. de legat. secundo. Socin. in cons. 97. n. 24. vol. 1. Bald. in l. 1. §. officio, in fine ff. de tutel. & rationib. distrahendis. Natta in consil. 387. nu. 8. & ibi Bald. dicit quod non tenetur quis coarctare victum suum propter alimenta matris, vel alterius cuiuscunque, nisi largas habeat facultates.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, Donec ratio reddita fueris, quomodo intelligatur.
- 2 Clausula, Parito iudicato, quomodo

intelligatur.

CLAVSVLA 19.

Donec ratio reddita fueris.

1 Sta clausula † exponi debet. id est, si ratio reddi debuerit, l. 3. §. si quis Titio, ff. de adimendis legatis, per quem textum ita probant Roman. in consilio 312. columna 1. & Simon de Pret. De Interpretatione vltim. voluntar. interpretat 2. Dubitatione 4. num. 86. fol. 455. Sicut diximus † de clausula, Parito iudicato, id est, si sententia appareat, quæ transuerit vere in rem iudicatam supra in parte 1. clausula 88.

SUMMARI A.

- 1 Legatum cum clausula, Donec vitam vidualem seruauerit, an sit vnum vel plura, & num 3.
- 2 Legatum factum in singulos annos, quomodo differat à legato, Donec vixerit.
- 4 Legati vnus semel cedit dies.
- 5 Legatum conditionale non debetur non adimpleta conditione.
- 6 Indignus efficitur commodo testamenti, non obseruans voluntatem testatoris.

CLAVSVLA 20.

Donec, & quandiu.

1 Testatores vxoribus vsusfructum bonorum legare solent cum clausula, Donec, & quandiu vitam vidualem seruauerit, & tunc legatum † pro primo anno erit purum, pro alijs autem conditionale, Paris. in cons. 96. & num. 44. & seq. vol. 2. & in cons. 110. nu. 1. & seq. vol. 4. Ruin. in cõs. 36. nu. 7. volum. 2. Idè si fuerit dictũ, Vsq; quo vitam vidualem seruauerit, Paris. in consi-

consilio 21. per totum, & in consil. 25. volumine 2. Capra, in consilio 79. numero 2. Dec. in consil. 486. Aretin. in consilio 14. Goffred. in l. legatum, in princip. ff. de annuis legatis, Borgninus Caualcanus, in Tractatu de usufructu mulieri relicto, numero 115. & seq. & n. 141. Anton. Gomez. in tomo 2. variar. resolution. cap. 11. & 44. & 48.

In contrarium, quod hoc legatum sit vnum, & quod supradicta doctrina procedat, quando testator vsus est expressa dinumeratione temporum, vt quia dixit in singulos annos, † vel singulis annis, & ita loquitur text. l. si in singulos annos, ff. de annuis legatis, glossa, & Bald. in l. prima, per illum text. ff. quando dies legat. usufruct. cedat, Natta. in consil. 548. in princip. ex licet glossa in dicta l. legatum, ff. de annuis legatis, dicit, paria esse, legare in singulos annos, & legare quamdiu legatarius viuat: tamen ipsamet glossa statim se declarat, dicens id procedere, quo ad repetitionem: nam si quis capite minutus est, perdit usufructum simpliciter sibi relicto, & non a. quam talis usufructus amissus reuiuifcat, secus est, quando fuit relicto in singulos annos, vel quamdiu viuat, nam sequita capitis diminutione, & sic per ipsam amisso usufructu, censetur repetitus, & ipsa glossa allegat text. l. licet in annos, in principio, vers. vnde testatum, ff. quibus modis usufructus amittatur, ergo legatum cum huiusmodi clausula, Donec vixerit, † vel quamdiu lectum vidualem serauerit, erit vnum legatum, non autem plura, & ideo semel cedit dies, l. damnas in princip. ff. de usufructu legato, & ibi hanc tenet glossa Alberic. numero 17. in fine, & plur. seq. glossa, in l. habitationis, ff. eodem titulo, qui textus loquitur, per verba in singulos annos, & ibi etiam Cin. & Alberic. item las. in l. si ex toto, §. si ita legatum, num. 19. de legatis

primo, Castiens. in l. si Stichum §. stipulatio, ff. de verb. oblig. & ibi Alex. num. 1. & seq. & ita probat Goffred. in d. l. in singulos, numero 6. & 19. & 24. & 27. ff. de annuis legatis, & in l. codicillis, num. 3. in fine, ff. eod. titulo. Effectus huius disputationis est, quia si legatum esset vnicum, † & semel cedit dies, venit in obligationes, & hypothecca quacumque legataria mortua fuerit, & hypothecca in legatis conditionalibus semper retrahitur, l. fin. §. fin. autem in conditione, C. de legat. & ibi Bartol. in penult. oppositione, laion in fine, & declarat Socin. in consilio 269. in princip. vol. 2.

Si testator aliquid legat pro remuneratione laborum administrationis, cum clausula, Donec † recte administrauerit, & resoluitur, si nite, & pro tempore quo administrauerit. l. pater Senerinum. §. finali, vbi Bartol. ff. de annuis legat. l. Catio §. Imperator, ff. de alim. et. & cib. legat. l. 1. C. de legat. cum aliis ad hoc allegatis per Dec. in consilio 129. num. 21. vol. 3. ergo non debetur, nisi ostenderit nite administrasse: nam qui beneficio dispositionis conditionalis valet, probare debet se conditionem adimpleuisse, l. sed si, ff. de verb. oblig. Baldus in l. si quidem, numero 5. C. de except. Dec. in consilio 585. numero 1. Defectus conditionis facit, ac si legatum fact. non fuisset, l. pecuniam, quam, ff. si cert. per. l. necessarios, quod si pendente, ff. de periculo, & commodo rei vendita. Socin. iun. in consilio 4. n. 16. vol. 2. cum aliis per Ceph. in consil. 497. n. 35. & seq. Riman. iun. in consil. 353. num. 113. Gabriel. in consil. 117. num. 14. vol. 1. Item, quia non obseruans † voluntatem testatoris, comodo testamenti efficitur indignus, & omni emolumento ex eo proueniente priuatus, Socin. in l. quibus diebus, §. Terminus, num. 9. ff. de condit. & demonstrat. Decian.

in conf. 39. num. 3. & seq. vol. 2. Rin. in
iun. in conf. 719. num. 50. & seq. volu-
mine 6.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula, Dummodo, importat commo-
tationem, non conditionem.*
- 2 *Et a. ¶ Et clausula, Dum tamen, &
1*
- 3 *Actus quando necessariè implendus est,
an clausula importat conditionem.*
- 4 *Cuius receptus, dummodo soluat datia,
receptus per modum compulsionis
non exclusionis.*

CLAUSVLA 21.

Dummodo.

1 **H**æc clausula denotat commo-
tationem, ¶ Rota dec. vnica, de con-
ditionib. appositis, non autem condi-
tionem, Luc. de Pen. in l. exceptores.
C. de numerarijs, lib. 12. facit igitur
modum, & non conditionem, Innoc.
in c. dudum, in secundo, de elect. Spe-
cul. in tit. de legat. §. dicendum, vers.
sed quid in indulgentia: item est clau-
sula in modificatiua, & restringit, l. cū
ab eo ff. de contrahend. empt. c. tui, de
præb. c. presentis, eodem titulo libro 6.
Alex. in l. 1. num. 3. not. ff. ad leg. Falcid.
l. Vinc. de anna, sing. 580.

Huic clausulæ æquipollet clausula,
2 ¶ Dum tamen, c. si §. nec illa, de trans-
latione Episcopi, vbi Papa vtitur am-
babus distinctionibus, pro vna re. Item, est
similis clausulæ. Ita vt, d. l. cum ab eo,
ff. de contrahend. empt. vbi Iuriscon-
sultus, dum in principio vtitur clausu-
la, Dummodo, in fine postea vtitur
clausula, Ita vt, quando scilicet impor-
tat actum explicandum ab honorato,
aut ab eo, in cuius fauorem dispositio
fit, vt declarat Bartol in l. quibus die-
bus, §. Terminus, numero secunde, ff.

de condit. & demonst. Ruin. in conf.
215. numero 10. volum. 1. & in conf. 20.
col. 2. vol. 2. And. in Constitutione
Regis in aliquibus num. 10. Afflic.
num. 25. & 26. ideo, de necessitate re-
quititur, vt valeat illud cui iniungitur,
¶ Dec. in capitulo ex litteris, num. 52.
de rescriptis, Ruin. in confil. 198. num.
9. volumine secundo. Quo casu quan-
do adiungitur ei, quod de necessita-
te implendum est, ætequam actus
perficiatur, importat conditionem. l.
Thais, §. Stichus, ff. de manumiss. te-
stam. Bartol. & ceteri in d. §. Terminus.
Craetta, in confil. 60. num. 14. vbi
plurimos citat, Socin. iun. in conf. 148.
in fine vol. 1. Imo verius est, vt demon-
stret quandam formam, qua non ser-
uata actus omnino corruat, Curr. sen.
in confil. 74. col. 8. in princ. versiculo,
capio secundam Legitimationem.

Si quis recipiatur in Cnem, dum-
modo soluat Datia & Collectas, tunc
clausula non requirit implementum
præcessisse, quia est successiuam, & i-
deo statim fit cuius, & non resoluitur
civilitas, sed potest compelli ad sol-
uendum, ita dicit Bald. in cap. dudum,
in secundo, num. 2. de electione, quia
clausula, Dummodo, non facit actum
cōditionalem, sed obligat ad sic faci-
dum per modum, ideo tanquam mo-
4 dus implendus erit per viam ¶ com-
pulsionis, non autem sicut conditio,
quæ per viam impulsione impleri so-
let, ita etiam declarat Molins in traçt.
de primogeniis, lib. 2. c. 15. num. 28. cū
alijs ad hoc allegatis per Menochium
in consilio 131. numero 9. & seqq. & si
semel adimplevit in solutione Datio-
rum, & Collectarum, dicitur adimple-
uisse modum, ita vt successiuis tem-
porib. postea compelli possit. Meno-
chius in consil. 584. num. 10. & seqq.

SYMMARIA.

- 1 *Filiarum appellatione non veniunt nepo-*

- nepotes in substitutione fideicommissaria.
- 2 Nec in prohibitione alienationis.
 - 3 Clausula eiusdem filios, æquipollet Clausula, Filios primi gradus.
 - 4 Prehibitis alienationis non extenditur de hærede in heredem.
 - 5 Nepotes non continentur appellatione filiorum in legatis.

CLAVSVLA 22.

Eiusdem filios.

IN substitutione fideicommissaria, appellatione filiorum, non veniunt nepotes, † Curtius sent. in consil. 46. numero 9. & nec mirum est, Dec. in consil. 95. numero 7 & in consilio numero 218. numero 12. Durant de arte testandi, Cautel. 4. tit. de substitution. Paris in consilio 89. numero 24. vol. 2. & in consilio 14. numero 19. volum. 3. Curt. iunior in consil. 135. nu. 8. Alciar. responso 98. numero 10. & responso 526. nu. 2. cum aliis ad hoc allegatis per Marzar. in epitom. de fideicommiss. q. 17. & ita quando testator grauavit filium suum, non dicitur grauasse nepotem, quoniam grauatus restituere, in necessarium antecedens dicitur prohibitus alienare, l. 2. §. si autem avaritiæ, C. communi, de legatis. Sed in prohibitione alienationis † appellatione filiorum non continentur nepotes, §. nos itaque in Authent. de restit. fideicom. Bartol. in l. filiusfam. §. diui numero 20. de legat. 1. & ibi Ripa, num. 106. Dec. consilio 182. col. 1. Curt. iun. in consil. 43. numero 11. & melius in consil. 255. Bero. in consilio 84. numero 40. volum. 2. Socin. iunior. in consilio 163. num. 15. volum. 2. Ruin. in consil. 208. num. 4. volum. 1. Couar. in lib. 3. var. res. fol. capitulo 5. numero 4.

3 Huic clausulæ æquipollet altera, †

filios primi gradus, Socin. sentent. in l. Gallus, §. instituens, numero 5. ff. de liber. & posthum. declarado text. l. cum pater, §. hereditatem, de legatis 2. & defendendo opinionem Imolæ, dicit, quod si testator vsus fuerit hac clausula, filiis suis, tunc non continentur Nepotes, Ias. in d. §. instituens, numero 23. quia nepotes non sunt immediate filij, nec filij primi gradus, vt per Alex. in consilio 56. volum. 5. Corn. in consilio 47. col. 3. vol. m. 4. Crau. in consilio 98. numero 9. Rimin. iun. in consilio 173. numero 9. Et ideo prohibitio alienationis quâdo est facta hæredi. cum verbis denotantibus personalitatem, vt ipsis, dictis, & similibus, tunc non extenditur ad hæredem heredis. Socin. iunior. in consilio 144. numero 14. volum. 3. Ruin. in consil. 117. col. 1. & consilio 181. col. 1. volum. 2. Dec. in consilio 291. col. 1.

In legatis appellatione † filiorum non continentur nepotes, vt est magis communis opinio, de qua per Simon. de Prer. de interpret. vltim. voluntat. lib. 3. interpret. secunda, dubio 1. solutione 11 numero vigesimo quinto fol. 289. & late scribit Mantica in tractatu de coniectur. libro 8. titulo 8. numero 2. scripsi de hoc in voto 12. numero 12. inter decisiones Pisanas, nam vt hæres minus grauetur, fit interpretatio, vt nepotes non continentur appellatione filiorum. Si mon de Prer. in d. solutione 1 numero 41. & seq. vide Valentin. Forsterum in tractatu de success. ab intestato, lib. 4. cap. 6.

SVMARIA.

- 1 Ordo successuum excluditur per clausulam, Aequis portionibus, & numero 3.
- 2 Clausula, Aequis portionibus, facit vt quilibet censetur nominatiu vocatus.

4 Et operatur, vt qui debebant succedere
in stirpes, succedant in capita.

quando testator eos vocauit eo modo,
& forma.

2 Successiones quomodo sint de iure gen-
tium, & de iure ciuili.

CLAVSVLA 23.

Aequis portionibus.

CLAVSVLA 24.

Eo modo, & forma.

- 1 SI testator instituit matrem, † & eo-
rum filios, quos nominibus propriis
appellauit, vnusquisque admittitur
pro virili portione, gloss. in l. nonnun-
quam, ff. ad Trebell. gloss. & Doct. in
l. finali, C. de impub. & aliis substitut.
Gabr. in consilio 130. num. 11. volum. 1.
idem si nomina propria tacuerit, sed
clausulam apposuerit, Aequis portio-
nibus: Nam hæc clausula † operatur,
vt quilibet nominatim vocatus esse
censeatur, Castren. in d. l. finali, num. 2-
ro 2. C. de impub. substit. & in l. inter-
dum, numero 2 ff. de hæred. institut.
per illum textum, Iason in l. re coniu-
cti numero 43. de legatis tertio, Ruin.
in consilio 163. numero 7. vol. secundo.
Ita vt per huiusmodi clausulam, A-
quis portionibus, excludatur ordo
3 successiuus, † sed simul admittuntur,
& ita sicut iudicatum in Rora, vt per
Cæsarem de Grass. dec. 4. de test. in 6.
Afflict. in decis. 309. numero 2. Et ibi
Addentes, plurimos referunt. Capi-
decis. 208. Alios ad hoc allegant Man-
tica de coniectur. lib. 4. tit. 7. numero
20. Simon de Preter. lib. 1. solutione 5 in
princip. fol. 15. Peregrin. artic. 17. num.
5. item si instituti hæredes deberent de
iure succedere in stirpes, propter vir-
tutem huius clausulæ superadditæ à
testatore, debent succedere in capita.
Capi. dec. 208. ita ordo successiuus, si-
ue de iure communi, siue de iure mu-
nicipali inductus, semper per huius-
modi clausulam sublatus esse cen-
setur.

SI institutionibus, vel substitutioni-
bus testatores addiderint clausu-
lam. vt sibi succedant † eo modo, &
forma, prout successarij forent ab inte-
stato, intelliguntur secundum gradus
prærogatiuum, ita probat Decian. in
responsio 3. numero 104. volumine 1.
vbi quod iste est verus intellectus di-
ctorum verborum. Nam cum succes-
siones in genere sint de † iure gen-
tium, & quoad modum succedendi
per gradus, & agnationem, sint de iure
ciuili, l. maximum vitium, C. de li-
ber. præterit & instit. de hæred. qui ab
intestato deferuntur, testator, qui hæc
clausula vsus fuerit, censeatur se con-
formem reddidisse cum dispositione
iuris communis, ad tradita per Bartol.
& D. & in l. hæredes mei, §. cum ita, ff.
ad Treb.

SUMMARIÆ.

- 1 Substitutio fideicommissaria non conti-
netur sub clausula, eos inuicem sub-
stituit.
- 2 Liam hoc iure, ff. de vulgari, declara-
tur.
- 3 Clausula eosque inuicem substituit, cur
non contineat fideicommissariam de
presenti.
- 4 Substitutio fideicommissaria requirit
conditionem mortis.
- 5 Clausula eos inuicem substituit, in qui-
bus casibus importet fideicommissa-
riam.

SUMMARIÆ.

- 1 Instituti succedunt prout ab intestato,

CLAVSVLA 25.
Eosque inuicem substituit.

Sub-

Substitutio reciproca, concepta per hanc clausulam, eosque inuicem substituit, tantum vulgarem comprehendit, † fideicommissariam autem non continet, l. iam hoc iure, ff. de vulgari, & pupil. per quem text. ita tenent Bart. in l. Lucius, numero 4. & 20. ff. de ritu, Ripa, numero 41. Couar. in §. Rainutius, §. 7. numero 3. de testam. Menoch. libro 4. præsumptione 60. numero 67. Alexander 35. in tractatu de substit. par. 5. cap. 10. nam text. in d. l. † iam hoc iure, expresse disponit, in vulgarem tantummodo casum videri factam, ergo excludit pupillarem, & fideicommissariam. Neque debemus dicere, quod clausula tantummodo in casu illius legis apposita, non excludat casus similes, & ita possit extendi ad fideicommissariam, ad tradita per gl. & Doct. in l. ob æs, C. de præd. minor. nam cum ille text. incongruum putet, vt in vno sint duæ substitutiones, & in altero vna tantum, si de fideicommissaria cogitasset, dixisset utes substitutiones, scilicet vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam, in altero vero duas, scilicet vulgarem, & fideicommissariam. Item text. in l. 2. C. de impuber. substit. idem disponit, dum dicit: quibus in vnum casum dumtaxat substitui potest, & prædicta ratio etiam militat, item hæc clausula nõ habet tractum in futurum, ergo non potest extendi ad fideicommissariam post mortem sub conditione, quæ requirit tractum in futurum: Neque potest † continere fideicommissariam incontinenti factam, quia tunc fideicommissaria esset inutilis, & nullius momenti, quia vicissim tantum vnus daret, quãdo alter acciperet, Bart. & Alexand. in l. 1. in prin. C. de pact. per text. l. ab omnibus, §. si à Titio, de legatis primo, idem Bart. in l. si quis seruu. ff. de cõdit. & demonstrat. & in l. 1. quaestione 21. de iure codicill. Arcim. in l. si plu-

res, num. 5. ff. de vulgari. Dec. in l. in testamento, numero 5. C. de testament. milit. Socin. iun. in consil. 105. num. 46. volum. 3. Ruin. in consil. 7. numero 11. vol. 3. Crotus. in consil. 62. per totum, volumine primo, Ceph. in consil. 326. numero 22. & ideo, vt substitutio reciproca † fideicommissaria valeat, cõditio mortis adiecta esse debet, saltem in præcedente, vel subsequente oratione, vt probat Ruin. in cõsilio 120. numero 4 & plur. seqq. volumine 3. item, quia per casum d. l. iam hoc iure ff. de vulgari, non continetur pupillaribus, quæ habet tractum successiuum, ergo non potest dici, quod huiusmodi clausula propter pupillarem habeat tractum successiuum, & ita etiam fideicommissaria comprehendat: quid si facta esset ab extraneo? Vide infra in clausula vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum.

Declaratur hæc doctrina, vt non procedat, quando hæc clausula esset apposta † substitutioni compendiosæ, quæ habet tractum futuri temporis, & ideo etiam fideicommissariam continet, Bartol. & Doct. in l. Lucius ff. de vulgari, & in l. 2. C. de impub. substit. Alex. in consilio 110. volum. 7. Socin. iun. in consilio 6. & consilio 190. vol. 3. Dec. in consil. 318. Roland. à Valle in consil. 25. numero 10. & sequent. volumine 1.

Item, quando esset apposta clausula, quia tunc huiusmodi clausula continet fideicommissariam, Castren. & Corn. in l. si Frater, C. de fideicommiss. Curt. iunior. in consil. 139. & est communis opinio, vt attestatur Socin. iun. in consil. 166. volum. 2. Præsertim quia huiusmodi clausula est concepta per verbum substituo, quod est commune, & ideo potest intelligi per Simonem de Præd. lib. 3. interpret. 5. Dubitatione 1. Solutione 7. n. 1. f. 378. Menoch. de præsumption. 60. num. 7. li. 4.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Et eo casu, restringit, & non permittit extensionem.
- 2 Multo magis si sit dictum, tunc, & eo casu.
- 3 Clausula, casu quo, importat conditionem.

CLAUSVLA 16.

Et eo casu.

- 1 **R**estringit dispositionem ad illum tantum, & non admittit extensionem, Alciat. responso 594. numero 2. & responso 528. numero 4. Grat. in consil. 124. col. 4. volum. 1. & in consil. 16. col. 3. & seq. volum. 2. Dec. in L. quamuis, numero 2. C. de impub. subtit. & in l. finali, col. 2. C. de instir. & subtit. Multo magis hec doctrina
- 2 procedit, si fuerit dictum, tunc, & eo casu, vt probat. Dec. in consil. 215. numero 3. quia huiusmodi clausula dicitur esse geminata, Alciat. in d. responso 528. numero 4. & ideo magis restringunt dispositionem ad casum expressum a testatore, & ita vt ipsa dispositio intelligatur vniiformiter, etiam respectu temporis, Anchar. in consilio 191. col. 4. Crauet. in consil. 9. numero 27. pro quo confert Regula, quod Clausula respiciens plura determinabilia equaliter determinanda debet, ad Regulam Liam hoc iure, & in l. vulgar. & l. quamuis, C. de impub. subtitur.
- 3 Illa autem clausula, & casu quo, & diuersa naturae est, quoniam conditionem importat, Baldus in consil. 241. volum. 1. Corn. in consilio 96. numero 15. volumine 1. Crauetta in consil. 166. col. 1. Et si fuerit addita clausula, & non aliter, est adeo praecisa, vt formam specificam inducat, ita vt actus aliter adimpleri non possit, gloss. in l. si qui-

dem, vbi Bil. C. de except. Alexand. in consil. 3. col. 3. volum. 1. Dec. in consil. 528. numero 10. Paris. in consil. 10. numero 15. volum. 2. Roland. in consil. 58. num. 4. 8. & consil. 59. numero 11. vol. 3. vide Honded. in consil. 78. numero 17. & pluribus seq. volum. 1.

SYMMARIA.

- 1 Fideicommissum reciprocum quando inducatur per clausulam, & non in alios.
- 2 Item, si inuitat masculos exclusis feminis.

CLAUSVLA 27.

Et non in alios.

Cum testator substituuit & descendentes masculos, & deinde feminas, inter quos in sua familia bona sua esse vult, si postea addiderit clausulam, Et non in alios, qui non descendant ex sanguine dictorum haeredu, hec clausula significat testatorem prohibuisse alienationem extra familiam, & ideo resultat reciprocum fideicommissum inter descendentes, ita firmarunt Curtius iun. in consilio 43. col. 4. vers. secundo principaliter, & in consil. 48. numero 2. & in consil. 121. num. 15. Socin. iun. in consil. 168. num. 78. vol. 2. Et cum testator semper inuitat masculos, exclusis feminis, & dicitur noluisse inter ipsos masculos fideicommissum reciprocum facere Socin. iun. in consil. 110. num. 39. volum. 3. Crauetta, in consil. 130. num. 6. Zanchus, in l. haeredes mei, §. condita, num. 633. ff. ad Trebellian.

SYMMARIA.

- 1 Clausula illatina non disponit nisi in euentum precedentiu.

2 Clau-

- 2 Clausula, Et sic de vno in alterum, an
 & quando disponat.
 2 Clausula, Perpetuo, verificatur post pre-
 cedentem.

CLAUSULA 28.

Et sic de vno in alteram.

1 **H**uiusmodi illatiua sunt, & ideo
 clausula non disponit nisi in e-
 uentum precedentis conditioni-
 nis, ita post Socinum, Ruinum, & alios
 citatos probat Beretta in consilio 75.
 numero 44. & sequent. & ideo si condi-
 tio non est verificata, & non constar
 de actu fideicommissi per verba di-
 spositiua, ipsa illatio nullius effectus
 est. & ideo clausula, Et sic de vno † in
 alterum, non potest operari, vt alter
 ex vocatis impedit dispositionem he-
 redis, l. pater, § fundum, versiculo ita
 enim, de legatis tertio, Cepolla in con-
 sil. 81. inter consilia Alexandri de Ne-
 uo. Alexand. in consilio 139. vol. 6. Dec.
 in consil. 513. numero 12. & consil. 636.
 numero 8. Rota decisione 649. num.
 2. & seq. & decisione 698. num. 11. &
 15. & 19. par. 1. in Nouissimis. Sic in si-
 mili clausula, perpetuo, † non verifica-
 ta precederi dispositione, nihil opera-
 tur. Dec. in consil. 218. numero 6. & 16.
 & in consilio 287. numero 7. & 11. in
 fine.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, & si nullus ex dicta linea, est
 conditionalis.
 2 Substitutio vulgaris includitur in clau-
 sula, & si nullus ex dicta linea.

CLAUSULA 29.

Et si ex dicta linea nullus.

1 **H**æc clausula conditionalis est, †
 & intelligitur, id est, si nullus re-

periretur, qui hæres esse posset, vel ef-
 ficie vellet, & ita conuenit vulgari † sub-
 stituti, ita probat Menoch. in consil.
 399. num. 22. post Ruinum, quem ci-
 tat in consil. 102. numero 6. & seq. vo-
 lum. 2. quoniam euenire posset, quod
 etsi exstarent multi agnati, tamen illi,
 vel hæredes esse non potuissent, vel
 noluisent.

SUMMARIA.

- 1 Agnatio semper censetur conseruata per
 vocationem masculorum.
 2 Femina quando substituta, non censetur
 conseruari agnatio.
 3 Neptis ex filio masculino dicitur esse in li-
 nea masculina.
 4 Neptis ex filio est agnata.
 5 Femina est finis lineæ paternæ. & in ea
 includitur.
 6 Neptis ex filio admittitur, stante clausu-
 la, de descendente in descendentem
 per lineam masculinam.
 7 Alciati distinctio de descendentibus ex li-
 nea masculina reprobat.

CLAUSULA 30.

Et vitimo de dicta linea masculina
 decedente.

Licet quando testator vocauit ma-
 sculos, semper censetur voluisse
 conseruare agnationem, † & familiam,
 vti firmarunt Socin. in consilio 63. nu-
 mero 14. volum. 3. Dec. in consilio 329.
 in 2. dubio, & in consilio 516. numero
 16. Crauetta in consilio 130. numero 9.
 tamen quando apposuit istam clausu-
 lam, & vitimo de dicta linea mascu-
 lina decedente, atque substituit femi-
 nas, † eo casu non dicitur consideraf-
 se conseruationem agnationis, & fa-
 miliam conseruare non poterant, vt
 certi iuris est, & probat Crauetta in
 consilio 113. numero 2. & in consil. 250.

num. 2. Et ideo neptis ex filio continetur in clausula, quia licet ipsa non conficiat lineam masculinam, tamen est in ipsa linea, † id est descendens ab ea, est enim agnata, & ita sub agnacionis nomine continetur, l. lege duodecim tabularum C. de legit. hæredib. §. item verustas, institut. de hæred. quæ ab intest. deser. & probat text. in l. 2. §. primo ff. de suis, & legit. & §. ceterum, instit. de legitimo agnat. success. cum igitur neptis † ex filio sit agnata avo, ergo sub eius linea contineri dicitur, ut probat Castrenf. in consilio 91. colum. 2. versiculo nunc videndum est, volum. 2. vbi probat idem esse, dicere agnatas esse, & per lineam masculinam descendentes, cum vnum non possit esse sine alio. Item quia pater est caput lineæ, & filia est finis eiusdem lineæ

5 † paternæ, ut probat Baldus in consil. 339 volum. 3. Alciati. in l. Gallus, §. nunc de lege, numero 11. in fine, ergo sicut pater est in linea, ita ipsa filia includitur, & ideo nunquam filia, quæ est finis eiusdem lineæ, potest excludi à sua linea, & probat l. iurifconsultus, §. & si inferioribus ff. de grad. affinit. quod ipsa linea descendentium comprehendit etiam feminas. Item, aliquando testatores vtuntur altera clausula, videlicet, quod hereditas transeat de descendente in descendente per lineam masculinam, & tunc neptis ex filio † admittenda est, tanquam ex linea masculina descendens, ita probat Alex. in dicta l. Gallus, §. nunc de lege, num. 3. ff. de lib. & posthum. & in consilio 53. numero 9. vol. 6. quem sequuntur Socin. in consil. 51. numero 2. volum. 4. Ruin. in consilio 149. num. 6. volum. 1. Dec. in consil. 320. numero 1. Curt. iun. in consilio 5. numer. 25. & in consil. 115. numero 20. Berous in consil. 77. nu. 12. in fine, volum. secundo. Cephal. in consil. 413. numero 14. vbi probat, quod filia censetur de linea

patris, l. as. in d. §. nunc de lege, numero 14. versiculo secundo principaliter, Grammatic. decisione 63. numero secundo. Neque videtur approbando distinctio Alciati, in d. §. nunc de lege, numero 11. vbi quod aliud est dicere si clausula † concipiatur per lineam masculinam. Item, si concipiatur ex linea masculina, & his duobus casibus femina non continetur, quia non est in ipsa linea masculina, & tunc continetur, quoniam etiam in primis duobus casibus femina in linea masculina contineri dicitur tanquam finis ipsius lineæ, & quia agnata est, & quia sub linea descendenti à iurifconsulto posita est, ut probauit, & finis contineri dicitur cum suo toto, non autem ab eo excludi, quamuis femina lineam masculinam non conficiat, ut initium nouæ lineæ, tamen in linea paterna existere dicitur, atque ita post multos alios probat Pinell. in l. 3. numero 29. §. & hanc opinionem contra Paulum, C. de bonis paternis.

SYMMARIA.

- 1 Clausula filiorum, & heredum, restringitur ad nominatos.
- 2 Heredes heredum non veniunt in clausula filiorum, & heredum.
- 3 Nepotes non veniunt appellatione filiorum in dispositione penali.
- 4 Et quid in fideicommissis.
- 5 Hæres heredis quando teneatur legatus prestare.

CLAVSVLA 31.

Filiorum, & heredum.

HÆc clausula † restringitur ad principaliter institutos, & nominatos heredes, Dec. in consil. 218. colum. 4. vers. & ista conclusio, & in consilio 291. col. 4. §. his præmissis.

- 2 Et quod non contineantur hæredes† heredum. Alex. in consilio 174. col. penult. volum. 5. Ripa, in l. filiusfamilias, §. Dini, numero III. de legatis primo, & in l. hæredes mei, §. cum ita, numero 69. ff. ad Trebell. Ruin. in consilio 29. colum. 2. & seq. volum. 2. Socin. iun. in consilio 131. numero 74. volum. 1. Ideo non refertur ad nepotes, † etiam quod sint hæredes, maxime in prohibitione pœnali. Alexand. in consil. 140. vol. 6. Dec. in consil. 513. colum. 2. Item in fi-
- 3 deicommissio, † ista clausula operatur, ac si ipsi filij essent nominati nominibus propriis, Curt. iun. in consil. 58. numero 2. & seq. Crauet. in consilio 98. numo 8.
- 5 Sed aliquando † in legatis præstandis, ista clausula comprehendit hæredes heredum, Corn. in consil. 69. volum. 4.

S V M M A R I A.

- 1 Clausula, Habeatur pro non scripto, inducit nullitatem actus.
- 2 Et ubi tractetur de hac clausula.

C L A V S V L A 32.

Habetur pro non scripto.

- 1 S I testator dixerit, quod † plus relictum datum, aut donatum fuerit, habeatur pro non scripto. Hæc clausula idem significat, ac si dixisset: Actus sit nullus, Angel. in §. sed quod sancitum, in Auth. de Nupt. & in §. oprime, Bertran. ibidem in §. i. versiculo si vero plus, quia testator dispositionem factam de rebus suis, reducit ad non dispositionem, & sic ad nullitatem.
- 2 De hac clausula † habetur plene per Doctores in l. hac edictali, §. si vero plus, C. de secund. nupt. & plenissime tractatur Rimin. in consilio

166. numero 6. versic. Istis tamen non obstantibus, & plur. numero sequent. inter consilia vltimar. volunt. volumine 1.

S V M M A R I A.

- 1 Modus, & non conditio importatur per clausulam: Hac tamen lege, & conditione.
- 2 Modus si non adimpletur, quis priuandus est commodo relicti.

C L A V S V L A 33.

Hac tamen lege, & conditione.

HÆc clausula non importat conditionem, † sed modum, l. Maxima, ff. de manumiss. testament. Bart. in l. quibus diebus, §. Terminus, numero 5. ff. de condit. & demonstrat. Baldus in l. quoniam, C. de rerum permutatione, in l. cum res, in fine, C. de donationibus. Idem Bald. & Salic. in l. ea conditione, C. de rescind. Alexander in consil. 102. num. 1. §. nam dicta verba, volum. 1. Ias. in l. debitori, numero 2. C. de pact. Berous, in consilio 66. numero 5. volum. 2. Ruin. in consil. 127. numero 2. volumine 1. Neuiz. in consil. 55. numero 1. Crauetta, in consil. 59. numero 1. Natta in consilio 373. numero 26. E. effectus † huius clausulæ est, quod si modus non impletur, hæres priuatur commodo relicti, lib. 2. C. de his que sub modo, l. si hæres, ff. de condit. ob causam, l. Iiherro, §. Lucius, ff. de annuis legat. Bartolus in d. §. Terminus, numer. 17 & ibi Socin. numero 14. §. secunda conclusio, Bald. in consil. 219. col. 2. vol. 2. Alexand. in consilio 127. numero 2. §. adhuc videtur, volum. 7. & in d. consilio 102. numero 6. vol. 1. dicit, hoc procedere, etiam si per eum stererit, cui

G G G ij

implendum erat. Item, procedit, etiam si modus implendus erat à tertio, Menoch. in consil. 78. num. 17.

SYMMARIA.

- 1 Verbum, disponat, intelligitur per vltimam voluntatem.
- 2 Clausula, heredes instituere, intelligitur directo non oblique.

CLAUSVLA 34.

Heredes instituere.

Interdum hæredi scripto solet iniungi onus disponendi inter illos de familia, atque addi clausula, Hæredes facere. Et tunc verbum, disponere, † intelligitur per vltimam voluntatem, non autem per electionem, aut restitutionem, §. cum autem, Instit. Ex quibus caus. manumitt. non licet, §. non omnia, Authent. de testamen. imperfecto, §. disponat, Authen. de Nupt. Glossa, in Rubrica, ff. soluto matrim. vbi Alexan. in verbo: In eadem glossa, Ias. num. 20. in 2. lectura. Item, clausula, † hæredes facere, intelligitur directo, non autem oblique, & per fideicommissum, vt notat Bald. in l. finali, versic. illud est certum, C. de hæred. instit. Bald. in consil. 46. colum. 1. volumine 3. Bartolus & omnes Scribentes, in l. Centurio, ff. de vulgari, & in l. recusare, §. Titius, ff. ad Trebellianum.

SYMMARIA.

- 1 Hæredis appellatio semper intelligitur de directo.
- 2 Fideicommissarius est hæres impropris.

CLAUSVLA 35.

Hæredem esse voluit.

Hæc clausula importat hæredem † directo, & non per fideicommissum, gloss. in l. precibus, C. de impuber. substit. Bartol. in l. Centur. numero 43. ff. de vulgari, & pupill. Socin. in consil. 77. numero 1. volum. 1. Ruin. in consil. 103. numero 14. volum. 2. Et ita declarat Bartol. in l. recusare, §. Titius, in fin. ff. ad Trebellian. Dec. in consilio 1. num. 66. post alios, quos citat, & fideicommissarius † non est proprie hæres, sed improprie, & largo sumpto vocabulo, Alciat. in consilio 297. numero 9. Beccius in consil. 108. numero 40. Mant. de coniect. libro 7. titulo 3. numero 6.

SYMMARIA.

- 1 Clausula heredes predictos, quos comprehendat.

CLAUSVLA 36.

Heredes predictos.

Hæc clausula † comprehendit omnes hæredes tam nominatos nomine proprio, quam appellatiuo, vt post Ruin. in consilio 174. numero 13. volumine 2. probat Menoch. in consilio 173. num. 42.

SYMMARIA.

- 1 Agnatio censetur conseruata per clausulam, Redeat ad cippum domus.
- 2 Cippus domus intelligitur de stipite agnationis.
- 3 Femina non veniunt in fideicommissore relicto cippo domus.

CLAUSVLA 37.

Hæres redeat ad cippum domus.

Per hanc clausulam testator dicitur voluisse conseruare † agnationem.

tionem, & familiam, vt probat Corn. in cons. 55. numero 5. & seq. vol. 1. & in cons. 273. numero 5. vol. 4. Gozadin. in cons. 79. numer. 6. Paris. in cons. quinquagesimo tertio, numero 29. volumine 3. quia ita declarant hoc nomen

2 cippum. Item, Cippus † domus, est vocabulum rusticorum, & intelligitur de stirpe agnationis, Angel. in l. finali, in princip. & ibi Paul. de Castro, numero 7. C. de verbor. significat. Socin. sen. in consilio 49. numero 1. volumine primo. Item feminae † non veniunt in fideicommissis relicto cippo domus, vt probat Cardin. Mantica de coniectur. lib. 8. titulo 12. numero 24. Adde, quia feminae non possunt eleuare faidam domus, & casatae, glossa, in c. 3. qui feud. dare poss. Angel. in l. pro haerede, in fine, ff. de acquir. haeredit.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula. In omnibus bonis adiecta institutioni, censetur repetita in substitutione.*
- 2 *Institutio per quam clausulam censetur separata à legatis.*

CLAUSULA 38.

In aliis autem bonis.

Aliquando hæc clausula concipi consuevit per hæc verba: In omnibus aliis suis bonis. & tunc si est adiecta † institutioni, etiam ad substitutionem simpliciter conceptam referenda est, etiam si substitutio ab institutione separatim fieret, Alexand. in consil. 25. numero 8. vers. secundo responderetur, vol. 1. Ruinus in consil. 152. numero 8. volum. 3. Aliquando per hæc verba: In aliis † autem suis bonis, & tunc videtur separate institutionem à bonis legatis, glossa in l. necesse, ff. de

in diem addit. Bartol. in l. pater filium, §. quindecim, de legat. tertio. vide Decian. in consilio 6. numero 6. volum. 2.

SYMMARIA.

- 1 *Disposita in testamento, per quam clausulam non censentur mutata in codicillis.*
- 2 *Conditiones, & qualitates in testamento, quando censentur repetita in codicillis.*

CLAUSULA 39.

In ceteris autem testator vult testamentum suum sortiri effectum.

In codicillis † huiusmodi clausula apponi consuevit, per quam testator omnia alia mutasse censetur, quæ in codicillis expressa sunt: quæ vero mutata non fuere, firma remaneant. l. alumnae, §. qui filias, ff. de adimend. legat. Decius in consil. 190. numero 8. Paris. in consilio 34. numero 49. vol. secundo. Alciat. in responso 565. numero 3. Natta in consilio 476. numer. 7. ergo si testator non mutauit conditiones † in codicillis, & qualitates adiectas substitutis in testamento, illæ quidem firmæ remanent: & censetur repetita in codicillis, ad text. l. Caio, ff. de aliment. & cibar. legat. & probat Natta, in d. consil. 476. numer. 2. vbi quod si legatum est factum in testamento cum certo onere, postea si in codicillis simpliciter in alium transferatur, censetur cum eodem onere tractatum esse, quod in testamento appositum fuerat.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula in ceteris bonis sui, posita in institutionibus, est de stylo Notario.*

- rum.
- 2 Inducit separationem bonorum.
 - 3 Hæres non censetur institutus in legato.
 - 4 Et quando fallit.
 - 5 Prælegata, an, & quando veniant in substitutione.
 - 6 Hæres semper censetur institutus in tota universitate iuris, etiam si cum Clausula, in ceteris suis bonis.
 - 7 Legata aliis relictis quando contineantur in hæredis institutione.
 - 8 Clausula, in omnibus bonis, non comprehendit feudalia.
 - 9 Testator de quibus bonis suis censetur disposuisse.

CLAVSVLA 40.

In ceteris reliquis suis bonis.

DE hac clausula diffusè scribit Angel. de Aret. in Tractatu de testamentis, & Glossa 76. vers. in omnibus, cuius dicta reasumit, atque ampliat Simon de Pret. de interpretat. ultim. voluntat. Interpretat. 1. Solut. 1. per totam, fol. 180. Communis stylus † Notariorum est, ut omnes institutiones scribantur cum huiusmodi claus. Corn. in consilio 293. col. 4. vers. narratio, volum. 4. Marzar. in Epitomat. de fideicommiss. quæst. 3. Zanch. in l. hæredes mei, §. cum ita, numer. 373. & seq. ff. ad Trebell. Effectus clausulæ est, ut inducat † separationem bonorum, & ideo in bonis legatis hæres non censetur † institutus, Dec. in cons. 633. numero 4. & seq. ubi reprobat Castrenf. in cons. 177. volum. 1. contrarium tenent, Decian. in cons. 122. num. 16. volumine 3. & in cons. 51. volum. 1. Cephal. in cons. 231. num. 7. vol. 1. diffusè

per Marcambrun. in consilio octuagesimo quinto, num. 42. & seq. Socin. in cons. 188. col. 1. volum. 1. Fulgos. in cons. 100. Corn. in cons. 91. in 2. dubio, vol. 1. & in cons. 53. in fine, vol. 3. Idem, si hæres sit simpliciter institutus absque huiusmodi clausula, quoniam numquam censetur institutus in re alteri legata, Alex. in consilio 25. col. fin. vers. sed quando testator, volum. 1. Paris. in cons. 89. v. 21. vol. 2. & cons. 45. num. 4. & sequenti, volum. tertio. Socin. in cons. 300. vers. tertio principaliter, volum. secundo. Cephal. in consilio 231. numero septimo. Item, siue testator instituat hæredem simpliciter, in omnibus bonis suis, absque dictione (Aliis,) vel (Ceteris,) siue cum dictione (Aliis,) vel (ceteris bonis suis) numquam censetur instituere in legatis, neque reuocare legata, quia species præcedens derogat generi, non è contra, nisi hæres † non haberet integram Falcidiam, ita Berous in cons. 3. num. 24. & seq. vers. capio secundum, vol. 2. Ideo licet prælegata † veniant in substitutione, l. Marcellus, §. quidam, ff. ad Trebell. l. cum virum, C. de fideicommiss. cum aliis ad hoc allegatis per Decian. in cons. 92. num. 12. vol. 5. tamen secus est, quando subordinatur institutio, & substitutio post legata cum clausula, In ceteris autem bonis, vel in omnibus aliis bonis, ita declarant Corn. in d. consilio 91. vol. 1. & Marcambrun. in d. cons. 85. num. 43. & seq. licet ipse Decian. in d. cons. 92. numero 14. volumine 5. teneat contrarium.

Declaratur, ut licet per huiusmodi clausulam non tollantur specialiter prouisa, tamen non tollit, quin hæres † dicatur institutus esse in tota universitate iuris, & bonorum testatoris, etiam sibi, vel aliis prælegatorum, Ias. in consil. 18. col. finali, volum. 1. quoniam

7 niam per institutionem hæredis, confertur res vniuersalis, & incorporalis, non autem conferuntur singulæ res. Fulgos. in lege secunda, numero sexto, Codice commun. de legat. Et ideo clausula huiusmodi, quæ semper inest, non tollit dispositionem iuris, & ideo etiam aliis relicta † continentur, vel si repudientur, vel vt legatariis præsentur, l. cum optio, Digestis de optione legata, l. post reliquorum, l. ceterorum, Digestis de verborum significationibus. lege secunda Codice de hæred. instituend. Bartolus in leg. si certorum. in princip. Digestis de milit. testamento. Cuman. in consilio centesimodecimoquattro colum. tertia. Alexander in consilio centesimo vigesimo numero octauo vol. secundo, sed ex his quæ aliis relicta sunt, institutus cum huiusmodi clausula, etiam si parum, vel nihil esset in hæreditate, nihil consequetur. l. item quod Sabinus, paragrapho aliter, Digestis de hæredibus instituendis.

8 Item, hæc clausula † in verbo, suis, non comprehendit bona feudalia quæ sua non sunt, vt probat Aretin. in Tractatu de testamento in dicta glossa septuagesima sexta numero tertio. Sed hoc est, quia feudatarius super feudis testari non potest,

vt habetur expresse in capite primo de successione feudi, vers. nulla dispositione defuncti in feudo valente. Item, quia † suorum appellatione tantum ea veniunt, quæ sunt, in dominio testatoris, & bona fide possidet, l. cum suæ, cum duabus legibus sequentibus. & ibi Bartol. & l. nuper, de legatis tertio, l. bonorum, paragrapho primo, Digestis de verborum significatione. & per Marzar. in Epitomat. de fideicommissis, dicta quæstione quarta cum aliis ad hoc allegatis per Simon. de Pret. in dicta solutione prima, numero quinquagesimoquinto, folio centesimo octuagesimo tertio.

S U M M A R I A.

- 1 Clausula, In infinitum, denotat perpetuum tempus.
- 2 Refertur ad proxime immediata, non ad alia.
- 3 Fideicommissum in descendantibus non extenditur ad transuersales.
- 4 Agnationis seruanda ratio, quando attendatur.
- 5 Clausula in infinitum, posita in vulgari, non extenditur ad fideicommissariam.

CLAVSVLA 41.

In infinitum.

Hæc clausula denotat perpetuum tempus, & perinde est, ac si dixisset, semper, & apud Celsum, §. in hac exceptione, ff. de doli exceptione. & declarat Parisius in consilio 74. numero 87. & seq. vol. 3. Sed quia huiusmodi clausula denotat qualitatem temporis, ideo semper refertur ad proximè immediata, & non ad alia, ut notantur in l. filium, in principio, ff. quando diès legat. cedat, Bartol. in l. finali, ff. de reb. dub. Abb. in cons. 78. colum. 2. parte 2. Præsertim, quando diuersa ratio inter vnum casum, & alterum assignari potest, ut notat in l. cohæredi, §. qui partem, ff. de vulgari, l. si tibi pure, de legatis primo, l. A. Arelius, §. testator, ff. de liberat. legat. & notatur per omnes in l. talis scriptura de legatis primo. Ideo potest & considerari ratio diuersitatis inter descendentes & transfuersales, quoniam proximiores erant testatori, & qua ratione illos prædilexit, eadem censetur prædilexisse omnes eorum descendentes in infinitum, potius quam alios proximiores transfuersales, ad l. cum auius, ff. de condit. & demonstr. & l. cum acutissimi, C. de fideicommissis ergo Clausula in infinitum referenda est ad Descendentes, non autem ad transfuersales. Et quid huiusmodi clausula posita in institutione descendentium, non referatur ad transfuersales, probat Decian. in cons. 10. nu. 50. & pluribus seqq. quoniam si hoc voluisset testator, expressisset. Item, ratio conseruandæ agnationis & attendenda est, quatenus patitur mens, & intentio testatoris, non autem contra eius mentem, ut probat Paris. in cons. 24. num. 78. vol. 2. Item, voluntas expressa præfertur tacitæ, & conie-

cturata, l. quidam cum filium, vbi Baldus ff. de hæred. instit. Item expressum facit tacitum l. cum & filio ff. de vulgari. & pupillari.

Item, si huiusmodi clausula, In infinitum, posita est & post vulgarem non extenditur, neque facit fideicommissariam. Nam si testator dixerit, quod morienti Alexandro succedant primi, & illis non extantibus, succedant remotiores in infinitum, huiusmodi clausula restringitur ad substitutionem vulgarem, non autem quod vbi vnus successerit, illi postea decedenti succedat alius in infinitum: ita declarat Curman. in l. cum ita, §. in fideicommissis, de legatis secundo, ita vt semper idem Thema retineatur, non autem nouum introducatur, Rin. in cons. 101. num. 12. vol. 2. Nam omnes personæ in infinitum vocatæ fuerunt ad successionem vnus, non autem vocatæ fuerunt inter se, l. as. in cons. 128. numer. 11. vers. quinto, & vltimo, vol. 2. Et si expirauit substitutio vulgaris, non est vltimius tractandum de altero fideicommissis.

SUMMARI A.

- 1 Exequutio inducitur per claus. In omnibus, & per omnia.
- 2 Clausula In omnibus, & per omnia quid committet substitutioni.
- 3 Restringitur ad presentia, non veniunt futura.
- 4 Abbas equiparatus Episcopo, non habet ea quæ sunt Ordinis.
- 5 Donationes causa mortis, equiparata legatu, quomodo differant.

CLAVSVLA 42.

In omnibus, & per omnia.

Exequutio & per huiusmodi clausulam inducta est, quæ operatur

vt vna

vt vna & eadem sit vtriusque natura, l. quidquid, §. ex compromisso. ff. de his qui notant, infamia, l. prima de legatis primo, & ibi Ripa ostendit clausulam esse vniuersalem, non solum quoad modum, sed etiam quo ad tempus, & num. 4. dicit quando vnum alteri exequatur, communicantur omnia vitia, & omnis virtus eius cui fit adæquatio, Bald. in l. omnia, C. de Episcop. & Cleric. Abb. in cap. finali, ne Clerici vel Monachi, & ideo posita ¶ in substitutione communicat omnes formas, conditiones, & qualitates institutionis in ea. Menoch. in conf. 1082. numero 21. & plur. seqq. Mandellus in conf. 770. num. 24.

3 Hæc clausula restringitur ¶ ad presentia, non autem veniunt futura, vt firmarunt in d. l. de legatis primo, Socin. iun. num. 12. & plur. seqq. Bologner. no. 57. & ad hoc est text. l. 2. §. furiosus, §. penul. ff. de iure codicill. vbi furiosus in omnibus, & per omnia, habetur loco absentis, & tamen text. l. 2. §. finali ff. solut. matrim. filia furiosa est præsens, & habetur pro consentiente. Ideo Batrius in conf. 19. consuluit in casu, quo Papa in omnibus, & per omnia æquiparavit Abbatem ¶ Episcopo, eidemque concessit omnia priuilegia Episcopi, vt restringatur clausula solum ad ea priuilegia, quorum Abbas est capax, & ita solum ad iurisdictionem, nõ autem ad ordinem, quã ob rem non posset benedicere populo Item, Ang. in conf. 6. consuluit in eo, cui data erat facultas exequendi in omnibus, & per omnia, sicut officialis Florentia, & tamen illa verba restringuntur. Quam quæstionem ego disputavi in repetitione d. legis primæ in 1. quæst. art. 4. item donationes ¶ causa mortis in omnibus, & per omnia, sunt æquiparatae legatis, quia quod cũque in legato fit in donationibus causa mortis obseruari dispositum est, §.

primo, instituit. de donat. l. illud ff. de donat. causa mortis l. 1. ff. si quid in fraudem patroni: & tamen in multis differunt. Itam is l. Marcellus, §. Paulus, & ibi Glossa, ff. de donat. causa mortis. & vide quæ scripsi in d. l. 1. quæst. 1. per quatuor articulos, de leg. 1. vbi tractauit diffusè de executione legatorum, & fideicommissorum.

SYMMARIA.

- 1 Stirpes omnium sunt vocatae per clausulam, in stirpes.
- 2 Testator censetur se conformem reddere cum iure, in clausula, in stirpes.
- 3 Clausula, in stirpes, non excludit præsentationem gradum.
- 4 Nepotes vocantur cum patris in clausula in stirpes.
- 5 Clausula, in stirpes, cur inuenta fuerit.
- 9 Conuenit substitutioni actiue, & non passiuæ.
- 7 Clausula, in stirpes, & clausula, Salua gradus prærogatiua, an possint simul stare, & num. 9. & 16.
- 8 Coniectura ex verbis est potentior.
- 10 Filij fratrum succedunt in capita, & non in stirpes, secundum veriorẽ opinionem.
- 11 Accursus, an sequatur Azonem circa successionem in stirpes, vel capita.
- 12 Filij fratrum sunt in vno gradu æquales patris defuncto.
- 13 Successio per repræsentationem, est de iure notio, & correctorio.
- 14 Repræsentatio in quibus casibus tutum locum habeat.
- 15 Successio per repræsentationem, cessat in filijs fratrum.
- 17 §. Cum filius, inflit. de heredit. que ab intest. declaratur.
- 18 Clausula, Salua gradus prærogatiua, nõ significat substantiam successionis, sed modum succedendi.
- 19 Clausula, in stirpes, quando importet, quod substitutio dicatur facta de

vna in aliam lineam.

- 20 Non faciat nouam substitutionem, quia importat modum succedendi.
 21 Aliquando importat nouum fideicommissum, sed non reciprocum.
 22 Posita in vna substitutione, quando cōseatur repetita.
 23 Clausula quando referatur ad aliam dispositionem propter identitatem rationis.

CLAUSULA 43.

In stirpes, & non in capita.

- C**um testator vocat descendentes à pluribus cum huiusmodi clausula, in stirpes, & non in capita, tunc omnium stirpes ꝑ vocatae sunt, & concurrunt, & qui ex vna stirpe proximior est grauato defuncto, alias stirpes non excludit. Ita firmarunt Soc. in conf. 69. col. 5. & conf. 104. num. 4. vol. 3. Soc. iun. in conf. 116. num. 1. & in conf. 20. vol. 3. Patil. in conf. 36. nu. 5. & conf. 38. num. 9. & conf. 91. num. 23 & conf. 92. col. pen. & fin. vol. 2. Burs. in conf. 67. num. 22. vol. 1. Cephal. in conf. 489. numero 33. & seq. & conf. 493. Decian. in consil. 29. num. 27. vol. 1. Menoch. in conf. 124. nu. 36. & seq. & in præsumpt. 95. num. 35. lib. 4. Sed quia ista clausula legis, vt in auth. cessante, C. de legit. hēred. & §. cum filius, instit. de hēredit. quę ab intestat. defer. ideo testator videtur se restringere, & conformem reddere cum lege loquente de dicta clausula, l. si duo. & ibi Baldus, Castr. de acquirend. hēreditat. argumento l. non codicillum, & ibi not. per Doct. C. de testam. Glossa, in l. sed nisi, C. de iure dot. Corn. in conf. 37. col. 2. vers. ac etiam ex eo, vol. 1. Aretin. in cōf. 145. circa finem. Castrenf. in conf. 198. col. 2. vers. sed his non obstantibus, vol. 2.
- 3 Quare ista ꝑ clausula non excludit gradus representationū inter patruū,

& nepotem, quia nepos, quo ad effectum succedendi alteri patruo, est eiusdem gradus cum patruo, vt probant Castrenf. in conf. 454. in fine, vol. 8. Port. Imolenf. in conf. 56. n. 64. & seq.

Et quod per huiusmodi clausulam testator non excludat concursum nepotis cum patruo, firmarunt Patil. in d. conf. 36. num. 5. & 13. & in conf. 3. n. 10. & in fine, & in conf. 40. num. 32. & seq. & in conf. 88. num. 25. & conf. 91. num. 24. & conf. 92. num. 58. & num. 68. & seq. vol. 2. Rui. in conf. 145. colum. 2. & conf. 171. nu. 8. vol. 2. Castr. in conf. 422 in fine, volum. 2. Signotol. in conf. 173. col. penult. in princ. Corn. in conf. 101. n. 7. vol. 4. Ias. in conf. 159. vol. 4. Decian. in conf. 1. num. 394. volum. 1. vbi quod testator per huiusmodi clausulam videtur admisisse representationem, & non exclusisse prærogatiuā gradus, & in conf. 99. num. 31. & seqq. volum. 2. Bursat. qui plurimos ad hoc allegat, & communem dicit, in conf. 71. num. 4. vol. 1. Ruin. in conf. 29. numero 2. & seq. & num. 10. vers. & ex his, vol. secundo, & conf. 28. numero 5. eod. volumine secundo, vbi ait nepotes esse ꝑ vocatos sub huiusmodi clausula, & constructione verborum cum filiabus, & ita cum illis re & verbis coniunctos esse, ita vt admittantur ad portionem, ad quam eorum mater defuncta admissa fuisset, etiam quod esset mortua viuentē testatore. Item Bursat. in conf. 170. num. 4. vol. 2. vbi quod per huiusmodi clausulam magis vocauit stirpes æqualiter, & promiscue, quam successionis gradum, atque proximitatem, l. plane, §. si coniunctim, de leg. 1. & not. in l. si cognatis, ff. de reb. dub. Menoch. in conf. 124. num. 37. & conf. 225. num. 139. & conf. 585. num. 33. & conf. 822. num. 5. & lib. 4. præsumpt. 95. num. 22. Soc. in d. cōf. 69. col. 3. v. ideo autē dixit, vel. 3. vbi quod huiusmodi clausula ꝑ inneta est ad

ad tollendam difficultatem, contra Bal. & glossa in l. cum ita, §. in fideicommissio, de legat. 2. non autem quod sint substituti eorum parentibus, atque interpretatur istam clausulam, in stirpes & in capita, ¶ convenire substitutioni a tunc, & non passive, & respicere personas descendendum, non autem filiorum, quia in ipsos non cadit: & sic non solum filij descendentes ex filiis admittuntur ad tollendam difficultatem, quod admittantur in stirpes, & non in capita, juxta d. auth. cessante, C. de legit. heredib. & sic testatorem se reddere conformem cum dispositione iuris.

Sed magna est difficultas, quando testator, post clausulam, in stirpes, & non in capita, addiderit alteram clausulam, Salva ¶ gradus prærogativa: nã istæ clausulæ sunt inter se contrariæ, & una alteram destruit, ut tenet Fulgos. in auth. defuncto, in 3. not. C. ad Terullian. & ibi Corn. num. 2 & num. 7. Paris. in conf. 38. num. 55. & in conf. 91. num. 24. vol. 2. nec est verisimile quod testator voluerit se incontinenti corrigere, l. non ad ea, ff. de cond. & demon. idem in istis clausulis non est faciendâ vis, ut in simili tradit Bar. in l. 1. in 6. q. in fine ff. de iure codicil. & Alb. in l. 1. col. pen. ff. de off. procur. Cæsaris, Par. in conf. 19. num. 20 & conf. 25. num. 16. vol. 3. Bal. in l. quories, col. 1. versic. modo reuocantur, C. de hæred. instit. Andreas Siculus, inter consilia Alexandri, conf. 52. num. 28. & seq. vol. 4.

Item, hæc clausula, in stirpes, non procedit si superaddita fuerit clausula, ordine successiuo, aut clausula, salva gradus prærogativa, quia per istas superadditas, numquam nepos succedet simul cum patruo, sed ordo iuris tantum, & proximitatis gradus, & succedendi obseruandus est, Socin. iun. in conf. 135. n. 7. vol. 1. & conf. 149. num. 8.

vol. 2. Curt. iun. in conf. 22. n. 16. & conf. 128. n. 3. & conf. 161. n. 7. Capra, in conf. 123. in fine, quos citat Marzar. in conf. 3. in fine primi quaest. Tobias Nonius in conf. 34. n. 5. Paris. in conf. 40. nu. 11. vol. 2. nam per huiusmodi clausulas superadditas, præsumitur testatorem noluisse ut aliquis intraret locum alterius in succedendo, sed proximior tantum in gradu, & qui magis ab eodem testatore dilectus admitteretur, quia quos pumo loco dilexit, eosdem in eodem loco in substitutione reciproca præuoluisse creditur, arg. l. Titia, §. Seia, & l. Imperator, de legatis primo, Bartol. Bald. Imola, Angel. & Castrenf. in l. cum ita, §. in fideicommissio, de legatis secundo, l. finali, ff. ad Trebell. & donec aliquis ex primo gradu substitutionis existat, ceteri excludantur, Celsus Hugo, in conf. 49. n. 24. item, quia cessat præsumpta mens, quando verba repugnant, quoniam præualet coniectura, ¶ quæ ex verbis colligitur, 8 illi, quæ uerisimiliter à lege interpretatur, ad not. per Bartol. in princip. n. 38. ff. de vulg. iuncta l. finali, C. de instit. & substitut.

Aliqui putarunt, clausulam hanc, in stirpes, & non in capita, potest simul stare cum clausula, ¶ salva gradus prærogativa, atque potest sibi vindicare locum in eodem gradu, ut si plures nepotes existant, & nullus patruus concurrat cum eis in iussione alterius patruj præmortui, tunc nepotes succedent in stirpes, & non in capita: quam sententiam firmarunt Curt. iun. in consilio 22. numero 16. & in conf. 128. num. 3. & in conf. 171. nu. 7. & Marzar. in Epitomat. & fideicommissum, quaest. 34. & in conf. 5.

Sed ista opinio est falsa: quia si tractatur de ordine succedendi ab intestato, fratrum filij succedunt ¶ patruo 10 in capita, & non in stirpes, ut firmavit Azo in summa, C. de legitim. hered. n.

7. *¶* illud dubitari, quem sequutus est
 II Accur. in §. hoc etiam, verbo super-
 stites, instit. de legitim. agnat. success.
 & in l. post consanguineos, §. hæredi-
 ras, in versiculo patres, ff. de suis, & leg-
 git. Et licet allegetur Accur. pro con-
 traria parte, in Auth. cessante, C. de leg-
 itim. tamen ibi nihil firma, nam re-
 fert opinionem Azonis, & deinde a-
 liam subnectit, impersonaliter loquē-
 do, per verbum, (videtur,) & ideo ni-
 hil dicitur firmare, similiter in l. lege
 duodecim tabularum, de hæredibus
 nihil firmat, nam licet exponendo
 verba illius legis, in capita, dicat, ho-
 die in stirpes addit, prout dixi in §. hoc
 etiam, instit. de legitim. agnat. success.
 sed ubi constanter firmavit opinionem
 Azonis, relatio habet vim specialis ex-
 pressionis, l. affe. toto, ff. de hæred. insti-
 t. ait Prætor, §. si index ff. de re iudic. &
 dispositio quæ se refert, debet intelli-
 gi secundum naturam dispositionis re-
 late, l. si prior maritus, ff. sol. matrim. l.
 5. §. si quis abunde, ff. de legat. nomin.
 caveatur, præsertim ad tollendam cō-
 traditionem. Et licet in §. reliquum,
 in verbo, fratres, Auth. de hered. ab in-
 testato, aperte teneat succedere in stir-
 pes, tamen cum ipse expresse sequus
 fuerit opinionem Azonis in tribus
 locis, credendum est magis eundem
 fuisse illius opinionis, quam in tribus
 locis, quam eius quam in vno suo lo-
 co firmavit: Aut igitur Accur. est repel-
 lendus, tanquam Doct. sibi contra-
 rius: aut est allegandus pro opinione
 Azon. & ideo Bartol. & sequaces Ac-
 curfiani, contra Azonem in hoc am-
 plicandis non sunt, quoniam ex radi-
 ce infecta fructus non procedunt, &
 vitiato proto collo vitiatum instrumen-
 tum, ad tradita per Scribentes in cap.
 fraternitatis de hæretic. & c. licet ex
 quadam, de testibus.

Opinionem Azonis sequuti fuerit
 Jac. Buttrig. in Authen. Post fratres,

in secunda, C. de legit. heredib. Bald.
 qui dicit, se melius perpensa, mutasse
 sententiam, in dist. Authen. Cessante,
 numero 1. Et ideo Zas. in consilio 4.
 dicit, Quid dicitis modo Accurfiani, si
 Baldus, qui erat ex vestris, mutavit
 sententiam, & Bald. in cap. 3. numero
 3. de natura success. feudi, dicit hanc o-
 pinionem omnes antiquiores Docto-
 res firmasse, qui ante Accursium ex-
 stiterit, & omissis allegationibus Do-
 ctorum, secundum opinionem Azon-
 is fuit iudicatum in Camera Impe-
 riali. Mysing Observacione 94. par. 3.
 Item Parisiis, vt in libro 21. titulo 1. Ar-
 resto 12. Item, ita iudicavit Curia Cen-
 tumviralis Parisiensis, vt attestantur
 Addentes ad Alexand. in consilio 55.
 numero 4. volum. 4. Item iure Saxo-
 num fuit etiam obseruata, vt probat
 Vuesembec. in consilio 13. Item in Ita-
 lia semper ita fuit iudicatum, Tessaur.
 de cif. 162. Capic. de cif. 208.

Habet opinio Azonis rationes præ-
 cipuas: nam filij fratrum sunt † in gra-
 du æquali ipsi patruo defuncto, ergo
 æqualiter vobis sunt, & viriliter
 succedere debent, Auth. post fratres,
 in §. vt pares in gradu æqualiter ad-
 mitrantur. Item in Auth. de hæred. ab
 intest. venient. §. si vero neque, in §. si
 enim plutimi eiusdem gradus inuen-
 iantur, secundum eorum numerum
 personarum diuidatur hæreditas, id
 est, diuidatur in capita, §. ceterum, & §.
 seq. instit. de legit. agnat. success. item,
 nulla lege Digestorum, vel Codicis
 cautum reperitur, quod successio fiat
 per modum representationis: imo
 contrarium, quoniam gradus priori-
 ras ante debatur, & patruus exclude-
 bat nepotes ex fratre premortuo, l. 3.
 C. de legit. heredibus, §. plures, instit.
 de legit. agnat. success. ideo successio
 fiebat per capita, §. post consanguini-
 neos, §. hæreditas, ff. de suis, & legit. l. 1.
 §. finali, ff. si pars hæredit. per. l. lege, ad
 finem,

finem, & l. finali, C. de legit. hæredib. §. hoc etiam instit. de legit. agnat. success. Postea Iustinianus † in §. si igitur hæc, in Auth. de hæredib. ab intestat. venient. vetera iura correxit, & beneficio speciali indulgit fratrum filijs succedendi in locum parentum defunctorum, & ideo filij fratrum partem faciunt cum altero patruo, quamvis sint gradu remotiores, itaque ius antiquum in hoc solo capite correctum est, quando filij fratrum petunt successionem cum altero patruo, sed in alio capite, quando ipsi fratrum petunt successionem, & cum eis non concurrat patruus, ipsum ius antiquum non reperitur correctum, ergo illud in hoc casu amplectendum est, ita ut in capita succedant, & quod representatio non habeat † locum, nisi quando agitur de successione avi, aut patris carnalis tantum simul cum altero patruo, fuit decisum, Petrus de Benintendis in decisione Bononiensi, 51. & decisione 88. Petrus Garfias à Tolero, in dec. 78. Itē, quia beneficium representationis de necessitate præsupponit prioritatem gradus, aliter frustratoria esset representatio, si iure proprio, uti pares in gradu succedere possent, sed cum filij † fratrum soli succedunt, cessat prioritas gradus, quoniam ipsi sunt in eodem gradu, ergo debet cessare successio ex representatione, quæ præsupponit disparitatem gradus, & cessante privilegio representationis, cessat etiā successio in stirpes, quæ regulariter in isto capite per representationem. Hanc quæstionem diffusius tracto in tractatu de successione collateralium, post hanc imprimendo.

Et à nobis hæc sententia comprobata est, ad ostendendum opinionem Curtij iunioris, & Marzarij subsistere nõ posse, ut intelligat hanc clausulam, in stirpes, & non in capita verificari posse in vno, & eodem gradu, quia ab

intestato locum habere non potest, ut dictum est.

Neque locum habere possunt istæ † clausulæ ex testamento, quoniam, ut 16 probatum est, testator in dubio censetur intellexisse ordinem succedendi iuris civilis ab intestato, ideo regulariter simul stare nequeunt, nisi in casu, §. tum filius, † instit. de hæredit. quæ 17 ab intestat. defer. ubi frater, vel avus decessit prædefunctis omnibus eius filijs, sed ex vno supersunt tres nepotes, ex altero quatuor, isti quidem nepotes sunt in pari gradu, & tamen dividunt hæreditatem per stirpes, & nõ per capita, quoniam simul præsentant personas parentum, & apparet vera stirps, & origo, quæ remanet in linea recta, descendens ab avo in filios, tum in nepotes, numero dispartes, origine vero, & gradu æquales, itaque secundum verum sensum, d. §. cum filius, apparet stirpem, & gradum simul in casu illius §. considerari posse.

Aut dicamus, quod Clausula illa superaddita, salva gradus prærogativa, † non significet substantiam successio- 18 nis, sed modum secundum quem succedere debeant illi, qui vocati sunt, & ita non significet, quæ personæ sint admittendæ ad successionem, sed quæ portio illis assignanda sit, qui prius vocati fuere, & ita declarat Alciat. in consil. 639. in fine, & Petra, in Tract. de fideicommiss. q. 11. num. 131. quos sequitur Surd. in casu valde notabili, in consil. 362. num. 12. vers. minus resistit, & num. 20. ubi præbat, quod in saluabitur & dispositio à contrarietate.

Item si hæc clausula, In stirpes, † & 19 non in capita, non potest referri ad descendentes ex eodem patre importat, quod substitutio dicatur facta de vna ad aliam lineam, Paris. in consil. 87. num. 25. vol. 2. Menoch in consilio 325. num. 31. & seq. quos sequitur Surd. in consil. 434. num. 8.

Item hæc clausula semper intelligi-
 20 tur posita ꝑ in actiua substitutione, nõ
 autem in passiuâ, ergo debet intelligi,
 quãdocumque euenerit casus substi-
 tutionis antea ordinatæ, non autem
 quod efficiat nouam substitutionem,
 quia continet modum succedendi, v-
 bi datur casus succedendi, & quãdõ
 de vno disputamus cetera præsuppo-
 nenda sunt, tanquam habilia. § 13 ex-
 trañeis, l. ista. de hæred. qualit. & dif-
 ferent. Clausula præsupponit casum
 successio nis euenisse: ergo non verifi-
 catur, nisi eueniente supposito, glof. in
 l. mancipia, in vers. auocandam, C. de
 seru. fugitiu. Roman. Singulari 495.
 Surd. in consilio 150. numero 78.

Sed quãdõ huiusmodi clausula ef-
 21 fet ꝑ otiosa, tunc importat fideicom-
 missõ vt probat Curt. sen. in consilio
 45 colum. 5. vers. vltimo & fortius, sed
 non importat reciprocum fideicom-
 missõ n, vt probat Dec. in consil. 384.
 numero 4. Berous in consilio 65. nu-
 mero 1. vers. 2. concludõ, volumine 2.

22 Si clausula in stirpes, ꝑ & non in ca-
 pita, est posita in prima substitutione,
 & non in secunda, & inter huiusmodi
 substitutiones ratio differentie assi-
 gnati non possit, censetur repetita in
 subsequenti substitutione, quia vna
 pars testamenti aliam declarat. l. qui
 filiabus, vbi Bartolus de legat. primo,
 l. finali, § cui dulcia, de vino, tritico, &
 oleo legato, sicut è contra si est posita
 in secundo gradu substitutionis, non
 est restringenda, sed refertur etia n ad
 primũ gradum substitutionis, si non
 adest ratio diuersitatis cur potius ad v-
 num, quam ad aliam gradum refera-
 tur, ita consulat Capra, in consilio 25.
 num. 3. ad tradita per Bar. l. si tibi pare,
 per illum text. de legat. tertio, & in l. si
 sic, & in l. repetendis, & per Alexandr.
 in consil. 66. numero 4. vol. 2. Corn.
 in consil. 105. num. 8. & consilio 324. n.
 7. vol. 3. Socin. in consil. 21. numero 12.

vol. 3. Berous, in consil. 141. nu. 18. vol. 3.
 Rustica, in Tractatu de filiis in condi-
 tione positõs, lib. 6. c. 5. num. 15. & seq.
 Cacher. in decisione 81. num. 11. & 15.
 Et quod clausula, ꝑ etiam in fine posi-
 ta, amplietur ad præcedentem substi-
 23 tutionem, si non adest ratio diuersita-
 ris, Mantica, de coniecturis, libro 5. tit.
 1. nu. 25. Et ideo si in vna substitutione
 restitutor loquitur de filiis masculis, &
 in alia si expliciter de filiis censetur et-
 iam intellexisse de masculis. Cuman.
 in consil. 117. Abbas, in consil. 36. col. si.
 par. 1. Dec. in consil. 425. numero 6. præ-
 fertim in materia fauorabili, vt decla-
 rat idem Dec. in consilio 567. num. 6. &
 seq. & interpretando clausulam, in stir-
 pes, vt censetur etiam in alia substi-
 tutione repetita, est magis fauorabile,
 quia successio fit secundum ius com-
 mune, vt nepotes simul cum patruo
 admittantur, quod est fauorabile, vt
 declarat Bald. in l. si duo, ff. de acq. hæ-
 redit. item, quod filius inter locũ patri-
 tris, procedit ex æquitate, vt in d. §. cũ
 filius insti de hæred. quæ ab intest. de-
 fer. sed æquitas est optimus modus in-
 terpretandi voluntatem defuncti.

SUMMARIA.

- 1 Clausula (in tutti, e qual si voglia beni)
nihil excludit.
- 2 Dictiones vniuersales geminatae quid
comprehendant.
- 3 Dispositio hominis non potest restringi
ad terminos habiles.

CLAUSULA 44.

In tutti e qual si voglia mei beni.

Ita à testatore dictari solet, à Nota-
 riis autem descibit: in omnibus qui-
 buscumque bonis, &c. dictiones qui-
 denti vniuersales sunt, ex quibus clau-
 sula composita est, ideo ꝑ nihil exclu-
 dit, l. prima, & ibi omnes Doct. de le-
 gat. primo, Neuzan. in consilio 71.
 numero 6. Dec. in consilio 597. nume-
 ro 1.

ro 1. vbi quod si aliquid non includeretur, non esset verum dicere, quod omnia veniunt, Paris. in cons. 35. num. 5. volumine 1. & cons. 51. numero 21. vol. 2. Berous, in q. 29. Rubens in consilio 135. numero 3. Crauetus in consil. 294. num. 1. & seq. & in consilio 308. nu. 6. Natta in cons. 160. n. 24. & in consilio 340. nu. 12. Ceph. in consil. 92. num. 15. & consil. 150. nu. 8. & cons. 156. nu. 22. Roland. in consilio 54. num. 44. vol. 3. Cacheran. in decisione 94. numero 10. vbi multa congeruntur de virtute dictionis vniuersalis, & multo magis procedunt, quando geminatę expressę sunt, l. balista, ff. ad Trebell. ita considerat Ruin. in consilio 150. volum. 2. Crot. in cons. 14. num. 15. item, dictiones vniuersales geminatę comprehendunt casus, qui alias non includerentur, & nihil penitus excludunt, Anchor. in c. statutum, de rescript. libro 6. Alexand. in consilio 103. col. finali, vol. 6. & dicit Salic. in l. 2. col. 3. C. de noxalib. quod statutum puniens occidētem quomodo libet, punit etiam illum, qui ad sui defensionem occiderit: Alexand. etiam sequitur in l. & si tenerior, ff. de his qui not. in fam. Ias. in consilio 124. col. finali, volum. 4. & in l. 2. §. prator ait numero 3. ff. qui satisfacere cogantur, Ruin. consil. 77. col. 3. vol. 2. Gezad in consil. 14. numero 22 Roland. in consil. 2. nu. 20. volum. 4. Et quod veniāt casus, qui alias non comprehenderentur, ita vt etiam comprehendantur impropria, diffusę probat Tiraquell. de retractu lignag. §. l. gl. 7. num. 20. Ruin. in consilio 150. numero 13. volum. 2. item, si hec sunt vera in dispositione legis, multo fortius concludenda sunt in dispositione hominis, ¶ quę non potest restringi ad terminos habiles, ad Baldum in l. finali, nu. 1. C. sine cerussa vel reliq. Alex. in l. si patroni, in princip. numero 15. ff. ad Trebellian. Ias. in d. §. Prator ait, num. 4. Crot. in consilio

136. num. 50 Ruin. in consil. 105. num. 1. & consilio 111. numero 1. vol. 1. & in l. 1. §. mediario, num. 126. vbi Crot. nu. 53 ff. de noui oper. nunciat. Ripa, in l. 1. numero 17. ff. de interd. & Cephal. in consil. 199. num. 24. & in consilio 257. numero 37. Cacheran. decisione 169. numero 5.

SUMMARI.

- 1 Clausula In tutto, e per tutto, importat prohibitionem Falcidia.
- 2 Falcidia quando censetur prohibita, & de intellectu Auth. Sed cum testator.
- 3 Trebellianica censetur prohibita per clausulam, absque diminutione.
- 4 Et in quibus alijs casibus censetur prohibita.

CLAUSULA 45.

In tutto, e per tutto.

HÆc verba important, Absque ¶ aliquali diminutione per clausulam censeri prohibitam esse Falcidiam, probat Menoch. in consil. 374. numero 47. & seq.

Declaratur, vt per huiusmodi clausulam, tunc Falcidia prohibita censetur, ¶ quando testator fecit, non ignarus sui patrimonij, Auth. Sed cum testator, C. ad leg. Falcid. Nam cum præsumptio sit pro ignorantia, §. præuauisse, instit. quibus ex caus. manum. non licet, & ideo prohibitio censetur facta per errorem, & errantis, nullus est consensus. l. non iccirco, C. de iur. & facti ignorat. cum similibus ibi in glossa. Ad remouendum hoc dubium Imperator dicit, quod si testator non ignarus quot sint vires sui patrimonij Falcidiam prohibeat, prohibitio tenet: & hanc esse verā sententiā dicit Castr. in d. auth. Sed cū testator, nu. 3. & Alber. numero 2. in fine dicit, quod ipse obseruari fecit, vt testator volens

prohibere Falcidiam, explicet, quod ipse non est ignarus vitium sui patrimonij. Neque valet opinio glossę ibi, in verbo, non ignarus, quod semper presumitur, quia obstat d. §. preualuisse, cui glossa non responderet, nec valet responsio Saliceti ibi, nu. 2. & Angelij num. 3. ad d. §. preualuisse quod ibi est ad euitandam fraudis presumptionem, quia licet text. loquatur de fraude, tamen illius ratio est generalior, & tunc standum est rationi, quia dictam siue lex ampliatur per sui rationem. l. regula, ff. si quis, vbi Bartol. ff. de iur. & facti ignorat. Imo Angel. ibidem dat multa exempla, in quibus quis vires sui patrimonij ignorare præsumatur, sed posset d. auth. intelligi in versiculo, non ignarus, id est, vt sciat quod hæres sit quantum habiturus, quia ratio, quare Digestorū nō poterat prohiberi scilicet, ne contingeret decedere eum intestatum, ad Bartol. in l. ne nō potest, in 4. opposit. de legatis primo, militat etiam hodie. Item quia in d. auth. ponitur verbum (hæres) quod significat eum hæreditatem adiuisse, alias ipsa legata nō deberentur, & in §. si vero expressum, in auth. de hæred. & Falcidia, licet non operatur verbum (hæres) tamen dicta auth. sed cum testator, est auth. & debet intelligi prout iacet, item, quia l. sicut allegas, & l. si quis quadringentorum, C. ad leg. Falcid. sunt positę post dictam auth. sed cum testator, & ibi habetur, quod de iure Codicis detrahatur Falcidia: nisi dicamus quod in §. si quis non implens, auth. de hæred. & Falcidia, expressius dicitur, si hæres non adeat hæreditatem, & communis intelligentia ita interpretatur d. auth. sed cum testator.

Idem in Trebellianicā: nam si testator dixerit, vt hæreditas restitueretur absque aliquo diminutione, prohibita censeatur, secundum receptam sen-

tentiam, nempe Baldi, Angeli, Castres. Cornet, & Parisij, quos refert Gabriel. in communibus conclusionibus, titul. ad Trebellian. concl. 7. & dicit Crauer. in cons. 174. post numerum primum, quod stante huiusmodi clausula, nullus discrepat ab hac opinione, videlicet, quod Trebellianica censeatur prohibita Petra, in tractatu de fideicom. qua. l. 15. nu. 179. versiculo duodecimum exemplum, Menoch. l. b. 4. presumptione 193. num. 16. item, censeatur prohibita vbi pater decedens dixerit, quod plus petere non possit, ad B. Id. in cons. 170. n. 4. & 5. vol. 5. vbi erat dictum, quod ab intestato non plus habere posset, Dec. in cons. 242. in fine, vers. propter dicta verba. Gabriel. in d. tit. ad Trebell. concl. 8. vbi hoc est verum si verba sint geminate. Tobias Nonius, in cons. 210. n. 10. vers. quō vno ad fratres, in nota, in l. 1. §. si ex fundo, ff. de hæred. instit. Barbat. in cons. 2. n. 13. vol. 1. Corn. in cons. 210. n. 20. vol. 1. item censeatur prohibita propter limitatam provisionem, vsque ad certam summam, Bertrand. in cons. 128. n. 5. lib. 1. alias est lib. 5. item, quando testator dixit filiabus suis, quod habeant tantam dorem, & reliquum hæreditatis vadat ad alios, tunc censeatur prohibuisse Trebellianicam Alex. de Neuo in cons. 76. in 2. dubio, vbi quod hæc verba æquipollent prohibitioni expressę. Clar. in §. re. d. amēram, qua. l. 62. vers. dicitur autem testator. Crau. in cons. 556. n. 7. & 8. vbi quod per huiusmodi clausulam censeatur etiam prohibitum ius accrescendi. Cetera vide in Digestis Nouissimi, tomo 5. tit. Trebellianica.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, ita demum, admittit secum contrarium, & decim natura.
- 2 Et suspensiuā, & restrictiuā.

3 *Clausula, ita tamen restringit, & modificat, & conditionem facit.*

CLAVSULA 46.

Ita demum.

1 **H**Æc clausula † admittit secum contrarium, l. si non fuerit, versiculo, quod ita demum, ff. pro solut. & ibi subauditur, maxime. Et potest dici clausula ordinandi, vel coniunctim illatiua; & huius clausulæ duæ sunt partes, ita & demum, si testator dixerit: ita demum sortiatur effectum, hæc clausula suspensiuæ † est, & restrictiuæ, sicut clausula, ita tamen, l. ita tamen ff. ad Trebel. Ruin. in consilio 41. numero 8. volum. 2. Crauert. in consilio 301. colum. 2. in fine, & propterea conditionalis est, vt probat Menoch. in consilio 767. col. 1. & quod clausula, ita tamen, † modificet, & restringat, Bart. in l. i. C. de his qui spon. mun. lib. 10. Ruin. in consilio 28. numero 5. volum. 1. & in consilio 93. numero 4. volum. 4. Hippolyt. Rimin. consilio 18. numero 131 & consilio 640. numero 16. item, quod restringat & modificet in vim conditionis, Parif. in cons. 17. numero 19. volumine 1. item habet vim taxatiuam, Guglielm. & Angel. in l. nulla, ff. de legibus. Alexand. in l. legata inutiliter, de legatis primo, Ruin. in consil. 74. num. 18. volumine 2. Rota decisione 225. & decisione 226. & decisione 526. numero 3. parte 1. in Nouissimis.

SUMMARI A.

- 1 Fideicommissum per quam clausulam fit onus reale.
- 2 Gravamen quando dicatur in rem scriptum.

CLAVSULA 47.

Ita quod hereditas, & bona non transeant ad extraneos.

Testator per huiusmodi clausulam cõsecetur imposuisse onus reale in sua hereditate, ita, vt hereditas, & bona censeantur gravata, & dicitur gravamen in rem scriptam, afficiens hereditatem † in quascunque manus transeat, ita vt quicumque possidet hereditatem & bona, censeatur gravatus onere fideicommissi. ita declarant Bald. & Salic. in l. precibus, C. de impub. substit. Curt. in consilio 51. colum. 11. versicul. accedat ad præmissa, & colum. 10. & seq. versiculo & potissime quia Socin. in consil. 62. numero 12. & consilio 12. num. 13. vol. 3. & consil. 250. in fine, volum. 1.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula, iure institutionis, importat institutionem.*

CLAVSULA 48.

Cum testatores aliquid filiis † suis pro legitima relinquunt, soliti sunt huiusmodi clausulam iure institutionis apponere, Crauetta in consil. 75. numero 4. Ioan. Andr. in addition. ad Specul. in titulo, de fide instrumentorum, § instrumentorum, numero 13. Anton. de Butt. in c. ex litteris, colum. 2. versicul. ex litteris, colum. 2. versiculo ex prædictis, de fide instrument. Iacob. de Arena, in lilla institutio, ff. de hered. instit. vbi Baldus & Angel. Fulgos. in consil. 90. colum. 2. Socin. iun. in consilio 124. numero 49. volum. 1. Franc. in cap. si pater, in 11. q. de testamen. lib. 6. Et hæc clausula idem operatur, verbum (institue) Bart. in l. filium, §. sed si portio, ff. de legatis præstandis, glossa, Bartol. & ceteri, in l. his verbis, in princ. ff. de hered. institur. glossa, in d. cap. si pater, de testamen. lib. 6.

SYMMARIA.

- 1 *Ius accrescendi per quam clausulam censetur prohibitum.*
- 2 *Clausula, iussit esse contentam, an, & quando excludat à substitutione.*
- 3 *An excludat matrem à legitima filij.*

CLAUSVLA 49.

Iussit esse contentam.

- 1 **I**us accrescendi † prohibitum dicitur esse per huiusmodi clausulam, quod plus petere non possit, Bartol. in repetitione, l. pater filium, ff. de inoffic. testam. Ruin. in consil. 118. num. 20. vol. 3.
- 2 Sed non excludit † à substitutione, l. Paulo Callimacho, §. Pomponius, de legatis tertio, & probat Mandell. de Alba, in consil. 7. numero 24. volumine 1. Sed Barr. in l. 2. in princ. col. pen. vers. quarto, ex quibus præsumatur, ff. de vulgar. cum prius dixerit quod ex tacita pupillari excluditur mater ex coniecturata mente defuncti, l. in testamento, C. de testament. milit. postea quærit, quæ coniecturæ ad hoc sufficiant, & respondet, quando testator matri pupilli aliquid reliquit, & iussit eam esse contentam, vt plus de bonis suis petere non possit. Quo casu Bart. post Gaglielm. distinguit, aut talis Clausula fuit adiecta legato relicto ab ipso pupillo, & tunc matri non præiudicatur in successione, quæ venit post mortem pupilli, & procedit d. l. Paulo Callimacho, §. 1. de legat. 3. Aut fuit adiecta in legato relicto à substituto pupilli, & tunc præsumitur, quod voluerit substitutum matri præferri, l. peto, in princ. de legat. 2. Hanc doctrinam sequitur Ias. in consil. 132. column. penult. in fine, volumine 1. vbi refert Bald. Angel. Salic. & alius, ita te-

nere, in l. precibus, C. de impuber. substitit. Item, Dec. in consilio 332. in fine, Ruin. in consil. 118. num. 21. volum. 3. Roland. in consilio 69. in fin. volum. 1. Menoch. qui ceteros refert, in consil. 551. numero 41.

Et licet mater possit succedere saltem in legitima filij impuberis, & ita plus de bonis consequi, quam ei à testatore fuisset relictum, † non obstant dicta clausula: tamen hoc contingit ex defectu potestatis ipsius testatoris, non autem ex defectu voluntatis, quoniam testator voluit etiam legitimam in fideicommissio contineri, sed non potuit l. cohæredi, §. cum filiar, ff. de vulgar. & pupillar. l. cū patronus, de legatis secundo. Sed quo ad reliquum voluit, & potuit, ideo eius volūtas à implenda est, l. cum virum, C. de fideicommiss. l. in conditionibus primam locum, ff. de condit. & demonstr.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula. Li piu prossimi, comprehendit tam masculos, quam feminas.*
- 2 *Proximos vocati, intelliguntur testatori non extranei.*
- 3 *Proximos in fideicommissis an intelligantur de proximioribus testatoris, vel grauati.*
- 4 *Proximior grauato nunquam intelligitur, qui contrahent voluntati testatoris.*
- 5 *Proximior testatoris nunquam intelligitur, quando fecit fideicommissum in infinium.*
- 6 *Peregrini scripta in Articulo 20. quomodo resoluantur à Mattheaccio in cap. 15.*

CLAUSVLA 50.

Li piu prossimi.

Hæc clausula cōsummas quædam feminas comprehendit: Nā licet

fit prolata in genere masculino *Li pui proximi*, tamen quia materia successio- nis est indifferens, & comprehendit tam masculos, quam feminas, qui pa- riter de iure succedunt, l. maximum vitium, C. de liber. praterit. ideo maf- culinum concipit femininum, ad tra- dita per Brun. in Tractu de Statuto exclusiuo feminario, artic. 5. principa- li, quaest. 13. numero 80. v. pro resolu- tione, Dec. in l. 2. numero 90. & 94. ff. de regul. iur. laion in l. si quis id quod, num. 6 in 4. ampliatio, ff. de iurisdic- tione omn. iud. Cephal. in consilio 53. num. 81. & seq. qui attestatur de co- muni, Paris. in consil. 47. numero 66 & numero 112. volumin 3. Socia. in iur. consil. 3. numero 18. & seq. & consilio 10. numero 17. & seq. vol. 1. Gabriel. in consilio 14. numero 23. & seq. vol. 1. qui dicit hanc opinionem esse verio- rem, & magis communem.

Item, haec clausula intelligitur de proximis testatori, † l. si cognatis, & ibi Bartol. prope finem, ff. de rebus dubiis, & ibi Socin. Item, l. cum testa- mento, & ibi Bartol. ff. de auro, & ar- gento legato. Idem Bart. in l. ex facto in punc. ff. ad Trebeilian. & in l. filius- fam. l. cum pater, de legatis primo, & in l. peto, §. fratre de legatis secundo, Alexand. in consilio 213. volum. 6. Soc. in consil. 149. volum. 2. ver. postremo, Ripa, in §. Diui, num. 31. Cephalus, in consilio 318. numero 14.

Sed si est posita in fideicommissa- riis successioibus, habentibus tra- ctum † in futurum, vtrum intelligat- ur de proximioribus testatoris, vel de proximioribus grauati, est questio val- de controuersa, quam disputarunt ad partes Mandic. de coniect. libro 8. tit. 10. num. 30. Sim. de pret. de interpret. vltim. volum. libro 3. dub. 3. fol. 3. num. 3. fol. Peregr. de fideicom. art. 20. Fa- chin. qui Pitis fuit meus concurrens, in suis controuersis, lib. 4. controuers. 85.

In qua questione decisus proce- dendo, dico veritatem esse, quod at- tendenda sit proximitas grauati, Vas- quius de successio. progress. lib. 3. §. 27. num. 6. attestatur hanc esse magis Communem, Alex. Trentacinquius in tractatu de Substit. parte 4. cap. 12. probat hanc opinionem esse verio- rem, Bursat. in consilio 170. numero 23 & seq. volum. 2. attestatur hanc opi- nionem hodie esse magis Commu- nem. Dec. in consil. 26. num. 74. vol. 2. qui attestatur de magis communi. Hieronymus de Ceuallos in practica quastion. Communium contra Com- munes, attestatur, & probat hanc esse magis Communem, & magis veram. Rota Romana in decisione 72. nume- ro 2. part. 1. in Nouissimis, in puncto huius quastionis, attestatur hanc esse magis Communem opinionem, & quod Doctoribus iunioribus attesta- tibus de communi credendum est.

Et secundum hanc sententiam re- perio iudicatum in omnibus tribunalibus, Rota d. decisione 72. Rota Auenionensis, vt per Hieron. de Laurentiis decis. 37. Antonius Ga- ma, decisione Lusitaniz, 206. in 3. du- bio principali, Francisc. Marzar in Epi- tomat. de fideicommiss. probat ita fuisse iudicatum in Rota Florentina, atque defendit Socin. iun. in consilio 126 volumine 2. qui acertime probat hanc sententiam. Hieron. Magon. in decisione Lucensi 83. per totam dispu- tat quastionem, & ostendit ita fuisse iudicatum in illa Rota, vide in Di- gestis Nouissimis Tomo 5. titulo, Fi- deicommissum, vbi plures decisio- nes cumulantur ad hoc. Primo, de- claratur huiusmodi † sententia, vt non procedat, quando post fideicom- missum factum, & alienationis prohi- bitionem testator in casu contrauen- tionis vocauerit proximiorum, nam eo casu intelligitur de proximio-

re suo, non autem de proximioribus grauari, ita diffiniuit Rota Rom. in decisione 22. par. 3. lib. 3. in Nouissimis, & ratio est: Nam sicuti odio habuit facientem contra eius prohibitionem, ita & eius filios, & propterea non succedunt proximiores grauari alienantis, sed proximiores prohibentis, vt ibi per Rotam.

- 5 Secundo declaratur, vt non succedat, † quando testator vocauerit proximiores suos, cum hoc pro nomine (suos) ita firmauerunt: Rota, in l. ex factis, §. 1. numero 6. & in l. ad Trebell. Ruitius in consilio 96. numero 16. volum. 2. Menoch. in consilio 106. numero 181. & 221. & in consilio 324. numero 27. in §. argum. Surd. in consilio 241. numero 47. volum. 2. Dec. in consilio 26. numero 75. vol. 2. Quam sententiam etiam comprobatur Peregrin. in d. artic. 20. numer. 9. versic. secundus casus est, sed non bene articulum † applicauit.
- 6 Quoniam cuiusmodi declaratio non procedit quando testator voluit successionem fieri de hærede in hæredem salua gradus prærogatiua, & ordine succedendi in infinitum, nam tunc non attenditur proximitas testatoris, sed grauari, & ita diffiniuit Rota Romana in d. decisione 72. parte 1. in nou. Et quia in illa causa concurtebat factum in hac declaratione expressum, ideo non potuit tuta conscientia, & bene iudicari de fauorem partis, quam Peregrinus defendebat, pro vt optime, & eleganter probat Mattheaccius in Epitomatibus de fideicommissis, c. 15. per totum, qui respondet omnibus scriptis per Peregrinum in d. articulo 20.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, non aliter, est præcisa conditionis.
- 2 Non patitur dispositionem recipere alium intellectum.

3 Inducit formam.

4 Disposita aliquando censentur reuocata non obseruata forma.

CLAUSVLA 51.

Non aliter, Nec alio modo.

Illa clausula, non aliter, † nec alio modo præcise conditionis Bald. in Auth. ingressi, col. 4. C. de sacros. Eccles. in consilio 86. in fin. volum. 1. & consilio 162. numero 2. volumine 2. Boer. decisione 143. numero 143. numero 11. Et ideo non patitur † dispositionem recipere alium intellectum, aut modificationem aliquam separatam à verbis, Alexan. in consilio 3. num. 5. versic. confirmo per ista. verba, vol. 1. Curt. in consilio 8. col. 2. Guid. Pap. decis. 163. Tiracq. de retract. gl. 5 §. 8. numero 3. Socin. in consilio 251. col. 4. versic. confirmatur, volum. 2. itera, significat formam † glossa, in l. si quidem, & ibi Doctor. C. de except. Paris. in consilio 19. numero 12. volum. 2. Et ita si dispositio non obseruetur, habent hanc interpretationem, vt disposita † amplius non debeantur, & censentur reuocata, Io. de Anan. in consilio 77. multa similia ad hoc allegat Simon de Pres. l. b. 2. fol. 4. numero 11. & plur. seqq. fol. 157.

SYMMARIA.

- 1 Statuta excludentia à successione, intelliguntur tam ex testamento, quam ab intestato.

CLAUSVLA 52.

Non succedat.

Statuta † super Successionibus Splerumque huiusmodi clausulam apponere solent, & tunc dicitur habe-

re effectum siue ex testamento, siue ab intestato, vt probat Menoch. post Rolandum quem allegat, in consilio 206. numero 30.

redes sanguinis, vt diximus supra inter clausulas feudales.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Omnia bona sua stent apud talem, importat custodiam.
- 2 Et quid si dictum sit penes talem.

CLAUSULA 53.

Omnia bona sua stent apud Lucetiam.

- 1 **H**Æc clausula † non facit vxorem vsufructuariam, sed significat custodiam, ita quod bona ipsa custodiantur ab vxore, ita probat Paul. de Castro in consil. 416. colum. 1. y. ad secundum. volum. 2. Secus est si dixerit † quod bona sua non possint peruenire ad filiam, sed stent penes filium masculu, quia tunc administratio bonorum debet esse penes ipsum masculu | Titia, § cuius, de leg. 1. secundo. & probat Simon de Preter. de interpret. vltimar. volunt. lib. 4. dubitatione quarta, numero 90. fol. 455.

SYMMARIA.

- 1 Heredes extranei continentur sub clausula, Omnes heredes.

CLAUSULA 54.

Omnes heredes.

- 1 **E**Tiam extranei † continentur sub hac clausula, Alexander in consil. 195. numero 4. volum. 6. post Bald. in c. In presentia, colum. 7. de probat. quos sequitur Menoch. in consil. 282. numero 13. licet hæredum appellatione in materia feudali veniant solum hæ-

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Omnibus descendentes, habet relationem ad stipitem.
- 2 Relatio faciendæ est ad proxima.

CLAUSULA 55.

Omnibus descendentes.

Semper hæc clausula † habet relationem ad aliquem stipitem, à quo descendunt, ad iurist. consultus, § parentes, & §. eq. ff. de gradibus affinit. & Instit. eodem titulo in princ. & §. 1. & relatio † semper debet fieri ad proxima, non autem ad remota, glossa in l. 1. ff. de legatis præstand. Alexand. in consil. 78. colum. 2. volum. 2. Et notatur in l. si idem eodem, §. fin. ff. de iurisdic. omn. iudic.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Omni meliori modo, in casu mentis quid operetur.
- 2 Posita in vna parte dispositionis, censetur repetita in omnibus.
- 3 Clausula, Si non valet, vt ago, &c. equipollet clausula, Omni meliori modo.
- 4 Dispositio cum clausula, Omni meliori modo, an extendatur ad omnes casus.
- 5 Clausula, Omni meliori modo, an operetur quo ad non expressa.
- 6 Non extenditur ad contraria.
- 7 Non operatur quo ad incogitata.
- 8 Quando est posita cum coniuunctiua, tunc operatur vltra expressa.
- 9 An & quando operetur institutionem.
- 10 An subintelligatur in dispositione inter liberos.
- 11 Positi in conditione, censentur vocari per clausulam, Omni meliori modo.
- 12 Substitutio pupillaris est interpretanda

- da per Clausulam, Omni meliori modo.*
- 13 *Transmissio confetur inducta, & Trebellianica prohibita per clausulam, Omni meliori modo.*
 - 14 *Prælegatum nullum sustinetur per clausulam, Omni meliori modo.*
 - 15 *Legatarius cū claus. Omni meliori modo, an possit capere possessionem.*
 - 16 *Vxor relicta Donna, & Patrona, cum clausula, Omni meliori modo cōfetur facta proprietaria, & non usufructuaria.*
 - 17 *Substitutio ampliatur ad omnem modum per clausulam, Omni meliori modo.*
 - 18 *Claus. Omni meliori modo, vbi ponit debeat, vt habeat validitatem.*

CLAUSVLA 56.

Omni meliori modo.

- 1 **D**isponens cum huiusmodi clausula ostendit clarā † mentem suam voluisse facere dispositionem, vt saltem in genere cogitauerit de validitate actus, Rota in decis. 166. num. 11. parte 1. in Nouissimis. Et quando
- 2 est posita in principio dispositionis, † influit in omnes partes, & in omne capitulum ipsius dispositionis, Fulgos. in consil. 43. colum. 2. & in consil. 90. col. c. Craueria, & alij, quos refert, & sequitur Cephal. in consil. 23. numero 34. Et
- 3 idem operatur, quod clausula, † Si non valet, vt ago, valeat vt valere potest, Jac. Pat. inter consilia Calcanei in consil. 62. col. 4. Craueria in consil. 784. nu. 35. vol. 5.
- 4 Dispositio vigore dictæ clausulæ † non restringitur ad expressa, sed extenditur ad omnes casus, in quibus actus melius sustinetur, Bald. l. cum virum, col. 7. ff. si cert. per. Ruin. in consilio nono, nu. 9. volumine 5. Riminald. iun. in consilio 23. num. 14. 7. volumine

1. Dec. in consil. 41. num. 27. volumine secundo, & facit actum valere eo meliori modo, quo potest, Bald. in l. quories, C. de hæred. instit. Dec. in consil. 14. numero tertio, & seq. & hæc est opinio Communis, vt attestatur Paul. de Montepico, in consil. 730. num. 24. Et ideo si actus non potest valere eo modo quo fuit gestus, valebit eo modo, quo de iure fieri potuit, Menoch. in consil. 314. numero quarto, plura super extensione huiusmodi clausulæ cumulat Hondedeus, in consil. 40. nu. 39. in consil. 44. n. 23. & seq. in consil. 45. num. 56. & in consil. 58. numero nono, & seq. volum. 2. Idem probat Barfat. in consil. 202. n. 23. vol. 2.

Contrarium, quod huiusmodi clausula nihil operetur quo ad non expressam, † & ideo si validitas, & modus, per quem actus valere potest, non est expressus cum aliis modis ineptis, nihil operatur. Calderin. in consil. 1. num. 2. de accusationib. versic. nono, alias est consil. 479. sequitur Felin. in cap. cum super, in fine, nu. 12. versic. aliquando, de offic. delegati. Aretin. in consil. 17. n. 5. versic. vnde sicut illa clausula, multos congerit Vantius, in tit. De nullitate sententiæ ex defectu iurisdictionis, num. 274. Cassador. decis. 7. de appellat. Capic. decis. 96. num. 8. vbi, quod si modus inepte expressus est, à quo non potest descendere aptus, nihil operatur. Ideo si quis potest actum facere ex seipso, & fecit illum vigore mandati inualidi, cum clausula, *Omni meliori modo*, actus non sustinetur: quia clausula refertur ad mandatum expressum, Baldus in consil. 108. vol. 4. nam expressum vnus modi excludit alios, Felin. in d. cap. cum super, col. finali, versic. sextus effectus, de offic. deleg. Roman. in consil. 446. vbi adducit multa similia. Item si quis petit se declarari heredem ex secundo testamento inualido, cum clausula, *omni me-*

ni meliori modo, hæc clausula non ampliat petitionem ad primum testamentum validum, Ancharan. in conf. 357. Item, si quis petat ¶ se declarari heredem ex testamento, quod præsupponit valere cum clausula, Omni meliori modo, non censetur petiisse vigore fideicommissi, atque condemnari hæredes ab intestato, qui sunt actiones contrariæ, ex regula l. finali, C. de codicil. & probat Ioan. Francif. de ponte in conf. 42. num. 25. & plur. seq. vbi quod huiusmodi clausula semper restringitur ad expressa, & expressio vnus modi excludit alios, vt dictum est, præsertim si alii primo expresso contrarij fuerint. Et hæc clausula non operatur quo ad contraria: ideo si quis comparuit in iudicio, vt procurator Titij, cum clausula, Omni meliori modo, licet potuisset comparere etiam nomine proprio, tamen iudicium sustineri non potest, quia sunt contraria, vt quis nomine proprio, & procuratorio nomine agat, Bal. in l. 2. col. 3. C. de probationibus, & in l. edita, col. 2. C. de edendo. Item quia contraria non præsumuntur cogitata, quia ius repugnat, sed hæc clausula ¶ non operatur, vt faciat actum valere quo ad incogitata, Fel. in d. c. cum super, num. 13. vers. secundo quando, de offic. delegati, Roman. in conf. 294. hæc confessio in fine, vbi Ad dentes alios allegant, atque ampliant idem esse in iuramento, quod æquiparatur clausulæ, omni meliori modo.

Sed Rota distinguit: Nam si clausula, ¶ Et omni meliori modo, fuerit adiecta, cum dicta coniunctiue, tunc operatur ultra narrata, & includit alios modos ultra expressos, ex quibus potest actus iustine. 1. & ita pluries decisum fuit, Achill. de Grass. in decis. de clausulis. Verall. decis. 124. par. 1. Put. decis. 230. num. 2. p. 2. Rota decis. 329. num. 3. parte prima in Nouissimis: sed abf-

que dicta dictione (Et) coniunctiua, dicta clausula restringitur quo ad expressa tantum, Rota decis. 738. num. 8. parte 1. in Nouiss. si vero verba essent clara pro nullitate actus, tunc huiusmodi clausula non potest sustinere actum notorie irvalidum, Rota in d. decis. 166. numer. 3. parte 1. in Nouissimis.

De hac clausula scripsi supra in parte 1. Clausula 84. & ibi etiam tetigi aliqua in materia vltimatum voluntatum, Et ibi quod facit valere testamentum, vt nuncupatum; Adde Mantacam de conic. turis, in lib. 1. titulo 7. num. 6. vbi quod non præsumitur testatorem elegisse vnum tantum modum testandi, & elegisse viam, per quam iudicium suum impugnetur, l. 3. ff. de milit. test. & quia actus debet intelligi, vt potius valeat, quam pereat, l. quoties, ff. de rebus dubijs. Item, in dicta Clausula 84. probavi, quod operatur institutionem: ¶ Adde, quod cum quid relinquitur filio, non expresso titulo, ista clausula iustificat testamentum. Bald. in l. quoties, num. 3. C. de hered. instit. Cuman. in l. his verbis col. 3. eod. tit. Alex. in l. nam quod. §. non nominis, num. 3. ff. ad Trebell. Ias. in Auth. Nouissima, n. 17. C. de inoffic. testam. Alex. in conf. 12. vol. 3. Dec. in conf. 14. num. 4. Et in d. c. 84. num. 5. vers. Dic verum: declaravi hanc doctrinam non procedere, quando huiusmodi clausula esset apposta in fine clausule obdicularis, quia debet addi in ipso relicto.

In dispositione, ¶ quæ fit inter liberos, semper subintelligitur huiusmodi clausula, Glossa in l. col. eredi. §. cum filij. in ver. valuit, ff. de vulgari & pupill. & ibi Imola circa finem, dicit esse mæti ten. e. d. & Ias. circa fin. dicit in hoc non vnum contradiere. Alex. in contrap. c. 1. 2. vt l. 3. in d. Auth. Nouissimis col. 4. versiculo quarto, &

vltimo, C. de inoffic. testament.

Sed hæc doctrina procedit quo ad effectum, vt clausula, *Omni meliori modo, habeat effectum clausulæ Codicillaris, non autem vt operetur ritulum institutionis, vt probat G.ald. in Tractatu De arte testandi, tit. 3. Caute- la 1. Nam titulus institutionis expresse requiritur pro validitate testamenti, §. aliud quoque capitulum, Auth. Vt cum, de appellat. cognoscitur: aliter subiacet vitio nullitatis, vt ibi, & probat Clar. in §. testamentum, quest. 40. Guido Papæ decif. 413. Ideo Doctores ampliarunt, ad expressionem per æquipollentem clausulam, & erit effectus, quod hæc successio, quo ad alios erit ab intestato, quia text. Auth. Quod sine C. de testament. imperfect. est casus particularissimus quo ad alios, vt scripti in decif. Pisana, Voto 8. num. 51. operæpretium est igitur vt aliquod appareat, declarans exitum testatoris voluntatem, prout est clausula, *Omni meliori modo, adiecta ipsimet relicto, & non ex interuallo, appofita, vt dixi. Idem si dixerit, quod hoc suum testamentum plenissimum firmitatis robur obtinere voluit, quæ clausula æquipollet clausulæ, omni meliori modo, Alexand. in conf. 50. col. fin. vers. postremo, vol. 7. Socin. in conf. 2. col. 3. vol. 3. Decius in consil. 14. col. 3. in fine.**

11 Hæc clausula operatur, vt filij positi in conditione dicantur dispositiue vocati, Paris. in conf. 21. num. 53. vol. 3. Cuman. in conf. 25. col. 2. Curt. iun. in conf. 73. num. 22. & in conf. 114. num. 9. & in conf. 63. nu. 20. vers. postremo, vol. 3. Rim. iun. in conf. 583. num. 14. vol. 5. Simon de Piet. in tract. de interpret. vltimar. volunt. lib. 3. solut. 3. nu. 6. fol. 300. Iosephus Rusticus in tractatu an & quando, lib. 5. c. 6. num. 3 in 39. coniectura. Et hanc opinionem tenet Rota, vt per Par. decif. 215. in fine par. 3. & licet Menoch. in præsumpt.

76. num. 82. & seq. lib. teneat contra- rium, tamen Hondedeus in conf. 54. num. 47. & plar. seqq. vol. 2. respondet omnib. rationibus Menochij, & probat hanc opinionem esse veriozem.

Item operatur, vt testator intelli- gatur ꝑ fecisse pupillarem substitu- tionem, Ioan. de amic. in conf. 15. nu- mero 10. Cephalus in conf. 423. num. 103. & seq. qui loquitur, etiam in sub- stitutione exemplari. Peregrin. de fi- deicom. art. 34. num. 38. sed hoc in- telligitur, quando hæc clausula est ad- iecta in contextu substitutionis, de qua quæritur. an sit pupillaris, vers. fi- deicommissaria, vt scripti, in d. cap. 84. par. 1. vbi multas decisiones allegauit, quod secus est, si esset posita in fine omnium substitutionum, Mantica, in tractatu de cõiectur. lib. 8. tit. 7. num. 33. & seq. vbi etiam quod si huiusmodi clausula est adiecta substitutioni fidei- commissaria, non potest operari effe- ctum pupillaris substitutionis.

Item operatur non transmissionem, ꝑ sed etiam dicitur prohibere Trebel. 13 secundum magis communem opinio- nem, de qua per Gabriel. ꝑ communib. conclus. titulo, ad Trebellian. con- cl. 4. cum aliis ad hoc per Menoch. in conf. 112. num. 23. vol. 12.

Item in prælegato ꝑ nullo operatur 14 validitatem, Parisius in conf. 79. num. 31. vol. 2. post alios multos, quos alle- gar, vbi etiam addit quod prælegatum propter dictam clausulam valebit in vim donationis causa mortis, sequitur Menoch. in conf. 85. vol. 1.

Item in legato ꝑ importat impli- 15 citam permissionem de ingrediendo possessionem, propria auctoritate, Curt. iun. in l. finali, numer. 49. C. de e- dicto diui Adr. tollendo, quem secu- ti sunt Rim. iun. in l. tit. de donationib. in princ. num. 583. Eugen. in. conf. 55. nu. 28. & alij, quos refert Peregrinus de fideicommiss. art. 47. numero 54. & quam-

quamvis Peregrin. ibi dicat contrariū sentire Riminaldum iuniorē in consil. 91. num. 28 tamen aduersatur, quod Riminald. in d. consil. 91. num. 9. & numero 28. tenet quod per illam clausulam censetur data facultas capiendi possessionem propria auctoritate, sed solum negat quod vigore dictæ facultatis capi possit possessio in præiudicium hæredis.

Sed contraria opinio est verior videlicet, quod per huiusmodi clausulam non censetur data facultas capiendi possessionem propria auctoritate, & contra Curtium tenet Paris. in consil. 54 num. 34 vol. 1. vbi probat huiusmodi clausulam non posse habere hunc sensum, vt fideicommissarius sua propria auctoritate ingrediatur possessionem, & diffusus probat Menoch. in consil. 696 nu. 24 & plur. seqq. volum. 7. post alios, quos allegat.

15 Item, si testator reliquerit † vxorē suam Donna[m], Dominam & Patronam cum huiusmodi clausula, Omni meliori modo, operatur vt in dubio ipsa vxor censetur relicta proprietaria, ita respondet Alciar. in consil. 562. num. 3. ver. fortius dico, post Bald. in l. quoties C. de hæred. instit. Alexand. in consil. 115. vol. 3. Corn. in consil. 65. vol. 2. quos sequitur Menoch. in consil. 10. num. 12. vol. 1.

17 Item, ampliatur substitutionem † ad omnem modum, per quem substitutio fieri potuisset, quando est apposta cum coniunctione (Et,) vt dixi superius, sed non potest operari, vt de vna substitutione fiat transitus ad alteram, vel quod facta vni personæ amplietur, & fiat transitus ad alteram personam ad tradita per Batticellam in consil. 154. num. 21 & seq. volum. 1. inter consilia vlt. volunt. & licet huiusmodi clausula operetur omnem modum possibilem, & per subauditum intellectum, ad Inn. & Doct. in capite 2. de

ordine cognition. Imolam in l. si cum nulla, ff. de re iudicata, & probat Ferdinand Thieneus in consil. 125. num. 6. inter consilia vlt. volunt. vol. 2. tamen hoc intelligendum respectu expressorum, non autem extendendum ad diuersum modum, & ad alteram personam.

Dicit Simon. de Pret. in tract. de interpret. vlt. vol. lib. 2. fol. 4. num. 16. fol. 127. nihil referre vtrum huiusmodi clausula posita † fuerit in principio, 18 vel medio, vel sine testamenti ad tradita per Fulg. in consil. 90. col. 2. vers. 3. comprobatur, Corn. in consil. 62. col. 2. vers. vna quod, vol. 2. & in consil. 18 col. 9. vers. intrepide ergo, volum. 3. Dec. consil. 4. vers. præterea, Paris. in consil. 21. num. 53. vol. 3. cum aliis per eum allegatis.

Sed melius est, vt dicamus, plurimū referre, quia in relicto facto filiis, non importat institutionem, nisi in ipso met relicto fuerit addita, secus si in fine fuerit posita, vt probavi, hanc esse veriore[m] sententiam supra in p. 1. c. 84. num. 5. vers. Die verum, vbi post multos allegatos ostendi ita fuisse decitum in Rota Romana & in substitutione pupillari, dixi superius num. 9. post Mantecam in d. tit. 7. num. 34.

Quæ autem clausulæ æquiparentur isti, vide Simō. de Pret. in loco proxime citato, Mantecam lib. 1. tit. 9. col. fin. scripti aliqua inperius in clausula codicillari.

S Y M M A R I A .

- 1 Ordo successiuus in'er quos conueniat.
- 2 Filius institutus secundum ordinem successiuum, an, & quando censetur rogatus restituere per fideicommissum.
- 3 Ordo successiuus importatur per clausulam Post eos.

C L A V S V L A 57.

O r d i n e s u c c e s s i u o .

K K K

1 **S**uccedant ordine successiuo. † hæc clausula conuenit inter patrem, & filios, & alios ordine descendentes, Menoch. in conf. 822. num. 3. vol. 9. Sed per eam non censetur uocati omnes simul, sed testator censetur uoluisse conformem reddere, cum dispositione legali, & iuxta ordinem successionis ab intestato, prout diffuse probat Marzar. in Epitomat. de fideicommissis quæst. 16. per totam, ubi agit de huiusmodi clausula, Ordine successiuo.

Quando institutio est facta de patre, aut filijs, tunc censetur esse indubitus ordo successiuus inter eos, ut primo loco patet institutus, & postea eius filij substituti uocentur. Cuman. in conf. 106. col. 1. Castren. in conf. 455. in princ. vol. 2.

2 **E**t tunc filius † institutus censetur rogatus per fideicommissum restituere suis filiis, & sic nepotibus testatoris, Dec. in conf. 95. num. 4. Clar. in §. testamentum, q. 80. concl. 3.

Sed hoc intelligitur, quando illa alternatiua posita inter coniunctos ordine caritatis habet tractum successiuum, ut quia sit dictum vulgariter, & pupillariter, & per fideicommissum, ut etiam in casu Decij. Item, in alio casu, ut per Menoch. in conf. 44. per totum, & conf. 85. num. 67. vol. 1. & declarat Sim. de Pret. lib. 3. colut. 2. num. 12. fol. 333. idem si fuerit adiecta clausula, post eos,

3 † que importat tractum successiuum, ut diffuse per Marzar. in Epitomat. de fideicommissis quæst. 12.

SUMMARI A.

- 1 *Trebellianica an sit prohibita per clausulam, Pleno iure.*
- 2 *Substitutio in dubio censetur directa, propter clausulam, Pleno iure.*

CLAUSULA 98.

Pleno iure.

Si testator fideicommittens dixerit, Pleno iure perueniat ad Fullanum, utrum amplius restitutionem, ita ut Trebellianica † prohibita censetur? Oldrad. in conf. 348. num. 4. vers. ad quartam, tenet negativam. Contrarium per Bartol. in conf. 15. parte prima, Bartol. in l. precibus, num. 44. C. de impuber. substit. quoniam non posset haberi pleno iure, si restitueretur cum diminutione l. fideicommissi §. sic fideicommissum, versic. quoniam de legat. tertio. Alexand. in consil. 208. nu. 7. vol. 2. & in consilio 201. num. 7. volumine sexto, si post uisionem, ff. ad leg. Falcid. ubi plena legata sunt, quando non detrahatur Falcidia. Sed opinio Oldradi communior calculo Doctorum recepta est, ut attestatur Capra, in consil. 36. num. 9. & in conf. 86. nu. 9. in fine, & num. seq. Mantica, de coniectur. lib. 7. titulo 12. num. 18. disputat istam quæstionem, & post plurimos relatos probat ab hac magis communi sententia, neque in iudicando, neque in consulendo recedendum esse; Sed Rota tenet quod quando uerba testatoris essent geminata, ut quia dictum fuisset, restituit totam hereditatem pleno iure, aut integram hereditatem pleno iure, tunc ipsa Trebellianica censetur prohibita, ut in causa Nucarina fideicommissi 30. Octobr. 1595. coram Mantica, & in Fauentin. bonorum, 13. Nouembr. 1595. coram Litta.

Multum refert, utrum substitutiones † sint directæ, vel fideicommissariæ, & ut quæstionis ueritas habeatur, uerba ipsa ponderanda sunt an sint directæ, vel obliquæ, uel etiam communia, de quibus per Bart. & Doct. in l. Centurio ff. de uulgar. Sed si non uerbis comunibus, aut obliquis testator addiderit huiusmodi clausulam, Pleno iure, tunc substitutio interpretatur directæ, & non fideicommissariæ. Ad

Bart.

Bart. in dicto consil. 15. in fine, parte prima, las. in d. l. Centurio, num. 66. Corn. in consil. 242. col. 5. vers. corroborantur præmissa, vol. 4. Aretin. in consil. 156. col. 7. vers. vnde dicunt, Gratus in consil. 134. vol. 2. Galiula, in d. l. Centurio num. 116. versiculo, limita secundo, & ibi Ripa, numero 182. vide Simon. de pret. de interpretat. vltim. volunt. lib. 3. solutione secunda. num. 228. De hac clausula scripti etiam supra in p. 1. clausula 89.

SYMMARIA.

- 1 *Institutus cum clausula, Plus petere non possit, an habeat ius accrescendi.*
- 2 *Clausula, Plus petere non possit, non extenditur ad iura, & actiones extra testamentum.*

CLAUSULA 59.

Plus petere non possit.

- 1 **S**I quis est hæres institutus † in re certa, cum clausula, quod ab hærede vniuersali plus petere non possit, si iste repudiet hæreditatem ipsa clausula non impedit ius accrescendi, quoniam intelligitur rebus ita in eodem statu permanentibus, Corneus, in consil. 31. col. 3. & seq. vol. 4. Calcan. in consil. 43. per totum, Aretin. in tractatu de testamentis, glossa 60. num. 3. vbi quod tunc huiusmodi clausula nihil operatur.
- 2 *Ista clausula † non extenditur ad alia bona debita ex alio testamento, & ideo si testator debitor fideicommissi, eidem fideicommissario aliquid reliquerit cum huiusmodi clausula, non impediatur fideicommissarius sibi debitum fideicommissum ex alio testamento petere, Dec. in consilio 425. col. fi. Corn. in consil. 212. col. fin. vol. 1. Ruin. in consil. 117. num. 21. vol. 2.*

item non impedit, quin possit petere emphyteusim vigore inuestituræ, quæ alio iure, quæ ex testamento sibi dedita fuerit, Bald. in l. penult. C. de hered. actionibus scripti supra. in parte secunda, clausula 60. dummodo non petat vt ab hærede, sed vt à possessore. Idem Bald. in l. secunda, num. 8. C. de iure dot. vide Bart. in l. iuristuradi, §. si liberij, col. penultima, & finali, ff. de oper. libert. & in consil. 60. quæstio ista, num. 40. vbi multas huiusmodi quæstiones tractat.

SYMMARIA.

- 1 *Decian. in consil. 92. vol. 5. reprobat.*
- 2 *Prohibitio alienationis non potest referri ad permissionem dispositionis præcedentem.*
- 3 *Clausula, quod possit disponere, habet locum inter viuos, in vltima voluntate, & ab intestato.*

CLAUSULA 60.

Possit, & valeat disponere

DEcianus † in consilio 92. numero 24. vers. non obstat quantum, volumine quinto, firmat, quod si in prelegato apposta fuerit huiusmodi clausula, illa intelligenda est, dummodo non refragetur fideicommissio inferius describendo. Sed ista doctrina, quoniam per additionem liberæ dispositionis, prohibitio † alienationis postea sublequuta non potest referri ad liberam dispositionem præcedentem, & per primam dispositionem recessum videtur à secunda, l. si b conditione, vbi gloss. Imola, & ceteri, ff. de hæred. instit. Alexander in consilio 158. num. 56. vol. 6. & plenius probat Bursat. in consilio 189. numero 83. volum. 2. Item si testator dixerit, clausulam, Quidquid ei facere placuerit,

quod ista non possit intelligi salvo iure primogenituræ inferius describenda, probat Mandell. de Alba, in consil. 473. numero 16.

Et quod per huiusmodi clausulam † possit etiam disponere inter viuos, & in contractu, probat Menoch. in consilio sexagesimo tertio, in principio, per text. in §. penult. Institut. Quibus modis alien. licet. Port. in Rubrica, ff. soluto matrimonio. Item per hæredis institutionem etiam censetur disposuisse, l. si quis prioris. §. certum, & §. illud, C. de secund. nupt. cum aliis ad hoc allegatis per Peregrin. de Fideicommiss. Articulo 40. num. 57. Item, quia intestatus decedens. videtur disposuisse inuenientes ab intestato, l. si quis cum nullum, ff. de iure codicill. & quod potest transmitti in alterum ex testamento non facto, ad hæredem ab intestato, ut probat Lanarius, in consilio 85. num. 6. & per totum. Testaur. dec. 97.

SUMMARI A.

1 *Bannitus cum qua clausula non possit hæres institui.*

CLAUSVLA 61.

Positus extra omnem protectionem.

1 **B**annitus cum huiusmodi clausula, ad omnem † successionem, etiam ex testamento inhabilis est, Alexand. in consilio 75 volum. 1. Ruin. in consilio 20. & 25. volum. 5. & in consilio 49. vol. 4. cum aliis per Burfat. in consil. 54. numero 5. vol. 1.

SUMMARI A.

1 *Posterorum appellatione, an, & quando veniant Femine.*

2 *Femine quando non veniant appellatione filiorum, vel Posterorum.*

3 *Filiorum appellatione quando veniant naturalis tantum.*

CLAUSVLA 62.

Posteror, Item filios.

IN materia indifferenti, quæ potest etiam masculis, quam feminis conuenire, clausula posteror, † etiam feminas comprehendit, secus si feminæ ab illa materia excludantur, ut probat Ant. de Bar. in consil. l. vi in casu l. i. §. fin. ff. de iure immunis. & in materia feudali, ut probauimus supra in par. 2. in clausulis feudalibus, vtrumque probat Dec. in consilio 117. numero 26. vol. 3. item si feminæ essent exclusæ per statutum, Corn. in consil. 55 ante finem, & in consil. 145 volum. 1. Item si testator fecit mentionem de filiis, † quanquam filiorum appellatione, etiã feminæ cõtineantur, l. si quis ita, ff. de testament. tut. l. si ita scriptum, de legatis secundo: tamen stante dicto statuto aliud dicendum est: quia testator censetur se cum statuto conformem reddere, ad tradita per Bartol. & Doc. in l. hæredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell. similiter testator faciat mentionem de fratribus, quanquam eorum appellatione veniant etiam sorores, l. tres fratres, ff. de pact. & ibi las. in §. limitat. Alex. in consil. 127. volum. 1. cum aliis allegatis per Decian. in consil. 15 numero 4. & seq. & latus per Albertum Brun. in tract. de statut. exclusio seminarum, art. 5. princ. alii in quest. 12. numero 26. & seq. Item, Imola, in l. finah. ff. de condit. & demorstrat. firmat, quod si testator † gravauit filium suum sub conditione, si decesserit antequam possit administrare, quod licet de iure communi intelligatur, si decesserit ante vigesimum quintum

tum annum, vt d.l. finali, & ibi glossa: tamen si ex statuto filij possunt administrare in vigesimo anno, testator censetur intellexisse de anno vigesimo. Item And. Sicul. in cap. in præsentia, de probationibus firmat, quod si testator facit mentionem de filiis & per statutum filij naturalis tantum sunt æquiparati filiis legitimis, & naturalibus, tunc de omnibus intellexisse censetur.

SUMMARI.

- 1 Numerus pluralis resoluitur in singularem stantibus coniecturis.
- 2 Substitutus pluribus non admittitur, nisi post mortem omnium.
- 3 Substitutio dicitur facta ab ultimo moriente.
- 4 Numerus pluralis quando resoluitur in singularitatem, & num. 7
- 5 Substitutus per quem excluditur ex verisimili mente.
- 6 Substitutus omnibus, an, & quando admittatur vno moriente.
- 8 L. hæredes mei, §. cum ita ff. ad Trebell. declaratur.
- 9 Substitutus quando quis dicatur ultimo morienti, & quando admittatur ad partem vnius.

CLAUSULA 63.

Post Omnes.

- 1 Clausula per numerum pluralem ꝑ nunquam resoluitur in singularitatem nisi coniecturis pro voluntate testatoris Rota dec. 304 parte 1. in nouissimis. Ideo substitutus pluribus, non potest ꝑ dici substitutus nisi post mortem omnium, Bart. in l. quidam testamento, numero 4. & seq. ff. de vulgari, quem sequitur Rota in decif. 141. par. 1. in nouissimis. quæ dicit hoc casu expectandam esse mortem om-

num, Rota decif. 49. eadem parte, vbi quod quando substitutio ꝑ facta est post mortem plurium, semper dicitur facta ab ultimo moriente, & idem fuit resolutum in Rota Bononiensi, vt per Casarem de Barz. decif. 6. Et ad hoc est text. in capitulo si pater, de testament. lib. 6. in versiculo, Si vtrumque sine liberis mori contigerit Item l. penult. C. de impub. substitur. vbi substitutus duobus per nomen collectiuum non admittitur, nisi post mortem omnium. Idem probatur in l. is quid uenit §. finali, ff. de rebus dub. in l. codicillis, in princip. ff. de usufructu legato, in l. qui duos. ff. de vulgari. in l. pater filiam, in fine, ff. ad leg. Falcid. Dicitio (omnes) est collectiua, & ideo secundum eius proprietatem requiritur cõcurfus vtriusque, Bart. in l. hoc articulo ff. de hæred. instit. & probatur in d. l. penult. C. de impub. substit. & in l. hæredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebellian.

Et licet aliquando pluralis ꝑ numerus in iure sumatur pro singulari, l. 2. §. dolo, vi bon. raptorum, l. diuus, §. finali, ff. de petit. hæredit. l. 2. §. ex actis, ff. de origin. iur. l. 1. §. vt initio, ff. de populando, vbi glossa in versic. capientis, & ideo si testator dixerit, si filius decederit sine liberis, sufficit decedere cum vno, quia est eadem ratio, vt pluralis numerus resoluitur in singularitatem. Crauetta, in consilio 180. num. 3. Rota decif. 804. num. 1. par. 1. in nouissimis: & ratio est, quia si testator noluisset per vltimõ morientem sine filiis hæere totum, censendum est etiam voluisse habere partem, l. hæredes mei, §. cum ita, ff. ad Trebell.

Tamen quando adest persona, quæ ex verisimili mente testatoris excludit substitutum, ꝑ tunc dicendum est contrarium, & procedit text. in d. l. penult. C. de impub. substitur. & ita respondit Bartolus in d. §. cum ita, & est commu-

nis opinio, vt per Alexand. in l. penult. numero 9. verificat. sed aduerte. & ibi Dec. numero 6. Ripa, in d. §. cum ita, numero 143. & ante numero 145. dicit, durum esse ab hac communi recedere. Ruin. num. 121. & seq. Socin. iun. numero 97. Bolognet. numero 259. & seq. Zanch. numero 107. Torniell. numero 169. Crauet. in consil. 109. Sed in hoc est aduertendum, quod non potest fieri regula, quod substitutus excludatur, quando adest persona, quæ sit in anteriori, vel pari gradu cum superstite, sed faciendum est, quod licet rigor verborum requirat existentiam conditionis in omnibus, tamen fallit, quando mens testatoris aliud suadet, & ista interpretatio non est contra, sed præter naturam verborum. Torniell. in d. §. cum ita numero 137.

Sed Rota Romana, cuius vestigia sequar, in d. decisione 804. declarat per duos casus, primus est quando ꝑ conditio verificatur in primo moriente, puta si sine filiis, & tunc aut adest substitutio reciproca expressa, vt in d. §. cum ita, & substitutus non succedit, aut non adest reciproca expressa, & tunc aut hæredes instituti sunt de liberis, quia adest persona verisimiliter magis dilecta, & substitutus excluditur, atque habet locum d. l. pen. C. de impuber. substit. aut hæredes instituti sunt extranei, & tunc Regula est, quod pluralitas ꝑ non resoluitur in singularitate, & rigor verborum requirit adimplementum conditionis in omnibus: Fallit, quando ex præsumpta mente testatoris aliud appareat, videlicet, quod præsumatur voluisse conditionem verificari in vno, & pluralitatem resolui in singularitatem, & ita procedit l. falsa demonstratio. §. fin. ff. ad Trebel. & lege secunda, ff. de condit. instit. & l. Lucius. §. Caio, ff. ad Trebel. & l. pen. ff. de iniust. testamento.

Secundus casus est, quando conditio deficit in primo, puta, quia decessit cum filiis, sed verificatur in secundo, qui decessit sine filiis, & tunc procedit d. §. cum ita, ꝑ videlicet, quod substitutus post omnes filios, si omnes decesserint sine filiis, debeat succedere ipsi vltimo morienti sine filiis, in quo verificatur conditio. & probat Mantica, lib. 11. tit. 5. numero 29. Et ratio est: quia quando testator duos instituit, eòsque ad inimicem substituit, ꝑ & post omnes, si decesserint sine filiis substituitur pauperes, hæc substitutio pauperum dicitur facta vltimo morienti, quia primo morienti est substitutus coheres, vult ergo testator, quod si vltimus decesserit sine filiis, substitutus habeat totam hæreditatem, ergo præsumitur voluisse etiam quod habeat partem, si deficit conditio in vltimo moriente, & cessat reciproca, & hæc est verus intellectus d. §. cum ita, ibi absurdum esse respondi cessante prima substitutione partis nepti petitionem denegare.

Vnde, si quando vltimus succedit primo, testator voluit grauasse vltimum, vt restituat totum pauperibus, ergo multo magis censetur grauasse illum, vt restituat partem. Alexand. in d. l. penult. numero 9. C. de impub. substit. Ruin. in d. §. cum ita numero 121. Torniell. numero 10. Bolognet. num. 58. & seq. Qui licet velint, quod in terminis illius §. pluralitas non resoluitur in singularitatem, quia fit violentia verbis, tamen dicunt, quod præsumitur testatorem fecisse aliam substitutionem in persona vltimo morientistine filiis.

SYMMARIA.

1. Hæres non dicitur ante aditam hæreditatem.
2. Hæres an possit priuari per controuersionem,

tionem, à testatore.

- 3 *Heres contraveniens priuatus hereditate, censetur grauatus de restituendo per fideicommissum.*
- 4 *Filij contraueniens substituti, non succedunt.*
- 5 *Conditio si contrafeceris, extenditur ad substitutos.*
- 6 *Priuatio hereditatis ob contrafactionem, censetur facta ad fauorem offensi.*

CLAVSULA 64.

Priuauit heredem.

Nemo heres dici potest, nisi post aditam hereditatem, † l. 3. §. si quis ita, vbi Castrensis, & Imola ff. de hered. instit. Ruin. in consilio 47. numero 5. volumin. 2. Petegrin. de fideicommiss. art. 72. numero 5. & sequent. Præsertim quando testator grauauit heredem de soluendis legatis, quoniam ante aditam, illa soluiere non tenetur, l. si curatoris, & ibi Do&er. l. finali, §. donec, C. de iure delib. Item quia verbum Priuauit, præsupponit præcessisse habitum ex regula l. decem, ff. de verb. oblig. & ita post aditam hereditatem Bart. in l. paterfamilias testamento, numero 6. ff. de heredibus instit.

Ideo si testator † in casu quo heres non adimpleuerit, vel contrauerit testatori illum priuauit ista clausula: quo ad effectum vt desinat esse heres, est frustratoria, quia ex dispositione testatoris heres definire esse non potest. l. ei qui soluendo, ff. de hered. instit. l. verum potest, de legat. primo. l. & si sine, §. sed quod Papinianus, ff. de minoribus, lege milesita, ff. de testam. militari, Bartol. Imola & ceteri, in d. l. paterfamilias testamento, ff. de hered. instit. Cephal. in consil. 153. num. 2. volum. 2. qui multa ad hoc allegat.

Sed quo ad effectum † vt ipse heres à successione ceciderit propter contrauentionem, dicitur d. meli, quod tali casu, clausula operatur, vt ipse heres contraveniens teneatur hereditatem restituere per fideicommissum, Bart. in d. l. paterfamilias testamento, numero 6. vbi Imola, numero 8. Castrensis, in l. 1. numero 3. de his qua pœnæ nomine, & ibi Iason colum. 2. Cuman. in l. 1. ff. eod. titulo. Et hanc esse Communem opinionem attestatur Rimin. sen. in consilio 258. numero 6. volumine 2. Crauetta, in consilio 5. numero 6. Clar. in §. testamentum, q. 69. versic. intellige etiam. Petegrin. artic. 15. numero 14. & artic. 11. numero 128. vbi etiam attestatur de Comuni, quam sententiam diffusè probat Gabriel. in consilio 109. per totum. volumine 2. qui alios refert. Crot. in l. filiusfamilias, §. diui, num. 156 & seqq. de legat. 1. probat hanc conclusionem esse veram, etiam si testator heredem contra veritatem priuauerit, cum clausula, Ex nunc, prout ex tunc, quoniam nunquam per contrauentionem à causa testati recedimus, sed sit transitus ad causam fideicommissi, vt probatum est. Aut igitur vocatis restituere debet, aut venientibus ab intestato, si nullus fuisset substitutus, vt per Bart. & præcitos Doctores.

Declaratur huiusmodi conclusio, vt non procedat, quando filij contravenientis essent substituti, † quoniam si heredes contrafacientes sunt priuati, etiam eorum filij priuati, & exclusi censentur, Parisin consil. 19. numero 83. & seq. volumine secundo, qui allegat Marthæum de Felicianis, inter consilia Pauli de Castro, in consilio 259. numero 7. volum. 2. & sub numero 39. dicit, quod voluntas testatoris redderetur frustratoria, si filij admittendi essent heredis non adimpletis voluntatem defuncti. Idem in consil.

91. nu 67. vol. 2. Roland. in consil. 70. numero 70. & quod dictum est, volum. 3. larius Alba. in consil. 57. numero 18. prope finem. Ruin. in consilio 150. num. 9. & 2. inferitur, volum. 3. Item, quia conditio ¶ si contrafecerit, respicit tam institutos, quam substitutos, Menoch. lib. 4. præsumpt. 118. numero 2. & numero 6. & isti filij sub eadem conditione censentur substituti: Quia repetitio conditionis fit in substitutis, quotiescumque eadem ratio concurrat. Menoch. in consil. 152. num. 50. & seq. Ruin. in d. consil. 150. & alia ratione, volum. 3. Peregr. art. 11. paulo ante numer. 93.

6 Item si priuatio ¶ hereditatis ob contrafactionem facta fuerit ad fauorem alicuius, tunc hereditas applicatur illi, cui contrafactum fuerit, ad cuius fauorem pœna imposita est, Alex. in consilio 138. num. 13. volum. 1. quod firmavit etiam in casu dubio, si testator id non expresserit, Castren. in cõf. 221. numero 5. volum. 2. per tex. in l. finali. in fine, ff. de litigio, & ea quæ notat glossa, in l. 1. & cui dabitur, C. de his quæ pœnæ nomine, & regulariter pertinet ad eum, qui fuit læsus in violationem iniuriæ illatæ, & posita ob iniuriam passî applicari debent off. n. so. Menoch. in consil. 604. num. 28. vide Bart. in l. uxorem, §. hæres de legatis tertio, qui distinguit, atque declarat.

SVM MARIA.

- 1 Clausula prohibuit molestari, habet locum in molestia quæ oritur ex natura negotij.
- 2 Cautio pro usufructu prestanda est, etiam non obstante prohibitione molestiæ.
- 3 Molestia iuris censetur prohibita per verba generalia.
- 4 Hæres repudiando hereditatem dicitur molestiam inferre.

CLAUSVLA 65.

Prohibuit molestari.

Hæc clausula intelligitur, ¶ nisi molestia oriatur ex natura ipsius dispositionis, vt lege quæro, §. inter locatorem, ff. locati, & l. v. dicitores, Digestis de verb. obligat. nam ille qui agit secundam naturam actus, non dicitur venire contra actum, licet veniat contra personam conuentam, l. si duo patroni, §. sed si iurauerit, ff. de iurciurando, & l. sed si possessori, §. sed & si rerum, ff. eodem titulo. Ideo si testator reliquerit uxorem suam usufructuariam, & prohibuerit hæredi, ne illi molestiam inferret, si hæres petat cautionem ¶ ab usufructuaria, non dicitur illi molestiam inferre, quia hæc est molestia iuris, quæ uest in ipso actu vñsfructus percipiendi. Item, quia testator cautionem prædictam remittere non potest, l. prima, C. de usufructu, & optime probat Ricciardus in Institutionibus de usufructu, vbi diffusè hæc quætionem disputat, & in puncto ita consulit Gaglielm. de Perusio, in consilio 79. numero 18. & plur. seqq. volum. 1. inter consilia vltim. volunt. & Laurent. de Rodulphis, in consilio 80. immediatè sequenti, in eodem volumine. Cui consilio subscripserunt etiam Nellus de Sancto Gemignano, Ant. de Rosellis, & Paul. de Castr.

At si testator prohibuit molestari ¶ quocumque modo, propter generalitatem verborum, molestia intelligitur tam de molestia iuris, quàm facti, siue agendo, siue excipiendo, siue in iudicio, siue extra iudicium. Item, ante, vel post litem contestatam, glossa quædam communiter sequuntur omnes Doctores in l. Lucius, §. tres hæredes, ff. ad Trebell. in verbo, mouerit, & ibi Din. & in l. sed & si lege, §. si ante litē, ff. de petition. hæredit. & in l. non solum,

lum. §. si statutum, ff. de procurat. notat Bart. in Lamplius, ff. rem rat. hab. & in l. causas, C. de transac. & in l. cum postea, per illum text. C. de pact. Angel. in l. i. C. de præscript. longi temp. & not. in l. qui fidem, ff. de transac. late Alex. in consilio 52. numero 2. & sequent. volumine 2. Barbatia, in consilio 56. col. 5. versiculo sed licet iste, volumine 3. Dec. in c. in præsentia, num. 1. C. de probat. Felin. in cap. causam que, numero 65. versic. similiter dicit Imola, de rescript. qui extendit hanc molestiam ad molestiam iuris & iudicialiter motam, quando verborum amplitudo, siue subiecta materia id suadent. Marsil. in l. vnus questionis, §. cognitorum, ff. de question. Capic. decisione 69. numero 9. A. flic. decisione 329. numero 4. Ruinus in consilio 77. numero 4. vclumin 2. Riminald. Instit. de donationibus in princ. num. 545 Item, quando verba prohibitionis sunt generalia, intelligitur etiam comprehensa prohibitio iuris. Abb. in consilio 43. colum. 1. & in consilio 36. versiculo secundo principaliter, parte prima. Item hæres prohibitus ne molestiam ferat, ex eo solo, quod hæreditatem repudiat, † dicitur molestiam facere, ita vt relictis priuandus sit, Bart. in l. filio pater, in fine, v. aut est exclusus de legatis primo, Ruin. in consil. 47. numero 3. volum. 2. quod quando per repudiationem hæreditatis vxor impeditur consequi integrum vsum fructum, in quo testator grauauit hæredem, ne quomolibet molestiam inferat, dicitur contrahere, & impugnare, atque facere locum priuationi.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula, Pro omni eo, & toto, complectitur omnem speciem debiti.
- 2 Dos data à patre cum clausula, Pro om-

ni eo, & toto, censetur data à animo compensandi cum dote materna.
3 Legatum dotis quando censetur factum in compensationem.

C L A V S U L A 66.

Pro omni eo, & toto.

HÆC Clausula est vniuersalis & omnem debiti speciem † complectitur, ergo tam pro dote, quam pro paraphernalibus legasse dicitur, Corn. in consil. 344. in fine, volum. 1. Ruin. in consil. 60. numero 6. & consilio 79. num. 8. & consilio 81. num. 7. volum. 2. Soc. iun. in consil. 17. num. 3. volum. 2.

Et operatur, vt attestator † censetur reliquisse animo compensandi cū dote materna Parpalia, in l. i. numero 16. in §. limitatione, ff. soluto matrim. Vilitar. num. 111. Dec. in Auth. Præterea, num. 13. C. Vn de vir. & vxor, qui allegat Castrens. in consil. 56. Angel. in Tractatu de testam. & Pract. Papiens. Natta in consil. 186. num. 2. & num. 9. vol. 1. Neuizan. in consil. 16. in fine. Et hoc multo magis procedit quando pater constituit dotem filie post mortem matris, Doctor. in l. finali, C. de dotis promiss. Castanens. in Cōsuet. Burgund. Des successions, Rubrica 7. §. 12. num. 1. fol. 270. Et quando constat de mente patris, vel dotantis, tunc bona materna in relicto computantur, Socin. in c. tuz, de sponsalibus. Alciat. in regula. presump. 26. Arnald. Ferron. in Consuetud. Burgund. titulo de testam. §. 15. in fine, Capra, in consilio 62. in princ. Ancharan. Regiens. in question. familiar. 33. numero 2 & seq. Et an legatum dotis factum filie à patre cum huiusmodi clausula, Pro omni eo, & toto, censetur factum animo compensandi, † respectu dotis maternæ, disputat diff. de articulum Simon de

Præz. libro 4. dubitatione 6. per totam, fol. 384. & seq. Et quid si pater primo legat dotem in suo testamento, & deinde superiuuens filie, dat dotem inter viuos, quod censeatur dedisse animo compensandi cum legato: ad text. in l. Lucius in prima, de legatis 2. & l. filia. C. de legatis, vide Ioseph. Ludouic. in decisione Perusina 21. in primo dubio.

SUMMARIÆ.

- 1 Tempus infinitum denotatur per clausulam, *Quandocumque*.
- 2 Clausula, *Quandocumque*, aliquando restringitur ad tempus specificatum.
- 3 Clausula, *Quandocumque* decesserit, an comprehendat mortem civilem.

CLAUSVLA 67.

Quandocumque.

- 1 **I**nfinitas temporis † per huiusmodi clausulam demonstratur, & facit substitutionem compendiosam, ad Bartol. in l. Centurio, numero 9. ff. de vulgar. las. ibid. num. 18. Dec. in l. precibus, num. 16. C. de impuber. substitit. Cephal. in consilio 524. numero 23. vol. 4. Decian. in consilio 524. numero 3. vol. 3.

Aliquando autem tempus significatum per Clausulam, *Quandocumque*, restringitur † ad specificatum, puta, si dictam esset in sequenti clausula, quod post viginti quinque annos possit alienare, quia tunc clausula, *Quandocumque* præcedens, restringenda est, infra tempus viginti quinque annorum, Crot. in consil. 61. num. 31. Menoch. in consil. 451. numero 50. vol. 2. qui alios refert, vide Decian. in consil. 13. num. 53. volum. 2.

- 3 Si cum clausula, *Quandocumque*, † addita fuerit clausula, Et qualitercum-

que decesserit, tunc comprehenditur etiam mors civilis in conditione adiecta. Surd. in consilio 90. num. 45. vol. 1. & hoc propter prægnantiam clausularum, ad text. in Clem. ne Romani, §. eo tamen, de electione, iunctis his que ibidem scribit Barbar. & in consilio 82. numero 6. y. præterea dico, volum. 4. Vide Honded. in consil. 55. num. 40. & seq. volum. 2.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, *Quatenus*, conditionem importat.
- 2 Et est modificatiua.
- 3 Clausula, *Quatenus* voluerit, quomodo interpretetur.

CLAUSVLA 68.

Quatenus, &c.

Ista clausula conditionem † importat. l. Stichus, qui meus erit vbi Doctor ff. de verborum oblig. Bar. in l. 1. numero 20. ff. de condit. & demonstr. Rimin. iun. in consilio 139. numer. 20. volum. 2. item, est modificatiua, † & intelligitur, quatenus de iure tenetur, l. si vnus, §. si pactus, ff. de pact. Dec. in l. quatenus, in princ. & ibi Cagnol. numero 1 ff. de regulis iuris. Rim. iun. in consil. 335. num. 49. volum. 4. Rebuff. in l. locus colum. 10. vers. quatenus, ff. de verb. signif. vbi etiam refert alias significationes huius clausule. Alber. in suo Dictionario, in ver. Quatenus.

Item si fuerit dictum: Quatenus noluerit quid facere, † clausula intelligitur, id est si requisitus, & interpellatus declarauerit se nolle facere, & recusauerit, Ruin. in consilio 184. num. 7. vol. 2. Berous in consilio 101. numero 7. vol. 2.

SUMMARIÆ.

- 1 Exclufi per vniam dispositionem, non sunt

sunt penitus exclusi, si per aliam includuntur.

2. *L. cum prator ff. de iudic. declaratur.*

CLAUSULA 69.

Qui quarto gradu sunt.

1. **S**illi qui sunt in primo, secundo & tertio gradu, per aliam dispositionem sunt inclusi, tunc in clausula, Qui quarto gradu sunt, non excludit eos, quoniam inclusio vnius, non est exclusio alterius, quando id, quod vna lege videtur exclusum, alia legis dispositione includitur, ita declarat Dec. in l. i. in 3. l. c. tura, numero 84. ff. si cert. pet. declarando regulam l. cum Prator, ff. de iudic. & c. nonne, de præs. & in consilio 11. num. 18. Præterea, regula d. l. cum Prator & cessat, vbi sequeretur absurdum, vel eadem adest ratio, & verisimilis mens disponentis, Grat. in consil. 5. num. 33. volumine 2. Socin. iun. in consilio 121. vol. 1.

SUMMARIA.

1. *Fideicommissum simplex inducitur per prohibitionem alienationis cum causa.*
2. *Clausula, Quia volo ad heredes peruenire, quomodo intelligatur.*

CLAUSULA 70.

Quia volo ad heredes, & successores meos peruenire.

1. **P**ost prohibitionem alienationis & solet apponi huiusmodi clausula, per quam simplex fideicommissum inductum censetur, etiam in casum mortis, Crauetta, in consilio 130. num. 10. & esse magis communem opinionem probat Gabriel. in communibus

conclusit. de fideicommiss. concl. 10. numer. 29. & vide in digestis noniffimis, tom. 5. tit. fideicommissum. Sed hæc clausula & intelligitur, quatenus ad hæredes, & successores meos in casu contraventionis peruenerit, Dec. in consilio 291. colum. 4. diffusè Cephal. in consil. 29. num. 46. & seq. & consilio 17. numero 24. & seq.

SUMMARIA.

1. *Venditio ex causa necessitatis, quot conditiones requiratur.*
2. *Venditionis causa necessaria, quot considerentur in muliere.*
3. *Necessitas quotuplex sit.*
4. *Iudex arbitrabitur qua sit causa necessaria vendendi.*
5. *Clausula, Pro necessitatibus, non facit legatum conditioonale.*

CLAUSULA 71.

Quod possit vendere pro sua necessitate.

Baldus in consilio 332. in fine, vol. 1. dicit quinque esse necessaria ad hoc, vt valeat venditio & vigore dispositionis cum huiusmodi clausula, quod in eum modum sit vendenti potestas permitta, quod in causam necessariam non sit superflua, quantitas, quod respectu loci, & temporis adsit opportunitas, & quod cesset omnis fraus, refert etiam, & sequitur Crauetta in consil. 241. colum. 15. & secundo respondeo.

Sed Napolitanus super consuetudinem Neapolitan. super Consuet. incipiente, Et si mulier iustam dicit, quod mulier habitata ad vendendum ex causa necessaria, & intelligitur habitata, siue necessitas proueniat ratione personæ, siue ratione rei. De necessi-

tate personę est, vt viuat, vt sana viuat, vt libera viuat, & vt nupta viuat: propter primum, scilicet, vt viuat potest mulier alienare bona stabilia in dotem data, vel promissa, l. mutus, §. manente, ff. de iure dotium, l. cum dotem, §. sin autem, ff. soluto matrim. Item, æquius est alimenta dare, quàm negare ei qui dominus futurus est: l. i. §. sed si incertum, ff. de ventre in poss. mittendo mul. vt sana viuat, d. §. sin autem, vt libera viuat, puta, vt liberet se debito, ad quod est efficaciter obligata, si aliud de solui non potest, sicut dicimus in minore, l. lex quę tutores, C. de administrat. tut. l. ob es, ff. de prædiis minorum, l. magis puto, §. ne passim, ff. de rebus eorum. Similiter si fuit capta ab hostibus, & ab aliquo redempta, tunc esset pignori obligata ad reddendam illam pecuniam, l. ab hostibus, C. de captiuis. Item, vt nupta viuat, quę est causa publica, & necessaria. l. i. ff. soluto matrim. Item, dicitur habitata ratione rei, puta in expensis necessariis, l. necessaria, ff. de impensis in rebus dotal. factis.

Et licet Bald. in consil. 20. volum. 2. declarans huiusmodi clausulam pro necessitate, dicat, quod necessitas ¶ est triplex, fatalis, vt si quis iudicat in latrones, naturalis, vt infirmitas, & necessitas alendi familiam, & necessitas data opera, vt si quis contraxerit debita sponte, vel commiserit maleficium, idem Bald. in l. illud, circa princ. C. de sacrosanct. Eccles. Angel. in tractatu de testament. glossa 67. Boer. decisio- ne 44. numero 27. & Cacheran. in decisio- ne 168. exponens decretum Du- cis, quod permittit alienationem feu- dalium pro causa necessaria, & decla- rans d. consilium. Baldus 20. volum. 2. intelligit causam necessariam, quę habet originem, & necessitatem à lege, vt dotare filias. secus si habet originem à causa voluntaria.

Tamen totam hoc dubium iudi- cis ¶ arbitrium diffinit: nam vt re- quiritur causa necessaria, decretum iudicis interponi debet, d. l. ob es, ff. de prædiis minorum, & est text. l. i. C. de prædiis curial. lib. 10. Item, §. i. ff. de manum. vindicta, & d. l. lex quę tuto- res, C. de administ. tut. quod decre- tum præcedere debet, non autem se- qui, vt notat Innoc. in c. dudum, cir- ca medium, de rebus Eccles. non alie- nand. & sic causa necessaria debet pro- poni, & probari vera, l. cum hi, §. in causa, & §. prætor, ff. de trans. l. omnes, ff. de integ. restit. l. in testamento, ff. de excusat. tutor. l. iusta, l. etiã. l. illud, ff. de manumiss. vindicta, §. eadem, in- stituit. quibus ex causis manumitt. non licet.

Clausula, pro necessitatibus, ¶ non facit conditionem, & adiecta certę quantitati, continet debitum legati, etiã quod non subsint necessitates, vt probat Corn. in consilio centesimo octuagesimo septimo, columna penul- tima, versiculo his non obstantibus, voluntate secundo: sed facit demon- strationem. vide Anchar. in consil. 20. inter consilia Calderini.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, quorumcumque, ampliãt dispo- sitionem.
- 2 Verba vniuersalia magis comprehen- dunt, quam generalia.

CLAVSVLA 72.

Quorumcumque.

Ista clausula ampliãt, & multũ ¶ ex- tendit generalitatem dispositionis. l. qui autem, §. finali, ff. de constit. pe- cun. in ¶ quibuscumque verbis, c. quia plerique de offic. ordinar. lib. 6. tradit Bal. in l. i. in 34. quęst. ff. de rerum diui- sione,

sione, & in l. Imperialem, de prohibita feudi alienatione per Federic. Sequitur Dec. in conf. 436. num. 15. & quod

- 2 similia verba vniuersalia ꝛ p̄iura comprehendant, quam generalia, Paul. de Castro, in conf. 20. col. penult. volum. 2. Dec. in conf. 472. num. 3.

SUMMARI A.

- 1 Dispositio qualibet habet tacitam clausulam, rebus sic stantibus.
2 Iuramenta statuta, & privilegia, habent tacitam clausulam, Rebus sic stantibus.

CLAUSULA 73.

Rebus sic stantibus.

- 1 **I**N quolibet actu, siue per vltimam ꝛ voluntatem, siue inter viuos, etiam cum iuramento factus fuerit, semper intelligitur clausula, rebus sic stantibus, glossa, in l. quod Seruius, ff. de condict. ob causam, & ibi Barr. num. 4. l. continuus, §. cum quis, ff. de verbor. oblig. Alex. in conf. 107. col. 4. vol. 3. Ias. in l. quo minus, numero 539. ff. de fluminibus. Decius in consilio 335. & in consilio 475. num. 5. in fine, & numero 6. & numero 23. Mandellus de Alba, in consilio 302. numero 9. & in conf. 355. num. 24. Itē in iuramento, & statutis ꝛ etiam iuratis, ac privilegijs, Rubens Alex. in consilio 147. num. 3. Roland. in consil. 1. num. 158. vsque ad num. 178. volumin. secundo. Menoch. in conf. vigesimo septimo, numero quadragesimo septimo, & seq. & consilio 156. numero tertio, & numero 32. vbi limitat. Crauetta in conf. 90. num. 3.

SUMMARI A.

- 2 Subingressio excluditur per clausulam,

- salua gradus prerogatiua.
2 Subingressio admittitur in feudis, secus si fuerit apposita clausula, Salua primogenitura.
3 Proximiores vocati equiparantur clausula, Salua gradus prerogatiua.

CLAUSULA 74.

Salua gradus prerogatiua.

SI testator inter ꝛ substitutos gradus prerogatiuam seruari vult, nepos non intrat locum patris sui, sed à patre excluditur, ita firmanunt Paulus de Castro, in Anth. de functo, col. 1. in fine, C. ad Tertull. Dec. in conf. 1. col. penult. & in conf. 408. col. fin. versic. tertia conclusio, Paris. in conf. 30. num. 55. & conf. 37. num. 69 & conf. 40. num. 25. & seq. volum. 2. Cur. iun. in conf. 154. col. 3. in fine, versic. tertio moueor, & in l. si auia, col. pen. in fine, versic. secundo notabis, C. de success. edicto. Crauetta in conf. 67. col. 2. versic. tamen loquitur, Grammat. decil. 1. nu. 2. & num. 5. Ferrer. in conf. 272. num. 4. vol. 2. Menoch. in conf. 10. num. 64. & conf. 44. num. 66. vol. 3. plurimos ad hoc congerunt, atque hanc conclusionem probant Conar. in lib. practicar. q. c. 33. versic. quarto vbi fideicommissum, Marzar. in Epitom. de fideicommiss. quæst. 33. Gabriel. in suis communib. conclus. titulo de fideicommiss. conclus. 3. nu. 3. Crassus in §. fideicommissum. q. 11. numer. 8. Mantica in Tractatu de coniecturis, lib. 8. tit. 9. num. 9. Sim. de Piet. dubitar. 4. solut. 3. numero 23. fol. 339. Peregrin. art. 21. num. 3. & seq. Molin. de primogenit. lib. 3. cap. 8. num. 16. qui probant esse communissimam, & receptissimam sententiam, Caualean. decil. 9. num. 53. p. 2.

Et licet in feudis permittatur subingressio ꝛ filij in locum patris, c. 1. §. 2. his vero de gradib. success. in feudo,

tamen ibi Andr. dicit, quod quando apposta est clausula, Salua prerogatiua primogenitura, secus est, Lanacius in consilio 69. numero 29. & dixit Bald. in Liabemus, §. si. quod quando in dispositione hominis fit mētio gradus, tunc censetur exclusa representatio sequentis in gradu, & videtur casus in l. liberorum, §. non quibusdam gradibus, ff. de verb. signific. per quem ita dixit Bald. in l. testamento, C. de suis, & legitimis. & est text. in l. si liberatus praeterito, §. si liberatus, ff. de bon. libert.

Hic clausulae æquiparatur, si testator proximiores ꝑ vocauerit, quoniam paruius tanquam magis proximus excludit nepotem per subingressionem, Curt. iun. in d. consilio 154. numero 9. Socin. iun. in consilio 20. ad finem, volum. 3. Menoch. in consilio 357. numero 3. volum. 4. Decian. responso 5. nu. 391. volum. 1. & latius per eundem Menoch. in consil. 668. numero 7. volum. 7.

Quid autem si huiusmodi clausulae simul & semel dictae fuerint, In stirpes, & non in capita, Salua gradus prerogatiua, scripti superius in eadem parte, in clausula 43. & vide Honded. in consilio sexagesimo, num. 77. volumine primo.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Salua, vt infra, est modificatiua, & declaratiua.
- 2 Relatio intelligitur facta ad ea, quae legi possunt, non autem quae subintelliguntur.
- 3 Legata prius facta non intelliguntur repetita in institutione, propter clausulam, Salua premisu.

CLAUSVLA 75.

Salua vt infra.

Hæc clausula est modificatiua, ꝑ & restringit ipsam generalitatem, l. Labeo, §. pure, ff. famil. heriscand. Bald. in l. assc toto, ff. de hæredit. Institur. & in Authen. interdicimus, C. de Episcop. & Cleric. & in l. peremptorias, C. sentent. rescind. nō posse. Angel. in consilio 27. & consilio 42. in fine, Romān. in consilio 189. colum. 3. Mandell. de Alba, in consilio 287. numero 10. allegat. l. si debitor, §. in venditione, ff. quibus mod. pign. vel hypotheca solu. & Dec. in consilio 5. columna quinta. Item, denotat amissionem rei, secundum quam vult modificari dictum, præsens, Bartolus, in l. Gallus ꝑ §. idem credendum, in fine, & ibi Doct. ff. de liber. & posthum. Et scripti supra in par. i. clausula 134. numero 2. quod concurrente voluntate testatoris, aliquando hæc clausula ampliat, & declarat substitutionem, atque probauit ita fuisse decisum.

Declaratur hæc doctrina, dummodo referatur ad scripta inferioris quæ oculis corporeis legi possint, non autem ad ea quæ subintelliguntur, Ruin. in consil. 106. numero 3. ꝑ. sub hac, & numero 4. volum. 4. Dec. in consilio 190. numero 8. versic. 6. Menoch. in consil. 1020. numero 42. volumine 11.

Si prius legata facta ꝑ fuerint, & postea in institutione dictum fuerit: Saluis scriptis, vel firmis remanentibus, non ideo illa legat, cum suis qualitatibus censentur in institutione repetita, sed dicuntur totaliter exclusæ, separata, Decian. in consil. 11. numero 64. vol. 1. & consil. 122. num. 3. & seq. volum. 2. & consilio 51. num. 3. eodem vol. 1.

SUMMARIA.

- 1 Clausula, Sanus mente, facit presumptionem.
- 2 Testator quomodo probetur sanus mente.

1 Clausula, *Sanus mente*, apponitur de consuetudine Notariorum.

2 Contractus relatus ad testamentum restringitur per illud.

CLAVSVLA 76.

Sanus mente.

1 **I**N dubio hæc clausula præsumptionem ¶ facit, quod si talis, nisi constaret quod esset in extremis, aut prius fatuus exiisset, Alex. in d. conf. 141. num. 11. vol. 1. & quomodo probetur testatorem fuisse sanum ¶ mente, ad effectum validitatis testamenti, vide ibi per Alex. & adentes ad eum.

3 Item, hæc clausula ¶ apponitur de consuetudine Notariorum, Alex. in d. conf. 141. prope finem, sequitur Ruin. in conf. 189. col. 2. volum. 1.

SUMMARI A.

- 1 Clausula, *semper, in ultimis voluntatibus, inducit fideicommissum.*
2 *Idem in claus. Perpetuo.*

CLAVSVLA 77.

Semper.

1 **I**¶ hæc clausula importat fideicommissarius, Socin. in conf. 12. col. finali, vers. confirmatur prædicta, & in conf. 43. col. 2. vers. & magis in specie adhuc probatur, est sub num. 4. ubi voluit, quando clausula, *perpetuo*, quæ idem significat, quod *semper*, est apposita iuxta nomen descendentes, facit dispositionem perpetuam, & attenditur ultra quartum gradum, & per ista, ita probat Dec. in conf. 1. numero 291. volumine 1.

SUMMARI A.

- 1 *Relatio ad testamentum non disponit.*

CLAVSVIA 78.

Secundo il testamento.

HÆc clausula est relatiua, & nihil disponit, ¶ nisi quatenus in testamento legitur, & dispositio est, ad tradita per Bart. in l. edita, num. 28. C. de edendo, Dec. in conf. 362. num. 1. & in conf. 374. num. 4. Curt. iun. in conf. 92. num. 10. Gozadin. in conf. 84. numero 5. Socin. iun. in conf. 122. num. 3. vol. 3. Vide quæ scripsi supra in par. 2. clausula 51. Et quando contraxerunt, se restrinxerunt ad testamentum, ¶ etiam si verba contractus, vel transactionis essent ampliora, & plenius loquerentur, semper restringenda sunt ad ipsum testamentum, ad quod referuntur, Lanar. in consilio. 50. numero 14.

SUMMARI A.

- 1 *Divisio potest fieri per hæredes absque alterius ministerio.*
2 *Clausula, Sia divisio equalmente, cui substitutioni conueniat.*

CLAVSVLA 79.

Sia divisio equalmente.

HÆc clausula non inducit alicuius ministerium, sed importat, quod ipsi hæredes ¶ possint inter se dividere, Cornet. in conf. 152. num. 3. volum. 2. quem sequitur Decian. in conf. 53. numero 3. volum. 4.

Item verba huius ¶ clausulæ sunt communia, quia possunt conuenire substitutioni directæ, & fideicommissariæ. Idem Decian. in d. conf. 53. num. 35. vol. 4.

SYMMARIA.

- 1 Legitimus an contineatur sub clausula,
Si sine filiis legitimis.
- 2 Condicio. Si sine filiis, verificatur per solam
existentiam ipsorum.
- 3 Secus si dictum fuerit, sine filiis, & heredi-
bus.
- 4 Qualitas hereditaria, an censeatur adie-
cta gratia filiorum.
- 5 Condicio, Si sine filiis, an intelligatur de
feminis.
- 6 Masculinitatis qualitas an censeatur re-
petita.
- 7 Substitutio prima quando evanescit, &
cetera subsequentes extincta sunt.
- Conditiones omnes subsequentes regulantur
post primam.
- 9 Condicio, Si sine filiis, apposita in vna
persona, an, & quando duret.

CLAVSVLA 80.

Si sine filiis legitimis moreretur.

HÆc clausula, an intelligatur de le-
gitimis, † scribit Simon. de Pret.
de interpret. vltim. voluntat. lib. 1. so-
lut. 2. numer. 13. & seq. fol. 56. super quo
articulo ego scripsi supra in parte se-
cunda clausula 48.

Item hæc clausula verificatur per
solam existentiam † filiorum: ita quod
sola illorum existentia excludit substi-
tutum, etiam si non sint hæredes, siue
ex testamento, siue ab intestato, l. filius
familias, §. cum quis, de legatis primo,
l. ex facto, §. finali, ff. ad Trebellianum.
Clarus in §. testamentum, quæst. 77.
vers. pone ergo, qui attestatur de Com-
muni, Gabriel. in tit. de fideicommiss.
Conclus. 4. in principio. Zanchus in l. he-
redes mei, §. cum ita, in 7. parte. num. 7.
Mantica, de coniectur. vltim. volunt.
lib. 11. tit. 2. num. 1. vbi late, & propterea
grauatus per existentiam filiorum, po-

test ad libitum disponere, etiam insti-
tuendo hæredem extraneum. Clar. in
d. quæst. 77. vers. pone ergo. Zanch. in
d. n. 3. vers. quarta vtilitas.

Sed hæc conclusio † non procedit,
quando fuerit additum, Si sine filiis,
hæredibus, & successoribus, quia tunc
sola existentia non sufficit, sed quali-
tas hereditaria est, Bartol. & Alexand.
in l. ex facto, §. finali, u. 8. ff. ad Trebell.
vbi putat opinionem Bartoli contra
glossam esse veriore, quam etiam
Communem esse attestatur Alciat. in
conf. 1. nu. 17. vol. 3. & magis commu-
nem dicit Soc. iun. in conf. 14. n. 1. vol.
2. Crauetta in conf. 131. n. 7. Mantica in
lib. 11. tit. 1. n. 9. vers. illud etiam & cen-
sebitur ista qualitas † adiecta gratia
filiorum, qui bona hereditaria dicen-
tur potius habere ex beneficio testa-
toris, quam ex beneficio legis ab inte-
stato, siue ex testamento patris graua-
ti, quo casu pater grauatus, per exi-
stentiam filiorum non potest dispo-
nere, & si faceret contrarium, rei ven-
dicatio competit, l. finali, §. fin autem
sub conditione, C. communia de le-
gatis. Clar. & Zanch. in distis locis,
Cephal. in conf. 117. n. 11. vol. 4. Simon
de Pret. de interpretatione vltim. vo-
lunt. lib. 3. solutione 3. numero 4. ver-
sic. Ego vero, fol. 300. qui multos re-
fert.

Utum hæc clausula, si decesserit si-
ne filiis, † intelligatur etiam de femi-
nis, ita quod masculinum concipiat
femininum, & ita femina excludat
substitutum. Pro parte affirmatiua
consuluit Collegium Bononiense,
Collegium Perusinum, Collegium A-
uenionense, & Collegium Florenti-
num, vt per Marzar. in conf. 8. Cephal.
in conf. 45. vol. 1. qui alios refert, pro
qua sententia ego consului in vna cau-
sa Pisana Fideicommissi de Bartolot-
tis. Contrarium consuluit Menoch. in
consilio 204. qui alios allegat, & vide
eum.

eundem in consil. 95 & in consil. 150. Et pro resolutione questionis, vide distinctiones per Gabriel. in titulo de substitutionibus conclus. 2. Manticam lib. 11. titulo 13. Peregrin. in Articulo 2. Simonem de Pret. lib. 2. Solutione 3. num. 70. & plurib. seqq. fol. 147. & seq. Et quid si præcesserit, vel suble-
 6 quata fuerit qualitas masculinitatis? & censentur in aliis repetita, vide Menochium in consil. 1070. vol. 11. sed quid si testator in vna oratione perfecta facit mentionem de filiis masculis, in alia vero parte, & oratione perfecta de filiis simpliciter, non fiat repetitio masculinitatis, quia si voluisset, id expressisset: multos congerit Riminald. iun. in consil. 99. num. 56. vol. 1. vbi attestatur esse magis communem opinionem, quam etiam esse vetiorem probat Gabriel. in consil. 97. num. 28. vol. 1. qui citat Albam in consil. 19. num. 32. & vide eundem Riminald. iun. in consil. 112. num. 58. vol. 2. vbi diffusè, & num. 159. & sequenti.

Si hæc clausula posita est in institutione, postquam plures substitutionum gradus facti fuerint, si institutus decesserit cum filiis, & ita prima substitutio & omnino extincta est, etiam
 7 ceteræ subsequentes substitutiones extinctæ esse dicuntur, quia quando deficit conditio quo ad primos, non est locus subsequenti substitutioni. l. si mater, §. 1. l. qui habebat, ff. de vulgar. & pupill. Oldrad. in consil. 21.

In d. Doctores posuerunt questionem in fortioribus terminis, nam si testator dixerit: Si quis meorum hæredum sine filiis, & nepotibus vel veterioribus masculis, aut ex masculis descendentes mori contigerit, ut tunc sufficiat quem mori cum filiis ad extinctionem fideicommissi, quidquid postea de filiis succedat, ut per Io. Andr. in Additionib. ad Specular. in tit. de testamentis, §. in primis, in el-

tima quaest. quem refert, & sequitur Paul. de Cast. in l. ex facto §. penult. ff. ad Trebell. cuius dicti rationem ponit Bald. in l. precibus, col. 2. in 3. opposi-
 tione, C. de impuber. substit. quoniam in conditionib. consideramus principium existentia, & non curamus postea successum eius: & ita latissimè disputavit ad partes las. in l. in substitutione, n. 10. ff. de vulg. & pup. Item, opinio Oldradi sequuntur plurimi Doct. relati per Manticam de coniect. vl. volunt. lib. 11. tit. 6. n. 6. & per Menoch. in consil. 85. num. 45. & per Dec. in consil. 636. Et hanc esse Communissimam sententiam attestatur Socinus iun. in consil. 111. nu. 20. vol. 1. Et secundum hanc sententiam pluries iudicauit Rota Romana; ut decis. 230. parte 2. in Noniss. Anton. Gama, dec. Regni Lusitaniz, 354.

Quam sententiam optime probat regula posita per Arret. in l. Gallus §. & quid si tantum, col. 3. vers. secundo adde, vbi referendo de Strinam Bartoli, quod dispositio facta in no casu trahitur ad alterum ex præsumpta mente testatoris limitat non procedere, quando extensio fieret de persona ad personam, nam tunc præsumpta mens non attenditur, sed oportet cum mente concurrere verba, & ideo cum in hoc casu esset extendere conditionem appositam in persona institutorum ad alias personas eiusdem lineæ, non sufficit coniecturata mens. Et cum fuerit conditio voluntaria, habebit locum solum in illis terminis, in quibus loquitur, ut per Bartol. in d. l. Gallus §. & quid si tantum, & ad hoc est consiliū Decii, 218.

Cum igitur semper consideretur existentia conditionis tempore mortis, ita quod decedente gravato cum filiis, omnis substitutio, & fidei commissum sequens extinguitur, neque possunt
 heredes reuocare, ita declarauit So-

cin. in l. solemus, ff. de conditionib. & demonstrat. super dispositione, si quis decesserit sine filiis, Alexand. in conf. 43. col. fin. vol. 3. & in consil. 101. col. 3. vers. quo ad tertium, vol. 7. Dec. in consilio 585. qui omnes refert, & in conf. 594. col. 2. vers. ex alio etiam capite, & in conf. 636. num. 4. Bald. in l. finali, in 25. quest. C. de hered. instit. dicit, in negativa conditione excludenda, sufficit primus, & vnicus hæres: quam opinionem probat Communem Molina de primogeniis lib. 1. cap. 6. numero 16.

Si testator addiderit alias clausulas, 8 videlicet, Durante † linea masculina in infinitum; Item deficiente linea masculina, succedant proximiores ipsius testatoris; Omnes istæ clausulæ regulantur à prima, Si quis ex institutis decesserit sine filiis; & cum ista deficit, etiam aliæ subsequentes deficiunt, Rota in d. decis. 230. vers. non obstant considerationes.

Et licet opinio Oldradi limitetur, vt non procedat, quando dispositio testatoris habet tractum successiuum, 9 quia tunc conditio, † Sine filiis, apposta in vna persona, non expirat per existentiam filiorum illius personæ: sed durat, & non habet locum d. consilium Oldradi 21. vt per Gabrielit de fideicommissis, conclus. 8. num. 6. Castrenf. in consil. 43. vol. 1. Paris. in consil. 18. num. 43. vol. 2. Curt. iun. in consilio 21. num. 10. & seqq. plures addit Molina, de primogeniis lib. 1. d. cap. 6. num. 18.

Tamen hæc limitatio procedit in casu, quo testator processerit ad alios gradus substitutionum, atque reciprocam substitutionem fecerit inter omnes descendentes in infinitum, quia tunc conditio intelligitur extitisse, etiam si aliæ personæ decessissent absq; filiis, & ita fuit decisum in Rota 29. Maii, 1587. in causa Bononiensi bo-

norum, coram Orano, & 27. Maii, 1596. in aliqua causa Bononiensi Fideicommissi coram Mantica, quas decisiones refert idem Mantica, in d. lib. 1. titu. 6. n. 6. in fine, in vltima impressione dicti Tract. sub anno 1607.

Et super his decisionibus Rotæ faciendum est fundamentum in decidendo casu simili, cum illa Rota ad decidendum casum, vltra tot disputationes concurrant tot alia vota Curie Scribentium, atque studentium pro alterius partibus, de cuius auctoritate scribo in Tractatu de Tribunalibus Vrbs, in c. de Authoritate Rotæ, quæ composui in prima mea adolescentia, & non est faciendum aliquod fundamentum in decisionibus allegatis à Peregrino in Tractatu de Fideicommissis, Artic. 29. num. 36. quæ citra disputationem iuris, ex votis per pallotas in istis partibus Patavinis fieri consueuerunt. Quamuis etiam in sensum Rotæ Romanæ, illæ à Peregrino allegatæ decisiones procedere videantur, cum casus ibi ab ipso figuratus, n. 36. reciprocas substitutiones exprimat, & idem Peregrinus, n. 37. & seq. ab huiusmodi limitatione recedit, quoniam tanquam ab hominum opinione procedente, nulla iuris auctoritate fundata est, & simpliciter dicit sequendam esse opinionem Oldradi in d. conf. 21.

SYMMARIA.

Clausula, Si forte contigerit vnum ex heredibus præmori, quomodo intelligatur.

2. *Clausula Si nascetur, & decesserit, quomodo intelligatur.*

CLAUSVLA Si.

Si forte contigerit vnum ex heredibus præmori.

Sive ante, † siue post mortem testatoris hæres moriatur, semper huiusmodi clausula verificari dicitur, nã dicitur

dictio forte, ad certum tempus non se-
restringit, sed vtrumque casum com-
plectitur prout contigerit, ita probat
Ruin. in consil. 170. num. 5. & consil. 183.
num. 11. vol. 2. quem sequitur Simon
de Pre. lib. 4. dubitatione quarta, nu-
87. fol. 455. Item, illa clausula, Si nasce-
tur, & decederet, † atque ita non ex-
staret tempore mortis testatoris, in-
cludit etiam hunc casum, si nasceretur,
& mortuo ipso testatore decederet in
pupillari etate, prout est casus in l. fin.
§. 1. C. de institut. & substit. vbi substit-
utio facta in eo casu, quo posthumus
natus non erit, favore matris in medio
existentis, non extenditur ad casum,
cum natus erit, & in pupillari etate
decesserit, sed quo ad alias personas
testator dicitur complexus vtrumque
casum, vt ibi annotarunt Bartol. num.
3. Bal. num. 5. facit de et. inam Romani
in consil. 56. numer. 3. quod substitutio
facta si filius non esset in rerum na-
tura, extenditur ad casum, quando fi-
lius in rerum natura extitisset & in
pupillari etate decessisset.

S U M M A R I A.

- 1 Pupillaris an conueniat hac clausula si-
me herede ex se nato.
- 2 Exclusus à successione intestatorum, dici-
tur exclusus à successione intestabi-
lium.

C L A V S V L A 82.

Sine herede ex se nato.

- 1 **E**Tiam pupillis † conuenit hæc
clausula, qui sine filijs decedere
dicentur, quos generare non possunt,
ad Bart. in l. Centurio, num. 17. ff. de
vulgari, & pupillari. Item, quia verissi-
ma est conclusio, quod quælibet dis-
positio excludens à successione filio-
rum decedentium sine testamento, † dici-

tur etiam eisdem excludere à succe-
ssione filiorum, qui in infantia decesse-
runt & testatori non potuissent, Bart.
in l. 1. per illum text. num. 2. ff. de suis,
& legit. & in consil. 138. hæc est copia
cuiusdam statuti, & in consil. 142. statu-
to urbis veteris, parte 1. & est magis
communis opinio, vt attestatur Gabr.
in communib. concl. tit. de statutis, cõ-
cl. 1. Albert. Brun. in tract. quod stan-
tibus masculis, art. 8. quest. 12. num. 40.
Crassus in §. successio ab intestato, que-
stione 1. num. 2. & 3. Valentin. Forster.
in tractatu de success. ab intestato, lib.
3. cap. 4. num. 10. ver. alij contrarium,
fol. 155. Andr. Sicul. in c. cum tibi, de tes-
tam. vbi examinat istam quætionem
per plurimas columnas, & dicit esse
amplectendam opinionem Bartoli,
Dec. in l. generaliter, num. 5. ver. sed
tamen, C. de instit. & substit. vbi pro-
bat hanc opinionem esse veriorum &
magis communem, & in consil. 563.
hanc etiam dixit verissimam, & magis
communem, Gabr. in consil. 14. num. 19.
vol. 1. quos sequutus sum inter decisio-
nes Pisanas, voto 23. Adde Alciat. in
consil. 249. contra quem licet consulue-
rit Purpuratus in cõf. 511. vol. 1. in eadẽ
causa, & Menoch. in eodem art. in con-
sil. 609. sequutus fuerit opinionem
Purpurati, tamen non est recedendũ
à communiori, & veriori sententia in
iudicando, licet in consulendo Do-
ctores iuvari aliter facere consueverint.
Adde pro hac sententia Decianum
in consil. 33. num. 27. vol. 4. qui valde il-
lam comprobat.

S U M M A R I A.

- 1 Clausula, si non valet vt testamentum,
valeat. &c. quomodo intelligatur.
- 2 Testamentum non potest valere iure do-
nationis inter viuos.
- 3 Donatio facta in testamento, dicitur fa-
cta sub conditione turpi.
- 4 Clausula, valeat prout melius valere
potest, cui aequiparetur.

CLAVSVLA 83.

Si non valet vt testamentum, valeat &c.

1 **S**I hæc clausula composita est simpliciter, videlicet: valeat † iure cuiuslibet: vltimæ voluntatis, tunc valebit iure codicillorum, Bal. in consilio 504. nu. 3. vol. 5. Paris. in cons. 25. nu. 6. vol. 3. Mantica, de coniectur. vlt. volunt. lib. 1. titul. 9. n. 16.

2 Sed si superadditum fuerit, valeat etiam iure donationis † inter viuos, hæc clausula nihil operatur quoniam aut testamentum est validum, & deficit conditio, sub qua debet operari, aut testamentum non valet, & tunc etiam si hæres esset præfens, & acceptans, non videretur inducere donationem inter viuos, quoniam tunc videretur donare omnia bona præsentia, & futura, quod fieri non potest, l. fin. C. de pac. cum siml. & ita dixit Imola, in l. hæredes palam, §. fin. num. 23. ff. de testam. quem sequitur Ruin. in consil. 178. num. 13. vers. nec etiam est verum,

3 vol. 1. item, quia hæc donatio † facta in testamento, diceretur facta sub conditione turpi, scilicet, ne posset reuocari ipsum testamentum, & ita repugnaret bonis moribus, cum impediret liberam testandi facultatem, ad l. stipulatio hoc modo concepta, ff. de verb. oblig. ad tradita per Couarr. in Rubrica, de testam. in 2. par. nu. 17. vers. hinc probari poterit, & per Clar. in §. testamentum, quaest. 95. qui alios referunt. Barr. & Alex. in d. l. stipulatio hoc modo concepta. Cast. in d. l. hæredes palam, §. si alit. Item, quia talis donatio sequitur naturam testamenti, in quo inserta est, vt post alios scribit Ruin. in consilio 129. nu. 6. & plur. seq. vol. 1. Crau. in rubr. de legat. 1. numer. 164. in fine, vbi quod talis donatio si facta

esset in casum mutationis, aut reuocationis testamenti, auferret liberam testandi facultatem, quoniam metu donationis factæ, abstineret à reuocatione, & nona testamenti confessione.

Si vero dictum fuisset: Valeat, prout melius valere potest, tunc hæc clausula æquiparatur clausulæ: *Omni meliori modo, & relictum factum filiis*, intelligitur factum iure institutionis, ad Bal. in l. quoties col. fin. C. de hæred. instit. scripti laius supra, eadem parte, in clausula *Omni meliori modo*, vide Dec. in cons. 9. n. 87. vol. 4.

SYMMARIA.

- 1 *Clausula, si quis deceferit, comprehendit masculos, & feminas.*
- 2 *Verbum, Amplectitur, & verbum, continet, idem significant.*
- 3 *Statutum, si qua persona deceferit, quas comprehendat.*

CLAVSVLA 84.

Si quis deceferit.

TAM masculos, † quam feminas
 Hæc clausula ex proprietate sermonis complectitur, idque probatur per l. 1. ff. de verb. signific. vbi expressum est, quod dictio (si quis,) tam masculos, quam feminas complectitur. Sed verbum complectitur, denotat proprietatem, l. 2. ff. de penult. legata, vbi textus ait: Qui penult. legat, quid legato complectitur, videamus, & statim subiicit. Quintus Mutius scribit, a uena legata continetur que esui, potuique sunt, &c. ergo verbum complecti & contineri idem sunt. Sed verbum continere denotat proprietatem. Dec. in l. 2. §. creditum numero 3. ff. si cert. pet. Nec potest dici, quod dictio, Si quis, sit vox communis, ideo continet feminas, quia pronomen hoc,

hoc, habet etiam femininum expres-
sum, videlicet, Si qua, vt l. qui filiabus
§. 1. de legat. 1. si qua filia mihi genita
erit.

Item in statuto disponente, per hæc
verba, Si qua persona † decefferit sine
descendentibus, vel ascendenti-
bus masculis, feminae descendentes
non succedant. Huiusmodi verba
comprehendunt hæreditatem ascen-
dentium tam paternam, quam mater-
nam, propter illa verba, si qua per-
sona, quæ ex proprietate sermo-
nis apta sunt comprehendere tam
patrem, quam matrem, Decian. in con-
silio 339. column. 1. Iacob. Nonell.
in tractat. de iure protomis. §. 1. nume-
ro 12. quos sequitur Caualcant. in deci-
sione 2. numero 26. parte quarta.

SYMMARIA.

- 1 Ordo successiuus inter quos substitutos
inductus dicatur.
- 2 Substitutio fideicommissaria quando
inducatur per ordinem successi-
uum.
- 3 Verba importantia tractum futuri tem-
poris, quando censentur repe-
tita.

CLAUSULA 85.

*Substituit Fullanum, eiusque liberos,
& liberorum liberos.*

CVM inter huiusmodi substitutas
Ordo successiuus † inductus fue-
rit, vt probavi supra in clausula, Ordine
successiuo; cumque huiusmodi
clausula tractum temporis in futurum
habeat, ideo substitutio fideicommissaria
† dicenda est, Bart. in l. Gallus §.
quidam recte, numero 4. & ibi om-
nes Doctores. Socin. numero 9. ff. de
liber. & posth. Crauetta in consilio 131.
Socin. sen. in consil. 51. numero 11. vo-

lumine 4. Paris. in consilio 11. numero
29. & seq. volumin. 3. Alciar. responso
484. in fine. Et quando constat de vo-
luntate testatoris, etiam si verba illa
tractum futuri † temporis significan-
tia ad heredis institutionem referan-
tur, adhuc censentur in substitutione
repetita. Socin. sen. in consil. 12. in 3. d. ubi-
bio, vol 3; Crauetta in d. consilio 131.
numero 5. Item, de huiusmodi clausu-
la: Substitutio mihi fratres meos, & eo-
rum filios, ac descendentes, &c. vide
Menoch. in consilio 376. numero 2.
volum. 4.

SYMMARIA.

- 1 Clausula, Ita quod, an sit enunciatiua,
an dispositiua.
- 2 L. pater filium, §. fundum, de legatis ter-
tio, declaratur.
- 3 Primogenitura perpetua quando sit in-
ducta per clausulam, ita quod.
- 4 Fideicommissum quando inducitur per
clausulam, ita quod.
- 5 Clausula, Ita quod, quando decla-
ret, quando amplius, & quando li-
mitet.

CLAUSULA 86.

Talmentre che.

Ista clausula Latine Sonat, Ita quod,
& enunciatiua verba continet, † non
autem dispositiua, & propterea nihil
operari videtur, ad text. in l. pater fi-
lium, † §. fundum, de legatis tertio. in
versiculo. Ita enim fiet, vt fundus Ti-
tianus de nomine vestro exeat, præ-
sertim cum verba huius clausulæ nul-
lum habeant sensum perfectum, sed à
dispositione præcedente dependant.
Sed certe in d. §. fundum, illa verba
futuri euentus enunciatiua erant, quæ
testator euentuum dubitabat, ideo
nihil disponebant: sed quando per

modum causæ, vel rationis expressa sunt, tunc ipsa clausula disponere dicitur: Et ideo si enumeratis personis in quas testator disposuit, addiderit clausulam: † Ita quod bona mea remaneant in Cippo, & familia, censetur induxisse perpetuam primogenituram, vt probat Molina, de primogeniis lib. 1. cap. 5. numero 6. ver. secunda coniectura, & numero 13. qui alios refert, clausulæ enim huiusmodi, Ita quod, vel, A deo quod, significantes causam voluntatis, possunt inducere fideicommissum, † vt dicit Barr. l. si focer, §. Lucius, ff. solut. matrim. & in l. qui volebat, ff. de hered. instit. & in l. ex hac scriptura col. 2. versic. venio ad secundum, ff. de donationibus. Socin. conf. 227. colum. 2. ver. quanto, volum. 2. & consil. 12. col. finali, & consil. 45. col. 2. & 3. & consil. 57. colum. 3. volum. 3. Riminald. iun. in consilio 739. num. 84. Et dicit Rora Romana, quod huiusmodi clausula videtur addere modum rei dispositæ. Thomas Fastol. causa 11. dub. 31. numero 2. l. Titio, in princ. & §. Titio, ff. de condit. & demonstrat. Item, declarat † præcedentia Socin. sen. in consil. 49. numero 5. & in consil. 141. numero 9. vol. 1. Dec. in consilio 227. col. 3. Paris. in consil. 1. numero 33. volum. 3. & in consilio 92. numero 33. volumine 2. Socin. iun. in consilio 181. numero 31. vol. secundo qui alios refert. Et ideo videtur limitare dispositionem l. Gallus, §. idem credendum, ff. de liberis, & posthum. tamen in casu suo debet stare ampliatiue, maxime ne verba sint sine effectu operandi. Socin. in consil. 241 in fine, volumine 2. Riminald. iun. in d. consil. 739. num. 87. Et hoc procedit, quando aliunde constat huiusmodi clausulam esse protalam ad finem continuandi, & ampliandi dispositionem, vt not. Angel. in l. nulla, de legatis primo, licet regulariter intelligatur ad decla-

randum, & limitandum, Gabriel. in consil. 111. nu. 24. volumine 1. Cæsar Barzizus in decisione Bononiens. 79. num. 29. Alexand. in l. legatis inutiliter, de legatis primo, Ruin. in consil. 1. num. 12. volum. 4. Riminald. iun. in consil. 482. numero 38.

SUMMARIÆ.

- 1 Testamentum intelligendum ad litteram, quomodo debeat interpretari.
- 2 Interpretatio verisimilis est species.

CLAUSULA 87.

Testamentum intelligatur ad litteram.

PER istam clausulam omnis interpretatio, † etiam mentalis exclusa videtur, sed non excluditur interpretatio legitima, quæ conueniat litteræ, & menti, & rationi expressæ per testatorem, Barr. in l. omnes populi, in 6. quæst. principali, ff. de iust. & iure. l. 1. nu. 53. & seq. 10. Baptista de Sancto Severino, ibid. numero 129. Baldus in Au. h. Si qua mulier, C. de sacrosanct. Eccles. in l. non dubium, C. de legibus. Angel. in l. si ita scriptum, ff. de liber. & posthum. Alex. in consil. 50. & consil. 80. volum. primo, vbi dicit ita communiter teneri, & notant omnes in l. prima, ff. si cert. pet. Ruin. in consil. 3. num. 10. volum. 5. Interpretatio † verisimilis est species scripturæ, Bald. in consil. 275. colum. 3. vol. 2. & ideo non excluditur à dispositione, stante statuto, quod illa intelligatur ad litteram, Bald. in consil. 411. colum. 1. vol. 1.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula, Tunc & eo casu, est restrictiua, & taxatiua.
- 2 Plus operatur, quam dictio, Tunc, sola.

- 3 Denotat extremitatem temporis.
 4 Non importat extremitatem temporis ad effectum facti, sed ad effectum iuris.
 5 Hereditas potest adiri ex vehementi opinione delationis.
 6 Substitutio pupillaris, an & quando excludatur per vulgarem cum clausula, Tunc, & eo casu.
 7 Casus similes non excluduntur per clausulam Tunc & eo casu.
 8 Extensio ad casum similem non fit propter clausulam, Tunc, & eo casu, & non aliter.
 9 Clausula, Ex tunc, equiparatur clausula, Tunc, & eo casu.
 10 Clausula, Tunc & eo casu, magis precise disponit, quam clausula, Tunc, eo casu.

CLAUSULA 88.

Tunc, & eo casu.

SEPE sapius per testatores huiusmodi clausula in substitutionibus apponi consuevit, quæ de sui natura restrictiua & taxatiua est, ita ut omnes alij casus prorsus non expressi excludantur, Ancharan. in consilio 357. Bald. in consilio 57. volum. 2. Dec. in consil. 63. consil. 305. consilio 332. & sequent. consilio 516. Socin. iun. in consil. vltim. col. 2. in fine, vol. 2. & in consil. 159. col. 3. vol. 2. Zanchius, in l. hæredes mei, § cum ita, num. 1048. & seq. in fine, ff. ad Trebell. Cephal. in consilio 269. num. 29. Marzarius in Tractatu de fideicommiss. part. 2. quasi 14. Roman. in consilio 131. & in consil. 138. versic. Tunc & eo casu. Rubens Alex. in consil. 31. num. 5. Crauetta in consil. 98. numero 5. Menoch. in consil. 152. num. 41. volum. 2. diffusè per Riminald. iun. in consil. 110. num. 33. vol. 1. Berous in consilio 99. numero 9. vol. 2.

Item plus operatur clausula, Tunc,

& eo casu, quam † dictio, Tunc, sola, 2 quia licet importet idem, quòd de eo casu, tamen quando vtrumque ponitur, dicitur geminata dispositio, Roland. à Valle, in consil. 56. numero 20. & seq. volumin. 3. Dec. in consil. 2. numero 24. & seq. vbi multos refert, vol. 2.

Clausula Tunc, † & eo casu, adiecta dispositioni conditionali, denotat extremitatem temporis, vt prius conditio debeat existere, quam dispositio aliquid efficiat. Ancharan. in consilio 354. numero 3. & plenius in consil. 336. num. 5. late Roland. in consil. 56. num. 18. & seq. vol. 3. Dec. in d. consil. 63. vbi Addentes alios allegant, Castrensis. in consil. 184. num. 2 & consil. 185. num. 2. volum. 2. Bartol. in consil. 16. Vannutius numero 4 parte 2. Et quod designet extremitatem temporis, est textus l. 1. § finali, ff. de condit. & demonstrat. vbi Socin. notat, l. in substitutione in fine, ff. de vulgari, & pupil. Ruin. in consilio 200. num. 9. vol. 2. & exponitur, id est illo tempore, glossa in l. Gallus, in prin. verbo, Tunc, & ibi Angelus ff. de liberis & posthumis. Rolandus in consil. 56. num. 19. & seq. volum. 3. Riminald. iun. in consil. 247. numero 26 & sequenti, vol. 3. Et ad aliud tempus referri non potest secundum eisdem & Riminald. iun. in consil. 97. num. 7. & seq. volumine 1.

Pauò declaratur, quia non importat extremitatem † temporis, ad effectum facti, sed effectum iuris, vt si testator instituit hæredem extraneum, tunc si nasceretur filia sola ex ventre prægnante suæ vxoris, cum primum potest sciri quòd sit filia sola etiam non nata, dictio, Tunc, importat extremitatem temporis effectus iuris, quia † hereditas potest adiri ex vehementi opinione, antequam vere sciatur, an sit delata, ita Ancharan. in consilio 354. numero 5 & seq.

Secundo declaratur: quia licet substitutio vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam ad hanc hoc iure, ff. de vulg. & pupill. tamen, propter huiusmodi clausulam † Tunc, & eo casu, inducit nedum extremitas temporis, sed etiam taxatiua, vt pupillaris non contineatur in vulgari, & perinde est, ac si dixisset, vulgariter tantum, Dec. qui multa allegat in consilio 314. colum. 2. versic. secunda ratio, & consil. 331. vbi latius.

Sed Rota Romana tenet contrarium, quia huiusmodi clausula non excludit illud quod venit ex natura substitutionis vulgaris, prout etiam si adesset dictio tantum. Cassador. decisione 1. de testament. vbi quod ita Rota iudicauit, & respondet ad omnia contraria. Socin. in consil. 106. numero 1. & numero 28. & numero 30. volum. 2. allegat Barbat. in consilio 21. volum. 2. & quod huiusmodi clausula stet demonstratiue & non restrictiue, Cassador. in d. decisione 1. de testament. Nisi concurreret mens disponentis, vt quia superesset persona, quam verisimiliter voluit excludere, prout mater, frater, & similes, vt ibi per Cassadorum.

Tertio declaratur, vt non excludat casus similes, † si mens testatoris non repugnet, ad tex. in l. Gallus, §. & quid si tantum iuncto princ. illius legis, ff. de liber. & posthum. quem tex. ad hoc ponderat Gozadin. in consil. 64. in fine, Galiaula, in d. §. & quid si tantum numero 14. vbi reprobatur Ancharan. & Decium, per tex. in l. 1. ff. de vulg. Alciat. in lib. 2. de verbosum significat. in tertio axiomate. v. sed quod si limitatiua, vbi reprobatur Decium contrarium tenentem, contra quem etiam Ripa in dicta l. 1. numero 166. ff. de vulgari, & fuit iudicatum contra Dec. in Rota vt in d. decisione 1. de testamentis per Cassador. plura ad hoc allegat Marza-

rius in consil. 7. num. 21. & Simon de pre. lib. 5. Solutione 6. numero 49. fol. 251. vide Roland. in d. consil. 70. numero 50. & seq. vol. 3.

Hoc autem dictam declaratur, quia nullatenus fit extensio, † quando fuit dictum, Tunc, & eo casu, & non aliter, nec alio modo: Vel fuerit dictum: Tunc, & in casu prædicto tantum. Ita Ioan. Dilectus de arte testandi, titulo de substitut. cautela 5. num. 5. Cassador. d. decis. 1. de testamentis, Fulgos. in consilio 46. in fine, Clarus in §. emphyteusis, quest. 13. numero 5. v. item quæro, vbi quod operetur clausula, Non aliter, nec alio modo.

Huius clausulae, Tunc, & eo casu, æquiparatur clausula, † ex tunc, Aegid. 9 Bellamera, in consil. 39. numero 10. v. nec obstat. Sed aliquando clausula ponitur Tunc, eo casu, aliquando Tunc, & eo casu, vt per Roman. in d. consil. 131 & ibi Mandos in additionibus dat plures concordantes: Et quando dicitur, Tunc, † & eo casu, magis præcisè disponit, nec ad aliam casum extenditur, Roland. in consil. 56. num. 26. & seq. volum. 3. Decian. in consil. 2. num. 25. vol. 2. & plenius in conclus. 3. numero 45. & seq. eod. volum. 2.

SUMMARI A.

- 1 Fideicommissum importatur per clausulam verbis communibus conceptam.
- 2 Fideicommissum est onus.
- 3 Exstinguitur semel purificata conditione.

CLAUSULA 89.

Vada allo piu vecchio.

Idem est dicere, vadat, sicut deueniat, vel perueniat, ergo hæc clausula † concepta est per verba Communia,

nia, ex quibus verbis importatur fideicommissum, Bartol. & Communiter Doctores, in l. centurio, in §. questione ff. de vulgar. & pupil. vbi Ias. in versic. circa quintam questionem, Bar. in suo consil. 241. incip. pater filio impuberi, Alex. in consilio 57. vol. 2. & consilio 36. vol. 3. late per Baldum in l. finali, C. de sacrosanct. Eccles. Et si nihil vltcrius dictum fuerit, tunc extinguitur fideicommissum, quia illud est onus, 2. † l. coheredi, §. cum filie, ff. de vulgari, & ibi Ias. in 6. notab. qui allegat etiam notata, in l. cum ita, ff. ad Trebell. in l. commodissime, ff. de liber. & posth. 3. & ideo sufficit † conditionem semel fuisse adimpletam, l. si quis heredem, & ibi latissime Ias. C. de instit. & substitut. sub conditione factis, & in l. in substitutione, ff. de vulgari, cum similibus.

S Y M M A R I A.

- 1 Verba testatoris interpretantur secundum communem usum loquendi.
- 2 Verba in vulgari à testatore prolata in Latinum conuersa à Notario, quomodo interpretentur.

C L A V S V L A 90.

Verba testatoris in vulgari sermone interpretantur.

- 1 ILLa regula quæ habet, † verba testatoris interpretanda esse secundum communem usum loquendi, l. si feruus plurimum, §. finali, de legatis 1. l. Labeo, & ibi Bart. ff. de suppellectili legata, l. liberos, §. quod tamen, Caspius de legatis tertio, l. cum de Lanionis, §. sinam, de fando instructo, super qua regula scribit Mantica de cõiect. libro 3. tit. 8. non procedit, quando verba in vulgari † sermone sunt à testatore prolata, & Latine scripta

fuerunt à Notario, ita firmat Bartol. in l. si quis filiabus, num. 3. & 4. ff. de testament. tut. Alex. in consil. 37. 19. vol. 6. Dec. in consil. 258. num. 2. & 6. in fin. Sed istam distinctionem declarat Mantica, in d. tit. 8. num. 9. quando verba Latina distinguuntur à vulgaribus, nam vulgaria debent interpretari secundum vulgarem consuetudinem, sed Latina secundum regulas artis, vel secundum grossum modum loquendi literaliter, Bald. in l. lege duodecim tabularum, numero 3. in fine, C. de legir. hæredibus. Alexand. in consilio 2. numero 55 vol. 1. quæ omnia probat ex pluribus Hieronymus Musurmus, in tractatu de iurisdictione, & imperio, numero 22. Sed Rota tenet, quod quando verba vulgaria sunt in Latinum redacta, tunc sunt interpretanda prout de iure, Caslad. decisione vnica, numero 4. sub titulo de clericis non testidentibus.

S Y M M A R I A.

- 1 Trebellianicæ detractio est prohibita per clausulam, absque diminutione.
- 2 Legitima detractio per quam clausulam fit prohibita.
- 3 Legitima onus transit cum iure accrescendi.

C L A V S V L A 91.

Voluit bona sua absque diminutione ad descendentes transire.

ETiam Trebellianicæ detractio per huiusmodi † clausulam prohibita esse censetur, Glossa in l. decem, ff. de fideicommiss. libertat. quam sententiam sequuntur plurimi relati à Mantica, de cõiectur. libro 7. tit. 12. numero 16 & G. briel. in communibus concludit. ad Trebellianum, concl. 7.

& Clar. in §. testamentum, questio. 62. numero 4. Crass. in §. Trebellianica, quæst. 8. numero 3. Roland. in tractatu de inuentar. parte vltima, §. stante igitur, num. 3. item per eandem clausulam censetur prohibita legitima † deductio, Bar. in l. Centurio, num. 27. ff. de vulgari, & pupill. dum ait quod per huiusmodi clausulam testator videtur facere directam substitutionem, quia aliam detraheret legitimam, sequitur Alexand. ibi numero 76. Aret. colum. 20. v. In eadem glossa, Curt. iunior in cons. 73. num. 3. Cephal. in cons. 16. nu. 56. vbi quando iubet omnia, & singula bona restitui, Petra de fideicommiss. prohibet. aliena. quæst. 15. numero 119. & hoc onus non detrahendi Legitimam, vel Trebellianicam transit † cum iure accrescendi, vnde portio deficiens per repudiationem, accrescit hæredi cum suo onere, l. vnica, §. his ita, C. de cadu. toll. Bart. in l. re coniuucti, num. 54. ff. de legat. 3. vbi constituit regulam, quod portio deficiens accrescit cum onere sibi iniuncto, & sequuntur communiter Doctores ibi, vt ibi attestatur. Ripa, numero 190. Bologn. num. 368. Gomef. de testamentis, c. 20. numero 43. vbi dicit hoc procedere non solum in vniuersalibus, sed etiam in particularibus relictis, quando deficit portio per repudiationem, Crass. in §. ius accrescendi quæst. 30. numero 1 & numero 3. vbi dicit esse communem. Simon de pret. de interpret. vlt. volun. lib. 3. interpr. 1. dubio 5. fol. 3. numero 14. fol. 207. & in puncto, quod onus legitimæ adiectum transeat in eum, cui fuit legitima acquisita, est text. in l. eum patronus, & de legatis secundo, vbi Bal. novat, quod etiam onus legitimæ adiectum non valeat, quod ad eum cui legitima fuit relicta, valet tamen quod ad eum, cui legitima accreuit, per alterius repudiationem; & ille textus qui loquitur

in legitima patroni, procedit etiam in legitima filio debita, vt post plurimos relatos probat ibi esse communem opinionem. Peralta Vasquius de success. creation. §. 10. nu. 423. Cuccus in tractatu de legitima, §. nec usufructu, numero 26. in fine.

SUMMARI A.

1 *Institutio censetur facta per clausulam, Volo esse hæredes.*

CLAUSVLA 92.

Volo vxorem meam hereditare.

HÆc clausula denotat institutionem, l. Pamphilo, §. propositum, de legatis tertio, Ruin. in consilio 1. numero 23. versic. volo † fratres esse hæredes, volum. 2. Bartolus, Angelus, & Ripa, in l. ferui electione, de legatis primo, Natta in l. hac consultissima, §. ex imperfecto, colum. 4. v. vnde illa animi destinatio, qui reprobat Cuman. per l. cetera, §. sed & si quis, in prima lectione, colum. fin. de legatis primo.

SUMMARI A.

1 *Clausula, volens testator bonam fidem agnoscere, quid operetur.*

CLAUSVLA 93.

Volens testator bonam fidem agnoscere.

HÆc clausula significat, vt vni cuique suum tribuatur, agendo secundum bonam conscientiam, ita vt nec se, nec suum hæredem velit cum sua iactura locupletari, ita post Socin. relato probat Simon de Pret. lib. 4. dubitat 4. num. 83. fol. 455.

SUMMARI.

- 1 Clausula, vt supra, refert, limitat, & restringit.
- 2 Fideicommissum restringitur ad formam institutionis precedentis.
- 3 Repetitio non fit eorum qua expressa non fuere.
- 4 Relatio per clausulam, vt supra, quando fiat ad vnam tantum conditionem.
- 5 Clausula, vt supra, refertur ad modum, non ad personam.

CLAUSULA 94.

Vt supra.

SCRIPSI de hac clausula supra in par. 1. clausula 174. Et inter alia, quod repetit omnia precedentia cum suis qualitatibus, quibus adde Hondedeu in consil. 79. nu. 20. v. l. i. qui plurimos refert. Et ita limitat, † atque restringit dispositionem praeteritum secundum precedentia. Mandell. de Alba, in consilio 473. num. 5. & num. 15. & ibi Addentes probant, ita vt ultra casum expressam non extendatur, Alexand. consilio 59. col. fin. v. non obstat, vol.

1. Et ideo fideicommissum † non ampliatur, sed restringitur ad formam institutionis, & substitutionis factae, vt in simili probat Cephal. in consil. 269. numero 40. & 46. & seq. volumine 2. Rim. iun. in d. consilio 80. num. 32. & seq. Item, si in institutione vniuersali expresse, & nominatim feudalia posita sunt, etiam in fideicommissio posita inferius facta, cum huiusmodi clausula censetur inclusa, vt post alios probat Bursat. in consilio 151. num. 46. & seq. vol. 2.

Declaratur, quia licet repetat omnia † precedentia cum suis qualitatibus, non tamen repetit ea, quae vere expressa non sunt, neque ea quae infe-

rius dicta sunt, Dec. in consil. 80. numero 22. & seq. vol. 3. Item, si in precedentibus multa conditionibus appositae fuerunt, & in subsequentibus repetatur vna tantum † conditio videlicet, cum tali conditione, vt supra, non importat repetitionem in omnibus aliis qualitatibus, & conditionibus, Cuman. in cons. 2. 2. in fine: Et bene repetitiua omnium, quae de coniunctis relata, vel dicta sunt, etiam in statuto, Anchar. in consil. 370. qui loquitur in clausula, vt supra dictum est. Item huiusmodi clausula semper † refertur ad modum & ordinem succedendi, non autem repetit personas, vide Menoch. in consilio 269. numero 34. volumine 3.

SUMMARI.

- 1 Clausula, vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, refertur ad omnes substitutiones.
- 2 Substitutio pupillaris ad quas personas refertur.
- 3 Substitutio quaelibet expressa, & specialis per quam clausulam censetur inducta.
- 4 Substitutus quando possit eligere per quam substitutionem velit admittere.
- 5 Clausula vulgariter, pupillariter, &c. quando habeat solum effectum vulgaris.
- 6 Substitutio per fideicommissum, quando fit frustratoria.
- 7 Substitutio, vulgariter &c. est de stylo Notariorum, & nihil operatur.

CLAUSULA 95.

Vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum.

HUIUSMODI clausula in fine posita, † ne dum ad proxima, sed ad

omnes substitutiones præcedentes referuntur, Fulgos. in consil. 13. num. 2. Anchar. in consil. 68. num. 2. versiculo restat tamen vnum dubium, & in col. 3. Socin. in consil. 280. num. 7. vbi verbum pupillariter, † si non potest referri ad omnes personas in præcedenti oratione nominatas, vult referri ad eas, ad quas commodè referri potest, singula singulis referendo, Par. in consil. 36. numero 34. vol. 2. siue sit posita ista clausula, vnicò contextu orationis ipsarum substitutionum, siue in oratione separata, post substitutiones volens testator prædicta valere vulgariter, pupillariter & per fideicommissum. Simon de Pret. de interpr. vltim. vol. lib. 3. interpretat. 2. dubio 1. solut. 4. numero 26 fol. 235. Bart. in l. Centurio, num. 38 in 4. quæstion. principali, vbi Ripa, numero 171. ff. de vulgar. & pupillar. Bald. in l. si pater C. de fideicommiss. Zanch. in l. hæres mei, § cum ita, numero 8. 13. ff. ad Trebellian.

Huius clausulæ natura est, † vt quælibet substitutio expressa, & specialis iuxta casuum contingentiam censeatur inducta, Bart. in d. l. si pater numero 2. C. de fideicommiss. Dec. in l. precibus, numero 201. C. de impub. substit. Alex. in consilio 208. num. 1. volum. 6. Guido Pape, decisione 533 Berous, in consilio 94. numero 9. & consilio 123. numero 24. & consil. 128. numero 17. volum. 2. Socin. in consil. 100. numero 2. & consilio 128. numero 7. Decian. in consil. 95. num. 4. versic. sed in casu isto. Corn. in consilio 158. colum. 3. versiculo, sed istis non obstantibus, volum. tertio, Dec. in consilio 141. numero 12. volum. 1. Riminald. iun. in consilio 279. a numero 246. vsque ad numerum 152. volum. tertio, Simon de Pret. de interpr. vltim. voluntar. libro secundo, dubio 4. solut. 5. numero 23. & seq. fol. 235.

Propter huiusmodi clausulam substitutus † potest eligere, per quam substitutionem admitti velit, an per vulgarem, an per fideicommissum. l. recutare, §. Titus, Digestis ad Trebellian. & ibi notat Bart. cum aliis per Peregrin. de fideicommiss. Articulo secundo, numero 67. & seq. & per Decian. in consil. 41. numero 10. & sequenti, volum. 1. Tamen necesse est, quod dicta clausula in omnibus dictis casibus verificetur, alter non posset dari electio in illis casibus, qui verificari non possent, Decian. in consilio 9. numero 53. versiculo, ergo si non potest verificari in pupillari, quia V. G. patruus non habet nepotes in potestate, quod est præcipuum requisitum substitutionis pupillaris, vt instit. de vulgari & pupillari, in princ. & l. secunda cum sua materia, Digestis de vulgari. Et cum desit pupillaris, † quæ refertur ad tempus mortis, desit etiam tempus in substitutione fideicommissaria, quod omnino requiritur pro sui validitate ad tradita per Peregrin. de fideicommiss. art. 34. num. 99. ¶ cum autem adiecta fuit pupillaris, quo casu neque pupillaris, neque fideicommissaria locum habere potest, vt consuluit Berous, in consil. 63. numero 3. & seq. numero 8. vol. 2. cum aliis per Mantican. de coniect. lib. 3. tit. 14. num. 6. Et cum nullum adest verbum denotans dilationem temporis, ideo non potest valere, nisi per modum vulgarem. Socin. iun. in consilio 10. num. 43. vol. 1. Rauden. in decis. Pisana 34. num. 20. ¶ opponeretur per text. l. vbi pure, ff. ad Trebell. ideo si testator plures filios instituerit, atque substituerit vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum, data portionum æqualitate, substitutio illa per fideicommissum † est frustratoria, & nullius momenti, quia vicissim tantum vnus daret, quantum alter acciperet, Bart. & Alexander in l. 1. in

1. in princip. C. de pact. per text. l. ab omnibus §. si à Titio, de legat. 1. idem Bartol. in l. si quis seruum, ff. de condit. & demonst. & in l. 1. in quest. 11. ff. de iure codicil. Aretin. in l. si plures, num 5. ff. de vulgar. Dec. in l. in testamento, numero 5. C. de testam. milit. Socin. iun. in cons. 109. numero 46. volum. 3. Crot. in cons. 62. per totum, volum. 1. Cepha. in cons. 326. numero 22. Quare, vt substitutio fideicommissaria reciproca valeat inter habentes plures portiones æqualiter, conditio mortis adiecta esse debet, saltem in precedente, vel subsequente oratione. Ruin. in consil. 120. num. 4 & plur. seqq. volum. 3.

Item hæc clausula, si non conuenit † personis, quibus adiecta fuerit, puta quia substituti non sint impuberes, nec in potestate testatoris, tunc de stylo Notariorum apposita censetur, Mantic libro 3. tit. 14. num. 6 Honded. in consilio 46. numero 3 & seq. volum. 2. Cagnol. in l. precibus, num. 235. C. de substitut. & tunc quia hæc clausula repugnat menti testatoris, omnino est reiicienda, vt probat Siluest. Aldobrand. in consilio 37. numero 7. quem sequitur Mantica in nouis additionibus ad dictū titulum 14. numero 6 in fine. Addo consil. 155 num. 8. volum. 1. consiliorum vltimarum voluntatum.

TRACTATUS DE CLAUSVLIS

PARS QUARTA.

IN QVA TRACTANTVR COMMVNIA de Clausulis.

SVMMARIA.

- 1 Clausula generales, quomodo sint intelligenda, & restringenda.
- 2 Clausula generalis quomodo restringatur ad specificata.
- 3 Verba ex aliqua causa quomodo referantur.
- 4 Transactio indefinita non præiudicat extra rem petitam.
- 5 Clausula generalis quando restringenda est.
- 6 Clausula generales post casus specificatos non comprehendunt maiora expressis.
- 7 Clausula generalis in dispensatione non traditur ad maiora.
- 8 Clausula generales in derogatorijs positæ non egrediuntur limites dispositionis.
- 9 Clausula generalis in fine, quando referatur ad omnia, singula singulis referendo.
- 10 Clausula generales quomodo dicantur exequutiuæ.
- 11 Clausula suspensiuæ, que ponitur inter decreta, dicitur pars gratiæ.

- 12 Clausula generales dicuntur posita fauore impetrantis
- 13 Clausula generalis in dubio non restringit, quando post expressionem generis sequitur enumeratio specierum.
- 14 Et quid quando enumeratio respicit actum legandi.
- 15 Et quid quando genus, & species eandem personam respiciunt.
- 16 Clausula generalis aliquando refertur ad maiora expressis.
- 17 Clausulae generales non capiunt uocationes futuras.
- 18 Clausulae generales privilegiorum non porriguntur ad ignorata.
- 19 Clausulae generales in mandato restringuntur.

CLAUSVLA I.

Generalis.

1 **C**lausulae generales sunt intelligenda, & restringenda secundum naturam actus, super quo interponuntur, libemus, C. ad Velleia. l. si stipularus, ff. de usufr. l. si vno, in principio vbi Bart. ff. locat. Idem Bart. in l. qui Romæ. §. duo fratres, nu. 10. ff. de verb. oblig. Nam generalis tantum ad specificata refertur, l. si de certa re. C. de trans. vbi communiter scribentes, & addentes ad Bart. in l. sanctio. ff. de pœnis, etiam hæc conclusio ponitur pro regula ex d. l. si de certa re.

2 Quam intelligas veram, quando præcedit clausula specialis, & postea subsequitur generalis, nam tunc restringitur ad specificata, secus si alia clausula eque generalis præcedat, tunc enim non restringitur, sed vnaquæque suū effectum operatur, ita Alexand. in cons. 117. num. 3 vol. 1.

Vel hoc intellige de clausula generali, per quam quis confiteretur nihil aliud habere, ex aliqua causa, quia tunc

illa verba ¶ ex aliqua causa, referuntur, & porriguntur ad omnia. Albetic. in d. l. si de certare in prin. vbi Io. Fab. num. 23, & ibi quod transactio ¶ indefinita non præiudicat extra rem petitam, secus si per verba vniuersalia, dicendo: Omne, & quidquid. Alex. cons. 11. num. 17. vol. 2. & de Communi Aretin. in d. l. si de certa re, sub numer. 2. ante medium.

Et hoc, quia ratio recti sermonis aliter non patitur, vt Roman. in d. l. si de certa re. num. 6. & Aret. num. 2. quare fallit regula, quando ratio recti sermonis aliud suadet, Doct. in d. l. si de certa re, vbi Corn. Paul. de Castr. Aretin. Rom. num. 6. S. lic. num. 2. Alex. num. 2. & Is. num. 3. Alciat. num. 9. Franc. Cart. num. 5. & ita de communi opinione firmavit Alciat. cons. 285. num. 7 Franc. Aretin. consil. 116.

3 Nam clausula generalis ¶ posita post specificata, restringitur ad prædicta narrata, quando restringi potest, salua recte ordine recti sermonis Bart. in l. emptor. §. Lucius, num. 3. ff. de pacto, & in l. Aurelius, §. Seio, ff. de lib. legat. Aret. cons. 6. num. 2. & cons. 147. num. 1. Bal. in l. pacta, num. 9. C. de collation. l. si in l. doli causi, num. 2. ff. de verb. oblig. & in l. qui Romæ. §. duo fratres, num. 7. ff. eod. tit. & in l. si de certa re, num. 2. C. de transact. Rota decis. 18. num. 2. de præbend. in Nouis.

4 Item clausulae generales ¶ post casus specificatos non comprehendunt maiora expressis, gl. in l. si fugitiui, in ver. qualibet alia pœna, C. de seru. fugitiuis, & hæc opinionem tamquam communem probat Andreas Sicut. in c. sedes. n. 147. & sequ. de scriptis.

5 Quod ampliatur etiã in dispositione, vbi clausula generalis non traditur ad maiora. ¶ Siluan. cōf. 45. n. 43. & de communi, l. si in l. si is qui pro emptore, n. 121 ff. de usufructu. Crot. cons. 60. n. 2. vol. 1 Castr. cōf. 467. n. 7. vol. 2. cū aliis per

per Curt. sen. conf. 16. n. 26. y. ista pars.
Caput. dec. 145. n. 4. p. 1. & dec. 272. n.
3. eod. lib. & dec. 100. num. 2. lib. 3. decif.
303. num. 6. lib. 2.

8 Item huiusmodi clausulæ genera-
les † in quibuscumque dispositio-
nibus derogatoriis positæ, non egre-
diuntur limites dispositionis, sed ab
ea regulantur, & non habent locum,
nisi ea esse dæta, gl. in l. patronus. §. si
patroni, ver. Fauiana. ff. si quid in frau-
de patroni. Felin. in cap. licet in corri-
gendis, num. 7. de offic. ordin. Decius
conf. 195. col. 4. vers. tertio hoc non
omnino. Paris. conf. 1. num. 90. & con-
sil. 11. num. 34. lib. 1. & fuit dictum in
causa Oriolen. decimarum, 9. Iunii
1586. coram Orano, & in causa Eugu-
bina Sancti Stephani 11. Martij 1599.
coram Pamphilio, vbi de clausula de-
rogatoria generali ad quoscumque
dispositiones, Put. decif. 1. lib. 1. Gabr.
de clausula concl. 3. num. 82. & n. 85.

9 Item clausula generalis † in fine
posita, debet referri ad omnia singula
singulis referendo, glossa finali, l. si ne-
gotium, C. de negot. gest. & in l. finali,
vers. vniuersitatis, C. de fideicom. &
in l. generali, ver. non expectata, C. de
reb. credit. Decius conf. 186. num. 4.
vers. quatto considerandum, & conf.
384. vers. illud vero, & conf. 225. in
princ. & 292. num. 6. vers. non obstat,
& conf. 391. num. 6. vers. illa verba, &
consil. 394. num. 3.

Hoc tamen procedit, quando clau-
sula generalis alias saluari non potest
secundum rectitudinem sermonis, vel
sequeretur correctio, aut repugnantia
in eadem dispositione, aut ex alia si-
mili causa, secus quando nulla adesset
causa, vel ratio ita referendi, quia tunc
non est referenda, Angel. in l. finali,
num. 4. C. de fideicom. miss. & fuit
dictum in Catinen. iurisdictionis, 26.
Novemb. 1576. coram Conu. c. 10. que
est dec. 54. num. 15. & leg. par. 2. d. vers.

Item huiusmodi clausulæ generales
† positæ in supplicatione post vers. & 10
cum absolutione à ceti suris, &c. non
dicuntur exequutiua, sed cum sint ap-
positæ inter decreta ad validandam
gratiã post corpus supplicationis, & ha-
beant particularem signaturam Prin-
cipis, dicuntur dispositiua, & ideo am-
pliant, vt restringunt gratiam. Cassad.
dec. 5. n. 2. de referuat. & fuit dictum in
dicta causa Eugubina, beneficii S. Ste-
phani, die 15. Martij 1599. coram Pamph.

Et ideo clausula † suspensiuua, qua
ponitur inter hæc decreta, dicitur pars
gratiæ & operatur effectum suum, ita
vt ampliet, vel restringat generalem
dispositionem. Nec dicitur clausula
exequutiua. Cassad. d. dec. 5. n. 2. de re-
feruat. & fuit dictum in causa Eugubina.

Adde quod istæ clausulæ generales
† sunt positæ fauore impetrantis, & i-
deo potest impetrans omittere aliquã
earum in litteris, vt fuit resolutum in
causa Calagunitana beneficij de Car-
zico, 30. Octobris 1587. coram Pamp.

Præterea, clausula generalis † in
dubio non restringit, quando post ex-
pressionem generis subsequitur enu-
meratio specierum, quia species dicitur
expressæ causæ demonstrationis, &
maioris declarationis, non autem re-
strictionis, l. quæstum, §. finali, ff. de
fund. in structo, l. legata suppellectili,
ff. de suppellect. legato, l. pediculis, §.
habet, ff. de aur. & arg. legato, Dec. in
c. sedes, num. 9. de rescript. & in l. si in
toto iure num. 15 & 16. de regul. iur.
Soc. iun. conf. 98. num. 30. lib. 1. Crau.
conf. 227. num. 7. A. ff. decif. 106. num.
2. & 3. in nou. in qua Domini de Rota
recesserunt à resclatione facta in ea-
dem causa, trigesima Ianuarij 1581.
coram Blanchetto, & est decisio
tredecimesima trigesima c. 10. parte se-
cunda in nouissimis.

Præsertim quando specierum e-
numeratio † respicit actum legandi, ad 14

Bar. in l. quæsitum §. fin. num. 1. & nu. 15. post. med. vers. aut respicit, ff. de fun. instr. Abbas in cap. sedes, num. 12. ad fin. vers. aut species, de rescript. Dec. in l. in toto iure, num. 19. de reg. iur. Corn. conf. 4. num. 6. vol. 2. Rota d. decis. 189. par. 3. in nouiff.

Adde, quod in dubio censetur respicere actum legandi, Bartolus in d. l. quæsitum, §. finali, num. 15. paulo post med. vers. aut potest esse dubium, ff. de feud. instruct. 3. Dec. in d. cap. sedes, num. 9. vers. aut species, de rescript. Corn. in conf. 200. num. 6. vol. 3.

15 Idem, quâdo genus † & species eandem personam respiciunt, l. quæsitum §. item veniunt, ff. de fund. instruct. 1. si mancipia, in princip. ff. de od. tit. Dynus in cap. generi per speciem, de regul. iur. lib. 6. Crauetta in conf. 227. num. 9. Cephal. in conf. 372. num. 28. lib. 3. & multo magis quando non adest aliqua dictio taxatiua Crau. in d. conf. 227. num. 8. Rota d. decis. 189. in nou. item quando inter genus, & speciem ponitur aliqua copula, videlicet (&) aut similes, vel ampliatiua. Paris. conf. 62. num. 34. & seq. vol. 1. Præsertim quando species sub genere continentur. Afflict. decis. 106. nu. 8. Crauet. d. conf. 227. num. 9. & seq.

16 Præsertim clausula generalis, † quâdo inest ratio, cur ad maiora expressis referti debeat, referenda est. Paris. conf. 50. n. 17. & conf. 55. num. 31. & 32. & conf. 86. num. 42. & 43. vol. 2. Hieronym. Gabr. in conf. 31. vol. 1. & si cum omnibus remotis conueniat, saltem ad ea quibus conuenit referenda est, conf. 250. num. 2. Guido Papa decis. 533. vers. & qui hæc verba. In l. 1. nu. 8. vers. istam regulam, C. de liber. & præterit. Paris. conf. 53. num. 37. vol. 2.

17 Item huiusmodi clausula † generales non capiunt vocationes futuras. Felin. in c. constitutus, num. 22. vers. sed alias vigore mandati, de rescript.

Thanis. decis. 69. Mandos. super regula 32. quæst. 3. & fuit resolutum in causa Viduen. Canoniciatus, 6. Martij 1595. coram Pamph.

Et clausulae generales † privilegiorum, quæ alias solent habere clausulam, circa specialis derogationis, & cæter. non porriguntur ad ea, quæ præsumuntur ignorata. Cur. iun. in conf. 170. num. 31. vol. 2. Soc. iun. in conf. 77. num. 106. & conf. 126. vol. 1. Natta conf. 209. num. 6. & ita fuit resolutum in causa Valentina decimarum, prima Iulij 1598. coram Seraphin. & vide supra in 1. par. in ver. clausula, ex certa scientia, non operatur in his quæ sunt facti, quia præsumitur ignorata.

Et clausulae generales † positæ in 19 mandato, restringuntur circa contenta in mandato, & ultra ea non extenduntur, e. qui ad agendum, de procurator. lib. 6. Alb. in l. 1. n. 12. ff. de off. prætor. Alex. in l. qui Romæ, §. Gailmachus, num. 1. 9. ff. de verb. oblig. & in conf. 22. in fin. vol. 1. Rota. in conf. 49. numer. 3. vol. 1. num. 5. & fuit resolutum in causa Arimine. census, prima Iunij 1588. coram Seraphino, in causa Nolan seu Romana Mercedis, 12. Iunij 1596. coram Pegna, & 1. Iunij 1597. coram Corduba, & in causa Veneta bonorum, 13. Nouembr. 1607. coram Pamph.

CLAUSULA 2.

Generales restringuntur.

VT ea non comprehendant, quæ non esset quis verisimiliter concessurus, & tunc speciales expresse iuris præsumptions, derogant generalibus, vt sub generalibus non comprehendantur, capitul. in generali, de regulis, libro sexto.

Item in generales restringuntur, vt quod ex ipis comprehendant, habita

consideratione ad personas quib. sit concessio, quamuis alias deberentur, vt c. si eo tempore, de rescriptis, lib. 6. & d. capitulo in generali.

Item generalitas restringitur in multis, vt habetur in capitulo, cum in multis, de rescrip. lib. 6.

Item restringuntur, ne ad maiora specialiter expressa extendatur, causa sedes, de rescrip. lib. 6.

Item restringuntur ad solita l. si finita, in prin. ff. de damno infecto & l. fistulas, §. vltimo, ff. de contrah. empt.

Item ad certa, non autem ad incerta, seu dubia, an sint sub illo genere.

Item vt dolose facta non comprehendant.

Item ad nominatim ante expressa.

Item restringuntur ne profint contrafacienti conventioni.

Item ad debita, si non autem in debita, sicut prohibitio generalis arctatur ad licita, nec illicita comprehendit.

Item clausulae generales restringuntur ad praesentia tantum, & haec sunt vera, nisi sunt talia, quae regulariter respiciunt futura, vt est constitutio, siue lex, & priuilegium, quod etiam est lex priuata, quae comprehendunt futura, vt c. fin. de constit. lib. 6. nec praeterita comprehendit, nisi in ipsis caueatur, & tunc, nec etiam comprehendit praeterita, de quibus est lis, & not. in auth. vt cum de appellat. cognosc. de prin. & ne lite pend. lib. 6. in cap. vt dilectus. Nec ad illa quae aliter possidet, etiam de facto dumtaxat. Neque obligat statim, sed post tempus a iure definitum.

Item restringuntur ad appellationem, tempore generalis concessionis.

Item ad id quod participat genus praecipue, & in statu proximo.

Item suum arbitrium boni viri.

Item, ad id, quod est verisimilius.

Item ad id, quod complete, siue perfecte factum est.

Item ad civilem modum, non au-

tem ad perniciosum generaliter concedenti.

Item ad id, quod iure fit.

Item ad maiora.

Item non extenduntur ad ea, quae sunt caput in genere.

Item ad id, quod est perpetuum non temporale.

Item non comprehendunt ea, de quibus specialiter cautum fuit.

Item arctantur ad illa, quae commode fieri possunt.

Item arctantur, ne extendantur ad incommodum alterius.

Item ne ius commune laedatur si aliter possunt effectum habere.

Item ne contineant id, quod incipit esse iniquum.

Item ne comprehendant potestatem priuilegialiter concessam.

Item vt nihil concedi videatur in praerudicium commissionis factae, quo ipsa attenuetur.

Item ne specialiter prohibita comprehendat, vt ad casum captiosum, vel acceptionem.

Item restringuntur clausulae generales propter effectum, qui est singularis, vt in literis generalibus provisionum, nam ibidem effectus est singularis, licet literae sint generales.

Item arctantur, vt infinitas, & onus graue euitentur, itera temporis praescriptione.

Et his casib. generalitas proprie dicitur periri, seu extinguere non autem arctari, sicut in solutione, l. cum incertus, de legat. 1.

Item propter loquentis consuetudinem.

Item propter speciei concessionem de genere alij factam, & est ratio arctatarum, quod intelligitur in alio si exprimitur, per amplius non intelligitur.

Item ne clausulae Ecclesiae vilipendantur.

Item ne generales id comprehendant, quod alter possidet, nam si comprehenderent hunc casum, possidens à possessione caderet, absque causæ cognitione, quod esse non debet.

Item ne comprehendant ea, super quibus est lis.

Item ne comprehendant personam loquentem, neque eam quæ pari iure gaudet.

Item quando clausulæ generales habent vnum solum casum indiuiduum, tunc perinde est, ac si ille casus specificè dictus esset, quia vt ait Porphyrius, Sophronisci filius est indiuiduus, si sibi sit vnicus filius.

Item mandando provideri de dignitate in genere, non intelligitur de dignitate cum cura, quoniam hæc rescripta ambitiosa sunt, ideo restringenda.

Item clausulæ generales in casu odioso nunquam comprehendunt vniuersitatem; Nam de imperando via iuris communis contra vnum, & alios quoscumque, non comprehenditur vniuersitas, nam relatiuum diuersitatis, vt aliud, refert diuersum in supposito, sed idem in substantia.

Item pluralis loquutio in materia odiosa intelligitur, vt sit salua, quæ in duobus saluari potest.

Item clausulæ generales arctantur, ne gratiam adiciant gratiæ, nisi de prima fiat mentio, & hoc est in casu speciali, e. si is cum quo, de filiis præbitorum, lib. 6.

Item arctantur, vt concessum in genere, ita videatur concessum, vt ius aliud competens non legatur.

Item ne id quod factum sit, comprehendant.

Item arctantur protestatione.

Pro quibus omnibus videndus est Io. Monachus, & ibi Probus in additionibus, in dicto capitulo, in generali, de regulis iuris in 6. vbi hæc omnia cum allegationibus comprobatur ibi à

numero 3. vique ad numerum 31.

SVM MARIA

- 1 *Geminatio clausularum non patitur restrictionem.*
- 2 *Geminatio verbum, vel actuum, an debeat fieri ex intervallo.*
- 3 *Geminatio non operatur in præiudicium tertij.*

CLAUSVLA 3.

Generales Geminata.

OMnibus, & quibuscumque vel qualitercumque & quouis modo important, † vt nulla distinctio, nulla restrictio, aut nulla limitatio fieri possit, Crauetta conf. 135. num. 5. & conf. 294. & conf. 308. laton. conf. 124. col. si. & conf. 147. col. 2. vol. 4 & vt subiungit ibi Crauetta verba prægnantia, & vniuersalia habent vim specialis expressionis, inducendo Bart. in l. i. in si ff. si quis in ius vocatus non ierit, & alia, vt ibi per eum.

Per multum tenent verborum geminationem nihil operari quando dicta sunt verba Synonyma, † & illorum diuersitatem non augere effectum solum, quia diuersitas vocabulorum non inducit diuersitatem effectus, Paris. in conf. 110. num. 45. & seq. vol. 1. quia est eadem ratio in vocabulo simplici, quæ est in omnibus, & ideo geminatio non operatur, l. si mulier, in fecunda, C. ad Velleian. Crauetta, in conf. 160. num. 6. Tobias Nonius, in conf. 7. num. 9. Caualecan. decisione 6 num. 45. & seq. par. 2. Item quod virtus geminationis nihil operatur, quando est facta incontinenti, sine intervallo, probat Fel. in c. si cautio, numero 40. & seqq. de fide instrumentor. Tiraquel. in l. si vnquam, ver. reuertatur, numero 49 & pluribus seqq. C. de reuocand. donationibus.

Sed istorum sententia procedit quando sumus in geminatione actuum non autem quando versamur in geminatione, & cumulatione verborum, ne alterum ipsorum ster sine virtute operandi, ad text. in l. si quando, C. de inoff. testam. cum similib. & ita declarat. Paris. in cons. 71. numero 21. vol. 3. & in cons. 18. numero 9. eod. vol. 3. & in cons. 37. numer. 58. vol. 2. l. in l. i. num. 30. & numer. 33. ff. de offic. eius cui mandata est iurisdic. & hanc sententiam tenet Rota Bononiensis, vt per Cæsarem Barziũ in dec. 5. num. 13. & seq. verborum enim geminatio enixam voluntatem ostendit, l. balista, ff. ad Trebellian. & probat Curt. sen. in cons. 66. col. 11. vbi aucta de huiusmodi clausulis adducit, Rol in cons. 71. n. 49. & seqq. vol. 2.

3 Declaratur t̄ hæc concl. vt enixa voluntas importata propter virtutem verborum geminatorum: nunquam intelligitur facere tertio præiudicium, Socin. iun. in cons. 77. num. 105. vol. 1. Et dicit Bald. in cons. 245. col. 2. volumine primo, quod quanto plures clausulæ apponuntur, eo magis præsumuntur fraudulenter appositæ, vt tertio pareretur præiudicium, sequitur Crauetta in consilio ducentesimoquadragesimo primo, col. 10. versiculo postremo ad multiplicationem, quos refert. & sequitur Menoch. in consilio primo numero 435.

OMnia complectuntur, t̄ & non debent restringi, nulla existente ratione restringendi, prout late scribit Ludouic. Morotius in consilio 59. columaa 1 item hoc procedit, etiam si vniuersaliter intelligendo sequeretur amissio lucri, nam verba vniuersalia t̄ æquipollent expressioni specificæ, & operantur, ac si in specie mentio de casu illo habita esset, qui sub vniuersalitate verborum contineri potest.

Item verba vniuersalia t̄ geminata, habent vim diuisiuam, & idem efficiunt, ac si expressam, & diuisim de singulis casibus mentio habita sit, de quib. omnib. scribit diffusè Ludouic. Morotius, in cons. 43. num. 19. & seq. qui ceteros allegat.

Item clausulæ vniuersales t̄ sunt maioris efficaciz quam generales, i. deo omnia comprehendunt, nullo penitus excepto, vt probat post alios, quos allegat Schrader. in tractatu de seu l. 2. 10. sectione 5 num. 71. & quod præcisæ t̄ sint, neque vllam restrictionem admittant, ibid. numero 72. item quia ampliant significatum verbi cui adiunguntur, ibidem numero 73. & quid propterea operentur, ibidem numero 74. & seqq. & quid si sint geminatæ. Idem de feudis pagina decima sectione decima. numero 163.

1 Clausula vniuersales non restringuntur.

2 Verba vniuersalia æquipollent expressioni specificæ.

3 Verba vniuersalia geminata habent vim diuisiuam.

4 Clausula vniuersales sunt maioris efficaciz, quam generales.

5 Et sunt præcisæ.

DEbet pariformiter determinate, iam hoc iure, ff. de vulg. & pupill. l. quamuis. & l. hæreditatem. C. de impub. substit. l. si legatarius, vbi Bartol. de legat. 3. & fuit resolutum in causa Vrbeuetana Castrorum die 19. Ianuarij 1579. coram Blanchetto.

Fallit, quando eadem ratio non militat, Imola in l. Caius, num. 2. ff. soluto matrim. & facit text. in l. si ita scriptum, ff. de manumiss. testam. & l. si feruus liber, ff. de statu liber. Dec. conf. 456. num. 12. & conf. 394. num. 3. Cacheran. decif. 20. num. 5. Surd. consilio 21. numero 15. las. consilio 162. nu. 8. volum. 2. fuit dictum in d. causa Vi-verbien. Castrorum coram Blanchetto.

CLAUSVLA 6.

Specialis.

Non restringit præcedentem generalem, l. Regula, §. licet, ff. de iuris & facti ignorant. Imol. in l. si ita quis, §. ea lege, num. 9. de verbor. obligat. Dec. conf. 125. col. penult. versicul. confirmatur, & fuit resolutum in causa Camarinens. domorum, 18. Aprilis 1572. coram Orano, quæ est decisio 11. ante num. 2. p. 1. in Nouissimis.

Quod intellige in dubio, secus quædotes est clara, quia tunc attenditur clausula specialis non generalis, Salic. in l. fin. num. 2. vers. si quidem, C. de pact. dotalib. Rota d. decif. 11. & decif. 8. num. 3. p. 1. in Nouissimis.

CLAUSVLA 7.

Postea coniunctiue.

Clausula, quando per se est perfecta, licet ponatur coniunctiue, non tamen intelligitur secundum terminos prioris dispositionis, Bartol. in l. Seio, §. Caio, num. secundo; ff. de fund. instru. & Ruin. consilio 176. numero quinto; & num. 8. volum. secundo, & fuit resolutum in causa Verbeucana Castrorum, 2. Iunii 1508. coram Blachetto, vt est in decif. 326. part. 1. in Nouis. vbi aliæ decisiones allegantur.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula præseruatiua quid operentur.
- 2 Emphyteuta alienans, & tradens, quando non cadat à iure suo.
- 3 Quando non excusetur vigore clausule, Non alias, &c.
- 4 Clausula sine præiudicio est præseruatiua, & conditionalis.
- 5 In quibus non operantur.

CLAUSVLA 8.

Præseruatiua.

Clausula præseruatiuæ operantur, vt vassallus, vel Emphyteuta alienans rem feudalem, non cadat à iure suo, si alienat à iure suo, & reseruat beneficio directi domini. Dec. conf. 160. num. 4. limitatur quando sequuta est traditio, quoniam præstatio est contraria factio. Dec. ibidem. Clar. in §. emphyteusis, questione octaua num. 5. sublimita quando ¶ est apposita alia clausula, Non alias, aliter, nec alio modo, quia etiam si esset sequuta traditio, non cadit à iure suo. Clar. in §. feudum, q. 31. num. 6. vers. bene verum est; & in §. emphyteusis, quest. 13. num. 6. vers. Item quero, & ita resolutum est in Rota in causa Senogalliensis bonorum, 2. Iunii 1597. coram Orano.

Declarat sublimitationem, quando ex tali traditione domino nullum damnum euenerit, vt quia res tradita de facili recuperari possit, secus, quando est difficilis recuperationis, vt puta si esset Castrum, quia tunc etiam statim illa clausula, Non alias, nec alio modo non excusatur emphyteuta, ¶ Guido Papa dec. 263. n. 2. Gramat. dec. 49. n. 4. Clar. in §. emphit. quest. 13. n. 5. ¶ Itē quero. Rota in dict. decif. Senogallien.

gallien honorum, secunda Iunij 1597. coram Orano vide pro hoc supra in prima parte, in Clausula, Non alias, aliter, nec alio modo.

4 Clausula, Sine præiudicio, ¶ est præseruatiua, & est conditionalis, Putes decisione 24. parte secunda, Rota decisione 320. numero secundo, parte 1. in Nouissimis. & decif. 785. numero 4. parte 1. in Nouissimis, & hæc etiam scripti supra in par. 1. in clausula, Sine præiudicio, & reddit actum ita conditionalem vt quando adesset aliquod præiudicium, sit perinde ac si actus factus non fuisset. Put. decisione 32. numero 1. par. 2. Rota, decisione 320. numero 2. parte prima, in Nouissim. Cæsar de Grassis decif. 2. numero 1. de verborum significat.

5 Item ¶ clausula præseruatiue non operantur circa ea, in quibus sibi quis expresse præiudicium facit. Oldrad. in consilio 330. in fine. Sarnens. in regula de iure quæsito non tollendo, quæstione prima, in fine cum aliis allegatis ad hoc in causa Melitens. beneficij, 10. Decembris 1586. coram Seraphino.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausule per ablatiuum absolutum dant iurisdictionem sub conditione.
- 2 Iurisdictione non competit ante implementum conditionis.
- 3 Iurisdictione vt competat, conditio debet esse impleta. & de implemento consistat in actis.
- 4 Conditionibus quis potest renunciare.
- 5 Clausule conditionales habent locum etiam in prorogato.
- 6 Iurisdictione per clausulam, confitit, censetur simpliciter data.

C L A V S V L A 9.

Clausule per ablatiuum absolutum.

P O S I T A ¶ in commissionibus dant iurisdictionem sub conditione, l. a testatore, ff. de condit. & demonstr. de quo scripti diffusè in l. prima, in Rubr. in 1. quæst. ff. solut. matrim. Put. decisione 18. libro 3. & decif. 282. numero 2. lib. 3. & decif. 429. lib. 1. Stephanus de litteris iustitiæ, § dicta, numero 42.

Et ideo non impleta conditione, non competit iurisdictione, ¶ & quid quid agitur ante huiusmodi implementum, est nullum. Put. d. decisione 429. lib. 1. Verall. decif. 125. & decisione 150. parte 1. in Nouiss. & fuit resolutum in causa Cæsaraugustana Cappella S. Crucis de Vagera, 13. Ianuarij 1589. coram Orano, & vide ad materiam supra in p. 1. in clausula, Parito Breui, & in clausula, Parito iudicato, & in clausula, Sine præiudicio executionis, & in clausula sine præiudicio executionis litterarum, & in clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.

Neque sufficit conditionem ¶ esse adimpletam, nisi de illius adimpleto constat in actis, vt iudex possit esse certus de sua iurisdictione, vt fuit resolutum in causa Tarraconen. pens. 19. Nouembr. 1593. coram Gipsio, vbi agitur in specie de clausula, Sine retardatione solutionis pensionis.

Limitatur, quando is, ad cuius fauorem sint posita, illis vti velit, nam tunc operantur, secus ¶ si illis renunciet expresse, vel tacite non vtendo, quia tunc obstant. Verall. decif. 125. nu. 21. p. 3. & fuit resolutum in causa Tolletana parochialis de Cincione, 28. Nonemb. 1502. coram Coccino.

Ampliatur, vt procedat etiam in subrogato ¶ in ius, & quoad litem illius, cuius fauore sunt posita, vt fuit resolutum in dicta causa parochialis de Cincione, coram Coccino.

Limitatur secundo in clausula, Cōfiteo ¶ quia licet rescriptum reddatur

conditionale, & quidquid iudex ante verificationem conditionis facit, est nullam. Socin. iur. consil. 99. num. 10. vol. 1. Paris. consil. 94. num. 5. & 8. & consil. 95. numer. 5. & 6. volum. 4. tamen iurisdictioni censetur simpliciter data, & iudex potest procedere ad verificationem, vt in terminis restitutionis in integrum fuit resolutum in causa B noniens. census. 25. Iunii 1602. coram Sacrato, De qua re diffusè scribo in Tract. de iurisdictione, pag. 2. cap. 27.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula in supplicatione apposita operatur effectum, etiam si non legatur in litteris.*
- 2 *Clausula in supplicatione non operatur quando nulla littera sunt expedita.*
- 3 *Es quis si agatur pro absolutoria habenda.*

CLAUSVLA IO.

Clausula in supplicatione apposita.

Operantur ꝑ suū effectum, etiam si in litteris non legantur, quia ad supplicationem recurritur tāquam ad matricem, Bartolus in l. S. improminus, de legat. 2. & in l. si librarius, vbi Decius, numero 8 ff. de reg. i. i. r. Paris. in consil. 31. numero 17. vol. 4. Rebuffus in praxi, in titulo de forma Bullae, numero 2. Mohed. decil. 265. Verall. decisione 75 part. 1. & fuit resolutum in causa Aretina Commendę 19. Ianuarij 1587. coram Seraphino, & in causa Toletana Annatarum, 19. Iunii 1589. coram Orano, & in Cæsaraugustana pensionis, 19. Febr. 1590. coram Gipto.

Declaratur procedere quando se-

mel litterę ꝑ sunt expedita licet in eis clausulę non legantur, sufficit enim in supplicatione legi posse, secus vero quādo nullę sunt litterę expeditę, quia non suffragantur, cum obstat regula de non iudicando iuxta formam supplicationis, vt fuit dictum in d. Aretina Commendę, 19. Ianuarii 1587. coram Seraphin. & in Toletana Annatarum, 19. Iunii 1589. coram Orano, & in Cæsaraugustana pensionis, 19. Febr. 1590. coram Gipto. Vide Stranen. in d. regula, de non iudicando, q. 1. & quest. 6. num. 7. Mandos. quest. 11. 4.

Quod dic verum, quando agitur de canonizatione gratiæ, secus si possidens excipiat ꝑ absolutoria ꝑ habenda, quia hoc casu sufficit sola supplicatio, quod litterę neque fuissent expeditę, Cusid. dec. 4. numero 4. de causa possessi & propriet. & decil. vic. num. 7. de restitut. spoliat. & dec. 1. numero 6. super regulis, Mohed. dec. 4. in fin. de refer. Stranen. de non iudicando iuxta formam supplic. q. 4. numero 5 & seq. & q. 5. num. 4. vers. sed magis, Mandos. quest. 13. numer. 4. & fuit resolut. in caus. Pampil. de Attaxona, 10. Ianuarij 1600. coram Pamphilio.

SUMMARI A.

- 1 *Clausula quando cessantur repetita in secunda commissione.*
- 2 *Causa antiqua non potest amitti, vt clausula cessantur esse repetita in secunda commissione.*
- 3 *Clausula censentur repetita, si est apposita ex privilegio causa.*
- 4 *Clausula odiosa non censentur repetita.*
- 5 *Clausula, Appellatione remota non censentur repetita.*
- 6 *Secus si ex privilegio causa posita fuerit.*

CLAV-

CLAUSULA II.

Clausularum Repetitio.

- 1 **C**lausulæ † appositæ in prima commissione censentur repetitæ in secunda, in sequentibus commissionibus, Egidius decisione 45. & decisione 526. Cassador. decisione 8. numero 5. de rescrip. Cappella Tolosan. decisione 3. Rota decisione 321. num. 1. parte 1. in Nouissimis, & fuit etiam resolutum in causa Nauarien. decimarum, 11. Decembris 1573. coram Blanchetto, & in Anellin. Archipresbiteratus, 6. Aprilis 1590. coram Pegna. & in Carthaginen. pensionis, 13. Martii 1600. Coram Lancelloto, & in causa Brixien. pensionis 21. Maii 1599. coram Pegna, & in Toletana parochialis, 28. Nouembris 1602. coram Coccino.
- 2 Quod dic verum, quando in secunda commissione, † vna cum illa causa antiqua est explicata etiam causa noua, quia tunc illæ clausulæ censentur repetitæ, quatenus quis velit prosequi causam antiquam, secus si vellet omittere causam antiquam, & prosequi nouam, vt fuit resolutum in dicta Toletana parochialis, 23. Nouembris 1601. coram Coccino.
- 3 Item, dic verum, si clausula † appositæ est in priori rescripto ex priuilegio causæ, ita enim censetur in secundo rescripto repetita, & ita declarauit Clemens Papa O. auus, in sua publica Signatura grana, in causa Romana pecuniaria inter Petron. Valentinum, & hæredes Cardinalis Rambogetti, sub die sabbati, 29. Ianuarii 1594.
- 4 Limitatur, vt non procedat in clausula odiosa: Nam clausulæ, Appellatione remota, † quæ est huiusmodi,
- 5 non censetur repetita in sequenti re-

scripto, c. Inquisitioni, de appellat. vbi non censetur repetita in seqq. capitulis eiusdem commissionis, ergo multo minus repeter da est in altero rescripto postea impetrato quod magis à priori separatum est.

Limitatur tamen hæc fallètia si clausula, Appellatione remota, sit concessa ex priuilegio causæ, † vt in decimis, c. tua nobis, de decimis, cum similibus: quia tunc repetita censetur, vt in dicta decisione & de declaratione Papæ Clementis Octaui conclusum fuit.

CLAUSULA 12.

Clausula ceterata.

Clausularum ceteratarum extensio plurimum pendet ab arbitrio iudicis informato à coniecturis, ad notata in l. Gallus, §. idem credendum, ff. de liberis & posth. & fuit resolutum in causa Romana de Lante, 18. Ianuarii 1578. coram Aldebrandino, vt in decis. 393. num. 1. parte 1. in Nouissimis, quæ decisio fuit coram eodem confirmata, 4. Februarii, 1581. vt in decisione 448. l. 1. in Nouissimis, & de his clausulis vide diffusè per Bolognet. in rubrica Codicis Theodosiani ad studium Bononien. in vers. & cetera.

CLAUSULA 13.

Clausula consuetæ omissa.

Clausulæ consuetæ à Notario omissa, habentur pro expressis, Afflict. decis. 265. num. 83. Giannatic. decisione 62. numero 20. & fuit resolutum in causa Aesina bonorum, 28. Maii 1582. coram Blanchetto, quæ est decisio 207. parte 2. diuersorum.

Istæ clausula omissa solent parui fieri, & ita interpretari, ne Notarij

simplicitas noceat, vide Gabriel. in consilio 58. num. 51. volum. 1.

vt dicta lex obftans haberetur pro infecta, gloss. in Clem. 1. vertic. pro infectis, de immunitate Eccles. Anton. de Butr. in c. 1. de Constitutionibus Abb. in c. non debet, in fine, de confanguinit. & affinit. & in cap. 1. numero 3. de Constitut. Felin. in c. 1. numero 3. verficulo hanc fallentiam limita, de Constitut.

SYMMARIA.

- 1 Clausula derogatoria operatur defectum voluntatis in concedente.
- 2 Derogatio specialis quando sufficiat, etiam si non fiat expressa mentio.
- 3 Derogatio Concilij quando censetur facta.
- 4 Derogatio legis specialis operatur respectu noua acquisitionis.
- 5 Derogatio plurium constitutionum si fiat specialiter de vna, quando sufficiat.
- 6 Derogatio iuris an auferat prius ius ordinarium, quam extraordinarium.
- 7 Clausula derogatoria subsequens non reintegrat.

CLAUSVLA 14.

Clausula derogatoria.

- 1 Operatur defectum † voluntatis in concedente, nisi expresse illi derogatum sit, etiam si sit in corpore iuris clausum, Rota decis. 122. par. 1. in Nouiss.
- 2 Item si hæc clausula est apposta † in vna scriptura, & postea fiat alia contraria, tunc sufficit derogatio specialis, etiam si non fiat expressa mentio de verbis derogatoriis, late Crauetta in consil. 241. in princ. vol. 2.
- 3 Et ideo derogatio † Concilij Tridentini per Papam aliter disponentem censetur facta, vt fuit decisum in causa S. Angeli pensis. Decembris 1594. coram Pamph.
- 4 Item derogatio † legis obstantis, operatur respectu nouæ acquisitionis, vel successionis, alias fuisset necessaria expressio, quod fuisset derogatum, ita

Derogatio quando debet † fieri specialiter de aliquibus constitutionibus, tunc si fiat specialiter de vna earum, cum clausula generali, & aliis non obstantibus, censetur etiam derogatum aliis, Rota decis. 26. p. 3. lib. 1. in Nouiss. Put. decis. 515. p. 2. & eatenus operatur, quatenus expresse repugnet, & non amplius Rom. in consilio 57. num. 1. & 2. In aliis autem in quibus repugnancia non reperitur, nihil operatur, Bald. in l. 1. §. finali, num. 3. C. de Latina Libert. coll. Alex. in consilio 7. num. 17. vol. 7. Nam clausula derogatoria non ampliatur dispositionem, Alexand. d. consil. 7. num. 14. §. nec prædictis, & num. 14. & numero 17. volum. 7.

Et an derogatio † iuris auferat prius ordinarium, quam extraordinarium, & privilegiatum. vide Put. decisione 93. par. 3.

Item clausula derogatoria † subsequens nõ reintegrat, quod extinctum est, vt in simili tradit Alexand. in consilio 94. num. 2. volum. 2. Dec. in consil. 308. num. 1. Cacheran. in decis. 142. num. 25. cum aliis per Bursat. consil. 99. num. 2. vol. 1.

CLAUSVLA 15.

Clausula reuocatoria.

Clausula reuocatoria generalis non est referenda ad præcedentia in specie disposita, Paris. in consilio 39. numero vigesimo, & consil. 70. numero

mero 13. & consil. 78. numero 72. & consilio 36. num. 22. volum. 2. Bald. in consilio 189. num. 2. volum. 3. Quia sub generali clausula veniunt etiam maiora expressis. Paris. in consil. 68. num. 28. volum. 2. Socin. in consil. 47. num. 30. volum. 4. & vide Sarnent. super regula de triennali. quest. 2. verfic. 13. men istis non obstantibus, vbi quod quicumque, quod est stricti iuris, in materia odiosa comprehendit omnia.

CLAVSVLA 16.

Clausula corrumpit.

Quando gratia est subreptitiè impetrata, omnes clausulæ corrumpunt. Dec. in consil. 142. num. 9. & consilio 373. num. 14. Put. decif. 10. parte L. decif. 59. p. 2.

CLAVSVLA 17.

Clausula simpliciter posita.

Quando clausula est simpliciter apposita, tunc refertur ad omnia præcedentia, atque ea modificat, & qualificat. Bald. in consilio 354. vol. 4. Bar. in l. si idem, §. finali, circa medium, de iurisdictione omnium iudicium, Paris. in consil. 45. numero 9. volum. 3. Simon de Pret. in Tractatu de Interpretat. vltim. volunt. dubio primo, nu. 178. & seq.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula insolita non præsumuntur apposta de voluntate partium.
- 2 Contractus præsumitur simulatus ex clausulis insolitis.
- 3 Dolus arguitur ex clausulis insolitis.
- 4 Contractus suspensus de vsuris propter

clausulas insolitas redditur magis suspectus.

5 Pactum de non petendo absolutionem à iuramento est insolitum.

CLAVSVLA 18.

Clausula insolita.

Potius præsumuntur appositæ à Natoris, quam de voluntate partium. Bartol. in l. no. no. ff. de iure codicil. Paul. consil. 10. num. 107. vol. 1. & vid. C. cheran. late in decif. 104.

Contractus præsumitur simulatus si in eo appositæ fuerint clausulæ insolitæ, & inconfectæ. I. quis sit fugitivus, §. apud Labeonem, ff. de ædilitio edicto, vbi Bart. hoc notat à contrario sensu. Et hanc sententiam probant Communiter Canonistæ in cillo vos, de pignor. & firmarunt, A. sili. & in titulo, De feudo dato in vicem legis commissioris, num. 24. verfic. 6 præsumitur, per text. in l. qui testamentum, ff. de probat. & l. cum tacitum, C. de natur. liber. & l. fraus, ff. de legibus. Bald. in l. si quis sub conditione, per illum text. ff. de condit. instit. & in l. emptio, C. plus valere quod agitur, & in l. 2. C. de executione rei iudic. Bald. & Alber. C. de evictionibus Bartol. in l. 3. C. de apochis publicis, lib. 10. Decian. in l. quæ dubitationis, numero 4. ff. de regul. iur. Multos ad hoc congerit Tiraquell. in Tractatu de tractatu conventionali, in præfatione, num. 71. Czpolla in Tractatu de simulatione contractuum, numero 84. verfic. nona præsumptio, Menoch. lib. 3. præsump. 122. numero 67. & seq. & libro 5. præsumptione 3. num. 103. Lapsus in Tractatu de vsuris, Commento 2 §. 1. num. 49. Dec. in Rubrica de vsuris, numer. 114. Caualean. dec. 2. num. 12. & decif. 13. num. 9. p. 2. Item quia ex huiusmodi insolitiæ arguitur dolus, & fraus Bar. 3

tol. & ceteri in d.l. si quis sub conditione, ff. de condit. institut. Aretin. in consil. 6. numero 7. Curt. sen. in consil. 73. numero 33. versic. decimo redditur nulla. Socin. iun. in consilio 77. num. 47. volumin. 1. Alciat. in responso 160. numero decimo. Et in terminis donationis Crauetta, in consil. 892. numero septimo, & in aliis contractibus, Neuzan. in consil. octavo, num. 93. Menoch. in consilio 422. volumine quinto.

4 Ideo contractus suspectus ꝑ de vlturis, si habet cautelas, siue clausulas insolitas, redditur magis suspectus. Baldus in consil. 312. numero 8. ver. 8. arguitur, volumine quinto, & ideo si quis debitor vsurario reniserit vlturas solutas cum iuramento, atque cum pacto de non petendo absolutionem à iuramento, ꝑ hoc pactum insolitum arguit fraudem vsurę, vt probat Calderin. in consil. 508. alios est consilium 10. sub titulo de vlturis. Tria alia exempla huiusmodi clausularum insolitarum adducit Menoch. in d. præsump. num. 57. lib. 3. Et quod clausula sit insolita, ꝑ debet probari ex inspectione plurium instrumentorum, vt probat Mascard. de probationibus conclus. 299. per totam, vbi vide.

SUMMARI A.

- 2 Decretum irritans inspicit titulum, & possessionem.
- 2 Refertur ad proximam, & immediatam dispositionem.
- 3 Effectus clausula decreti irritantis quos sint.

CLAUSULA 19.

Clausula decreti irritantis.

- 1 Decretum irritans ꝑ inspicit titulum & possessionem, adeo vt spoliatus non sit restituendus. Agid.

decis. 336. versic. ratio est. Cassador. decis. 7. num. 3. ff. de regulis, & decis. 1. de causa possess. & propriet. Sarnen super regula de triennali, quest. 49. numero 2. & 3. Verall. dec. 15. nu. 2. part. 3.

Item refertur ꝑ ad proximam, & immediatam dispositionem, & non ad alia, vide Boer. dec. 119. num. 5.

Et qui alij sint effectus ꝑ huius clausule, diffusè scribit Rebuff. super concordantis Francię, in titul. de firma, & irreuocabili concordatorum stabilitate, fol. 777. vers. vlt. notanda. Scripti etiam latius sup. in p. 1.

SUMMARI A.

- 1 Clausula exequutiua que dicantur.
- 2 Non ampliant, neque alterant, neque mutant dispositionem.
- 3 Etiam si remanerent superflua.
- 4 Verba clausula exequutiua aliquando conditionaliter proferuntur.
- 5 Clausula exequutiua quando augeant.
- 6 Dispositio precedens non alteratur sed declaratur per clausulas exequutiuas, & num. 8.
- 7 Clausule exequutiue interpretantur dispositionem.
- 9 Subreptio quando fit sublata ex clausulis exequutiuis.
- 10 Clausule exequutiue adduntur, vt gratia, vel contractus reddantur firmiores.
- 11 Aliquando ampliantur in fauorabilibus.
- 2 Claus De non reuocando donationem in exequutiuis posita, disponit.
- 13 Clem. 1. de prabendis, declaratur.

CLAUSULA 20.

Clausula exequutiua.

- 1 Dicuntur ꝑ incipiunt à clausula de quibus, &c. vel à clausula, que omnia, &c. que solent à Notariis apponi

poni post perfectum contractum secus, quando apponuntur in verbis substantialibus : nam primo casu non ampliant, neque mutant vel alterant principalem dispositionem, secundo casu. sic Dec. in l. finali, numero 14. C. de pact. & in l. vobis, numero 11. ff. si certum petat. & consilio 38. numero 2. Cacher. decisione Pedemont. 164. numero 3. fuit dictum in causa Brixien. feudi, 1. Julij 1592. coram Pamphilio, & in Eugubina beneficij S. Stephani, 15. Martij, 1599. coram eodem, & in causa Romana nominationis domus, prima Decembr. 1599. coram eodem.

2 Clausulæ exequentiæ † non ampliant, neque alterant, neque mutant principalem dispositionem, Clement. 1. vbi Doctor. communiter de præbend. Dec. consil. 193. numero 2. circa fin. versic. secundo responderet Cacheran. in dicta decisione 164. num. 2. Abbas in capit. cum vestris, columna finali, num. 21. de concess. præbend. plures refert quos sequitur Couarr. in Rubr. de testamen. par. 2. num. 13. in fine. Verallus decisione 83. num. tertio parte 1.

3 Ampliatur, etiam si clausula † exequentiæ remaneret, superflua si dispositionem non ampliarent, vt est casus in d. Clem. prima, de præbend. & not in l. qui Romæ, §. duo fratres, ff. de verborum oblig. vbi Ripa, num. 46. Iason. num. 37. Curt. iun. consilio 274. num. 49. volum. 3. Ruin. consil. 173. numero secundo. Dec. consilio 52. nu. 20. & num 28.

4 Quam ampliacionem ita intelligas, quando verba † clausulæ exequentiæ sunt conditionaliter prolata, quæ non disponunt, secus si non sunt conditionaliter prolata, sed dispositiue, ita post Decian. firmat Roland in consilio 16. Viso themate sub numero 29. volum. 3.

5 Fallunt tamen supradicta, si clausulæ exequentiæ sunt positæ ad augendum, quia tunc augent, & declarant. Cacheran. in consilio 16. num. 5. Cephal. in consil. 40. num. 14. vol. 1.

6 Ex his tamen † clausulis exequentiis, licet non alteretur dispositio præcedens, tam verba illius declarantur, Bald. in leam quam, numero 36 C. de fideicom. Boss. in tit. de Principe, num. 307. Menoch. in consilio 345. num. 3. & nec repugnat.

7 Et tam quod in exequentiis, quam in accessoriis non alterant dispositionem, sed illam interpretatur, † Couar. qui alios allegat in Rubr. de testamen. par. 2. numero 13. & ita tenuit Senatus Pedemontanus, vt per Cacheran. decis. 161. numero 3. & decisione 164. numero 2. & ita fuit resolutum etiam in Rota Romana, in causa Romana nominationis domus, 17. Decembris, 1599. coram Decano.

8 Item ex huiusmodi † clausulis colligitur, & declaratur mens disponentis, Bald. in leam quam numero 31. C. de fideicommiss. Dec. consilio 423. num. 8. & 9. Curt. sen. in consil. 53. nu. 3. versic. ad istud, & fuit resolutum in Rota Romana, in causa Faentina de Nicolucii, 1582. coram Seraph. & in causa Brixien. feudi 1. Julij, 1592. coram Pamph. & vide in causa Valentina decimarum de centalua, 10. Decembris, 1601. coram Litra.

Vnde ex illis colligitur, de quibus hæredibus intelligatur inuestitura, quando est dubium, vt fuit dictum in d. causa Brixien. feudi, coram Pamph.

Item ex illis est sublata subreptio, † cum ad hunc effectum sufficiat sententia, quæ ex illis colligitur, vt fuit resolutum in causa Cæsaraugustana pensionis, 20. Febr. 1490. coram Giphio, & fuit dictum in causa Eugubina beneficij S. Stephani, 15. Martij 1599. coram Pamphilio, in hac tamen materia

vide supra in par. 1. in clausula, ad habendum, &c.

Imola in Clem. 1. de præbend. dicit per illum textum, quod clausulæ executionem Papæ, qui non exprimit, nisi dispositiua fundantia gratiam, & ideo de regula constitutum est, quod clausulæ in executionis nihil disponunt, vt dictum est supra, numero 2. adde Menoch. in consilio 2. numero 58. qui plurimos ad hoc allegat, & in consilio 285. numero 35. Hond. in consilio 14. numero 49 volumin. 2. Mathesilan. in singulari 89. num. 42. intrigliol. de feudis, q. 48. nu. 37. & numero 39. in executionis enim adduntur clausulæ, vt contractus reddatur firmior, vt probatur Francisc. de Ponte, in consilio 94. num. 16. & dicit Gemin. in consilio 88. num. 6. vers. & istud etiam probatur, quod clausulæ executionis adduntur, ne gratia Papæ fiat elusoria, illa autem regula, quod executionis clausulæ non ampliunt, & intellecta est in illis actibus, qui vel odiosi sunt, vel strictè interpretandi sunt secus esse in fauorabilibus, & in quibus lata est interpretatio, probat Svein. iun. in consilio 93. num. 3. vol. 3. quem sequutus est Menoch. in consilio 87. num. 43. vol. 1. & consilio 323. num. 25. vol. 4.

Clausula de non reuocando & donationem in executionis apponi consuevit & tamen satisfit, vbi ita donatur, ff. de donat. causa mortis. Roland. in consilio 8. num. 16. & seq. vol. 1. & num. 37. qui dicit esse communem opinionem. Et text. & in d. Clem. 1. de præbendis intelligendus est, quando clausulæ executionis principaliter non disponunt, sed solum obiter, atque incidenter, & ad alium finem fit mentio de aliquo, quod non erat in principali dispositione comprehensum, veluti si in gratia duorum beneficiorum alicui facta, in clausula executionis di-

catum: Ita tamen, quod cura animalium non negligatur, Ex hac clausula obiter, & incidenter apposita gratia non est extendenda ad beneficia curata, quia res magni præiudicij ex hac clausula inducenda non est: sed si Papa non obiter, sed ex proposito in eodem loco scripserit, quam gratiam volumus effectum obtinere, etiam si beneficia curata existant: Aut, etiam si alterum eorum curam animalium habeat, certe huiusmodi clausula sufficeret, in quacumque parte scripturæ ad iiceretur, etiã si in executionis, ita declarat Zabarel. in d. Clement. 1. num. 2. qui ad id refert Paul. de Leazar. & Laurent. de Rodolph. Item, addit rationem decidendi: quia intentio Papæ non tendebat ad illud, nec in eo fundabatur, alius autem secus foret, quod etiam notat ibi Anchar. in 6. notabili, Imola colum. 5. Felin. in c. licet, numero 7. de offic. ordinar. qui optime declarat textum dict. Clementina.

SVM MARIA.

1. Clausula accessoria regulantur secundum principalem dispositionem.
2. Sunt reuocabiles quando contractus est reuocabilis.
3. An, & quando corruat principali annullato.
4. Non augent dispositionem, sed declarant, num. 10.
5. Mandatum non ampliatur per clausulam, (P. 11. n. 15) dicitur raturum.
6. Confirmatio non extendit actum confirmatum.
7. Gratia non augetur per clausulas derogatorias.
8. Confessio vbi non valet, neque iuramentum, quærenigia, & alia clausula valent.
9. Pœna adiecta non debetur ex contractu nullo.

10 *Clausula accessoria an sint posita de stylo Notariorum.*

CLAUSULA II.

Clausula accessoria.

1 **R**egulantur secundum ꝑ principalem dispositionem, cui adiiciuntur, gl. in l. si patronum, verbo, Fauiana, in fine, ff. si quid in fraud. patroni, cum alijs concordantibus, & late Gabr. de claus. conclusio 10. Put. decif. 1. num. 2. lib. 1. vbi de communi, & plures refert: Ita vt si principalis actus sit nullus, quæcumque etiam clausulæ in eo appositæ tales dicantur, late Bald. & alij plures quos refert, & sequitur Caball. Milleloquio. 49.

1 **Q**uando contractus ꝑ ex sui natura est reuocabilis, tunc clausula accessoria in eo apposita etiam reuocabilis est. l. sub condit. ff. de bonorum possess. contra tabulas, l. in seruitutem, ff. sed & si quis, ff. de bon. libert. gloss. in l. si patronus, verbo, Fauiana, ff. si quid in fraudem patroni. las. qui plura refert in l. in testamento, n. 1. & seq. C. de fideicommiss. & in l. non dubium, nu. 6. C. de legib. ideo omnes clausulæ quantumcumque amplissimæ semper regulantur secundum naturam principalis dispositionis, & contractus, l. fin. ff. de constituta pecun. Bald. in l. absente, circa finem. C. si cert. petatur, Et ideo voluit Bal. in rub. C. de contrahenda empr. quod verba semper sunt intelligenda secundum naturam contractus, quam sequuntur, quem semper sequitur Socin. in cons. 47. volum. 1. & Francif. de Ponte, in cons. 57. numero 54. Item principali annullato, ꝑ etiam clausulæ corruunt, l. cum principalis, ff. de reguliur. Paris. in consilio 54. nu. 31. & seq. vel licet hoc intelligatur, quando principale annullatur quando principaliter secundum

dispositionem iuris communis, secus si annullaretur ex dispositione iuris particularis, l. finali, §. Lucius, ff. de cōdict. indebit. vide Gomez. super regula de annali possessore, quest. 78. prope finem. Item stipulatio apposita super contractu reuocabili, est reuocabilis l. stipulatio hoc modo concepta, vt scribentes ff. de verb. obligat. §. cum mors, vbi Angel. Alexand. & alij communiter norant, C. de transaction.

Et propterea receptum est, quod huiusmodi clausulæ accessoriæ ꝑ appositæ ad executionem actus principalis non alterant, neque augent ipsam dispositionem, gloss. in Clem. 1. de preb. quam communiter sequuntur Doct. vt per Ripam, in l. qui Romanæ, §. duo fratres, n. 45. de verb. obligat. las. in l. ius ciuile, n. 8. ff. de iust. & iure, Socin. iun. in cons. 93. n. 24. vol. 3. & latius scripsi superius in clausula præcedente. Ideo clausula promittens ꝑ habere ratum &c. non ampliat mandatum in dispositiuis limitatum. Dec. in cons. 304 in fine, & in cons. 413. n. 8. & in cons. 500. nu. 12. & est communis opinio, de qua per Felin. in c. licet de offic. ordinarij, n. 7. versic. tertia declaratio. Item, confirmatio ꝑ non extendit actum cor firmatum, Crauetta, in cons. 115. n. 3. Item, clausula, ad habendum, &c. non ampliat dispositionem, Dec. in d. cons. 500. nu. 8. & seq. Item, clausula, ꝑ non obstantibus, non auget gratiam Calderin. in cons. 24. quod est primum de rescrip. & in cons. 516. in fine, quod est consilium primum de priuilegijs, Bald. in cons. 81. vol. 1. nam clausula derogatoriæ censetur appositæ ad conseruationem gratiæ, non autem ad ampliandum gratiam, ideo tanquam accessoriæ, illam non extendunt, neque ampliant. Roman. in cons. 498. nu. 19. vers. 5. ratio, vbi addentes, in vers. dilatare allegant plurimos. Et ideo iuramentū obligatoriū, assertoriū, quatenus

tigia, & similes, in confessione dotis appositę per maritum, etiam si renūciavit exceptioni non numeratę pecunię, nihil operantur, quia si principalis confessio † non valet, neque valent clausulę accessorię, vt plene scribit Gozadinus in conf. 28. n. 22. & seq. vers. sexto hoc ampliatur. Item, si contractus principalis non valet, neque etiam pęnę accessorię, valent, c. 2. de procurator. Federic. de sen. in conf. 143. num. 2. vers. & ideo si concessio, qui loquitur in alienatione bonorum Ecclesię, quę si non valet, neque pęna † adiecta valet, Bal in conf. 371. nu. 6. & seq. vsque ad finem, vol. 3. quia qua facilitate quis inducitur ad contrahendum, eadem facilitate censetur inductus ad apponendum clausulas in contractu.

10 Sed licet clausulę accessorię non amplient, tamen declarant † dispositionem, atque contractam Dec. conf. 423. in fine, & ibi addentes, Curt. sen. in conf. 49. Alex. in conf. 195. nu. 8. vol. 2. quod dupliciter in conf. 62. vol. 1. & loquitur in clausula, non obstante, quę non auget, sed declarat. Bal in leam quam, C. de fideic.

11 Aliqui dicunt, † quod huiusmodi clausulę accessorię censentur appositę magis de stylo Notariorum, quam ex dispositione contrahentium, & ideo non considerandę. Dec. in consil. 322. col. pen. vers. quia respondetur, sed hęc opinio non est vera, Barr. in d. l. qui Romę, §. duo fratres, in 8. quęst. ff. de verb. oblig. qui probat omnia verba instrumenti consideranda esse, & ibi Ripa, numero 49. & in puncto ita tenet Neuzian. in consilio 29. numero 19. qui alios refert. Hanc opinionem ex pluribus probat Menoch lib. 3. pęsum. 115. n. 44. & in conf. 87. nu. 45. & plurib. seqq. vol. 1.

SYMMARIA.

2 Clausula resolutiua quando operentur

suos effectus.

- 2 *Conditio, Si vti voluerit, quando tacite inesse dicatur.*
- 3 *Clausula resolutiua aliquando ponuntur ad fauorem concedentis.*
- 4 *Causa quare debeant committi eis qui sunt in dignitate Ecclesiastica constituti.*
- 5 *Renunciatio iurii proprii quando fieri non possit.*
- 6 *Clausula resolutiua regulantur à natura principalis dispositionis.*

CLAUSVLA 22.

Clausula resolutiua.

Clausula annullatiua, † siue resolutiua, tunc operantur effectus, quando pars, ad cuius fauorem sunt positę eis vti voluerit, vel eis non renūciauerit, Gabriel. de claus. concl. 3. vbi vires & effectus clausulę decreti irritantis tractat n. 25. & 26. & plurib. seqq. & de communi per Barlar. consilio 74. numero 57. lib. 1. firmat. Bonacosi. inter commun. opinion. tom 1. de diuers. rescript. num. 113. Roman. conf. 330. num. 13. vbi Mand. late in ver. puto, Cassador. super regul. decif. duodecima nu. 7. quem sequuti sunt Gabr. in d. num. 26. & Crescent. qui hanc opinionem magis iuridicam dicit, decif. 4. n. 3. de priuileg. cum tacite † talis conditio sit vti voluerit, pro illis inesse videtur. Plures allegat Mandos. super reg. 31. quęst. 11. nu. 2. in fine. Calder. in consilio 1. num. 2. in fine, de transact. & ita Rota Romana, coram Robusterio in causa Oxen. cauonicatus, & pębend. 4. Martij, 1575. & est decif. 77. numer. 4. par. 1. in nouissimis, & Rota decif. 25. numer. 3. de concess. pębend. in antiquis Pat. decif. 8. num. 2. par. 2. plures refert, quos sequitur Verall. decif. 249. n. 1. par. 1. & facit Bal. in l. 2. C. de excusat. veteran. vbi dicit, quod

quod quando lex, vel statutum dicit aliquem non posse compelli, si is viatur suis defensionibus alias cogi potest: fauori enim proprio quilibet renunciare potest. Decet. in cap. ad Apostolicam, vbi Hest. in ver. indultum, & ibi Ioannes Andreas de regular. & Decet in l. si quis in conscribendo, C. de pact. vbi latè Curtius iunior, sub n. 25. cū multis sequentibus, & Addentes ad Alexandrū. in cons. 64. n. 3. votum. 4. Socin. regul. 339. & Bonacoss. inter commun. opinion. tomo primo de pactis num. 101. & quod conditio hæc: Si vt voluerit semper subintelligatur, Ruin. in l. 4. §. Cato, in secunda leatura, num. 26. ff. de verborum obligatiō. & casus est in l. secunda, de lege commissoria, & late Felin. in capitulo dilectus, num. 18. de rescript.

Quod intelligas verum, quando huiusmodi clausulæ annullatiuæ, & decreti irritantis, respiciunt solum commodum illius, qui decretum obtinuit, plures allegat, quos sequitur Crescēt. in d. decis. 4. de privileg. secus vero si ad alium effectum, puta, in fauorem concedentis, † siue aliorum, cum clausula decreti irritantis, licet etiam ignorantis, & licet quis fauori suo renunciari possit, tamen quando eius fauor mixtus est cum fauore alterius, illi renunciare nequit, Gl. in cap. statutum, in ver. committatur, in fin. de rescript. lib. 6. vbi vult, quod partes non possunt renunciare decreto irritanti, de quo in illo textu. Ne causa † committantur eis, qui in dignitate Ecclesiastica constituti nō sunt, quia illud amplectitur non solum partium fauorem, quæ aliquando sunt personæ insignes, & dedecet eos litigare coram simplici clerico, aliquando rudi, & pauidi, sed etiam concernit honorem Sedis Apostolicæ, ne vilipendatur in tali ministro. & facit Baldus in libro si quis, in final. verbis, C. de instru. men-

torum, libro decimo, & facit glossi. in l. secunda, §. sed quia veremur, ver. quia, C. de iuramen. calumn. vbi iuramentum calumniæ non potest à partibus remitti, quia non est indultum solum ad fauorem partis, sed etiam in fauorem publicum, Bal. in l. quod fauore, num. 5. C. de legibus, ver. ego dico: Natta cons. 289. n. v. 4. vol. 2. vbi quod renunciare, † quis non debet iuri suo, vbi renunciatio inseparabiliter continet præiudicium tertij. Item, Natta consil. 609. numero quadragesimo secundo, volumine tertio. Curt. iun. in l. si quis in conscribendo, num. 27. C. de pact. & ibi Bald. sub num. 4. in fin. ver. secundo casu plures ad hoc allegat Riminald. in §. primo, n. 7. Instir. quibus alien. licet, vel nō. & Natta, in consilio 61. num. 4. volum. primo. Bartol. in l. si conuenerit, num. 2. ff. de pignorat. & vbi loquitur de fauore proprio concernente publicam utilitatem, & ita Rota decis. 249. parte 1. in Neuiss.

Item ista clausulæ † regulantur à natura principalis dispositionis cui coherent, ita vt quando dispositio, cui apponuntur, id patitur, suos pariant effectus, secus si dispositio non patiatur. Rom. cons. 330. n. 13. & 14. Alex. consilio 97. nu. 3. volum. 5. & de communi post Cardin. Imol. Dec. Hippolyt. Paris. & alios, firmat Menoch. in consilio 83. num. 21. vol. 1. & hunc sequitur Rota Rom. Cassador. super regulis de cisione decima, numero 4. & facit decis. Crescent. 4. numero tertio, post med. de priuil. & ita Addentes ad Rot. decisione secunda, de concessi præbend. in Nouissimis Pur. decisione prima, numero primo, & tertio, parte prima, & facit text. in Clem. vnica, ibi, quis decretum huiusmodi, de concessione præbend. vbi decretum appositum dispositioni conditionali non operatur nisi purificata con-

SYMMARIA.

- 1 *Clausula in fine positę referuntur ad omnia præcedentia.*
- 2 *Idem si in principio, vel medio.*
- 3 *Idem in statuto exorbitanti, nisi diuersitatis ratio dari possit.*
- 4 *Fallit si diuersa ratio reddi possit, & numero 7.*
- 5 *Non referuntur, si congrue, & commodè referri non possunt.*
- 6 *In odiosis referuntur.*
- 8 *In qualitatibus que accessorie ponuntur, non referuntur. & num. 14.*
- 9 *In his quib. est facta specialis pronisio, non referuntur.*
- 10 *Non referuntur, quando resultat contrarietas.*
- 11 *Non referuntur, quando dispositio efficitur inutilis.*
- 12 *Aut sequeretur absurdum.*
- 13 *Et quid si pena esset apposta in aliqua parte dispositionis.*
- 15 *Non referuntur, quando restringeretur dispositio, qua debet large interpretari.*
- 16 *Non referuntur, quando mens disponens haberet locum, etiam non facta relatione.*
- 17 *Si in vno capitulo aliquid subauditur, clausula non censetur repetita.*
- 18 *Non referuntur, quando resultat iurium correctio, & n. 20.*
- 19 *Non referuntur ad ea que in referente excepta sunt.*
- 21 *Non referuntur, quando sunt plures articuli habentes orationem perfectam.*
- 22 *Non referuntur, quando resultat absens intellectus.*
- 23 *Clausula in materia plurium substitutum in fine posita, ad omnes referuntur.*

CLAUSULA 23.

In fine posita.

CLAUSULÆ in fine positę referuntur ad omnia præcedentia, l. 1. & ibi

Ias. num. 4. & seq. C. de liber. præterit. Felin. in cap. causam que, num. 4. vers. clausula refertur, de testip. Mandos. qui plures allegat super reg. quæst. 2. num. 2. in prælud. Bart. in l. 3. §. filius, num. 7. ff. de liber. & posthum. Capic. decis. 108. num. 9. Gabr. de clausulis concl. 9. num. 1. & per totam, vbi late, Ias. qui dat plures limitationes, in l. talis scriptura, num. 36 & seq. de legat. 1. & fuit dictum in causa Firmana bonorum, 28. Martii 1583. coram Lancelotto, & habetur in dec. 416. p. 2. in nouissimis, & in causa A. euna commendæ, 9. Iannuarij 1587. coram Cantuccio, & in causa Placentina euictionis, 8. Martij, & 22. Iunij 1593. coram Pamphilio, & in causa Romana domorum, 5. Aprilis 1593. coram Pegna. vbi fuit firmata regula.

Ampliatur, primo non solum si in fine, † sed etiam si in principio vel medio ponatur, l. 3. §. si filius, & ibi Bartol. num. 7. ff. de liber. & posthum. & in lealis scriptura. §. finali, num. 3. de legat. 1. & ibi Ias. num. 18. & 36. & fuit dictum in causa Faentina de Nicolucijs, 19. Martii 1582. coram Seraph.

Ampliatur secundo, procedere etiam in statuto exorbitanti, nisi diuersitatis ratio dari possit, vt fuit dictum in causa Parmen. bonorum, 20. Februarij 1576. coram Aldobrandino, prout in decision. 231. num. primo, par. prima, in Nouissimis.

Ampliatur tertio, vt referatur ad omnia præcedentia, etiam si diuersa contineant, ita post Abb. firmat Mandos. super regulis, in præludijs quæst. 2. num. 2.

Quam regulam intelligas habere locum, † quando nulla ratio concurrat, quare magis ad vnum, quam ad alterum inferri debeat, vt fuit decisum in eadem Parmen. bonorum, coram Aldobr. & late per Romanum in consil. 480. num. 7. vbi Mandos. in additionibus

bus, in ver. concurrit plura adducit.

5 Et ideo limitatur primo, quando non congrue, † & commode ad omnia referri potest, Clement. 1. §. ad hoc, de preb. l. hæres meus, §. vxori de legat. 3. Bald. in consil. 357. nu. 1. vol. 4. Alex. cons. 65. vol. 2. Aretin. cons. 116. num. 3. per totum, Crauer. in cons. 612. Rota Romana vineæ de Alexiis, 20. Octob. 1589. coram Pegna, secus vero est quando proprietatis sermonis talem patitur relationem, vt tunc locum habeat prædicta regula, late Francisc. Aretin. in dicto cons. 116. & facit text. in l. qui data, §. 1. ff. ex quibus caus. maior. Oldrad. in cons. 152. Ias. in l. talis scriptura, nu. 40. vers. quarto vltra Bartolum, de legat. primo, Jo. de Anan. in consil. 53. Venerande domine, num. 5. Barbat. consil. 34. n. 2. volumine primo.

6 Limitatur secundo, † quando versatur in odiosis, quia tunc claus. in fine posita, non refertur ad omnia Capic. decis. 108. n. 14.

7 Limitatur tertio, † non procedere, quando inter casus præcedentes, & illum qui in fine apponitur, est diuersa ratio, vel qualitas, tunc enim non ad omnia refertur, sed ad proxime præcedentia omnia refertur, sed ad proxime præcedentia l. prima, C. de liber. præteritis, l. hæres meus, §. vxori, de legat. 3. Clem. prima, §. ad hoc, de præbend. Bartol. in l. 3. §. filius, ff. de liber. & posthum. Aretin. in dicto cons. 116. num. 3. & fuit resolutum in Rota Rom. in causa Legionen. iurisdictionis, 11. Maij 1580. coram Seraph. & in causa Firmana bonorum, 18. Martij 1583. coram Lancell. & in causa Bonon. de Berois, 17. Iunij 1583. coram Cantuccio, & in causa Roman. vineæ de Alexiis 20. Octob. 1589. coram Pegna, & in causa Roman. domorum, 5. Apr. & 4. Iunij 1593. cor. eod.

Limitatur quarto, quando prædictæ clausule per se subsistant, secus, in qua-

litatibus, † vel his, quæ accessorie, aut causa demonstrationis posita sunt Bart. in d. l. 3. §. filius num. 3. & in l. fi. §. Titia, ff. de liberation. lega. & in l. talis scriptura §. si. n. 3. & in l. si cui §. si à filio, ff. de legat. primo, Bald. in d. §. si à filio, Ias. in l. si duo patroni, §. si quis in ea, num. 22. ff. de iureiur. Felin. in c. causam quæ nu. 4. limitatione de rescript. Decius in c. 2. requiris, n. 3. vers. primum exemplum de appellationibus.

Et ideo quando non sunt appositæ principaliter, sed ad aliquam dispositionem qualificandam, vel limitate ad causam proxime expressam, seu continuatiue & accessorie, tunc relationem non patiuntur l. fin. §. Titia, & ibi Bart. ff. de liberation. legat. Addentes ad Bartol. in d. l. talis scriptura, §. finali, num. 3. vers. ponitur in dispositione aliqua ff. de legat. 1. Capic. in d. decis. 108. n. 12. & fuit resolutum in Rota Romana, in causa Ceruien. bonorum, 23. Martij 1583. coram Seraph. prout in d. 195. n. 3. p. 2. in Nouiss. & in causa Salamantin. Pensionis, 16. Februarij 1582. coram Bubalo, & in causa Perusina Sancti Beneueniati, 12. Decembris 1588. coram Pamphilio, & in Romana domorum S. Apollinaris, 4. Iunij 1563. co. Pegn. & in Beneuetana bonorum, 5. Decemb. 1594. coram Littā.

Limitatur quinto, non procedere † in his, in quibus est facta specialis prouisio, l. sed & si per prætorem, §. deinde, ff. ex quibus caus. maior. l. coheredi, §. si quis puerum, ff. de vulgar. & pupill. Gabr. de clausulis cons. 8. num. 9. & in cons. 98. nu. 22. vol. 1. late per Capicium in dicta decis. 108. numero 10. & fuit resolutum in Rota in eadem causa Perusina Sancti Beneueniati, 18. Decembris 1588. coram Pamphilio, & in Romana vineæ de Alexiis, 20. Octobris 1589. coram Pegna.

Limitatur sexto, quando resultat
 10 † contrarietas ex tali relatione, l. si i-
 dem cum eodem, ff. de iurisdic. om-
 nium iudicium, vbi gloss. in ver. earum
 sententia, in fine, §. finali, Bartol. in d.
 l. talis scriptura, §. finali, num. 3. Ias. nu-
 mero 32. Roman. in conf. 112. num. 3.
 vbi Mandof. alios allegat. Paris. in con-
 sil. 3. num. 19. vol. 1. Berous conf. 198.
 n. 22. vol. 1. Natta, conf. 270. n. 3. vol. 2.

11 Limitatur septimo, † si dispositio,
 ad quam refertur efficeretur inutilis,
 l. cum vulgari, ff. de dot. prælegat. Bar-
 tol. in d. l. talis scriptura, §. finali, num.
 3. & in d. l. cum vulgari, vbi Alex. ff. de
 dote prælegata, Roman. in conf. 112. n.
 3. ver. prima ratio. Crauet. conf. 70. nu-
 mero 4.

Limitatur octavo, quando seque-
 12 retur † absurdum, Abb. in c. ecclesia, in
 ultimo, num. 5. de electione & in c. 2.
 requiris, num. 11. vbi Dec. num. 3. ver.
 quarto si ex ratione, de appellationi-
 bus. Abb. in c. postulasti, in finalibus
 verbis, de iur. patronat. Gabriel. de
 clausulis concl. 9. num. 28. & fuit di-
 ctum in causa Perusina S. Beneuena-
 ti, 12. Decembris 1588. coram Paphilio.

13 Limitatur nono, † non procedere
 si pœna esset appositâ in aliqua parte
 dispositionis, quia in aliis non cense-
 tur repetita, glossa in cap. 2. ver. san-
 ction, de vita, & honest. cleric. Dec. in
 c. secundo requiris, num. 3. ver. sexto si
 Papa, de appellationibus, Rota in cau-
 sa Romana vineæ de Alexiis, 20. Oc-
 tobris 1589. coram Pegna, & vide in
 causa Rom. de Theodolis, 26. Octob.
 1592. coram Blanchetto.

Limitatur decimo non procedere
 14 † in his, quæ incidenter, vel causa
 demonstrationis posita sunt, Barr. &
 Bald. per illum text. in l. sicut, §. si à fi-
 lio, de leg. 1. Ias. in l. si duo patroni, §. si
 quis iurauerit, num. 22. ff. de iureiur. &
 plures refert, quos sequitur Riminald.
 iun. in conf. 38. nu. 18. vol. 1. & fuit con-

clusum in eadem Rom. vineæ de A-
 lexiiis, 20. Octob. 1589. coram Pegna.

Limitatur vndecimo, quando re-
 stringeretur † dispositio, quæ deberet
 15 large interpretari, cum dilecti, secun-
 dum intellectum Innocentii, & Do-
 ct. de donationibus. Felin. in c. cau-
 sam quæ, num. 4. limitatione sexta, de
 rescript. Addentes ad Bartolum in di-
 cta l. talis scriptura, in §. finali, num. 3.
 Alexan. conf. 48. num. 6. vol. 1.

Limitatur duodecimo, quando † 16
 mens disponentis habe retlocum, e-
 tiam non facta relatione: nam tunc
 qualitas posita inter plura, non cen-
 setur repetita, Imol. post Butr. in
 Clem. 1. in fine, de supplenda negli-
 gētia prælatorum, Felin. in d. c. causam
 quæ num. 4. in 7. limitat. de rescript.
 Dec. in dicto capitulo 2. requiris, nu-
 mero tertio versiculo nono quod in-
 tentio, de appellationibus.

Limitatur terdecimo, Nisi in v-
 no capitulo † aliquid subaudiatur, quia 17
 talis clausula non censetur repetita in
 aliis capitulis, Bald. in l. prima, in prin-
 cip. in Antiquis lectur. ff. quisque iur.
 Feim. in dicto c. causam quæ, in 3. limi-
 tat. de rescript.

Limitatur quattodecimo, † quando 18
 ex tali relatione resultaret iurium cor-
 rectio, Abb. in c. Ecclesia nostra per il-
 lum textum, num. 5. de electione. Ias. in
 d. l. talis scriptura, numero 39. d. le-
 gat. 1.

Limitatur quintodecimo, quod licet
 provideat quo ad certa contenta in
 eo, ad quod fit relatio, Tamen † in 19
 his, quæ in referente excepta sunt, non
 procedit, Alex. in conf. 56. num. 8. vol.
 2. Paris. consil. 39. num. 18. vol. 1. Man-
 dell. in conf. 382. num. 8.

Limitatur sextodecimo, † non pro- 20
 cedere, si ex tali relatione resultaret
 intellectus iuri contrarius, l. si adopti-
 nus, ff. de adoptione. l. si idem, ff. de iur-
 isdictione omn. iud. Bal. in §. his quo-
 que,

que, numero 9. Auth. Vt liceat matri, & auiz.

21 Limitatur decimosextimo, ¶ quando sunt plures articuli, siue capitula idem negotium importantia, & habentia orationem sequentem perfectam, tunc enim clausula posita in vno capitulo, ad aliud non refertur, l. 3. §. si filius, vbi Bartol. num. 1. & num. 7. ff. de liber. & posthum. Idem Bartol. in l. talis scriptura, num. 3. de legat. primo, Alex. conf. 48. nu. 8. vol. 1. Afflic. decif. 248. num. 11. & sequen. & fuit resolutum in Rotā, in causa Romana bonorum, quinta Aprilis, & 4. Iunij 1593. coram Pegna.

Idem dicendum, quando posita inter diuersos articulos, siue capitula, nam si in medio vnius capituli, vel articuli est posita, ad illud tantum refertur, Bartol. in l. 1. n. 4. ff. de liber. & posthumis & fuit dictum in dicta causa Bononien. de Berois. 11. Maij, 1587. coram Pamphilio.

22 Limitatur decimooctauo, quando resullaret ¶ absonio intellectu per notata in Clementina, Ne in agro §. ceterum, de statu regularium Abbas in consil. 78. vers. tertio hic intellectus, parte 2. & fuit dictum in dicta causa Bononien. de Berois 17. Iunij 1585. coram Cantueuice, quæ adest in eadem causa, 15. Maij 1587. coram Pamphilio.

Limitatur denique, quando adest maior ratio, quod referatur ad proxima, quam ad præcedentia & ita fuit dictum in causa Mantuana bonorum, duodecima Decembris, millesimo quingentesimo octuagesimo, coram Brauo, prout est decisio, lib. 6. n. 2. & 3. parte 2. in Nouissimis.

23 Adde in ¶ materia plurium substitutionum, clausula in fine posita ad omnes refertur, Roman. in consil. 480. num. 7. Alex. in consil. 66. num. 6. vol. 3. Socin. in consil. 249. nu. 2. in fine, Dec. in consil. 79. n. 2. Paris. in consil. 50. n. 14.

& consil. 53. num. 31. 8. & consil. 70. n. 22. & consil. 86. nu. 41. & seq. vol. 2. Crauetta, in consil. 326. n. 14. Bellon. consil. 41. num. 7. Mantica lib. 3. tit. 14. nu. 8. Et quando clausula est posita in oratione separata Bald. in l. si frater, nu. 1. C. de fideicom. dummodo non existat ratio, cur magis ad vnam, quam ad aliam referri debeat. Crau. in consil. 155. num. 10. quem sequitur Mantica lib. 3. tit. 1. n. 23.

Si postremo gradui substitutionum clausula adiecta fuerit, quo casu habentur pro vno, & per se in fine posita fuerit, licet ad proxima tantum referenda sit, tamen ad omnes substitutiones referri debet, Alex. in consil. 66. n. 4. vol. 2.

S Y M M A R I A.

- 1 Clausula præcedens magis insinuat in subsequencia.
- 2 Clausula quando dicatur per se stare.
- 3 Clausula vna quando non refertur ad alia.
- 4 Dicitio, Insuper, diuersitatem importat.
- 5 Repetitio non fit propter diuersitatem importat.
- 6 Dicta in vnius persona, non repetuntur in alia.
- 7 Clausula in medio vnius capituli posita non refertur ad alia.

C L A V S V L A 24.

Clausula præcedens ad qua referuntur

Clausula in principio ¶ posita est maioris efficaciz ad determinandum sequentia, quam in fine posita ad determinandum præcedentia, l. quisquis, vbi gl. de legatis tertio, l. filium, ff. quando dies legato cedat, Bart. in l. auia, in princ. vers. ite oppono, ff. de co-

dir. & demonstrationibus, & in l. ca-
ramen adiectio, de legatis tertio Ca-
chetan. consilio 7. numero 48. & con-
silio 74. numero 38. Roman. Singula-
ri 665 in fine, Mathesilan. Singulati
150. Menochius libro 1. præsumpt.
quæst. 28. num. 24. & de arbitratis iu-
dicum, casu 64. numero 19. Alexand.
in consilio 51. numero 2. volumine 3.
& ibi addentes in verbo sequentia, Ti-
raquell. qui plurimos citat, de retrā-
ctulignag §. 1. glossa 14. numero 25.
quia naturaliter præcedentia magis
insunt in sequentia, & sequentia
non solent refluere contra.

Declaratur hæc conclusio, vt proce-
dat, quando clausula † de per se stat,
vt tunc insuat in sequentia, vel refer-
ratur ad præcedentia, Socin. iun. in
consil. 128. numero 110. vol. 1. Secus si
est posita ad qualificandum aliquid,
quia tunc neque in principio posita
refertur ad sequentia, neque in fine
posita refertur ad præcedentia. Alex.
in consilio 158. num. 7. versiculo tertio
confirmatur, volum. 6. vbi addentes in
verbo, refertur, allegat alios: Et clau-
sula dicitur de per se stare, quando
habet suam orationem perfectam,
Bartolus & Castrenf. in l. fin. ff. de re-
bus dubiis. Baldus in l. 1. in vltima op-
positione, C. de liber. & præterit. & di-
cam inferius in clausula. ... quando di-
catur perfecte concepta. Item, si clau-
sula † est posita non absolute, sed sub
conditione, nō refertur ad alias, Hon-
dedeus in consilio 49. num. duodeci-
mo, volumine secundo. Item non re-
fertur ad ea, quæ habent suam parti-
cularem, & determinatam prouisio-
nem, Bald. in l. 1. circa fin. C. de legi-
tim. hæredibus. Abb. Zabarella, & I-
mo. in c. dilecto de donat. Hondedeus
in consilio 36. num. 34. vol. 1. quando
enim subsequentia, aut præcedentia
sunt separata, tunc clausula præcedēs,
vel subsequens, non refertur ad ea, vt

si deest dictio, insuper, † quæ diuersi-
tatem importat, Geminian. in consilio
44. in princip. & num. 3. versic. deinde
Papa, & numero sequent. ergo quan-
do sunt diuersæ, & separata orationes
interpositæ: nunquam fit repetitio ad
sequentia remota. Item quando mili-
tat diuersa † ratio, Alexand. in conf.
42. num. 7. versic. ad quod etiam, vol.
3. & in consil. 158. num. 11. & sequent.
vers. 6. quoties, volum. 6. Et si ante ra-
tione diuersitatis restringitur vt vel
ad vnam, vel non ad omnes referatur,
Bartol. in l. talis scriptura, §. fin. de le-
gar. 1. cum aliis per Honded. in consil.
72. num. 27. volumine 1. Item, quan-
do clausula præcedens continet con-
ditiones, vel modos ad personas, quia
siue in eadem oratione, siue in diuersa,
† dicta in persona vnius, nunquam
sunt repetita in persona alterius sub-
sequentis, maxima quando qualitas
posita est post primam personam, &
ante expressionem alterius personæ,
Alex. in consil. 158. num. 2. & seq. & per
totum vol. 6.

Clausula posita in medio † capituli,
tanquam pars ipsius, illud tantum de-
terminat, nec ad alia præcedentia, vel
subsequentia refertur. Socin. iun. conf.
160. num. 60. vol. 2. post Bart. & alios,
quos allegat Honded. in consil. 7. nu.
25. vol. 2. Alexand. in consil. 48. col. fin.
volum. 1. vbi allegat Bart. in l. finali, ff.
de rebus dubiis, qui loquitur de con-
ditione, vel qualitate inserta in vno
legato; vt non referatur ad aliud, &
probat Ferret. in consilio 313. num. 12.
vol. 2.

S V M M A R I A.

- 1 Relatio clausularum non est faciendā,
quando amplianda restringere-
tur.
- 2 Assensus super feudalibus est latissime in-
terpretandus.

- 3 *Relatio non est facienda, si non subest ratio referendi.*
- 4 *Relatio non est facienda inter clausulas de per se stantes.*
- 5 *Qualitas vnius clausula, quando non censetur repetita in altera.*
- 6 *Clausula vnius capituli non censetur repetita in altero.*

CLAUSULA 25.

Clausula qua referantur ad alias.

Terum de relatione clausularum agendum est, per appositionem aliorum casuum, quos in meis reperiis congereram, relinquendo etiam locum, ut successores congerant, & superaddant, si dispositio de sui natura amplianda est, & per relationem restringeretur, utique relatio non est facienda, casus est secundum Innoc. in cap. cum dilecti, de donationibus Alexand. in cons. 48. col. 6. & 7. volumine 1. Ias. in l. talis scriptura, in 6. limitatione, ff. de legatis primo. Ideo assensus non super feudibus, qui in dubio est stricte interpretandus, quando est datus super cessione iuris, hypothecae, est latissime interpretandus per text. l. finali, ff. de constitut. princip. & per illum text. ita probat Andr. in l. Imperialem, colum. 1. prohibita feudi alienatione per Federic. ergo non est facienda relatio ad aliquem casum per quem restringeretur natura assensus expressi. Item, quando non adest ratio cur potius debeat referri ad certas personas, quam ad omnes, non refertur, Rota decisione 227. & decisione 231. parte prima, & decis. 289. numer. 3. parte 3. libro 2. in Nouissimis, Verall. decisione 293. numero 4. parte 3. & decis. 92. numero 5. parte 1. Mantica lib. 5. titulo 7. numero 23. ubi quod stante ratione diuersitatis non fit relatio ad eas

personas quibus non conuenit. Item, non refertur ad praecedentem dispositionem ipsius testatoris, qui complete, & perfecte disposuit, l. sed & si per Praetorem, §. proir de, ff. ex quibus caus. maior. l. eum qui, vbi glossa in verfic. superioribus, ff. de postulando, l. coharecti, §. qui partem, ff. de vulgari, c. dilecti, de donationibus Iason in d. l. talis scriptura, numero 37. Felin. in capit. causam quae, num. 22. Feliculo limita tertio, de rescritis, Ioseph. de Rustic. in tractatu, An, & quando, lib. 1. cap. 2. numero 65. item clausula separatione posita non refertur, quae alias si separatim posita non esset, referretur Ias. in d. l. talis scriptura, num. 37. Crauetta, in Rubrica de legatis primo, numero 4. Zuccard. in l. 5. num. 78. C. de pactis, ideo Corn. consil. 122. numero 18. vol. 1. dicit, quod filiorum appellatione non veniunt nepotes, cum utinque separatim nominatio facta est, Ruin. in consilio 131. colum. 2. vol. 2. Gozadin. in consil. 4. col. 2. item, clausula generalis non extenditur ad specificata, l. doli clausula, ff. de verb. oblig. Iason in l. si quis id quod, num. 13. de iurisdic. omn. iudic. & in l. talis scriptura, numero 37. Zuccard. in d. l. 5. numero 78. C. de pactis, Crauetta, in Rubrica, de legat. 1. numero 4. & scripti superius, in clausula generali. Item, quando clausulae sunt separatae, tunc qualitas non posita in vna, non censetur repetita in altera, Menoch. in consilio 111. numero 25. volum. 2. & in cons. 117. numero 42. eodem volum. 2. & in cons. 171. num. 22. eodem volum. & in cons. 415. numero 6. volum. 5. Item, stante diuersitate, clausula posita in vna substitutione, non censetur repetita in altera, quarum singulae habent orationem perfectam. Menoch. in cons. 124. numero 73. vol. 2. Et quando capitula habent suas speciales determinationes, & clas, non tunc quae possi-

ta est in vno capitulo, non refertur ad aliud. Dec. in consil. 213. num. 6. Gozadin. in consil. 2. num. 30. Boerius in dec. 146. num. 3. Soc. iun. in consil. 88. num. 32. vol. 1. Menoch. in consil. 130. num. 10. & seq. vol. 2. & in consil. 151. nu. 43. cod. volum. 1.

SYMMARIA.

- 1 Clausula proemialis testamenti refertur ad totum testamentum.
- 2 Coniectura quomodo sumenda, quod quis voluerit decedere testatus, vel intestatus.
- 3 Clausula proemiales, an dicantur apposite per Notarium.

CLAVSVLA 26.

Clausula Proemialis.

Si testator dixerit: Volens de bonis suis facere testamentum, † hæc clausula proemialis est, & refertur ad totam dispositionem, vt testatus dicatur decedere. Item, quod illa dispositio non valeat vt codicillus, siue alia vltima voluntas, sed vt testamentum. Item, demonstrat testatorem de bonis suis, non autem de alienis, aut etiam bonis hæredis testari voluisse, ira probat Simon de Pret. de interpretat. vltim. volunt. lib. secundo, fol. 146. Sed hoc intelligitur, quando non est coniectura † magis vrgens in contrarium, quæ ab ipso facto proueniat, quia si testator conuocatis septem testibus hærede instituto, & factis legatis dixisset: estote testes his meis codicillis, & meam voluntatem iure codicillorum valere volo, non obstante huiusmodi clausula, dicendum est voluisse decedere testatus, atque testamentum conficere voluisse præsumitur, Ias. post alios relatores in l. non codicillum, num. 1. C. de testament. Socin. iun. in consilio III. numero 8. volum. 1. Alciatus respon-

so 525. & numero 2. & 3. Ita è contra, si testator conuocatis septem testibus dixisset, estote testes huic meo testamento, & Notarius scripserit, hæc clausulam, volens decedere testatus, &c. & deinde non fecerit hæredis institutionem, sed solum legata, & fideicommissa, hæc casu sumenda est coniectura, testatorem voluisse facere codicillos, non autem testamentum, & nomen illud testamenti, pro codicillis sumendum est, Castr. in l. proxime, ff. de his qui in testamento de lent. Ias. in d. l. non codicillum, colum. 1. versic. quid si aliquis, Socin. sen. in consil. 142. num. 6. vol. 1. Ripa, in l. 1. §. si quis ita, num. 26. de verbor. obligation. Afflictus de off. 134. in fine, Alciat. in d. responso 505. numero 3. & in d. §. si quis ita, num. 29. quia actus non iudicantur à denominatione, & à clausula proemiali, sed ab ipso facto explicato, l. si vno, ff. locati. Dec. in l. non vult esse hæres, num. 3. ff. de reg. iuris.

Et propterea multi dixerunt huiusmodi clausule proemiales † apponi per Notarios ex suo capite, Paris. in consil. 9. num. 20. vol. 3.

SYMMARIA.

- 1 Clausula ad qualificandum, restringitur.
- 2 Clausula, Et sic in infinitum quando non refertur.
- 3 Quando ponitur per modum continuationis.

CLAVSVLA 27.

Clausula ad qualificandum, non refertur.

Quando clausula ponitur ad aliquam dispositionem qualificandam, † ad illam tantum restringenda

da est, nec ad aliam referenda, Alexand. in consil. 48. numero 8. volum. 1. Mandellus in consilio 88. numero 6. Curt. iun. qui attestatur de communi, in consilio 293. num. 4. in fine. Socin. iun. in consil. 128. num. 2. 94. volum. 1. & post alios Gabr. in titulo de clausulis, conclusionem 9. nu. 11. Et ita si clausula, Et sic in infinitum. † ponatur ad qualificandam substitutionem respectu descendendum, ad eam dispositionem restringenda est, nec ad aliam extenditur, Curt. sen. in consil. 63. numero 11. versic. quinto respondemus. Paris. in consil. 36. num. 21. volum. 2. & multo magis, si hæc clausula, Et sic in infinitum, per modum continuationis † adiecta fuisset, Gabriel. in d. conclus. 9. num. 26. in 17. limitatione. Et ideo Ruin. in consil. 114. num. 15. vol. 3. dixit, quod Clausula, quæ absolute posita non est, sed in coniunctione, non refertur ad alia, sed respicit tantum proprium determinabile.

S Y M M A R I A .

- 1 Clausula quando plura determinet.
- 2 Quando non aequaliter plura determinet.

C L A U S V L A 28.

Clausula respiciens plura, &c.

3 **S**I vero clausula † plura determinabilia respiciat, æqualiter determinat, hanc hoc iure. ff. de vulgari & pupill. & probat Menoch. in consil. 170. num. 20. volum. 2. Sed hoc intelligitur, quando † commode id fieri potest, quia aliquando non æqualiter omnia determinat, ut declarat Iaf. in l. 1. §. sed & si mihi, in 2. notabili, ff. de verb. obligat. Christophor. Port. in §. finali, ad finem, Institut. de inofficioso testamento, quos refert, & sequi-

tur Menoch. in consil. 76. numero 14. volum. 1.

S Y M M A R I A .

- 1 Interpretatio clausulae quomodo facienda sit, & num. 4.
- 2 Verba clausulae debent intelligi secundum communem usum loquendi.
- 3 Communis usus loquendi de quo tempore attendatur.

C L A U S V L A 29.

Clausula habens plures intellectus.

PROPTER multiplicem intellectum clausulae interpretatio † facienda est, ut minus natura rei alteretur, ut probat Menoch. in consil. 62. num. 27. vol. 1. Item, non attendimus mentem disponentis, si verba repugnent voluntati, Bart. in l. non aliter, de legat. 3. Alex. in consil. 139. num. 5. §. solum restat. vol. 6. Menoch. in consil. 97. n. 95. vol. 1. quia voluntas non potest allegari ad detrahendum verbis. Bald. in l. cum vitum. C. de fideicommiss. quem sequitur Oddus in consil. 20. n. 18. Item, verba † clausulae debent intelligi secundum communem usum loquendi, l. librorum, §. quod tamen Cassius, ubi Bar. & alij, de legat. 3. l. Labeo, ff. de suppellectili legata, l. cum de lanionis, §. afinam, ff. de fundo instruet. & communis usus loquendi attendendus est, † quia erat tempore dispositionis, non autem post, Soc. in l. Gallus, §. si eius, num. 6. ff. de liber. & posthum. Ruin. in consilio 88. numero 12. vol. 3. Mant. libro 3. tit. 8. num. 6. Menoch. in consilio 266. num. 63. volum. 3. & ubi quærimus, quæ fuerit alicuius voluntas, debemus inspicere tempus ipsius actus, Roman. in Authen. similiter, numero 93. C. ad l. Falcid. Mant. lib. 3. tit. 9. nu. 5. Simon de pret. libro 1. Interpretat. 1.

Dubitat. §. Sol. II. num. 3. Item, debet interpretari secundum vsu[m] loquendi & ipsius disponentis. L. cum alimentis, in princ. & ibi Bart. ff. de aliment. & citat. legat. gloss. in l. ille à quo, §. si de testamento. vers. verba. ff. ad Trebell. Corn. in consilio 69. numero 5. in fin. vol. I. Surd. in conf. 319. numero 7. vol. 3. vbi late.

SUMMARIA.

1 Clausula quomodo possunt addi ad consilium sapientis.

CLAUSVLA 30.

Quod possint clausule addi ad consilium sapientis.

HÆc clausula operatur, & vt sapiens illas tantum clausulas apponat quæ in similibus instrumentis apponi, & describi consueverunt, lab ea parte, & ibi omnes Doct. ff. de verb. obligat. Bart. in l. illa institutio, num. 5. ff. de hæred. institut. & diffusè probat Scala in commentariis, de contractibus, & vlt. volunt. componendis ad consilium sapientis, qui commentarij sunt impressi post eiusdem tractatum, de consil. sapientis, & ibi Scala probat, doctrinam Speculatoris, & Oldradi dicentium, sapientem posse addere omnia ea, quæ pertinent ad contractus confirmationem, salua ipsa substantia.

SUMMARIA.

1 Clausula in privilegijs, quando nihil operentur.

CLAUSVLA 31.

Clausula quando nihil operatur.

Clausulæ appositæ in privilegijs, & nihil operantur, nisi prius clausulæ cognitio adhibita fuerit, vt firmanrunt Alex. in conf. 121. num. 4. volum. 4. Ruin. in conf. 98. numero 10. vol. 4. Socin. sen. in consil. 164. num. 6. Curt. iun. in consilio 142. numero 8. in fin. & conf. 170. num. 32. Grat. in consilio 5. num. 15. in fin. Hartmannus Pistor. in Questionibus feudalibus, quæst. 40. num. 41. & 47. & vide quæ scripti supra in part. I. in clausula, ex certa scientia, & in clausula, de plenitudine potestatis.

SUMMARIA.

- 1 Clausula regulatur à principali dispositione.
- 2 Decretum irritans, quando non liget.
- 3 Clausula consueta dicitur de natura actus.

CLAUSVLA 32.

Clausula regulatur à principali dispositione.

TVnc demum clausula, & decreti ligat, atque effectum suum operatur, quando dispositio, cui apponitur, id patitur, quia à natura principalis dispositionis regulatur Zabarell. in Clem. 1. quæst. 18. in fin. de elect. Imola, in Clem. 1. in 2. vot. de concess. pibend. Roman. in consil. 330. num. 13. & seq. Alex. in conf. 97. num. 5. volum. 5. Dec. in c. ceterum, num. 6. de re script. Cassad. super regul. decif. 10. in fin. Ripa, in c. cum M. num. 37. de constitutionibus Paris. in conf. 82. num. 15. vol. 4. Et ideo si principalis & dispositio non admittit clausulam decreti, illa non ligat, vt probat Staphil. in tractatu de gratis expectatiuis in princip. num. 9.

num.9. Sic è contra, quando clausula consuevit apponi in aliqua dispositione effecta est de natura † illius dispositionis, vt est iuramentum, quodd cum ob communem consuetudinem semper in contractibus apponatur censetur esse effectum de naturalibus ipsius contractus, l. quod si nolit, §. quia assidue, ff. de ædilit. edicto, & legis præsumptio est, quod contrahentes rogauerint Notarium, vt etiam huiusmodi clausulam iuramenti apponar, ad tradita per Menoch. in consilio 37. num. 44. & nu. 77. volum. 1.

coniect. lib. 3. tit. 13. num. 4. Bart. in l. si quis filiabus, ff. de testament. tutela, vbi quod verba pertinentia ad exprimendam voluntatem testatoris, semper præsumuntur scripta Notario de mandato ipsius. Bald. in l. i. circa fin. C. de priuileg. dotis, & in l. ab exequutione circa finem, versic. pone statuto. C. quorum appellacion. non recipiantur, & in l. mater, col. 2. versic. præterea verba, C. de rei vendic. & alibi distinguit verba notarij à verbis testatoris, & contrahentium, & dicit quod verba pertinentia ad clausulas generales, † & ad cetera similia, quæ concurrunt ad officium ipsius Notarij, ab eodem apposita præsumuntur, illa autem, quæ pertinent ad ipsam contractum, seu quemlibet alium actum ordinandum, & disponendum, ab ipsis contrahentibus, siue agentibus fabricata præsumuntur, atque Notarium fuisse merum scriptorem, Bald. in consilio 133. verba instrumenti, colum. 1. volum. 1. Roman. diffusè in consil. 179. col. 2. Præsumptio igitur est pro Notario, & pro scriptura facta, sed ista præsumptio recipit probationem in contrarium, puta, si testis testamentarius diceret se nunquam audiuisset testatorem talem clausulam protulisse, ad tradita per Mantica de coniect. vlt. volunt. lib. 3. tit. 14. numero 5.

S V M M A R I A .

- 1 Clausula censetur scripta de voluntate testatoris, vel contrahentium.
- 2 Clausula generales quando censentur appositæ per Notarium.
- 3 Quomodo probari possit, clausulas non esse demandatas.
- 4 Clausula omnes consuetæ dicuntur de natura actus.
- 5 Notarius ex se potest apponere clausulas, quæ sunt de natura actus.
- 6 Clausula, quæ, & quot sint de natura actuum.
- 7 Clausula accidentales semper præsumuntur demandate.

C L A V S V L A 33.

Quæ clausula censentur appositæ per notarium, vel de voluntate disponentium.

1 **Q**uidquid à Notario in testamento, † siue in contractu scriptum est, de voluntate contrahentium, & de mandato testatoris scriptum præsumitur, Alex. in consilio 142. num. 7. vol. 2. Dec. in consilio 490. numero 10. Roland. in consil. 91. num. 65. volum. 2. Simon de præf. de interpr. vlt. vol. lib. 2. solut. 10. num. 62. fol. 101. Mantica, de

Quando autem probaretur, testes † non audiuisset à testatore, vel contrahentibus clausulas descriptas prolatas fuisse, iterum distinguè dū est, quia si clausulæ de consuetudine apponi consueuerunt, tunc propter consuetudinè effectum sunt de natura contractus sed vt dictum est, notarius omnia quæ ad contractus naturam pertinet supra, reddere potest, etiam si à partibus expressa non fuissent: Nam quod huiusmodi † clausulæ solitæ apponi sint de natura effectæ, est text. in l. quod si nolit, §. quia assidue, ff. de ædilit. edicto. &

- 5 quod Notarius possit illas † apponere, ex eo quia censetur rogatus omnia apponere, quæ sunt de consuetudine, probat Socin. sen. in l. Gallus, §. idem credendum, numero 4. vers. si vere essemus in dubio ff. de liber. & posthumis, & hanc sententiam diffusè probat Menoch. in consil. 37. quasi per totum, incipiens, à num. 41. vbi de clausulis † iuramenti, gaurentigæ, euictionis, pæcti pœnalis, & similibus, quæ de consuetudine apponi consueuerunt, & ibi optime probat Notarium, tanquam de illis rogatum apponere potuisse, quantumuis à partibus expresse non fuissent, qui respondet omnibus, quæ contra hanc sententiam adduci possent. Addo etiam Cauale. in decis. 43. num. 33. parte 1. & decis. 16. num. 10. parte 2. quia plurimos pro hac comprobanda sententia refert. Eandem etiam probat Cagnol. in l. precipibus, numero 238. C. de impuber. substitutionibus, & Simon de pret. de interpr. vlt. volu. Dub. 1. Solut. 5. num. 25. fol. 235.
- 7 Clausulæ autem † accidentales, quæ actuum accidentalia respiciunt, semper censentur appositæ de voluntate partium, ita Bald. in l. mater, num. 6. C. de rei vendic. & l. errore, numero 2. C. de testamen. & in d. l. 2. numero 8. C. de exequut. rei iudicatæ. vbi scribit, quod verba scripta in instrumento, quæ respiciunt factum partium, vt sunt substantialia, & accidentalia, semper præsumuntur scripta de voluntate ipsorum. Imola, in l. filio preterito, col. 8. versic. & per prædicta, ff. de iniusto testamento, qui inuehitur contra Bar. in l. 1. numero 10. ff. de iure codicillorum, multos ad hoc refert Menoch. in d. consilio 137. num. 130. volum. 2. & in consil. 170. nu. 24. eod. volum. 2.

SUMMARIÆ.

- 1 Clausula solite nihil operantur.

2 Et qua dicantur solita.

3 Clausula solite respicientes particularem dispositionem, censentur demansdata.

4 Clausula qua tacite insunt, nihil operantur.

5 Clausularum qua tacite insunt, aliquot exempla.

6 Clausula, qua tacite insunt, quando operantur.

CLAUSVLA 34.

Clausula solite, & qua tacite insunt, nihil operantur.

Clausulæ solitæ † nihil operantur, neque de nouo inducunt, vt latissime probat Felin. in cap. licet, numero 11. de offic. ordinar. Crauetta in consil. 718. numero 5. & seq. Cephal. in consilio 34. num. 32. vbi plurimos allegat, Curt. sen. in consil. 4. numero 4. Huc pertinet, quæ scriptimus superius in eadem parte de clausulis executiuis, item de accessoriis, quæ superadditæ non ampliunt dispositionem.

Sed hoc intelligitur de illis † clausulis, quæ possunt conuenire omnibus instrumentis eiusdem naturæ, non autem de clausulis respicientibus dispositionem in particulari. Prout si in derogatione posita in inuestitura, derogetur Laudo in specie, quia ista non potest dici clausula solita stylo Notarij, cum respiciat particularem dispositionis † derogationem, & ideo clausulæ solitæ, & quæ de consuetudine à contrahentibus apponi solent, atque respiciunt particularem dispositionem, quia censentur à contrahentibus appositæ, debent operari, dummodo non sint contra mentem, & lectæ fuerint, Gabriel. in suis communibus concl. tit. de consuetudine concl. 4. & in titul. de clausulis, concl. 7. & sequenti.

4 Sin autem clausulae tacite insunt, nihil operantur, clausula, si preces veritate nitantur, subintelligitur, Oldrad. in conf. 223. num. 3. vers. secundo hoc idem, ut ibi idem dicit clausula, si ita est, Anchar. in conf. 240 in princ. & per totum: Zabarel. in conf. 92. num. 5. & hoc nihil operentur huiusmodi expressa, Ancharan. in conf. 404. num. 7. Castren. in conf. 358. num. 2. vol. 2. Iaf. in l. eum qui ira, §. te, & Titium, num. 2. vers. ex ista, ff. de verbor. obli. Feder. de Sen. in conf. 163. num. 2. vers. nec obstat. ubi quod expressio eius, quod tacite inest, non dat novam formam nec facit actum conditionalem, l. conditiones, quae extrinsecus, ubi gloss. finalis, ff. de condit. & demonstrat. in omni dispensatione de tacite percipiendi fructus in absentia, tacite inest clausula, dummodo cultus diuinus non defraudetur, & tamē de stylo apponitur: Provisio quod cultus diuinus non defraudetur, ideo nihil operatur, neq; inducit cōtrarium sensum, quod secus est, si fuisset ommissa, quia fieret ad maiorem declarationem Calderin. in conf. 221. n. 2. vers. ad idem facit stylus, alias est consilium vnicum sub titulo, de clericis non residentibus. Item, mandans impleri legata à se disposita, quia hoc tacite inest, nihil operatur, quia videtur pœnam imponere, quae surrogatur loco pœnae legalis, Castri. in consil. 47. num. 1. in fin. vers. præterea hæc pœna vol. 2. Item si quis recipit emphyteusim pro se, & ipsius tertii generatione: Nam clausula ipsius tacite inest, & nihil operatur, Castren. in consil. 338. nu. 2. volum. 2. Item si emphyteuta cum altero litem habet, & dominus directus concedit ei licentiam, ut possit vendere si declarabitur verus emphyteuta, est conditio, quæ tacite inest, quia non emphyteutæ licentiam dare non tenetur, & nihil operatur. Castren. in conf. 329. in fine, volum. 2.

multa alia exempla adduci possent.

Hæc autem procedunt, si expressum eodem modo, quo insunt non si alio modo, diverso, operantur, Alex. in conf. 33. num. 5. vol. 1. & plenius in conf. 22. num. 18. vers. quia respondetur vol. 5. Item huiusmodi expressio operatur, quando concurrit prohibitio legis, & prohibitio hominis, ut si testator prohibuerit alienari fidecommissum, non erit licita alienatio, etiam in casu à lege permisso, ad tradita per Decian. in conf. 4. num. 4. & plur. seq. Rimin. iun. conf. 282. num. 103. & seq. vers. postremo, vol. 3. Item, operantur, si ex verbis expressis, quæ tacite insunt, resultaret contrarius intellectus, Alex. in conf. 33. num. 5. vers. item respōdeo, volumine 1. Item operantur circa ordinem procedendi siue circa decisionem causæ, & importat quandam monitionem, Alex. d. conf. 22. num. 19. vers. nec obstat, vol. 5. Item operantur si insunt tacite à testatore, Castren. in l. quib. diebus §. quidam Titio in si. ff. de condit. & demonstrat. & regula intelligitur, si tacite insunt à lege.

S U M M A R I A.

- 1 Clausula quādo dicatur perfecte cōcepta.
- 2 Ad perfectionem Clausula omne tacitum censetur expressum.

C L A V S V L A 35.

Clausula quando dicatur perfecte cōcepta.

Clausula tacite dicitur perfecte cōcepta, quando habet orationem perfectam, & de per se atque absolute stat, ita deciarant Bart. & Paul. de Castro, in l. fin. ff. de reb. dub. Bald. in l. 1. C. de legit. heredib. & ibi Paul. de Castro, in vltima oppositione, Iaf. in l. 3. §. filius, num. 9. ff. de liber. & posthum. Et propterea omne tacite illud, quod subintelligitur, ad perficiendam clausulam censetur scriptum, & expressum, l. 1. §. fin. autem ff. de heredib. instit. Menoch. in consilio 327. numero 44. vol. 4.

John de la Roche